

Præfatio
Hæreticus' ori; Dæm
De Træc. Læmædæm
Z Verdecum præmædæm
æmæm inæmæm
Sæmæ; præmæmæmæmæm
Ræmæmæmæmæmæmæm
10. X. 39. —

HIPPOCRATIS COI MEDICORVM

OMNIVM LONGE

principis, Opera quæ

apud nos extant

omnia,

*

Per Iamum Cornarium Medicum Physicum

Latina lingua conscripta.

Accessit Hippocratis De Hominis Structura liber.

*Nicolao Petreio Corcyraeo interprete,
antea non excusus.*

Cum Indice rerum copiosissimo.

L V G D V N I.

Apud Antonium Vincentium.

1664.

E. lib. Arg. Sæmæmæmæmæmæmæm

AVGVSTISSIMIS
AC PRVDENTISSIMIS,
HONESTISSIMISQVE VIRIS,
*Senatui populoque Imperialis urbis Au-
guste Vindelicornum, Ianus Corna-
rius Medicus Physicus,*

S. D.

ON alienum, nec ab re esse arbitror, Au-
gustissime Auguste urbis Senatus, hoc in lo-
co, hac instituta ad amplitudinem tuam, in
Hippocratis Cei medicinae principis scri-
ptorum, à me in Latinam linguam transla-
torum editionem, praefatione, paulò altius
repetere, qualis fuerit nostro hoc auro rei medicae, & simul
etiam aliarum artium ac studiorum status: qualis factus sit
progressus: quantū accesserit incrementi: & quid de toto hoc
studiorum genere sit sperandum. Nam & necessariam esse
Hippocratis librorum editionem, sectionem, ac cognitionē,
inde clarè constabit: & me hac vel peractorū laborum gra-
tia, meminisse iuuabit: & qui ista legent, non inutilem conse-
quentur huius narrationis cognitionem: & Amplitudo tua.
spero, harum rerum memoria iucundè afficietur, & si quid
praesidij ac opis ad hac studia conseruanda opus fuerit, (sicut
reuera vestram, urbiū Imperialium opem desiderant ac im-
plorant) huc libenter incumbet, quo litera: vnicū totius vita:
ornamentum durent ac vigeant, in Germania nostra, ne si hac
corruant ac iaceant, verè neutra vita vocari mereatur, haud
secus quàm neutrum corpus medicis dicitur, quòd neque sa-
num, neq. aegrotum appellari potest. Talis autem futura vi-
ta mihi viderur. vt miti ac familiari nobis similitudine, res
omnium tristissima, & perpetua nocte obscurior adumbre-
tur, si horum studiorum lux extinguatur, si literarum decus
deturpetur, si robur illud, quod & pacem, & rerum publi-
carum ac priuatarum tranquillitatem retinet, elanguescat

AA 2

Quum.

Epistola

Quum itaq; primum animū ad medicinæ studia adicerem, magna erat bonorū & professorū, & librorū penuria: adeo ut Hippocrates & Galenus medicæ sectæ optimæ, rationalis illius, principes, ve nonnibus quidem suis iussis, in scholis satis notī essent, quā vulgo Hippocras & Galienus à plerisq; omnibus appellarentur. Itaq; quum essem adolecēs viginti natus annos, ex Petri Mosellani, viri & eruditi, & imprimis suaueloquenti fecundia ornatī auditoribus. (Nam neque hūc, neq; alium vllum vquam priuatim præceptorē habui, post primā grammaticæ rudimēta) in literis vtriusq; linguæ eo progressus, vt nō modo grāmatica docerem sed etiā Poetas ac Oratores Græcos publicē enarrarem, plurimūm mox ab initio, ad honestissimæ artis discendā proposito decidebam. Auertebāt enim me barbari scholarū magistri, & nō multo expositōribus suis potiores scriptores, quibus tum medicorū scholæ pro optimis autoribus vtebātur, Auicenna, Rasis, Albucasis, Auenzoar, Mesuas, & alij nō citra tadium nominandi, Arabicū hominū genus. His accedebant practices scriptores superioris seculi ac illius quoque, gens per omnia inepta, torrida, ac impura, & tam spurcē Latine loquēs, ac tam infelicitē id quod docere vult tradens, vt penitus desperare ex tam putidis libris fore posse, vt vnquam ad medicinæ cognitionem peruenirem, eam videlicet quam ex Hippocratis aliquot libellis, aphorismis dico, prognostico, & eo qui de vi etus ratione in morbis acutis inscribitur, olfecissem: & quā mihi ex Galeni aliquot libellis Latine itidem extātibz delineassem. Erant autem hi Leonicensi interpretatione, Defebrium differentiis libri duo, & Copi versione sex libri De locis affectis inscripti. Et his interpretibus, tum extabant quoque Hippocratici illi libelli. Ac in philosophia quidē eo tempore extabat sua lingua Plato, Aristoteles, Theophrastus, Xenophon, & Plutarchus, magno erga bona studia Aldi Manutij beneficio. Verū in medicina nihil Hippocratis ac Galeni ipsorum lingua habebatur, præter Hippocratis aphorismos, quos Philippus Melanchthon mihi cōmunicauerat, & vnā Galeni methodum, quam Romæ si rectē memini, excusam, apud amicū quēdā videram. Hic ego dum ambiguus quid facerem sape mecum cogitarem, tandem illud statui, quod præsens esset boni consulendum esse, donec aliquan-

Nuncupatoria.

do dies meliora proferret. Proinde relictis magna ex parte Arabibus illis scriptoribus, & ex practicis quoque paucis aliquot, melioribus vt fieri solet in malorum electione, assumpsis: videbantur autem tales esse, Bertrucius, Catianus, Quatinus: his ad prædictos libellos Hippocratici ac Galeni additis ac collatis, sed magno interposito intervallo, aliquot annis medicinæ studia se statui sam, donec cum his liberali magister magnis artibus vter persuasit mihi, vt artis periculum facerem, quod iam per annos viginti quinque facere pergo, ad eo tempore quo primūm rationum ad medicinæ studia, velut dixi, adieci. Quanto verō meo commodo hoc fecerim aut etiam aliorum utilitate, non est quod multum iactem. Diligentiam meam & fidem, tum in docendo qualiacunque didici, tum in curando qualia ars præstare potuit, multis cognitam esse scio. Opes velut studiorum impotimēata, non anxie quæsiui, & ea quoque quæ contingere potuissent, contempsī. Hoc nondum scio an commodum, aut potius incommodum dici debeat, quēd totum istud studiorum priorum genus, per totos nouem annos à me tractatum, relinquere ac quā didiscere coactus fuerim, quam iam magnam Europæ partem, rerum medicarum experiendarum gratia peruagatus, Basileam peruenissem. Et quod quidem incommodum hoc sit, tot horas malē collocasse in studiis dediscendis, nemo non intelligit, etiam ex his quibus non dediscenda, sed amplectenda esse illa adhuc hodie videntur. Quod verō commodum sit, totam barbaram medicinā à me esse relictā, & Græcam assumptā, productā & non parum per me etiam auctā, & ampliatā, nondum persuasum esse scio plerisque, qui adhuc cum Gryllo grunnire malunt, & gaudiis veluti frugibus optimis repertis. Profecto harum ingenia velut ineptissima & iudicia velut nihil sani habentia auersatus, tum mox toto peiore ad Hippocratem Græcum, ac Galenum, itēmq; Paulum me contuli, paulo ante Venetiis ex vldi itidem officina allatos, quibus etiam alienis ad tempus vtebat, atque in his ita versabar, vt vel totum Hippocratem ad Latinos transcribere me posse non desperarem. si tam magni laboris præmium alicui de affulisset: nōdum de Galeno ac Paulo ambigerem, quos faciliores esse, vel leuiter Græca scientiis con-

Epistola

stat: si quis modo non penitus ridis eos autores aggredi conetur. Et extant libelli duo Hippocratis eo anno à me conuersi, alter de aere, aquis, & locis: alter de statibus inscriptus, qui animum meum studiosis satis declararunt, quantum uouerim medicinam illinc adiutam. Nec deerat nobis iuhoratores ad rem tentatam strenuè obeundam, inter quos magno erga optima studia merito præcipuè mihi nominandus est Ues. Erasmi Roterodami, cuius etiam scripta ad me epistola extat, qua ad me constanter prosequendum id quod in Hippocrate in medicinæ principem orsus essem, inhortatur. Ad idè me institutū Frobenius ac Episcopus, qui prius etiam aliquot mihi commentationum fuere autores, tatum non cocebant: digni profectò propter sua in doctos homines merita, ut ab omnibus bonis uiris aduersus *inertiores* amulos instar ignauorum furorum insidiantes libris ipsorum sumptibus & industria in lucem editis, foneantur & tucantur. Quum igitur hæc mea tunc fuerit voluntas, & nō omnino desperata etiam præstandi facultas, Cur, inquit aliquis ex illis, ad tot annos dilatum est, quod propter communem utilitatem, si ita est ueluti ipse dicis, quàm primum inuulgari oportuerat? Fatebor sanè hic quod res est. Primum quidem voluntatem meam remota est maxima operis difficultas. Nam ut glossas & voces penitus obsoletas omittamus: ut dicendi genus breue illud, & quo uelut per ænigmata, innuere magis quàm significare sententiam uoluit, ne producamus: adeo ut ne Galenus quidem se ex omnibus extricare valeat: ut nihil etiam dicamus de lectione varia, ac subinde à plurimis præcis Hippocratis expositioribus mutata, & temporis insuper iniuria corrupta: uel ipsa uerustatis reuerendi seris maiestas detertere possit, ne quis familiarius uersate doctissima, & per omnia grauissima scripta audeat. Quod uerò tantæ grauitatis, maiestatisque scriptor sit Hippocrates, idemque optimus methodi doctor, etiam Plato testatum de ipso reliquit, cuius uerba ex Phædro adscribere non pigebit. Fierine posse putas, inquit Socrates, ut quis animæ naturam pro dignitate consideret, absque uniuersi natura? Si quidem Hippocrati Asclepiadarum generis credere oportet, inquit Phædrus, neque corporis, circa hanc methodum. Bene, inquit Socrates, amicissime Phædre, Hippocrates dicit. Oportet

Nuncupatoria.

tet tamen insuper ad Hippocratem, etiam rationem expendere, & an consona est, uidere. Ita sentio, responder Phædrus. Proinde de natura considerare, inquit Socrates, quid tandem dicit Hippocrates, & ratio uera? Nonne hoc modo? De cuiuscunque rei natura considerare oportet, primum simplexne sit, an multarum specierum, id in quo artifices esse volumus, & alios ut tales sint facere. Deinde si simplex est, uim ipsius considerare, quam à natura habeat, ad hoc ut in aliud faciat, quid, aut quam ut ab alio patiat. Si uerò plures species habuerit, his enameratis, id quod in una, hoc in singulis considerare, quidnam à natura facere solet, aut quid ab alio patitur. Consequens, inquit Phædrus, hoc est ò Socrates. Proinde methodus, ait Socrates, absque his similis est itineri cæci. Hæcenus Plato. Et non sunt quidem hæc ita ad uerbum in Hippocrate, sed talis est omnino doctrinæ methodus libri De natura hominis inscripti, ut de nullo alio loqui hinc uideatur Plato: quæquam similis methodus etiam in aliis huius uiri scriptis genuminis esse uideatur. Quare quum hæcenus reperti sint, qui Platonem, qui Aristotelem, qui Theophrastum, qui reliquos Græci & philosophos ac scriptores, ad Latinos conuere aggrediuntur, & aliquid operæ præcipij præstiterint in Hippocrate nemo hoc feliciter tentauit, ex toto, ut ne in minutissimis quidem libellis aliqui satis aptos artifices se declarauerint. Non igitur nihil est quod & nos de difficultate huius scriptoris queramus, qui hæcenus omnes ex æquo à se auertunt: etiam nunquam ex toto à nobis desperatum sit, forte ut aliquando omni difficultate superata, Latinus à nobis factus Hippocrates legatur. Accessit ad hanc difficultatem alia remora ex temporum infelicitate. Quum enim per uiginti ferme iam annos medicina Græca reuiscere ceperit: reducti sint Hippocrates, Galenus, Aetius, Paulus, Dioscorides: & hi non sua solum lingua sed Latini etiam magna ex parte (uno Hippocrate hæcenus saltem excepto) eorum per doctos aliquot viros, tum per nos quoque facti, tamen ea est seculi infelicitas, ut nemo tantæ artis, quæ ipsam etiā uitam, quæ nihil homini preciosius esse potest, conseruat: pretium agnoscat. Vidimus ardens primum studium multorum circa linguas addiscendas: deferbuit hoc paulatim. Vidimus maximum studiosorum cōcursum ad discendā theologiam,

Epistola

quam primum in Germania sincerior pietatis doctrina illucesceret: Duravit hic aliquot annis. Transitum est ad studium Iuris civilis: Nec puto vilo vnquam tempore tot fuisse studiosos, qui leges Imperatorias sequeretur, aut doctorum titulis insignirentur. Sola Medicina vbique contempta iacet, frigent gymnasia, torpent professores, ars ipsa in *anxiis* abiit, & non nisi apud delyras aniculas, & recutitos Apellas, & eos qui multorum periculis de sua ignorantia experimenta faciunt, eius usus quaeritur: paucis quibusdam bonis medicis non in usum publicum, sed in priuatum sibi thesaurum, verae medicinae studia possidentibus. Quāquam ego quidem grauiorem adhuc, ac similem timeam optimae artis ruinam, si contingeret vt alius aliquando euehatur, qualem videlicet Christianae religionis studium pertulit, & qualem iuris scientia minari videtur. Sicut enim dum pij aliquot viri euangelium Christi purum ac sincerum reducere conati sunt, factum est vt apud plerosque Christus penitus fabula factus sit, & parum adhuc in paucorum cordibus hareat: Ita ex magna Iuris scientia ed peruenitur, vt ius sit in armis ac vi positum, vt sint qui quidvis sibi licere adstruant, adulterare, scortari, praelari, prodero, rapere, agere, capere, & coelum ac terram miscere, modo apex sit in iure scripto, qui vt ipsorum cupiditatibus inferuiat cogi possit, quomodo summum ius summam iniuriam esse, iuxta vetus adeo verbum, atque ita omnem optimarum legum doctrinam, usum ac necessitatem intercidere, nemo non sentit. Atque vtiā non similis casus maneat rectissimum medicinae studium, si quando etiā hoc ad summum adductum fuerit: & ex scholae umbra, ad publici exercitij theatrum productum. Sed quis prohibere potest malos vt ne sui similes sint, in quocunque studiorum genere peruerendo: & ea quae ad multorum salutem inuenta sunt, partim per ignorantiam, partim ex malitia, ad perniciem abutendo: Propter tales cessandum à nobis non est, vt non optima faciamus, doceamus, ac in lucem proferamus, & artem per se optimam ad summum statum euehamus. Nos certe vt quod possumus huc conferremus, & vt & ocij, & negotij nostri ratio publice omnibus constaret, saepe in partibus editis libellis promissum saepe repositum saepe repetitum Hippocratem nostrum, Latinum tandem etiam his infelicis

Nuncupatoria.

felicissimis temporibus, quibus praeter ea quae iam relata sunt, omnia perpetuo metu consternata grauatur, infidiis percontantur, prodicionibus obtinentur, bello expugnantur, incendiis consumuntur, edere volumus atque hunc inestimabilibus laboribus, & non leui sumptu ac rei familiaris iactura, perpetuis quindecim annis absolutum. Non quod hoc totum in hoc solum opus impenderimus: hoc enim vere esset suo sibi iumento malum accersire: sed quod nunquam hanc curam reiecerimus huius quoque operis absoluendi, dum illa partim de Graecis plurima translata, partim à nobis scripta ac commentata, in publicum emisimus, non omnino nulla nostra priuata utilitate. Fatendum enim & praedicandum quoque hoc est, quum & magnorum principum, & praclararum urbium, magnificentiam ac liberalitatem sumus experti, & ad haec praestanda quasi fomite quodam coacti, ac prouecti. Superauimus autem hanc operis difficultatem, tum saepe repetita Hippocratis lectione, tum locorum subinde alibi ab ipso Hippocrate repertorum collatione, tum perlecta denovo tota Galeni Graeca ac Latina editione, consilio vt totum aliquando editurus sim Galenum, aliqua parte ex mea translatione, & reliquis itidem versionibus ad veram Graecam lectionem correctis. Et profecto longum esset hic declarare, quibus rationibus inductus, multa ex lectione Aldini, plurima praeter lectionem Frobeniani exemplaris, à nobis ad multa manuscripta exemplaria collati ac editi, in hac nostra Latina Hippocratis conuersione mutauerimus. Stauimus autem huc impendere quinquennium plus minus, vt si deas vitam tamdiu prorogarit, totius nostrae conuersionis ratio ac aliqua expositio extet, in diurnaliorum siue coniecturarum libris, tot à me scribendis, quot omnino existunt libri Hippocratis scriptorum. Interim tamē hunc praecipuum nobis fuisse scopum, studiosos omnes non celabimus, quem etiam pro iustissima lege Galenus agnoscat, dum sic scribit: Haec, inquit, Lex mihi in exponendo ac interpretando obseruatur, vt vniuscuiusque scripta ex illa ipso declarentur: non vanis opinionibus, & pronunciata citi demonstrationem sententia quisque quicquid velit deblateret. Hanc legem nobis in scopum, in Hippocratis libris Latine conferendis proposuimus, & omnes obscuros locos collatione ad

Epistola

alios facta, ubi hoc fieri potuit, exposuimus, reddidimus ac expressimus, multis immutatis, non paucis reiectis, plurimis appositis, quæ nec in impressis, nec manu scriptis codicibus ita habentur: sed tamen ut alicubi vestigia veræ lectionis etiam ex illis odorati sumus. Quorum omnium iusto opere à nobis ratio reddetur. Atque hæcenus suffecerit protulisse me studiorum nostri æui statum, progressum ac augmentum, & præcipuè rei medicæ. Cuius primum, summum ac maximum authorem, tandem ego Latinis hominibus non minorem, sed aliquanto, nisi penitus fallor, meliorem quàm Græcis extat legendum produco, edo ac publico. At ne ego mihi tantum beneficii publici gratiam expectere videar, aut ne tanti authoris ac operis patronum præstare me posse, aliunde confidere puter: ad te Augustissime Senatus Augustane confugio. Tux amplitudini hanc auctoritatem deferro. Tux erga literas & literatos benignitati hanc gratiam deberi confiteor, quod Hippocrates Latinus noster publicè extat, habetur, legitur: quod rebus mortalium iuvandis opus expositum est, ultra duo millia annorum ab omnibus in Latina lingua delideratum. Nec verò videri possum aut velut ignotus, aut temerè, ad tantorum virorum præsidium confugi, si, dum in publicè recepto illo more dedicandorum ac consecrandorum librorum, ad vos viri Augustenses me recipio. Nam quum vestra Respublica, per omnem non modo Europam, sed orbem terrarum celeberrima sit, à bonis legibus, à probatis ac grauib; moribus, à seuera in malos animaduersione, à clementia erga bonos benignitate, à pietissimò religionis cultu, ab ingenti erga literas & bona studia fauore, à doctissimis consiliisq; ac prudentia præstantissimis viris, videri non debeo temerè magis quàm recto iudicio, ad tam augusti senatus, ad tantorum virorum tutelam, Hippocratis & pariter meum opus attulisse. Nec ignotus ego vobis esse possum, cuius scripta ac opera tot principes viros, tot claras vrbes fouere ac tueri nōdum, quod sciam, penituit. Hic non referam quibus viris semper Respubl. vestra floruerit. Non recensbo Fuggaros, non Paungatneros, non Ilfongos, non Vuelferos, non Herabrotios, non alias magnas familias principum opes adæquantēs, & simul pietate, prudentia, fortitudine, magnificentiāq; ac summa liberalitate præstantes. Non dicam de Mo-

nopol

Nuncupatoria.

nopoliorum apud vos extantiū utilitate, per quæ sit ut Germani ab hominibus sub polo Antartico habitantibus, & ab ipsis Antipodib; mercimonia, in quotidiano vsu habeat. Nō dicā de plebis sedula opera, & laudatissimis operibus, vnde linei generis, biliciorum, triliciorum, quadriliciorum variis texturis, multiplicibus tincturis, non modo Germania, sed omnes extera etiam nationes redundant. Nec dicam de vrbis magnitudine, splendidis extruccionibus ac ædificiis, & populositate, quæ ut peculiare laudes vrbium sunt, ita & loci optimum situm, & terræ, ac nascentium omnium copiam ac vbertatem coarguunt. Verum studium vestrum circa literas, bonas artes, pietatem ac rectam religionem conferuandam non tacebo. Quum enim videretis studiorum omnium fluctuationē, sursum deorsum omnia iactari, in præcipiti omnes linguas, artes, ac disciplinas cōsistere, nullo vquam tempore plures in omnibus scriptores extitisse, partim suam magnificè iactantes, partim aliorum & veterum quoq; scripta damnautes: Vos optimos semper apud omnes rectè sentientes habitos authores Græcos, magna copia per occasionem nuper adeo vobis oblatos non neglexistis, sed velut rem reipub. imprimis utilem, eorum opera ac libros cōparastis, cōemistis, ac pro ingenti thesauro, velut reuera est, reposuistis, habetis, & possidetis: non tamē ut priuata utilitatē hinc vobis quærat, sed publicum bonum iuuetis, ut si opus sit, inde rebus humanis subsidium afferatis. Neq; enim quicquā ad respub. optimè instituendas ac retinendas, utilius est bonorum virorum bonis scriptis. Sicut contra mera pestis est, quæ ex malis malorū libris hauritur. Rectæ enim artes, boni mores, optimæ disciplinæ traduntur ac seruātur in bonis libris. At sine rectis artibus, sine bonis moribus, sine optimis disciplinis, & in summa, sine literis vita non est vitæ censa, velut supra ab initio dixi, & vetus illud chaos, rudis indigestaq; moles reducitur. At vos sane in illo librorū Græcorum thesauro vestro, non vnus alicuius liberalis artis aut disciplinæ authores habetis, sed ex tota philosophia, medicina, mathesi, ac Theologia optimos, & eos neq; hæcenus typis excusos, neque multis adeo adhuc visos, imò ne nominibus quidem plerisque omnibus notos, & fortassis nusquā alibi extantes, velut ex indice cognoui, quem multarum re-

rum

Epistola

rum usu ac experientia clarus medicus apud vos Geryon Seilerus ad me misit. Imò non modo indicem hic amicus noster misit, sed quæ vestra est viri Augusteni. erga iecta studia benignitas, de vobis eorum librorum etiam usum mihi promissit, multa simul de vestra magnanimitate, ac magnifica voluntate mecum loquutus, ac mihi pollicitus. Quamquam autem antea mihi virtutum vestrarum gloria non ignota esset: (Qui enim ignota esse possit, quæ per totum orbem decantata est?) tamen ex referente plura cognoui, & propius intropexi, quam antea ex auditu & aliorum scriptis intellexeram. Accessit ad huius narrationem vir excellenti iuris scientia, & eximia prudentia præditus Claudius Peutingerus, clariss. Iuriconsulti Conradi Peutingeri filius, non modo in paternis virtutibus referendis, sed in maximis etiam rebus ac negotiis, pro patria obeundis ac gerendis, non iam spem, sed ipsam rem præstas. Cum hoc viro antepaucos annos mutua aliqua cognitio mihi intercessit, quæ sanæ iudicium de vobis meum confirmavit, & in id consilij me adduxit, & breuiter effecit, ut non dubitauim Hippocratem hunc Latinum meum ad vos referre, vobis inscribere ac dedicare, ære ac libra vestrum facere. Cæterum erunt fortassis qui vel hoc nomine Hippocratem à nobis Latine cōscriptum impetent, quod præstiterat Græcum legere, ac satis fuerat Græcum extare. His sane larga data est eius rei faciendæ etiam per me copia. Nam & Græcum exemplar per me editum ex Frobeniana officina, non paucis locis melius ac correctius est quàm Venetum. Et si vere Hippocratis studiosi sunt illi, non poenitebit ipsos vel ambo coemere, habere, ac legere, ambo etiam plura inquirere, quo tandem emendatissimus sua lingua loquens Hippocrates habeatur. Quin & ego semper ita sensi, melius esse quosvis scriptores in sua lingua, quàm ipsi scripserunt legere, quàm optime etiam in aliam trāsllatos. Sed quid facient hi qui Græcum non intelligunt? Antea ostendi huius auctoris difficultatem, breuitatem, & ænigmati similem obscuritatem. Quandiu verò expectandum nobis est hoc seculum, in quo medicinæ studiosi ex quo omnes ad legendum ac intelligendum Hippocratem Græcum sufficient? Esse autem Hippocratem talem rei medicæ auctorem, ut sine ipso res medica integrè consistere non possit, & sæpe

Nuncupatoria.

sæpe alijs dixi, & nunc non minus alicuerantissime affirmo. Totus enim Galenus omnem suam doctrinam ad Hippocraticam methodum, velut adamasum dicitur. Idem fecerunt & ante, & post Galenū, optimi quique tum medici, tum philosophi, ut ineposimos, pariter ac indoctissimos, te esse declarauerint, qui vniquàm ab Hippocrate desiciuerunt, aut ipsius dogmata impetuerunt, quorum multos adeo in libris suis hinc inde, ex omni occasione Galeus reuelit, ac explodit. Demus autem hoc seculum spem nobis iniicere de futuris. Nam reuera nullum antea fuit, in quo per omnem ferè Europam pariter vtriusque linguæ cognitio tantum aliquandiu floruillet. At quid vetat, aut quid adeo obfuerit, hæc etiam accessionem linguæ Latinæ contingere, ut Hippocrates Latine pariter & Græcus legatur? maxime quum etiam Græcus ex nostra Latine interpretatione clarior euadat, & expositionis Græci vicē Latinus supplere possit. Verum mihi, velut antea quoque dixi, videtur omnia nunc ingenia, omnes artes ac disciplina in summo ac præcipiti stare: atque vti nam sic retineretur, non ictio ut reuerent, & esset aliqua saltem spes in paucis, qui in posterum suis magistris discipuli euaderent præstantiores. Ego profecto quum multis annis à scholis abfuerim, à docendi munere abhorruerim, studiis meis ad scribendum, & ad exercendam medicinam collatis: proximum ferè triennium rursus professor medicinæ consumpsi, non omnino furdo ac muto auditorio, in Hefforum ac Cattorum principis Academia Marpurgenfi. Sed ut verum apertè fatear, longè infra meam spem, & inferiore successu quàm Illustriss. Herois Philippi Hefforum principis, vel erga me, vel erga studiosos, magnifica liberalitas deposcere videtur. Non tamen desunt huius rei causas. Plerique omnes fugimus immensum studiorum laborem, delicias ac voluptatem in his consecretamur. Itaque vel quantum iucundum est, vel minime molestum didicisse satis esse putamus. Alij ad ea studia se conferunt, vnde quàm breuissimum tempore, ac minima impensa assequantur, quo ventri sit cōsultum, & *non tam diu* respiciunt, non cogitantes plerumque quàm sint ad ea tractanda appofiti. Medicina verò requirit naturam idoneam, à puero institutionem, doctrinam linguarum, literarum, philosophiæ, mathematicarum, & totius naturæ

Epistola

natura cognitionem: multā in super industriam ac diligentiam, locum studiis commodum, & longissimū etiam tempus. Si non hæc sunt quæ studiosos à Medicina auerunt, libenter patiar alium potiores causas asserre. Ego Hippocrati in libro De lege hæc referenti accedo. Detineo amplitudinem tuā Augustissime Senatus longius quàm proposueram: Vnum si adhuc retulero dimittam. Non conatus sum in hac mea translatione Ciceronianus videri, non quòd omnino improbem hoc nouæ sectæ hominum genus, qui per omnia Ciceroni in dicendo similes fieri student: aut quòd penitus negem fieri posse, vt omnes artes ac disciplinæ, Ciceronis dictione in imitationem assumpta ac seruata, tradantur. Sed vt simpliciter dicam, primum quia non placet. Deinde quòd videam magna ex parte longum & inutilem laborem, & postea etiam omnibus factis, conatum infelicem, ac successu carentem, quo plerique ex illis referunt Ciceronem, non aliter quàm Nero princeps Catonē, aut vt vicinius comparem, cuculus lusciniæ. Accedit his seruitas & mancipatio, nullam linguæ, imò ne cogitandi quidem diuersum aliquid, libertatem relinquens. Et quando desinemus esse turpiculæ simia, pulcherrimum hominum genus creati? Sed oportuit hoc quoque ad reliqua seculi incommoda accedere, vt haberemus qui non solum loquendo ac scribendo, Ciceronis simia vt essent, se excruciant, sed etiam Græca omnis generis scripta in Latinam linguam conuertendo, tanta sui mancipatione, vt si modo Ciceronis verbis vndique conquisitis loqui videantur, etiam à sententia subinde excidere nec vereantur, nec animaduertat: quasi magni ad eò referat Ciceronem ita exprimere, & quasi nemo alius bonus Latinus scriptor extet, quem sequi oporteat, ipso etiam Cicerone, si cognoscat, risuro suos *καταφύλας*, præsertim si quomodo se ad Lælios, Scipiones, Terentios, atque alios composuerit, in memoriam reuocet. Et tamē hic nihil dicam de his rebus quas medicus tractat, quas ne ipse quidem Cicero Ciceronianè eloqui posset, etiam si à Medico de his edoceretur: quum sane aliàs non multus sit in rerum naturæ tractatione, nimirū intra morales ac rationales philosophiæ limites cōclusus. At tum denum simia verè simia est, quum etiā supra hominē præstare quid molitur. Hoc itaq; agant hi quibus istud placet,

Nuncupatoria.

cet, ac datum est, ego neminē prohibeo. Sed sic sentio, Hippocratem istos fucatos ornatus auersari, & amare vt sicut in sua, ita in omni lingua, brevis & verbis, & sententiis, & tamen plenus ac grauis, clarus item ac dilucidus, quantum ad eius ætatem posteris assequi datur, & quod potissimum est, rectus legatur. In hoc si quid præstari, quod volui sum assecutus: nec est quod verear vltos nasos, vel *ῥιπνιγυτας*, quantumuis in cornu exacutos. Quo verò sciant studiosi aliquam huius operæ à nobis transactæ partem, Habent in hoc nostro Latino Hippocrate librum De aëre, aquis, & locis, duplo auctum, & nisi fallor integrum: Habent libri de capitis vulneribus principium, quod in Græcis todicibus impressis deest: Habent librū verum *μυρμηκῶν*, id est Vestiarium eundemque De osibus inscriptum: quæ omnia in Græcis exemplaribus partim desiderantur, partim alieno loco posita, iustis locis restituta sunt. Quorum omnium gratiam vt vobis viri Augustenses, medicinæ studiosos debere volo, ita nec pudebit, nec pigebit vos, spero, summum medicum Hippocratem vestra auctoritate tutum, vestro favore commendatum, in publicam vtilitatem, & mea erga Augustissimum Senatum voluntatis declarationem, vobis inscriptum ac dedicatum produxisse. Valete viri magnifici. Marpurgi Hessorum. Calendis Septembribus. Anno Christi M. D. XLV.

INDEX LIBRORVM IN HOC volumine contentorum.

Hippocratis vita ex Sorano,	De natura hominis.	23
folio		
Hippocratis iuramentum.	De salubri diæta, Polybi.	29
Lex Hippocratis.	De gemitura:	31
De arte liber.	De natura pueri seu foetus.	31
De veteri medicina.		
De medico.	De carnibus.	44
De decenti ornatu.	De septimestri partu.	48
Præceptiones.	De octimestri partu.	52
	De superfætatione.	53
	De exsicc.	

Index.

De exsectione factus	58	morbis mulierū adiecta	298
De dentitione.	59	De sterilibus.	301
De corporum resectione.	60	De morbis popularib ⁹ liber	310
De corde.	61	primus.	320
De glandulis.	62	Liber secundus.	328
De ofium natura.	65	Liber tertius.	338
De locis in homine.	71	Liber quartus.	344
De aere aquis, & locis.	83	Liber quintus.	354
De flatibus.	94	Liber sextus.	363
De medicamentis purganti-	98	Liber septimus.	379
bus.	98	De victus ratione in morbis	396
De diata siue victus ratione,	98	acutis.	399
liber primus.	108	De iudicationibus.	401
Liber secundus.	118	De diebus iudicatoriis.	408
Liber tertius.	124	Prænotiones.	413
De insomniis.	128	Prædictionum, liber primus.	423
De alimento.	130	408	Liber secundus.
De humorum usu.	133	Coactæ prænotiones.	444
De morboribus.	137	De vulneribus capitis.	450
De morbo sacro.	143	Chirurgiæ officina.	454
De morbis, liber primus.	154	De fracturis.	469
Liber secundus.	172	De articulis.	498
Liber tertius.	180	De ulceribus.	503
Liber quartus.	192	De fistulis.	505
De affectionibus.	203	De Hæmorrhoidibus.	507
De internis affectionibus.	224	De visu.	508
De virginum morbis.	225	Aphorismi.	510
De natura muliebri.	242	Hippocratis epistola.	540
De morbis mulierum, liber	273	De hominis structura	
primus.			
Liber secundus.			
Notha ad finē primi libri de			

FINIS.

INDEX COPIOSISSI-
mus in opera Hippocratis.

Abortus grauius	229.a	rum curatio	229.a
res quā par-	263.f	Acetabulorum vteri pituita	258.a
tus	263.f	plenorum curatio	81.e
Abortus pluri	263.f	Acida pituitosa	116.f
mi in pri-	263.f	Acylis	114.c
mis quadraginta diebus	49.b	Acuti morbi iudicium	397.a
Abortus deformes quando	37.f	Ad hominis generationē se-	
fiant	168.e	mē ex oibus & viri & mu-	
Abortus sanatio	251.a	lieris mēbris manat	180.c
Abortus variz causæ	416.c	Admonitio sufficiens rerum	
Abcessus tabidorū qui me-	407.c	omnium vicissitudo	528.f
liores	407.c	Ad mulierē parere nequeun-	
Abcessus iunioribus, quarta	405.d	tem medela	305.d
næ senioribus magis fiunt	337.d	Adolefcentis in foro decum-	
Abortus quo tēpore magis	337.d	bentis historia	330.e
fiant	337.d	Adolefcentis in Melibœa ex	
Abcessus circa aures	337.d	venere calfactus mortuus	
Abcessus circa aurem	337.d	Adolefcentis multo metaco po-	
Abcessus in febribus	337.d	tus periit	352.f
Abcessus boni	337.d	Adstringentia & corroboran-	
Abcessus humorum quid fa-	337.d	tia	199.e
ciat	337.d	Aegri quæ sibi poeent quā	
Aceti facultas	337.d	quæ iuuant assumere ma-	
Acetum mulsum quibus de-	337.d	lunt	5.f
tur	337.d	Aegri quatuor signis seruan-	
Acetum mulsum in morbis	337.d	tur	314.c
acutis quale esse oporteat	337.d	Aegris non semper creden-	
Acetum biliosis magis con-	337.d	dum	7.c
fert	337.d	Aegro petenti omnia, modo	
Acetum mulieribus magis	337.d	non noxia, danda	200.c
quā viris aduersatur	337.d	Aegrorum varia historia	
Acetabulorum pituita pleno	337.d	366.367.368.375	
		Aegrotorum sedecim narra-	
		tio	333.e

EB

Aegro

Index.

Aegroti variis morbis corre-
pti 321.e.f.322.a.d.325.a
Aegrotus quis 24.f
Aegroti cur non pareant 5.f
Aegrotum quæ vexent 23.c
Aegrotantis ac medici error
259.d.e
Aegrotantis cupiditas 22.d
Aegrotatum varia historia
338.a.b.339.& 340.341
Aegrotantium vitus 202.f
Aegrotorum quatuordecim va-
riè agitatorum histor. 316.b
Aegrotorum duodecim histo-
ria 328.b.329.330.331
Aequinoctium 118.c
Aes optimum 105.e
Aesculapius & Hercules in
hominum utilitatem nati
538.f.2.d
Aetatis transmutatio 337.e
Aestas & hyems in fracturis
quid possit 464.d
Aestas bilem, ver autem san-
guinem parit 136.a
Aetatum singularum morbi
112.a.b
Aetatum & locorum differen-
tiæ 417.a.b.106.e
Aetas sana & morbosa 106.
a.b
Aetati cuiq; cõueniëntia 106.c
Aetatum cognitio 106.d
Aetas omnium morborum
capax quæ 439.f
Aetatis cuiusq; vitia 529.e
Aetates tibi obnoxie 436.e
Aegyptiæ rectæ benignitas
& fecunditas 51.c

Aegyptij iter se similes 90.e
Aegyptij & Lybici Asiaticis
similes 89.b
Affectus morbo neapolitano
similes 332.a
Affectuum variorum causæ 11.c
Africani cur non sanarentur
137.f
Aglaidæ filia 314.f
Alia cõtrariis alia similibus
curantur 80.f
Alimentum unde tale 119.b
Alimentum hominis, humor
levis 188.b.c.d
Alimentorum vnum genus,
species verò plures 128.d
Alimento copioso qui e-
geant 509.c
Alimenta plura quando &
quare adhibenda 509.c
Alui secessus quos enecape-
rit 332.f
Alui liquidæ curatio 389.f
Alui fluxus varij 311.c.312.c
408.b
Alui profluuiæ 420.c
Alui egestiões 397.d.f. 403.c
Alui solutio 395.f.398.f
Aluum subducentia 158.d
Aluus plena, vel vacua quid
efficiat 389.a
Aluus turbata, quibus sit ma-
lum 145.f
Aluus nimis soluta hominē
enecat 176.e
Aluus 116.f
Allij natura 393.e.113.b.101.f
Alumen melius 500.f
Amphictyones populi 535.e.f
Amyg

Index.

Amygdala 114.c
Anaxionis Abderitani histo-
ria 335.d
Anaxyridae 92.c
Andreas Hippocratem infā-
mauit 1.c
Androgyni, id est, effemina-
ti 105.b
Anethum 113.c
Anhelationis muliebris cu-
ratio 238.e
Angina eiusque signa 174.e
Angina siue Cinanche 155.f
159.e
Angina & eius curatio 78.f.
79.a.299.b
Anginaquādo fiat 388.f.389.b
Angina secūda & ter. 160.b.c
Anginæ vexatio 360.c
Anginæ varietas 406.f.359.f
Anginæ, lippitudinis, & uesti-
ni vulnerati curatio 327.f
Anginosa cur moritur 353.f.
366.c
Anginosorum affectus 123.a
Aia admiscetur animæ 105.c
Animæ similitudo cum car-
bonibus 105.c
Anima in somnis vigilas non
est sui iuris 114.f
Anima hoīs vsq; ad mortem
semper producitur 358.c
Anima quales ab æthere fiūt
suus somniat 116.d
Animæ hominis qualitas &
temperamentum 101.d
Animalia quibus conseruen-
tur 135.c
Animalium & carniū differen-
tiæ 112.c.d
Animas vnā cum corporibus
purgandas 525.c
Anni partibus morbi proprii
511.c.512.a
Anni constitutiones quæ sa-
lubriores 511.c
Anni quatuor partes 118.d
Annus omnis-particeps 4-
qualitatum 26.c
Antiquorum ac recentium
morborum curatio 79.e
Antiochus & Aleuas 311.d
Antiphonis ægri historia
311.c
A pituita in aquam inter cu-
tem transitus 211.c
Apium 113.c.202.a
Aphtha & ei⁹ curatio 165.e.f
Apollonij Abderitani histo-
ria 336.e.f
Apollo nomius 138.c
Apollinis responsum 536.a
Aporia 64.d
Apoplexiæ vel Syderationis
causæ 97.c
Aporia 14.c
Apparentia quo tēpore fiat
125.d
Apparitiones in somnis 517.f
Appendices 72.f.73.a
Apprehensio venarū brachij
17.f
Aqua potabilis 130.c
Aqua in morbis acutis 386.e
Aqua curandis vulneribus
qualis 452.e
Aquæ leuioris cognitio 312.c
Aquæ potus 115.f
BB 2 Aqua

Index.

Aqua facultas 111.f
 Aqua calida oculis utilis 132.e
 Aqua frigida q^b p^lit 132.c.e
 Aqua coelestis 179.e
 Aqua cur hyeme calida, aestate frigida 41.a
 Aqua fontis profundi qualis 41.b
 Aqua quæ morbosa, & quæ salubres 85.c
 Aqua palustres 85.c
 Aquæ potioribus familiares morbi 85.d.e
 Aqua optimæ 85.f.86.a
 Aquæ salis 85.f.86.b.c
 Aquæ pessimæ 86.a
 Aquæ plumales 86.c.d
 Aquæ ex niue & glacie omnes male 86.f
 Aquæ inuectiæ 87.b
 Aquarū robur ex ventis 87.b
 Aquarum per somnum bibere quid significet 128.a
 Aquarum & ciborum qualitas 358.a.83.d
 Aqua intercus ad hepate & splene cum curatione 212.d.e.113.a.b.c.d
 Aquæ inter cutē caussa 212.a
 Aquilo qualis & Auster 141.e.f
 Arbor quæ plantetur, & crescat 39.f
 Arbor multum tenera fructum non producit 40.d
 Arcturus 88.d.312.c.313.f
 Arcturi ortus 118.b
 Arctigenes 136.f
 Argumentis septē probatur potum in pulmones non deerrare 191.f
 Aristoteles & Plinius taxantur 43.a.b
 Aristochidis agri historia 313.c
 Arithmetica vsus 332.f
 Arteria & vena caua 45.b
 60.d.66.d.67.b.68.c
 Arteria vulnerata & curatio 166.e
 Arteriæ conuulsæ curatio 204.b.c
 Arteria magna ventrem & intestina depascitur 62.b.c.69.a.435.c
 Arteriæ à rene ortæ 326.b
 Articularis morbus eiusque curatio 198.c.d
 Articuli pulmonis conuulsi & curatio 167.a
 Articuli manus 73.a
 Articuli pedum, 73.c
 Articuli parui in corpore 73.c
 Articulorum generatio 46.b
 Articulorum tumores 132.d
 Articulorum curatio & repetitio 493.a.495.c.497.a
 Ars quid 19.d
 Ars exercēdi corpora & medicina contrariæ 79.d
 Ars tam nocentibus quæ etiā iuuatibus cōprobatur 5.c
 Ars vaticinandi & medicina ferē similes 103.a
 Artes quæ probandæ 19.a
 Artis medicæ magna pars iudicium 357.f
 Artium

Index.

Artium variarum partes & officia 103.a.b
 Artificum differentia 380.a
 Ascarides quando magis ventent. 320.c
 Ascaridum eiectio 293.a
 Asiana pulchriora & maiora 88.e
 Asianorum genus cur imbellet 90.b
 Asianorum & Europæorum differentia 90.a
 Asiatici imbelles & effeminati 89.a.90.a.b
 Asparagus 113.d
 Aspretudines culicum moribus similes 323.f
 Astra visa per somnum splendida quid significant 126.c
 Astrorum cognitio necessaria medico 100.a
 Astrorum exortus 82.d
 Astrorum observatio utilis medicinæ 83.c
 Astrorum iudicium 126.f
 Atheniensium 2. historia 346.b
 Atroxia 5.c
 Atrox bilis qualis 28.f
 Attenuatio vnde 185.a
 Antoniti siue stupidi 107.d
 Attriplex 113.d
 Auditus qui fiat 47.a.71.e
 Avena comesta 111.b
 Aures purulentæ 64.c
 Auriculæ fractura 480.c
 Auris dolor quando lethalis 406.d
 Auris incisa curatio 480.f
 Aurium doloris curatio 74.c
 193.c.358.d
 Aurifices 103.c
 Auster à similib. Boreæ natura regionibus spirat 109.d
 Austri facultates 109.
 Autumnus lethalis 313.b
 B
 Alnea quibus profunt 387.d.e
 Balnea calida 115.b.129.f.124.a.b.101.f
 Balnea frigida 115.c
 Balnearum vsus 387.b
 Barbarorum victus ratio p.f
 Beta refrigerat 123.c.113.c
 Biduum sine cibis viuunt 184.d
 Bilis & pituita homini tonigenitæ 144.b
 Bilis corpus possidet 26.b
 Bilis eductio 300.b
 Bilis, sanguis, pituita quomodo fiant 180.d
 Bilis per ætate effectus 135.c
 Biliosa ac pituitosa mulieris signa 301.d
 Biliosa lassitudine affliguntur 74.a
 Bionis agri historia 313.d.f
 322.f
 Bitonis agri historia 330.e
 Bitum 111.c
 Bona vel mala à medico facta 146.a.b
 Bonis aut malis præter rationem factis nihil credendum 510.c
 Boreas frigidus 209.c
 Botri 114.b
 BB 3 Brachij

Index.

Brachij fracti coaptatio 457.b
 Brachij caput 66.b
 Brachij luxati signa 472.d
 Brachij antrorsum & retrorsum luxati quale 468.b.c
 Brachica 113.e.202.b
 C
 CAdentes tã ex alto, quã ex plano quid, patiantur 446.d
 Cæcitatis signum 399.e
 Calamintha 113.d
 Calcanei cura in tibiæ fracturis 462.b
 Calculi varia causa 190.f
 Calculi quoq. signa 190.f.87.d
 Calculi causa & curatio 208.f
 Calculi duo vel plures qui fiant 191.a
 Calculus puerorũ vnde fiat 190.c
 Calculi cur pueris fiant 28.a
 Calculi cũ ferro similitudo 190.c
 Calidi seu ætheris vis & actio 44.c
 Calidus vel frigidus cur quis fiat 152.a
 Calida aqua copiose vtētib⁹ quid accidere soleat 131.b
 Calidum hoc vel contra ne sit, certum non est 12.e
 Calida apposita 82.e
 Calida spiritũ emittunt 34.f
 Calidiores tenaciore habent memoriam 107.f
 Calfactio 131.a
 Calfacientia sunt dulcia, acida, salia, amara, austera & carnosa 114.f
 Calor & frigus nõ putrescit 14.c
 Callogenis curatio 373.d
 Caluiciei causa 256.c
 Caluus in Larissa quarto die moritur 355.a
 Caluicij causa 38.e
 Calũtia, artusignorãtia 4.b.c
 Canales an cruribus fractis supponendi 460.d
 Canceri curatio 328.a
 Canceri occulti futuri signa & curatio 280.f
 Cãcri occulti nõ curãdis 17.d
 Canicula 88.d
 Canices vnde 38.e
 Cantã natiuitate 38.e.f
 Cãtharides 217.d.227.a.229.
 Carbunculi æstiu 320.b
 Carcinoma mulierem eneca uit 313.c.377.d.378.a
 Carnes roborantes 201.b
 Carnes leuissimæ & graues 201.e
 Carnes fluxu laborantibus dandæ 277.e
 Carnes piscesque dandi pituitosis 211.d
 Caries ossis cap. 155.d.159.c.d
 Carnes conditæ 114.c
 Carnis cuiusque animalis faccultates 111.d.e.f.112.a
 Carnium attracticũ indicia 319.a
 Carnosi oēs & inter se similes qui Riphæos incolũt 91.e
 Carno

Index.

Carnosorum affectus 122.d
 Caro qui fiat 46.a
 Caro est medij temperamēti inter ventrẽ & venas 102.e
 Caro cũ generatur, quid fiat 36.d
 Capillũ fluentẽ sistētia 293.b
 Capillorum vel pilorum natura & origo 38.c.46.f
 Capitis repentinus dolor 158.f.193.b
 Capitis & colli differentia 16.a
 Capitis vlcera ac vulnera magna 48.d
 Capitis dolor assiduus quando lethalis. 406.d.410.a
 Capitis dolor in febre quid significet 396.c
 Capitis dolorẽ sedãtia 260.a
 Capitis vulnera lethalissima 418.a
 Capitis grauitas qui fiat 155.a
 Capitis dolor duplex 421.c
 Capitis dolor grauidis perniciosus 410.e
 Capitis torpor 156.b
 Capitis tumor. 357.e
 Capitis dolentis curatio 355.c.174.c.219.c.222.d.80.a
 Capitis fluxio 299.c
 Capitis os qua parte robustius sit 445.a
 Capitis vulneribus conferentia & contra 418.b
 Capitis dolor vocem interceptiēti. 155.c
 Capitis rheuma 148.c
 Capitis vuln⁹ icurabile 446.a
 Capitis rigor, dolor ac febris cum curatione 157.f.158.a
 Capitis dolor cum febre vnde 96.c.397.b.398.f
 Caput quale 63.c.15.d
 Caput purgantia 75.b
 Caput oblongum & ceruicẽ 321.f.c
 Caput lapide percussus perit 351.a
 Caput vlceribus plenu 156.f
 Caput piruita locus, cor sanguinis, lien squæ 183.c
 Caput instar cucurbitulæ trahit 181.d.e
 Caput brachij fractum 461.e
 Caprina carnis facultas 394.a
 Caulis siue pudendum 69.d
 Causa morborũ non statim cognoscuntur 7.c.129.a
 Causa varia. 129.a
 Causi solutio 398.c.d.400.b
 Causa 153.a.310.c
 Cautio in admoendo terrebello 450.c
 Cautio circa os in vulnere curando 448.d
 Causa partes 44.e
 Cauma, Rheuma. 14.a
 Casei facultas 112.e.393.f
 Caseus esu malus 14.e.f
 Castaneæ 114.c
 Cataplasma ad fluxus 291.f
 Cataplasmata vlcerati pudendi 240.c
 Cencron ventus. 90.a
 Cepa 112.b.201.f
 Ceratum in deligaturis quales BB 4 1e

Index.

le	452.e	Xopis	15.b
Cerebri corruptio cum cura		Chirurgiæ officinæ quæ con	
tuone	173.d	ducant	450.d
Cerebri vsus & situs	533.b	Chirurgus prospicienda quæ	
Cerebrum glandulæ simile		450.e	
64.a.b		Chirurgi manus & digiti	
Cerebrum in vtero purgatur		quales esse debeant.	451.a
139.c		Chorix	179.f
Cerebri tumor cum curatio		Cholericæ affectiones qui &	
ne	171.e	quando fiant	374.d
Cerebri situs ac sensus	444.f	Cibaria leuissima & graui.	
Cerebri venulæ superuome		200.e.f	
tes	154.e	Cibaria describuntur	9.c
Cerebri repletio dolorosa e		Cibi quantitas	81.b.c
iúsque curatio	173.a	Cibi vel potus conferentes &	
Cerebri corruptio	155.b	contra	201.a.b
158.e.159.c		Cibi & potus omnia irritant	
Cerebri ac capitis morbi, &		& augment	46.e
curaciones	158.b.c	Cibi quatenus medicamen	
Cerebri biliosi morbus & cu		ta sint	98.d
ratio	Ibidem.d	Cibi distributio per singulas	
Cerebri madetis signa, & cu		ætates	130.a
ratio	157.d	Cibi quo tempore facilius	
Cerebro, ossibus, dentibus,		coquantur	509.d
neruis frigida inimica, ca		Cibi hora cum præterit quid	
lida verò amica	13.c.d.e	faciendum	11.b.c
Cerebri membranæ duæ	71.f	Cibus vexantibus quid agen	
Cerebri affectiones	64.f	dum	202.e
Cerebrum quale	44.f	Cibi & labores vires habent	
Cerebrum quorum sit causa		contrarias,	99.f
142.b		Cibi si mox in corpore gra	
Cerebrum quando insanit		ueolent quid fieret	184.c
Ibidem.c		Cibi si eodē die excernerent	
Cerebrum hominis duplex		tur, quid eueniret Ibidem.e	
139.a		Cibi plus æquo in ventriculo	
Cervix	65.f	retenti quid faciant Ibidem	
Cherionis agri historia		Cibi perturbantes	12.d
350.a		Cibi frigidissimi qui	358.f
Xegnopis.	116.f	Cibi ac potus facultates mul	
		tas	

Index.

tas ex terra trahunt	181.c	tus	218.e
Cibi qui celeriter excernan		Cleanastides graui morbo li	
tur	510.a	beratus	317.f
Cibo non augeri, malum		Clyster mitissimus	211.a
510.c		Cnicus	111.d
Ciborum varietas	130.b.c	Coagulum asinum	293.e
Ciborum varietas	359.a	Coccus cnidius	165.c
Ciborum facultates	128.e	Coci obsonia parant	103.d
Ciborum ac potuum singu		Cothones ac cruditates quid	
lorum vis	110.a.201.a.c	significent	311.e
Ciborum comparatio	10.c	Cœlestis vis quid efficiat	
Ciborum facultas qui cognos		187.d	
cat	200.d	Cœli clementia & soli vber	
Ciborum facultas multis cõ		tas in Asia	88.f
paratur	103.c	Cognitio vera quid præster	
Cibus sanorum ægrotis no		19.e	
cer	10.b	Coitus voluptas vtriusque est	
Cibus sensim augendus	118.a	32.d.115.c	
Cibus in vigore morbi dete		Coitus quibus proficit	358.f
rior	384.c	Coitus ebriis quid proficit	
Cibus quando morbum ge		411.f	
neret	510.a	Coī singulis annis Hippocra	
Cibus in tabido qualis	166.c	ti sacra faciebant	1.c
Cicer album	111.c	Colli dolor pessimus	409.e
Ciceris facultas	393.f	410.c	
Circuitus, constitutio & de		Columellæ vuluæ curatio	
cretoria	134.d	298.e	
Citharcedi	47.f	Collutio biliosa & pituitosa	
Citra sanitatem nihil vtile ef		270.d.f.271.b	
fe potest	120.b	Collusiones purgatoriæ	270.e
Clauda membra quæ & quo		Collusiones variz	198.c
modo fiant	418.c	Collusiones ad fluxus	294.b
Claudi vel cæci partus vnde		Collusiones pudendi	240.d
fiant	49.f	Collusionum mēsurā	269.a
Claudicatio vnde	73.d	Colon	60.f
Clauncule fractæ curatio	474	Color ossis capitis	444.d
c.d.e. & causæ.	465.b.e.f	Colorū mutationes à corde	
Claues pectoris	66.b.72.f	70.e	
Clazomenius sanitati restitui		Comitiales morbi vnde	
		B B 5	388

Index.

338.e
Comitialis morbus cur non
magis diuinus quam alij
putandus sit 137.b
Comitialis morbi liberatio
110.f
Comitialium cur os spume-
scat 97.f. 98.a
Comitialis morbus senes ma-
ximè tollit 416.f
Comitiales omnibus senti-
bus priuantur. 97.f
Comotiones. 116.e
Compressi à seipsis calidiora
40.c.d
Conceptus in vtero qualis
47.f
Conceptus signa 48.a.b. 32.f
Conceptus varietas 112
Conceptui tempus aptum
250.d
Conceptus qui paretur 55.b.c
Conceptus restauratio 56.a.b.c
Conceptum impediētia 56.b
420.e. 240.b. 266.b
Conceptus qui vltra plenitu-
dinem fit 53.b
Conceptus fallacia quid por-
tendat 422.b
Conceptus à quo morbo li-
beret 227.b
Conceptus, partus, abortus &
morborum decretorium
50.c
Conceptura mulieris signa
varia 302.b.c
Conceptus virgines à dely-
rio liberat 225.a
Conceptorium summū 307.b
Concubitus mor à partu mu-
lieri morbi est causa. 226.a
Congeniti homini 4. primi
humores 25.e
Conchyliā 112.c
Coniectores quæ non alle-
quantur 125.a.b
Coniugio permutato cur per-
mutetur & soboles. 33.e
Conformatio partus 36.d.e
Conformationis in vtero re-
pus 50.e
Consideranda medico in vi-
tus ratione describenda
509.c.d
Consideranda initio morbi
34.c.c
Consideranda in ægro quæ
391.a.b.c
Consideranda in muliere ste-
rili, & fluxu laborante
274.d.e
Constantes homines 107.2
Constitutiones morborum
& vigores quando magis
aut minus, citius aut se-
rius fiant 344.a
Cōstitutionis tēporis pestilē-
tis & morborū in eagraf-
santiū descriptio 331.e 332
Consuetudo victus multum
potest 382.d
Contenta in manibus ac pe-
dibus 38.b
Cōtraria tollūt cōtraria 54.e
Contraria commissa nō læ-
dunt 23.a
Contusionis species 445.d
Convulsionis curatio 19.f
Convulsionē

Index.

Convulsionē quibus viles
134.a.b
Convulsiō puerperæ 326.f
Convulsionē faciles quæ
440.c
Cor quid 61.d
Cordis ventriculi, siue sinus
Ibidem.d.e
Cor quale 61.a. 45.e. 60.d.
66.d
Cordis latentes pelliculæ
62.b
Cordis natura 45.b
Cordis & præcordiorum fa-
cultates 143.b
Cordis & arteriarum consen-
sus 67.c
Cordis dolentis curatio
321.e
Cordis alimētum vnde 62.c
Cordis auriculæ 61.f
Cor creatoris optimi sum-
mum opificium 62.a
Cor cur non afficiatur caput
& lien multum 183.e. 182.e
Cor calidissimum 45.c
Cor & venæ semper mouen-
tur Ibidem
Cordis tunica 61.a
Coriandrum 113.c. 202.a
Corpus quale 71.d
Corpus humanū medici sub-
iectum Ibidem.d.e
Corpus impurum puro ali-
mento lædatur 509.f
Corpora attenuata quomo-
do reficienda Ibidem
Corporis repentini labores
384.e
Corpora formæ peregrinæ
visa quid velint 127.f
Corpus post calidam frige-
scit magis, post frigidam
verò calefcit 131.f
Corpus ac venæ in ictico
quales 217.c
Corpus quo pacto humores
4. ex cibis trahat 180.e
Corruptio omnium mutua
101.b
Cotna 114.2
Κορυμβομαχία 116.f
Costæ 66.a.c. 72.e
Costæ quanto tempore coa-
lescant 485.d
Cotyledonū natura 307.a.b
Coxa 65.f
Coxendices 73.b
Coxendicum dolor qua ara-
te affligat. 422.f
Cratix ægri historia
313.f
Crapulæ morbi cum curatio-
ne 198.a
Cranonis populares morbi
310.b
Crapula morborum parens
393.b
Cratistoxaz 315
Crætorum calamitas quan-
ta 555.e
Crysus primus murum con-
scendens 536.d
Crisæi populi 555.d
Cricomis mors secundo die
ab initio morbi 318.d
Crito-buli ægri historia
313.e
xjviii

Index.

Kpien quid 23.e
 Crilis morborum acutorum 427.b
 Critia agri historia 313.f
 Cubiti & ubi ossa qualia 467.c
 Cubiti repositio ibidem e
 Cubiti ossa ubi fracta, quid agendum 455.c
 Cubiti luxati curatio 476.a b
 Cucumeris agrestis facultas 358.f.114.c b
 Cucumeris sylvestris radix 78.d
 Cucurbita 113.e
 Cucurbitula forma cur talis 15.c.17.d
 Culpa egrotantium medico scribitur 20.f
 Cum fetus mortuus cras aut manum prae mittit, quid agendum 263.a
 Cui morbus repullular quid agendum 157.b
 Cui loc^o cucurbitula ad morem aperitur, quid agendum 17.e
 Cum fetus manum aut cras prae mittit quid agas. 262.f
 Cuminum Aethiopicum. 179.d
 Cur modo mares, modo foeminae gignantur 32.a
 Cur de articulis scribat 483.a b
 Cur quaedam natura sine laete sint, quaedam eo ante tempus destituatur. 264.a
 Cur homo imparibus diebus moriatur 186.a
 Cur Hippocrates capite teeto pingatur 2.a
 Cur corde non sapimus? 143.a
 Curationis falsitudinis facultas 117.f
 Curationes variae 327.c
 Curatio ulcerum capitis 156.f
 Curatio morbi a capite 156.c d
 Curatio cum quis sanis oculis non videt 508.a
 Curatio anceps 210.b
 Curatio celeris 121.c
 Curatio ex victus ratione 122.a
 Cursus longi 116.c
 Cursus vestiti Ibidem.d
 Cursus recti Ibidem.
 Cursus circulares Ibidem.
 Custodia ac scientia multa praegnantibus opus est 251.c
 Cutis capitis laesa periculosa 444.a
 Cutis vstulata pilos non producit 38.d
 Cydonia 114.a
 Cyceonis facultas no.e
 D
Damnatur ars medica etiam cum deploratos non curet. 4.a
 Datharhei agri historia 313.e
 Deambulationes post exercitum 116.a c
 De aqua cur in corpore autem geatur 182.c
 Deatris uxoris historia 337.c
 Debilitatis signa 397.c
 Debilitas

Index.

Debilitas a partu 230.b
 Decemestres maxime educantur 50.b
 Decemestres, undecimestres, & septimestres quando pariantur 52.f.53.a
 Decretoria febrium 400.f
 406.a b
 Decretoria paria vel imparia 315.f
 Decretoria dies cur impares tantum sint 185.d.186.d
 Decretum Atheniensium in gratiam Hippocratis 534.c
 Decubitus qualis 401.c
 Decubitus egrotantium pro morborum varietate eligendi sunt 20.f
 Destrictionis potestas 453.a
 Deglabratio qui fiat 299.f
 Deligatio duplex 441.e
 Deligatione in fracturis qui non egeant 464.d
 Deligatio pedis & manus cur diuersa 460.b
 Deligamenta qualia esse oporteat 451.f.452.b d.455.d
 Deligandi modus 451.d.e
 453.b.454.f
 Deligatura, in qua duo maxime prosunt 172.b
 Delirij causa 224.f
 Delirij vehementis signa 384.b c.391.d.509.f
 Delirij curatio 225.a
 Deliratio quibus proficit 359.b c
 Democritus insanus putatur 1.d
 Democritum de mundo sententia 530.f
 Democritus quare in vita videatur 528.a b
 Demonstratio iucundior quare opere sit quam quae sermone 8.c
 Dentati cur nascentur 482
 Dentes pueris quando renascantur 48.e
 Dentes posteriores nascuntur 46.e
 Dentes pueris quando enascantur 48.e
 Dentes stupefunt molarum attritu 135.a
 Dentitionis varietas 49.e
 Dentium generatio 46.e
 Dentium stridor quid portendat 402.a.409.b
 Dentium dolor 193.e
 Deploratos non expedit tangere 6.c
 Desidiosorum morbi & curatio 122.d e f.123.b c d.124.b c
 Desidiosi copiosius laborem quam cibo egent 122.f
 Desidiosorum victus ratio 123.b d f.124.a
 Desiliendum ex alto curatio 258.a
 Destillationis remedium 358.e
 Destillationis signa 13.e
 Destillatione oculorum 13.f
 Deterior victus meliori quodammodo praefendus 510.e
 Deus rerum humanarum potissima causa 225.b
 Diarrhoea eiusque curatio 197.f
 Dieta recta multum confert 107.d

Index.

107. d
 Dieta hominum perquirenda 83. d
 Diebus imparibus omnia ægrotantia discernuntur 186. b
 Dierum observatio 50. c
 Dies ac menses quātum possint 50. c d
 Dierum parium observatio Ibidem. d
 Dies in crisi bus considerandi 50. b
 Dies qui ossium repositionē non admittant 466. a
 Differentia inter Asiā & Europam 88. e
 Difficultatis spirandi curatio 274. c
 Digni tanquam rami postremo disparantur 38. a b. 73. a
 Digitorum articuli quot modis luxentur 497. c
 Digni luxati repositio & curatio 477. a
 Dignoscenda in principio 134. b e
 Dilatio ab arte aliena 525. e
 Diligens inquisitio contraxij ac certissimi remedij 11. f
 Discenda etiā quæ male successerunt 454. e
 Disciplina nulla probatur, quæ vitæ humanæ nō conferat 18. f
 Disparationis ossium cubiti signa 476. c
 Dispositio Athletica non est à natura 129. f
 Dispositio hoīs bona 14. d
 Dissectio & sedes idē 446. f
 Distentio maxima ubi fiat 453. a
 Distortiones faciei 422. d
 Diversa medicamenta mentis detrahentia 164. b c d e
 Diversa ex oculis cognitio 327. c
 Diversa eiusdem morbi curatio, vnde 150. e
 Diversi terræ humores 181. c
 Diversitas consideranda 129. d
 Diversitas languentiu 414. a
 Diversorum morborum curatio 328. a b c
 Doctrina, vna cum prudētia comparanda 3. d
 Dolor vnde 15. f
 Doloris sedatio 298. b
 Doloris hepatis solutio 436. f
 Doloris & vlcis vterorum curatio 298. d
 Doloris subiti curatio 398. d
 Dolores in lumbis & vesica breues 209. c
 Doloris circa lumbos auroram curatio 373. f
 Doloribus circa caput quid prosit 421. d
 Dolores ex itinere qui 393. b
 Dolor auris magnus tertio die hominem tollit 359. c
 Doloris ad claviculam curatio 381. f
 Doloris sub diaphragmate curatio Ibidem.
 Domorum structura 103. e
 Dormientium consideratio 401. e

Index.

401. e
 Dormiens internis, vigilans verò externis partibus calidior 378. a
 Dormire diu, quibus conducit 31. a
 Dorsalis morbus cum curatione 167. f
 Dorsi vlcus 502. e
 Dracon Thessali frater 537. e
 Dromedæ vxoris puerperæ mors 319. a b
 Duorum victuum differentia 10. b c
 Dysenteria eiusque curatio 197. b f. 121. b. 300. e
 Dysenteria in quæ degeneret mala 392. e
 Dysenteria mala quæ 419. f
 Dysuria cum delirio hominem enecat 137. b
 Brietatis morbus & curatio 159. a b. 155. d
 Edere aut bibere per somnū quid sit 127. f
 Elementorum quatuor vires & situs 44. e
 Epaminondas 314. f
 Epaminonis ægri historia 313. e
 Epicratis vxor graui morbo liberata 317. e. d
 Epiglottis 61. b
 Epileptici cur oculi distorqueantur 140. a
 Epileptici cur os spumescat Ibidem. b
 Epileptici cur suffocentur 140. b
 Epileptici cur calcitent pedibus Ibid.
 Epilepsia inueterata, incurabilis est 141. d
 Epileptici casum fugiunt Ibidem.
 Epileptici ventorū mutatio quid afferat 141. e. 142. a
 Epilepsia cur pueros suffocet 140. c
 Cur adultos non occidat Ibidem. e
 Cur senes perimat Ibid. e
 Cur dextram partem potius occupet Ibidem. f
 Cur vere periculosior sit 141. b
 Equestre certamen 539. e
 Equitatio continua quæ mala afferat 91. f. 92. e
 Erasini Bootis historia 318. c
 Eratonis ægri historia 313. d
 Error medicorū in sorbitione exhibenda 381. e
 Errores ab initio commissi facilius corriguntur 383. f
 Errores quando patent 11. a
 Eruca tithymalidis 55. f
 Eruum 179. f. 111. c
 Erysipelas 145. f
 Erysipelas pulmonis 147. e
 & eius curatio 167. c
 Esus carniū in somno quid velit 127. f
 Etelæ 311. c. 313. b. 123. d
 Euacuatio dolorem excitat 25. a
 Euagon

Index.

Euagon Diapharhis filius 314. f
 iuxta naturam quædam est 23. a
 Eunuchi cur non coeant 32. a
 Eunuchi in Scythia adorantur 92. a
 Eunuchi non caluescunt 38. e
 Europæi inter se dissimiles 92. e
 Europæi bellicosiores quàm Asiatici 93. a
 Europæi Asiaticis corporum forma magis inter se discrepant 92. f
 Europæi cur seniores Ibidem.
 Euryphon medicus 11. d
 Euryanactis filii historia 33. c
 Ex abortu morbi ac curatio 354. a b
 Exacerbationum indicia 509. b
 Excrementa cur vinam odore referant 171. d
 Exercitationis facultates 85. b
 Exercitatorum morbi & curationes 124. b c d
 Exercitationis in pulvere & oleo differentia 116. f
 Exercitationes desidioforum 122. e. 123. c. 124. a
 Exercitia 30. e f
 Exhalatio humoris quomodo fiat 186. f
 Ex morbis anni temporibus & tempestatibus omnium sit coniectura 136. b
 Ex partu fluxus curatio 256. a
 Ex partu vomitus sanguinis curatio Ibidem.
 Ex rigore qui pereant 423. e
 Excretiones in febribus quales 313. e. 319. d
 F
 Fabæ alunt & c. 111. b
 Fabula de Amazonidibus 487. c
 Faciei consideratio 429. a b
 Faciei ornamenta 293. b
 Faciei singularum partium situs & utilitas 533. c
 Facies bona in malis tam magis gnus quàm parvis quid significet 355. f
 Faciei rugas leuigatio 293. b
 Facilitas quibus insit 146. d
 Fames quo soluitur 510. b
 Farinæ puræ & cum aliis mixtæ facultas 111. a
 Farina ordeï plenè 179. e
 Fauces 44. d
 Fauces cruentæ 418. f
 Faucium exulceratio & inflammatio 96. f
 Faucium dolor 408. c. 410. a f
 Faucium exulceratio 406. e
 Faucium inflatio 193. d
 Fauis sicci 179. e
 Fauonius 118. b
 Febrium quatuor species 28. e
 Febrium differentia 354. f
 Febrium duo genera 95. c
 Febris communis & peculiaris causa Ibidem.
 Febris ex mala dieta Ibidem.
 Febris ardens recidens 398. b
 Febris interficiens, & eius curatio 170. c
 Febris

Index.

Febris continua & tertiana 189. c
 cum curatione 162. d. e. f
 Febrium omnium propria & species 315. d. e
 Febris continuæ varietas Ibidem. e
 Febres à bile & curatio 162. b. c
 Febres & vomitus contraria 80. e. f
 Febrium omnium causa spiritus transitus 96. c
 Febrium effectus 137. c
 Febre ardente quando moriantur 193. f
 Febris ardens, & curatio 169. d. 173. e
 Febris ardens constitutio 332. c
 Febris ardens quæ fiat 387. f
 388. b
 Febres erroneæ unde fiant 224. f
 Febres erroneæ acutæ 246. d
 Febres incostantes donec constiterint finire oportet 390. d
 Febrium acutæ causa 509. c
 Febris continua 387. f
 Febris quartana & curatio 163. a
 Febriticatium medicamentum 99. a
 Febris diuturnæ signa 510. c
 Febris vexatus curatio 78. b
 Febrium diuersæ species 311. d. e. 314. d. 331. b
 Febres leues ac lethales 396. d
 Febres hybernæ obseruandæ 194. f
 Febris post frigus quæ fiat 189. c
 Febres in glâdularum tumoribus exceptis diariis morales 324. d
 Febris singultiens cum curatione 169. e
 Febris à pinguiore tantum humore 186. c
 Febres in Perintho grassantur 323. e
 Fel 66. d. 70. c
 Femur 73. b
 Femoris ossis fracti curatio 461. c. d
 Femur fractum quorum coalescat Ibidem
 Femur retrorsum luxatum 489. a
 Femoris luxati signa 488. b
 Femoris luxati reposicio 494. b
 Femur attritus elapsus 490. c
 Femoris articulus quot modis excidat 486. c. d
 Feræ magnæ in Rhipariis montibus non nascuntur 91. b
 Ferula quales esse debeat 451. e. 469. c
 Ferula quando apponendæ 460. f. 463. d. 469. c
 Ferula quando firmandæ 456. c
 Fibra à ventre in vesicâ 73. d
 Ficus 114. b
 Ficus quibus posita post cibum 122. a b
 Figmentum de morbo sacro cur productum 138. e
 Figura fracturarum commo dissima 469. a
 CC Figo

Index.

Figurarum summa 453.c
 Filij Cydis agri histo. 364.d
 Fissuræ carnis & intercus
 morbus qui fiant 97.2
 Fistulæ causæ & curatio 303.
 d.e. 304. a.b.c.
 Fistulæ tam faciles quàm dif-
 ficiles curatu 439.b
 Fistulæ pulmonis solium vel
 epiglottis quid faciat 191.f
 Flatus quid agat 15.f
 Flatus omnium morborum
 causæ 98.b
 Flatus in vteris purgatio 291.
 f. 292. b. 298.e
 Flatus in vterum quomodo
 inducantur 308.d
 Flamina quæ salubria 93.c
 Fluminis cursus per somnū
 visus quid præsignet 127.b
 Fluor cruentus ante partum
 periculum affert 54.d
 Fluxio in aures 74.d
 Fluxio in oculos 74.f. 75.a
 Fluxiones de capite septem
 sunt 74.a
 Fluxiones à frigore ac calo-
 re 73.e
 Fluxionis causæ 96.d
 Fluxionis diuturnæ signa ac
 curatio 257.f
 Fluxum resiccantia 294.e
 Fluxum sistentia, & dolorem
 sedantia 293.f
 Fluxus diuersi. eorumq; cura-
 tio 277. 278. a.b. 239.b
 Fluxus vteri causæ ac cura-
 tio 274.c. f. 275.3
 Fluxus diuersi ætatis causæ 273.e
 Fluxus suppressi signa 259.e
 Fluxus ex partu corripientis
 curatio 237.d
 Fluxus pituitosus quid effi-
 ciat 247.b
 Fluxus consuetudo 246.f
 Fluxus albi signa ac curatio
 228. d. e. f. 176. b. 277. b
 Fluxus à partu aut labore cu-
 ratio 275. d. e. 276. a
 Fluxus aquosi purgationes
 294.f
 Fœcunditatis præparatio
 250.d
 Fœcunditatis experimentum
 267.d
 Fœmellæ procreatio etiā tri-
 plex 105.c
 Fœmina cur ex coitu magis
 valeat 32.e
 Fœminæ corpus 65.b
 Fœminæ humidiores & fri-
 gidiores 106.e
 Fœminis quid in coitu acci-
 dat 32.d
 Fœtu corrupto & secūdis nō
 exētib; qd sit agēdū 256.f
 Fœtus conformatio 130.a
 Fœtus qua parte existat 55.2
 Fœtus in vtero quo tempore
 moueatur 38. f. 263. d
 Fœtus quomodo ex vtero pel-
 latur 236.f
 Fœtus in vtero, aut mortui,
 aut debilis signa 251.e. f.
 54. d. f
 Fœtus in vtero mortuū expul-
 soria varia 273. b. c. 308. a
 Fœtus

Index.

Fœtus quo pacto erumpat
 37. c. 41. b
 Fœtus in vtero per vmbilicū
 inspirat & respirat 42. a
 Fœtus in vtero quomodo cre-
 scat 35. f
 Fœtus in vtero terræ nascen-
 tibus comparatur 41. f
 Fœtus immobilis expulsio
 268. f
 Fœtus in vtero qd agat 45. d
 Folia viridia cum incendun-
 tur spirant 35. a
 Fomenta calida dolorem mi-
 tigant 96. d
 Fomenta vtilia 107. e
 Fomenta pudendi 240. f
 Fomenta diuersa ad fluxus
 294. a
 Fomentum ad vteros 281. a.
 282. a. 296. c
 Fomenta veterum durū pur-
 gantia 297. c
 Fomentum ex stercore bubu-
 lo 225. e
 Fontes iiii. pleni semper cor-
 pori distributi 83. a. 180. b
 Fontes, putei visi in somno,
 quid velint 127. b
 Fontes humanæ naturæ 61. f
 Fortis aut intus quæ prosunt
 vel noceant 135. b
 Fortuna bona, aut infortuniū
 omni morbo accedit 4. f
 Fortuna sui iuris semper nec
 optanti sese offert 81. f
 Fracturarum & luxationum
 curatio 468. f
 Frictio 23. a
 Frictio ex oleo & aqua 117. a
 Frigefactio 231. a
 Frigida noxa 515. a. b
 Frigida sapius videntes quid
 patiantur 131. b
 Frigida & humida alui sub-
 ducunt 81. e
 Frigidum calido est alimen-
 tum 45. d. 35. a
 Frigidum exulcerat 324. a
 Frigus vehemens quid faciat
 356. q
 Frumentum & vinum inter
 se differunt 202. d
 Fulcimenta quibus adhiben-
 da 453. e
 Fullonum tubercula magna
 374. c
 Furoris causa bilis redundās
 527. b
 G
 Galeæneones quales 488.
 a. 473. f
 Gargarismus 159. f
 Gemellorū procreatio 105. d
 Gemelli cur inter se similes
 Ibidem. e
 Gemelli vno coitu fiunt 43. e
 Gemelli aliquādo masculus
 & fœmella generantur 43. f
 Gemellos gestans, eadem die
 parit, velut concepit 54. e
 Geometrix vtilitas 532. f
 Generationes hoī; tres 103. b
 Genitura per venas via quo-
 modo fiat 38. c
 Geniuus dolor 25. a
 Genu luxatum faciliè reponi
 tur 23. c. 467. c
 Glan

Index.

Glandulæ quales 62.e.f
 Glandulæ quæ parte sint 63.b
 Glan lute periculosa 473.c
 Glandulæ intestinorum qua-
 les 64.a
 Glandulæ intestinorum ma-
 iores 63.d
 Glandulæ renum Ibid.
 Glandulæ morbum generat
 Ibidem.f
 Glandulæ & pili eiusdem uti-
 litatis participes Ibid.h
 Gnato 119.a
 Gracilium victus ratio 30.a
 Grammatica 104.a
 Grauedinis curatio 300.a
 Graecolentia in pudendis cu-
 ratio 238.d
 Grati nonnulli curandi 22.b
 Gula effigies 60.e.61.b
 Gutturis dolentis curatio
 327.e
Habit^o boni causa 185.c
 Habitus bonus quando
 mutandus 108.b
 Hemorrhoidum causa & cu-
 ratio 505.f.506.a.c.f.507.
 b.395.e
 Hemorrhoidum cognitio
 506.b
 Hemorrhoidarum utilitas
 136.d
 Hemorrhoidas patietes à q-
 bus morbis tuti sint 317.b
 Hemitriteos eiusque signa
 310.e
 Hepariaculo percussus sta-
 tim moritur 15.f.351.b
 Hepati infestissima 214.e
 Hepatis & partium inferna-
 rum descriptio 531.d
 Heracleus 315.a
 Heragoras 321.b
 Heraculis egri historia 313.c
 Herba brevis melior pecori-
 bus 471.f
 Herbarum facultates à qua-
 litatibus 113.e.f
 Hermocratis ægri historia
 328.f
 Herophon graui morbo libe-
 ratus 317.a
 Heropythi Abderitani histo-
 ria 335.e.f
 Herpetes mitiores 417.f
 Herpetes quibus familiares
 Ibidem.c
 Hiatus præcedit febres 96.a
 Hiæntia nihil attrahunt 15.c
 Hippocræ quid 51.a.187.e
 Hippocratis diuersa curandi
 ratio à Cædiciis medicis
 379.b
 Hippocrates contemptor pe-
 cuniarum 2.b
 Hippocratis laus & genealo-
 gia 520.d
 Hippocrati oblata ab Arta-
 xerxe rege Ibidem.f
 Hippocratis ad Democritum
 aditus 526.c.d
 Hippocratis inuentum 120.b
 Hirundo 118.b
 Homo humores quatuor
 semper habet 26.c
 Homo totus ex natuitate
 morbus est 529.f
 Homo quatuor locis purga-
 tur 184.a
 Homo omnium artium par-
 ticeps 104.c
 Hominis temperamentum
 Ibidem
 Hominis fundamentum, seu
 materia 11.e.f
 Hominum species & colores
 boni 417.b
 Homines sicuti arbores nu-
 triuntur 41.c.118.c
 Hominis calefacti historia
 319.b.c
 Hominum sancta mirabi-
 lia 102.e
 Hormini semen 111.e
 Horrentes quales 424.b
 Horror qualis 191.f
 Horroris ante febres causa
 95.f
 Hortandus æger, vt beae spe-
 ret 21.f
 Humerorum dolor 422.e
 Humerorum luxatio 469.d
 Humeri luxati repositio
 470.a.b.d.& vltio 473.a
 Humeri summi auxilii cura-
 tio 474.a.b
 Humida cōpressa magis, sic
 ea minus putrescunt 40.c
 Humida magis supernæ par-
 tes quàm infernæ 73.f
 Humidi quatuor species 32.c
 Humidum & liquidum calo-
 ris quid habeat 46.a
 Humorum observatio & ef-
 festus 134.f
 Humorum differentia ex pō-
 dere 187.f

Index.

Humores quatuor in homi-
 ne imitatur quatuor anni
 tempora 26.d
 Humorum impetus & fero-
 citas 133.c
 Humorum qualitates 151.e
 Humorum quatuor fōtes 180.b
 Humores in corpore quo pa-
 to minuantur 183.f
 Humores, succive & sapores
 in homine 12.c
 Humoris aquæ in vtero si-
 gna ac curatio 225.d
 Hydropis duo genera ac cu-
 ratio 394.e
 Hydropis causa 188.e
 Hydropis origo 402.f.& di-
 uersitas 74.b.403.a
 Hydropis signa 27.b.192.b.
 196.d.f
 Hydropis præcognitio 136.c
 Hydropicorum curatio 77.b.
 398.e.351.e.360.f.415.d
 Hydropicorum catapotia
 395.b.f
 Hydropis curat. anceps 77.e
 Hydropis in muliere causa
 259.a
 Hydropicæ mulieris affectus
 Ibidem.b
 Hydropis in vteris purgatio
 291.c.d
 Hydropico cur solus venter
 turgeat 192.c
 Hydropi febris levis ac bre-
 uis oboritur 188.a
 Hydropis in vtero signa ac
 curatio 258.b.d
 Hyems frigida quos morbos
 CC 3 inue

Index.

inuchat 34.2.b.c
 Hyemales morbos æstas suc
 cedens transmutat 337.e
 Hygea 2.d
 Hyssopum 113.e
 I
 Icteri curatio 78.c
 Icterus niger & curatio
 161.f
 Iecur 45.e.60.e.66.d
 Ieiunium qui facilius ferant
 509.b
 Ignarorū graphica depictio
 4.c
 Ignis 115.c
 Igni aquam superatē quales
 fiant homines 107.e
 Ignis & aqua omnia consti-
 tuunt 100.c.d
 Ignis & aqua quæ à se inuicē
 fecerant 1bid.e
 Ignis & aquæ vires 1bid.d.e
 Ignis humiditas in vena ca-
 ua 101.c
 Ignis quæ gubernet 1bid.d
 Ignis tres partes 1bidem
 Ignis inimicus nervis 473.e
 Ignem sacrum ab vlcerebus
 prohibentia 500.b
 Ignorantia ubi malum 409.d
 Ignorata à medicis 379.f
 Ignis sine spiritu non vivit
 94.f
 Illyrica pestilentia 337.d
 Imagines præ oculis curatio-
 nes 72.2
 Impedimenta quominus exa-
 cta victus ratio describi
 possit 118.b.c
 Imperitia, malus thesaur⁹ 3.e
 Impetiginis curatio 293.e
 Impetigines, leucæ, & lepræ
 vnde fiant 423.d
 Incertæ morborū prædictio-
 nes quæ 510.a
 In cōceptus cupiditate quid
 agendum 104.e
 In Dealcis hortō decumben-
 tis historia 329.b
 Indicationes variæ 314.e
 Indicia ex egestionibus 510.
 2.513.2.442.c
 Indicia ex atra bile 513.a
 Indicia crisis 509.f
 Indicia ex somno 1bid.e
 Indicia ex febribus 513.e.f
 514.a
 In doloribus quid agendum
 359.a
 Industria medicinæ cultura
 3.e
 In exacerbationibus obser-
 uanda 134.c
 Inexercitati cū laborant,
 quid patientur 117.b.c
 In Helide morbi populares
 125.c
 In febre acuta siticulosus vo-
 mitus ex aqua frigida pro-
 dest 345.a
 Inflationis patientis curatio
 218.e
 Inflammatio ad palatum
 161.a
 Inflammationis curatio
 299.b
 Initio morbi purgandum ef-
 fe 510.e
 Infecun

Index.

Infecunda victus ratio & cu-
 ratio. 56.d.e.f
 In locis siccis nara. 114.e
 Inobediētia ægri causa mor-
 tis. 6.2
 In Oeniadis morbi popula-
 res. 345.d.f.346.
 In Perintho morbi popula-
 res qui. 223.d
 Infania citra medelam sana-
 tur. 525.e
 Infania aut cerebri corrupti
 causæ.2.& vtriusq; cogni-
 tio. 531.e
 Infantiæ species. 107.e
 Infantis signa. 328.c
 408.d
 Infantiæ solutio. 398.c
 Inita proprium fructum fe-
 runt. 41.e
 In somnis quæ obueniant.
 114.f
 Insomnia phreniticū 408.b
 Insomnia quæ vexant. 399.e
 Insomnia & ebrietas animū
 immutant. 97.e
 Instauratio faciliior qui fiat.
 509.f
 Instrumenta. 17.2
 Instrumētī cōstructio 483.d
 Insularum qualitas 109.h
 Intelligentia & prudentia à
 cerebro non à præcordiis
 122.f
 Intemperantia moriētium.
 mortis causa. 5.e
 In tempore quæ veniunt, bo-
 na sunt. 145.e
 In Thaso qualis tertia tēpo-
 ris constitutio 313.a
 Intestinorum morbi vnde
 64.2
 Intestinorum diuturna leui-
 tas 322.e
 Intestini recti inflammati cu-
 ratio. 504.d.e
 Instrumēta chirurgi in prō-
 ptu sint & ministri 451.b
 Instrumēta medico in prom-
 ptu esse debent. 20.b
 Instrumentorū omnium for-
 tissima quæ 465.f
 Inuentio medicinæ 9.f.8.f
 Inuentum Hippocratis 128.b
 Ionia regio & Peloponellus
 181.2
 Irio. 111.c
 Ischiados causa & curatio
 222.f.77.c.400.b.198.b.c
 Iuuantia & lædētia. 81.a
 Iudicationes bonæ vel malæ
 316.a
 Iudiciū sine signo iudica-
 tionis malum 324.d
 Iuniores cur magis seniori-
 bus afficiuntur 151.b.c
 Iunonis templum 310.f
 Iunenum victus ratio 29.e
 Iusiurandum Hippocratis
 2.d
 L
 Labor viris quid cōferat
 243.c
 Labor quando noxius 510.a
 Labor quando vlcera excitat
 358.f
 Labores cibos precedant
 358.b
 CC 4 Laboris

Index.

Labores in circuitibus 325.d
 Labores subeundi in aestate 118.e
 Laboris effectus 118.d.187.c
 Laborum vis 119.e
 Lac cur fiat 39.a
 Lac nutrimentum 129.c
 Lac alinum pro sero coqui tur 277.d
 Lac pustulas excitat 322.c
 Lac extinctum quam reuocent 256.b
 Lactis facultas 110.e
 Lactis copia quando 39.b
 Lactis procreatio 263.f
 Lactis potus 209.d.222.d
 Lactis varietas 110.a
 Lactis supressi remedia 239.d
 Lachryma calida & salsa 419.b.342.f
 Lachrymæ inuitæ fluentes 314.d
 Lachrymæ vltionæ & inuolutaræ 354.e
 Lactuca 113.c
 Lactio ex aceto mulso 386.d
 Lagopyrus 501.c
 Lapis Magnesæ 211.c
 Lapis in vesica qui fiat 190.d
 Lapsus ab equo quid attulerit 340.d
 Larinx 66.d
 Latitudines spontaneæ morbos denunciant 509.e
 Latitudinis curatio 117.c.d
 Lateris dolor, ex spuris biliosis 410.c
 Lateris sinistri grauitas 317.e
 Lateris tubercula qui fiant 149.d
 Lateris tuberculum, & eius curatio 168.f
 Laudandi potius quam vituperandi qui vel tantissimum vitam humanam adiuuant 99.d
 Lectus ægri qualis esse debet 384.e
 Legumina in Aeno 357.f
 Leguminum facultates 193.f
 Legumina, arborei fructus & similia spiritum habent 35.a
 Lenientia, exasperantia, clauderia, & aperientia vterum aut locellos 57.b
 Lentis astuosa 111.c
 Lentis ac Lupini vires 393.f
 Lethales alui egestionis 443.c
 Letargus & eius curatio 170.a.173.d
 Lex Hippocratis 3.b
 Leges sibi posuerunt homines non intelligentes 102.e
 Libri Hippocratis in controuersiam adducti 2.b
 Libum vestitus 191.d
 Libya, Delos & Scythia pro omnibus regionibus ponuntur 407.f
 Lien 70.e
 Lienosorum signa 356.a
 Lienosi eorumque curatio 196.c
 Lienosi passiones 134.f.135.a
 Lien

Index.

Lienreria eiusque curatio 197.c.299.f
 Lienreria symptomata 437.c
 Ligamentorum species 411.c
 Ligna ardentia spiritum emittunt 34.f
 Lignum medico paratum quale 497.a
 Lini semen 111.c
 Lingua saliuosa 399.c
 Lingua vis 103.d
 Lingua affectu causæ & notæ variæ 358.e
 Lingua vocisque diuersitas 311.b
 Lingua obscuritas vnde 21.d
 Lingua spasmis & tremor 408.d
 Lingua immobilitas 213.a.b
 Linimentum omnia educens 297.b
 Linteola 16.f
 Lintea in deligaturis qualia 452.a.453.d.455.d
 Linteorum in deligaturis quantitas 463.f
 Linteorum subligationes duæ 452.d
 Lippitudinis solutio 398.f
 Lippitudinis curatio 508.a.299.c
 Lippitudinis crisis 419.a
 Loca corporis vacua 7.a
 Loca alta & squallida 108.f
 Loca faucia curatu difficilia 417.c
 Locorum mutatio quos iuuat 359.c
 Locus bilis fel 183.d
 Locus suum singula seruant 10.c
 Locus morborum differentiam facit 94.e
 Locus affectus spiritu occupatur, vnde rupturæ 97.a
 Locus ad disciplinam aptus est velut eius nutrimentum 3.e
 Locri populi 535.d
 Lucis ratio 16.e
 Lucis species duæ 450.e
 Lucta 116.e
 Lumborum dolor 409.b & mala alia 410.d.e
 Lumborum doloris curatio 238.e
 Lumbi aut latera vexata eorumque curatio 230.b
 Lumbrici lati qui nascuntur 189.d
 Lumbrici rotundi pariunt, non aurem lati 189.e.f
 Lumbricus longus 190.a
 Lumbrici lati signa 190.b
 Luna per somnum pati visa quid portendat 125.f
 Lupinum 111.c
 Luxationum curatio 471.e
 Luxationis curationi cornuina 476.e
 Luxationis summa 491.b
 Luxationis articularum pedis curatio 468.a
 Luxationis veteris repositio 471.c
 Luxationum mala 459.f
 Luxus domesticus prohibetur 16.f
 CC 5 Mac

Index.

M Manus natura est descriptio. 454.c
 Achinamenta quibus partibus adhibeantur. 454.c
 Macri signa. 311.c
 Macrocephali. 89.c
 Maculas solares purgantia. 291.c
 Madefactio. 131.a
 Meotis palus Europæ & Asiæ terminus. 89.b90.d
 Magi & expiatores. 117.d
 Magi vel venefici quales. 138.a
 Mala odorata. 180.a
 Mala punica. 114.b.202.a
 Mala dulcia. 114.a
 Mala sylvestria. 114.a
 Mala ex usu veneris. 356.d
 Malorum humorum causa. 14.a.b
 Mala homini vnde accidunt. 14.b
 Malum ex articulo non reposito. 490.a
 Malū à bono non fit nec contraria. 154.c
 Maligniora quæ derepente apparent. 325.f
 Malagmata pudendi. 240.c
 Maliensis curru onusto calcarum historia. 348.c
 Malicorium. 214.d
 Mammæ. 65.a
 Mammæ exasperatæ curatio. 292.f
 Mandibulæ. 72.c
 Maniacis seu atrabiliaris quid contingat. 523.c
 Manus luxatæ signa, repositio ac curatio. 476.c.f
 Manuum latitudo quid portendat. 402.a.410.c
 Mare & fontes vnde hyeme calefiant & turgescant. 40.d
 Mare perturbatū in somno quid velit. 127.b
 Mare quibus proficit. 132.a
 Marium corpus. 65.b
 Mas & femella qui gignantur. 104.e
 Masculi in omni genere calidiores & sicciores sunt. 106.c
 Mas aut femina quomodo generetur. 57.2
 Masculus dextris in vtero heret. 327.f
 Matutina deambulationes. 116.b
 Maxilla solæ inter omnia ossa venulas habent. 46.d.e
 Maxilla luxatæ repositio ac curatio. 477.a.d
 Maxilla facultas. 110.b.c.12.b
 Meatus capitis septem, totque fluxiones. 64.e
 Meconium quid. 356.a
 Medicina quid. 4.c.94.d
 Medicinæ antiquitas. 8.f
 Medicina qualis. 87.
 Medicinæ vitæ seu partes. 20.a
 Medica ars quibus consistat. 312.f
 Medicina cur sapientiæ foror. 101.

Index:

ror 533.a
 Medicina varia 126.b
 Medica ars nihil ceteris simile habet 7.e
 Medicina diuisa in chirurgicam, pharmaceuticam & dieteticam 10.c
 Medica ars cur refelli non possit. 5.e
 Medicina quæ doceat. 81.f
 Medicina constans & firmatota. 81.f
 Medicinæ pars potissima. 379.1
 Medicina non statim scitur. 80.b
 Medicinæ voluptates & lestitæ. 94.2.b
 Medicina morbos omnes non sanat. 4.e
 Medicinæ artis præstantia & contemptus. 3.b
 Medicinæ comparatio ad agriculturam. 4.d
 Medica ars esse, & vera affirmatur. 8.e
 Medicina ars est de rebus vel morbis vulgo notis. 9.b
 Medicinam homines coacti sunt inquirere. 9.b
 Medicus qualis esse debeat. 16.c.e
 Medici munus. 312.f.40.a
 Medici munus in recte tractandis mulieribus. 215.e
 Medico diligenter obseruanda. 361.d.e.f.362.10.a
 133.c.d
 Medico consideranda ante curationem. 5.f.20.d.401.c
 Medici ad duos fines militant. 525.c
 Medicum quæ nosse oporteat. 143.c
 Medicus quæ præstare debeat. 143.e
 Medicus deos potissimum colit. 159.f
 Medicus Philosophus deo xqualis. 159.e
 Medicus qui laudandus 379.c
 Medicorum error in aëne iudicio 209.f
 Medicus assidue legat 23.c
 Medico quid agendum erga ægrotantes 356.b.357.f
 Medicus considerat morbos in corpore prævalentes 26.e
 Medici præparatio ad articulorum repositiones 459.c
 Medico præstanda in fracturis 454.2
 Medici imperiti taxantur 454.b
 Medico curanda in capite vulnerato 444.b
 Medicus morbum, ubi nouit facile pellit 7.d
 Medicus etiam rudis sciscitari debet 21.f
 Medicus admonetur 23.d
 Medicus de quibus iniuste arguatur 149.c
 Medicus ægros crebro iniuolere debet 20.e
 Medici

Index.

Medici plures conuocandi 22.c
 Medicus derebus vulgo notis tractat 9.a
 Medicis non videntes sanari posse 5.a
 Medici fama multi, repauci 3.c
 Medici personati Ibidem.
 Medicus malus qd agat 22.c
 Medici nauium rectoribus comparantur 10.e
 Medici alimentum salubre excogitauerunt 9.e
 Medicorum quorundam opinio 24.b
 Medicamentorum vires & actio 81.c. 191.c
 Medicamentorum modus 324.b
 Medicamenta pro natura cuiusque danda 98.e
 Medicamenta ad coceptum 295.a d e f. 266.a. 272.c
 Medicamenta coceptum reparantia 302.f
 Medicamentum contra abortum 51.d
 Medicamenta valentia morbis acutis, debilia mitioribus exhibenda 81.d
 Medicamenta valentia ad vlcera 100.d e f
 Medicamenta, cruda adhuc materia quæ nocent 88.d
 Medicamenta non adhibenda 79.b
 Medicamenta danda Ibidem
 Medicamentis quæ & quando mouenda 509.d e. 512.d
 Medicamenta nulla quando adhibenda 509.d
 Medicamenta quibus non exhibenda 532.d
 Medicamentum in repletionem reicitur 121.d
 Medicamenta purgantia & sistencia non satis sunt ad conualescentiam 5.d
 Medicandum perperam non esse 145.e
 Medicamenta sine fortuna, sed melius cū ea sanant 82.a
 Medicamentum tetragonum 220.f
 Medicamentum sanguinem sistens 39.c.b
 Medulla ossis alimentum 130.d
 Medulla spinæ, improprie medulla 45.a
 Medulla spinæ cur rescetur 208.c.d
 Medullæ spinæ affectus signa 418.e
 Mel 113.b. 202.c
 Mel Articum 221.b
 Mel semicoctum 82.f
 Melancholici & comitiales communicant 261.d
 Melancholicum cacoethes 408.c
 Melidia grati morbo liberata 319.f
 Melissus 24.b
 Melos insula 346.b
 Membra adnascentia 11.b
 Membrorum confirmatio 104.d

Membro

Index.

Membrorum origo 71.a b
 Membrana tunica 44.e f
 Mens hominis obscura 101.f
 Mens quando non fallitur 399.b
 Mentis situs 62.c
 Mente valere in morbis, bonum 510.d
 Menses cur à natura inuenti 302.f
 Menses quādo pauciores quā agendum 235.a. 301.f
 Menses quos morbos extrudant 440.c
 Menses mali qui 439.c
 Menses educentia 515.c
 Menses quibus diu permaneant 354.c
 Menses diutius quā quatuor diebus fluēt, malū 245.f
 Menses diutius suppressi quos morbos excident 243.c
 Menses sex mensibus retenti incurabiles 243.f
 Menses varius affectus 244.a b
 Menses cum in pudendum non procedant Ibidem.c
 Mensium modus & qualitas 245.f
 Mensibus septem annis suppressis qd euenerit 343.a
 Mensium biliosorum signa 245.c
 Mensium pituitosorum effectus 247.a
 Mensium plus iusto fluentium curatio 306.a d e
 Mensium prouocatio 264.a
 Mensium purgatoria 241.c
 Mensium suppressorum curatio 238.a f. 239.a. 244.e. 229.a b
 Mensium defectu mortua 262.e
 Mensium cognitio 271.b. 247.d
 Menstrua diutius retinentibus quæ agitudines contingant 36.c d
 Menstruarum purgationum circuitus est 325.e
 Menstruorum in iunioribus & senioribus differentia 83.a
 Mentha 113.d
 Meretrices quæ docuerunt 48.a
 Mespila 114.a
 Mesocolon 66.d
 Meton vehementi febre correptus 318.b
 Milium quid sistat 321.e
 Milium alit 171.e
 Militarium vlcerum curatio 18.c
 Ministri quales ægrotis dandi 21.a
 Mira & brevis tum humorum partium animalis enumerationatio 129.e
 Missio sanguinis vbi & quando facienda 17.c d
 Mistiones in homine bonæ 14.d
 Modicis impleri & pluribus vacuari quæ contingat 115.a
 Mola in utero generatio & expulsio 292.a
 Mollæ coceptus causa, signa accuratio 307.b c. 363.c d
 Mollitoria 267.h
 Mollu

Index.

Mollitoria vteri varia 296.c
Morborum 115.c. 100.b
 Morax 113.f
 Morbus typhos dictus cum
 causis ac curatione 218.a
 b. 219.a
 Morbus biliosus 223.c
 Morbus sanguineus. Ibid. d
 Morbus humidus & curatio
 170.c
 Morbus rictosus eiusq; cu-
 ratio 170.f
 Morbus pituitosus eiusq; cu-
 ratio 171.b. 223.c
 Morbus magnus a renū mor-
 bo 210.a
 Morbus crassus sex annos ve-
 xat 222.e
 Morbus locellorum 225.d
 Morbus ex abortu dolorem
 vicinis vteri partibus com-
 municans 225.d
 Morbus regius 338.d. 313.c.
 373.d. 396.c. 398.a. 400.c
 Morbus regius acutus eiusq;
 curatio 175.a. 180.a. 198.c
 Morbos astuos hyems succe-
 dens soluit 337.e
 Morbos latentes opinio po-
 ri quam ars iudicat 94.c
 Morbus imaginationis 64.d
 Morbus a venis ortus 62.c
 Morbus niger eiusque cura-
 tio 172.a. b. c
 Morbus stercoris vomitu fa-
 ciens 123.f
 Morbus corruptorius eiusq;
 curatio 172.d
 Morbus aliquo modo affinis;
 bonum 510.d
 Morbus quando debiliior &
 quando fortior 510.e
 Morbus facit quibus diistri-
 buatur 138.c. d. 143.c
 Morbus facit sanabilis 138.f
 Morbus desiccatorius & cu-
 ratio 170.b
 Morbos indicare quid 194.b
 Morbi laterum causa & cu-
 ratio Ibidem. a. f
 Morbi pituitosi causa & cu-
 ratio 211.d
 Morbi crassi & hydrops ear-
 dem est curatio 222.e
 Morbi estate vexantes eorum-
 que curatio 195.a. c
 Morbi hepatici causa, signa
 ac curatio 213.f. 214.
 a. b. d. e. 215.b
 Morbi varij 332.e
 Morbi astui & autumnales
 310.e. 311.c
 Morbi lethales 218.b. c
 Morbi qui ante pubertatem
 non fiunt 439.b
 Morbi natura 317.e
 Morbi popularis cura 27.b. c
 Morbi ex mensibus suppres-
 sis 439.e
 Morbi post canem sydus qui
 363.a. b. 364. 365. & c.
 Morbi a spiritu fiunt 95.b
 Morbi. si. a. pituita cum cura-
 tione 199.a
 Morbi cur obsecuri 7.b
 Morbi obsecuri multi, mani-
 festi pauci 6.e
 Morbi ex pte curatio 184.a
 Morbi

Index.

Morbi paulatim accedunt
 100.c
 Morbi cuiusq; vterorum se-
 datio 298.a
 Morbi vernaculi 84.c
 Morbi acuti vnde 399.d
 Morbi lethales 151.d. 144.c
 Morbi ex abortu causa & cu-
 ratio 259.f. 260.d
 Morbi comitialis diuersi af-
 fectus 139.f
 Morbi ex repletionem curatio
 & contra. 510.b. 120.f. 122.b
 Morbi a capite orti 156.b
 Morbi partium anni 135.e
 Morbi mutilantes 144.d
 Morbi longi Ibidem. e
 Morbi cito decernentes Ibid.
 Morbi in alios transeuntes
 Ibidem.
 Morbi necessario ex aliis su-
 peruenientes Ibidem. f
 Morbi acuti qui 379.e
 Morbi connutriti curatio
 358.d
 Morbi dubij 144.d
 Morbi ab hepate & splene
 321.d
 Morbi dicbus imparibus iu-
 dicantur 180.d
 Morborum causa. 186.e. 187.f.
 24.f. 26.f. 135.d. 144.b.
 199.a
 Morbi vnius signa septē Ibi.
 Morborum tria principia
 187.a
 Morborum quinq; crassorum
 causa & curationes. 221.a
 b. f. 212.a. d
 Morborum acutorum natu-
 ra 195.a
 Morborum causa: aer & vi-
 ctus ratio 27.a
 Morborum ex victus ratione
 curatio 399.c
 Morborum diuersi effectus
 338.b. 40.b
 Morborum omnium commu-
 nes solutiones 393.a
 Morborum vteri ferē omnium
 curatio 283.c
 Morborum cognitio & obser-
 uatio varia 315.c. 197.c
 Morborum modi 135.c
 Morborum effectus diuersi
 130.f
 Morborum omnium idem mo-
 dus 94.e
 Morborum duo genera 334.a
 Morborum natura medicus
 358.c
 Morborum decreta 185.c
 Mores fieri 84.e
 Moribundis in Perintho que
 acciderent 324.b
 Mori appetentium curatio
 79.f
 Morituri & futuri supstites
 quibus noscantur 408.e. f
 Morituri ex vulnerato capi-
 te signa 449.c
 Mors Hippocratis 1.f
 Mors quo tempore accidar
 327.c
 Mors vnde contingat 51.a
 Mortis signum 409.c. 418.c
 Morum diuersa ratio in Eu-
 ropæis atque Asianis 92.f.
 93.a

Index.

93. a
Mucus à natura 73. d
Muliebris menstrui causa 243. c
Mulier utrum gerens cur à mensibus non doleat 36. a
Mulier præter naturam pinguis non concipit 55. d
Mulier qui prægnans fiat 239. c. 241. a
Mulier cur sit viro calidior 243. c
Mulier ab utero quo modo stranguletur 246. b. c
Mulier concipere solita cur non concipiat 304. d
Mulier biensem aut graviorum fortum cur perdat 55. d
Mulier lienosa 356. c
Mulier Larissa decimo mense abortit 346. c
Mulier concipere cupiens 349. f
Mulieris non concipientis purgatio 242. d. 305. a. 247. c. 250. a
Mulieris à partu non purgata curatio 227. b
Mulieris corpore male habente menses pauciores fluunt 246. c
Mulieris cibum, ob uteri dolorem, auersantis curatio 237. c
Mulieris semen retinētis sed non concipientis curatio 308. d
Mulieris inuita abortum facientis curatio 308. f
Mulieris quæ diu non concipit, curatio 237. d
Mulieris præ obesitate non concipientis curatio 303. d. f. 305. f
Mulieris decumbentis in litore historia 319. d
Mulieris apud Tisamenū decumbentis historia 330. f
Mulieris à morbo uteri obmutescens curatio 287. b
Mulieri post viri congressum quid agendum 248. b
Mulieri semen non continenti quid agendum Ibid. d
Mulieres rariore carne & teneriore quàm viri 243. a
Mulieres cur steriles fiant 301. b. d. 303. c. 226. f. cur non concipiant Ibid. b. f
Mulieres crassæ cur non concipiant 229. d
Mulieres etiam hydropem patiuntur 192. d
Mulieres quæ grauius mēfibz ægrotent 242. e
Mulieres à vatibus deceptæ quid Dianæ consecrarent 225. a
Mulieres quæ parerentur 313. c
Mulieres in conceptu errant 49. e
Mulieres quæ longius quàm decem menses uterum gestasse visæ sunt, falluntur 42. d
Mulieres nihil aut parum scis habentes 43. a

Index.

beas 382. c. 383.
Mutatio subita & magna periculosa 383. b. 384. f
Mutationes locorum ac vicus morbos gignunt 52. e
Mutationes locorum, varios homines procreant 93. b. c
Mutationes mentem excitant 90. b
Mutationes quæ cauēda 357. a
Mutationes temporis & aeris morbos pariunt 51. b
Mutationes temporum obferuanda 88. d
Mutationes temporum morbos pariunt 196. a
Mutus cur fiat qui comitiali morbo corripitur. 130. f
Muti vade 47. e
Mutili à natiuitate curabiles 491. d
Myli agni historia 313. d
Nares repletæ nihil emittentes 120. c
Nares humidas habentes quales sint 359. d
Narium qualitas 71. e
Nasus fracti curatio 478. f. 479. b
Nasturcium 113. e
Natales somnare quid velit 127. d
Natura faciēda demonstret. 8. a
Natura repugnante omnia irrita sunt 3. d
Natura calidior quantum à ceteris variet 108. a
D D Natu

Index.

Natura in omnib⁹ dux 19.c
 Natura ofcium, neruorum,
 venarum, carnis & alio-
 rum humorum, qui co-
 gnoscatur 39.e
 Naturæ humanæ descriptio
 53.b
 Naturæ actio 7.f
 Naturæ conatus & vis 103.b
 Naturæ & morbi quib⁹ aque
 in potu salubres 86.a
 Naturæ diuersæ ignis & a-
 quæ variæ temperaturæ fi-
 unt 107.c
 Naturæ variæ variis sensib⁹
 percipiuntur 107.c.d
 Naturæ calidioris victus ra-
 tio 107.f.108.b
 Naturæ diuersæ victus 107.
 f.108.a
 Naturæ quæ nulla curâ aut
 victu mutantur 108.c
 Naturæ fastidium 7.d
 Naturæ modum excedēs ni-
 hil bonum 90.e
 Naturarum cognitio 106.c
 Nebri qui dicantur 536.b
 Nebula quid 40.f
 Necessaria medicofuturo 3.d
 Nervus torpidus 66.c
 Nervus quomodo facti 44.d
 Nervus ubi non sint 72.d
 Nervus à cerebro 68.c
 Nervus non lacerandi 473.c
 Nervus cui dolore minus affi-
 gantur 15.f
 Neruorum generatio 46.b
 66.e
 Neruorum distributio 326.e.d
 Neruorum qualitas 72.c
 Nexus qua parte procedat
 451.d
 Nicodemi Abderitani histo-
 ria 336.a.b
 Nihil temerè iudicadū 355.e
 Nocumentum nullum à me
 dico bono, aut ab arte me-
 dica oritur 5.d
 Nomæ, lethaliſſimæ 417.f
 Nomina artibus ex specie-
 bus imposita 4.d
 Nomina lege naturæ indita
 4.c
 Non eadem via seminis &
 vrinæ 31.f
 Nolle morbos & curare eius-
 dem est scientiæ 7.e
 Notæ ex collo & faucibus
 430.e
 Notæ ex præcordiis & vêtre
 431.a.b.d
 Notæ ex lumbis 432.a
 Notæ ex sanguinis eruptio-
 ne Ibidem.d
 Notæ ex dentibus 429.f
 Notæ ex maxillis, labiis, gin-
 guis, spuit & secretioni-
 bus 430.e
 Notæ ex voce Ibidem.b
 Notæ ex dysenteria 437.c
 Notæ ex vrina 441.a
 Notæ ex spuito 414.e.435.f
 Notæ ex prægnatib⁹ 439.d.e
 Notæ ex variis affectibus
 436.a.b.438.d
 Notæ ex puris mictione 415.e
 Notæ ex lethargo 426.e
 Notæ ex vertigine 421.f
 Notæ

Index.

Notæ ex oculo rupto & pro-
 minente 417.c
 Notæ ex doloribus aurium
 428.c.d.f
 Notæ ex morbo regio 428.c
 Notæ vberioris alimenti
 509.f
 Notæ ex hydrope, tabe, poda-
 gra & morbo sacro 415.d.
 426.d.e.f
 Noces 114.c
 Nuclei 114.b
 Nyctalops qui curetur 507.f
 422.2.3.9.f
 Nyctalopica affectiones in
 pueris 360.b
 O
 Oesorum victus ratio
 29.f
 Obuiio malum 409.d
 Obuiio & nocturna vocife-
 ratio vnde 142.d
 Obuiio dysenterici quæ
 374.a
 Oblivionis causa 331.c
 Obseruanda in ægris 343.d
 324.b
 Obseruanda medico in mor-
 bis dignoscendis 331.a.b
 Obseruanda, ac cauenda cir-
 ca victus rationem 394.e
 381.c
 Obseruanda circa vlcerâ tra-
 ctanda 417.a
 Obseruatio varia 414.b
 Obseruatio variorum peru-
 tilis 133.f.34.a.b
 Obseruatio præcipua in ocu-
 lorum lippitudine 419.f
 Obseruatio in Typho mor-
 bo 218.e
 Obseruationes morborum
 26.f
 Obseruationes præcipuæ
 414.e
 Obseruatione digna 99.f
 100.a
 Obseruationis modus ad præ-
 dictionem 414.c.d
 Oblonium in renum morbis
 209.f
 Obſonia ex variis intritis
 præparata 115.b
 Occasiones tēporum 144.f
 21.c
 Occasiones morborum con-
 ſyderandæ 357.b
 Occasiones curandi tempe-
 ſtuæ 145.b
 Intemperſtiæ. Ibidem.c
 Ochri ſive phazoſi 111.b
 Octimeſtris partus 48.c
 Octimeſtres non ſuperſtites
 manent 49.e
 Octimeſtria & trimetſtria
 cur non viuunt 51.e.52.a
 Oculi totius corporis tem-
 peraturæ index 358.b
 Oculi contraſtatio mala 410.a
 Oculi corrupti qualitas & eu-
 ratio 507.c
 Oculi in mor- 47.d
 Oculi fulgentes 79.c
 Oculi ſitus & vtilitas 533.b
 Oculi diſtortio malū 409.d
 410.b
 Oculorū doloris curat. 517.c
 Oculorū conſideratio 429.c
 DD 2 Ocu

Index.

Oculorum medela 395.e
 Oculorum fluxiones 315.f
 Oculorum fluxionis in nares
 auersio optima 37..f
 Oculorum signa 354.f.e
 Oculorū sordes siccat 49.a
 Oculorum tumor Ibid.b
 Oculorū norā 359.d.401.d
 Oculorum tumor 71.e
 Oculorum remedium 140.e
 Oculorum tres tunicae 71.e
 Oculi nullum pharmacum
 adhibendum 75.c
 Oculis potius quā opinio-
 nibus credendum 100.f
 Oculis incommodi cibi 373.f
 Ocyum 113.d.102.a
 Olera 201.f
 Oleum & oleosa 202.c
 Oleū Aegyptiū album 229.f
 Oleum quibus vlceribus in-
 utile sit 499.c
 Oletum quodnam bonum
 396.b
 Olfactus causa 47.b.71.e
 Olfactum male afficientia
 133.f
 Omentum quando putrescat
 144.f
 Omne vnum est Ibid.a
 Omne incoctū cauum 6.f
 Omnes doloris causae ad idē
 referuntur 10.b
 Omnia terrae nascentia suae
 terrae naturae sequuntur 93.f
 Omnis attenuatio laxat ac
 corrugat cutem, reuer-
 tio contra 357.a
 opus ania 64.d.311.e
 Opifex, naturae vel artis in-
 strumentis vitur 6.b
 Opinio in medicina perni-
 ciosa 19.d
 Opisthotonos eiusq; curatio
 175.c.d.400.a.214.a
 Oratio Hippocratis ad aram
 consistentis 514.e
 Oratio legati ad Athenien-
 ses 535.b
 Ordei facultas 110.b
 Ordeum Achileum 179.d
 Odeum torrefactum Ibid.f
 Origanum 113.e
 Origo venarum & arteriarū
 129.e
 Oris male olentis purgatio
 292.e
 Oris vteri plus quā in men-
 sibus hūis curatio 289.f
 Oris vteri inflammati cura-
 tio 282.c.283.a
 Oris vteri semen prae duritia
 non suscipientis curatio
 288.b.c
 Oris vterorum oclusi cura-
 tio 235.f.289.c.307.f
 Oris vteri humidi curatio
 229.e
 Os vteri siue vuluae conclu-
 sum 243.c.d
 Oris vteri vlcerati curatio
 237.f.239.b
 Os capitis duplex 444.d
 Os capitis tenuissimū quod
 Ibidem.e
 Os eminens quando praefec-
 dum 460.d
 Os femoris quā peniculo-
 sum

Index.

sum 492.f
 Os intro cedit multis modis
 445.e
 Os quae patitur 46.d
 Os sacrum 6.f.326.d
 Os tibiae eminens 492.e
 Osculi vteri alio inclinati cu-
 ratio 480.d
 Ossa quae fiant 44.f
 Ossa vnde 44.d
 Ossa quare a propriis locis
 discedant 466.c
 Ossa rupta minus periculosa
 quae 449.a
 Ossa puerorū qualia. Ibid.b
 Ossa digitorū, manus, pedis
 & articularū 65.e.& 66.c
 Osis maioris abscessus 464.b
 Osis rupturā ambiguum co-
 gnoscendi ratio 448.b.c
 Osis capitis contracti cura-
 tio 326.f
 Osis simplex fractura 461.c
 Osis suppurati signa 449.d
 Osum cauorum actio 38.2
 Osiū, neruorū, carnis, cutis
 & venarum in corpore v-
 sus 68.d
 Osum fractorū & eminen-
 tium curatio 465.c
 Osum coactio 465.e
 Oscitationum assiduarum
 curatio 324.f.355.b
 Oues & caprae comitales
 141.e
 Otorum facultas 112.c
 Oui candidum 179.f
P Alati fluxio 64.e
 Palaestra & Padotriba 104.a
 Pallidum curatio 80.c.d.e
 Palpebrarum curatio 307.f
 Palpebrarum ficiis 332.e
 Panacea 2.d
 Panificia varia 9.d.103.e
 Panis varietas 110.f
 Panis differētia 12.a.b.201.c
 Panis calidus sitim, & alia in-
 ducit 283.c.211.b
 Papauer 111.d.114.b
 Pupilla qualis 47.c.d
 papideryum a cucumere 13.f
 papideryum a rosa & alio
 180.c
 Paracynanche eiusque cura-
 tio 174.f
 Partheniū microphilū 501.b
 Partis agri historia 333.e.f
 Partur statuto tempore pe-
 cora 43.c
 Pars robustissima cur in coi-
 tu seceratur 31.f
 Partes mensis aliquot 53.a
 Partes singulae quae nutrian-
 tur 101.d.e.f
 Partium interiorum feruor.
 193.b
 Partus qualis 43.c
 Partus septimestris 48.c.e
 Partus gemellorum 322.e
 Partus quo morbo liberet
 225.f
 Partus cū vlcere in coxa no-
 no mense editus 346.c
 Partus cur non omnes robu-
 sti edantur 33.e
 Partus quādo piclitanē 52.b
 Partus macillēti ac tenuesso.a
 DD 3 Pax

Index.

Partus septimo mense quid
agat 49.b
Partus quo pacto educat 53.e
Partus quomodo edantur
53.e
Partus mortuus quo pacto e-
ducetur 53.f. 58.e
Partus varia similitudo 33.d
Partus acceleratio 43.b
Partus retinēdi curatio 250.b
Partus difficultas qui tolla-
tur 253.a.b
Partus appropinquantis si-
gna 252.f
Partus difficultas unde 252.d
84.e
Partus frustulatum extractio
58.e
Partus directio 69.a
Partus conceptio 102.a
Partum accelerantia 266.b.c
Partum iuvantia 265.c
Parcella 65.f
παρὰ σπινθάρων 15.b
Puris in vtero semen corru-
ptis purgatio 304.d.e
Pecora pręgnantia a potu &
cibo pinguiora sunt 39.b
Pectoris dorsi ve disruptio
207.b
Pecten 69.d
Pectinis prę fluxu dolentis
curatio 29.a
Pectus 66.b
Pectus in dorsum ruptum &
curatio 169.c
Pedis cum manu collatio
457.e
Pedis & ossiū eius fractorū

curatio 457.e
Pedum tumor 502.e
Pedum calor febris solutio-
nem denotat 389.e
Pedum frigiditas febrim
accessum significat 389.e
Pedum torporem quid disci-
piat 224.f
Pedibus manibusq; distēns
actor⁹ curatur 79.f. 80.a
Pellicula spumosa 68.f
Pellicula ab aere pręfrigido
superinducitur 46.b
Pellium tinctores 103.e
Penicilli plūbei preparatio
& usus 281.c. 282.a. 304.a
Percussus in palpebrā sine o-
culi latione sanatus 350.c
Perdiccas rex phthius cre-
ditus 12.e
Perforationis modus quis
449.f
Perfrigeratio malū 409.d.f
Periclis Abderitani historia
355.b
Periculū mortis in pręgnan-
te 252.a
Perinthus 320.d. 321.d. 14.f
Peripneumonia qui fiat 152.
b.d. 179.d
Peripneumonia & eius cura
tio 163.f. 164.b. 176.a. 193.
f. 194.b. 392.d
Peripneumonia qui suffocet
153.f
Peripneumonia quid faciat
400.d
Peripneumoniae affectip-
nes 391.a
Perip-

Index.

Peripneumoniz causę 194.
cf
Peripneumoniz & pleuriti-
dis signa 435.b
Peripneumoniz & pleuriti-
dis differentia 75.e.f
Pernicies forniciorum 409.f
Pernionum curatio 371.f
Perpendenda in luxationi-
bus 471.d.e
Perfarum bellū contra Grę-
cos 56.f
Pesilentia obsidentium sum-
ma 635.f
Petenda in vulneribus capi-
tis 418.a
Petenda a diuturnas fluxio-
nes patientibus 421.b
Phagedænosus puer quę pas-
sus sit 319.f
Phanocritus 315.a
Pharmacum daturus quid
prins agat 98.e.f
Pharmacum quid agat 25.e
Pharmacū post dolores dan-
dum 261.a
Pharmaca fortuna reperta
200.c
Pharmaca cautius exhiben-
da 198.f
Pharmagorę agri historia
313.e
Phasianorum descriptio 89.f
Phasis incolę 89.e
Phasis qui fluat Ibidem.f
Pheretidis agri historia
374.e
φίλιππος 196.b.c
Philisti in Thaso agri histo-
ria 329.f
Philini vxoris puerperę Tha-
siae mors 317.a.b.c
Philisci agri historia 315.e
314.f. 316.c
Philonis filia cur mortua
314.d
Phreneticus moritur 334.f
Phrenetici signa 405.c
Phrenetici qui pereant 151.f
Phrenitis qui fiat 153.c
Phrenitidis solutio 398.c.
408.b
Phreniti leti curatio
174.d. 193.f. 194.e.f
Phthisis 64.f
φυμαλῆς 63.a
Phyicus hominis habitum
ac robur considerat 306.f
Phylam Alexandri pellicem
Perdiccas deperibat 1.d
Physiognomia 326.e
Pilarum usus in fracturis
464.f
Pinguedo conceptum impe-
diens, quomodo curanda
sit 56.f
Pinguis signa 321.e
Piper dentes iuuat 359.e
Pira 114.a
Pisa inflant 111.b
Pisces edulium leue 201.f
Pisces erronei 112.b
Pisces grauiores & leui-
ores Ibidem.b.c
Pisces salii Ibidem.c
Piscium facultates Ibidem.a.b
Pittacus 321.c
Pituica eiusque curatio 110.e
D D 4 Pir

Index.

Pituita cur hyeme angea-
tur 25.f
Pituita alba eiusque cura-
tio 171.d.398.e
Pituita ex ore ac naribus flu-
entis signa 253.e
Pituita eductio 300.a
Pituita vires 181.f
Pituitosa ac biliosa mulie-
ris purgatio 289.a
Pituitosi & biliosi furores
quales sint 142.c
Pituitosi in ediam facilius fe-
runt 383.a
Planta spiritum habet 39.f
Pleiades 88.d.310.b
Pleiadum occasus 339.b.e.
340.c
Pleiadum ortus 118.d
Pleiadum occasus Ibidem.b
Plenitudinis signa 120.d.
121.a
Plenitudinis curatio 120.d.e.
121.b cf.122.b 125.e
Pleuritis qui fiat 152.b.c
Pleuritis quando enecat
159.f
Pleuritis ex dorso eiusque cu-
ratio 177.c.d.e
Pleuritis sanguinea & eius
curatio 178.b
Pleuritis sicca, & eius cura-
tio 77.f.78.a
Pleuritis & eius curatio 163.
b.c.d.177.a.193.f
Pleuritides sicca & biliosa
177.b
Πνευμα. 150.a
Plus quiescendum quam la-
borandum hyeme 119.b
Pluvia clemens visa in som-
no quid significet 126.e
Pneumonis huc pneumonia
eiusque curatio 104.d
Pneumonix causa 205.b
Podagra 198.d
Podagra qui laborent 117.e.
& quando fiat 517.f
Podagræ curatio & signa ex
eadem 416.d
Podagræ medela 299.b
Podagrici morbi 397.c
Perna quæ malis medicis ir-
rogatur 3.c
Polenta ex ordeo 201.c
Polentæ recentes 111.b
Polypus cum curatione 161.
b.c.d.e.f.193.e
Poma 113.f.118.e
Porcinæ carnis vires 394.a
Portum 113.b.202.a
Portulaca 113.d
Positio partis vulneratæ qua-
lis 452.f
Postrema in morbis qualia
314.b
Post canem febres quales
311.f
Post purgationem exhiben-
da 199.f
Post partum quæ eueniant
256.c.d
Potestas mala res 539.b
Potio ad fluxum rubrum
293.c
Potio ad omnes morbos ab
uteris ortos Ibidem.d
Potio ad fluxum album
295.a

Index.

295.a
Portiones mensum & secun-
darum purgatorix 271.f.
272.a
Portiones refrigerantes in fe-
bre ardenti 119.c.d.e.f
Portiones in promptu haben-
dæ. 20.c
Potus via 66.d
Potus in pulmonem non de-
uenit 191.b
Potissimum in fracturis cu-
randis 464.a.462.c.
463.b
Prandium 115.f
Præcautio ad conuulsionem
30.e
Præcisa, quæ non coalescant
146.c
Præcognitio & cognitio
quid 110.c
Præcordiorum inflammatio
nes vnde 388.c
Præcordiorum dolor 410.b
Præcordiorum tumores
397.b
Præcordiorum notæ 402.c.d
Prædicendum nihil quando
414.b
Prædicendum quid sit medi-
co 413.c
Prædicendum prudenter
413.e
Prædictio ex hæmorrhoidi-
bus Ibidem.d
Prædictionis modi qui deri-
deantur Ibidem.a
Prædictiones ex potu & cibo
immodico 414.a.c
Prædictiones exemplis con-
firmantur 413.d
Prædictiones ex stercore
413.a.b
Prædictiones ex lippitudinis
signis 419.e
Prægnans non vtem coitu, fa-
cilius parit 54.c
Prægnans vnde moriatur
128.a
Prægnans qui cognoscatur
240.c
Prægnans cur sit pallida
252.e
Prægnantis lienosa affectus
Ibidem.b
Prægnantis varia signa 302.e
d.54.f.55.c
Prægnantis fœtum men-
struum gestantis curatio
129.c.d
Prægnantes quando purgan-
dæ 512.d.515.c.d.516.a.b
Prægnantium morbi 250.e.f.
251.c
Prægnantibus terram vel car-
bones edentibus quid eue-
niat 54.f.55.a
Præmium medico constituen-
dum 21.f.22.a
Prænotio futurorum qui pa-
retur 83.d.e
Præfagia bona & mala ex in-
somniis 125.c
Præfagia ex temporum qua-
litate 87.e.f.88.a.b.c
Primiparæ magis in partu
laborant 43.d
Primus dies in ægro obser-
D D 5 uand

Index.

uandus 390.e
 Principium alimenti 129.e
 Principium sanationis cur nullum 146.d
 Principia artis supponenda 44.b
 Priores artis medica taxantur 8.d
 Procreatio diuersa 104.f
 Priuatorum hominū victus ratio in hyeme, vere, aestate, & autumno 29.e d e
 Productionis & exacerbationis morbi causae 334.f
 Profluuium alui diuturnum 398.e
 Profluuium alui 30.f. 197.d
 Profluuium alui & vomitus quibus conferat 508.d
 Profluuij alui ex partu curatio 270.a
 Prominentiae capitis priore parte 444.c
 Proprium medicae artis 8.b
 Prospicienda medico 83.b
 Prudens natura quātum possit 31.d e
 Prudentis viri consideratio 31.c
 Psisana 179.e
 Psisana integra 179.f
 Psisana quando exhibenda 380.c
 Psisanae laus Ibidem.b
 Psisanae succus 176.f
 Psisanae conficiendae ratio 180.e
 Psisanae incommoda 380.f
 Pubertatis causa 38.c
 Pudendi puerperae obturati causa & signa 255.e
 Pudendi exulcerati curatio 239.b f. 239.b. 240.c
 Puellae cur tardius conformentur 37.f
 Puellae à pueris qui differant 50.f
 Puer à mulo percussus 349.e
 Puer in caput prius naturaliter procedit 42.c. 43.d
 Pueri cur semen non emittant 32.b
 Pueri situs in utero 41.f
 Pueri quid peculiare à natura habeant 50.f
 Pueri liuidi ac mortui expulso 268.f
 Pueri natura 327.d
 Pueri carnosius minus lactis sugunt 59.d
 Pueri sugentes simul & mēientes Ibidem.e
 Pueri modò parui, modò magni nascuntur 37.f. 34.a
 Pueri cur mutilati nascantur 34.a
 Pueri sani & integri fere semper ex mutilis nascuntur Ibidem.b
 Puerorum hydropicorum curatio 77.f
 Puerpera gemellarum Cyzicena mortua 337.b
 Puerperae plus satis purgatae signa 255.b c
 Puerperae recens enixae curatio 58.b c
 Puerperae diuersa purgatio 267.a

Index.

267.a
 Puerperae Cyzicena historia 337.b
 Puerperae in Thaso decumbentis historia 334.b
 Puerperae in quae mala facile incidant 242.e f
 Puerperae non purgatae curatio 254.e d
 Puerperae non satis purgatae affectus 254.f
 Puerperae à secunda non liberatae curatio 256.c
 Puerperae cum non bene purgantur periculum 37.d
 Puerperij purgationis mensura & color 261.e
 Puerperij purgationes. 266.d e. 253.c
 Puerperij non purgati mala 253.f. 254.c. 255.b
 Pulegium 180.b. 113.e
 Pulmo. 45.e. 60.d. 129.e
 Pulmo cordis calorem moderratur 61.c
 Pulmo cor humectat 61.b
 Pulmo tumens praeter calore cum curatione 174.a
 Pulmo consumitur 64.f
 Pulmo cum nihil plenus expurgat, malum 404.c
 Pulmo repletus & curatio 268.c
 Pulmo ad lacus prolapsus cum curatione 161.d
 Pulmonis arteria exulcerata venae rupta 203.a b
 Pulmonis morbus & curatio 166.d
 Pulmonis suppurati signa 176.c
 Pulmonis inflammatio 205.c d
 Pulmonis hydrops & eius curatio 169.a
 Pulmonis & arteriarum diuersitas 151.a
 Pulmonis tuberculum 149.a
 Pulmonis tuberculum qui sanetur Ibidem.b c
 Pulmonis erysipelas, eiusque curatio 205.f
 Pulsus venarum 397.f
 Pulsus & respiratio, signa sanitatis & morbi 130.c
 Pulsus circa tempora 96.c
 Pura omnia à deo dari quare per somnū videntur 126.e
 Purgatio puerperae in caput progressa quid efficiat 255.e
 Purgatio in faciem progressa Ibidem.f
 Purgatio qua parte ducenda 509.d
 Purgatio sursum aut deorsum quando fiat 512.f
 Purgatio ventris quibus viceribus prosit 499.c
 Purgationem quid praecedere oporteat 502.f
 Purgationes quot diebus fiant 37.f
 Purgationes menstruae multae vnde fiant 249.d
 Purgationes diuersae 271.f
 Purgationes quomodo assignanda 509.d. e
 Purg

Index.

Purgatorium molle aquam
& pituitam ducens 242.c
Purgatorium ad multa
271.c d
Purgatorium molliens 241.e
242.c
Purgatorium tepidum 242.f
Pus ē pectore sectione vel
vstione educitur 204.f
Pus collectum quid faciat
76.c
Pus qui fiat 499.a
Pus ex tumore interiore qui
educatur. 164.e
Pus vlcis alimentum 130.d
Pus optimum quale 402.f
Puris emissio 206.f
Pustulæ ex lassitudinibus
340.f
Pustulæ totius corporis vnde
227.f
Pustulæ latæ 355.e
Pythicum templum 335.d
Pythionis ægri historia 328.
d e 334.d

Q
Qua cura Hippocrates
Græciam à pestilen-
tia liberauit 1.e
Quæ aduersa vel secūda for-
tuna fiant 82.a
Quæ rē ac facili pariant
53.d
Quæ congelent 111.f
Quæ attenuentur & collique-
runt in hydropico 192.a
Quædam citius, quædam po-
sterius pariunt 43.c
Quædam opifici, quædam o-
peribus imputanda 6.d
Quæ ex terra gignuntur quo-
modo crescant 39.d
Quæ ex rupe ceciderat sup-
stes mansit 350.e
Quæ generatur & pereunt
commiscetur & discer-
nuntur 100.f. 101. a b c
Quæ fortum expellant
267.e.f
Quæ fortum perdere cona-
batur, mortua est 359.e
Quæ mulieres facilius sup-
pressos menses ferant
242.f
Quæ prestare debeat medi-
cus 2.f
Quæ prius conformentur
51.f
Quæ prospicienda medico
11.b. 15.a
Quæ recidivas faciant 320.e
Quæ sint morborum princi-
pia 180.d
Quæ sint in natura hominis
24.f
Quæ superferant 53.e
Quæ vulnera poscant 17.a
Qualis panis & maza 12.d
Qualitates fortissimæ 122
Quando in partu matres fo-
rulse pereunt 43.d
Quanto tempore brachium
fractum coalescat 457.e
Quantum ab omnibus cole-
retur Hippocrates 111.f
Quare nonnulli ab aliis diffe-
rant

Index.

rant 90.d
Quare hoc calidū, illud con-
tra putatur 12.f
Quare morborum calor nō
statim cessat 13.d
Quartana quo tempore, &
quæ ætate grassetur 28.f
Quartana à quibus immu-
nes præstet 359.b
Quartana longæ, & breues
quæ 510.b
Quartana diurna 355.d
Quartana erronea 311.d
Quartanas diurnas potio
soluens 532.d
Quærens medicina vitupe-
retur 4.f
Quatuor paria neruorum
27.d
Quibus diis supplicaretur
126.f
Quis calor, & frigus cōcipia-
tur 13.b
Qui causas morborū probe
nouit, potest cōmoda ad-
ferre remedia 24.c
Qui cito moriantur 409.e
Quicquid sit finis alicuius
gratia sit 5.d e
Quid patiantur, diu à cibis
abstinentes 11.d
Quid per niues gelūque iter
facientibus accidat 13.c
Quid spectantur primi medi-
cinæ inuētores 12.b.c
Quid primum obseruet me-
dicus 16.e. 10. a b d. 11.f
Quid oporteat medicos sci-
re 24.d
Quid sit homo & quomodo
gignatur sciat medicus
14.e
Quies quibus conducatur 31.b
Qui ex agris perirent in ma-
gna morborum multitu-
dine 314.e
Qui humores singulis anni
tēporibus augetur 26.a
Quis error in agris 10.e
Qui probe augetur 52.d
Qui sani diutius perseuerēt
105.f
Qui sine medicis à morbis
conualescunt aliqua re sa-
nantur 5.b
Quod diutius quàm decem
mentibus non contingat
vterum gestare 42.e
Quo gestu inuifendus sit æ-
ger. 16.d
Quomodo omnia gignan-
tur 24.c
Quo pacto sua quisque fons
facultate trahat 183.c
Quo plus cibi sumptimus eo
plus expectimus 183.d
Quota inedia 48.b
Quota ossium coalescentia
130.b
Quot morbos ex vteris fieri
contingat 284.e
Quoto tēpore pedis ossa fra-
cta sanescant 457.f
Quum partus non rite pro-
dit, quid agendum
262.e
Quum plus iusto comeditur
quid agendum 202.d
Radix

Index.

R Adix humanorū mor-
borum caput 334.b
Raphanus 113.c
Rapum 113.e
Ratio cur de humano victu
seribat 99.c
Ratiocinatio 21.c
Recidina quid portendat
417.a
Reciduarum causa 509.f
Recte & non recte quæ fiant
145.c.d.e
Regij morbi quatuor cū si-
gnis & curationibus 216.e
2.7.abf
Regio sterilis quales gignat
93.d
Regio montosa quales pro-
ferat 93.e
Regio alta quales producat
93.d
Regio pinguis quos gignat
93.e
Regiones insalubres 109.f
Regionum situs & natura
108.c.f
Regionum inter se differen-
tiæ 89.b
Reiicitur à schola Hippocra-
tes falsa secta imbutus 23.f
Relicta post iudicationem,
recidivas facere solent
324.f.355.c
Remedia singulis exhiben-
da 78.c
Remedia secundas æ men-
ses educunt 230.c.d.231.
232.233.234

Remedia solum disciplina ac
natura inveniuntur 6.c
Remedium quibus ræquam
desperatis nullū adhibea-
tur 277.f
Renes 45.f.60.c.66.d
Renum affectus quibus sa-
nentur 361.b
Renum morbi quatuor 208.
e.209.ab.c
Repletionis mala 111.b
Repositio per scalam 470.f
Repositio optima 460.f
471.c
Responsio aduersus eos qui
mortuos medicis assignat
5.e
Rigor lethalis 711.e
Rigor in morbis vnde
de 157.
Rigoris causa 188.f
Rigoris ex partu aut abortu
curatio 238.c
Rigores vnde incipiant 356.
e.315.c
Riphaei montes 91.a
Robur ac carnem producen-
tia 200.f
Robusti ex robustis cur non
generentur 33.e
Rumex 113.d
Ruptiones qui fiant 149.6f
Ruptura 79.f
Ruta 113.d

S

Sacer morbus 84.d.e
Sacer morbus qui fiat
97.c.e

Index.

97.c.e
Sacer morbus pituitosis acci-
dit 138.f.139.c
Sacer morbus cur ad diuinus
fit 138.a
Sagitta percussus preter om-
nem opinionem sanatus
350.b
Salaminus anchora vulnera-
tus 349.e
Saliva suppressa & curatio
159.f.160.a
Salua 113.d
Salutis & mortis causa
85.f.198.b
Sanguis in somno intro ma-
gis fugit 318.f
Sanguis ex naribus suus qu-
bus prosit 319.d
Sanguis albus ex glandulis
erumpit 62.f
Sanguis cur circa æruos eb-
purgatur 245.c
Sanguis quomodo mittendus
324.f
Sanguis coagulatur 45.f
Sanguis diutius in vtero re-
tentus totum corpus affi-
cit 36.b
Sanguis prudentiam iuuat
97.d
Sanguis putris in pus conuer-
titur 96.f
Sanguis calidus natura non
est 62.e
Sanguis quomodo listatur
158.f
Sanguis serosus in quibus fiat
356.a

Sanguis ex naribus quibus
erumpat, & pueris quando
incipiat 356.f
Sanguinis fluxio in vlceri-
bus quid faciat 499.b
Sanguinis effectus & vis
97.c.f
Sanguinis & aliorum humo-
rum varietas 119.f.110.b
Sanguinis vomitus causa &
curatio 270.a
Sanguinis venarum suppres-
siones quæ faciant 360.d.e
Sanguinis eruptionis malæ
quæ 411.c.d.e
Sanguinem ex partu vomen-
tis curatio 237.d
Sanguinem ex vteris fluen-
tem sustenta 293.e
Sanguinem ex naribus susten-
tia 293.e
Sanitas qui contingat 184.a
Sanitas & mors vnde contin-
gant 50.c
Sanitatis exercitatio qualis
318.a
Sanitatis & mortis causa
cui attribuatur 530.c.531.e
Sanitati qui restituantur &
qui non 422.d
Sanitati conducentia 200.f
Sanus quis 24.f
Sapa 113.a
Saperda 25.d
Sapientia qualis describen-
da 19.c.f
Sapientie author ær 142.e
Sapientie & desipientie causæ
& signa 106.f
Sapien

Index.

Sapientissima anima & memoria valentissima prædicta	107.a	17.b
Sapientum victus & exercitatio	107.b	267.
Sata quomodo nascantur	39.c	b.268.a.b.515.f.54.a
Satyrus pollutione mortuus est	362.c	Secunda relicta causa
Sauromatae	20.d	216.e.f.
Sauciati signa	447.a	Secundarum harenrium expulso
Scapulae	66.b.72.f	237.f.239.a.c
Sciantia facili ac feliciter discitur	81.f	cdes teli quid, & eius species
Scientiarum votum ac opus	4.b	445.f
Scientiarum & opinionis differentia	3.f	420.c
Screatio phrenetica	408.b	Sedis procidentia
Scripturo de humano victu necessaria	99.e.f	420.c
Scymnus	315.a	Sedis procidentis varia curatio
Scytharum gens fulua	91.e	505.a.b
Scythia gens infœcunda	91.a	Sedis ex partu laborantis curatio
Scythicum hominum genus	90.d	257.b.270.a
Scytharum Nomades qui viuunt	90.f	Segnitie
Scytharum ditissimi potius quam pauperes steriles cur efficiantur	92.c	115.e
Scytharum minime ad coitum valentes	92.e	Semel cibum sumere in die quos & quando oporteat
Scythiarum mulieres unde steriles	91.f	30.f
Scytharum Eunuchi muliebria officia subeuntes	92.a	Semel cibum capere quando conducat
Secretio morbi causa	120.f	123.f
		Semen lini
		179.a
		Semen cur spumescat
		31.e
		Semen fauo simile
		66.d
		Semē in vtero cum permanferit quid agat
		34.e.35.b
		Semen masculinum & femininum in vtroque inesse
		31.a
		Semē in pellicula tanquam ouum continetur
		35.d
		Semen genitale ab omnibus corporis partibus procedit
		89.d
		Seminis, quod in vtero sex dies extiterat forma
		31.c.d
		Seminis genitalis varietas diuersas efficit formas
		92.f
		Seminis in vtero putrescentis curatio
		249.b
		Seminis statim post coitum fluentis

Index.

fluentis causa & curatio	248.f	Siccum corpus citius humido ægrotat & dolet
Seminis clandestinus fluxus	166.c	71.b
Semina ubi non nascantur	63.c	Sideratio
Semina & plantarum cur contrariam habeant germinationem	40.a	64.d
Senes paucis fornicibus opus habent	505.c	Sideratus morbus vel hominis
Seniores & iuniores a quibus suppuracionibus magis moriantur	405.f	155.e.159.d
Seniorum & iuniorum affectiones	150.f	Signa ab Erythelate
Senum victus ratio	29.f	406.f
Senum morbus & curatio	159.a	Signa ægrotantis
Sensus maximus circa thoracem	70.e	129.c
Sensus humanus septem figuris contingit	104.a	Signa bene curati & deligati
Sententiarum variarum de hominis natura	24.a	455.e.f
Septenarii annorum in corporibus prævalent	51.b	Signa bonæ fidei
Septimestres cur edantur	49.a	& malæ e.
Septimestres cur pauci superstities maneant	49.b	397.f
Septimestres alij plus, alij minus afficiuntur	49.b	Signa ex angina
Septimum transversum	60.f	433.d.e
Sermonis facultas	47.e	Signa ex colore
Siccantia alimenta	200.a	421.f
Siccitates multarum post fauorem	353.b	Signa ex conuulsione
		114.e
		Signa ex decubitu
		438.d.e
		Signa ex distentione & sudore
		433.d.440.f
		Signa ex doloribus circa articulos
		423.b
		Signa ex hæmorrhoidibus & conuulsione
		433.b.c
		Signa ex hydropse
		437.a
		Signa ex henteria
		420.a
		Signa ex ligula
		408.b.429.e
		Signa ex hippitudine
		418.f
		Signa ex morbis acutis
		427.b.c
		Signa ex oculis
		409.b
		Signa ex pallore
		422.a
		Signa ex perfrigeratione
		423.f
		Signa ex plenitudine
		434.a
		Signa ex pupillarum colore
		419.d
		Signa ex sanguinis missione
		415.c
		Signa ex soporosis affectionibus
		F. E.

Index.

nibus 428.a.b.c
 Signa ex spiritu 430.d
 Signa ex splene sano 422.c
 Signa ex sputis varia 344.f
 Signa ex tabe 436.e
 Signa ex timore & tristitia
 siue causa 433.f
 ex ignorantia & obliuio-
 ne Ibid.f
 ex rigoribus soporosis
 Ibidem f 424.2.b
 ex horroribus 424.a.b
 ex vrina suppressa Ibi-
 dem.c
 Signa ex variis capitis dolo-
 ribus 427.d.e.428.a
 Signa ex variis affectibus,
 maximè febris & phre-
 nitide 424.d.425.426.
 Signa ex voce 409.b
 Signa ex vomitu 440.d
 Signa ex vrinis 397.c.d
 514.c
 Signa ex vrina crassa 415.e
 Signa inherentiū telorum
 in corpore 18.d
 Signa maris & feminae in
 vitro 302.d
 Signa mortis & vitæ 318.b
 165.b
 Signa obseruanda 127.d
 Signa suppuratorum & tabi-
 dorum 416.c
 Signa venularum cerebri
 supernamentium 155.a
 Sileni ægri historia 313.c.d
 314.f.316.f
 Silentium in febribus perni-
 ciosum 409.c
 127.e
 Silphium vbi nascatur 181.b
 Similago 111.a
 Similitudo genituræ obser-
 uanda 36.f
 Similitudinem luuantia
 51.d
 Simulatores & deceptores
 104.b
 Sinapi 113.f
 Singula naturam suam con-
 seruant 81.f
 Singultus quando malus
 408.e
 Singultus curatio 391.f
 Si re vna homo cōstaret nun-
 quam doleret 24.c
 Sitis quando mala 409.c
 Smegma 261.d
 Sol 115.e
 Sol fructus coquit 39.f
 Sol, luna, cœli, ac stellæ per
 insomniūm visæ quid si-
 gnificent 125.d
 Sol pati visus per somnum
 quid significet 115.f
 Solanum 113.d
 Solstitium æstiuum 118.f
 Solstitium brutale 311.c
 315.a.338.d.118.b
 Solum mutare in lōgis mor-
 bis, bonum 368.c
 Somnia diligenter obseruan-
 da 125.b
 Somnia venenis quibus fiunt
 311.f.122.a
 Somniare vestes & calceame-
 ta 127.f
 Somniantium curatio 127.d
 Somniare mortuos quid sit
 127.e

Index.

127.e
 Sōnij Hippocratis interpre-
 ratio 521.a
 Somniorum diuersorum cō-
 sideratio & curatio 128.a.b
 Somniorum diuersorum ob-
 seruatio 128.a
 Somnus 115.e
 Somnus frigidat 97.d
 Somnus hydropici qualis
 403.b
 Somnus interdiu vitæ dū ple-
 thorico 120.d
 Somnus quando est medela
 318.a
 Somnus aurium vnde 139.d
 318.a
 Sopor vbi malus 409.d
 Soranus Cous 1.c
 Sorba 114.a
 Sorbitio in vasis pulmonis
 ruptis 204.a
 Sorbitiones 399.c
 Sorbitiones validæ 200.c
 Sorbitionibus quando uten-
 dum 385.a
 Sordes aurium quid porten-
 dant 358.e
 Spasmi solutio 398.f.400.a
 Species fortunæ nuda 52
 Specillum quale 56.c
 Spectanda in vulnerato capi-
 te 446.b.449.b
 55.d
 Spina 424.d
 Spina gibbosa 424.d
 Spinæ natura pernosceda
 482.c
 Spinæ obliquatæ curatio
 483.c.d
 Spiritus densus quid signifi-
 cet 401.a
 Spiritus omnia inter cœlum
 & terram replet 94.f
 Spiritus semper adducitur
 vel exhalat 95.b
 Spiritus varietas 351.b
 Spiritus vocem edat 47.f
 Spiritus vsus quàm sit neces-
 sarius 95.a
 Splen 45.f.60.f
 Splen turgidus 77.d
 Splen tumefactus quid effi-
 ciat 181.d
 Splenis morbi quinque, co-
 rûmque curationes 215.
 216.a
 Splenis natura 259.a
 Splenis vehementer dolentis
 curatio 278.c
 Splenis curatio 77.e
 Splenem attenuantia 215.e
 Spleniorum delectus 452.c
 Spleniorum numerus 464.c
 Splendidi viri quæ genera-
 tur 105.a
 Spongiformes, lien, pulmo,
 & mammae 15.d
 Sponte sua quæ in morbis
 fiunt, cum bona, cum mala
 145.e
 Sputi consideratio 404.b
 Sputi cruenti impedimen-
 tum 317.c
 Sputum in pleuriticis, & pe-
 ripneumoniacis quale
 434.d
 Sputum luidum à sanguine
 Ibidem.c
 EE 2 Spura

Index.

Sputa quæ mala . . . 404.c
 Sputa torunda quid zgant 359.d
 Sputum subcruentum & liuidum 153.d
 Statuarij 103.f
 Stercus quæ fiat 46.e
 Stercus omnium quale esse debeat 415.a
 Steriles vnde fiant 242.f
 Sterilitatis naturalis causa 301.e
 Sterilitatis fluentibus etiam mensuris curatio 238.d
 Stomachus 60.f
 Stomachus vteri 302.e
 Stomachus os vuluæ 53.d
 Strangulationis ab vtero cognitio 395.f
 Stranguria. 156.c.311.d
 Stranguria quare inflammatis intestinis succedat 504.f
 Stranguriæ solutio 328.a. 238.b.297.c.298.d
 Stranguriæ signa & curatio exorbitionibus, potionibus & victus ratione 273.f.274.a.b
 Strume quos corripiant 417.b
 Succul dulcoris sunt quæ iuxta aquas nascuntur 525.d
 Suecorum facultates 128.f
 Suecorum seu saporum consideratio 16.a
 Sudor sani 397.f
 Sudor decretorius 397.a
 Sudor frigidus pessimus 397.c.e
 Sudor multus quando malus 409.c
 Sudoris causa 151.f
 Sudores 115.c
 Sudores in febribus 513.c
 Sudores in diebus iudicariis 519.f
 Sudores qui excitentur 36.b
 Sudores qui boni 396.b.&c
 Sudores qui contra 402.b
 Suffusus varij ad fluxus 294.c
 Suffimentum vteri 292.c
 Suffocationis ab vtero causa 246.a
 Suffocationis ab vtero curatio 229.f.278.e.395.b.c.295.f.296.a.239.c.252.c.157.c
 Suffocationis curatio 234.e
 Suillæ carnis facultas 394.a
 Sulphij facultas 393.f
 Superforationes quomodo fiant 105.e
 Supercilia 72.e
 Superstites ex suppuratis & contra 405.e
 Superstites post partum 50.a
 Superuenientia quomodo videri ribus adæquantur 188.a
 Suppurati 74.b.75.f
 Suppuratus à vulnere 190.b
 Suppurationis causa 147.d. 150.d
 Suppurationis curatio 355.d
 Suppurationes diuersæ 404.d
 Suppurationis principij considerandum 404.f
 Suppu

Index.

Suppurationis signa 76.c
 435.c
 Suppurati pulmonis signa 146.e.f
 Suppuratorij remedia 76.f
 Suppuratorum signa 405.a
 Suppurati vteri causa & auxilium 55.f
 Suppuratus venter superior quot modis fiat 147.e.f. 148.a.b
 Surditas in quibus malum 408.f
 Sordiditatis curatio 373.b
 Sordiditatis mala 429.a
 Sutor subula latus perit 350.a
 Sutura capitis longior & breuior 444.c
 Sutura capitis h. literæ similes 444.d
 Sutura capitis diuersæ 444.b.72.c
 Sutura x. literæ similes 444.d
 Syderatus eiusque curatio 173.c.359.f
 Syderationes repentinæ male 409.f
 Syluestria omnia prius fuerunt 181.c
 T
 Tabes 74.b.76.a.b. 64.c
 Tabes sicca 69.c
 Tabes spineæ & eius signa 76.d.& curatio.77.d
 165.e
 Tabes mulierum 416.b
 Tabes dorsalis, & eius curatio 166.b.c
 Tabes erronea 311.a
 Tabes grauissima 333.c
 Tabes tres species 206.f
 Tabes triplicis causæ & curationes 207.a.b.c
 Tabes curatio in secundo, tertio ac quarto mense 208.a.b
 Tabidi à quibus male habent 361.a
 Tabidi quo tempore moriantur 416.b
 Tabidorum bona signa 416.a
 Tabidorum forma 331.c
 Tabidorum curatio 77.a
 Taxantur qui de ciborum facultate iudicauerant 110.a
 Thasæ mulieris morbosæ historia 336.c
 Telebuli agri historia 313.c
 Telorum varietas 446.f
 Temeni neptis mors 321.a
 Temeton bonum non est 14.f
 Temperatura diuersæ 199.c
 Templum Herculis 334.
 Templum Apollinis 536.c
 Tempus quid 21.c
 Tempus calidius quibus venteribus proficit 499.d
 Tempus concubitus 249.e.f
 Tempus coagulationis in vtero 37.a
 FE 3 Tem

Index.

Temporis in sex partes diuisio 118.c
 Temporis autores, sol & luna 71.e
 Temporum & hominum varietas 89.c. 110.b
 Tempora cur periculosa 444.f
 Temporum dolores quid portendant 421.b
 Temporum varietas quos producat 93.d
 Terebella aqua frigida serpe intingenda. 452.a
 Terra aestate rara & leuis 40.e
 Terra qualis 102.c
 Terra motum habet humorem 39.e
 Terrae qualitas 83.d
 Terra facultates infinitae 181.c
 Terrae vires 180.c
 Terrae motus circa solstitium hybernium 340.e
 Terrae inferiora cur hyeme calida, aestate frigida sint 40.b
 Terrae motus vel domus in somnis quid significet 127.c
 Terrae inundationem somnariare quid velit 127.c
 Terram nigram somnariare quid praesignet 127.c
 Terroris ac timoris causa 141.c
 Tertianae naturales 355.d
 Tertio quoque die quae sumuntur expelluntur 184.b
 Tetani mala 398.a. & species 399.f
 Tetani tres eorumque curatio 223.e f 175.b
 Tetanus lumborum 392.e
 Thasis morbi 310.b. 311.b
 Theatrum Epigenis 314.e
 Thesalus Dracoe Hippocratis filij 2.c
 Thymbra 113.e
 Thymum 113.o
 Tibia 73.c
 Tibiae ossis luxati curatio 492.a b. 499.a
 Tibiae ossis utriusque fracti curatio 459.f
 Tibiae ossa duo 458.f
 Tibiae ossa quanto tempore coalescant 460.f
 Timiditas & virilitas vnde 93.a
 Timidus 197.e
 Tionitus aurium qualis 408.d
 Triticum facultas 110.c
 Tonsillarum ulcera 59.f. 60.a b
 Tonsillae ac vicinae partes 156.a b. 160.f. 63.e
 Torpori pruriginoso quid proficiat 421.e f
 Tosta vel assata 114.d
 Tremorem crurum ac pallorem quae faciant 135.b
 Tremuli & gibbosi vnde 139.e
 Tres morborum observationes 399.b c
 Triduo excernenda sunt excrementa 184.c
 Trifolium 180.a
 Triu

Index.

Triplicia nutrimenta omnium animalium corpora sustentant 54.e
 Trichiastis curatio 395.c
 Trygon, id est Tragus 111.b
 Tuberculum ventris ab ignis male factum 244.c
 Tuberculum sub lingua, vel hypoglossus 161.a
 Tuberculum lateris 206.c
 Tuberculum in pulmone & eius curatio 168.a
 Tubercula bona & mala 354.d. 198.f
 Tubercula circa aures, quibus fierent 310.c. 313.d. 314.d. 315.a. 340.d. 357.d. 363.f
 Tuberculorum in pulmone suppuratio & curatio 212.b
 Tumor narium 74.d
 Tumoris circa popliteum aut aliam partem curatio 461.f
 Tumoris causa 187.c
 Tumoris interioris signa & curatio 164.d
 Tumores ad articulos 314.d
 Tumores quid portendant 315.a
 Tumores praeter naturam eleuati prauum 315.f
 Tussis cum febre 312.a b
 Tussis pueri qui disentiatur 2. 8.f
 Tussis sedatio, tussis tumor & contra 310.f
 Tussis varietas 360.a
 Tussis sicca curatio 317.a
 355.d. 61.a
 Tussis circa solstitia hybernorum 359.f
 Tussis hyeme stantibus alutrinis 352.e
 Tussicula aurium abscessus mollis 411.e
 Tussientes ex manuum agitatione 344.c
 Typhi morbi causa 219.c d
 Typhi color qui leniatur 218.c
 V
 Vaccinationis faciendae signum 505.f
 Valetudinis signa 350.f
 Validis edulis alij facile utuntur, alij laeduntur 9.d
 Varietas rerum in Asia 88.f
 Variarum sententiarum de sumendis cibis 11.a
 Variorum affectuum enumeratione 372.b
 Varix testium quid possit 316.e
 Varix interior 147.c d
 Varicis curatio 147.d
 Varices tibiae 103.a
 Velocitas & tarditas ubi adhibenda est 17.b c
 Vena iecoralis 139.a. 152.f. 62.a
 Vena splenica 139.b. 177.e
 Vena nervosa 69.d
 Vena humeralis 68.f
 Vena mammaria 68.f
 Vena principalis 69.a
 Vena ex sinistris partibus 70.d
 Vena conuulsa percalefcit 150.a
 Vena magna 60.e
 EE 4 Vena

Index.

Vena cordis	67.a	Venarum varij colores	357.b
Vena pulmonem occupans	69.c	Venarum descensus	67.d
Venæ costarum	66.f	Venarum in foeminis distributio	69.e
Venæ sinum cordis sinistra		Venarum temporum consideratio	355.e
perflant, arteria verò alterum	61.a	Venulæ & arteriæ totius corporis	45.c
Venæ sinistra morbus & curatio	210.d	Venulæ oculorum	71.e
Venæ iugulares	182.e.183.e	Venulæ in osse	444.e
Venæ crassæ	67.c.d.139.a	Venter humidus	102.b
Venæ in spinam insertæ	69.c	Venter	60.f
Venæ capitis quadripartitæ	68.e.71.f	Ventris morbi	312.c
Venæ in lignum insertæ	68.e	Ventris tubercula	397.b
Venæ à ventre	67.f		401.e
Venæ sectio	Ibidem	Ventris obdurati solutio	292.a
Venæ hepatis & aliarum distributio	325.f.326.a.b	Ventris quotidiana purgatio quæ fiat	207.f
Venæ & arteriæ pulmonis rup- tæ curatio	203.c.204.b	Ventris diversitas	202.e
Venæ ruptæ signa	147.b	Ventris combusti curatio	214.f
Venæ rhenum	66.f	Ventrem superiorem non mo- uendum	279.a
Venæ post aures sectæ sterili- tatem inferunt	92.b	Ventrem infernum non tur- bandum	280.c
Venæ iuxta aures incisæ pro creationem tollunt	32.b	Ventrem ac urinam subdu- centia	199.e
Venæ plures supra sunt quàm infra	73.f	Ventrem perturbantia	21.c
Venarum distributio	27.f	Ventres quando calidiores.	109.c
Venarum natura	Ibidem.d	Ventres humidi quando de- siccantur, & contra	110.a
Venarum multarum & ner- uorum actio	7.a	Ventriculus infernus qui sup- pure scat	148.d
Venarum ex omnibus corpo- ris partibus in pudendum concurfus	31.e	Ventriculus animalibus, quæ tærra plantis præstat	115.e
Venarum distributio	67.a	Ventriculi qualitas	Ibidem
68.a.69.f.70.a.b.c.71.a.b		Ventriculi corporis sunt plu- res	
Venarum quatuor paria	67.d		

Index.

res	6.f	129.d	
Ventriculi eum hydria colla- tio	135.e	Vertebrae	56.e
Ventris finitio & vis	94.f	Vertigo vnde	115.a
Ventri qui viles & qui inuti- les	109.e	Verticula spinæ	480.f
Ventri ab vrsis Rhiparis perpe- tui	91.b	481.a	
Venti mediterranei siccæ	109.f	Verticula obliquata	48.e
Venti montani insalubres		Vesica	44.c.60.e.11.d
Ibidem		Vesica signa	406.a
Ventorum natura & facultas	109.b.111.b	Verita à magis	117.d.e
Ventorum cum animalibus similitudo	109.c	Via quæ medico procedendū sit	21.d
Ventorum qualitas	83.b	Victus humidus quibus con- ferat	109.c
136.f		Victus simplex securior ad sa- nitatem	381.d
Ventorum cæterarumque re- rum necessaria observatio	135.f.136.a	Victus ab æquinoctio ad hye- mem	120.a
Venus vnde augeatur	39.c	Victus hyemalis	18.d.e
Veratri purgatio	358.f	Victus ratio in fracturis & vulneribus	456.e.457.d
Veratrum quibus proffit, & contra	531.a.532.a.b	Victus refocillans vires	260.a
Veratrum quando periculo- sum	512.f	Victus debilis ac robustus quis?	358.a.e
Veratro purgandi quibus à capite fluxio fertur	391.a	Victus ratio post potiones	261.c
Veritas in arte medica non semper attingitur	11.e	Victus fectus	201.c
Veritatis nullum testimoniū 130.d		Victus æstatis	118.d.e
Veris ac æstatis mutata tem- peratura	311.c.312.a.b	Victus hydropici à piritu	211.f
Vermes stercorarii	55.f	Victus ratio conceptum in- uans.	303.d
Vesuriæ malorum infinitæ	129.a	Victus tenuis quibus impe- randus	108.f
Vesuriarum causa auaritia		Victus consuetus etiam si ma- lus fuerit, faciliior, & con- tra	381.e
		Victus ratio somniantium	
		Vigilia	115.e
		EE	Vig

Index.

Vigilia immodica 381.b
 Vigor atatis 23.d
 Vinum Mendesium 208.e
 Vinum dulce, austerum 131.b
 Vinum acidum 113.a
 Vinum alimentum 129.e
 Vinum Cœum 215.d
 Vinum Thasium 179.f
 Vinum Mend. cum 210.a.d
 Vinum qui extenuetur 201.d. 202.b
 Vinum aquosum quas partes, iacet 183.d
 Vini albi facultas 381.e
 Vini dulcis facultas 381.b
 Vini sulci usus 381.c
 Vina quæ alium subducunt 201.a
 Vina alba aquosa 179.e
 Vinorum differentia & facultates 112.f
 Vir in coitu cur maiore voluptate afficiatur 32.e
 Vires singulorum simplicium qui detrahantur & augeantur 114.d
 Virga cornæ 464.f
 Virgo lata manu in sinu percussa periit 350.d
 Virginis Larissæ historia 336.d
 Virginis Abderitanæ historia 335.c
 Virginis à mensuris dolentis curatio 58.a
 Virgines cur delyrent 224.d
 Virgarum numerus & dispositio in fracturis 461.a
 Virginibus cur interdum nec genitura nec mēstrua sint 38.c
 Viriles & magnanimi leges auersantur 90.c
 Virtutis labor insania iudicatur 130.e
 Visa diuersa quæ sanitatem præsignant 126.f
 Visio Hippocratis 324.ef
 Visus qui leberetur 144.c
 Visus quo alatur 71.e. 72.a
 Visus causa 47.c
 Vita hominis septem dierum est 47.f. 71.b
 Vita Hippocratis 1.a
 Vitæ modus 1.8.c
 Vlcus cur tardius, aut nunquam sanescat 19.c
 Vlcus ferinum 78.c
 Vlcus mortiferum 79.b
 Vlcus vteri cur cito curandum 301.d
 Vlcus cum igni sacro mixti purgatio 499.e
 Vlcus in capite curatio 447.c. 448.e. 449.f
 Vlcus in ore curatio 371.c
 Vlcus in vtero & ore eius curatio 273.a
 Vlcus pus cum vrina confertur 397.a.b
 Vlcere in alterutra parte existente, quid patiatur 420.f
 Vlcere sanato locus qualis 420.f
 Vlcera ac tubercula iudicantia febres 357.b
 Vlcera capitis vnde Vlcus

Index.

Vlcera faræ curanda 78.d
 Vlcera maligna quæ 361.b
 Vlcera ne inflammantur quid agendum 498.f
 Vlcera pueris vitia 139.d
 Vlcera quæ non coeant 499.e
 Vlcera secunda quæ 447.e
 Vlcus curatio 473.e
 Vlcus 498.e
 Vlcus in pudendis curatio 238.d. 139.b
 Vlcus mutilata curatio 18.c
 Vlcus pudendi curatio 272.f. 273.b
 Vlcus quatuor viæ 18.b
 Vmbilicus 43.d
 Vmbilicus quando non statim secandus 54.e
 Vmbilicus abruptus, aut recisus ante tempus 54.c
 Vmbilicus trahit secundam Ibidem.b
 Vmbilici tormina 133.f
 Vmbilici usus 52.c
 Vmbra 111.c
 Vnctio Ibidem
 Vngues cur densi 38.b
 Vngues quando puero desunt 51.e
 Vaguium generatio 46.c
 Vocis exercitatio 122.e
 Vocis interceptiones 408.e
 Vocis interceptæ causa & curatio 388.d
 Vocis labor & extensorum quid ferat 370.a
 Vocis restitutio 327.a
 Vocis maximæ causa 338.b
 Volsella 18.a
 Volucris ad hominem collatio 42.b
 Volucrum abundantia quando 358.b
 Voluptas coeuntium 69.e
 Volulus arcuatus 220.f
 Volulus quando desperatus 176.a
 Volulus morbi eorumque curatio 220.b. 217.c. 196.e
 Volulus redit etiam post duos annos 220.c
 Volulus hæmarites 220.f
 Vomitionis causa 153.d
 Vomitionis remedium 299.2
 Vomitionis modus 118.f
 Vomitus 115.d. 121.e
 Vomitus bonus quis & contra 404.b. 408.c
 Vomitus preparatio 327.b
 Vomitus qui fiat 210.b
 Vomitus quomodo fiat 30.c.d
 Vomitus qui prouocet 261.c
 Vomitus sanguinis quibus prodest 440.c
 Vomitus ventrem soluit & sistit 115.d
 Vrbes aquas falsas habentes 84.a
 Vrbes calidæ sitis 83.f
 Vrbium situs 83.c. 84.c.f
 85.a.b.c
 Vrina magis morbos indicat

Index.

cat 8.b
 Vrina delirium soluens, qua-
 lis 359.d
 Vrina bona quæ 396.e.403.e
 Vrina genitali semini simi-
 lis 356.a
 Vrina rubra 66.f
 Vrina cruenta 342.b
 Vrina turbata quibus inno-
 xia 411.c
 Vrina multa vnde fiat 154.b
 Vrina copiosior quàm pro po-
 tus ingesti ratione 333.a
 Vrina qualis & ex ea signa
 415.b
 Vrina crassa vnde fiat 151.c
 Vrinarum diuersitas 28.d
 Vrinarum crude 398.b
 Vrinarum interceptio 409.b
 410.f.411.b
 Vrinarum morborum soluentes
 397.a
 Vrinarum clandestinarum 408.e
 Vrinarum suppressarum 354.c
 Vrinarum malæ 409.e
 Vrinarum crassæ effectus 136.f
 Vrinarum cognitio 390.d
 Vrinarum varietas 339.c
 Vstio quæ 208.e.205.f.17.b
 Vstionis ferramenta qualia
 473.a
 Vfus egregius magister 94.c
 Vterus 11.d
 Vterus ad hepar accedens
 quid faciat 225.f.296.a
 Vteri à grumo sanguinis asse-
 di curatio 236.c.d.280.d
 Vteri ab vlcerebus inflamma-
 ti 246.f
 Vteri ad cor progressi cura-
 tio 238.c.325.d
 Vteri ad caput conuersi signa
 ac curatio 237.c
 Vteri ad crura & pedes con-
 uersi curatio 237.c.287.a
 Vteri ad hepar conuersi cura-
 tio 279.c.d
 Vteri ad inguina incumben-
 tis curatio 296.b
 Vteri ad latus allapsi cura-
 tio 235.e.280.a
 Vteri ad lumbos procedentis
 signa & curatio 238.e.
 280.b.295.e
 Vteri ad præcordia consisten-
 tis curatio 279.b
 Vteri ad sedem conuersi cu-
 ratio 237.f.284.f
 Vteri ad ventrem nutantis
 curatio 237.b
 Vteri ad viscera conuersi cu-
 ratio 238.f.295.c.e
 Vteri affecti curatio 82.e.d
 Vteri affecti causa & signa
 371.b
 Vteri commoti & prolapsi
 curatio 236.e.238.f.281.d
 Vteri conclusi curatio 238.f
 280.e.288.e.f.289.d
 Vteri cū prociderint, curatio
 226.a.280.c.286.b.287.a
 296.d.288.b
 Vteri desiccari curatio 230.c
 Vteri dolentis curatio 239.a.
 b.d.290.f.292.e
 Vteri ex partu vlcerati cura-
 tio 256.f.257.f.260.e.
 261.b.d.e.f.262.b

Vteri

Index.

Vteri ex partu inflammati cura-
 tio 257.a.b.d.e.270.b
 Vteri ex partu dolentis cura-
 tio 257.c
 Vteri ex partu ad dextrā con-
 uersi curatio 285.b
 Vteri ad sinistram declinan-
 tis curatio Ibidem.c
 Vteri transuersi vel obliqui
 curatio Ibidem.
 Vteri extra naturā progres-
 si causa & curatio Ibidem.
 e.f
 Vteri vlcerati & foras prola-
 pi curatio 286.e.308.a
 Vteri huc & illuc vagantis cu-
 ratio 286.f
 Vteri erysipelas, eiusque cu-
 ratio 227.f.241.a
 Vteri fixi curatio 230.a
 Vteri gracilis curatio 305.e
 Vteri inflammati morbi peri-
 culosi signa ac curatio
 227.d.230.a.b.238.a.239.a
 290.b.c
 Vteri inflammari & aliorum
 affectuum curatio 279.c.f
 Vteri inflati curatio 236.b
 238.c.287.d.295.e
 Vteri in callū indurati caus-
 se ac curationes 287.d.e
 Vteri in coxam decubentis
 curatio 315.f
 Vteri leuigati curatio 237.a
 301.c
 Vteri leuitatis signa 250.b
 Vteri molestiæ 82.b
 Vteri obdurati curatio 235.e.
 d.249.f.287.d.288.d
 Vteri obliqui curatio 236.a
 Vteri oborti curatio 236.d.
 248.f.301.c
 Vteri oris angusti mala 255.b
 Vteri oris obdurati curatio
 229.d.288.e.305.f
 Vteri oris pinguis curatio
 249.a
 Vteri plus acquo aperti cura-
 tio 290.a
 Vteri præ duritia non concipien-
 tis curatio 241.b
 Vteri præter naturā hiantis
 signa & curatio 228.b.
 289.e.236.f.249.a.301.e
 Vteri procidentis causa ac
 curatio 287.b
 Vteri purgatorium 241.a
 Vteri puerperæ inflati cura-
 tio 252.f
 Vteri purgationes 237.e.
 239.d.248.a.307.d
 Vteri qualitas bona 420.d
 Vteri refrigerati curatio
 292.e
 Vteri sani non concipientis
 curatio 248.e
 Vteri semen non recipiens
 purgatio 291.c
 Vteri semen non continens,
 & eructatis curatio 309.a
 Vteri siccioris & humidioris
 curatio 249.c.d
 Vteri transmoti curatio 238.
 a.f.239.a.284.c.287.b.
 295.f
 Vteri vlcerati signa 254.b.
 255.a.259.e.260.c
 Vterum gerentis victus ra-
 tio.

Index.

- tio 128.a
 Vterum gerentibus octauus
 mensis grauis 47.c
 Vterū purgantia 57. b c d e f
 Vteri cū adglutinati fuerint.
 quid agendum sit 126.d
 Vteri quib⁹ rebus facillē pro
 pellantur 285.a
 Vteri vbi extra pudendū ex
 ciderint, quid agendum
 216.b. 39.b. 285.e. 286.b
 c. 309.c d
 Vterorum affectorum reme
 dia 237.c
 Vterorū, cum ad coxam de
 current, curatio 226.f.
 283.e. 284.b d. 305.f
 Vterorum fomenta 241.b
 Vterorū oris cōplicati signa
 & curatio 226.e f. 286.d
 Vterorū pituita oppletorū, si
 gna & curatio 227.c. 257.f
 Vterorum varij morbi 244.f
 Vterorum dolor qui sedetur
 297.f
 Vteros aperiētia & purgan
 tia medicamenta 242.b
 Vtilitas in dignoscendis so
 mniis 125.a
 Vva morbus 156.a. 160.c
 Vva tumor 123.d
 Vva passia 179.e
 Vulnus carne replētia 159.d
 Vulnus quando non lauatū
 dum 317.b
 Vulnus circa sinciput cur pe
 riculosius 444.e
 Vulnus refrigerantia 159.c
 Vulnus omne quietē poscit
 458.f
 Vulneris in capite modi ac
 species 445.e d
 Vulneris observatio. 418.d
 Vulnere magis lethalia quā
 417.c d
 Vulnere curanda 417.e
 Vulnere lethalia 419.a
 Vulnere non lethalia 439.a
 Vulnere fortia sine tumore,
 malum 321.e
 Vulneratorum curatio 159.c
 Vxoris Hermopolitani agrē
 historia 366.b
 X
 X Enopanis xgri histo
 ria 313.f
 Z
 Z Oilo ex tussi matura
 quā contingentiā
 324.c
 FINIS

HIPPOCRATIS

COI VITA EX SORANO,

IANO CORNARIO ME-

DICO PHYSICO IN-

TERPRETE.

*

HIPPOCRATES genere Coos fuit, Heraclicæ & Praxithæ filius Phe-
naretæ filius. Ad Herculem autem &
Aesculapium originem generis sui
referbat, ab alteroque se vigesimū,
ab altero decimumnonum se nume-
rabat. Eius autem genealogiæ Era-
stosthenes mentionem facit, & Phe-
recydes, & Apollodorus. Arius item

Tarcentis. Caterum parentis sui Heraclicæ discipulus fuit,
deinde Herodici, & ut quidam tradit, Gorgiam Leontinum
rhetorem audiuit, & Democritum Philosophū Abderitem.
Floruit temporibus Peloponnesiacis, natus (velut Istomachus
in primo de Hippocratis secta tradit) primo octogesima O-
lympiadis anno. Soranus verò Coos: qui Coorum bibliotheca

persecutus est, addit, sub Abriadi monarchia, Agriani
mensis septima & vicesima die, in qua etiam usque in hunc
diem Coos Hippocrati omnia sacra facere tradit. Porro quū
in arte medica totiq; disciplinarum orbe exercitissimus
esset, sumptis vita parentibus, ex patria discessit, ut quidam
maligne de eo Andreas, in eo quē de Medicinæ origine scri-
psit libro prodit, propterea quōd publicam Cnidiorum bi-
bliothecam igne concremasset. Alii autem eo proposito eum
patriam reliquisse dicūt, ut rei medicæ effectus & successum
per multos locos cognosceret, & in his variis modis exerci-
taretur. Quemadmodū verò Soranus Coos narrat, Soranus

Deus eum per somnium admonuit, quo se ad Thessalorum
regionem inhabitandam conferret. Caterum per omnem
Græciam Medicinæ gloria omnibus admirationi fuit, adeo
ut etiam à Perdicca Macedonū Rege, qui tunc laborare puta-
batur,

Coī singu-
lis annis
Hippocra-
ti parenta-
bant.

Andreas
Hippocra-
tem infamauit.

Soranus
Coos.

Perdiccas
phthisicus
creditus.

Hippocratis vita.

Euryphon medicus. latetur, vocatus publice sit, ad ipsumque vñ cum Euryphon-
te, qui ipso ætate maior erat, peruenit animique hunc re-
gis affectum esse certis signis deprehendit. Post mortem
eius Alexandri parentis, vñam ex pellicum eius numero
Phyla Ale Phylam nomine Perdiccas deperibat, ad quam quum rem
xandri pel- ipsam Hippocrates detulisset, postea ex illius conspectu o-
lex à Per- minino illum mutari observavit, atque ita morbo depulso
dicca ada- regem conseruauit. Vocatus est & Abderam, quo presens
mara. ipse Democritum ab infania liberaret atque eo sanato à to-
tus infans ta vrbe pestem depelleret. Quum & in Illyricum plurimas-
putatur. que barbaras terras peste ingruente, & illarum gentium re-
Qua cura gibus ipsi ad se vocantibus, quum à legatis ipsorum, qui
Græciam a ventis in illis regionibus vigerent, didicisset, ipsos re infecta &
pestilentia dimisit. At vero quum prudenti rationatione pestem in
liberauit. Atticam grassaturam prauidisset, futurum id prædixit, &
tum ciuitatum, tum discipulorum curam gessit, in tantum-
que Græciæ amator fuit: vt quum ipsius nominis celebritas
Artaxerxes vsque ad Persas diuulgaretur, atque ea gratia ab Artaxerxe
Hellepon- per Histanidem Helleponti præfectum, magnis muneribus
ti hippa- & precibus vt ad ipsum veniret inuitaretur, ob honestatem,
chos. argenti que contemptum, ac Græciæ amorem, regi id dene-
garit, quemadmodum & hoc ex epistola eius ad illum ma-
nifeste ostenditur. Propriam porro patriam liberauit, quum
Athenienses ei bellum illaturi essent, Thessalus ad auxilium
ferendum rogatis. Quapropter splendidos honores apud Coos
consequutus est: imò & apud Thessalos Argiuosque & Athe-
nenses, qui eum Eleusiniis sacris secundum ab Hercule pu-
blice initiarunt, & ciuem conscripserunt, atque in Prytaneo
alimenta tum ipsi, tum posteris eius dederunt. Liberaliter
autem & minime inuidiose studiosos artem edocuit, decen-
ti iureiurando prius adstrictos. Vita functus est apud Laris-
Mors Hip- sion, quando & Democritus obiisse traditur, atque alij qui-
pocratis. dem nonagesimo ætatis sue anno, alij octogesimo quinto,
alij centesimo quarto, quidam verò centesimonono, deces-
sisse tradunt. Sepultus autem est inter Gyrtonem & Laris-
sam, vbi vsque in hunc diem monumentum eius cernitur, in
quo sanè ad multum tempus examen apum melificantium
erat, quo melle ad infantum moris vlcuscula iuxta tumulum
illud, nutrices ea facile persanabant. Porro in multis ima-
gibus

Hippocratis vita.

2

Aginibus velato capite pingitur, vt quidam aiunt pileo, quod **Cur capite**
nobilitatis signum est: nam hoc modo etiam Vlysses Pilea- **lecto cer-**
tus cernitur: Alij autem palio velatum dicunt, atque ex his **natur.**
aliqui decoris gratia id fieri asserunt, quandoquidem caluus
erat: aliqui vero ob capitis imbecillitatem id fieri perhibet:
aliqui autem significanter id ab eo factum volunt, nimirum
quod principem rationalis animæ sedem probe munitam
& contestam esse oporteat. Alij signum peregrinationes a-
mantis esse ferunt: alij verò rursus obscuritatem scripto-
rum ipsius per hoc significari contendunt. Alij postremum
in testificationem id fieri volunt, quod etiam sanitaris tem-
pore ea quæ lacerare possunt cauere debeamus. Quanquam
B quidam affirmant, quòd in administratione rerum geren-
darum, ne quod à circumfluo pallio manus ipsius impedi-
rentur, id ipsum complicatum in caput reuicere consueue-
rit. Ceterum de scriptis ipsius multa dissensio est, quare fit vt **Libri Hip-**
quum alia alij opinentur, non facile sit de ipsis certum quid **pocratis in**
pronuntiare, ob multas præsertim causas, quæ iudicij cer- **controver-**
titudinem obscurant velut est primum quidem cognomen. **siam addu-**
Secundo quòd dictionis characterem possibile sit seruare. **cin**
Tertio quòd vnus & idem modo robustiore, modo remissio-
re dictione per ætatem vtatur: neque desunt etiam aliæ præ-
ter has causas, si referre libeat. Pecuniarum autem penitus
contemptor fuit, moribusque sanctis, ac Græcorum amator,
C quare etiam gentiles suos summa diligentia curauit, adeò
vt à peste omnes ipsorum ciuitates liberant, quemad-
modum supra dixi. Vnde & splendidos honores
non apud Coos tantum, sed & apud Argiuos
& Athenienses est consequutus. Filios à
morte reliquit duos, Thessalum &
Draconem, discipulorum verò
magnum numerum. Cla-
rissimi verò ipsius fi-
lij fuisse perhi-
bentur.

Thessalus
Dracoque
Hippocra-
tis filij.

2 2

HIPP

HIPPOCRATIS^D

COI IVSIVRANDVM,

IANO CORNARIO ME-

DICO PHYSICO

INTERPRETE.

Apollo.
Aescula-
pius.
Hygeia.
Panacea.

A POLLINEM medicum, & Aescu-
lapium, Hygeinque ac Panaceam
iuro, deosque omnes, itemque deas
testes facio, me hoc iusiurandum, &
hanc contestationem conscriptam
pro viribus & iudicio meo integrè
seruaturum esse. Præceptorum sanè
qui me hanc edocuit artem, paren-
tum loco habiturum, vitam com-

municaturum, eisque quibus opus habuerit impertiturum:
eos item qui ex eo nati sunt pro fratribus masculis iudicau-
rum, artemque hanc si discere voluerint, absque mercede
& pacto edoctrum: præceptionum, ac auditionum, reli-
quæque totius disciplinæ participes facturum, cum meos,
tum præceptoris mei filios, unò & discipulos, qui mihi scri-
pto cauerint, & medico iureiurando addicti fuerint, alij ve-
rò præter hos nulli. Caterum quod ad ægros attinet sanan-
dos, diatram ipsis constituam pro facultate & iudicio meo
commodam, omnèq; detrimentum & iniuriam ab eis pro-
hibebo. Neque vero vllius preces apud me adeò validæ fue-
rint, ut cupiam venenum sibi propinaturus, neque etiam ad
hanc rem consilium dabo. Similiter autem neque mulieri
calum vuluæ subditicium, ad corrumpendum conceptum,
vel sortum dabo. Porro præterea & sanctè vitam & artem
meam conseruabo. Nec vero calculo laborantes secabo, sed
viris chirurgiæ operariis eius rei faciendæ locum dabo. In
quascunque autem domos ingrediær, ob utilitatem ægrotan-
cium intrabo, ab omniq; iniuriâ voluntaria inferenda, &
corruptione cum aliâ, tum præsertim operum venereorum
abstinebo, siue muliebria, siue virilia, libetorūve hominū
aut

Que præ-
stet medi-
cus

Hippocratis Lex.

A aut seruorum corpora mihi contigerint curanda. Quæcun-
que vero inter curandum videro aut audiero, imò etiam ad
medicandum non adhibitus, in communi hominum vita co-
gnouero, ea si quidem elferre non contulerit, tacebo: & tan-
quam arcana apud me continebo. Hoc igitur iusiurandum
mihi integrè seruanti, & non confundenti, contingat & vita
& arte feliciter frui, & apud omnes homines in perpetuum
gloriam meam celebrari. Transgredienti autem & peieran-
ti, his contraria eueniant.

HIPPOCRATIS

B COI LEX, IANO COR-

NARIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE

*

MEDICINA omnium artium præcla-
rissima est. Verum propter ignoran-
tiam eorum, qui eam exercent, & ob
vulgi ruditatem, quod tales pro me-
dicis iudicat & habet, iam eò res de-
uenit, ut omnium artium longè va-
lissima censeatur. At verò hoc pec-
catum ob hanc potissimum causam
in hi committi videtur. Soli nanque

Medicæ nulla poena in rebus publicis statuta est, præter-
quam ignominia, verum hæc ipsa non afficit, neq; contingit
eos, qui ex composito personarum nam ipsas induerunt. Similium
enim huiusmodi Medici sunt personæ, quæ in tragediis in-
troducuntur. Quemadmodum enim illi figuram quidem &
habirum ac personam eorum quos referunt habent, illi ipsi
autem vere non sunt. Sic & Medicæ fama quidem & nomine
multo, re autem & opere valde pauci. Quisquis enim Medi-
cinæ scientiam sibi vere comparare volet, eum his ducibus
voti sui compotem fieri oportet. Natura, Doctrina, Loco

Medicæ au-
tus præstan-
tia.
Quæ poena
malis medi-
cis irroge-
tur.

Hippocratis Lex.

Necessaria studiis apto, Institutione à puero, Industria, & Tempore. Pri-
medico fu- mum quidem igitur omnium Natura opus est. Natura enim
turo. repugnante, irrita omnia sunt. Si verò natura ad optima viâ
demonstret, artis Doctrina facile contingit, quam sanè cum
prudencia sibi comparare oportet, ita ut à puero institutio
accedat, atque id in loco à natura ad disciplinam apto. Am-
plius autem & industriam adhibere oportet: eamque ad mul-
tum omnino tempus, quo disciplina ipsa insita, feliciter &
cum profectu fructus suos producat. Qualis enim eorum quæ
teci ra producit consideratio est, eiusmodi etiam disciplinæ
Medicinæ per omnia similiter existit. Natura enim nostra,
velut ager est, dogmata preceptorum, velut semina sunt. In-
stitutioni à puero cum eo convenit, quod opportunò tempo-
re semina in aruum cadere oportet. Locus autem in quo di-
sciplina contingit, est velut ambiens aer, à quo è terra nascen-
tibus nutrimentum accedit. Industria autem, cultura est.
Tempus postremum hæc omnia corroborat, ut perfecte enu-
triantur. His igitur ad artem medicam allatis, & verè ipsius
cognitione comparata, tandem per vias obambulando, non
sermone tantum, sed & opere medicos haberi convenit. Im-
peritia verò malus thesaurus est, & infelices opes, his, qui
eam repositam habent, & insomnium, aut potius somnium
diurnum, & maxime verum, alacritatis fiduciaque ac veræ
exultationis expertis, timiditatisque & audaciæ nutriti. Ti-
miditas equidem impotentiam, audacia verò ignorantiam
artis significat. Duo enim sunt, Scientia &
Opinio, quarum altera quidem scire facit, al-
tera verò ignorare. Cæterum res sacra
sacris hominibus demonstrantur,
prophæta id fas non est, prius
quàm scientiæ orgiis
initientur.

Sciētia mol-
tem differt
à persuasione.

HIPP

HIPPOCRATIS

COI LIBER

DE ARTE,

IANO CORNARIO

MEDICO PHYSICO

INTERPRETE

SUNT QUIDAM qui artem putant,
reliquas artes turpiter incedendo
dehonestare, atque id quidem ve-
luti putant non transigunt, ut ego
sanè assero, sed propriam cognitio-
nem ac scientiam ambiciosè osten-
tant. Mihi verò inuenire aliquid eo-
rum, quæ nondum inuenta sunt,
quod ipsum notum, quàm occultum
esse præstat, scientiæ votum ac opus esse videtur. Simili-
tèrque & semperfecta ad finem perducere & absoluerè. At
verò verborum inhærentium arte ad ea quæ ab aliis inuen-
ta sunt confundenda, promptum esse, nihil quidem corri-
gendo: eorum verò qui aliquid sciunt inuenta apud igna-
ros calumniando, non sanè scientiæ votum aut opus esse vi-
detur: sed proditio magis naturæ suæ, aut ignorantia artis.
Solis enim artis ignaris hoc ipsum factum convenit, qui
contentiosè quidem gestiunt ac conantur, nequaquam ve-
rò possunt malitiam si ficere, ad hoc ut aliorum opera quæ
quidem recta sunt, calumnientur, quæ vero non recta sunt,
reprehendant. Eos quidem igitur qui in alias artes hoc mo-
do irruunt, quibus hæc cura sunt, quorumque id interest, &
præstare hoc possunt, prohibeant. Præfens vero sermo his,
qui medicinam eo modo inuadunt aduersabitur, confidens
quidem & animatus propter utilitatem eorum, quos in-
feratur: copiosius verò ob artem, quæ præstat & auxiliatur:
potens autem ob sapientiam, quæ est eruditus. In vniuersum
itaque nulla videtur mihi ars esse, quæ non existat. absur-
dum

Sciētiæ vo-
tū ac opus.

Ignarorum
graphica
depictio.

a 4

Hippocratis Liber

dum enim est aliquid esse putare quod non est, quoniam eorum quæ non sunt, quānam substantia conspecta aliquis denuntiare possit quod sint? Si enim non existentia videre non datur, quemadmodum existentia, haud equidem scio quomodo quis mente concipere queat ea quæ non sunt, quemadmodum ea quæ sunt, quæ certe oculis videre est, mentēque intelligere quod sunt. Verum ut ea nec videas nec intelligas, non humiliter contingere potest. Sed existentia quidē semper videntur ac cognoscuntur: non existentia autem, neque videntur neque cognoscuntur. Cognoscuntur itaque demonstratis iam artibus, & nulla est ars quæ non ex specie quadā rerum videatur, arbitrorque sanē ego etiā nomina artibus ex speciebus accipere & imponi. Absurdū enim est existentiam ex nominibus species rerū germinare & provenire, imo etiam impossibile existit. Nomina enim lege quadā naturæ indita sunt, Species autem rerum nō lege sanctæ sunt, sed naturæ germina existunt, atque hæc quidē si quis ex prædictis non ad plenum intelligat, in aliis sermonibus fortassis clarius edocebitur. De Medicina verō, utpote de qua hic institutus est sermo, clarā demonstrationem faciā, & primum sanē definiā quod sentio, Medicinā esse morbos ab agnis in totum tollere, & morborū vehementes impetus obrundere, & eorum qui à morbis victi sunt curationē nō aggredi, quum id in cōfessio sit, quod Medicina tales sanare nō possit. Quomodo igitur hæc Medicina faciat, & quali omnino facultate præstet, de hoc iam reliquum sermonem instituā. Cæterum in artis demonstratione simul etiam sermonē illorum qui eam dehonestare contendunt, quatenus quisque eorū sibi quid transegiſſe visus est, reuellā. Principiū itaque sermonis hoc erit, cui omnes assensuros scio. Quod quidem aliqui à medicina curati sanitati restituuntur, confitentur. Quod verō nō omnes ob hoc iam ars ipsa vituperatur: aliūque hi qui eā peius incessunt, quod hi qui à morbis apprehenduntur, eisque euadunt, fortunæ ope euadit, & non auxilio ipsius artis. Ego verō nō priuabo quidem ipse fortunam tanquam nihil operæ precij faciat, puto enim morbis qui malē curātur ut plurimum infortunium accedere: qui verō bene, eos bonam fortunam nanciſci. Postea verō interrogo: quomodo possibile est sanatos aliud quānam artem causari, siquidē eius vſu

Medicina quid.

Medicina mala omnia non facit.

Quatenus medicina non probetur.

8 m

De Arte.

A & ministerio sunt sanati? Nudam enim fortunā speciem eos respicere ac sequi noluisse, ex hoc apparet, quod se ipsos artē concediderunt quare à gratia fortunæ referenda liberi sunt: ab ea verō quæ arti deberetur minimē se vēdicare possunt, quominus ei sanitatem acceptam ferant. In hoc enim quod se ci commiserunt ac concediderunt, palām est ipsos speciem eius esse contemplatos, vim verō eius patiaro opere cognouerūt. Dicit sane hic aduersarius, quod multi iam ægri etiā citra medicos vſam sunt sanati: ego id dicentibus credo. Videtur autē mihi omnino fieri posse, ut & qui medicis non vſi sunt in medicinam inciderint, non tamē vt scierint quod in ipsa rectum fuerit, & quod non rectum, alioqui contigisset vt se ipsos eodem penitus modo curassent, quo curati fuissent, si medicos adhibuissent. & hoc tandem magnum signū est substantiæ ipsius artis, nēpe artē esse, & quidē magnam, quando sanē etiam hi qui eam esse nō putant, per ipsam seruati apparent. Valde enim necessarium est nosse, eos qui medicis etiam non vſati, ægrotauerunt & conualerunt, quod aut facientes aliquid, aut non facientes sanati sunt. Aut enim media, aut edacitate aut vberiore potu, aut ſiti, aut balneis, aut ieiunio, aut laboribus, aut quiete, aut somnis, aut vigilia, aut his omnibus promiscuē vtentes, conualerūt. Et sane propterea quod opem senserunt, valde necessarium est ipsos nosse quod fecit aliquid quod opem tulerit. Et rurſus si quid detrimenti acceperunt, necesse est & detrimentū nosse, & quod si fuerit aliquod quod damnum dedit ac laſit. Non enim cuius cogi ſecere potest ea quæ commoditate & detrimento sunt disparata. Si igitur is qui ægrotauit, siue laudare, siue vituperare nouerit quid ex diata, per quam conualluit, omnia hæc Medicinæ esse comperiet, & sunt nihil minus ea quæ damno fuerunt, quā ea quæ opem tulerunt, in testimonium arti, quod ars ipsa hic. Quæ enim profuerūt, ob rectum vſam profuerunt: quæ verō nocuerunt, ob id quod non recte vſurpata sunt, nocuerunt. Atqui vbi rectum, & nō rectum vtrunque suum finem habet, quomodo quis hoc artē esse neget? Hoc enim ego artis expertus esse dico, vbi neque rectum neque non rectum aliquid existit. Vbi verō vtrūque horum inest, quomodo hoc non artis opus, sed potius artificialitatis existat? Amplius autem si ex pharmacis purgan

Speciesfortuna nuda.

Medicis non vtentes non negat posse sanari.

Qui sine medicis sanantur, alia re sanantur.

artem.

2 s

Medicamentis purgantibus, & alium sustentibus solū, tum Medicina, tum Medicis sanationem facerent, infirmus sane sermo meus merito iudicaretur. Nunc verò hi qui inter medicos maximè laudati sunt, & dextra, & alius medicamentum formis sanant, quas ne idiota quidem artis ignarus si audiat, nedum Medicus artis esse negare queat. Vbi igitur nihil neque in ipsis bonis medicis, neque in arte medica inutile est, sed in plurimis eorum quæ ex terra nascuntur, & eorum etiam quæ sunt, species & formæ insunt medelarum & pharmacorum: non est quod amplius aliquis eorum qui sine medico conualuerunt, casum spontaneum vero sermone vehere possit tanquā easam suæ sanationis. Spontaneum equidem nihil esse apparet ac deprehenditur. Omne enim quod fit, propter quid fieri competitur, atque etiam in singulis adeo propter quid fieri videtur. Spontaneum verò nullam substantiā habere competitur, sed nudum tantum nomen. Medicina autem tum ex his quæ propter quid de industria excogitata sunt, esse adparet, tum substantiam amplius habere conspicitur. Quare his quidem qui fortunæ sanitatem acceptam ferunt, atque derogant, hæc quæ dixi respondere quis possit. Ceterum eos qui ob morientium calamitatem, artem demoliri contendunt, miror quānam memorabili ratione commoti, intemperantiani quidem morientium causam mortis non statuant, scientiam verò eorum qui medicinam exercent, accusant: tanquam sanè Medici quidem ea quæ non conveniant imperare possint, ægri verò quæ imperata sunt, transgredi non possint. Atqui longè magis rationi consentaneum est, ægros non posse facere quæ imperantur, quā medicos non convenientia iubere. Medici namque sana mente sanèq; corpore rem aggressi, & præsentia considerant & de præteritis similiter iuxta præsentia ratiocinantur, intantum etiā ut aliquando palam gloriari soleant ægri, se illorum opera sanitati restitutos esse. Aegri verò neque qua parte laborent, neque ob quam causam laborent, neque quid ex præsentibus futurum sit, neque quid ex horum similibus fiet scientes, medici imperio subiacent, dolentes quidem ob præsentia, timentes autem futura: & pleni quidem morbo inanes autem ciborum, ea quæ morbo grata sunt, quā quæ ad sanitatem faciunt assumere malunt, mori quidem non amant.

Medica ars cur reselli non possit.

Quid contra eos qui mortuos medicis assignant, dicat.

Quid medicus consideret ante curam.

Cur ligures non pateant.

Atres, sed tolerare tamen non potentes. Hoc modo autem affectos, utrum veritabilius est, hos à medicis imperata facere, an alia facere quæ medici non iusserant? aut medicos tales quales superiori sermone declaravi, non convenientia imperare? Nonne multò magis hos quidem quæ conveniant iubere, illos autem temere & impotenter nolle obedire? atque sic inobedientes in mortem incidere? Quæ sanè qui non rectè considerant, causas ad hos qui inculpabiles sunt, referunt: eos verò qui maxime accusandi sunt, à culpa liberant & defendunt. Porro sunt item quidā qui ob eos qui victi à morbis curam adhibere nolunt, medicinā ipsam reprehendunt, dicuntque quod morbi quos sanare aggrediuntur illi, per se ipsos fuissent sanari: qui verò auxilio opus habent, eos non contingunt. Oportebat autem inquirunt, si quidem ars erat, omnibus æque morbis sanitatem afferre. Qui igitur hæc dicunt, si medicis indignarentur, quod ipsorum talia dicentium, non ut delirantium curam habeant, merito sanè succensuerint magis, quā quod illa reprehendunt. Si quis enim ab arte potentiam in ea quæ non proficitur, aut à natura facultatem in ea ad quæ nata non est, exigit: is ignorat insaniam dementia: potius quā ignorantiā convenire. Quorum enim instrumentorum siue naturæ, siue artium facultatem obtinemus, per ea sanè opifices esse possumus, per alia verò minimè licet, quum igitur homo morbo afficitur qui vehementior est quā medicina instrumenta, ne sperare quidem oportet ut à medicina exuperetur. Exempli enim gratia, Inter ea quæ in medicina vrendi vim habent, ignis extremè vrit, verum eo minus etiā alia multa. An verò ex eis præstantiora leuiore morbos curare non possint nondum satis constat, valentissimos autem morbos potentissima etiā instrumenta curare non posse, quomodo non sit manifestum? Quæ enim ignis non efficit, quomodo ea quæ ab illo non sunt domita non ostendant, quod alia arte opus habeant, & non ea in qua ignis instrumentum existit? Idem sentio & de aliis instrumentis quæcunque medicinæ opus adiuvant, quorum omnium singularem successum si non assequitur medicus, vim affectionis accusare oportet, mea quidē sententia, non ipsam artem. Qui igitur eos reprehendunt qui victi à morbo manū adhibere recusant, hortantur etiā ut ea quæ non conveniunt attingant,

Damnatur ars medica quoniam cū deploratos non curet.

Deploratos non ex-pedit tangere.

Quadam
arti quada
artifici da-
da.

Mala pa-
tencia pau-
ca sunt, con-
tra quæ nō
parent mul-
ta.

Corporis
ventriculi.

attingant, non minus quam ea, quæ contingere interest ar-
tis, quod quom faciunt, his quidem qui nomine medici sunt,
admiratori sunt: ab his verò qui arte præstant, deridentur.
Nec verò adeo desipientes huius artis experti sunt, neque vi-
tuperatoribus neque laudatoribus indigent, sed ratione, ad
quam sanè actiones opificum absolutæ, plenæ sunt, & quæ ab
ea deficiunt, mancæ. Amplius vero etiam defectus aliquos
quidem opificibus imputare oportet, aliquos vero ipsis ope-
ribus. Quæ quidem igitur ad alias artes pertinent aliud ti-
pus, aliudque sermonem requirunt. Quæ vero ad medici-
nam, qualia sunt, & quomodo indicanda, partim quidem su-
periori sermone ostendimus, partim vero præsentis oratione
docebimus. Sunt enim his qui hanc artē probe norunt, mor-
bi partim non in obscuro positi, & non multi, partim non in
manifesto loco hærentes, & multi sunt, Qui enim ad inter-
na vertuntur, in obscuro sita sunt. Qui vero ad superficiem
corporis erumpunt aut tumescunt, manifesti sunt, exhibent
enim sese ut tum visu, tum tactu, & soliditas & humiditas
ipsorum percipiatur, & qui calidi sint quique frigidi sentian-
tur, qui sanè singulorū aut præsentia aut absentia tales exi-
stunt, atque horum quidem omnium in omnibus certas ac
infallibiles medelas esse oportet, non ob id quod faciles sint,
sed quod certo inuento consistent. Neque verò à quibusvis vo-
lentibus inueniuntur, sed ab his qui volunt itémque possunt,
possunt autem quibus tum disciplina non eminus, sed prope
& largiter contigit, tum natura non infelix liberaliter
accessit. Ad manifestos quidem igitur morbos hoc modo ar-
tem diuite facultate præditas esse oportet. Neque verò ad
minus manifestos eam inopem ac dubiam hære conuenit.
Sunt autem morbi minus aperti, quique ad os, quique, ad ven-
triculum sunt conuersi. Habet autem corpus non vnum ven-
triculum sed plures. Duo enim sunt qui cibum suscipiunt &
demittunt, alique præter hos plures, quos norunt hi quibus
hæc res curæ fuit. Quæcunque enim membra carnem in or-
bem circumscitam habent, quam musculum appellant, ea om-
nia ventriculum habent. Omne enim incôcretum & quod
non coaluit, siue pellicula siue carne contegatur, cauum est.
Impletur autem dum sanum est statu, dum agrotat sanie.
Habent itaq; brachiatalem carnem, habent & femora, ha-
bent

A bent sura. Quin & in macilèis & ex carnibus partibus eius-
modi caro inest, similiter vt in carnosissimis esse demonstratum
est. Nam & qui thorax appellatur, in quo hepar continetur,
& capitis circulus, in quo cerebrum concluditur: ipsumque
adeo durissimam, ad quod pilmo vergit, horum membrorum
nullum est quod non & ipsum vacuum sit, ac multis segmen-
tis plenum ac quasi discriminatum esset, quæ parum ab-
est vt vasa existant, quorum tamen aliqua habentem lædūt,
aliqua vero etiam profunt. Præter hæc autem & venæ mul-
tæ, & nervi non in carne sublimes, sed ad ipsa ossa producti
ligamentorum sunt articulorum, ipsi etiam articuli in quibus
ossium quæ mouentur committuntur inuoluuntur: & horum
B nullum est quod non subtilissimum sit, & circa se forulos ha-
beat, quos sanies prodit, quæ deductis ipsis, multa & magno
multorum merore egreditur. Ex prædictis itaque omnibus
nullum est quod oculis conspicienti videre ac cognoscere
contingit, quapropter etiam obscura mihi appellata sunt: &
ab arte quoque obscura esse iudicata sunt, non tamen quod
obscura permaneant & nos vincant, sed quantum possibile
est cognoscantur & superentur: possibile autem est quantum
agrorum nature ad considerandum conferunt, & quantum
eorum qui perferuntur sunt nature ad perferendum a-
pra sunt. Cum multo enim labore, & non modico tempore
præ oculis videntur & cognoscuntur. Quæcunque enim ocy-
lorum conspectum effugiunt, ea mentis oculis obtinentur
C & superantur. Quæcunque vero ob id quod non statim co-
gnoscantur ægri mala perpetiuntur, ea non ad medicos cu-
rantes ipsos, tanquam ad ipsorum autores referenda sunt,
sed ad naturam ipsius ægri, itémque ipsius morbi. Medicus
enim quum non possit malum neque visu assequi, neque au-
diendo ex aliorum narrationibus cognoscere, rationatione
ipsum persequitur. Etenim non quocq; ægri qui obscuro mor-
bo laborant, si contentur medicis de morbis suis narrare, ex
opinioe magis quam scientia narrant. Nam si sciuissent an
ipsos sanè medicos non incidissent, quum eiusdem scientiæ
sit morborum causas nosse, & morbos ipsos omnibus medi-
camentis quæ augescere morbum prohibent, curare possent.
Quando igitur neque ex ægri narrationibus ad infallibilem
certitudinē peruenire possit, aliò certe respicere medicum
nece esse

Loca cor-
poris va-
cua.

Venæ, ner-
ui quædā fa-
ciunt.

Quæ cau-
sa cur non
cognoscun-
tur morbi
statim.

Causæ mor-
borum non
statim co-
gnosciuntur.

Languen-
tibus non
semper ere-
dendum.

Quid natura deat natura. necesse est. Quare huius tarditatis non ars ipsa, sed corporū D natura causa existit. Hæc enim malum sentiens, mederi magno opere gestit, consideris tamen ne temeritate magis quàm consilio, & ut facilitate magis quàm violentia medeatur.

Medicus cum morbum novit, facile perhit. Medicus verò si quidem suffecerit ad cognoscendum, sufficit etiam ad sanandum. Si verò is in quo morbus cognoscitur, superetur, ob id sanè quòd seivus medicum acceruit, aut ob morbi celeritatem peribit. Si enim ex a quo processerit morbus cum medicina, velocior non est. Si verò præoccupaverit, velocior omnino existit. præoccupat autem tum propter corporum angustiam, in qua non in conspicuo inhabitant morbi, tum propter ægrotorum negligentiam. Differunt enim & cunctantur, atque ubi iam à morbis ipsis apprehensi sunt, tum demum curari volunt ac expetunt. Quare artis potentiam magis ex merito admiremur, si quem ex clandestino morbo ægrum restituat, quàm si impossibilibus & desperatis opem ferre moliat. Nequaquam vero in vlla aliqua iam inuentarum artium tale quiddam inest, sed quæ ex eis igne opificum exercent, igne non præsentem, vtiolæ sunt. Vt verò illum contigerunt, operosæ. Quæ item tractabili rerum materia artem suam exercent, veluti aliæ quidem lignis, aliæ coriis, aliæ sculpendo tum ære, tum ferro, aliisque similibus rebus earum quàm plurimæ. Opera porò quæ ex hac materia, & cum huius materiæ instrumentis sunt, tamet si facile retractari ac corrigi possunt, tamè non magis velocitate, quàm velut decet perficiuntur, neque defunctoriè transiliuntur, verùm si quod instrumentū desit, interim quiescunt, quanquam etiam illis cunctatio & tarditas ad opus commodius absolueudū impedimento sit: attamen opus laudatur & præfertur. Medicina verò aliquibus quidè ex supputatione thoracis, aliquibus verò iuxta hepar & renes, aliis autem per omnes corporis vetriculos ægrotantibus, eorum omnium inspiciendi potentia priuata est: quod ipsum apud omnes in cōfesso existit, alias tamen facultates coadiutrices adiungunt. Vocis nimirum claritatem & tarditatem, itémque fluxiones quæ singulis locis, per quos exitus eis dantur, destillare consueverunt, quarum modo odores, modo colores, deinde etiam ponderatam tenuitatem ac crassitiem observat, ex hisque signa tum eorum quæ ægri iam perpetiuntur,

Natura quid agat, video.

A tur, tum quæ perperi possint, colligit. Quum verò hæc significatonem de se præbeant, neque ipsa natura voluntaria dimittat, vires amplius ac necessitates medicina ipsa inuenit, quibus natura coacta indemans tamen concedat. Natura autem stimulata & impulsæ, artis peritis quæ faciendæ sunt demonstrat. Cogit autem partim coactum in nobis calorem, pituitam per ciborum ac potuum acrimoniam diffundere, quo intelligat quid sibi visum sit de illis, quæ ut viderentur ipsa machinata est: partim vero spiritum velut delatorem, tum vis arduis, tum cursibus accusare ac prodere cogit. Quin & sudores per prædicta ducens ac excludens, humorum calidorum exhalationem perficit. Sunt præterea

B quæ per vesicam pergressa magis morbum ostendere possunt, quàm quæ per carnem exhalant. Inuenit igitur & tales potiones itémque cibos, qui calidiores aliàs calefacientibus existentes, illaque & ebriquant, & profluere faciunt, quæ sane non profuissent si non hoc modo tractata fuissent. Alia itaque ex aliis, & alia per alia prodeunt, quæ corpus pergressa morbum ipsum produnt, ut nihil miri sit ipsis serius fideri haberi, & medendi conatus ac aggressiones tardiores esse, quum sic per peregrinas interpretationes ad medendi scientiam ac cognitionem medici perveniant ac erudiantur. Quòd igitur & rationes in seipsa plenas & ad ferendum auxilium abundantes habeat medicina, & quòd morbis qui corrigi non possunt meriti auxiliares manus negat, aut si

Lotium magis morbos indicat.

Proprium artis medicæ.

C forte opem ferre molira est, citra culpam eam exhibet, id ipsum tum iam habitus sermo manifestum facit, tum etiam artis peritorum demonstrationes palam documentum præbent, quas sanè ex operibus iucundius, quàm ex sermonibus ostendunt:

utpote qui dicendo non magnopere exercitati, multitudini fidem sinceriores ex his quæ videat, quàm quæ audiat facere malint.

HIPPOCRATIS^D

COI LIBER DE VETERI MEDICINA. IANO COR- NARIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

Priores ar-
ti medicæ
scriptores
taxantur.

Medicam
antem esse,
& veram
assuevit.

Medicinz
antiquitas.
Certe esse
inuenta in
hac arte.

QUICUNQUE de medicina dicere
aut scribere aggressi, dicendi sco-
pum sibi ipsi ac fundamentum sup-
posuerunt, calidum aut frigidum,
aut humidum aut siccum, aut aliud
quodcunque voluerint, rem in com-
pendium contrahentes, principium
causæ, tum morborum, tum mor-
tis, hominibus omnibus idē, vnum
aut duo proponentes, hi in multis quidem quæ dicunt ma-
nifesto errasseprehenduntur. Iustior autem querela est de
arte, qua omnes in maximis vtuntur, & bonos artifices ma-
ximè colunt. Sunt autem opifices alij viles, alij longè præ-
stantes, quod sanè si non esset omnino medicina, neq; in ipsa
obseruationes essent, neque quicquam inuentorum, non vti-
que extaret, sed omnes æqualiter eius ignari & inexperti es-
sent, & per fortunam omnes agrotorum res gubernarentur.
Nunc verò res non sic se habet, sed quemadmodum aliarum
omnium artium opifices multum inter se differunt, tum ma-
nu, tum mente, sic etiam in medicina. Quapropter non cen-
seo ego ipsam inani fundamento indigere, velut obscura &
dubia, de quibus si quis dicere conetur, necesse est fundamen-
to vti. Velut si quis de sublimibus in aererebus, aut de sub-
terraneis dicat, & quomodo habeat sciat, tamen neq; dicenti,
neq; audientibus manifestū satis fuerit verane sint an secus.
Neque enim est ad quod quis se conferat, cuiq; imitatur, vt
veritatem cognoscat. Medicina autē iam ab antiquo existit,
& principium & via inuenta, per quam inuenta & multa &
probè habētia comperta sunt, per multū adeo tempus, & re-
liqua deinceps inuenientur, si quis sufficiens sit, & iam inuen-
torum gnarus, ex his ad perquirendum procedat. Quicūque
verò

De Veteri Medicina.

9

Averò his reiectis ac omnibus reprobatis, alia via aliæque for-
ma inquirere conatur, & quid inueniende gloriatur, falsus est
& fallitur. Impossibile enim id est, verum ob quas necessita-
tes impossibile h. ego demonstrare conabor, docens ac de-
monstrās quod ars existat. Ex hoc autem palam fiet, impos-
sibile esse aliquo alio modo inueniri. Videtur autem mihi
maximè, de hac arte dicturum oportere vulgo ac plebeis ho-
minibus nota dicere. Neque enim de alio quopiam, neque
querere neque dicere conuenit, quàm de affectionibus, ex
quibus illi ipsi egrotant. Ipsos quidem igitur suas ipsorum
affectiones condicere, quomodo fiunt ac desinunt, & quibus
occasionibus auferant ac deficiunt, quum idiotæ sint non
est facile, verum ab alio inuentas ac proditas, proclue. Nihil
enim libentius quisque recordatur quàm quæ sibi ipsi acci-
disse audit. Si qui, autem idiotarum sententia destitueretur, &
audientes non afficeret, ille etiam veritatis compos non fiet,
& propterea neque fundamēto neque scopo opus habet. Et-
enim Ars medica neque inuenta ab initio fuisse, neque quæ-
sita, Nihil enim ea opus erat agrotis hominibus, si eadem Medica
dixta vterentur, & assumerēt quæ sani edunt ac bibunt imò
etiam alterius diuæ usus eis profuisset, si non alia fuissent
his meliora. Nunc autē ipsa necessitas homines coegit Me-
dicinam inquirere ac inuenire. Quoniam agrotis eadem in
cibo assumentibus quæ sani solent, non fuit vitæ, velut neq;
nunc vitæ existit. Quin vt rem altius expendamus, neque
ipsam sanorum diuæ ac alimoniam qua nūc vtuntur, in-
uentam fuisse censeo si suffecisset homini idem cibus ac po-
tus, qui boni ac equi, & omnibus aliis præter hominē, veluti
sunt ex terra nascentia, fructus, ac herbe & fornum. Ex his
enim nutriuntur, & auferunt, & illi degunt, nō indigen-
tes alia diuæ. Quoniam ego sanè ab initio etiā hominem
tali victu vitæ esse p. item. Quæ vero nunc inuenta sunt edu-
cia, illa arte excogitata & multo tempore producta esse mi-
hi videtur, quum multa & graui, ex forti ac ferino victu
homines paterentur, qui temperatus, & magnas vires ha-
bens ingereretur, & talia sane etiam nunc ex ipso paterētur.
doloribus vehementibus & morbis obnoxij, & breui etiam
mori. Veritabile est autem hæc mala tunc minus perpeffios
iplos esse, propter consuetudinem, quoniam etiam tūc ve-
hemē

De rebus
cōmunitis
tractat me-
dicina

Medica sr,
est de re-
bus mor-
bisve vul-
go notis.

Quæ de ci-
baris dicat
aspicio.

Hippocratis Liber

Multi prior natura praeditos perisse, eos vero qui victu illi superare poterat longiori tempore durasse ac restitisse. Quae admodum etiam nunc ex validis edulis aliqui facile liberantur, aliqui cum multis doloribus ac malis. Ob hanc itaque necessitatem etiam illi mihi videntur quaesivisse victum naturae convenientem, & invenisse hunc, quo nunc utimur. Ex critico igitur macerato, & a cortice purgato, moliturque ac cribrato, & subacto, ac assato, panem Panificia fecerunt. Ex ordine vero mazā, aliisque multa ex hoc excogitates, coxerunt, & assarunt, & miscuerunt, fortiusque & intemperata, debilibus temperarunt, effingentes omnia iuxta homini naturam ac vires, quae quidem fortiora essent, ab ipsa natura non posse superari, si ingesta essent, existimantes: ab his ipsis quoque dolores & morbos ac mortes oriri iudicantes: contra ab his quae natura domare posset, alimentum & augmentum & sanitatem. Porro invento huic quodnam iustus aut magis conveniens nomen quis imposuerit quam medicinam? quandoquidem ad hominis sanitatem alimentumque ac salutem inventum est, in permutatione illius victus ex quo dolores & morbi fiunt. Si vero ars ipsa esse non putatur, nihil absurdi est. Nam cuius nemo ignarus est, sed scientes omnes, ob usum & necessitatem eius non convenit aliquem artificem appellari. Atqui inventum ipsum & magnum & multae artis ac considerationis est. Quia etiam in hunc usque diem exercitiorum & reparandarum virium curam gerentes, semper aliquid amplius adiuvant, iuxta eandem viam investigantes quod quis edens ac bibens maxime superet, ac se ipso fortior evadat. Consideremus itaque & confestim ab omnibus medicinam, eam videlicet quae propter agros inventa est, an & nomen & artifices habeat, & ipsa domari ipsis velit, & vade tandem initium sumpsit. Mihi equidem, velut in principio dixi, nemo ne quaesivisse quidem medicinam videtur, si idem victus & agrotis & sanis convenisset. Itaque usque in hunc diem hi qui medicina non utuntur Barbari ac Graeci consues, eodem modo quo sani visitant ad voluptatem, & a nulla re quam concupiscunt, abstinēt, neque quicquam denitant. Ceterum qui Medicinam quaesiverunt ac invenerunt eandem cum illis de quibus superiori sermone dictum est, sententiam habuerunt, & primum quidem ex his ipsis cibis

Principia
medicinae.
Barbarorum
vittus.

De Veteri Medicina.

10

Ac copiam detraxerunt, & pro multis paucos statuerunt. Quum vero ipsi aliqui idcirco ad aliquos agros susceperet, palamque fieret quod prodesset, non tamen omnibus, sed essent quidam ita habentes, ut neque modicos cibos superare possent, imbecilliore sane quopiam tales indigere illis visis sunt, sortitionesque invenerunt pauca ex fortibus multa aqua permiscerent, & robur ipsum temperatura ac coactura detrahentes. Quod si qui neque sortitiones superare possent, his detraxerunt etiam ipsas, & ad portiones pervenerunt observantique ut & haec tam visum copia moderatè haberent, & neque plures quam oportet, neque moraciores & intemperatiores, neque de se ipsas res offerentes. Probe autem nosse oportet quibus sortitiones in morbis non educunt. Nam sanarum visum esse fecerint exacerbantur, quibus febres ac dolores, & manifestum sit, quod ad assumptum morbo quidem alimentum ac incrementum praebet, corpori vero tabes & infirmitas existit. Quicquid vero homines in hac affectione existentes licet cibum assumunt, aut mazā, aut panem, etiam si valde modicum, decuplo magis & manifestius ledatur, quam si sortitione visum essent, ob nullam aliam causam quam fortitudinem edulium ad affectionem, in quo sorbere conciluit, edere autem non. Si enim plura comederent, plus utique laderetur, si vero pauca, dolebit tamen omnino. Omnes itaque doloris causae ad idem reducuntur, nimium fortissima edulia maxime in manifestissime hominem ledere, siue sanus sit siue agrotus. Quid igitur aliud cogitasse videri queat hic appellat? Medicus, & c. cessus artifex qui agrotum diu ac visum adiuvant, quia ille qui ab initio omnibus hominibus visum quoque utimur, ex agresti illo ac ferreo temperat ac laborant. Mihi equidem videtur idem modus, & visum quo idem ac simile esse inventum. Hic enim ea quae natura humana sana superare non potuit inclementia & ingesta, propter feritatem intemperatamque, ille vero quod aliquando tandem vniuersumque, affectione teneretur, ut superare non posset, eadem detrahente quaerit ac miscuit. Quid hoc ab illo differt, praeterquam quod multiplicior & variegatior ac maioris negotii est haec species. Verum principium fuit illa quae prius est producta. Si vero quis consideret quae sit agrotorum diata, comparatione ad sanorum dietam facta, is inveniet hanc agrotis nocentiorē quam est quae feratū est & aliorum animalium sanis. Etenim vir laboris morbo

Sorbitionū
& portio
invenio.

Quid ob
servandum
medicus.

Cibus sanorum
visum legi
tub. ebelt.

Duorum ho
rum m. cr.
cautione
ferentia
Medicini
in Chirur
gram, phar
macologia,
& Diateta
cen.

Ciborum et
paratio.

neq;

Hippocratis Liber

neq; difficili & intolerabili, neq; rursus leui & despicibili, si p
panē aut carnē, aut aliud quid ex his quæ sani edētes iuuantur, comedere volet, nō multū, sed multo minus quā sanus poterat, cōtingat autē vt nec sit qui eum delinquere admoneat. Alius contra sanus naturam habens non omnino debilem, neque rursus fortem, si comederit quid eorum quæ bos aut equus comedens iuuatur, & edat sane eruum aut ordeū, aut aliud quid huiusmodi, non multum, sed multo minus quā potest. Sanus vtiq; qui hoc fecerit, minus, & dolebit & periclitabitur quā agrotus ille, qui panē aut mazā intē pestiue ingessit. Hæc itaque omnia signa sunt, quōd ipsa ars medica via ac methōdo quæ sita inueniri possit. Si quidem igitur simpliciter, velut aliqui putant, quæ fortiora sunt, nocerent, quæ debiliora, prodesse & nutrire, tum agrū, tū sanum, facilis sanæ res erat. Multum enim de securo detrachere oportebat vt ad debilissimum deduceretur. Nūc autē non minus delictum, nec minus lædit hominem, si pauciora & defectuosiora quā facis est, assumatur. Fames enim magnā potentiā in naturā hominis habet & sanandi & debilitandi & occidendi. Multa verō etiam alia mala, diuersa quidem ab his quæ ex repletionē sunt, non minus autem grauiā, vacationis sunt, quæ propter multo variegatior est, & maiorem diligentiā requirit. Oportet enim modū aliquem coniectare. Modum autem neque pondus, neque numerum aliquem, ad quem referas cognosces: certitudinem enim exactā nō reperies aliā quā corporis sensum. Quapropter operosum est ita exactē cōdiscere, vt parum in alterutrā partem delinquas: quanquā ego etiā tūm medicum vehementer laudarim, qui parum delinquat. Certitudinē autem exactā raro videre contingit. Quare plerique Medici eadē quæ magistri gubernatores in se admittere nūti videntur. Etenim illi quum in tranquillitate gubernantes delinquent, non sunt manifesti: quum verō deprehenderit ipsos ventus magnus & tempestas, palām iam cōspiciuntur omnibus hominibus, quōd ignorantia & culpa erroris sui nauem perdidērūt. Sic sanē etiam mali & plurimi medici, quū curant homines nihil graue patientes, in quos si quis etiam maximē delinquat, nihil graue faciat. Sunt autē multi tales morbi, & multo sepius quā graues hominib; accidunt. In talibus sane delinquē

quis erret
in agrotu.

Medicos na
uii rectori
bus compa
rat.

De Veteri Medicina.

II

A tes, nō sunt manifesti idiotis hominibus. Vbi verō obtigerit magnus & fortis & periculosus morbus, tunc ipforum delicta & ars omnibus in conspectu sunt. Neque enim lōgē absunt singulorum pœnæ ac cruces, sed breui adsunt. Quod autem non minores afflictiones ab intempestiua vacatione quā a repletionē hominibus cōtingant, probē discemus si in sanis rem expeaderimus. Sunt itaque aliqui ipforum qui semel in die cibum capere conducit, & hoc propter vilitatem sic obseruant. Alij etiam prandent, propter eandem necessitatem, sic enim ipsis conducit: Sed & quidam nō propter vilitatem, sed aut ob voluptatē, aut ob alium aliquem casum alterutrum faciunt. Plurimorū enim hominum nihil interest vtrum tandem faciant, siue semel tantū edant siue etiam prandeant, hæc consuetudine vti. Sunt autem quidam qui non possint extra vilitatem facientes faciliē degere, sed contingit vtriusque ipforum, per diem vnum atque cum non ociose permutantibus, immēsa afflictio. Alteri enim si pransi fuerint, idque eis non conducit, statim graues & corpore segnes fiunt, itēq; mente pigri, hiatūq; ac oscitationē & dorminationē & siti pleni. Si verō etiam insuper cenauerint, & flatus, & tormina, & aluus effringitur, & multis magni morbi principii hoc fuit, si eosdē cibos quos semel insumere cōsueuerunt, bis assumant, & nihil his amplius. Alteri verō si prandere cōsueuerunt, idque ipsis conducit, & non pransi fuerint, mox vbi tēpus præterierit, statim impotentia vehemens, tremor, animi deliquiū, postea oculi pallidi, vrina crassa & calida, os amarum, & viscera pendere ipsis vidētur, veritig, iracundia, tristitia, hæc autem omnia vbi cenare tenuerint, deinde autē pransuri cōsumere nō possunt quæ prius cenauerunt. atq; hæc ipsa cū tormine ac strepitu descendentiā alui concludunt, ipsiq; agrē dormiunt, in somnūque contrabata ac tumultuosa habet, pleriq; verō etiam horū hoc magni morbi principium fuit. Cōsiderare porrō oportet ob quas causas hæc ipsis acciderūt. Et sanē puto his qui semel cibum sumere cōsueuerunt, quōd nō expectauerunt iustū tempus, donec ipforum veter priuē ingestos cibos perfecte cōsumpsisset & exuperasset, euacuatisque esset ac quiescisset, sed in seruentem adhuc & fermentatum noxos ingesserunt. Eiusmodi autē ventres multo rarius concoquūt, & maior

Quādo er-
ror patet.

Somēdi ei
bi vanitas.

Cū hora cū
bis præterit,
quid fiat va-
deo.

Cur variē
bi afficiantur.

b z opus

Hippocratis Liber

Qui diu ci
bos abstineat
quid parauit.

Cum sem
per in arte
medica ar
tingitur ve
ritas.

Suppositu
hominis
mattayave.

Hoc confi
derare.

rotissimu
auxilium.

opus habent cessatione ac quiete. His verò qui prandere as
sueti fuerunt, quòd nò vbi citissimè alimento corpus indige
bat, & iam priora consumpta erant, nec habebat aliquà am
plius fruitionem, statim ipsi nouum alimentum suppedita
tum est: deficit autè & còsumitur prae fame. Nà omnia quæ
tales homines perpeti dixi, factu imputo. Dico autem etiam
alios omnes homines, qui duos aut tres dies in ediam pertu
lerint, eadem passuros esse, quæ de impransis dixi. Caeterum
tales naturas quæ citò & fortiter eiusmodi delictis ostendū
tur, imbecilliores aliis esse censeo, proximus est autem im
becillis languenti: verum imbecillior est languens, & plus
laborare contingit ipsum, vbi iustum tempus nò est allequu
tur. Quum itaque eiusmodi exacta certitudo circa artè esi
stat, difficile est semper quod rectissimum est assequi. Multæ
autem species in Medicina ad tantam certitudinem perue
niunt, de quibus dicetur. Non censeo itaque propter hoc ar
tem velut non existentem, neq; probè inuestigatà, veterem
oportere reici, quòd non habeat circa omnia certitudinem
exactà. Verum multò magis propterea quòd propinqua est
rectio, sinulque ratione possit ad ipsum peruenire, admirari
oportere censeo ea quæ ex multa ignoratià sunt eruta & in
uenta, quòd probè & rectè adinuenta sunt, & non à fortuna
aut casu. Porro ad eos qui nouo modo artè ex scopis ac fun
damentis suppositis querunt, sermonem reducere volo. Si
enim calidum est aut frigidum, aut siccū, aut humidū, quòd
hominē lædit, & oportet rectè medentem auxiliari, calido
quidem in frigidum permutato, frigido verò in calidum,
sicco in humidum, humido in siccum contingat mihi huius
non fortis naturæ, sed ex debilibus, hic autem triticum
edat quod ex ærea sustulit crudum & nò elaboratum, & car
nes crudas, & bibat aquam. Hoc victu vtens satis scio quòd
multa & grauià perpetietur. Nam & doloribus vexabitur,
& corpus debile euadet, & venter corrumpetur, & multò tem
pore vinere non poterit. Quòd igitur auxilium præparare
oportet sic habenti: calidum an frigidum, vel siccum, vel hu
midū? simplex enim est quodcumq; ex istis. Si enim id quod
ipsum lædit aliquod ex his est, contrario soluere oportet ac
liberare, quæ admodū ipsorū sermo restatur. Atq; certissi
mū & manifestissimū medicamentū est, victū quo utebatur
auferre

De Veteri Medicina.

11

A auferre & pro tritico panem dare, pro crudis verò carnibus
coctas, insuperq; vinum propinare. His permutatis impossi
bile est non fieri sanū, nisi penitus fuerit tēpore ac victu cor
ruptus. Quid itaque dicemus? Num quòd ipsi à frigido affi
cto calida hæc oblata auxiliū tulerunt, aut contrā? Equidem
opinor me multam huiusmodi rem, interrogato perhibiturum
esse. Nā qui, aut ex tritico, panem edat, aut frigidum,
aut siccum, aut humidū, sustulit, panis enim & in ignem &
in aquam datur, & multis aliis elaboratus est, quorum in
gula præterea vim & naturā habent, & aliqua quidem à na
tura in ipso existentia abicit, aliis autē temperatur ac per
miscetur. Sed & hoc scio, quòd in corpus hominis refect pa
nis purus, aut cui nihil sursum decessit, & ex tritico nò de
corticato, aut decorticato, & multa aqua subactus, aut con
trā, & superassatus aut crudior, aliq; præterea infinita. Simi
liter etiam de maza, & singulorum adeò vires magnæ, alte
ræque alteri nihil umere hñt. Quicunq; autē hæc nò consi
derans nò noit, haud scio quo modo ille affectiones in ho
mine cognoscere possit: ab vnoquoque enim horū afficitur
& alteratur homo, vel hoc, vel alio modo, & ex his omnis vi
ta & sano, & ex morbo cōualefcenti, & ægroto. Nihil igitur
vtilius neque magis necessariū quàm hæc cognouisse: quòd
& probè & cōuenienti rationatione inuestigat, iuxta ho
minis naturā hæc primi inuentores iouenerunt, iudicaue
runtque artem dignā quæ deo adscriberetur, quæ admo
dum etiam est receptū. Non enim siccum neque humidum,
neque calidum neque frigidum, neque aliud quicquam ex his
putauerunt huiusmodi lædere, neque aliquod horum huius
modi esse optimū sunt, sed quod in vnoquoque sit recte & huma
na natura potentius est, quòdque non possit superare, hoc
ipsi in lædere duxerunt: & hoc auferre quæ fuerunt, fortissi
mum autē est inter dulcia dulcissimum, inter amara ama
rissimum, inter acida acidissimum, & in omnibus adeò re
bus viget ipse acutus. Hæc enim & in homine inesse vi
derunt, & hominē lædere. Inest enim in homine & amarum
& salsum, & dulce, & acidum, & acerbum, & fluidum, & alia
infinita, omniēgenas facultates habetia copiamque ac robur.
Atque hæc quidē iuxta ac inter se temperata, neque conspi
qua sunt, neque hominē lædūt. Vbi vero quid horū secerum
fuerit,

Panis disse
rentia.

Maza.
Quæ pro
spicienda
medico.

Quid spe
dant pri
mi artis in
uentores.

Quæ valen
tissima.
Quæ humo
res succive
& sapores
sunt in ho
mine.

Quæ per-
turbent.

Qualis pa-
nis, puls, ma-
zave.

Calidum, hoc
vel contra-
ne sit, cer-
tum non est.

Quare hoc
calidum i-
tud contra-
putatur.

fuerit, atque ipsum in seipso fuerit, tunc & conspicuum est, D
& hominē laedit. Quin & ex cibis quicunque nobis incom-
modi sunt, & ingesti hominē ledunt horum unusquisq; aut
amarus est & meracius ac intemperatus, aut salus, aut aci-
dus, aut alius quis intemperatus & fortis: & propterea turba-
mur ab ipsis, quemadmodum etiā ab his quæ ex corpore ex-
cernuntur. Omnia autē quæ edie aut bibit homo, talia edu-
lia patiamur est minime hoc intemperato, & disidente ac ex-
cedente succo participare, velut sunt panis & maza & his si-
milis, quibus adfectus est homo plurimis & semper vitex-
ceptis his quæ ad voluptatē ac delicias condiuntur ac præ-
parantur: & ab his plurimis in hominē ingestis turbatio ac
secretio corporis facultatū minime cōtingit. Verum robur E
& augmentum, ac alimentū præsertim, per nihil aliud con-
tingit quā quod probe temperatum est, & nihil habet in-
temperatum, neque forte, sed totū unum factum est & sim-
plex & non forte. Et valde sanē dubitō ego, quoniam modo
hi qui talē sermonem proferunt, & artem ex hac via ad sco-
pum adducunt, curaturi sint homines, quemadmodū propo-
nunt. Non enim est ipsis, velut ego opinor, inuentum quid,
ipsum in seipso calidum, aut frigidū, aut siccum, aut humi-
dum, quod nulla alia specie communicaret. Verū arbitror
eosdem potius accibos ipsi esse, quibus omnes vitimur. Ap-
ponunt autem alij quidem, quod sit calidus, alij frigidus, alij
quod siccus, alij humidus. Quoniam illud sanē dubium est, im-
perare aegrotō calidum quid assumere: statim enim interro-
gabit quid sit illud, ut nugas producere necesse sit, aut ad ali-
quid eorum quæ sunt cōfugere. Si autem est calidum quod-
dam acerbum existēs, aliud vero calidum fluidum, aliud ca-
lidum tenue, sunt enim & alia calida etiam alias vires sub-
contrarias sibi ipsis habentia, quod igitur ipsorum assumere
oportebit? calidum & acerbum, an calidum & fluidum, aut
simul frigidum & acerbum? Nam & hoc est, itēque frigi-
dum & fluidum. Etenim quod ego scio, totum contrarium ab
utroque ipsorum euenit, idque non solum in homine, sed etiā
in corio ac ligno, & aliis multis rebus quæ magis stupidum
sensum habent quā homo. Non enim calidū est quod ma-
gnam vim habet, sed ipsum acerbum & fluidum, & alia quæ
a me relata sunt, tum in homine, tum extra hominem, siue
edantur.

Contraria
cōmissa non
ledunt.

Qui calor,
& frigus
cōcipiatur.

Quid per
multa ge-
nuaque eun-
tibus eue-
niat.

A edantur, siue bibantur, siue forinsecus illinantur, aut quo-
modocunque formata adhibeantur. Frigiditatem autem &
caliditatem ego omnium facultatum minime potentes esse
in corpore existimo, ob has sanē causas. Quo equidem tem-
pore ipsa inter se permixta simul frigidum ac calidum fue-
rint, non ledunt. Temperamentum enim & moderatio con-
tingit frigido à calido, & vicissim calido à frigido. Vbi ve-
ro seorsim utrunque secretum fuerit, tunc al. igit. In hoc
itaque tempore quum frigidum intus generatur, & cito ho-
minem affligit, primum propter hoc ipsum adest calidum
inde adeo ex homine ipso, nullo alio auxilio, neque præpa-
ratione opus habens, atque hoc & in sanis hominibus & in
B aegrotis operatur. Itaque si quis sanus hyeme corpus perfri-
gerare velit, aut frigida lotionē, aut alio quopiam modo,
quanto id amplius fecerit, si modo non omnino corpus con-
geletur, ubi vestimenta acceperit, & sub tegmen venerit, ma-
gis & amplius corpore calefcit. Rursus si quis fortiter cal-
fieri velit, aut calido lauacro, aut multo igne, inde verō ean-
dem vestem habens in eodem loco conuersari, in quo per-
frigeratus, multo apparebit frigidior, & longe horridior,
quā aliquis qui præ estu ventilationem admittit, & sibi ipsi
frigus præparauit, atque sic ex hoc modo recreatus est. Nam
qui hoc facit, decuplo maiorem æstum ac ardorem perci-
pit, quā is qui nihil tale facit. Verū sunt adhuc testimo-
nia multo maiora. Quicunque per niuem aut aliud frigus
C iter facientes, excellenter frigescent aut pedibus aut mani-
bus aut capite, ubi se continuerint in noctem, quum cooper-
ti fuerint & in tepore extiterint, ab aestu & pruritu vexan-
tur, quibusdam etiam bullæ velut ambrustis ab igne exur-
gunt, neque prius hoc patiuntur quā calfiant: adeo prom-
ptē utrunque ipsorum ad alterum accedit, possem & alia
innumera recensere. Caterū circa aegrotos, nonne qui-
bus rigor contingit, his acutissima febris relucet? sed non
adeo fortiter, verū pauco tempore quiescens, & aliās fe-
re innoxia, & quo tempore affuerit, per calida, & per to-
tum corpus penetrans, desinens maximē in pedes, ubi sa-
nē rigor & frigus validissimum diutissimē durauit. Rur-
sus quum sudor prodierit & febris decesserit, multo ma-
gis frigescit æger, quā si ne apprehendisset quidem ab

initio. Cui igitur breui adeo contrarium accedit, cuique vis D
adunetur sita sponte, quidnam ab hoc malum aut graue
Quorum morborum calor non statim cessat.
fiat: aut quid opus est multo ad hoc auxilio? Verum dixe-
rit aliquis, Quia ardens febre febricitant, itemque peri-
pneumonius, & alius fortius morbis, non cito ex calore li-
berantur, neque adest hic frigidum aduersus calidum. Atqui
ego hoc maximum signum esse puto, quod non propter ca-
lidum simpliciter homines febricitent, neque hoc sit sim-
pliciter astrictiois causa: sed est & amarum ac calidum
idem, & calidum ac acutum, & salsum ac calidum, & alia
infinita, & rursus frigidum cum aliis facultatibus coniu-
ctum. Hæc itaque sunt quæ lædunt, simul adest autem & ca-
lidum robore participans, vimurum ducens & exacerbans E
& augens simul cum illis, verum nullam potentiam, maio-
rem quam conuenit videlicet, habens. Atque hæc quidem
licet habeant. Signa porro primum quidem manifestissima
producemus, quorum omnes iam sæpe experientiam sum-
psimus. Itaque quibuscumque nostrum grauedo innascitur,
& fluxus per nares mouetur, hic ut plurimum acrior est eo
qui prius erat, & quotidie ex naribus prodibat, & tumesce-
re facit nasum, & eunt calentem & extremè ignitum. si ve-
rò manum admoveas, & diutius perseueraueris, etiam exul-
ceratur locus minime carnosus & durus existens. Sedatur
autem aliquo modo ardor in naribus, non quum fluxus
prodit, & inflammatio consistit: sed postquam fluxus cras-
sior & minus acris, concoctusque & magis permixtus prio-
re fuerit, tunc sanè iam etiam ardor cessat. Rursus autem
aliis ex frigiditate ipsa sola manifeste grauedo fit, nullo
alio accedente. Ontribus autem liberatio hæc est, ut ex fri-
giditate quidem affecti percalfiant, ex ardore verò perfri-
gerentur, atque hæc breui accedunt, & concoctione nulla
opus habent. Reliquæ autem omnes fluxiones quas pro-
pter humorum acrimonias & intemperantias ego fieri sen-
tio, resistentur & curantur, ubi temperata fuerint & con-
cocta. Rursus quæcumque fluxiones ad oculos vertuntur ve-
fortes & omniigenas acrimonias habentes, exulcerant qui-
dem palpebras, erodunt autem aliquorum genas, & sub
oculis partes ad quasque tandem influxerint, rumpunt
etiam & peredunt eam quæ oculum ambit tunicam, dolores
autem

A autem & ardor, & inflammatio extrema adsunt aliquandiu, donec fluxiones fuerint concoctæ, & crassiores reddita, & lenæ ab ipsis extiterint. Fit autem concoctio, ex permixtio-
ne, temperaturæque mutua, & quasi coctura. Quinctiam
fluxiones in fauces delabentes, ex quibus raucedines fiunt,
angina, erysipelata, peripneumonia: Omnes hæc primum
quidem salta & humida acrisque descendunt, & in talibus
morbi firmanur. Vbi verò crassiores & maturiores factæ
fuerint, & ab omni acrimonia liberatæ, tunc iam & febres,
& alia hominem lædenda soluantur. Oporteret autem utique
causas vniuersasque ea putare, quæ quum adsint, talem
modum fieri necesse est, quum permutantur in aliud tem-
peramentum, cessare. Quando igitur ab ipsa caliditate sin-
cera, aut frigiditate fluxiones contigerint, & nulla alia fa-
cultate participauerint, sic sanè sedabuntur, ubi ex frigido
in calidum permutatæ fuerint, & ex calido in frigidum. Per-
mutantur autem eo quem dixi modo. Amplius porro etiam
alia quæcumque mala homo patitur, omnia à facultatum
potentiis proficiuntur. Itaque quum amaritudo quædam
diffusa fuerit, quam bilem flauam appellare solemus, qua-
les statim anxietates & astus & impotentia occupant: Ve-
rùm ubi liberati fuerimus ab illa & purgati, aut sponte, aut
per medicamentum, si modo tempestiue quid ipsorum fiat,
manifeste & à doloribus & à calore liberamur. Quanto au-
tem tempore eadem eleuata fuerit, & cruda & meraca ac
intemperata, nulla arte neque dolores, neque febres seda-
re possis. Et quos quidem acuta acrisque ac aruginosa bi-
lis affigit, quales mox rabies, & morbus viscerum ac pe-
toris, & desperatio: Non sedantur autem hæc priusquam
eadem expurgetur & prosternatur, & aliis permisceatur.
Concoqui autem & permutteri, attenuarique ac crassece-
re in humorum speciem, per multas & omniigenas spe-
cies contingit. Quapropter & iudicationes, & numeri
temporum, in talibus multum possunt. Hæc verò omnia
minimè contingit calidum aut frigidum perpeti, neque
enim hoc putrescere neque crassecere poterit. Quid au-
tem ipsum esse diceremus, & temperamentum ipsorum
est, veruntamen inter ipsa mutuo vim habens, quo-
niam nulli alij permixtum calidum, desinit esse calidum,
quum

Rheuma.

Causa bo-
rum malo-
rum.Mala ho-
mini vnde
accident.

Anxia.

Calor &
frigus non
putrescit.

Hippocratis Liber

quàm frigido: sic rursus nō permutatur alio frigidum quàm D
calido. Reliqua omnia in homine, quanto pluribus miscen-
tur, tanto mitiora ac meliora sunt. At vero homo omniunt
optime dispositus est, ubi concoquit & in quere est, nullā pe-
culiarem vim præ se ferens. De his igitur videor mihi abun-
dē demonstrationem fecisse. Porro Medici quidam utinque
Sophistæ dicunt, quod impossibile est medicinam cognosce-
re, eum qui non nouit quid sit homo, & quomodo primum
factus & compactus sit. Ego verò ea quæ alicui Sophistæ aut
Medico, de natura dicta sunt aut scripta, minis censeo medi-
cæ arti conuenire quàm pictoriæ. Iudico autem de natura
aliquid manifestum ac euidentius cognoscere, ex nulla parte
alunde contingere quàm ex Medicina, atque hoc tunc con-
discere possibile est, ubi quis ipsam medicinam totam rectè
comprehenderit. Verùm quatenus illi prodiderunt, multa
mihi cognouisse videntur, cognouisse autem dico, narratio-
nem scilicet hanc, Quid est homo, & ob quas causas nasci-
tur, & reliqua diligenter. Atqui multum necessarium esse vide-
tur, ut omnis Medicus de natura sciat, & omni studio anni-
tarur ut cognoscat, si modo aliquid eorum quæ fieri debent
rectè præstare velit. Quid est homo ad ea quæ comeduntur
ac bibuntur cōparatus, & quid cuique ab unoquoque contin-
get & accidet, & non simpliciter sic existimare, quod malum
edulium est caseus. Dolorem enim affert repleto ex ipso. Sed
quem dolorem, & propter quid, & cui parti intra hominem
existenti incommodum existit. Nam & alia multa edulia ac
pocula natura mala sunt, & efficiunt hominem non eodem
modo. Proferatur autē mihi verbi causa aliquid, velut Vi-
num meracum multum potum hominem aliquo modo de-
bilem reddit, & omnes, qui viderint hoc farentur & cogno-
scūt, quod hæc est vis vini, & quod ipsum est causa, & in quas
in homine partes maximè possit, nouimus. Talem itaq; ve-
ritatem etiam de aliis ostendere volo. Etenim caseus (quan-
do quidem hunc in exemplū adsumpsi) non omnes homines
ledit, sed sunt qui ex ipso repleti, ne tantillum quidem offen-
duntur, imo gracilibus mirabiliter etiam cōferre proditur.
Sunt autem qui difficulter summoventes ipsum ab eo libe-
rantur. Horum verò naturæ differunt, differuntq; etiā iuxta
hoc quod est in corpore caseo cōtrarium. Nam à caseo exci-
tatur

Quam in ho-
mine mi-
nus bona.
Hominis
bona dispo-
sicio.
Quid opor-
teat medi-
cos scire.

Quid sit
homo, &
quomodo
gignatur,
sciat medi-
cus.
Caseus esu
malus.
Temeton
bonum nō
est.

Caseus ma-
lus est.

De Veteri Medicina.

15

A tatur & cōmouetur, in his quibus eiusmodi humor multus
in corpore existit, & quo magis hic potens est, eo magis veri-
simile est ipsos male affigi. Si vero tota humanæ naturæ ma-
lus esset, omnes utique laderet. Hæc autem si quis nouisset,
non incurreret ea neque, sane pateretur. In refectionibus con-
ualescentium ex morbis insuperq; in longis ægitudinibus,
multæ conturbationes & prauaricationes fiunt, partim sua
sponte, partim à quibuslibet temere admissis. Noui autem
medicos multos velut idiotas, qui ubi illi die aliqua noui
quipiam fecissent, velut si lausissent, aut deambulassent, aut
quid alicum comedissent, atq; hæc omnia melius esset adhi-
buisse quàm non, nihilominus tamen causam alicui ex his
contribuebant verā quidem causam ignorantes, & fortassis
ad quod commodissimū erat damnantes. Quod ipsum certe
facere non oportet, sed scire quid balneū intempestiue adhi-
bitum operetur, quid item fatigatio & lassitudo. Nunquam
eum eadem affectio a his prouenit, neque etiam ex reple-
tione, neque ex cibo tali vel tali. Quisquis igitur hæc non co-
gnosceret quomodo singula se habeant ad hominem compara-
tis, neque cognoscere quæ ab ipsis fiunt potest, neque rectè
uti cetera & hic cognoscere oportere mihi videntur, nisi mi-
rum quæ affectiones homini ex facilitatibus ac potētis, qua-
rum ex figuris adueniunt. Quod autem dico tale est, Nempe
facilitatem quidem esse, humorum summam vires ac robur
nosse. Figuras autem dico quæ in ipso homine insunt. Alia
enim caua sunt, & ex amplitudine in arctū coactæ, alia ex-
pallæ, alia solidæ & rotundæ, alia latæ & peniles, alia exten-
sæ, alia longæ, alia densæ, alia rare & hiantes, alia spongi-
formes ac miiles. Quæ igitur ex his trahere ad sese alluce-
reque humiditatem ex reliquo corpore maximè possunt? Num
caua & expallæ, an solidæ & rotundæ, aut caua & in arctum
ex amplitudine coactæ? Equidem puro tales esse, quæ ex ca-
uitate & amplitudine in arctum sunt coactæ. Id quod ex ma-
nifestis formis cōdiscere oportet, partim quidem quod
ore hians nihil sanè humoris attraxeris, ubi verò labra foras
produxeris, contraxerisque ac compresseris, insuperque fistu-
lam admoueris, facile sanè attraxeris quicquid volueris. par-
tim verò quod cucurbitæ quæ corpori adponi solent, ex am-
plitudine in angustiam arctatæ ad hoc factæ sunt, ad trahen-
dum

Medico
quid pro-
spiciendū.

traditua-
ra.
Sua aures
σχημα.
χρυσ.

Figura
schemati-
ca.

Potentia
non torbēt.

Cucurbi-
tulæ forma
cur talis.

Hippocratis Liber

Caput, vesica & uterus.

Lien, pulmo, mammae.

Hepar. Plarus quid agat.

Dolor unde.

Nervi cur non tam crebro dolent.

dum videlicet & alliciendum ex carne. Sunt autem & alia multa eiusdemodi. Verum intra hominem natura & figura talia, sunt vesica, & caput, & uterus in mulieribus: atque hac manifestè maxime trahunt, & semper plena sunt attractæ humiditatis. At verò caua & expallè figuræ, influentem quidem humorem maxime omnium susceperint, non autem similiter attraxerint. Solidi autem & rotundi, neque attraxerint, neque susceperint: dilabitur enim & non habet sedem, in qua maneat. Spongiformes verò & molles, velut lien, pulmo, & mammae, ubi ad motum maxime fuerint & adhaeserint, ebibant, duræque fiunt ac augescunt humore accedente, maxime pulmo. Non enim in ventriculo inest, in quo humorem extrinsecus contineat ipse ventriculus in quo est humor, ut quotidie exhauriatur, sed quum biberit & suscepit ipse in seipsum humorem, & vacua & rara ac parua penitus expletur, & pro raro ac molli, durus ac densus euadit, & neque concoquit, neque dimittit. Atque hæc patitur propter figuræ naturam. Quæcumque autem statum & reuolutiones operatur in corpore, ea in cauis ac amplis, veluti venter ac pectore, strepitum ac sonitum facere solent. Etenim quod non sic repleant ut stent, sed habent transmutationes & motus, necesse est ut ab ipsis & strepitus & manifestæ commotiones fiant. Quæcumque verò carnosæ sint & mollia, in talibus torpores & excrementa, velut in trucidatis fiunt. Cæterum quum inciditur status in latum ac renitens, & aliquid ipsi resistit, idque natura fuerit neque forte, ut aduersus violentiam durare possit, & nihil mali pati: neque molle & rarum, ut excipere ac cedere queat: verum tenerum & floridum & sanguineum ac densum, velut hepar, quod propter densitatem quidem ac latitudinem resistit ac non cedit, status verò subiens augescit ac fortior euadit, & aduersum resistans maxime impetum facit: propter teneitudinem autem & sanguineitatem, absque doloribus esse non potest, & propter has causas, dolores acutissimi ac frequentissimi circa eum locum contingunt, suppuratiorisq; ac tubercula plurima. Fuit etiam circa septum transversum fortiter, sed multominus. Distentio enim septi transversi lata est & renitens, natura autem nervosior & robustior, quapropter minus dolore affligitur: fiunt tamen & dolores & tubercula circa ipsum. Multæ verò etiam alia: & ex-

tra &

De Medico.

16

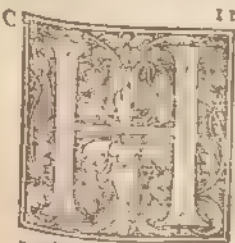
Capitis & colli differtentia.

Succorum saporum & consideratio.

Atra & intra corpus figuratum species sunt, quæ magnopere inter se differunt: quod ad affectiones pertinet, tum agrotorum, tum sanorum: velut capita parua aut magna, colla tenuia aut crassa, longi aut breuia, ventres longi aut rotundi, pedes oris & costarum latitudines aut angustia, & alia infinita, quæ omnia nosse oportet quatenus differant, quo causas singulorum cognitas probè obserues. De potētibus autem humorum perspectum habere oportet, quid singuli ipsorum in homine facere possint quemadmodum etiam prius dictum est, quomodo congenerationes inter se habeant. Quod dico tale est. An videlicet dulcis humor in aliam societatem mutetur, non à contemperamento, sed si se selet, & immutatus ab eo, qualis primum fuerat, amarus aut laetissimus accipiat, aut acidus. Sit sane acidus. Ergo acidus humor reliquos vitellens, maxime incommodus fuerit: si reliquos & illeis, omnium commodissimus existat. Id quod si quis forinsecus querens consequi possit, is sanè quod melius est ex omnibus eligere queat. Optimum autem est, quod longissime ab incommodo abest.

HIPPOCRATIS CORPUS LIBER DE MEDICO, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO

INTERPRETE.

CORPUS LIBER Medici gubernatio est, & præceptum quomodo officinam medicam instruere oportet. Medici equidem gubernationem esse putamus, ut videat quo bono colore, & bona, ac carnosæ corporis habitudine præditus sit, iuxta existentem in ipso naturam. Vulgus enim existimat eos, qui non sic bene dispositum corpus habent, neque aliis bene prospicere posse. Deinde ut opinor, ac mæ capet apud ipsum vulgus vestitu decoro, & vnguentis odoratis, non suspectum odorem ad omnia habentibus. Inde enim agrotos iucunde affici contingit. Postea animaduertere

Medicus qualis esse debeat.

Quo gestu
adcondus
est ager.

Qualis de-
beat esse
medicus.

Quid pri-
mum obser-
uet medi-
cus.

Luminis
ratio.

Luxum
domesticū
prohibet.
Lauicola.

uertere ipsum oportet ut animus habeat modestum, non solum quod ad taciturnitatem attinet, sed etiam circa reliquam vitam probe compositum. Maxime enim ad opinionem ac auctoritatem comparandam conducit, bonus ac honestis moribus præditum esse. Nam quum talis fuerit, omnibus venerandus ac humanus iudicabitur. Promptitudo enim temeraria, & facilitas contemnentur, etiam si valde comoda existant. Scopum autem præfigere oportet potestatem facultatum suarum. Nam eadem ab infidelem non abundantibus boni consuluntur. Figuram faciei habeat meditabundam ac subtristem, non tamen amarulentæ. Contumax enim esse videbitur & homines odio habens. Qui verò intus exolutus est, ac nimium hilaris, onerosus iudicatur. Hoc itaque vitandum est, vel maxime. Iustum autem ad omnem conuersationem esse conuenit. Iustitia enim multum auxiliatur. Non exigua autem commercia ægris cum medico sunt. Nam seipsum medicis subditos faciunt, & omni hora vxoribus, virginibus, & opibus maximi pretij, illi occurrunt. continenter igitur ad omnia hæc se habere oportet animo itaque ac corpore sic dispositum esse conuenit. Porro præcepta ad artem medicam, per quæ artificiosus esse videbitur, ab initio considerabimus, ex quo primum homo discere incipit. Quæ igitur in officina medica curantur, ferè ad discipulos pertinent. Primum quidem locum domus habere oportet, qui sanè talis sit, ut neque ventus ad ipsum accedens molestus sit, neque Sol, neque splendor infestet. Lux enim splendida medentibus quidem non est molesta, non similiter autem ægrotantibus. Itaque talem splendorem penitus fugere oportet, per quem oculos ægrotare contingit. Tale igitur præceptum de luce obseruetur. Deinde ut nequam faciem aduersa splendori habeat. Infestat enim visum debilem, omnis autem occasio sufficiens est ad debiles oculos conturbandos. Luce itaque hoc modo utendum est. Selix autem æquales altitudine sint quantum eius fieri potest, ut in ipsis ægri collocentur. Aeramento exceptis instrumentis nullo utatur. Ornatus enim onerosus mihi esse videtur, talibus vasis vti, Aqua exhibenda est ægris potabilis & pura. Exterioriis utendum est puris ac mollibus, ad oculos quidem linteis, ad vulnera verò, spongijs. hæc enim per se probe auxiliari

A auxiliari videntur. Omnia autem rite fabrefacta ad usum esse oportet, magnitudine grauitate, ac tenuitate. Quæ verò offeruntur omnia considerare oportet ut conferant, maxime si ægrota parti adhibebuntur. Talia autem sunt, ligamenta & medicamenta, & lintea circa vulnus, & cataplasmata. hæc enim longissimo tempore circa ægrotantes locos sunt. At vero ablatio horum, refrigeratioque ac mundificatio & aquarum affusio, paucio tempore absoluuntur. Diligenter autem considerare quid horum faciendum sit oportet, & ubi magis aut minus ea adhibere conuenit. Vtrorumque enim usus oportet, utrumque negligantia, magnam differentiā habet. Est autem propria & genuina medicinarum deligatio, ex qua æger opem sentit. Maxime autem profunt duo hæc, quibus utendum est, comprimere videlicet ubi oportet, & remissè deligare. Iuxta horum verò tempus, quando integrè oporteat & non, videndum est, ut neque debili, neque fortiore alterum horum utaris. Concinnas autem deligaciones ad spectaculum comparatas, & nihil iuuantes, reprobare oportet. Onerosæ enim sunt, & omnino petulantes, sæpe verò etiam damnum deducunt. Quæ autem ager non ornatum, sed auxilium. Ceterum in chirurgis quæ per sectionem aut vitionem sunt, velocitas ac celeritas æqualem laudem meretur. Est enim vtriusque usus. Nam in quibus per vnicam sectionem chirurgia absoluitur, velocem dissectionem facere oportet. cum enim contingat eos qui secantur dolere, id quod dolorem affert, quam minimo tempore adesse conuenit, quod ipsum continget veloci sectione facta. Vbi verò multas sectiones fieri necesse est, tarda chirurgia utendum est. Velox enim continuū & multum dolorem inducit. Tardus verò & intermittere, redam quæ aliquam his qui curantur exhibet. Idem de instrumentis quoque dici potest. Gladiolis enim acutis ac lauis vti, non in omnibus similiter precipimus. Nam partes quædam sunt corporis, quæ celerem sanguinis fluxum habent, & non facile eum sistere. Tales autem sunt varices, & quædam aliarum venarum. Itaque in talibus angustas sectiones facere oportet, neque enim possibile est, ut fluxus in his sistatur. Conducit autem aliquando à talibus sanguinis detractionem facere. At verò ad locos non periculosos, & circa quos non tenuis est sanguis, latioribus gladiolis utendum est: sic enim sanguis

Quæ val-
nera po-
sunt.

Deligatio.
Duo quæ
his profunt.

Sectio, v-
tioneque.

Celeritas
& tarditas
ubi adhibenda est.

Misio san-
guinis ubi
& quando
facienda.

proderit, aliter nequaquam. valde autem turpe est non con-
tingere à chirurgia quod velis. Cucurbitarum porro duo
modi commodi existunt. Quando enim fluxus procul ab ap-
parente carne compactus fuerit, circulum ipsius breuem ef-
fic oportet, ipsi inque non ventrosam, sed prolixiā parte ad
manum vergente, non grauem. Quæ enim talis est, in dire-
ctum trahet, & serosos humores separatos ac distantes pro-
be ad carnem attrahet. Maiore autem dolore per carnem
disperfo, in reliquis quidem consimilem cucurbitam esse o-
portet, sed circulum magnū. Sic enim ex plurimis partibus
id quod dolorem facit educere conperies, ad locum conue-
nientem. Neque enim magnum esse circulum putat, si non
ex pluribus locis caro comprehendatur ac contrahatur. At si
gravis sit, ad supernos locos repit, infernè autem magis de-
tractionem facit, ut sepe morbi relinquuntur. Latè itaq; cir-
culi, unā cum incumbenibus fluxionibus, & longè distanti-
bus à superis locis, multa simul attrahunt de alia carne. Cō-
tingit igitur humiditatem inde detractam, apponi collectio
infernè sub cucurbita seroso humori, & quæ quidē infestat,
relinquitur: quæ verò nihil molestant, detrahi. Magnitudinem
porro cucurbitæ quæ cōmoda sit, iuxta corporis partes qui-
bus adinovere oportuerit, coniectare oportet. Vbi verò scar-
rificationem subter cucurbitam adhibere velis, sanguinem
scarificandorū locorum conspicuum esse oportet. Alias neq;
circulum attractum scarificare ac pertūdere oportet. Debi-
lior enim est caro loci dolore affecti. Scalpris autem incur-
uis, in summo non valde angustis utendum est. Aliquando
enim serosi ac saniosi humores viscosi ac crassi veniunt: pe-
riculum igitur est, ne in fissuris substant, ubi arctæ fuerint
inculsa. Porro venas in brachijs, funicularum apprehensio-
nibus constingere oportet. Caro enim contegens in multis
non probe coaptata est venæ, ubi enim lubrica fuerit caro,
non cōtingit sectiones vtrorumque iuxta seipsas fieri. Nam
venam contactam insufflari contingit, & sanguinis fluxum
impediri. multis verò etiam propter hoc pus congregatur.
Quapropter duonocūmenta talis chirurgia inducit, secto
quidem dolorem, secanti verò multam ignominiam. Idem
in omnibus venis fieri præceptum est. Hæc quidē igitur ne-
cessaria sunt in officina medica instrumēta, & circa quorum
vsum

Cucurbita
lz modus

Cura locus
cucurbitu-
lz adinove-
re apertū quid
agas.

captatio ve-
narum bra-
chij.

A vsum artificiosum esse oportet addiscere. Volsellis autem Volsellz
tum dētur, tum vuarum, quilibet vti potest. simplex enim
vlsus ipsorum esse videtur. Ceterum de tuberculis & vlceri-
bus quæ maiorum morborum sunt, amplius videndum est.
Tubercula equidem deprehendere & dissoluere posse, maxi-
mè artificiosum habetur, itēq; collectiones ipsorum impe-
dire. Consequens est, ea in conspicuum & quān brevisimū
locum contrahere, & compagem ipsam æqualem per totum
tuberculum facere: ubi enim inæqualiter se habuerit, pericu-
lum est ut rūpatur, & vlcus agrè curabile reddatur. exa qua-
re itaq; oportet humilitēq; totū maturū facere & neq; prius
diducere, neque sinere ut sponte rūpatur. Quæ vero maturū
facere equaliter possunt, in alijs libris relata sunt. At verò vl
Vlcerū qua-
tuor viz
cetera quatuor vias habere videtur. Unā in profundū, hæc au-
tem sunt fistulosa, & quæ sanie plena sunt, ac intus excauata.
Alteram in alcum, quæ videlicet carne super exerceant. Ter-
tia via est in latitudinē, atq; hæc sunt quæ appellentur serpi-
ginosa. Quarta via est quæ sola secundum naturam motus
esse videtur. Carnis itaque calamitates, hæc sunt, omnes autē
communem rationem habent ad hoc quod ipsis conducit: &
signa quidem horum in alijs relata sunt, itēq; quæ utendū
sit curatione, per quæ autem concretum dissoluatur, simili-
tēq; id quod carne excrecente repletum, aut cauum factum
est, aut quod in latitudinē iter fecit, de his omnibus in alijs
scriptis nostris abundè dictū est. Amplius verò de Cataplas-
C macis sic res habet. Linteorem quæ imponuntur ac indūtur
alicubi in morbo, vlsus exactus esse videtur, & est sanè vlceri
conueniēs linteolorum impositio. Verū cataplasmate per
ambitum vlceris vtaris. Nam hic vlsus cataplasmatē & ar-
tificialis est, & multum prodesse potest. Videtur enim vlceri
opitulari vis eorum quæ circumponatur. Linteum autē con-
terendum est ac emolliendum. Verū partibus extra vul-
nus circūlatis cataplasma prodest. Talem igitur ipsorū vsum
esse oportet. Porro de temporum occasionibus, quando sin-
gulis horum utendum est, & quomodo prescriptorum vires
condescere oporteat, in præfens relictum est. Talia enim lon-
gè præstātissima in studio Medicinæ sunt, & procul in arte
iam progressi existunt. His consequens est chirurgia vulne-
rum in multis acceptorū, circa extractionē telorum. Nam ratio.

Vlcerū vul-
nerū mu-
tilatio.

Quæ præ-
stātissima,
perpende.

Militarium
vulnerū cu-
ratio.

Hippocratis Liber

in vrbis conuersationibus modicus horū vsus exsistit. Ra-
ro enim per omne tempus ciuiles ac hostiles expeditiones
sunt. huiusmodi autem sepe ac frequentissime circa exter-
nas milicias fieri solent. Quia igitur hac chirurgia vti volet,
cum militare oportet & externos exercitus sequi. Sic enim
exercitum fieri poterit ad eiusmodi vsum ac necessitatem.
Quod vero circa hæc artificiosissimum esse nūllū videtur, re-
foretur. Fremitu signa, exquirere ac inuenire tolorum in cor-
pore existentium, in maxima artis & chirurgiæ hac pertinen-
tis pars exsistit. Vbi enim hoc cogitatum fuerit, non reliqui
potest & inueneris ex ignorantia neglectus, quin non conue-
nienter tractetur. Solus autem is qui signorum expertus est
hanc chirurgiam tunc aggredietur. Verum de his omnibus E
in alijs scriptum habetur.

Signa reli-
gionum te-
porum.

HIPPOCRATIS
COI LIBER DE DECEN-
TI ORNATV, IANO COR-
NARIO MEDICO PHY-
SICO INTER-
PRITE.

disciplina
nulla pro-
batur, nisi
que ad vi-
tam huma-
nam facit.

NON sine ratione faciunt, qui sapiē-
tiam ad multa, vti sibi esse praten-
dunt, eam videlicet quæ inter homi-
nes existit. Multæ enim ad superfluā
et inuoluntariam factæ apparent, dico
autem eas quæ de nulla re vtili dis-
serunt. Assumunt autem utrique pos-
sunt etiam huiusmodi partes ad illas, vel
propterea quod neque oculos est,
neque malitia. Oculum enim & ignavia malitiā querunt, &
ad eam distrahuntur, vig. lapeta verò & mens ad aliquid in-
tentata, trahit in se quid corū quæ ad vitam honestatē perti-
nent, etiam ex disputationibus nihil vtile tractantibus. C r a
tiohor

De Decenti Ornatu.

15

Artiosiores enim iay reuolunt & ad alios q ubiſſa in artem conſtituta artem, vide ſcet aq p andu hone, tum ornatu ac opina nem. Omnes enim i con eant t apu luero & turpitudine conſtitunt Et illi meto adus quada eſt artificialis qua ope ratur, quod li con i uocet ſat, i p tates iunt adoleſcentes enim in i p tate uadunt uenit illi vigor conſtituit, propter ueritandiam, uia i te x p t, i chotas ducunt Senes uero p pter amant ſer t i a leg ſlatione i n i p ſos eſt ſtutur, ant ex ciuita tib i ſid uice e ap ſu ſionem Hi erim iur i qui ſi a frequentat, iudicate ac i uſ ſicia i a i m p nentes & in ciuitas ciuitatum uer ſo res Cog uocent autē quis ex uſ ſitu & illis li neameris Q am a ſer t i ſer ient i p lende ori ari, multo magis ſuq cudi iunt, & ad coſpiciend i odio habendi Qui uero cōti iro moloſe geru i ſi i g i homines iudicadi ſunt, quibus nō eſt excogitatus apparatus, neque ſuperflua curioſitas. Ex uſ ſitu enim cognofces, & decet i i p ſo ornatu ac frugalitate, nor ad ſ p i r uatem p a i o, ſed magis ad bonam opinionem, & meditationem, animūq; intra ſe com p oſitum, & ad proſeſu nē. Imō quocunq; uſ ſitu ac orna t, tales ſunt minime diſſuſentes, non curioſi, amarulenti ad occur ſus & ob ſt a i m i tiones, a p p oſin ad reſponſiones, graues aduerſus reſiſtentes, ad i ſ ſi ſiles iolentes, & familiares i ac affa biles, temperati ad omnes, ad ſeditioes taciturni, ad ta cendum animo obſt i m a r o & continētes, ad tempus a p p oſiti, & ad occaſionem ar t i p iendā accommodati, ad uſ ſu fruga les & cōtēti, patientes ad temporis expectationem, ad ſer mones expediri, omne demonſtrati, i m p roferentes, ſua uilo quentia i zentes, g i a t i ſ a ſeſti, & gloria horum ornatu cor roborati ac fortificati, ad ueritatem ac demonſtrationē au der, res ac conſiō. Principalisſimum quidem igitur horum omni i m p iudictori eſt Natura. Na ſi hac affuerit hi qui artibus anim i a p p oſicant, per omnia p a d i c t a p e n e t r a r e p o t e r i t. Inco g n i t a c i m u n i t a t e s, t u m i n ſ a p i e n t i a, t u m i n a r t e ad ſ i b i t a, ad p r i n c i p i u m c a p i e n d u m e d o c e r i p o t e ſ t. Natura autem ſeſuit & con ſ a d i t u r c ſ u m ſ a p i e n t i a, ad c o g n o ſ c e n d u m e a q u e a b i p ſ a n a t u r a ſ a c t a ſ u n t. I t e m i n u n i u ſ q; ſer m o n i b u s m u l t i c o n n e c t i, n u l l a t e m u s u n i u ſ q; i e r e b u s u ſ ſ i ſ u n t ad ſ e m o n ſ t r a t i o n e m p o ſ t q u a m i g i t u r q u o ſ i a m i p ſ o r u m e x p e n d e n t ad u e r i t a t e m e a q u a r e t u l i m u s, n u l l a t e m u s n a t u r a

Dux natus
est in curia
eius est.

c 3 bouz

bona ipsis procedent. Comperiuntur itaque hi non confimi-
 li cum illis via progressi, quapropter denudati, omnem in-
 deunt maliciam ac ignominiam. honestus est enim ex opere
 Quid ars, quod quis edoctus est sermo. Quicquid enim artificiose fa-
 ctum est, ex ratione prolatus est ac productum. Quicquid autem
 artificiosè dictum est, non autem factum. methodi inartificia-
 lis demonstratuum existit. Nam putare quidem non autem
 Persuasio in his peri-
 culosa. facere, ignorantia & inartificialitati signum est. Opinio enim
 maxime in medicina in crimen vertitur eam adhibentibus:
 his verò qui ea in se vti sunt, perniciem affert. Etenim si sibi
 ipsi in sermonibus persuaserint, & opus ex disciplina se sci-
 re putauerint, quemadmodum aurum adulterium in igne
 rudicatum, tales seipso esse demonstrant. quanquam talis
 prædictio nihil commouet ad prudentiam eos qui sunt eius
 dem generis quod autem rectus sit finis, cognitio manifestum
 facit. Tempus porro etiam artem facilem ac peruiam facit,
 aut in consimilem viam incidentibus processus manifestos fa-
 cit. Quapropter singula prædicta suscipere oportet, & sapien-
 tiam transferre ad medicinam, & medicinam ad sapientiam.
 Cognitio vera quid
 faciat. Medicus enim philosophus est deo æqualis. Neque enim mul-
 ta est inter ipsas differentia. Nam omnia quæ ad sapientiam
 requiruntur, insunt in medicina: argenti contemptus, reue-
 rentia, verecundia, habitus submissus, auctoritas, iudicium,
 quies, obuiam irio, iudicia, doctrina, cognitio ad vitam vti-
 lium ac necessariarum purificationum, alienitas à mercimoniis,
 alienitas à superstitione, præminentia diuina. Habent enim
 quæcumque habent ad coherendam interpretationem, inscitiam,
 auaritiam, concupiscentiam, rapinamque ac impudenciam. Hæc
 enim est cognitio accedendum, & usus eorum quæ ad amicitiam
 pertinent, & quomodo ad liberos, ac quascumque res se gerere
 oporteat: quatenus igitur cum hac societate habet, sapientia
 quædam est. Nam & plurima ex his etiam medicus habet. Etenim
 scientia de diis vel maxime animo ipsius implexa est. Etenim
 in aliis affectionibus, & in symptomatis accidentibus, medi-
 cina erga deos valde reuertenter se habere cõperitur. Medici
 deos potissimum co-
 lit. verò deis concedunt. Non enim est potentia in ipsa redun-
 dans. Nam & hi multa quidē aggrediuntur, multa verò etiā
 per se ipsa ipsis superantur. Quæ verò nunc possidet Medici-
 na, hinc exhibebit. Quæ enim via ipsius sit in sapientia, ha-
 ænus

A ænus dictum est. Nam & illis ipsis hoc modo se res habet.
 Quæ verò putant, & cõsistentur ac profitentur, sic habent. Quæ
 circa corpora adsunt & adueniunt, quæ sanè per omne ipsam
 artem procedunt, dum illa transformantur aut transmutan-
 tur. Quæ ite per chirurgiā sanant. Et quæ auxiliis & mede-
 lis aut victu curantur. Summa verò horum omnium tendat ad
 horum cognitionem. Quum igitur relata omnia tali modo se
 habeant, cõuenit ut Medicus conutatur quandā sibi adiunctā
 habeat. Austeritas enim & sanis, & ægris, difficilē accessum
 præbet. Maxime verò adseruare ipsum seipsum conuenit, ut
 ne multas corporis partes ostēdat, neque cum imperitiis mul-
 ta fabuletur, sed necessaria. Hoc enim violentia esse consue-
 nit, ad curationis prouocationem. Facere autem nihil horum
 debet valde curiose, neque ex imaginatione. Hæc verò omnia
 B considerato, quo tibi præparata sunt ad abundantiam, prout
 opus fuerit. Sin minus, instante necessitate semper penuria
 fuerit. Procurare autem oportet hæc in medicina, cum omni
 submissioe, de frictione, & illitione, & perfusione, ad manuum
 concinnitate, de linamentis vulsis, de splenis, de ligamentis, de
 his quæ pro temporis cõsultatione requiruntur, de medica-
 mentis ad vulnera, & ocularia, & ex his ea quæ ad singula
 genera pertinent: quo tibi præparata sunt & instrumenta, &
 machina, & cõsequenter ferrum. Nam in his penuria detri-
 mentosa est, & artem mancā facit. Sit autem tibi alter appa-
 ratus simpliciter ad peregrinationes instructus, ad manus
 C promptus. Expeditissimus autem per methodi rationem. Neque
 enim fieri potest ut medicus omnia percurrat. Firma item
 memoria teneto medicamenta, & simplices facultates, & de-
 scriptas, si modo tales extant. Sint & in memoria tibi mor-
 borum curationes, & harum modi, quotupliciter & quomodo
 in singulis se habent. Hoc enim principium est in Medicina, &
 me hanc, & finis. Præparata quoque tibi sint malagmarum ge-
 nera ad singulos vsus. Portiones quæ incidere possunt, ex de-
 scriptione præparata iuxta genera. In promptu sint & quæ ad
 medicationem pertinent, & purgationes, sumpta de locis con-
 gruis, & parata eo quo cõuenit modo iuxta genera, & magni-
 tudines, ad vetustatem ferendam curata. Recutita verò iuxta
 temporis occasionem, & alia iuxta rationem. His autem tibi præ-
 paratis hoc commodi erit, ut ubi ad ægrotam introieris, ac
 Medicus quid obser-
 uandum. Quæ potis-
 simum cu-
 ret. Instrumen-
 ta medico
 in promptu
 esse debet. Portiones in
 promptu ha-
 bendæ.

Hipp. De Decenti Ornatu.

Quid præ cogitandi. mo incertus nō sis, quum appositè habeas singula ad id quod D faciendum est. Antea verò hoc cognitū habeas quod facere oportet, quā ad agrum ingrediaris. Pleraque enim neque rationatione, sed auxilio rerū opus habent. Itaq; euentum ex experientia prius discernere oportet. Est enim hoc gloriosum, & facile cognosci potest. In ingressu vero memini-

Quæ præ stare debeat medicus. se cōuenit & selsionis, & habitus submissi, amictus compositi, autoritatis, breuiloquentia, vt nihil cū perturbatione facias, assensus, diligentia, responsionis ad ea quæ occurrunt, & ad tumultus sientes cōpescendos, cōstantia: apud tempus, increpationis ad turbas castigandas, promptitudinis ad ministeria. Et ad hæc memor sis primi apparatus. Sin minus, reliqua citra errorē fiant, quæ ad promptitudinē parandā præ-

Medicus agroti crebro inuolare debeat. cipiuntur. Ingressu vtere frequenter, visita diligentius, his quæ à deceptis per errorem sunt occurrēs, vt mutantur. Facilius enim cognosces, simulque expeditior eris. Instabilia enim sunt quæ in humidis cōsistunt. Quapropter etiā facile & à natura, & à fortuna transmutantur. Neglecta enim ea quæ circa temporis occasionē administrare oportebat, impetu suo progressā occupāt ac perimunt. Nō enim est quod opem ferat. Multa enim sunt quæ simul mali aliquid faciunt. Nā quod singulatim iuxta consequentiā sit, magis opportunum & frequentius est. Obseruare autē oportet a grotorum quoq; peccata, per quæ multi sæpe mentiti sunt in assumendis his quæ ingerēda exhibētur, postquam exosas potiones non accipientes, aut pharmacis datis, aut alia curatione

Culpæ grotorum tantū medicis sæpe adscribi solent. adhibita, perempti sunt. Et factū quidē hoc non ad ipsorum confessionem vertitur, verū Medicis culpa imputatur. Cōsiderare verò oportet etiā decubitus, quosdam ex ipsis iuxta anni tēpus, quosdam iuxta genera. Quidā enim in altis sedibus, quidam in subterraneis ac tenebrosis decumbunt. Strepitus quoque & odores, maximè vini, deterior enim hic est: fugere ac transmutare oportet. Et omnia hæc facere placidè, expeditè, cum ministerio, ita vt pleraq; agroti occultes, & hilari ac sereno vultu ipsum agroti toleris: quo à suis illū cupiditatibus auertas, simul cū amulencia & cōtraria instantia increpando, simulque cum cōmonefactione ac dexterritate suscipiendo ac cōsolando, nō tamen vt quicquam futurorum aut præsentium ipsis indices. Plerique enim ob hanc causam

Hipp. Præceptiones.

21

A causam, in vtrālibet partem compulsi sunt, propter relationem videlicet prædictionem præsentium aut futurorum. Sit autem ex discipulis aliquis præfens, qui iuxta vt præceptis non amarulente vtatur, & quod mandatū est, faciat. Deligito autē ex ipsis eos qui iam in arte progressum fecerint, quod ea quæ vtilia sunt addant, aut secure offerant, vt & in interuallis nihil te lateat. At verò imperitis nunquam quicquam procurandum cōmittes. Sin minus, eius quod malè factum est, vituperium in te recidet, si non ambigū res habeat, ex quibus id quod recta methodo tractatum est, procedet, & vituperationem tibi nō afferet. Sed & quod factū fuerit, ad genus referetur. Proinde omnia hæc prædicto in his qua fiūt, his quibus ea cognouisse propositum est. His igitur ita habentibus, ad bonā existimationem ac decentem ornatum, & in sapientia, & in medicina, & in aliis artibus: oportet medicum distinctis partibus, de quibus diximus, semper vtriusque amictum, ea conseruare ac custodire, & tradere ac facere. Quum enim apud omnes homines incluta sint, conseruantur. Et qui per ipsa procedunt, celebres sunt à parentibus & liberis. Et si quidam ipsorum non multa cognitione præditi sint, ab ipsis tamen rebus ad intelligentiam deueniunt.

Quales mi nudi agroti dandi sint.

HIPPOCRATIS

C COI PRAECEPTIONES,

IANO CORNARIO ME-

DICO PHYSICO

INTERPRETE.

*

Empus est in quo occasio est, Occasio verò Tempus in qua tempus non multum. Medela tempore, aliquādo etiam occasione contingit. Haec sanè nosse oportet, & non rationationi prius probabili interū curā aggredi, sed exercitationi cum ratione. Ratiocinatio enim memoria quædam est, quæ componit ea quæ per sensum sunt percepta. Imaginatione enim concepta est euidenter.

Tempus quid. Occasio.

Ratiocinatio.

c s

deute.

Hippocratis

Qua via
medico pro
cedendum
sit.

Medicus
rudis etiā
suscipari de
bet.
Quid po-
tissimū ob-
seruandum.

Merces et

denter. Sensus autem perperissus iam delegator est eorū quæ D
subiacent ac obueniunt, ad ipsam cogitationē. Qui verò sen-
sus (sæpe mala perperissus est, & suscepit, quibus, quando, qua-
liter, laesus sit obseruans, & in seipsum reponens recordatur.
Collaudo quidē igitur etiā ratiocinationem, si quidē ex for-
tuita occasione initium faciat, & de lationem in morbum ex
apparentibus persequatur. Si enim ex his quæ palam perfici-
untur, ratiocinatio initium fecerit, in mentis potentia esse
conspicitur, ita ut ipsa ab aliis singula assumat. Proinde sta-
tuendum est naturā à multis ac omnigenis rebus moueri ac
doceri, ita ut violētia quādā subsit. Mens autem ubi ab ipsa
accepit, velut dixi, postea ad veritatem perducit. Si verò non
ex eundē aggrēssione, verū ex probabili rationis figmen-
to, sæpe grauem & molestā inuehit affectionē. Tales autem
inuitā viā arripiūt. Quid enim tandē erat mali, si mercedē au-
ferrent hi qui medicinarū opera malē administrant? Nūc ve-
rò ægrotis qui extra culpam sunt, non sufficiens esse apparet
violētia morbi, nisi Medici quoque imperitia accedat. Et de
his quidē hæc dicta satis sint. At his quæ ex sola ratione perfici-
untur, frui nō datur: verū his quæ ex operis indicatione.
Fallax enim est & ad errorem procliuus affirmatio, quæ sit
cum garrulitate. Quapropter in vniuersum his quæ sunt,
inhærere oportet, & circa hæc vel maximē versari, si quis fa-
cilē ac minimē delinquentē habitū, quem sanē Medicinam
appellamus, sibi comparare volet. Valde enim magnā vtili-
tatem asseret, tum egrotantibus, tum horū artificibus. Non
tamen cunctādum est & ab idiotis inquirere, si quid cōferre
visum fuerit ad curationis occasionē. Sic enim arbitror vni-
uersam artē cōmonstratam esse, eo quod ex vnoquoque sine
obseruatio facta est, & cōsonantia in idē cōcurrerit. Attende
re igitur oportet fortuitæ occasionī, quæ plerunque se offert,
atque hoc cū vtilitate ac leni progressione potius, quā cū
promissione, & excusatione ea quæ sit cum actione. Vtilis est
autem & varia prædestinatio eorū quæ ægrotō offeruntur.
Non enim assuerare oportet, quod aliquid solū exhibitum
proderit. Omnes enim affectiones, propter multas casuum cir-
cūstantias ac mutationes, mora quādā diuiniore adharēt. Et
hoc sanē admonitione opus habuerit, ad diligenti cōsidera-
tionem faciendā. Si enim à mercede inceperis, cōducit enim
hoc

Præceptiones.

22

A hoc vniuerso negotio: ægrotō quidem huiusmodi cogitatio-
nem inducis, quod videlicet non ipso relicto abibis. Si verò
non pacisceris, quod ipsum negliges, & de quibuscū in rem
præsentē nō admonebis. Curare igitur oportet de cōstituen-
da mercede. Inutile enim esse putamus eiusmodi ægroti
ipsius cogitationē, multo autē magis in morbo acuto. Mor-
bi autē celeritas temporis occasione non præbens ad reuer-
sionem, nō impellit bonum Medicū ad querendū suā com-
moditatem, sed ut magis existimationis suæ rationē habeat.
Itaque tūc meliorem ut iura tus exprobet, quā ut letali-
ter affectos præconturbet. Quāquam aliqui ægroti id expe-
tunt, hospitij ius, & facilem malī depulsionē producētes, di-
gni quidē qui negligātur, nō tamen qui affligātur. Quapro-
pter his te merito oppones, cum solidis iactū in maris tur-
bati fluctibus iter facientibus. Qui enim bonus Medicus est,
is per Iouē fide magis quā duriciā medetur. Quare in prin-
cipio totā affectionē indagare oportet, & quālibet suggerere cō-
ducētia ad curationē, curareque ægrotum, & non negligere.
At verò remunerationis exigētiā acerbitate, absque præpa-
rante ad disciplinam cupiditate, horror ut ne valde inducas,
sed & ad opulentiam & facultates respicias. Quādoque verò
etiam gratis cures, ita ut gratitudinis memoriā potiorē
quā præsentē existimationē auferas. Si verò occasio feren-
dæ opis se obtulerit, & peregrino, & egeno, maximē talibus
opituleris. Si enim assuerit erga homines amor, adest etiam
C amor erga artem. Quidā enim ægrotantes ubi perceperunt
affectionē circa se nō esse in tuto, per Medici probitatem ac
mansuetudinē gloriantur sanitati restitutos se esse. Lauda-
bile est autē, ægrotum quidē curam gerere, gratia sanitatis:
sanorum verò curam suscipere, ea gratia ut sine morbis de-
gant. Sed & sanorum cura habenda est, gratia boni ac decori
ornatus. Qui igitur in profundo ignorātiæ artis versantur,
prædicta minimē perceperint. Nā hi quum sint non initiati,
miserabilēque ac subito exaltati: fortunæ tamē indigi, à di-
uitibus quibusdam, ex angustiis remissionē acquirunt, sem-
perque ob opera gloriantes, & in deterius dilabentes deli-
ciantur, artis sinceritatē negligentes, ob quam bonus Medi-
cus, qui ab artis cōiunctione socius artis appellatur, in vigo-
re esse possit. Hic autē medelas citra delictū facile perficies.
nihil

Attuenda
medico.

Gratis non
nūquam ce-
randum.

Quid ma-
lus medi-
cur agat.

Hippocratis

Languētis
cupidas.

Medici plu-
res cur con-
uocandi.

Ve bene
speret hor-
randus a-
grotus.

nihil horum transilierit, non prae facultatis inopia. Non enim infidus est velut in iniustitia. Nam ad curationem hi non accedunt, ubi affectionem perniciosam esse vident, vitantes aliorum medicorum superinductionem, laudantes aegrotos propter prauum auxilij odium. At aegrotantes afflicti nati in utraque improbitate, eo quod potiori in arte curationi seipsos non commiserunt ad linem usque. Remissio enim morbi alicuius magnum aegroti refugium praebet. Quapropter sanam affectionem cupientes, eundem usum semper admittere non volunt, medici varietati se assimilantes. Sumptuum equidem opulencia aegroti carent, morum improbitate adorantes, & ingrati sientes. Quum autem consequi possunt ut dicentur, de mercede asseueranter affirmant, sani esse volentes, quæstum nimirum ex usura, aut agricultura affore producentes, & postea de ipsis quæstum facere negligentes. Et de huiusmodi quidem declaratione hæc sufficiat. Remissio enim & intensio aegrotantis, medicam administrationem requirunt. Nec verò indecore se ille geret medicus, qui in rei præsentis angustia circa ægrum aliquem, & imperitia tenebras offundere, alios quoque accersere iusserit, quo ex communi consideratione, res circa ægrum inquirantur ac cognoscantur, & illi cooperatores fiant ad auxilij ferendæ curationem. Nam in afflictionis asiduitate, augescente affectione, ob consilij inopiam, plurima ad rem præsentem effugiunt. In eiusmodi igitur temporis occasione confidendum est. Nunquam enim ego tale quid decerno, quod ars ipsa iudicat. Et de hoc nunquam contendere oportet affirmando, ac mutuis inter se coniunctis decertando. Hoc enim iure iurando affirmare possum, quod Medici ratiocinatio nunquam alteri iuvare poterit. Imbecillis enim hoc modo apparuerit. Sed hæc magis expedite faciunt hi, qui circa forensia negotia ac quæstus versantur. Quanquam neque falsò hoc cognitum fertur, quod in omni copia, inopia inest. At verò cum his omnibus magnum signum substantiæ artis apparuerit, si quis rectè medicans, ab eiusmodi compellatione non destiterit, iubens aegrotos mente non turbari, in eo quod ad salutis tempus pervenire gestiunt. Hoc enim non inutile esse ducimus, & hoc sanè præcipiens non peccabit. Ipsi enim aegroti propter dolorificam affectionem desperantes, seipsos vita exuunt. Qui

Præceptiones.

23

A Qui verò ægrum sibi commissum habet, si artis inueta demonstraverit, conservans non mutans naturam, præsentem auferet inueta naturam, aut contrariam, eundem statim amittet. Hominis enim beatus & bonus natura quædam est, quæ motum non aliter ex natura acquirit, sed valde congrua est, & spiritus, & calore, & humorum concoctione undique, & vniuersa victus ratione, & aliis omnibus composita ac constructa, si non aliqua ex natura, aut ab initio defectus fuerit. Si vero etiam quis fuerit, is si exilis est, conandum est ut subiectæ naturæ assimiletur, præter naturam enim est id quod imminuti est, etiam per tempus. Porro fugienda est & frictio per linteum sudaria, propter paradam medendi auctoritatem. Itaque, odor canosus alicuius. Propter multam enim peregrinitatem, in calumniam incidet, propter modicam verò, decentem ornatum consequeris. In parte enim dolor modicus: in toto, multus. Gratiudini autem qua hominibus complacere, non tollo. Digna enim est medico præsidio. At verò appositionis per instrumenta, & indicationis eorum quæ significant, & eiusmodi rerum memoriam adesse oportet. Si vero etià vulgi gratia velis dissertationem ad adieci, id te facere, non valde gloriose id capies: non tamen cum testimonio ac ostentatione poetica. Impotentiam enim industriæ laboris ostendit. Aversor enim ad alium usum transferri industriam cum labore partam, quæ propterea in seipsa si la gratiosæ sectæ electionem habet. Consequens enim instar fuci prompta cum comitatus deductione elationem. Optanda est & eiusmodi dispositio quæ aliena sit ab eo quod quis grandis iam natura dicitur. Hoc enim præsentium quiddam nihil pertinet, absentium verò tolerabilis memoria existit. Fit itaque, omni in tentans infortuni, cum recessu perniciæ, quæ negligit decorum, & in præsentis terminis, & in professione, & in maximis iuramentis decorata gratia factus: dum Medicus præest morbo cum assidua lectione, instructione quæ imperitiam fugit, corruata ut sermone et translatus imiteretur, qui etià inter quàm in malis bonis, certus animo esset, collecti fuerunt. Talis igitur veluti ipsi defectus esse non sanè in collecta curatione id facere. Verum confidenter auxilium peteret. Cognitionis enim decorat scientia in his dispersa est. Quum igitur hi necessario sint insciji ac imprudentes, hortor eos ut commodam habeant exercitationem, post dogmatum cognitionem

Hippocratis Liber

Vigor etas.

Lingua
obscuritas
vade.

plius quid

Quæ vixit
zgotum.

tionis penuriam. Quis enim multifidam dogmatum sectionem se verè cognoscere posse speravit, citra exercitationis constantiam? Quapropter hoc admoneo, ut dicentibus quidem attendant, facientibus autem incumbant, & contracta victus rationem non diu præscribant. Aegrotatis enim diuturnam concupiscentiam erigit indulgentia quoque, in morbo diuturno. Si quis cæco animi aduertat, velut res magni timoris cavendus est, & gratia desperanda, per quam unitas constat. Aeris repentina turbatio vitanda est. Vigor ætatis omnia habet gratiosa, decrepita verò ætas, vice versa. Obscuritas lingua non satis clara sit, aut propter affectionem, aut propter aures, ita ut priusquam priora enunciarit, alia adiciat: aut priusquam quod mente concepit dicat, alia insuper cogitet. & quæ quidem citra affectionem visibilem appellatam, contingit lingue obscuritas, his maxime qui artium studio tenentur, accidit. Ætati etiam quum parvum est aliquando subiectum, valde magna visio est. In morbo tranquillitas, longitudo significat. Iudicatio verò est morbi exolutio. Parva causa medelis exoluitur, nisi quid circa locum principalem affectum fuerit. Quandoquidè affectio per consensum à tristitia inducta vexat, quidam sanè ex alterius consensu vexantur. Vociferatio affligit. Fortis laboris studium subterfugendum est. Maritimus locus ad sanitatem commodus est.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE NATURA HOMINIS, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO

INTERPRETE.

Quæ vixit de natura humana amplius differenter audire consuevit, quàm eius ad medicinam pertinet, huic non est commodum hunc meum sermonem audire. Neque enim omnino ex toto aerem dico hominem esse, neque ignem, neque aquam, neque terram, neque quicquam aliud, quia non manifestum est

De Natura Hominis.

24

Est vnum in homine esse: sed volentibus tamen hæc dicere permitto. At verò talia dicentes, mihi non rectè rem cognoscere videntur. Sententiam enim eandem omnes inveniunt, verum non eadem dicunt, sententia tamen epilogum eundem faciunt. Axioma tamen vnum quid esse, quodecunque idem est, & id ipsum esse vnum ac totum, auxia nomina autè non consentiunt. Etenim alius ex ipsis aerem esse, hoc vnum ac totum dicit, alius ignem, alius aquam, alius terram, & addit vniuersum, ad sermonem suum testimonia ac signa quæ nullius momenti existunt. Quia enim eadem sententia omnes videntur, dicunt autem non eadem, manifestum facit quòd neque cognoscitur ipsa: quod ex eo vel maxime quis cognouerit, qui ipsorum thleptationibus interfuerit. Nam cum idè viri inter se disceptant, isdem auditoribus presentibus, nunquam ter consequenter idem homo vincit in eodem sermone, sed modò hic, modò alius superat, cuiusque fuerit lingua maxime fluida ac populo grata. Atqui iustum erat, ut is qui de rebus se rectè cognoscere pronuntiaret, semper sermonem suum victorem statueret, si quidem vera cognosceret, ac rectè sentiret ac iudicaret. Verum huiusmodi homines videtur mihi se ipsos oppugnare in verbis sermonum suorum, præ stulticia, & Melissii sermonè approbare. De his igitur subsistit mihi quæ reuli. At verò ex medicis quidam dicunt, quòd homo sanguis soli m est, alij ex ipsis bilem aiunt hominè esse, aliqui pituita, epilogum autem & ipsi omnes eundè faciunt. Vnum enim quid esse dicunt, quodecunque, cumque, ipsorum nominare visum est, & id ipsum vnum existens, specie ac vim transmutare, coactum à calido ac frigido, fierique & dulce, & amarum & album, & nigrum, & omnigenum quid aliud. Mihi verò neque hæc sic se habere videntur. Plurimi quidem igitur talia quædam, & amplius his proxima pronuntiant. Ego autem dico, si vnum esset homo, nunquam sanè doleret. Neque enim esset unde doleret vnum existens. Si verò etiam doleret, necesse esset & quod m dederit ac sineret vni. Nunc vero plura sunt. Multa enim sunt in corpore existents, quæ quum mutuo præter naturam calisunt & frigesunt, siccanturque & humectantur, morbos pariunt. Quare multæ quidem species morborum sunt, multæque etiam medela ipsorum existit. Atque ego si necesse est eam qui hominem sanguinem solum esse dicit, & nihil

Sententia vna
de ho.
minis natura.

Melissii.

Medicorum
opinio.

Si re vna
homo constaret,
non langueret
morborum
causis.

Hippocratis Liber

nil aliud, demonstrare debere, ipsum non transmutare specie. neque omnigenum fieri, vel saltem horam aliquam anni, aut hominis aetatem, in qua sanguis solus in homine inesse appareat. Verisimile est enim vnum aliquod esse tempus, in quo appareat ipsum in seipso vnum exstans. Eadem confecto etiam de eo, qui pituitam solam esse dicit, & qui bilem. Ego enim demonstrabo ea quae hominem esse dicunt, & iuxta receptum morem, & iuxta naturam, quod semper ea ipsi similia sunt, & in iuvene, & in senē, & tempore frigido & quae ac calido. Exhibet omnes signa, & necessitates ostendit, per quas vnumquodque augetur ac minuitur in corpore. Primum quidem igitur, necesse est generationem fieri

Qui omnia
gignantur.

non ab vno, Quomodo enim vnum exstans, aliud quid generatur, si non alicui miscetur? Deinde neque generantur, si non eiusdem generis existentia miscantur, & quae eandem vim habeant, neque sane nobis similia perficerentur. Et rursus, si non calidum ac frigidum, & siccum ac humidum, moderatē ac aequaliter inter se haberent, sed alterum alterum multum praecelleret, & fortius debiliore praestaret, generatio fieri non posset. Proinde quomodo verisimile est, ab vno quid generari, quum neque a pluribus generetur, nisi habuerint temperamentum inter se probe conueniens? Necesse itaque est tali existente natura, cum aliorum omnium, tum humana, non vnum esse hominem, sed singula quae ad generationem eius conferunt, vim quandam in corpore habere, & eam videlicet, quam contribuerunt. Et rursus necesse est secedere singula in suam ipsorum naturam, hominem moriente humidam nimiam ad humidum, siccum ad siccum, calidum ad calidum, frigidum ad frigidum. Talis autē & animalium est natura, & aliorum omnium, generanturque similiter omnia, & occidunt similiter omnia. Cōstat enim natura ipsorum ex his praedictis omnibus, & definit iuxta praedicta, in id vnumquodque vnde est compactum secedere. At verō corpus hominis habet in seipso sanguinem, & pituitam, & bilem duplicem, flavam videlicet & nigram atque, haec sunt ipsi corporis natura, & per haec & aegrotat, & sanus est. Sanus equidem maximē est, vbi temperamentū inter se habuerint moderatum, tum facultate, tum copia, & vbi maximē fuerint

Quae in corpore
sunt.

Languoris
causa

sanus quis,

Aegrotus permixta. Aegrotat autem cum horum quid minus aut amplius

De Natura hominis.

25

Aplius fuerit, aut separatur in corpore, & non fuerit reliquis omnibus contemperatum. Necesse est enim quum quid horum secretum fuerit, & per se iterent, non solam enim locum vnde secessit, morbum fieri, sed etiam eum in quo stat, & in quem propter nimiam copiam distulsum est, dolore ac morbo vexari. Item quum quid horum extra corpus effluxerit, in plus quam tēdē dat, euacuatio ipsa dolorē exhibet. Rursus itaque, si semel recessit euacuatio, & transitio, & ab aliis secretis em geminatur, dolorē exhibere necesse est, velut dictum est, nempe & vnde secessit, & vbi receptum rediit. Vix porro, quae cum, hominem esse dixero, semper demonstraturum me esse, quod talia sint & iuxta

receptum morem ac opinionem, & iuxta naturam. Et dico sane esse sanguinem, & pituitam, & bilem flavam ac nigram, & horum primum, quidem iuxta receptam opinionem nomina distincta esse dico, & nulli ipsorum idem nomen esse, deinde species, iuxta naturam separatas esse, & neque pituitam similem esse sanguini, neque sanguinem bili, neque bilem pituitae. Quomodo enim modo haec inter se similia sunt, quorum neque colores similes videntibus apparent, neque ad manuum tactum similitudo aliqua esse deprehenditur? Neque enim similiter calida sunt, neque frigida, neque sicca, neque humida. Quum itaque inter se discrepent, tum specie, tum facultate, necesse est ipsa non vnum esse, quandoquidem neque ignis & aqua idem sunt. Quod autem haec omnia non vnum sunt, sed vnumquodque ipsorum vim & naturam suam habet, vel hinc cognoscere licebit si enim homini alicui medicamentum dederis, quod pituitam ducit, pituitam tibi vomet, & si phlegma dederis, bilem ducens, bilem tibi vomet. Eadem ratione & bilem atram purgabit, si medicamentum exhibueris quod bilem atram ducit. Quod si ipsi partem aliquam laueris, ut vulnus si effluerit ipsi sanguis, atque haec omnia facit tibi totam diem & noctem, & hyeme & astate donec spiritum in sese trahere potens fuerit, potens autem erit donec aliquo horum congenitorum fuerit priuatus. Congenita autem sunt praedicta. Quomodo enim non congenita essent? Primum etenim manifestum est hominem in seipso haec omnia semper habere, donec vixerit. Deinde nata sunt ex homine haec omnia habente. Postea nutrita sunt in ho-

d mine

mine hæc omnia habente, quæ videlicet ego nunc dico ac demonstrō. Qui verò dicunt, quod vnum est homo, videntur mihi hoc consilio vti esse. Nimirum quum viderint eos qui medicamenta hauserunt in superpurgationibus interisse, alios quidem bilem vomentes, alios pituitam, vnumquodque horum hominem esse putauerunt, quod vidissent his purgatum interisse. Et qui sanguinem dicunt hominem esse, eodē consilio vtuntur. Nam quum videat iugulatos homines, & sanguinem ex corpore ipsorum effluentem, hunc ipsum animam in homine esse putant, atque his testimoniis sanè omnes vtuntur in sermonibus suis. Atqui primum quidē in superpurgationibus, nemo vnquam mortuus est bile sola purgatus. Verum quum quis pharmacum biberit, quod bilē deducit, primum bilē vomit, deinde pituitā, postea per vim etiam atram bilem, postremum moribundus etiam sanguinem purum vomit. Eadem perpetiuntur à medicamentis pituitam ducentibus. Primum enim pituitam vomit, deinde bilē flauam, postea atram, moriētes autem sanguinem purum, & in hoc mox vitam finiunt. Etenim pharmacum vbi corpus intrauerit, primum quidē ducit id quod ex omnibus in corpore existentibus, sibi maximè secundum naturam familiare fuerit, deinde verò etiā alia trahit ac purgat. Quemadmodum ex terra nascentia & in ipsam plantata ac seminata, vbi in terram peruenierint, vnumquodque trahit id quod naturæ suæ familiare in terra existit. Inest autem in terra & acidum, & amarum, & dulce, & salsum, & omneigenum. Primum itaque plurimum eius trahit in seipsum, quod sibi ipsi iuxta naturam maximè familiare fuerit, deinde trahit etiam reliqua. Huiusmodi sanè quiddam etiam pharmaca in corpore faciunt. Quæcunque enim bilem ducunt, primum meracissimam bilem purgant, postea verò mixtā. Et rursus pituitæ pharmaca, primum meracissimam pituitam ducunt, postea mixtam. Et iugulatis primum quidem sanguis calidissimus & ruberrimus profluit, deinde pituitosior ac biliosior. Porro pituita in homine hyeme augetur. Hæc enim hyemi maximè secundum naturam conuenit ex omnibus in corpore existentibus. Frigidissima enim existit. Signa autem quod pituita frigidissima est, hæc sunt. Si enim pituitam & bilem & sanguinem contingere libuerit, pituitam

Pharmacū
quid agat.

pituita cur
hyeme vi
geat.

A tam sanè frigidissimam esse comperies, quāuis viscosissima sit, & per vim maximè post bilem atram trahatur, quæ verò per vim trahuntur, calidiora fiunt, à violentia coacta, sed tamen supra hæc omnia, frigidissima esse apparet pituita ex sua ipsius natura. Quod autē hyems corpus pituita repleat, inde cognoscere datur, quod homines pituitosissimi & spumæ & emungunt in hyeme, & tumores laxi albiissimi sunt maximè hoc tempore, itēque reliqui morbi pituitosi. Ceterum verè pituita quidem adhuc fortis in corpore manet, sed sanguis augetur. Nam & frigora remittunt, & imbres superueniunt. Sanguis autem iuxta hæc augetur, ab imbris videlicet & calidorum dierum tempore. Hæc enim anni pars maximè iuxta naturam ipsi conuenit, vt quæ calida & humida existat. Signa autem hinc colligere licet. Quod homines verè & æstate maximè dysenterici corripuntur, & sanguis ex naribus ipsis fluit, & calidissimi ac ruberrimi. At verò æstate sanguis adhuc viget, & bilis in corpore eleuatur, & vsque in autumnum porrigitur. In autumnum verò sanguis modicus fit, contrarium enim eius naturæ id tempus existit. Bilis autem per æstatem ac autumnum corpus possidet, id quod inde cognoscere potes: quod homines sua sponte hoc tempore bilem vomunt, & in medicamentorum potionibus biliosiora purgantur. Manifestum fit & febribus, & hominum caloribus. Pituita autem æstate debilior seipsa est. Contrarium est enim naturæ eius id tempus, calidum enim est & siccum. Sanguis verò autumnū paucissimus fit in homine, siccus enim est autumnus, & hominem iam frigidare incipit. Attra porro bilis autumnū & plurima & fortissima est. Postquam autem hyems apprehenderit, bilis flaua perfrigerata modica fit, & pituita rursus augetur, tum ob pluiarum copiam, tum propter longitudinem nocturnam. Corpus quidem igitur humanum hæc omnia semper habet, verum pro temporis circumstantia, aliquādo plura seipsis sinit, aliquādo pauciora, singula tum iuxta partem ac copiam, tum iuxta naturam. Quemadmodum enim aurum omni omnium particeps est, & caliditatem & frigiditatem, & siccitatem ac humiditatem. Neque enim quicquam horum ne minimo quidem tempore cōsisteret ac duraret, citra omnia ea quæ in hoc mūdo insunt, verum si vnū aliquod deficeret,

Qui humores
per sua
gula tēpo
ra vigeant

Bilis corpo
ri domina

omnia sanè abolerentur: ex eadem enim necessitate omnia consistunt & mutuo aluntur. Sic etiam si quid ex homine deficeret ex his quæ ipsi congenita sunt, non sanè vivere posset homo. in anno autem aliquando quidem hyems maxime viget, & aliquando ver, modo æstas, modo autumnus. Sic etiam in homine, aliquando pituita præualet, aliquando sanguis, aliquando bilis primum quidem flaua, deinde etiam nigra appellata, quorum omnium euidentissimum testimonium hinc habes. Si enim eidem homini idem pharmacum quater in anno dare volis, vomet tibi hyeme quidē pituitosissima. Vere autem humidissima, æstate biliosissima, autumno nigerrima. Itaque quum hæc sic se habeant, quicumque morbi hyeme augescunt, æstate desinere solent, quicumque vero æstate augescunt, hyeme finire consueverunt, nisi certo dierum circuitu discedant. de circuitu autem rursum dicam. Quicumque autem morbi Vere fiunt, ad autumnum eorū discessum fore expectare oportet. Quicumque postremū autūnales morbi sunt, eorū discessum necesse est Vere fieri. Quicumque vero morbus hæc tempora transgressus fuerit, eum annuum fore scire oportet. Porro Medicum sic aduersus morbos instare oportet, prout vnumquodque horum in corpore præualet, iuxta tempus sibi ipsi maxime natura conueniens existens.

Additicia sunt hæc, non genuina Hippocratis, ut ait Galenus.

Quin & hæc insuper ad illa nosse oportet, quod quosunque morbos repletio parat, euacuatio sanat: & quicumque ex euacuatione fiunt morbi, repletio sanat. quicumque vero à labore fiunt, quies sanat. qui autē ob ocio gignitur, labor sanat. In summa, Medicum scire oportet, opponere se contrarium instantibus & morbis, & naturis, & temporibus, & ætatibus, & distendētia soluere, & soluta distendere. Sic enim, vel maxime morbum sedauerit, & mihi sanè hoc ipsum sanatio esse videtur. Morbi partim ex diætiis, partim ex spiritu, quem adtrahentes viuis, fiunt. Vtrorunque cognitionem sic facere oportet. Quando ab vno morbo multi homines corripuntur eodem tempore, causam ad id quod communissimum est, & quo maxime omnes utimur, referre oportet. Est autē hoc spiritus & aer quem inspirando trahimus. Manifestum est enim

Medicus hæc omnia considerato.

Observationes morborum. Morbi vnde gignuntur.

Enim iam, quod diæta vniuscuiusque nostrum, causa non est, quum morbus omnes consequenter contingat, & iuniores, & seniores, mulierēque, ac viri, & tam vinolētos quàm aque potiores, & tam mazam edentes, quàm panē vescētes, & tam multum laborātes, quàm parū. nequaquā igitur diæta causa fuerit, quum homines diuersa victus ratione vtētes ab eodem morbo corripuntur. Quum verò omnis generis morbi fiunt eodem tempore, palam est victus singulos singulis causas esse, & curam sanè facere oportet ex contrario instando aduersus morbi causam, quemadmodum & alibi à me relatam est, & victus rationem permutare. Cōspiciam enim diætā qua homo vti consuevit, non esse ipsi cōmodam, aut in totum, aut magna ex parte, aut vnū saltem quoddam ex ipsa: quod vbi cognoueris transmutare oportet, huiusque consideratione naturæ hominis, & ætatis, & speciei, horumque anni & modi ipsius morbi, curationem facere, aliquando detrahendo, aliquando apponendo, & quemadmodum iam dudum à me dictum est, ad singulas ætates, & horas, & species, ac morbos respiciendo, tum in exhibendis pharmacis, tum in constituenda diæta. At verò quum vnus morbi popularis grassatio consistit, manifestum est diætā non esse culpabilem, sed quem trahimus spiritum in causa esse: palamque est insuper eum ipsum spiritum siue aërem morbosam aliquam exhalationem habere. Eo itaque tempore homines in hunc modum cōmonstrare oportet, Nimirum vt diætā non permutent, quia morbi causa non existunt, verū vt videant quo corpus habeant quā minimā molis ac debilissimū: detrahendi insuper sunt cibi ac potus quibus vti consueuerunt, idque paulatim facere oportet. Nā si quis citò diætā permutet, periculum est etiam à permutatione aliquid in corpore notatum iri. Quapropter vidē solito quidem vtendum est, vbi hominem nihil lædere videtur, prout dendum verò vt quā paucissimus aëris influxus in corpus ingrediatur, & vt ille ipse quā peregrinissimus existat. Regnum etiam locos in quibus morbus consistit, quantum eius fieri potest, permutare oportet, & corpora attenuare: sic enim minime multo ac denso spiritu homines opus habuerint. Porro quicumque morbi à fortissima corporis parte fiunt, grauissimi existunt. Etenim si isthic vbi initium sum-

Medici morbi passim videntur.

d 3 pferant

De venarū
naturā.
Quatuor
paria venarū
Misiō san-
guinis.

Venarū di-
gestio.

plerint, p̄manferint, necesse est fortissima parte laboran-
te, totum corpus laborare. Et si à validissima ad quandā de-
biliores transierint, difficulter solvuntur. Quicunque à de-
biliores partibus ad fortiores transierint, commodius sol-
vi possunt. Nam influentia à vi ipsarum faciliè consumun-
tur. Venæ crassissimæ sic se habent. Quatuor paria ipsarum
sunt in corpore, & vnum quidem à capite retrò per cerui-
cem forinsecus ab utraque spinæ parte ad coxendices & in
crura progreditur, deinde per suras & malleolos forinsecus
ad pedes pertinet. Oportet igitur venæ sectiones, in dolo-
ribus dorsi ac coxendicium, de poplitibus facere & de mal-
leolis forinsecus. Alterum par principium ex capite iuxta
aures habet per ceruicem, & sphagitides appellantur, hoc
est ingulares, deferunturque vtrinque iuxta spinam intrin-
secus ad lumbos, in testes ac femora, & per poplites ex in-
terna parte, deinde per suras ad malleolos intrinsecus & in
pedes. Quapropter in doloribus lumborum ac testium, ve-
næ sectionem de poplitibus ac malleolis facere intrinsecus.
Tertium par venarum ex temporibus per ceruicem sub sca-
pulas tendit, & ad pulmonem deferuntur, altera quidem à
dextris ad sinistram partem, altera verò à sinistris ad dex-
tram, & dextra quidem sub mamam abit & in splenem, &
in rhenum, sinistra verò in dextram partem tendit à pulmo-
ne sub mamam & in hepar, & in rhenum. Utraque au-
tem in rectum intestinum ac podicem definit. Quartū par à
priori capitis parte & oculis, sub ceruicem ad claviculas
deuenit, deinde super brachia superne in flexuras, postea
per cubitos in manuum iuncturas ac digitos. deinde à digi-
tis rursus, per cubitos ac manus superne in flexuras, & per
brachiorum infernam partem ad alas, unde superne à late-
ribus altera in lienem peruenit, altera in, reuertitur, postea supra
ventrem utraque in pudendum delinit. Et crassissimæ qui-
dem venæ sic se habent. Sunt autem & ex venticulo venæ
per corpus multæ & omnigenæ, per quas corpori alimentum
accedit. ferunt autem à crassis venis, in ventriculum ac re-
liquum corpus, & ab externis & ab internis, & inter se mu-
tuo distribuunt internæ extrinsecis, ac vicissim extrinse-
cæ internis. Venæ igitur sectiones iuxta prædictum ser-
monem facere oportet. Enitendum est autem ut sectiones
quā

A quā longissimè à locis faciamus, ubi dolores fieri, & san-
guis colligi solet. Sic enim mutatio minimè magna de re-
pente fiet, & consuetudine remouebit, ut nō amplius in eun-
dem locum colligatur. Quicunque pus multum spuunt, ci-
tra febrem, & quibuscunque in vrina pus multum subsidit,
citra dolorē, & quibuscunque alui recrementa cruenta, velut
in dysenteris, & tardè ac diutine prodeuntia, velut in iune-
nibus quinque & triginta annorum, atque etiā senioribus,
his omnibus ex eadem causa morbi fiunt. Necesse est enim
hos labori deditos, ac exercitationis studiosos, & corpore
operarios in iuuentute fuisse, postea verò relictis laboribus,
molli carne & multum à priore differente carnosos reddi-
tos esse, & corpus multum discrepās habere, ut id quod prius
exstitit cum eo quod nunc adepti sunt, nulla parte cōsentiat.
Quum igitur morbus aliquis corripuerit sic dispositos, eue-
stigio quidem effugiunt, postea autem à morbo progressu
temporis corpus colliquescit, & serosi ac saniosi humoris spe-
cies per venas, qua parte maximè amplæ fuerint, fluit. Si qui-
dem igitur in inferiorem ventriculum procefferit, ferè qua-
lis in corpore inest, tale etiam recrementum prodit. Quum
enim dechuis sit via, non multo tempore hæret in intestino.
Quibuscunque autem in pectus influxerit, suppurati fiunt.
Nimirum purgatione acclui existente, & multo tempo-
re in pectore immorans putrescit, & purulenta redditur. qui-
buscunque verò eadem serosi humoris species in vesicam
proruperit, à loci caliditate, calida & alba fit, & segregatur,
& quod quidem rarissimum est, superstat, crassissimum ve-
rò infra mergitur, quod sanè pus appellatur. Fiunt autem &
calculi pueris, propter huius loci caliditatem itēque to-
tius corporis. Viris autem calculi non generantur, propter
corporis frigiditatem. Nam id probè nosse oportet, quod
homo primis diebus calidissimus est sui respectu, vltimis
frigidissimus. Necesse est enim augescens, & ad vim pro-
cedens corpus calidum esse. Vbi autem inceperit marcesce-
re corpus, delabens in ocium, frigidissimum euadit. Et iuxta
hanc rationem, quāto amplius primis diebus homo auge-
scit, tantò calidior existit, & quāto plus vltimis diebus mar-
cescit, tantò frigidior esse necesse est. Sani autem fiunt sua
sponte illi prædicto modo dispositi ac affecti, plurimū qui-
dem

Calculi cur-
pueris fiunt

Hippocratis Liber

dem ab hora qua liquecere incipiunt, quinto & quadragesimo die. Qui verò hoc tempus transgressi fuerint, anno finito sua sponte conualescunt, nisi quid aliud mali grauioris hominem infestet. Quicumq; morbi sensum ex modici temporis causa sunt, & quorum causa cognitu faciles sunt, securissimi appellari possunt. Curationem itaque ipsorum instituere oportet, ut causa morbi nos opponamus. Sic enim soluitur utique id quod morbum in corpore fecit. Quibus-
 cunque arenosa aut tosi in urinis subident, his initio tubercula circa crassam venam enata sunt, & suppurata. Postea verò tuberculis non citò effractis, tosi ex pure coacti sunt, qui per venâ foras exprimuntur unâ cum urina. Quibusconque verò eruentis urinae sunt, his venâ laborant. Quibusconque autem in urina crassa existente, carunculae paruae capilliformes simul prodeunt, eas à rheumibus prodire nosse oportet, & ab artriticis. Quibus verò pura urina est, & aliâs atque aliâs velut furfures in urina innatant, horum vesica scabiosa existit. Febres plurimae à bile sunt. Species ipsarum quatuor sunt, præter eas quae ab occultis doloribus generantur. Nomina ipsarum sunt: Continens, Quotidiana, Tertiaria, Quartana. Continens itaque appellata, à plurima ac metacissima bile provenit, & iudicationes quam breuissimo tempore facit. Corpus enim nullo tempore perfrigeratum citò colliquefeit, nimirum à multa caliditate calfactum. Quotidiana verò post continentem à plurima bile generatur, & præ reliquis celerrimè discedit, verum longior est continente, quanto à pauciore bile provenit, & propterea quod requiem habet in ipsa corpus. In continente verò non quiescit ullo tempore. Tertiaria autem longior est quam quotidiana & à pauciore bile gignitur. Quanto verò longiori tempore in tertiaria corpus quiescit quam in quotidiana, tanto diuturnior hæc febris est quam quotidiana. At verò quartanae reliquae iuxta eandem rationem habent, sed tertianis diuturniores sunt, quâto pauciore bilis parte participant, unde caliditas augetur, & propterea quod corpus in ipsis plus perfrigescit, id quod ab atra bile ipsis contingit superflue adeo ut vix frigus depelli possit. Atra enim bilis inter omnes corporis humores viscosissima est, & sedes diuturnissimas facit. Quod autem quartanae febres atræ bilis participes
 sunt,

Locij di-
 uersitas.

Quatuor
 febriu spe-
 cies.

Qualitas
 bilis.

De Salubri diæta.

29

A sint, vel hinc condiscere licet. Autumno enim maxime homines à quartanis corripuntur, & in ætate à quinque & viginti annis, usque ad quadragesimum quintum. Hæc autem ætas præ omnibus aliis maxime à bile atra infestatur & autumni tempus omnium anni temporum ad eandem aptissimum est. Quicumque autem extra hoc tempus & ætatem à quartana corripuntur, pro certo scire oportet eam febrem non fore diuturnam, nisi quid aliud grauioris mali hominem infestauerit.

Quo tēpo-
 re & qua
 ætate, quar-
 tana an-
 gult.

DE SALUBRI

DIAETA LIBER, IANO

CORNARIO MEDICO

PHYSICO INTER-

PRETE.

Additius est ad librum De natura hominis,
 Polibi, Hippocratis discipuli,
 ac Galeni.

DIOTAS & priuatos homines hac diæta uti oportet. Hyeme quidē comedere quam plurima, bibere autē quam parcissimè. Sit potus vinum quam metacissimum: cibi, panis, & oblonga assata omnia. Oleribus quam paucissimis hoc tēpore vtendum est, Sic enim corpus maxime siccum ac calidum reddetur. Vbi in Verō ver apprehenderit, tunc sanè potum amplius assumere oportet, vinum dilutius & paulatim: cibis quoque mollioribus ac paucioribus tum vtendum est: & ablato pane, mazam exhibere, & iuxta eandem rationem obsonia detrahare, & ex assatis omnia cocta facere. Oleribus verò paucis tunc uti oportet, donec ad ætatem perueniat ho-

Priuatorū
 hominū vs-
 us in hye-
 me.

d s mo,

mo, cibis mollioribus vtendo, & obsoniis coctis, & oleribus D
tam crudis quàm coctis, simulicèrque potibus quàm dilu-
tissimis ac plurimis, ita tamen vt paulatim non de repen-
te his vtatur, ne videlicet magna mutatio fiat. At verò aста-
te maza molli nutriatur, & potu aquoso ac multo, obsonia
omnibus coctis. Sic autem his vbi aста fuerit, vti oportet,
vt frigidum sit corpus & molle. Tempus enim calidum est
& siccum, & facit corpora aस्तiosa & squallida. Quapropter
tali studio auxiliari oportet. Iuxta eandem verò rati-
onem, quemadmodum ex hyeme ad ver, sic ex vere ad aста-
tem deducendus est, cibo quidem detracto, potu verò aucto.
Sic quodque contraria faciendo ex astate ad hyemem per-
ducatur. In autumno verò rursus cibi plures exhibendi sunt E
& sicciores, & obsonia iuxta eandem rationem, potus ve-
rò pauciores & meraciores, quo etiam hyemis bona fiat, &
homo in ipsa vtatur potibus meracioribus ac paucis, cibis
verò quàm plurimis ac siccissimis. Sic enim & maximè sa-
nus fuerit, & minimè frigore imperetur. Nam tempus hoc
valde frigidum ac humidum existit. Porro habitibus cor-
porum carnosus & mollis ac rubris, plurimo anni tempo-
re siccioribus diartibus vt conducit. Humida enim est ipsorum
natura. Verum duos & graciles, fuluosque ac nigros humi-
diore diarta maiore temporis parte viciare oportet. Cor-
pora enim talia sicca existunt. Sed & iuuenibus corporibus,
mollioribus & humidioribus diartibus vti confert. Nam aста
ipsorum sicca est, & corpora compacta sunt. Seniores au-
tem sicciorē vicius modo, maiori tēporis parte degere oportet. F
Corpora enim in hac astate humida sunt, & mollia ac fri-
gida. Oportet igitur & ad astatem, & ad tempus anni, &
ad corporum species ac habitus, diartas constituere, ita vt
consistentibus & caloribus, & frigidibus nos opponamus,
Sic enim maximè sani fuerint. Quin & ambulandum hye-
me quidem velociter est, astate autem leniter, nisi per solis
austum iter faciendum sit. Oportet autem & carnosos ci-
tius ambulare, graciles verò tardius. Balneis quoque multis
astate vtendum est, hyeme paucioribus. Gracilibus autem
magis expedit lauari, quàm carnosis. Vestes autem puras
induere hyeme oportet: oleo imbutas ac sordidas, astate.
Ceterum pingues, & qui graciles fieri volunt, omnes la-
bores

A bores ieiuni facere debent, & cibos assumere anhelantes
adhuc ex fatigatione, & non refrigerati, præpoto vino di-
luto, & non valde frigido, & obsonia præparata assumere
ex sesannis, aut condimentis hortensibus, & aliis huiusce-
modi. Sint autem obsonia pingua quæ offeruntur, sic enim
a quàm paucissimis impleri poterint. Sed & semel in die ci-
bum sumere, & illorum manere, & stratum durum habere,
& nudum deambulare oportet, quantum eius maximè
fieri potest. Quicunque verò graciles sunt, & pingues fie-
ri volunt, tum alia his quæ dixi contraria facere, tum ieiun-
ios nullum laborem subire oportet. At verò vomitibus, &
alii per infusa elotionibus hoc modo vtendum est. Sex men-
ses hyernos vomendum est. Hoc enim tempus pituitosius
est aestino, & morbi circa caput fiunt, & regionem eam,
quæ est supra septum transversum. Quin verò aста ac ca-
lor fuerit, iofulis vtendum est. Hora enim hæc aस्तiosa est,
& corpus biliosius, & lumbi ac genua grauantur, & calores
oboriuntur, & in ventre tormina fiunt. Quapropter cor-
pus refrigerare oportet, & quæ in sublime eleuantur, in-
ferne subducere ex istis locis. Sint autem infusa pro cras-
sioribus ac humidioribus saliora & tenuiora, pro siccis ve-
rò & gracilibus ac debilioribus, pinguiora ac crassiora.
Crassa autem & pingua infusa sunt, quæ ex lacte fiunt, &
cicerum decoctum, & alia huiusmodi. Tenuia verò & sal-
sa, sunt muria & aqua marina, & eiusmodi. At verò vo-
mitus sic facere oportet. Quicunque homines crassi ac pin-
gues sunt, & non graciles, ieiunium vomant a cursu aut am-
bulatione cita, iuxta meridiem. Sit autem dumidia hemi-
na hyssopi in aquæ congio contriti, atque hoc ebibat af-
fuso aceto & adiecto sale, quo iucundius euadat. Bibat au-
tem primum sensim ac lentius, postea amplius & citius.
Qui verò graciliores sunt ac debiliores, a cibis vomitum
faciant hoc modo. Lotus calida præbibat meri heminam,
deinde cibos omnigenos edat, & neque dum cibum sumit,
neque a cibo bibat, sed contineat se donec quatuor stadia
quis percurrat, deinde vina tria permixta ipsi in potu of-
ferantur, austerum, dulce, ac acidum, primum quidem
meracius, & paulatim, & per multum temporis spatium.
deinde verò dilutius, & citius, & multum. Quicunque
autem

Graciliora
& macilen-
torum vicius.

Vomitum
qui citius.

autem bis in mense vomere cōsuevit, huic melius est vt con-
sequēter in duobus diebus vomat, quā per quintum & de-
cimū. Verūm aliqui penitus contrarium faciunt. Quibus-
cūq; verō commodum est reuomere cibos, aut quibus alui
non prōbū transitum habent, his omnibus conducit sapē
in die comedere, & omnigenis eduliis vti, & obsoniis variis
modis preparatis, vinūque bibere duplex aut triplex. Qui
verō reuomunt cibos aut aluos habent humectas, his omni-
bus contrarium huiusmodi facere conducit. Ceterū pue-
rulos infantes per multū tempus in aqua calida madefa-
cere oportet, & vinum bibendum dare aquosum, & non peni-
tus frigidum. Dandum est & id vinū quod minimē ventrem
eleuet ac inflet. Hęc autem facere oportet, vt & conuulsioni-
bus minū corripiantur, & maiores fiant, ac meliorem calo-
rem adipiscantur. Mulieres porō siccioris modi diata vti
oportet. Nam & cibi sicciores ad muliebrium carniū mol-
liciem cōmodiores sunt, & meraciores potus pręstabiliores
sunt ad vteros ac foetū nutrimenta. Qui exercitiis vtuntur,
hyeme currere ac luctari debēt. Aestate verō luctari quidem
parum, currere autem minimē, sed multū deambulare se-
cundū ventum ac frigus. Quicūque ex cursibus fatigati
fuerint, eos luctari oportet. Qui verō ex lucta fatigantur, eos
currere expedit. Sic enim laborans, fatigata corporis parte,
vel maximē calferi componiq; ac recreari queat. Quoscū-
que exercitiis vtentes alui profusio corripit, & retremen-
ta ciborum speciem referentia ac cruda habent, his exerci-
tiorum non minū quā tertiam partem detrahē oportet,
& ciborum dimidium saltem exhibere. Palam est enim
quod ventriculus confouere non potest, quo ciborum multi-
tudo concoquatur. Sint autem his cibi, panis quā maximē
assatus in vino intritus, & potus quā parcissimū ac mera-
cissimū, & deambulationibus a cibo ne vtantur. Oportet au-
tem sub hoc tempus semel duntaxat in die cibū sumere. Sic
enim quā maximē concalescit ventriculus, & ea quę inge-
sta sunt exsuperauerit. Fit hic profusio alui modus maximē
his corporibus quę densam carnē habent, quum ad carniū
esum homo cogitur, natura eiusmodi existente. Venę enim
densatę cibos ingestos non suscipiunt. Est autem hęc natura
acuta, & in vtranque partē vertitur, & ad modicum tempus
viget

Muliebri
vitus.

Exercitio.

A viget bona habitudo in talibus corporibus. At verō rariores
ac hirsutiores corporum species ac habitus, tum carniū
esum suscipiunt, tum labores magis tolerant, & bonę habi-
tudines ipsis sunt diuturniores. Quicūque postridie cibos
eructant, & pręcordia ipsis eleuantur, vt pote cibis crudis &
incoctis existentibus, his longiori quidem tempore dormire
conducit, verūm & aliis laboribus corpora ipsorum cogere
oportet. Vinum autem meracius & amplius bibant, & cibis
paucioribus sub id tēpus vtantur. Palam est enim quod ven-
triculus prę imbecillitate ac frigiditate, ciborum multitudi-
nem concoquere non potest. Quoscūque verō sitis corripue-
rit, his & cibi & labores detrahendi sunt, & vinum bibant a-
quosum & quā frigidissimū. Quibuscūque autem do-
lores sunt ex visceribus, siue ex exercitiis, siue ex aliquo alio
labore, his quiescere conducit cibis abstinentes, porione au-
tem vtantur, quę quā parcissimē in corpus assumpta, plu-
rimam vrinam ducat, quo venę visceribus infestę non disten-
dantur repletę. Ex talibus enim tubercula oboriuntur, ac fe-
bres. Quibuscūque verō morbi a cerebro sunt, torpor pri-
mum caput occupat, & frequēter mingit ager, & reliqua ve-
lut in vrinę stillicidio per petitur, atque hęc sanē ad dies no-
uem paritur. Et si quidem erumpat per nares aut aures aqua
siue mucus, a morbo liberatur, & vrinę stillicidium sedatur.
Mingit autem multum, & citra dolorem, idque album,
donec viginti pręterierint dies, & capitis dolor ho-
minem relinquit. Intendenti autem oculos
splendor occultatur. Porro virum pru-
dentem id secum reputare oportet,
quod res pretiosissima est sani-
tas, & proinde scire vt ex
suo ipsius consilio in
morbis vilita-
tem perci-
piat.

HIPP

HIPPOCRATIS^D

COI LIBER DE GENITURA, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO INTERPRATE.

*

Hic à Galeno Polybi esse perhibetur.

Presidens
matura quā
sum possit
hinc perspi
citur.

Cursu
spumescit.

Pars valen
tissima cur
in coitu ex
geratur.

Nō eadem
via seminis
& lotij.
Sōna Ve-

EX QUIDAM omnia corroborat. Verū genitura viri provenit ab omni humido, quod in corpore existit, ita ut id quod robustissimū est, feceratur. Argumentum autē eius, quod robustissimū feceritur, hoc est: quod à Veneris usu paucula ad eodē remissa, imbecilles reddunt. Habet autem res hoc modo. Venæ & nervi ab omni corpore in pudendū vergunt, quibus dum aliquantulum teruntur, & calefcunt ac implentur, velut pruritus incidit, & ex hoc toto corpori voluptas ac caliditas accedit. Quum verō pudendum teritur, & homo movetur, humidum in corpore calefcit, ac diffunditur, & à motu conquassatur, ac spumescit: quemadmodū etiam alij humores omnes conquassati spumescunt. Sic autē in homine ab humido spumescente, id quod robustissimū est ac pinguisimum feceritur, & ad medullam spinalem venit. Tendunt enim in hanc ex omni corpore vias, & diffundunt ex cerebro in lumbos, ac in totū corpus, & in medullam: & ex ipsa medulla protedunt vias, ut & ad ipsam humidum perferatur, & ex ipsa secedat. Postquam autem ad hanc medullam genitura pervenerit, procedit ad rhenes, hac enim via rēdit per venas: si rhenes fuerint exulcerati, aliquando etiam sanguis simul deferetur: à rhenibus autem transit per medios testes in pudendū. Procedit autem non quā urina, verum alia ipsi via est illi cōtigua. Et sanē qui somnia venerea habent, propterea per somnū genituram effundunt, quum humidum in corpore diffusum & calfact

De Genitura.

32

A calfactum fuerit, & siue ex labore, siue alia quapiam respu-
mient, dum ab ipso feceritur, cont. & imaginem repræsen-
tat. Habet enim humilitas hæc similitudinem in cocuntibus.
Sed non est mihi de his qui per somnū semen emittunt, &
de toto morbo quid est, & quæ opetur, & quare coitus lo-
cum expleat, sciri: atque hæc quidem de hoc dicta suffi-
ciunt. Cæterum eunuchi propterea non coeunt, quia geni-
turæ transitus ipsis sublatus est. Est enim per ipsos testes via
eius, & nervi tenues, ac crebri ex testibus in pudendam ten-
dunt, quibus & eleuatur, & denuntitur, atque si nervi in ex-
sectione dum cisti, aut rēscendi, aut, quæ propter non sunt
viles eunuchi. Nam nervi ipsorum extitit, genitura via
obstrata est. Callas enim obducitur testibus, & nervi duri
ac terpentes à callu facti, pudendum neque tendere, neque
laxare possunt. Quibusque vero iuxta aures venæ sectæ
sunt, hi coeunt quidem & genituram emittunt, verū mo-
dicam & debilem ac infecundam. Nam plurima genitura
pars à capite iuxta aures in spinalem medullam procedit.
Ipse autem transitus, cicatrice sectioni inducta, consolida-
tus est. At verō pueri venulæ tenues & replere existentes,
genitura transitum impediunt, & pruritus ipsis non simili-
ter accedit, & propterea neque conquassatur in corpore hu-
midum, ad genitura secretionem. Quin & virginibus quo-
visque iuenculæ fuerint, menses non procedunt, propter
eandem causam. Postquam autem adoleuerint & virgo &
puer, venæ in pudendum pueri tendentes, itēque virgi-
nis in uterum, amplæ sunt præ augmento, & oscula ipsarum
aperiuntur, & via ac transitus per angustias contingit, & hu-
midum in tunc etiam agitationem habet. Nam spatiofitas ipsi
tunc ab agitatione ac conquassatione contingit, & puero
sanē procedat genitura ubi plerū puer fuerit ob hanc cau-
sam, itēque virgini menses. Atque hæc mihi sic demon-
strata sunt. Porro genituram dico à toto corpore fecerit, &
à solidis, & à mollibus partibus, & ab humido omni in to-
to corpore. Sunt autem humidi species quatuor, Sanguis,
Bilis, Aqua, & Pituita. Tot enim species congenitas homo
in seipsa habet, & ab his morbi sunt, aut etiam ex mor-
bis discretionones. Et hæc quidem dicta sunt à me, de genitu-
ra, unde hæc, & quomodo, & quare, & quibus genitura non
est, &

neris cur
fiat.

Castrati
cur nō co-
eant.

Secundum
aures venæ
sectæ, pro-
creationem
collunt.

Cur pueri
& puellæ
nihil denunt
tunt.

Quatuor
corporis hō
moris.

Qui femi- est, & quare non est, & de membris virginum, & quod mulie-
nis in coitu ribus in coitu dum conficitur ac teritur pudendum, & vre-
fiat. ri mouentur, velut prius in ipsos incadat, & quod reliquo
corpori voluptas ac caliditas accedat. Emittit autem & mu-
lier à corpore geniturā, aliquando in ipsū vterum, qui sanē
inde humidus euadit: aliquando foras, si vterus magis quā
opportunitum est hiat. Et delectatur mulier vbi coire ince-
perit per omne tempus, donec vir semen emiserit. Et si qui-
dem appetit vtro commisceri, prius quā vir emittit, & de
cetero non similiter delectatur. Si verò non appetit, simul
cum viro delectari desinit: & habet res hoc modo, quemad-
modum si quis in feruentem aquam, alterā frigidam infun-
dat illa feruere cessat. Sic genitura viri in vterum illapsa, ca-
liditatem & voluptatē mulieris extinguit. Exiit autem vo-
luptas & caliditas simul cum genitura in vteros illabēte, de-
inde desinit: quemadmodum si quis in flammam vinum in-
fundat, primum quidem contingit flammam exilire, & per
modicum tempus augeri, ad vini infusionē, deinde desinere.
Ita etiam mulieri caliditas exiit ad genituram viri: deinde
desinit. Ceterum multò minus delectatur femina quā vir
in coitu, & vir etiam tempore longiore. Propter ea autē quod
vir magis delectatur, fecerunt ipsi de repente ab humido,
fortiori turbatione ac agitatione quā mulieri. Habet autē
& hæc res hoc modo. Mulieres si cum viris coeant, magis sa-
næ sunt: si non, minus. Nam & vteri simul humidi sunt in
commixtione: qui enim miscei sunt magis, quā cōuenit, for-
titer contrahuntur: vbi verò fortiter contrahuntur, dolorem
corpori afferunt: & simul coitus sanguinem calfaciens ac hu-
mectans, viam faciliorem mensibus facit. Mensibus autē non
procedentibus, corpora femininarum morbofa fiunt. Quapro-
pter autem morbofa fiāt, in muliebribus morbis referetur.
Et de his quidem hæcenus. Postquam autem coeuit mulier,
si quidem conceptura non est intra seipsam, pro more foras
procedet genitura ab utrisque, vbi femina vult. Si verò con-
ceptura est, non procedit foras, sed manet in vtero genitura.
Nam vteri susceptam & conclusam in sese continent, osculo
nimirum ipsorum præ humiditate contracto ac concluso si-
milique permiscetur, tum quæ à viro venit, tum quæ à mu-
liere emissa est. Quod si femina partus perita sit, & cognor-
uerit

Coitus vo-
luptas viro
gunque est.

Maiore vir
in coitu vo-
luptate af-
ficiatur.

Cur femi-
na si cre-
bro coeat,
magis va-
leat.

Conceptus
signum.

Auerit quando genitura non exciderit, sed intus manserit,
sciet quæ die intra seipsam concepit. Habes autem & hoc
hic. Quandoque quidem fortius est semen à muliere emis-
sum, aliquando vero debilius. Similiter etiam quod vir e-
mitit, est tum in viro fortius, tum in muliere. Fortior autem masculus for-
tius est, necesse est igitur ipsum à fortiori semine gene-
rari, habetque res hoc modo. Si ab utrisque semen fortius
proliet, masculus erit partus: si verò debile, femina na-
scetur. Vtrum autem multitudine ac copia prævaluerit, iux-
ta illud ipsam partus nascetur. Si enim multò plus fuerit
debilis seminis quā fortioris, superatur fortē, & debili
permixtum, in feminam transit. Si verò plus fuerit fortis
seminis quā debilis, superatur debile, & in marem tran-
sit. Quemadmodum si quis ceram & ad peram misceat, & de
adipetamen plus coniiciat, eaque ad ignem liquefaciat.
Quandiu quidem liquida fuerint, non apparet vtrum ran-
dem horum superet, vbi vero congelata fuerint, tunc iam
conspicuum est, quod ad eam copiam exuperat. Sic ha-
bet etiam masculi & feminae genitura. Quod verò & in fe-
mina, & in viro, genitura feminea sit ac mascula, ex mani-
festis factis coniectare licet. Multæ enim mulieres iam fe-
minas pepererunt ex propriis viris, verum ad alios viros
transgressæ masculos genuerunt. Et viri illi ipsi apud quos

B mulieres feminas pepererunt, ad aliarum mulierum mix-
turam progressi, masculos genuerunt: & quibus masculus
sexus gignebatur, alius feminis permixti feminam sobo-
lem genuerunt. Atque hæc sanē ratio declarat tum virum,
tum feminam, & feminam, & masculam genituram ha-
bere. Nam apud quos viros feminas pariebant, superaba-
tur fortius semen à copia debiliore, & gignebantur femi-
næ. Apud quos verò masculos pariebant, superabatur debi-
lius, & gignebantur mares. procedit autem non semper ab
eodem viro genitura fortis, sed neque semper debilis, sed
aliàs alia, atque sic etiam in muliere res habet, ut minime
mirandum sit, easdem feminas, eisdemque viros, sobo-
lem masculam & femineam producere. Habet autem &
in utrisque genitura feminea ac mascula ratio eodē modo.
Et in ipsa genitura egreditur & femineum, & masculinum

Semen ma-
sculū & fe-
mineum in
utroque sa-
ciunt.

Cur mares
modo, fe-
minæ mo-
do gignan-
tur.

Cur perma-
nto consu-
gno perma-
ntur & so-
boles.

partus fini
hinc inde va
netas.

ab omni corpore, & à debilibus debilis, & à fortibus fortis: & necesse est sic in partum distribui. Et ex quacunque corpo-
ris viri parte plus prodierit in genituram, quàm mulieris,
partus ille magis similis erit patri. Unde cumque verò à cor-
pore mulieris plus venerit, magis assimiletur matri. Est
autem impossibile, partum per omnia matri similem esse. &
patri nihil aut vice versa, neque alteri quicquam similem
esse: sed utrisque necesse est in aliquo similem esse, siquidem
ab utrisque corporibus semen in partum procedit. Vter au-
tem tandem plus contulerit ad similitudinem, & à pluribus
corporis regionibus, illi magis similis est. Contingitque
aliquando ut filia nata maiori ex parte, magis similis sit pa-
tri quàm matri, & filius natus aliquando magis similis est
matri quàm patri. Atque hæc tam multa à me relata decla-
rant superiorem sermonem, Quod & in muliere, & in viro
tum mascula, tum foemineæ genitura existat. Contingit au-

Cum non va-
li ex vali-
dis gignan-
tur.

Cum omnes
partus non
validi eda-
ntur.

quidam
partus à cucu-
mere.

Cum modo
parui mo-
do magni
nascentur.

tem & hoc. Quandoque partus tenues & debiles generantur,
ex patre & matre crassius ac robustius; & si quidē multis iam
generatis pueris tale quid contingat, manifestum est quod
fœtus in utero agrotavit, & ab utero quid de suo ipsius in-
cremento foras prodierit, utero nimirum amplius hiantes
& propterea debiles facti sunt. Vnumquodque autem ani-
mal iuxta proprium robur agrotat. Si verò omnes pueri
nati debiles fuerint, uteri ipsi in causa sunt, angustiores
quàm oportet existentes. Si enim non habuerint spacio-
ritatem, in qua fœtus nutrirī possit, necesse est ipsum tenuem
fieri, utpote qui non habeat satis amplum locum ad incre-
mentum capiendum. Si verò habeat satis amplum locum, &
non agrotet, verisimile est ex magnis parentibus magnam
sobolem generati. Habet autem hoc modo, Quemadmo-
dum si quis cucumerem qui iam desloruit, sit autem adhuc
tenellus, & in cucumerario adhuc adhæreat, ponat ac im-
mittat in vas angustum, æqualis ac similis euaderit cavitati
ipsius vasis. Si verò quis eundem in vas amplum indet, quod
verisimile sit cucumeri capax esse, sed non valde multo
maius quàm pro cucumeris natura, æqualis eidem ac si-
milis erit cucumeris vasis amplæ cavitati. Nam in augescen-
do cum vasis cavitatem contendit, & ferme omnia nascentia
sic habent, quomodo quis ipsa cogat, Sic sanè & in utero
se res

A se res habet. Si enim spaciofitas ipsi contigerit in augescen-
do, maior euadet: si verò angustia, minor. At verò matilum
in utero pueri in sentio aut coactum ex matris utero ge-
stantis plagam, aut eandem ipsam, aut alio quopiam violento
auctu matri accidente, mutilatum esse. Qua verò parte ma-
ter plagas acceperit, ea puer mutilatur. Si verò amplius con-
tundatur fœtus, ita ut pellicula ipsum continens rumpatur,
perditur fœtus. Quin & alia huiusmodi causa pueri mu-
tilantur. Quum in utero iuxta locum in quo mutilatus est
fœtus, angustia fuerit, necesse est corpus quod in angustia
inactur mutilari, iuxta illum locum. Quemadmodum
etiam arbores quæcunque in terra sunt, & non habent satis
amplum locum, verum à lapide, aut aliqua alia re impediū-
tur, quum emergūt, oblique ac tortuose sunt, aut hac parte
crassæ, altera tenues. Sic accidit etiam circa puerum, si in utero
iuxta aliquam corporis partem, angustior altera uteri
pars altera fuerit. Ceterum quod ex mutilatis hominibus
sani & integri gignantur pueri, ut plurimum contingere so-
let. Habet enim mutilati, numero omnia quæ sanum. Vbi
verò morbus aliquis ipsis, & humido ipsorum acciderit, à
quo semen provenit (quatuor sanè quum species sint humi-
di, quæ naturaliter in corpore existunt) genitura non totam
exhibent, debiliorem autem iuxta mutilatam partem.

Quare nihil miri mihi videtur, si etiam mutilen-
tur, quemadmodum parens. Et hæc mihi
de hoc dicta sufficiant. Redibo au-
tem rursus retro ad sermo-
nem quem dicere
reliqui.

e 2

HIPPOCRATES

Sæpe fer-
me sani &
integri ex
mutilis na-
scentur.

HIPPOCRATIS^D
COILIBER DE NATURA
PVERI SIVE FOETVS.
I ANO CORNARIO ME-
DICO PHYSICO
INTERPRETE.

Et de hoc Galenus dubitat Hippocra-
tisne an Polybi sit.

Quid agat
seme in vul-
va cum re-
gnant.

Cur omnia
ardentia spi-
ritum omni-
tant.

Ligna viri-
dia cum ar-
det cur fla-
tu spiritum
ve emittat.

SI genitura ab utrisque permanferit
in utero mulieris, primum quidem
simul mifcetur, utpote muliere non
quiefcente, coaceruatque ac cra-
ffa per calorem enadit. Deinde fpiri-
tum concipit, nempe in calido exi-
ftens, & poftea matre fpirante. Dein-
de vbi fpiritu repleta fuerit, via hic
ipfe fibi ipfi foras facit, & per media
genituram fpiritus erumpit. Quum autem fpiritu calido
via foras facta eft, rurfus alius frigidus à matre inſpirat, at-
que hoc facit per omne tempus. Calefcit enim utpote in cali-
do exiſtens, & frigidum fpiritus concipit à matre fpirante.
Omnia autem quæ calefcunt fpiritus habent. Spiritus au-
tem erumpit & fibi ipſi viam facit, ac foras procedit. Id autē
quod calefcit rurfus in feipſum alium fpiritus frigidū tra-
hit per fiſſuram unde nutritur. Atque hoc cōtingit etiam in
lignis, & in foliis, cibisq; ac potibus, ſi forte ita caleſcant. Eius
rei notione ligna ardentia exhibent omnia enim ligna hoc
faciunt, maxime verò ſubviridia. Emittunt enim fpiritus
iuxta ſectionem. Spiritus autem quum foras procedit, circū
caſuram volutatur, id quod ſemper fieri videmus. Mani-
feſta igitur eſt ratiocinatio de fpiritu, quod calidus exiſtens in
ligno, attrahit alterum frigidum à quo nutritur, & à ſeip-
ſo dimittit. Nam ſi non alterum pro eo quem à ſe dimittit
attrahit

A attraheret, non volutaretur fpiritus foras prodiens. Omne
enim calidū ſi g do moderato nutritur. Et vbi percalfactū
fuerit humidum quod eſt in ligno, in ſpiritus mutatum fo-
ras procedit, & quia parte foras e. it, ea ipſa calidus qui ineſt
adhuc in ligno, alterum frigidum ſpiritus eius loco attrahit,
à quo nutritur. Idem faciunt & folia viridia. Quum enim
incenduntur ſpiritus concipiunt, deinde erumpit ſpi-
ritus & viam facit, forſque prodit & circumuolutatur, pro-
cedens autem ſtreptum facit, qua parte inſpirationem præ-
bet. Quia & legumina & frumenta, & arborum fructus nu-
tum generis calfacta ſpiritus habent, qui fiſſura facta fo-
ras prodit, & ſi humida fuerint, ampliorem ſpiritus emit-
tunt, & viam maiorem faciunt. Et quid multis verbis opus
eſt? Omnia quæcunque caleſcunt, ſpiritus emittunt, & alium
frigidum vicifſim eius loco attrahunt, à quo nutrimentum
ſumunt. Atque hæce neceſſitates ea gratia à me productæ ſunt,
ut cognofceatur quòd genitura in utero calfacta ſpiritus ha-
bet, & emittit. Simul autē & à matre ſpirante, genitura ſpi-
ritum habet. Quum enim mater frigidū attraxerit ex aëre
in ſeipſam, fruatur eo etiam genitura. Calida autem eſt, ut-
pote in calido exiſtens, & tunc ſanè ſpiritus habet, ac emit-
tit, atque ipſa genitura inſara pelliculam acquirit. Circun-
tenditur enim quod foriſecus circumipſam eſt, cōtinuū-
que euiſit, utpote viſcoſum exiſtens. Quæmadmodum in pa-
ne dum torretur, tenuis quiddam pelliculæ ſpecie in ſuper-
ficiem abſcedit ac extat. Caleſcens enim panis & inflatus
elevator, qua parte verò inflatur, iſthic pelliculæ ſpecies ex-
citat & cōſtitit. Genitura autem calfacta ac inflata ex to-
to, pelliculæ foriſecus circumdatur. Verum iuxta medium
genitura, ſpiritus tranſitus extrā ac intro fit per pelliculam,
& hac parte tenuitas pelliculæ à genitura diſtat, & pauciſſi-
mum quid de genitura ineſt. Ipſa autem reliqua genitura
rotunda eſt in pellicula. Atqui genituram quæ ſex diebus in
utero inſit, & foras prolapſa eſt, ipſe vidi, & qualis tum ani-
mo meo obſeruabatur, ex illis ipſis reliquorum cōiecturam
facio. Ut verò ſepo viderim genituram ſex diebus exiſten-
tem enarrabo. Mulieris nobis familiaris famula canerix ma-
gno exiſtimationis ex virorum conſuetudine erat, quam in
ventre concipere non conueniebat, ut ne minoris exiſti-
matio

Folia viri-
dia cum
burūtur ſpi-
rant.
Legumina
& poma ſi
multaq; ca-
leſcunt ſpi-
ritu concipi-
unt.
Quid agat
ſemen cum in
vulva re-
manet.

Quali ſpe-
cie fuerit ſe-
men quod
ſex dies in

vulua man-
ferat. mationis redderetur. Audierat autem cantrix ipsa qualia v
mulieres inter se dicunt, quod quando mulier conceptura
est in ventre, genitura non egreditur, sed intus manet.
Auditis autem his atque intellectus, hoc semper obserua-
uit, & quum quandoque sentiret genituram non exeun-
tem, dominæ exposuit, & seimo statim ad nie peruenit.
Ego verò quum audissem, iussu ipsam ad terram saltare,
& postquam septies iam exilisset, genitura in terram pro-
fluxit, & strepitus factus est, atque illa conspecta ipsa ad-
mirata est.

Semen in
membrana
mollis tan-
quam ouis
conducitur. Qualis autem erat ego referam: velut si quis
ovo crudo externam testam circum circa adimat, in in-
terna vero pellicula inclusis liquor pellucescat. Modus qui-
dem talis erat, & ut abundè dicam, ruber erat liquor & E
rotundus. In pellicula vero fibræ quædam albæ ac crassæ
inesse videbantur, cum cruore crasso & rubro obuolutæ:
cucum autem pelliculam foris cruenta vestigia iustar su-
gillatorum, iuxta medium verò tenue quid eminebat,
quod mihi umbilicus esse videbatur, & per illum sanè spi-
rationem extra & intro primum facere apparebat: quin &
pellicula genituram ambiens ac complectens, tota ex illo
tendebatur. Talem sanè ego genituram sex dierum exi-
stentem vidi. Referam autem & aliam diuotionem, omni
cupienti de hoc scire, qui mihi paulo post hanc manifestè
apparuit, & testimonio esse potest omni meo sermone, quod
verus est, quantum homini de huiusmodi re dicere da-

Fœtus in v-
tero quo-
modo cre-
scat. tur. Atque hæc multa de hoc dicta sunt. Quod genitura in
pellicula est, & spiritum habet intro & foras, & augetur à
matre sanguine in vterum descendente. Menfes enim non
prodeunt, vbi mulier conceperit intra se ipsam, si puer sa-
nus fuerit, & permanere debet, nisi in quibusdam primo
mense modicam sui indicationem faciant. Verum san-
guis à toto corpore mulieris descendens, in orbem forin-
secus pelliculam circumstat, simulque cum spiritu sanguis
intra per pelliculam trahitur, qua parte perforata est, &
à genitura distat, congelaturque & futuro animali augmen-
tum præbet.

Quomodo
sensum cre-
scit fœtus. Quum autem tempus accesserit, rursus a-
liæ pelliculæ intra primam pelliculam tenues & multæ
circumtenduntur, eo modo quo prima pellicula facta
fuit. Sunt autem & hæc ab umbilico extenæ, & inter se
mutua

A mutua ligamenta habent. Quum verò iam hoc factum est,
ex descendente à matre sanguine & congelato, caro fit. Iuxta
mediam autem carnem umbilicus distat, per quem spirat,
& alimentum ac incrementum capit. At verò mulier quum
vterum gerit, à mensibus non prodeuntibus propterea non
doleret, quod sanguis non contrahatur, acervatim ab eis soli-
tus singulis mensibus, sed procedit sensim & modicè citra
dolorem, quotidie in vterum ipsum, & quod inest intus in
vtero augetur. Singulis autem diebus ea gratia procedit, &
non semel per mensem, quod genitura in vtero existens sem-
per à corpore trahit, prout vites, tum ipsa, tum spiratio la-
bet. Er primum quidem modica spiratio fit, & sanguis mo-
dicus à matre procedit. Quum verò spiratio amplior reddi-
tur, magis sanguinem trahit, & vberior is in vterum descen-
dit. Atqui vterum non gestantibus, vbi menses non prodie-
runt, propterea dolor oboritur. Primum quidem sanguis in
corpore singulis mensibus turbatur ab huiusmodi neces-
sitate, quod mensis à mense multum differt, & secundum fri-
giditatem, & caliditatem, atque hoc percipit mulieris corpus,
humidius enim est quam virile. Vbi autem turbatus est san-
guis, & venas impleuit, ab ipso descendit, qualis ab initio na-
turæ fuit. Quare si quidem euacuatur à sanguine mulier, in
ventre concipit: si verò repleta fuerit, non. Nam vacuis vteris,
& venis à sanguine factis, mulieres in se fœtus concipiunt:
Etenim post menstrui sanguinis purgationem mulieres in

B C ventre concipiunt. Causa iam dicta est. Quando autem con-
trahatur & secretus sanguis foras non procedit, sed in vte-
ros, vteri autem non hauerint, tunc sanè à sanguine diutius
immorante vteri calefcetes, reliquo corpori calorem trans-
mittunt, quandoque etiam sanguinem in venas corporis di-
stribuunt, ut & venter repletæ doleant, & tumores laxos pro-
ducant. Quandoque etiam periculum est ne claudicatio ex
hoc inducatur. Aliquando & vesicam obsident, premuntque
ac claudunt vesicam, & vrinx stillicidium inducunt. Ali-
quando pleni quoque sanguinis existentes vteri procidunt,
aut ad coxendices, aut lumbos, & dolorem exhibent. Ali-
quando vbi sanguis quinque aut sex menses in vteris mo-
ram trahit, putrefactus pus fit, & quibusdam pus per pu-
da exiit. Sunt etiam quibus circa inguem velut tuberculum

Fœmina cũ
vterum ge-
rat men-
struus cur
nolanguet

Mulieres
quæ gra-
uidæ non
sunt, & mē-
struus ca-
ret, cur ma-
le habent?

Fœminæ
menstruis
carentes nō
cōcipiunt.

Sanguis in
vuluis re-
tentus totū
corpus affi-
cit.

Mēstruum
diutius re-
tinentibus;

que agri- culum sit, illique suppuratum exit. Sed & alia multa huius-
modi mala mulieribus fiunt, ubi lunares purgationes non
eudines cō- procedunt. Sed quid opus est ea hic recensere? Referentur
enim in muliebribus morbis. Verum iam repetito eo quod
Caro cū gi- reliquit, sermonem absoluiam. Quum autem generatur ca-
gnaturquid- ro, tunc pelliculæ augescere in vtero sanguine, etiam ipsæ
fiat. augentur ac sinuantur, & præsertim externæ. Et sanguis à
matre descendens, quem sanè caro spirans attraxerit, in in-
crementum cedit, & si utilis non sit, in sinus pellicularum se-
cernitur: & ubi sūuata factæ fuerint, ac sanguinem suscep-
erint, tunc iam secunda appellatur. Et tantum de hoc mihi di-
xi.

Conforma- Et-
tio partus. tum sit. Caterum caro augescens à spiritu articulatur, &
abit in hac vnumquodque simile ad simile, densum ad den-
sum, rarum ad rarum, humidū ad humidum, & vnumquod-
que in propriam regionem abit, iuxta cognationem, ad id à
quo genitum est: & quæcunque à densis genita sunt, densa
sunt: & quæcunque ab humidis, humida: & reliqua iuxta ean-
dem rationem fiunt in incremento. Et ossa durefcunt à ca-
lore congelata. Et sanè ramificantur velut arbor, & tum
interna, tum externa corporis, adhuc melius articulantur:
Ipsūque caput distantiam acquirit ab humeris, & brachia
ac cubiti à lateribus: & crura iuxta se disparantur: & nerui
exiliunt circum naturas articularum: & os per se diducitur,
& nasus, & aures eminent in carne, ac perforantur: & oculi
implentur humore puro, & pudendum cōspicuum fit vtrum
tandem sit: & viscera coarticulantur: & iam etiam supernis
partibus spirationem facit, tum ore, tum naribus: & venter
inflatur, & intestina inflata supernè, per umbilicum spiritū
assumunt, ac disperdunt: & in podicem via fit à ventre ac in-
testinis foras, & in vesicam via foras. Atque hæc omnia à spi-
ritu coarticulantur, Nam inflata disparantur omnia, iuxta
cognationem. Etenim si velis fistulam vesicæ alligare, & per
fistulam immittere in vesicam terram & harenam, & plum-
bi tenuia ramenta, insuperque infusa aqua in fistulam infla-
re, primum quidē illa aquæ permisceretur, deinde verò tem-
poris progressu inflata secedent, & abibit plumbū ad plum-
bum, harena ad harenam, terra ad terram. Et si quis ipsa
vesicæ permittat, & distracta velica cōtemplatur, inueniet
simile ad simile progressum esse. Sic sanè etiam genitura &
caro

Similiendi-
nem hæc cō-
sidera.

A caro coarticulatur, & vnumquodque in ipsa simile ad simile
abit. Atque hæc mihi de hoc dicta sunt, & factus iam est
puer, & ad hoc peruenit femella quidem in quadraginta &
duobus diebus vt longissimè, primam coagmentationem
ac coarticulationem accipiens. Masculus vero vt longissimè,
in triginta diebus. Vt plurimum enim hoc tēpore, aut pau-
lò breuiore, vt paulò longiore, articulatio ipsis contingit.
Nam & purgatio fit à partu vt plurimum, in femellis qui-
dem, diebus quadraginta & duobus atque: hæc tardissima est,
& perfecta. Vacauerit autem periculo, enā si in viginti quin-
que diebus purgetur. In masculo verò purgatio fit diebus
triginta: atque hæc tardissima est, & perfecta. Citra tamen
periculum fuerit, etiā si in viginti diebus mulier purgetur.
Postremo autē tempore purgatio quā paucissima proce-
dit, & in iunioribus paucioribus diebus purgantur, in senio-
ribus verò pluribus. Caterum maximè laborat ac dolent in
partu, & partus purgationibus mulieres: primiparæ, & quæ
rarior pariunt, magis dolent, quā quæ sæpius. Atque pur-
gationes à partu mulieribus ea gratia fiunt, quod primo
tempore vsque ad dies quadraginta duos in femella, in ma-
sculo verò ad dies triginta, paucissimus sanguis in augmen-
tum pueri descendit. Ab hoc autem tempore copiosior, do-
nec pariat. Oportet itaque purgationem reddi in toto puer-
perij tempore, & foras exire ac respondere pro dierum ra-
tione ac proportionem. Principium autem huiusmodi purga-
tionis tale mulieri fit: Dum ex partu laborat, conturbatur
sanguis mulieri, & à forti pueri motu vehementer calefcit.
Conturbatus autem, primus quidem foras prodit. Deinde
puer, post puerum verò, mucus crassus sanguinolentus, &
deductio contingit huic, quemadmodū aquæ effusæ in arenā
sa. Postea post illum per omnes dies purgatio procedit, vsque
ad prædictum tempus, copia Atticæ hemunæ vni & dimi-
diæ primum, aut paulò plus minúsve, pro eius temporis ra-
tione, donec desinat. Procedit autem sanguis velut à victi-
ma, si sana est, & sana futura est mulier, & statim congela-
tur. Si verò mulier sana nō est, neque sana futura est, purga-
tio paucior procedit, & specie deterior, & non citò congela-
tur. Id verò hoc modo habet. Si mulier vterum gestans mor-
bum habuerit nō cognatum, in puerperij purgatione perit.

Tempus
cōformatio-
nis in vter-
o.

Quæ fie-
mina plus
minúsve in
partu, puer
perioque la-
boret.

Quo pacto
factus erū-
pat.

Si verò non purgetur in prioribus diebus vterum gerens, ita dum sana existens, aut etiam non commoueat autem ipsa purgatio siue à pharmacis, siue sua sponte de repente, iuxta

Puerperæ
cum nō ple-
nè purgan-
tur, periculi-
tantur.
Purgatio-
nes quot
diebus fiant.

dierum rationem procedet, quibus non vna vice procedit. Si enim non purgetur mulier à purgationibus partus, morbus magnus ipsam corripit, & periculum viri incurrit, nisi citò curetur, & quis conuenientem ipsi purgationē inducat. Hæc propterea produci, ut ostenderē quod in pueris membrorum discretio longissima contingit, in femella in quadraginta duobus diebus, in masculo in triginta, ut tardissime contingat. Reperam autem iterum eandē rem iisdem verbis, maioris lucis ac declarationis gratia. Dico enim rationem respondendi, quod genitura in vtero existenti paucissimus sanguis à matre in vterum venit, si femineam genituram habeat, in quadraginta duobus diebus, in his enim coarticulatur puerorum membra: ab hoc verò tempore copiosior sanguis venit. Et in masculo rursus iuxta rationem dierum triginta. Quod verò hæc vera sit, etiam alterum testimonium adest, hoc modo habens, Primis diebus ubi genitura in vteros illapsa est, paucissimus sanguis à muliere in vteros venit, deinde copiosior. Si enim acervatim & multus semel veniret, genitura spirationem habere non posset, sed sanguine multo accedente suffocaretur: Rependitur autem in purgatione vice versa, purgatio enim puerperæ in primis diebus plurima procedit, deinde paucior, donec desinat. Multa autem mulieres puerum masculum iam perdiderunt paulò antè trigessimum diem, & inarticulatus apparuit. Qui verò postea perditus sunt, aut simul cum trigesimo die, omnes articulatæ apparuerunt. In femella itidem iuxta rationē quadraginta duorum dierum habet. Nam ubi his absolutis perditur, articulatio membrorum apparet. Siue autem prius, siue postea perditur puer, iuxta hanc rationem apparet. Nam & secundum rationem, & necessitatē, articulatio contingit in femella, in diebus quadraginta duobus, in masculo in triginta. Testimonium enim præbent abortus puero- rum, & à partu purgationes. Quod autem femella postea minus conformatur ac coarticulatur, causa hæc est: quod ge-
nitura

Quando
abortus in-
formes.

Puella cui
tardius co-
formetur.

A nitura feminea debiliior est ac humidior quàm mascula, & iuxta hanc rationē necesse est posterius conformari femellam quàm masculū, atq; ea gratia etiā purgatio diuturnior est in femella quàm masculo. Redibo autem rursus retrò unde digressus sum. Postquam iam articulatus fuerit puer, speciebus membrorum ipsius augescantibus, tūc & ossa duriora fiunt, & cauantur, atq; hæc à spiritu fiunt. Cava autē ex-
stantia trahunt ad sese à carnibus quod in sanguine est pinguis-
simum: & progressu tēporis ramificantur rursus extremitates osium, quemadmodū arboris extremitates postremum ramos spargunt, sic & in puero digiti manuum ac pedum inter se disparantur. In ipsi autem extremitatibus vn-

B gues enascuntur. Delinunt autē venæ hominis omnes in digitos manuum ac pedum. Et crassissimæ quidē sunt venæ totius corporis, venæ capitis, deinde crurū, & brachiorū ac cubitorum. In pedibus autē & manibus, tenuissimæ ac densissimæ & plurimæ venæ sunt. Nervi itē tenuissimi ac densissimi & plurimi, & ossa magnitudine minima, atq; hæc maximè in digitis manuum ac pedum existunt. Verū ex digitis, utpote ossa densa ac parua habentibus, venas itidem ac nervos, sic etiā vngues tenues ac densi nascuntur, & intercepti ac concludunt venarū extremitates, ut ne amplius augescant, neque altera alteri prænuceat: ut nihil miri sit vngues in extrema corporis parte densissimos esse, ex densissimis eniri constant. Simul autē cū vnguibus etiā capilli in capite radican-

C tur. Ceterum pilorum natura hoc modo se habet. Oriuntur quidē maximi ac plurimi, qua corporis parte cuticula rarissima est, & ubi pilus moderatū humorē in alimentum habet: & ubi cuticula postea rara fit, ubi etiam pili postea nascuntur, velut in mēto, & pube, & sicubi aliàs pili nascuntur. Simul enim ut genitura prodit, etiā caro rarefit, & cuticula & venæ aperiuntur magis quàm priori tēpore. Nā dum adhuc puer est, & venæ tenues existunt, non procedit per ipsas genitura, eadē ratio de mēstribus virginū est: Simul autē ut via fit & genitura, & mēstruis virginibus, etiā pilos emittit pubes, cum pueri, tum virginis, rara nimirum cuticula reddita, simulq; pilus moderatā humiditatem in alimentum habet, & non pauciorē. Si verò & in mēto viri contingit. Rara enim fit cuticula, procedente in ipsam de capite humiditate, Simul

Cava ossa
quid agant.

Digitus tan-
quam rami-
culi arboris
extremo dis-
cernuntur.
Quæ in pe-
dibus & ma-
nibus in-
sunt.

Cur densi
vngues.

Capillus
pilusq; quo
loco frangi-
tur.

Seminis
per venas
via quādo
fiat.
Virgine-
lis cui in-
terdū mē-
ses non fiunt,
pubertatis
caussa.

Hippocratis Liber

Simul enim & in coitu, simulq; interiecto tempore, pilus mo-
deratam humiditatem in alimentū habet, & tunc maxime,
quum tempus contingit humiditati de capite descēdenti in
coitu, ad mentum à pectore distās. Signum autem eius quod
in rarissimis cuticulæ partibus pilus enascuntur: si quis velit
inurere cutem, & pusillam tantum facere, eamq; sanare, cu-
tis densa reddita per cicatricē pilos non producit. Quicumq;
verò Eunuchi dum pueri sunt, fiunt, propterea neq; in pube,
neque in mento pilos producant, leuēq; toti existunt, quod
via geniturae non facta, cuticulam non rarefacit per totā su-
perficiē. Intercepta est enim ac conclusa geniturae via, quem-
admodum paulo ante à me relatum est. At verò mulieres le-
ues fiunt, & mento, & corpore, quod in coitu ipsarum humi-
ditas non similiter agitata velut viri, cuticulam raram non
facit. Quicumque autem calui fiunt, hi sanē pituitosi sunt. &
pituita in capite ipsorū simul cum coitu agitata & calfacta,
ad cuticulam allabens pilorū radices exurit, & desunt pilī.
Verū eunuchi propterea calui non fiunt, quod vehementē
motum non faciant, neque pituita in coitu calfacta pilorum
radices exurit. Carterū canī ob id fiunt quod lōgo tempore
pertransuente in homine humiditate, albidissimum eius secer-
nitur, & ad cuticulam allabitur, & pilus albidiorē humi-
ditatem trahens albidior fit quā priorī tempore, itēque
ipsa cuticula, praesertim vbi canī sunt, albidior alba euadit.
Et quicumq; ex natiuitate canū quid in capite habent, etiam
illis cuticula summa vbi canī sunt, reliqua albidior existit. F
Illic enim albidissima est humiditas. Habet autē res hoc mo-
do. Qualemunque humiditatem caro attraxerit, siue albā,
siue rufā, seu nigrā, tali colore etiam pilus inficitur. Atq;
hæc de hoc dicta sunt. Redibo autem rursus ad sermonem
relictum. Quum itaque extremitates corporis pueri foras
ramos sparserint, & ungues ac pilī radices egerint, tunc iam
etiam mouetur, & tempus ad hoc fit, masculo quidem men-
ses tres, foemellæ verò quatuor. Sic enim ut plurimū contin-
git. Sunt autem aliqui pueri, qui ante hoc tempus mouētur.
Mouetur autē primū masculus, quia fortior est quā foe-
mella: & primū quoque conformatur masculus, nam à for-
tiore & crassiore genitura fit. Quum autem mouetur foetus,
tunc sanē lac indicationem sui, matri præbet. Mamme enim
attolluntur.

Cute vstu-
lata pilus
non fructu-
cat.

Eunuchi
quare non
pubescant.

Caluitij
caussa.

Eunuchi
non calue-
sunt.
Canities
cur.

Canī cur
in ortu.

Quotus in
vtero foetus
mouetur.

De Natura Pueri.

39

attolluntur, & papillæ gliscunt ac turgēt. Lac verò non pro-
dit & in mulieribus dei sem carne lactantibus, lac posterior
significationem de se præbet ac prodit. in rarū verò carnem
habētibus, prius. Lac autem ob huiusmodi necessitatem fit. Lac cur
fiat.
Quum vteri tumidi pro pueris sunt, ventrem mulieris com-
primunt, tunc vteri pleni vbi compressio contigerit, pinguis-
simū de cibis ac potibus foras proiicit, in omentum ac car-
nem. Quemadmodum si quis coriū illinat multo oleo, & imbi-
bere permittat, & vbi imbiuit coriū ipsum premit, oleum
vtriusque exiliens foras ex corio compretis. Sic etiam si venter
pinguis sit in se abeat à cibis ac potibus, comprimaturq;
ab vteris, pinguis oleo prodit in omentum ac carnem. Et si ra-
ra carnis mulier fuerit citius percipit eius per saltationem:
sinon, posterius. Quā & peccata praegnācia si non agrotent,
ab eodem potu ac cibo pinguiora præterea fiunt. Similiter
autē & mulier. Et à pinguitudine calfacta ac alba existente,
quod edulcatū est à caliditate, quæ ab vteris accessit, expres-
sum venit in mamas, & in vteros quoq; parum venit, per eas-
dem venas. Tendunt enim & in mamas & in vteros venulae
hae, & consimiles aliae. Et vbi perueniunt in vteros de lacte,
puer ipso paululum fraitur, Mamme vero suscepto lacte im-
pletæ attolluntur. Et vbi peperit mulier principio motus fa-
cto, lac in mamas ipsas procedit, si lactauerit. Sic enim res ha-
bet. Dum mamme lactant ac exuguntur, venulae in mamas
ampliores fiunt ampliores autē lacte, à ventre pinguitudinē
trahentes, in mamas distribuunt. Nam & vir si mīlū coeat,
venae ampliores reddunt. Venerē magis inducunt. Habet au-
tem & hoc eo modo. Alimentum & augmentum puerorū fit,
vbi ea quæ à matre veniunt, in vteros processerint, & prout
mater habet iuxta sanitatem aut debilitatem, sic & puer ha-
bet. Quemadmodum etiam quæ in terra crescunt, à terra au-
gmentantur, & prout terra habuerit, sic etiam nascētia in terra
habent. Etenim semen vbi deiectum fuerit in terram, humi-
ditate quadā ab ipsa impletur. Habet enim in se terra omni-
genum humore, ut nascētia nutrire possit impletum autem
humore semen, inflatur & intumescit, & vis quæ in semine
lenissima est, ab humore condensari cogitur, condensata au-
tem à spiritu vis, & humore folia producere, semen rumpit,
& primū folia foras emergūt. Vbi verò emerferint, quum
non

tr quorūq;
probat.

Pecora gra-
uida potu
& cibo ma-
gis pingue
fiunt.

Lactis co-
pia quādo.

Salacitas
viri vnde.

Quomodo
lata natiun-
tur.

Hippocratis Liber

non amplius ab humore in semine existente folia nutrirī possunt, rumpitur infernū semen, utemque folia, & semen à foliis coactū, vim suam ad inferna demittit, quæ videlicet in ipso restat propter gravitatem, & sunt radices ex foliis distentæ. Postquam autem plāta iam firmiter radices infernæ egerit, & alimentum à terra sumit, tunc sanè totum evanescit, & in plantam consumitur, præter corticē qui solidissimus existit. Rursus autem cortex in terra putrefactus progressu temporis e tanidus fit, & quidam folia ramos producit. Ex semine itaq; tanquam ex humido nata planta, donec quidam tenera & aquosa fuerit, in augmentū superne ac infernæ procedens, fructum excludere non potest. Non enim vim habet fortem ac pingue, ex qua semen condensari queat. Vbi verò solidior facta est, & progressu temporis radices egerit, tūc iam & venas habet amplas, tum ad supernam, tum ad infernam partem: & tunc sanè non amplius aquosum ex terra trahit alimentum, sed crassius & pinguius ac copiosius quod calfactū à Sole efferuescit in extremitates, & fit fructus iuxta cognationem, ex quali etiam generatur est. Multus autē ex modico, & propterea fit, quod singula ex terra nascentia maiore vim ex terra, quā ex eo vnde generata sunt, trahunt, & efferuescunt non secundum vnum, sed secundum multa. Quum autem fructus prodierit, à planta sua nutritur. Planta enim à terra trahens, fructui transmittit. Sol autem fructum coquit, & solidū facit, quod aquosius in ipso est, ad sese trahens. Atq; hæc mihi dicta sunt de his quæ ex semine nascuntur à terra & aqua. Ceterum ex plantariis ab arboribus arborescunt, hoc modo. Ramus vultus habet, qua parte ab arbore defractus est, in infima ad terrā parte, vnde radices prodeunt. Pangitur autem, & in terram demittitur, hoc modo: Quum plāta quæ in terra existit, humorem acceperit à terra, tumescit & spiritum habet, quæ verò pars supra terram eminet, nondum. Spiritus autem & humor condensans in inferna plāte parte vim, quantū eius gravissimum est, in infernam partē erumpit, & ex ipso radices tenet & sunt. Postquam autem in infernam partem receptus fuerit, tunc iam ex radice humorē trahit, & partē supra terram emineatē transmittit: & tunc sanè rursus superna pars intumescit, ac spiritū habet, & quantum ex vi in planta leue inest, id ipsum congregatum germinat, ac folia

Quæ terra
gignuntur,
quomodo
procedant.

Cur multa
ex vno gi-
gnantur.

Arbor qui
plantetur,
crefcitque.

De Natura Pueri.

40

A folia producit, & iam in supernā partem augmentum facit, itemq; in infernam. Sic itaq; contrarium contingit circa germinationem, in his quæ ex semine, & in his quæ ex plantariis proueniunt. Ex semine enim prius solum emergit, deinde radices in infernam partem demittuntur. Verum arbor primam radices agit, deinde folia acquirit, propterea quod in semine ipso humoris eiq; inest, & in terra quū totum inest, alimentum inest primum folio turbidus, vnde folium nutritur, donec radiceretur. Verum in ramo non sic fit. Non enim gignitur ex altero, vnde folium primum alimentū habeat, sed ipse ramus est, & velut arbor habet, & multa eius pars supra terram eminet. Quare quum supra terram existat, humore Bim, leti non potest, nisi ex inferna parte magna quadam vis procedens in supernam humorem distribuatur. Et plantarium primo necesse est, ut supra augmentum sufficere a terra in radices, deinde ubi sic à terra attraxit sursum distribuere, & folia ad germen & augmentum concitare. Quum autē augmentum cepit plantā, à tali necessitate ramos spargit, quam referam. Quū prius humoris ipsi accesserit ex terra attraherum put præ multitudine, qua parte quā plurimus fuerit, & hac parte planta ramos emittit: augetur autem & in amplitudinem, & in supernā, & infernam partem, propterea quod inferna terre pars hyeme quidem calida est, æstate autem frigida. Atque hoc propterea contingit, quod terra humida est in hyeme, præ aqua de celo delabente, & compriuntur in se ipsam, ut ore humore grauiore existente: densior autem ab hoc ipso est, & nullam transpirationem habet. Non enim amplius magna raritas ipsi inest: & propter hoc inferna terre pars hyeme calida est. Nam & fumum deus acci, multum, intus calidius est, quā quod rarum existit: alias, humecta ac compressa, à seipsis concalescunt, & breui à calore valde exalta putrescunt, quæ enim permeat spiritus per ipsam, intus quum densa existunt. Si verò sicca fuerint, ac rare posita, multominus calefcunt ac putrescunt. Atque sic sanè frumentum ac hordeum humidum, ac madefactum, intus calidius est, quā si sicum sit, & rare positum. Et vestes pelliceæ colligatæ ac fortiter compactæ, à seipsis comburuntur, velut ego vidi, quemadmodum ab igne exultat. Sed & alia si quis velit considerare, Omnia quæ comprimuntur à seipsis, calidiora

Cur herbe
& arbores
contrario
modo coa-
lescant.

Cur terra
inferiora
hyeme ca-
lida, æsta-
te frigida
sit.
Cur humi-
da cum co-
acescant
calefcant.

Hippocratis Liber

diora reperiet, quàm quæ rarè posita sunt. Non enim habent unde frigiditatem inspirent à ventis. Sic etiam inferna terre pars cum plena sit, & ipsa à seipsa comprimatur, nimirum graui ac densa cœtus, ab humiditate in hyeme calefit, nullam enim caliditatis perspirationem habet. Sed ubi de cœlo aqua cadit in ipsam, quò spiritus prodierit ab ipsa in terra, non vterius penetrat, vtpote terra densa existente, sed spiritus retrò ad aquam abijt: & propterea fontes ac marinæ aquæ, hyeme calidiores sunt, & æstiuiores quàm æstate, quia spiritus dum exhalat, retrò abijt ad aquam, quum terra densior existat, & per se spiritum non transmittat. Et aqua multa existens quæ contigerit, ea per rûpens procedit, & viam sibi ipsi ampliorem facit, quàm à modica existat. Aqua enim in terra non consistit, sed semper in decliue procedit. Si autem spiritum ab aqua procedentem terra per se hyeme transmittat, partem aquæ ipsa procederet, & fontes hyeme magni non essent. Atque hæc omnia in hoc dicta à me sunt, quod terræ inferna pars calidior esse apparet hyeme, quàm æstate. Nunc autem dicere volo, quòd æstate frigidior quàm hyeme, inferna terre pars esse videtur. Terra æstate rara est & leuior, nimirum Sole vehementius irridente, & ab ipsa humiditates ad sese attrahente. Habet autem terra in se semper aquam plus aut minus. Spiritus autem omnes nobis sunt ab aqua. Id quod sic se habet, unde coniectare possis, demonstrabo. Etenim ab omnibus fluminibus ac nebulis spiritus semper procedunt. Est autem nebula aqua in aere coharrens & continua. Et tunc sanè terra rara est ac leuior æstate, & aquam in se habet, & aqua in decliue sunt, procedente autem aqua semper inde alius ex alio spiritus exhalat. Qui vero exhalat, per terram abijt leuiorem ac raram existentem, & frigiditatem terræ inducit, & ipsa aqua simul perfrigeratur. Habet autem sic, Quemadmodum si quis aquam in vitro existentem fortiter comprimatur, & per puncturam acus, vel paulo maiorem, perspirationem aque faciat, & ipsum vitrum in sublimi suspendat, nullus spiritus per foramen procedat, sed aqua, non enim habet spatioseatem, per quam aqua spiritum emittat. Sic sanè se habet etiam hyeme aqua in terra. Si autem aquæ in vitro locum satis amplum feceris, & vitrum in sublimi suspenderis, spiritus per foramen procedet. Locum enim spiritus habet ab aqua mota, procedendi per

Mare & fontes cur hyeme calefiant, & surgant.

Nebula quid.

Tri omissa confirmat.

De Natura Pueri.

41

A vitrem, & propterea per foramen spiritus transit. Sic sanè se habet etiam æstate aqua in terra. Satis amplum enim locum habet, nimirum terra raram existentem, & sole ab ipsa humorè ad se trahente, & per terram spiritus, vtpote qui frigidus existit, ab aqua per ipsam raram existentem ac leuiorem. Ob hoc itaque inferna ipsa pars æstate frigida existit, & aqua ipsa adhuc magis quàm spiritus, in terra frigidus existit, & ipsa in se ipsam, & in terra spiritum emittit. Sed & aqua quæ hauritur in puteo, spiritum semper mittit, velut flabellum, atque hoc ipsum aquæ frigiditatem inducit. Quia verò non hauritur æstate sed stans densa existit, non immittit spiritum in se à terra susceptum, neque in terram à seipsa distribuat, & simul à sole & aëre in puteo non disperso, sed stante ac firmato, primum superficiem ipsius calefit, deinde alia eius pars ad aliam deorsum caliditatem distribuit, & propterea aqua quæ æstate non hauritur, calidior est ea quæ hauritur. Quin & fontes valde profundi æstate semper frigidi existunt, & aqua hausta hyeme terra calida existente, ex tali fonte, statim quidem calida est, ubi vero tempus progressum fuerit, frigida est ab aëre videlicet frigido existente talis facta. Perfrigit enim à vento, & spiritus per ipsam pertranhit. Quod admodum etiam aqua quæ æstate hauritur, ubi hausta fuerit, statim frigida est, calida autem fit postea, propterea quod terra raram existere, & spiritum in ipsa existente, perfrigitur. Vbi autem hausta tempus accesserit, stabilis fit, & calida cõspicitur. Calefit enim ab aëre calido existente, quod admodum & aqua quæ non hauritur in puteo æstate, ob hoc ipsum calida redditur. Aeq; hæc à me de hoc dicta sunt. Repetam autem rursus quòd æstate inferna terre pars frigida est, hyeme verò calida. Superna autem vice versa. Et oportet arbori non duo calida simul accedere, neque duo frigida simul, si sana esse debet. Verùm si quidem ex superna caliditas accesserit, ex inferna frigiditatem ipsi accipere oportet, & vice versa, si ex superna parte accedat frigiditas, ex inferna caliditatem ipsi contingere oportet. Et ra- dices ubi attraxerint, arbori transmittunt, & arbor vicissim radicibus atque sic & frigidi & calidi conservatio contingit. Quemadmodum homini ingestis cibis ut vitrem, qui dum concoquuntur calefaciunt, perfrigerationem à potu facere oportet. Sic & arbori contrarium rependi oportet, ex infer-

Cur aqua hyeme calida, æstate friget.

Fontes alii qualis aqua

Homines si cuncti arbori nutriendi.

na parte ad supernam, & vicissim, & augetur arbor, & in supernam, & in infernam partem, propterea quod alimentum ex inferna & superna ipsi accedit. Et quando quidem vehementer tenera fuerit arbor, fructum non producit. Non enim est in ipsa pinguis vis, neque crassa, quæ ad fructum conferre possit. Progressu autem temporis venæ in ipsa dilatata, pinguem ac crassam infusionem ex terra in ipsam faciunt, sol autem ipsam diffundens, ebullire facit, utpote leuem existentem, in extremitates, & fructum producere, & tenuem quidem humiditatem à fructu sol aufert, crassam autem concoquens & calefaciens edulcat. At verò arbores non fructifera, in se pinguitudinem tantam non habent, quantum eius in fructum est expendendum. Omnis arbor autem quum per tempus solida facta fuerit, & ex inferna parte radices firmarit,

Cur insita
iuxta fructum
ferant.

Partus ter-
renus com-
paratur.

Pueri sunt
in utero.

iam penitus constanter augetur desinit. Quicumque verò in arboribus enatæ viuunt, & fructificant non similem fructum arboribus, quibus insite sunt, id ipsum tali modo contingit. Oculi primum quidem germinant. Alimentum enim habet primum ab arbore, ex qua ablatus est, deinde ab ea, in qua insitus est. Vbi autem germinauerit, sic in arborem radices tenues à se demittit, & primum humore fruitur in arbore, in quam insitus est, existente, deinde tempore accedente, demittit radices in terram, per eam in qua insitus est, & fruitur humore quem à terra trahit, & alimentum inde ipsi contingit, ut non mirum sit, insitas arbores, alios fructus producere, à terra enim viuunt. Hæc mihi de arboribus & fructibus dicta sunt ea gratia, quod indignum mihi factum videbatur, & ne poteram quidem hæc tractationem semiperfectam relinquere. Redibo nunc rursus rursus ad illum sermonem, cuius gratia à me hæc de istis relata sunt. Censeo enim terræ nascencia omnia viuere ex terræ humore, & qualis terra humorem in seipsum habet, talem etiam nascencia ex ipsa habere. Sic etiam pueri viuunt de matre in utero, & quali mater sanitate prædita est, talis etiam puer habet. Quod si quis considerare velit ea quæ de his dicta sunt, ab initio usque in finem, inueniet naturam omnem consimilem esse, & ex terra nascendum & hominum. Et hæc mihi de hac dicta sunt. Caterum puer in utero existens manus apud genas habet, caput autem prope pedes, & non datur probè ac cer-

Ac certo cognoscere, etiam si puerum in utero videret, utrum caput sursum habeat, an deorsum. Verum ex umbilico pelliculae tenet & sunt ipsum continentes. Nunc autem referam dinotionem, quam paulo ante me demonstraturum dixi, quantum humanæ menti possibile est manifestam existentem, omni qui de hoc cognoscere velit, quod genitura in pellicula est, & quod iuxta medium ipsius umbilici est, & per illum sanè, primo spiritum in seipsum trahit, & foras emittit, & quod ex umbilico pelliculae tenet & sunt. Sed & alia pueri naturam, quam dixi, sic tota habere usque in finem reperiet, quomodo videlicet à me in his sermonibus declaratum est, si quis testimoniis, & oculis inspectionibus à me producat ut velit. Et enim si

Per ovum
hoc confir-
mat.

Quo pacto
puer etiam
pat.

quis ova viginti aut plura, quo pulli ex ipsis excludantur galinis duabus aut pluribus subiacere vult, & singulis diebus à secunda exordio, usque ad ultimam quæ excludatur pullus ex ovo, subtrahere, confringere, ac videre, inueniet omnia se habere iuxta meum sermonem, quomodo volueris naturam, ad humanam conferre oportet. Quod enim pellicula ex umbilico tenet & sunt, & reliqua quæ de puero dicta sunt, sic se habere in ovo volucris reperies, ab initio in finem. Atqui si quis nondum vidit, mirabitur in volucris ovo umbilicum inesse. Atque hæc sic habet, & sic à me relata sunt. Quando verò mulieri partus appropinquat, tunc puer se mouet, & manibus ac pedibus calcitrante, pelliculam quandam internam rupit, contingit, rupta autem una, etiam alia debiliorem vim habent, & rumpuntur primum quidem illi contingit & coherentes, postea extrema. Quum autem ruptæ fuerint pelliculae, tunc foetus à vinculo exolutus, & agitatus foras procedit, Neque enim amplius adhuc haeret pelliculis amissis, neque, utrum amplius puerum continere possunt, pelliculis velut dixi amissis, & ab ipsis abruptis. Cohæret enim pellicula etiam uteris, ubi cum puerum obuoluunt, non adeo vi valida ac multa. Quando autem procedit puer, violat & dilatat uteros in exitu, ut pote teneros existentes. Procedit autem in caput, si secundum naturam prodierit, & tenuissimam enim sunt ipsa supernæ partem, si ex umbilico percipiantur. Quum autem in utero est, magis continens existit usque ad pelliculam rupturam simul cum decimo mense, quando partus matri propinquat, & adest. Si verò violentam affectionem perpetiatur puer, etiam ante

Caput pri-
us si natu-
raber ex-
cat,

præfinitū tempus ruptis pelliculis prodit. Quin & si alimen-
tū à matre prius puero defecerit, etiā sic partus matri prius
aduenit, & ante decimū mensem puer prodit. Cæterum quæ
longius quā decem mēsum tempus vterum gestare sibi vi-
detur: nam hoc iam sype audiui, illæ ipsæ hoc modo quem
diuturnus sum decepte sunt. Quum vteri spiritū acceperint in
seiplos, à ventre statim exhibente, eleuantur ac intumescunt
contingit enim hoc. Videntur sanè sibi mulieres tunc conce-
pisse. Præterea in mense non procedentes, cōgregati fuerint
in vtero, & diutius manserint, si imper peritū in vteros, ali-
quando vnā cum statu à ventre, aliquando etiam calefcentes,
& sanè tunc quoq; in vtero habere mulieres sibi vidētur, ni-
mirum mēsum non prodeuntibus, & vteris eleuatis. Dein
de aliquando menses sua sponte erumpunt, aut alius superue-
nientibus à corpore in vteros, & priores protrudentibus, &
status egreditur, & multis iam statim post mēsum purgatio-
nem vteri hiant, & ad pudendū vertuntur, & tunc viris per-
mixtae, ad se genituram concipiunt, eadem die aut omnino
in paucis. Existimant autem inexpectè harum rerum ac ra-
tionum, etiam illo tēpore se in vtero habuisse, quando men-
ses non prodibant ipsis, & vteri erant eleuati ac tumentes.
Quod autem non diutius quā decem mēsum contingat
vterum gestare, ego teno istabo. Alimentum & augmen-
tum quod à matre descebat, non amplius sufficiens est pue-
ro, vbi decē menses præterierint, & foetus auctus fuerit. Tra-
hit enim quod dulcissimum est in sanguine ad sese, simulq;
etiam lacte modicè fruitur. Quum autem hæc ipsi rariora
ac pauciora sint, & puer plenus ac maturus existat, copiosius
alimentum desiderans calcitrat, ac pelliculas rumpens, ini-
tium partus matris inducit, & hoc perpetiuntur magis mu-
lieres primiparæ: deficit enim pueris alimentum, vt ad de-
cimū usque mensem sufficere non possit. deficit autē per
huc modum. Sunt quædam mulieres quibus sufficientes mē-
ses puer gignitur, quædam quibus pauciores: hoc ipsum si sem-
per fiat in natura, & genere, maternum ipsis existit. Quæ ve-
rò menses paucos demittunt, hæc etiam pueris postremo tem-
pore, vbi iam maturi fuerint, alimentum rariius exhibentes,
ipsos calcitrare faciunt, vt & ante decimū prodire festi-
nent. Modicus enim sanguis à iuueniculis ac nouellis matri-
bus

Quæ plu-
quam desce-
ntes g-
stasse vide-
tur, cur sal-
lantur.

Cur plu-
quam decē
menses par-
tus in vtero
esse nō pos-
sit.

Cur nutri-
mentum an-
te decimū
mensem pue-
ro in vtero
deficiat.

A bus procedit: vt plurimum verò cōtingit tales mulieres etiā
sine lacte esse, quæ paucos menses demittunt. Sic pueri enim
sunt, & densiorem carnē habent. Huic autem rationi, quod
videlicet deficiente alimento prodit puer, etiam si nō aliqua
violenta affectio ipsi accidat, etiā hoc testimonio esse potest.
Volucris ex ouo luteo nascitur, hoc modo. Incubante matre
ouum calefit, & quod in ouo inest à matre mouetur, cale-
scens autem id quod in ouo inest, spiritum habet, & alterum
frigidum ab aëre per ouum attrahit, Ouum enim adeo ra-
rum est, vt spiritum qui attrahitur sufficientem ei quod in-
tus est transmittat: & augetur volucris in ouo, & coarticula-
tur modo eodem ac conuulsi velut puer, quemadmodum
iam ante à me relatum est. Nascitur autem ex luteo ouo vo-
lucris, alimentum vero & augmentum habet ex alio, quod
in ouo est, atque hoc iam omnibus manifestum factum est,
qui animum aduerterunt. Vbi autem defuit alimentum pul-
lo ex ouo, non habens id sufficiens vnde viuat, fortiter moue-
tur in ouo vberius alimentum querens, & pelliculæ circum-
dirumpuntur, & vbi mater sentit pullum vehementer mo-
tum, putamen exalpens ipsum excludit, atque hæc fieri so-
lent in viginti diebus, & manifestū est quod ita se habent.
Vbi enim exclusa est volucris, nullus humor in oui testis in-
est, qui sanè memorabilis existat, expensus est enim in pul-
lum. Sic etiā vbi auctus fuerit puer, mater non amplius suf-
ficiens alimentum ipsi exhibere potest. Vberius itaque præ-
sente alimentum puer querens, calcitrando pelliculas diru-
pit, & à vinculo exolurus simul foras prodit, atq; hæc vt lon-
gissimè in decem mēsum sunt, & secundum hanc ratio-
nem etiam pecoribus ac feris partus aduenit, in tēpore quo
singula pariunt, non tamen diutius. Frenum unicuique animali ne-
cesse est tempus esse, in quo alimentum foetus rariius erit, &
deficiet, & partus adest, Et quæ quidem paucius alimentum
pueris præbent, citius pariunt. Quæ verò vberius, posternius,
Atque hæc mihi de hoc dicta sunt. Porro diruptis pelliculis,
si pueri momentum in caput inclinatum prædominabitur,
mulier facillè parit. Si autē obliquus, aut in pedes procedet,
contingit enim hoc sæpe si momentum huc inclinari, siue
præ vterorum spaciositate, siue si mater in labore ex partu
primum non quieuit, & si sic procedet, mulier difficulter pa-
rit

Quæ parti
sine lacte
esse, quæ
paucos me-
ses demit-
tunt. Sic
pueri enim
sunt, & den-
siorem car-
nē habent.

Hoc etiam
Plurimum &
Aristoteles
esse videt.

Partus quæ
do accelera-
tur.

Pecora si-
multer ena-
scuntur.

Cur quæ-
dam tardius
quædam ce-
lentis pa-
riant
Partus
qualis

Quando in riet. Multa autē vel ipsa perierunt, vel puer, aut simul ma-
enixa ma- tres vñā cum foetibus. Ceterum ex partientibus ac puerperis
tres parūf- maximē laborant primiparae, propter inexperienceā dolorū,
veperunt. & dolent quidē totū corpus, maxime verō lumbos ac coxen-
para ma- dices. Nā coxendices ipsarū disparantur. Verū expertae iam
tus in eni- partus, minus primiparis dolent. Quae verō multicties perpe-
xu laborat. rerūt, multo minus dolēt. Si porro in caput processerit puer,

caput primum foras prodit, deinde alia membra consequuntur, postremum autē vmbilicus. Ex vmbilico autē secunda tenta est. Post hæc aquositas & nucus sanguinolētus tum à capite,

Vulvulicus, tum à reliquo corpore secretus, præ violētâ & dolore ac calore, atq; hic viam struit purgationi à partu cōsequenti. Post existū autē eius mucī crūstī, purgatio fit per tēpus antea relaxatū. Et tū mām r. tū reliqua mēbra quæ humidiora sunt, mulieribus rumpūtur, minime quidē in primo partu, postea

Qui signa-
tur gemel-
le

James &
Sons hoc cũ
firmant.

verò prout plures pariunt, ita amplius rumpuntur, euacuatis
venis præ partus purgatione. Atque hæc à me de hoc dicta
sunt. Gemelli autè fiunt ab vno coitu, hoc modo. Vteri
frequentes & curuos habent, alios remotiores, alios propin-
quiores pudèdo. Et animalia quæ multa gignunt, plures sinus
habent, quæ ea quæ pauca. Similiter autè habet & peiora &
feræ, & volucres. Vbi itaq; cõtingit geniturâ findi, & in duos
sinus peruenire, & vteri geniturâ suscepint, & sinus alter
ad alterum nõ hauerit, nec diuiserit, segregata genitura in
vtroque sinu pelliculas induit, & viuificatur eodè modo quo
vnus foetus, qui propter verò id fiat diximus. Quòd verò ab
vno coitu gemelli gignantur, hoc testimonio cõstat. Est canis,
& fusc, & alia animalia, quæ ab vno coitu pariunt & duo, &
plura, & vnūquodq; animal in vtero, in sinu ac pellicula exis-
tit: atq; hæc ipsi fieri videmus, & hæc omnia eadè die vt plu-
rimum pariunt. Sic autè & mulieri ab vno coitu gemelli fa-
cti, vterq; in sinu & pellicula est, & eadè die vtrunq; parit. &
alter prius foras procedit, & pellicula ipsius siue secunda.
Quòd autem gemelli, formella & masculus generantur, hoc
causa esse sentio. In muliere & in viro, & in omni animali,
in singulis & debilibus, & fortior genitura inest, & non semel
ac simul genitura procedit, sed & bis & ter ebullit ac eiacu-
latur: & nõ est possibile omnè esse fortè, tum quæ prius exi-
it, tum quæ posterius. In verò autè sinum, crassior ac for-
tior

Atiorem geniturā ingredi contigerit, illic masculus gignitur. In vtrū verò rursus humidiorē ac debiliorē, illic fœmella generatur. Si vero in vtrūque fortis ingreditur, ambo masculi fient. Sin debilis, ambo fœmellæ. Atque hic sermo sic relatus totus finem habet.

H I P P O C R A T I S

COI LIBER DE CARNI.

BVS, IANO CORNARIO
MEDICO PHYSI-

C O I N T E R-

INDEX.

Co adhuc vsque sermonem communi-
bus sententijs totius aliorū qui me præ-
cesserunt tum etiā meis. Necesse enim est
commune principiū sententijs supponere
eum qui vellet habere de arte medica tracta-
tionem componere. Verū de rebus subli-
mibus in ære ac cælo, neque opus habeo dicere, nisi quod
quantum ad hominē & reliqua animantia, quæ sunt, & na-
ta sunt, pertinet, demonstrabo, & quod anima fuit, & quod
sanitas, & quod morbus, & quod in homine malum ac bo-
num, & vnde moritur. Nunc autem ipse meas sententijs pro-
fero. Et videtur sanē mihi id quod calidū vocamus, immor-
tale esse, & cuncta intelligere, & videre, & audire, & scire om-
nia tum præsentia, tum futura. Huius igitur plurima
pars, quum turbata essent omnia, in supernam circumferen-
tiam secessit. Et videntur mihi ipsum veteres Aethera no-
minasse. Altera pars inferna, appellatur Terra, frigidū quid
& siccum, & multis motuibus obnoxius, & in hac sanē mul-
tum calidi inest. Tertia pars aeris, mediū locum occupauit,
calidum quid ac humidum exiit. Quarta verò pars terræ
proximum locum cepit, humidissimum quid ac crassissi-
mum. Hac itaq; quum turbata essent, & in orbē circumuol-
uerentur, nulla calidi pars in terra conclusa est, alibi maior,
alibi minor, alibi valde paucæ, alibi copia multa: & tempo-

f 4 519

ius progressu terra à calido arefacta, hæc cōclusa in ipsa putredines faciunt veluti tuniculas, & quātum quidem ex putredine terræ pingue fuit, & minimum humoris habuit, id ipsum per multum tempus calefctēs, celerrimē exustum est.

Ossa vnde. & in ossa mutatum. Quæ verò glutinosiora fuerunt, & frigiditate participarunt, ea calefacta exuri nō potuerant neque verò liquida fieri, propterea speciem alieniorem ab aliis acceperunt, & nervi solidi facti sunt. Neque enim multum frigiditatis ipsis inerat. Verū vena frigiditatis multum habebant, atque eius frigidi quantum circumcirca glutinosissimam erat, à calido exassatum, membrana euasit, frigidum verò quod erat, à calido superatum, dissolutum est, & ob id liquidum factum. Iuxta eandem autem rationē etiam fauces, & stomachus siue gula & venter, & intestina in podicem usque, caua facta sunt. Quum enim frigidum semper calefcat, quantum eius circumcirca glutinosum erat, exassatum est, & membrana tunica facta est. Quod verò intra frigidum erat, colliquatum est, & factum est liquidum. Nō enim erat in ipso, neque pingue, neque glutinosum multum, iuxta eandem rationem etiam velica. Multum frigidum quod ipsum circumcirca conclusit, à calido calfactum, dissolutum est, & euasit liquidum, quum neque pingue, neque glutinosum in ipso esset: quod verò supererat, tunica euasit. Sed & de aliis quæ caua sunt eodem modo res se habet. Vbi enim plus glutinosi quā pinguis erat, membrana tunica facta est. Vbi verò pinguis plus quā glutinosi, ossa facta sunt. Eadem ratio & ossium est. Vbi quidem non inerat glutinosi, verū pinguis & frigidi, citius exusta sunt propter pinguitudinem, atque hæc ossa durissima & rigidissima existunt. Vbi verò pingue & glutinosum similia sunt, hæc ossa antrofa sunt. Et de his quidem sic habet. Frigidum quidem congelat, Calidum autem diffundit, in multo verò tempore etiam exsiccat. Vbi autem pinguitudinis aliquid affuerit, citius exurit & siccat. Vbi verò glutinosum affuerit frigidum, citra pinguitudinem exuri non vult, sed tempore calefctens congelatur. Ceterum cerebrum sedes & metropolis est frigidi ac glutinosi. Calidum verò pinguis sedes & metropolis est. Quod enim calefcit primum omnium quum diffunditur pingue fit. Et propterea cerebrum, quia minimum

Fauces,
Stomachus
intestina, vē
ter usque,
ad
anum caua
cur.
Velica.

Ossa qui
sunt cauiq;

Cerebrum
quale.

A pinguitudinis habet, plurimum verò glutinositatis, à calido exuri non potest, sed tempore tunicam, membranam crassam accepit, circum membranam verò ossa, quantum calidum superant, & in quibus pinguitudo erat. Sed & medulla spinalis appellata, à cerebro descendit, & non est in ipso, neque pinguis, neque glutinosi multum, quemadmodum & cerebro, & propterea neque nomen medullæ iuste possidet. Non enim est alij medullæ similis, quæ in aliis ossibus inest. Sola enim membranas habet, quas alia medulla non habet. Signa porro horum manifesta sunt. Si quis enim nervosa & glutinosa, itēque alia assare velit, alia quidem cito assantur. Verum nervosa & glutinosa assari non volunt, minimum enim pinguitudinis habent. Pinguisissimum autem & vnguinofum celerrimē assatur. At vero viscera sic mihi constituta esse videntur: nam de venis prius à me dictum est. Cor multum glutinosi ac frigidi habet, & à calido calfactum, caro euasit dura & viscosa, & membrana circum ipsum, & cauum factum est, non quemadmodum vena: & situm est in capite venæ cauiusimæ. Duæ enim sunt caux venæ à corde, alteri nomen est arteria, alteri vena caua, iuxta quam cor situm habet. Et plus habet calidam arteriam, quā vena caua, & spiritum condit ac conferuat. Verū præter has duas venas, etiam alia in corpore sunt. Cuiusimæ autem vena, ad quam cor situm est, per ventrem omnem trāsit, & per septum transversum, & in utrumque rhenum finditur, & in lumbis finditur, & exiit tum in alias partes, tum in crura utrumque, Sed & supra cor ad cervicem, partim in dextram, partim in sinistram, & tunc in caput ascendit, & in temporibus finditur utrinque. Possunt autem & numero maximæ venæ dici. Verū in summa, à vena caua, & ab arteria, alia venæ per totum corpus fissæ sunt, cuiusimæ autem sunt prope cor, & cervicem ac caput, & infra cor usque ad coxendices. Et calidum plurimum in venis ac corde inest, & propterea spiritum cor habet, utpote quod omnium intra hominem membrorum calidissimum existat. Proclive est autem condiscere, quod spiritus calidus est. Cor & venæ caux semper mouentur, & plurimum calidi in venis inest, & propterea spiritum cor trahit, ex omnibus in homine maximè calidum existens.

Medulla
spinæ cor
propterea
medulla non
fit.

Cordis na-
tura.
Arteria ve-
næque alte
ra magna
vnde.

Venæ
corporis vn-
de venant.

Cor calidū
est.
Cor & ve-
næ semper
agitantur.

T¹ pueri Potest etiam aliter cognosci. Si quis ignem in domo accen-
cuprobat. dere velit, quum ventus non inspirat, flamma mouetur ali-
 quando magis, aliquando minus. Sed & lucerna accensa &
 ardens, eodem modo mouetur, modò magis, modò minus,
 vento nullo mouente, quem sane nos spirantem cognosce-
 re possumus, & alimentum calido frigidum existit. Cate-
 rum puer in vtero comprimens labra ex vtero matris su-
 git, & tum alimentum, tum spiritum, cordi intro trahit, vbi
 sane mater respirauit. Est enim hoc calidissimum in pue-
 ro, & hoc calidum etiam reliquo corpori, & aliis omnibus
 partibus motum præbet. Si verò quis interroget quomodo
 hoc quis sciat, quod puer in vtero trahit & fugit: illi sic re-
 spondendum est. Pueri nascuntur sterco in intestinis ha-
 bentes, & vbi nati fuerint celerrimè ventrem, tum homi-
 nes, tum pecora exonerant. Atqui non haberent sterco,
 nisi in vtero fuissent. Imo neque mammam statim vt na-
 tum est sugere nosset, si non in vtero fuisset. Et de motu
 cordis ac venarum sic habet. Porro pulmo iuxta cor ita na-
 tus est. Cor ex humido quod glutinosissimum erat calfa-
 ciens cito exsiccat, veluti spumam, fecitque anerosum, &
 venulas multas in ipso. Venulas autem ideo fecit. Quantum
 enim in glutinoso inerat frigidi, id ipsum quidem à calido
 colliquatum est, & liquidum euasit. Ab ipso verò glutino-
 so, tunica facta est. At verò Iecur sic compactum est. Quum
 vnà cum calido multum humidi conclusum esset, citra glu-
 tinosum ac pingue, frigidum superauit calidum, & conge-
 latum est. Huius signum hoc est: Quando quis victimam
 mactat, donec calidus fuerit, liquidus est sanguis, postquam
 autem perfrigeratus est, congelatur. Si verò quis ipsum con-
 quasset, & fibras eximat, non congelatur, fibre enim fri-
 gide sunt & glutinosæ. Splen autem hoc modo constitutus
 est. Cum calido & glutinoso conclusum fuit, calidum qui-
 dem plurimum, frigidi autem minimum, tantum solum-
 modo quantum id glutinosi compactionem facis erat: sunt
 autem id fibre in splene existentes, & propter has fibras,
 mollis est splen, & fibrosus. Rhenes porro sic producti sunt,
 Porum glutinosi, partum calidi, multum frigidi conclusum
 sunt, & ab hoc congelatum est, & durissimum viscus eu-
 sit, & minimum rubrum, quia non multum calidi simul con-
 cluit.

A fitit. Eadem de carnibus ratio est. Frigidum quidem con-
 situit & compegit ac fecit carnem, glutinosum autem in so-
 ramina transit, in foraminibus autem his humidum est, ve-
 lut in venis magnis. Calidum autem in toto corpore est, plu-
 rimùm verò & humidi in corpore est, & frigidi multum in
 humido: tantum autem est frigidi, quantum congelare hu-
 midum ac liquidum potest, sed superatur à calido, quare
 etiam ab ipso defunditur. Quod verò humidum calidum
 est, hac demonstratione confirmatur. Si quis corpus homi-
 nis secet, vbicunque velit, sanguis calidus fuerit, & quandiu
 sane calidus fuerit, liquidus erit, postquam verò refrigera-
 tus est, tum ab intrinseco frigido, tum extrinseco, pellicula
 fit & membrana, & si quis hac pellicula detracta, modico
 tempore linat, aliam pelliculam factam videbit, si verò quis
 hanc semper adimat, alia rursus pellicula è frigido genera-
 tur. Ceterum ea gratia plura dixi, vt ostenderem, quod ex-
 tremum corporis ad aerem conuersum, necessariò pellicu-
 lam induit, præ frigido & ventis impetentibus. At verò ar-
 ticuli sic generati sunt. Quum ossa facta essent, quacunque
 quidem ex ipsis pingua erant, celerrimè exusta sunt, quem-
 admodum etiam prius dictum superiore sermone. Quan-
 tum autem ex ipsis glutinosum erat, id ipsum exuri non po-
 terat, sed medio inter vstum & siccatum loco contentum, à
 calido in neruos, & saluam ac mucum transiit, quantum
 autem ex glutinoso liquidissimum erat, hoc calfactum cras-
 sius redditum est, vt pote liquidum existens, & ex hoc sa-
 lina facta est. verum ex illo glutinoso vngues producti sunt.
 Etenim ab ossibus & articulis semper liquidissimum ipso-
 rum discedens, glutinosum redditur, & à calido siccatur ac
 arescitur, foras in vngues delegatur. Dentes autem poste-
 rius generantur ex hac causa. Ex ossibus capitis ac maxil-
 larum incrementum fit glutinosi, & quod ex pingui, inest
 à calido siccatur exurit, & sunt dentes reliquis ossibus
 duriores, quia nihil frigidi inest. Ex primi quidem dentes
 nascuntur à vltu in vtero, & postquam natus fuerit puer
 lactenti à lacte. Vbi verò hi exciderint à cibis & potibus,
 excidunt autem, vbi ad annos primi alimenti peruenerint,
 quibusdam etiam prius, si à morbido alimento nati fuerint.
 Plurimis vero quum septem annos impleuerunt. Qui vero
 postea

Carni.

Humidum
liquidum-
ve calons
quid ha-
bet.Tuniculæ
spiritus
aëre &
frigus sem-
per super-
inducit.Articuli iū-
stare.

Nerui.

Vngues.

Dentes.

Denti cur
nascantur.

postea enascuntur simul cōsenescunt, nisi prae morbo perforantur. Ceterum dentes propterea posterius aliis nascuntur.

Maxille forte osium venulas habent venarum culisque.

In maxilla venae sunt, & haec huic ossa soli inter omnia ossa, ex inferno ventre alimentum praebent. Ossa vero tale augmentum dant, qualia existunt, sed & alia omnia tale augmentum reddunt, qualia ipsa existunt. Etenim venae ex ventre ac intestinis, in quae cibi ac potus colliguntur, postquam hi fuerint calfacti, tenuissimum ac liquidissimum trahunt, crassissimum autem & faex isthic relinquitur, computrescitque & fit sterco in inferioribus intestinis. Tenuissimum vero trahunt venae ex ventre ac intestinis, quae supra ieiunum intestinum existunt, atque hoc calfactis iam cibis. Vbi autem ieiunum intestinum transierint, & in inferiora intestina collecti fuerint, sterco sunt. At vero alimentum ubi accesserit, vnumquodque talem speciem vnicuique reddit, qualia sanè erant.

Stercus qui fiat.

Cibus & potus omnia irrigat, conseruant, & augent.

Singula enim ab alimento irrigata augmentum capiunt, calidum, & frigidum, & glutinosum & pingue, & dulce, & amarum, & ossa & alia vniuersa quae in homine insunt. Et ob id dentes posterius nascuntur. Dictum autem à me prius est, quod sola ex ossibus maxillae, ipsae in seipsis venas habent, & ob id alimentum amplius in ipsas quam in alia ossa trahitur, & quia vberius alimentum, & densiorem influxum habent, augmentum ipsae à seipsis tale pariunt, quales sanè ipsae existunt, atque hoc donec homo integer augetur: augetur autem ubi conspicuus euadit, conspicuus vero fit maxime à septennio, usque ad decimum quartum annum. & in hoc tempore, tum maximi ex dentibus, tum ab omnibus nascuntur, postquam exciderint hi qui ab alimento in utero nati sunt.

Augetur autem & in tertium annorum septenarium, in quo adolescens fit, usque ad quartum & quintum septenarium.

Quin & in quarto septenario dentes enascuntur, plerisque hominibus duo, qui sapientiae dentes appellatur. Porro capilli sic nascuntur. Ossa sunt & cerebrum à quibus tale augmentum venit, utpote glutinoso circummeata existente, quemadmodum & nervi, & pinguitudinis nihil inest. Si enim pinguitudo affuisset, ex calido sanè exusta esset. Fortassis autem mirabuntur quis quoddam etiam sub alis & in pube pili multi, & quibusdam in toto corpore existunt. Verum hic sermo de eo est, quod ubicunque in corpore glutinosum est, ibi pili à calore

Capilli.

Alore sunt. Auditus autem inde contingit, foramina aurium ad os durum & siccum lapidi simile pertingunt. Iam vero ad ipsum os est cavitates antrorsa. Strepitus autem ad durum firmantur, os autem cauum resonat per durum. Pellicula vero in aure iuxta os durum tenuis est, velut aranei tela, & omnium pellicularum liicissima. Quod autem id quod siccissimum est maxime resonat, multa signa sunt. Quum igitur plurimum resonat, maxime audimus. Et sunt quidam qui de natura scribentes prodiderunt, quod cerebrum est quod sonum edit, hoc autem fieri non potest. Ipsum enim cerebrum humidum est, & membrana siue tunica circum ipsum humida est & crassa, itemque circum tunicam ossa. Nullum igitur

Auditus qui fiat.

humidum resonat, sed sicca, resonantia autem auditum faciunt. Olfacit porro cerebrum humidum existens, aridum odorem vna cum aere, per corpuscula cartilaginosa ipsum trahens. Cerebrum enim in cavitatem nasi pertingit, atque hac parte non est ante ipsum os aliquod, sed cartilago mollis velut spongia, neque caro, neque ossiculum: & ubi quidem cavitates nasi sicca fuerint, ipsum seipso exactius arida olfacit. Aquam enim non olfacit, humidior est enim quam cerebrum, nisi sit putrefacta. Putrefacta enim aqua crassior fit, & alia omnia. Quum vero nares humectae fuerint, olfacere non possunt. Non enim aerem attrahit cerebrum ipsum ad seipsum.

Odoratus causa.

Similiter etiam ubi cerebrum ipsum de seipso plurimum liquefecerit, in palatum, & fauces, & pulmonem, ac reliquum ventrem: cognoscunt autem hoc homines, & ex capite destillare dicunt, destillat autem & in reliquum corpus. Et est modus eius calidus. At vero visus propterea contingit: à cerebri membrana vena in utrumque oculum per os descendit: per has duas venulas, quod est glutinum, tenuissimum de cerebro percolatur, & propterea ipsam circum ipsum oculum tunicam talem facit, quale est ipsum oculi pellucidum, quod ad aerem vergit, ad quod venti ac flatus irruunt, eadem plane ratione quemadmodum de aliis membranis ac tunicis dixi. Sunt autem multae hae tunicae prae oculis pellucidae, quales ipsae existunt. Huic enim pellucido lumen & omnia splendida relucet, per hoc igitur relucens videtur: quod vero non splendidum est, neque relucet, per hoc non videtur. Verum reliquum quod circum oculos est album, caro est. Quae vero pupilla oculi

Visus qui fiat.

Visus quae causae sunt.

Pupilla qualis.

appellatur

Oculi huiusmodi qualis.

Sermo vnde.

A mutis hoc confirmat. Cantorum exemplum.

Vitruvius hunc sumpt.

Spiritus locutionem & vocem præbet.

Conceptus in utero quotas.

appellatur, nigra apparet, ob id quod in profundo est, & tunc circum ipsam nigra sunt: tunicam autem appellamus id quod velut pellicula inest. Est autem non nigra si quis inspiciat, sed alba ac pellucida, humidum verò oculi, glutinosum existit, & rpe eum vidimus, in oculo rupto exire hamorem glutinosum, & si quidem adhuc calidus fuerit, liquidus est, postquam vero perfugeratus est, siccus euadit, velut thus transparent. Atq; hoc & in hominibus & in brutis similiter habet. Ceterum oculum ipse afficit omne quod incidit, & venti irruentes, & alia quæ splendidiora sunt, quæ ipse est. Et si quis interroget, respondere licet, propterea quod continuis coloris exsunt. Quemadmodum os, & lingua, & reliquis venter, humida sunt. Sermone porro facultas inde est. Totum corpus spiritum intro trahit, plurimum verò in cavitates sibi ipsi accumulatur. Is autem qui per inane foras currit, strepitum facit. caput enim resonat, lingua verò articulat, occurrens in faucibus, obrutusque ac pellens ad palatum & dentes, claritatem eius facit. Si autem lingua semper occurrens non articuletur, non posset homo clare disserere, sed lingua à natura unam vocem haberent. Huius signum est. Muti ex naturæ disserere non possunt, sed unam tantum vocem sonant, etiam si quis spiritum efflans sermonem proferre conetur. Manifestum autem hoc est, Homines ubi voluerint magnam vocem edere, attrahentes spiritum forassecum, eum foras propellunt, & magnam vocem edunt, prout spiritus durat, postea verò vox contabescit. Sed & citharædi, quum ipsos vocem intendere oportuerit, spiritum quàm plurimum intro trahentes pronuntiationem extendunt, & vociferantur ac vocem magnam edunt, prout spiritus durat. Vbi verò spiritus defecerit, desinunt. Ex quibus manifestum est quod spiritus est, qui vocem edit. Vidi autem iam quosdam, qui sibi ipsi manu illam guttur penitus præsecuerant, atque hi viuunt quidem, verum nullam vocem edunt, nisi qui guttur confringat, hi autem sermonem proferunt. Manifestum verò, & hoc est, quod præfecto gutturi spiritum attrahere intro in cavitates non possunt, sed per præfectam partem exhalat. Sic sanè res de voce ac sermone se habet. Porro vita hominis septem dierum est. Primum etenim postquam genitura in utero peruenit, in septem diebus

A diebus habet quæcunque corpus habere debet. Mirari autem quis possit, quomodo ego id sciam. Verum multa ego vidi hoc modo. Meretrices publicæ quæ sæpius de seipis periculum fecerunt, ubi cum viris rem habuerint, sciunt quando in ventre concipiant, & postea conceptum intra se perdunt. Postquam autem iam perditus est, elabatur velut caruncula. Hanc carunculam in aqua in coniectum si conspicias consideraueris, omnia membra habere reperies, & oculorum regiones, & aures, & manus & manuum digitos, & crura, & pedes & pedum digitos, & pudendum, & reliquum totum corpus manifestum. Satis etiam manifestum est harum rerum peritis, quod mulier quum in ventre concepit, statim horret, & calor, & dentium stridor consequitur, & convulsio occupat tum articulos, tum totum corpus, & utrumque segnitie ac torpor. Et quæ puræ sunt, hoc perpetiuntur. Quæ verò crassæ & mucosæ hoc perpetiuntur, pleræque ex his mulieribus non percipiunt, nec cognoscunt. Certè quatenus mihi ostenderunt, hoc ipsum se cognovisse, eatenus scio ac prodo. Quod verò vita hominis septem dierum sit, etiam ex hoc manifestum redditur. Si quis in septem diebus nihil edere aut bibere velit, plerique quidem in ipsis moriuntur. Sunt autem qui ipsos transmittunt, & tamen moriuntur. Sunt etiam quidam, qui persuasi sunt, ut ne desperarent seipso fame conficientes, sed comederent ac biberent: verum venter non amplius suscipit. Ieiunium enim intestinum in his diebus concreuit, moriunturque etiam illi. Sed & ex hoc coniectare licet, hominis vitam septem dierum esse. Puer septimestri partu, natus, pro ratione natus est, & vivit, & rationem talis habet, ac numerum ad hebdomadas ac septenarium exactum. Osi mestris autem natus nullus unquam vixit. Nouem verò mensium & decem dierum partus fit, & vivit, & habet ad hebdomadas numerum exactum. Quatuor enim denarii hebdomadam, dies sunt ducenti & octoginta, in denarium autem hebdomadam septuaginta dies incurrunt. Habet autem & septimestris partus tres denarios siue decadas hebdomadam, & in unaquaque decada septuaginta dies. Tres verò hebdomadam decades, ex toto sunt dies ducenti ac decem. Quin & morbi acutissimi sic hominibus sunt, præteritis diebus hebdomada

Meretrices quæ docue-
runt.

Conceptus
signa.

Quota ætas.

Septime-
stris par-

Prænotio
morborum

domadis dimidiæ, aut vnius, in quibus iudicantur, & moriuntur aut sani euadunt: & tertij generis in vndecim diebus, hoc est vna & dimidia hebdomade: & quarti in duabus hebdomadis. & quinti in duodeviginti diebus, hoc est duabus & dimidia hebdomadis. At vero alij morbi non habent, vt certa sententia pronuntiarī possit, quanto tempore homines ab ipsis sani euadant. ad eundem modum etiam vlcera magna in capite ac reliquo corpore, quarto die inflammari incipiunt, in septem autem inflammatio sedatur, aut etiam quatuor & decem, aut duodeviginti. Si quis autem diligenter medeatur, & vulnera in capite magna in hoc tempore non sedentur, homines moriuntur. Ceterum inexpertus quispiam mirari queat, quod septimestris puer nascatur. Ego quidem igitur hoc ipsum vidi, & quidem frequenter. Si autem hoc deprehendere vult, facile est obstetricis adire, quæ patientibus adsunt, & ex ipsis percuntari. Est autem & aliud signum. Pueri septem annis præteritis dentes expleant. Et in septem annis sunt & ratione & numero exacte hebdomades trecentæ ac sexaginta. Necessitatem autem naturæ, quapropter in septem hæc singula dispensentur, ego aliis locis declarabo.

Capitulum vltimum.

Dentes pueri quando renascuntur.

HIPPOCRATIS COLIBER DE SEPTIMESTRI PARTU, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO INTERPRETE.

Macrobius & Galenus in Epidemiarum commentariis hoc dissentiunt.

SEPTIMESTRES autem nascuntur diebus ceterum & octuaginta duobus ac dimidio, & insuper accedente diei particula. Si enim primi mensis dies quindecim supputaueris, deinde quinque mensium, dies ceterum quadraginta septem ac dimidium: In vndecim autem diebus quam proximi duo menses perscuntur.

Atque his igitur sic habentibus, ad septimum mensem super sunt dies non plures quam viginti. Et est tota summa dimidij anni, vna cum aliquantula diei parte. Quum itaque ad hoc perfectionis principium partus peruenierit, maturescere fructus, & robore multum augescere, in per se nonne magis quam aliis temporibus, in quibus ab initio nutritur. Cur septimus fuit, quemadmodum si membrana laxantur, ad menses edantur. id coactum antequam fructus perfecte maturescat, & fortissimum ac plenissimum fetus violantes ac dirumpentes pelliculas, partum fieri cogit, & plurimi ex his pereunt. Quum enim parui sint, transmutatione maiore quam alij vtuntur, & quadraginta dierum afflictionem perferre coguntur, ex vtero egrediuntur quod etiam in decem mestrīs multos pereunt. Sunt autem ex his septimestribus qui etiam superstitēs manent, ex multis pauci. Propterea quod ratio & tempus in quod nutriti sunt in vtero, constituit, vt omnium participes sint, quorum etiam perfectissimi participes existunt, maxime qui superstitēs manent, & processerunt de matre prius parente, vt pote in octauo mense agrotaturi. Si enim in his laboribus succedant, vt in conspectum prodeat puer, impossibile est superstitē esse, ob prædictas affectiones, quas ego octimestres perimere dico, imò etiam multos decimestres. Ceterum multum fetus septimestris ætatis quum pelliculæ laxantur, secedant in id quod celet. hic alimētum sumunt, primos quidem quadraginta dies laborantes, alij plus, alij minus: propter permutationem autem ex locis & pelliculis quæ ipsos aluerunt, transmutantur, & pro vmbilico, trahunt & transfutunt etiam per matrem labores. Pelliculæ enim dum tenduntur, & vmbilicus conuulsus, dolores matri inducunt. Et fetus ex antiquo vinculo exsolutus, grauior redditur. Multæ verò mulieres etiam febriunt his cōtingentibus, quardam etiam pereunt vna cum fortibus, verū omnes in breui ex hoc contaminantur ac inquinantur. Aiunt autem & octonos menses difficilime vteros ferre, recte id dicentes. Est autē octauus mens non solum hoc tempore, sed & dies accedūt à septimo mense, & à nono, & ab ipso anno. Verū dies non similiter, neque dicunt, neque cognoscunt mulieres. Nec mirum enim ex eo quod non eo leui modo fiat, sed aliquando à septimo mense plures dies accedunt ad quadraginta, aliquando pauciores.

Cur septimus fuit, quemadmodum si membrana laxantur, ad menses edantur.

Cur pauci ex his septimestribus superstitēs manent.

Cur plus minusve quidam septimestres partus asseuerant.

Cur octauus mensis grauius sit. Cur famina in octono mense.

Hippocratis Liber

in nono Tunc enim fieri necesse est, prout contrigerit mulie-
 rem in ventre concipere, tum mensē, tum tempore. Mensis
 autem octauus minimē dubius est, secundum hūc enim cōtin-
 git, ut iudicatio difficilis existat. Et mea sententia pars etiā
 in undecimo mense, mensis est, ut hic satis memorabilis exi-
 stat. Porro in illeribus de partibus fidem derogare nō opor-
 tet dicunt enim omnia, & semper dicant, & semper pofe-
 runt. Neq; enim aut opere aut sermone persuasa fuerit, sed ex
 eo quod cognouerunt in corporibus suis cōtingisse. Licet au-
 tem & volentibus aliud dicere, Quæ verō iudicio prædix-
 sunt, & victoriā de hac sententia pronunciant, semper dicūt
 ac testantur, nasci septimestres, & octimestres, & noui mestres
 & decimestres, & undecimestres, & ex his octimestres nō su-
 persites manere. Vicunt autem & abortus plurimos in pri-
 mis quadraginta diebus fieri, sed & reliqua conscripta his
 acciderē, in quadragenariis, ac in singulis mensibus fieri di-
 cunt. Quum autem septimo mense pelliculæ dirumpitur, &
 fetus secesserit, labores qui circa octauum mensem, & sextū
 quadragenarium, in partu fieri traduntur, corripit. hoc au-
 tem tēpore præterito, quibus bene futurū est, in inflammationes
 tum fetus, tum matris exoluūt, ut venter molliatur, & tu-
 mē præcordis & laterū mollicudine descendat ad locos
 inferiores, ad facilem partus tempore progressionem. & se-
 ptimo sanē quadragenario plurimo tēpore fetus isthic exi-
 stunt. Nam loci ipsi molles sunt, & transmigrationes ipsis faci-
 liores ac frequentiores fiunt, & propterea ad partum magis
 solubiles consistunt, & mulieres per hos ultimos dies ex to-
 to quadragenario facilius vteros ferunt, donec contrigerit fec-
 tum verti. Postea verō dolores partus ac labores incumbūt,
 donec a puero & a secūda mulier liberetur. Quæcūq; verō
 mulieres multos pueros pepererunt, & quidam ex ipsis clau-
 dus natus est, aut cecus, aut aliud quoddā malū habens, aut
 in hoc puero octauum mensem ipsas difficiliter transgressisse,
 quā in his quos pepererūt nihil mali habentes. Factus enim
 manens in octauo mense fortiter agrotauit, ut etiā morbus
 abscessum ac ablationē siue mutilationē alicuius partis fe-
 cerit, quemadmodum etiā viris fortes morbi faciūt. Qui ve-
 rō factus in alio tēpore fortiter agrotat, pereunt prius quā
 ipsis abscessus eiusmodi fiat. Quicūque autem octimestres
 fetus

Quid agat
 partus se-
 ptimo men-
 se.

Quare clau-
 dus, cecus
 partus etiā
 sur.

De Septimestri Partu.

50

A fetus non valde agrotant, sed iuxta vnam aliquam partem,
 ex secellu afflictionem pertulerunt, quadraginta quidē dies
 in imbecillitate transigūt, & plurimū in vtero, propter præ-
 dictas necessitates, sani autem fiunt. Quicūq; autem natus
 fuerit in his quadraginta diebus, cum impossibile est super-
 stitem manere, agrotanti enim adhuc ipsi in vtero transmu-
 tationes & afflictiones post partum accedunt. Quicūq; ve-
 rō agrotans in vtero ad nonū mensem peruenierit, & in hoc
 mense natus fuerit, superstes erit. Et superuiuit quidem nō
 minus hi quā septimestres, verū pauci etiam ex his edu-
 cantur. Neq; enim crassitudinem habent, quā perfectissi-
 mi habent, & labores in vtero non diu ante tolerauerunt, ut
 reuē euaferint. Seruabitur autem vel maximē talis puer, si
 nouem mensium fuerit in exitu, fortior autem euadet etiā
 is, qui plurimū abest a morbis, qui octimestribus accidere
 solent. Qui enim in septem quadragenariis nascuntur, deci-
 mestres appellati, ob id maximē educantur, quod fortissimi
 sunt, & plurimū a vulgariū puerorū tempore absunt, in
 quo affliguntur quadraginta agrotantes diebus, circa octa-
 uum mensem. Declarant autem de morbis & afflictionibus
 octimestrium, etiā noui mestres tenues nascentes. Iuxta mul-
 titudinem enim temporis, etiam magnitudo corporis cōtin-
 git, ex morborū afflictione progressus, & non velut septime-
 stres carnosī gignantur, & crassitudinem probē coactam ha-
 beantes, ut qui tempus quo in vtero gestabantur sine morbis
 transegerunt. Verū enim uerō cōceptus, & abortus, & par-
 tus mulieribus in eo tempore, in quo etiam morbi, & sani-
 tas, & mors omnibus hominibus fiunt, hæc vero omnia par-
 tem secundum dies, partim secundum menses, partim secun-
 dum dierum quadragenarios, partim secundum annum, si-
 gnificationem sui præbent. In omnibus enim his tempori-
 bus insunt ad vnumquēq; & vilia multa, & hostilia mul-
 ta. Ex vtilibus igitur, sanitas & augmentū contingit ex con-
 tractis, morbi & mors. Dies quidem igitur maxime insignes
 in plurimis sunt, primi & septimi, multum potē, res in mor-
 bis, & multum in fecibus. Nam plurimi abortus in his die-
 bus fiunt, nominantur autem tales effluxus, non abortus. Ve-
 rū alij dies intra quadagesimum insignes quidem minus
 sunt, multi verō iudicant. Ceterū in mensibus, eadem quæ
 in die

Qui post
 exitum vi-
 uant.

Cur maci-
 lentur fiant.

Decime-
 stres cur e-
 ducentur.

Conceptus
 & cetero-
 rum decre-
 torium.

Quæ faci-
 lē.

Dierū ob-
 seruatio.

Quorum
 dies & me-
 ses po-
 bunt.

Hippocratis Liber

in diebus sunt, iuxta rationem insunt. Menses enim mulie-
ribus sanis singulis mensibus apparent, tanquam peculiarē
in corporibus vim mentis habeat. Vnde sanē septimi men-
sis his qui vterum gestant, fortis in principium perfectio-
nis constituit. Pueris verō ubi septem menses à natiuitate
impleuerunt, cum alia verba in corporibus sunt, tum dentes
in eo tempore apparere incipiunt. Eadem ratio est etiam in
decretoriis diebus, si quidē fortassis vnā cū his quos recensui
cōiungere, qui velut historix ac cognitionis gratia referen-
tur. Etenim medicum qui a grotorum salutem rectē conie-
ctare volet, animaduertere quidem oportet, & contemplari
omnes dies, ex pari. ut verō decimum quartū, & vigesimū
octauū, & quadragesimum secundum. Hic enim terminus
ponitur à quibusdā pro harmonix ratione, & integer ac per-
fectus numerus, etiam ob quam causam, longius fuerit in
præsenti exequi. cōtemplari autem sic oportet per ternarios
ac quaternarios, ternariis quidē omnia copulatis, quater-
narios autem, duobus ad duos connexis. At verō quadra-
genu primū in fortibus iudicāt. Quisquis enim primos qua-
draginta dies trāsmiserit, abortus effugit ex omni causa cō-
tingentes, plures autem sunt in primō quadragenario abor-
tus, quā in aliis omnibus. Hoc autem tempore præterito,
fetus fortiores sunt, & ipsorum corporis per singula mem-
bra discretio fit, & masculorum quidem partes omnes valde
conspiciuntur sunt femellæ verō in hoc tempus, carnes appa-
rent exortus ac processus solū habentes. Similia enim lon-
gus tempus in simili sunt, & tardius discernuntur, propter
consuetudinem & amicitiam: quanquā aliā quā à matre
segregatæ fuerint, filix citius quā filij pubescant, & sapiant,
ac senescant, propter corporum imbecillitatem, & victus ra-
tionem. Alter quadragenarius est, in quo circa octauū men-
sem fetus in vtero agrotant, de quibus hic totus sermo in-
stitutus est. Tertius est, in quo ubi nascantur pueri etiā ma-
le asidui, si effugerint quadraginta dies, apparent magis ro-
busti ac sapientes. Nam & splendores clarius vident, & stre-
pitum audiunt, quod prius non potuerunt, tanquam incre-
mentum habeat hoc tempus, cum iuxta alia, tum iuxta sa-
pientiam ex corpore elucescentem. Peculiarem quidem sa-
pientiam in corpore inesse manifestū est, in prima sanē die.
Nam

Puerum pa-
rium obier-
uatio.

Conforma-
tionis tem-
pus in vte-
ro.

Qui puell-
æ & pueri
differant.

Quid sua-
pre natura
pueri sa-
piat.

De Septimesfri Partu.

51

A Nam in somnis, statim ubi nati sunt pueri, ridere & plorare
videntur. Vigilantes quoque sua sponte statim ridet ac plo-
rant, prius quā quadraginta dies transeant. Non vident au-
tem, etiam si titillentur ac irriterentur, priusquā hoc ipsum
tempus ita secat. Ita etiam in vteris in menses, quāquā
mors etiā per latum in latum de gressu, hoc est, loquū-
bus sit, quod omnia existentia quæ naturā ex eisdem habent,
transmutationes per tempora venientia habeant. Declaratur
autem in singulis, quum alia nascantur, alia corrumpantur.
Porro anno finiente multi quidem morbi sunt, multæ etiam
sanitates, iuxta temporis rationem, ad menses, & ad singulos
dies. Septenarius autem annorum, cum alia multa in ignibus prius
corporibus sunt, cum dentes pueris excidunt, & alij nascun-
tur. Quæ enim in corporibus sunt, ea scribam.

*Principium autem huius septimestris
in alijs codicibus sic ha-
beatur.*

D E septimestribus autem quidam sic dicit, quod nego-
tium oculis nondum vidi, sed tantum audiui. Quo au-
tem modo mihi fieri posse videatur, declarabo. Multæ natu-
ræ mutationes, conuerſiones, & excessus in animalibus & ar-
bustis, c. tenisq. facti, sponte nascuntur, ut a vo perpetuo, lo-
gōq. hūc nam alieubi iam femina & mas multis manibus,
oculis auri, usq. cōformati, natiq. sunt, variisq. alijs formis.
C concreta ora, & ossa alij habentes mirandam naturæ praua
ricationem, mutationem, & excessum. cuncta enim tempo-
ribus labentibus & discreta, & cōfusa & peculiariter perficiun-
tur. Nam secundam priscam generationem, cum omnia ani-
mantia condita & creata sunt, sic conformata fuerunt. Scitō-
que etiam nunc eodem modo & per eadem secundum leges
& ritē cuncta conformari nasciq. posse. Mihi verō (quemad-
modum homini circa septimestria desinienti datur) hæc sta-
ta specie, pro celi, terraq. benignitate, quemadmodum fru-
ctus oriri videntur. Quod videre est in Aegypto, ubi omnia
perfecta nascuntur & perficiuntur, multa etiā & per annum
totum omniq. tempore terræ benignitate, calorifq. circum-
aggeratione. Nilve inundatione scaturiunt. Simili modo &
circa auimā septimestriq. perfecta vitæq. illie omnia
nascun-

Mors & ex-
tera cur fi-
ant.

Septimana
in corpori-
bus prius.

De mētri
agnatione
bus.

Terræ Ae-
gyptiæ sa-
cunditas.

Quid ad si nascuntur. Quamobrem si quæ conceptura est, uti sibi suc-
cessione pariat, bene habeat, virque ad eam rem demit-
tendam promptus, præstòque sit, corpus siue corporis alieus
creatur & perficitur. Collatio enim & concordia, valdèque
necessitas & vis cogit, uti perficiatur & adolescat suo factori
non dissimile. Nam si maior minorve, & dissimilis forma &
figura sit, illi unde orta est perfecta non haberetur. Quare
dicito, statuitòve, medium quid esse in magno negotio, con-
formationem rýsimòve. Si ergo conformatio aliqua ad ho-
mines perventura est, leni & inibi modo perveniat necesse
est, perque hominum commoda. si minùs, quidam præpu-
bescent & præsenescunt, quemadmodum qui præsenescunt,
& si ritè & secundum legem fiat. Conformatiòque conta-
bescit, & ad osium còmoda, fibrarum venarum, neruorum,
viscerum, intestinorum, uteri, cæterorumque perfectionem
còvertitur. Sed forsitan aliqui pœtent, cur octimestria, & tri-
mestria non vivant? quoniam fluxi parvuli que sunt, quædã
enim sic ævum, & ætatem nacta sunt & per similia còforma-
ri & discerni consueverunt, quemadmodum quæ in terra se-
runtur & plantantur, quædam enim pluribus, quædam pau-
cioribus diebus nascuntur secundum tempus. Tempus au-
tem solis & lunæ circuitu perficitur, & sequitur, nec etiã
vndecimestres, nec duodecimestres secundum eandem ratio-
nem horum vivunt, donec pueruli sunt: nihil enim præter
sua vestigia & naturã sit, aut adolescant, nec etiã si quid fa-
bulentur. Sed cuiusque conformatio, forma figurave, & si-

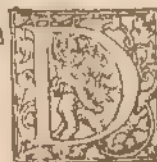
Cur octime-
stres & tri-
mestres nò
vivant.

Temporis
autores sol
& lunæ sūt.

Quæ prius
conformen-
tur.

milieudo, siue rýsmos, secundum naturalem legem perfi-
citur, & ritè finitur. Nam naturalis machinatio cun-
cta in oculos, vel aures, vel nares, vel os trans-
fert; quæ conformationibus his continen-
tur, vel per alias concrectiones, syn-
crisève absorbit. Quare nunc
periti cùm sint, conceptus
omnes noscent quæ
prius excogi-
taui.

HIPPOCRATIS
COI LIBER DE OCTI-
MESTRI PARTU, IANO
CORNARIO MEDICO
PHYSICO INTER-
PRETE.

E octimestri partu sic sentio. Impossibile
esse ut duas consequenter succedentes affli-
ctiones pueri ferre possint, & propterea
octimestres non superstitibus manere. Con-
tingit enim ipsos consequenter affligi, tum
ea quæ in utero sit afflictione, tum ea quæ
in partu accedit, & ob id nullus octimestris vitalis est. Insu-
per & decimestres appellatos, in septem quadragenariis die-
rum magis in lucè edi sentio, & maxime còtingere ut edu-
centur. Nam perfectissimus est fetus in primis quadragin-
ta diebus, ubi verò plures accesserunt, perit. Coguntur enim
multa in paucò tēpore assumentes ac perferentes, multum
ægotare, ex quibus mors còsequitur, incipit autè laborare
puer ante partum, & intentus periculū subit, quum in utero
vertitur. Producuntur enim omnes sursum habentes caput,
pariuntur autè multi in caput, & securius discedunt ac libe-
rantur his qui in pedes pariuntur. Flexibiles enim corporis
partes nò impedimèto sunt, puero in caput exeunte Verum
quum in pedes prodierit, obturamenta còtingunt. Versione s-
cilicet in utero, & alia pericula, & vmbilici puerorum iam
sepe circa colla aporuerunt. Si enim iuxta partem quam-
cunque vmbilicus fuerit in utero porrectus, magis hac parte
puer vmbilici circumactione, dum vertitur, faciet, quàm cir-
ca cernicem. Si verò iuxta humerū, vmbilici circumactione
trahit. hoc autè ubi sit etiã matrem magis laborare neces-
se est, & puerum aut perire aut difficiliter exire. Quare mul-
ti iam pueri principii morbi intus nacti prodire, & conse-
quenter alij penerūt, alij morbidì superuixerunt. Quicunq;

Cur octi-
mestris nò
vivant.

Quando
partus per-
iclitatur.

Melius in
caput exe-
unt.

Mulæ de
vère mor-
bos trahūt.

Hippocratis Liber

Qui probe verò probe, ac tuto prodierint, & in conspicuum exierint, de D
co. uelicit. repente ex necessitate in ventre liberati, & crassiores ac ma-

iores, quàm pro ratione statim existunt, his nō ex augmento, sed laxo tumore id contingit, & multi sani ex his perierunt. Si enim tumor nō residat citius quàm tertio die, aut paulo se-
rius, morbi ex ipso fiunt. Quare etiā alimenta ac respiratio-
nes periculose mutantur. Si quid enim morbidum inducunt
per os & per nares inducunt, & pro eo quod tanta ingeratur
edulia quāta sufficiunt, & ea etiā nō superentur, multo plura
ingeruntur: ut necesse sit & cogantur prae ingestorum copia,
& prae ipsa adeo affectione, qua pueri corpus affictum est,
alia quidē per os & nares rursus exire, alia verò per intesti-
num ac velicā inferne transire, aut ea nullo horum ita cōtin-
gente. Sed & pro statibus ac spiritibus, & humoribus ita co-
gnatis, cum quibus necesse est in vtero consuetudinē ac be-
nevolentia habuisse omnibus peregrinis vititur, crassioribus
ac liccioribus, & minus mansuetis, ut necesse sit dolores obo-
turi multos, plerisque etiā mortis: quandoquidē etiam viris
transmutationes locorum ac victus, morbos faciunt. Eadē ra-
tio est & de vestibus. Pro eo enim quod carne & humoribus
induti fuerunt, istq; tepidis ac liquidis & cognatis, tales ve-
stes pueri induunt quales ipsi viri. At verò vmbilicus per
quem alimēti ac spiritus ingressus pueris contingunt, solus
ex omni corpore vtero adharet, & per hunc introitus ac in-
gressus ingredientium particeps fit, reliquae partes conuiuent,
& nō prius aperte sunt, quā ubi in exitu fuerit puer ex ven-
tre. Quum autē in exitu fuerit, reliquae omnes aperiuntur,
verū vmbilicus attenuatur, & conuiet ac esiccatur. Quem
admodum autē in his quae ex terra nascuntur, fructus pleni
ac maturi seceruntur, ac decidunt iuxta discriminationem
q̃ta parte inhaerent: sic etiā pueri maturis ac perfectis, vmbi-
licus quidē conuiet ac clauditur, reliqua verò aperiuntur,
ut & ingredientia sibi vident, & exiens habeant secundum
naturam, quibus necesse est viuere uti. Singula enim sepa-
rantur iuxta modū quo agmina cōgregantur repentina: opti-
ma autē sunt, quae maxime soli cōnutrita sunt. Ceterū de-
cimēstres & vndecimēstres partus, ex septē quadragesimis
eodem modo fiunt, velut ex dimidio anno septimēstres. Pla-
rimus enim mulieribus necessarium est in ventre concipere,
post

Mutatio lo-
ci & cibo-
rum quod
posuit.
Proprietates
vmbilici.

Decime-
stres & vn-
decime-
stres & se-

De Superfoetatione.

33

A Post mēstrua purgata, & ab his exoluta fuerint. Opor-
tet igitur mulieri tempus dare mēstris, in quo ipsa purgatio
continget: & hoc tempus quibus breuissimum fit, tres sunt
dies, plerisque autē multo plures. Sunt autem & alia multa
impedimenta etiā in viris, ex quibus conceptus retardatur.
Oportet autem vel maxime hoc cōsiderare. Quod nouilu-
nium quod dies vnus existit, exactissimē trigesima mēstris
pars est, duo autē dies, fermē quindecima mēstris pars sunt.
Tres verò dies, pars mēstris decima sunt, & reliqua iuxta ho-
rum rationem, & non est possibile in paucioribus partibus
fieri, neque mēstruorum solutionē, neque fortium conce-
ptionem. Ex his igitur omnibus necessariū est pleriq; mu-
lieres circa plenilunium, & ultra in ventre concipere, ut du-
centi & octoginta dies, saepe vndecimum mēsem apprehen-
dere videantur, tot eum dies septem quadragesimos con-
statuunt. Nam quum ultra plenilunium mulier concipit, ne-
cessē est eum coconceptum vndecimum mēsem attingere ac
apprehendere, quo ad vltimum circuitum, perueniat.

quo est res
quando pa-
riantur.
Conceptus
varietas.

HIPPOCRATIS

COI LIBER, DE SVPER-

FOETATIONE, IANO COR-

NARIO MEDICO

PHYSICO INTER

PRATE.

Quum superfoetant mulier, si primum pue-
tam in medio vteri habuerit, superfoeta-
tio clauditur, a primo ac veteri expulsa. Si
vero in altero cornu superfoetationem fa-
buerit, posterius ipsam in super partem non
vitalē, minimū vitalitē ubi vterus la-
xatus & humectus fuerit exsoluta. Si verò nō fiat, in secedat
superfoetatio, dolores exhibet, & fluxum foetidum, ac febrem
& facies intumescit, rabiq; ac pedes, & si pereat, cibū auer-
satur

Quae super
concipliat.

g f

satur donec exciderit. Superfecit autem mulieres, quarum D
stomachus id est vteri os, post primum cōceptum non clau-
ditur ita valde, idque apparentibus signis constat, clauditur
autem post superfecundationes quæ posterius insuper parilun-
tur. Si superfecundatio nondum partium discriminationē ha-
beat, sed caro sit, non quidem intumescit, sed putrescit do-
nec ex vtero exeat. Si cui exeat secunda pueri in vtero prius-
quam puer foras procedere incipit, ægrè parit, & magis ad-
huc periculose, si caput non præcedat. Si verò alicui vna cum
secunda puer foras exierit, & ad stomachum, id est os vte-
ri progressus, rupta secunda emerferit, magis faciliè parit.
Itémque si puer quidē foras prodit, secūda verò adhærescit,
& seipsam retrahit, atque isthuc manet. Quum puer non vi-
talis futurus nascitur, caro ipsius vngues supereminet, vn-
guis verò tum in manibus, tum in pedibus deficit. Quum
vitali puero nascente manus præminuerit, primum retro
retrudenda est, donec retrulseris: & si ambæ præminuerint,
ambas retrudes. Et si crux præminuerit, etiam hoc repelles.
Vbi verò ambo crura in propatulo manserint, neque aliò
processerint, fomento vti opus est, à quo humectissimus vte-
rus reddatur, habeat autem odorem ipsum fomentum. Et
quum caput in propatulo fuerit, reliquum verò corpus in-
vtero erit, etiam sic fomento vteris. Et quum pars corporis in
vtero, pars in pudendis, pars extra pudenda intumescit ac
manet, etiam sic fomentum adhibebis. Et si quidem à fo-
mento processerit, satis est: sin minus, os vteri elaterio cras-
so aqua diluto oblines, quo partum producat. Sed & à poti-
bus ac cibis partus promonendus est, & pudenda ipsa cera-
to illinenda, si sicciora quàm ex re est, esse tibi videbuntur.
Quum pueri capite ex stomacho apparere, reliquum corpus
procedere non vult, puer autem mortuus est, digitos aqua
madefactos inter stomachum ac caput immitte, & in or-
bem circumducito, deinde subditum sub mentum digitum
in os intrudito, ac foras trahito. Quum verò reliquum cor-
pus extra pudenda fuerit, caput autem intus, in pedes videli-
cet prodeunte foras, postquam digitos in orbem circundu-
eris, ambas manus inter stomachum ac caput aqua præma-
defactas immitte ac extrahito. Si verò extra stomachum
fuerit, verum intra pudenda, immisisis manibus apprehen-
sum

Quoniam fa-
cile & con-
tra parant.
Stomachus
valuat.

Quādo vn-
guis de-
sunt pue-
ro.

Quo pacto
partus edu-
catur.

Quo pacto
partus edu-
catur.

Quomodo
partus mor-
tuus educi-
atur.

A sum capite educito. Si porro foetus intus maneat mortuus, &
non possit neque sponte, neque per medicamenta iuxta na-
turam excidere, manu cerato maxime lubricante vncta,
deinde in vterum intrusa, humeros à collo magni digiti co-
uamiae deducito. Oportet autem ad huiusmodi etiam vn-
guem instrumentum in magno digito habere, & distractio-
ne facta manus educere, deinde rursus immisisa manu, ven-
trem distendere, & ex diffisio intestina sensim eximere: dein-
de his exemptis latera confringere, quo confidens corpus-
culum leuius ac expeditius fiat, & facilius exeat non tumi-
dum existens. Ceterum si secunda non faciliè excidat, ma-
ximè quidem ad fortum appendere lineola est, & puerpera
velut super sella ventri exonerando destinata, lalanum Gra-
eci vocant, locanda. Sit autem in altum extructa sella, vel si-
mile quiddam, quo foetus dependēs grauitate sua secundam
simul extrahat. Sensim autem hoc faciendum est, nō violen-
ter, ne præter naturam diuulsa, inflammationem inducat.
Substernere igitur lanas molles quàm maximè recens car-
minatas fortis oportet, quo paulatim remittant ac confidat,
Aut vtres duos copulatos aqua plenos supponere, & supra
vtres lanas insternere, & supra has puerum, deinde vtun-
que vtrem sulo perforare, quo paulatim aqua effluat, effluen-
te autem aqua, vtres remittunt ac confidunt, confidentibus
autem vtribus, foetus vmbilicum attrahit, vmbilicus verò
attrahit secundam. Si verò supra lalanum, vel simile quid-
dam puerpera sedere nequeat, super reclinatam sellam per-
foratam collocetur. Si verò adeò debilis est, vt omnino se-
dere non possit, lectum, quàm erectissimum à capitis parti-
bus struemus, vt deorsum declinet ac repat, & sic foetus gra-
uitas quàm maximè simul secundam trahat. Verum puerpe-
ram sub alis, foris ad lectum fascia, aut loro lato ac molli, al-
ligare oportet, vt ne quid erectus sit lectus, corpus ipsius de-
orsum feratur. Iuxta eundem autem modum etiam si vmbi-
licus abruptus sit, aut etiam ante tempus recisus, moderatè
grauibus ponderibus appensis, secundæ eductionem facere
oportet. Optima enim hæc curatio in talibus existit, & mi-
nimè lædit. Si cui puer in vtero immoriatur, & non egredi-
tur humido vtero existēte, & quum iā nō habeat ampliùs hu-
miditatē, sed siccatus fuerit vturus, primū quidē intumescit
puer,

Secūda qui
extrahatur.

Quid fa-
ciat vmbi-
licus ru-
ptus, vel
ante tem-
pus absci-
sus.

puer, deinde colliquescent ac putrescent carnes, forasque effluunt, postremum autem ossa procedunt: & fluxus aliquando corripit, si non prius moriatur. Quod puer immortalis fuerit, tum aliis signis coniectare id licet, cum rubere, ut aliquando in dextro latere iaceat, aliquando in sinistram transmutetur. Translabitur enim in uterum puer eo quod mulier se vertit, velut lapis aut aliud quiddam, si mortuus fuerit, & pectinem frigidum mulier habet. Si vero vivat, & pectus calidus est, & venter totus translabitur una cum reliquo corpore extensus, & in ipso nihil translabitur absque reliquo corpore. Si cui ex partu laboranti fluxus multus sanguinolentus citra dolorem, ante puerum prodeat, periculum est puerum mortuum exolendum esse, & non vitalem processurum. Prægnantibus mulieribus plerisque stomachus uteri propè extat ante partum. Mulier prægnans si non coitu utatur, facilius à partu liberabitur. Quæ gemellos gestat, eadem die parit velut concepit, habet autem utrosque pueros in una secunda. Muliere agrè pariente, si puer in genitalibus locis hæreat, & non facile exeat, sed cum labore ac medicæ machinamentis, tales pueri modicæ vitæ sunt. horum umbilicum secare non oportet, priusquam mingant, aut sternutent, aut vociferentur, sed sinendi sunt, & mulier proximè apud puerum permaneat, & si sitierit, aquam mulsam bibat, & si umbilicus insilietur velut stomachus, & moveatur, aut puer sternutetur, aut vocem rumpat, tunc sanè leceatur dum puer respat, & si verò non insilietur umbilicus, neque moveatur, tempore accedente vivet. Prægnantem mulierem si aliter nos cognoscant, oculi tracti & cauiore sunt, & candidum oculorum albedinis naturam non habet, sed luidius existit. Si quæ partum vicina sit, & oculos cauos habeat, & facies intumescat, & ipsa tota itémq. pedes tument, ut velut à pituita alba appietha appateat, & habeat aures albas, & summum nasum album, & labia luida. ea ipsa mortuos gestat quos pariet, aut vitios præue, & non vitales, & exangues, utpote morbosos, aut prius peperit non vitales. Huic sanguis in aquositate conuersus est. Oportet igitur tali post partum odorata in vultum apponere, & comedere ipsam ac bibere odorata, & primum in facie nasus limbus insignis euadit, ac colorem recipit. Si quæ prægnans terram edere concupiscat, aut carbonem, eam

edit.

A edit, in capite pueri ubi natus fuerit, si quæ à talibus appareret. Mulierem id nosse expedit, vera mamma ipsi maior est, illic enim fœtus existit. Similiter autem & oculum confiderat. Maior enim & splendidior omnino erit intra palpebram, etiam eius partis, cuius mamma maior existit. Si cui autem, post partum valuum non valde fortibus, dolores in articulos perueniant, & stridor dentium corripiat, & membris tendant, ac oscitat, hanc magis concepisse spes est, quam eam, quæ nihil tale patitur. Mulier quæ præter naturam crassa est, ac pinguis, & piraita repleta, non concipit hoc tempore. Quæ verò ex natura talis est, horum gratia concipit, si non aliud quiddam ipsam impediat. Mulieribus plerisque, quum menses apparituri sunt, stomachus uteri in seipsum contrahitur, magis quam aliàs. Mulier quæ facile concipiebat, si prægnans esse desinit, bis per annum à manibus ac cruribus venam secari sinat. Si cui dolores in coxendice, aut in capite, aut manibus, aut aliqua alia corporis parte fuerint: quum verò prægnans est, desinunt, conceptu autem ab utero exoluti rursus insunt, odorata & bibere, & ad uteri os apponere conducit. Quum mulieri alicui conceptus gratia medeberis, ubi purgata esse videbitur, & os uteri rectè habuerit, lauaret, & caput confricaretur, nullo autem vngue illinatur, deinde linteam in odorem lotum circum capillos ipsos circumdatum, reticulo loto aut nihil olenti obliget, ita ut primum linteam ipsum capiti imponatur, postea quiescat galbano ad uteri stomachum appposito, quod coctum ac molitum sit ad ignem, & non ad Solem. Deinde manè deposito reticulo cum linteo, verticem suum alicui olfaciendum exhibeat, & si quidem oluerit, probè purgata est, sin minus malè. Hæc autem ieiuna faciat, & si non fecunda fuerit, nunquam olebit, neque purgata, neque aliàs, & si prægnanti idem medicamentum apponatur, neque sic probè olebit. Quæ verò prægnans futura est frequenter, & facile concipit, ac sana existit, etiam si non apposueris neque purgaueris, vertex ipsius olebit, aliud verò nihil. Vbi autem omnia probè videbuntur, & ad virum accedere oportuerit, mulier ipsa ieiuna sit. Vir autem non ebrius, frigida lotus, & commodo alimento nutritus. Et si cognouerit mulierem genituram se concepisse eo tempore virum non accedat, sed quiescat. Cognoscat autem si quidem vir se

vel cario
nes edunt,
quid eue-
rit.
Qua parte
sit partus.

Crassa præ-
ter naturam
concipiat.

Conceptus
qui parit-
ur.

imisse

Hippocratis Liber

emississe dixerit, ipsa verò præ siccitate ignorauerit. Si verò D
vterus rursus in pudenda genituram reddat, ipsiq; humecta
fiant, rursus cum viro coeat, donec concipiat. Mulier quæ
Concipit quidem, perdit autē fetus bimēstres, exacte in eodē
tempore, & neque prius, neque posterius, atque hoc ite-
rum atq; iterum perpeſſa fuerit, imò si etiam trimēstres aut
quadrimēstres, siue vetustiores perdidit, iuxta eūdem mo-
dum. Talibus vteri puero augeſcente, & bimēſtre aut trimē-
stre, aut quantumcūque tempus transgrediente, si quando
etiam aliàs augeſcit, in maiorem amplitudinem non porri-
guuntur, ita ut non amplius sufficiat capiendo fetus, sed pro-
pterea perditur eodē tempore. Hunc cucumerarum medi-
camentum in vterum dare oportet, ipsumque distendere
ac inflare pharmacis appositis hisce. Cucumeris sylvestris
medulla contundatur ac cribretur, deinde modicum de ipsa
melle cocto copiosiori misceatur, addito silphio modico: sit
autem velut dixi, mel coctum, hoc circum specillum obliua-
tur, crassitudine formata quātam vteri stomachus suscipere
potest, apponatur autem ad os vteri, & impellatur quo in in-
ternam vteri partem penetrat. Quum verò colliquerit medi-
camentum, specillum extrahatur. Sed & elatæ iū hoc modo
preparatum apponere potes, Similiterque colocynthidem
sylvestrem. Per hoc autē tempus edat alia quā plurima,
& silphij caulem, & quicquid statum in ventre inducit. Hoc
appositum pharmacum per tertiam diem apponatur, do-
nec, probè habere visa fuerit, copia quātam vterus admittit. F
Interiectis diebus, mollioribus vtendū est: postquā autem
ex mollioribus preparatum fuerit os vteri, post mensem
apparitionem vbi sicca fuerit, cum viro cōmiscetur. Si cui
vterus suppuratus fiat, aut post partū, aut ex abortu, aut quo-
modocūque alijs, & non in vase aliquo ac tunica, velut in tu-
berculo solet, pus fuerit hunc conducit specillum vincturum
in vteri os demittere. Minus enim opus fuerit vstura, si ad
specillum processerit, deinde eruat a tithymalide colliges:
habet autem velut aculeos quosdam, quos leniter rescindas,
ne pabulum internum ex ipsis elabatur, deinde sicabis ipsas
in sole, ac teres. Vermes quoque stercorearios similiter in so-
le sicabis ac teres, & erucæ quidem pondus duorum obolo-
rum Agnoscitur, vermium verò duplum miscebis, modico
aniso

Cur quæ-
dā parus
bimēstres,
vel maio-
res perdat.

Medela.

Purulentæ
vulvæ caus-
a & mede-
la.

Erucæ ti-
thymali-
dis.

Scarabæi.

De Superfectione.

56

A aniso addito, aut aliquo eius generis. Nam mali odoris me-
dicamentum euadit. Hæc autem leuia facta ac contrita vino
albo odorato diluit. Et postquā bibet, grauitas accedit, &
torpor in ventrem irruit. Si itaq; accedit, aquā mullam mo-
dicam insuper bibat, si qua liberis carēs, impra gnatione ac
puerorum generatione indigeat, atque etiam præ genis fuit
ac peperit, & hoc ipsi contingat, aut quum stomachus vteri
siccus, aut summa parte affectus, aut cōclusus fuerit, aut non
rectè habuerit, sed ad coxendicem alterum distortus, aut ad
rectum intestinum occultatus, aut in seipsum cōtractus fue-
rit, aut labium stomachi sibi ipsi utcumq; incubuerit, aut sto-
machus vteri asper & callosus fuerit: durus autē fit, & a con-
densatione, & a callositate his menses non apparēt, aut paucio-
res quā oportet, & per longius tempus apparent. Sunt au-
tem in quibus etiam menses iuxta corporis sanitatē, & vte-
rorum exitum reperiuntur, imò consueti & iusto modo, &
stomacho vteri præ caliditate ac humiditate mensium non
valde lesi. Verum genituram non suscipit propter hanc læ-
sionem, quæ impedit susceptionem, stomacho non rectè ha-
bente. Hinc per totum corpus fomentum adhibere oportet, &
pharmacum bibendum dare, ac corpore primum purgatam
ac mundā reddere, siue supernè & infernè opus habuerit, si-
ue superè solum. Et si quidem supernè purgā medicamen-
tum dederis, fomentum ante purgationem non præmittes.
Verum fomentum adhibebis infernè purgaturus. Si verò su-
pernè purgante medicamento non egere videbitur, præmisso
fomento, infernè purgans bibendum dato. Cum autē probè
purgatum esse corpus videbitur postea vtero fomentum adhi-
beto, frequentes infusus ipsis adornans, si ira conferre videbi-
tur. Immutes autem in fomentum, expressa ramenta, & lauri
folia contusa, lauibisq; multa & calida aqua. Vbi verò recēs
lanta fuerit, & fomentum admiserit, vteri os dilatabis spe-
cillo stanneo, corrigēsque vbi opus fuerit: potes & plumbeo
vri, initio per paruum facti, deinde crassiore adhibito si su-
scipere potest, donec rectè habere videbitur. Intinges autem
specilla in mollioribus quopiam diluto, aut etiam liquido red-
dito, si conferre videbitur. Specilla ipsa retrò cava faciendā
sunt, deinde circum ligna longiora adaptanda, sicque ipsi
vtendum. Caterum hoc tempore bibat, in vino albo odorato
dulci.

Conceptris
reparatio.

Que con-
ceptum im-
pediunt.
Medela.

Specillum
quale in
his veli-
tis, videtur.

dulci, & quam suauissimo decoctam tēdam, quam pinguis-
simam tenuia segmenta concisam, & apij semen contusum,
& cumini Aethiopici semen, & thus quam optimū. ex hoc bi-
bat ieiuna copia quanta moderata esse videbitur, tot diebus
quot satis habere videbitur. Et edat carulos costos, & poly-
pū in vino dalei coctum, musculumq; ipsum bibat, & bral-
licam coctam. Vanum autem albidū insuper vibat, & ne liciat,
& calida bis per diem lauet. A cibis autem hoc tempore ab-
stineat. ab eo verò tempore si quidem processerit per stoma-
chū, & quid purgationis foris apparuerit adhuc de portione
bibendum est vnum atq; alterum diem, & à speculorum vsu
deistendum, ac conandū vt vteri appositius medicamentis
purgentur. Cuiusq; autem stomacho recto, ac magno & sa-
no existente, ac probè habente, & in loco vbi cōuenit & opor-
tet sit, menses non apparuerint ex toto, aut pauciores, & per
longius tempus, & non sani, morbum ipsum inuestigabis
quocumq; tandem vteri habet, & si corpus quoque aliquid
conferat, causam perferutaberis ob quam non concipit: &
hec sic habeant, & curationem facies si medelam suscipere
volet, initio à fortibus facto, prout opportunum visum fue-
rit, ita vt deinas in molliorum vsu, donec vterus visus tibi
fuerit probè esse purgatus, & stomachus recto statu esse con-
stitutus, & ritè situs. Si verò à potu ac medicamento menses
non processerint, etiam si moderato tempore id biberit, ne-
quaquam à potu cessandū est: vbi verò probè habuerit, spe-
culorum vsu os stomachi molliendum est, & faciendum vt
hiet, ac viam præbeat appposito medicamento, idq; pharma-
cis suffitui aptis ac mollioribus perficies. Quum autem satis
suffitum ac mollium esse videbitur, appposito medicamento
subditio vteri purgationem facies, donec ritè habere vide-
bitur, à mollioribus ad fortiora progressu facto, ita vt rursus in
mollioribus ac odoratis deinas. Nam pleraque ex fortibus me-
dicamentis stomachum exulcerat ac corrodunt. Deinde ve-
rò tum stomachum ad rectum statum ac sanitatem redigi-
to, quo arta sit ad suscipiē sam genituram, tum vterum ne-
cum reddito, & statū immittito. Si mulier prae pinguiendine
vterum ad concipiendum lēsam habere videat, vt attenuatio
quam maxime, & graciliter inducatur, suprà reliquam cu-
ram. Tempus porro vernum aptissimum est ad concipien-
dum

Cum pin-
guedo con-
ceptum im-
pediat, quid
agendum sit.

A dum. Vir autem non sit ebrius, neque vinum album bibat,
sed quod fortissimum est ac meracissimum, itemque edulia
fortissima, & calida nō lauet: robustus autem sit, & sanus, &
à cibis abstineat ad rem non conferentibus. Et vbi marem
generare voluerit, mēibus desinentibus aut defectis mi-
sceatur, & quam penitissimè intrudat, donec deficiat. Vbi
verò si mellum generare volet, quum plurimi mēies pro-
dicunt mulieri, & dum adhuc eunt, ceat, ac dextrum testē
obliget, quantum id tolerare poterit: sed si marem generare
expetat, sinister testis obligandus erit. Stomachus vteri à suf-
ficientis quidē, vbi conclusus fuerit, hians redditur, ab emol-
lientibus verò mollescit. Suffire autem oportet, lori cortice,
lauri semen siue baccas, & folia eiusdē viridia contusa, thus
myrrham, artemisiæ semen aut folia: item anisum & adipē
aut ceram simul contusa, sulphur, cupressi semen, peucedani
radicem, myrti folia viridia contusa, fibri testē, asini ma-
sculi stercus, alia, styracem, adipem suillum, sed & si distor-
tum os vteri fuerit, his suffiendum est. Sic quidē igitur hians
redditur ac conuertitur. Mollire autem per hanc vteri os o-
portet. sandaracham videlicet, adipem caprinum, fici succū,
silphij succum, cyclami succum, Thapham, succum tithy-
mali, cardamomi semen, herbam quæ peplos appellatur, si-
bri testem, lini semen, nitrum, ari radicem, staphidem sylue
C streum, calamithæ folia viridia, herbæ lanariæ sine struthij
semen scillæ internam partem.

*Medicamenta emollientia, & ad ciendum
idonea, quo fortis purgatio fiat.*

T Haplia radicem, medullam bouis, adipem asnerinum,
rosaceum, hæc tria ac seruescunt per quadriuum ap-
ponat, & bibat porri succum, ac vinum dulce albidū. Item resi-
nam, & oleum tepidum, cumini, nitrum, mel, sordida lana
excipiat, & per quadriuum statim bibatq; apij semen, & thus
ris nucleos quinque, & cumini Aethiopici in vino albo me-
raco dulci lauetq; bis per diem. Item myrrham, thus, fel bo-
uis resinā terebinthinā, aut neropon siue metopium vnguen-
tum, horum singulorū æqualem mensurā misceat, & in lana
pura, aut linceo tenui apponat. Intingat autē lintē in vngue-
to albo Aegyptio odorato, & filo obligatū, à balneo subdet,
h & po

Quo mo-
do mas fe-
minæ ge-
nerandus.
simil quid
præcipit
Columella
in ouibus.

Quæ le-
niant, aspe-
rent, clau-
dant ape-
riantq; vul-
uam, locel-
losve.

Medicami-
na purgan-
tia locellos.

Diversa lo-
cellorū pur-
gantia.

& polypum plagis molitum edat. & apij ac asparagi semen ac vinum album bibat, ter in die ieiuna exstans. Aut myrrham, caliam, thus, cinamomum, netopū, singulorum aequas portiones lana exceptas, aut in glandes redactas apponat.

Aut cucurbitre sylvestris interiora, cuminum tostum, anethi semen, eupressi radicem, trita ac melle cocto subacta in glandes cogito, easque subdendas exhibeto, & bibat Paeoniae radicem, apij semen, ac sulphij Coccum, cum vino. Sed & Bulbium ipsum subditum purgat. Item myrrham primariam, & florem aris modicum in vino albo odorato subdat.

Medicamenta subditicia ad uterum purgandum convenientissima.

Accipe aris florem ac nieri tertiam partem, mellēque cocto subacta in glandulas nullę magnitudinis ac ci as firudinis redige, atque sic ad vteri osculum appone. si verō fortius facere velis, elaterium ammisce, ad forem solum, & hoc modo coactas glandulas subdendas præbe. Potes & ramulorum fici corticem derasum ac tenuiter tritum ammiscere, quāto os vteri siccius esse videbitur, dimidia portione eodem modo. Aliud. Elaterium & aris florem trita, duabus floribus partibus, vna elaterij acceptis, dilue, & cyclaminum tritum prout oportum videbitur ammisce, & in lana simul coacta subde.

Glandula album fluxum purgantes.

Artemisiam herbam, nitrum, cyclaminum semiaridū cuminum, subde. Abā. Artemisiam herbam viridem tritam, & myrrhæ tertiam partem, ammixto vino odorato, in lana alba obuolue, eamque vino tinctam apponendā præbe. Vbi vero hauerit vterus nitrum, cucumeris sylvestris medullam, cyclaminum semiaridum, in lana appone.

Subditicia omnis generis purgare potentia.

Staphidem sylvestrem viridem tritam, attenuis herbarum folia trita, melle cocto excipe, & in umbra siccata in glandulas coque, ac subdendas exhibe. Aliud. Florem aris, & alumen Aegyptium cum cyclamino dilue, & velut priora melle cocto excipe aut in caricā inde, cum modica myrrha. Aliud. Cyclaminum tritam vino albo odorato ammixto, in linteo tenuissimo purpoblige, & subdendā præbe. Aliud

A Aliud. Cyclaminum semiaridum, nitrum, cantharidas, adipem, sandarachem, subde.

De virgine.

Si virgini menses maturi non prodeant, multum & febris citat, & dolet, & sitit, & esurit, & vomit, & furit, & rursus resipiscit: vterus mouetur, & quāto ad viscera vertitur, vomitus, ac febris, & delirium accedit, vbi verō sedatur vterus & hæc quiescunt, esurit, ac sitit, & febris lenis, hepialon Græci dicunt, tenet. Huic pelles agninas calidas ad ventrem apponere oportet, & suffitum facere in ipsa pudenda quāto penitus sit, ita ut super amphoræ collo delideat, & fumū admittat. Fiat autem suffitus ex myrrha magnitudine fabæ, & thuris dupla portione, ammixta etiam zea fresa, hæc simul suffire debet, & in ignem immittere maxime dum ieiuna est, & multa calida lauare.

Medicamentum subdititium.

Alumen Aegyptium emollicum lana inuolutum subdat. Aliud. Artemisiam tritam, & vino albo subactā, apponendam præbe.

Puerpera recēns enixa.

Rosaceum, myrrham, ceram, mixta in lana apponenda præbe. Vbi autē vterus ipsi prociderit, acida & acerba offerenda sunt, tum potanda, tum foris adhibenda. Item sicū nigram, allium, nitrum, cuminum, hæc omnia tenuiter trita in lana apponenda dato. Aliud. Sepiæ testam eusam & vino imbutam, cum leporinis pilis, lana excipe, & apponendam præbe. Si verō post partum vterus doleat, priellanā & porrum, ac adipem capritum coquat, indeque modicum sorbeat. Subdititium medicamentum. Nitrum, cuminum, ficum, omnium aequas portiones subde.

Subdititium purgans & molliens.

Netopum, rosaceum vnguentum, adipem anserinum, linteis tenuibus excipe. Si menses multi prodeunt, Peoniam grana nigra bis septem numerū, in vini cyathis duobus bibenda præbe. Si verō vteri frequenter prolabantur, vteros aqua tepida madefacies, ipsam verō mulierem supinam reclinabis, muscibique malicorum, gallam, & rhoem rubram

Calvus te-
ge, si men-
ses multos
prodeunt.

Hippocratis Liber

rubram, hisq; in viuo albo tritis vtros illines, ac immittes. ^D
Postea lauri folia in vino austero bibēda dabis. Quā autem
mulier pręgnās menses profuos habet, stercus asini siccū, &
rubricā, ac sepię testā, trita simūlq; linteo illigata apponat, si
verō secūda nō purgetur, elaterij oboli Attici pondus in vini
albi Cyathu mensura tritum bibendū prębe, & purgabatur.

HIPPOCRATIS COI LIBER DE EXECUTIONE FOETVS, IANO COR- NARIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

partus fru-
stulatum ex-
tractio.

^E His qui non iuxta naturalem modum pa-
riuntur, sed excinduntur, hoc modo se res ha-
bet. Primum quidē Sindone supra mulierē
iniecta, eam supra mammas circumdato, &
caput obuelato, ne vidē quōd facturus es ti-
meat ac exhorrescat. Si itaq; foetus obliquē
prolapsus manu protensam habuerit, manu apprehensa fo-
ras producere quā maximē conare, & brachiū ipsum exco-
riato, atq; vbi os brachij denudaueris, quatinus pellem circū
duos manus digitos obligato, ne caro lubricitate sua elaba-
tur. Deinde verō carnem circa humerum rescinde, ipsumq;
iuxta iūcturā exime, post ea caput iuxta naturā protrusum
foras producere tenta, fortū verō ipsum intrō protrudito, fer-
ramento per latus & costas, siue clauiculam adacto, quo sta-
tutim emittat foetus, & condat ac contrahatur, atq; ipsi faci-
lior exitus pateat. Ceterū caput, si fieri potest iuxta natu-
ram extrahe, sin minus, confringe: atque sic foetum vnā sub-
extrahe. Postea calida largē perfusam, & olgo illitā decum-
bere iubeto, pedum siue alternatum variato, bibat autem vi-
num dulce, album, meracius temperatum. Sed & resina mel-
le trita ac vino ammixta, in potu prębentur. De cetero verō
curanda est, velut dixi, iuxta ea quę relata sunt. Quum verō
parien

De Executione Foetus.

10

Partus di-
rectio.

^A parienti mulieri foetus obliquē prolapsus fuerit, id quod cō-
tingit dum vertitur puer, & vmbilicus circum collum ob-
uoluitur, & exitum foetus impedit, & caput in coxendicem
incumbit, & manus vt plurimum foras ptominet, quod ip-
sum mortui foetus signum est. Quibus autem manus non
exerta est, vt plurimum viuunt foetus, periculum autem
etiam hoc modo est. Aliqua enim purgamenta ante partum
mittunt, & necesse est cognoscere ex eo partum siccum, &
cū dolore laboriosum esse. Quibus autem purgamenta
ante partum non prodeunt, hæ in pariendo facilius liberan-
tur. Concutere potro oportet hoc modo. Sindone substrata
mulierem reclinabis, & aliam superinticies, quo pudendum
^B ipsius sit obuelatum, obuoluēsq; sindonem circum vtrun-
que crus & circum vtranque manum. Mulieres autem duæ
vtrunque crus apprehendant, & alia duæ vtrāque manum,
deinde concutiant validē ipsam tenentes non minus quā
decies. Postea in lectū reclinetur mulier in caput, ita vt cru-
ra sursum vergant, & mulieres omnes ipsū pedibus corri-
pant, manibus dimissis, sapēque cōcutiant, ac reiectionem
in humeros faciāt in lecto, quo foetus in spaciosiorem locū
retrusus vertatur, & naturaliter prodire possit. Et si distan-
tum creticum habueris, ipsum bibendum dabis: sin minus,
sibi testem in vinū chium derades. Si verō vteri foras pro-
dierint, siue ex dolore, siue ex partu, si quidem iuenculæ fue-
rint, aggressionem facito: sin minus, sinito. Aggressio autem
^C hoc modo fiat. Pelliculam vteri iuxta naturalem modum
& obliquē incisam, linteo confricato donec inflammetur, &
illinito phocæ oleo siue adipe, aut pice, aut mali punici
flore integito, & molles spongas vino resperfas
apponito, & ex humeris ipsas alligato. Mu-
lier verō decumbat cruribus quā ma-
ximē sursum versus portectis.

Moderatis autem edu-

lus vescatur.

b 3

HIPP

HIPPOCRATIS^D

COI LIBER DE DENTITIONE, IANO CORNARIO MEDICOPHY.

SICO INTER-

P R E T E.

*

Carnosi, minus lactis hauriunt.

Dentitionis varietas.

DENTI natura habitiores, non pro carnosis ratione etiam lac sugunt. Voraces verò & multum lactis trahentes, non pro ratione carnosii fiunt. Pueri sugentes si multum mingant, minime anniculi fiunt. Quibus alius multum profuit, & bene concoquit, hi saniores sunt. Quibus modicè profuit, & voraces sunt, & non pro ratione similiter nutriuntur, morbofi. Quibus multum lactosum reuomitur, his alius suppressitur. Quibus in dentitione alius amplius subducit, minus conuelluntur, quàm quibus parum. Quibus in dentitione febris acuta accedit, parum conuelluntur. Quicunque dentientes habitiores manent, & altiore somno vtuntur, periculum est ne conuulsione cortipiantur. Qui hyeme dentunt, reliquis similibus existentibus, melius liberantur. Non omnes in dentitione conuulsi moriuntur, sed multi etiam seruati. Qui cum tussicula dentunt, tardius dentes producant, in peripunctione autem magis gracilescunt. Quicunque in dentiendo hyemem habent, si attente tractentur, dentitionem facilius ferunt. Qui plus mingunt quàm egerunt, pro ratione habitiores sunt. Qui non pro ratione mingunt, verum alius frequenter cruda à pueris egesit, morbofi sunt.

Tonsillarum vlcera.

Qui bene dormiunt, & habitiores sunt, multum alimentum adsumunt, idque adiacet, non sufficienter distributū. Qui dum sugunt interim cibum adsumunt, facilius ablatione ferunt. Qui se uel cruenta ac cruda per alium egerunt, plurimi in febre somniculofi sunt. Vlcera in tonsillis citra febre m facta, securiora sunt. Quibus infantibus in sugendo tussis instat, uel maiorē habere solēt. Quibus citò in tonsillis vlcera

A vlcera serpentia confidunt, febribus ac tussi permanentibus, periculum est rursus generanda esse vlcera recurrētia. Vlcera tonsillarum in infantibus periculosa. Pueris memorabilis magnitudinis, si vlcera in tonsillis sint, & deglutire possint, salutis signum est. Quam verò maiores prioribus, deglutire in tonsillarum vlceribus non possunt, his multam bilem reuomit, aut per alium prodire, periculosum est. In vlceribus tonsillarum si quid ardens inest, non bonum. In tonsillarum vlceribus post prima tempora, pituitam per os effluere, si prius non fuit, commodum est, & tamen reducenda est. Si verò incipiat, & omnino remittat, gaudendum est. Si autem non sic effluat, vereri oportet. Qui tonsillas destillatione vexatas habent, his alius amplius subducta, siccas tussis soluit. Verum pueris si quid concocti supernè prodierit, amplius soluit. Vlcera multo tempore in tonsillis citra augmentum madentia, aut quintum aut sextum diem periculosa non sunt. Sugentes qui multum lactis adsumunt, vt plurimum somniculofi sunt. Sugentes qui non probè aluntur, macilentii fiunt, & agre vires colligunt. Vlcera in tonsillis aestate facta, peiora sunt quàm aliis temporibus, citius enim proserpunt. Vlcera in tonsillis circa uiam proserpentia, in his qui seruantur vocem alterant. Vlcera proserpentia circa fauces, grauiora & magis acuta, vt plurimum spirandi difficultatem inducunt.

C

h 4

HIP

HIPPOCRATIS
COI LIBER, DE CORPO.
RVM RESECTIONE, IANO
CORNARIO MEDICO
PHYSICO INTER
PRETE.

Arteria.

Pulmo.

Cor.

Magna ve-
na.

Hepar.

Rhenes.

Vesica.

Gula,
Stomachus
Septum,
Lien.

Venter.

Colon.

ARTERIA ex vtraque fauciu parte
 exortum faciens, in summitate pul-
 monis definit, circulis cōposita con-
 similibus rotundis, in superficie se
 mutuo contingentibus. Ipse autem
 pulmo testitudinem coadimplet, in
 sinistrā conuersus, quinque apice
 habēs, quos lobos & summitates
 vocant, cinereo colore præditus, no-
 tis cauernosis cōpunctus, naturæque antrosus existēs. Ad me-
 dium verò ipsius cor situm est, rotundius ac oblongius quā
 in omnibus animalibus. A corde verò ad hepar multa char-
 tilaginosa arteria procedit, & cum ipsa vena magna appel-
 lata, per quam totū corpus nutritur. Hepar autē similitudi-
 nem quidē cum omnibus aliis habet, verū sanguinolentius
 quam alia existit, apices habens duos, quos portas appellāt,
 in dextris locis sitas. Ab hoc verò obliqua vena infernē ad
 rhenes tendit. Rhenes autē cōsimiles colore, malorum spe-
 ciem præ se ferunt. Ab his canales obliqui ac ferme triangu-
 lares in summū vesicæ apicem tendunt. Vesica autem tota
 nervosa est, magnāq; ac latē se extēdens capacitas intra eam
 à natura disposita est. Et has sex partes intus per mediū cor-
 pus natura disposuit. Gula autē à lingua principium faciēs,
 in ventrē definit, quam sanē Græci etiā œsophagum, & sto-
 machum, id est os ventris, significanter appellant. Caterū
 à spina retro hepar, septū transversum productum est. Ex la-
 tere verò norho, sinistro videlicet, lien initio sumpto exten-
 tus est ad humani vestigiū similitudinē. Venter autē hepatis
 adiacens iuxta sinistrā partem, totus quidē est nervosus. A
 ventre verò extat intestinum ventri cōsimile, longū cubito-
 rum non minus duodecim, pampinoformiter in sinibus in-
 uolucrum,

E

F

Hipp. Liber De Corde.

61

A uolucrum, quod aliqui colum vocāt, per quod alimēti delatio
 contingit. A colo autē situm est rectum ac princeps intesti-
 num postremū, carnem copiosā habēs, & in summū anum
 delinens. Reliqua potrò natura ipsa ordinavit ac disposuit.

HIPPOCRATIS
COI LIBER, DE CORDE,
IANO CORNARIO MEDI-
CO PHYSICO IN-
TERPRETE.

B

OR figura velut pyramis est, colore autē Cor quale.
 abunde puniceum, & tunicam leuem cir-
 cundatam habet, & est in ipsa humor modi-
 cus velut vrina, vt putare possis in vesica
 cor diuersari. Facta est autem ea gratia, vt
 sanum in custodia florescat. Habet autem
 humiditatem tantā quanta satis est afluanti in medellā. Cæ-
 terum hunc humore cor emingit, bibendo ipsum assumens
 ac cōsumens, pulmonis nimirū potum lambēs. Etenim ho-
 mo multo maximā partem in ventrē bibit. Gula enim siue
 stomachus velut infundibulum, potus copiam & quacūq;
 volumus excipit. Bibit autem & in guttur ac arteriam, mi-
 nus verò & quantū latere possit per rimam illapsū. Oper-
 culum enim exactum epiglossis, lingula siue minor lingua
 appellata, ne permiserit quidem aliquid amplioris potus
 penetrare. Signum autem huius rei, hoc est: Si quis enim
 aquam cæruleo colore, aut rubrica temperatā, sitienti valde
 bibendam dederit, maximē sui, hoc enim pecus non est cu-
 riosum, neque mundicie deditum. Deinde dum adhuc bi-
 bit ipsius guttur refecit, hoc colore ipsum tinctum reperiet: ab exēplo.
 sed non est cuiusvis hæc chirurgiæ aggressio. Nequaquam
 igitur fides nostra suspecta esse debet de potu, quod homini
 in guttur vergat. Sed quomodo aqua accruatim irruens,
 turbationem ac rursū multā exhibet? propterea inquam,
 quod contra respirationem fertur. Quod enim per rimam
 illabitur, tanquam iuxta parietem delahens, aeris elationi
 non

Paulo cor
humectat.

Stomachi
effigies.

Epiglossis

Stomachi
exēplo.

h s non

non instat, sed leuem ac lubricā quandā viā humectatio ipsi D
præbet. Hunc itaq; humorem cor de pulmone vnā cum aere
abducit. Aerem quidē igitur vbi in medellā celsit, necessariō
oportet retrō per eandē viā qua adduxit reicere. Verum
humorem partim in culeum ac vaginam suā expuit, partim
rursus vnā cum aere foras propellit. Quapropter etiā palatū
eleuat, quū spiritus recurrit. Meritō autē recurrit. Non
enim humanæ naturæ alimenta hæc sunt. Quomodo enim
hominis alimentū sunt ventus & aqua cruda? sed sunt magis
cognatæ affectionis castigatio & medela. Porro vt ad insitu-
tum sermonē reuertamur. Cor musculus est valde fortis nō
neruo, sed densitate ac cōstrictione carnis, & duos ventricu-
liculi, siue
sinus. E
los habet discretos in vno amiculo, ab vtraq; parte vnū. Ni-
hil autē inter se similes sunt. Alter enim in dextris ad osculū
situs est, cōtingens alterā venā. Alter in sinistris. Totū enim
cor in his sedem suā firmavit. Sed ille etiā omnino amphio-
ris ventris, & magis inanis quā alter est, neq; extremitatē
cordis attingit, sed caudā eius ambir, solidus item est, veluti
extrinsecus assutus. Alter autē subter sinistrā mammā maxi-
mē in directum situs est, vbi etiā saltus ipsius significationē
sui præbet. Amiculum autē habet crassum itemq; foueā. Fo-
ueæ enim speciem præ se fert similē mortario. Sed enim hic
etiam pulmōē subit cū māuetudine, & circumiectu ipsius,
caloris intemperantiā castigat. Etenim pulmo natura frigi-
dus est, sed & inspiratione perfrigeratur. Ambo autē densi ac
asperī sunt interna sui parte, & velut subcorrosi, magisque P
sinister quā dexter. Nā insitus natura ignis non est in dex-
tro. Quare mirū est sinistrū asperiorē fieri, vbi intemperatū
aerem inspirauerit. Quapropter etiā roboris caloris custo-
diendi gratia crassius intus cōstrictus est. Oscula autē ipsis
non sunt aperta, nisi si quis cordis aurículas præsecet, aut ca-
put cordis præcidat. Si autē quis præsecet, apparebunt dupli-
cia oscula in duobus ventriculis. Crassa enim vena ex altero
excurrentis visum decipit, si fuerit resecta. Hi fontes sunt hu-
manæ naturæ, & hic flumina sunt quibus totū corpus irriga-
tur; atq; hi etiā vitam homini cōferunt, & vbi resiccati fue-
rint, homo moritur. At verō prope exortū venarū corpuscu-
la circū vētriculos cōsurgunt, mollia cauernosa, quæ auricu-
la appellātur. Nō sunt autē foramina aurium, nō enim cla-
morem

Cor quid,
Cordis vē-
triculi, siue
sinus.

Pulmo cor-
dis calorē
moderatur
Cordis si-
nus quales.

fluara.

Fons vite
hominis.

Cordis au-
ricula.

A morem exaudiunt. Verū sunt organa quibus natura aerem
rapit. Et sanē videtur mihi boni ac præstantis artificis opifi-
cium esse. Quam enim considerā sit huiusmodi futuram opum sum-
mum opifi-
cium cor.
ipsum visceris, propter sanguinis ex vena ellah collectiōne
ac concretionē, deinde attractorium ipsum esse totū visif-
set, folles ipsi oppositi, quemadmodū fabri ferrarii fornaci-
bus solent, quo per ipsos spiritū apprehenderet. Signū autem
sermonis hoc est. Etenim cor videas ex toro ventulari, aures
verō priuatim tum insari, tum consilere ac cōtrahi. Et pro-
pter hoc etiā dico, quod venæ quidem operantur respirationē
in sinistram ventriculū, arteriæ autē in alterū. Malle enim
magis attrahit, & incrementū capit. Oportebat autem no-
bis in ipsis intumbentia cordis tegmina perfrigerari. Est
enim calor non in dextris, quare propter hanc actionē, non
acceperunt amplum organum, vt ne in totū ab ingrediente
aere superarentur. Restat dicenda cordis pelliculæ laten-
tes, opus dignissimum cognitione. Sunt enim & aliæ quædā
in ventriculis pelliculæ, velut araneorum telæ extente, quæ
vndiqueque oscula cingunt, & strias ac segmenta in solidum
cor inserunt. Hæ mihi netui ipsius visceris & vasorū princi-
pia aortis esse vidētur, est autem ipsarum par vnum. Cate-
rum osculis singulis tres pelliculæ subornatæ sunt, rotundæ
in summo, velut circulus semisædus. Et qui rei intelligētes
sunt, admirantur, quomodo oscula & aortarum fines clau-
dunt. Et si quis veteris, eximendi cor mortui, mori gna-
tus, aliam auferat, aliam reclinat, neque aqua, neque satus
immisus in cor penetret, atque hæc magis in sinistram ven-
triculi osculis exactius, & meritō sanē subornatæ sunt. Mens
enim hominis in sinistro ventriculo insita est, & reliquæ
animæ imperat. Nutritur autē neque cibis neque potibus
à ventre, sed puri & illustri substantia ex sang.inis discre-
tione nata. Assumit autē alimentū in ex proxima sanguinis
cisterna, radios suos eō immittēs, & depascens, velut ex ven-
tre intestinorum alimentum non naturale existat. Quo ve-
rō non in mora sit, qui ita arteria est in fluctuatione cōstitu-
tus cibis, viam in y lam occidit. Magna enim arteria ven-
trem depascitur ac intestina, plenāque est alimento non
principali. Quod autem nō nutritur sanguine apparēte, &
quem videmus, arteria ipsa magna, ex hoc manifestū existit.
Macta

Creatoris
opum sum-
mum opifi-
cium cor.

Vene si-
num fini-
tium per-
stant.

Arteria ma-
gna dex-
trum.

Cordis re-
liqua.

Vena aor-
ta.

Cor nihil
afficitur.
Mentis si-
nus.

Arteria ma-
gna ven-
trē depas-
cit.

Hippocratis Liber

Antena
parua.

Sanguis ca-
lidus natu-
raliter non
est.

Maſtato enim animali, & ſiniſtro ventriculo diſſecto, tota **D** deſolata apparet, modico ſeroſo humore excepto, ſlauaque bile, ac pelliculis, de quibus iam mihi dictum eſt. Arteria autem altera ſanguine non eſt deſtituta neque ventriculus dexter. Hoc quidem igitur vas cauſa fuit, mea ſane ſententia, vt pelliculae producerentur. Id verò quòd ex dextro fertur ventriculo etiam ipſum quidem commiſſura pellicularum clauditur, verum non valde ſalutis præ imbecillitate. Sed aperitur quidem in pulmonis vaſa, ſanguinem exhibens ipſis in alimentum, clauditur autem in cor, non tamen conſeſtim, quo ingreditur quidem aer, non autem multus. Debilis enim eſt hic calor, frigiditatis facultate ſuperatus. Sanguis enim non eſt natura calidus, neque enim alia aliqua aqua, ſed ea **E** leſcit. Multis autem videtur natura calidus eſſe. Et de corde ſane talia dicta ſint.

HIPPOCRATIS COI LIBER DE GLAN- DVLIS, IANO CORNA- RIO MEDICO PHY- SICO INTER-

P R A T A.

*

Glandulae
quales.

Sanguis al-
bus de glan-
dulis ma-
nat.

DE GLANDVLARVM tota natura ſic habet. Natura ipſis eſt ſpongioſa, ſunt enim rare & pingues, & neque carnes ſunt reliquo corpori ſimiles, neque aliud quid ſimile corpori, ſed friabiles ſunt, & venas multas habent. Si verò diſſeces, ſanguis largus eripit, ſpecie albus & velut pituita. Tangenti autē velut lanē apparent. Et ſi multa vi ipſas digitis cōpreſſeris, glādula humore oleoſum remittit qui & ipſe conteritur vt plurimum, ac diſperit. Aegrotant autem non valde, ſed vnā cum reliquo corpore. **Quum**

De Glandulis.

63

A Quum verò proprio morbo aegrotant (nam parum etiā cum reliquo corpore aegrotant) morbi tubercula ſunt, & ſtrumae reſultant, & febris corpus occupat. Perpetiuntur autem hæc, **quæſita.** vbi humiditate repletae fuerint, ex reliquo corpore in ipſas inſuēte. Inſluit autem ex reliquo corpore per venas, quæ per ipſas extenſæ ſunt multæ & cauæ, vt humor quęcunque tandem traxerint, facile in ipſas ſequatur. Et ſi multa ac morboſa fuerit fluxio, glandulae reliquū corpus in ſe diſtendunt, atque ſic febris incenditur, & eleuantur ac inflammantur glandulae. Cæterum glādulae in corpore ſunt plures ſive maiores, in cauiſ apſius partibus, quā in articulis, & quęcunque in aliis humectis ac ſanguinolentis locis conſiſtunt; atque illæ quidē, vt quod ſuperne in cauas partes inſiuit, ſuſcipientes in ſe trahant, hæc verò vt rurfus naſcentem præ laboribus humiditate in articulis, ſi quam articuli remittant, eius multitudinē ſuſceptent; & ſic nimia humectatio in corpore non ineſt. Nam ſi etiam quid gignatur humiditatis, non ſtatim in ea. nimia humectatio inde ſucceſſerit. Reſectitur enim & conſumitur tum multa, tum modica, in ipſas glandulas, atque ſic reliqui corporis redundantiam glandulae ſibi lucraſciunt, & alimentum hoc eſt ipſis coaleſcens. Quare vbi cœnoſe partes ſunt & humectæ, ibi etiam glandulae. Cuius ſignum eſt. Quòd vbi eſt glandula ibi etiā pili. Natura enim facit glandulas & pilos, vtraque eadē vtilitate participant, illas quidem vt quòd inſiuit, velut ante dictum eſt, ſuſcipiant. Pili **C** verò ex glandulis opportunitatem habētes naſcuntur & augeſcunt, colligentes id quod in extremitates redundat ac eſerueſcit. Vbi autem corpus ſiccum eſt, neque glandula, neque pilus ineſt. At verò teneræ & exercitiis deditæ & humectæ partes, glanduloſe ſunt ac piloſe. Glandulae porro ſunt ab vtraque antriū parte iuxta iugulares colli venas, & pili etiam ibidem. Item ſub alis vtrinq; & glandulae & pili ſunt. Inguina & pubes ſimuliter vt ala, & glandulas & pilos habent. Et hæc quidem cauæ corporis partes ſunt, & ad humoris redundantiam expoſitæ, Nam & laborant hæc, & ex omnibus corporis partibus maximē mouentur. Reliquæ verò glandulas tantum habent, velut inteſtina. Habent enim & hæc glandulas in omentum maiores; pilos autem non habēt. Nam & in **Sata vbi naſcuntur** cœnoſis ac humectis terræ locis, ſemen non naſcitur, neque ſupra

Qua parte
ſint glan-
dulae.

Hippocratis Liber

Viscerum
glandulae
magna
sunt.

Rhenum
glandulae.

Tonfillae.
Caput
quale.

Quando
glandulae
vexant.

supra terram ascendere conatur, sed per redundantiam putrescit ac suffocatur. Violat enim semen, violat autem & in intestinis copia ac multitudo humoris, & pilos enasci non sinunt. Glandulae autem in intestinis maiores sunt, quam alibi in corpore, & pascuntur humectatione nimiam ex intestinis exprimentes. Intestina vero ex valis in omentum suscipiunt ac remittunt humiditatem. Omentum autem in glandulas distribuit. Habent praeterea etiam rhenes glandulas, Nam & hi multa humiditate exsatiantur. Maiores vero etiam hac parte quam aliae glandulae existunt. Influxus enim humor in rhenes non imbibitur, sed perfuit infra in vesicam. Quare quicquid eius lucrifaciunt de canalibus, hoc ad se trahunt. Sed & aliae in corpore glandulae sunt parvae valde. Verum non volo hunc sermonem longius euagari permittere, Nam eam quae alicuius momenti sunt gratia, hoc scriptum institutum est. Nunc itaque sermone progressum faciam, & dicam de tota natura glandularum colli. Collum ab utraque sui parte hinc & hinc glandulas habet, & vocantur haec glandulae tonsillae, in hunc usum atque utilitatem. Caput supra situm est, sursum cauum ac rotundum existens, & humiditatis ex reliquo corpore completus, & corpus simul vapores omnis generis sursum in caput demittit, quos caput rursus retro dimittit. Non enim immorari ac manere potest id quod influit, non habens ubi sedem firmet. Nisi sane caput aegrotet. Tunc enim non remittit, sed isthuc retinet. Postquam vero attractionem remiserit in glandulas fluxio vergit, & nihil molestat, donec pauca & moderata fluxio fuerit, & ipsae glandulae validae ac potentes existerint. Si enim multa & acris influxerit, manifestumque acris & glutinosa, inflammatur ac intumescit & collum distenditur, atque sic ad aurem progreditur, & si quidem in utramque partem processerit, utraque auris: sin ad alteram, altera tantum aegrotat. Si autem pituitosa, & multa ac lenta fuerit fluxio, etiam sic inflammatur, & inflammatio quoniam stabilis humor existit, strumas pessimum colli morbum generat. In alas autem etiam tunc quid confluit. Sed ubi copiosi fuerint acres & serosi humores, etiam sic in ipsis tubercula producuntur. Sed & in inguinibus glandula a partibus supra sitis humiditate trahet, Sed ubi multitudo eius occupaverit inguina intumescunt, & suppurantur, ac inflammantur, similiter ut alas,

De Glandulis.

64

A ut alas ac collum. Atque haec sane tum bona, tum mala glandulae exhibere videntur. & de his quidem haec suffecerint.

Porro intestina multam sarietatem ex cibis ac potibus habent, & praeterea humiditatem sub cuticula habent. Sed & haec rora reflectitur ac conservatur in glandulas, similiter velut superior. Morbos autem non facit ferè, quemadmodum in articulis contingit. Frequentes enim glandulae & expaesa, ac non cauae sunt, & altera alterius multitudinem non multum fruatur, & aliàs si qua etiam plus habere velit, copiam eius habere non potest. Sed quod in paucas ac singulas confluit in articulis, id in multis hic dividitur, & aequalitas ipsis existit.

B Caput etiam ipsum glandulas habet, cerebrum nimirum simile glandulae. Est enim cerebrum album ac friabile, quemadmodum etiam glandulae. Et ob id in commoditatem capitis glandulas facit, & per relatas a me cerebrum auxilium ferens humiditatem aufert. & in extremitates foras ablegat per fluxiones ex magna parte. Maius autem est cerebrum quam aliae glandulae, & capilli etiam maiores quam alij pili. Maius enim est cerebrum, & in amplo spatio in capite situm est. Facit autem morbos & minores, & maiores, quam aliae glandulae. Facit autem quum in internas corporis partes redundantiam ac superfluitatem suam ablegant Fluxiones porro de capite usque ad secretionem contingunt, per aures secundum naturam, per oculos, per nares, atque haec tres sunt, & aliae per palatum in guttur, & in gulam, & aliae per

C venas in medullam spinalem, & in sanguinem. Quae omnes septem numero existunt, haec fluxiones cerebri sordes ac purgamenta discedentes existunt, & si non discesserint, morbus ipsi inde oboritur. Sic autem & reliquo corpori aliqui morbi accedunt, si intro abierint ac discesserint haec fluxiones, & non foras. Et rursus turbatio multa oboritur, si hianter ac affatam attrahat, & acrem quidem fluxionem cerebrum demittat, quae influxiones corrodit & exulcerat. Et si id quod cerebro influit copiosum fuerit, fluxio descendens non desinet, donec multitudinem influentis exhauserit, atque sic id quod influit foras demittens, & aliud suscipiens, ac semper in consimili statu consistens, & humores trahit, & morbos facit. Ambo autem magno tadio ac molestia naturam frangit quae si fuerit affecta, dolorosa afflictio existit. Affectiones enim

Viscerum
mala vnde.

Glandulae
intestinae
quales.

Cerebrum,
glandulae
simile.

Septem ca-
pitis me-
tus fluores-
que.

Hippocratis Liber

enim naturæ sunt prædictæ fluxiones, & multitudinem molestè ferunt, & morsum ac rosionem perceptant, ex eo quo præter rationem & non cõsuetum existit. Cerebrum autem cladem perfert, etiam ipsum non sanum existens, sed si quidem totatur, turbationem multam sustinet, & mēs delipit, & cerebrum conuellit ac distrahit totum hominem, qui in scipso vocem non edit, ac suffocatur, & h. ec affectio sideratio, ac hæc apoplexi appellatur. Aliquando vero acris quidem non est fluxio, sed copiosa in cerebrũ intruens, ipsum affigit, & mens perturbatur, & homo circum ambulat, aliena cogitans, & aliena videns, perferens morbi mores, visus, usus, & peregrinis imaginationibus. Alia fluxio ad oculos ophthalmia Græcis, Latine lippitudo appellatur, & oculi in ipsa intumescunt. Si verò ad nares defluxio fiat, arroduntur nares, & nihil aliud graue accedit: nam viæ ipsarũ amplæ sunt, & sibi auxiliari possunt, insuperq; non compactũ est quod ab ipsis discedit. At verò aures intortus quidē meatus & angustus, cerebrum autem prope ipsum ipsis auribus apprimitur. Aegrotis verò hoc morbo, plurima excernit, & auris à frequentis fluxione per tempus vexatur, & pus graueolens effluit. Sic etiam fluxiones ad oculos foris conspicuæ sunt, & non lethales in totum. Si verò fluxio retrò processerit per palatum, & in ventrem pituita peruenerit, fluunt quidem horum ventres, non autem aegrotant. Si verò infernè maneat pituita, affectiones voluolæ sunt diuturnæ. Aliis autem si per palatum in gurgitur multa fluxio cõtingat, vt plurimum morbi taoris oriuntur, replentur enim pulmones pituita, atq; ea ipsa pus sit, ad quod pulmones exedit, & egroti non facillè superstites manent, & mens medici si bonus & prudens est, vt plurimum causam intelligit. Alius morbus oritur ex defluxione capitis per venas in spinalem medullam. Inde autem in sacrum os impetum facit, quo medulla ipsa fluxionem perducit, & in coxendicum acetabula siue iuncturas deponit: & si tabem fecerit, homo marcescit, atque hoc modo cõtabescit, & viuere non expetit. Statim enim scapulæ dolent, ambòque pedes ac crura consequuntur, & semper tandem percut multo tempore curati: atq; sic deflorescit homo ac moritur.

Hæc mihi de fluxionibus capitis dicta sunt. Sunt autem affectiones cerebri, etiam alij morbi, deliria, insania, omnia pericu-

Sideratio,
Morbus
imagino-
sus.

ophthalmia.

Purulentæ
aures.

Palati de-
fluuium.

Tabes.
Pulmo qui
consuma-
tur.
Phthisis.

Cerebri a-
lia mala.

De Glandulis.

61

A periculosa. & aegrotat cerebrum, & aliæ glandulæ. Habet enim & dolorem, & alias congressus corporis hic contingit. Quin & glandulæ in pectore ut mamme appellantur, & attolluntur ac lac faciunt, aliquibus vero lac nõ faciunt. Et faciunt quidem lac mulieres, viri vero non faciunt. Mulieribus enim rara est glandularum natura, quemadmodum etiam reliquum corpus rarum habent, & alimentum quod in se trahunt in lac permutant. Et ab vtero accedit ad mammas, quod post partum pueri cellurum est in alimentum, quod ipsum sane exprimit ac sursum mittit omentum, ad supernas partes ab ipso lata coarctatum. Verum maribus locorum ingulsi, & corporis insuper densitas cõducit ad hoc, vt glandule non sint magnæ, Mas enim plenus est, & velut pallium densus, tum ad visum, tum ad tactum: femina vero rara & laxa, & velut fluida, tum ad visum, tum ad tactum. Quare humiditatem nõ remittit id quod est rarum & molle. Mas autem non amplius quid eius susceperit, quam densus existat ac coherens & compactus, sed & labor corpus ipsius corroborat, vt non sit locus vbi redundantia ac superfluitates recipiat. Atque hoc modo cogit ac cõcludit hæc ratio, & pectora, & mammas, & reliquum corpus mulieribus laxa ac mollia esse tum ob ortum ac sequentem, tum ob alia prædicta, Viris autem vice versa. Porro faciunt etiam mammarum tubercula ac inflammationes, lac ipsum putrefaciunt. Cõmoda autem habent superioribus similia, & reliqui corporis redundantiæ auferunt, testimonium abundè præbent mulieres, quibus morbus, aut alia quædam calamitas mammas adimit. Nam & vox ipsarum aspera redditur & humores in gulam feruntur, & multo spatio vexantur, & caput dolent, & ab his aegrotant. Lac enim proficiens ac influens ab vtero, quemadmodum etiam antea in superna vasa transibat, quum propria vasa non habeat, nec reperiatur vt pote ipsis per mammarum ademptionem priuatum. In principales corporis partes incurrit, cor videlicet ac pulmonem, atque sic suffocant.

Mamma.

Maris corpus quale,
Femina corpus.

MIL

i

HIPP

HIPPOCRATIS^D

COILIBER DE OSSIVM NATVRA MOCHLICVS, ID EST VECTIARIVS. IANO COR. NARIO MEDICO PHVSICO INTERPRETE.

Manus pedis
distingue ossa
articula.

Patella.

Coxa.
Os sacrum
Spina.

SSIVM natura hæc est. Digitorum quidē ossa ac articuli simplicia sunt. Manus autem & pedis multa alia, alio modo coarticulata. Maxima vero suprema parte. Calcanci vero vnum, velut extra apparet. Ad ipsam autem posteriores tendines tendūt. Tibiæ verò duo sunt, quæ supernè ac infernè coherent. Iuxta medium verò distant. Paruum est quod extrinsecus est, iuxta paruum digitum paulò tenuius. Plurimum autem hac parte distant, & minore momento iuxta genu & tendo ex ipso enascitur, qui circa popliteum foris est. Habent autem infernè communem appendicem, ad quam pes mouetur. Aliam verò supernè habent appendicem, in qua femoris articulus mouetur simpliciter, & expeditè in longitudinem, specie nodosa, patellam habens. Ipsum autē femur foras, & in anteriore parte incuruum est. Caput autem eius appendix est rotunda, ex qua nervus, qui in coxæ acetabulo est, nascitur. Subobliquus autem etiam hic annexus est, minus verò quàm brachium. Coxa verò magno verticulo, quod iuxta os sacrum est, ex ligamento chartilagineo ac nervoso adhæret. Spina verò à sacro osse, vsque ad magnum verticulum gibbosa est, & vesica, & genitura, & recti intestini pars inclinata, in hac parte est. Inde verò vsq; ad septum transversum peruenit, in directum repanda est, & musculi lumbares hac parte existunt. Hinc verò vsq; ad magnum verticulū, quod supra supernas humeri partes est, è directo gibbosa est. Imò magis esse videtur quàm est. Nam posteriores ossiū propagines hac parte al-

De Ossium Natura.

66

te altissimæ sunt. Cervicis autem articulus repādu est. Ver Cervicæ articula verò intrinsecus inter se æqualia sunt: ab externis autem chartilaginibus ac nervis conieciuntur. Coarticulatio verò ipsorum in posteriore medullæ spinalis parte est. A posteriore autem parte exortū acutum habent, qui appendicē habet chartilaginosa, vnde nervorū propago prona fertur quemadmodum etiam musculi à ceruice ad lumbos aduascuntur, costarum ac spinæ medium explentes. Costæ verò iuxta discriminationes verticulorum, nervo annexæ sunt à Costæ, ceruice vsque ad lumbos intrinsecus. Ab anteriore autē parte, iuxta pectus, laxam ac mollem summā partem habentes, specie præ cunctis animalibus maximè obtorta. Hac enim parte angustissimā molem homo habet. Quæ verò parte costæ non sunt, exortus obliquus, brevis & latus, ad singula verticula nervo annexus est. At verò pectus coherens ipsum si- Pectus. biipfi, discriminationes habet obliquas, quæ parte costæ annexæ sunt. Laxū autem est & chartilagineū: claviculæ verò Clavæ pectorundæ sunt ad anteriore partem, ad pectus quidem breues & motus habentes, ad summum verò humerum frequentiores. Summus autē humerus ex scapulis nascitur, in plerisque dissimiliter. Scapula ad spinā chartilaginea est, reliqua parte la- Scapula. xa, inæ qualem partem foras habens ceruicem verò & acetabulum habet chartilagineum, ex quo costæ motum habent. Facile autem ut inter ossa exoluitur, brachio excepto. Huius autem caput ex nervo & acetabulo dependet, chartilaginis Caput humeræ rotundam appendicem habens. Ipsum verò brachiū incurvum foras, & anteriore parte obliquum, non rectum est ad acetabulum. Pars verò ad cubiti gibbum lata est, & nodosa, & repagulo similis, & solida, posteriore parte caua, in qua cornix inest ex cubito, quum manus fuerit extenta. Ad hanc Nervorū etiam torpidus nervus, qui ex cubiti ossium discrimine media nascitur, perficitur ac terminatur. Ossa manus viginti septem sunt, pedis viginti quatuor. Colli vsq; ad magnum verticulum sex, lumbi quinq; spinae viginti, capitis una cum oculorum ossibus octo, in uniuersum non agnita vnum, cum vnguibus verò centum ac undecim. Caterum ut nos ipsi ex hominis ossibus didicimus, verticula supra claviculam Vertebrae una cum magno septem sunt. Iuxta costas autem tot quot Costæ costæ sunt, duodecim videlicet. Iuxta laterū mollitudinem verò

Hippocratis Liber

Semen generale suo simile. Porus quod tendat. Larynx. Hepar. Fel. Cor.

verò forinsecus ubi coxendices, in lumbo quinque. Semen porro velut fauus ab utraque velicæ parte est. Ex ipsius autem rhenibus venæ ab utraque meatus urinae parte, in pudendum tendunt. Potus per fauces ac gulam; larynx enim qui caput arteriæ est, in pulmonem ac arteriam tendit; ab his in summam vesicam. Hepatis extremitates quinque sunt, super quartam autem extremitate fel incumbit, quod osculum ad septum transversum, & cor, ac pulmonem proferit. Circum cor pellicula est. Intestina crassa homo maiora quam canis habet, dependent autem ex Mesenterij membrana, quæ Mesocolon hac parte vocatur, Mesocolon autem ex nervis de spina sub venterem. Rhenes ex nervis de spina. Arteriæ foris cognatus cor est. Vena tendit per septum transversum, hepar, splenem, rhenes, ad coxendicem, circa suram ad summum pedem. Altera autem ex corde sub alas, claviculas, iugula, caput, nasum, frontem, iuxta aures, humeros, dorsum, pectus, ventrem per cubitum. Aliæ verò per alias ad cubitum ad summam manum. Nervorum exortus ab occipitijs usque ad spinam, ad coxendicem, in pudenda, in femora, pedes, tibias, in manus. Alij in brachia, partim in carnes, partim ad fibulam, in magnum digitum, partim ex carnibus in alios digitos. Alij ad scapulas, pectus, venterem, ossa, ligamenta. A pudendo verò ad princeps intestinum ac podicem, acetabula coxarum, partim supra femur, partim infra ad genua. Inde alius ad genu extenditur ad tendinem, pernam, pedes, alius ad fibulam, alius in rhenes. Ipsæ porro venæ in utraque parte bifariam maxime finduntur, partim ab una utriusque rhenis parte, partim ab altera; & perforatæ sunt in rhenes. Habent autem cordis formam ipsi rhenes. Nam etiam ipsi ventriculos habent. At verò Rhen caavam sui partem ad venas magnas habens situs est. Unde enascuntur ex ipso venæ in vesicam, qua parte potus trahitur per venas in rhenes, & per ipsa intestina per quæ procedit. Deinde verò velut per qualum, per rhenes aqua percolatur. Spongiforme enim est ipsorum corpus ad vesicam, & hic percolatur ac secernitur à sanguine urina, quapropter etiâ rubra existit. Neque enim in rhene alia procedunt venæ quam quæ dictæ sunt, neque est alius locus ubi potus colliquescat, quaneum ego novi.

Venæ circa costas tendentes, subter unamquamque costam suæ,

De Ossium Natura.

67

Arteria quidem sunt, non à capite, inferius etiam ab arteria. Arteria quidem igitur subtermeus in costas distribuit. A crassa verò vena à corde recurrit una in sinistram partem inclusa. Deinde hæc quidem per medias vertebrae usque; ad summam costas meat, non ex aequo distribuas costas à dextris ac sinistris ramos ac segmenta sua. Aliæ vero ramos quidem, verum superne in dextris finditur. Ceterum iuxta utraque claviculam dux venæ sursum, dux sub pectus, partim ad dextras, partim ad sinistras, ramos siue segmenta, spargunt, illæ quidem magis ad ceruicem, dux verò altera magis ad cor, partim ad dextras, partim ad sinistras, ab utraque parte iuxta costas, & sub ipsis velut inferiores scinduntur, donec recurrenti inferne à corde commiscantur. At verò sanguiflua vena ab arteria hac, propterea finditur, quod sublimis hic est per cor means. Infra verò costas vena sanguiflua crassa appellata, verticulis rursus seipsam ingerit, & hic adhæret, & non amplius pendet, velut superne per hepar means. Est autem iuxta lumbum quidem superne arteria, infra autem sanguiflua, ab hepate per septum transversum sublimis veniens, & ad dextram cordis fertur usque ad claviculas simplex, præterquam quantum cum corde communicat, iuxta vasa quidē in ipso magis in superficie fissa, verum iuxta vasa in ventriculo cordis penetrans, postea à corde ad sinistram se demittit, & simplex ad spinam rursus currit, ad superna quidem corporis usque ad supremas costas, & ramos à seipsa habet iuxta unamquamque costam extensus iuxta naturam usque ad pectoris commissuram, & in sinistram, & in dextram, & restitudo ipsius magis ad verticulum est, quam arteria extensio, itemque venæ ab hepate venientis. Ad inferiorem verò cordis partem, restitudo extensio ab ipsa magis ad verticulum est, quam arteriæ extensio altera, quæ iuxta cor & in infernas partes septi transversi ad spinam appensas connerfa est. Inde verò rami in unamquamque restitudo inferantur, per ossa & carnes murum transeuntes. At verò venæ crassæ sic habent. Ex oculo iuxta supercilium per dorsum iuxta pulmonem sub pectore, altera ex dextra in sinistram, altera ex sinistra in dextram transit, & quæ quidē ex sinistra venit, per hepar in rhenem ac testiculum descendit. Quæ verò ex dextra in splenem & rhenem ac testem, his autem osculum est ipsum pudendum.

Arum.

Vena cordis.

Venarum digestio.

Arteria.

Tenor arteriæ & cordis.

3 A dextris

Hippocratis Liber

A dextera vero mamma in sinistram coxendicem, & in ertus descendit, & rursus à sinistra in dextrā. Oculi vero dexter ex sinistro venam suscipit, itemque testicularis. Iuxta eundem modum rursus sinister ex dextro. Crassissimas porro venas in hunc modum se habet. Quatuor paria sunt in corpore, & aliquæ quidam ex ipsis, à capite retrò per cervicem toris inata spinam ab utraque parte ad coxendices perueniunt, & ad cetera, deinde per tibias ad malleolorum partes externas, ac in pedes, præcedunt. Oportet igitur venarum sectiones in doloribus in dorso, ac in coxedicibus, à poplitibus facere & à malleolis forissecus. Alteræ vero venæ ex capite iuxta aures per cervicem, sphagiticides, id est iugulares appellatae, intrinsecus iuxta spinam, ab utraque parte iuxta lumbos procedunt in testes, & in femora, & per poplites ab interna parte, Deinde per tibias ad malleolos intrinsecus, & ad pedes. Oportet igitur venarum sectiones facere ad dolores lumborum ac testium, à poplitibus ac malleolis intrinsecus. Tertiarum venarum ex temporibus per cervicem in scapulas procedunt, deinde in pulmonem deferuntur, & perueniunt altera quidem à dextris in sinistras sub mammam, in splenē & in rhenum. Altera vero à sinistris in dexteris ex pulmone sub mammam in hepar & in rhenum, desinunt autē ambæ hæ in introstinum rectum ac podicem. Quartæ autē venæ ab anteriore capitis parte ac oculis, sub cervicem & sub clauiculas procedunt. Deinde à brachiis superne sub curuaturas, postea per cubitos, ad manuum iuncturas ac digitos. Postea rursus à digitis, per manus pectora, hoc est volas, & per cubitos in curuaturas, & per brachiorum infernam partē ad alas, & ex costis superne, altera quidem in splenē procedit, altera in hepar, deinde supra ventrem ambæ in pudendum desinunt. Et crassæ quidem venæ hoc modo se habent. Sunt autem & à ventre venæ per corpus multæ & omnigenæ, per quas alimentum corpori venit, procedunt autem & à crassis venis in ventrem ac reliquū corpus, & ab extremis, & ab intimis, & intet se mutuo distribuunt, internæ foras, externæ intro. Venarum igitur sectiones facere oportet iuxta hos modos. Oportet tamen dare oportet, ut quā longissimè à locis, ubi dolores fieri solent ac sanguis colligi, secemus. Sic enim minimè nuntatio magna de repente fiet, & consuetudinem transul-

Venarum
quatuor pa-
ria.
Venarum
definitus.

Secundæ.

Quartæ.

Venæ alie
ex his ma-
nantes.

sanguinis
mutandi ra-
tio.

De Ossium Natura.

68

Aleria, ut ne amplius in eundem locum colligatur. Ceterum Hepatitis vena in lumbis usque ad magnū verticulum, in- Hepatis ve-
ten etiam verticulis se ingerit, inde in lumbis eleuata per na.
hepar, & per septum transversum in cor, & hæc quidē recta
ad clauiculas procedit. Inde vero alie quidē ad collum, alie
ad scapulas, alie deorsum reflexæ iuxta verticula ac costas
declinant, à sinistris quidem vna prope clauiculas, ex dextris
autem in quendam ipsarum locum. Alia vero utriusque deflexa.
Alia paulò inferius deflexa, ubi illa quidem deficit, costis
se ingerit, donec ad venam in ipsum cor accesserit ad sinis-
tras deflexa. Infra autem decurruata ad vertebrae descendit
donec perueniat, & inde incipit eleuari, ingerens se costis re-
liquis omnibus, & hinc atque hinc ramos iuxta singulas spar-
gens quum vna existat, à corde quidem in locum quendam in
sinistris magis existens, deinde infra arteriam, donec consu-
matur & perueniat eo, ubi hepatitis eleuata est, priusquam
autem eo venit, iuxta extremas duas costas bifida fit & altera
pars hinc, altera inde ad vertebrae progressa consumitur.
Altera vero recta à corde ad clauiculas tendens, supra arte-
riam est, & ab hac (quemadmodum & ea quæ iuxta lumbum
infra arteriam est) in hepar exilit, partim in portas, & extre-
mitatem, partim in reliquum consequenter procedit paulò
infra septum transversum. Septum autem transversum he-
pati aduātū est, ut nō facile separari possit. Duplices autem
venæ à clauiculis, altera hinc, altera inde, sub pectus ad pu-
bem ac pectinem tendunt, quod vero inde, nondum noui. Se-
ptum vero transversum iuxta verticulum infra costas, ea Antena,
parte qua rhene ex arteria confurgit. Arteriarum vero ex rhene
oriuntur, hinc & hinc ab arteria nervorum habentes. Et hæc
parte in recurrēte à corde hepatitis desinit. Ab hepatitis ve-
rò per septum transversum maximæ duæ, altera hinc, altera
inde sublimes feruntur. Multifidæ autem per septum
sunt, & circum ipsum innascuntur. Verum supra septum hæ
magis conspicuæ sunt. Duo autē crassi nervi, à cerebro sub
os magni verticuli superne, & magis ad gulam, ab utraque Nervi à co-
arteriarum parte uterque progrediens, inter se coniunguntur, rebro,
ut vni similes existant, Deinde verticula ad septum tran-
uersum hinc sunt ubi desinunt. Et quidam diu, ad hepar &
splenem ab hac societate tendere ipsos putauerunt. Alius
peruenit

Venarum di-
stributio noua
ria.

Antena,

Nervi à co-
rebro,

à 4

peruenit

neruus vtrinq; ex verticulis iuxta clauiculā ad spinam tendit, ex obliquo verticulorum, & se in costas ingerit: atque hi quemadmodum venæ per septum transuersum ad mesenterium mihi tendere videntur. vbi autem hæc deficiunt, rursus hinc vbi septum exoritur, ab eo continui ac coherentes existentes, iuxta medium infra arteriā, de cætero ad verticula se ingerunt quemadmodū venæ, donec totū sacrum os pergressi consumuntur. Ossa corpori stabilitatem, & resistentiam, ac speciem exhibent. Nervi flexionem & contractionem ac distentionem. Carnes & cutis omnium colligationem ac constructionem. Venæ per corpus diffuse spiritum & fluxum ac motum exhibent, ab vna multa germinantes, atque hæc vna vnde oriatur, & vbi desinat, non scio. Circulo enim factū principium nō inuenitur. Cæterum rami ac germina ipsius vnde pendeant, & qua parte corporis desinant, & quod vna his consentit, & in quibus locis corporis extēta sunt, ego declarabo. Circa caput iuxta medium ex obliquo circumfusa est vena lata & tenuis, non multi sanguinis. In cerebrum enim iuxta commissuras multe tenues venulæ radices egerunt, & circum totum caput extēta sunt, vsq; ad frontem ac tempora. Ipsa autē in rectum extenditur retro caput forissecus iuxta spinæ cutem, inde verò circa externam ac internam venam ex his quæ in iugulis sunt, demittitur. Ultra aures autem subfissa à gena forissecus tendit crassa. Ab hac in linguam multe & tenues procedunt, excepta ea quæ sub linguam & sub maxillares dentes fertur. Ipsa autem crassa per clauiculam descendit sub scapulas: & hac parte ab ipsa germinat per neruum subter summā humeri partē siue cuticulam, Vena humeralis appellata. Ipsa autem sanguiflua est & sanguine plena, & agere curatur, si rumpatur aut cōuellatur. Ab altera enim parte neruus latus ipsam ambit, ab altera chartilago, medium verò locum ipsa tenet, & pellicula spumosa. Quum igitur locus nō sit carnosus, facile rumpitur, & carnem circum nasci nō contingit, & si sanguis in hanc partem subtercurrat, nactus spaciosum locum non discedit, sed induratur. Induratus autem morbum & dolorem exhibet. Atque hæc quidem finit vbi prius dixi. Illa verò sub scapulas germina emittit sub mammæ densarum & tenuium ac variè implicatarum inter se venularum, & per

Quid ossa, nervi, caro, cutis, venæ corpori præstent.

Vena capitis.

Capitis venæ quadriperita.

Vena sub lingua.

Pellicula spumosa.

Mammæ vena.

A & per humeralem venam, prætergrediens chartilaginem, ipsam subter subattingens ad brachium tendit, musculū in sinistra habēs. Dextra autem ipsa finditur circa humerum, & cubiti supernā partem. Inde verò cubitum vtrunque penetrans, postea manus iuncturā, inde autem defluens per totam manum variè vagans radices agit. Cæterum principalis vena iuxta spinā sparsa, per dorsum, & iugulum ac guttur, in cor inseritur, & de seipsa venam magnam multorum osculorum in corde producit, inde verò in os procedens fistulam facit, quæ sanè arteria appellatur, per pulmonem transiens, pauci sanguinis ac multi spiritus existens. Propter spaciositatem enim ac raritatem visceris, multis locis per pulmonē deriuatur, cætera verò chartilaginosa facta est. Quapropter sanè etiā si quid in has vias pulmonis delatum fuerit ex insueris, vel in potu, vel in spiritibus ac sanguinis transitu, utpote venis talibus existentibus, & viscere spongiformi, ac multum humorem suscipere potente, & sursum procedentem humorum ingressorum lex constituta est, tum sanguis amplius per has venas nō multus cōtinetur, neque multum constringitur, & non cito procedens, illa bentia non educit. Ipsi autem nō subductis, sed intus manentibus, callosa conerescit duricies. Sic autē destruitur alimentū accessio ac ingestio, quum hac parte arteriæ capitis accessus ad externas partes existat. Interceptis verò transitis per callosam duriciem, velocitas ac difficultas spirandi oboritur, quum neque

Vena principalis.

Arteria magna.

traxerunt dixerunt. Tabes sic.

Vena que pulmonem

perit.

Hippocratis Liber

Vena ner-
uus fit.

Causis pu-
dendorum.
Pectus.

Fœminis
qui distri-
buntur ve-
næ hæ.

Voluptas
coenitibus
quæ fiat.

Venarum di-
uersa distri-
butio.

ses imposita per demissas plicationes in idem cogit. Inde D
verò etiam in rhenes radices agit, tenuibus ac fibrosis venu-
lis iuxta spuriam costas: hinc autem tendens condensatur,
posteaque etiam nervosa fit ad princeps intestinum ac podi-
cem, comprimensque musculos adstrictorios ipsi inseritur. In
vesicam etiam, & testes, ac adites radices agit, multiplici-
bus implicatis tenuibusque ac solidis & fibrosis venis. Inde
verò crassissima ac reculsissima ipsius pars rursus conversa in
caulem transit, hoc est pudendum. In reflexu autem in illa
ipsa adaptatur. Et per pectinem supra subter cutem ventris
& ipsius ventris procedit venæ ad eas quæ deorsum tendunt,
quæ in seipsas mutuo deriuantur. Penetrant autem & per
pudendum venæ crassæ, & tenues, & densæ, & curvæ. At ve-
rò in fœminis illa ipsa in uteros tendit, & in vesicam ac vri-
næ meatum. hinc autem recta procedit, & mulieribus quidem
circa uteros pendet, masculis verò circa testes disseminatur.
Ob hanc autem naturam ipsa vena etiam plurima fecunda
ac genitalia concipit. A plurimis enim ac sincerissimis par-
tibus connutrita, paucique sanguinis existens ac caua, & den-
sa instar nerui, ac spiritu referta, intusque à pudendo de-
missas ad spinam venulas cogit: hæ verò velut cucurbita me-
dicinali in seipsas coactæ, omnia in supernam venam emut-
tunt. Confluit autem & ex aliis corporis partibus in hanc.
Verum multo maxima pars velut dictum est, de mod illa
hac colligitur. Voluptas verò accedit, venæ hac genitura
expleta, Quum igitur soleat reliquo tempore modice san-
guinis ac multi spiritus esse, repleta & calfacta & semine
deorsum confluente, ea quæ in seipsa habet constringit. Spi-
ritus autem in ipsa existens, & præsens violentia, & calidi-
tas, & venarum undiqueque concitatio, titillationem indu-
cit. Illa autem quæ à seipsa germinavit, per dorsum & iugu-
lum iuxta spinam sparsa, multis venulis costas intertextis, &
verticula per carnes alternatim condensat, ut & probe nutri-
ta & sanguine plena existat. Ipsa autem iuxta coxendicem ac
nates meat, per musculum sub femore submersa, à vasis
verò iuxta acerbulæ femoris iuxta caput in venam perfo-
rata est, quæ femori respiratione exhibet, trans femur autem
iuxta flexuram ad genu. Alteram verò iuxta inguina demit-
tit frequentibus radicibus, & agrè transeuntem. Illa ve-

10 per

De Ossium Natura.

76

Atò per musculum tendens, & circa genu disseminatur, & per
ossis tibialis summitatem venam de se in suturam cauat, quæ
medullam nutrit, & deriuatur per infimam tibiæ, iuxta pe-
dis illigationem ac conexiorem. Ipsa autem per patellam
genu ad interna per tibiæ musculum submersa extenditur,
& per malleolum implicatur, intus crassa & sanguine ple-
na, atque hic circa malleolum, & tendinem, venas agrè co-
gnobiles producit ac inuoluit. Ipsa verò infra ad pedem, sub
lunum pedem decurrit, & hic se implectens, & in in-
guum digitum inueniens, duplicem sanguine refertam venam
superne sub cutem ex summo pede refecit, & apparet san-
guis facta iuxta externam malleoli partem, ac sursum spar-
gitur iuxta oppositum tibiæ radium. Iuxta suram autem
velut fundam facit. Inde extenditur iuxta internam genu
partem. Immittit etiam patellæ venas, & iuxta internam
patellæ partem quæ caua est, venam implicat, quam si quis
doleat, celerimè biliosum seorsum ac saniosum humorem
colligit, procedit autem ipsa iuxta internam genu cauita-
tem. Distribuit etiam de se in poplites multas implicatas
venas, quæ inde tendentes iuxta uteros sub femore, radi-
ces agunt in testes, & in rectum, intestinum ac podicem, &
circa os sacrum attenuatæ vnitæ circumtenduntur. Illa ve-
rò procedens iuxta internam genu cauitatem, sursum iuxta
internam femoris partem, in inguine transit, & per coxendi-
cem ultra ad spinam & lumbum foras veniens, crassa & la-
ta ac sanguine plena sursum porrigitur ad hepar, & ubi bifi-
dam produxit sanguine refertam venam, dextram hepatis
extremitatem, ad rhenem occupat. Rursus verò in cras-
sa dispersa in venam crassam finditur. Fissa verò in cras-
situdinem hepatis inseritur, & altera quidem ipsius pars in
superficie visceris extat, in qua etiam est fel, habetque mul-
tas radices instar cirrhorum ac plicationis per hepar disper-
sas. Altera verò pars per internas ipsius partes deriuatur.
Dux autem venæ inter duas latas extremitates explican-
tur, & una quidem per vertices ac cutem penetrans ex umbi-
lico effertur. Altera verò premens spinam, in rhenem, ac ve-
sicam, & pudendum, velut ancoris tactis inseritur. Verum ex
coxendice incipiens ascendere ad pubem, multas vagabun-
das producit venas, & costas ac verticula ad spinam illigat,
& propa

Hippocr. Liber de Ossium Natura.

& propagines suas multipliciter per venas transmittit, & in-
testina ac ventrem inuoluit. Et alia quidem à pube ad mani-
mas, & supra mentum, & summos humeros exporrescē diu-
gantur. Alia verò procedē iuxta crassitudinem hepatis, vbi
fel in fistulam coegit, sursum sub spinam dispergitur, per se-
ptum transversum itinere facto. Ceterum vena ex sinistris

Vena quæ
de sinistris
dextra ten-
dit.

partibus, in reliquis quidem iuxta eandem naturam, velut
ea quæ in dextris, radices agit. Verum ex sinistris emergens
in hepâr non se ingerit, sed in splenem inferitur, iuxta caput
quod in crassitudine ipsius consistit. Inde verò internas sple-
nis partes subit, ipsiusque venulis sanguinolentis instar ara-
nearum tela intertextit. Hic verò totus ex omento eleuatur,
venulis ex seipso sanguine plenum ipsum reddens. Quæ ve-
rò à capite splenis ad spinam accedunt, per septum transuer-
sum penetrât. Inde verò sursum & dextra & sinistra sub pul-
monem extenduntur. Quæ autem sanguine plenæ sunt, sub

Lien.

ipsum & in ipsum corruantur. Quæ verò pauci sanguinis
& tenues à pulmone intrinsecus procedentes, qui natura ra-
ræ existit, vtpote ab ipso emulsa, in cor frenantur circa au-
riculas ipsius, & in cavitates internas diffiunt. Ingerunt au-
tem & priores in ipsum. Etenim in angustia transitus suum

Sensus cor-
poris to-
tus cur in
pedore.

est, velut ex omni corpore habenas habens. Quapropter ex
omni corpore maxime circa thoracem sensus existit.

Colorum quoque mutationes corde adstringente
venas ac laxante fiunt. Laxante quidem igitur
rubicundi colores fiunt, & bene colorati
ac pellucidi, constringente verò, vi-
rides cum pallore & liuidi. Ve-
rum tales euariant iuxta
presentes in vno
quoque co-
lores.

HIP

HIPPOCRATIS
COI LIBER DE LOCIS
IN HOMINE. IANO
CORNARIO MEDICO
PHYSICO INTER-
PETA.

HI quidem videtur principium
corporis nullū esse, sed omnia simi-
liter principium, & omnia finis. Cir-
culo enim scripto principium non
reperitur. Similiter etiam morborū
in toto corpore. Quod enim siccus
est, morbos magis recipere, ac ma-
gis dolere, à natura solet. Humidum
verò minus. Morbus enim, qui in

Membra
hominis
qualia.

Corpus sic-
cum magis
morbo ob-
noxium,
quàm hu-
midum.

siccū est, stabilitur & non cessat. Qui verò in humido, dif-
fuit, & aliàs aliam corporis partē occupat, & semper trans-
migrans requiem facit, & citius quoque sedatur, vtpote non
stabilis. Corporis autem singulæ partes altera alteri, vbi
hinc aut illinc processerit, morbū statim facit, venter capiti,
caput carnibus ac ventri, & reliquæ omnes iuxta eandem ra-
tionem, quemadmodum venter capiti, & caput carnibus ac
ventri. Etenim quum venter egestionem moderatam non se-
cerit, & in ipsum cibus ingeratur, humiditate ciborum inge-
storum corpus irrigat. Ipsa autē humiditas à ventre obstru-
ta, acervatim ad caput viâ facit, & vbi ad caput peruenierit,
à valis in capite non recepta, fluit quocunque contigerit, &
circum circa caput, & in cerebrum per os tenue, & partim
quidem os ipsum subit, partim verò circū cerebrum per os
tenue. Et si quidem in ventrē rursus peruenierit, ventri mor-
bum inducit. Si verò ad ipsam aliquam partē incubuerit, illi
ipsi morbum facit. Ita etiam reliquæ partes altera alteri mor-
bum inducit, & optimum fuerit sic curare agrotas per has
quæ morbos faciūt. Sic enim quàm optimè principia agrotan-
tis

Corpus quale. tantis, qui sanauerit. Corpus porro ipsum sibiipsum idem ac simile est, & ex isdem compositum est. Similiter autem habet & paruas & magnas partes, iteque infernas ac supernas. Et si quis minimam corporis partem acceptam male afficere velit, totum corpus affectionem sentiet, qualiscunque tandem ea fuerit; propterea quod minima corporis pars omnia habet quaeque & maxima. Insuper quicquid tandem minima pars pertulerit, ad gentilem refert ac trahit, vnaqueque ad sua, siue bonum siue malum id fuerit, & propterea corpus & dolet, & laceratur, cum minima gente, quia in minima omnes insunt partes, & haec ad gentiles sibiipsum singula

Corpus huic transferunt, & omnia denuntiant. Ceterum natura corporis, principium sermonis in arte medica, primum perforata est, in parte audimus. Etenim vacua cire in circa aures, non aliud audiunt quam strepitum & clamorem. Quicquid autem per membranam in cerebrum peruenit, id liquido & clare auditur. Ob id etiam foramen solum per membranam circum cerebrum extensam est, in naves autem non inest foramen, verum mollis laxitas velut spongia, propterea per longiorem distantiam audit quam olfacit, odor enim ab olfactu longe dispergitur. Et in oculos venulae tenues ad visum ex cerebro per ambientem membranam feruntur. Haec autem venulae visum alunt humore de cerebro purissimo, qui etiam in oculis apparet. Eadem venulae etiam visum extingunt, ubi fuerint resiccat. Membranae autem tres sunt, quae oculos custodiunt. Superna quidem crassior, media tenuior, tertia tenuis, quae humorem conseruat. Ex his superna & crassissima si laedatur ac mutetur morbos facit. Media vero etiam ipsa periculosa est, & ubi rupta fuerit prominet foras, velut vesica. Tertia autem tenuissima omnino penetrat foras, velut vesica. Tertia autem tenuissima omnino penetrat foras, velut vesica.

Cerebri duae membranae. ricularosa est, quae humorem conseruat. Membranae cerebri duae sunt, altera superna crassior, altera tenuis cerebri attingens, non amplius eadem permanens, postquam fuerit vulnerata. Venae autem transeunt ad verticem per carnes venientes, ad vniculum, feruntur & per carnem duae ex vertice restant, quae parte supercilium clauduntur, & desinunt ad angulos oculorum. Vna autem a vertice ad nasum fertur, & in utranque nasi cartilagineum funditur. Aliae vero duae venae iuxta tempora feruntur, in medio temporum, & aurium

A quae premunt oculos, & semper pulsant, solae enim haec ex venis sanguine non rigantur, sed aueruntur ex ipsis sanguis. Qui autem aueruntur, influenti occurrunt, & qui quidem aueruntur volens discedere, qui vero superni influunt volens infra procedere, hic impelluntur ac distrahuntur ac mutuo circuegerantur, & pulsus venis exhibent. Visus humore de cerebro nutritur, quam autem quid eius de venis acceperit, tunctione turbatur, & humor ipse non apparet, & ob oculos moueri ipsi videntur, siqua id vel ita videntur tam tunc ignes, aliquando velut lentes nigrae, & nihil exacte iuxta rei veritatem videre possunt. Aliae duae venae in medio aurium & aliarum venarum, quae feruntur ad aures, & premunt aures. Aliae duae venae ex ossis conclusionem in aures feruntur. Quaedam vero infra ad corpus conuertuntur, duae quidem venae iuxta tendines colli feruntur & iuxta verticillae, & desinunt in thetes, haec autem etiam intestines penetrant, & quam haec affecti fuerint homo sanguinem mingit. Aliae duae venae a vertice ad humeros feruntur, & sane humeros vocantur. Aliae duae venae a vertice iuxta aures, ab anteriore colli parte utrinque ad cauiam appellatam venam feruntur. Cava autem vena finitur quidem velut gila, consistit autem inter gulam & guttur hinc uterum, ferturque per septum transversum & per eorum, & inter septum, & funditur ad inguina, & ad femora intro, & disparationes in femoribus facit & ad tribus intro fertur ad malleolos. Haec & infocandum faciunt hominem, qui si fuerint scelerat, & in magnos digitos dehrunt. Ex caua autem vena producit quae redam in sinistram manum fertur autem subter splenem ad in ista lateris mollietudinem, unde splen propagatur, per omentum, & hinc sortitur ad thoracem. Producit autem iuxta septum, & cum humerali committitur subter cubiti articulum, ubi & hinc splenis gratia secatur. Aliae etiam ad dextram manum eodem modo a caua producantur. Communicant autem omnes venae, & consistunt inter se mutuo, & aliae qui semel sibiipsum per se committuntur ac coincidunt, aliae vero per venulas a venis extensas. Quae autem circae nutriunt e parte inter se consumunt. Et quicquid morbus a venis oritur tenet est quam qui a nervis diffinitur enim vna cum humore qui in venis inest, & non quiescit. Etenim natura venis in humore est, in carnibus. Nervorum quae

Quae imagunculas pra oculis curstantes creant.

Venarum digestio.

Sicciores sunt, & ventriculos siue cavitates non habent, & ad ossa consistunt, & maxima ex parte ab ossibus nutriuntur. Nutriuntur & à carnibus, & valorem ac robur inter ossa ac carnem medium habent, & humidiores quidem sunt ac carnosiores quàm ossa, sicciores autem ac magis ossi quàm carnes. Quicumque autem morbus in ipsos pertinerit, laboratur & quiescit in eodem loco, & difficile est ipsum educere. Maxime vero impetunt ipsos distentiones, & alij morbi, à quibus tremor corpus occupat, & qui temerè ipsum faciunt. Nervi autem premunt articulos, extenque sunt per totum corpus. Robusti autem maxime & semper crassissimi sunt in illis corporis partibus, in quibus paucissima carnes sunt.

Nervi ubi non sunt.
Caput sutura.

Et corpus quidem omne nervis plenum est. Verum circa faciem & caput non sunt nervi, sed si re consumiles nervi, inter ossa & carnes, tenuiores & solidiores. Capita suturas habent, alia tres, alia quatuor, & quæ quidem quatuor habent, his sunt utrinque iuxta aures, & tertia ab anteriore, quarta à posteriore capitis parte. Sic quidem in capite quod quatuor habet, in eo verò quod tres, iuxta aures utrinque sunt, & ab anteriore parte tertia. Posteriore verò parte sutura nulla est, velut in eo quod quatuor habet. Saniores autem capite sunt, qui plures suturas habent. Inter supercilia os descendit ac transit, & mandibularum clausura in medio mento, & supernè ad caput est. Verticula alij plura, alij pauciora habent. Qui pauciora habent, his duodeviginti sunt. horum alia sursum ad caput, alia deorsum ad sedem tendunt. Costæ

Supercilia.
Mandibula.

Costæ.

Clavicula pectoris.

Scapula.

Appendices.

septem à posteriore corporis parte, ad verticula connectuntur, anteriore parte in pectore inter se committuntur. Claviculae articulos habent, alios in medio pectoris iuxta guttur, atque hic coarticulate sunt, alios verò ad humeros, reclinatos ad scapulas, qui humeris semper adherent. Scapulae verò ad membra brachij siue totius manus coarticulantur incumbentes in ipsum os quod in membro est. Iuxta os autem appendices duæ prodeunt, altera intrinsecus, altera forinsecus, quæ ad scapulas ossi adnascens, infra coarticulate sunt. Quæ verò in cubiti flexura sunt, infra quidem radio coarticulate sunt, iuxta os natura cavum existens, supra autem radium paululum, in cubiti gibbum, & tunc cum os, tum radius in idem commissa, articulum in cubiti gibbo faciunt.

Iuxta

A iuxta unam verò appendices prodeunt tenues valde quatuor, duæ sursum, duæ deorsum, & ad cubiti gibbum quidè duæ appendices consistentes, supra ex osse hærrent, hæc cum osse coherentes, iuxta ossis articulum in cubiti gibbum coarticulantur. Quæ verò infra hærrent, & intus reclinata, hæc utraque committuntur ad ra hum ex lapernis à membro procedentem, & intus ad membrum coarticulantur, & radium appellatum faciunt hæc tibialis intus in cubito commissa. Infra autem ad manum os articulum habet. Appendices vero hac parte tenet & existentes, duæ quidè non exeunt in articulum. Superna autem & inferna, cum osse coarticulantur ad manum. Carerunt manus articulos multos, habent. Quatuor

Appendices quatuor.

Manus articuli.
Digitus.

cumque enim ossa inter se committuntur, omnia articulos faciunt. Dignus articulos habent multos, unusquisque tres. Unus ad ungues, in medio unguis & nodosa prominentia, alterum in ipsa nodosa prominentia, qua parte etiam digitos consistunt. Tertium qua parte digitus à manu exoritur. At verò in coxendicibus articuli duo sunt, quæ acetabula appellantur, & femora in hos inarticulata sunt. Iuxta femora autem appendices duæ protenduntur, altera intus, altera foris, & in articulum neutra procedit, neque ab altera parte, sed ad os ad femur inseruntur. Femur autem supernè ubi in acetabulum ingruit, bifidum est huiusmodi bicipitate. In ea quidem parte qua intro inclinata est in summitate rotundum est ac levæ, quæ etiam in acetabulum ingreditur. Altera autem bicipitatis pars exterior, magis foras prominet, & inferius apparet ad nates, & coxendix appellatur. Ad genu verò os femoris taliter biceps est. Bicipitio autem huic os tibia appellata, velut in cardine adaptatum est. Suprà adaptatum autem Mola siue patella incumbit, qua humiditatem à carne in articulum expansum descendere prohibet. Iuxta tibiæ autem appendices duæ procedant, quæ infernè ad malleolos pedis

Coxendices.

Femur.

Genu.
Tibia.

innuunt, supernè ad genu, non autem percutiunt ad articulum. Ad pedem verò tibia iuxta malleolos articulum habet, & alij pedum articuli. Infra malleolos. Ita in pedibus articuli multi quemadmodum in manibus sunt. Quot enim ossa, tot sunt articuli, & in digitis pedum eodem numero sunt, ac parti modo habent. Articuli in super multum in corpore parvi sunt, & similiter omnibus, sed alij aliis. Hi autem qui scripti hic sunt, omnibus similiter

litter

liter habent. Aliæ etiam venæ aliis sunt, sed non memoranda. **Mucus.** Mucus omnibus à natura est, & cum hic purus fuerit articuli sani sunt, & bene moueri possunt, utpote lubrici inter se ipsos. Labor autem & dolor fit, ubi à carne humiditas fluxerit vitiosa. Primum enim articulus stabilitur. Non enim lubrica est humiditas quæ de carne influxit. Deinde ut multa, & valde sparsa, & ex carne non irrigata, semper resecatur, & ut multa existens, & articulo ipsam non capiente, effluit, & male stabilita eleuat nervos, quibus articulus colligatur, ipsique inconnexos ac dissolutos facit, & propterea claudicant, quum hoc magis fit, magis: quum minus, minus. in ventre autem, fibra in velicam, qua parte humorem percolat, extente sunt. Fluxiones autem, & perfrigerata valde carne, & percalsfacta fiunt, ac superinflammata. Fluxiones propter frigus fiunt, quum caro in capite, & venæ tensæ fuerint. Hæ enim horrente carne, & ad angustias perueniente, restrictæque ac excludente, humiditatem exprimunt. Et simul carnes ipsæ contra exprimunt, ad angustias peruenientes: & capilli sursum erecti fiunt, utpote simul undique fortiter compressi. Quicquid igitur inde expressum fuerit, id ipsum quocunque contigerit fluit. Fluit autem etiam propter caliditatem, quum carnes rarefactæ transitus præbuerint, & humor calefactus tenuior redditus fuerit. Omnis enim humor calefactus tenuior fit, & omne cedens fluit. Maxime vero ubi valde fuerit inflammatum propter hæc fluit causam. **Carnes** valde plenæ factæ quum capere non possint, fluit humor qui capi non potuit, fluit autem quocunque contigerit. Vbi vero semel fluida factæ fuerint fluxiones, discurrunt ad locum quod tandem contigerit, donec transitus fluxionis compressi fuerint propter gracilitatem. Quum autem corpus fuerit resecatum, & alioqui corpus ipsum sibi ipsi communicans sit, etiam quum sicum est, diducit, & concipit ad ducit, ubicunque humor tandem obrigerit: ducere autem ipsum non difficile est, utpote corpore vacuo, & non intumescente, præ gracilitate. Aliquando autem infernæ partes sicæ sunt, supernæ vero humidæ. Magis autem superna vasa humida sunt. Venæ enim plures supra sunt quàm infra, & carnes in capite minori humiditate opus habent. Ducit

Claudica-
tio vnde.
Ventriculi
venula
quæ vesicæ
percunt.
Fluxiones
frigore ma-
gis fluat.

Calore etiã

Cur super-
iora hume-
scant magis

A Ducit itaque sicca corporis pars humiditatem ex capite, & simul transitus magis ducenti parent, quàm ei quæ ducitur. Nam ipsi transitus, utpote sicci existentes, eam sibi lucifaciunt, & simul humores à natura deorsum procedere solent, si vel modica quædam necessitas contingat. Fluxiones de capite septem sunt, in nares, in aures, in oculos, atque hæc ex capite fluxiones ob oculos conspicuæ existunt. Postquam autem in thoracem fluxerit præ frigore, bilis fit. Magis autem in thoracem præ frigore fluit, propterea quod facilis est fluxio ad guttur, utpote in connectum, præ frigore vero à bilis infestati propterea lassitudine affiguntur, quæ carnes quum bilem habuerint, non quiescunt, sed concutiuntur, & concussæ laborant ac delassantur, utpote velut in itinere fatigando concussæ, & supparati fiunt quum in thoracem fluxerit, itémque tabidi. Quum vero in medullam fluxio contigerit, tabes occulta ac inconspicua oboritur. Quum autem retrò ad vertebra, & in carnes defluerit, hydrops fit. Id quod ex hoc cognoscere datur. Sicæ enim anteriores partes sunt, caput videlicet, & nares, ac oculi: & oculis amplius heberudo accedit, fiuntque cum virore pallidi, itémque reliquum corpus, & nihil expuit homo, etiam si multum fluat. Fluxus enim per mediã carnem retrò fluens, & ab anteriore auersus, anteriores partes siccas facit, posteriorum vero carnem irrigat, & magis eam quæ intus est ad ventrem, quàm quæ foris est ad nasum. Et propterea corpus foris magis solidum est, quàm intus, & angustiores meatus ac foramina habet. Quare sanè quum tenuia sint foramina, constringitur, ipsique sibi ipsi medentur, & fluxus nullus hac transire potest. Intus vero foramina ampliora sunt, & intermedia tenuiora habent, fluxus vero utpote ab altioribus procedens, & tenuia impedimenta contra se habens, influit & carnes humiditate replet. Sed & humiditas à cibis in idem procedens corrumpitur, corrupta autem ipsa præ ammissione, & simul cum ipsa ea quæ à capite defluit, corpus nutriunt. Carnes vero multo humore nutritæ, & morbofo augescèntes, hydropes plenæ sunt. Si autem modicus fluxus fuerit, coxendicum & articularum diuturnam affectionem facit, ubi fluere cessauerit. Nam ut medicus, & undique ab omnibus fortioribus depulsus ad articulos refugium facit. Fiunt præ-

Septem fluo-
ris descen-
sus.

Biliosi ma-
gis lassitu-
dine affi-
guntur.
Paralenti.
Tabidi.

Hydrops.

k z tecti

tere à articulorum ac coarctum affectiones, à talibus mor-
bis sanatis, quum morbum quidem efficies sanatur, in car-
ne verò quid relictum fuerit, cui non sit exitus, neque rursus
intrò, neque foras, sed ad cutem egressum tuberculum utri-
que fecerit, fugit autem in id quod cedit, articulos videli-
cet, & aut articulorum, aut coarctum affectiones inducit.

Cum nares
eument.

Cum aures
fluxio pe-
rit.

Cucurbitu-
la quo loco
in hoc dan-
da.

Quæ potio

Cum oculi
fluore ve-
xantur.

Si porro incumuerint nares, & pituita plena fuerint, at-
que ea compacta, oportet pituitam compactam ac conglu-
tam attenuare aut tamentis, aut medicamento, & non auer-
tere. Si enim fluxus auersus aliò procedet, omnino maiore
morbum faciet. Quum vero in aures fluxerit, primum do-
lorem exhibet, violenter enim procedit dolor, autem ex-
hibet, donec in fistulam redactus fuerit. Vbi autem huere con-
sueverit, non amplius dolorem facit. Ei verò quem dolor af-
figit medicamentum natura calidum, tepidum factum & ne-
topo dilutum, infundendum est, & retrò cucurbita medica
afingenda, si sinistra auris doluerit, ad dextram, si dextra, ad
sinistram, non autem scarificando pertundere oportet, sed
ut trahat solum sinenda est. Si vero per hanc dolor non fede-
tur, si refrigerantia à natura frigida infundantur, & medica-
mentum porandum præbeat, quod secessum deorsum fa-
ciat, sursum autem non, quandoquidem vomitus non auxi-
liatur, & de cætero frigidis utendum est, & semper non sa-
nantem variare oportet modum, & si quidem peius reddi-
derit malum, ad contrarium te conuerte, si verò ad sanita-
tem tendat, omnino nihil ab his quæ adhibentur auferre
oportet, neque quicquam aliud addere aut apponere. Si ve-
rò iam in fistulam redactus fuerit, & multa purulenta sanies
fluxerit, quæ graueolens sit, sic facere oportet. Spongiam
siccantem quopiam sicco medicamento imbue, & in aurem
quàm penitissimè inde, & in nares purgatorii medicamen-
tum mitte, quo ea quæ prius in aures huebant, in nares ferā-
tur, & non id quod morbosum est in caput rursus recedat.

Ceterum ubi in oculos fluxio processerit, oculi inflam-
mantur & tument. Sic autem affectum hominem medica-
mento liquido, sicco inspersibili curare oportet. Si verò sta-
tim inflammati fuerint, nihil omnino illine, sed aut fortissi-
mo quàm infimè vitæ, aut alio quopiam aluum subducere
medicamento attenuato, vitando ne vomitum facias. Si ve-
rò

Ad id velut lapilli subtercurrerint, medicamentum illines quod
plurimam lachrymam ducere potest, & reliquum corpus hu-
mectabit ac tumidum facies, quo oculi humidiores fiant ac
colluantur, ut lachrymam adstrictam ac compactam decur-
tere faciat. Quum autem in oculos paulatim buxerit, & pruri-
tum fecerit, sic affectum molli medicamento illine, quod sic-
care potest, simulque modicam lachrymam ducere, & ad nares
medicamentum adhibere, aut singulis diebus, aut alternis
eo sem utens. Sit autem tale medicamentum, quod non plus
quàm acerbulum per nares deducatur, idque paulatim: quod
vero oculis adhibetur resiccat, ut quod oculorum pharma-
cum resiccat ac obstruxerit, id ipsum ad nares feratur.

Profluui-
oculorum

Medicamenta caput purgantia, quæ quidem fortia sunt,
à toto capite ducunt, quæ vero debilia, ab oculis & hinc à
vicinis naso partibus. Si autem à carne & osse, muco in-
ter os & carnem subsistente, fluxus ad oculos fiat, ex hoc ma-
nifestum sit quod inde profluit. Cutis in capite compres-
sa cedit, & ulcera in capite eascuntur, & oculi lachryman-
tur, & palpebræ non exulcerantur, nec mordax est fluxus, nec
visum hebetat, sed homo ipse acutius videt. Fluxus enim
non est falsus, utpote non de cerebro, sed magis mucosus.
Hunc sic sanare oportet. Medicamento caput purgandum
est non forti, & corpus attenuandum, & cibis & medica-
mentis infra corpus subducantibus, donec attenuato corpo-
re fluxus resiccat, aut medicamento in nares indito emo-
ueatur. Verum ad ipsos oculos nullum pharmacum adhi-
bendum est. Si verò neque sic sanus fiat, caput secare donec
ad os perveneris oportet, non superficialibus neque transuer-
sis aut obliquis fissuris incisis, utquequo ad os ipsum perti-
geris, frepenter autem secare oportet, ut compactus humor
citius prodeat per ulcera effluens, & simul ut frequentes se-
dationes attentionem carnis ad os faciant. Sic mederi opor-
tet, si huc hoc modo res succedat. Si vero hæc non com-
moda fuerint, & fluxus non eluiatur, velut acutè cerne-
te ferat, semper ubi imbecille oculi ingit, splendescen-
te si int, & acutus est homine ingit. Si modum
in humoris puri cruentis aliquis humor ingreditur, huic
visus intra oculos non rotundus esse apparet propterea
quod in quocunque inest cruentus humor, id ipsum non ap-
paret

Cum ful-
gum oculi

Tabes spi-
ritus a.

Pleuritidis
Acetū mul-
sum qui-
bus derur-

Purulento
rum mede-
la.

quando frigidus, & vngues circumtenti sunt, & aluus calida fit. Ex his suppuratos cognoscere oportet. Porro quum re-
tro in spinā fluxio processerit, huic tabes sit eiusmodi. Lum-
bos dolet, & anteriores capitis partes vacuæ videntur ipsi
esse. Bilis autem periculosa est, si icterus siue regius morbus
in oculis accedat, & in vnguibus liuiditas si fiat, & si corpus
vlcera habeat, & partes circa vlcera liuidæ sint, & quum su-
dor nō toto corpore erumpit, sed vna aliqua corporis parte,
& quum febre adhuc existente exscreat ager pallidū viride,
aut si dum adhuc in pulmone inest pallidum viride, exscrea-
tio cesset. Sic autē quum inest, & non inest, cognoscere oportet.
Quum inest, in faucibus respirantis strepit, & spiritus
periculosus est, & singultus adest, & febris discedit, exscrea-
tione adhuc in pulmone harente, & aluus debili iam existen-
ti secessum facit. Hæc pleuritidis & peripneumoniz pericu-
losa indicia existunt. Cæterum pleuritidem hoc modo cura-
re oportet. Febris sedanda nō est per septem dies. Potus vtendū
aut aceto mulso, aut aceto & aqua hæc autē quā plurima
offerre oportet, quo humectatio fiat, eaque facta ex-
screationem faciat: & dolor sedandus est calfactoriis medi-
camentis, & absorbendum dandum est quicquid exscreatio
nem facit, & balneis vtendum quarta die, quinta autem &
sexta oleum illinendum est. Septima lauandum est, si febris
dimittere non velit, quo præ balneo sudor contingat. Insu-
perque & quinta & sexta fortissimis vtendū est excreato-
riis medicamentis, quo septimam diem quā facillimè tran-
figat. Si verò neque septima die febris cesset, nona cessabit,
si nō aliud quid periculosum accedat. Postquam autem fe-
bris dimiserit, forbitiones quā debilissimæ offerantur. Si
verò euacuatio oboriatur, si quidem iuuenile adhuc est cor-
pus, potus auferendi sunt. Si verò febris dimiserit, triceis for-
bitionibus vtaris. Et eodem modo peripneumoniz curato.
At verò suppuratis, caput purgare oportet non fortibus me-
dicamentis, sed paulatim auertere in nares, & simul eduliis
ventrem subducentibus vri. Et quum principium morbi
nondum est, sed eò fluxus vertitur ac vergit, exscreationem
facere, & tussim excitare, & medicamentis infusilibus in na-
res vri, & cibis simul ingestis. Quum autem exscreationem
facere oportet, pluribus cibis & salis ac pinguibus vtendum
est, &

A est, & vino austero, & quum sic habet tussis inducenda. Ta-
bidos item eodē modo quod ad reliqua attinet curabis, præ-
terquam quod cibi nō multi simul ingerēdi sunt, & obsonia
non plura quā cibaria siumētacea, & vino inter edendum
vtendum est aquoso, vt ne calfaciat, & corpori debili existen-
ti caliditatem exhibeat, & simul ambo calfaciant in eodem
tempore, & caliditate multū fluxum inducāt. Quum porro
per gulam fluxus in ventrē processerit, morbus infra sit, al-
quando etiam supernē. Huic si quidem in ventrē dolor
inherit, subducendus est primum medicamento aut succo, de-
inde pharmaco fortiore vtendū est, cibis verò aluum subdu-
centibus, donec dolor perseueret. Vbi verò dolor sedetur, ci-
bis validioribus vtatur. Eodem modo vbi morbus multos
dies hæserit curabis. Si verò debilis fuerit, & præ imbe-
cillitate hæc offerri non possint, primum quidē pituitosius suc-
co per clysterem infuso, aluus eluenda est, post vbi per hunc
purgaris, aliquo ex adstringentium numero. Quum autem
retro in carnē iuxta vertebra fluxus illapsus hydropē fece-
rit, sic mederi oportet. Caro in collo inter venas crustis tri-
bus vratur, & vbi vllēris, cōstringatur, & cicatrices quā te-
nuissimæ inducantur, & vbi fluxum obturaris, medicamen-
tum in nares adhibe, vt eò vertatur, & aliud rursus donec
auertatur, & anteriores quidē capitis partes calfacito, poste-
riores verò perfrigerato. Et postquam anterioribus capitis
partibus excaustus fuerit, cibos edat quā pituitosissimos,
ac minimè ventrem subducentes, quo fluxionum meatus in
anteriorē capitis parte quā maximè dilatetur. Postea vbi
obturaris & auerteris influxionem, si quid prius quā cura-
tis fluxum, in corpus peruenierit, sic mederi oportet. Si qui-
dem magis ad cutem secesserit, externis partibus somētum
adhibebis. Si verò intrō ad ventrē, foris autē non cōspicuum
sit, medicamentū bibendum dabis. Si verò in vtranque par-
tem, ab vtraque detrahes. Verū hoc studio habere oportet,
vt proximū exitum facias, siue infernē siue superne, aut
etiam alia aliqua corporis parte, vbi exitus sunt. Quum co-
xendicum morbus à fluxione fiat, cucurbiti medicam affi-
gere oportet, & foras trahere, & nō scarificando pertundere.
& calfactoriis medicamentis in potu exhibitis intus calface-
re, quo exitus fiat tum foras ad cutem per cucurbita trahēdo.

Tabis cura

Hydrops
qui cura-
tur.

ischladio
medela.

Tabes spi-
nz & eius
medela.

Lien turgi-
dus.

Medela.

Hydrops
duratio an-
seps.
Pueri hy-
dropici qui
murentur.

pleuritis
Secca.

nem tum intus ad ventrē per caliditatem. Nā quum obtura-
tus fuerit fluxus, & non habeat quō iter faciat, viam ad arti-
culos facit, & in id quod cedit intruit, & sic coxēdum mor-
bum inducit. Tabes ex fluxione retrorsum. Quā hac affe-
ctus est, ei caput est purgandum. Lili medicamentum de nec
fluxus auertatur, dicta autem vtere velut in tabe superiore.
Medicamentum potandū praebe Elateriū deorsum purgans,
& infernē aluum lacte infuso elue de cetero fomentis vtere.
Quum splen prae febre magnus factus fuerit, & autem
quum corpus attenuatur. Ex istidem enim & splen & elicit,
& corpus cōtabesceat. Quum autem corpus tenuē fuerit, &
splen floruerit, & omentum simul cū corpore attenuatū fue-
rit pinguitudo in omento colliquesceat. Vbi vero vasa pur-
guitudine vacua facta fuerint, & à splene florente ac augel-
cente in omentum deduxerit, vtpote vicinū valde existens,
& vt vasa habens eaque vacua, excipit, & vbi morbus semel
in corpore factus fuerit, ad id quod est morbosum vertitur,
nisi quis probē disponat ac curet. Nā etiam si quis bene tra-
ctet, periculo non vacat. Hunc sic sanare oportet. Medicamē-
ta in potu exhibenda sunt quae aquam purgent, & edula
quā pituitolissima offerenda. Si verō neque sic leuior fiat
inurenda sunt crustae quā tenuissimae, & quā maximē in
superficie quo aquam cōtinere possis, circum circa umbili-
cum, & vnā in umbilicū, & emittere singulis diebus. Quum
enim morbus periculosissimus sit, in his periclitari oportet.
Si enim successerit, sanum faciet: si minus, quod etiam aliās
futurum erat, id ipsum perpetitur. Ceterum in puero hydro-
pem sic curare oportet. Partes tumidae & aqua plena ape-
riendae sunt scalpello, & frequenter ac paritū educendum est.
Educendum autē est à singulis corporis partibus, & fomentis
vrendum, & semper locum apertum vnde eduxeris calfacto-
rio medicamento illines. Pleuritis sicca citra fluxum fit,
quum pulmo valde exsiccatu fuerit prae siti necessariā. Pul-
mo enim natura siccus existens, vbi amplius quid quā pro
natura siccatu fuerit, gracili sit, & impotens redditus & ad
latus prae impotentia reclinatus, latus cōtingit, & postquam
contigerit ipsum humidū existens, & coheret & adglutina-
tur, & pleuritidem hoc est lateris morbum facit. Tūc verō
dolor fit in latere, & clauicula, & febris, & album exseruat
hunc

A hunc multis potibus curare oportet, & lauare, & doloris me-
dicamentum praebere, & alia quae exsecrationem faciunt. hic
in septē diebus sanabitur, & morbus minimus. periculosus est,
& cū os praebere nō oportet. Febres porro propter ea sunt,
quum corpore superinflammato carnes intumuerint, & pi-
tuita ac bilis cōclusa quieuerint, & neque refrigeretur quic-
quid in, neque exeat, neque moueatur, neque aliud quid subeat.
Quum vterque, lassitudo occuparit & febris ac repletio, lauare
in aqua potest, & oleo illunere, & quā maximē calfa-
ce, ut quo caliditas aperto corpore, prae sudore egrediatur. cō-
sequenter autem haec faciēda sunt per tres, aut quatuor dies:
& si non sederet ac cesset, pharmacum in potu exhibendum
est quod bilem educat, & febris perfrigeranda est, prae ter quā
si quartana existat. Medicamentū tamen donec corpus flo-
ridum est ne propinato, non enim vacuantur, nisi parum, vt-
pote corpore turgente. Quum autem gracilis ac macilentus
fuerit, tunc bibendum exhibe, & euacuetur. Febrienti ci-
bum ne offēdas, neque sorbitionibus subtilis aluum ducas. In
potu dabis aquam calidam, & aquā mulsam, & acetum cum
aqua, hac autem quā plurima bibat. Si enim non frigidus
ingressus fuerit potus calidus existens ac manens, ex corpore
agrote detrahet, & vel per urinam eliciet, vel exsudabit. Vn-
di quaque autem apertum, & respirans, ac motum corpus, id
quod conductibile est, faciet. Quum verō gracilem existen-
tem febris vrāt, manifestum est quod non propter corporis
tumorem febris occupet, & si non cesset, nutrire oportet ac
tumidum facere, & si neque sic conducatur, palam est quod nō
oportuerit febrem inducere. Hunc itaque medicamentum
potare oportet quod educat, qua parte febris magis haeret,
siue supernē siue infernē, & si quidem supernē haereat, super-
nē, si infernē, infernē. Nihil autē minus oportet etiam de-
biles fortia medicamenta potare, sed similiter aut solum sic,
fortibus quidem forte, debilibus verō debile exubeas. Ar-
dores verō potionibus & sorbitionibus, quemadmodum fe-
brem frigefactorio medicamēto exoluere oportet, camma-
ro videlicet, aut alio quopiam huiusmodi. Si nauisā con-
trahat à frigefactorio, calfactorio, vtere consequenter. Vbi
verō non cesset, frigefactoris rursus vtere iterum huc re-
gnum morbi sic curare oportet. Quum susceperis nutritio, &
balneis

Cum febris
vrāt quid
agās.

Quae medi-
camēta sin-
gulis dāda.

Morbus
regius quo
curatur.

Hippocratis Liber

balneis, & pinguefacientibus, potibusque ac cibis humectato, per tres aut quatuor dies. Postquam autem humectatum fuerit corpus, purgato & resiccato ipsum, pinguitudinemque; de repente exhausto, & vndiqueque si possibile sit medicamentum adhibens, humiditatem educito, ad caput verò purgatorio debili vitor: & vrinam ciente bibenda dato, eique ante cibos hoc tempore quo turbatam humiditatem purgaueris in potu præbe, ne ab eo tempore corpus nutriatur.

Cucumeris sylvestris radix. Quum verò attenuatū fuerit, etiam balneis purgato, & conuulsa cucumeris sylvestris radice, eaque in aquam coniecta, inde lauato. Caterum medicamenta bilem ducētia ne propinato, ne corpus magis conturbes. Vbi verò siccū fuerit id quod conturbatum fuit, nutrito, nullo alium subducente medicamēto, neque vrinam ciente vtens, sed vino vinoso, & his quæ rubicundiorē hominē faciunt. Si verò viridis ac luteus sit, rursus exhausto, nequaquam verò siccato, vt ne is color stabilis reddatur. Vlcus ferinum in corpus propterea venit. Postquam caro tumida & inflammata circum circa fuerit, & margines vlcis magni extiterint, & vlcus ipsum humidū, & in vlcere sanies resiccata inerit, aut vlcus constrictum fuerit. Sanies computrefaciens ab vlcere defluens, foras prodire à constricto ad carnem vlcere prohibetur. Caro autem suscipit, vt pote eleuata existens ab inflammatione, & quum in ipsam peruenierit sanies subterfluens, putrefacit & atollit. Hunc medicamentis humectantibus ipsum vlcus illinere oportet, vt ex humectato vlcere fluxus foras esiliat, & non subter carnem. Influencia etiam in vlcus frigefacientibus pharmacis illinēda sunt, quo perfrigerata caro existat, & non dirupta rursus fluxionem immittat. Sed & alia vlcera frigefacientibus oblinenda sunt, & super ipsa humectantia imponenda. Angina quam cynanchen Græci vocant à sanguine fit, quum sanguis in venis quæ in collo sunt cōpactus fuerit. Sic affectus à venis quæ in brachiis sunt, sanguinem detrahens, & simul aluum infernē subduces, quo id quod morbum exhibet, detrahatur. Lingua quoque quum magna vlcera habuerit, similiter curanda est. Morbos à principio curare oportet, & si quidem à fluxionibus sunt, primū fluxiones sedare, si verò ab alia causa, principium morbi sedare ac curare; deinde id quod in fluxu, si quidem multum fuerit, educere;

De Locis in Homine.

79

A educere, sin modicum, per diuturnam moderari ac componere.

Capitis fractura. Si quidem os fractum fuerit ac contritum, periculo vacat, & curare oportet hunc humectantibus medicamentis. Si verò rumpatur, & fissura fiat, periculosum est. Huic ferram adhibere oportet, ne in ossis scissuram sanies intueas membranam cerebri putrefaciat, Nam vt per angustum intras, non autem exiens affligit, & furere bonum facit. Huic itaque ferram adhibere oportet, vt sanies exitum habeat, non solum ingressura, ampla serratura facta. Medicamentis autem vtendum quæ humorem in sepe trahunt, & lauandum. Febricitanti caput ne purgato, vt ne furiosus fiat. Calfaciunt enim caput, & pharmaca purgatiua, & sane ad caliditatem febrilem accedens ea quæ in medicamento est insaniam facit. Ex quacunque causa male affligente quis atram bilem remouerit, moritur qui vlcus habet. Et qui ab euacuatione demerit, & debilis est, & tenuis existens de repente iccus suadit, moritur. Quum à caliditate detento, vlcuscula eruperint debili existenti circum circa hunda, moritur. Quum à morbo quopiam detento, debili iam existenti, hunda vlcuscula enata fuerint, mortale. Quum quis à medicamento potu superagrocari, & infernē ac super e ab ipso secesserit, vinū sorbeat primū quidem dilutum, deinde meracum frequenter, & sanabitur. Medicamentum autem neque euacuatium, neque vomitorium sumat. Bilis vbi sua sponte eruperit, aut infernē, aut supernē, difficiliter sedatur. Quæ enim sponte procedit, præ violentia corpori facta impellitur. Si verò à medicamento suat, non à gentilitatis cogitatione violatur. Quum susceperis vinosum & vomentem, vomitum ne sedato. Vomitus enim euacuationem sedat, facilius autem vomitus postea sedabitur. Si verò debilis fuerit qui hæc patitur, somnificum medicamentum à vomitu præbebis. Sanguis quum morbum facit dolorem exhibet, Pituita autem gi autatē vt plurimum. Morbum si quis non cognoscit, medicamentum bibendum præbeat non forte. Si itaque leuior inde fiat, demonstrata via est, quod gracilitatem inducēdo curandus est. Si verò non leuior redditur, sed perius habeat, contraria facienda sunt. Si nō profuerit gracilem facere, tumidum facere conducat, & frequenter permutare, ita vt hoc consilio utaris.

Quæ vlcus mala.

Quod medicamentum non dandum.

Quæ medicamenta danda.

Hippocratis Liber

ris. Si quis in morbis quid permutaturus est, forti quidem in agrototo, debili autem morbo, tunc quidem confidenter fortiore quam morbus est, medicamento vtendum est. Nam etiam si quid de sano abducatur vna cum debili ac agrototo, nulum detrimentum est. Si verò morbum fortiori ena agrotum autem debilem acceperis, debilibus pharmacis curabis, quæ ipsam morbum superent & abducant, verum agrotum nihilo debiliorem reddant. Ars exercitandi corpora, & Medicina contrariæ sunt. Ars enim exercendi corpora (gymnasticæ Græcis appellata) non opus habet permutatione, sed Medicina. Sano enim non auxiliatur transmutatio ex præsentis statu, verum agrototo. Morbi quicunque vlcera sunt, & super reliquum corpus eminent, eos simul cum medicamentis etiam fame curare oportet. Fluxione ex capite fluente vomitus conducit. Antiqui morbi difficilius curantur quam recentes, verum morbos antiquos primum recentes facere oportet. Vlcus callosum factum, cuncta primum duritia per putrefactionem medicamentum, constringere deinde oportet. Pharmacæ quæ tumefacere maxime solent, ea pura vlcera adstringunt. Quæ verò attenuant, ea purgant. Si verò quis constringat vlcera nondum matura, corpus agrotum nutrit quod vlcus habuerit. Et si quidem adstringere oporteat vlcus ac implere, tumefacere prodest, etiam si in capite carnem velis. Renutrita enim à cibis caro, propulsat eam quæ à medicamento putrefacta est, & simul cum natura debellat. Verum eleuatam aut leuem carnem, cibis gracilem reddere oportet.

Medica ars
& exercita-
toria gy-
mnasticæ
cur con-
trariæ.

Capitis flu-
xio.
Morbi ve-
tusti & re-
centes qui
curantur.

Mori sta-
tuens qui
cures.
Conuulsio
nisi medela.

Ruptura.

Manus pe-
de que si
torquean-
tur, quid
portendant.

Tristes anxios & agrotos, ac se strangulare volentes, mandragoræ radice manè in potu data minore pondere quam quod insanire facit, curabis. Conuulsioni sic mederi oportet. Ignis ab vtraque lecti parte succendatur, & mandragoræ radix in potu præbeatur minore pondere quam quod insaniam facit. Et ad tendines posteriores sacculi calidi imponantur. A conuulsione si febris inuaserit, sedatur eadem die aut sequenti, aut omnino certia. A ruptura febris non corripit amplius quam tres aut quatuor dies. Si verò corripitur, quis putat se à ruptura habere, ab alia sanè quapiam causa corripitur, & non oportet ipsam velut à ruptura curare. Quum homo manibus ac pedibus distentus ac tortus fuerit, insaniam sibi ipsi facit. Venam porro sic vrere conuenit com modam

De Locis in Homine.

80

A ad morbum, ex quocunque tandem quis agrotarit. Si vltus fuerit homo, & iuxerit sanguis, ita vt hoc non periculosum sit ipsi, ambo hæc facere licet. Si verò percusseris ipsam in dolore, cuius gratia vtebatur, non coalescit, verum fluxui prodest. Si enim perusta fuerit, non fluit. Nam postquæ perusta est, extremitas vtraque venæ recurrit, qua parte perusta est, & exarescit. Si verò quid relictum fuerit, præ relictæ perfluente fluxum humectatur. At si sanguis ex vena fluit, pertransuersum peruritur. Si verò non cesset, ad hæc supra ac infra vtrinque dissecato, quo sanguinis fluxus auertatur. Diductum enim facilius est medicamentis sedare, quam coaceruatam. Doloris in capite gravior, sanguine de venis detracto. Si verò non cedat, & durum sit, perure venas, & sanus euadit. Si verò caputourgaueris magis affliges. Medicinam cuncto discere non est possibile, propterea quod impossibile est statim ac certam doctrinam in ipsa fieri, velut (verbi gratia) Qui scribere didicit, iuxta vniuersum modum, quem omnes docent, ut. Sic ita, & c. humiliter noderunt, propterea quod id idem & similitudinem factum, & nunc, & non nunc, non potest fieri contrarium, sed semper ea actus simile est, & non opus habet occasione. Medicina vero & nunc, & statim, non idem facit, & ad eundem contrarium facit, & hæc etiam contraria si-
lupis. Primum aluum subducentia non semper hoc faciunt, & aluum subducentia verumque faciunt. Fortassis autem neque sic se habent aluum subducentia, velut aluum susten-
sus contraria. Resistente enim aluo, propter vehementem stabilitatem corpus intumescit, pituita in ventrem perueniente, sic stabilitas secessum facit. Vbi enim pituita in ventrem ingressa fuerit, euacuatio cõtingit. Insuper vero aluum subducentia ex natura, stabilitatem faciunt in ventre. Si qui-
dem non subducentia feceris, Si autem exoluatur & humectetur id quod morbum facit, postquam exolutum fuerit, sanus euadit. Et sic ventrem sustenit, subducentibus stabili-
tem ventris faciunt, & vicissim subducentia ventrem, susten-
tibus. Eodem modo res se habet circa rubicundos & palli-
dos. Nisi & pituitosa ac tumefaciencia & pallidos faciunt, & non coloris. Itemque attenuantia, vt iulque autem mo-
die impentum sunt contraria contrario. Verbi causa, Quum intemperit pallidus existens, exoluitur sanè si quod medica-
mentum

Capitis do-
loris mede-
la.

Medicina
cur penitur.
non sanatur.

Pallor.

Hippocratis Liber

tumentum attenuans adhibeatur fuerit. atque hic tumentum attenuans opitulatur. Rursus autem quod aliquando vitiatum cepit, nunc hac opitulanti opitulatur, quum sanè præ gratitudine decolor & pallidus factus fuerit. Si quis enim pituitosum ac tumefaciens medicamentum exhibuerit, pallor sedatur. Insuper verò etiam dolor, & propter frigiditatem fit, & propter caliditatem, & propter valde exuperans, & propter imminutum. Et in perfrigeratis quidem natura extra corpus ad cutem, propter calfaciens valde, dolor fit. In calidis verò natura, propter frigidum. Et in siccis natura, si humectentur, & in humidis natura, si resiccentur. In singulis enim quorum natura permutatur ac corrumpitur dolores fiunt. Sananturq. dolores contrariis, idq. etiam unicuique morbo proprium est. Nam in calidis natura propter frigiditatem ægrotantibus, dolores calefiunt, & reliqua iuxta hanc rationem fiunt. Alius porro modus hic est, per similia morbus fit, & per similia adhibita ex morbo sanantur. Velut, vrinæ stillicidium idem facit, si nō sit, & si sit, idem sedat. Et tussis eodem modo, velut vrinæ stillicidium, ab usdem fit & sedatur.

Febris & vomitus medicamentum non curat.

Alius rursus modus hic est. Febris quæ propter tumefactionem ex pituita fit, aliquando quidem ab iisdem fit, & sedatur, aliquando autem à contrariis. Aliquando enim si quis vult aqua calida lavare, & multum potum exhibere, sanus æger fit, & febris quæ propter tumefactionem facta est, pituitosis ac tumefactionem facientibus oblati, & adhibitis sanescit. Et si quis vult medicamentum bibendum dare, aluum subducens & vomitorium eodem modo & à facientibus sedatur, & à sedantibus fit. Nam si quis homini vomenti, aquam multam bibendam dare velit, eluentur ea propter quæ vomit, vñ cum vomitu. Et sic quidem per vomitum vomitus sedatur. Rursus autem propterea quod sedatur, quia iussu procedere ipsi fecit, ex illo id quod intus est vomitum facit, & ambobus contrariis modis homo sanus fit. Et si quidem sic in omnibus haberet, stata sanè ac certa medicina esset. Ita alia quidem contrariis curare oportet, qualia tandem sint, & à qua causa fiant, alia verò similibus, qualia tandem sint, & à qua causa fiant. Huius autem rei causa corporis debilitas existit. Corpus enim à cibis æqualibus æqualiter nutritur, à corpore verò cibi superatur. Postquam verò plus aut minus in ipsum

De Locis in Homine.

81

A in ipsum ingestum est, aut illa præparatam transmutatam facta est, superatur, superant autem cibi. Et quum sanè superatur corpus ab his quæ ipsi offeruntur, florere hæc ipsa facit, & superant hæc simul corpus, & contraria ipsi faciunt. Et calida lavari, donec quidem corpus superat eius exhibitionem, florere corpus facit. Quum verò si æger sit fuerit, gracile corpus facit, & calidum humi iterum lavari facit, fac enim, donec superatur florere corpus faciunt. Vbi vero superaverint, & alui secessus & varia vitia inducunt. Quum autem id quod offertur, transmutatur, necesse est & id cui offertur, transmutare. Lenius corpus transmutatum parum efficax ac potius est, & ab omnibus offensiones percipit. Hoc autem faciunt, & alium subducentia, & florere ipsum facientia, gracile corpus faciunt, & reliqua omnia contraria his facientia. At verò Medicina breuem occasionem habet, & qui hoc novit, illa stata ac certa habet: & scit quæ consueta sunt, & quæ non consueta, ad quæ cognoscenda non est occasio in medicina, & quod alium subducentia, non subducentia fiunt, & reliqua quod contraria sunt, & contrariissima non contrariissima. Occasio autem hæc est, ut cibos offeramus ea copia, quantam corpus cui offertur superare valeat. Nam si quis sic fecerit, omnino necesse cibum est alium subducentem oblatum, subducentem esse, & pituitosum, pituitosum. Si igitur superaverit corpus ipsos cibos, neque morbus, neque contrarietas fit ex his quæ offeruntur, & hæc est occasio quam medicum nosse oportet. Quum vero occasionem supergessus fuerit, contrarium fit, & antequam ei excessum factum esse putant, consequens est ut caleseat. Donec enim corpus id quod oblatum est superaverit, corpus, iturum. Vbi vero hæc occasionem transierit, contrarium fit, nam attenuatur & gracilescit. Sed & alia omnia, & quæ tumefaciunt, donec quidem superaverit corpus, omnia, si ne pro occasione offeruntur, etiam iuxta naturam suam singula faciunt, & pituitosis tumefaciuntia tumefaciunt, vbi verò occasionem transierint, contraria sunt. Medicina autem sunt omnia, quæ præsentem statum transmutant. Omnia autem sunt tria, transmutant. Licet autem si veris medicamentis transmutare, & transmutare si velis, alimento ac cibo. Omnia verò ex præsentibus transmutare, ægrotanti opitulatur. Si enim id quod morbus facit

Quæ corpus vivit, & contra.

Qualis me dicitur.

Quando omnia suam naturam conservant. Medicamentum quid facit.

facit, non transmoventis, angelicit. Medicamenta fortia à natura, in debilibus morbis dare non oportet, neque paucitate medicamenti, debilitas ipsius facienda est. Sed fortibus natura, fortibus pharmacis utendum est, debilibus verò, pharmacis non fortibus. Neque partiendum est medicamentum, sed singulis secundum naturam, debilibus quidem debilia à natura, fortibus verò morbis, fortis naturæ pharmaca exhibenda sunt. Ceterum morbi ea parte qua proximi sunt, educendi sunt, & qua parte singulis exitus quam proximus est extrahendi. Aluum autem subducentia talia sunt, quæcunque lubrica & inciliua sunt, & quæcunque in calidis attenuantur. Vteri enim calidus est, & reliqua quæ saluginosa sunt, & quæcunque ex talibus plurimum participant. Contra aluum non subducentia, sed sistencia sunt, quæ statum exhibent, humida enim resiccata statum faciunt, & quæ adstringunt, & quæ à calore compacta sunt, & friabilia, & sicca.

Acida pituitosa.

Omnia autem quæ foris extenuant, intra corpus assumpta tumefactionem inducunt, eadem autem & ventrem sistencia, & pituitosa, ac tumefaciencia existunt. Et quæ aluum subducunt ac extenuant, cum calefacientibus eadem sunt. Insuper autem etiam acida pituitosa sunt. Omnia verò quæ frigefaciunt ea quæ in ventre sunt, talia aluum subducunt, item quæ frigida sunt, & quæ humida. Quum autem non aluum subducentia fuerint, calefaciunt. Frigefaciunt autem & calida in ventrem assumpta, & cito fecesum faciunt. Si verò fecesum non faciant, calida in ventre existunt. Ex his quæcunque repletionem faciunt, maximè pituitosa sunt. Quæ

Medicina quæ.

verò plurima assumpta repletionem non faciunt aluum subducunt. Medicina itaque mihi iam tota inuenta esse videtur, quæ sic habet & quæ docet singulas & consuetudines, & occasiones. Qui enim sic medicinam nouit, minimè fortunam respicit, aut expectat, sed & citra fortunam, & cum fortuna, rectè faciet. Constans enim ac firma est tota medicina, & doctrinæ optimæ in ipsa composita, minimè fortuna egere apparent. Nam fortuna sui iuris est, & nullius imperio subest, neque optantis est ad ipsam peruenire. Scientia verò imperata facere cogitur, & facile est ipsam feliciter assequi, si quis sciens uti velit. Deinde verò quid opus est Medicinæ fortuna? Si enim morborum medicamenta clara sunt & manifesta, velut

equid

A equidem arbitror, non expectant sane fortunam: ad sanandos morbos siquidem sunt medicamenta. Si verò cum fortuna exhibere ipsa prodest, non magis medicamenta quàm ea quæ non sunt medicamenta, vñ cum fortuna adhibita sanos faciunt. Quicumque verò fortunam ex Medicina, aut alia quampiam arte expellit, dicitque eos qui probè rem aliquam sciunt fortuna non vitis contrarium mihi iudicare videtur. Mihi enim soli hi fortunatè assequi, itemque infortunatè non assequi videntur, qui rectè quid, & malè facere sciunt. Fortunatè enim assequi, est rectè facere, hoc autem hi qui sciunt faciunt. Non assequi autem hoc est, si quis non sciat, hoc non rectè faciat. Indoctus autem qui est quomodo fortunatè assequi possit? Si quid enim etiam assequatur, non memorabilem sanè successum habebit. Qui enim non rectè quid facit, non fortunatè assequi poterit, quum reliqua quæ æquum est facere non faciat. Morbi muliebres. Vteri omnium morborum cause sunt: hi enim vbi ex natura transmoti fuerint, morbos exhibent, siue ascenderint, siue descenderint. Et quid quidem vteri osculum suum non demittentes, & pudendi eminentias non contingentes, transmoti fuerint foras, leuissimus morbus est. Quum verò in anteriorem partem promoti fuerint, & osculum in pudendi eminentias ac labra immiserint, primum quidem ipso contactu dolorem vterus percipit ac exhibet: deinde obturatus, & velut operculo coëctus, ex eo quod pudeadi eminentiis incumbit, fluxus non contingit, qui mensium nomine venit. Hic verò fluxus congregatus, tumorem ac dolorem exhibet. Et si quidem infra descendens & auersus, in inguen se immiserit, dolorem exhibebit. Si verò sursum ascendens auersus & obturatus fuerit, etiam sic propter raritatem ac coarctationem dolorem exhibet. Quum verò propter hoc ægrotarit, coxendicum ac capitis dolorem facit. Vbi verò vteri impleri intumuerint, nihil fuit, & pleni sunt: quum autem pleni facti fuerint, coxendicæque contingunt, dolores exhibent, & in coxendicæ, & in inguen, & velut pilæ in ventre discurrunt, & caput dolore affligunt. modo altera ipsius parte, modo totum, prout contingit ipsi morbus. Hæc itaque sic curanda sunt.

Si quidem descenderit solum, & illini possit, vtere quocunque libet ex grauiolentium genere, aut cedro, aut alij inter.

Medicamentum sine fortuna sanant

Quæ ad vterum vel secundam fortunam huius videntur.

Vteri omnium morborum cause sunt. Vteri morborum cause sunt. Vteri morborum cause sunt.

Fortuna in his parum facit.

Hippocratis Liber

to, myttoto Græcis appellato, aut aliquo alio ex graniter & male olentium numero, eoque suffitum facito, & fomenta ne adhibeto, neque cibo neque potu vrinam cienti hoc tempore vitior, neque calida lauato. Si autem sursum ascenderit, & non auersa fuerit, medicamentis appolititiis bene olentibus, & quæ simul calfaciunt vtere. Velut sunt myrrha, aut vnguentum, aut aliud quoddam odoratum simulque calfactorium. Et his quidem subdititiis vteris, fomentum autem ex infernis ex vino adhibebis, & calida aqua lauabis, & vrinam cientibus vteris. Ex hoc autem manifestum sit auersa sit necne. Si enim sursum progressa auersa non fuerit, fluxus procedit. Si vero auersa sit, fluxus, menstrua appellata, non contingit. Hunc morbum fomento primum tali curare oportet. In vinum grossos immittito, ipsumque vinum calfacito, & cucurbitam circum osculum vasis in quo calefit addito, hoc modo: Cucurbitam per medium dissectam euacuato, & summitate ipsius modice rescissa, velut in vtriculis fieri solet, hanc ipsam vasi velut operculum circumdato, quo odor per angustiam means ad vterum perferatur. Insuper autem & calida aqua fouere, & calfacientibus medicamentis subdititiis vti oportet. Calfacientia autem sunt ea quæ ducunt ex superius relatis, itemque hæc, Stercus bubulum, fel bubulum, myrrha, alumen, galbanum, & si quod aliud eiusmodi est. Maxime etiam ipsarum per purgantia infernæ medicamenta alius subducenda est, & per debilia quæ vomitum faciunt, ne euacuatio ex superieuacuatione fiat. Caterum subdititias glandulas sic facere oportet, si fortes facere velis. Mel semicoctum facito, & ex præscriptis subdititiis pharmacis ea quæ valde efficacia sunt immittito, & ubi immiseris, glandulas formato instar earum quæ in sedem induntur, verum longas facito has ac tenues. Mulierem verò supinam reclinato, locis à pedibus lecti altius instratis, deinde apponito, & panniculo intesto, aut alia quadam re consimili calfacito, donec colliquefcat. Si verò debiliorem glandulam subdere velis, in linteolum illigato. Sed & si humore pleni vteri osculum tumidum habuerint, & non fluxerint, fluxionem facere oportet, & subdititiis pharmacis sanare, itemque fomenti velut scriptum est, ita faciendo velut in priore fluxione suppressa. Quin & si in anteriorem partem proced

Calida appolita.

De Aere, Aquis, Locis.

83

A procedent vterus auersus fuerit, fluxionem facere oportet, velut in superiore fluxione suppressa. Quum verò fluxus nimius fuerit, neque calida aqua, neque alio quopiam calfacere oportet, neque vrinam cientibus vti, neque cibis aluum subducentibus. Lecti autem partes à pedibus altiores esse oportet, ut ne declinatio fluxui facilitatem præbeat. Vtere autem simul etiam subdititis adstringentibus. Fluxiones porro quum confestim venerit purgatio statim subruent, sunt, quum verò tardius prodierit, purulente. Et iunioribus subruentia magis prodeunt. Seniores verò magis mucosa menstrua habent.

HIPPOCRATIS COI LIBER DE AERE, A- QUIS ET LOCIS, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO INTER- PRETE.

*

VI CUNQUE artem medicam integrè adsequi velit, primum quidem temporum actionem rationem labere debet, quantum potentia quodlibet eorum valeat: non enim simile quicquam in illis existit, verum differunt inuicem propter varias quæ in eis sunt mutationes. Deinde ventorum calidorumque & frigidorum, maxime qui ex his omnibus hominibus sunt communes, & mox qui in vnaquaque regione sunt indigenæ & proprii. Neque verò negligentiores se circa aquarum facultates cognoscendas exhibere conuenit. Quemadmodum enim gustu differunt, & pondere ac statione, sic quoque virtute aliæ aliis longè præstant. Quare si quis ad urbem sibi incognitâ perueniat, circumspicere oportet eius situm, quomodo scilicet ad ventos, & solis exortus iaceat: non enim æquales vires sunt, ad Septentrionem sitæ, & vergentis ad Austrum: neque eius quæ solem exorientem, & quæ eundem occidentem

Quæ propicienda sunt medico.

Venti.

Situs urbium.

1 3 spect

Hippocratis Liber

Aquarum qualitas. Spectat. Hæc itaque diligenter oportet perferuari, ac simul quo modo habeant circa eam aquarum ne palustribus videntur & mollibus, aut duris, & ex sublimi loco prolabantibus, & scaturientibus ex petris, siue salis, & crudis. Terra etiam ipsa consideranda, nudine sit & aquis carens, aut densa & aquosa & an concaua sit & æstuosa, vel alta & frigida, hominum insuper dicta perquirenda, qua maxime capiatur. An bibuli sint & luronæ & ocio dediti, aut exercitiis variis vtentes, & tolerantes laborum, ciborumque plus adpetentes quam poculorum. Ex his enim singula sunt inuestiganda. Nam qui hæc omnia probè, quantum fieri potest cognouerit, aut horum plurima, cum non latere possunt quum in urbem etiam ignoram sibi peruenierit, neque morbi regionis peculiare & patrij, neque communis regionis natura, quæcunque tandem ea fuerit, vt non possit in cognoscendis morbis dubius hære, aut errare sicubi ad morborum medicationem adhibeatur. Quæ ambo illis euenire solent, qui non prius prouidi hæc diligenter cognouerunt. Quare qui ea studiosè rimatus fuerit, vniuersusque temporis, ac anni futuri constitutionem prædicere poterit, qui videlicet morbi communi adfectione ciuitatem sunt inuasuri tum æstate, tum hyeme, & quæcunque pericula vnicuique sunt timenda ex dictæ ac victus immutatione: quum enim temporum mutationes, & astrorum ortus ac occasus obseruauerit, quemadmodum singula horum enuntiant, prænoscerit vtique & de æuo, qualis hic sit futurus: hoc namque modo si quis rimatus fuerit ac præcognouerit temporum occasiones, maxime de singulis sciet, vt plurimumque sanitatem adsequetur, & recta via procedet, non minima artis suæ gloria. Quod si cui hæc sublimiora videantur, si ab hac sententia discedat, disceat sanè non minimam partem conferre ad rem medicam ipsam Astronomiam, sed omnino plurimam, quæ vna cum temporibus & ventriculi in hominibus mutantur. Quomodo autem singula quæ diximus scrutari ac explorare oporteat, deinceps dicam manifestè. Quæcunque quidem ciuitas ad ventos sita est calidos, puro autem eos qui inter brumalem solis exortum itidemque occasum perflant, huic hi venti sunt peculiare. A Septentrionalibus autem ventis ruita ac protecta ea ciuitas existit. Aquæ verò eius multæ &

De Aere, Aquis, Locis.

3

Ata & subsalsa sunt, & necessariò nò sublimes, æstate quidem calidæ, hyeme frigida. Et quæ quidem vrbes bene sitæ sunt ad solem, & ad vicos, & aquis bonis vtuntur, hæc minus à talibus in rationibus afficiuntur. Quæ verò aquis palustribus ac lacustribus vtuntur, & non bene sitæ sunt ad ventos, & ad solem, hæc magis. Et si quidem æstas sicca fuerit, citius sedantur morbi. Si verò pluuiosa, diuturni sunt: & phagedænas ad edentes ex omni occasione oboriri verisimile est, si vlcus fiat. Si vero hyemis frigida sit, homines capita humida ac pituitosa habere par est: ventres ipsorum frequenter exturbantur, piruta à capite in fonte: & formas ipsorum vt plurimum debiliores esse: ipsosque ad edendum ac bibendum non appetos esse. Nā qui capita debilia habent, non fuerint boni potiores. Crapula enim magis grauat. Morbi verò hi ipsi vernaculi sunt. Primum quidem mulieres morbosæ, ac fluxionibus obnoxie sunt, deinde multe steriles sunt ex morbo, non à natura, & frequenter abortiunt. Pueris verò incidunt conuulsionem ac anhelationem, quæ morbus puerorum, & facer esse putatur. Viris autem dysenteria, & alui profusio, & febres lenes, diuturnæ, hybernæ, & pustulæ nocturnæ multæ, & hæmorrhoides in sede. Pleuritides autem, & peripneumonia, & febres ardentes, & quæcunque acuti morbi putantur, nò multum proueniunt. Non enim fieri potest vt isti morbi vigeant, vbi alii liquidi existunt. Lippitudines verò oboriuntur humida, non graues, nec diuturnæ: si nò ex mutatione temporum morbus aliquis omnibus communis occupet. Et vbi quinquagesimum annum transgressi fuerint, defluxiones ex cerebro accedentes, homines semisdefectos faciunt, vbi caput derepente insolatum, aut frigore correptum fuerit. Atque hi quidem morbi ipsis vernaculi sunt: præterquam si morbus aliquis omnibus communis ex temporum mutatione oboriat, nam & huius participes sunt. Quæcunque verò ciuitates his ex opposito sitæ sunt, ad ventos frigidos, inter occasum solis æstiuum, & orientem æstiuum: etiam ipsi hi venti vernaculi ac indigenæ sunt, ab austro verò & calidis ventis protectæ sunt. Et de his vrbus sic se res habet. Primum quidem aquæ & duræ & frigida: vt plurimum dulcescunt. Homines autem vegetos & siccos esse necesse est: & plures ventres inferos, erudos ac duros habere.

Hyems frigida quæ mala inueniat.

habere, supernos vero fluidiores: biliososque magis quam pituitosos esse. Capita vero sana ac dura habent, & plerumque vasa ipsis rumpuntur. Morbi autem populares ipsis hi sunt pleuritides & quos acutos esse receptum est. Necessesse est autem ita habere, quum alui dura existant, & suppurati multi ex omni occasione fiunt. Huius autem causa est, corporis extensio, ac ventris duritia. Siccatas enim & aquae frigiditas facit ut vasa rumpantur. Edaces autem tales naturas esse necessesse est, & non multum bibaces. Non enim fieri potest ut simul multum edant ac bibant. Lippitudinesque his fieri ex temporis intervallo necessesse est, duras autem ac vehementes, & statim oculos rumpi. Sanguinis item ex naribus fluxiones vehementes aetate fieri iunioribus triginta annis. Morbos etiam sacros appellatos, paucos quidem, verum vehementes. Longae vero vitae magis quam alios, hos homines esse par est: & ulcera non pituitosa oboriri, neque efflerari. Mores vero magis feros quam mansuetos. Ac viris quidem hi morbi vernaculi sunt: praeterquam si quis omnibus communis ex temporum mutatione ingruat. Ex mulieribus vero, primum quidem multa steriles fiunt, propter aquas quae dura sunt ac cruda, & frigida: Purgationes enim mensium non contingunt commodae, sed paucae ac pravae. Deinde pariunt difficulter, & non valde abortiunt. Vbi vero pepererint, pueros nutrire non possunt. Lac enim ab aquarum duntia ac cruditate extinguitur, & tabes frequentes à partu fiunt. Prae violentia enim ruptiones ac vulsuras habet, pueris autem hydropes in testibus fiunt, quando parui fuerint, deinde aetatis progressu evanescent. Pubescunt autem serò in hac ciuitate. Et de calidis quidem ventis ac frigidis, & urbibus ad hos sitis, hoc modo velut dictum est, res se habet. Quaecunque vero ciuitates sitae sunt inter aesti-
ves ac hybernos solis ortus, & quaecunque, ex opposito harum, de his ita habet. Quae quidem ad orientem solem sitae sunt, eas par est esse salubriores his quae ad septentrionem conuersae sunt, & his quae ad calidos ventos sitae sunt, etiam si fladium solum inter sit. Primum enim moderatio est caliditas ac frigiditas, deinde aquas quae ad solis ortus sunt, omnes splendidas esse necessesse est, & odoratas, & molles, & amabiles oriri in hac ciuitate. Sol enim emergens ac illustrans ipsas castigat. Matutinum enim tempus ipse aer vltimum semper

A semper occupat. Et hominum formae boni caloris sunt, & magis floridae, si non quis alius morbus prohibeat. Et clara voce praediti sunt homines, & ad iram ac intelligentiam praestantiores septentrionalibus, si quidem & alia quae in ipsa nascuntur meliora existunt. Et ciuitas quae hoc modo sita est veri maxime humilis est, iuxta caliditatis ac frigiditatis moderationem. Et morbi pauciores fiunt ac debiliores, similesque sunt morbis, qui in ciuitatibus ad ventos calidos conuersis oriuntur. Et formae isthic valde fecunda sunt, ac facile pariunt. Et de his quidem ita habet. Quae vero ad occasum sitae sunt, & ipsae à ventis ab oriente spirantibus protectae sunt, & tum calidi venti leuiter afflant, tum frigidi ab Ventis praeterflant: eas urbes necessesse est situm morbosissimo politas esse. Primum enim aquae non sunt splendidae. Causa vero est quod aer matutinum tempus vltimum occupat, qui aquae in mixtura claritatem eius dispendit. Sol enim praequam eleuetur, non illustrat. Aestate vero, mane quidem aurae frigidae spirant, & eos decidunt, de cetero vero sol ad ipsas occidit, quàm maxime homines percoquit. Quapropter etiam decolores ac infirmos ipsos esse par est, & ex omnibus praedictis morbis participare. Nulla enim re ab ipsis separantur. Veniuntque eis ipsos graui voce praeditos ac rauos esse, propter aerem, eo quod impurus plerumque isthic est, & morbosus. Neque enim ab aquilonaribus valde expurgatur. Non enim perseverant venti. Qui vero perseverant, Calidiores sunt, & magis fecunda sunt. Nam venti occidentales, & magis calidi sunt, & huiusmodi ciuitatis huiusmodi tempus inter matutinum & vespertinum. Et de ventis quidem praedictis ita habet. Quae ad occasum sitae sunt, & quae salubres sunt, & magis fecundae sunt, & verisimile est, etiam quod ad partem conferunt ad sanitatem. Quaecunque igitur palustres sunt, & stabiles ac lacustres, eas necessesse est aestate esse calidas, ac citius & olentes. Quum enim non desuuant, sed aqua pluuia semper noua infusa sit, & sol vixat necessesse est ipsas decolores esse, & prauas ac biliosas. Hyeme vero glaciatae & frigidae ac turbatae praeterea ac glacie, ut pituitosissimae, & aucofissimae existit
Bibentibus.

Bibentibus autē splenes semper sint magni ac pleni; & ventres duri, tenuēs ac calidi. Humeri verō & claviculae & facies attenuata. In splenem enim carnes colliguntur, quapropter graciles existunt. Edaces autem esse tales ac stitulosos par est, ventresque tum supernos, tum infernos, calidissimos habere, ut etiam fortioribus medicamentis opus habeant. Atque hic morbus ipsius & aestate & hyeme familiaris est. Ad hanc etiam hydropes plurimi ac letalissimi sunt. Aestate enim dysenteriae multae ac alui profluvia incidunt, & febres quartanae diuturnae. Hi autem morbi prolongati, tales naturae ad hydropes deducunt ac occidunt. Et hi quidem morbi ipsius aestate fiunt. Hyeme verō iunioribus quidem peripneumoniarum, & infantiae morbi, Senioribus verō febres ardentes, propter ventris duriciem. Mulieribus autem tumores oboriuntur, & pituita alba, & vix in ventre concipiunt, ac difficulter pariunt, & foetus magnos ac tumidos, deinde ex alimentis tabescentes ac depravati fiunt. Et purgatio commoda post partum mulieribus non contingit. Pueris verō herniae accedunt, & viris varices, & ulcera in tibia. Quare fieri non potest ut tales naturae longae sint, sed ante temporis aduentum senescunt. Præterea feminæ se in vtero habere putant, & ubi partus tempus adest, ventris moles illa ac plenitudo evanescit. Hoc autem contingit ex aqua quum vteri ex aqua concepta laborant. Atque has quidem aquas ad omnem rem improbas esse censeo. Secundo verō loco eas quarum fontes ē petris scaturiunt. Duras enim esse necesse est, aut isthic ubi calidae aquae existunt, aut ferrum nascitur, aut æs, aut argentum, aut aurum, aut sulphur, aut alumen, aut bitumen, aut nitrum. Hæc enim omnia præ violentia caloris nascuntur. Non itaque ex huiusmodi terra aquae bonae prodeunt, sed duræ & æstuosæ, quæ & difficulter minguntur, & ad alui egestionem contrariæ sunt. Optimæ verō sunt quæ ex sublimibus locis, ac terreis collibus fluunt. Hæ enim & dulces sunt, & albae, & vinum modicum ferre possunt, & hyeme calidae fiunt, aestate verō frigidae. Tales enim fuerint ex profundissimis fontibus. Maxime verō laudare eas oportet, quarum fluxiones ad solis exortus erumpunt, & præsertim ad æstiuos. Necesse est enim odore esse ac leues. Quæcunque verō saltae, & crudæ ac duræ sunt,

Aquæ quæ ter minguntur, optimæ.

Aquæ sal-

Atque sunt, ad hoc quidem ut eas omnes bibant, non bonæ sunt. Sunt tamen aliquæ naturæ, & morbi, quibus tales aquæ in potu commodæ sunt, de quibus statim dicam. Habet autem & de his hoc modo. Quæ quidem aquæ fontes suos ad orientes habent, hæc præ omnibus optimæ sunt. Secundum ab his locum habent, quæ inter æstiuos solis exortus ac occasus emergunt, & magis hæc quæ ad orientes. Tertio loco sunt, quæ inter occasus æstiuos ac hybernos scaturiunt. Pessimæ verō quæ ad austrum, & quæ inter æstiuum ortum & occasum. Et hæc quidem ad australes partes valde prauæ sunt, ad boreales verō meliores. His autem hoc modo uti conuenit. Quisquis sanus est ac valet, is nullum discrimen faciat, sed semper eam quæ præsens est bibat. Quicumque verō morbi gratia, eam quæ commodissima est bibere volet, is si ita fecerit, maxime sanitatem assequi poterit. Quorum quidem ventres duri sunt, & idonei ad hoc ut ambularentur, his dulcissima & lenissima ac splendidissima cōdantur. Quorum verō molles ventres, & humidi ac pituitosi sunt, his durissima & crudissima, ac subsalsa aquæ conferunt. Sic enim maxime reficari poterint. Quæcunque enim aquæ optimæ coctæ sunt, ac facillime liquefcunt, eas par est & ventrem maxime exolvere ac eliquare. Quæ verō crudæ sunt, & minime coctæ bonæ, hæc magis constringunt ventres ac reficant. At enim mentiuntur homines de salis aquis, propter imperitiā, in eo quod per alium secedere eamque solvere putantur. Maxime enim contrariæ sunt ad alui egestionem ac secessum. Sunt enim crudæ, & coqui non possunt. Quare venter magis ab ipsis adstringitur quam eliquatur. Et de fontanis quidem aquis hoc modo res se habet. De pluuiialibus autem, & quæ à niue fiunt, ut habeat, deinceps dicam. Aquæ præter pluuiiales lenissima & dulcissima, & tenuissima ac splendidissima sunt. Primum enim sol quæ tenuissimum ac lenissimum est in aqua educit ac sursum rapit. Claris autem hoc ipsum mare facit. Quod enim salum est isthic relinquitur, præ crassitudine ac gravitate, sic mare. Quod verō tenuissimum est sol sursum rapit, præ leuitate. Rapit autem tale non solum ab aquis stagnantibus, sed etiam ex ipso mari, & ex omnibus in quibus aliquid humoris inest. Inest autem in omnibus rebus. Et ex ipsis hominibus tenuissimum ac leuis

ac leuissimum humorem ducit. Eius rei maximum signum inde sumere licet, vbi homo vestibus indutus in Sole iter fecerit, aut sederit. Quascūq; enim corporis partes Sol aspiciat, hæ non exulant. Sol enim quicquid cōparat sudoris sursum rapit. Quæ verò sub veste contextæ sunt, aut sub aliqua alia re, hæ exulant. Educitur enim ac domatur à Sole sudor. Seruatur autem ex regmentis, vt ne disperdatur à Sole. Quū verò in vmbra deuenierit, totū corpus similiter sudore perfluat. Non enim amplius Sol affulget. Quapropter etiam ex omnibus aquis hæ citissime putrescunt: & odorem malum pluuiæ aqua habet, eo quod ex plurimis congregata est ac permixta, vt citissime putrescat. Ad hæc verò, vbi rapta est & in sublimi eleuata, dum circūferitur & ad aerē permiscetur, quod turbidum est in ipsa, ac noctem refert, id excernitur, ac decedit, & fit aer, & nebula. Quod verò tenuissimum est ac leuissimum in ipsa, hoc relinquitur ac dulcescit, dum à Sole vritur ac coquitur. Fiunt autē & alia omnia quæ coquantur semper dulcia. Quandiu igitur dispersa fuerit, & nondū congregata, fertur sublimis. Vbi verò coaceruata fuerit, ac simul congregata repente à ventis inter se aduersariis: tunc deorsum prorumpit, qua parte plurima collecta fuerit. Tūc enim hoc magis fieri verisimile est, quū nebulas à vento stabilitatem non habente concitatas ac procedentes, repente ventus cōtrarius, ac alia nebula relinquit: atq; tunc quidem prima ipsius pars congregatur, quæ verò à posteriore parte sunt, insuper accedunt, & sic crassescunt, & nigrescunt, ac simul congregantur, & præ gravitate deorsum prorumpunt, & pluuiæ fiunt. Atq; hæc quidem aquæ optimæ sunt secundum hanc rationem. Verū opus habent vt decoquantur, ac excoquantur. Sin minus, odorem prauum habent, & rauedines & vocis gravitatem bibentibus inde accedere par est. At verò aquæ ex niue ac glacie fientes, omnes malæ sunt. Quū enim semel concretæ fuerint, non amplius in pristinam naturam restituuntur. Sed quod quidem in ipsa clarū ac leue, & dulce est, excernitur ac disperditur. Quod verò turbidissimum est ac ponderosissimum, relinquitur. Hoc verò cognoueris hoc modo. Si enim volueris hyemis tempore, vasculū certa aquæ mensura infusa, sub dio exponere, quo maximè congelens: deinde posttridie in locum calidum deportatum sinere, quo maximè

A maximè glacies liquecat, & vbi exoluta fuerit, aquam metur: reperies aquam multo pauciorē. Atq; hoc signum est, quod à cōgelatione id quod leuissimum ac tenuissimum est disperditur, & non quod grauissimum ac crassissimum existit. Non enim hoc disperdi poterit. Hac igitur de causa has aquas, quæ à niue ac glacie elquantur, pessimas esse puto ad omnes res: Itēque eas quæ ad has sequuntur. Atque sic quidem de pluuiæ aquis, & niuæ aquis, ac glaciæ aquis res se habet. Calculo verò maximè laborant homines, & ex rheum affectionibus, & vrinæ stillicidio, & coxendicū morbo corripuntur, & herniæ fiunt, vbi aquas omnigenas bibunt, & de magnis fluminibus in quæ alia deferuntur: & de stagno, in quod fluxiones multæ ac omnis generis deueniunt. Et qui aquas in uentris vritur, quæ ex longo, & non breui locorum intervallo afferuntur. Non enim fieri potest, vt alia aqua similis sit aliæ. Sed alia dulces sunt, alia salæ, & aluminosæ, alia de calidis fluunt. Vbi verò hæc simul inter se miscentur, distindunt: & quæ fortissima est, semper superat. Præualeat autem non semper eadem, sed aliàs alia. Sed & ex vêtis, aliæ quidem Boreas robur exhibet, aliæ verò Austro, & de reliquis eadē ratio existit. Talibus igitur necesse est limum & arenā in vasis subidere, & ab his si potentur, morbi prædicti fiunt. Quod autem non omnibus, cōsequenter declarabo. Quorum quidem alius satis fluida est ac sana, & vesica non ardens, neq; stomachus vesicæ valde corrdescit, hi facillè vrinam euiciunt, & in vesica nihil ipsis congregatur. Quorum verò alius ardēs ac feruida fuerit, in his necesse est etiam vesicam idem perpeti. Quū enim magis quàm pro natura fuerit calefacta, stomachus ipsius inflamatur. Vbi verò hæc perpetitur, vrinam non dimittit, sed in seipsa concoquit & adurit: & quod quidem tenuissimum in ipsa est, excernitur: & quod purissimum est, transit & emingitur. Quod verò crassissimum ac turbidissimum est, coaceruatur, & cōcrefcit primum quidem parum, deinde maius fit. Dū enim voluitur ab vrinā, quicquid crassum compactum fuerit, ad seipsum adaptat, atque sic augescit, & in totum concrefcit. Et quum vrinā emittit, ad venter stomachum allabatur ab vrinā impulsus, & vrinæ emissio neq; impedit, & dolorē vehementem exhibet. Quare pueri calculosi fricant ac trahunt pedes. Videtur enim ipsis causa

Hippocratis Liber

miſſionis eo loco eſſe. Signum autē eius quòd hęc ita ſe ha-
beant, hoc eſt: Vrinam ſplendidiſſimam calculoſi mungūt ad
ſimilitudinem ſeri, eo quòd id quod craſſiſſimū eſt ac bilio-
ſiſſimum iſthic manet, & coaceruatur ac cōcreſcit. Et pleri-
que ſanē hoc modo lapidem & calculū contrahūt, ſit autem
pueris etiā ex lacte, ſi nō ſalubre id fuerit, ſed valde calidum
ac bilioſum. Ventrem enim percalefacit, & volicā. Quare
vrina dū aduritur, hęc patitur, & ſanē ſentio melius eſſe pue-
ris vinū quā aquoſiſſimū dare. Minus enim venas adurit
ac reſiccāt. Mulieribus autem pudendis non ſimiliter con-
tingit. Meatus enim vrinae in veſica breuis eſt & amplus, vt
facile vrina impellatur. Neq; enim manu pudendum fricas,
veluti maſculus, neq; vrinae in veſica meatū contingit. Ad pu-
denda enim perforatus eſt. Et quia meatus ſunt amplius, etiam
plus bibūt quā pueri. Et de his quidem ſic res ſe habet, aut
his qui in proximis. Ceterū de annis hoc modo conſidera-
tione facta quis cognoscere poſſit, qualiſnam annus ſit futu-
rus, ſalubriſne an morboſus. Si enim ſecundum rationē ſiant
ſigna in aſtris occidentibus ac orientibus, & in autūno aquae
ſiant, & hyems ſit moderata, & neq; valde clemens, neq; mo-
dum excedēs frigiditate, & in verē ac aſtate tēpeſtiue pluuiat,
ſic ſanē ſaluberrimū eſſe annum par eſt. Si verò hyems qui-
dem ſicca ſit, & borealis, ver autē pluuiioſum & australe, ne-
ceſſe eſt aſtate febriculofam fieri, & lippitudines inducere.
Quum enim aſtus derepente accedat, terra humida exiſtete
à vernis imbribus, & ab aſtro: neceſſe eſt aſtrū duplicatum
eſſe, & à terra irrigua ac calida, & à Sole vrenter, quū ventres
in hominibus nondum cōſtricti ſint, neq; cerebrum reſicca-
tum. Non enim fieri poſſe, quū ver tale exiſtat, vt corpus &
caro non humore ſuida ſiant, adeò vt febres acutiſſimae in
omnes irruant, maximē autem in pizuitoſos. At dyſenterias
par eſt fieri & mulieribus, & viris humidioribus. Et ſi quidē
circa canis exortum accedat aqua ac tempeſtas, & Eſetia ſpi-
rauerint, ſpes eſt ceſſationis, & vt autumnus ſalubris fiat. Sin
minus periculum eſt ne & pueri, & mulieres moriantur. Mi-
nime verò ſenes: & ne qui ſuperſtites euadunt, in quartanas
deſināt, & ex quartanis in hydropas. Si verò hyems australis
ſit, & pluuiioſa, & clemens, ver autem boreale & ſiccum &
tempeſtuoſum, primū quidem mulieres quae vterum geſtāt,
& par

Prognosi-
ca ex tem-
porū qua-
litate.

De Aere, Aquis, Locis.

28

A & partus ipſis ad veritatem, & non fictitiam eſſe verū ſimile
eſt. Quae vero etiā pepererint, impotentes ac morboſos pue-
ros parere, ita vt aut ſtatim pereant, aut tenues & debiles, ac
morboſi viuant. Atq; hęc quidem mulieribus, reliquis vero
dyſenterias & lippitudines ſiccas, & aliquibus deſluuiones à
capite in pulmonem. Pituitoliſ ſigunt dyſenterias fieri, & verū
milk eſt, & mulieribus, pituita de cerebri de aere, propter
naturā humiditātē bilioſis vero lippitudines necas, propter
carnis caliditatem ac ſiccitatem. Vnde cetera ſemina de u-
xiones, propter raritatem ac eliquitatem venarū, adeò vt
aliqui quidē derepente pereant, aliqui verò ſenſiderati, aut
dextra aut ſiniſtra parte ſiant. Quum enim hyems ſit aſtra-
lis, & pluuiioſa, ac calida, & corpus non adſtringatur neq; ve-
nae, vere accedente boreali & ſiccō ac frigido, cerebrū poſt-
quam ipſum diſſolu ac parum contingit, à grauedine ac rau-
cedine, & ne ſimul eam vere ſtabilitur ac cōstringitur. Qua-
re derepente aſtate accedēte, & ardore ac mutatione contin-
gente, hi morbi incidunt. Et inteſtinorum leuitates & aqua
utercus ſerē reliquis morbis deſinentibus ſuperueniūt, quū
non queant facile ventriculi à cōcepta humiditate exſiccari.
Si autem aſtas pluuiioſa ſit & aſtro multum perſectur, ſimi-
liſque ſequatur autumnus, neceſſe eſt hyemem morbidam
eſſe, & his qui pituita abundant, & qui quadrageſimum an-
num exceſſerunt febres ardentes fieri verū ſimile eſt, qui ve-
rò bile abundant, coſtarū inflammationes & pulmonis, pleu-
ritidas & peripneumonias diſtas. Si verò aſtas ſicca exiſtat,
& borealis, ſequens verò autumnus pluuiioſus & australis, ca-
pitis dolores ad hyemē expectare conueit, & cerebri corru-
ptiones, ampliusque raucedines, grauedines, & tuſſes, aliqui-
bus etiam tabes. Quòd ſi borealis ſit autumnus ac ſiccus, ac
neque ſub caniculam, neque ſub Arcturi occaſum pluuiioſus,
coſert pituitoliſ natura, & maximē qui natura ſunt humida,
& mulieribus. Bilioſis autem inſeſtiſſimum hoc tēpus exi-
ſtit. Valde enim exſiccantur, acciduntq; eis lippitudines ari-
dēs, & febres acutae, ac diurnae, & aliquibus bilis atra, ſiqui-
dem quod liquidum & aquoſum in bile eſt conſu-
mutur, deſiſſimum verò & acerrimū relinquitur, quod idem
accidit ſecundum eandem rationem & circa ſanguinem, vn-
de hi morbi his accidunt, pituitoliſ autem hanc omnia con-
moda

Mutationes
temporum
obseruandae.

Canicula.
Arcturus.
Pleiades.

Differētia
inter Asiā
& Europā.

Pulchriora
maiorique
sunt Asia-
na, & eur.

Varietas
verum in
Asia.

Celi ele-
mentū & so-
li vberitas
in Asia.

moda sunt. Exsiccantur enim & in hyemem perducuntur, mi-
nimē humecti, sed reliccati. Hæc igitur si quis mente conce-
piet & considerabit, is præcognoscat plurima omnino que
ex huiusmodi mutationibus sunt futura. Maximē autem ob-
seruare oportet magnas temporum mutationes, ut neq; me-
dici in illis libentes exubeamus, neq; vramus quæ circa
ventrem, neque secemus, priusquam prætereant dies decem
aut plures, & non pauciores. Periculosissima sunt etiā ambo
solstitia, maximē verò æstiuum. Periculosum etiā æquino-
ctium vtrunque, magis verò autumnale. Oportet autem &
astrorum exortus considerare, præcipue canis, deinde arctu-
ri, & Pleiadum occasum. Morbi enim in his maximē diebus
iudicantur, alique perimunt, alij verò desinunt aut in aliam
speciem, aliūque statum transmutantur. Et circa hæc qui-
dem, sicut dixi, habet. Volo autem & de Asia & Europa do-
monstrare, quantum differant inter se per omnia, & de gen-
tium formis quid distent, & nihil inuicem simile habeant.
Verū de omnibus si quis dicere velit in immensum excre-
sceret sermo, quare de maximis, & plurimum differentibus
diuersitatibus dicam, quantum saltem mihi in ea re est com-
pertum. Ac dico quidem plurimū differre Asiam ab Europa
secundum naturas omnium ex terra nascentium, itēq; ho-
minum. Longē enim pulchriora & maiora omnia nascuntur
in Asia. Estque regio ipsa, hac nostra multo mansuetior, sunt
etiā hominū mores benigniores & cultiores. Causa verò
horum est temporum anni temperata nistura. Siquidem in
medio solis exortu sita est ad aurorā, à frigiditate ac calidi-
tate omni remotior. Incrementum autem & benignitatē in-
de proficisci omnibus in confesso est, quū nihil sit præcellens
& cogens violenter, sed per omnia æqualitas vigeat, quan-
quam non habeant ubiq; per omnē Asiam omnia secundum
eundem modū. Quæcumq; enim in ea regio in medio sita est
calidique & frigide, ea omnium fertilissima existit, & arbo-
ribus refertissima & maximē serena, aquisque vitium & coe-
lestibus & ex terra promanantibus. Neq; enim à calore com-
busta est valde, neq; à squalore & aquarū inopia exsiccatur,
neq; à frigore obleditur. Verū austris perfatur & irrigua
est, tum propter imbres multos, tum propter niues. Fructus
autē suo tempore maturos multos in ea nasci par est, siue ex
sparsis

A sparsis seminibus hi proueniant, siue terra ipsa per se sponte
producat eorum plantas, quarū fructibus vtuntur homines,
eas ex agrestibus cicures & domesticas facientes, & pro com-
moditate sua transplantantes. Pecora etiā si pleniora pro-
ueniunt, quæ & pariunt sapius & pulcherrius educantur.
Quin & homines habitiores esse ac specie pulcherrimos, &
magnitudinis eximii, namque discentes, quantum ad
formam ac corporum proceritatem attinet, constat. Certūq;
est hanc regionem proximē accedere ad naturam ac tempe-
raturam optimæ constitutionis, verū virilitatem, laboris
tolerantiam, ac audaciam non verisimile est huic naturæ in-
nasci. Sicut neque eiusdem neque diuersi generis constantes
ac perpetuæ sunt amatores. Vixit enim in illis voluptas, quæ
ratio est multiformes generari partus, præcipue in feris. At-
que sic quidē de Aegyptiis ac Libycis mihi habere videtur.
Qui verò ad dexteram hybernū ortus solis vsque ad Ma ori-
dem paludē habitāt (hic est enim Europa & Asia terminus)
sic habent. Multo maior diuersitas est inter illas ipsas gen-
tes quā de quibus iam dixi, quoniam propter varias temporū
mutationes, tum ob regionis naturā. Habet autem eodē pla-
ne modo, quemadmodum & circa aliorū hominum terras
accidit. Vbi enim tempora magnas mutationes faciūt & fre-
quentissimas, illic & regio agrestis & maximē inæqualis exi-
sit, inueniāque & montes plurimos & densos, itēq; cam-
pos & prata. Vbi autem non valde variant tempora, illic æqua-
lissima regio est, quod idem & de hominibus ipsis est intel-
ligendum. Si quis enim rectē consideret, videbit quorūdam
naturam, morantē, syluosis ac asperis locis similem esse, alio-
rū verò aquosa ac exilia loca referre: sicut quidā pratorum
ac paludum naturam præ se ferūt, atque alij suū à quorum
planitiis nudisq; ac siccis terris constitutio similis existit.
Tempora enim quæ formarum naturam variant, sunt diuer-
sa: quoniam ergo inter sese fuerint maximē diuersa, varias &
multiplices formas producūt. Porro quæ parum inter se dif-
ferunt gentes relinquam. Quæ autem plurimum non natu-
ra solum, sed & legibus & consuetudinibus discrepant, de il-
lis referam quomodo habeant. Ac primum omnium de Ma-
crocephalis, quoniam nulla omnino alia gens sit, quæ similia ca-
pita habeat. A principio quidem consuetudo in causa fuit, ut
m tam

Asiaticos
porro robo-
re nō præ-
stant.

Europa &
Asia termi-
nus.
Gentes cus
inter se dif-
ferant.

Macroce-
phala.

Hippocratis Liber

tant longis capitibus essent. Nunc autem natura ipsa cum consuetudine conspirauit, Siquidem generosissimum apud eos putatur, caput habere quàm maximè longum, consuetudinis autem hoc initium fuit. Quum recēs intans natus est, caput eius adhuc tenerum ac molle existēs, quàm celerimē construngunt manibus, coaptaturē, cogunt in longitudinē augeri, quia & vinculis connectunt, ac aptis instrumentis colligant, quo rotunditas capitis prohibeatur, ac longitudo augetur. Ea cōsuetudo tantum effecit vt eiusmodi natura caput existeret. Temporis verò progressus natura quoq; tales produxit, vt non esset necesse consuetudine priore cogere. Quia enim semen genitale ab omnibus corporis membris procedat, à sanis quidem sanum, à morbidis morbosum fitque vt ex caluis calui gignantur, ex cælis cælij, & vt plurimum distortus distortum generet, eadēmq; ratio sit circa reliquas formas, quid prohiberet vt non ex Macrocephalis Macrocephali gignerentur? Nunc autem non nascuntur ita magni capitibus quemadmodum prius, quum consuetudo nō amplius daret, per incuriam hominum intercepta. Et de his quidem hæc sufficiant. De illis autem qui Phasim accoliunt adiciam. Regio eorum palustris est, calida, aquosa & densa, imbrēsque in eam decidunt omnibus temporibus & magni & impetiosi, homines verò ipsi vitam agunt in paludibus, domosq; ligneas, & ex arundinibus in ipsis aquis habent extructas, neq; multum inde prodeūt, vt adeant vel emporia vel vrbes. Verū nauiculis ex vno ligno fabrefactis perneant sursum ac deorsum, habent enim fossas ac ductus aquarum plurimos. Bibunt autem aquas calidas & stagnantes quæ & à sole sunt putrefactæ, & ab imbrum casu auctæ. Ipsæq; fluuius Phasis omnium fluuiorū stagnantissimus est, & qui lentissimo cursu profluit: fructus autē qui illic nascuntur omnes insalubres sunt, euriati imperfectiq; præ multitudine aquarum, neque vnquam maturescunt. Atq; quum multus aer ab aquis regionē occupet, ob hanc ipsam causam, quod ad formæ ac corporis speciem attinet, Phasiani sunt à reliquis hominibus longè diuersi. Sunt enim magnitudine ingentis, ac corpulentia valde excellenti, neq; iuncturæ eorū vllæ neq; venæ comparent, pallidūmq; præ se ferunt semper colorem, quemadmodum qui regio sunt obnoxij morbo: loquuntur autem

Phasis æcola.

Phasis qua lucet fluat.

Phasianiquales.

De Aere, Aquis, Locis.

90

A autem vt si quis alij omniū l. minimum grauissimè, nimirum acre vtentes non sereno, sed obscuro, & maximè humectato. Sunt insuper ad laborem à natura ipsa segniores, auiq; tempora nou varias habent, neque ad æstum, neq; ad frigus permutationes. Venti autem eis sunt plurimi austrini omnes, præter vnū eius regionis proprium, & indigenā, qui aliquādo violentior ac molestior calidus existens spirat, quē Cenchrona patrio vocabulo appellant. Verū Boreas non valde ad eos pertransit, quod si aliquando spiret, debilis tamē existit ac valde lenis. De natura ergo ac diuersitate & forma eorum qui Asiam & Europam incolunt, ita habet. Quod autem timidiore, effeminatiores, ac imbelles præ Europam Asiani existant, moribsq; mansuetiores, tempora ipsa anni in causa sunt, quæ non magnas permutationes faciunt, neque caloris, neque frigoris, sed semper æqualia permanent: unde neq; mentes stupore percelluntur, neque corpora fortē trāsmutationem incurrunt. A quibus verisimile est iram exasperrari, cognitionemq; & calorem amplius excitari, quàm si semper in eodem statu quis persistat. Mutatione enim sunt quæ hominis mentem semper excitant, neque sinunt quiescere. Propter quas sanè causas imbelles vniuersum Asianorum genus existit, atque adhuc amplius propter leges. Multo maxima enim Asia pars sub regibus est. Vbi autem non in sua potestate viuunt homines, neq; sui iuris sunt, sed domini subiecti, ibi non multū coriosi sunt quo modo se ad bellum adparent, imò magis hoc curant, vt ne bellicosi videantur. Pericula enim eis nō æqualia instant. Nam hi in multitudi proficisci, laboresque perferre, ac mortem oppetere pro dominis suis coguntur, relictis interim domi liberis, vxoribus ac reliquis amicis: atq; siquidem viriliter & feliciter bellum gesserint, dominis inde commoda accedunt, eorūmq; facultates inde augentur. Verū ipsis præter pericula & exedes nihil demeretur. Proinde neque his hominibus regionem frequenter habitatū esse necesse est, imò eam propter inertiam bellicam ac otium à plerisque relinquunt. Vt enim quisq; maximè à natura virilis & magnanimus est, ita plurimum eius animus leges auersatur: cuius rei magnum indicium vel inde habere licet. Quod quicumq; in Asia Græci itēmq; Barbari dominari non subsunt, sed iure degunt, sibi ipsique omnes labores

Cur Asiani imbelles.

Mentēque excutunt. Asiani cur non bellicosi.

Fortes, lectura virilis & magnanimus est, ita plurimum eius animus leges auersatur.

Hippocratis Liber

lucrifaciunt, illi bellicoissimi omnium existunt. Periclitantur D
eum ipsi sibi, virilitatisque premia ipsi reportant, sicut timi-
ditatis ac ignaviae periculum pariter. Iuvenias autem & Asia
non ipsos inter se plurimam differentes, generosiores alios,
alios degeneres, quorum omnium causa ad temporum muta-
tiones est referenda, quemadmodum & in precedentibus dixi.

Quare non
nulli ab a-
liis disce-
runt
Scythica
gens.
Meotis pa-
ludus.
Sauromata-
rum.

Aegyptij
cur inter
se simi-
les.
Scythar.
Nomades
quomodo
vivant.

Atque sic quidem habet in Asia. In Europa vero genus homi-
num est Scythicum, circa paludem habitans Meotim, quod
à reliquis gentibus maxime differt, Sauromatae appellantur.
Horum feminæ equites sunt, arcibus utuntur, ac sagittas iac-
culantur ex equis, cum in hostibus cōgredientes, dum virgines
existant, neque de virgineantur prius, quam in hostium tres con-
fecerint, neque prius maritis cohabitant, quam in sacra deo pa-
trio more fecerint. Quod si qua libi virum acceperit, ab equi-
ratu libera est, nisi necessitas cogat cōmuni expeditione ora-
nes e carmari. Dexteram autem manum non habent, Nam
puellis adhuc infantibus matres æreo instrumento in hunc
usum parato, igneque candefacto eam auferunt, ac exiunt,
ne iterum succrescere cōtingat, atque ut omnis vis ac robur
in dextrum humerum & brachium deferatur. Ceterum re-
liqui Scytharum quod ad formam adinet, ipsi sibi similes sunt,
aliis dissimiles. Sicut quoque Aegyptij ipsi inter se, præter-
quam quod hi à vehementi calore illi ab intenso frigore sunt
compressi. Verum solitudo quæ Scythica dicitur, in planitie
sitæ est, præter abundans, sublimis & mediocriter aquosa. Sunt
enim fluvij in ea magni, in quos aqua ex capis per rivus de-
ducitur. In hac itaque Scytharum degunt, qui Nomades vocan-
tur, propterea quod nullas habeant domos, sed in curribus ha-
bitant. Sunt autem currus ex quibus minimi quatuor rotis,
reliqui sex circumaguntur. Sunt etiam luto obturati ac instar
domorum fabricati, aliqui simplici, aliqui etiam triplici ta-
bulato, Unde robur illis inest adversus omnes iniurias aqua-
rum, niuis ac ventorum propellendas. Trahunt currus ali-
quos quidem bouum paria duo, aliquos tria, atque hi cornibus
carent, quum per frigore regionis cornua eis non enascan-
tur. In his itaque curribus degunt mulieres. In equis autem
vehuntur viri. Sequuntur autem simul oves, boues & equi.
Tandem deinde in uno subsistunt loco, dum sufficit ipsis pe-
coribus pabulum, quo deficiente in aliam regionem commi-
grant.

De Aere, Aquis, Locis.

91

A grant. Vescuntur autem ipsi carnibus coctis, bibuntque lac
equarum, comedunt etiam Hyj acetum, id autem est casus Hippace
equinus, hactenus ergo de vitu & moribus diximus, tempore quid.
itaque a. ni ac boni usque à reliquis hominibus loquisti-
me sunt Scytharum genti de eia. Ipsa cum his inter se gens
similis existit quæ maxime domus & gens ægyptiorum. Minu-
me autem ferunt ea gens ut regem, ipsa nominas eas enu-
terunt, nuncro, neque specie n. ligues. Subiaphenim Vr-
his Riphatisque moribus sita est vade Præas spiritus, solque
ipse huius generis a fluo solam deficiens proxime accedit, ac-
tum quidem ex agro tempore calefact. Neque vero venti à
calidis locis spiritus valde ad eum regem penetrant, ni-
si primumper & debiles. Verum alii venti procedentes
sunt illic perpetui frigidi à malis glaciæ inibi se con-
densant. Qui nunquam in ventibus decedunt, ut propterea
etiam inhabitabiles fiant. Aerque ipse totum fere diem nu-
bilis campos occupat. Ipsi vero in humidis locis degunt. Et
ferè perpetua est ipsis hyems, ætas autem paucissimis diebus
atque illis non valde multa, sunt enim planities eminentio-
res, & nudæ, neque vllis montibus circūseptæ, sed ferè sub
ipsis Vrhis acciues. Neque ferè nascuntur illic magnæ, sed
quales possibile est sub ipsa terra cōtegi. Prohibet enim hy-
ems & nuditas terre, quæ & duertienlis & umbraculis caret,
propter temporum anni mutationes, neque multas neque, ferè
res, sed similes semper, vel parum admodum diuariantes, vade
& formas corporum inter se similes habent, quum eodem
utantur victu & armis, estatis & hyemis tempore, attrahunt-
que ætrem aquosum condensatum aquam insuper bibentes à
nubibus & glaciæ resolutam, nullo etiam corporis exercitio
accedente, quum non verum simile sit corpus aut animum vllis
exercitationibus apta fieri, vbi non mutationes temporum
sunt fortes. Propter quæ causas formæ eorum sunt crassæ &
carnosæ, lunctua verè humida & inefficaces, ventriculi-
que humidi omnes maxime omnium tamen inferius alius.
Neque enim ipsa exsiccari merentur, id quum regum nis, cum
nature & temporis constitutione. Sed iniquedine & nudi-
tate carnis formæ invicem sunt similes, masculorum masculis
hi, & feminarum femellis Tempora enim quum sint inter
se similia, nullas corruptiones, neque malignitates inferunt
in semina.

Riphatis
res.

Qui venti
hic spurent.

Cur non ma-
gna omnia
habent gi-
gnant.

Cur omnes
hi carnos-
pinguiffi-
que.

Cur inter
se dissimi-
les.

Hippocratis Liber

in feminis genitalis mixturam ac compactionem, nisi quid-
dam aliud fortuito vel casu contingat, aut à morbo. Magnum
autem argumentum humiditatis corporum Sytharum hoc
exhibebo. Multos enim ipsorum, præcipue qui Nomades sunt,
reperias exustos humeros ac brachia habentes manuumque
iuncturas, pectora, coxas, & lumbos, nullâ sanè aliam ob cau-
sam, nisi ob humoris & molliciei naturæ detractiōem. Nam
neque arcus intendere, neque telum torquere possunt præ im-
potentia humiditatis humerorum, quum autem viuntur, hu-
mor ipse à iuncturis exoluitur, suntque corpora ipsorum va-
lidiora, melius nutriuntur, & magis redduntur articulorum
vsu potiora. Fluida verò sunt ac lata primum propterea quod
fasciis non colligantur, quemadmodum fieri solet in Aegy-
pto. Deinde quod non animadvertunt quomodocunque in-
ter equitandum equis insideant. Postremum etiam propter
desidiā perpetuā. Masculi enim eorum antequam potentes
fiant equos cōscendere, atque in illis vehi, plurimū temporis
desident in curribus, raroque prodeunt ut inambulent, pro-
pter exilia ac perpetuas circulationes. Muliebrium autem
corporum formæ ad miraculum usque fluxæ existunt. Porro
Scytharum gēs fulvi valde coloris existit propter frigus in-
gens. Non enim vehemens accedit ad eos sol, à frigore verò
albedo, exurit & fit fulva. Neque verò possibile est fecun-
dam esse eorum naturā, quum viri minimè cupidi sint cum

Mulieres
scythæ mol-
lissimæ

Quid con-
stima equi-
tatio sa-
ciat.
In Scythia
eunt mulie-
res, steriles.

Sterilitatis
altera caus-
sa,

forminis cōmisceri, ob nimiam corporis liquiditatem, ven-
trisque molliorē ac frigiditatem, quæ causæ adparent minimè
viro ad eorum incitari. Accedit his lassitudo ex continua
equitatione cōtracta, quæ eos ad cōmissionem reddit impo-
tentiores, atque hæc sunt causæ cum viri infirmi indolentes poten-
tur. Mulieres pinguedo carnis & humiditas steriles facit,
præ quibus uteri earum genitale semen nequeunt cōtinere.
Lunares namque purgationes eis non eveniunt quemadmo-
dum est necesse, sed minus & intempestive per longius tem-
pus. Ipsumque amplius uteri os præ pinguedine, concludi-
tur, ut nequeat semē suscipere. Sunt enim otiosi & pingues
ventresque earum frigidi & molles, unde necessariò sequi-
tur non multum fecundā Scytharum gentem esse, cuius rei
famulæ earum indicium exhibent. Nā hæc viris misceri pluri-
mum gaudent, in uterōque cōceptum cōtinent, propter corpo-
ris

De Aere, Aquis, Locis.

His exercitium frequens carnisque gracilitatem. Amplius
autem plurimi Scythæ Eunuchi sunt, & muliebria officia
obeunt, instique sceminarum omnia faciunt, & loquuntur,
vocanturque hi effemiuati. Ex regionis quidē incolæ cau-
sam ad Deum referunt, coluntque; hos ipsos homines & ado-
rant, sibi ipsi timentes ne quid tale accadat. Mihi verò affe-
ctus divini quidem esse videntur, sicut & reliqui omnes, ne-
que vllum aliquem alio esse diviniorem aut humaniorem,
sed divinos omnes, verum unusquisque eorum suam pro-
priam habet naturam, neque aliquis citra naturam accidit.
Quare quomodo hic affectus contingat, ut mihi videre vi-
deor, narrabo. Ab equitatione ipsa diuturni eos corripunt
articulorum dolores. Ninurum propendentibus semper ex
equis eorum curribus, deinde claudi sunt, contrahunturque
coxendices quum inualuerit morbus. Medicantur autem
sibi ipsi hoc modo, A principio morbi utranque venam re-
tro aures incidunt, quo facto sanguine multo promanante,
somnia eos corripit præ imbecillitate, sicque obdormiscunt;
quorum quidem aliqui depulso somno sani exurgunt, ali-
qui verò minimè. Atque mihi sanè videntur ea medicatio-
ne seipsos perdere. Venæ enim retro aures sunt, quas si
quis fecerit sterilitatem inserat his quibus secantur, quare id
etiam ipsi ex earum incisione accidere certum est. Quando
igitur postea uxores adeunt impotentēque se factos vident
cum illis coire, primum quidem nihil molestius cogitan-
tes quiescunt, quum autem lis aut res, aut amplius frustra
opus tentarunt, neque quicquam proficiunt, mox putant se
Deum offendisse, in quem culpam reiciunt, Induuntque se
veste muliebri, palam se euiratos esse confitentes, ad mu-
lierumque contubernia transeunt, earum opera tractan-
tes. Hoc itaque malo ditissimi Scytharum afficiuntur, mi-
nimè verò infirmi. Imò qui maximè & genere & potentia
prævalent ex nulla alia, quam continua equitationis cau-
sa hoc perpetuntur. Iam pere, verò minus, quum non mul-
tum equitent. Vnde à hac affectu alius diutius censenda
esset, non nobilissimis, non ditissimis Scytharum ferè so-
lis accideret. Sed esset omnibus, aquahter peculiaris
Imò magis inuaderet pauperes circa cultum deorum ne-
gligentiores, si saltem gaudent dii in hominum admiratio-

Quæ venæ
secundæ steri-
lem red-
dunt.

Cur ditio-
res potius
quam pau-
peres hoc
patiuntur.

ne constitui, & pro hoc beneficia hominibus retribuunt. Diuites enim sapientius diis sacra faciunt, victimas offerunt, statuas erigunt, coluntque, quum pecuniis abundant, pauperes autem minus id faciunt, quum non habeant. Quin etiam aliquando deos detestantur, qui eis opes non suppeditent, ut verisimilius esset, pauperes ac parum abundantes hoc malo propter crimina sua puniri, quam diuites & qui opibus abundant. Verum sicut & prius dixi, diuinus quidem hic affectus est, secundumque naturam accidit similiter ut alij omnes, neque alia eius causa quam ea quam dixi, Scythis existit. Simili autem modo & reliquis hominibus euenit.

Continua
equitatio
vbi que no-
cet.

Vbi enim frequenter & continue homines equitantibus plurimi à diuturnis doloribus articulorum, coxendicūq; maxime & pedum corripuntur, ad coitumque sunt impotentes, quæ omnia mala Scytharum genti adfunt. Atque propterea Scythæ omnium hominum minimè sunt ad coitum valentes. Et quod Anaxyridas (braccharū siue foeminalium id genus est) semper habent, & plurimum temporis in equis deo deo degunt, ut neque manu tractare pudenda liceat, atque, præ frigore & lassitudine voluptatis ac iucunditatis coeundi obliuiscantur, neque prius aliud sibi faciendum putent, quam ut euirati fiant. Hactenus ergo de Scytharum gente recensui. Reliquum autem in Europa hominum genus

Cur in Europa homines inter se dissimiles sint.

Semina genitalis varietas varias formas reddit.

Cur seuiores in Europa.

valde inter se dissimile est & diuersum, tum quod ad magnitudinem adinet, tum quod ad formam, atque id propter temporum mutationes contingit apud eos magnas & frequentes. Sunt enim eis calores vehementes, & hyemes fortes, pluuie multæ, rursūque siccitas diutina, & venti plurimi, ex quibus multæ & omnimodæ sunt transmutationes. Neque à vero discrepat circa generationem has ipsas mutationes sentiri, inque seminis genitalis coactione aliam, neque ex eodem etiam eandem, astatim pariter ut hyemis, pluuioſo ut siccio tempore, progigni. Eaque causa est, cur putem Europæos magis quam Asiaticos secundum corporum formas inter se discrepare, & magnitudines diuersissimas in singulis adeo vrbibus provenire. Plures enim corruptiones contingunt in seminis coactione, quum tempora frequenter variant, quam si eadem sunt & similia. Eadē autem morum ratio in vtriusque exiſtit. Feritas, integritas, & audacia

Audacia à natura Europæis innascitur. Frequentes enim mentis percussiones feritatem inducunt, mansuetudine contra & benignitatem extripant. Quare etiam magnanimos magis eos qui Europam incolunt Asiaticis iudico. Siquidem similitudo & æqualitas segnitiam parit. Mutatio autem & animum & corpus ad exercitationem excitat. Augetur itaque à delictis & ocio timiditas, ab exercitio verò & laboribus crescit virilitas. Vnde bellicosiores quoque Europæi extant, non ob hanc solum causam, sed & propter leges. Non enim regibus obediunt quemadmodum Asiatici. Vbi enim sub regibus viuitur, ibi necesse est homines timidissimos esse, quem admodum & supra ostendi. Seruitute nanque animi eorum pressi non libenter, neque volentes temere pro aliis se periculis exponunt. Europæi autem suo iure viuētes, quum pro seipsis pericula belli subeant, magna cupiditate feruntur, volentesque ac alacres difficultates omnes adgrediuntur, ipsique sibi ex re bene gesta præmia reportant, ut certum sit leges plurimum ad magnanimitatem conferre. Tota itaque & vniuersa res de Europa & Asia sic ut retuli habet. Ceterum Europa ipsa adhuc habet gentes inuicem differentes, non magnitudine & forma solum, sed & magnitudine ac fortitudine. Quæ verò in eis hanc diuersitatem faciant, in præcedentibus dixi dicimque amplius magis manifestè. Quicunque regionem montanam, asperam, nudam & non aquosam incolunt, his mutationes temporum contingunt magnæ & diuersæ, vnde & hominum formas magnas progigni conuenit, qui & ad laborem & ad viriliter agendum à natura præsent, quibusque feritas & immanitas non mediocriter à natura sint congenita. Qui verò loca concaua, pratensis & æstuosa habitant, ventisque calidos plus sentiunt quam frigidos, & aquis vtuntur calidis, hi magni quidem esse non possunt, neque bene cõpositi & longi ac erecti, sed in amplitudinem à natura producti carnosius sunt, & capillis nigris. Imò & ipsi toti nigri magis quam albi, & qui minus de pituita habeant quam de bile. Virilitas autem & tolerantia laboris non æque ipsis à natura inest, nisi consuetudo accedat, & hæc in eis efficiat. Quod si flumina extent in ea regione, quæ stagnantes & pluuias aquas euehant, homines ipsi inco-

Segnities
vbi magis
viget.
Europæi
cur bellico-
siores quàm
Asiani.

Locorum
varietas
varias homi-
nes creat.

Quæ flumina salu-
bria.

m f puteorum

Hippocratis Liber

Quales gi- illis aquis & ventrem ladi & splenem. Quicunque autem
gnat alia altam habitant regionem, planam, ventis exposita & aquo
regio. sam, eorū formæ magnæ ac inuicem similes & erectæ. Ani-
Sterilis mi quoque eorum existunt mansuetiores. Qui verò macra,
quales. aqua carentia, & nuda loca tenent, & quæ temporum mu-
tationibus non sunt permixta, horum forinas necesse est esse
asperas & vegetas, flauas magis quàm nigras, mores etiam
eorum rigidi sunt, peritantes & contumaces. Vbi enim mu-
tationes temporum cōtingunt frequentes, & plurimum in-
ter se diuersi, ibi & formas, & mores, & naturas reperias
plurimum differentes. Temporū itaque varietates potis-
simæ sunt, quæ naturam ipsam permittant. Deinde etiam

Quales vbi tempesta- regio in qua multe variationes sunt, postremum autem
res variant. re variant. aquæ. Inuenias enim ferè semper & formas hominū & mo-
Pinguis re res regionis naturæ compares. Nam vbi terra pinguis est &
gnat. mollis, & aquosa, aqua autem valde sublimes, ita ut æstate
calida sint, & hyeme frigida, & temporum ratio aliàs pro-
bè conueniat, ibi & homines carnosii, articulis non adparen-
tibus, humidi, laboris intolerantes, & vbi plurimum maligni
nascuntur. Segnitieque & somnolentia eis inest multa.
Suntque ad artes tractandas crassi, non acres aut subtiles.

Montosa Vbi autem regio est nuda, natura munita & aspera, quæque
quales. & à frigore hyberno prematur, & à sole a stiuo exuratur, ibi
duros & robustos, & articulis probè distinctos, vegetosque
& hirsutos reperias homines, & in quibus à natura laboris
tolerantia, & vigilantia inest. Quicque mores habeant periti-
naces, ad iram procliuēs & contumaces, magisque feritate
participantes quàm mansuetudine. Insuper ad artes etiam
acutiores & plus solertes, & ad res bellicas gerendas aptio-
res. Quin & omnia quæ à terra proueniunt, terra ipsius na-
turam respiciunt & sequuntur. Atque hæcenus quidem maxi-
mè contrarias corporum naturas & formas diximus, quibus
coniectura facta, si quoque reliqua consideraueris, nun-
quam à vero aberrabis.

HIPP

HIPOCRATIS

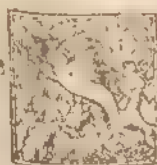
COI LIBER DE FLATI-

BVS, IANO CORNARIO

MEDICO PHYSI-

CO INTER-

PRATA

VNT quidā artes, quæ illis quibus earum Medicina
cogitatio contingit, multum laboris ac mo-
lestiarum exhibet, illis verò qui earum vsu
indigent, iucunda ac viles existunt. Imò
ignotis etiam ac plebeis hominibus com-
mune quoddam sunt bonum. His verò qui
eas exercet plane molestæ. Ex harum artium numero est &
ea quæ medicina appellatur. Medicus enim oculis perlustrat
singula pericula, contrahit etiam nulla voluptate, & ex alie
no malo proprias sibi demerit molestias. Aegrotantes autem
artis beneficio à maximis malis liberantur, à morbis, à do-
loribus, à tristitia, à morte. Omnibus enim his euident me-
dicina auxiliatrix reperitur. Huius autē artis quæ vilia vul-
go putantur, cognoscere difficile est. Quæ verò alicuius pre-
tij existunt, facile atque vilia quidem soli medici norunt, vul-
gus ignorat. Non enim corporis, sed animi opera existunt.
C Quæcunque quidem in viuum operam exigunt, ad ea con-
suetudine perueniendū est. Est enim vsus ipse egregius ma-
num exercitator & magister. Verū de non adparentibus
& difficillimis ægritudinibus planè opinio magis quàm ars
ipsa iudicat. In his ergo plurimum refert expertusne sit quis,
an omni experientia carens. Vnum autem est horū omnium
iudicium, hoc scilicet. Quæ tandem causa sit morborum,
& quod principium ac quasi fons sit, ex quo corpori mala o-
mnia seaturiant. Si quis enim causas corporis affecti probè
cognouit, potens est valde ea adferre, quæ corpori commo-
dent, nimirum contraria corporibus morborum natura pet-
specta. Est enim maxime secundum naturā ipsa medicina.
Quare statim vbi hanc molestat, morbus sit. Quicquid
enim

vsus peri-
ciue do-
ctor & ma-
gister sum-
mus
Morbi la-
tentes gra-
uissimè upi-
tate scien-
tur
Quid pri-
mum, & quæ
medela.
contraria
collum con-
traria.

Hippocratis Liber

Medicina
quid.

res mor-
bos disti-
les faciunt.

Tria sunt
quæ corpo-
ra hominū
& anima-
lium eun-
ctorum su-
stentant.

Vetus quid
& quid pos-
sit.

Spiritu æ-
ræ cūcta
regunt.

enim homini molestā ac tristitiā infert, hoc morbus vo-
catur. Quod ergo est sanis remedium? hoc scilicet quod sa-
mem sedat, id autem facit cibis, eo ergo malum illud medi-
candum. Amplius autem ubi sitis urgeat, bibere compescit;
& rursus, repletioni euacuatio, euacuationi repletio, labori
quies succurrit, & quietis medellā ex labore reperias; atq; ut
breuiter dicā, contraria cōtrariorum sunt medicina. Me-
dicina enim nihil aliud est nisi adpositio & ablatio. Ablatio
quidem eorum quæ excedunt, adpositio vero eorum quæ de-
ficiunt: qui autē istud optime facere potest, is optimus medi-
cus censetur, quantumque quis ab hoc præstando deficit,
tantum deficit quoq; ab ipsa arte. Atque hæc quidem præter
institutum futuri sermonis à me dicta sunt. Morborū autem
omnium vnus & idem modus est. Locus verò ipse eorū dif-
ferentiam facit. Quare videntur quidē morbi inter se nihil
simile habere, propter diuersitatem scilicet locorum, quum
sit tamen vna morborum omnium & species & causa quoque
eadem. Quæ autem hæc ipsa sit in sermonis huius progressu
manifestum facere conabor. Corpora enim omnia tum ho-
minum, tum reliquorum quoq; animantium à triplici nu-
trimento sustentantur. Horum autē nutrimentorum nomi-
na hæc sunt, cibus, potus, spiritus. Ac spiritus quidem qui in
corporibus sunt, status vocantur: qui verò extra corpora exi-
stunt, aer. Qui sanē maximus est in omnibus quæ corpori
accidunt & autor & dominus. Quare opera precium est eius
potentiam diligentius perspicere. Ventus enim ipse aeris
fluctus & vnda existit. Quando igitur multus aer fortes flu-
ctus facit, tum & arbores radicitus euelluntur, & mare vndis
exarsuat, spirituum potentia ita cogente, & naues onerarias
etiam & ingentes in altum disiciēte. Talem itaque vim in
ista exercet, etiam si oculis minimē sit conspicuus, & tantum
consideratione cognoscatur, & effectu suo fiat manifestus.
Quid autem sine hoc sit tandem? aut cui rei non adest?
Omne enim quod inter cælum & terram est, spiritu reple-
tum est. Hic & hyemis & æstatis causa est. In hyeme quidem
frigidus & condensatus. In æstate autē mitis & tranquillus.
Quin & solis & lunæ, & astrorū omnium cursus per spiritum
procedunt. Etenim igni spiritus nutrimentum præbet, quo si
ignis priuetur, viuere nō possit. Et solis perpetuum cursum,

æst

De Flatibus.

95

Aer perpetuus & tenuis cōseruat. Verum neque mare ipsum
spiritus exors esse omnibus manifestū esse puto. Non enim
vivere natantia animantia possent, si non spiritu participa-
rent: quomodo autem participarent, si non per aquam & ex
aqua spiritum adtraherent? Et Luna hic fundamentum est,
& terræ vehiculum, neque quicquam vsquā est spiritu va-
cuum. Atque hætenus quidem quantum aer aliis commo-
det diximus. Mortalibus autem vix, & morborum ægrotis,
solus is est autor. Tantæque omnibus corporibus spiritus ne-
cessitas extat, ut liquet omnibus aliis abstinere homo, neq;
cibum sumat, neque potum, possit tamen dies duos vel tres
& plures ducere, si cui verò spiritus in corpus vix interci-
piantur, in breui parte vnius diei intereat, ut vel hinc quāto
vlti spiritus corpori sit liceat constare. Amplius autem ab
omnibus operibus aliquando immunes quiescunt homines:
multæ enim sunt mutationes in vita, verum ab hoc opere
nulla omnibus mortalibus animantibus requies cōtingit, ut
cessent spiritui adducere, ac rursus exhalare. Vides ergo ex
his quæ dixi quanta cōmunio omnibus animantibus in fru-
do aere existat. Subiciam igitur mox & illud, quod nō aliud
de vnaquā verisimile sit morbos euenire quā inde, si is aut
plus, aut minus, aut cumulator, aut morbidis sordibus in-
quinatior in corpus se ingerat. Sed hæc de vniuersa hac re di-
cta sufficiant. Ad ipsa nunc opera sermonem conuertens de-
monstrabo, omnes morbos ex hoc oriundos corporibus inna-
sci ac generari. Primum autem à communissimo morbo fe-
brilis exordium sumam, & qui omnium morborū comes est:
præcipuè tamen ex inflammatione & tensione abscessuū. Quod
saris indicant sequētia ostendicula, statim enim cum inflam-
matione inguinū abscessus & febris cōsequitur. Sunt autem
februm genera duo, ut hoc quoq; nunc attingā, quorum al-
terū cōmune omnibus pestis adpellatur, alterū propter ma-
lam dietam priuatim his contingit qui ea vtuntur, vtriusq;
autem generis aer autor & causa existit. Communis ergo fe-
bris propterea omnibus accidit, quod eūdem spiritū omnes
adtrahunt, sique ut simili corpori similes spiritus similiter
permixti, similes gignāt febres. Sed est fortasse qui dicat, Vt
quid ergo non omnibus animantibus, sed alicui eorum gene-
ri incidunt hi morbi? Cui ego sic responderim, Dissert cor-

Spiritus
vltus quam
necessarius
sit.

Spiritus
semper tra-
hatur vel
emittitur.

Morbi vo-
de.

Februm
duo gene-
ra.

Communis
peculiaris
que febres
causa

pux

Hippocratis Liber

Febris ma-
li nutriti-
oni.

Horroris
tremorisq;
caussa.

pus à corpore, natura à natura, & nutrimentū à nutrimento. Non enim omni animantium generi eadem aut non confertur, aut commoda sunt, sed sunt alia aliis magis conuenientia. Quando igitur aer cuiusmodi inquinamentis plenus est, quibus humana natura offenditur, homines aegrotant. Quando verò alteri cuiuspiam animantium generi aer inconueniens est, tum morbus illud genus corripit. Qui ergo populi res sint morbi hactenus dictam aërē, & quare, & quomodo, & quibus, & vnde gignantur. Quomodo autē propter malam dietam febris accidat deinceps exponam. Est autem mala dieta hec. Primum quod cum quis plures cibos, liquidos aut siccos ingerit in corpus, quam ipsum corpus ferre queat, neque laborem aliquem ciborum saltem multitudinē parē adiungit. Deinde quum varios & dissimiles inter se cibos adiungit, seditionem enim mouent quæ sunt inæqualia, aliqui quæ citius, alia difficilius cōcoquantur. Cum in ditorum autē ciborum ingestione necesse est & multū spiritū ingredi. Omnia enim quæ edantur & bibuntur, spiritus in corpus inferūt, aliquando plures, aliquando etiā pauciores. Id autē inde manifestum fit, quod plurimis eructationes post cibos & potus euenire solent, & scintille nimirum aere incluso, ubi pertrahunt bullas quibus fuerat inclusus. Quādo igitur corpus cibis expletum est, ac spiritus quoque multitudo vehementer exēllit cibique ventri diu immorantur, quum præ multitudine exire nequeant, & inferior venter vel alius ipsa sit obstrata, per vniuersum corpus permeant status, sanguineque plenas corporis partes maxime petentes eas infrigidant: infrigidatis autem his locis vnde fontes & radices sanguinis produnt, per vniuersum corpus horror cōsequitur: vniuerso autē sanguine frigidato, totū corpus horret. Quæ ratio est cur primum horrores ante febres corpus concutiant, quātoque maiore impetu multitudo & frigiditatis ipsi status præcelluerint, tantò maior sit & horror, à pluribus videlicet & frigidioribus fortior, à paucioribus ac minus frigidis, minis etiā fortis. Cum horribus autem & tremores corporis accidunt, secundum eundem planē modum. Sanguis enim præsentis horroris timore percussus concutitur, ac penetrat per omne corpus ad locos maxime calidos. Hi enim sunt eius saltus. Decedente itaque ab extremis corporis partibus sanguines viscera

De Flatibus.

26

Hiatus.

Sudores
qui creantur.

Capitis dolor cum febre cur fiat.

Pulsus temporis cur.

A viscera contremiscunt & carnes sunt autem quædam corporis parti sanguine plenis, quædam vero exargues. Exargues itaque, partem sanguinem non tremant sed parum, et commouentur quum caliditas eis defecerit. Sanguine autem abundantes propter sanguinis multitudine & tremunt, & inflammationes succutunt. Neque enim fieri ut sanguinis multitudo conquelescat. Hæc etiam præcedere solet febres, in quibus multus aer coaceruatus, cumulatim superne petens commouet ac ducit os, quum per hoc facillimum ei exitus pateat. Quemadmodum enim ad aquas in lebere ferat aer, ab his vapor multus cleuatur: sic & a corpore calefacto penetrat per os aer commotus, & quadam vi erumpens. Amplius autem & articuli exoluntur ante febres, calefacti enim nervi diducuntur. Quando autem congregati fuerint cumulatim, lumen sanguinis calefit, & ita te aer, qui antea sanguine infrigidauit. Nimirum a calore multo victus, accensum, ac velut ignis eius status per omne corpus calorem spargit, cooperatque ei in hoc etiam ipso sanguine. Liquest ergo quicquid ignea vis illa attrigerit, sitque inde spiritus. Qui cum ad meatus corporis intruerit, sudores sunt. Siquidem spiritus compactus in aquam trāmutatur, & per meatus penetrans extra prius amittit, eodem plane modo, quo à feruentibus aquis vapor cleuatur, si obstraculum habeat, ad quod impingere oportet, pinguefit ac condensatur, guttæque defillant ab his corporibus quibus vapor ipse fuit compactus. Insuper autem & dolores capitis simul cum febre accidunt, cuius rei hæc causa est. Sanguis transitus in capite magna angustia coarctantur. Repleti enim sunt multo aere. Cuius abundantia ac conclusio dolorem excutit in capite. Sanguis enim ipse natura calidus existens, vi coactus per angustam viam transire celerissime non potest, quum multa impedimento sunt obstracula, & oppilationes, quapropter etiam pulsus sunt circa tempora. Hec ergo modo, ut dixi, ferresunt, & cum febribus dolores, ac alia quædam & guttitudines. Porro sunt aliqua alia infirmitates, ex vi potest vel lunis agitationes intestinum, tormina atque oppilationes, quæ autem hæc ipsæ omnes à flatibus causantur, nemini puto non manifestum esse. Omnium enim horum causa est spiritus trāditus. Nam is quum conuergit locos teneros, inconstitutos, ac prius intactos, quemadmodum spiculum

Calor fo-
menti foris
appositi
quid fa-
ciat.

Diffusio-
nis causa.

Fauces qui
exasperan-
tur, tussis
que fiat.

Sanguis cū
puerit pus
efficiat.

spiculum infixum penetrās per carnem perumpit, aliquan-
do praecordia petens, aliquando illa. Imò quandoq; vtraque
simul adligens. Quare solent quidam calida fomenta extra
adhibentes dolorem mitigare. Rarefacto enim corpore à ca-
lore fomentum spiritus inde exhalat, ut quies inde aliqua &
mitigatio cōtingat dolorum. Sed dixerit fortassis quispiam,
Quomodo ergo fluxus generantur per ipsos flatūs? Et quo-
nam modo sanguinis rupturarum circa pectus flatūs autor
& causa existit? Opinor autem ego me ista per hęc manife-
stè declaraturum. Quum igitur venae circa caput aere reple-
te sunt, primum quidem caput ipsum propter flatūs inclusos
aggrauatur, deinde conuoluitur spiritus cum sanguine pro-
pter angustiam viarum, tenuissimum autem ipsius sangui-
nis per venas excluditur, atque id ipsum tenuissimum liqui-
dum quum coaceruatur, per alios meatūs fluit, & vbi tādē
cumulatim progrediens constiterit, ibi constituitur & mor-
bus. Si itaque ad oculos peruenerit, sequitur eorum dolor. Si
ad aures, morbus & illas occupat. Si ad nares, grauedinē ge-
nerat. Si ad pectus, raucedinē. Pituita enim ipsa acerbis hu-
moribus permixta, quocunque proruperit, maximè in non
conuictos locos, eos exulcerat. Quod si fauces teneras aliās
fluxus perituerit, eas exasperat: spiritus enim qui fauces ingre-
ditur, ad pectus vsq; procedit, ac rursus effertur per eandē
viā. Quam autem spiritus ingrediens in fluxum qui intus
est inciderit, tussis gignitur, & repellitur sursum pituita.
Quae quum sic habeant, fauces exulcerantur, exasperantur
& inflammantur, adtrahuntque calefacte humorem de ca-
pite, caput autem rursus ab aliis corporis partibus adtrahēs
his transmittit. Quam igitur hic fluxus consuevit sic manare,
impleatur meatūs, & transmittit in pectus. Aeris autem
quum sit pituita carnem penetrans, exulcerat ac perfringit
venas. Ex quibus sanguis effusus in alienos sibi locos vbi mo-
ram traxerit putrescit, ac in pus conuertitur, & neq; sursum
potest conscendere, neque infra exire. Sursum non, nam non
facilis est via humori ad ardua progredi, sicut neque aliis re-
bus, quae aliquam admixtam secum habent grauitatem. In-
fra autem procedere prohibet septum transuersum. Quare
sanè contingit fluxum aliquem circa spiritum rumpi, & ali-
quando quidem sua sponte, quandoque etiam propter dolo-

A res, ac sponte quidem quum aer in venas vltro receptus san-
guinis meatūs coarctat. Multitudine namq; sua compressus
sanguis meatūs perfringit, quae eius copia maximè prorūpit.
Estuione autem eius facta, venae rursus spiritu complentur,
& ex eo dolor sequitur. Necesse est enim affectum locum spi-
ritu occupari, aliāque dicitur, vniuā fieri. Raritur autem om-
nes sunt hoc modo. Quum violētia quadam, uicē disce-
dunt & finduntur carnes, fissurā subtercurrit spiritus, ac do-
lore addigitur, quum uicē ipsi flatūs carnes pergressi, mea-
tūs corporis rarefecerint, sequitur post flatūs humiditas, cui
viā iam antea aer perstruxit. In quo itaq; corpore ab hu-
miditate facto, liquefiunt carnes, et moresq; in suis descen-
dunt, atq; morbus fit, qui aqua intercus appellatur. Maximū
autem signum est, morbum hunc à flatibus generatum esse,
quod iam saepe aliqui hoc malo affecti exoluti sunt, & ab a-
qua euacuari. Atq; his quidē subito aqua ex ventre prorūp-
pens multa adparet, & est morā autem paucior fit. Cur verò
hoc fiat satis manifestum est. Nam primum subito protum-
pens aqua aere plena est, & tumorem ac acerrimum praefert
ingentem, cum autem aeris spiritus euauerit, remanet pla-
nè eadē aqua, & adparet quidem paucior, verum penitus ea-
dem existit. Adiciam autem aliud adhuc signū. Si quis vni-
uersum ventrē penitus euacuet, non tres procedunt dies rui-
sus plenus sit. Quid ergo aliud quod impleat putandum est
quam spiritus? Quid enim aliud tam repēte impleat? Nā
neq; & vtrum potum in corpus ingestum est, neque carnes
in causa esse possunt, utpote antea liquefactae. Super sunt au-
tem ossa, nerui, chondria, & horum quorū nullo vllim aliquid
aqua augmentū potest prouenire. Ergo quomodo aqua in
tercus fit ita iam sit dictū, quod verò stupor attonitus vel siede-
ratio à flatibus fiat, deinceps demonstrabo. Cū ergo flatūs
frigidi multi penetrant ac uicē carnes, partes corporis stu-
pidi fiūt, & siquidē pluri flatūs per vniuersum corpus dis-
currat, totus homo syderatur. Si per partē, pars illa percuti-
tur, atq; vbi abierint flatūs, cessat & morbus, quātiū autem
permalescent, cōsistit & morbus, idq; sic habere indicat & er-
tuus syderatorū huius. Videtur autē mihi amplius & fieri
adpellatū morbū ab ipsis flatibus gigni, à quibus autē ratio-
nibus ego persuasus sum, illis ipsis & auscultaturos persuade
fiat.

Locus affe-
ctus spū
vexatur.

Scissuræ
carnis fra-
gmenta
qui hanc &
hydrops.

Syderatio-
nis apople-
xiæ caus-
sa quæ.

Sacer mor-
bus comi-
nalis; quā-
tiū.

re conabor. Opinor autem inter omnia quæ in corpore sunt, nihil magis ad prudentiâ conferre, quâ sanguinē. Hic ergo quid posuit
 Sanguis
 quid posuit
 Somnus
 qualis.
 In somnia.
 Temulenta
 quoque sen
 sus variat.
 Sacer mor
 bus quid fiat
 Sanguis
 quid posuit
 et faciat.
 Comitiales
 et nihil
 sentiant.
 Comitiales
 cur os spu
 mulcat.
 re conabor. Opinor autem inter omnia quæ in corpore sunt, nihil magis ad prudentiâ conferre, quâ sanguinē. Hic ergo quid posuit
 Sanguis
 quid posuit
 Somnus
 qualis.
 In somnia.
 Temulenta
 quoque sen
 sus variat.
 Sacer mor
 bus quid fiat
 Sanguis
 quid posuit
 et faciat.
 Comitiales
 et nihil
 sentiant.
 Comitiales
 cur os spu
 mulcat.

A ducit autem simul secum quodd tenuissimū est in sanguine, id ipsum quum humidū sit, multa permixtione albescit. Tenuis enim mēbranas parus permeans aer pellucet, quapropter & alba spumæ omnes adparent. Porro liberantur aliquando huic morbo obnoxij, maximē accedēte hyeme. Quomodo autem id fiat, dicam. Quando vartis laboribus exercitatum corpus calefactū est, calefit & sanguis, qui calefactus, rursus calefacit & flatus, hi verō calefacti, dissoluntur & ipsi, & compactum sanguinem dissolunt simul, proceduntq; e corpore partim cum spiritu, partim cum pituita eiekti. Deserente itaque spuma, & consistente sanguine, tranquillitateque per omne corpus facta, quiescit etiam morbus. Quare, ut dixi, flatus ipsi verē omnium istorum morborum omnimoda existunt causa. Carterique omnia quæ causa videri queant, vel hos adiuvant, vel consequenter post hos in corporibus morbos generat. Hactenus ergo morborum omnium causas flatus esse demonstraui. Id enim à principio receperam me facturum. Recensui autem spiritum ipsum, quum in aliis omnibus rebus potentem, tum maximē in animantium corporibus plurimum posse. Deduxi autem sermonē usque ad morborum cognitionem, atque adeo ægritudinū singularum, in quibus verū argumentum huius sermonis est à me manifestatum. Quod si pergerem singula ægritudinum genera recensendo amplius corroborare, longius quidem sermo ipse extenderetur. Verus autem nihilominus scitatus esset, & qui fidem suam omnibus probaret.

Flatibus
 quid fa
 ciat,

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE MEDICA.

MENTIS PURGANTIBVS,

IANO CORNARIO ME.

DICO PHYSICO IN.

TERPITE.

*

22

MED

Cibi quare
min⁹ nobis
medentur.

Medicamē
ta pro natu
ra cuiusq;
danda.
Pharmacū
daturus
quid prius
agat.

Febricitan
ti qualia
medicamē
ta danda.

EDICAMENTORVM purgantiū res non D
ita se habet, quē admodum vulgō putatur.
Eodem enim medicamento purgantur &
non purgantur. Quandoque vero alia pur
gat quā quare purgare solet. Aliquando ni
mum purgat. Aliquando ea quae debet, fa
cit. Quare fieri non potest ut quis medicamentis confusus, ea

temerē exhibeat. Nam & cibos nos alentes, medicamēta ef
se putādum est, verū minis quā illa. Homines enim qui
his rectē in cibo vtantur, sani sunt qui non rectē, a grotant;
qui verō modum excedunt, purgantur quidem velut à sin
ceris medicamētis, verū minus & tardius quā à sinceris
medicamentis. Clarum igitur est, quōd & hi medicamenta
existunt. At verō hi tardiores, qui & familiares nobis sunt, &
quod die in corpus ingreditur, si tenicrē & negligēter ex
hibeantur, temerē homines turbant, & quodammodo mor
bos inducunt. Quin & sinceros & acidos cibos si quis citra
defectum ac inconsideratē exhibeat, nihil cōmodi perficiet.

Oportet igitur primū biliosis dare quod bilem purgat. Pi
tuitosis quod pituitam, hydropicis quod aquam, atrabili
aris quod bilem atram. Si verō extra haec purgaueris, quae
quidem purgari debent, nō purgabis quia verō nō debent, ea
euacuabis. Quare in vtrāq; partem peccabis. Quum itaq;
pharmacum alicui dare voles, sine deorsum siue sursum pur
gas, interrogare ipsum oportet, an prius bibent medicamen
tum, & an alius ex deorsum purgantibus cita sit, & celeriter
obediat, aut dura. Et si citam ac facilem solutu esse fixerit,
mollioribus & paucioribus medicamentis opus habet. Si ve
rō dura fuerit, fortioribus indiget. Idem modus in sursum
purgantibus requiritur. At si nūquam neque sursum, neque
deorsum, se purgatum esse dixerit, neque medicamentum
bibisse: cognoscere oportet an ad ea quae sanus in corpus in
gressit, alius deorsum solutu facilis fuerit, aut sursum versus
apposita ad vomitionem, & an ad repletionem aliquam al
ui profuissimū ipsi successerit. Haec omnia interrogare opor
tet, quo rectē consulere possis. Turpis enim est calamitas,

medicamento purgante dato hominem occidere. Quicun
que igitur à febris fortibus corripitur, his medicamen
ta purgatoria dare non oportet, donec remiserit febris. Sin
minus,

A minus, saltem non intra quatuordecim dies. Carnes enim
ipsorum & ventres, quum calidi sint, medicamentum assu
munt, & nihil depurgantur, & febris maior fit, & color euer
titur, & morbi regij speciem pra se ferunt. Commota enim
bile, & non purgata, non torbere valet, & gerit, neque libere, sed
omnia abominatur, & perit, neque perit. Si vero detinet me
dicamentum, ante meridiem nihil purgatur: à meridie vero
nimium purgatur, & perit. At si hac die superstes maneat, &
vnā cum purgatione renuat febris sanus fit. Quapropter
in febris vehementibus medicamenta purgatoria exhi
bere non oportet. Verum si alicui opus fuerit, infusum per
clysterem adhibere potes, quocumque volueris. Hoc enim
minoris periculi est. Iuxta eandem rationem etiam tempo
re aetatis, à canis orta, per dies quinquaginta vitare oportet
& non dare medicamentum, sed infusum per clysterem uti.
Idem enim periculum imminet.

HIPPOCRATIS COI DE DIAETA SIVE VI CTVS RATIONE, LIBER PRIMVS, IANO CORNA

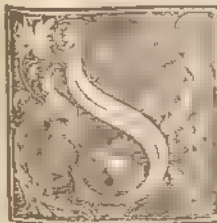
RIO MEDICO PHY

C

SICO INTER

PRETI.

*

I quis in febre periculis, qui de Ratio cur
dita laborat, si autem in febre
rente sen... ac omnia pericula...
mae nunti per...
pule viderentur...
ram labor...
bat ere, vix pro...
se viderentur. Nam vero multi can
dem iam scripserunt, nullas autem recte nouit, quidnam
n 3 fuerit

Hippocratis Liber I

Potius lau-
dādi, quam
veneran-
di qui ali-
quatenus vi-
ram adiu-
uant.

fuert ipsis scribendum. Et alij quidem aliud assequuti sunt. D
Verum totum nullus adhuc ex prioribus. Immo autem
vllus aliquis ipsorum reprehendatur, propterea quod inueni-
re non potuerunt. Immo laudandi potius omnes quod inuesti-
gare conati sunt. Itaque redarguere ea quae non recte dicta
sunt, minime insitui. Verum his quae sufficienter cognita
sunt, testimonium praebere animus est. Quaecunque qui-
dem igitur recte a prioribus dicta sunt, vt non sit possibile
me aliter conscribere, recte conscribam. Quaecunque vero nō
recte dixerunt, si quidem redarguam haec quod nō sic se ha-
bent, nihil perfecero. verum exponendo quae de causa singu-
la ipsorum recte mihi habere videntur, declarare volo.

Quae scire
oporteat
qui de hu-
mano vi-
ctu scribit.

Propterea vero hunc sermonem praepono. Quod multi
homines vbi audierint aliquem prius de re aliqua exposu-
isse, eum qui de his posterius disserit non recipiunt, non co-
gnoscentes quod eiusdem intelligentiae est, ea quae recte di-
cta sunt posse iudicare. Ego igitur velut dixi, recte qui-
dem dictis testimonium praebebo, quae vero non recte dicta
sunt ac cognita, qualia sunt declarabo. Quae autem nullus
ex prioribus explanare tentauit, ea etiam ipsa qualia sunt de-
monstrabo. Porro eum qui de victu humano scripturus
est, cenfeo primum quidem totius hominis naturam nosse
ac diiudicare oportere. Nosse quidem ex quibus ab initio
constitutus est, diiudicare vero quae in ipso partes dominium
obteneant. Si enim constitutionem ab initio non cognoscet,
& id quod in corpore dominatur, non poterit ea quae homi-
ni conducunt offerre. haec igitur scriptorē cognoscere oportet.
Deinde vero ciborum ac potuum omnium, ex quibus vi-
ctum habemus, facultatem, quam tandem singula habent &
secundum naturā, & secundum necessitatem ac artem hu-
manam. Oportet enim scire quomodo fortium natura vim
destruere oporteat, & quomodo debilibus robur per artem
addere oporteat, prout singulorum occasio se obtulerit. Et si
relata iam etiam cognoverit nondum sufficiens est hominis
curatio, propterea quod homo edens sanus esse non potest,
nisi etiam labores. Contrarias enim inter se vires habent ci-
bi & labores. Verum inter se mixti conferunt ad sanitatem.
Labores enim ea quae insunt consumere solent, cibi autem
& potus ea quae euacuata sunt, replent. Oportet autem
velut

Quae obser-
uanda.

De Diata.

100

A velut par est laborū vim pernoscere, tum naturalium, tum
eorum qui per vim fiunt, qui ex ipsis corporis in augmentū
preparant, & qui in defectū & non solum in huiusmodi men-
suram ac proportionē laborum ad multitudinem ciborum, &
hominis naturā & corporum statum ac aetates, & ad tem-
pora anni, & in aetate ventorum, & ad ius regionum
in quibus degitas, ad ipsam constitutionē ac fiunt. Sed &
Astronomi etiam & occasi scogitoscere oportet quo mutatio-
nes & excessus, & defectus, & ventorum, & totius mun-
di, ex quibus saepe morbi hominibus oriuntur, obseruare
sint. Quom autē haec omnia cognoverit, nondum sufficiens
inuentum est. Siquid enim supra haec inuenta fuerit cibo-
rum mensura, laborum ad vnamquamque naturam nume-
rus, ita vt excessus neque supra, neque infra modum fiat, in-
uenta sanē exacte fuerit hominibus sanitas. Nunc vero pra-
dicta quidem omnia inuenta sunt, qualia sunt, hoc vero inue-
nire impossibile est. Si enim igitur praeteris quis sit, & inspi-
cit, cognouerit vti se huiusmodi exercitem, & in gymnasiis
exercitans, vt castitatem suam possit, alia deinde edo, alia
apprehendo. Verum non praesenti impossibile est cibos ac la-
bores ex arte praesentire. Nam quantum possibile est inue-
nire a me iam relatum est. At enim etiam si valde parum de-
fectuosior, quam iam iam in multis temporibus necesse est cor-
pus ab excessu superari, & ad morbum peruenire. Alij itaq;
hucusque inquirere conati sunt, & neq; haec dixerunt ac pro-
ciderunt. A me vero haec inuenta sunt priusquam homo
agrotet, vt ab excessu in vtrāq; partē factus fuerit, pra-
notio contingat. Nō enim de repente morbi hominibus acce-
dunt, sed paulatim collecti, acervatim apparent. Priusquam
igitur in homine sanitas a morbo superat, at, quae perpetuan-
tur homines a me inuenta est, & quomodo haec in sanitatem
restituere oportet. Hoc autem vbi accesserit ad ea quae scri-
pta sunt, rationationum huius doctrinae conatus perfici-
tur. Constituantur quidem igitur tum animata alia omnia,
tum homo ipse ex duobus differentibus quidem facultate,
cordibus vero & commodis vsu, igne inquam, & aqua. Haec
autem ambo simul sufficiens sunt, tum aliis omnibus, tum
mutuo sibi ipsis. Vtrumvis verō seorsum, neq; sibi ipsis, neque
vili alteri sufficiens est. Vim igitur ac facultatem vtrunque
n 4 ipsorum

Astrorum
ratio cogno-
scenda me-
dico.

Morbi sen-
sim pullu-
lant.

Ignis & a-
qua cuncta
gignunt.

ipforum talem haec. Ignis enim omnia per omnia mouere potest, Aqua vero omnia per omnia nutrire, Particulatum verò vtrūq. superat & superatur, ad summū ac minimum, quantum eius fieri potest. Neutrum enim superare penitus potest, ob hanc sane causam. Igne quidē ubi ad extremitatem aqua peruenit, deficit alimentum, aueritur igitur eò vnde nutriri potest, Aquae verò ubi ad extremitatem ignis peruenit, deficit motus. Sistitur itaq. in hac, quum vero steterit, nō amplius potens est, sed ab illa habente igne in alimentum cōsumitur, & propterea neutrum penitus superare potest. Si vero etiā alterutrum superetur, nihil sanē ex his quae

Potestas ignis & aquae. nunc sunt fuerit velut nunc habet. Quum autem sic semper se habeant, erunt & eadem & neutra, & neq. simul deficient. Ignis igitur & aqua velut à me dictum est, sufficientia sunt omnibus per omnia ad summum ac minimum similiter. Ceterum vtrique horum haec adlunt. Igne quidem caliditas & siccitas, aquae verò frigiditas & humiditas. Habent autē inter se mutuo, ignis ab aqua humiditate, Inest enim ab aqua humiditas. Aqua verò ab igne siccitate, Inest enim in aqua ab igne siccitas. Quum autem haec sic habeant, multas &

Quae ignis & aqua inter se permutant.

omnigenas formas ac species, tum seminum, tum animalium, à seinuicem fecerunt, quae nihil inter se simile habēt, neque visu, neque facultate. Etenim quum nunquam simul in eodem cōstant, sed semper alterentur, necessarium est etiam ea quae ab ipsis feceruntur ac producuntur dissimilia fieri. Equidem nullum omnino corpus perit, neque fit quod prius non erat, Verum permixta & discretā alterantur. Homines autem putant hoc quidem ex orco in lucem autem generari, illud verò ex luce in orcum imminutum perire ac corrumpi. Oculis autē magis credere oportet quam opinionibus. Ego verò haec ex sententia exponā. Animalia enim sunt & illa & haec, & neque animal mori possibile est non cum omnibus (Vnde enim moriatur?) neque quod non est generari, quum non sit vnde generetur. Sed augentur omnia ac minuuntur, ad summum & ad minimum, quātum eius fieri potest. Quid verò dicam generari & perire, vulgi gratia interpretabor. haec autem commisceri & discerni significare declaro. Habet autem res hoc modo. Generari & perire siue corrumpi, idem est. Idem est commisceri & fecerari. Generari idem

Idem est quod cōmisceri. Perire corrumpique ac minui idem est quod fecerari. vnumquodque ad omnia, & omnia ad vnumquodque idē sunt. Cōsuetudo enim in his naturae contraria est. Seorsim autē omnia & diuina & humana sursum ac deorsum vicissitudinē habent ac transeunt, dies & nox ad summum ac minimum, Sic & Luna ad summum ac minimum. Ignis accessus est & aqua, Sol ad longissimū ac breuissimū. Rursus haec, & non haec. Lux Ioui, tenebrae orco. Lux orco tenebrae Ioui. Accedunt & transmutantur illa huc, haec illuc. Omni tēpore transigunt illa res horum, haec autē illorum, & quae quidē faciunt, non sciunt, quae verò faciunt, scire sibi videntur, & quae quidem vident, non cognoscunt, atamen omnia ipsis sunt per diuinā necessitatem, & quae volunt, & quae nō volunt. Accedantibus autem illis huc, his verò illuc, & inter se permixtis, vnumquodque destinātū fatum explet, & ad maius, & ad minus. Corruptio autem omnibus mutuo inter se est, maiori à minore, & minori à maiore. Et augetur maius à minore. Reliqua autē omnia, & hominis anima, & corpus velut anima, ornantur ac gubernantur. Irepuant autē in hominem partes partium, tota totorū temperaturam habentia, ignis videlicet & aqua, partium acceptura, partium datura, & quae quidē accipiunt, plus faciunt, quae verò dant, minus. Secant homines lignum per ferrā, alter trahit, alter protrudit, Idē autem hoc faciunt, & munus facientes, plus laborant ac faciunt. Sic & hominis natura, aliud protrudit, aliud trahit, aliud dat, aliud accipit, & alij dat, ab alio accipit, & alij quidem tanto plus dat, ab alio verò nihil minus accipit. Locum autē vnumquodque suum seruat, & quae quidē ad minus eunt, ad minorem locum accedunt, quae verò ad maius vadunt, permixta in partem eam mutantur. Peregrina verò non eosdē mores habent, ex omni regione protruduntur. Semper autē a maiori maiora, & minora habens, suas ipsius partes circumambulant, in positione, neq. detractione partium indigent, nec in augmento & decremento earum quae iam sunt operantur. Locum verò unicuique perficit, ad quem peruenit, & ab absentia suscipiant. Non enim potest id quod non sunt, locum habere, in discordibus locis permanere. Oberrant enim velut ignota, permixta verò inter se cognoscuntur. Concors enim

Qualis ho-
minis ani-
ma perspi-
cua,

concordi adheret ac assidet, discordia autem rebellat, & pugnant, atque inter se dissident. Quapropter anima hominis in homine agetur, in alio vero nullo, & aliorum magnorum animarum similiter. Quaecunque vero aliter ab aliis per vim discernuntur, de aliis quidem animalibus pratermittam, de homine vero declarabo. Irreptim hominem anima, ignis & aquae temperamentum habens, partem corporis humani foemelle autem & masculi, & multi & omni generis nutrantur. Nutriuntur autem & auferuntur per diata qua homo vitatur. Necessum est autem omnia quae ingrediuntur partes habere, Cuiuscunque enim pars non inest a principio, augeri non poterit, neque multo, neque modico alimento ingrediente. Non enim habet quod auferere faciat. Id vero quod omnia habet, auferat, vnumquodque in suo loco. Alimento autem ingrediente ab aqua & igne, sicco & humido, alia quidem intra coguntur, alia vero foras protruduntur. Quemadmodum fabri lignarii lignum ferrea dissecant, & alter quidem trahit, alter protrahit, idem sane facientes, & qui deorsum premit, superius rem trahit, neque enim alias admitteret deorsum ire. Si vero violenter cogat, toto opere aberrant. Similiter & circa hominis alimentum se res habet aliud trahit, aliud protrahit. Intro autem coactum, foras repit. Si vero importune & violenter cogatur, omni successu priuabitur. Singula autem tanto tempore eundem ordinem habet, donec locus non amplius suscipiat, neque alimentum aquarum ac ignis sufficiens ad summum habeat. Postea id extremam regionem transiunt & foemella & masculi eodem modo per violentiam & necessitatem impulsu. Quaecunque autem destinatum fatum expleuerint, ea primum secerant, & simul commiscuntur. Singula enim secerantur, omnia autem haec commiscuntur. Postquam vero regionem permutauerint, & nati fuerint harmoniam recte habentem symphoniam tres comprehensim penetrantes per omnia, vivunt & auferuntur eisdem quibus etiam antea. Si vero harmoniam non assequuti fuerint, neque gratia acutus consona fiant, prima symphonia perit. Et si etiam secunda generetur, propterea quod unus per omnia corruptus est, omnis tonus vanus est. Non enim coequentur habuerint, sed transitio fit ex morte ad minus, ante destinatum fatum quod qui faciunt, non sciunt quid faciant. Cuius autem utriusque tum masculus, tum foemina

stant, in sermonis progressu declarabo. Vter autem ipsorum partes co-
harmoniam assequetur humidus existens movetur ab igne, posu-
morus autem vivificatur, & alimentum attrahet ab ingredien-
tibus in multum cibis ac spiritu, primum quidem vndique, &
similiter, donec recentior rarus est, a motu autem & ignis sicca-
tur ac consolidatur, consolidatus autem & firmatus circumcirca densatur. Et ignis inclusus non amplius sufficiens alimentum attrahere potest, neque spiritum expellit propter ambientis corporis densitatem. Consumit enim humorem intus existentem. Quae igitur solida natura sunt in copactis ac sicco, ea non consumuntur ab igne in alimentis, sed valida ac robusta sunt, & consistunt humore deficiente atque hac sane ossa ac nervi nominantur. Ignis autem ex conmixto ac moto humore corpus secundum naturam ordinat ac disponit propter talem necessitatem. Nam per solidum & siccum non potest durissimos transire facere, quia alimentum non habet, per humida vero & molia potest hinc enim ipsius sunt alimentum, Inest autem & in his siccitas, quae ab igne non est sumitur, Haec autem inter se congregantur in utro. Ignis igitur penitus inest, obstratus, & plurimus est, & maximum exitum facit. Plurimus enim humor in ea parte inest, quae venter appellatur, & exiit Venter, dicitur inde ubi alimentum non habet foras, & exitum facit Plurimus autem humor in ventre inest, tum propter alimentum in gestum, tum propter concoctionem. Qui vero in reliquum corpus conclusus est ignis, triplices circuitus facit. Etenim quod humidissimum est in igne, in his locis quae venter cauae ap-
pellatur, existit. In media autem foris id quod reliquum est
aqua congregatum statuitur, atque ea vocantur carnes. In sum-
ma, ignis omnia quae in corpore sunt, secundum suum ipsius
modum exornavit ad universi imitationem parva ad magna, & magna ad parva. Ventrem quidem maximum, sicco & humido promptarium, ut de omnibus, & accipiat ab omnibus, iuxta maris facultatem quod est animalium in ipso nutrimentum, ac nutrire solitorum alimentum discordium vero perniciens. Circum hunc autem aquae frigidae & humidae congregatio transitus spiritus frigidi & calidi, ad terrae imitationem, & moia quae
in ipsum incidunt alterantis. Et alia quidem consumens, alia
verò augens, atque tenuis ac ignis distillationem facit, insuperque
non obscuri & apparentes in copactis sectionem, in quo delata
omnia

partes co-
posu-
Vena.
Caro.
Mundi imi-
tatio.
Terra qua-
lis.

Hippocratis Liber I.

Partes
iguales.

omnia in apertum perueniunt, in gula iuxta destinatum fa-
tum. In hoc ergo triplices circuitus ignis fecit, inter se mu-
tuo intro ac foras resurgentes, alios quidem ad cauitates hu-
motum Luna facultate, alios vero ad externum circumfere-
ntiam, ad ambientem soliditatem astrorum facultate. Modum
vero & intro & foras terminantes, calidissimum ac fortissi-
mum ignem habent, qui sanè omnium dominatur, omnia
secundum naturam gubernans, sine strepitu, cum ad visum,
cum ad tactum. In hoc Anna, Men, & Iuditha, Augmentum.
Motus, Inuolutio, Perlocutio, Sónus, Vigilia. Hæc omnia
per omnia gubernat, & hæc illam nunquam quiescent. At
verò homines ex manifestis obscuri a consuetudine non noue-
runt. Quò enim artibus utantur similibus humanæ naturæ,
id ipsum ignorat. Dicit enim Mens edocuit ipsos sua ipso-
rum imitatio, ut cognoscant quæ faciunt, & non cognos-
cant utintur. Omnia enim similia sunt, dissimilia existen-
tia, & omnia concordia, discordia existentia, quæ comproba-
mus, non comprobamus, æquitatē habentia, iniqua sunt. con-
trarius est modus singulorum ei quem cōsistentur. Lex enim
& natura, quibus omnia transigimus, non consistunt quæ
cōsistentur. Legem enim posuerunt ac tulerunt homines
ipsi sibipsum, non cognoscentes de quibus rulerunt. Naturam
verò omnes dixeruntauerunt. Quæ igitur homines sancie-
runt, nunquam eodem modo habent, neque rectè, neque non
rectè. Quæ verò dī sancuerunt, semper rectè habent. Et recta
ac non recta intantum differunt. Ego verò Artes hominis ma-
nifestas, affectionibus & manifestas, & obscuris, similes esse
declarabo. Variatio tale quid est. Ex manifestis quidem
cognoscere obscura, ex obscuris verò manifesta, & ex præsen-
tibus futura, & ex mortuis viuentia. Et ea quæ intelligi non
possunt, vates intelligunt, qui quidem doctus est semper re-
ctè, qui vero non doctus est, aliter aliter. Naturam hominis
etiam hæc quātum possibile est, imitantur. Vir mulieri con-
cumbens puerum facit. Hoc manifesto obscuri cognoscere
datur, quòd sit futurum est. Mens hominis obscura, cognos-
cens manifesta, explorare viuunt transiit, hæc præsentia fu-
turum cognoscit. Non simile à morte vllum aliquid animal
existit, neque mortuo animal viuunt. Venter quod intel-
ligi non potest, nouit. per hunc enim intelligimus quod sit
aut

Leges qui
sibi fecerunt
nesciunt.

De Diæta.

103

[illegible]

Vaticinatio
& medici-
na fere si-
miles sunt.

Cibariorū
potestas
multis cō-
paratur.
Domorum
structura.

Musica.

Hippocratis Liber I.

structiones ex iisdem non eadem sunt, ex acuto, ex graui, no-
mine quidem similibus, sono autem non similibus. Quæ plu-
rimum diuersa sunt, maximè concordant, & quæ minimùm
diuersa sunt, minimè concordant. Si vero quis similia omnia
faciat, non inest delectatio. Plurimæ ac multiformes trans-
mutationes, maximè delectant. Cocci obsonia hominibus

Coci.

parant, omnis generis diuersa commiscentes, ex iisdem non
eadem, ad hominum cibum ac potum. Quod si omnia simi-
lia facerent, non haberent delectatione, & si in eodem etiam
omnia construerent, non utique recte haberent. Pulsantur to-
m in musica partim supernè, partim infernè. Lingua musi-
cam imitatur, cognoscens quidem dulcedinè & acorem so-
rum quæ allabuntur itémque dissonantia, pulsatur autem so-
nos superne ac infernè, & neque ea quæ superne pulsantur, si
infernè pulsantur recte habent, neque quæ infernè, si superne.
Quum a item lingua probe fuerit attemperata, symphonice
delectatio contingit. Si verò discors fuerit ac incongrua, mo-
lestia. Pellium tinctores reodunt, terunt, pestinant, lauant.

Corarij.

Eadem est puerorum curatio. Plicatores ac textores du-
centes in orbem fila plicant, à principio in principium desi-
nunt. Idem circuitus in corpore est, vnde incipit, in hoc desi-
nit. Aurum operantes, tundunt, lauant, molli igne liquant.

Aurifices.

forti autem non constat, Vbi verò elaborarunt, ad omnia
vtuntur. Homo frumentum tundit, lauat, molit, & vbi igne
coxit, vititur, & forti quidem igne in corpore non constat,

Panificiũ.

verum molli ac leni. Statuarij imitationem corporis fa-
ciunt, anima excepta, mentem autem habentia non faciunt,

Statuaria.

ex aqua & terra humida siccantes, & sicca humectantes, ab-
his quæ superabundant detrahunt, & ad ea quæ deficiunt ap-
ponunt, ex minimo ad maximum augentes. Eadem patitur

Figlina.

homo, augetur à minimo ad maximum, ex superabundan-
tiis detrahens, & deficientibus apponens, sicca humectans
& humida siccans. Figuli rotam versant, & neque retror-
sum, neque antrosum procedit, sed simul in vtraque par-
tem, Vniuersi hæc imitatione circularis existit. In eadem au-
tem quum iam circumfertur, omnis generis opera efficiunt,
vt alterum altero in nulla re simile existat. Ex iisdem homi-
nes eadem patiuntur, itémque reliqua animalia in eadem
circumferentia omnia operantur, & ex iisdem nihil simile
iisdem

De Diata.

104

A iisdem instrumentis ex humida, siccis facientes, & ex siccis hu-
mida. Grammatica tale quid est, figurarũ compolitio quæ
lingua ac notæ sunt humane vocis, facultas reuocandi in me-
moriã præterita & quæ faciendæ sunt declinandi. Per se-
ptem figuras notitia contingit, Fadd omnia le motiã agit,
siue sciens literas, siue literarum rudis. Per septem figuras
etiam sensus hominibus contingit. Auditus sonorum, visus
manifestorũ, Nasus odoris, Lingua voluptatis & inuicundita-
tis, Os sermonis, Corpus tactus calidi aut frigidi, spiritus
transitus intro ac foras. Per hæc cognitio hominibus contin-
git. Palæstra & paedotribæ tale quiddã docent, præuicari
secundum leges, iniuriã facere iuste, desistat audare, furari, ra-
pere, violare honestissima ac turpissima. Qui hæc non facit,
malus, qui hæc facit, bonus est. Offensatio multorum ac vul-
gi est desipere, hæc esse vident, & vult ex vitiis bonum
iudicant, reliquos vero malos. Multi mirantur, pauci cogno-
scant. Homines in forum progressi eadem perpetrant, de-
fraudent vendentes & ementes, Qui plurimum defraudant
in admiratione est. Bibentes & insati entes eadem perpe-
trant, currunt, luctantur, pugnant, & rati, defraudant. Vnus
ex omnibus præfertur. Simulatores & deceptores alia ad
scientes dicunt, & alia sentiunt, Idem crepant, & irrepunt
non idem. Inest autem hominibus, alia dicere, alia facere, & eun-
dem non esse eundem, & nunc aliam habere mentem, nunc
rursus aliam. Sic quidem artes omnes cum humana natura
communicant. Ceterum animal omnis, quemadmodum

Literaria.

Sensus hu-
mani.

Palæstra,
& paedotribæ
instituto.
Hypocritæ.
Procreatio.

etiam antea à me dictum est ignis & aque temperamentum
habens, partes autem hominis, irrepit in omne animal quod
sane spiritumque in omnem hominem, & iuniorum, & se-
niorum. Non utem similiter in omnibus augetur sed in iu-
uenum corporibus, utpote celerem circunvolutione existente,
& corpore aucti, expallæ & attenuatæ partes illæ animæ, in
corporis augmentum cōsumuntur. In senioribus autem, ut-
pote tardo existente motu, & corpore frigido in decremen-
tum hominis cōsumuntur. Quæcunque autem corpora in
vigore sunt, & in ætate fecunda, eas nutrire & augere pos-
sunt. Potentes autem homines, ut quisque plurimos homi-
nes alere potest, ita fortis iudicatur ac potēs, vbi vero defece-
runt quos alit, imbecillior censetur. Sic etiã circa singula cor-
pora

pora res se habet. Quæcumq; plurimas animas nutrire possunt, ea fortiora sunt, ubi verò hæc discesserint, imbecilliora.

Quicquid igitur in aliud corpus ingressum fuerit, non augetur. Quicquid verò in foeminam, augetur, si ea quæ ipsi congrua sunt, contingant. Discriminantur autem partes & augetur simul omnes, & neque prius alteræ alteris, neque

Conforma-
tio mem-
brorum.

posteriorius. Verum maiores natura priores apparent minoribus, quum non priores existant. Non autem in æquali temporis spatio omnes fortis exornantur, sed alij citius, alij tardius, prout singuli & ignem & alimentum fuerint nacti. Alij itaque in quadraginta ac tribus diebus scaturiunt ac formantur, alij in quatuor mensibus. Si mulier etiam virilis fuerit ac gignuntur, alij citius, septimo mense perfectæ, alij tardius, perfectæ nono mense in lucem produnt, & ostendunt se temperamentum habere, quod semper habebunt. Ma-

Quæ mas-
& foemella
gignuntur.

sculi igitur & foemellæ hoc modo gignuntur, quantum eius fieri potest. Ceterum foemellæ ab aqua in igris, & à frigidis ac humidis & mollibus augetur tum cibis, tum potibus, itemque studiis ac exercitiis. Masculi verò magis ab igne & siccis videlicet ac calidis cibis & reliqua diæta. Si igitur foemellam parere velit, diæta ad aquam vergente utendum est. Si verò masculum, exercitiis ac victu ad ignem tendente utitur. Et non solum virum hoc facere oportet, sed etiam mulierem. Non enim solum quod à viro fecernitur autus est, sed etiam quod à muliere, ob hanc sanè causam. Vtræque quidem pars sufficientem motum non habet ad humoris multitudinem, ut quod influit consumat, & propter ignis debilitatem coagmentantur. Quum verò ambæ coinciderint, mutuo inter se incurrunt & obvoluntur, ignis ad ignem, & aqua similiter. Siquidem igitur in sicco loco circumvoluitur ignis, coillapsam aquam superat, & ab hoc ignis augetur, ne ab illabente vnda extinguatur, aliudque accedentem suscipiat ac sibi consociet. Si verò in humorem incidit, statim ab initio extinguitur ab illabente vnda, & in minorem ordinem dissolvitur. In vna autem die vniuscuiusque mensis consociare ac superare ea quæ accedunt potest, & hoc si coinciderint ab utrisque in vnum locum. Consistere autem possunt inter se & foemella & masculus, propterea quod anima quidem idem est in omnibus animatis. Corpus autem vni-

Quid in
conceptus
cupidine
agendum.

Procreatio
diuersa.

cuiusque

A cuiusque differt. Anima quidem igitur semper similis, & in maiore, & in minore. Non enim alteratur neque per naturam, neque per necessitatem. Corpus autem nunquam idem in villo aliquo est, neque secundum naturam, neque ex necessitate, propterea quod non partim fecerit naturæ in omni, partim permisceatur ad omnia. Si quid igitur masculum a corpora ab utrisque se creta fuerint, augetur, ut pro re præsentis, & sunt hi viri animis splendidi, & corpore fortes, si non à diæta postea detrimantur sentiant. Si verò à viro quidem masculum fecerit naturæ, à muliere vero foemineum, & superauerit ita contingat masculum (Genitura enim amiscetur ad fortiorē aut delibiorē. Non enim habet ex præsentibus aliquid ad quod familiaris secedere possit. Suscipit enim parua maiorem, & maior minorem. In commune autem super hæc quæ ad sunt dominium exercent) corpus sanè masculum augetur, foemineum vero minuitur, & in aliam sortem fecernitur. Et hi quidem minus prioribus splendidi sunt, tamen quia masculum à viro superauit, viriles euadunt & hoc nomē merito habent. Si verò à muliere quidem masculum secretum fuerit, à viro autem in muliere, superauerit autem masculum, augetur eodem modo sicut prius, foemineum vero minuitur. Et sunt hi Androgyni, id est viri effeminati, atque sic recte appellantur. Tres quidē igitur hæc sunt generationes hominū, differentes in eo quod magis aut minus tales sint, propter partium aquæ temperamentū, & alimenta, & institutiones, ac consuetudines. Declarabo autē in progressu sermonis etiā de his. Ceterum foemella eodem modo gignitur. Si enim ab utrisque foemineum secretum fuerit, foeminolissima ac ingenuissima fit. Si verò à muliere quidem foemineum, à viro autem masculum, superauerit autem foemineum, audaciores quidem prioribus sunt, veruntamen ornate ac moderare etiam ipsæ. Si verò à viro quidem foemineum, à muliere verò masculum secretum fuerit, & foemineum superauerit, augetur eodem modo, & sunt hi & audaces adhuc prioribus, & viriles ac viragines nominantur. Si autem quis non credat animam animæ admisceri, demens est. Si quis enim carbores ardentibus ad ardentibus adiiciat, fortes ad debiles, & alimentum ipsis præbuerit, simile corpus omnes exhibebunt, & alter præ altero non cognoscitur, sed in qualicumque cor-

Clarus vir
quando gignatur.

Seminare

Foemellæ
procreatio.

Similitudo
animæ

Gemello-
rum procrea-
tio.

Cur simi-
les.

Superfeca-
tiones quo-
modo fiunt.

Qui sani-
dum tuos
perseue-
rent.

potest ignem susceperint, tale in omnibus erit. Vbi verò præ-
sens alimentum consumptum, discernuntur ac obscuratur.
Idem hoc anima hominis patitur. At verò quomodo gemini
nascentur, hoc scimus ne declinatio. Equidem natura vtero-
rum in formis ut plurimum in causa est. Si enim similiter
in utraque partem iuxta scilicet dispositi in natura fuerint,
& similiter hauerint, & in purgatione succurrant, aliter possunt
si semina vtri conceperint ita ut statim discernantur. Sic enim
necesse est dispergi in utrumque, & vtrumque similiter. Si quidem, igitur
multum semine ab utroque, & forte secretum fuerit in utroque, re-
locis augeri potest, dominum enim habet in alimentum quod
accedit. Si verò aliter contingat, gemini non fiunt. Quia itaque
masculum ab utroque, secretum fuerit, necessarium est in utroque
masculi, gigni, quum verò femineum ab utroque, femelle
fiunt, quum autem alterum femineum, alterum masculum fue-
rit, utrumque præualebit, id ipsum augescet pro causa ratione.
Similes porro inter se fiunt gemelli, ob hanc causam. Iri-
mum quidem quod æquales sunt loci in quibus augescunt.
Deinde quod simul secretum sunt. Postea quod inde alimenta
augescunt vitalisq; in lucem prodeunt. Ceterum superfeca-
tiones hoc modo fiunt. Quum vteri calidi & siccæ natura
fuerint, ipsaque mulier eiusmodi, & semen calidum ac necum
illapsum fuerit, non sit amplius vlla aliqua humiditas in ute-
ris, quæ semen superfluum continet. Quapropter consistit
ab initio ac viuit, perseverare autem non potest, sed etiam id
quod iam adest insuper corrumpit, quia non eadem vtriusque
conferuat. Item enim quod tenuissimum est in aqua, & quod ra-
rissimum in igne, si in hominis corpore temperamentum ac-
ceperint, sanissimum habitum constituunt. Propterea quod
neque in temporibus anni maximis mutationibus, neque in regio-
num permutationibus, neque in ciborum ac potuum alteratio-
nibus, aqua deorsum euadit in aquæ impetuosis incurfibus
neque ignis in ignis impetu. Possunt enim ambo & generatio-
nem & saturationem plurimam suscipere. Aer mollissimum ac ra-
rissimum, plurimum temperamentum suscipit, ac optimi euadit.
Eodem modo etiam quod tenuissimum est in aqua ac rarissi-
mum in igne, ubi temperamentum acceperint. Qui igitur hanc
naturam habet, sani perseverant omni tempore usque ad qua-
dragimum annum, aliqui vero etiam usque ad extremam senectutem.

Autem. Qui vero à quadragesimo anno, à morbo aliquo cor-
repti fuerint, nunquam ferme euadunt. Quæcumque autem cor-
pora ignis fortissimum, & aqua densissimum, & impenetrabile
acceperint fortia & robusta fiunt, vtrū multa custodia & pus
habent. Magnas enim transmutant res in utraque parte ha-
bent, & in aquæ incurfibus in morbos euadunt, & in ignis
conculcator. Qui igitur eiusmodi natura habet, cui vixit
conductibile est temporibus anni contrariis. Et aquæ quidem in-
cursu contingente, si oportebit eam ab his quæ ab aqua sunt,
paulatim pro reperiunt ratione discedendo. Fortis ubi aquæ
transmissum & ignis tenuissimum in corpore mixtura facta est,
talia contingunt, ex quibus frigidam & humidam naturam co-
goscere oportet. Talia enim corpora in hyeme morbo fio-
ra sunt, quàm in æstate, & in vere quàm in autumno. Ceterum
quod a teratibus ætatem, sanissimum ex talibus pueri sunt. De-
inde, le adulescentes. Morbosissimi autem senes, & his vicinus, &
hæc natura cito senescunt. Talibus in vixit cõferunt quæ cal-
faciunt, ac siccant, tum in cibis, tum in exercitiis, & externas
corporis partes magis quàm internas exercere conducit. Si
vero humilissimum in igne, & densissimum in aqua, in corpo-
re mixtura acceperint, ex his humidam ac calidam naturam
cogoscere oportet. Laborant quidem ex morbis huiusmodi
maximè in vere, minimè in autumno, quia in vere excessus
est humiditatis, in autumno vero est immetria & moderatio
siccitatis. Ex ætatibus vero morbosissimæ sunt iuniores. Cor-
pora autem cito augescunt, & tales distillationibus obnoxij
sunt. His conducit exhibere quæcumque siccant ac frigescent, &
in cibis, & in potu ac laboribus. Verum labores intra corpus
his facere maximè cõfer. Si verò mixtura acceperint fortis-
simum in igne, & tenuissimum in aqua, siccæ & calidæ est natu-
ra, & talibus morbus in ignis accensionibus contingit, sanis-
tas verò in aquæ. Et in ætatibus vigentibus ad carnis bonam
habitudinem, morbosissimi sunt, sanissimi autem senes. Ita etiam
vtriusque proximi. Diæte qua frigescent ac humectant, & ex
laboribus qui minime excalfaciunt ac colligunt, plurimam
frigiditatem exhibebunt. Huiusmodi naturæ viciatissimæ ac
sanissimæ existunt. Si autem mixtura acceperint corpora
ignis rarissimi, & aqua siccissimi, siccæ & frigida talis natu-
ra est, morbosissima quidem in autumno, sana vero in vere, & vicinis
temporibus.

Quæ ætas
sana vel cõ-
tra.

Quæ cuique
ætatē cõue-
niant.

Naturarū
cognitio.

Cognitio
relatum.Quomodo
inter sese
arates dif-
ferant.
Cur mares
feminas ca-
lidiores
sint.Prudentia
qui prae-
sunt.

Qui prae-

temporibus. Similiter aetates ad annos quadraginta morbo-
se, pueri sanissimi, ita & vtriusque proximi. Diata his cōseruit
quae calidae existentes humectant, & labores sensim adhibiti
leniter calfacientes, & non multū ab his quae sunt auferentes.
De naturae igitur cognitione sic à prima constitutione co-
gnoscere oportet. Ceterum aetates ipsae ad seipsas hoc modo
habent. Puer itaque ex calidis & humidis temperatus est, quia
ex his constitutus est, & in his augmentum accepit. Humidissi-
ma igitur & calidissima sunt corpora proxima generatio-
ni, & augescunt quā plurimum, & quae his proxima sunt
eodem modo. Adolescentes autē calidus quidem est, quia ignis
impetūs aquae dominatur. Siccus autē, quia humidū ex pue-
ro consumptum est, partim in augmentū corporis, partim in
motum ignis, partim praeter labores ac exercitiis. Vir quum
steterit iam corpus, siccus est, & frigidus, quia caliditatis im-
petus non amplius dominatur, sed stat corpus ab augmento
quiescens, ac perfrigeratū. Verūm ex adolescenti aetate siccitas
inest. Ab insequenti autē aetate & aquae accessu, humidita-
tem nō habet, quapropter ex siccis & frigidis exuperatus est.

Senes autem frigidi sunt & humidi. Quia ignis quidem
cessus cōigit, aquae autem accessus, & siccitū quidem subla-
tio, humidiorum autem status. Ex omnibus autem masculi
calidiores sunt & sicciores, feminae verō humidiores ac fri-
gidiores. Propterea quod ab initio vtrique in talibus geniti
sunt, & à talibus augescunt. Vbi verō in lucē editi sunt masculi,
li, victu ac diata laboriosiore vtuntur, vt excalescant ac resic-
centur. Feminae verō humidioribus ac pigrioribus diatis
vtuntur, & caliditatis purgationē ex corpore singulis men-
sibus faciunt. Porro de animae sapientia ac desipientia, hoc
modo se res habet. Quod humidissimum est in igne, & sic-
cissimum in aqua, si in corpore temperamenti acciperint, sa-
pientissima sunt. Quia ignis quidem habet humiditatem ab
aqua, aqua autem siccitatem ab igne, vterque autem sic sufficie-
ntissimus est. Neque ignis alimēti indigentior multū procedit,
neque aqua morus indiga multum lenis redditur. Sic itaque
vtraque & per se sufficientissima sunt, & inter se permixta.
Quod enim minimē vicinis indiget, hoc maximē praesenti-
bus obtemperat, velut ignis qui minimē movetur, nō praeter ne-
cessitatem, & aqua quae maximē, nō praeter violentiam. Ex his autē
anima

A anima temperata, sapientissima est, & memoria valentissima. Si verō aliquo ascitamento vtens, alterutrum ho-
rum rugescat aut opus vellet, desipientissima redditur, pro-
pterea quod qui sic habent sunt, citissime existunt. Si au-
tem ignis incertissimus sit, aqua temperamentum anima
fortiatur, aut a quoquoque solo infirmitas ac defectus non quā
aqua, lapicantes quae sunt in terra, verūm de se, quoniam quā
in priore temperamento: propterea quod ignis ab aqua su-
peratus, & tardioris motum faciens, sepius sensibus allabi-
tur. Constantes autem cum mansuetudine sunt eiusmodi ani-
mae, ad quaecumque tandem rem animum applicuerint. Si ve-
rō recto victu vtantur, & sapientiores & acutiores praeter na-
turam fieri queant. Talibus confert victu vt ad ignem ma-
gis tendentes, & de se pietas, neque ciborum, neque po-
tuum. Curibus itaque vtendum est velocibus, quo & corpus
humore euacuetur, & humor amplius citius sistatur. Ludis
autem & fricationibus & eiusmodi exercitiis vti non condu-
cit, vt ne meatus cauiore redditi repleantur. A talibus enim
animae motum grauari necesse est. Confert & deambulatio
vtriusque, tum à ceteris vtum maneat, tēque a curibus. A co-
na quidem, quo alimentum locius anima suscipiat ab ingre-
dientibus ac ingestis. Mane vero quo transitus humoris eua-
cuentur, & meatus animae non obturentur. Ab exercitiis ve-
rō, vt ne in corpore relinquatur quod secretū est à cursu, ne-
que animae commisceatur, neque transitus obruret, neque a-
lium mentum conturbet. Confert & vomitibus vti, quo corpus
depurgetur, si quid defectuolius labores transegerunt. à vo-
mitu autem paulatim adiciendo cibus offerendus est, mini-
mum ad quatuor dies. At vero vngi conducibilis est quā la-
uari. Cui vtendum est, aquae accessibus cōtingentibus, fre-
quentiore, in ignis autē impressionibus, pauciore. Porro si
in aliqua anima defectuosior vim ignis accipiat quā
aqua, ea in rutiliorem esse necesse est, & appelluntur tales sto-
lidi. Nam vt tardiore existente circuitu, sensus paulatim al-
labantur, quae acriter videntur, parum cōmiserunt, propter
citius tarditatem. Sensus enim animae qui per visum ac au-
ditum contingunt acuti sunt, qui verō per tactum, tardiores
& facilius percipiuntur, hoc quidem igitur percipiunt etia
siles nihilominus, velut suae frigida & calida ac consimilia

desipientis
memoriaque
tenacissima
praeiudicatus.

Constantes

Horum vi-
tus & cae-
ritatio.Cur his pla-
num la-
borandum
sit.Diverse
naturae
ignis & a-
qua tempe-
ratura di-
uersa sunt.

Nutricatio
multum fa-
ciat.

Attoniti si-
ue stupidi.
Tardus fu-
ror.

Cum ignis
aquam su-
perat qua-
les sunt.

Naturæ hu-
manæ nu-
tricio.

Diversa na-
tura & nu-
tricio.

Quæ verò per visum aut auditum percipere oportet, quæ non
prius sciunt, percipere non possunt. Si enim non cominora
fuerit anima ab igne allabente, non percipere poterit quæ
quid tandem sit. Tales igitur animæ non percipiuntur hoc
o celeritatem. Si autem recta diæta utatur, etiam talis ho-
mo melior fieri possit. Conferuat itaque huic eadē quæ prio-
ri, Verum sicioribus ac paucioribus cibis utetur, laboribus
autem pluribus & acutioribus ac velocioribus. Cōfert & fo-
mentis uti, & vomitibus à fomentis, & exhibitionibus cibo-
rum à vomitibus ex longiori tempore, si defectuosius con-
tingit vomitus. Et san. hæc tamen, sanior ac sapientior fue-
rit. Si vero amplius adhuc superetur ignis a præsentī aqua,
homo iam alij delipiens, alij attonitos siue stupidos appellat.
Et hæc infantia quædam si ecies tardior existit. hi plorant ne-
mine molestante aut verberante, formidantque non formi-
danda, & tristantur in rebus nihil ad se pertinentibus, & sen-
tiunt ea quæ non conueniunt sapientibus. Cōfert itaque his
fomentis uti, & à fomentis veratris expurgari, ac diæta uti
quam prius dixi, indigetque talis homo attenuatio. o pul-
monis ac siccitate. Si autem aqua defectuosiorē vim acci-
piat quàm ignis, quum alias sincerum temperamentum ha-
beant, sani sunt homines corporibus, & sapientes. Talis au-
tem anima citò percipit allabentia, & non sæpe ab una re
ad aliam transit. Natura quidē igitur, talis animæ bonæ est.
Melior autem reddetur recta diæta vli, & peior prauæ. Cō-
fert huic diæta vli, & vli ad aquam magis vergentis, ita ut excel-
sus vitet & ciborum, & potum, & laborum. Utetur & cur-
sibus curuis & rectis reuertentibus, luctisque ac reliquis
exercitiis, ita ut in nullo excessum faciat. Si enim sanum
fuerit corpus, & non ab aliquo alio perturbetur, animi tem-
peramentum sapiens existit. Si vero amplius aquæ vis ab
igne superetur, tali homini necesse est tantò acutiorē ani-
mam esse, quum citius mouetur, & ad sensus citius allabit
verum minus constans in priore, propterea quod iudicat ea
quæ obstant, & in sulcitem procedit ob celeritatem.
Cōfert tali homini diæta uti magis ad aquam vergen-
te, quàm priore, & maxime magis quàm pane, & piscibus ma-
gis quàm carnibus, & pota aquosiore, & Venere rari-
us utetur, & laboribus qui sunt maxime secundum naturam
quædam

A quum plurimum, ut lotis autem uti non est necesse. Utetur
à von utibus prius abusc, repletionibus, quo corpus qui-
dem eueniet, quum minime vero aletat. Cōducit etiam
talibus ad sapientiā, ut minime carnosī sint. Nam ad carnis
bonam habitudinem, ardoris inflammationē fieri necesse
est. Quum autem tale quid huiusmodi anima perpetitur, ad
infantiam adigitur, ex superata aqua adacta. Talibus con-
fert actiones obire ac transigere à cibo accepto magis quàm
ieiū. Si. Scilicet uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
do immutari uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
superetur aqua uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
necesse est somnia videre, vocant autem ipsos subfuriosos.
Nam res valde propinqua infantia est. Et enim à breui & in-
cunctis uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
me boni habit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
ter a his somniis alet uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
exercit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
non subacta, & aliter uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
culi ex uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
posuit, si uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
zumum. De ambal uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
ceat uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
ut uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
à uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
C. Cōfert & in a state inter diu som-
no uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
tur. Conueniens est etiam vere veratris purgare, fomentis
antea præparatos, deinde sensim ad diætam inducere, & ne-
que hinc ieiunium actiones obire oportet. Et ex hac sanè
cura, huiusmodi anima sapientior facta fuerit. Sapientis qui-
dem igitur ac delipiens uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
est quemadmodum uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
melior, & deterior fieri. Ceterum curi uti uti sit uti uti sit
præualecente, uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
nate similiter, aqua præualente in temperamento, ignem
augere. Ut uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
fuit. At uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
hæc est, uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit
lus. Taliam omni uti uti sit uti uti sit uti uti sit uti uti sit

Quid va-
ria hæc na-
tura a cate-
ris.

Qui nutri-
cat.

Quæ nulla
cura nutre-

meat caussa est, per qualia enim vasa secedit, & ad qualia D
allabitur, & qualibus ammiscetur, talia sapiunt. Ob id itaq;
impossibile est talia ex diata transmutare. Naturam enim
obscuram transformare non est possibile. Similiter autem
& vocis qualescunque tandem fuerit meatus spiritus caussa
sunt, per qualescunque enim aer mouetur, & ad qualescunq;
allabitur, talem necesse est esse vocem: & hanc quidem tum
deteriorem, tum meliorem facere possibile est, quia leuo-
res ac breuiore meatus spiritus facere possibile est. Verum
illa ex diata alterare impossibile existit.

HIPPOCRATIS

COI DE DIAETA SIVE VI-

CTVS RATIONE, LIBER II.

IANO CORNARIO ME-

DICO PHYSI-

CO INTER-

PRETE.

*

Regionum
qualitas.

Loca alta.

REGIONVM singularum situm & natu-
ram hoc modo cognoscere oportet. Et in
summa res hoc modo se habet. Regio
ad meridiem sita calidior est, & siccior,
quam ea quæ ad septentriones iacet, pro-
pterea quod soli propinquior est. Et in his
regionibus necesse est & hominum genera, & nascencia ex
te. ra, sicciora ac calidiora & fortiora esse, quam in contra-
riis. Velut Libyæ gens ad Ponticam & vtriusque vicinæ. Ipsa
autem in loca iuxta seipsa hoc modo habent. Alta & squallida
& ad meridiem sita, sicciora sunt quam campestria & æqua-
liter sita, propterea quod pauciores humores habent. Illa
enim stationem pro aqua pluvia non habent, hæc habent.
At verò lacustria ac palustria humectant & calfaciunt. Et
calfaciunt quidem quia caua sunt & circumdata, & non per-
stantur: humectant autem, quia nascencia ex terra quibus
homines

A homines aluntur, humidiora sunt, & spiritus quem attrahi-
mus crassior est, propter aquæ stationem ac immobilita-
tem. Verum caua loca & non aquosa, siccant, & calfaciunt.

Et calfaciunt quidem quia caua sunt & circumdantur. Sic-
cant autem, tum propter alimenti siccitatem, tum quod spi-
ritus quem inspiramus siccus existens, humorem ex corpo-
ribus trahit in alimentum sibi ipsi, quum non habeat alium
humorem ad quem allapsus nutriatur. Vbi autem regio-
nibus montes adiacent ad austrum, in his squallidi austri
& morborum affiant. Vbi autem ab Aquilone montes adia-
cent, in his aquilones perturbant ac morbos faciunt. Vbi ve-
rò ab Aquilone caua loca vrbibus adiacent, ab æstiuis ven-
tis calida & morborum hæc regio existit, propterea quod ne-
que Aquilo perflans puram spiritus inductionem exhibet,
neque ab æstiuis ventis perfrigeratur. Caterum insula
propinquæ continentem tempestuosiores sunt & agræ in ipsis
hybernamus. Marina verò hyeme tepidiores sunt, pro-
pterea quod niues & glacies incontinenti stationes habent,
& ventos frigidos in vicinas insulas nutruunt. Verum insu-
le intra pelagus positæ non habent in hyeme niuium sta-
tionem. Porro de ventis quam naturam ac facultatem sin-
guli habent, hoc modo cognoscere oportet. Naturam qui-
dem habent omnes venti humectandi ac frigefaciendi, tum
animalium corpora, tum nascencia ex terra, ob hanc caus-
sam. Necesse est omnes ventos spirare à niue, à glacie, & ge-
lu vehementi, & fluminibus, & stagnis, terræque humecta
ac perfrigerata. Et fortiores quidem ventos, à maioribus
& fortioribus, debiliores verò à minoribus & debiliori-
bus. Quemadmodum enim animalibus spiritus inest, sic
etiam aliis omnibus, aliis quidem minor, aliis verò iuxta
magnitudinem. Naturam quidem igitur habent humectan-
di ac frigefaciendi omnes venti. Verum propter situm re-
gionum ac locorum, per quæ venti ad singulas regiones ac-
cedunt, diuersi inter se sunt, frigidiores, calidiores, humi-
diores, sicciores, morbosiores, salubriores. Singulorum autem
causam sic cognoscere oportet. Boreas siue aquilo frigi-
dus spirat ac humidus, quia progreditur à talibus regioni-
bus, metitque per tales locos, ad quos non accedit sol ipse,
neque aerem relucens, humorem ebibat ac exhaurit. Quare
o s ad

Qualitas
insularum.Ventorum
natura.

Septentrio.

Auster.

Qualis sit
auster.Qui venti
boni sunt.Loca non
sana.Cur medi-
terranei ven-
ti sicci.Montani
venti.

ad terram habitabilem accedit suam ipsius vim habens, ubi D
non per regionis situm corrumpitur. & his quidem qui pro-
ximè habitant frigidissimus est, qui verò remotissime, mi-
nimè. Auster autem à similibus aquiloni natura regionibus spirat. Ab Australi enim polo spirans, & à niue multa
glacièque ac gelu fortibus procedens, necessariò his qui pro-
pe ipsum illic habitant talis spirat, qualis nobis est Aquilo.
Verum omnem non item similis accedit regionem. Nam
quum per solis iter & in meridiem spiret, humiditas ipsius à
sole ebibitur, & reticatus rarefcit, quapropter necesse est
ipsum calidum ac siccum huc accedere. In proximis igitur
regionibus necesse est ipsum talem vim calidam ac siccam
exercere. & hoc sanè in Libya facit. Nam & terra nascentia
exarescunt, & homines latenter reticcat. Quum enim non
habeat nec mare, nec flumina unde humiditatem accipiat,
ex animantibus ac plantis humorem exhaurit. Vbi vero pe-
lagus transit, tanquam calidus & rarus existens, multa hu-
miditate regionem in quam illabitur implet, & necesse est
ipsum calidum ac humidum esse, ubi non regionum situs
alterius qualitatis causa existat. Eodem modo etiam alio-
rum ventorum facultates se habent. Caterum iuxta sin-
gulas regiones venti hoc modo se habent. Venti ex mari
in regiones illabentes, sicciores quodammodo sunt. Qui ve-
rò à niue aut glaciè, aut stagnis aut fluminibus procedunt,
omnes humectant ac frigefaciunt, tum plantas, tum animan-
tia, & sanitatem corporibus exhibent qui nò frigiditate su-
perexcellunt. Hi enim lædunt, propterea quod magnas muta-
tiones calidi ac frigidi in corporibus inducunt. Hæc autem
perpetuantur hi qui in regionibus habitant palustribus ac
calidis, prope flumina magna. Reliqui verò venti qui à
prædictis spirant viles sunt, tum aerem purum ac sincerum ex-
hibentes, tum animæ calori humiditatem præbentes. Qui-
cunque verò venti ex terra accedunt, eos necesse est sicciores
esse, tum à sole, tum à terra reticatos. Quum autem non ha-
beant venti unde alimentum trahant, à viuentibus humorem
trahentes, & plantas & animalia omnia lædunt. Et qui-
cunque venti relictis montibus ad vrbes accedunt, non so-
lum siccant, sed etiam turbant spiritum quem inspiramus, &
corpora hominum morbosa faciunt. Naturam quidem igitur
& vim

A & vim singulorum sic cognoscere oportet. Quomodo autem
ad singulos se præparare oporteat, in sermone progressu de-
clarabo. At vero ciborum ac potuum singulorum vim, tum
eam quæ secundum naturam est, tum eam quæ per artem
accessit, hoc modo cognoscere oportet. Quicumque igitur
in summa dicere aggressi sunt, aut de dulci, aut pingui, aut
aut salso, aut asperius cuiusdā consimilis facultate, non
rectè iudicant. Non enim eandem vim habent, neque dulcia
inter se, neque amara, neque vlla aliqua eiusmodi. Multa
enim ex talibus sunt quæ & aluum emolliunt, & sistunt, sic-
citateque & humectant. Similiter autem etiā in reliquis omni-
bus. Sunt & quæ adstringunt, utrumque aluum mouet, & vri-
nam cient. Sunt quæ neutrum horum faciunt. Si similiter &
ex calfacientibus ac reliquis omnibus, alia aliā facultatem
habent. De omnibus quidem igitur impossibile est qualia
nam sint declarare. Verum quam singularem vim habeant,
docebo. Ordeum natura quidem frigidum est & siccum. Ordeum.
Inest & purgatorium quiddā à succo palearum. Eius signum
habebis si voles ordeum non purgatū coquere. Purgat enim
is succus fortiter. Si verò decorticatum coxeris, perfrigerat
magis ac aluum sistet. Quam autem tostum fuerit, hu-
mor quidem purgatorius præ igne perit. Frigiditas autem
& siccitas relinquitur. Quæcunque verò perfrigerate ac sic-
care oportet, ad ipsum potentiam transigunt. Maza omnis ge-
neris hic vim habet, facultatem autem habet maza hæc talem, fa-
rina ex toto collata alimentum quidem minus habet, ve-
rum magis per aluum secedunt. Pura autem magis nutriunt,
minis verò per aluum secedunt. Maza prius subacta, resper-
sa, vino dulci non emollita, leuem facit, & per aluum secedit,
ac frigefacit. Et frigefacit quidem, quia frigida aqua made-
facta est, per aluum autem secedit, quia cito concoquitur. le-
uem verò facit, quia multum alimenti cum statu foras exer-
nitur. Quum enim transitus alimenti angustiores sint, aliud
insuper accedens non suscipiunt, & quod quidem cum sta-
tu attenuatum est, foras excernitur, quod vero in eis manet,
statum inducit, & partim supernè eructatur, partim infer-
ne secedit. Multum itaque alimenti à corpore diffunditur. Si
verò velis mazam statim ut subacta est exhibere, talis re-
accetoria est. Quum enim potentia hec existat, & non sit
madefacta

madefacta, atque sic preparata in ventrem illabatur, humorem ex ipso trahit calidum existentem. Solet enim calidum attrahere frigidum, & rursus frigidum calidum. Consumpto autem humore ex ventre necesse est sicari. Aqua vero quæ vnâ cum maza ingressa est, frige facit. Quæcunque igitur sicare oportet aut frige facere, aut ventris profusio diffusum, aut alia quapiâ eiusmodi caliditate, maza efficax existit. At verò siccam, vino dulci emollita ac trita maza, siccat quidem non similiter, propterea quod vehementer est adstricta, alimentum verò plurimum corpori præbet. Nam vt leniter liqueat alimentum transitus suscipiunt. Per aluum quidem igitur tarde secedit, statum autem non inducit, nec, eructum. Quæ verò & aqua, & vino dulci emollita ac prius subacta est, nutrit quidem minus, per aluum autem secedit, & statum magis inducit. Cyceon autem solum in aqua quidem frige facit ac nutrit, in vino verò calfacit ac nutrit, & aluum sistit. In melle autē calfacit quidem minus ac nutrit, per aluum verò magis secedit, si non meracius mel fuerit: sin minus, non secedit, sed aluum sistit. In lacte verò bene alunt omnes Cyceones, hoc est farina. Veruntamen ouillum aluum sistit, caprinum verò magis per aluum secedit. Bubulum verò minus. Equinum autem & asininum magis secedunt. Triticum fortius est ordeo & magis nutrit, minus autē per aluum secedit, tum ipsum, tum succus. Panis autem ex tota farina collata, siccat & per aluum secedit. Purus autem magis nutrit, minus verò secedit. Ex ipsis porro panibus, fermentatus quidem levis est & secedit. Ex levis quidem est, quia à fermenti acore humiditas consumpta est, quæ sanè ab alimentum existit, secedit autem, quia cito concoquitur. Non fermentatus secedit quidem minus, nutrit autem magis. Qui succo subactus est, leuior est, & multum nutrit, ac per aluum secedit. Nutrit, quia purus est, levis est, quia leuissimo subactus est, & fermentatus ac tostus ab eodem est: per aluum secedit, quia passio, & aluum mouente tritici parte, permixtus est. Ex ipsis autem panibus maximè alit, propterea quod minimè exurit humiditas ab igne. Et furnacei panes magis alunt quàm focarij & veruarij, propterea quod minus exuruntur ab igne. Clibanò autem cocti & subcinericij siccissimi sunt, hi quidem propter cinerem, illi verò per testam humore priuari.

Cyceon.

Lac.

Triticum.

Panis varias.

A Similaginei omnium horu fortissimi sunt. Et adhuc magis qui ex alica fiunt, valdeque nutriunt, verum non similiter secedunt. Farina pura in aqua pota frige facit, & lotura pollicis tritici. Purfurum succus coctus, levis, per aluum secedit. Verum farina in lacte datæ magis per aluum secedunt, quàm in aqua, propter serum, & maximè inter aluum mouentia numerantur. Quæcunque verò farinæ cum melle & oleo coquuntur, aut assantur, omnes æstuosa sunt, & ructum ciēt. Et ructum quidē ciēt, quia probè alentes non secedunt. Æstuosa autem sunt, quia pingua, & dulcia, & inter se concorant, non eadem coctura indigentia, in eodem sunt. Similago & alica cocta, fortia sunt & alunt, non tamen per aluum secedunt. Trygis ad est, Tragus siue olyra, leuior est tritico, & quæ ex ipsa fiunt similiter vt ea quæ ex tritico parantur, & magis per aluum secedunt. Avena comesta humectat ac perfrigit, itēque in sorbitione accepta. Polenta ac farina recentiores sicciores sunt vetustis, quia igni & præparationi propinquiores existant. Vbi verò vetusta fiunt, calor exhalat, & frigidas inducit. Panes calidi siccant, frigidi minus, gratitatem autem quandam inducunt. Fabæ alunt, aluum sistunt, & inflant. Inflant, quia meatus aliud insuper accedens alimentum non suscipiunt. Aluum sistunt, quia totam alimentum fecem habent. Pisæ inflant quidem minus, per aluum autē magis secedunt. Ochri siue erulii, & dolichi siue phasoli ac siliquæ, hi magis per aluum secedunt, minus inflant, & probè alunt. Cicer album per aluum secedit, & per vrinam eiicitur, & alit. Et alit quidem, carnosum in ipso. Per vrinam verò eiicitur, dulce, per aluum autem secedit, saluginosum. Milij grana ac paleæ siccant, & ventrem sistunt, & cum sicibus, fortibus doloribus conferunt. Ipsum autē Milium coctum alit, non tamen aluo secedit. Lentæ æstuosæ sunt & turbatiuæ, & neque per aluum secedunt, neque ipsa sistunt. Erum aluum sistit, & robustum est, & trasse facit, & explet, & boni coloris hominem facit. Lini semen comestum aluum sistit, labet & quiddam frige facit. Horminum semen continuius lini semini facit. Lupini natura robusti sunt & calidi, verum per præparationē leuiiores ac frigidiore sunt, & aluo secedunt. Ino lumenat & aluo secedit. Cucumeris semen per lotiū magis abit quàm secessum.

Similago.

Trygis.

Avena.

Polenta recentior.

Panis calidi.

Faba.

Pisum.

Ochri.

Cicer.

Milium.

Lens.

Erum.

Linum.

Horminum.

Lupinum.

Ino.

Cucumis.

Explet

Coicus.
Papauer.

Caro cuius-
que anima-
lis.

Caro aui-

Explet autem & crassescit. Et secedit quidem per alium, propter paleam externam, explet autem & crassescit, propter carnem. Lotum verò secedit quidem verum minus, crassescit autem & explet magis, humectat autem & vrit, propter pingue & oleosum. Coicus alium mouet. Papauer alium sistit, magis autem nigrum hoc facit, sed & alium idem agit, alit autem & robustum est. Horum porro omnium succi carnis alium mouet, oportet itaque in preparatione id obseruare, ut quæ siccare velis, ab his succos detrahas, & carne vtaris. Quæ verò alium mouere velis, ut succo copiosiore, carne verò pauciore & succulentiore vtaris. Ceterum de animalibus quæ in ciborum vsum veniunt, sic cognoscere oportet. Carnes bubule robustæ sunt, & alium sistunt, & agere in ventri concoquuntur, propterea quod crassi ac multi sanguinis est hoc animal, & carnes graues, atque sanguis ac lac. Quorum autem animalium lac tenue est, & sanguis similiter, eorum etiam carnes consumiles sunt. Caprinæ carnes his leuiiores sunt, & magis aluo secedunt. Suillæ robur quidem magis quam hæ corpori inducunt, multum autem aluo secedunt, propterea quod tenues & modici sanguinis venas sues habent, carnem verò multam. Agnæ leuiiores sunt ouillis, & hedinx caprinis, quia exanguiores sunt & humidiores. Quum enim sicca & robusta natura sint animalia, dum quidem tenere sunt, aluo secedunt, ubi verò augmentum sumpserint, non similitur. Et vitulinæ carnes eodem modo se ad bubulas habent. Verum porcinæ & suillæ grauiiores sunt. Quum enim animal sit natura carnosum & exanguis, humiditatis excessum in tenella ætate habet. Quum igitur meatus superaccedeas alimentum non suscipiant, intus manens calfacit ac perturbat ventrem. Asininæ carnes aluo secedunt, & pullorū adhuc magis. Equinæ leuiiores sunt. Caninæ calfaciunt ac siccant & robur inducunt, non tamen aluo secedunt, catulinæ verò humectant & secedunt. Suis syluestris caro siccatur & robur exhibet, ac secedit. Cerui siccatur, minus autem secedit, magisque vrinam prolicat. Leporinæ siccatur sunt & alium sistunt, vrinæ autem cicamentum quoddam faciunt. Vulpinæ humidiores sunt & vrinam cient. Et erinaceorū terrestrium carnes humidiores sunt ac vrinam cient. Porro de volucrum generibus sic res se habet. Omnia serme volucrum genera sicciora sunt quam

A quibus quadrupedia. Quæcunque enim vesicam non habent, neque mingunt, neque sputum aut saliuam fundunt, omnino sicca sunt. Propter caliditatem enim ventris, humiditas ex corpore consumitur in alimentum caliditatis, quare neque mingunt, neque sputum aut saliuam fundunt. Cui autem tales humiditates insunt, id ipsum necessario siccatur, sic ut si in aqua caro est palumbis, deinde columba, tercio loco perditur, ac galli, & turturis, Humidissima verò anseris. Semullege autem volucres, per dictis sicciores sunt. Verum enim vis carnes, & reliquarum auicularum quæ in paludibus degunt, aut in aquis, omnes humide sunt. At vero ex piscibus sicci, siui sunt isti, sicut ipse de reo, calheymus, cuculus, glaucus, perca, thymallus, eues, aut tunc perca, sermo omnes, & ceteri, dasy, luca, elephens, gobius. Iste autem & praedicti itidem, leuiiores sunt etiam pilæ. Nam hi ut quiescentes raram ac leuiorem carnem habent, & rones a tunc & vndas verberantes laeuius tractu, solidiorem carnem habent. Torpedines autem & squatinæ ac rhombi, & huiusmodi, sunt leuiiores. Quæcunque verò pisces in lutosi & aquosis locis alimenta habent, vel in capitones, mugiles, anguilla, & reliqui eiusmodi, grauiiores sunt propterea quod ab aqua & luto, & in his nascentibus, alimenta habent, a quibus etiam spiritus in hominem ingrediens ipsum lædit ac grauat. Fluminatiles autem & palustres his adhuc grauiiores sunt. Polypi verò & sepiæ, & eiusmodi pisces, neque pisces velut videntur sunt, neque per alium secedunt, quapropter etiam oculos comesti grauant lufcula tamen, horum alium mouent. Ceterum conchyliæ velut Conchyliæ. sunt per se, ut puta, patella, buccina, ostrea, ipsa quidem siccatur, ducit autem ipsa alium mouent. Mituli vero & peccines ac tellinæ magis aluo secedunt. Vtrique autem & charitæ, quoslibet generis pisces, maxime humectant ac alium mouent. Ceterum in maceon, in oua, & locustarum humor, & mactuli & vites, accatæ, magis quidem humatiles sed & marum alium mouent & vrinam cient. Sallamenta siccant & attenuant, pleraque etiam alium leuiter mouent. Ex salisamentis sicciora sunt matruada, de turturibus, & humidissima autem sunt palustria. Ex ipsis autem salisamentis pisces perca appellati valde sicci sunt. Animalium porro cicurum ea quæ in syluis & agris pascuntur, sicciora sunt his quæ intra ades

Pisces.

Pisces er-
rones.

Pisces gra-
uiiores, &
contra.

Sali pi-
ces.

Animaliū
& carniū
diuersitas.

Hippocratis Liber I I.

sedes nutriuntur, quia la bore resiccantur, itémq; prae Sole ac frigore, & spiritu licciore nutriuntur. Verū syluestria sicciiora sunt mansuetis, & crudiiora ac sylvarum materie pasta, itémque parum edacia, licciora sunt edacibus. Et frugiuora herbiuoris sicciora sunt. Et frugiuora non frugiuoris, & paucibiliba m itibilibis, & sanguine referta exangibus ac paucū sanguinem habentibus, & qui in vigore sunt vetustus valde ac iuuenilis, & mascula femineis, & castrata non castratis, & nigra albis, & hirta nudis. Contraria verò his humidiora sunt. Ex ipsius autem animalibus carnes ha fortiores sunt, quae optimè exercētur ac sanguinolentissimae sunt, & in quibus recumbunt, leuissimae autem carnes sunt, quae minimè exercētur, & in vmbra degunt, & in intimis animalis partibus sitae sunt. Exanguium autē partium robustissimae sunt, cerebrum & medulla. Leuissimae verò carniū partes sunt capitales, & sub ventre, musculi, pedes, Ex piscibus siccissima sunt supernae partes, leuissimae sub ventre, Et capita ipsorum humidiora sunt, propter pinguedinē ac cerebrum.

Oua quaelia. Oua volucrum robustum quid habent, & alunt, & insant. Robustum quid habent, quia generatio est animalis. Alunt quia hoc est pulli lac. Insant, quia ex parua mole in multam diffunduntur. Caseus robustus est & aestuosus & alit. Robustus quidem, quia proximus est generationi. Alit autē, quia carnosae reliquiae sunt lactis. Aestuosus est, quia pinguis. Aluum autem sistit, quia succo & coagulo compactus est. Aqua frigefacit. Vinum calidum est & siccum, Habet & purgatorium quiddā à materia. Vina nigra & austera sicciora sunt & aluum non mouent, neque vrinam cient, neque saluam faciunt. Siccant autem & calefaciūt, humiditatem ex corpore consumentes. Mollia verò nigra humidiora sunt, & insant atq; aluum magis mouēt, Dulcia nigra humidiora sunt, calefaciunt autem & insant humiditatem inducentia. At verò alba & austera calefaciunt, magisque vrinam cient, quā aluum mouent. Noua vina aluum magis mouent, quia propiora musto sunt, itémq; alunt, & odorata magis quā inodorata eiusdē aetatis, quia magis concocta sunt, & crassa magis quā tenuia. Verum tenuia dulcia magis vrinam cient, & aluum mouent, & humectant corpus & sanguinem debilem faciunt, & aduersarium corporis sanguinem in corpore au

De Dieta.

113

A re augent. Mustum inflat, & subducit, ac conturbat feruens in ventre, & aluum secedit. Inflat quidem, quia calefacit, subducit autem ex corpore, quia purgat, conturbat autem, quia feruet in ventre, at p ita aluum secedit Vina acida frigefaciūt, at tenuant & humectant I rigetaciūt quidem & attenuant humiditatis euacuationē à corpore facientes, humectant autē per aquam vna cum vino ingreditentem. Acerum frigefacit, quia colligans humiditatem in corpore consumit sistit autem magis quā mouet aluum, quia nō alit & acre est. Sapa calefacit & humectat ac subducit calefacit, quia vinosa est humectat, quia alit subducit quia dulcis est Vinum recens sub corculum expressum & nondū excolatum h inest, subducit, & inflat, quia etiam mustum idem facit Mel calidum est & siccum, si metacum sit, cū aqua autem humectat & aluum mouet Inthos, pituitosis verò sistit. Dulce verò vinum pituitosis magis aluum secedit De oleribus porrò hoc modo res se habet Allium calidum est, & aluum mouet & vrinam cient corpori, oculis verò non est commodum Multam enim corporis purgationem faciens, visum hebetat, aluum autem & vrinam mouet propter vim purgatoriam: coctum delibius est quā crudum, statum autem inducit, propter spiritus intentionem. Cepa visui cōmoda est, corpori verò mala, quia calida & aestuosa est, & aluum secedit, & alimentū quidem nullum corpori praeber neq; utilitatem, calefaciens autem siccac propter succum. Porrum calefacit quidem minus, vrinam verò cient, & aluum mouet, hirtet & quid purgatoriu, humectat autem & ructū acidum sedat. Praestat à reliquis cibus postremum ipsum e lere Raphanus siue radícula, humectat pituitam diffundens sua acrimonia, folia minus prosunt, praeterquam ad articulare morbum Radix virosa est, innatās ac argre concoctilis Nasturcium calidum est, & carnē liquat. sistit autem pituitam albam, quare vrinā stillicidiū inducit. Sinapi. Coniandru. Sinapi calidum est & aluum mouet sed & hoc vrina diffundentem facit. Quin & Fruca idem facit Coriandrum calidum est, & aluum sistit, & ructum acidum sedat, & somnum conciliat, si postremum edatur Iactuca frigidissima est, prius quā in succum liqueat, de vilitatem autem quondam corpori inducit Anethum calidum est, & aluum sistit, & Anethum. Aernutamenta sedat olfactatum. Apium magis vrinam cient Apium. p quam

quàm aluum mouet, & radices magis quàm ipsum, aluum D
 Ocyum. mouent. Ocyum siccum est & calidum: & aluum sistit.
 Ruta. Ruta urinam magis quàm aluum mouet, Habet & vim
 quandam conculcanda, & ad medicamenta noxia comoda
 Asparagus. Asparagus siccus est & aluum sistit. Salua
 Salua. sicca est & aluum sistit. Solanum frigidat, & si men in
 Solanum. somnis effunderenō permittit. Portulaca fluuiatilis frige-
 Portulaca. facit, sale verò condita ac seruata, calfacit & purgat. Cala-
 Calamina. mintha calfacit & purgat. Mintha calfacit & urinā ciēt, &
 Mintha. vomitus sistit. Et si quis semen eius saepe comedit, collique-
 facit ut quis distuat, & arrigere prohibet, & corpus debile
 Rumex. facit. Rumex calfacit ac aluum mouet. Atriplex humida
 Atriplex. est, non tamen aluum mouet. Bitum calidum est, non mo-
 Brasica. uens aluum. Brasica calfacit ac aluum mouet, & biliosa
 ducit. Betæ succus quidem aluum mouet, ipsum autem
 olus comestum sistit. Radices verò magis aluum mouent.
 Cucurbita. Cucurbita frigidat & humectat, & aluum mouet.
 Rapum. Rapum astuosum est, humectat autem & conturbat cor-
 pus, non tamen aluo secedit, & urinæ difficultatem indu-
 cit. Pulegium calfacit & aluum mouet. Origanum cal-
 Origanum. facit, & biliosa subducit. Thymbra similia origano effi-
 cit. Thymum calidum est, per aluum secedit & mingi-
 Thymum. tur, ducit & pituitosa. Hyssopum calidum est & pituita du-
 Hyssopum. cit. Porro syluestria olera, quæ os calfaciunt, & odorata
 Herbarum. sunt, ea calfaciunt & minguntur magis quàm per aluum se-
 vites. cedunt. Quæ verò humidam habent naturam frigida inque
 ac fatuam, & odores graues, magis per aluum secedunt, quàm
 per urinam. Quæ autem acerbæ & austera sunt, aluum si-
 stunt. Quæ acris & odorata sunt, urinam ciēt. Quæ acris
 & sicca in ore sunt, ea omnia siccant. Quæ acida sunt, frige-
 faciunt. Caterum succi urinam ciētes sunt, crethmi, z-
 pij, alij cremor, cytisi, sceniculi, porri, adianti, solani, qui &
 frigidat. Item scolopendrium, mintha, sceleri, caucalides,
 hyperici, vrticæ. Aluum autem mouent & purgant, cicery,
 lenticula, ordeum, betæ, brasica, mercurialis, sambucus, eni-
 cus. Hæc omnia aluum magis mouent quàm urinam. At ve-
 roma. rō de pomis hoc modo se res habet. Quæ quidem feminibus
 referat sunt, ea magis aluum mouent. Item viridia magis
 Mora. quàm sicca. Verū vis & facultas ipsorum referatur. Mora
 calfac

A calfaciunt & humectant ac aluo secedunt. Pira matura cal- Pira.
 faciant & hanc tunc ac aluum mouent. Dura vero sistunt.
 Pira syluestria hyberna, matura, aluum mouent ac purgāt.
 Crata vero sistit. Mala dulcia agre concoquantur. Acida Mala dul-
 vera & matura nuda Cydonia adstringunt & non mouēt. ca
 aluum. Succus autem malorum vomitus sistunt & urinā ciēt. Corona.
 & ante vomitum olores ipsorum idem præstant. Mala syl-
 uestria aluum sistunt. Cocta comesta magis aluum mouent.
 Verū ad respirationē quæ erecta ceruice sit, & succi ipso-
 rum, & ipsa quoque, hausta prolixa. Sorba, Mespila & Cor-
 na, & quæcunque alia huius generis poma, aluum sistunt & Sorba.
 acerba sunt. Mala punice sulcis succus aluum mouet, habet Mesp. Cor-
 na.
 autem quid astuosum. Mala punice vinosa, minus astuosa Mala puni-
 sunt. Acida verò magis frigidat. Nuclei autem omniū ca.
 sistunt. Cucumeres crudi, frigidi sunt & agre concoctiles. Cucumis.
 Maturi autem & pepones, minguntur & per aluum secedunt. Pepones.
 verū statiosi sunt. Botri uuarum calidi sunt & humida, ac Vitis.
 aluum mouent, maxime albi. Dulces quidē igitur calfaciūt
 fortiter, propter quod multum iam caliditatis habent. Im-
 maturæ verò minus calfaciunt, magis autē purgant potati.
 Ficus & vix passæ astuosæ sunt, sed aluum mouent. Ficus Ficus.
 viridis humectat & aluum mouet, ac calfacit, humectat,
 quia succo plena est. Calfacit propter succum itidem, aluum
 mouet, propter succi dulcorem. Præter ficus pessima sunt,
 quia succulentissima, optima autē sunt posticæ. Ficus ari-
 da astuosa sunt, sed aluo secedunt. Amygdala astuosa sunt, Amygd.
 C. verum probè nutriunt. Astuosæ quidem sunt propter pin-
 gitudinem, nutriunt autem propter carnositatem. Noces, Noces.
 rotunda similes his sunt. Latæ verò in uix probè alunt, &
 aluum mouent. Depurata verò etiam statim inducunt. Tu-
 nucæ verò ipsarum alui sistunt. Aeythie glandes, & quæ-
 cina fagum glandes, aluum sistunt cruda & assata, cocta
 verò minus. Pili guæ, carnes astuosæ sunt, sed aluum mouēt,
 Carnes enim, ac assata in vino quidem siccant & alunt,
 & siccant quidem propter vinum, alunt autem propter car-
 nem. In aceto autem assuat & calfaciunt quidem, verū
 minus propter acetum, multum autem nutriunt. At verò
 sale seruata, quæ quidem aluum humiditate per salem pri-
 uata, attenuant autem & siccant, ac sufficienter aluum mo-
 uent.

Qui vires
demantur &
augeantur

Tosta.

In siccis lo-
cis nata.

uent. Caterum vires singulorum detrabere, & addere ac au-
gere, hoc modo oportet. Ex igne & aqua omnia constan-
tur, & animalia, & terra nascentia, & ex his angelantur, & in
hac feceruntur ac resoluntur. Fortius quidem igitur edu-
liorum vim sepe coquendo ac frigesfaciendo detrabere oportet,
& vice versa augere. Humidorum autem torrendo ac as-
sando humiditatem eximere. Siccorum vero rigando ac ma-
defaciendo. Salsorum rigando & coquendo. Amatorum &
acrium dulcium mixtura. Acerborum pinguium tempera-
mento, & de reliquis omnibus ex predictis iudicium facere
oportet. Quaecunque tosta aut assata sunt, aluum magis ti-
stunt quam cruda, propterea quod humiditas itemque pin-
guitudo per ignem ablata sunt. Quum itaque in ventrem
inciderint, humiditatem ex ventre trahunt, & oscula venarum
concludunt siccantque, ac calefaciunt, quare transitus humi-
ditatis sistunt. Quae vero ex inaequalis ac siccis & astuosis lo-
cis veniunt, ea omnia sicciora ac calidiora sunt, & robur am-
plius corpore exhibent, propterea quod pari mole ac copia
graviora sunt & densiora, & maiorem redditum tribuunt, quam
quae ex humidis & riguis ac frigidis. Haec enim humidiora
sunt & leuiora ac frigidiora. Non igitur ipsius cibi & potus,
& animalium ipsorum vim nosse oportet, sed etiam partium unde
sunt. Quum igitur forte alimentum corpori offerre voles, &
ex iisdem cibis, his quae ex inaequalis locis veniunt utendum
est, & cibis, & potibus, & animalibus. Vbi vero leuiore & hu-
midior, his quae ex riguis veniunt uteris. Dulcia & acria, &
salsa, & amara, & austera, & carnosia calfacere solent. Item
quae sicca sunt, & quae humida. Quaecunque igitur de sicca
parte plus in se habent, ea siccant & calfaciunt. Quae vero hu-
midae partis plus habent, ea omnia calfacientia humectant, &
aluum magis movent quam sicca. Nam ubi alimentum am-
plius corpori prehaeruit, reuulsionem in ventre faciunt, &
humectantia aluoscedunt. Quae autem excalfaciencia sic-
cant, tum edulia, tum pocula, neque saluam, neque vrinam,
neque secessum facientia, corpus siccant, idque ob hanc causam.
Corpus calfactum humore vacuatur, & pars eius ab ipsis
cibis, pars in alimentum caloris ipsius animae consumitur. Pars
etiam calfacta & attenuata per ipsum corpus expellitur. Dul-
cia & pingua ac oleosa replent, quia ex modica mole mul-
tum

At cum diffunduntur. Calfacta autem & diffusa, caliditatem in
corpore replent ac tranquillam esse faciunt. At vero aci-
da, & acria, & austera, & acerba, & ex toto collata, & sicca, non
replent, propterea quod oscula venarum aperiunt & expur-
gant, & partem siccantia, partem mordentia ac adstringentia,
humiditatem carnis horrent ac confidere & in modica mole
contrahi faciunt, atque ita vacuum multum in corpore
fit. Quum igitur vires a modicis impleantur, a pluribus eva-
cuant, talia sunt. Recentia omnia maiorem quam alia
fortitudinem habent, propterea quod propinquiora viui sunt.
Verum antiqua & marida, magis quam recentia aluum mo-
uent, quia propiora putredini sunt. At vero cruda alunt &
ructus cient, propterea quod quae ignem coquere oportebat,
ea venter transigit, debilius quum ingesta sunt existens. Ca-
terum obsonia ex variis intritis preparata, astuosa & humi-
da sunt, propterea quod pingua, & tosta, & calida, & inaequa-
les inter se vires habentia, in eodem cohaerent. Verum quae
in muria preparantur, meliora sunt, & non astuosa. Porro
de balneis hoc modo habet. Aqua potabilis humectat & fri-
gesfacit, exhibet enim corpori humiditatem. Salsum autem bal-
neum calfacit ac siccat. Quum enim natura calidius sit, tra-
hit a corpore humiditatem. Calda autem balnea ieiunum
attenuant ac frigesfaciunt, per caliditatem enim humiditatem
de corpore auferunt, euacuata autem de carne humiditatem,
corpus perfrigeratur, a cibo accepto eadem calfaciunt, ac hu-
mectant, ea quae supereminet in corpore diffundentia in
maiorem molem. Balnea autem frigida vice versa, vacuo
quidem corpore praebent quandam caliditatem. Vbi autem
cibus ingestus est, ab humido existente detrabunt, & frigi-
dum existens siccitate replent. Non huius siccitatem quum hu-
miditas confirmat ut. Similiter etiam vinctus negligens.

Vinctus vero et ille, humectat, ac molit. Sol & ignis sic-
cant, propterea quod quum calida sunt & sicca, humiditatem
ex corpore trahunt. Vincta & frigus moderata humectant
dant enim magis quam accipiunt. Sudores omnes abeun-
tes siccant & attenuant, humore ex corpore deficientes. Co-
tus attenuat, humectat & calfacit, Calfacit quidem propter
laborem & excretionem frigiditatis. Attenuat autem pro-
pter euacuationem: humectat, propter colliquationis reli-
quias

Qui pauca
laeuat.

Obsonia
ex intritis
variis con-
dita.

Balnea.

Balnea ca-
lida.

Frigida.

Vinctio.
Sol, ignis,
Vincta.
Sudores.
Cotus.

- Vomitus.** quia in corpora pra labore. Vomitus attenuant propter ei-
bi euacuationem, non tamen siccant, si quis post die recte
cuiet, sed humectant, propter repletionem & colliquatio-
nem carnis pra labore. Si vero quis hinc post die co-
sumu in alimentum caliditatem, & dia tam sensim adhibeat,
siccant. Ventrem autem compactum vomitus soluit, & e-
gerentem magis quam oportet, sistit, illum quidem hume-
ctans, hinc vero siccans. Quum igitur alium quis sinter
volet, auidi deuoratam cibum euomere oportet, proutquam
humescat & infra det. ahatur, & magis acerbis & austeris
dubis vii. Vbi veri solute alium quis vehit plurimum tem-
pore cibis immorari confert, & acerbis, ac salis, & pingui-
bus ac dulcibus, tum cibis, tum potibus vii. Somni reu-
num attenuant & frigiditatem, si non longi fuerint, pra sen-
tem humiditatem euacuantes. Qui vero magis calefaciunt,
colliquant carnem, & corpus diffundentes exolunt, ac de-
biles faciunt. à cibo vero sumpto calefacientes humectant, ali-
mentum in corpus diffundentes. à matutinis autem deambu-
lationibus somnus maxime siccatur. Vigilia in exsatiatis cibis
noxia est, non permittens cibum liquari ac concoqui. Ieiun-
nos autem attenuat quidem, verum minus ludit. Segnities
ac oia humectat, & corpus debile facit. Animam enim quies-
cens humiditatem ex corpore non consumit. Labor sic-
cat, & corpus robustum facit. Semel in die cibum capere at-
tenuat, & siccatur, & alium sistit, propterea quod per ani-
ma caliditatem humiditas ex ventre & carne consumitur.
- Prandium.** Prandium contraria facit. Aquae poras calidas attenuat,
Potusque similiter & frigidus. At vero & spiritus, & cibis, & potus, hu-
miditatem in corpore congelant, si excellenter frigida fue-
rint, & per congelationem ac frigiditatem alios sistunt. Nam
animi humiditatem superant. Rursus autem etiam calidi-
tas excessus eandem congelant, in tantum ut diffundi ne-
queat. Quaecunque vero calefacientia corpus, & alimentum
non praebentia, carnem humiditate euacuant etiam excessi-
sum non facientia, ea frigiditatem homini exhibent. Nam
praesente humiditate mota, statim ab ipsa repletur ac perur-
getur. Caterum quam vim labores habent nunc expo-
nimus. Sunt enim alij naturales, alij violenti. Naturales igitur
sunt. Visus, labor, auditus, vocis, curarum. Vafus quidem, igitur
salis

talis vis est. Anima in id quod videtur intenta, mouetur &
calefit. Calida vero, euacuata humiditate siccatur. Per
auditum vero illabente humore, anima cocutitur & laborat, la-
borans autem calefit & siccatur. Qui vero, qui sunt homini-
bus in curia anima, cuius ab his calefit ac necitur, & humidi-
tatem eorum laborat, & carnes attrahit & hominem euacu-
uat. Quicumque vero, vocis, curarum, laboris, aut lectio,
aut cantus, emittit humorem movent, mota autem siccatur
& calefit. Humiditatem in corpore consumit. At vero deambula-
tiones, & deambulationes, & maxime pra reliquis naturales
sunt, illa septem autem qui sunt in corpore. Vis, spiritus, & salis est.

Deambulationes. Deambulationes accendunt alium corpus, & ventrem siccant,
ipsaque immaturum hinc non siccant hac causam. Quum mo-
uetur homo, calefit corpus, atque, cum. Attrahit igitur hu-
miditatem e corpore, & alium autem fieri non siccatur. Corpus qui-
dem igitur repletur alius vero attenuatur. Siccatur autem
eadem ob hanc causam. Quum corpus mouetur & calefit,
quod tenuissimum est alimentum consumitur, partim per insi-
tum calorem, partim vero vi, à cuius foras excernitur, par-
tim etiam per leuium emittitur. Quod vero tenuissimum est de
cibus relinquitur. Quare vna cum alio etiam caro resiccatur.

Matutinae deambulationes. Matutinae deambulationes attenuant, & partes circa caput
leues, & agiles, ac promptas reddunt, & alium solunt. Atte-
nuant quidem, quia motum corpus calefit, & humiditas atre-
nuatur ac purgatur, partim per spiritum ac fatum, partim
vero emungitur & excreatur, sed & aliqua pars in alimen-
tum caliditatis animae consumitur. Alium autem solunt quia
quum calida sit, frigidus spiritus superne allabente, caliditas
frigiditati cedit. Leues autem partes circa caput faciunt, ob
hanc causam. Quum euacuata est alius, ex reliquo corpore
& capite humiditas in seipsam attrahit, immixta calida exi-
stens. Euacuato autem capite, & visus & auditus depur-
gantur, & homines agiles fiunt. Deambulationes autem post
exercitum corporis puras reddunt, & attenuant, non permit-
tentes carnes colliguntur in fieri pra labore, sed ipsam de-
purgant. Ceterum curas, & ac curas sensim factas, cal-
facientes carnem concoquere ac dissolvere possunt, & vim
ciborum in carne concoquunt: verum corpora tardiora ac
maiora reddunt quam cursus circulares. Et multa cum de-
cibus

Cursus ve-
luti.Cursus re-
cti.Cursus cir-
culares.

Lucta.

αλινδνοικ.

ἀποχρῆν.

απορροια-
χινη, κα-
ταρροια.
pulvis &
oleum qua-
le.

tibus commodiores sunt, & hyeme magis quam æstate.

Qui verò in veste sunt, eandem vim habet, magis autem excalescunt, & corpora humidiora faciunt, & decoloratio-
ra: quia sincerus spiritus allabens ipsa non depurgat, sed in
eodem spiritu exercentur. Conferunt itaque & siccis, & car-
nolis qui carnem demoliri & abolere volunt, itemque senio-
ribus, propter corporis frigiditatem. Cursus autem recti
reuertentes, & equestres indefuncti, carnem minus diffun-
dunt, attenuant autem magis, propterea quod externis ani-
mæ partibus hi labores sunt, & humiditatem ex carne re-
uellunt, & corpus attenuat ac siccant. Circulares verò cur-
sus carnem minimè diffundunt, attenuant autem & disten-
dunt carnem & ventrem maximè, propterea quod acutissi-
mo spiritu vtentes, humiditatem in seipsos celerrimè tra-
hunt. At verò concussiones siccant quidem derrepente, non
sunt autem idoneæ, neque commodæ: nam concussiones in-
ducunt: quia excalescitur corpus, cutem quidè fortiter at-
tenuat, carnem verò manus coagmentat quam cursus circula-
res, carnem autem humore euacuant. Commotiones &
allevationes carnem quidem minimè excalescunt, corpus
autem & animam iritant, & spiritu euacuant. Lucta & fri-
catio, externis corporis partibus magis laborem exhibent:
calescunt autem carnem, & corroborant ac augeri faciunt,
ob hanc causam. Quæ ex natura solida sunt, confecta con-
sident ac coagmentantur, quæ verò caua sunt, augescunt.
Quod itaque densum est in carne, id confectum coagmen-
tatur, caua verò augescunt, itemque venæ. Nam carnes cal-
factæ ac siccata, alimentum in seipsas per venas trahunt, de-
inde augescunt. Volutatio in pulvere consumilia luctæ
efficit. Magis autem siccatur propter puluerem, & minus in-
carnat. Micatio per summas manus attenuat, & carnes
furfum trahit. Follis, & manuum ad rythmum motus,
consimilia faciunt. Spiritus detectio, meatus disparare, & cutem
attenuare, & humiditatem sub cutem extrudere potest.

Exercitia in pulvere & oleo in tantum differunt, quod
pulvis quidem est frigidus, oleum autè calidum. In hyeme
igitur oleum corpus magis auget, propterea quod frigus
prohibet à corpore quid auferre. In æstate verò caliditas
excessum faciens, carnem liquat: quum & à tempore, &
oleo.

oleo, ac labore, corpus calefiat. At verò pulvis qui inter
exercendum accedit, in æstate quidem magis auget. Nam
frigesfaciens corpus, in excessum cal fieri non permittit. In
hyeme verò frigus & algorem inducit. Morari in pulve-
re post exercitia in æstate, modico tempore, confert frigesfa-
ciendo. Verum longior mora superexceat, & corpora dura
& lignosa efficit. Frictio ex oleo & aqua mollit, & non ve-
hementer excalescit sunt. Porro de lassitudinibus quæ in
corpore sunt, hoc modo res se habet. Homines in exerci-
tati ab omni labore lassantur. Nulla enim corporis pars
exercitata est ad vllum aliquem laborem. Corpora autem
exercitata, ab insuetis laboribus delassantur. Aliqua verò
etiam à consuetis exercitiis lassantur, si modum excesserint.

Species quidem igitur lassitudinum eiusmodi sunt. Vis Desidia
autem ipsarum sic habet. Etenim in exercitanti humidam car- quod pa-
nem habentes, quum laborauerint corpore calefacto mul-
tam colliquationem remittunt. Quicquid igitur exsuda-
uerit, aut cum corpore depurgatum fuerit, non exhibet ma-
gis laborem in corporis parte præter consuetudinem euacuata.
Quicquid verò ab excretionem intus remanserit, non
solum huic laborem exhibet, sed etiam ei parti quæ humi-
ditatem suscepit. Non enim commoda est corpori, sed infe-
sta. Et in carnes quidem corporum non similiter congrega-
tur. Verum in carnosas partes, quare his laborem exhibet,
donec exiuerit. Tanquam enim circuitum non habens,
C quiescens calefit tum ipsa, tum quæ allabatur. Si igitur mul-
tum fuerit quod excretum est, etiam sanum corpus exsue-
rat, ut totum concalescat, & febrem fortem inducit. Cale-
facto enim sanguine & attracto, celerem circuitum faciunt
ea quæ in corpore sunt, & cum reliquo corpore præ spiritu
purgatur, tum quod compactum est calefcens attenuatur, &
simul ex carne foras sub cutem extruditur, atque hoc sudor
calidus vocatur. Hoc autè excreto, & sanguis in naturalem
statum restituitur, & febris remittit, & lassitudo sedatur
maximè tertia die. Ceterum eiusmodi lassitudinē sic cu-
rare oportet, ut fomentis & balneis calidis id quod compa-
ctum est dissoluamus, & deambulationibus vehementibus
depurgemus, & modico cibo ac arrenuationibus carni euacuati-
onē cogamus ac coagmentemus, & oleo sensim multo
p s tempore

Confric-
tio olei cum
aqua.

Hippocratis Liber I I.

tempore fricemus, vt ne violēter excalescat. Vnguentis etiā d
tum exudatoris, cum mollientibus, vngere ac mollire con-
ducit. At verō exercitatis, ab insuetis laboribus propterea
laxitudo cōtingit. Quum corpus non fuerit laboribus exer-
citatum, necesse est carnē humidam esse ad eum locum, ad
quem non est aduersus se laboribus exercere, quemadmodū
etiam ad vngula exercitacionū genera. Carnem igitur ne-
cesse est colligari, & excerni, considerēque ac contrahi, ve-
lut priori. Confert autem hoc modo curari. Exercitacioni-
bus vtendum est consuetis, quo id quod compactum est cale-
scens extenuetur ac depurgetur, & reliquum corpus nō hu-
mectetur, neque in exercitatum maneat. Vtile est & hunc
balneis calidis vt, itēque frictione similiter vt priorē. Ve-
rūm fomentis nihil habet opus. Labores enim calfacientes
sufficientes sunt attenuare & depurgare id quod cōpactum
est. Laxitudo autem à consuetis exercitiis hoc modo fit. A
moderato quidem labore laxitudo nō mouetur. Quum ve-
rō maior quā oportet labor fuerit, carnem superexiccāt,
euacuata autē humore caro, calefit, & dolet, & horret, & ad
febrem perducitur longiorem, si non quis recte curet. Opor-
tet autem primum quidem ipsum balneo non valde multo,
neque nimis calido lauari. deinde exhibito à balneo molli
vino, in cena offerre plurima & omni genera edulia, & potū
aquofo, vino verō molli ac multo vtī. Postea longo tempore
his immoretur, donec venæ repleatē attollantur. Deinde ve-
rō vomat, & post modicam stationem, molliter dormiat. Po-
stea per dies sex sensim ad cibos & labores consuetos adhi-
beatur, atque ita ad cōsuetum cibum ac potum perducatur.
Vtm autem habet hæc curatio talem. Resiccatum excellen-
ter corpus, humectare potest cura excessum. Si quidem ip-
si possibile esset, laboris excessum velle, quantus is esset,
commodum foret ipsi per moderatum cibum mederi. Nunc
vero illud impossibile est, hoc velle facile. Corpus enim re-
siccatum, an ingessit omni generis edulis id quod condici-
bile non est, sunt, vnaqueque pars de singulis cibis reple-
tum autem & humectatū, alio per vomitum euacuata, tur-
sus excessum remittit. Alius autem vacua existeris reuellit.
Excedentem itaque humiditate caro eruffat, modor atam
verō non remittit, nisi per vim, aut labores, aut medicamen-
ta, aut

Curatio,

Medela,

Curationis
eius vis.

De Diata.

118

Ata, aut aliā quandā reuulsionem. Qui autem additione cibi Qui apud
sensum crescente vitur, is corpori diatam placidē constituit. nutritur.

HIPPOCRATIS

COI DE DIAETA SIVE VI- CTVS RATIONE, LIBER III.

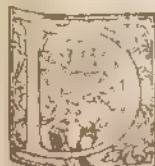
IANO CORNARIO ME-

DICO PHYSI-

CO INTER-

PRETA.

*

E diata humana exactē quid conscribere,
vt ad ciborum copiam, laborum commen-
suratio ac symmetria fiat, non est possibi-
le, quemadmodum etiam antea à me rela-
tum est. Multa enim sunt impedimenta.
Primum quidem hominum natura, di-
uersa existentes. Nam & sicca ipsæ ad se ipsas, & ad alia col-
lae magis ac minus sicca sunt & humida. Similiter etiam
alia omnes. Deinde aetates non itidem indigentes, Insuper
& regionum situs, & ventorum mutationes, & temporum
& alterationes, & anni constitutiones. Est & inter ipsos ci-
bos multa differentia, Triticum enim à tritico differt, & vi-
num à vino, & reliqua omnia ex quibus victum facimus di-
uersa existentia, impediunt quo minus possibile sit exactē
de diata conscribere. At enim prænotiones inuenta sanē à
me sunt eorum quæ in corpore dominantur, siue labores
cibos, siue tibi labores superent, & quomodo singulis me-
deri oporteat, prædiscerēque sanas naturas, & vt non acce-
dant morbi, nisi quis valde multum delinquat ac sapē. hæc
autem medicamentis iam opus habent. Sunt autem quæ ne-
que per medicamenta sanari possunt. Quantum quidem igitur
inueniri possibile est quæ maxime ad rem faciunt, à me
inuentum est. Verū exactē à nullo. Primum igitur mul-
tis ac valdē hominibus cōscribam, ex quibus maxime utili-
tatem

Quid ve-
teris perfectū
victus ra-
tionem.

Qui me-
dus vitæ.

tatem capere possunt, qui sanè cibis vulgaribus vtuntur, ac p laboribus necessariis, profectionibusq; necessarius, ac opus marinis ad vitam degendam reperitis, quique caleat. & plus quàm expedit, perfringerinturque prater commoditatem, & reliqua diæta inconstanti vtuntur. His itaq; ex præsentibus

Anni quatuor partes.

Viæ hybernus.

Vomitio-
nis
modus.

sic victum facere conducit. Annum equide in quatuor partes diuidunt, quas pleriq; omnes nouerunt, hyemem, & æstatem, autumnum. Et hyemem quidem à pleiadum occasu, vsq; ad æquinoctium vernum. Ver autem ab æquinoctio vsque ad pleiadum exitum. Æstatem vero à pleiadum ortu, vsq; ad pleiadum occalum. In hyeme quidem igitur tempore frigido & compacto se opponendo, hoc victu vti conducit. Primum quidem semel tantum in die cibum capere conuenit, nisi quis valde siccum vèrem habeat. Id vero si fieri non possit, modicum præandere. Victu autem vtendum est sicco & austero, & calfactorio, & ex toto collato, ac meraco. Pane autem magis vti expedit, & obsoletus allatis potius quàm coctis. Et porcionibus nigris meracioribus ac paucioribus. Oleis minimis, præterquàm calefacientibus & fatis. Succis item ac fortitioribus minimè vtendum est. Laboribus autem multis omnibus cursibusq; curis sentim crescente accessione, & lucta in oleo longa, à leuibus ordiendo ac sentim addendo. Et deambulationibus ab exercitiis, acutis ac celeribus, à cetera vero, tardis in tepore. Matutinis autem multis, leni iuuatio facto, ac sentim crescente accessione, ita vt placide rursus desinas. Vtendum est & strato duriore, & nocturnis in eribus, & funambulationibus, ac cursibus per funem vti coferre. Omnia enim hæc attendant ac calfaciant. Vtendum etiam nauigatione. Vbi autem quis lauare velit, h quidem in palæstra se exerceat, frigida lauetur. Si vero alio quopiam exercitio vsus fuerit, calida commodior existit. Vtendum & vomitiis, si humiliores sint tui in mense, si sicciore, his à ceteris omnis generis. à vomitiis sentim perueniendum est ad consuetum cibum per dies tres, eoque tempore laboribus leuioribus ac paucioribus vtendum à bubulis autem & porcinis carminibus, aut aliis, quicquid tandem modum excelsent repletus vomat. & à caseis & dulcibus ac pinguibus, cum qui non est aduersus repleri, vomere conducit: & ab ebrietate.

Atque, ac ciborū mutatione, & regionum alteratione vomen- dum est. Oportet autem frigori seipsum purum exhibere, præterquàm à ceteris ac exercitiis. Sed & in matutinis deambulationibus vbi corpus calefieri cœperit, itemq; in cursibus etiam in alio tempore, excessum vitare oportet. Melius est enim corpori hyemem ferre, quàm exerceri hoc tempore. Nam neque arbores quæ hyemem non pertulerunt hoc tempore, fructum ferre possunt, neq; ipsæ sanæ esse. Vtendum est & laboribus hoc tempore multis vsque ad excessum, nisi lassitudines succedant. Signum autem docebo idiotas, ostendâque quapropter hæc ita se habent. Tempore existente frigido ac compacto, consimilia patiuntur etiam animalia ipsa. Necesse igitur est corpora tunc calefieri à labore, & modicam quandam humiditatis præsentis partem excernere. Deinde modicum tempus concessum est quo laborent, multum autem quo quiescant. Dies enim brevis est, nox vero longa, propterea igitur neque tempus, neque labor excessum habet. Ob hanc itaque causam hoc tempore sic diætam instituere oportet, à pleiadum occasu, vsq; ad solstitium hybernum diebus quadraginta quatuor. Circa solstitium autem maxime in custodia ac tutela esse, & à solstitio alios totidem dies eadem diætâ vt. Postquàm autem tempus adduxerit fauonium, & mollius factum fuerit, oportet etiam eodem tempore diætâ sequi, diu, quæ decem, quum æstus oritur & hirundo volat. Sequens vero tempus magis varie transigere oportet vsque ad æquinoctium diebus triginta duobus. Oportet igitur etiam diætâ vt hoc tempore variegatiore, molliorèq; ac leuiore, & cibo, & potu, & labore, atq; ita sentim ad ver perducere. Quum autem æquinoctium iam factum fuerit mollius, & dies longiores, ac noctes breuiore, & tempus calidum ac siccum constiterit, etiam præsentis victus probè nutriendus ac ineratiss. Quemadmodum igitur arbores rationem non habentes, hoc tempore præparant sibi ad æstatis commoditatem, tum incrementum, tum vmbra: Sic oportet hominem, quum sanè mente ac ratione præditus sit, carnis incrementum salubre sibi præparare. Oportet igitur vt ne repente diætâ transmutetur, tempus in sex partes diuidere, per octo dies. In prima itaque parte, & labores detrahenda oportet, & reliquis quoq; velocioribus

Plus otij
quàm labo-
ris hyeme
datur.

Vergilia-
rū occasus
solstitium.

Fauonius.
Æstus ori-
tus
Hirundo.

Æquino-
ctium.

Homines
arbores
imitantur

Diuisio tē-
poris in sex
partes.

Hippocratis Liber I I I.

vti. Cibus autem mollioribus, & potibus aquosioribus ac al-
bioribus, & lucta cum oleo in Sole vtendū est. In singulis au-
tem temporibus singulas dietas paulatim trāsmutare oportet,
& deambulationes detrahēre à cena plures, matutinas
pauciores: & mazam pro pane offerre, & olera cocta exhibere,
& obsonia cocta assari adquare, & balneis vti, & parum
prandere, & re venerea pauca vti, & vomitibus primū quidē
quarto quoque die, deinde per longius tempus, quo &
corpus pura carne incarnatum constituas, & dietam in hoc
tempore mollem, vsque ad pleiadum exortum. Et in hoc
iam aestas adest, & ad hanc nunc dietam instituere oportet.

Quum itaq; pleas exorta fuerit, cibus mollioribus ac paucioribus vti oportet. Deinde maza magis quam pane, atq; ea prius subacta, & vino dulci non emollita, potibus autem molli-
bus albis aquosis, prandio modico, & somnis à prandio breuius, & repletionibus ex cibus ac potibus quā minimis.

Potu inter edendum vtendum est sufficiente, per diem vero minimē bibendum, nisi necessaria aliqua siccitate corpus vtatur. Vtendum est & oleribus coctis, exceptis aestuosis ac siccis. Vtendum etiam crudis, exceptis calfacientibus ac siccis. Vomitus nisi si qua repletio contingat, vtendum non est. Re autem venerea minimē. Balneis autem tepidis vti licet. At verò poma fortiora sunt quā pro humana natura.

Poma.

Per aestuū
exercitatio.

Melius est igitur à pomis abstinere. Si verò quis cum cibus vtatur, minimē deliquerit. Laboribus quoque ac cursibus circularibus exerceri oportet, & cursibus rectis reuertētib; modicis multo tempore, & deambulationibus in vmbra, lucta autem in puluere, quo quā minimē excalescat. Verū volutationes in puluere meliores sunt quā cursus circulares. Frigefaciunt enim corpus humore euacuant, à cena deambulandum non est, sed saltem surgendū. Manē verò deambulationibus vtendum. Soles vti dī sunt, itēq; frigora, tum manē, tum vespere, qui sunt in i, aut stagna, aut i, ius exalant. Hanc autem dietam tolerare oportet vsq; ad solstitium aestiuū, quo in hoc tempore adimas omnia quae sunt & calida & nigra ac meraca, itēq; panes, prae ter quā si parum quid voluptatis gratia concedere velis. Sequenti vero tempore vtetur mollioribus & humidis & perfrigerantibus ac albis, vsque ad arctum exortum ac aequinoctium per dies nonaginta tres.

De Dieta.

110

A nonaginta tres. Ceterum ab aequinoctio sic dicta instituere oportet, per autumnum ad hyemem adducendo, ita vt mutationes frigorū ac teporis vites vestitu crasso. Vtendum autem hoc tempore motu in veste, frictioneque ac lucta in oleo, ita vt sentim accessio crescat. Deambulationes quoque in tempore faciendae sunt, & calidis lauacris vtendū, & somni diurni detrahendi. Cuius autem vtendum est calidioribus, ac minus humidis, & puris, & potibus nigrioribus, verū mollioribus & non aquosis. Oleribus verò minus. Reliquam uē dietam omnem sic cōsonam adhibere oportet, vt ab aestu detrahas, hybernus autem vtaris non ad summum, quo hybernū victum quā proximē cōstituas, in diebus duodequinginta, vsque ad pleiadum occasum, ab aequinoctio. Hanc porro multitudinis commone dā: gratia ac vulgi hominū causa prodo, qui ex necessitate vitam temerē transigunt, neque licet ipsis aliorum negligentēs esse, ac suam ipsorum salutē curare. Quibus vero iam hoc certum ac percognitum est, quod neque diuitiarum, neque corporis, neque vilius alterius rei vlla utilitas est, citra sanitatem, ad hos inuenta est. Sine sanitate nihil uat. à me dicta, quantum possibile est, ad veritatem ac certitudinem possibilium rerum adducta. Hanc itaque in sermonis progressu declarabo. Inuentum autem hoc honestū quidem mihi repertori, vtile verò discētib; nullus adhuc priorum ne attentaunt quidem cōponere, quod ad omnia alia magnū estimandum dico. Est autem praecognitio antequam agrosent cognitio, quid corpora perperiantur, vtrum cibus superat labores, aut labores cibos, aut moderatē inter se habeat. Vtrum enim tandem superetur, morbi sunt, ab aequalitate autem inter ipsa mutua, sanitas adest. Ad hanc sanē cōmme- moranda accingor, & demonstrabo qualia sunt hominibus qui sani sibi esse videntur, & iucundē comedunt, laborarēq; possunt, & corporis ac caloris satis habent. Nares citra causam apertam à cena implentur, & replete esse videntur, emungunt autem nihil. Vbi autem deambulare mane incipiunt ac exerceri, tunc emungunt ac spuūt, & progressu temporis etiam palpebras graues habent, & pruritus frontem occupat, & à cibus abstinent, & bibere minus possunt, & color fit decolor, & aut desillationes mouentur aut febris hor- tae, iuxta quodcunq; tempus repletio fuerit mora. Quicquid

plenitudinis signa.

Medela.

Diurna dormitio bona non est. Morborum alia causa.

quid autem eo tempore fecerit, in idipsum culpā ac causam d
revertit, quum id ipsum causa non sit. Huic enim cibi superat
labores, & repletio paulatim collecta in morbum ipsum ad
duxit. Sed non huc usque differre oportet, verum ubi prima
signa cognoverit, scire quod cibi labores superant, & paula
tim collecta repletio existit. Mucus enim & saliva repleti
onis indices sunt ac signa, & quiescente quidem corpore, mea
tus spiritus obturant, multa repletionem existente, ubi verò ca
lesfactum est præ labore, attenuata excernuntur. Talem au
tem sic curare oportet. Exercitatum in consuetis exercitiis
extra laetitudinem, calidāque lotum, cibis omnigenis exple
to, ac vomere facito, à vomitu verò os & fauces colluat vino
austero, quo oscula venarum constringantur, & nihil attra
hant, velut à vomitu fieri solet. deinde surgens modicè de
ambulet in tepore. Postridie verò deambulationibus qui
dem vitandum est, exercitiis autem paucioribus & levioribus
quàm prius, & si astas fuerit, impransus degat, sin minus, pa
rum comedat, & de cœna quam sumere solebat, dimidium
detrahat. Tertia autem die labores quidem obeat omnes
consuetos ac deambulationes, verum cibos sensim ingerat,
quo quinta die à vomitu consuetum cibum assumat. Et si
quidem ab hoc satis bene habuerit, de cœtero cibis quidem
paucioribus, laboribus autè pluribus curetur. Si vero signa
repletionis non quieverint, interpositis duobus diebus ab ea
qua consuetos cibos assumpsit, rursus vomat, & eodem mo
do sensim ad consuetos cibos redeat. Quod si non successerit,
etiam tertium eadem repetere, donec à repletionem liberetur.
Sunt autem homines qui ubi labores superantur à ci
bis, talia patiuntur. Incipiente quidem repletionem somni lon
gi & dulces ipsi contingant, & interdum etiam dormiunt.
Somnus autè contingit carni, & sanguis funditur, & spiritus
diffusus tranquillus est. Quis verò non suscipiat amplius cor
pus repletionem, secretionem iam remittit intro, per circuit
tus violentia, quæ sane secretionem contraria alimento à cibis
animam perturbat. Quo tempore non amplius iucundi ipsi
sunt somni, sed necesse est hominē perturbari, & videtur sibi
eum aliquo pugnam committere. Qualiacunque enim pa
tatur corpus, talia videt anima, visu iam concluso. Quum igit
sur ad hoc peruenit homo, prope iam est ut egrotet. Quod
vitum

A autem veniet morbus, valde manifestū est, Qualis enim se
cretio venerit, quancumque partem superaverit, eam ipsam
morbo affligat. Verum non oportet ita desipientem esse &
hucusque differre, sed statim ubi prima signa cognoverit, curā
contingere, & huic velut priorem curare, longiori autem tē
pore, ac fame opus habet. Sunt præterea etiam talia reple
tionis signa. Doler corpus aliquibus totum, aliquibus pars
quædam quancumque eadem. Dolor autem est velut lassitudo,
& deflassati esse sibi videntur, segnicieque ac repletionem curā
tur donec ad febrem perueniant, & adhuc nondum hoc co
gnoscent, sed balneis ac cibis utentes, ad pulmonis inflam
mationem, peripneumoniam Gracis dictā, morbum dedu
cunt, & ad extremum periculum deveniunt. Verum oportet
providere antequā ad morbos perueniant, & hoc modo cu
rare, ut maxime mollibus fomētis hominē foueamus, aut si
id fieri nequeat, multa calida lavemus, ac corpus dissolu
mus, & à multis ingestis cibis, primum quidē acris ac pluri
mus, deinde salis, probè vomere faciamus, quo facto exurgat
ac modico tēpore deambulet in tepore, deinde dormiat. Ma
ne verò deambulationibus sensim crescētibus vitandum est, &
exercitiis levibus, & ciborum exhibitionibus sensim crescēt
ibus, velut prius. Attenuatione autem plurima opus habet,
ut inq. deambulationibus. Si verò providētia nō adhibita ad
febrem peruenierit, nihil aliud offerre oportet præter aquā
per dies tres si quidem igitur ex hac sedetur, bene est: si mi
nus, prorsus succo cui idus est, & aut quarta aut septima die
decidet febris, si exsudabit. Bonū autem est & vnguentis ex
sudatoriis uti, sub iudicationes, exsudare enim cogunt. Qui
dam verò etiā talia à repletionem perpetiuntur. Caput ipsis do
let ac gravatur, & palpebræ ipsi à cœna cōcidunt, & in som
nis turbantur, & calor inesse ipsis videtur, & alvus aliquādo
sistitur. Et talis ubi venire vitur, levior statim esse sibi vi
detur: postea verò magis gravatur. His caput repletionem re
vellens, & alvum sistit, & ipsum gravatur. Periculum autem
subest, ut quod erumpat ipsa repletio id ipsum corrumpat.
Verum providere hoc modo oportet. Si curam celerem Curatio.
facere velit, veratro purgandus est, deinde exhibendi cibi
leves ac molles ad dies decem, atque hi alvum moventes,
quo venter inferior superet, & de capite revellere valeat.

Repletio
nis signa.

Curatio.

Morbus a
lius pleni
tatis.

Vtendum & cum his tardis ac matutinis, & deambulationibus multis. Item iusta in oleo, & prandio, & somno à prandio non longiora cena verò exurgere satis est, & partim balneis, partim victione vtendum, balneis verò tepidis, à venere autem abstinentium. Hæc quidem velocius cura est. Si vero medicamentum habere nolit, multa calida lotus, à cibis dulcibus ac salis vomat, à vomitu verò satis est vt exurgat mane autem deambulationibus adhibendus est, & exercitiis præscriptis ad dies sex, die septima repletionem corporis facta à similibus cibis vomitum faciat, & eodem modo cibi rursus sentim adiaciendo exhibeantur, atq; his hoc modo ad quatuor hebdomadas vtatur. In tanto enim tempore in aximè sedatur. Deinde cibi exhibendi quo corpus reficiatur, & diæta paulatim ad consuetum morem redigenda est. Hinc etiam talia à repletionem. Quibusdam venter quidem concoquit cibum, carnes autem non suscipiunt. Alimentum autem intus manens flatum inducit. Vbi vero pransi fuerint sedatur. Nam à fortiori id quod leuius est expellitur, & videntur sibi libera esse. Verum malum multo maius postmodum accedit. Quam autem quotidie augescens formus inualuerit, id quod prius inest superingesta superat, & calfacit ac perturbat corpus, & profuuium ventris facit. Sic enim nominatur quandiu ipsum solum alimentum putrefactum secedit. Vbi autem corpore calefacto purgatio aeris fiat, tunc & intestinum raditur ac exulceratur, & sanguinolenta egeruntur, hoc autem dysenteria, à multa intestinorum affectione appellatur, morbus grauius & periculosus. Sed prouidere oportet, & prandium detrahere, & cæcæ tertiam partem. Cursibus autem pluribus, & luctis ac deambulationibus vtatur, tum ab exercitiis, tum mane. Quam verò dies decem præterierint, dimidium cibi detracti apponere, ac vomitu vtatur, atq; sic ad dies quatuor cibum exhibere; vbi autem alij decem dies præterierint, etiam reliquum cibum apponere, ac vomitum facere, atq; sic ad consuetum cibum reducere, & ralem laboribus, cōfidenter premens ac vigeat in hoc tempore satuum facies. Fit etiam talis repletio. Postmodum cibum eructant crudum, citra ructum acidum. Alius autem egerit pauciora quidem quam pro ratione ciborum attinere multum. Dolor verò nullus intus est. His venter frigidus existens, cibos in nocte concoquere non potest. Quam igitur motus

Cum potius non ad uitae.

Plenitudo variata

Dysenteria.

Curatio

Plenitas alia.

motus fuerit, cibum erodum eructat. Oportet itaque huic præparare ventriculi caliditatem, tam ex victa, tum ex laboribus. Primum quidem igitur vtendum est pane ex tota farina collata, seu metato, distradum in vicum nigrum, aut in iuscum suille carnis pestis verò cæctis in muria acui. Vtendum etiam carnosis, velut extremitatibus percoctis, & suillis caribus coctis pluribus, & porcinis non multis, & carulorum, ac liedorum. Ex oleribus verò porro & allio cocto ac crudo, blitumque cocto & cucurbita. Porionibus verò meracioribus, somnisq; longis citra prandium prima die, itemq; somnis ab exercitiis, cursibus autem curuis sentim accessione augescere, luctuq; molli in oleo, balneisq; modicis. Est & ficus cum cibus bonis, & meracis vinum ab ipsa. Ex hac autem in curatione alius citius, alius tardius repletio sedatur. Alij porro quidam talia patiuntur. Faciem decolorem habent, & vbi comedierint, paulo post eructant acida, & acor in nates proferpit. His corpora pura non sunt, & plus est quod de carne colliquatur præ labore, quam quod depurgatur præ circuitu. Et hoc sane intus manens alimento contrarium est, ipsi quoque violat ac acidum facit. Alimentum quidem igitur eructatur, illud ipsum verò sub cutem expellitur, & hominem decolorem facit, & morbos similes aque inter cutem parit. Verum prouidere oportet hoc modo. Velocius quidem curatio est Medela potio veratro, exhibere cibos quemadmodum à me scriptum quæ. Cest. Verum tutior à diæta, hoc modo. Primum quidem calida lotas vomitum faciat, deinde septem à vomitu diebus cibum consuetum capiat, decima autem à vomitu die rursus vomat, & similiter cibum assumat, & tertium similiter faciat. Et cursibus quidem circularibus paucis ac velocibus vtatur & moribus, ac frictione, & mora longa in gymnasio ac exercitio. Vtatur & volatione in puluere, & deambulationibus multis ab exercitiis, sed & à cena. Plurimus autem matutinis in puluere vtatur. Quam autem lanari vult calida lauetur, & eo tempore impransus degat. Et si quid viro mense restituitur, de cætero cor venientibus curetur. Si verò quid reliquum fuerit, medela vtatur. Sunt autem quidam quibus postmodum ructus acidi fiunt. His in noctem secretio præ repletionem fit. Quam igitur motum fuerit corpus ex somno denotat spiritu visum, calidum ac acidum vna cum spiritu

Medela per natica tum.

Quibus si-
cus post es-
sum pro-
fic.
Plenitudo
alios mor-
bus.

Medela
qua.

Carnosa
corpora
que patiun-
tur.

Defidio-
rum mor-
bus.

Curatio.
Quæ exer-
citationes.

Vocis exer-
citatio.

Morbus
aquis.

Curatio.

foras expellit, & ex hoc morbi fiunt, nisi quis providentia
utatur. Conducit autem etiam his facere velut priori. Verū
laboribus pluribus hos uti oportet. Quibusdam etiam talia
fiunt. In corporibus densa carne præditis, quum cibi concal-
lescunt ac diffunduntur, & à primo somno, & præ cibis car-
ne calefcente, secretio per somnum fit à carne multæ humi-
ditatis. Deinde caro densa existens alimentum non suscipit.
Id verò quod à carne secretum est alimento contrarium ac
foras protrusum hominem suffocat ac calfacit, donec euo-
muerit. Postquam autem leuior factus est, dolor nullus
in corpore manifestus inest, sed decoloratur. Progressu ve-
rò temporis, & dolores, & morbi fiunt. His cōiunia patiun-
tur etiam qui in exercitatu derepente laborauerunt, & colla-
uationem carnis violentam ac multam fecerunt. Hos au-
tem sic curare oportet. De cibo detrahenda est tertia pars.
Utendi autem cibis acribus, & siccis, & austeris, ac odo-
ratis, & vrinam cientibus. Curfibus verò plurimis curuis in
vestitu, rectis autem reuertentibus & circularibus exuri ve-
stibus, frictione & iuxta modica. Micatio per summas ma-
nus commodior est quàm solis. Utendum & deambulationi-
bus ab exercitiis multis, utemque matutinis. A cœna verò
etiam vocis exercitatio valde commoda est, humiditatis
enim euacuationem faciens rarefacit carnem. Conducit &
impransum degere. His autem cibis utendum est per dies
decem, deinde dimidium ablati apponendum est ad dies sex
& vomitus faciendus, ab unoquoque verò vomitu, ad dies
quatuor sensim adiiciendo exhibendus est cibus. Quum au-
tem dies decem à vomitu transierint, omnem detrahendum ci-
bum assumat, laboribusque ac deambulationibus deductus
sit, & sanus euadet. Talis autem natura copiosiore labore
quàm cibo opus habet. Quidam etiam talia perpetiuntur.
Secedit ipsi cibus per aluum liquidus inconcoctus, velut ex
intestinatorum lenitate, & dolore nullum exhibet, patiuntur
autem hoc ventres maxime qui humidi ac frigidi sunt, &
propter frigiditatem quidem non concoquunt, propter hu-
miditatem verò secessus fit. Corpus igitur contabescit, ali-
mentum conueniens ac debitum non accipiens. Ventresque cor-
rumpuntur, & in morbos incidunt, verum providere opor-
tet. Confert huic de cibis tertiam partem auferre. Sint autem
cibi.

A cibi, panes non fermentati ex tota farina collata, clibano co-
cti, aut subcinerum calidi, in vini austerum tincti, & piscium
partes ex dorso ac cauda. Verum capitales & sub ventre li-
nenda sunt velut humidiores. & cocti, & quidē pisces in mu-
tia edere oportet, assatos autem in aceto. Utendi etiam car-
nibus sale & aceto. Inueteratis, & caninis assatis, & de pa-
lumbe ac reliquis eiusmodi volucribus, assatis ac coctis. Ole-
um vero nimium. Vino utendum est nigro, & deambula-
tionibus à cœna ac matutinis, à deambulatione autem dor-
miat. Curfibus vero curuis sensim accensione angelicæ utan-
tur. Sit & fructio multa, & iuxta tarda, & in oleo, & in pulue-
re, quo caro concallescens relicetur, & humiditatem ex ven-
tre reuellat. Vngi autem magis conducit quam lauare, im-
pransus verò degat. Quum autem dies septem transierint, di-
midium cibi apponatur, & ad quatuor dies exhibeatur, & vo-
mitus. Post alios vero septem dies, omnem cibum assumat, &
vomitu rursus, factis, cibis eodem modo exhibeatur. Qui-
busdam verò aliis talia fiunt. Seccessus non putrefactus per
aluum abit, & corpus contabescit cibis non fruens, hi verò
progressu temporis in morbos incidunt. His ventres frigidi
ac siccus sunt. Quum itaque neque conuenientibus cibis, ne-
que exercitiis utuntur, talia perpetiuntur. Conducit autē sic
assato, panibus puris furnaceis uti, & piscibus coctis cū in-
ueteris, & carnibus coctis suillis, & extremitatibus percoctis,
& plurimis assatis, & ex acribus ac salis his quæ humectant,
& saliginosis. Vitis autem nigris mollibus, & inter cibos
vitis ac sicibus impleri cōfert. Oportet & modicum prouidere,
& exercitationibus pluribus uti, curfibusque, curuis sensim cre-
scentibus, postremū autē curfibus circularibus, & post cur-
sum iuxta cū oleo deambulationibus verò nō multis ab ex-
ercitiis, à cœna vero satis est exurgere. Matutinis autē pluri-
bus deambulationibus utatur. Lauetur calida, & utatur la-
horibus, ac victionibus somnorum, longiori indulgeat, & molli-
ter cubet. Oportet & venere aliquo modo uti. Verū de cibis
quarta pars detrahenda est, & post dies decem rursus ad con-
suetos cibos reducendus est. Sunt etiam quibus secessus liquidus
ac putrefactus per aluum abit, & qui alios sani sunt ac exer-
centur, nullum dolore res exhibet. Quibusdā verò excluduntur
tū ea quæ conueniebant, progressūque temporis venter per en-
dura

Morbus
alius.

Curatio.

Qui cibus
& exercita-
tio.

Morbus
alius.

Medela.

Cibus qui.

Beta refri-
gerat.
Quæ exer-
citatio.Vomitum.
Semel co-
medere his
confert.Morbus
alius qui
stercoris
vomitum fa-
ciat.

Inditatem carnes attrahit, & dolorem exhibet, & cibi exclu-
duntur, & venter cauleci aruit, & ipsum sistere iam operosum
ac difficile est. Verum prius providere oportet, ac nosse ven-
trem calidum ac humidum magis quam debet esse, labo-
remque incommodum excessum factum esse. Per datam igitur
frigefacere ac liccare oportet, & primum quidem exer-
citia ex dimidia parte detrabere, & de cibis tertiam partem.
Utatur autem Maza antea subasta, ac vino dulci emollita,
& piscibus siccissimis coctis, & neque pingvibus neque salis.
Utatur & carnibus assatis volucrum, coctis quidem, palum-
bis ac columbarum, assatis autem perdicum & gallorum citra
condimenta. Leporinus vero coctis in aqua, itemque ferinis
omnibus. Ex oleribus autem quæ frigefactoria sunt, velut beta
cocta acida. Vino vero nigro austero. Gymnastis autem, cur-
sibus circularibus velocibus, verum frictio non multa adhi-
beatur, sed modica, neque lucta. Micatio per summas ma-
nus, & manuum ad rythmum motus, & folliis, & Volutatio
in pulvere, commoda sunt, sed non multa. Deambulationi-
bus ab exercitiis utatur sufficientibus iuxta laborem, & à cen-
na pluribus, iuxta cibum, & mane moderatè, iuxta habitum.
Laet autem tepida, ac quiescat. Sic ubi in hac diarta transe-
git dies decem, apponatur cibi dimidium, & laborum ter-
tia pars, & vomitum faciat à cibis siccis & acerbis, & in ci-
bo ne moretur, sed quam celertimè vomat: à vomitu ad dies
quatuor & cibus, & labor partitus exhibeatur. Vbi autem dies
decem præterierint, reliquum cibi apponatur, & vinum po-
tabile, verum labores pauciores, & ubi vomitum fecit, cibus
velut scriptum est exhibeatur. Hoc verò tempore semel
tantum in die cibum capere cōducit, donec malum sedetur.

Aliis porro quibusdam liccus & perustus secessus fit, & os
siccum, & progressu temporis erit amarum fit, & alvus sistit-
ur, itemque virna. Quum enim non habeat intestinum hu-
miditatem circa excrementum, intumescens transitus obtru-
rat, & dolor exhibet, & calor occupat, & quicquid biberit
aut edeat homo, id ipsum reuomit. Postremum verò etiam
stercus vomit, atque hic non superuenit, quum ad hoc perven-
nerit. Verum providere oportet ac nosse, quod caliditas &
siccitas in homine prædominantur. Vistum igitur ipsi con-
stituere oportet ex maza prius subasta respersa, & pane

ex tritico trimestri, succo fursurum fermentato. Oleribusque
utendum exceptis acerbis & siccis, atque illis coctis, & pisci-
bus levisimis coctis, & partibus capitalibus cum piscium,
tum locustarum, & mulis, & herinacis, & cancri, & ceteris
liorum succis, ipsiq; liquidissimis. Carnibus autem suillis & Qui non
extremis anterioribus coctis, & hœdorum & agnorum catus.
ac catulorum coctis. Piscium verò fluviatilium ac in stagnis
degentium coctis. Vino molli equoso. Laboribus autem ven-
dum est non multis, neque velocibus, sed omnibus quietis,
Deambulationibus vero mane utatur iuxta habitum suffi-
cientibus, & ab exercitiis laboribus moderatis, à cena verò
ne deambulet. Balneis utatur & somnis mollibus, & pran-
dio, & somno à prandio non longò. T. mixti humectanti-
bus vna cum cibis utatur, & cicere viridi, ac sicco in aqua ma-
cerato. De laboribus verò prioribus dimidium detrahat
etiam hic à principio, & vomitum faciat à dulcibus & pingui-
bus ac salis, hisque plurimis: moretur autem plurimum tem-
pus in cibis usque ad vomitum. Deinde cibum exhibeat ad
triduum, & non maneat impransus. Quum verò dies decem
præterierint labores sensim adiciendo augeat, & si quidem
repleto meritis a cibo, aut ventris vitio, vomat: sin minus, sic
reliquo tempore ceteris. Fiant insuper etiam talia. Horro-
res à deambulationibus matutinis accedunt, & caput graua-
tur. Hunc plures sunt deambulationes quam modus requi-
rit. Corpus enim & caput humore euacuatum horret ac gra-
uatur. Progressu verò temporis ad febrem pervenit horro-
res. Sed non hucusque differre oportet, verum prius curare
hoc modo. Quamprimum aliqua signa apparuerint, vinctus
ac frictus modicè prandium amplius solito faciat, & vinum
multum bibat molle, deinde somno utatur à prandio suffi-
cienter, ad vespertinam verò ubi exercitiis leuibus usus est, cali-
dique locus, consueto more cœnet. Deambulationibus autem à
cena leuatur, verum ad tempus differat. Posttridie in aqua
laetur, & somnis mollibus tempus transigat. Et per dies
quinque paulatim ad consuetos cibos ac labores procedat.
Sunt autem quidam qui horrent ex gymnastis, & quum se
exuunt donec decercent, ubi verò perfrigerati sunt, rursus
horrent, & stridor dentiū tremulus corpus occupat, somnūq;
talis grauatur. Vbi autem expurgatur, sepe oscitat, & à
cena

Morbus a-
lius.Medela
quæ.Morbus a-
lius.

Hippocratis Liber

Curatio.

Cur hæc
sunt.

cena palpebræ ipsi graues sunt. progressu verò tēporis etiā febres malignæ accedunt. Verum cauere oportet, & nō hucusque differre, sed prius curare hoc modo. Primum quidem ab omnibus exercitiis dimidiū auferatur. Cibus verò omnibus humidioribus ac frigidioribus vtatur, & potibus mollioribus ac dulcoribus. Vbi verò præterierint dies quinque, tertia pars laborum ablatorū apponatur. Cibus verò isdem vtatur. Post alios autē quinque dies, dimidium reliquorū laborum apponatur. Et rursus post alios quinque, omnes labores & leuijores & pauciores reddito, vt ne rursus excessus fiat. Nam his qui hæc signa perpetiuntur, labores maiores sunt quā cibus. Adequare igitur hæc oportet. Quidā verò non hæc patiuntur, sed aliqua ex his, aliqua verò non. In omnibus autem his signis, labores superant cibos, & curatio eadem est. Et cōfert his calida lauare, ac molliter cubare, & semel atque iterum incubriari, verum non vsque ad excessum, & venere vti, vbi excessus contigerit, & segnem esse ad labores. Deambulationes autem in totum non sunt faciendæ.

HIPPOCRATIS COLIBER, DE IN- SOMNIIS, IANO COR- RIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

Quæ per
somnia fi-
unt.

VISQVIS de his quæ in somnis obueniunt rectè coniectat, is magnam habere vim ad omnia, ipsa reperiet. Anima enim vigilat, & quum, quidē corpori inferunt, in multas partes distributa, non sui iuris est, sed partem aliquam singulis corporis partibus siue sensibus distribuit, auditori, visui, tactui, gressui, actioni, ac omni corporis facultati. Ipsa autē animæ cogitatio sui iuris nō est. Quum autem corpus quiescit, anima in motu est, & corporis partes perreptans, domum suam gubernat.

De Insomniis.

125

Abernat & omnes corporis actiones ipsa perficit. Nam corpus dormiens nō sentit, ipsa verò vigilans cognoscit, ac visibilia videt, & audibilia audit, vadit, tangit, tristatur, animaduertit. In summa, quæcunq; corporis aut animæ munia, ea omnia anima ipsa in somno obit. Quicunque igitur hæc rectè iudicare nouit, magnam sapientiæ partem nouit. Quæcunque quidē igitur somnia diuina sunt, & quædam euentura significant, aut vrbibus, aut populo priuato, siue bona, siue mala, non ipsorū delictum, de huiusmodi sunt qui iudicant certam artē habentes. Quæcunq; autem corporis affectiones sunt, & anima per ipsas repletionis aut euacuationis rerum à natura inlicitarum excessum, aut cōsuetorum mutationem permonstrat, de his quidem itidem iudicant, & partim assequuntur, partim aberrant, & de neutris rectè sentiunt, curiam fiat, neq; sciunt quādo assequuntur, neque quādo aberrant, cauere admonentes ne quid mali accidat. Atque hi non docent quomodo cauere oporteat, verum diis supplicare iubent. Et supplicare quidem decorum ac valde bonum est. Oportet autem etiam ipsum opitulari, & deos inuocare. De his igitur res hoc modo se habet. Quæcunq; insomniata mens homini, in noctem per somnū offert de diurnis actionibus, & reddit quo modo facta sunt, ea quæ serua ac iusta in re per diem facta sunt, aut de quibus cōsiliū initum est, hæc homini bona sunt, sanritatem enim significant propterea quod anima in diurnis cōsiliis perseuerat, neque repletionem, neque euacuationem, neque aliqua alia forinsecus allapsa re, visita. Quum autē insomniata diurnis actionibus aduersantur, & de ipsis pugna oboritur, quum sanè hoc cōtingit, turbationem in corpore significat. Et si quidem fortis fuerit, forte est malum: si verò leuis, debilius. De actione quidem igitur, auerrenda sit, siue non, nihil decerno. Verum corpus hominis curari cōsulo. Repletionem enim aliqua intus facta, secretio quædam contigit quæ animam perturbauit. Si igitur fortis fuerit cōtra auctas, vomitum facere cōducit, & cibos leues exhibere sensum adhibendo aliquid ad dies quinque, & deambulationibus multis ac velocibus sensum augescensibus vti, & exercitiis exerceri moderatis, pro ciborum assium ptorum ratione. Si verò debilius fuerit contrarietas, detractio vomitui, tertiam sibi partem adime, atque hanc sensum rursus ad dies

Quantum
sit somnia
nouisse.

Quæ con-
iectores nō
assequantur.

Somnia per-
spicito.

Quæ bona
& contrā.

Curatio.

Hippocratis Liber

Sol, Luna,
stellæ quid
portendant
in somno vi-
sa.

Quæ nutri-
tatio
Luna per
somnū pa-
ri visa quid
portendat.

Quid sol.

dies quinque adiace, & deambulationibus preme. Sed & vo-
cis exercitiis vtatur, & diis supplicet, & turbatio ipsi sedabi-
lia solito more videre, singula bona sunt. Sanitate enim cor-
pora significant ab omnibus presentibus. Verum talem ha-
bitum presenti diata cōseruare oportet. Si verò quid cōtra-
rium his fiat, morbum quendam corpori significat: fortibus
quidem, fortiorē. à debilioribus vero, leniorem. Et astrorum
quidem exterior est in corpore circuitus, solis vero medius,
lunæ autē ad cauitates, Quodcumque igitur horū astrorum
extingui, aut lēdi, aut disparere, aut sisti à circuitu suo vide-
tur, iuxta illam ipsam partē morbum redundare significat:
& si quidem ab aere, aut nebula, aliquod ex ipsis astris pati
quid horum videt, debiliorem: si verò ab aqua, aut grandine
fortiorem. Significat autē secretionem in corpore humi-
dam ac pituitosam factā esse, & in externam circumferentiā
illapsam esse. Cōducit itaque huic & curibus in omni vesti-
tu vti multis, sensim auferentibus, vt quāti maxime ex-
det. Itē deambulationibus ab exercitio multis citra præ-
dium vti, & detracta ciborum tertia parte, ad dies quinque
sensim adiciendo rursus exubere. Si verò fortius videatur
malum esse, etiā fomentis vti. nā per corporis cuticulā pur-
gationem facere expedit, propterea quòd in externa circun-
ferentia offensa ac læsio existit. Cibis verò vtendū est siccis,
acribus, austeris, meracis, & laboribus maxime siccantibus.
Si verò quid horum luna patiatur, reuulsionem intro facere
conducit, vtique vomitu ab acribus, & saluginosis, ac molli-
bus cibis, curibus autem circularibus celeribus, & deambu-
lationibus velocibus. Vtendū & vocis exercitiis, & prædium
auferendum, cibiq; detractio, ac rursus appositione, eodē
modo vtendum est. Ob id autē intro reuellendum est, quia
ad cauitates corporis offensa apparet. Si autem sol tale quid
pati videatur, fortius iam malum est, & difficilius exigi po-
test. Oportet autem in vtranque partem reuulsionem facere,
& rectis curibus, & curuis, & circularibus vti, & deambu-
lationibus, & aliis laboribus omnibus. Ciborum autē detrac-
tione, ac rursus appositione, eodem modo, deinde vomere,
& rursus sensim cibos augere, ad dies quinque. Si verò so-
renitate existente premanetur hæc, & debilia esse videantur,
& præ

De Insomniis.

126

Diversita-
tū somnio-
rum obser-
uanda.

Pura vi-
dere astra
quid por-
tendat.

& præ siccitate à circuitu suo impediri, periculum significat
delabendi in morbum. Verum oportet labores detrahere, &
diata humectiore ac molli vti, & balneis ac otio ampliori, &
somnia lōgo ac multo, donec malū sedetur. Si autem igneum
ac calidum esse videatur quod se illis opponat, bilis secretio-
nem significat. Si verò superata hæc dispareant ac euanescent,
periculum est ad mortē perueniendi ex morbo. Si verò verba
ac mutata hæc esse videantur, presentē statum in fugā verti
significant. Fugere autem ipsa celeriter, essēq; qui ea perse-
quatur, periculū denuntiant futurę insanie hominis, si non
curatus fuerit. Omnibus autē his conducit, vt veratro pur-
gati, optimā victus rationem instituāt. sin minus, vt victu ad
aquam tendente vtantur. Vinū verò non bibant, aut omnino
album, tenue, molle & aquosum. Abstineāt autē ab acribus,
refecitibus, calfacientibus, ac saluginosis. Laboribus secun-
dum naturā plurimis vtantur, & curibus in vestitu plurimis.
Fictio verò ne fiat, neque lucta, neque volutatio in pulvere.
Somnia vtatur molli. In otio degat, exceptis laboribus
naturalibus, à cœna deambulet. Bonum est & fomentis vti, à
fomentis verò vomere, per triginta verò dies non repleatur.
Quem autē repletus fuerit, bis in mēse vomat à dulcibus &
aquosis ac leuibus. Quæcumq; autē ex his aliās aliō præ nulla
necessitate errant, anime turbationē quandam præ cura si-
gnificant. Confert autem huic otium, & animū conuerti ad
spectacula, maxime risum mouentia: quod si fieri non possit,
ad id ex quo ad biduum aut triduum maxime voluptatē ca-
piat, & sedabitur. Sin minus, periculum est delabendi in mor-
bum. Quæcumq; astra ex circumferentia excidere videntur,
suntq; pura & splendida, & vltra ac prorsum ferri videntur,
sanitate significant. Quicquid enim in corpore parum ex cir-
cuiu excernitur secundum naturā, à vespera in auroram: id
ipsum recte habet. Nam & quæ in vêtre secernuntur, & quæ in
carnē eructantur, omnia ex circuitu ac circumferentia excidūt.
Quæcumq; verò nigra & obscura sunt, & ad vespērā ac occa-
sum ferri videntur, aut in mare, aut in terram, aut sursum, ea
magis morbos significant. Et quæ quidē sursum feruntur, fluxū
capitis significant. Quæ verò in mare, ventris morbos. Quæ in
terrā, tubercula maxime significant ex carne enascētia. His
conducit terram cibi partem detrahēre, & à vomitu, ad dies
quinque

Hippocratis Liber

Quid puritas aeris.

Cum deus qui dat.

Quid pluvia serena.

Quibus diis supplicandum. Diverſa viſa.

quinque eandem rurſus ſenſim adduciendo exhibere, in aliis D autem quinq; diebus cibos omnes aſſumere, & vomitu ſa- lo, rurſus eodem modo cibis ſenſim auctus exhibeatur. Quacunque verò ex his pura & cauda in coelo hæere videbuntur, ſanum eſſe ſignificant, quia quod in hominem deſcendit ex æthere eſt. Tale autē videt anima, quale ſane deſcendit. Quæ autem nigra fuerint, & non pura, neq; conſpicua, morbum ſignificat, non propter repletionem, neq; evacuationem: ſed forniſcus inductum. Huic conſert curibus circularibus velocibus uti, quo quàm miſima corporis colluquatio fiat, & ſpiritu quàm denſiſſimo utens id quod inducitur eſt excernat, à curibus autem deambulationibus celeribus utendum eſt. Viſtus autem mollis & levis ad dies quatuor offic- ratur. Quicquid porro à deo accipere quis ſibi videtur purum, bonum eſt ad ſanitatē. Significat enim ea quæ in corpus ingeſta ſunt pura eſſe. Quicquid verò huic contrarium videre quis putat, non eſt bonum. Morbum enim in corpus veniſſe ſignificat. Oportet igitur velut priorem etiam hunc curari. Si quis ſe complui putet clementi coelo, aqua molli, & non valde madefieri, neq; vehementem tempeſtatem ingruere, bonum eſt. ſignificat enim moderatum ac purum ſpiritum ex aere ingreſſum eſſe. Si verò vice verſa, valde complui quis ſibi videatur, & tempeſtatem ac turbinem eſſe, idque aqua non pura, morbum deſignat à ſpiritu qui in ipſo eſt. Verum oportet etiam hunc ſimili diætâ uti, & omnes hos pauco cibo ali. De ſignificationibus quidem igitur aſtro- & diis ſuppliare, in ſecundis quidem rebus Soli, Ioui coeleſti, Ioui poſteſtori, Mineræ opulentiæ, Mercurio, Apollini. In contrariis verò diis malorum auerſoribus, & terræ, & hercibus, quo mala ac grævia omnia auertat. Caterum & hæc ſanitatē præſignant. Nimirum ea quæ in terra ſunt, acutè videre, & audire, & ſecurè iter facere, & ſecurè ac citra timorem currere, & videre terram levem ac probè cultam, & arbores florentes, fructuoſiſq; ac ſacuas, & flumina ſolito more fluentia, & aqua pura, neque copioſiore, neque pauciore quàm conueniens eſt. Item fontes & puteos eodem modo. Hæc omnia ſic viſa, ſanitatē homini deſignant, & corpus rectè habere, omneſq; circuitus, & exhibitiones ciborum, ac ſecre

De Infomniis.

127

Ac ſecretiones, integritas ei. Si verò quid his contrariū videatur, detrimētum aliquod in corpore ſignificat. Et viſus quidem ac auditus leſus, morbum circa caput ſignificat. Itaq; matutinis deambulationibus, itēq; à cœna pluribus utendum eſt, ad ſuperiorem dietam. Cruribus vero lætis, vomitibus reuellendum eſt, & læta ampliore utendū, ultra ſuperiorem dietam. Terra autem aſpera, carnem non puram ſignificat, quare deambulationibus ab exercitiis pluribus utendum eſt. Arborū verò ſterilitas, ſeminis humani corruptionem indicat. Si igitur folia arboribus decidunt, ab humidis ac frigidis corpus læditur. Si verò foride ſint arbores, verum inſtutuoſa, à calidis & ſiccis, hæc igitur per dietam frigeſcere ac humeſtare oportet, illa verò ſiccare ac calſcācere. Flumina autem non ſolito more fluentia, ſanguinis circuitum ſignificant, & auctiora quidem ſuētia, exceſſum autem minuta verò, deſectum. Oportet itaque per dietam hunc quidem augere, illum verò ſimminuere. Non ſura autem ſuētia, turbationem ſignificant, quæ à curſibus circularibus & deambulationibus, corpore per denſum ſpiritum moto, purgatur. Fontes verò & putei commoti cōſpecti, ſtatus circa veſicam ſignificant, quos medicamentis vrinam cientibus expurgare oportet. Mare perturbatum, ventris morbum ſignificat, ſed oportet alium mouentibus, leuibſq; ac mollibus expurgare. Terram aut domum moueri videre, ſano quidem viſo debilitatem ſignificat, agrotatū verò ſanitatē, & ex præſenti ſtatu tranſmotionem. Sano itaq; tranſmutare dietam conducit, itaque principium vomat, & riuſus, ubi paulatim cibum aſſumpſit, à præſenti enim diætâ totum corpus mouetur, debili verò eadem diætâ uti conducit. Nam corpus ex præſenti ſtatu tranſit. Terram ab aqua aliqua aut mari inundatam videre, morbum ſignificat, humiditate multa in corpore exiſtente. Verum oportet vomitibus, & prandij detractione, & laboribus & ſiccō viſu uti, deinde ſenſim adiciendo, ac modico cibo renutrire. Sed neque nigram, neque combuſtam terram videre bonū eſt, ſed periculum eſt de labendo in ſi item ac lethalem morbum, ſicut itis enim exceſſum in carne eſſe ſignificat. Verum oportet & labores detrahēre, & cibos qui ſicci & calidi, & acres ac vrinam cientes ſunt: nutriendq; puſanæ ſucco decocto. & omnibus mollibus ac leuibſ

Curſus fluminis perſonniū viſus quid velit.

Fontes, putei.

Motus terræ vel domus.

Terræ inundatio.

Terræ nigra perulaque totum hominem non eſt.

Hippocratis Liber

Natatio
quid por-
tendat.

Vestis cal-
camentiq;
somnia.

Nigra.

Noua.

Mortui.

Corpora
formæ pe-
regrinæ.

Comestio,
potatioq;
Carneis co-
mestio.

bus modicis: & potu uti aquoso, albo, copiosiore: & balneis
multis calidis, sed ieiunus ne lauet, molliter cubet ac dor-
miat, & in otio degat, frigus & Solem vitet. Supplicet autem
terra, & Mercurio, & Heroibus. Si verò in stagno, aut in ma-
ri, aut in fluminibus nat are quis sibi videatur, nō est bonum,
humiditatis enim excessum significat. Confert autem huic
& diæta sicca, & laboribus uti, febricitanti verò id bonum est,
extinguitur enim caliditas ab humoribus. Quicquid porro
quis circa seipsum videt solito more fieri, ad naturam sui
ipsius, neq; maius, neq; minus, bonum est ad sanitatē. Et ve-
stitum album indutū esse, & calcamentum pulcherrimum
bonum est. Quicquid verò membris maius fuerit, bonū non
est, sed neque quodcunque tandem fuerit minus: & oportet
hoc quidem per diætā augere, illud verò minuire. Nigra
autem morbosiora sunt, & periculosa. Mollis itaq; oportet
& humectare. Noua quoque transmutationem significant.
Mortuos videre puros in vestibus albis, bonum est, & accipe-
re aliquid ab ipsi purum, bonum est. Sanitatem enim signifi-
cat corporum, & salubritatem ingestorū, à mortuis enim nu-
trimenta, & incrementa, ac semina fiunt. Hæc autem pura
corpus irrepere, sanitatem significat. Si verò contra quis vi-
deat ipsos nudos, aut nigris vestibus indutos, aut non puros,
aut aliquid accipientes, aut ex domo portantes, non est com-
modum. Morbum enim significat, quæ enim in corpus inge-
runtur, nocua sunt. Verū oportet cursibus circularibus &
deambulationibus depurgari, & alimēto molli ac leui à vo-
mitu sensum nutrirī. Quæcunq; verò formæ peregrinæ cor-
pora in somnis apparent, & hominē perterritent, ciborum
consuetorum repletionē, & secretionem, & bilis supernæ ac
infernæ eruptionem, & morbum periculosum significat. Ve-
rū oportet vomitum facere, & ad dies quinq; cibos quam-
leuissimos non multos, neque aëres, neque siccos, neque cali-
dos sensum adiiciendo accipere, & laboribus naturalibus ma-
ximè uti, exceptis deambulationibus à cœna. Utendum
etiam balneis ac calidis lauacris, & otio, Solem verò & frigus
vitet. Si verò quis per somnum edere aut bibere consuecos
cibos ac potus sibi videatur, inopiam alimenti significat, &
animæ tristitiam. Et si carnes robustissimas quis edere se vi-
det, maximum alimenti excessum designat. Si verò debilita-

De Insomniis.

118

A simas, minorem. Quemadmodum enim id quod editur bo-
num est. Sic etiam id quod videtur. Cibos igitur detrahere
conducit. Nam alimenti excessum hoc significat. Sed & pa-
nes ex casco ac melle facti per somnum comesti, similiter si-
gnificant. Aquam autem puram bibere bonum est, reliqua *Aqua po-
tio.*
omnia nocua sunt. Quæcunque homo ex consuetis ac fami-
liaribus se videre putat, eæ animæ concupiscentiam signifi-
cant. Quæcunque verò fugit perterritus, sanguinem fi-
si ac præ iicitate coerceri significant. Confert itaque fri-
gescere ac humectare. Quum verò quis pugnat, aut pun-
gitur, aut ab alio ligatur, secretionem cui cuius contrariam
corpori contigisse significat. Conducit igitur vomere, & at-
tentare ac deambulare, & cibis leuibus uti, & à vomitu ad
dies quinq; sensum renouare. Quin & oberrationes & ascen-
sus in somnis visi, grauiā significant. Fluminum transito-
nes, & hostes armati, monstra formæ peregrinæ, morbum
aut insaniam significant. Confert itaque his qui talibus in
somnia vexantur, cibis modicis uti leuibusque ac mollibus,
nemque vomitibus, atque sic sensum rursus ad dies quinque
cibum exhibere. Utendum & laboribus naturalibus multis,
præterquam à cœna, Calida lauacra, & otium, frigusque ac
Solem vitent. Qui igitur his quemadmodum conscripta
sunt vitetur, vitam sanus deget, & inuenta est sanè à me hæc *Inuentum
Hippocrati.*
ipsa diætā, quantum possibile est humano ingenio excogita-
re, ad auxiliantibus.

HIPPOCRATIS
COI LIBER DE ALI-
MENTO, IANO COR-
NARIO MEDICO
PHYSICO IN-
TERPRETE.

Hunc Librum Galenus Hippocratis esse negat. Sed
tamen non alicuius plebei ac vulgaris hominis es-
se dicit, & fortassis ipsius Thessali. Quidam He-
rophylum autorem putant.

ALIM

ALIMENTUM & alimentum species, D
vnum & multum: vnum quidem, quatenus vnum genus est. Species vero humiditate ac siccitate finitur, & in his forma, ac quantitas est, & ad quamdam, & ad tot. Auget autem, & corroborat, & incarnat, & assimilat, & dissimilia facit quae in singulis sunt iuxta vniuersumque naturam ac facultatem quae ab initio adest. Assimilat autem pro viribus,

quum id quod superingeritur superatur, id vero quod prius inest superat. Exile autem fit aliquando quidem prius, in tempore dissolutum aut insuper appositum, aliquando vero posterior, in tempore dissolutum aut appositum. Destrui autem vtrumque in tempore & post tempus, id quod extrinsecus assiduo superingestum est, & per multum tempus omnibus membris solidè implicatum est, & propriam quidem formam producit, priorem vero aliquando autem & destruit. Facultas porro alimenti peruenit & ad ossa, & ad omnes partes, & in ueruum, & in venam, & in arteriam, & in musculum, & in pelliculam, & carnem, & pinguedinem, & sanguinem, & pituitam, & medullam, & cerebrum, & medullam spinalem, & interanea, omne siue ipsorum partes, & sanè etiam in caliditatem, & spiritum, & humiditatem. Alimenti verò & id quod hoc nutrit, alimentum est, & quod velut nutrimentum est, & quod nutrimentum futurum est: Principium autem omnium vnum est, & finis omnium vnus, & idem finis est atque principium: & quae particulatim in alimento probe & malè distribuuntur.

Succorum
vis.

Probe quidem, quae praedicta sunt. Malè verò, quae contrarium his ordinem habent. Succus varius, & coloribus, & viribus, & in detrimentum, & in utilitatem, & neque lae detes, neque commodantes, & multitudinem, & excessum, & defectum, & implicationem, aliquorum quidem, aliquorum vero non. Et omnium caliditatem laedunt ac iuuant, & frigiditatem laedunt ac iuuant, & facultatem laedunt ac iuuant. Facultas autem varia naturae sunt. Succus corrumpentes & totum, & partem, & forinsecus ac intrinsecus, spontanei & non spontanei, Nobis quidem spontanei, cause verò non spontanei.

Rursus

A Rursus autè cause, aliae manifestae, aliae obscurae, & aliae possibiles, aliae impossibiles. Natura omnibus subuenit. Ad hanc vero forinsecus quidem cataplasma. Illud, Vnguentum, Nuditas & totius & partis. Caliditas & frigiditas, iuxta eandem rationem & adstrictio, & ulceratio, & morsus, & corrosio. Intrinsecus verò & quaedam ex praedictis, & supra haec cause non causa obscura, & parti & toti, & alicui & non alicui, excretionibus ventris secundum naturam, item viam sudoris, saluarum, muci, vteri, iuxta haemorrhoidas, verrucam, lepram, tuberculum, carcioma, ex naribus, ex pulmone, ex ventre, ex sede, ex cole, secundum naturam, & prae naturam, discrimina horum alius iuxta aliam rationem, aliquando etià aliter. Vna natura sunt haec omnia, & non vna. Multae naturae sunt haec omnia, & non vna. Medicina sursum & deorsum, & neque sursum, neque deorsum. In alimento medicina, optimum. In alimento medicina malum. Malum & optimum ad aliquid. Vlcus, crusta, sanguis, pus, sanies, lepra, furfur, vlcera capitis manantia, impetigo, vitiligo, leuigo, aliquando laedit, aliquando prodest, aliquando neque laedit, neque prodest. Alimentum, non alimentum. Si nutrire non potest, nomen est alimentum, non opus. Opus & res est alimentum, non nomen. In pilos alimentum, & in vngues, & in extremam superficiem intrinsecus peruenit. Forinsecus alimentum ex extrema superficie, ad intima peruenit. Confluxio vna, conspiratio vna, consentientia omnia. Iuxta totius quidem corporis naturam omnia, iuxta partem verò, partes in vnaquaque parte ad opus. Principium magnum ad extremam partem peruenit. Ex extrema parte ad magnum principium peruenit. Vna natura, esse, & non esse. Morborum differentia, in alimento, in spiritibus, in calore, in sanguine, in pituita, in bile, in humoribus, in carne, in pinguedine, in vena, in arteria, in nervo, in musculo, in pellicula, in osse cerebro, in medulla spinali, ore, lingua, stomacho siue gula, ventre, intestinis, septo transuerso, peritonaeo membrana aluum ac intestina amplectente, hepate, splene, renibus, vesica, vtero cute. Haec omnia & singulatum & particulatim. Magnitudo ipsorum magna, & non magna. Signa magna, citillatio, doctus, ruptura, mens, sudor, viarum subdignatio, quies, tactatio, visus, imaginationes, morbus arquatus, singultus, morbus comitialis, sanguis integer, formosus, & ex his

Causae
vis.

Causa
non
semper
pa-

Medicina
vis.

Alimentum

Mira & bre-
uis dispo-
sio mebro-
rum.

Signa lan-
guentia.

Signa ob-
seruanda.Varietas
consideran-
da.

Pulmo.

Alimenti
principiu-
Venarū se-
des & arte-
riarum.Lac-
Vinum.Sanguis va-
riat.

& ex aliis naturalibus, & quæcumque alia huiusmodi ad do-
trinentum & utilitatem procedunt. Labores totius & par-
tis. Et magnitudinis signa, alterius ad maius, alterius ad mi-
nus, & ab utrisque ad maius, & ab utrisque ad minus. Dulce
non dulce, dulce ad potetiam, velut aqua. Dulce ad gustum,
velut mel. Signa utriusque, viscera, oculi, & gustus, & in his
magis & minus. Dulce ad visum, & in coloribus, & in aliis
mixturis. Dulce magis & minus. Raritas corporis ad perspi-
rationem, quibus amplius aufertur, saniores sunt. Densitas
corporis ad perspirationem, quibus minus aufertur, morbi-
diores. Qui probè perspirant, debiliores & saniores sunt, &
à morbis faciliè reconvalescunt. Qui malè perspirant prius-
quam agrotent, fortiores sunt. Vbi autem agrotarunt, diffi-
cilius à morbis reconvalescunt. Hæc autè & toti & parti. Pul-
mo contrarium corpori alimentum trahit, reliqua verò o-
mnia idem. Principium alimenti spiritus, vires, os, guttur,
pulmo, & reliqua respiratio. Principium alimenti & humi-
di & siccū, os, gula, venter. Verū antiquius & primordiale
alimentum, per abdomen umbilicus. Radicatio venarū he-
par. Radicatio arteriarum cor, ex his aberrat in omnia san-
guis & spiritus, & color per hæc meat. Vis una & non una
qua omnia hæc & alia gubernantur, alia quidem ad vitam
totius & partis, alia ad sensum totius & partis. Lac nutriti-
um, quibus videlicet secundum naturam alimentum est, a-
liis verò non. Aliis autem vinum alimentum est, & quibusdā
non alimentum. Et carnes, & alia multa alimēti species, &
iuxta regionē & iuxta consuetudinem alunt, partim ad aug-
mentum, & ad esse, partim ad esse solum, velut in senibus.
Quædam verò supra hæc, etiam ad robur. Dispositio Athle-
tica non est à natura. Habitus sanus melior in omnibus. Ma-
gna est res quantitas ad vires solerti ratiocinatione adopta-
ta. Lac & sanguis alimenti sunt redundantia. Circutur ad
multa consoni sunt, ad fortunē eiusque alimentum. Rursum
autem sursum repit in lat, & in alimentum, & ad infan-
tem. Vivificantur non animalia, vivificantur animalia. Vi-
vificantur partes animalium. Natura omnium nullo docto-
rē vñe sunt. Sanguis alienus utilis. Sanguis proprius utilis. Sa-
guis alienus nocivus. Sanguis proprius nocivus. Humores
proprii nocivi. Humores alieni nocivi. Humores alieni con-
ducibiles

ducibiles. Humores proprii conducibiles. Consonans dis-
sonans est. Dissonans consonans est. Lac alienum bonum. Lac
lac proprium nocivum. Lac alienum nocivum. Lac
proprium commodum. Cibus iuvenibus faciliè ac leviter pu-
tresfactus. Senibus verò ad summum transmutatus. His qui
in vigore ætatis consistunt impermutabilis. Ad figuratio-
nem, soles triginta quinque. Ad Motum, septuaginta. Ad
perfectionem, ducenti & decem. Alij tradunt. Ad formam,
quadraginta quinque, ad motum, septuaginta sex, ad exitū,
ducenti & decem. Alij sic. Ad formam, quinquaginta,
ad primum saltum, centum, ad perfectionem, trecenti.
Alij sic. Ad discriminationem, quadraginta, ad transitum,
octoginta, ad elapsum, ducenti quadraginta. Non est, &
est. Gignuntur autem in his & plures & pauciores, secun-
dum totū, & secundum partes. Non multo autem plures aut
pauciores, pauciores verò tot, & quæcumque alia his similia.
Ossium alimentum ex contractione. Naso bis quinque. Quota os-
Maxilla & clavicula, & costis duplicia, cubito triplicia. Ti-
bia & brachio quadruplicia, femori quintuplicia. Et si quod
in his plus aut minus potest. Sanguis humidus & sanguis
solidus. Sanguis humidus bonus. Sanguis solidus malus.
Ad aliquid omnia mala & bona sunt. Via sursum deor-
sum una. Potentia alimenti melior quàm moles. Moles ali-
menti melior quàm potentia. Et in humidis & in siccis de-
trahit & apponit idem, & alteri quidem aufert, alteri verò
apponit idem. Venarum pulsationes, & respiratio spiritus,
iuxta etatem, & consonantia & dissonantia sunt, & morbi
& sanitatis signa, & sanitatis magis quàm morbi, & morbi
magis quàm sanitatis. Alimentum enim etiam spiritus est.
Humidum alimentum magis faciliè transmutatur quàm
siccum. Siccum alimentum facilius transmutatur quàm hu-
midum. Alimentum quod ægrè alteratur, ægrè consumi-
tur. Quod faciliè apponitur, faciliè consumitur. Et quicunque
veloci appositione opus habent, his humidum ad reficiendas
vires medicamen optimum. Quicunque verò adhuc velo-
ciori indigent, per olfactum. Qui autem tardiore appositione
opus habent, solido alimento utantur. Musculi solidiores
ægrè magis quàm alia collauescunt, excepto osse & nervo.
Quæ denudata sunt, ægrè transmutantur, & secundum ge-
nus

lac variat.
Digestio
per vires.
Partus con-
formatio.Quota os-
tum coale-
scit
Sanguinis
alia varia-
tio.
Cibariorū
variatio.Pulsus spi-
ratio, signa
sanitatis &
morbi.

nus ipsa seipsis fortiora sunt quam pro re ipsa: propterea ipsa seipsis agrius colliquefunt. Pus ex carne, purulentum ex sanguine, & ex alia humiditate. Pus vlcens alimentum. Pus alimētum venarum, arteriarum. Medulla alimentū ossis, propterea callo obducuntur. Facultas & potentia omnia auget & nutrit, & germinare facit. Humiditas alimentū vehiculum est.

HIPPOCRATIS COI LIBER DE HUMIDORUM SIVE LIQVIDORUM VSU, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO INTERPRETE.

RIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

*

Aqua.

Oculorum
medela.

Aqua potabilis, saluginosa, mare. Potabilis quidē in officina medica optima. Nam & fermentis & xeramentis optima, & medicamentis plurimus inueteratis cōmunissima. Verū ad corpus nosse oportet, quod hęc aut madefacit, aut frigidificat, aut calfacit. Alio vero nulli commodat, aut detrimento est potata. Vbi modica potabili in spongia vteris, optimum oculis est. Cutis ipsa superne exulceratur calidæ asperione. Fomētum corporis totius aut partis. Cutis duræ mollitio, distente laxatio, nervorum, carnium, humorum sub cutem effusio, sudoris secretio. Humectare proluione, velut nares, vesicam, flatus. Incarnare, attenuare, liquefacere, minuere, colorem reuocare, colorem dispergere. Somniferum & in caput, & in alia. conuulsionum, tensionum, mitigatiuum dolores stupefacit auris, oculorum, & quæcūq; talia, frigida calfacere, velut pīx vlcibus, præterquā a quibus sanguis erumpit, aut erupturus est, fractis, luxatis, reliquis quibus lintea sunt medicus, Capitis grauitati. Moderatio in vno quoq; ne vltra

roq

A torqueamus, velut calida corpori, ex excessu in vtranq; partem, vt ab vtraque non aberrat, coniectatione ex detrimento, aut inutili facta, velut in tepida. Oportet enim detrimentis aut vtilitatibus etiam in vtra, vsquequo iuuent, aut donec lardant. Madefactio itaque & humectatio, debile quid est. Frigidificatio vero & calfactio, forte: velut ex sole.

Verū frigida calida existens, velut potabilis aqua, debile quid est. Calida autem ne vterius pergat, vt vtra. Indicat autem de his ipse agrotus, exceptis mutis, aut leuiter syderatis, aut stupefactis, aut velut in vlcibus perfrigeratis, aut immo dolore vexatis. his enim hæc sensu non percipiuntur. Nam nō sentiunt hi perusti. Itēq; profundæ ac magnæ luxationes. Iam vero etiam pedes deciderūt perfrigerati, ex calidæ perfusione. Sed his corpus perfusi iude vult, similiter etiam frigida. Harum aut vtrarumq; paucitas, debile quid est. Multitudo verò, forte. veruntamen finire oportet, donec fiat id cuius gratia sunt, antea vero quam positiemū fiat, cessandum est. Harum porro vtraque lardit, & calida quidem

amplius ea vteribus has læsiones inducit, carnium effeminationem, nervorum debilitatem, mentis stuporem, sanguinis eruptiones, animi deliquia hæc ad mortem. Frigida vero conuulsionem, tensionem, nigrores, rigores febriles. Medicus quidem extra noxam est. Reliqua verò lardunt ac pro sunt, velut relinquitur. Voluptatibus, & iucunditatibus, & doloribus ac molestus, prout singula ex ipsis conueniunt ita sanæ apparent. Corpus regi ac velari adfuerum, quicquid insuetum est, quicquid longissime à familiari calore abest, & peregrino frigori propinquissimū, id ipsum auersatur: & propterea sanæ calida gaudet, & ferre potest. Cerebrum & quæ ab hoc oriuntur, frigida quidem tristantur, calida verò gaudent, si sanæ frigidius & solidius à natura fuerit. Propterea oculis, dentibus, nervis frigida inimica, calida verò amica, quia ab illa conuulsionem, tensionem, rigores febriles, quæ sanæ frigida facit, calida vero sedat. Ob id etiam à calida voluptates, & illecebræ, a frigida verò dolores & auersationes. Idæque spina, pectus, dorsum, præcordia, magis frigida aggrauantur calida vero gaudent, & ferre ipsam possunt. Propterea sanæ spina, pectus, dorsum, præcordia, contraria perpelli sunt, quia sunt cōtraria, propterea sanæ in hoc loco an-

Madefactio.
Frigidificatio.
Calfactio.

Calida copiosius vteris quid patitur.

Oculis debiles nervi frigida inimica.

f. 1. xieta

xietatem ex calida obortam, frigida sedat. propterea sanè
frigida potu gaudet. propterea sanè cibus calidis delectatur.
propterea sanè & in animi deliquis frigida extremis parti-
bus affundere prodest. Quod autem posteriores partes cali-
dum magis sufferunt quàm anteriores, quæ relata sunt in cau-
sa sunt. Quod verò etiam frigida, rectè habet. Nam & extre-
mæ partes anteriores sunt, & regi non adluet: velut etiam
interna pars se habet ad externam. Cogitandum autem quod
ut aque in vnoquoque corpore potior est externa cute, quæ
& tibi ipsi, & nervo sanguineo cõtinnua ac coherens, eo quod
extra proprium calorem, in externo frigore est, ab utriusque
frequenter superatur, & utriusque frequenter opus habet, fre-
quentius autem calida ad voluptatem. Perpetuuntur autem
& extremæ partes tale quid, quare citò multa percipiunt, tar-
dè autem primùm in attolluntur. Et venæ quoque alar prius
aliæ posterioribus. Atque sic omnia apparent, & ubi frigesunt
extremæ partes, & ubi calefiunt, in valorem euacuationibus
in animi deliquis. Et iuxta rationem meritò etiã venas se-
quantur, ea quæ ab his eueiunt. Et calefacit primùm calida
velut in manibus, internas partes. At vlcerà calida gaudent
ex confesso, quia regi adfuerunt. Meritò itaque altera gra-
uatur. Meritò igitur & ipsæ venæ, quia sunt in calido. Meritò
etiã ipse thorax, & ventriculus ipsæ frigida superatur, mo-
lestè fert, & mortem minatur, quia maximè desuetus est. Va-
rùm plurimum abest ab eo ut patiatur: propinquissima au-
tem inter se sunt, egere, & pati. Meritò igitur frigida poti-
us delectatur. Et sic cõsentiunt inter se omnia hæc. Quod verò
omnia desquamata & ambusta in superficie, non valde regi
adfuerunt, maximè frigidam molestè ferunt, par est. Citissime
enim superatur. Et profundissima si superetur, maximè utri-
que grauentur. deinde etiã natura nervosa participant. Quo-
niã in ignis venter calida delectari videtur, considerãdus. In-
cus est, & postea extremæ partes, & vesica, & genitales par-
tes, & virilis membrum glans natura frigidior est, quàm quis pu-
tat. Sursum enim non deorsum exiit caliditas: & propterea
calida delectatur. Considerandum etiam, quod post calidam
frigescit corpus magis perfrigeratum, post frigidam verò re-
calescit magis cõtinnu: velut etiã aqua frigefacida & cale-
facienda sunt, propter tenuitatem. Et quod post calidam de-
cescit corpus

Corpus fri-
gescit ma-
gis post.

A corpus magis resiccatum, velut oculi post frigidam. Altera
enim similis est aeri ambienti, altera nō. Mare pruriginosum,
& qui ab acerbis humoribus vellicatur prodest: ut & lauent,
& foueant ex calido. Qui verò nō adfuerunt, aliquantum
laxantur. Verum ad vlcerà, & ambusta: ut desquamata, &
quæcunque, talia, contrariū est. Aprum est autē puris. Bonum
est & ad attenuandum, & ad piscatorum vlcerà. Hæc enim
neque suppuratur, si nō vellicet: & ad vlcerà cuniculosa, & de-
pascencia proserpendo sedat ac sistit, velut sal, satugo, ni-
tram. Omnia autē hæc si quis parum vtiatur, irritant: si exco-
leat, bona sunt. Melius autē est calidum ad plurima. Ace-
tum ad corpus & articulos, simile est mari, & potentius, ad
perfundendum & ad fomentū: & ad vlcerà recens vulnera-
ta, & ad sanguinis grumos, ubi nigredines sunt in pudendis,
collurio est ad aures, & ad dentes. Calido autem hac sunt,
& alia, sed & ex tempore coniecturā facere oportet. Eliquat
velut sal, & ut alia quæ impetigini, lepro, ac vitiliginibus
conducunt. affusum ad calidū solem, maximè verò conducit
vnguis leprosis. Superat enim post tempus, verrucas for-
micarias attenuat, & sordes in auribus sanat. Mollit autem
& corpus, & multos alios locos, si nō odor offenderet, & ma-
ximè mulieres. Valuerit & ad podagram, si non corpus vul-
neretur. Eadem etiã fex aceti facit. Vinum dulce ad diu-
tina vulnera commodum est assidue vteari. Sed & ad me-
dicamentorum potionem. Austerum autem & album, & ni-
grum vinum, frigidum ad vlcerà commodum est, frigidum
propter caliditatem. Laxæ quæ frigiditatis gratia, aut per-
funduntur, aut induuntur, aut intinguntur, aquam frigidis-
simam postulant. Quæ verò adstrictionis gratia, vinum ni-
grum etiam lanæ aspergere potest, velut etiam betarum fo-
lia, aut lincola intinguntur, in plurima quibus adstrictio
inest, velut sunt hedera alba folia, & quæ acerbiora sunt,
quæ friabiliora, velut hedera & rubus, rhus coriarius, saluia:
& in ea quæ molliore oportet, velut farina cocta. Aqua fri-
gida prodest papulis rubicundis, quales alia atque alia par-
te sublatæ erumpunt, quales per splenia attractoria emer-
guunt in carnosus vero & tenera carne præditi subrubicun-
de sunt: nigris autē rotundæ, dorhiænes hoc est sinu cu-
li appollent, & quales in ipsa caliditate lauentur, &
mulieribus

Acetū quæ
vim ha-
beat.

Vinum dul-
ce.

Aqua fri-
da.

Hippocratis Liber

Tumores
articulorū.

mulieribus ex mentium sub cutem recurſu ſunt, & ab irritamentis cutis, aut inſolita veſtimentorū aſperorum geſtatione, & ex ſudoris exitu, aut ubi quis ex frigore, derepente ad ignem, aut calida lauacra acceſſit. Nam ſi hac poſterius fecerit, nequaquam amplius erumpunt. Alinqui quæ ex frigore ſunt, aut quæ exaſperantur inſtar milij, deinde exulcerantur, eas frigida lædit. Calida verò prodeſt. Tumores in articulis, & dolores ſine vlcere, ac podagricos, & conuulſa, plurima ex his frigida multa aſuſa leuat ac extenuat, & dolorem torpeſcit. Topor autē moderatus, dolorem ſoluit. Sed & calida aqua attenuat ac mollit. Podagricis, reſolutis, ante ac retro diſtensis, conuulſis, talia accedunt, diſtentiones, tremores, leues ſiderationes: Talibus laxatis, claudicationes, torpores, vocis interceptiones, ad talia, excretiones per infernas partes ſuppreſſæ. Cauendum autē eſt in frigida uſu, ne modum excedamus. Articulos induratos, aut ab inflammatione aliquando obortæ, aut à diſtortione, operæ precium eſt ſanare, aqua calida in vtriculum inſuſa.

Calida.
Frigida.

Manū deligare, & oculos lachrymas lenitate vt ad acres ſtillamentum leue inſundat quis, vt ne ſaliſuginoſa contra & lædat. Et ſoſſulis vlceribus oculorum elotio prodeſt, & repletio ad naturam reducens. Calida oculis cōuenit, doloribus, ſuppurationibus, lachrymīs mordacibus, ſiccis omnibus. Frigida doloris exoritur, valde rubicūdis, & qui collectiones tuberculorum iuxta venas habere ſolent, quæ ſunt vlcuſcula capitis manſiſſa, circa thoracem, & alia dura. Verūm podici & vtero non valde comēda eſt utq; ſanguinem in frigore mingentibus. Vlceribus quidē frigida mordax, cutem obdurat, doloroſa non ſuppurari facit, huiusmodi nigrefacit, rigores febriles facit, conuulſiones, ante ac retro diſtentiones. Quandoq; verò in hac diſtentione, ſine vlcere iuueni carnoſo media æ ſtate, multa frigida aquæ effuſio, caloris reuocatioq; facit. Calor autem hæc ſoluit. Calida ſuppuratoria eſt, non in omni vlcere, maximum ſignū ad ſecuritatem, cutem mollit, attenuat, dolorem eximit, rigores, conuulſiones, ante ac retro diſtentiones lenit, capitis grauitatem ſoluit, plurimum autem conducit oſſium fracturæ, magis autem denudatis, & ex his maxime his qui in capite vlcera habent, & quæcunque præ frigore, aut moriuntur, aut

De Humoribus.

133

A aut vlcerantur, itēque in vlcerationibus voluntariis ac involuntariis, qualia ſunt deſquamata: herpetibus ſerpendo adedentibus, denigratis aut in gingiuis, aut in aure, aut in ſede, aut vtero. His omnibus calida amica eſt ac iudicatoria. Frigida verò inimica & occidēs, præterquam in quibus ſanguinem fluxurum eſſe timor eſt. Atque hoc modo vtendum eſt liquidorum perſuſionibus, inuulſum illitionibus, ſoliorum impoſitionibus, aut in teolorum cataplaſmatis, quæcunque aut frigidityte, aut caliditate proſunt, aut nocent.

HIPPOCRATIS COI LIBER, DE HVMO- RIBVS IANO CORNA- RIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

Genuinum Hippocratis librum hunc eſſe Galemus dicit. Verūm quadam inſunt ad extremam diſtentione breuitatem contracta: quadam rursus ultra modum extenta.

Mperius & ferocitas humorum, ubi non reciprocatio humorum eſt, velut forura, humerum ducendus eſt quā repit per convenientes ac commodas regiones, exceptis his quorum maturitas tempore contingit. Maturationes extra aut intro repunt, aut aliò quò oportet. Cautio inſinita magnitudo, experiendi difficultas, pilorum nuditas, viſcerum vacuitas, infernis repletio, ſuperius alimentum, mutatio ſurſum, mutatio deorſum. Spontanea ſurſum & deorſum, quæ proſunt & lædunt. Cognata ſpecies, regio, mos, ætas, tempus, conſtitutio morbi, exceſſus, defectus. Quibus quantum deficit, aut non, medela,

Considera
da medico.

de la, declinatio, deriuatio, in caput, in obliqua, quā maxime p
reperit, aut reuulsiō in superius deorsum, in infernis sursum,
aut liccare, aut aliquibus inferna, aut aliquibus superna, aut
eluitur, aut quibuldam mitigabitur humores effusi ne in-
tro reuellantur, sed secretiones siccantur. Torbatio, anstusio
per selem, pelluium, quibus abscedit ad sedem, unde exol-
uitur aut medicamentum, aut vlcus, aut humor aliquis com-
pactus, aut eruptio pustulosa, aut status, aut cibus, aut ani-
malculum, aut astus, aut alia quædam affectio. Confide-
randa hæc, spontanea desinentia, aut velut ab exustione ex-
citata bulla, in quibus qualia ludent aut profunt. Figura,
motus, eleuatio, & rursus subsidentia, somnus, vigilia.

Quæ facienda, aut impedienda, cito assequi. Castigatio
per vomitum, in inferne per exitum, aut sputum, macum
russim, ructum, singultum, flatum, vrinam, sterminationem
lachrymas, pruritus, euulsiones, contactus, sitim, famem, re-
pletionem, somnos, labores, ocium, corpus, mentem, discipli-
nam, memoriam, vocem, silentium, vteri purgationem.

Quæ supernæ erumpunt actorquent, pingua, intemperata
ac metacea, spumosa, calida, mordacia, aruginosa, varia,
ramentosa, feculenta, cruenta, status expertia, cruda, cocta,
sicca. Quæ inque circumstantiis ferendi facilitatem cōueni-
plari oportet, itemque difficultatem, priusquam periculum
veniat. Item quæ sedare nō oportet, maturatio, descensus co-
rum quæ infra sunt, sed unda & fluctuatio eorum quæ su-
pra, & quæ ex vteris, & in auribus sordes, concitatio ac per-
mixtio, apertio, euacuatio, calfactio, perfrigeratio, nutritio,

Tormētum
vmbilici.

Quanta sit
hæc obser-
uatio vide-
re.

cus, fornicatus, horum quidem, horum verō non. Quum in-
fra vmbilicum fuerit id quod torquet, tandem & molle est
tormentum. Vice versa, contra. Quæ per aluum egeruntur quæ
reperunt, non spumosa, matura, cruda, frigida, scitida, frigida,
mida. Quæ olfactum malè afficiunt. Sitis quæ pituitis non
adiut, neque astus, neque alia causa. Vrina, nali hominibus
tio, lactationem. Siccitatem, & non esse contractum ac are-
factum, & spiritum turbulentum, præcordia, extremitates,
oculos male affectos, coloris transmutatio. Pulsus, frigiditas,
palpitationes, cutis durities, nervorum, articularum, vocis
mentis, figura volutaria, pili, vngues, facile ferre, aut non
qualia oportet. Signa hæc. Odores corporis, oris, siccitas
auris;

auris, status, vrina, vlcus, sudor, sputum, nali Corpus, salu-
nosum, aut sputum, aut nalis, aut lachryma, aut alij humo-
res. Penitus similia, iuuantia, ludentia. Insomnia qualia
videat, & in somnis qualia faciat, ac acutè audiat, & obedire
paratus sit animo, an magis fortia sint ac plura quæ com-
moda sunt ac seruant, quàm alia, an sentiant omnia omni-
bus, sensibus, & ferant, velut odores, sermones, vestitus, figu-
ras, & huiusmodi patienter, quæ sanè & sua sponte compa-
rentia profunt, & quando etiam talia iudicatione inducunt.
Item tor, & talia, veluti sunt status, vrina, qualis, & quanta, &
quando. Quæ verò contraria sunt, auertere, ipsique aduer-
sari. Quæ propinqua & communia sunt affectionibus, pri-

Quæ per
exordia di-
gnosenda.

a & maxime aliis ignitur. Cōstitutionem autem ex primis
incipientibus, quicquid tandem excerpatur ex vrina, qua-
les in fuerit & qualis sit corporis collapsio, coloris in-
mutatio, spiritus imminutio, & reliqua cum his viciis ra-
tiones. Scire etiam oportet an similia sint quæ decedunt,
transitas, vrina, per vteros, sputa, per nates, oculi, sudor, ex-
tuberculis, ex vultu, ex pultibus, quæ sua sponte, quæ
arce. Quod similia sunt inter se omnia quæ iudicant, & quæ
profunt, & quæ nocent, & quæ perimunt, quo hæc quidem fu-
gens auertat, illa verò accersat, & ducat, ac suscipiat. Sed &
alia eodem modo, cutis, extremitatum partium, præcordio-
rum, articularum, oculorum, oris, figurarum, somniorum,
qualia indicant, & quando, talia machinari. Insuperque qui
tales abscessus fiunt. Qualia profunt cibis, potibus, odoribus,
visu, auditu, cogitatu, secretionibus, humoribus, calefactio-
ne, frigefactione, siccitatis, humectando, siccando, vnguen-
tis, illutionibus, cataplasma, emplastris, infestationibus, de-
nique & epithematis quæ imponuntur. Figuræ, desectio,
conratio, labor, ocium, somnus, vigilia: spiritus superni, in-
ferni, communibus, propriis, arte paratis. In exacerbatio-
nibus neque presentibus, neque futuris, neque podum frigi-
ditate, sed in declinante deorsum morbo. In exacerbationi-
bus per circuitus siccitatis, ciborum oblationes danda non
sunt, neque cogere oportet, sed auferre de apponendis an-
te iudicationes. Quæ iudicantur, & iudicata sunt integre,
neque mouere oportet, neque nouare, neque medicamentis,
neque aliis irritamentis, sed linere. Concocta medicamentis
aggredi

Hæc eadē
in Apho-
rismis di-
xit.

Hippocratis Liber

Concusio-
nes & de-
creta quae
sunt.

aggredi oportet, & mouere non cruda, neque in principiis. D
si non turgent. Multa verò non turgent. Quae ducere oportet: quò maximè repunt per conuenientes locos, eò ducere oportet. Quae prodeunt non multitudine astutare oportet, sed quadiu prodeant qualia oportet, & facile æger ferat. Vbi verò opus est, debilitare etiam, aut animi deliquit inducere oportet, donec hoc feceris, cuius gratia hoc fit, interim aliò vertere, aut siccare, aut humectare, aut reuellere, si sufficiat æger, id quod ex his coniectabis. Sicca quidem calida erunt, humida verò frigida. Quae verò aluum mouent, plerumque contraria. Hæc imparibus diebus, sursum, si & circuitus, & constitutio talis sit ex exacerbationibus. Fiunt autem plurima paribus diebus, deorsum: sic enim & sua sponte profunt, si non circuitus faciant exacerbationes in paribus. In talibus autem, in paribus sursum: in imparibus deorsum. Tales autem pauci sunt. Et tales constitutiones etiam difficilius iudicantur. Quin & vterius tempore progressa sic fieri necesse est, velut ad decimam tertiam, ac decimam quartam diem. Decima tertia quidem deorsum, decima quarta verò sursum. Ita enim ad iudicationem conducit. Et quæ ad viginti diem.

Ceterum quæ infra prodeunt, multum purgare oportet, & hæc non propè iudicationem, sed longius ab ea. Raro autem in acutus, multa ducere oportet, in de lassatis, totum. In febribus ad articulos, & circa maxillas maximè abscessus fiunt, propè sanè dolores vniuscuiusque, ad supernam partem magis & in totum. Si verò lentus fuerit morbus & deorsum tendens, infernè etiam abscessus fiunt. Maximè autem pedes calidi, infernè significant, frigidi supernè. Qui verò ex morbis se erigentibus statim in manibus aut pedibus dolores fiunt, in his abscessus contingunt. Sed & si quid doluerit quis antea quàm ægroteret, ad eas partes firmitur. Quemadmodum

Perinthus.

Humorum
obseruatio.

Lienosi
quid pa-
uantur.

etiam rufiscentibus & angustis in Perintho. Faciunt enim rufes abscessus, velut etiam febres. Iuxta eandem rationem contingit ab humorum aut corporis colliquatione & frigiditate. Proinde nosse expedit, in quibus temporibus humores florent, & quales in singulis morbos faciunt, & quales in vnoquoque morbo affectiones: & reliquum corpus ad quem morbum maximè natura repit, & quale quid splen intumescens facit. Horum sanè & natura, & ferme colores deterro-
res

De Humoribus.

135

A res sunt, & corpora tument. Et si quid aliud est, in his exercere se prodest, velut est animi intemperantia circa cibos ac potus, somnum, vigilias, aut ob amores quosdam, velut testaturum, aut propter artes, aut propter necessitates: tolerantia laborum, & quorum ordinata est, aut inordinata: Mutationes ex qualibus ad qualia: ex moribus animæ industria, aut querens, aut medians, aut videns, aut dicens, aut aliud quid, velut tristitia, iracundia, cupiditates, quæ ex casu contingunt. Molestiæ animi aut per oculos, aut per auditum, velut etiam corporum, Molis quidem ad seipsas attentis, deutes stupefunt: Ambulanti verò circa cauum locum, erura tremunt, quum autem quis manibus ea quibus opus habet leuat, hæc tremunt. Serpens de repente conspectus pallorem cum virore inducit. Timores, pudor, metus, voluptas, ira, aliæque huiusmodi quomodo obediunt. Vnicuique autem pars corporis ad actionem pertinens in his obedit. Sudores, cordis palpitatio, & eiusmodi potentiæ. Quæ extrinsecus profunt aut nocent, vinctio perfusio, illitio, cataplasmatum vltus, deligatio lanarum & talium rerum: & internæ partes talibus obediunt, non solum externæ his quæ intro assumuntur: Sed & quæ in lanis ab oculi succidis adhibentur, & quod à rege nomen habet cuminum, videntibus & olfacientibus. Quæ de capite ducunt, turbant, sermones, vox, & huiusmodi, mamma, genitura, vterus, & quæ signa in artibus, & in suffocationibus, & tussis, & quæ ad testiculos. Quemadmodum arboribus terra, ita animalibus ventriculus: & nutrit, & calefacit, & frigidificat. Frigidificat, dum euacuatur, calefacit, dum impletur. Quemadmodum terra stercoreata hyeme calida est, ita etiam ventriculus. Arbores corticem tenuem siccum habent, intrinsecus autem carne sicca, sanè non putrida, diuturna. Ita & ex animalibus testudines, & quicquid eiusmodi est. Aetatibus, temporibus, annis, similia animalia, non detentuntur si moderatè melioribus vtantur. Quemadmodum hydria quod recens est transmittit, quod inueteratum retinet. Sic & ventriculus transmittit alimentum, & fecem retinet, velut vasculum. Modi morborum hi sunt: partim quidem cognati sunt, de quibus interrogando discere oportet: partim à regione, familiares enim sunt per multas, & multi ipsos noscunt: partim ex corpore, & victus ratione,

Molis colli
se dentes
molestant.

Quæ erura tremunt, & pallorem faciunt.

Quæ foris vel intus olfaciant.

Terra satis, ventriculus animalia nutrit. Ventris qualitas.

Quid animalia iuuantur.

Morborum natura.

Hippocratis Liber

Morborū
quorundā
caussa.

Bilis per
aestatem quid
faciat.

Ventorum
qualitas.

Magna ve-
ntorum ex-
tremūq;
rerum ob-
servatio.

tionem, ac temperiei constitutione, aut à temporibus. At re-
giones ad tempora male dispositæ, tales morbos pariunt, quali
tempori similes fuerint. Verbi gratia. In æqualis calor aut fri-
gus eadem die quum talia fuerint, morbos autumnales fa-
ciunt. Et in aliis temporibus secundum rationem, alij ab
odoribus cœnosis aut palustribus; alij ab aquis, calculosi, sple-
niti; alij à ventis bonis & malis incipiunt. Quæ verò sunt
tempora tales erunt etiam morbi, & constitutiones ex ipsis.
Si tempora tempestiue, & ordinatè se habuerint, morbos iu-
dicatu faciles faciunt. Vernaculi autem temporū morbi iu-
dicant mutationes, & prout euariauerit tempus, similes aut
dissimiles erunt morbi, qui in hoc tempore oriuntur. Si verò
similiter procedat, eiusmodi quoque fuerint morbi, & ad ta-
lem modum tracti, veluti est morbus regius autumnalis. Fri-
gora enim ex caloribus, & calor ex frigore. Et si æstas biliosa
fiat, & bilis aucta intus relinquatur, etiam aliquantum sple-
nici fiunt. Quum igitur & ver sic processerit, etiam vere fit
morbus regius. Proximus est enim hic motus temporis, iuxta
hanc speciem. Quum verò æstas fiat verisimilis, sudores in
febris, & febres faciles, & non peracutæ, neque linguis ob-
aride fiunt. Si verò hybernū fiat ver, & postremum hyems
tempus, hybernū etiam morbi, & tussis, & peripneumoniæ, &
angine. Et autumnus si non in tempore ac derepente hyber-
narit, non assidue, tales morbos facit, eo quòd non in tempo-
re incepit, sed inæqualiter fit. Quapropter etiam tempora à
iudicatione aliena ac inconstantiæ sunt: quemadmodum e-
tiam morbi, si præterumpant, aut præexacerbantur, aut intus
relinquuntur. Recidivas enim etiam tempora faciunt, quem-
admodum & morbos ita inducunt. Itaque insuper confide-
randum est, quomodo habentia se corpora tempora susci-
piant. Austri auditum grauant, caliginem inducunt, caput
grauant, torpidi sunt, dissoluunt. Quum hic præualuerit, ta-
lia in morbis patiuntur, vlcera glabra, maximè os, puden-
dum, & alix partes. Si verò aquilo, tussis, faucium affectio-
nes, ventres dures, urinæ difficultates, horrores, dolores la-
terum ac pectoris. Quum hic dominatur, tales morbos ma-
gis expectare oportet. Si magis redundauerit, ad squalores
sequuntur febres itemque ad pluias, ex quibus tandem
redundantiæ transmutari fuerint, & quomodocunque ha-
bentia

De Humoribus.

136

A bentia se corpora ex alio tempore suscepint, & quocunque
tandem humore in corpore dominante. Ceterum siccitates
& austriæ sunt, & aquilonares. Differunt enim & alia hoc
modo. Magnum enim & hoc est. Nam alius in alio tempore
ac regione magnus est. Veluti æstas bilem parit, ver lagui-
nem, reliqua prout singula. Mutationes maximè parit mor-
bos, & præsertim maximæ: & in temporibus magnæ mutatio-
nes, & in aliis. Quædam sensim sentio progressi sunt. Tem-
pora huiusmodi sunt securissima, veluti etiam dietæ, & frigus,
& calor maximè sensim facti progressu. Et ætates sic trans-
mutantur. Natura quidam ad tempora attinet alia ad æsta-
tem, alia ad hyemem, bene aut male dispositæ sunt. Quantum
verò ad regiones, & ætates, & victus rationem, & alias mor-
borum constitutiones, alia ad alias bene aut male se habent.
Et ætates ad tempora & regiones, & victus rationem, & mor-
borum constitutiones. Et in temporibus, victus, & cibi, & po-
tus, qualitatem suam requirunt. Nam hyems ab operibus o-
tium habet, & quæ in corpus ingeruntur matura ac simplicia
postulat. Magnum enim & hoc est. Autumnus autem labo-
ribus deditus. Sub insolationibus potus frequentes sunt cibi
inconstantes, vina, arborum fructus. Quemadmodum autem
ex temporibus morbos coniectare datur, ita quædam etiam
ex morbis aquas, & ventos, & siccitates prænoscere licet, &
aquilonares, & austrinas. Licet autem ei qui probè ac rectè
iudicat, vnde sint hæc consideranda, velut & lepræ quædam,
& circa articulos dolores. Aquæ ubi futura sunt pruriginosi
suos, & alia huiusmodi. Et quæ pluuia æternis, aut singulis
diebus, aut per alios circuitus, aut assidue fiunt. Et venti ali-
qui per multos dies fiunt, & cōtrario inter se modofiant, alij
per pauciores. Et eadem per circuitum. Hæc habent cum tem-
porum constitutionibus similitudines. Verum breuius talia.
Si verò annus diutius talis fuerit, qualem constitutionem fe-
cerit, tales etiam morbi diutius erunt. Et si magis fortes fue-
rint, maxime quoque morbi sic fiunt, & communissimi, &
ad plurimum tempus. Ex primis aquis, ubi post multam
siccitatem, aqua futura est, de aqua inter cutem prædicere li-
cet: & ubi talia parua signa apparuerint in ventorum quie-
te, in transmutatione. Colligendi igitur sunt quæ in quali-
bus aquis aut ventis morbi significant, & audiendus est si quis
nouit

Bilis per æ-
statem, lau-
gus per
ver viget.
Temporū
mutationes
quantum
possunt.

Possit & ex
morbis &
ex anni te-
poribus &
tempestan-
tibus omnia
prævidere.

Hydropū
cōiectatio.

Hippocratis Liber
nouit, quod tali hyeme progressa, tale ver aut aestas erit. D

Vrinaera-
fa alba qd
faciar.
Archige-

H I P P

COI LIBER DE MORBO

SACRO, IANO CORNARI
MEDICO PHY-

SICO INTER-

P R E T E.

*Non genusnum Hippocratis, sed memorabilis ta-
men viri, hunc librum Galenus esse dictu-
rum quod ad dictionem, tum quod ad sententiam attinet. Hippo-
cratis autem neque dicendi modum, neque sententia-
rum acumen in ipso esse.*

Comitialis
morbus.

Curboc
maſuan nō
magis diui
nam quam
alia putan-
dum ſit.

Quid cetera
faciant.

Magi. primi hunc morbum sacrum esse pronunciauerunt, tales ho-
mines mihi fuisse videntur, quales etiam nunc sunt magi &
expiatores & circulatorum, & quidam arrogantes, qui se vehe-
menter pios esse simulant, & amplius quid sentiat. In itaq; co-
silijs ac mentis inopia obuelantes ac praetextentes diuinitate,
quum nihil haberent quod exhibere prodesset, vt ne manife-
sta fieret ipsorum ignorantia, sacra hanc affectione esse pro-
nunciarunt, & rationibus idoneis collectis, curationem consi-
derunt sibi ipsis securam, experimenta offerentes & inanta-
menta, & à balneis abstineri iubentes, & à cibis multis ac ine-

Quæ vera-
rent.

Libes cur
non sanare
cur ab hoc
morbo.

menta, & à balneis abstinere iubētes, & à cibis multis ac in-
patis ad hominum agrotorū esum, velut ex maioris quidē à
mullo, & melanuro, mugilq; ac anguilla, & enim pisces op-
portune haberi possunt. Ex carnis vtro à caprina, ceruina
fuit, ac carnina, ita enim carnes maxime alium turbāt. Ex
volucris autē, à gallo & turtur ac otide, insuperq; ab his
quo robustissimē esse consentur. Ex oleribus à metha, alio,
ac cepa. Nihil enim acre infirmo conducit. Pallium prætereā
nigrum habendū nō esse præcepere. Niger enim color mor-
talis est. Neq; in caprina pelle decubēdum esse, neque ean-
dem gestare oportere neq; pedem supra pedem labendum
esse, neq; manum supra manum. Hæc enim omnia curatio-
nis impedimenta esse. Omnia autē hæc diuinitatis gratia ap-
ponunt, velut amplius fore scirentes, & alios prætextus pro-
ferentes, quo si sanus a ger euadat, ipsis gloria & dexteritas
adscribatur, sin moriatur, nō tato potius sint ipsorū excusatio-
nes, habēntq; prætextū quod non ipsi sint in causā sed dei.
Neque enim medicamentum aliquod edendum aut bibē-
dum exhibuerunt, neq; balneis incoerunt, vt ipsi in causā
esse videri possint. Mihi autē videtur nullū ex his quī medi-
terranea Africæ inhabitāt sanum esse posse, propterea quod
capris pallibus ac carnibus vtuntur, quum neque stratum
neque pallium, neq; calceamentum habeant, quod non sit ca-
prinū. Non enim alta villa ipsis sunt pecora præter capras &
boues. Si autem hæc admota & comesta morbum augent &
non comesta sanāt, nō est sane Deus alicuius autor aut causā,
neque profumēt experimenta, sed edulia sunt quæ & sanant
& lædunt. Numinis verō vis dissipatur. Sic igitur mihi vidē-
tur hi qui hoc modo hos morbos curare aggrediuntur, neq;
sætos ipsos putat, e, neq; diuinos. Vbi enim prætalibus expia-
mentis

De Morbo Sacro.

A mentis ac tali curatione transmutantur, quid vetat etiā præ
aliis artibus imulatis illis, & discedere ab hominibus & ac
cedere? Quare nō Deus auctor est, sed aliquid humanū. Quis
enim lusitrationibus & magicis incantamentis talē arte
tionē abducere potens est, is etiā aliis artibus abdixerat, &
ex hac ratione diuinitatis opinio penitus pessum it. Talia
itaq, dicētes ac excogitantes, amplius quid se scire imulāt, &
hominem decipiūt, proponentes his lustrationes ac purificatio
nes, quum verba ipsorum magna ex parte se ad Deum ac di
monium extendant. Atqui mihi sane nō de pietate verba fa
cere videntur, veluti ipsi putant, sed potius de impietate, &
quod Deus nō sit, potius, aduersus se ipsum.

Quare non
dumū ma-
lū hoc sit.

Quales ve-
nifici.

Beaecleſta, elut ego docebo. Si enim & luna abolere, & ſolē obſcurare, tempeſtatemq; ac ſerenitatē facere, pluuias ſtem ac ſiccitates, & mare ſterile itemq; terram, & alia huiusmodi omnia, ſe ſcire profiteſcitur, ſive ex factorum myſteris, ſive ex alia quadam profeſſione aut meditatione, hac potentiam aſertit, qui ita ſtudio habet, ut ipſi ſane mihi eſſe videntur, & deos nō eſſe putare, neq; ſi ſint, aliquid poſſe, neque vllum aliquod enī extremū malū prohibere. Quod quā faciunt, quomodi nō ipſi inſeſta ſint? Si enim homo in caratnentis ac ſacrificiis utens, & lunam abolēbit, & ſolem obſcurabit, & tempeſtatem ac ſerenitatem faciet, non utique ego horum.

Quare hęc
fingantur.

[illegible]

Quibus
his hæc tri-
buant.
Apollo
Nomus.

Hippocratis Liber

cunque porrò pauores noctu ingruūt, timorēque ac deliria. D
& exaltationes e lecto, terroresq; ac fugę foras. Hecates infi
dias esse dicunt, & heroum insultu, expiamentisque vtun
tur ac incantamentis, & scelestissimum ac impissimū, meo
sanē iudicio, faciunt numē. Expiant enim morbo correptos
sanguine, icēmque; aliis sceletribus inquinatos, aut iniustos, aut
ab hominibus intoxicatos, aut qui scelestū aliquod facinus
perpetrarunt, quos contraria his facere oportebat, sacrificare
nimirum ac precari, & ad templa progestos diis supplica
re. Nūc verò totum quidem nihil faciūt, vtrū expiāt, & alia
expiamenta terra occultant alia in mare proueniunt, alia ad
montes deferunt, vbi nemo attingat, neq; conculcet. Oportet
bar autem ea ad templa deferre ac deo contribuere, si qui
dem Deus est author, Non tamē ego puto hominis corpus ā
deo inquinari, sordidissimum scilicet ā purissimo. Verūm
etiam si cōtingat ab alio inquinari, aut quid perpeti, cupierit
vtrique ā deo purgari ac purificari magis quām inquinari.
Deus itaq; est qui maxima ac sceleratissima peccata purgat
ac purificat, & liberatio nostra existit, ipsiq; terminus tēplo
rum ac delubrorū diis designamus, vt nullus qui non purus
sit eos transcendat, & ingressi respergimur, nō velut qui in
quinemur, sed si quod etiam prius scelus habemus purifice
mur. Et de expiationibus quidem sic se res habere mihi vi
detur. Hic vero morbus nulla re diuiniore reliquis mihi esse
videtur. Sed naturā habet, quā etiā alij morbi, & causā vñ
de singuli gignuntur. Naturā autē & causā, ab eodē Deū
fieri, ā quo etiā alia omnia. Et sanabilis esse mihi videtur
vñlo minus quā alij, nisi iam prę tēporis lōgitudine inualue
rit, vt fortior sit medicamentis quā adhibentur. Incipit autē
velut etiā alij morbi secundum genus. Si enim ex pituitoso
pituitosus, ex bilioso biliosus gignitur, & ex tabido tabidus,
& ex splenito siue lienoso lienosus, quid prohibet vt cuius pa
ter & mater hoc morbo correpti fuerint, etiam posterorum
ac nepotū aliquis eo cortipiat. Semen enim genitale ab o
mnibus corporis partibus procedit, ā sanis sanū, ā morbidis
morbosum. Aliud porrò signū magnum est, quod nihilo di
uiniore reliquis sit morbis: pituitosis enim natura obortitur
biliosis verò nō accidit. Atqui si diuiniore est reliquis, simili
ter omnibus morbū hunc fieri oportebat, & non discriminē fa
cere

Malū hoc
medicabile

Pituitosus
tamē comi
natis mor
bus vocat.

De Morbo Sacro.

139

A cere inter biliosos ac pituitosos. Sed enim ipsi cerebrum au
tor est & causa nimis affertionis, velut etiā aliorū maximo
rum morbi tū Quo vero modo, & ex qua causa fiat, ego ma
nifeste docebo. Cerebrum hominis duplex est, quemadmo
dum etiam aliis omnibus anim. alibos. Medium autē ipsius
diuidit membrana tenuis. Quapropter non semper eandem
capitis partē dolet, sed partem aliam vtrāque, aliquando verò
totū. Sed & venę in ipsum tendunt ex vniuerso corpore, mul
tę & tenues, dū vtrę crassę, altera ab hepate, altera de lie
ne. Et quę quidem ab hepate venit, hoc modo se habet. Al
tera quidem venę pars deorsum rēdit, per partes ad dextrā, n.
iuxta ipsum rēnem ac lumbum, ad internam femoris par
tem, & descendit in pedem, & vocatur vena caua. Altera ve
rò sursum tendit per venas dexterarum ac pulmonem, Finditur
autem & in cor, & in brachium dextrum. Reliquā verò sur
sum fertur per clauiculam ad dextram ceruicis partem, ad
ipsam cutem, vt cōspiciat fiat. Iuxta autem vero occulatur.
Atq; hic finditur, & crassissima quidem ac maxima & caus
sima ipsius pars in cerebrum definit, alia verò pars in aurem
dextram, quę sane venula tenuis est, alia autem in oculum
dextrum, alia in ipsum nasum. Atque sic quidem venę ab he
pate habent. Tendit autem & a liene vena in sinistra sursum
ac deorsum, velat ab hepate, verūm tenuior & imbecilior.
Ceterum in has venas etiam spiritus copiā inducimur, Hęc
enim corporis nostri respirationes sunt, ac rem in se ipsas tra
hentes, & in reliquum corpus ac venulas deriuantes, refrige
ranteque ac rursus dimittunt. Non enim possibile est spiritū
flare, sed procedit sursum ac deorsum. Si enim alicubi con
stituerit ac interceptus fuerit, impotens redditur illa pars vbi
constiterit. Cuius rei signum hoc est. Quum enim desidenti
aut decumbenti venula compressa fuerint, vt spiritus ā ve
na non discurrat, statim corporis occupat. Et de venis quidem
reliquis sic habet. At vtrę morbi us ipse fit in pituitosis, in bi
liosis verò non. Incipit autē fieri in fetu adhuc in vtero ex
sistēte. Purgatur enim & florescit cerebrum, velut etiam aliar
partes prius quām gignantur. In hac autem purgatione, si
quidem probe ac moderate purgatum fuerit, & neque plus vtero pur
neq; minus quā oportet deflexerit, hic fetus sanissimum
saput habebit. Si autem amplior colloquatio ā toto cerebro
facta

Cerebrum
hominis du
plex.

Vena dux.

Vena ieco
na.

Vena lie
nis.

Cerebrū in
vtero pur
gatur.

Tinnitus facta fuerit, morbosum caput augescens secus habebit, & d
auram ynde.

Vlcera & pustulae profunt pueris.

Tremuli giberosique vnde.

Diversi huius morbi affectus.

Cor mutescens.

sonitu plenum, & neque solē, neque frigus tolerabit. Si verò ab una aliqua parte colliquatio contingerit, aut ab oculo, aut ab aure, aut vena aliqua simul gracilis facta fuerit, ille sic afficitur qualiter saepe colliquatio cōtingit. Si vero purgatio non cōtingat, sed in cerebro spissetur ac cogatur, sic necesse est fortis pituitosus esse. Et quibuscumque quidam pueris existentibus erumpunt vlcera in caput, & in aures, ac in reliquum corpus, & qui saluosi sunt ac mucosi, hi ipsi progressu aetatis facillime degunt: hic enim abiat ac purgatur pituita, quam in vero purgari oportebat, & qui sic purgati fuerint, comitiali siue sacro morbo ferē non apprehenduntur. Qui verò mundi sunt, & neque vlcus vllum, neque mucosus, neque salua vlla prodit, neque in vteris purgationem fecerunt, talibus periculum imminet, ut ab hoc morbo corripiantur. Si porro ad cor progressum fecerit defluxus, tremor apprehendit & anhelationes, & pectora corrumpuntur, aliqui verò etiam incurui fiunt. Quum enim descendit pituita frigida ad pulmonem aut ad cor, perfrigeratur sanguis. Venae autem violenter perfrigeratae, ad pulmonem & cor absiliunt, & cor tremore concutitur, ut praeter hac necessitate anhelationes incidant, & spiratio ceruice erecta. Non enim spiritum suscipere potest, donec id quod infuxit a sanguine fuerit superatum, & calefactum in venas fuerit diffusum. Deinde & tremor & anhelatio sedatur, sedatur autem prout copia eius fuerit. Si enim amplius infuxerit tardius: si minus, citius. Et si quidem densiores ac crebriores fuerint defluxus, crebrius comitiali morbo corripitur: si minus, rariis. Haec itaque perpetitur homo si ad pulmonem ac cor fluxus processerit. Si vero in ventrem, profuura alui apprehendunt. Si verò ab his vis exclusus fuerit, & in venas quas dixi defluxum fecerit, mutus sit & suffocatur, & spuma ex ore effluit, & dentes constringuntur, & manus conuelluntur, & oculi distorquentur, & nihil sapiunt, aliquibus etiam stercus infernē secedit. Atque haec sunt aliquando vtrinque. Quomodo verò singula haec perpetiatur ego narrabo. Mutus quidem est, quum pituita repente in venas delapsa, aerem excluderit, & non admiserit neque in cerebrum, neque in venas cauas neque

uas neque in ventriculos, sed occupat respirationem. Quum enim accipit homo per os & nares spiritum, primum quidē ad cerebrū venit, deinde vero in ventriculū magna ex parte, pars etiam ad pulmonem, & pars ad venas. Ex his verò ad reliquas partes in venas dispergitur, & quum tō quidem eius ad ventriculam venit, perfrigitur, & nihil amplius confert. Idem praestat & quod ad p. Imo etiam venit. Qui vero ad venas peruenit aer, confert ad ventriculo, ingressus & ad cerebrum. Atque sic sapientia & motum membris exhibet. Quare ubi fuerit exclusus à venis aer praeter pituita, eamque non suscepit, motum ac desipientē hominē reddunt. At verò manus impotentes fiunt ac conuelluntur, sanguine quiescente & dum non diffunditur velut solebat. Oculi quoque distorquentur aere à venis excluso, & commouentur. Spuma verò ex ore prodit ex pulmone. Quum enim spiritus nō ingredietur in ipsum, spiritus efficitur & nullit velut moriens. Stercus verò subit dum violenter suffocatur. Suffocatur autē, hepate & vterofursum ad septum transversum irruentibus, & stomacho ventris cōclato. Irruunt autē, quum tantum spiritus in os nō ingreditur quātum solebat. Calcat autem pedibus, quum aer in membris conclusus fuerit, & si eas penetrare nō poterit praeter pituita, verum existens per sanguinem sursum ac deorsum, conuulsionem ac dolorē inducit, & propterea sanē calcitrat. Porro omnia haec perpetitur, quum pituita frigida deflexerit in sanguinē calidum existentem. Perfrigerat enim & sistit sanguinē. Et si quidem fluxus multus fuerit ac crassus, statim occidit. Dominatur enim sanguini per frigus, ipsūque cōgelat. Si verò paucior fuerit, in praesens quidem dominatur obtusis respirationē. Deinde temporis progressu quum dispersus fuerit, & mixtus sanguini, multo existenti ac calido, & si tenuis fuerit, venae aerem suscipiunt, atque ita aere repleuntur. Et quicumque quidem pueri parui hoc morbo corripiuntur, ut plurimum moriuntur, si multus fluxus contingat, isque humidas existat. Venae enim tenues existunt, & tenuis est aer, & crassitudine ac multitudine suscipere non potest, & perfrigeratur ac congelatur sanguis, & si tenuis fuerit, vero modica existens pituita in venasque & in membris teneat, aut in alterius partis, superuiuant, nota ex morbo non restat.

Cut oculi distorquentur.
Cut os spumescat.
Cut oleret.
Cut praefocetur.
Cut calcitret.

Cut infantes huiusmodi morbo corripiantur.

relicta, aut enim os conuellitur, aut oculus, aut cernix, aut manus, ubicunque sane vena pituita repleta superata fuerit & gracilis reddita. Hanc itaque venam necesse est debiliorem esse, & hanc corporis partem laesam defectuosiorem. Verum ad longius tempus plerumque prodest. Non enim amplius morbo apprehenditur, si semel notam impressam susceperit. Quapropter necesse est etiam reliquas venas affliguntur, ac partim simul gracilescent, ut aerem quidem suscipiant, pituita autem denixus obn amplius similiter illabarur. Debiliora tamen similiter membra esse verisimile est venis afflictis. Quibuscumque autem imperfectis & valde modica pituita defluxerit, & ea in dexteris partibus, hic citra notam impressionem superuenerit, verum periculum est ne morbus conutiat, & ac simul augeatur, si non his quae commoda sunt curentur. Pueris quidem igitur sic fit hic morbus, aut quam proxime hunc modo. Seniores vero non occidit si accedat, neque distorquet. Nam & venae sunt cauae, & sanguine calido referuntur, quapropter neque superare potest pituita, neque perfringere sanguinem ut coeget ipsum, sed ipsa superatur, ac sanguini cito ammiscetur, atque sic venae aerem suscipiunt, & sapientia committit, si quaque praedicta minus inuadunt propter fortitudinem. At vero antiquissimus si hic morbus accedat, propterea ipsos occidit, aut leuiter sideratos facit, quia venae ipsae sunt euacuatae, & sanguis modicus est ac tenuis & aquosus. Si igitur multum defluxerit, & hyemis tempus fuerit, occidit. Suffocat enim respirationes, & sanguinem congelat, si in utranque partem defluxus fiat. Si vero in alteram tantum, leuiter sideratum facit. Non enim potest sanguis pituitam superare, quum tenuis sit frigidusque ac modicus, sed ipse superatus congelatur, ut impotentes fiant illae partes iuxta quas sanguis fuerit corruptus. Ad dexteram autem magis defluit quam ad sinistras, quia venae sunt cauiiores & plures quam in sinistris. Ab hepate enim tendunt & liene. Defluit autem & eliquatur pueris maxime, quibus sane caput fuerit percalescens, siue a sole, siue ab igne, siue etiam derepente inhorruerit cerebrum, etiam tunc pituita secerneatur. Eliquatur etenim per calorem ac cerebri diffusionem, segregatur autem a frigore ac concretionem, & sic defluit. Et quibusdam quidem defluxionis causa haec est.

Cur adultos non tollit.

Cur senes perueniunt vel siderantur.

Cur dextra panem potius vel huiusmodi.

Aliis

Aliis vero etiam ubi derepente post aquilonares ventos auferri coeperit, compactum ac debile cerebrum derepente soluit ac laxat, ut pituita redundet, & sic defluxum facit. Defluit insuper & ex ignoto timore, si quidem timuerint aut aliquo vociferante, aut inter plorandum spiritum cito reuocare non poterint, id quod pueris frequenter contingere solet. Quicquid sane horum ipsorum acciderit, statim inhorret corpus, & arget mutus factus spiritum non trahit, sed spiritus quiescit, & cerebrum compingitur, & sanguis consistit, & sic secerneatur ac defluit pituita. Et pueris quidem haec ipsa causa sunt, ut ab initio a sacro morbo corripiantur. At vero senibus hyems infestissima est. Quum enim ad multum ignem senex caput & cerebrum percalescit, deinde in frigore verisatus fuerit ac inhorruerit, & ex frigore ad teporem accesserit, & ad ignem desederit, idem hoc patitur, ac sic a morbo sacro apprehenditur iuxta praedictum modum. Periculum vero multum est ut & Vere patiantur idem hoc, si caput fuerit insolatum. Minime autem aestate, non enim sunt repentinae mutationes. Postquam vero viginti anni praeterierint, non amplius hic morbus corripit, praeterquam paucos aut nullum, nisi ex puero conuulsum fuerit. Venae enim plenae sunt, & cerebrum compactum est, & acerbum ac rigidum, quare non defluit in venas, si vero defluerit, sanguinem non superat multum ac calidum existentem. In quo vero a puero augmentum cepit ac conuulsum est, in eo per consuetudinem facit ut in mutationibus veterum patitur, & vultum morbo sacro corripitur, praecipue australi ac humida aeris constitutione. Et liberatio difficulter contingit.

Cerebrum enim humidius quam ex natura sit, & praepituita inundat, & defluxiones quidem frequentiores fiant, non autem amplius possibile sit pituitam excerni, neque cerebrum reficari, sed perrigatur & humidum existit. Cognouerit autem hoc ipsum quis maxime ex omnibus hoc morbo correptis, & praesertim capitis, haec enim frequentissime corripuntur. Si enim caput ipsarum dissecueris, reperies cerebrum humidum esse, & sudore refectum, ac male oleus. Et in hoc nimirum cognosces quod non Deus corpus affligit, sed morbus. Sic veritas res habet etiam in homine. Quum enim aratrem adeptus fuerit morbus, non amplius curabilis est.

Cur ver periculosum sit.

Oues & caprae committuntur.

Comitialis

inueteratus non facit. **est, cerebrum enim eroditur à pituita ac colliquatur. Id vero quod colliquatur, aqua fit, & foris cerebrum ambit ac circumalluit, & propterea frequentius ac facilius à morbo hoc corripitur. Propterea vero diuturnus est morbus, quia id quod in illis ventis tenet est præ multitudine, & statim superat à sanguine ac calefit.**

Quid casu agant.

Quicunque vero iam affligitur morbo, præcognoscunt se corripiendos, & ex hominum frequentia fugiunt, si domus ipsorum in propinquo fuerit, ad domum suam minis, in locum desolatisimum, ubi quam paucissimi ipsos lapsos sint visuri, statimque se obvelant, sedque faciunt præ pudore affectionis, non præ timore, velut multi putant, demonij. At vero pueri primum quidem cadunt ubicunque tandem contigerit præ inassuetudine, Quam autem sepius à morbo corripitur, postquam præfuerint cōfugiunt ad matres, aut ad aliū maximè notum, præ timore ac formidine affectionis. verecundari enim pueri nondum sciunt. Ceterum in mutationibus ventorum propterea morbo sacro corripitur censeo, maximè quidè austrius, postea verò etiam aquilonaribus, deinde etiā reliquis ventis, hi autem sunt qui fortissimi ex ipsis existunt, & inter se tum statione, tum viribus contrariissimi. Etenim aquilo compingit aerem, & turbat ac nubilosum excernit, & illustriorem ac pellucidum facit. Eodem modo etiā alij omnes venti ex mari ac alijs aquis proficiscentes. Ex omnibus enim rebus, atque adeo ex ipsis hominibus humiditate ac tenebrositate excernunt. Quapropter saluberrimus omnium ventorum aquilo existit. Auster autem contraria huic operatur, primum enim incipit aerem compactum licetare ac diffundere, quapropter etiā non statim magnus spirat, sed primum lenis ac lenis est, quoniam aerem statim superat, non perit, prius densus est & compactus, sed tunc primum se dissipat, dissoluit. Idem porro hoc etiā in terra operatur, & in mare, fluuijsque ac fontes & puteos, & quæ ex terra nascuntur, & in quibus humor inest. Est autem in mari, in fluminibus alio minus. Omnia autem hæc venti in hanc tendunt, & splendidis tenebrosa fiunt, & ex frigida & arida, & ex humida. Et quæcumque in domibus vasa sunt, & in vino aut alio quopiam liquore, ea omnia quæcumque sunt, & formam in aliā speciem transmutant. Solem vero & lunam

Acquilo quæ illis, & auster.

ac lyda

Ac sydera multò hebetiora quàm ex natura sunt reddit.

Quum igitur etiam his quæ adeo magna sunt ac fortia tantum dominetur, & corpus sentire faciat, ut ex horum ventorum alterationibus in alium mutetur, necesse est ab austris quidem solui ac humectari cerebrum, & venas laxiores reddi, ab aquilonis verò flatibus, quod sanissimū est in cerebro compingi, quod verò morbosissimum ac humidissimū est excerni, & forissecus circumalluere, atque sic defluxus in horum ventorum mutationibus succedere. Hoc modo hic morbus fit & floret, tum ab accedentibus, tum ab decedentibus, & nullatenus difficilior aut cognitu aut curatu est quàm alij, neque etiam diuuior alijs. Porro expedit homines nosse, quid ex

Mutatio ventorum quid possit.

ulla alia nobis parte voluptates contingunt, & lætitiæ, & risus & lusus, quàm ex cerebro. Itemque mcerores & anxietates tristitiæque ac eiulatus & querelæ. Et hoc sapimus maximè ac intelligimus, & videmus & audimus, & cognoscimus turpia & honesta, mala & bona, iucunda & iniucunda, partem consuetudine discernentes, partim utilitate percipientes. Eodem voluptates & iniucunditates pro opposititate discernimus, & non eadem nobis placent. Eodem & insanimus & deliramus, & terrores & timores nobis accedunt, partim noctu, partim interdiu, & insomnia, & errores intempestui, & curæ inanes, & ut non noscamus adstantes, & desertudo, & inesperienza. Atque hæc omnia perpetimur à cerebro, quum sanum non fuerit, sed aut calidius quàm ex natura fiat, aut frigidius, aut humidius, aut siccus, aut aliud

Cerebrum causa omnium.

quod perpetimur, ut inter naturam & consuetudinem. Et insanimus autem per huiusmodi. Quò enim humidius fuerit, tum propter naturam, tum per consuetudinem, ubi verò mouetur, aut se non necesse est in quiete, aut in quiete, neque auditum, sed alias aliud videre & audire, & linguam talia dicere qualia semper ac singulis vicibus videmus ac audierit. Quantò verò tempore cerebrum quiescit, tanto etiam homo sapit. Fit autem corruptio cerebri à pituita & bile. Vtriusque cognitio sic contingit. Qui enim à pituita insanunt, quieti sunt, & non vociferantur neque tumultuantur. Qui verò à bile, vociferatores sunt & malefici, & non quieti, semper aliquid intempestum facientes, quidam igitur assidue insanunt, hæc ipsis sunt causa. Si vero terrores ac tumores accedant, à cerebri

Cerebrum quando furiat.

Pituitosi biliosi; furiores quales.

Pauoris causa.

transmutatio

Obliuio
vnde & vo
ciferatio
nocturna.

Spūs aere
sapientia au
thor.

Cerebrum
prudētiā
præbet præ
cordia nō.

transmutatione id contingit, transmutatur autē dum cale-
cit, calefit autē p̄t̄ bile, vbi ad cerebrum impetum fecerit
ex corpore per venas hæmatitidas hoc est sanguinarias ap-
pellatas, & timor adest donec rursus redierit in venas ac cor-
pus, deinde quiescit. Angitur autem homo & inquietudine
multa iactatur in tempeſtue, dum cerebrum perfrigeratur,
& præter consuetudinem compingitur. Hoc verò à p̄rura
perpetitur, ab hac autem affectione etiam obliuioſus euadit.
Noctu vero clamat & vociferatur, quum derepente cere-
brum percaleſcit, hoc autem perpetiuntur bilioli. p̄rituſi
enim nō percaleſcunt: quum sanguis multus ad cerebrū per-
uenerit & effluerit, venit autē per venas prædictas: Quum
contigerit vt homo videat inſomnium horrendum, & in ti-
more fuerit, velut etiā ſi vigilet, tūc magis facies igneſcit, &
oculi rubescunt, quum timuerit, & mens meditatur aliquid
mali operari, ſic etiā in ſomno patitur. Vbi verò ex pergeſa-
ctus fuerit, & reſipuerit, atque sanguis rursus in venas prædi-
ctas diſperſus fuerit, quieſcit. Et propterea iudico cerebrum
vim plurimam in homine habere. Hoc enim eſt nobis cor-
rum quæ ab aere ſunt interpres, ſi ſanum fuerit. Sapientia
autem ipſi exhibet aer. Oculi verò & aures & lingua, &
manus & pedes, qualia cerebrum ſtatuit ac cognoscit talia
ſubminiſtrant. Sapientia enim toti corpori contingit, prout
aere participat. Ad intelligentiā verò internuncius eſt ce-
rebrum. Quum enim homo ſpiritum in ſeipſum attraxerit,
primum quidē ad cerebrū peruenit, & ſic ad reliquum cor-
pus aer diſpergitur, relinquens in cerebro ſuum ipſius vigo-
rem, & quicquid prudēs ac ſapientia prædictū fuerit. Si enim
in corpus primum perueniret, & poſterius in cerebrum, re-
liſta in carnibus ac venis diſſonaret, & non ſincerus ac purus, ſed
ammiſto humore in carnibus & ſanguine, vt non amplius
exactē ſincerus eſſet. Quapropter dico cerebrum intelligen-
tiæ ac prudētiæ internuncium ac interpretem eſſe. Cere-
brum præcordia alijs fortuitum nomen apud Græcos per
conſuetudinem habent, quum phrenes à ſapientia dicta vi-
deantur, reuera autem non, neque ex natura. Neque ego ſa-
nē noui quam vim habeant præcordia, vt ſapient & intelli-
gant, præterquam ſi homo ex improuiſo nimio gaudio per-
fundatur,

A fundatur, aut triſtitia afficiatur, tunc ſanē exiliunt & anxie-
tatem exhibent præ tenuitate & quòd diſtenta ſunt maxime
in corpore, & ventriculum non habent ad quem ſuſcipiant
aut bonum, aut malum allabens, ſed ab vtrique his turban-
tur, propter naturæ debilitatem. Nam nullo ſane prius ſen-
tiunt ex his quæ in corpore inſunt, ſed fruſtra hoc nomen &
cauſam habent, Quemadmodum quæ ad cor utæ ſunt aures
appellantur, quum nihil conferant ad auditum. Porro di-
cunt quidam quòd corde ſapimus, & quòd hoc eſt quòd an-
gitur, & quòd curam gerit, Verum hoc non ita ſe habet, ſed
cōuelliunt quidē velut præcordia, & magis etiam propter
eaſdem cauſas. Ex omni enim corpore venæ ad ipſum ten-
dunt, & concluſiones habet, & ſentiat, ſi quis dolor, aut colle-
ctio homini contingat. Neceſſe eſt enim & dum angitur, in-
horreſcere corpus ac diſſedi, & ſi quis nimio gaudio perſunda-
tur, idem pati. Quapropter cor quidē & præcordia maxime
ſentiunt, ſapientia tamen minime participant, ſed omnium
horum cerebrū cauſa eſt, quemadmodum igitur etiam pru-
dentiam ac aerem omnium primum ex his quæ in corpore
inſunt percipit cerebrū, ſic etiam ſi qua mutatio fortior in
aere contingat, præ temporibus anni, etiam ipſum à ſeipſo di-
uerſum redditur in aere. Etenim cerebrum propterea pri-
mum ſentit, quia etiam morbi in ipſum irruūt acutiſſimi, &
maximi, ac præcipue lethales, & qui difficilem iudicationem
habent apud inexertos. Hic vero morbus ſacer appellatur,
ex iſdem cauſis oritur, à quibus etiam reliqui ab accedēti-
bus, nimirum ac decedentibus, velut frigore, Sole, ventis, quæ
& tranſinunt, & nunquam quieſcunt. Hæc autem ſunt
cauſæ, quæ nequaquam hanc morbum ab alijs diſcrimi-
nant oportet, neque rei quæ morbum diuiniorem putare, ſed
cauſæ ſunt, quæ in hominibus ſunt. Naturam autem vnuf-
cuiusque hæret & vniuerſis & nullus nec auxiliij nec reme-
dij egreſſus eſt & præter his ipſis curantur, à quibus etiam na-
ſcitur. Alterum autem alterius nutrimentū eſt, alterius ve-
rius, & acutiſſimus. Hæc itaque Medicū noſſe oportet, &
tranſinunt, & in ſingulis pernoſcere, quòd alteri qui-
dem per alimētum ab alijs & augebit, alterum verò detra-
het, & mutet. Oportet autem tum in hoc morbo, tum in re-
liquis omnibus, nō agere morbos, ſed feſtinare vt ipſos ex-
teramus,

Cor cur nō
ſedes ſapiē-
tiæ.

Cordis
præcordio-
rumq; pro-
prietas.

Morbus ſa-
cer vnde.

Medicum,
quæ ſcira
oporteat.

Hippocratis Liber I

Hippocratis Liber I

teramus, id quod aduersissimum est morbo exhibendo, non
quod amicum & familiare. A familiari enim & consuetudo
rer ac augetur, ab aduerso verò & hostili perit & dissipatur.
Quisquis autem talem mutationem in hominibus nouit, &
humidum ac siccum facere potest hominem, calidum item
ac frigidum per diuinitatem. hic vtiq; & hunc morbum sana-
uerit, si occasionem eorum quæ conferunt pernoſcet, citra
expiamenta ac incantationes, citraque omnem aliam huius-
cemodi machinationum absurditatem.

HIPPOCRATIS
 COI DE MORBIS LIBER
 PRIMVS, IANO COR-
 NARIO MEDICO
 PHYSICO IN-
 TERPRETE.

Quæ medi-
cus præsta-
re debeat.

QUOD DE SANATIONE RECTE INQUIRE-
VELIT, PERCUNCTANTIQUE RESPONDERE,
& CONTRADICERE RECTE, EUM HÆC ANI-
MADUERTERE OPORTET. PRIMUM QUIDE-
M A QUIBUS OMNES MORBI HOMINIBUS
SUNT. DEINDE VERÒ QUI MORBI NECES-
SARIO VBI FACTI SUE INT. AUT SGI GRI-
AUT BREUES, AUT LETHALES, AUT NON LE-
THALES, AUT AB OMNIA CORPORIS PARTIBUS
MUTILENT, AUT NON MUTILENT, & QUI POST-
ULAMORTI TANTUMDO-
SINT, AN MALA AB IPLIS EUENTURA SUNT, AUT NON. ET QUIBUS
MORBUS AD QUALES TRANSITUS FIAT. ET QUI ET PER FORTUITUM, ET NECES-
SARIUM MEDICI AGROTORUM CURANTES FACIUNT. ET QUÆ BONA AUT MALA
AGROTANTES IN MORBIS PERPETUANTUR. ET QUÆ IMPOSSIBILE AUT
DICUNTUR, AUT FIUNT A MEDICO AD AGROTUM, AUT AB AGROTO AD
MEDICUM. ET QUÆ EXACTE FIUNT AC DICUNTUR IN ARTE. ET QUÆ
RECTA IN IPSA, & QUÆ NON RECTA. ET QUOD IPSIUS PRINCIPALIUM AUT
FINIS, AUT MEDIUM, AUT ALIUD QUID CUIUSCUMQ; DEMONSTRATUM
QUOD RECTE HABET VT IN IPSA SIT, AUT NON SIT. ET QUÆ PARUA &
MAGNA.

De Morbis.

144

Omne vñ
est.

[illegible]

Que mor-
do, e fuma.

Rm & pi-
tuita conge-
nit.

Morb. quī
morisset.

Hippocratis Liber I.

Quæ non pelus ignis facer appellatus, in vtero fiat. Dubij autem mor-
semper pe- bi, ut & perdant, & non, tales sunt, peripneumonia, febris ar-
timant. dens, phrenitis, pleuritis, angina, vna, hepatitis, splenitis, ne-
phritis, dysenteria, in muliere fluxus sanguinolentus. Tales
verò non lethales sunt, nisi quid ipsis accedat, affectiones flu-
idæ circa articulos, atra bilis, podagra, coxendicium morbus,
tinefimus qui est voluntas egerendi inevitabilis, quartana,
tertiana, strangulatus vrina, lippitudo, lepra, impetigo, mor-
bus articularis. Multi autem frequenter ab his muti fiunt,
sideranturq; manibus ac pedibus, & lingua impotentes red-
duntur. Et ab atra bile quidam leuiter siderantur. Claudi
verò à coxendicium morbo fiunt. Oculi autem & auditus

Quæ mu-
silient.

Longi mor- mutilantur à pituita obfcurata. Longos autem necesse est
bi. esse, tabem, dysenteriam, podagram, affectiones fluidas circa
articulos, pituitam albam, coxendicium morbum, vrina stran-
gulatum, in senioribus verò Nephritum, Mulieribus verò
fluxum sanguinolentum, hæmorrhoidas ani, fistulas. Ac ve-
rò febris ardens, phrenitis, peripneumonia, angina, vna, pleu-
ritis, citò decernunt. Transitu autem fit in his, ex pleuritide
in febrem ardentem, ex phrenitide in peripneumoniam. Ve-
rò ex peripneumonia febris ardens non fit, ad dysente-
riam tinefimus accedit, & à dysenteria, lienteria siue leuitas
intestinarum, sequitur: ex lienteria in aquam inter cutem
transitus fit, & ex pituita alba in aquam inter cutem, & ex
peripneumonia ac pleuritide, in pectoris suppurationem.

Qui celeri-
ter decer-
nant.
Qui in alia
transiant.

Quæ necesse
sano se-
quuntur.

Omentum
quando pu-
tescat.

Tempora,
occasione-
ve.

Mala porro supra mala fieri necesse est, velut si rigor cor-
ripuerit, ardor igneus superuenit. Et si nervus dissectus fue-
rit, conuulsionem facit, & ut dissectus neque coalescat, & for-
titer inflammetur. Et si cerebrum concussum fuerit ac do-
luerit eius qui percussus sit, necesse est euestigio mutum fie-
ri, & neque videre, neque audire. Si verò sauciatus fuerit, se-
bre necesse est superuenire, & bilis vomitum, & aliquam
corporis partem sideratam fieri ac perire. Si verò omentum
excidit, necesse est putrefieri. Et si sanguis ex vulnere, aut
vena effluerit, in supernum ventriculum, necesse est ipsum
in pus conuertri. Temporum autem occasiones, ut in summa
dicam, multe sunt & variae in arte, quemadmodum etiam
morbis & affectionibus, & horum curationes. Maxime verò re-
pentine sunt, in his quibus animo defectus opitulari opor-
ret, &

De Morbis.

145

Ater, & qui neque vrinam neque stercore egerere possunt, & qui
suffocantur, & si mulierem parientem aut sauciatus liberare
oportet, & quæcunque eiusmodi. Et hæc quidem occasiones
repentine sunt, & paulò posterior non sufficiunt. Plerique
enim paulò posterior perireunt. Occasio vero est, si horum ali-
quid perpetiatur homo, & qui antequam animam effret opi-
tuletur, hoc totum ex occasione opitulatur. Est quidem igitur
ferme hæc occasio etiam in omnibus aliis morbis. Sem-
per enim in quocunque sane quis opituletur tempore, ex oc-
casione opitulatur. Quicunque verò morbi, aut vulnera non
ad mortem tendunt, sed temporarii sunt ac periculosi, dolo-
resque in ipsis sunt, verum possibile est ut cessent, si quis re-
ctè medeatur. His sanè non prosunt auxilia à medico adhi-
bita, quum adhibeantur. Nam & non præsentem medico utiq;
cessant. Alij verò morbi sunt, quibus occasio est ut curentur
matutina diei hora, nihil autem refert an valde mane,
aut paulò posterior. Alij morbi sunt quibus occasio est, ut se-
mel in die curentur, nec refert quo tempore id fiat. Alij per
tertium aut quartum diem curantur, & alij semel per men-
sem, & alij per tertium mensem, nec refert an id ipsum ter-
tij augmento vel fine fiat. Tales itaque occasiones sunt, in
quibus non aliam quàm hanc certitudinem habent. Intem-
pestiuitas autè hæc est, si quæ mane curari oportebat in me-
ridie curentur. Propterea verò intempestiue curantur, quia
inclinationem ad perire habent, propter curationem non in
tempore factam. Quæcunque etiam citius siue in meridie,
siue vespere, siue noctu curentur, intempestiue curantur. & si
vere curari oporteat, curentur autem hyeme, aut si hyeme
oporteat, curentur autem æstate: aut si quod iam curari opor-
tet, id ipsum differatur, aut quod differre oportet, id ipsum
iam curetur. Talia omnia intempestiue curantur. Rectè por-
rò & non rectè in ipsa hæc fiunt. Non rectè quid sit, si mor-
bum alium existentem, alium esse pronuncies: & magnum
existentem, paruum dicas, & vicissim paruum, magnum. &
si superuicturum, non superuicturum pronuncies, & perituru-
rum non perituru. Et si suppurarum existentem non co-
gnoscas, nec morbum magnum in corpore nutriri cogno-
scas, & si medicamento aut potione quis opus habeat, quo
ipsi opus sit, non cognoscas. & si quæ sanari possunt, non sa-
nes, &

Curatio
opportuna.

Quæ rite
sunt.

nes, & quæ sanati impossibilia sunt, te sanaturum recipias. D
 Atque hæc quidem circa sententiam non rectè fiunt. Circa
 Quæ non chirurgiam verò hæc. Pus in ulcere aut tuberculo existens
 nite. non cognoscere, & fracturas ac luxationes non cognoscere,
 & specillo admoto ad caput non cognoscere an os fractum
 sit, & fistulam in velicam immisam demittere non posse, &
 lapidem in velica existentem nō cognoscere, & suppuratum
 existentem ex concussione non dinoscere, & secando aut vtrū
 do, aut à profunditate, aut à longitudine aberrare, aut vtrū
 Quid nite & secare quæ non oportet. Et hæc quidem non rectè. Rectè au-
 tem fiunt hæc. Morbos cognoscere qui sunt, & à quibus, &
 fuit. qui ipsorum longi, & breues, & lethales & non lethales, &
 qui mutantur, & qui augescunt, & qui minuitur, & E
 qui magni, quique parui, & dum curas possibiles quidem cu-
 rare, impossibiles verò scire cur curati sunt impossibiles, &
 dum curas eos qui tales habent, per curationem quantum
 possibile est opitulari. Quæ verò offeruntur ægrotis, ea sic
 Perperam medicadū obsequare oportet, rectè an secus fiant, veluti si quæ
 non est. siccare oportet, humectet, aut si crassifacere oporteat, non
 exhibeat à quibus crassitudo inducitur, aut si quæ attenuare
 oportet, non attenuet, quæ frigesfacere, non frigesfaciat, quæ
 calfacere, non calfaciat, quæ putrefacere, non putrefaciat.
 Quæ sunt & reliqua iuxta eandem rationem. Talia autem sua
 potest ve- sponte ac casu hominibus in morbis fiunt, tum bona, tum
 nunt bona sunt. mala. Febrienti ac biliolo, in tempore foras dispersa bi-
 lis, bonum; diffusa verò ac dispersa sub cutē, tolerari levior
 est haberi, & curati facilius sananti. diffusa autem ac disper-
 sa & ad vnam aliquam corporis partem allapsa, malum.
 Alius turbata in pleuritico aut peripneumonico, aut sup-
 purato, malum. Febrienti aut vulnerato alius resiccata,
 malum. Subaqueosa ac lenosa ab alba pituita detento, al-
 ius fortiter turbata, bonum. Erysipelas si extra diffusum
 Erysipelas intrò vertatur, malum. Si verò intra diffusum foras ver-
 tatur, bonum. A profluvio alui forti correpto, vomitus su-
 perueniens, bonum. Mulieri sanguinem vomenti menses
 erumpere, bonum. A fluxione verò infestata, ad nares aut
 os fluxionem transire, bonum. Mulieri à convulsione pres-
 sa ex partu, febrem supervenire, bonum. Et tetano ac con-
 vulsione occupante, igneum ardorem supervenire, bonum.
 Talia

A Talia enim per nullam medicorū ignorantiam, aut scien-
 tiam, fiunt, & non fiunt, sed sua sponte ac fortuito casu fien-
 tia, & profunt, & nocent, iuxta eandem rationem. Care-
 rum Medici talia per fortuitum successum bona, in curatio-
 ne faciunt. Nimirum si medicamento sursum purgante da-
 to, & sursum & deorsum probè purgāt. Et si mulieri medica-
 mento dato, quod bilem aut pituitam deorsum purgat, men-
 ses alijs nō fluentes erumpant. Et si lienem suppuratum ha-
 bentis medicamentum dederint, quod bilem ac pituitam de-
 orsum purget, & sic pus deorsum à hene expurgēt, & à mor-
 bo liberent. Et si medicamento exhibito calculoso, calculum
 in vrinarium meatum præ pharmaci violentia protrudant,
 B ut per vrinam eiciantur. Et si medicamentum dederint quod
 pituitam sursum purgat, ei qui pus in superiore ventriculo
 in tuberculo habet, non scientes quod habet, isque pus vo-
 mit ac sanus fiat. Et si eum qui ex medicamento sursum pur-
 gante superpurgatur, sua sponte alio subter erumpente, à vo-
 mitu sanum faciant. At verò Mala operantur Medici præ
 infortunio hæc. Si pharmaco bilis aut pituita sursum ducti-
 vo dato, venam in pectore præ vomitu rumpāt, ei qui prius
 nullum manifestum dolorem in pectore habuit, atque sic
 fiat morbus. Et si mulieri in utero habenti medicamentum
 superne purgans exhibeant, alius autem inferne erumpēs
 foetum expellat. Et qui suppuratum curat, si alius proflua-
 fiat, ipsum perdit, & qui oculos curat ac subleuit, si dolores
 C incidant acutiores, & si ita contingat, rumpantur oculi & de-
 struantur, ac eum medicū quod oculos subleuit. Et si puer-
 peræ in veneris dolore medicus aliquid det, & malè habeat
 aut pereat, medicus in culpa est. Ferme autem quæcumque
 necessitatem habent ut fiant in morbis ac vulneribus mala
 Quibus nō rure medi-
 cus argua-
 tur.
 supra mala, ea ubi fiunt, in medicū culpā reuocant, & neces-
 sitatem talia fieri cogentem non agnoscunt. Et si ad febris
 citantem aut vulnus habentem ingressus, ad motis quàm pri-
 mum remedijs nō opituletur, sed postea de æger peris ha-
 beat, medicum accusant. Si verò opituletur, non aequaliter
 laudant. Oportere enim ipsum perpeti putant, vlceraq. in-
 flammari, & in morbis quibusdā dolores fieri oportere, neq.
 Quæ non rocant præ-
 tales esse ut ne fiant. Nervus præcisus ac dissecus non coa-
 lesceat, neque vesica, neque aliquid ex renibus intestinis, etc.
 r 2 neq.

Quæ bona
 malivæ me-
 dicus fa-
 ciat.

Quæ non
 bene medi-
 co succe-
 dant.

Quibus nō
 rure medi-
 cus argua-
 tur.

Quæ non
 rocant præ-
 cise.

neque vena sanguiflua, neque tenuis genæ pars, neque pu-
dendi pellicula. Potrò principium sanationis demonstra-
tum quidem non est, quòd sanè rectè principium sit vniuer-
sæ artis, neque secundum aliquod, neque medium, neque fi-
nis. Sed incipimus ab ea aliquando dicentes, aliquando ope-
rantes, & desinimus eodem modo. Et neque dicentes ex
iisdem sermonibus incipimus, neque si de iisdem dicamus,
neque in iisdem desinimus & operantes iuxta eandem ra-
tionem, neque ex iisdem operibus incipimus, neque in iis-
dem desinimus. At verò facilitas ac promptitudo in his est.

Quum quis secans aut vrens, neque nervum secet, neque ve-
nam. Et si suppuratum vrat, pus consequatur. Et si secet,
eodem modo. Et fracturas rectè componere. Et si qua pars
corporis ex natura excidat, vt ipsam rectè ad naturam re-
trudat. Item apprehendere fortiter ea quæ oportet, & ap-
prehendendo premere. Et apprehendere leniter ea quæ
oportet, & apprehendendo non premere. Et in obligando
tortuosa non facere ex rectis, neque premere quæ non oportet.
Et in contactu vbiq; tandem contigerit, dolorem ex
superfluo nō exhibere. Hæc quidē igitur facilitatis ac prom-
ptitudinis existunt. At verò digitis detenter attingere, aut
probe, aut non probe, aut longis, aut breuib; aut probe de-
ligare omnes deligaturas, non ad artem pertinere iudicatur
de facilitate ac promptitudine, sed seorsim. Quicumque sup-
purati sunt pulmone, aut superiore vel inferiore ventre, aut
tubercula habent, siue in superiore ventre siue inferiore, aut
in pulmone, aut vlcera in iussus, aut sanguinem vomunt
aut spuunt, aut dolorem aliquem habent, vel in pectore vel
in dorso: Hæc omnia habent ex his quidem quæ in corpo-
re insunt, à bile & pituita: ab externis verò ab aere insito
calori ammixto. Sed & à laboribus ac vulneribus. Et qui-
cumque quidem pulmone suppurati sunt, ab his sunt. Si
peripneumonia correptus in iudicatoriis diebus non purge-
tur, sed relinquatur in pulmone sputum ac pituita, suppuratus
fit. Et si quidem statim curatus fuerit, vt plurimum effu-
git, si verò neglecta fuerint illa in pulmone corrumpitur, il-
lis & inhaerentibus & putrescentibus, vsceraturq; pulmo &
suppuratus fit, & nō amplius intro ad seipsum nutritum
memorable trahit, neque quicquam depurgatur ab eo sur-
sum,

Purulenti
pulmonis
signa.

Asum, sed suffocatur, & semper amplius difficulter spirat, & re-
spirando stertit, & respirat illinc sursum ex pectore, tandem
verò obturatur à sputo, & moritur. Fit autem & suppuratus,
si pituita ex capite ad pulmonem desillet, & primum
quidem vt plurimum latèter desit, tussisque tenuem ex-
hibet, & sputum paulo amarior solito, & aliquando tenuis
adeft calor. Temporis autem progressu, exasperatur pulmo,
& inaus exulceratur à pituita inhaerente ac putrescente: &
grauitatem exhibet pectori & dolorem acutum ante & re-
tro, caloresque acutiores in corpus incidunt, & pulmo à ca-
lore trahit ad se pituitam ex toto corpore: & maximè ex ca-
pite, Caput verò calefactum ex corpore, & hanc putrescen-
tem subcrassam spuit. Quanto vero magis tempus progre-
ditur, tantò magis pus sincerum spuit, & febres acutiores fi-
unt, & tussis frequens ac fortis, & inedia vexat, & tandem
alvus infernè turbatur. Turbatur autem à pituita, pituita
verò de capite descendit. Hic quum ad hoc peruenerit,
perit quemadmodum dictum est in superioribus, purulen-
to ac putrido pulmone facto, aut ventre infra erumpente.
Fit præterea & ab his pulmo suppuratus. Quum vena vi-
delicet aliqua in ipso fuerit rupta, rumpitur autem à labo-
ribus: & vbi rupta fuerit, sanguinem fundit, si quidem cras-
sior fuerit, amplius, sin tenuior, minus, & sanguinem quidem
ipsum partim confestim spuit, partim verò nisi vena adstrin-
gatur, in pulmonem funditur, & in ipso putrescit, & vbi pu-
tresfactus fuerit pus facit, progressu verò temporis aliquan-
do pus sincerum, aliquando pus subcruentum, aliquando san-
guinem, & si magis repleta fuerit vena, ipsam sanguinis
copiam acervatim à seipsa reuomit, sputaturque pus crassum
ab accessoria & intus putrescente pituita. Hic si anticipetur
incipiente morbo, priusquam vena sanguinem fundat ac
fortiter laxetur, & priusquam attenuetur, & in lecto decum-
bat, & caput corrumpi incipiat, & reliquum corpus colli-
quari, superstes ab hoc morbo euadit. Si verò neglectus fue-
rit, & hæc occuparint, vt ea perpetiatur aut omnia, aut plu-
rima, perit, perit autem hic aut ex iisdem quæ superius dixi,
aut à vomitu, sanguine multò multoties per vomitum reie-
cto. Si verò vena omnino quidem rupta non fuerit, verum
acutus tractus in ipsa fiat, fit autem maximè velut variis
rict.

Vena fra-
cta signa.

Varix ian-
rior.

Medela.

Purulentus
vnde,Purulentus
ventriculus
superior
quomodo
sit.

qui etiā statim vbi factus fuerit, dolorē quandā tenuem inducit, ac tulsim aridā. Si verō diu durauerit & neglectus fuerit, primum quidē sanguinem modicū ac subnigrum dimittit ac reiciit, deinde verō adhuc copiosiorē & sincerissimum, deinde pus, patiturque quaecūq; in superioribus dicta sunt. Conducit autē calibus, si ab initio curandos suscipiat, vt & venæ de manibus sanguinem emittant, & diata à qua quāu siccissimus & exanguisimus fiat. Eodē porrō modo etiam venæ in latere afficiuntur, quæ intus in superficie fixæ sunt. Quum igitur affectæ fuerint, varicosæque factæ, & intus eleuatz, & neglectæ fuerint hæc perperunt. Erumpunt & spūnt à se sanguinem, & aliquando etiā vomunt, & suppurati fiunt, & vt plurimum pereunt. Si verō curentur incipiente morbo, rursus in loco venæ confidunt ad latus, humilesque fiunt. Et pulmo ab his suppuratus redditur, & ab ipso etiā talia perpetiuntur, & sic moriuntur. Cæterum superiore ventre suppurati multipliciter fiunt. Nam quum pituita de capite copiosa & acernatim in superiore ventre fluxerit, putrescit & in pus vertitur. Putrescit autē maximē in diebus viginti vna. Hoc igitur pus concutitur & intus fluctuat ad latera allabens. Hic si vratur aut secetur priusquam diuturnum fiat pus, sanus plerūq; euadit. Fiunt autē & si periore ventre suppurati ex pleuritide, quum fortis fuerit, & in iudicatoris diebus neq; putuit, neq; spūto reiecta est, sed latus exulceratum fuerit à pituita affixa, & bile, & quum vlcus factū fuerit, reddit de se pus, & ex vicinis locis præ caliditate in seipsum pituitam adducit, & hæc vbi cōpōnerit, pus spūnt. Aliquādo verō etiam ex venis sanguis se in vlcus ingerit, & putrefactus pus fit. Hic si euestigio assumatur, sanus plerūque fit, si verō negligatur, perit. Fiunt præterea suppurati etiam, si pituita de capite delapsa, ad latus adglutinata fuerit & putruerit. Tunc enim latus vt plurimum inflammatur, & patitur eadem quæ ex pleuritide suppuratus. Fiunt & quum præ labore, aut exercitiis, aut alio quopiā modo, vena antē aut retro fuerit rupta, & sic rupta vt nō statim spūatur sanguis, sed in carne acutus tractus siue varix fiat, & caro tracta ac conuulsa humiditatē modicā traxerit, & subliuida facta fuerit, & statim quidē sic affectus non percipit præ robore ac bona habitudine, aut si etiā sentit, nihil molestū

A molesti esse putat. Hic vbi deprehenderit, quum iam præ febribus, aut poru, aut venere, aut aliqua alia re correptus, fuerit attenuatus, caro sauciata subresiccatur & subcalescit, & humiditas in seipsum a vicinis tum venis, tum carnibus trahit. Vbi autē attraxerit, inuemescit & inflammatur, & dolorem exhibet tenuem, & tulsim rarā & siccā primū. Deinde adhuc magis trahit in seipsum, & dolorē inducit vehementiorem, & tulsim fieri entiorē. Et primum quidē subpurulentum spūnt. Aliquādo verō humidū & subseruentū. Et quanto magis tempus progreditur, amplius in seipsum trahit ac putrefacit, & de ipsa carne quantum ab initio humidum erat, hoc pus fit, & dolorem acutum exhibet, & febrem, & tulsim multam ac frequentē, & per spūm sincerū pus expuit. Si verō pus in ventre morā traxerit, totum corpus ab ipso calescit. Maximē verō vicinissimæ partes. Calescente autem corpore, humiditas maximē eliquatur. Et quæ quidem à supernis partibus eliquatur, in supernum ventriculū maximē conuertit & pus fit, & hoc quod iam in ipso est pars verō eius etiam in infernum ventriculum fluit, & quādoque alijs ab ipsa turbatur, & hominem perimit. Nā cibi ingesti secedunt inconcocti, & alimentū ab ipsis corpori non accedit. Et spūti sursum purgatio non æqualis cōtingit, alio nimirum calescit, & omnia deorsum trahente in seipsum. Et à spūto quidem suffocatur & stertit, dum non purgatur: à ventre verō fluente debilitatur, & plerūq; perimitur. In huiusmodi autem morbis hunc fluxū maximē exhibet caput, vt pore quod caput est, & supernū situm. Quum enim ab alio fuerit calescit, tenuissimo pituitam de corpore in seipsum trahit. Vbi vero hæc in ipso fuerit collecta reddit rursus acruatam & crassā, vclut dictū est, & pars quidē ipsius in supernum ventriculū defluit, pars verō in infernum. Quum igitur caput fluere inceperit, & reliquum corpus colliquari, nō amplius æq; ianter, ne vsti qui tenent, superstites euadunt. Superant enim supra pus influentia mala, ea quæ defluunt: & carnes liquefunt magis à malis, quāu nutriuntur ab ingests. Qui verō huiusmodi morbos habent, partim ab his breui pereunt, partim diutius tempus extrahunt. Differt enim corpus à corpore, & ætas ab ætate, & affectio ab affectione, & tempus à tempore, in quo ægrotant: & aliqui maiorem

Capitis
rheuma.

tolerantiam in morbis habent, alij omnino ad tolerandum impotentes sunt. Proinde certitudo exacta temporis in quo pereunt nō est, an longum, aut breue futurum sit. Neque enim hoc tempus certū est quod quidam definiunt: & plerunque neque hoc ipsum suppurat. Differt enim & annus ab anno, & tempus à tempore. At si quis de ipsis recte cognoscere ac dicere velit, is cognoscat omni tempore, & perire, & superstites euadere, & pati quacunque tandē patiantur. Caterum

Qui ventri-
culus infe-
rior puru-
lentus fiat.

inferno ventriculo suppurati fiunt, maxime quidē quum pituita aut bilis aceruata inter carnem & cutē collecta fuerit.

Fiunt autem & à conuulsionibus, quum venula conuulsa rupta fuerit, sanguis effusus putrescit & suppuratur. Si verò caro conuulsa fuerit, aut cōtusa, sanguinem ex venis sibi propinquis trahit, atque hic putrescit ac suppuratur. His si quidem foras de se ligificationē praebeant & eruperit pus, sani fiunt. Si vero sua sponte intro proruperint, pereunt. At vero diffusum pus in ventriculo inferno, veluti in superno dictum est, generari haud quaquam poterat, sed velut à me dictum est in tunicis & in tuberculis innascitur. Et si quidem intro notas habuerit, cognitu difficile est. Neque enim ex cōtusione cognoscere licet. Cognoscitur autē maximē ex dolore vbi fuerit, & si terrā figulinam, aut aliud quid huiusmodi imposueris, breui id relinquit. Erysipelas autem in pulmone sit, vbi pulmo fuerit nimium relinquitur, id quod contingit ab ardore, & à febribus, & à labore, ac intemperie. Et quum super relinquitur fuerit, plurimum sanguinis in se ipsum trahit, maxime quidē & plurimum ex magnis venis. Haec enim ipsi vicinissimae sunt, ac ipsi incumbunt. Trahit etiam ex aliis vicinis. Et tenuissimum ac debilissimū trahit. Postquam autem traxit, febris ex ipso fit acuta, & tussis sicca, & repletio in pectoribus, & dolor acutus in anterioribus ac posterioribus partibus, maxime circa spinā, nimirum magnae venae percalcatae: Et vomunt aliquando subterventum, aliquando huiusmodi. Vomunt item pituitam & bilem, & frequenter animo linquantur, propter sanguinis transmutationem repente cōtingentem: atque hoc maximum lignum est Erysipelatis in pulmone generati, & si assidua febris inuasio contigerit. Huic si quidem duobus aut tribus aut quatuor ad summū diebus, id quod intus est diffusum fuerit ac transierit

Pulmonis
erysipelas.

A transierit foras, plerunque sanus euadit. Si verò nō diffundatur ac foras transeat, intus putrescit, & suppuratus fit ac perit. Perit autē breui, utpote pulmone toto suppurato ac putrido. Si verò foras diffusum, intro vertatur & pulmone corripit, huic nulla vitae spes reliqua est. Quum enim antea relinquitur pulmo, traxerit in seipsum, non amplius dimittit, sed statim ab ardore, & siccitate, nihil amplius suscipit, neque quicquam sursum distribuit, sed corrumpit. Tuberculum in pulmone sit hoc modo, quum pituita aut bilis coacta putrescit. Et quādiu quidē adhuc crudius fuerit, dolorē exitum, ac tussim siccam inducit. Postquam autē maturum factū fuerit, dolor & ante & retro acutus fit, & calores corripunt, ac tussis vehemens. Et si quidē quādiu citissime maturuerit, & eruperit, & pus sursum vertatur, ac totum expuatur, & ventriculus in quo fuerat pus, contrahatur ac relinquitur, penitus sanus euadit. Si verò ruptum quidē fuerit quādiu celerrimē, & maturatum, ac repurgatum, verum penitus relinquitur non poterit, sed ipsum tuberculum à seipso pus produxerit, & à capite sanū tunc, itemque reliquo corpore pituita ad tuberculum defluens putrescit, & pus fit, ac expuitur, per quod homo perimitur. Perimitur autem à ventre fluente, ab his quae antea relata sunt, & loquente ipso ac intelligēte omnes res, atque ut in priori tempore, relinquitur ac perfrigeratur, conuenientque venae in corpore omnes, utpote sanguine ex ipsis à febre exusto: quādoque verò etiam praeter temporis longitudinem ac morbi magnitudine, tum malorum iam praesentium, tum eorum quae insuper accedunt. Quod si multo tempore rumpi non possit, neque sua sponte, neque à medicamentis, cōsumitur debilitatus à doloribus vehementibus, & inedia, & tussi, & febribus, & ut plurimum perimitur. Si verò iam attenuato, & in lectum reclinato, pus eruperit, neque sic valde reualefcunt, sed tali modo perimuntur. At si eruperit quidē quādiu celerrimē, & maturuerit, maturatum autē multa sui parte ad septum transversum effundatur, statim quidē melius habere sibi videtur. Verum progressu temporis si quidē totum per sputum reuerterit, & ventriculus in quo pus inerat, coarctatur ac relinquitur, sanus euadit. Si verò & tempus longius protrahatur, & ipse debilior fiat, & per sputum reuicere nequeat, sed vltus fuerit aut se-

pulmonis
vomica.

pulmonis
vomica quā
dolenscat.

Collarum
vomica.

Ruptiones.

Etus, & pus exeat, statim quidem & sic melius habere sibi videtur, verum tempore procedente perimuntur ab iisdem quae prius relata sunt. Porro in latere sunt tubercula, & à putrida & bile eadem ratione quae in pulmone. Fiunt etiam à laboribus, quum vena aliqua tracta rupta fuerit, non tamen penitus rupta, sed ita ut acutus tractus in ipsa factus sit. Si quidem igitur rupta fuerit, statim sanguis è vena effusus putrescit & suppuratur. Si verò acutus tractus in vena fiat, principio quidem dolor exhibet ac pulsat: progressu verò temporis distribuit vena sanguinem in carnem, atque hic in carne putrescat, pus fit. Eodem modo & caro, si quidem magis doluerit, sanguinis plus in seipsam trahit ex vicinis arteriis venis, & statim suppuratur. Si verò minus doluerit, tardius & trahit, & suppuratur. Quibusdam autem quum debiles facti fuerint tractus in carnibus, aut venis non suppuratur, sed sunt dolores diuturni, & vocantur Ruptiones. Et quae quidem in carne sunt, hoc modo sunt. Quum caro afflicta fuerit, aut conuulsa, aut percussa aut aliud quid perpessa, liuida velut antea dixi sit, non sincero sanguine, sed tenui & aquoso, eoque modico. Quum autem plus solito fuerit resiccata, percalescit & dolorem exhibet, & à venis ac carnibus vicinis humiditatem in seipsam trahit, & ubi nimium fuerit humectata, atque ea ipsa humiditas ubi à carne fuerit supercalefacta, per totum corpus dispergitur, qualis est attracta, magis tamen in venas dispergitur quam in carnes. Venae enim magis trahunt quam carnes. Trahunt tamen etiam carnes. Quando verò ad multam in corpore humiditatem, modica de carne attracta fuerit, obscura iam sit, & doloris exorsus, pro morbida cum tempore sana euadit. Si verò caro magis fuerit percalefacta, & ampliorem humiditatem traxerit, dolorem exhibet: & ad quamcunque corporis partem ab ipsa processerit ac firmata fuerit, dolorem inducit acutum, & aliqui putant ipsas ruptionem transmutata esse, verum hoc fieri non potest. Propinquissima verò viceri sunt quaecunque talia & alia. At humiditas de carne exiit per venas, quum autem percalefacta, & crassa, & copiosa facta fuerit, dolorem exhibet, donec similis fiat reliquae humiditati, in tenuitate ac frigidityte. Quaecunque vero in venis sunt, sic habent. Ipsa quidem vena, in quantum tracta est, in loco manet. Quum

A Quum autem tracta fuerit (trahitur autem ac conuellitur à vena conlabore & violentia) sit velut varix. Percalescit autem & trahitur in seipsam, liquidam quandam humiditatem, quae est à bile ac pituita. Et ubi iuxta fuerint sanguis & humiditas de carne, crassescit sanguis, & multipliciter ipse seipso, ea parte qua vena conuulsa est, & morbosior fit, & amplius stabilior. Et quum copiosior factus fuerit, plenitudo ipsa transmigrat, quocunque tandem contigerit, & dolorem inducit acutum, ut aliquibus videatur ruptio locum permutasse. Et si contigerit ut ad humerum transferatur, & grauitatem in manu inducit, & torporem ac segnicie. Et si quidem ad venam proruperit, aut ad humerum & dorsum tendat, dolor plerumque statim quiescit. Fiunt porro conuulsioniones & à laboribus, & lapsibus, & à plaga, & si quis onus maius leuet, & à curibus & luctu, & eiusmodi omnibus. Quicumque verò à purulentis vulnere, Cur quandoque vulnus non coalescat.

C Quum autem tracta fuerit, si per antiquum vulnus, & hac parte frigidum in seipsum adducit, & calidum à seipso hac parte emittitur, & sanè facile tum pus, tum si quid est aliud, expurgatur. Et si quidem & interna & externa pars simul fuerint sanatae, sanus penitus homo euadit. Si verò externa quidem sanata fuerit, interna verò non, suppuratus fit. Et si etiam sanata simul sint interna ac externa pars, cicatrix autem intus debilis fiat, & aspera ac liuida, reulceratur quandoque, atque sic suppuratus fit. Rursus exulceratur etiam si quid amplius laborarit, & si attenuatus fuerit, & si pituita aut bilis ad cicatricem affixa fuerit, & si illo morbo correptus atteruatus fuerit. Vbi verò vlcus factum fuerit, siue hoc modo, siue ubi externa pars priusquam interna coaruit, dolorem acutum inducit, & tussim, & febrem: & frigiditatem ipsam sibi ipsi vlcus inducit, eo quod amplius calidum existat: & ipsam a se ipsa caliditatem efflat, & pus expurgatur, & per longius tempus citatur, & tardius sanescit: quandoque verò neque sanescit. Nam caro, & vlcus, ab ardore qui est in corpore coquitur, & nimium humectatur, ut non possit neque sicari, neque carnem producere, neque sanari. Sed cum temporis progressu moritur, patiens talia quae etiam prius dicta sunt. At alia de causa contingat ut crassarum venarum aliqua sauciatur, & sanguis

πλίσμα.

purulentis
vulnere.Cur quandoque
vulnus non co-
alescat.Purulentis
sa.

Hippocratis Liber I.

guis intro fluat ac putrescat, suppuratus sit. Et si quidem hoc pus totum per sputum reiectum fuerit, & vena sauciata coaluerit, & vlcus intus ac foris sanatum fuerit, penitus sanus euadit. Si verò neque vlcus intus coalescere poterit, neque vena constringatur, sed alias atque alias sanguinem remittat. Et si statim vomatur & spuat, aut etià putrescat, & pus expuatur, plerumque perimitur, aut statim sanguinem vomens, aut posteriori tempore, dum perit ab iisdem quæ antea dicta sunt. Sæpe vero hi quibus venarum aliqua intus sauciatur à vulneribus, aut quousdam laboribus, aut exercitiis, aut alia quadam causa, quæ coaluerit & sana esse videtur vena alio tempore iterum rumpitur, idque ab iisdem contingit causis, à quibus etiam prius patiebatur. Vbi verò iterum rupta est, sanguinem fundit, & statim pereunt sanguinem multum ac sæpe vomentes (aut aliàs atque aliàs sanguinem recentem vomunt) pus autem spuantes per omnem diem multum ac crassum, tali aut consimili modo pereunt, velut etià in aliis morbis dictum est. At verò in his ac similibus morbis multum refert, quantum ad facilem ac difficilem curationem, vir sit an mulier qui morbum habet, iuuenis an senex, & mulier ut uenecula an ancilla. Et præterea tempus à tempore differt, in quo ægrotant. Interest item an ex alio morbo ægrotent, aut non ex alio. Differt etiam affectus ab affectu, maior à minore, & corpus à corpore, & curatio à curatione. His autem sic inter se differentibus, necesse est etiam tempus diuturnitatis differre: & aliis longius fieri, aliis breuius: & alios perire, alios non: & morbos alius durabiles esse & maiores, alius minores & brevis temporis: aliis permanere vsque ad senectutem & commori, aliis perire ab ipsis breui. Et qui quidem in niores patiuntur eas affectiones, quæ à laboribus fieri dictæ sunt, hi & amphiores & vehementiores ipsas patiuntur, & magis quàm alij dolent, & statim in ipsis manifestæ sunt, ut sanguinem aut spuant, aut vomant. Sed & quædam fientia fallunt ipsos, præ bona corporis habitudine. Seniores autem raro quidem patiuntur, & si patiuntur, debiles ipsas perpetiuntur, utpote ipsi debiliores existentes, & remittunt magis ipsis, & affectionum maiorem curam gerunt. Fiant igitur ab initio omnino minus seniori quàm iuniori, & ubi factæ fuerint, seniori debiliores sunt, iuniori vehementiores. Et iuniori quidem,

Diversitas
varia.

Morbos
affectus di
uersi.
Seniorum
& iuniorum
affectus.

De Morbis.

151

A quidem, utpote quæ lal et corporis vigorem & siccitatem, & carnem densam ac robustam & ad ipsa ossa assidentem, cute circum ipsam circumtenta: quum aliquid amplius laboratur, solito magis & de repente, conuulsiones vehementes fiunt, & ruptiones multe ac omni generis venarum ac carnum. Et horum aliqua statim manifesta fiunt, aliqua posteriore tempore comparent. At senioribus viget totis non inest, & carnes circum ossa dissolunt, & cutis cum carnes, & ipsa caro raris est ac debilis, & neque tale quid pati possit similiter senior velut iunior. Et si quid patiatur, leuiter patitur, & statim manifestum redditur. Atque, intantum quidem in affectionum principij, iuniores senioribus difficilius liberantur. Quum vero morbus conspicuus factus fuerit, & aut pus, aut sanguinem, aut utrunque expuerint, qui quidem iuniores sunt, quum corpus ipsorum sit robustum ac densum, non aqualiter depurari possunt ab vlcibus, quorum pus in superno ventriculo existit. Nam & pulmo non valde trahit ad arterias, ut qui densior sit: & arteriæ quum tenues & arctæ sint, pus non suscipiunt, nisi modicum & raro. Quare necesse est pus in thorace, & in vlcibus coaceruari & crassum fieri. At seniori & pulmo rarior ac cauius est, & arteriæ amphiores, ut pus non dantius in ventriculo & vlcibus moreretur, & quicquid eius insuper generatum fuerit, locorum necessario sursum attrahitur à pulmone ad arterias, & statim expuitur. In iuniore igitur, utpote quum sint affectiones vehementiores, & purgatio pro sputi ratione non fiat, & febres acutiores & frequentiores fiunt, & dolores acuti incidunt, tum in ipso affectionis loco, tum in reliquo corpore: immo quum venæ sint robustæ ac sanguine plenæ. Vbi verò hæc percalescunt, dolores ab ipsis transiunt alias ad aliam corporis partem. Ac hi quidem plerumque breui perimuntur. Senioribus verò quum affectiones sint debiliores, & sputum ab ipsis purgetur, & febres minores, ac paucae fiunt, & dolores adsunt quidem, verum exiles. Et ab huiusmodi affectionibus ne senes quidem penitus liberantur, sed longo tempore afflicti perirent. Et aliquando pus spuunt, quandoque sanguinem, quandoque neutrum, tandemque cum his moriuntur. Moriuntur autem hoc modo, quum ipsos morbus aliquis huic quem antea habent consimilis apprehendit, ita ut & hunc habeant, &

Pulmonis
valetas,

Cur iuue
nes magis
quam iuue
adiciatur.

is quem

Hippocratis Liber I.

Morbi periculosi. is quem prius habent vehementior fiat: & vtr plurimum per-
eunt. At verò morbi qui hos morbos efficiant, maxime sunt
pleuritis & peripneumonia. febris porro ab his fit. Quam
bilis aut pituita calefacta fuerit, totum reliquum corpus ab
his calefcit, & vocatur hoc febris. Calefcit autem bilis & pi-
tuita, intrinsecus quidem à cibis & potibus, à quibus etiam
nascitur ac augetur. Extrinsecus autem à laboribus ac vul-
neribus, & à calido nimium calefaciente, & à frigido nimium
refrigesciente. Calefcit item à visu & auditu. Verum mu-
nim ab his. Rigor autem in morbis fit quidem & ab exter-
nis, ventis, aqua, serenitate, & aliis huiusmodi. Fit autem &
à congestis cibis ac potibus. Maxime verò & vehementior
fit, quum bilis & pituita sanguini fuerint permixta, aut alte-
ra ex his, aut vtrique. Magis tamen si pituita sola permixta
fuerit. Est enim pituita frigidissima ex natura. Calidissimus
autem sanguis. Frigidior est etiam aliquanto bilis sanguine.
Quum igitur hi humores ambo, aut alter solus, permixti
fuerint ad sanguinem, ipsi congelantur, non tamen omnino.
Neque enim viuere posset homo, si sanguis densior & trigi-
dior seipso multis modis fieret. Frigescit igitur sangui-
ne, necesse est & reliquum totum corpus perfrigerari, & ubi
huiusmodi quid factum fuerit, rigor appellatur. Et si quidem
vehemens fiat rigor, vehementior est etiam tremor. Nam
dum contrahuntur venæ, sanguine & coacto & congelato
corpus & contrahunt & tremere faciunt. Si verò minus ali-
quanto sanguinis coactio fiat, hoc rigor appellatur. Horror
autem dicitur debilissimus rigor. Quod autem post rigorem
necessario corripit febris, aut maior, aut minor, sic ha-
bet. Quum sanguis percaluerit, & vim depulerit, ac rursus
ad suam naturam redierit, concalescit simul & pituita, & bi-
lis sanguini permixta. Et sanguis ipse seipso multipliciter ca-
lidior euadit. His igitur percalefactis, necesse est febrem suc-
cedere post rigorem, præ sanguinis caliditate. Sndor verò
fit hac de causa. Quicunque morbi in iudicatorius diebus in-
dicantur, & febrilis ignis dimittit, in his de pituita & bile
quod tenuissimum est eliquatur & seceritur, & secedit par-
tim extra corpus, partim intus & isthic in corpore relinqui-
tur, partim præ caliditate attenuatur, & vapor fit, & cum spi-
ritu permixtum foras procedit. Atque hæc quidem huiusmodi
sunt.

De Morbis.

152

A sunt, & ab his sudor generatur. Quare verò quandoque cali-
dus, quandoque frigidus est, ita cõtingit. Calidus quidem de
percalefacto malo & exusto, & attenuato, & debili, & non
valde multo seceritur, & necesse est ipsum calidior em ex
corpore exire. Frigidus autem de ampliore malo seceritur,
& de eo quod reliquum est & adhuc validum, & nondum pu-
rescens, neque attenuatum neque exustum, & frigidior ac
trahior & graueolentior prodit. Manifestum autem hoc ex
hac re fit. Qui frigidum sudorem exdant, è longis morbis
plurimque agrotant, malesece te malo eo quod in corpore
relinquitur. Qui vero calidum sudorem excludunt citius à
morbis liberantur. Pleuritis & peripneumonia sunt hoc
modo Pleuritis quidem, quam potius ues acerate & fortes val-
de corripunt. Percalefcit enim totum corpus ac humectatur
à viro. Maxime autem & bilis & pituita percalefcit ac hume-
ctatur. Et sane his commotis ac humectatis contingit ut ri-
gor inuadat ebrium siue sobrium. Et cum latus natura carne
indurum sit præ omnibus corporis partibus: & non sit quic-
quam in ipso quo remeatur, præter ventriculi cauitatem: ma-
xime rigorem percipit. Et cum riguerit ac perfrigeratum
fuerit, tum caro quæ est in latere, tum venæ, contrahuntur ac
conuelluntur. Et quantum in ipsa carne inest bilis ac pitui-
ta, aut in venis, quæ in ipsa carne sunt id magna ex parte aut
totam seceritur, introque compelluntur ad caliditatem, carne
extrinsecus condensata atque, id ad latus affigitur & dolorem
vehementem exhalat, & percalefcit, & per caliditatem trahit
ad seipsum, a vicinis venis ac carnibus, pituitam & bilem. Atque
hoc sane modo fit, vbi vero ad latus affixa putruerint, & per-
spitum reiecta fuerint sani sunt. Si vero & antiquum, mul-
tum affixum fuerit ad latus, & aliud insuper accesserit, statim
pereunt, præ saluæ copia expuere nequeunt, aut suppurati
sunt & partim pereunt, partim euadunt. Indicium autem hæc
de se præbent in septem diebus, aut nouem ad duodecim, aut
quatuordecim. Dolorem quoque inducunt ad humerum, & ad
clauiculam, & ad alas, hac de causa. Vena quæ splenitis ap-
pellatur, tendit à splene ad latus, à latere verò ad humerum
& sinistram manum. Hepatitis autem ad dexteram partem eo-
dem modo: & quum huius in latere pars à rigore contracta
fuerit, & sanguis in ipsa horruerit, ad alas & clauiculam ac hu-
merum

Calidus fit
frigidus
cur.

Pleuritis,
peripneu-
monia.

Vena sple-
nica.

Peripneu-
monia qui
fiat.

merum concedit, & conuellit ac dolorem inducit. Eodem modo & loci circa dorsum: ab affixo ad latus humore pituitæ ac bilis percalefcunt: & quandoque dolorem locis infra latus exhibent. Sæpe verò si ad infernas partes cōuertatur, dolorem per venas ad vesicam distribuit, multumque ac biliosum æger mingit. Arbitrantur autem huius morbi causam ac principium rigorem esse. Peripneumonia fit quum commota ac calefacta pituita ac bile, pulmo præ caliditate traxerit in seipsum de vicinis locis, ad ea quæ iam sunt in ipso. Et percalefacit quidem totum corpus ac dolorem exhibet, maxime autem dorso, & costis, & humeris, ac spinæ, nimirum ab his in seipsum attrahens plurimam humiditatem, & superexiccantur hæ partes, & nimium calefcunt. Postquam autem attraxit in seipsum, & tum bilis, tum pituita, sedē in pulmone occupauit, putrescit ac suppuratur. Et si quidem in diebus indicatoris putrefacta per sputum reiecta fuerint, æger superstes euadit. Si verò & ea quæ ab initio aduenerunt susceperit, & alia insuper accesserint, & neque spuens, neque putrefaciens superarit, præ copia eorum, quæ insuper accedunt, ut plurimum moriuntur. Si verò ad dies perueniant duos & viginti, & febris remittat, & in his per sputum purgati non fuerint, suppurati sunt. Fiunt autem maxime ex his, quibus & pleuritis & peripneumonia vehementissima existit. Fit autem & peripneumonia & pleuritis sine sputo, ambe ex eadem causa præ siccitate. Siccatur autem & calida, ubi nimium calefaciunt: & frigida, ubi nimium frigefaciunt. Congelatur autem latus, & quæ sunt in ipso venæ, & cōuellitur, & quantum in ipso inest pituitæ aut bilis, id à caliditate resiccatur, & dolorem inducit, & à dolore febrem. Huic venam secare, cōducit in manu splenitidem appellatam, aut hepaticidem, iuxta vtram sanè fuerit morbus. Atque sic dolor mollior fit, & lateris, & aliarum partium. Nam vena & quantum in ipsa inest bilis ac pituitæ, & ipsius sanguinis agrotantis vna cum his magnam partem foras dimittit. Pars verò ex carne per medicamenta & poriones diffunditur, & à calefactoriis forinfecus adhibitis, ita ut morbus per totum corpus dispergatur. Vocatur autem hæc pleuritis sine sputo. Peripneumonia verò quum pulmo etiam ipse superexiccatus fuerit, & quantum in ipso inest bilis aut pituitæ, neque æquali

Splenitis
hepatidisq;
venerit.

æqualiter, neque per sputum reddit: & quantum in ipso est humiditatis, aut à petu, aut à sorbitione, aut à vicinis locis, hoc totum exurit, præ nimia siccitate ac caliditate. Hinc poriones bibere conueniunt, quodas pulmo humectatur, re sputum reuertit. Si enim si iam non reuertent, & durior fit, & coarctetur, & hominem perimit. Febris autem leuissimè corripit magis biliosos, corripit itera pituitosos. Corripit autem hoc modo. Quam bilis commota fuerit per corporis, & contigerit ut venæ & sanguis attrahant bilem, eamque plurimam ex carnibus ac ventriculo, ad eam qui prius inest, utpote quem etiam natura calidissimus sanguis in corpore exultat. Cum itaque percaleuerit ex carnibus & ventriculo, supra eam qui iam inest adhuc magis à bile, percalefacit etiam reliquum corpus. Et quedam sanè partes præ multa humiditate, penitus resiccari non possunt. Si vero resiccate fuerint, homo moritur. Extremæ verò corporis partes, à ipso natura sicca, resiccantur, & plurima humiditas ex ipsis exaritur, & si ipsas continere velis frigidis comperies ac siccas. Quapropter hi qui à febre ardente corripuntur, internis quidem partibus à febre exarantur, externis autem frigidis sunt. Et lingua ac fauces ab interno spiritu ac caliditate exasperantur & ardescunt. Quantum autem in ventriculo & in vesica inest bilis, quod quidem in ventriculo est, aliquando, deorsum exturbatur, plerumque verò in primis diebus vomitur, aut in quatuor aut quinque. Vomitur autem hac de causa. Quum supremus ventriculus supercalefactus fuerit, attrahit in seipsum, & fit vomitus. Et ob hoc ipsum etiam ex febre ardente, & ex pleuritide, ad peripneumoniam maxime morbi trāsmutantur. Vbi enim superiori ventriculus supercalefactus fuerit, trahit in seipsum, & suscipit pulmo, & fit peripneumonia: & plerumque perenot, nimirum debiles iam existētes, & morbo alio nouo insuper generato, dies transgere nequeunt, donec sputum in pulmone concoquatur. Verum ut plurimum pereunt præ debilitate. Aliqui tamen euadunt. At quibus in vesicam confluit quid bilis, his crassa urina mingitur, crassa autem à pituita. Biliosa verò alui egestio prodixit, eo quod combusta sint ea quæ sunt in ventre. Phrenitis hoc modo se habet. Sanguis qui est in homine, maximam partem ad prudentiam conuenit. fert quidam dicunt totum. Quum igitur bilis commota ad

Causa va-
mionis
quæ.

Crassum lo-
tium cur.

venas

Hippocratis Liber I.

venas & ad sanguinem ingressa fuerit, sanguinem ex consueta compage ac motione dimouet, & serolum facit, ac calefacit. Calefactus autem, etiam reliquum corpus totum percalefacit, & decipit homo, & non sibi constat, præ febris copia, & sanguinis ad ferocitatem transmutatione, & motione non solita contingente. Assimiles autem sunt maxime hi qui phrenitide teneantur, his qui ab atra bile delirant. Nam & hi ubi sanguis ex bile & pituita corruptus fuerit, morbum habent, & dementes sunt. Aliqui verò etiam insanunt. Et qui phrenitide correpti sunt eodem modo. Tanto autem minor infania ipsamque delirium sit, quanto paucior ac debilius est bilis quam pituita. Porro suberuentum & liudum est sputum in pleuritide ac peripneumonia, idque ob hanc causam. Principio quidem plerumque neutrum spuunt, neque liuidum, neque suberuentum. vnde nosse conuenit morbum vehementem esse. Quum autem sputum subcrassum spuerit experint, tunc maxime purgineur. Sputum autem id à distensione venarum, in pleuritide quidem earum quæ sunt in latere, in peripneumonia verò earum quæ sunt in pulmone, & caliditate ad seipsam affectio trahit. Si verò ægro abscessus fuerit ruptus, & purulentus fuerit, prima mox die sanguinem, & pus suberuentum ac liuidum cum salua spuit. Liuidum autem sit à sanguine, si modicus ad multam saluam amixtus fuerit, & non statim spuatur. sed semiputrefactum & efforminatum in corpore manet. Moriuntur autem ex pleuritide, ubi & multum pituitæ ac bilis ab initio lateri fuerit affixum, & multum insuper ex reliquo corpore effluxerit, & neque spuens, neque putrefaciens superarit, præ materiam affluentis copia. Impletur autem arteria ab his quæ insuor, pituita ac pure. Deinde sterit, & frequenter, & illinc statim respirat. tandem verò omnia obturatur, & moritur. Eodem modo ex peripneumonia pereunt. Quicunque verò ex febre ardente moriuntur, omnes præ siccitate moriuntur. Et resicantur primum quidem extremæ ipsorum partes, manus ac pedes. Deinde partes sicciore. Vbi autem humiditas ex corpore penitus fuerit exusta ac resiccata, sanguis quidem congelatur penitus ac perfrigeratur. Reliquum verò corpus exsiccat, ac sic homo moritur. At ex phrenitide ita perit. Desipiunt in hoc morbo semper, nimirum sanguine corrupto.

Sputū suberuentū & liudū cur.

Liuidū sputū sanguis sit. Peripneumonia quādo necat.

Febris ardens quādo perimat

Phrenetici quomodo pereunt.

De Morbis.

154

A rupto, & ex consueta motione emoro, & quum desipiant, nihil eorum quæ ipsis exhibentur accipiunt, quod saltem memoratu dignum sit. Quum verò progressum fuerit tempus, marcescunt ac imminuti consumuntur, tum ex febre, tum quoddam nihil alantur. Et primum quidem extremæ partes consumuntur ac perfrigerantur. Deinde ipsis proximæ. Sed & frigiditatis, & febris, & dolorum principium hoc habet. Quum sanguis qui est in venis perfrigeratus fuerit à pituita, transmutatur & conuellitur aceruatim aliàs alià parte, & eremit. Tandem verò omnia perfrigerantur, & moritur.

HIPPOCRATIS

COI DE MORBIS LIBER
SECUNDVS, IANO CORNARIO MEDICO PHY.

RIO MEDICO PHY.

SICO INTER-

PRETE,

VLTVM vrinae emittitur ubi caput nimium in caluerit. Liquefit enim in ipso pituita, multum liquefcens autem secedit partim ad nares, partim ad os, partim per venas quæ ducunt ad pudendum. Quum autem ad pudendum peruenerit, mingit homo & patitur quemadmodum ab vrinae stillicidio. Circumtur autem quum ad venas in oculis peruenerit pituita. Aquosior enim fit visus & turbulentiore, & splendor in oculis non similiter splendidus est, neque in ipso cõparet si videre voluerit, similiter sicut autem quum splendidus & purus esset. Hic in quadraginta diebus maxime sanatur. Si verò longo tempore postea morbus reuertatur, cutis capitis crassescit, & reliquum corpus attollitur, & crassescit, ac boni colorem habet. Hac pituita ad carnes conuertitur, & ab hac crassus esse videtur. Nam carnes quum sint perfrigatæ & eleuatæ ac ratiore, sanguinẽ ex venis trahunt, & propterea bene colorari esse videntur. Alius

Cum quis multum meit.

Qui visus hebetetur.

v 2 morbi

Postulari
capitis ori-
go.

morbus. Caput vlceribus impletur, & corpus intumescit, & D
color morbi regit, & aliàs alia corporis parte vlcera erū-
punt, & febris aliàs atq; aliàs corrumpit, & ex dorso aqua fluit.
Huic quum in capite pituita subbiliosa connutrita fuerit, vl-
cera fiunt vbi incipit pituita & bile perrigati fuerit, & vbi
pituita rara & aceruata fuerit, itēque bilis. Hac enim con-
sistit, putrescit, & exulceratur. Attenuata verò pituita ad au-
res penetrant. At in reliquo corpore vlcera eadem ratione
qua in capite fiunt, sanguine & bile putrefactis quacūq; in
parte fuerint collecta. Hac enim parte caro putrescit & exul-
ceratur, & accedentem pituitam ac bilem insuper putrefa-
cit, & fit pus. Alius morbus. Dolor circum circa caput vexat,

Caput cur
dolere.

& vomit bilem, & difficulter mingit, & desipit. Hic caput E
quidem dolet, præ nimia eius calefactione. Desipit autem
quum sanguis in capite à bile aut pituita fuerit calefactus,
& plus solito commotus. Vomit autem bilem, vtpote com-
mota ipsa in corpore. Et caput præ caliditate trahit in seip-
sum, & crassissimum quidem vomit, tenuissimum verò in
seipsum trahit. Mingit autem & in hoc morbo ab utrumque, ve-
lut etiam in superiore dictum est. Alius morbus. Si circa ce-
rebrum venulæ super euomant, nomen quidem rectum mor-
bo non est. Neq; enim fieri potest vt aliqua vena, siue parua,
siue magna super euomat. Nominant tamē & dicunt super-
uomitum. Si verò etiam quā maximē super euomant mor-
bum ab hoc ipso fieri nō est verisimile. Nam à bono malum

Malum ex
bono non
fit.

Tinnitus
autē vnde

fieri non potest, neq; à malo vtiq; bonum fiat. Neque rursus F
bonum plus iusto fieri potest. Verū super euomere viden-
tur, quum ad venas bilis aut pituita ingressa fuerit. Eleuan-
tur enim venæ & pulsant, & dolor per totum caput dispergi-
tur, & aures sonitum percipiūt ac nihil audiunt. Et sonitum
quidem percipiunt, vtpote venis pulsantibus & palpitanti-
bus. Tunc enim sonitus est in capite. Grauius autem audiūt,
partim præ interno strepitu ac sonitu, partim quum cerebrū
& venæ circa ipsum eleuantur. Præ nimia enim caliditate,
vacua circa aurem partem cerebrum de seipso implet: &
quum æqualis aeris copia nō insit, velut priore tempore, ne-
que æqualem sonum exhibeat, ea quæ dicuntur non æquali-
ter se imprimunt, atq; ex hoc grauem auditum habent. Hic
& quidem erumpat ipsi ad nares, aut ad os aqua & pituita, sa-
tis

A nus sit. Si verò nō erumpat, septima die maximē moritur. At
si in capite venæ super euomant, id quod ab eisdem fit quæ &
prius relata sunt. Signū verò quod tali modo super euomat
hoc est. Quum quis aut manū, aut caput, aut aliam quādam
corporis partem, hoc patientem incidat, sanguis niger pro-
fluit, & turbatus ac morbosus: quanquam neque sanguis no-
tari iuste mereatur, nisi tūc quū rubicundus ac sincerus
fuit. Quum itaq; super euomant ab eisdem causis, dolor &
vertigo, & grauitas caput occupant. Dolor quidē, præ nimia
sanguinis caliditate. Vertigo verò, quū aceruatus ad faciem
processerit sanguis. Grauitas autem, quod copiosior sanguis
fit in capite, & turbulentior ac morbosior, quā intrinsecus.

Signū venū
larum cere-
bri id effi-
cientium.

Vertigo,
grauitas.

Cerebri corruptio.

SI cerebrum corruptū fuerit, dolor ex capite spinam occu-
pat, & ad cor animi deliquium procedit, & sudor adest, &
somnia expers est, & ex naribus sanguis fluit. Sape etiam san-
guinem vomit. Corripitur autē cerebrum tali modo, quū
aut nimis calefactus aut perfrigeratus, biliosus aut pituito-
sus plus solito factus fuerit. Vbi verò horum aliquid perpessus
fuerit, etiam spinalem medullā super calefacit. Et quum
etiam hic per calefcit, dolorē spinæ inducit. Animo verò lin-
quitur homo, quum pituita aut bilis ad cor consistit. Consiste-
re autē necesse est cōmotis ac humectatis. Sudor autē fit præ
dolore. Sanguinem verò vomit, quum venæ quæ sunt in capi-
te, à cerebro fuerint calefactæ: quæ verò circa spinam sunt, à
spina, spina autē à spinali medulla. Medulla verò à cerebro,
vnde sanē originē trahit. Quum igitur calefactæ fuerint ve-
næ, & sanguis in ipsis efferverit, quæ quidē in capite sunt, ve-
næ, distribuūt ipsum ad nares, & ad os: quæ verò circa spinā
sanguis suæ, in corpus. Hic tertia aut quinta die plerūq; perit.

Alius morbus. Derepente dolor occupat caput, & statim Dolor cap
vox intercipitur ac sui impotens fit. Hic in septē diebus mo-
ritur, si nō febris inuaserit. Si enim hæc inuaserit, sanus eua-
dit. Patitur autē hæc, quum atra bilis ipsi in capite commota
fluxerit, maximē in partē in qua plurimæ sunt venæ, in collū
in quā, ac pectus. Deinde postridie fideratus fit ac impotens,
sanguine nimium perfrigerato. Et si superior euaserit, ita vt
sanus calefcit, tūc ab his quæ exhibentur, siue à seipso, at-

Dolor cap
tis qui vo-
cem inter-
cipit.

tollicetur & diffunditur ac mouetur, & spirationem inducit, & B
spumescit, & à bile separatur, & sanus euadit. Si uero super-
rior non euaserit, adhuc magis perfrigeratur, & ubi penitus
perfrigeratus fuerit, & calor ex ipso defecerit congelatur, &
moueri non potest, sed moritur. At si ex ebrietatibus hæc pa-
tiatur (nam & hoc contingit), ita dem moritur.

Temulenta
hoc & ipsa
facit.

Caries ossis capitis.

Q Vum caries facta fuerit in osse, dolor ex osse corripit.
Temporis autem progressu cutis de capite alia atque
alia parte discedit. Talia uero patitur is cui in secunda ossis
lamina, pituita superueniens reticcatu fuerit. Hac enim par-
te rarum sit, & omnis humiditas ex ipso deficit, & quia ar-
idum est, cutis ab ipso discedit. Hic morsus lethalis non est.

Capitis stu-
por.

Alius morbus, si sideratus fiat, anteriori capitis partem
doleret, & oculis non æqualiter videt, & soporatur, & venæ pul-
sant, & febris debilis tenet, & corporis impotentia. Hic pa-
tiatur hæc, quum venæ in capite fuerint calefactæ, & calefac-
tæ pituitam in seipsas traxerint. Et principium quidem mor-
bi ex hoc fit. Anteriorem uero capitis partem ideo dolet, quod
venæ in hac sint crassissimæ, & cerebrum ad anteriorem ca-
pitis partem magis situm est quam ad posteriorem. Et oculis
ideo non videt, procumbente eo cerebro ac inflammato. Im-
potentiæ uero ideo corpus occupant. Postquam venæ pi-
tuitam in seipsas traxerint, necesse est præ pituita frigiditate,
sanguinem magis nunc uisum ac perfrigeratum esse quam
priori tempore dum autem sanguis non mouetur, fieri non
potest, ut non etiam corpus quiescat ac torpeat. Et si quidem
sanguis ac reliquum corpus superarint, ita ut calefiant, lo-
mo euadit. Si uero pituita præualuerit, sanguis magis perfrige-
ratur ac congelatur. Et si frigiditas ac congelatio auge-
scant, penitus congelascit ac perfrigeratur homo, & moritur.

Angina.

A Ngina siue cynanche fit, quum pituita in capite com-
mota accruatim deorsum fluxerit, & in maxillis ac cir-
ca collum constiterit. Hic neque saliuam deglutire potest,
respirat autem violeuter ac steretur, & aliquando etiam febris
ipsum corripit. Et morbus sanè ex hac causa fit, & aliquan-
do sub ipsam linguam, aliquando paululum supra pectus.

Vul.

Una morbus.

Va fit quum pituita de capite ad gurgulionem descen-
derit, & gurgulio præceps dependet, ac sit riuiculus.
Temporis autem progressu, migrescit. Nigrescit autem hoc
modo. Venosus est gurgulio ac crassus, & postquam intan-
matus est, calefit, & præ caliditate sanguinem ex vena ad-
trahit, ac ab ipso migrescit. Quapropter si non surgentem se-
ces, & ita in amantur. Nam vena calidior & præ calidi-
tate partes circa gurgulionem sanguine replet, & breui sus-
locantur.

Tonsilla ac vicina partes.

T Onfillæ & partes sub lingua, & gurgulio, & lingua, &
quæcumque huiusmodi hoc loco consistunt, hæc omnes
partes ex pituita agitantur. Pituita autem de capite descen-
dit. Caput autem ex corpore trahit. Trahit autem ubi fuerit
calefactum, percalefcit autem à cibis, & sole, & frigore, & la-
boribus ac febri calidior. Quum uero calefactum fuerit, re-
nuissimum ex corpore ad seipsum trahit, ubi uero traxerit,
rursus id ad corpus descendit.

Morbi à capite fientes.

Q Vum repletum fuerit caput, & ab aliquo ex relatis per-
calefactum, torpor caput tenet, & frequenter mungit, & Capitis to-
por narcé-
alia patitur quæ ex vixu stulticio contingere solent. Idem ve.
per nouem dies hæc patitur. Et si quidem per nares aut aures,
C aqua & mucus erumpat, à morbo liberatur, & vixu stultici-
dum sedatur, migritque, citra dolorem, vixu multum, & albam,
ad viginti dies. Et dolor capitis cessat, & intuenti splendor
ex oculis subtrahitur, & humiditas reru facies se videre pu-
tat. Hic quadragesima die penitus sanus euadit. Multis uero
quandoque morbus rehit, septimo aut decimo quarto anno.
Et capitis cutis ipsa crassescit, & ad tactum cedit, & de paucis
cibus tenet ac bene coloratus apparet, & non acutum auditum
habet. Quum ita habentem offenderis in principio morbi, quæ.
præquam erumpat aqua per nares & aures, & tenacitatem
doloris, dero capite vixu coriaceum circum frontem deli-
gare oportet, aqua plenum calidissima, quantum sustinere po-
test, atque hinc ipsum calefieri permittere, & ubi perfrigerata
fuerit, alium adhibere. Si uero hinc debilitetur, desisteret.

Straguria

Medela

tempore interposito eadem repetere, donec remiserit dolor. ^D
 Et si alius non egerat, infulum per clysterem immittere, &
 urinam cientibus in potu datis, aquam mulsam aquosam in-
 super bibendam exhibere, & calore quam maxime foueatur.
 Sorbeat autem succum ptisanæ tenuem. Si verò venter non
 subeat, mercurialem in aqua coctam terito, ac succum excola-
 to, & de ipso, ac de ptisanæ succo, pariem mensuram per mulse-
 ro, & modicum mellis adiecit. Hunc succum ter in die sor-
 beat, & vinum mellei coloris, aquosum, album modicum, à
 sorbitione insuper bibat. Postquam autem eruperit ipsi per
 nares mucosa, & urinam crassam eiecerit, & à dolore capitis
 liberatus fuerit, vtre amplius ne utatur, sed multa calida lo-
 tus, urinam cientia, & aquam mulsam aquosam bibat. Et pri-
 mis quidem diebus nihil delingat, & cucurbitam edat, aut
 betas per triduum. Deinde cibus utatur mollissimis ac quam
 maxime per aluum subeuntibus, ita ut semper modicum ad
 cibos priores addat. At ubi quadraginta dies præterierint (se-
 datur enim morbus maxime in tanto tempore) capite ipsius
 purgato, prius medicamento exhibito, ipsum deorsum pur-
 gato, si tempus anni hoc permittat. Deinde serum ad dies
 septem bibendum dato, aut pauiores, si debilis existat. Si ve-
 rò morbus reuertatur, fomento per totum corpus adhibito,
 postmodum veratrum bibendum dato. Deinde quanto tempore
 tibi visum fuerit intermuito, & tunc capite purgato, me-
 dicamento deorsum purgante exhibito, crustas octo capiti
 inurito, duas circa aures, duas in occipitio, hinc atque hinc ^F
 ad ceruicis neruorum, duas in naso circa angulos oculorum. Ve-
 nae autem circa aures vrendæ sunt, donec pulsare desinant.
 Ferramentis verò cuneoli forma paratis obliquas venas per-
 urito. Atque hæc ubi feceris, sanitas continget. Alius mor-
 bus. Viceribus impletur caput, & crura intumescunt, ve-
 lut ab aquæ potu, & in tibiis tumor infarcitur, & si prema-
 color morbi regij apparerit, & vlcera aliàs alia corporis parte
 erumpunt, maxime tamen circa tibiis, & malum aspectum
 præ se ferunt. Vbi verò inflammatione liberata sunt, cito
 sana fiunt, & febris aliàs atque aliàs corripit. Caput autem
 semper calidum est, & ex auribus aqua fluit. Quum ita ha-
 bet, medicamentum ei dandum est, à quo pituita & bilis sur-
 sum purgatur, si quidè frigus fuerit, præforo ac calida loto.
 Deinde

Caput vl-
ceratur.

Medela
quæ.

^A Deinde tribus diebus interpositis caput purgato. Postea etiã
 deorsum purgans medicamentum bibendum dato. Si verò
 tempus anni ferat, etiam serum postea bibat. Sin minus, lac
 aluinum. Post purgationes cibus quam paucissimis, & quam
 maxime per aluum subeuntibus utatur, & non lauet. Si ve-
 rò caput exulceratur, fecem vini ad sinagma faciendum com-
 burno, & glandis corticem tritum leuigatum ammisceto.
 & pari nitro ammixto, his defricus multa calida lauetur.
 Inungat autem caput baccis lauri tritis, & gallis, & myrrha,
 & thure, & argenti flore, adipeque suillo ac oleo laurino.

His permixtis inungatur. Post hoc autem tempus vom-
 itibus utatur bis in mente, & exerceat se ac calida lauet. At si
 his adhibitis, ex reliquo quidem corpore morbus fuerit ex-
 clusus, verum in capite ipsi vlcera adhuc fiant, rursus capite <sup>Si morbus
repulset
quid agen-
dum.</sup>
 purgato, medicamentum deorsum purgans postea biben-
 dum dato. Deinde naso capite, fissuras raras incutito, & ubi
 sanguis effluxerit confricato. Postea lanas succidas vino im-
 butas superligato, & postquam exolueris, sponsia detergito,
 & ne humectato. Deinde oleo subito cupressum insper-
 gito. Lancis autem deligamentis donec sanus fiat utatur.

Alius morbus. Dolor caput corripit, & si paululum mo-
 ueatur, bilem vomit. Quandoque etiam urinam difficul-
 ter emittit, ac desipit, & septima die quandoque moritur, &
 nona quoque ac vndecima, septimam transgressus, si non
 eruperit per nares aut aures. Si verò eruperit, euadit. Fluit
 autem aqua subbiliofa. Deinde temporis progressu putre-
 facta pus fit. Quum igitur ita habuerit, quandiu quidem
 dolor tenuerit in principio, priusquam ex naribus ac auri-
 bus erumpat, spongas aqua calida imbutas cito capiti ad-
 moueto. Si verò his non laxetur, vtre utaris eodem modo
 velut in superiore morbo. Bibat autem aquam mulsam aquo-
 sam. Sin minus, aquam de farina crassa in ipsa macerata. ^{Curatio}

Sorbeat ptisanæ quoque succum, & vinum album aquosum
 insuper bibat. Postquam verò per aures eruperit, & febris
 ac dolor remiserit, cibus utatur per aluum subeuntibus, à
 modicis initio facto, semper aliquid addendo. Et caput calida
 lauetur, & aures colluat aqua pura, & spongiam melle tin-
 ctam indar. Si verò neque sic resicetur, sed diuturna fluxio
 fiat, collutione facta, argenti florem, sandaracham, cerusam
 singulis

figula aquis portionibus trita leuigataque in aure indito, & eamque expicto, & si quid prae terlabatur, de medicamento amplius superaddito. Vbi verò resiccata fuerit auris, expurgato ac medicamentū eluito. Postea (obstufescit enim primum resiccata) lenibus fomentis aures foueto. Nā & sic vix ac longo tempore sedabitur. Morimur autem etiā, si dolor in aure fuerit, & nihil in septem diebus eruperit. Hunc multa calida lauato, & spongas aqua calida imbutas exprime, & tepidas ad aurem appoue. Si verò neque sic erumpat, auris fomentum adhibeto. Sorbitionibus autem ac portombus

Cerebri infidem vtrius quibus in superioribus. Alius morbus. Si
madens si aqua in cerebro fuerit, dolor acutus per singula ac tempora
gna.

Medela
Qua.

Carpinus a-
lus mor-
bus.

insidetur vtriusque quibus in superioribus. Alius morbus. Si aqua in cerebro fuerit, dolor acutus per principat ac tempora emergit, aliàs alio loco: & rigor ac febris aliàs atque aliàs, & regiones oculorum dolet, & cecurrit, & pupilla finditur, & ex vno duo fe videre putat, & si surrexerit, vertigo ipsum corripit, & ventum nō sustinet, neq. solem: & aures tinnit, ac inter audiendū strepitu offenditur, & vomit salivam ac pituitam, quādoq. etiam cibos: & capitis cutis attenuatur, & contactu gaudet. Quam sic habuerit, primum dandum est ipsi medicamentum quod sursum pituitā educit, & postea caput purgato. Deinde interpolito tempore medicamentum deorsum purgans bibendum dato. Postea cibus quam maximè aluum lubentibus ipsum reficito, semper modica addeudo. Postquam verò comederit iam cibos sufficientes, vomitus ieiunus vtatur, lentiscule decocto mel & acetum miscēs, & olera antea comedēs: & in die illa qua vomuerit, primum cyceonem bibat tenuem, postea ad vespertinū cibus modicus vtatur, & non lauet. & à cibus deambulet, ut morbus intereat, vtans ventum ac solem, & ad ignem nec accedat. Et si talia faciens, sanus fiat, bene est. Sin minus, verum prius prius purgatis primum veratro, postea etiā in aqua et meli camentum infundito, & paucotēpore interpolito deorsum purgato, Deinde cibus reficito. Postea in aqua conuulsa accipit, ad cerebrum vsq. perforato, & veluti se nati ac necessitationem curato. Alius morbus. Rigor, labia ac tempora per caput, maximè ad aures, & ad tempora, & à sinu per oculos regiones dolet, & superius ipsi acumere videtur, & grauitas caput decinet, & si quis ipsam mouent non potest, & multum ac faciliè mingit, & dentes torpent, & suppo-

[illegible]

Cerebrum
biliosum
cum est.

Curatio.

Quæ ven-
treus ciet.Cerebri
corruptio.

Medela.

Quo mo-
do sanguis
stillatur.Capitis sa-
natus do-
lor.

dum, & aquam insuper bibendam. Alius morbus. Si cere-
brū bile infestatur, febris emergit debilis, & rigor, & dolor
per totū caput, maxime ad tēpora, ad lūcupit, & ad regiones
oculorum, & supercilia ipsi impendere videntur, & ad aures
dolor procedit, & quandoq; per nares bilis defluit. & oculos
hebetes habent, & plerisque dolor ad dimidiam capitis par-
tem extenditur, quandoq; etiam per totum caput. Quum hic
habuerit, perfrigeratoria ad caput apponito, & postquā do-
lor ac fluor cessarit, apij succum in nares insillato, & ne la-
uet quandiu dolor obtinuerit. Et sorbeat mlium tenue mo-
dico melle affuso, & bibat aquam. Si verō alius non subeat,
brassicas edat & succum sorbeat. Sin minus, folia sambuci
eodem modo. Et postquam tempestiuum tibi esse visum fue-
rit cibos quā maxime alium subeuntres ipsi exhibeto. Et si
depulso fluore ac dolore, grauitas ipsi supra supercilia inueni-
bat, & in naso mucos crassus ac putridus fuerit, fomento ex
aceto, & aqua, ac origano ipsi adhibito, deinde calida aqua lo-
to, forem aris & myrrham ad nares apponito. Atq; his factis
plerumque sanum efficiet. Morbus autem non est lethalis.

Alius morbus. Si cerebrum corruptum fuerit, dolor ex
cervicis neruo ad spinam tendit, & ad cor frigus descendit, &
derepente nouus sudor adest, & per nares sanguis fluit, Vo-
munt quoque multi. Hic triduo moritur. Si verō septem dies
transgrediatur, pleriq; autem non transgrediuntur, & si san-
guinem vomat, aut ē naribus fundat, neque calida ipsum la-
uato, neq; calefactoria adhibeto. Verū acet. mli albi aquo-
sum bibendum dato, & si debilis sit, pti sanam sorbendam. Si
verō plus iusto sanguinem vomere tibi videatur, aut ex na-
ribus ipsi fluat, à vomitu quidem bibat farinā trimestris tri-
tici in aquam inspersam. Si verō ex naribus fluat, venas & in
brachis, & in temporibus, splenis suppositis deligato. At si
neutrum horum ipsi affuerit, dolet autem cervicis neruū, &
collum, & spinam, & frigus ad cor processerit, cum eruo pe-
ctora, dorsum, & cervicis neruū, & collum calefacto. Nam
his factis maximam utilitatem capere poterit. Verū pauci
huiusmodi morbum effugiunt. Alius morbus. Sanum de-
repente inuadit dolor circa caput, & statim vox intercipitur,
& sterit, & os hiat, & si quis ipsum vocet aut moueat, solum
inspirat, nihil autem intelligit, & multū mungit, & mungere
se non

A se non sentit. Hic si nō febris ipsum corripit, in septem die-
bus moritur. Si vero corripit, plerumq; sanus fit. Huiusmo-
di vero morbus senioribus maxime fit, & magis quā iunio-
ribus. Hunc ubi sic habuerit, lauare oportet multa calida, &
quā maxime calefacere, & aquā mullā tepidā in os in-
sillare. At si resipiscat, & morbum effugiat, ubi ipsum cibus re-
fecerit, ita ut viribus valere tibi visus fuerit, indito in nares
ipsum medicamento, & paucis diebus interpositis, phar macū
deorsum purgans bibendum dato. Si enim ipsum nō purga-
ueris, timor est ne rursus morbus reuertatur. Effugiant autē
non ita valde ex primo. Alius morbus. Si quis ex ebrieta-
te voce priuetur, & statim sanē ipsum etiā febris corripit,
sanus fit. Si verō non corripuerit, die tertia moritur. Si itaq;
ita affectum incideris, multa calida lauato, & spongas in
aqua calida tinctas ad caput apponito, & cepas decorticatas
in nares indito. Hic si quidem apertis oculis, & loquutus, ad
se redierit, & nō nigerit, hac die sopore pressus racet, postri-
die vero sanus fit. Si vero exurgens bilem vomuerit, insanit,
& moritur maxime in quinq; diebus, si non dormierit. Huic
igitur hac facere oportet. Multa calida lauato, donec ipse ad
se ipsum redeat. Deinde multo oleo illitū, ad stragula molli-
ter reclinato, & vestimentis contegito. & neq; lucernā apud
ipsum ardere, neq; loqui permittito. Ut plurimum enim ex
balneo obdormit, & si dormierit, sanus euadit. Postquā verō
ad se redierit, primum tribus aut quatuor diebus, mliū tenue
sorbeat, aut pti sanū succum & vinum mellis specie referens
bibat. Deinde cibus vtatur mollissimis, ac paucis primam.

Cerebri corruptio.

Si corruptio cerebri inuaserit, dolor tenet maxime an-
teriore capitis partem, & paulatim etiam intumescit,
& hūda fit, & febris, & rigor apprehendit. Quum ita habue-
rit, secare oportet quā parte intumuit, & per purgato osse
ipsum radere donec ad secundam laminam perueniat, dein-
de velut fracturam curate.

Caries sine teredo.

Quum caries facta fuerit in osse, dolor ex hoc corripit
ipsum os, & progressu temporis attenuatur ac infla-
tur, & fit in ipso fractura. Et si hanc reseueris, comperies
ipsum

Curatio.

ipsum os eleuatum, & asperum, ac fuluū. Quibrosdam verò p
etiam ad cerebrū vsq; corrosiū. Vbi in hoc modo asfectū
incideris, si quidē vltra corrosiū fueris, siue ē optimū est, &
vltus quāu celerrimē curare. Si verò corrosiū non fueris,
sed asperū, ad secundā vsq; lamina i asū, velut pcedere, cu
rare. Alius morbus. Si sideratus q uis sit, & anteriore ca
pitū parte dolet, & oculis videre non potest, sed sicut ipsū
tenet, & venae in reporibus pulsant, & febris debilis tenet, &
torius corporis importūria, & emacescit. Quum sic habueris,
mulca calida ipsū lauato, & calefactoria ad caput adhibe
to. A fomentis verò myrrhā & eris forem in nares infundi
to. Sorbeat autem pisanā succum, & aquam bibat. Et si quidē
vna spes reliqua est, si nescis ipsū findit, & vbi sanguis de
fluere, labis compositis curato ac deligato. Si verò non fe
cueris, decimo octauo aut vigesimo die plerunq; moritur.

Annals.

Curaatio

Angina.
Febbris corripit & rigor, & dolor capitis: & maxilla intra-
mescunt, & spūū difficulter deglurit. Exurit autē & sal-
uas duras ac paucas: & infra in faucibus stertit: & si apprehē-
sa lingua inspexeris, gurgulio nō magnus est, sed mollis, fau-
ces autem intrinsecus saluæ viscosæ plenæ sunt, & non possunt
excreare, & decumbere non sistent, verum si decubat suffo-
catur. Hunc si ita affectū deprehenderis, hæc facio. Primum
quidem cucurbitas ad verticulū in collo primū affigito. De-
inde in capite præasso, & iuxta aurē. *De cucurbitis præassis.* Præ-
rito. Et ubi cucurbitā affixeris, ad multa tempora id reman-
eat. Postea si fomentum ipsi ex aceto, *De fomentis præparatis.* in
femine adhibero. Hæc terito, & c. *De cucurbitis præassis.* per multā
diluito, ac parum olei instillato. Deinde in vultu per
operculo addito arundinē cauant, non tuto, & per multā
sita feruefacito: & ubi per arundinē instillatū vapor fieri de-
hiant, ore vaporem intro trahat, cauant ne succus hauriat. Po-
stinsecus autē spongas aqua calida imbutas, & ligas, & ita

Urgard-
mus.

*Salvia pur-
gatio.*

no, saturaria, apio, mentha, & modico nitro, cum aqua
aquisiore, & modico aceto infillato, prædicta herbula
folia trita, & nitrum, in aqua multa diluto, repetito
gargariset. At si salua suppressatur, myrthi ramuli, am
plora

[illegible]

Second
angle.

Medcla.

Tertia an-
gina

tur, & neque saluam, neque quicquid aliud deglutire potest. Si **Medela.** vero coactus fuerit, per nares ipsi effluit. Quum ita habuerit mentem viridem tritam, apium, organum, & intrum, & rhoem rubrum melle diluito, & ad crassam formam redacta, intus lingue qua parte tumet illinito. Postea ficus aqua coquendo, & de rhoe parum tritu, hoc ficum decocto diluito, ac gargarisandum dato si id potest, in minus colluendum. Bibendam vero aquam de farina crassa in ipsa macerata exhibere. Foris autem ceruicem & maxillas, farina calida in vino & oleo cocta iungito, & panes calidos apponito. Si puratur enim plerumque in loco sub tonsillis, & si quidem sua sponte eruperit, sanus fit. Si vero non rumpatur, ubi digito contigeris an molle sit, feramento acuto ad digitum alligato perforato. His adhibitis multi sani fiunt. Est autem hic morbus minime lethalis.

Vua morbus.

Si vua morbus in faucibus fiat, summa gurgulionis pars aqua impletur, & rotundus sit ac pellucidus, & spirationem intercipit. Et si maxillae ab utraque parte inflammatae fuerint, suffocatur. Si vero ipse morbus per se consistat, maxillis **Medela.** non inflammatis, natus moritur. Quum sic habuerit, gurgulionem digito apprehensum sursum ad palatum apprimito, & summam ipsius partem praefecato. Postea foliorum hortensium condimentariorum decoctum gargarisandum dato, & farinam frigidam delingendam, aquamque ius super bibendam, & ne lauet.

Tonsilla morbus.

Si tonsillae fiant, intumescunt sub maxillis ab utraque parte, & ad contactum foris durum est tuberculum, & gurgulio torus inflammatus est. Quum sic habuerit, immisso digito tonsillas protrudito, ad gurgulionem autem forem aeris siccum illinito, & foliorum condimentariorum lortensium decoctum, velut à sole calidum gargarisandum dato. Foris qua parte tumor est, ordeaceam farinam in vino & oleo coctam calidam pro cataplasmate apponito. Postquam vero tubercula mollia esse tibi visa fuerint intrinsecus ad contactum, scapello ipsa pertundito. Quaedam etiam sua sponte sedantur.

Tuberculum sub lingua.

Si tuber

A Si tuberculum sub lingua, hypoglossis appellatum, fiat, **Hypoglossis.** lingua intumescit, & pars sub ipsa ac externa ad tactum durissima est, & salua deglutire non potest. Cum sic habuerit, spongiam aqua calida imbuta apponito, & ordeaceam farinam vino ac oleo coctam, foris ubi tumor est imponito, Gargarisat ficum decoctum, & ne lauet. Postquam autem purulentum factum fuerit, secato. Aliquando vero sua sponte erumpit, & sedatur non sectum. Si vero foras suppurauerit, perurito.

Inflammatio consistens ad palatum.

Si inflammatio consisterit ad palatum, intumescit & suppuratur. Quum sic habuerit, tuberculum inurito. Vbi vero exierit pus, reliquum eluito, primum nitro & aqua calida, deinde vino. Postquam autem elucris, uiam passam albam exemptis vinaceis tritam, an vltima locum indito, & ubi exiderit, vino merato tepido colluat, & ubi edere quid aut ferbere valet, spongiam indat, atque haec faciat donec sanus fiat.

Polypus.

Si polypus fiat in naso, ex medio cartilaginum dependet, veluti gurgulio, & ubi expirationem facit, progreditur foras, & est mollis, ubi vero inspirationem facit retrocedit: & loquitur obscure, & cum dormit, sterit. Quum sic habuerit, **Medela.** spongiam in rotundum concisam, & velut spiram factam, lino Aegyptio obvoluto, ac duram efficit. Sit autem erus magnitudinis, ut ad nasum quadret. Spongiam vero quadriplex lineo filo deligato, ita ut unumquodque longitudinem habeat cubitalem. Deinde facto uno ipsorum principio, virgam stanneam tenuem sumito, quae ad alteram sui partem foramen habeat, & transmissio per foramen filorum principio, virgam in acutam in os transmittito, & attrahito donec filorum principium apprehendas. Postea specillo instar virgae bifurcato sub gurgulionem subposito, remotes trahito, donec polypum extraxeris. Postquam vero ipsam extraxeris, & sanguis fluere desierit, siccum unamentum specillo obvoluto indito, & de cetero aeris florem in melle cocto, in unamentum illine, atque sic in nasum inde. Et ubi iam vlcus curatum fuerit, plumbum efformatum ita ut ad vlcus perueniat, melle illine, & donec sanus fiat, appone. Alius polypus. Impletur nasus caribus, & ad contactum caro dura apparet, & per na-

Medela. sum spirare non potest. Quum sic habuerit, fistula immissa, & ferramentis tribus aut quatuor vrito, & post vitionem veratrum nigrum triticum immixto, & postqua computruerit ac exedierit caro linamenta melle illita cum aris flore indito, & vbi curiatu fuerit vlcus, plumbeas massas sine fistulas melle illitas immixto, donec sanus fiat. Alius polypus. Intrinsicus ex cartilagine caui rotunda prominet, quæ ad contactum mollior est. Cum ita habuerit chordam nerueam accipito, & facta in ipsa parua ansula, eam tenui filo obligato, deinde alterum principium per ansulam transmittito, alia maiore ansula facta. Postea principium illud per virgam stanneam transmittito. Deinde ansulam illam maiorem in nasum indito, & specillo insecto ipsam circum polypum obducito ac adaptato, & vbi circumscripta fuerit virgam in os transmittito, & arreptam ipsam trahito eodem modo specillo instar virgulæ bifurcatae supposito sub gurgulione ac remittente. Postquam autem extraxeris, curato velut superiorem. Alius polypus. Intrinsicus circa cartilaginem alicunde durum quid nascitur, & videtur quidem caro esse, si verò ipsum attigeris, strepitum edit velut lapis. Cum sic habuerit, filo per scalpellum naso expurgato, deinde inurito. Atque hoc facto nasum cursu confuto, & vlcus curato, linamentum melle illitum indens, & vbi computruerit, aris florem cum melle illinito. Fiat autem curatio plumbeis massis itidem immixtis. Alius polypus. Nascitur ex obliquo cartilaginis in summo, velut cæcilli. Omnes autem hos vrere oportet, & post vitionem veratrum inspergere. Postquam autem computruerint, aris flore cum melle expurgare. Curatio autem etiam plumbo immisso fiat.

Morbus regius niger.

Medela. Color sit niger circa faciem, & maxime circa partes velut in umbra occultatas: & oculi cum virore pallidi, itemque lingua infernæ, & vena sub lingua crassa ac nigra, & est homo sine febre, ac mingit urinam crassam, biliosam. Quum ita habuerit, primum venas sub lingua secato, deinde calida multa loto, asphodeli radices bibendas ieiuno dato, ita ut æquales quinque radices depurgatas in vino coctas, & apij foliorum quantum manu plena capit, addas. Asphondelio autem vini dulcis tres hominibus dimidiatas Aeginet

ses, ut à coctura semihemina super sit. Hoc permixtum bibendum dato. Postquam autem mlexerit, cibis alium subeuntibus vratur, & à cibo cicer album edat, & vinum album, multum, aquosum bibat: & apium ac portum in cibo edat, faciat autem hæc per dies septem, & si quidem in his color probè depurgatus esse tibi visus fuerit, bene est. Sin minus, etiam alios tres hæc faciat. Postea interposita vna atque altera die, medicamentum ad vires apponito. Deinde pharmacum deorsum purgans bibendum dato, à quo bilis purgatur. Et si splenicus fuerit, aluminum lac aut serum postea exhibeto. Hæc faciens, sanum efficies. Alius morbus regius. Febris corripit debilis, & grauitas caput tenet, & quibuscum sanè febres cessant, ipse verò sit cum virore pallidus, & maxime oculi, & debilis est, & corporis impotentia adest, & urinam crassam cum virore pallidam emittit. Hunc calida lauato, & vrinam clementia bibenda dato. Postquam autem purior esse tibi visus fuerit, & color melior apparuerit, medicamentum ad vires appone, & postea deorsum purgans bibendam præbe. Cibis autem vratur quàm mollissimus. Vinum bibat album, dulce, aquosum, hæc faciens sanus euadet.

Febris à bile.

Medela. Si bile infestatur homo, febris ipsum corripit quotidie, ac dimittit. Detinet autem in meridie, & os amarum est, & quum sine cibo manet, offendit hoc ipsum. Vbi verò ederit, strangulatur, & à modicis quibusdam cibis impletur, & abominatur, & vomitiones ipsum inuadunt, & ad lumbos ac crura grauitas incumbit, & multum dormit. Hic si post febrem exudarit frigidum ac multum sudorem, & febre non liberetur, morbum diurnum sentiet. Si verò non sudarit, citius iudicatur. Quum sic habuerit, & ad nonum diem deuenierit, pharmacum dato. Nam si statim à febris initio dederis, postquam purgatus est, febris repetit, & rursus medicamentum opus habet. At si os non afficiatur, verum ad imum ventrem tormē irruat, pharmacum deorsum purgans bibendum dato, & postea lac aluminum, aut serum, aut aliquid succum. Si verò debilis fuerit, per clysterem subitus eluito. Ante medicamentum verò potionem, si quis febricit, danda est ipsi aqua multa aquosa. Altera autem die qua febris detinet, aquam frigidam quantum bibere volet, dabis. Vbi verò remiserit

Continua
febris.

Curatio.

Medela.

Tertiana

febris.

Medela.

Medela.

miserit febris, ptisana succum, aut milium tenue sorbeat, & vinū album, odoratū, aquosum insuper bibat. Si verò febris neq; noctu, neq; interdiu remittat, & ad cōtactum supernas partes habeat calidas, venter autem & pedes frigidi sunt, & lingua asperathuic medicamentū ne dederis, sed molli infuso per clysterē subluato, & ptisanā succū bis in die frigidū sorbendum dato, & vinū aquosum insuper bibendum. Reliquo verò tempore aquā frigidissimā bibat. Hic si quidē septima die exudarit, & febris ipsum dimiserit, bene est. Sin minus, decima quarta die plerunq; moritur. Alia febris. Foris ad cōtactum febris debilis est, intrinsecus autē ardet, & lingua ipsius aspera est, & per nares & per os spirat calidum. Quinta die prae cordia dura sunt, & dolor inest, & calor qualis in morbo regio apparet, & crassam ac biliosam vrinam eiicit. Hic si septima die rigor & febris vehemens apprehenderit, & exudarit, bene est. Sin minus, moritur septima aut nona. Corripit autē maximē hic morbus, si nō auius squalidus fuerit. Quū sic habuerit, quotidie calida lauato, aquamq; mulsam aquosam multā bibendā dato, & ptisanā succū frigidū bis in die sorbendū. A forbitione verò vinū bibat aquosum, albi modicū. Si verò aliis nō egerat, clysterē adhibeto, aut glaudulam subdito. Cibū autem ne exhibeas, donec febris remittat. Vbi verò sedata fuerit, pharmacū deorsum purgans bibat. Reuertitur enim quandoq; morbus, si impurgatus permanserit. Et amplius morbus hic rursus corripit, si sanguis nimis biliosus factus fuerit. Alia febris. Si tertiana febris reuerit, si quidem nō omisis tribus inuasionibus, quarta corripit, pharmacū deorsum purgans bibendum dato. Si verò pharmaco non opus habere tibi videatur, radicū quinquifolij tritarum acetabuli mensurā, ex aqua bibendam dato. Si verò neq; sic cesset, multa calida loto, trifoliū, & silphij succum, in vino pari aqua ammixta, bibenda praebeo, & reclinato vestimenta multa integito, donec exfudet. Postquam verò exfudarit, si sitiat, polētā cum aqua bibat. Vesperī autem milium coctum tenue sorbeat, & vinum insuper bibat donec febris cesset, & cibis quā mollissimis vtatur.

Febris quartana.

Quum febris quartana ex alio morbo non purgatum apprehenderit, pharmacum deorsum purgans bibendum dato.

A dato. Deinde caput purgato. Postea rursus infra purgato. Si verò his factis non cesset, interpolitis duabus inuasionibus post purgationem infernam, multa calida ipsum lauato, & feminis hyoscyami milij magnitudinem, & mandragorae tantundem, & succi silphij trium fabarum magnitudinē, & trifolij tantandem, in vino meraco bibat. At si firmus & sanum se esse putans, ex lassitudine, aut profectioe febre correptus, ad quartanā deueniat, fomentis ipsi adhibitis allium dato, in melle tinctum. Deinde lenticula decoctum bibat, melle & aceto ammixtus. Postquam autem repletus fuerit, vomat. Postea calida lotus, ubi frigidus factus fuerit, cyceonem ex aqua bibat. Vesperī cibis mollibus & nō multis vtatur. Alterā verò exacerbatione, ubi multa calida laueris, & stragula ipsi intexeris, donec exfudet, statim veratri albi radices trium digitorum longitudine, & trifolij drachmam, & succi silphij duarum fabarum magnitudinē, & in vino meraco bibat. Et si vomitiones ipsum vrserint, vomat. Sin minus, post caput purgatum. Cibis autem vtatur quā mollissimis & acerrimis. Quum verò exacerbatio ipsum inualescit, ieiunus medicamentum ne bibat.

Pleuritis.

Pleuritis ubi corripuerit, & febris & rigor tenet, & dolor per spinam ad pectus, & erectae ceruicis spiratio, & tussis, & salua alba ac subbiliosa, & nō facile per tussim reicit, & per inguina dolor est, & cruentā vrinam mingit. Quum ita habuerit, si quidem febris septima die remiserit, sanus euadit. Si verò nō remittat, deuenit morbus ad vndecimum aut decimū quartum diem. Et sanē multi in his diebus moriuntur. At si decimū quartum transgrediatur, euadit. Quum ita habuerit dolor, calefactoria adhibeto. Bibat autem mel, aequali aceto affuso coctum, ita vt quanta fuerit mensura cocti mellis & aceti, vnde uigesimali partē aquae affundas. Hoc paulatim & frequenter bibendum dato: & postea quoque aquam modico aceto affuso ammisceto. Sorbeat & milij succum, melle modico adstillato frigidū, quartae heminae partis mensura, quoties vtique cibum sumit, & bibat vinum album vinosum, aquosum modicum. Sit autem vinū quā mollissimum, odorem nō habens. Vbi verò febris dimiserit, per biduam milij bis in die sorbeat, & betas iucundissimē paratas

paratas edat. Deinde catulum aut auiculam coquat, & ius D
sorbeat, & de carnibus parum edat. Reliquo verò tempore,
maximè quandiu à morbo tenetur: in prandio milium su-
mat, vespere cibis paucissimis ac mollissimis vtatur. Alia
pleuritis. Febris tenet, & tussis, ac rigor, & dolor ad latus, &
quandoque ad claviculam: & saliuam spuit subbiliosam ac

Medela. ac subcruentam. Quòd si agro abscessus ruptus fuerit, qua
parte dolor maximè vrget, calefactoria adhibeto, & calida
lauato, si non magna febris ipsum teneat. Sin minus, non. Bi-
bendum autem dato fauim in aqua maceratum, ita vt aqua
iam subdulcem facias, & postea quoque aquam ammiscens.
Sorbeat prisanæ succum bis in die, & vinum inde bibat al-
bum, aquosum. Et si quatuordecim dies effugerit, sanus eu-
dit. Alia pleuritis. Febris detinet, & dentium stridor, & tussis
secca, & cum virore pallida reicit, quandoque etiam liuida: &
dolor latus corripit, & dorsum subrubidum fit. Caput & pe-
ctus calefcunt, aliquando etiam venter, & pedes, & crura. Et
quum erectus sedet, magis tussit: & aluus turbatur, & alui
egressio cum virore valde pallida est, ac graueolens. Hic in vi-
ginti diebus moritur. Si verò has effugerit, sanus fit. Huic do-

Medela. nec quatuordecim dies præterierint, aqua de farina crassa in
ipsa macerata bibendam dabo, & vinum album vinosum, aquor-
sum postea bibendum. Sorbeat succum prisanæ frigidum, bis in
die. Verum præ melle mali punici succum, ad prisanæ succum ad-
misceto, postquam iam hic prisanæ succus coctus fuerit, & lauet
non multa. Vbi verò quatuordecim dies præterierint, in pran-
dio milium sumat. Ad vespere carnibus auicularum cum iuscu-
lo, & paucis cibis vtatur. At talem morbum pauci effugiunt.

Peripneumonia.

Febris detinet dies quatuordecim vt minimum, ad sum-
mum duas de viginti, & per hos dies fortiter tussit, & pri-
mum quidem excreat saliuam crassam ac puram, septima &
octaua die. Si verò febris corripuerit, nona ac decima, sub-
dulce & purulenta, donec quatuordecim dies præterierint.
Et si quidem decimaquinta die pulmo resiccatus fuerit, & tus-
sis reiecerit, sanus fit. Sin minus, duas de viginti observa-
to, & si quidem in his diebus tussis sedata fuerit, euadit. Si non
sedata, interrogato ipsum, an saliuam ipsi dulcior appareat, &
si hoc confessus fuerit, morbus annu durabit. Nam pulmo sup-
puratus

Apuratus sit. Huic primis diebus vinum dare conuenit dulce,
album, aquosum, paulatim frequenter bibendum. Sorbeat Medela.
etiam prisanæ succum melle ammixto bis in die, donec dies
decem & octo præterierint, & febris desuerit. Periclitatur
autem maximè in septem aut quatuordecim. Postquam au-
tem decem & octo dies transgressus fuerit, non amplius mori-
tur, sed pus spuit, & pectus dolet, & tussit. Quum sic habue-
rit, ieiunus cum salina vini illam potionem bibat, & legumi-
nis fressi decoctum sorbeat, adipe multo ammixto, si non ca-
lor fuerit. Si verò fuerit, ne sorbeat, sed cibis vtatur salis ac
pinguibus, & marinis potius quam carnibus. Et si pro ratio-
ne purgari tibi visus fuerit, in os infundito ac fomenta adhi-
beto, si quidem crassum fuerit pus, fomenta adhibe: si ve-
ro tenuè, infundito & ex cibis hæreat quam maximè, & ab
acribus abstineat, & à carnibus bubulis, ouillis, ac porcinis.

Suppuratus ex peripneumonia.

Quam ex peripneumonia suppuratus factus fuerit, fe-
bris detinet, & tussis secca, & difficultas spirandi, & pe-
des intumescunt, & manuum ac pedum ungues contrahun-
tur. Hunc ita effectum ad decimam diem à suppurationis
Medela. initio progressum, multa calida lauato, & ari radicem tali
magnitudine tritam, & salis granum, & melleum mellis, &
aquam, & olei parum, extracta lingua tepida infundito, &
postea humerum concutito. Et si quidem ari las pus erum-
bat, bene habet. Sin minus, aliud facito. Cibus acres: cy-
claminum exsuccato, sitque succi veronique acetabulum
paruum, deinde silphij succum fabæ magnitudine terito
ac diluito, & lactis caprini aut asinini acetabulum ammisce-
to. Hoc tepidum infundito. Quod si ab hoc non erumpat,
raphani corticem, & aris florem, trium fabarum magni-
tudine terito: Sit autem raphani duplum: & oleo diluito
quarta hemina parte. Hoc tepidum infuso. Et si crupe-
rit pus, cibis quam salustissimis ac pinguisissimis vtatur. At si
non prodierit pus, paulatim fomentum adhibeto in os, ex
sij succo, vino Tornio, lacte bubulo, aut caprino, singulis
pari mensura permixtis, ita vt sint heminae tres, in quas
postea furni testas igni candefactas iniucito, atque inde va-
porem per fistulam trahat, cauendo vt ne aduratur. Post-
quam autem purius iam sputum prodierit, viticæ semen,

thus, origanum in vino albo, melléque ab oleo modico, ipsi D
infundito, idque per tertium diem postea verò butyrum, re-
sinam in melle eliquatā. Et cibus non amplius vtatur salis-
neque pinguibus. At diebus interpositis, infusionum oris vsu
cessante, sal. nam, rutam, saturiam, origanum, pari portione
terunus ex vino bibat acetabuli mensura, omnibus illis in-
spersis. Quòd si ab infusionibus his oris non eruperit, nihil
miri est. Sape enim prorumpit ad aluum, & statim melius
habere sibi videtur, vbi ex angusto ad ampliorem regionem
deuenerit. Alius morbus. Quum tempus longius protrahi-
tur, & febris vehemens ac tussis corripit, & latus dolet, & ad
sanam partē decumbere non potest, sed ad dolentē, & pedes, g
& oculorū cavitates intumescunt. Hunc vbi decimus quintus
ab eruptione dies adest, multa calida lotum in sella firma
collocato, & alius quidē manus ipsius teneat, tu verò hume-
rum cōcutito, vt audias in vtrū latus affectio strepitū edat.
optandum autē esset in sinistrum. Hunc ipsum igitur locum
feces, minus enim lethalis est. Si verò pta: crassitudine ac co-
pia strepitum non edat, quo ipsum cognoscere possis, (nam
hoc aliquando contingit) vtrum latus tumuerit ac magis
dolerit, hoc infime secato retro tumore magis quā ante
ipsum, quo puris exitus facilem fluxionē habeat. Secato au-
tem inter costas per nouaculam primum cutem, deinde scal-
pello acuto, quod panniculo sit obligatū, ita vt summa ipsius
pars, ad vnguis magni digiti mensurā expedita restet, quam
intromittas. Postea effuso pure quantū visum fuerit, vul-
nus linamento ex lino crudo, alligato foras propendēte filo,
concludito: & quotidie semel pus educito, postquam autem
decimus affuerit dies, omni pure emissio linamentum ex li-
neo indito. Deinde vinū & oleum tepesacta per fistulam in-
fundito, ne pulmo à pure humectari solitus de repente resic-
cetur. Emitterendum autem est id quod mane infusum est, ad
vesperā: quod vespera, mane. Vbi verò pus tenue velut aqua
fuerit, & ad digiti cōtactum viscosum ac modicum, penicil-
lum stanneum cauum indito. Postquam autē omnino ven-
ter resiccatus fuerit, paulatim linamentū præfectum minui-
to, donec vlcus coalescat, & ipsum penitus eximas. Signum
autē an euasurus sit habes: si pus album ac purum fuerit, &
fibræ sanguinis insint, plerunque sanus fit. Si verò prima die
profluat

Vomica in
terior qui
signatur.
Curatio
que.

Pus de vo-
mica qui
educatur.

A profluat lutei oui speciem habens, aut secunda die defluat
crassum, cum virore subpallidū, fortens, moriuntur vbi pus Tabes
effluxit. Alius morbus. Quum quis ex pulmonis affectu
rabeat, is saluā crassam, cum virore subpallidam, dulcem,
tussiendo reicit, & stridor ac dolor ad pectus & ad dorsum
fit, & in faucibus tenuis sibilus auditur, & fauces sicca sunt,
& oculorum cavitates rubicundæ, & vox grauis, & pedes in-
tumescunt, & vngues contrahuntur, & supernæ partes atre-
nuntur ac intumuntur, & salui abominantur vbi excrea-
tura ipsam in ore habet, & tussit mane maximè & circa
mediam noctem, imò etiam aliis temporibus. Et corripit
magis hic morbus mulierculā iuueniculā quā vetulam.

B Huc si iam pili de capite defluant, & nudum sit caput, velut Signa mor-
us.
ex morbo: & si prunis inspuenti salua graueolens sit, intra
breue tempus ipsum moriturū esse pronuncia, id verò quod
occidet, alui profluuium fore. Vbi enim iam pus circa cor
putruerit, nidorosum odorē prunis iniectum de se præbet: &
cerebrum cōcalescens sanguinosum humorem effundit, qui
aluum mouet. Huius autem signum est, quod capillæ capi-
te defluunt, Huc vbi ita habuerit ne curato. Si verò à prin-
cipio morbus obrigerit, lenticulæ decoctum bibendum da-
to. Deinde interposita vna die, veratrum dato temperatum,
vt ne aluum infernam moueat. Et quum noctu ad os sangui-
ginosus humor ipsi influit, medicamenta ipsi frequentiora
ad nares appone. Si verò non fluit, appone quidē sed rarius,
& mense semel, ita vt insuper veratrum bibendum des, quan-
tum duobus digitis comprehendi potest, in vino dulci tem-
perato. Statim verò lenticulæ decoctum inde bibendum da-
to. At medicamenta quā paucissima bibat, si non febres
acutiores ipsum corripiat. Radicem dracontij albam, & ve-
ratri delingat, sed non ex melle. Sic enim minimè aluum
mouebit. Si verò tormen in aluo inferna oboriatur, primum
per clysterem illud infusum immittito, in quod coccus coi-
ditus ammiscetur. Quòd si neque sic sedetur, lacte afinino co-
cto purgato, pharmacum autem nullum deorsum purgans
dato. Si verò ante medicamentum, præpotato veratro bi-
bendum vomat, ab ipso lenticulæ decocto accepto vomat. Cibus
autem vtatur, si febres acutæ tenuerint, carnibus ouillis co-
ctis, & voluerium, & cucurbita, & beta. Iusculum autem ne
sorbeat,

Medela.

Coccus eni-
dius.

Cibus qua-
li

forbeat, neque ad intinctus vtatur. Piscibus vtatur scorpiis, & cartilaginei generis coctis. Calidum verò nihil edat, neque lauet si febris multa teneat. Neque oleribus acerbis vtatur, præterquam satureia, aut origano. Vinum bibat album. Si verò sine febre sit, calores autem aliàs atque aliàs corripiat, pisces edat optimos ac pinguisimos, & pinguis, & dulcia, & quàm maxime salia. Et deambulationibus vtatur, neque in vento, neque in sole. Et à cibis vomat, vbi tempestium visum fuerit. Et calida lauet, capite excepto. Ex cibis frumentaceis præstat panis, his qui non mazam edere soliti sunt, Mazam verò edere solitis, vtraque dato.

Alius morbus appellatus Tabes.

Tabes vexat, & spiritum multum ac liquidum, & quandoque facile tussiendo reicitur etiam pus, veluti grandædo, quod dum digitis conteritur, durum & male olens est. At vox pura est, & doloris exors, & febres non corripuit, verum calor quadoque aliàs atque aliàs, atque hic debilis. Huic veratrum bibendum est, & lenticulæ decoctum, & largè cibus sumendus, ita vt abstineat ab acerbis, & carnibus bubulis ac porcinis & ouillis. Exerceatur modicè & deambulet, & à cibis vomitu vtatur. A Venere abstineat. hic morbus per annos septem aut nouem durat, quod si ab initio æger curatus fuerit, sanus euadit. Alius morbus. Si ex feruido vlcere, aphtha appellato, pulmonis fistula laborarit, febris debilis tenet, & dolor mediū pectus, pruritus corporis adest, & vox raucofa, & saliuam liquidā ac tenuem spuit: quandoque etiam crassam, velut prifant succum. Et in ore odor oboritur ipsi grauis, velut à piscibus crudis, & aliàs atque aliàs in salua apparent dura, velut fungus ab vlcere, & supernæ partes attenuantur, atque adeo homo totus, & circuli faciei rubescunt, & progressu temporis vngues contrahuntur, & aridi ac tum virore pallidi fiunt. Moritur autem statim, si non curatus fuerit, sanguinem ac pus spuens. postea etiam febres vehementes accedentes ipsum perimunt. Si verò curetur, effugit ex hac tabe. Curare porro oportet, vt lenticulæ decocto potu vomat. Quod si tempestiuum esse visum fuerit, veratrum bibat, siquidem potens fuerit homo, per se. Sin minus, dimidium potionis ad lenticulæ decoctum ammiscero, ita vt in quinta aut sexta potione delinat. At ventrem infernum præ-

Pulmonis
fistula affe-
cta quid fa-
ciat.

Medela
in huius.

A dicamento ne moueas, si non febres fortes corripuerint. Si non autè corripuerint, lacte asinino subitus purgato. Quod si debilis sit, vt bibere non possit, per clysterem infundito. Minus autem caput moueas, & si quidem salina ad os prodierit multa ac falsuginosa, ad nares apponito quid, quod bilem non ducat. Si verò fluxio ad os non fiat, nihil capiti adhibero, vbi autem salina graueolens fuerit, interpositis inter lenticulæ decocti vsum diebus, medicamentum in pulmonem infundito, & interposita vna die sufflato. Cibus vtatur carnibus ouillis & volucrum, & piscibus cartilaginei generis, & scorpiis coctis. Quarto verò quoque die salamentum edat optimum ac pinguisimum, & in prandio mazamumat, in coena verò etiam panem ad hanc addat, & nihil forbeat, neque cyceonem bibat, si edere poterit. Porro obsonia condiat ac edat sesamo pro tritico, & coriandro ac anetho. Silphio autem vtatur, neque alio copiam olere acris, præterquam origano, aut timo, aut ruta. Deambulationibus autem vtatur ante & post cibum, vitans ventum & solem. Ab ebrietatibus & re venerea abstineat. Lauet tepida, excepto capite, quod quàm racissimè lauari debet.

Tabes dorsalis.

Dorsalis tabes à medulla fit. Corripit autem maxime recentes sponso, & veneri deditos. Sunt autem sine febre, & bene cibum capiunt, ac consumuntur. Et si interroges ita affectum, dicet sibi supernè de capite in spinam velut furuncas descendere videri, & vbi mingit, aut ventrem exonerat, prode ipsi genitale semen multum ac liquidum, & genitalura in vtero non manet, & in somnis semen profundit, siue dormiat cum vxore siue non. Et quum iter fecerit aut currerit, tum aliàs, tum ad accliuem locum, anhelatio ac debilitas ipsum corripit, & capitis grauitas, & aures sonant. Hunc temporis progressu vbi febres fortes ipsum corripuerint, perdunt febres lypyriæ. Quum ita habuerit, si ab initio curandum susceperis, fomento per totum corpus adhibito, medicamentum sursum purgans bibendum ipsi dato, & postea caput purgato. Deinde deorsum purgans exhibeto. Oprandum autem fuerit vt vere hæc curationem aggrediamur. Postea verò serum aut lac asinum bibendum dato. Cæterum bubulum lac per quadraginta dies bibendum præbeto.

Seminis
clandestina
fluxio.

Medela.

beto. Ad vesperam vero quam diu lac potat, alicam sorbendam dato. A cibis autem abstineat. Postquam verò lac bibere cessarit, cibis mollibus ipsum reficito, ex modico initium sumens, & quam maxime crassum ac pinguem facere studeo. Per annum ab ebrietatibus, & venere, & laboribus abstinere, exceptis deambulationibus, in quibus viter frigus & Solem. Tepida autem lauet.

Pulmonis morbus.

Saliva crassa ac fuliginosa tussis reicitur, & color niger, ac suburgidus est, & dolores tenues sub pectus & sub scapulas fiunt: & ulcera ipsis agrè sanescunt. Minus tamen periculum est hic morbus superiore, & plures euadunt. Hunc verò Medela. raturum bibere oportet, & per se, & lenticularum decocto ammixtum. Infundere etiam in pulmonem oportet ac suffitum facere. Cibis quoque largè utatur, abstinendo à carnibus bubulis, ouillis, & porcinis, & ab acris oleis, praterquam origano, aut satureia. Utatur deambulationibus. Mane verò ieiunus ad accliuem locum iter faciat. Deinde folia condimentaria hortensia bibat in vinum temperatum inspersa. Deinde verò cibis relaxis utatur.

Arteria vulnerata.

Si vulnerata fuerit arteria, tussis habet, & sanguinem tussiendo reicit, & fauces sanguine latenter implentur, & grumos ericit, & dolor fit acutus ex pectore ad dorsum, & saliva viscosa ac multa, & fauces licæ, & febris ac rigor corripit, & strident fauces velut à pinguedine, atque hæc ad quindecim dies patitur. Postea verò pus spuit, & velut ulceris cicinos. bronchia in pulmone cartilaginosa, & rursus tussit, & sanè sanguis erumpit, & postea pus crassius spuit, & febris fortior fit, & in pulmonem definit, & vocatur ruptio pulmonis. Medela. At si post primum sanguinem pus non spuat, à laboribus ac exercitiis quiescere oportet, & vehiculum inscendere abstinereque à cibis salis, ac pinguibus, & ab oleis acris, & postquam ipse seipsum optime corpore affectum esse putat, pectus ac dorsum iurito, ex parte vtrunq;, & postquam ulcera sana fuerint, per annum abstinere ab ebrietate, & ne nimium impleatur, neque manibus laboret, neq; vehiculum inscendat, sed studeat ut corpus quam maxime crassum efficiat.

*Articuli**Articuli pulmonis conuulsi.*

Qum articuli pulmonis fuerint conuulsi, sputum spirituum album, quandoque verò cruenta, & delipit, & febris tenet, & dolor pectus, dorsum, ac latus: & si se vertat, tussit & sternutat. Huic qua parte dolor fuerit calefactoria apponenda, & centaurei, & daucum, & saluæ folia trita, melle & aceto affuso, præforbenda dato, & aquam insuper sorbendam. Et prisanæ succum præforbeat, & vinum aquosum insuper bibat. Postquam verò dolor sedatus fuerit, saluam rufam ac cribratam, & hypericum, & irionem trita, & polentam, singula paribus portionibus, in vinum temperatum coniecta, ieiuno bibenda præbeto. At si ieiunus non sit, leguminis fressi decoctum sine sale sortem codum dato. Si vero calor fuerit, cibis utatur mollissimis, non salis, & minime uidorosis, ubi iam probè se habuerit corpus, & in pectore, & in dorso. At si ambo conuulsa fuerint, tussis emergit, & saliva crassa ac alba apparet, & dolor acutus adest ad pectus, & sub scapulas, ac latus: & ardor detinet, & rubicundis in tibiis circulis impletur, & prurium habet, & non sustinet neque sedere, neque iacere, neque stare, sed agrè afficitur, ac viribus deficit. Hic quarta die maxime moritur. Si verò hanc effugerit, spes neq; sic multa superest, Verum periclitatur & in septima. Quod si & hanc effugiat, sanus euadit. Hunc ubi sic habuerit, multa catharta bis in die lauato. Et quum dolor habuerit, calefactoria adhibeto, & mel, & acetum bibendum dato, & prisanæ succum sorbendum, & vinum album vinosum insuper bibendum. Si verò ad balneum & calefactoria affligatur, ipsaque non sustineat, crassi lintei panniculos ipsi adhibeto, quos aqua rinctos in pectus ac dorsum imponas. Ex fauam mellis aqua frigidissima macerato, aquamque bibendam dato, & frigidum prisanæ succum, & aquam insuper bibat, & ad frigus decumbat. Hæc facienda sunt. Verum morbus lethalis est.

Erysipelas in pulmone.

Si erysipelas in pulmone fiat, tussis habet, & saluam expuit multam ac liquidam, velut de gutture, non est autem cruenta: & dolor tenet dorsum, & vacuas partes ventris, ac laterum mollitudinem, & viscera sugunt, & vomit pituitam ac velut acetum, & dentes stupefcunt, & febris, ac rigor, & sitis corri

Hippo cratis Liber I I.

corripit, & ubi quid ederit, in visceribus fugit, & acidum eruditur, & venter frigidet, & corpus torpescit, & ubi vomuerit, melius se habere putat. Quum autem non vomuerit, digesti die tormen & dolor in ventre oboritur, & excrementum alui liquidum procedit, hic morbus maxime fit ex ebrietatibus, & carnis usu, & ex aquae mutatione. Sed & ex alius causis emergit.

Medela. Hinc pharmacum deorsum purgans bibendum dato, & lac asinum insuper bibendum, si non natura fuerit splenicus. Si vero splenicus fuerit, ne purges, neque succis, neque lacte, neque sero, sed eo quod modicum ingestum multum educet. Per clysteres quoque infusio in aluum fiat, & glandulae subdantur in omnibus morbis, si aluus non egerat. Adhibendum est & frigida lauatorum in hoc morbo, & exercitium, ubi febres remiserint, & corpus leuiter se habere visum fuerit. Et vere & autumnio vomitus inducatur. At vero alij capita, & organi pugillum, quantum tribus digitis apprehendi potest, duabus heminis vini dulcis affusis, & aceti acerrimi hemina una, & mellis quarta heminae parte, coquito donec tertia pars reliqua fiat. Deinde ubi hominem exercueris, & aqua tepida laueris, calidum hoc bibendum praebeto. Dato etiam lenticulae decoctum, melle & aceto ammixtis, donec impleatur. Deinde vomat, & ea die pota potenta & aqua ita ieiunus permaneat. Ad vespertinam vero betam edat, & parum de maza, & vinum aquosum bibat. Reliquo vero tempore, a lenticulae decocto, & a cibis vomat. Et si discesserit dolor sub scapulas, cucurbita affigito, & venas in manibus perurito. Cibis porro utatur non salis, neque pinguius. Acria autem & acida edat, & frigida omnia. Utatur & deambulationibus. Haec si fecerit, optima victus ratione usus fuerit, & per plurimum tempus morbus prorogari poterit. Est autem non lethalis, sed consenescentes relinquit. Si vero iuniorem aliquem citius a morbo liberare voles, ubi ipsum purgaris, pectus & dorsum inurito.

Morbus dorsalis.

Rigor & febris, & tussis, & spirandi difficultas corripit, & salivam sputum cum virore pallidam, quandoque etiam suberuentem, & dolet maxime dorsum & inguina: & tertia aut quarta die cruentam urinam mingit, & moritur septima die. Si vero quatuordecim dies effugerit, sanus euadit: effugit

De Morbis.

168

Agit autem non ita valde. Hinc aquam mulsam bibendam dato, in olla noua feruifacram ac perfrigeratam, & apij aut feniculi radicis cortice in ipsa macerato. Dato & pituita saccum bis in die, & vinum album aquosum insuper bibendum. Qua vero parte dolor constiterit, calefactoria adhibeto, & calida lauato, si non febris multa vexet. Postquam autem quatuordecim dies praeterierint, in prandio quidem summat milium, ad vespertinam vero caraeas catulinas, aut volucrium, coctas edat: & de iusculo sorbeat. Cibus autem quam paucissimus primis diebus utatur.

Tuberculum in pulmone.

Quam tuberculum in pulmone natum fuerit, tussis tenet, & erecte ceruicis, spiritus, & dolor ad pectus acutus, & ad latera, & usque ad quatuordecim dies ita afficitur. Nam pleuraeque per tot dies tuberculi affectio inflammatur. Sed & caput dolet & palpebrae, & videre non potest. corpus subitum fit, ac venis impletur. Hinc multa calida lauato, & aqua mulsam aquosam bibendam dato, & pituita saccum sorbendum, & vinum aquosum insuper bibendum. Si vero dolor vigeat, calefactoria adhibeto. Vbi autem sedatus fuerit, cibis mollissimis utatur. Quod si liberatum a morbo, spirandi difficultas corripiat, dum ad accliuem locum lecta pergit aut alius festinat, pharmacum dato, a quo inferna aluus non mouetur. Et si una cum vomitu pus sequatur, si quidem pus fuerit albi, & fibrae in ipso suberuentae fuerint effugit. Si vero humidum, & cum virore pallidum, ac graecolens, moritur. Perigantur autem in quadraginta diebus ab ea qua erupit. Manus etiam annuus sit morbus. Hunc velut suppuratum curare oportet. Quod si non eripat (multis enim progressu temporis abscedit ad latus, & extumescit) hunc si hoc fiat secato aut viro.

Pulmo repletus.

Si pulmo repletus fuerit, tussis tenet, & erecta ceruicis spiritus, ac anhelatio, & linguam exurit, rubicundis circulis in tibus repletur, & pruritus vexat, & dolor acutus emergit ad pectus & scapulas, & non potest sedere, neque iacere, neque stare, sed agnus viribus est. Hic quarta die maxime moritur. Si vero hanc euaserit, spes plerumque est, periclitatur tamen etiam in septima. Si vero hanc effugerit, sanus euadit. hunc ubi

Curatio.

vbi ita habuerit, multa calida bis in die lauato, & vbi dolor d habuerit, calefactoria adhibeto. Et mel & acetū cocta bibenda dato, & pīsanæ succū sorbendum, ac vinū insuper bibendum. Si verò ad balneū & calefactoria affligatur, & ipsa non sustineat, perfrigatorū ipsi adhibeto: & sanū mellis aqua frigidissima macerato, aquāq; bibendā dato. Et decumbat ad frigus. Hac faciat. Morbus autem grauis est & lethalis.

Pulmo ad latus prolapsus.

Si pulmo ad latus prolapsus fuerit, tussis tenet, & erectiō cervicis spiratio, & saluam tussiendo reuocat albam & dolor ad pectus & dorsum emergit, & incumbēs pulmo impellitur, & graue quiddam in pectore incumbere videtur, & dolores acuti pungunt, & sanguis stridet velut pellis, & spirationem cohibet, & ad affectum quidem latus decubitu sustinet, non autem ad sanū: verū veluti graue quiddā ipsi de latere pendere videtur, & per pectus transpirare se putat. Hunc calida multa bis in die lauato, & aquā mulsam ipsi bibendam dato. Post balneum, vinum album, cum modico melle mulscto, & dauci ac centaurij semina trita his diluito, & tepida hac sorbenda præbeto. Et infusam aquam calidam in verriculum aut vesicam bubulam, ad latus apponito, & fascia pectori alligato. Decumbat in latus sanum. Pīsanæ succum tepidum præbeto, & vinum aquosum insuper bibendum. At si ex vulnere hoc fiat, aut suppurato flecto (fieri enim in his solet) hunc vesicam ad fistulam alligatam statu impleto, ac intro mittito, & penicillum solidum stanneum indito, ac vlceris propellito. Sic curationem instituens, maximè profeceris.

Lateris tuberculum.

Quam in latere tuberculum sit, tussis emergit dura, & dolor acutus in eodem semper loco vrget, & sitis vehemens, & calidum notum auersatur, & in dolens latus decumbere non potest, sed in sanum. At vbi decumbit, velut lapis impendere ipsi videtur, & intumescit, & rubescit, & pedes intumescunt, hunc secato aut vrito. Postea pus emitto, vsque ad decimum diem, linamento ex lino crudo indito. Decima autem die pure omni emisso, vinum & oleum tepida immittito, vt ne derepentē resicetur, & linamento, ex linteolo vit-

Ator, vbi verò id quod infusum est emiseris, aliud infundito. atque hæc per dies quinque facito. postquam autē pus tenuē eluxerit, velut pīsanæ succus ac modicam, ad manus contactum, stanneum peniculum indito. & vbi penitus resiccatum fuerit, linamento semper modice præfecto, vlcus ad linamentum coalescere finito.

Hydrops pulmonie.

Si hydrops in pulmone fiat, febris & tussis tenet, & acruatim respirat, & pedes tumēt, & vngues contrahuntur omnes, & patitur rala, qualis is qui suppuratus sit, sed debilius ac diuturnius. Et si quid infundis, aut fomentū aut sufflūm adhibea, non sequitur, atq; ex hoc facie cognoueris, nō pus, sed aquam intus esse. Et si multo tempore ante ad latera adhibita audire tentaueris, ebullit intrinsecus velut acetum: & hæc quidem aliquandiu patitur, postea erumpit ad aluum, & statim quidem sanus esse sibi videtur, ac à morbo liberatus. Verū progressu temporis alius incenditur, eademque illa patitur, & adhuc amplius. Aliqui etiam intumescunt ventre, scroto, ac facie. Et quidam ab inferna aluo id esse putant, quum videant ventrem magnum, & pedes tumētes. Intumescunt enim hæc, si festonis tempus transgrediaris. Hinc si quidem extra intumuerit, inter costas sectum curare oportet. Si verò non intumuerit, multa calida lotum velut suppuratos collocato, & qua parte strepitum perciperis, ea secato quā potes infimo loco, quo effluxio facilis cōtingat. Postquam secueris linamentum ex lino crudo indito, ita vt crassum & secutum linamentum facias, & sanguinem paucissimum parce emittas, Et si quidem in linamento pus adhæserit quōta die, plerumque euadit. Sin minus, vbi aquā exhauseris, sitis corripit & tussis, & moritur.

Pectus aut dorsum ruptum.

Si pectus aut dorsum fuerit ruptum, dolores tenēt pectus ac dorsum perpetuò, & calor aliās atque aliās corripit, & saluam subeuentam tussiendo reuocat, & velut pilus cruentus per saluam transcurrit. Atque hæc maxime patitur, si manibus quid laborarit, aut in currū aut equum insederit. Hunc ante & reorū vrito ex partibus utroq; loco, & sic sanus euadit. Ceterū per annū à labore se contineat, & ab vltura

Curatio.

y

pingue

pinguefaciendo corpori studeat.

Febris ardens.

Febris tenet, & sitis vehemens. & lingua aspera, & nigra, & cum virore pallida, & sicca, & vehementer rubicunda: & oculi cum virore pallidi sunt, & excrementum egerit rubicundum & cum virore pallidum, talem quoque urinam min-
 git, & multum sputum. Sape etiam transmutatur velut ad peripneumonia, & delirat. Ex qua re cognoveris quod peripneumonia sit. Hic si quidem peripneumonicus fiat, & quatuordecim dies transgrediarur, si non impurgatus permanens
 suppuratus fiat, aquam de crassa farina in ipsa macerata bibat, & acetum album quam odoratissimum postea bibat, & pituitum succum sorbeat bis in die, si vero debilis fuerit, ter. & vinum vinosum, album, aquosum insuper bibat, & quam maximum lauet. At si suppuratus fiat, velut suppuratum curato.

Febris singultiens.

Febris decinet vehemens, & rigor, & tussis, & singultus, & una cum saliva grumos sanguinis tussiendo reiecit, & septima die moritur. Si vero decem dies effugerit, melius habet. Venerit vigesima suppuratur, & primis diebus pus modicum tussiendo reiecit, deinde amplius. Purgatur autem in quadraginta diebus. Huic primis in diebus acetum & mel cocta bibenda dato, & postea acetum & aquam ammisceto, quo aquosior potio fiat. Et pituitum succum modico melle ammixto sorbeat, & vinum album vinosum insuper bibat. Postquam autem decem dies praterierint, si febris sedetur, & sputum purum sit, pituitum integrum sorbeat, aut milium. At si vigesima die pus spuat, salinam & rutam, & saturiam, & origanum, ac hypericum, singula equis portionibus confusa ac cribrata permisceat, ita ut omnium citius parvi siue cochlearis marinae sit mensura, & polentae tantumdem. Haec ieiunus in vino dulci temperato bibat. Et si hyems sit, aut autumnus, aut ver, sorbitionibus utatur. Si vero aestas, minimum. Verum amygdalas, & cucumeris semine torrefactum, & sesamum, singula equis partibus, ut in totum sit cochlearis marinae mensura terat, & aquae heminam Aegineam affundat, & farinam ac faenum inspergat. Haec post potum sorbeat. Cibis utatur pinguius, & salis, & marinis magis quam carnibus.

Calida

A Calida lauet, minimè verò caput. Haec faciens à morbo liberatur.

Morbis lethargus dictus.

Tussis oboritur, & salivam sputum multum ac liquidum, & nigris garris, & vni augari desinit, dormit & recrementum in se olens egerit: huic aquam de macerata in ipsa farina crassa bibendam dato, & vinum album vinosum postea bibendum, & pituitum succum sorbendum. Verum huic mali pituitum succum ammisceto: & vinum vinosum album insuper bibat, & ne lauet. Haec in septem diebus moritur, Si vero has effugerit, sanus evadit.

Morbis siccatorius appellatur.

Neque sine cibo esse neque cibum acceptum tolerare potest. Verum ubi quidem sine cibo manet viscera fugit, & os ventriculi dolet, & alia alia vomit, & bilem, & salivam, & pituitam, & acrimiam: postquam vomunt, aliquantisper melius habere sibi videtur. At ubi cibum accepit, ructus adfunt, & cum rubore exardescit, & semper multum se cacaturum esse putat. Ubi vero ea gratia defecerit, satus proindolor caput habet, & totum corpus velut aciculis pungi videtur, alia alia parte, & crura gravia sunt ac debilia, & consumitur, ac debilis fit. Huic medicamentum bibendum dato, primum deorsum purgans, postea superne: & caput purgato, & à cibis abstineat à cibis, & oleosis ac pinguibus, & ab ebrietatibus.
Vomat autem à succis, & à cibis, & pro amittere, lac aut serum asinum bibendum praebet, pharmacum insuper bibendum dato, ut tandem magis opus esse tibi visum fuerit. Aestate & vero frigidum lauet. Autumno autem & hyeme ut gustu utatur, & deambulet, & modicum se exerceat. Si vero de hiis sit quam ve exerceri possit iter, faciat. Et cibis frigidis ac alium subeuntibus utatur. Et si veter non egerat molle melle per clysterem injecto. Morbus hic diuturnus est, & consensentes, si ita futurum est, relinquit. Sin minus, commoritur.

Febris interficiens appellata.

Febris tenet, & rigor, & supercilia impendere videtur, & caput dolet, & vomit salivam calidam, & bilem multam, quandoque etiam infra egerit, & loci oculos non capunt, & dolor ad cervicem & ad inguina emergit, & affectus viribus

bus est, & nugas garrit. Hic septima die aut etiam prius moritur. Si verò hanc effugerit, plerumque sanus fit. Morbus est lethalis. Huic perfrigeratoria adhibere oportet ad viscera, & ad caput, & ordeum torrefactum una cum paleis fractum aqua macerare, & de excolata aqua, nullam facere, atque hanc aquam bibendam dare. Cibum autem non offerre, neque sorbitionem, usque ad septimum diem, si non debilis esse visus fuerit. Si verò sit, primum succum frigidum ac tenuem modicum, bis in die exhibere, & aquam insuper bibendam. Postquam verò septem dies praeterierint, & febris dimiserit, nullum singat. Ad vespertinam cucurbitam, aut betas paucas sumat, & vinum album a quosdam inde bibat, donec ad nonum perveniat diem. Postea cibo quam paucissimum utatur, nullum praeter duo sumens. Postea donec dolor & febris affuerint, ne utatur. Vbi verò cessaverint, multa lauet. Quod si venter non egerat, molle infusum per clysterem immittito, aut glandulas subdito. Quum verò validus factus fuerit, molli pharmaco ad nares appositum, aluum infra purgato, postea lac asinum bibendum dato.

Morbus luidus.

Febris detinet sicca, & horror aliàs atque aliàs, & caput dolere, & dolor viscera tenet, & bilem vomit, & quum dolor tenet, suspicere non potest, sed grauat, & venter durus fit, & color luidus, & labia, ac albae oculorum partes luescunt, & aspectum praeseferit velut qui strangulatur. Quandoque etiam colorem transmutat, & ex luido, cum virore sub pallidus fit. Huic medicamentum de casum, & casum purgans bibendum dato, & clysterem adhibere, & a capite purgato. Et calida quam minimè lauet, sed & vbi lauerit, ad solem apricetur. Serum etiam & lac asinum pro anni tempore bibat, & cibis quam mollissimis utatur & frigidis, abstineat ab acerbis & salis, verum dulcioribus ac pinguioribus utatur. Ceterum hic morbus ut plurimum cum agro commoritur.

Morbus ruetuosus.

Dolor corripit acutus, & doluit vehementer, & ipse se ipsum iactat, & vociferatur, & frequenter eructat, & vbi eructavit, melius habere sibi videtur. Saepe etiam bilem reuomit medicam, poculi parui mensuram, & dolor corripit & visceribus ad imum ventrem, & laterum mollitudinem, & vbi

A vbi hoc factum fuerit, melius habere sibi videtur, & venter instatur, ac durus fit, & strepit, & status non egreditur, neque stercoris. Huic si dolor habuerit, multa calida lauto, & calefactoria ipsi adhibere. Vbi vero venter doluit ac status fuerit, clysterem adhibere, & mercurialis cocta succum, ad petas & succum ammiscere, ac sorbendum dato, & vinum dulce, aquosum, insuper sorbendam. Cibum autem ne exhibeas, donec dolor remiserit, & vuarum expressarum recrementa dulcia, per noctem in aqua maceret, & hanc aquam per sex dies bibat. Si verò vuarum expressarum recrementa non habeat, mel & acetum cocta bibat. Postquam autem dolorem emouerit, nec licet cito deorsum alui impigato. Cibus utatur inde mollioribus & aluum subeuntibus, & marinis magis quam carnibus, carnibus autem voluerum & ouillis coctis, edat etiam betas & cucurbitum, ab aliis verò abstineat. Morbus hic si iuuenem corripit, tempore decedat, si seniore commoritur.

Morbus pituitosus.

Corripit quidem morbus pituitosus etiam virum, sed magis mulierem, & est hac quidem crassa & bene colorata, verum iter faciens debilitatur, & maxime si ad acclius locum iter faciat. Corripit ipsam etiam febris tenuis, quandoque etiam suffocatores, euomit vbi ieiunia est, bilem & salivas multis sepe etiam viciis accipit, de cibo tamen nihil, quum laborat, lolet pectus & dorsum, aliàs alia parte, & rubicundis cutis eminentiis impletur, velut ab vitica inustis. Huic medicamentum bibendum dato, & serum ac asinum bibat. Si verò serum poterit, medicamentum deorsum purgans ad plurimos dies praebendum dato. Et si serum bibere desierit, lac asinum postea bibat, & dum hoc poterit, a cibis quidem abstineat, vinum verò quam iucundissimum bibat, donec purgati desinat. At vbi a porione cessauerit, milium in prandio sumat. Vespere cibo mollissimo utatur ac paucissimo. Abstineat a pinguibibus & dulcibus ac oleosis. Et aliàs atque aliàs maxime tamen hyeme, a lenticula decocto vomit, oleribus praesumptis. Et calida quam minimum lauet, sed & ad solem apricetur. Morbus autem commoritur.

Intumesceat totum corpus albo tumore, & venter ad cōtactum crassius est, & pedes ac femora tumēt, Icteria itē in serotinum, & acuatim respiciant, & facies rubicunda est, & os siccum, & hris tenet, & vix cibū accepit spiritus frequens incumbit. Ite eadē die quandoq, melius habet, quādoq, peris.

Curatio.

I huc si quidē venter sua sponte turbatus fuerit in principio morbi, proximus sanis ita est Si verō non turletur medicamentum deorsum purgans dato, à quo aqua purgetur. Et calida nō lauet, & sub dio exponatur & serotum ubi impletum fuerit secato. Cibus vtatur pane puro frigido, & beta, & pisca, bus scorpius coctis, puscūlo autem quā paucissimo. Et frigida omnia edat, & nō dulcia, neque pingua, sed trita & acida, & acra, excepto alio, cepa, & porro. Origanū verō & satureiam multam edat, & vinū inde vinosum bibat, & ante cibum iter faciat. At si à medicamēto tumeat, clysterē adhibeto, & cibo, deambulationibus, & illuine pramito. Medicamenta verō quā paucissima exhibeto Verum sursum purgans nō prius dederis, quā tumores ad infernas partes descenderint. Quod si extenuato iam ipso suffocatio in pectore oboriat, veratrū bibendū dato, & caput purgato & postea deorsum purgās bibat. Morbus hic maxime à nullo discedit.

Cura, morbus displicis.

In visceribus veluti spina esse videtur, & pungete, & anxietas ipsum corripit, & lucē ac homines fugit, & tenebras amat, & timor inuadit, & septum trāuersum foris tumet, & ad contactū dolet, & expauescit, & tericulamēta ac somnia horrenda videt, & quandoque etiā mortuos. Et morbus hic ferē plurimos vix corrumpit I huc veratrum bibendū dato, & caput purgato, & post capitis purgationē pharmacum deorsum purgans bibat, postea vero lac asinum bibat. Cibus vtatur quā paucissimis, si non debilis fuerit, & frigidis, & alium subeuntibus, & nō acris, neque salis, neque pinguib, & neque dulcibus. Et calida non lauet, neque vinum bibat, sed aquam maximā aut saltem vinū aquosum. Neque exercitū vtatur neque deambulet. Ita cū fecerit à morbo liberabitur temporis progressu Si verō neglexerit, cōmorietur.

Pterlus niger.

Nigrum vomit veluti secem, quandoque cruentū, quandoque

Adque velut vinum secundarium, quandoque velut polyptacramentum, quandoque acie velut acetum, quandoq, saluam & pteurā, quandoq, lilem cum virore pallidam. Et ubi quidem nigrum cruentū vomuerit, cadaueris fxtorem referet, & fauces & os à vomitu aduritur, & dentes stupefunt, & id quod vomitu reiectum est, iterum eleuat Et post quā vomuit, paululum melius se habere putat. Et neque sine cibo esse, neq, ampliorem cibum ferre potest. Verū ubi sine cibo manet, viscera sugunt, & hinc acida sunt. Quam verō cibum accepit, grauit is in visceribus est, & pectus ac dorsum velut stibis punxi videntur, & dolor tenet latera, & febris debilis est, & caput dolet, & oculis non videt, & cura grauatur, & color niger est, & consumitur. Hunc pharmacum bibendum dato frequenter, & pro anni tempore & serū, & lac. Et cibis abstineat dulcibus, & oleosis ac pinguis, & frigidissimis ac maxime per alium subeuntibus vtatur. Et caput purgato, & post medicamentorū potiones sursum purgantes, de manibus sanguinē detrahit, si non fuerit delilis. At si alius nō egerat, molle infusum per clysterem immittito. Et abstineat ab elictatibus & venere. Si verō cōerit, ieiunus fomentis vtatur. Et à sole abstineat, neque multam se exerceat, neque deambulet, neque calida lauet, neque acia edat, neque salsa. Hæc facienda sunt Et vnā cū ætate aufugit etiam morbus, & cum corpore senescit. Si verō denigratus, fuerit commoritur. Alius morbus niger. Subulnus & gracilis, & oculis cum virore pallidis fit, & tenuem cutē habet, ac debilis est. Quanto autem tempus amplius progreditur, tanto morbus amplius affligit. Et vomit omni tempore velut filamentū modicum, ad duorum poculorum paruorū mensuram, & frequenter etiam cibum, ac vnā cum cibo bilem & pituitam: & post vomitum dolet totum corpus, aliquando etiam antea quā vomat Et horrores tenues ac febris tenet, & ad dulcia ac oleosa maxime vomit. Hunc medicamentis sursum ac deorsum purgare oportet, & lac asinum postea bibendū præbere Cibus autē vtatur mollissimis ac frigidis, piscebus littoralibus, & cutilapine generis, & beris, & cucurbitis, & carnibus tritis. Vinum bibat album, vinosum, aquosius Labore & deambulationibus vtatur, & calida ne lauet, & à sole abstineat. Atq, hæc sanē facienda sunt.

Medela.

Medela.

Hippocratis Liber III.

Verum morbus lethalis quidem est, non autem consenscit. *Morbis corruptiorius.*

Alla quidem omnia eodem modo patitur. Verum grumos bilis concretos vomit, & deorsum similiter egerit, postquam cibos excreuit. Ceterum eadem facere oportet, quae in priore morbo relata sunt, & clysterem adhibere.

HIPPOCRATIS
COI DE MORBIS LIBER
TERTIVS, IANO CORNARIO MEDICO PHY-

SICO INTER-
PRETE.

DE febribus vniuersis à medicum est, de reliquis iam dicam.

Cerebri tumor.

QUum cerebrum ab inflammatione tumuerit, dolor totum caput occupat, maximè qua parte constitit inflammatio: Coniungit autem in temporibus, & aures sonitu implentur, & auditus hebescit, & venae extensae sunt, ac pulsant, & febris ac rigor aliquando corripunt, & dolor nunquam deficit, sed quandoque remittit, quandoque magis premit, & vociferatur ac exilit praeter dolorem. Et ubi surrexit, rursus ad lectum decumbere festinat, & iactat seipsum. Hic lethaliter quidem affectus est, in quot verò diebus morietur, non habet iudicationem. Nam alij aliter pereunt. Plerumque tamen in septem diebus moriuntur. Si verò vigesimum primum effugerint, sani fiunt. Quum itaque dolor vexarit, frigidificare caput oportet maximè quidem per rasuram, aut frigidatorio aliquo, velut est solani succus, & terra figularis, in vesticam aut folliculum immisso, ita ut vicissim modo apponas, modo auferas, priusquam tepescant. Sed & sanguinem detrahare oportet, & caput purgare, ad apij succo odoratis ammixtis. A vino autem in totum abstinere. Pristana succum

Medela.

De Morbis.

171

A cum forbere, & infernam aluum soluere.

Cerebri repletio dolorosa.

QUum doluerit caput praeter cerebri repletionem, vitiosorum humorum purgationem non factam esse significat, & dolores totum caput tenent, & delirat, & moritur septima die, & euadere non poterit, si non eruperit humor septima die per aures. Sic enim & dolor sedatur, & resipiscit, effluit autem multus & inodorus. Huius aures priusquam pus erupisse videris, potius ne curato. Si verò supernam ac infernam Medela. aluum purgare voles, seorsum utramque soluto. Postea capiti maximè quidem vniuerso, sed & per aures, & per nares, fomentum adhibeto. Sorbeat autem pristana succum, & à vino abstinere in totum. Postquam verò eruperit pus, continuo te donec multa fluxio sedetur, postea aures colluto vino dulci, aut lacte muliebri, aut oleo veteri, atque haec tepida infunduntur. Caput verò frequenter mollibus ac odoratis fomentis foueto, quo citius cerebrum purgetur, hic primum quidem non audit, progressu verò temporis & fluxio minor fit, & auditus vna cum fluxione penitus quiescente contingit, & maximè sibi ipsi similis redit. Cauere autem oportet solem, ventos, ignem, fumum, acrium odores, & alia huiusmodi, & quiescere, ac molli victus ratione vti. Sit autem aluus inferna praeter valorum vacuatione soluta facilis.

S. derati.

QUia isti ac syderati esse dicuntur, quum cerebrum multa immundicia vitiosorum humorum repletum fuerit. anterior capitis pars primum dolore ipsi exhibet & suspicere non possunt, aliqui ambobus oculis, aliqui altero, & sopor ipsos tenet, & desipiunt, & tempora saliunt, & febris tenuis habet, & corporis impotentia. Hic tertia aut quinta die moritur, & ad septem non deuenit. Si verò deuenierit, à morbo Medela. liber euadit. Hunc si curare voles, capiti fomenta adhibeto, & sectione facta transpirationem efficio. Si verò dolor tenuerit, etiam sternutationes inducere oportet, & caput purgare leuibus ac odoratis, infernam item aluum purgare. A vino autem penitus abstinere, & pristana succo vtatur.

Cerebri corruptio.

Si cerebrum corruptum fuerit, dolor caput tenet, & per collum procedit ad spinam, & ager non audit, & frigus

y s

ad

ad caput devenit, & totus intumescit, & repente priuatus voce, & ex naribus sanguis fluit, & liuidus fit. Quod si morbus leuiter corripit, ubi sanguis discessit, melius habet. Si vero vehementer correptus fuerit, cito perit. Huic sternutationes per odorata inducito, & aluum vtranque, aut alteram saltem purgato, & odorata quæ leues odores habent, naribus admoveo, & sorbitionem tenuem ac tepidam exhibeto. Abstineat autem penitus à vino.

Lethargus.

Morbi lethargi appellati status idem est, qui & peripneumoniae. Verum difficilior, & non omnino liber ac remotus est ab humida peripneumonia. Sed multo tardior est morbus. Patitur autem æger hæc, Tussis & sopor ipsum tenet, & saluam liquidam ac multam educit, & vehementer impotens est: & quum moriturus est, multum atque id liquidum infraegerit. Huic valde exigua vitæ spes est. Attamen hoc curandum est vltimum sperat, & calefiat, & à vino abstineat. Si verò effugerit, suppuratus fit.

Morbus sine febris ardens.

In morbo febris ardente appellato, sitis tenet multa, & lingua horret. At color eius primo quidem tempore est veluti solet, verum sicca est. Progressu verò temporis induratur, exasperatur, crassescit ac nigrescit. Si verò in principio hæc patiantur, citiores iudicationes sunt. Si posterius tardiores.

Ceterum remissionis eadem omnia signa lingua exhibet, quæ in peripneumonia: & vrinae biliosa aut cruenta, dolor amplior: fluxus verò, minorem significant, & sputum præ caliditate ac siccitate combustum ac crassum est. Sæpe verò etiam in peripneumoniâ transit, quod si cõtingerit, breui moritur. Hunc hoc modo curare oportet, Calida bis aut ter singulis diebus lauato, capite excepto. At in iudicationibus lauate non oportet. Et primis quidem diebus deorsum purgato, & aquam bibedam dato. Nam plerumque vomitum aqua ciere solet. Posterioribus verò post purgationem humectato, & sorbitionibus vtatur, ac vinis dulcibus. Quod si non ab initio ægrum curandum susceperis, sed signis iam in lingua existentibus, sinere oportet, donec iudicationes præterierint, & lingue signa mitiora facta fuerint: & neque medica

A medicamentum dederis, neque ad purgationem faciendam clysterem adhibueris priusquam iudicationes prætereant.

Ultimo tumens præ calore.

Quam pulmo tumuerit præ nimio calore repletus, tussis tenet fortis & dura, & erectæ cervicis spiratio, & acervata respiratio, & frequenter auhelat, & intumescit, & nares expandit, velut equus ex cursu, & lingua frequenter exerit, & pectus ipsi canere videtur, & grauitas in ipso inesse. Quapropter hanc capere pectus non potest, sed dirupitur & impotens fit, & dolor acutus emergit, & dorsum, & pectus, & latera velut acubus pungitur: & ardēt hæc partes velut eius qui sedeat ad ignem & rubores exoriuntur ad pectus & dorsum, velut à flamma, & morsus fortis incidit, & angustia, vt neque stare, neque sedere, neque decubere possit. Verum ita velut desperatis rebus anxius iactat seipsum, & iam mori videtur. Moritur autem maxime quarta aut septima die, quas si effugerit, non valde perit. Hunc si cures infernâ aluum quàm citissime clysteri adhibito, probe purgare oportet, & de cubitis, & naso, & lingua, ac de omni corporis parte sanguinem mittere. Potiones item frigefacientes exhibere & sorbitiones idē præstantes. Danda sunt & vrinam cientia sæpe, sed quæ non calefaciant. Et ad ipsos quidem dolores quum irruunt, calefactoria leuia ac humida adhibendo, locum calefacere ac humectare oportet, vbiq; dolor fuerit, ad reliquas verò partes, frigefactoria adhibere, vicissim ea apponendo ac tollendo, & vbiq; arserit frigus facere. A vino autē penitus abstinere.

Capitis dolor.

Quam à capite initio sumpto, dolor acutus statim vocē interceperit, tum aliâs, tum si ex ebrietate hoc contingat affectus septima die moritur. Minus tamen moriuntur qui ex ebrietate tale quid perpessi sunt, & voce priuati permanserunt. Nam si eadem die, aut postera, aut tertia vocem edant, iam euadunt, faciunt autem hoc aliqui ex ebrietate, & neurii moriuntur. His sternutationes fortes inducere oportet, & infusum per clysterem iniicere, quod bilem vehementer ducat. Quod si sensum æger receperit, Thapsiæ succum in multa calida aqua dato, quo quàm citissime reuomat. Postea attenuato, & à vino prohibeto per septem dies. Detrahendus est & à lingua sanguis, si venâ cõprehendere possis.

Threo.

Phrenitides sunt etiam ex alijs morbis. Patiuntur autem xgri hæc septū transversum dolēt, vt ne cōtingere quidē permittat, & febris accedit, & mente mouetur, & intētis oculis videt, & alia similia facit his qui peripneumonia affecti sunt, vbi sanē in peripneumonia mente mouetur. Hoc modo affectū calefacere oportet calefactorijs humidis & potionibus, excepto vino. Et si quidē fieri poterit, sursum purgare, & per tulsim ac spūitionē educere oportet, quē admodum in peripneumonia. Sin minus inferna alius præparāda est, vt egerat. Humectato autē potionibus, hoc enim cōducit. Morbus autē lethalis est. Moritur cū tertiā, aut quintā, aut septimā die. Si verō leniter corripiat, iudicat velut peripneumonia.

Angina.

Angina appellata suffocatur homo, & in faucibus malignis ipsi inhaerere videtur, & neque saluam, neque quicquam aliud deorsum, & oculi affecti sunt ac prominent, velut stragulatis, & intente per ipsos videt, & ipsos conuertere non potest, & anxius est, & exilit frequenter, & facies & fauces ardent, imo etiam collum. At videntibus nihil mali habere videtur, & videt ac audit obtusius, & præ suffocatione non intelligit, neque quid dicat, neque quid audiat, aut faciat. Verum huius decumbit saluam fundens, ac talia faciens. Hic quinta, aut septima, aut nona die moritur.

Leuis angina paracynanche appellata.

At vbi horum signorum quid abfuerit, laxiorem morbum significat, quem paracynanche vocant. Huic venam secare oportet, maxime sub mamma. Concomitatur enim hac parte ex pulmone spiritus calidus. Oportet quoque deorsum purgare medicamento, aut per clysterem. Fistulas item detrudere conuenit in fauces iuxta maxillas, quo spiritus ad pulmonem trahatur. Et faciendum uti quā citissime spuat, & pulmo gracilis fiat. Et suffitus fiat per hyssopum Cilicium, sulphur, & bitumen: & attrahat & per fistulas, & per nares, vt exeat pituita. Fauces & lingua confricentur his quæ pituitam ducunt. Et ventres sub lingua secantur. Sed & à cubitis sanguis dimittatur, si vires valide fuerint. A vino abstinere, & præ sanæ succū tenuem sorbeat. Postquam verō remiserit

Aserit morbus, & iam cibos gustarit, elaterio recenti purgato, vt ne in aliud malum incidat.

Morbus regius.

Morbus regius huiusmodi acutus est, & citò occidit. Color totus mali corium valde refert, & cum virore pallidus est, quales sunt lacerti cum virore pallicates. Confimile est etiam corpus, & in vrina subidet velut cruum fuluum, & febris ac horror debilis habet. Quandoque etiam vestimenta ferre non potest, sed mordetur ac raditur. Et mane quū cibum non accepit, viscera plerumque lancinatur. Et quum quis ipsum excitat, aut alloquitur, non patitur. Hic plerumque in quatuordecim diebus moritur. Has si effugerit, sanus euadit. Oportet autem ipsum calida lauare, & aquam mulsam bibendam dare, ita vt de nucibus Thais decorticatis, & absinthij coma, æquis portionibus acceptis, & de aniso cribrato dimidia parte ammixta, obolos tres ieiunus ex illa bibat, & rursus dum cubitum it, hæc aqua mulsam sumat. Bibat etiam vinum vetus tenue, & sorbitionibus vtatur. Nec à cibis abstineat.

Tetanus.

Qum distentiones Tetani appellati, corripuerint, maxillæ rigent velut ligna, & os aperire non possunt, & oculi lacrymantur ac distorquentur, & dorsum riget & crura contrahere non possunt, similiter neque manus, & facies rubicunda est, & valde dolet, & vbi moritur ac est, & potum, & sorbitionē, & pituitam per nares reuomit. Hic tertia die, aut quinta, aut septima, aut decima quarta perit. Vbi verō has effugerit, sanus euadit. Huic catapotia ex pipere & veratrum nigro deuoranda dato, & iusculum volucrum pingue calidum. Inducenda sunt etiam fortes ac multa sternutationes, & fomenta adhibenda. Quum autem fomentis non vtitur, calefactoria humida ac pingua vnde quaque, vellic ac vtriusculis apponantur, maxime tamen ad partes dolentes, & calido oleo multo ac sape illinatur.

Opisthoron.

Qum autem distentio in posteriores partes, opisthoron appellata tenuerit, reliqua quidem plerumque eadem sunt. Verum in posteriores partes conuellitur, & vociferatur aliquando, & dolores emergunt vehemens, & crura inter

interdum contrahere non permittit, neq. manus extendere. Sunt enim cubiti incuruati, & digiti in pugnum contracti, & pollicis plerumq. alius digitis continet, & clamat, & mugas garrit quodammodo, & non potest seipsam continere, sed aliquando exiit, ubi dolor premit, quum verò dolor remittit, quietera habet. Aliquando etià vox intercipitur simul ut morbo corripiuntur, aut infans & atra bile percussus sunt. In tertia die moriuntur voce soluta, & reuomunt per nares. Si verò effugerint decimi in quartum diem, sani sunt. Curadus hic est velut summa perior. Quod si voles, etiam sic facies. Aquam siigidam plurimam superfundim, & postea vestimenta tenuia, pura, ac calida superintegito. Ignem autem tunc non adhibeto. Hoc auxilium & ad tetanos, & ad opisthotonos adhibere oportet.

Volunt.

Voluuli sunt quum supernus ventriculus calefcit, infernus vero frigescit. Relicatur enim simul intestinum, & præ inflammationis caliditate obturatur, ut neque fiat us, neque cibi pertranscant, sed venter durus sit, & quandoq. vomat, primum pituitosa, deinde biliosa, postremum stercus. Et ager situm habet ac dolorem, maximè circa præcordia. Verum & totum ventrem dolet, & inflatus est, & anxius est, & febres corripiunt, & sunt maximè septima die. Hos sic curare oportet. Supernum ventriculum quam citissimè purgato, & sanguinem de capite ac cubitis detrahit, ut superna aliis calefcere desinat, & partes supra septum transversum frigescant, excepto corde. Infernas autem calefacto, hominem in solio aquæ calidæ collocato, ac semper oleo illito. Calefactoria quoque humida apponito. Et glandulam de melle solum decem digitorum longitudinis facito, & ex summa anteriori parte fessuram obliuio, atque sic bis ac ter subdito, quo omnia coarctata stercora circa rectum ac princeps intestinum contenta educas. Et si quidem sic obediit, postea clysterem adhibeto. Sin minus, follem fabrillem induto, & in ventrem flatum immittito, à quo & ventrem, & intestini contractionem distendat. Deinde extra folle, clysterem adhibeto. Si autem infusum per clysterem inueniendum præstat non ex valde calefactorius, sed ex his quæ stercora dissoluant ac colligant. Postea obturata per spongiam sedem, in aqua calida cideat.

Asideat continens clysteris infusum. Et si hoc infusum susceperit, & rursus dimiserit, sanus euadit. Ceterum priore tempore meliorem delingit, & vinum ipsi huiusmodi veniculi bibat. Quod si voluulo amoto, febri ipsam corripit, & desperatus est. Fortassis enim & inferna aliis soluta, iam occidit.

Desperatio
huius mor-
bi quando.

Peripneumonia.

Peripneumonia talia facit. Febris acuta tenet, & spiritum frequentem ac calidum respirat, & anxietas adest, & impotentia, & iactatio. & dolor sub scapulas, & ad claviculam, & ad mammam, & grauitas in pectore, quandoque etiam delirium. Quidam dolorem non sentiunt, donec tussire inceperint. Verum hic morbus dururnior ac difficilior illo est. Saluam tenuem, ac spumolam primum spuit. Lingua raua est. Verum progressu tempore nigrescit. Si igitur in principio nigrescat, citius morbus finitur. Sin postea, tardius. Tandem verò etiam rumpitur lingua, & si digitum apponas inhieter. At liberationem in ubi significat lingua, similiter velut in pleuritide. Hæc autem præstat homo, maximum diebus quatuordecim, ad summum vna & viginti, & per hoc tempus tussit vehementer, & viâ cum tussi purgatur, primum in salua multa & spumosa. Septima vero & octaua hic ubi tussis in vigorem fuerit, si humida sit peripneumonia, etiam proderit minus non. Nona verò & decima, cum virore palida ac suberuerit. Duodecima autem usque decimamque tartam, multa & purulenta. Atque hoc in his contingit, quorum natura & corporis affectiones humide sunt, & morbus fortis est. Quorum verò & natura, & morbi constitutio sicca est, in his minus. Si quidem igitur decima quarta die resiccatu fuerit, & non amplius purulentum tussiendo reiecerit, sanus est. Sin minus, ad duodecesimam, & viginti primam, animam ad ierre, & si quidem tunc spiritum illud quæuerit, euadit. Sin minus, interrogat ipsum, in dulcor ut solua, & si affirmauerit hoc, scito pulmonem ipsi suppuratum esse, & morbus annu durabit, si non in quadraginta diebus perierit. Si verò insuauem siliuam esse dixerit, status morbi lethalis est. Verum in primis diebus hi maximè non adest. Si enim putrefactam ac purulentam expuerit in diebus duobus ac viginti, & non exulceratus fuerit, euadit. Si minus, non.

Purulenti
pulmonis
signa.

non. Hæc peripneumonia nihil abest ab affectionibus quæ in pulmone sunt. Si igitur aliquid harum affectionum abfuerit, cognoscere oportet & quæ agrotus mala habeat, & quæ medicus aggredi debet. Si verò pauca horum signorum habuerit, ne decipiat. Nam perniciosa non est peripneumonia, sed mollis. Ceterum peripneumoniam hoc modo curare oportet. Non tamen peccabit, si quis etiam pleuritidem & phrenitidem ita curare aggrediatur. Primum caput leuius facere incipe, quo nihil intuat ad pectus. Primis autem diebus sorbitiones sint dulciores. Sic enim id quod confectum ac compactum est potissimum elueris ac commoueris. Quarta

Curatio.

die & quinta ac sexta, non amplius dulces, sed pingues. Nam ad sputum sursum excreandum conducunt. Si verò pro ratione spueri non possit, ex pharmacis sursum educantibus dato. Aluum autem in primis quatuor aut quinque diebus subducere oportet, & hoc paulò amplius, quo & febres obustiores sint, & dolores leuiiores. Quum autem euacuatus fuerit, & corpore debilis, infernam aluum tertio quoque die deorsum commoueto, quo & corpus potens sit, & supernæ regiones humoris exortes. Nam si multus humor infra secedat, à quinta die, mortem inducit. Infra enim humore secedente, supernæ partes resiccantur, & sputi purgatio sursum non prodit. Oportet igitur & infernam aluum, neque valde suppressam esse, & ne febres sint acutæ: neque valde egerere, quo salua sursum educi possit, & ager viribus valeat. At medicamenta sursum educantia, sexta & septima ac nona die, & morbo adhuc vltè rursus progresso, magis exhibeto. Sit autem medicamentum veratrum albu, thapsia, elaterium recens, singula aquis portionibus. Quòd si salua non probè purgetur, & spiritus fuerit frequens, & purgatio non præualeat, prædicendū est nullam spem vitæ reliquā esse, si purgatione nihil efficere possit. Sed & alia facienda sunt quæ in peripneumonia fieri solent, si inferna aluus ministerium suum probè obierit. Quin

Venter nimis solutus quinto die

Curatio

& aliter facere curationem oportet. A prima die initio sumpto, ari magni conchulam maiorem dato, dauci & vrticæ vtriusque itidem vnam, liqapis & ruta quatum tribus digitis comprehendere potes, & succum silphij magnitudine fabæ. Hæc in aceto dulci & aqua permixta & diluta ac excolata, ieiuno tepida bibenda dato. Postquam verò purum expuerit

acceperit, ari cōchulam maiore, & selsamū, & amygdalas purgatas, in aceto dulci aqua diluto bibēda præbeto. Si vero magis ducere voles, radices Capparis corticem his ammisceto

Pleuritis.

Quum pleuritis apprehēderit, hæc patitur. Dolor latus, & febris & horror tenet, & frequentē spiritum habet, & erectæ ceruicis spiratio urget, & tussiendo reuict subbiliosa, velut à mali pumci corio, si non ruptiones habuerit. Si verò habuerit, etiam sanguinem à ruptione ulcus. Est autem & sanguinea pleuritis, in qua subcruenta reuict. Et est quidem biliosa mitior, si non ruptiones ager habuerit, in minus doloriosior quidem est, sed non lethaliior. At sanguinea fortis, & dolorosa, & lethalis est. Quum igitur attuerit simul singultus, simulque cum salua sanguinis grumos nigros tussiendo reiecerit, septima die moritur. Si vero dies decem transgressus fuerit, à pleuritide quidem sanus fit, verum vigesima suppuratur, & pus tussiendo reiecit, demum verò reuonit, & non adeo facilis curatu est.

Pleuritides succe.

Sunt & sicce pleuritides sine sputo. Verum hæc difficiles sunt iudicationes autem similes illis sunt. sed amphore in potu humedatione opus habent quæ in alia. Biliosa vero & sanguinea, nona & vndecima die iudicant, atque hi magis fati sunt. At si à principio quidem molles quidam tenuerint dolores, à quinta verò ac sexta die acuti hi videntur: ad decimum perueniunt, & non valde effugiant. Periculum autem maximè est, usque ad septimum in vltima vltimè ad duodecimum. Post has verò sanantur. Quæ vero ab initio molles sunt, à septima autem & octaua acuta, ad decimum quartum iudicant, & sani fiunt.

Pleuritis ex dorso.

Pleuritis ad dorsum intrinsecus ab aliis differt, dorsum dolere velut ex plaga, & suspicari, & periculis non vacillat. Statim autem sputum parca, & corne delatrem, & ceruicem onantia die saniem minus effugiant. Moritur autem maximè quæ a decimo nono, septima & octaua die iudicant, & periculis lenis est, & minus lethalis. Cuius horum morborum curatio ad decimum quartum. Postea verò sanus evadit. Ceterum quibus

quibusdam pleuriticis salua quidē pura est, mēdio autem **D**
 eruenta, velut serosa à carotibus allatis sanies, dolores vero
 acuti per spinam ad pectus, & ad inguem tendunt. Hic si se-
 ptimū diem eifugerit, sanus fit. At si alicui in his pleuritidi-
 bus cōtingat dolum rubescere, & humeros calefacere, & in-
 ter delidendum granari, & venter exturbetur egestione cum
 virore pallida ac valde graueolenti, hic propter ventris ege-
 stionem, vigesima prima die moritur. Has si eifugerit, sanus
 fit. Quibus autem statim sputa varia sunt, & dolores valde
 acuti, hi tertia die moriuntur. Hanc autem transgressi, sanc-
 seunt. Qui vero sanus non fit septima, aut nona, aut decima,
 hic suppurari incipit. Melius est autē suppuratum fieri, etiā si
 dolorosum sit. Minus enim lethale est. Porro supra omnia re-
 lata signa, in vnaquaque pleuritide considerare oportet lin-
 guam. Si enim bulla subluida fiat in lingua, velut ferro in
 oleum tincto, si quidē in principio fit aspera, difficilior est
 morbi emotio, & necesse est sanguinem tussiendo reicere,
 in diebus quibus id fieri oportet. Si verò facta morbi pro-
 gressu fiat, iudicationes quidem contingunt ad decimum
 quartum diem. Verū necesse est sanguinem spuere. Habet
 autē se res de liberatione ab hoc morbo, hoc modo. Si quidē
 tertia die inceperit maturari ac expui, citius liberabitur. Si
 verò posterius maturescat, posterius iudicationes sunt, quē-
 admodum in capitis signis. Dolores porro in omni pleuriti-
 de, plerumque magis interdiu quā noctu leuiiores sunt. Cu-
 rare verò pleuritidas hoc modo oportet, vt plurimum velut
 phreantidem & peripneumoniam, præterquam quod hic bal-
 neis calidis & vino dulci vtendum est. Si igitur prima aut se-
 cunda die postquam inuasit agrum, accesseris, si sterus pro-
 diit purum, aut leuiter biliosum & modicum, infusum ex
 Thapsia per clystrem inuicito. Si verò alius commota, no-
 ctu qualem egerat, postmodum verò dolor & tormentum vexet, rur-
 sus clysterem adhibeto. At si ager biliosus sit natura, & non
 purgatus contigerit, fuerit à morbo, priusquam saluam bi-
 liosam expuat, etiam medicamento bilem probè purgato.
 Si verò iam expuat biliosa, medicamentum ne dederis. Si e-
 nim dederis, sputum sursum prodire nō poterit, sed septima
 aut nona die suffocabitur, maxime si præcordia doleant.
 Quod si ad dolores in lateribus etiam præcordia doleant,
 clyster

Medela.

A clysterem adhibere oportet, & in potu ieiuno bibendam da-
 re. Aristolochiam, hyilopam, cuminum, silphium, pepulum,
 mecaua appellatum album, florem aris, mel, acetum, & a-
 quam. Et per medicamenta quidem ita primas curationes
 facere oportet. Reliqua verò sic se habent. Multa calida pro
 viribus agri lauato, capite excepto, & quantum iudicationes
 sunt, dolentes locos humidis fomentis tepescito, & oleo il-
 luito. Quum vero impetierit morbus, & agri & medi-
 cum à curationibus quiescere conuerit, ne quid mali indu-
 catur. Dandus autē est potus si cecus coctus aliqua aut raf-
 fior spissitudine mellis. Post balnea etiam viuium dulce & a-
 quosum bibendum est, non frigidum, mēdicum, ex angusti-
 bonis portillo, & vbitulles nā uferint, amphids bibendum &
 quum maxime exsereat, dum, & putu humectandi, quo pul-
 mō humidior fiet, facilius ac citius sputum reddat, & tal-
 sis minus attingat. Sed & mali punici dulcis vini succum, la-
 ctis caprino modico, & melle ammixto, paulatim saepe dato,
 & noctu & interdiu, & somnum quum maxime prohibeto,
 quo purgatio & citius & copiosior fiat. At vero sanguineam
 pleuritidem sic curare oportet. Post iudicationes citius leui-
 bus reficito, & quietem agat, & nimum caueat solem, ven-
 tos, repletiones, acida, salia, pingua, fumum, flatum in aluo,
 laborem, vencrem. Si enim morbus reciduat, mors seque-
 tur. In expunctionibus autem si dolor habeat, & expuere non
 possit, ieiuno aris florem dato, magnitudine oliuæ, & succi
 silphij dimidium erus, & trifolij seminis modicum. Hæc ex
 melle delingat. Aut piperis grana quinq;, & succi silphij ma-
 gnat idem faba, mel, acetum, & aquam, ieiuno tepida bi-
 benda præbeto. Hoc etiam dolores sedat. Quod si pro ratio-
 ne spuere non possit, sed moretur sputum laetens in ipso, &
 stertat in pectore, ari magni radices conchulam maiorem, &
 oleum ac acetum mixta dato, & acetum aqua dilutam insu-
 per bibat. Aliud forte. Florem aris magnitudinis fabæ, &
 naturam allatum dupla portione, & hyilopi quatuor tribus
 digitis comprehendendi partem, mellis misceto, & aquam ac oleum
 modicum adstillato, & tepescito in conchula maiore insun-
 dito, vt ne suffocetur. Hoc etiam in peripneumonia face-
 re oportet, si non purgetur. Si verò neque stertat, neque
 velut oportet, spuatur, capparis fructus quantum tribus digitis

Pleuritis
hamato-
des.

comprehendi potest, & piper, & nitrum modicum, & mel. & D
acetum, & aquam miscero, atque hac tepida sorbenda præ-
bero. Altera die eadem in aceto, inelle, & aqua feruifacita sor-
beat. Hoc etiam stertentibus dato, & his qui purgari non pos-
sunt. At si fortius facere voles, hyssopi & inapi, & nasturtij
concham maiorem, inelle & aqua terito, & feruifacita ac ex-
colata, tepida sorbenda dato. Atque hoc modo hi morbi cu-
rati sanantur, si non quid sputi in pulmone relictum pus fiat,
à quo atida tussis sequitur, & febris ac horror emergunt, &
erecta ceruice spatio tenet, & frequentem & acervatam
respirationem agor habet, & vox paulo grauior fit, & color
cum calore faciem occupat. Progressu vero temporis, mor-
bus magis manifestus redditur. Hunc si intra decem dies su-
sciperis, ubi victu & balneo calido calefeceris, medicamen-
tum quod pus ducat, in pulmone infundito, aliisque pus
ducentibus vitor, atque sic velut suppurato victus rationem
præferbas. Caput quoque resiccat, ut ne quid insuat. Si ve-
ro ex eo quod in pulmone infusum est, pus non educatur,
rumpitur hoc ipsum ex pulmone in thoracem, & post ruptio-
nem sanus esse videtur, quoniam ex angustia ad amplam ca-
pacitatem pus peruenit, & spiritus quem respirando trahi-
mus in pulmone locum ac sedem habet. Verum progredien-
te tempore pectus pure impletur, & tussis, & febris, & alij
dolores omnes magis ipsum premunt, & morbus inclarescit.
Hunc post eruptionem per quindecim dies finire oportet,
quo pus rursus maturefeat, Nam ex eo quod pus ad amphio-
rem locum devenit, perfrigeratum est, & id quod in thorace
humidi erat ad seipsum attraxit, ita ut ipsum sit semiputre-
factum. Si quidem igitur sua sponte expui incipiat in hoc
tempore, bene est. Sin iniquis, medicamentis aut potionibus
opeiri ferre oportet, in ultimis ex quindecim illis diebus, se-
stinando ad corporis excitationem antea quam magis affli-
gatur, ita ut caput purum custodias, infusionum gratia. Si
vero non sputatur, sed sui significationem ad latera præbeat,
secato aut vrito. At si neque sputatur, neque ad latera de se si-
gnificationem præbeat, ubi multa calida iniunium lauas, &
neque potu usum in firma sella locasti, alter ex humeris ip-
sum apprehendat, tu vero concute ipsum, aut ad latera ad-
motus, quo percipias ex utraque parte significationem sui præ-
beat.

A beat. Optandum autem esset ex sinistra. Nam dextras virere
aut secare lethalius est. Quanto enim robustiores sunt dex-
træ partes, tanto etiam fortiores morbi in ipsis fiunt. Quod si
propter crassitudinem humor non suffluet, neque strepitus sit in
pectore: verum spiritum frequentem trahat, & pedes intum-
escant, & tussicula aliqua adsit, ne te decipiant, hæc, sed tho-
racem pure plenum esse probe noris. Proinde in terra cre-
triade liquida, & valde trita acetida, linteum tenue tungi-
to, eoque thoracem circūcirca integito, & qua parte primū
resiccatum fuerit, ea secato aut vrito, quā proxime ad sepsū
transuersum, cauendo tamen ne hoc ipsum ladas. Si vero vo-
les, ipsam terram cretriadē illinito, & similiter velut in lin-
teo considerato. Multa simul illinunt, ne quæ primū illi-
nuntur resiccentur. Post sectionem aut vitionem, linamento
ex lino crudo vtere, & paulatim pus emitte. Ceterum ubi se-
care vel vtere voles, corpori in eadem figura, in qua inter se-
candum aut vrendum futurum est, notam imprimito, ut ne
cutis te decipiat, si in figuræ transmutatione sursum aut deor-
sum magis cedat. Sed & tussis vitare oportet ex victu, ut ne
rursus pus reuellant ad pulmone. Malū enim hoc est: qua-
re permittendum est ut ad sectionem quā citissime relin-
ceatur. Postquam verò duodecima affuerit dies, reliquū pus
totum enutrito, & ex linteo linamentum indito, & his in die
pus emittito, & ventrem supernum ex victu quā maxime
resiccat, Atque hoc modo oportet etiā suppurationes ex vul-
neribus, & ex peripneumonia, & ex magnis distillationibus,
& pulmone ad lateres prolapsis, considerare ac curare.

Frigefactoria potiones in febre ardenti.

FRigefactorias potiones in febribus ardentibus quando
voles bibēdas dato. Sunt autem multarum operationū.
aliæ enim mictionem inducunt, aliæ alui egestionem, aliæ
utrumque præstant, aliæ neutrum, aliæ solum frigefaciunt, ve-
lut si quis in vas aquæ feruentis frigidam aquam infundat,
aut ipsum vas ad frigidum ventum exponat. Dabit itaque
alias aliis. Neque enim dulces omnibus conducunt, neque
acerbi: neque eadem omnes bibere possunt. 1. Fauorum
siccorum herniarum duarum mensurā aqua macerato &
conterens gustato donec subdulcis aqua fiat, deinde exco-

xviii. Ordei torrefacti probè loti c. cenicè dimidiâ, in aqua cõgio bis aut ter feruere finito, & frigidâ hâc exhibeto.
xviii. Pusina: succum coctum tenuem, & vinum dulcedato. Hoc urinam inducit. xv. Cucumeris pepom. c. no mudati pollinem ex aqua præbeto. Hæc potio urinâ cito, ingefacit, & sitim sedat. xvi. Eruum in aqua præcoquito, deinde ollam nouam, in maiorè ollam aqua plenâ positu, & alia aqua eruo affusa, ad modicum tempus coquito. Postea vbi coctum fuerit eruum, rectiam aquæ partem reliquam excolatam bibendâ dato, ita vt ad singulos cyathos, & cucumeris, & erui pollinè inspergas. Hoc constanter sitim sedat.
xvii. Vinû Thasiû veteri parte vna, cû vigintiquinq; aquæ partib;

D hominis generis, in quibus membra
 viri & mulieris sunt, & in utroque mali-
 densatur, temporis quoque in quibus
 in his formam habent. Habet autem &
 tres humores in corpore, à quibus
 leotia aliqua sunt. Sunt autem species

Memoria
de la
Comisión
confesional.

**Previea. San-
guis, bilis.** Bilis, & Hydrops sine aqua: & de his non minima, neque de-
bilissima, in semen procedit portio. Et quia animal secun-
dum parentes nascitur, tot humorum species, & sanctorum &
morbosorum in seipso habet. Offendam autem quae in vna-
quaque harum specierum & plura & pauciora in corpore
sunt, & à quo aegrotant. Et quod morbi imparibus diebus
iudicantur. Et quae sint morborum principia. Et qualia sin-
gula ex ipsis in corpore efficiant, ut morbum inducant, & à
quo rigot febrilis fiat, & cur post ipsum febris irruit. Pri-
mum autem demonstrare volo, quomodo bilis, & sanguis, &
hydrops, & pituita, copiosiora & pauciora fiant à cibis & po-
tibus, hoc modo. Venterculus dum plenus est, omnium ho-
rum corpori fons est. Verum ubi vacuus est, corpore fructus
colliquefcente. Sunt autem & alij fontes quatuor, à quibus
vniuscuique horum humorum in corpus procedit, postquam
sunt ipsi à ventriculo acceperunt: & hi quoque fontes ubi
emancuantur, de corpore fruuntur. Sed & ipsum corpus attra-
hit, ubi venterculus in seipso quid habuerit. Et sanè sangui-
nis fons est cor, pituitae caput, Aquae splen, Bili locus folliculi
in hepate. hi sunt quatuor humoribus his fontes, ventriculo
excepto. Ex his autem maximè caui sunt, Caput & Splen,
Nam in hoc ipso maxima amplitudo est. Verum de hoc pau-
lo postea clarius dicam. Quin & haec sic se habent. In omni-
bus cibis, ac potibus & biliosi quid est, & agnoscunt & sangui-
nem, & pituitosum: in alio plus, in alio minus. Quapropter &
quae educuntur achibuntur, alia alijs praestant ad sanitatem.

**Quatuor
corporis
fontes.**

**Cor sangui-
nis fons ca-
pit pituitae
splen aquae
folliculi bilis.**

**Quo pacto
haec corpus
hauriat.
Terra vi-
res.**

**Quo pacto
haec corpus
hauriat.
Terra vi-
res.**

Atque haec mihi de hoc dicta sunt. Postquam verò comedit
aut bibit homo, corpus in seipsum humorem relatum ex
ventriculo, & fontes trahunt per venas de ventriculo, simi-
lis humor similis, & corpori distribuunt. Quemadmo-
dum etiam in plantis similis humor similis trahit de terra.
Habet enim eodem modo terra omnigenas in seipsa ac in-
numeras facientes. Quaecunque enim in ipsa nascuntur, his
omnibus exhibet humorem similem unicuique, qualem &
hoc ipsum quod nascitur sibi similem, iuxta cognationem ha-
bet, & trahit unumquodque de terra alimentum, quale etiam
ipsum existit. Nam & rosa de terra trahit talem humorem,
& quilibet ipsa in potentia est, & alium de terra humorem emi-
ssum trahit, quale ipsum in potentia est. Et alia omnia
terra.

A terra nascētia, ex terra trahunt, singula iuxta seipsa. Si enim
haec res non ita se haberet, non nascerentur plantae similes
seminibus. Cui porro plantae in terra cognatus humor mul-
to uberior est quam convenit, ea planta aegrotat. Cui verò
paucior quam opportunum est, ea resiccatur. At si alio initio
non iniret terra humor, quem planta iuxta cognationem tra-
hat, ne germinare quidem poterit. Intelligentiā autem hu-
mus rei, quod si non habeat planta humorem secundū natu-
ram, ne ab initio quidem germinet, inde nobis suppeditatur.
Ionia enim regio & Peloponnesus pro temporibus anni à so-
le non minime calet ac illustratur, ut sol nascentibus ē terra
sufficere possit, attamen fieri nō potest, multis frustra iam id
tentantibus, ut in Ionia aut Peloponneso Silphium nascatur. Silphium
Ar in Libya sua sponte nascitur. Non enim est neque in Io-
nia, neque in Peloponneso, eiusmodi humor qui ut sum alere
possit. Quam autem sint & aliae multae medicinae, quas sole
sufficere, regiones alere non possunt, aliae verò sua sponte
produunt, hoc ipsum eius quod nunc dicturus sum conside-
randi occasionem exhibet quantum videlicet locus alteri loco
etiam valde vicinus praestet ad iuvandi vini productionem,
sole aequaliter sufficiente. Hic etenim in terra humor est, qui
vinum suave exhibere potest, illic non est. Sunt etiam syl-
vestria non pauca in loco nascentia, quae ad orgyae seu cubi-
torum quatuor spatium translata, nasci minime comperias.

Non enim habet terra talem humorem translato, qua-
lem illa sylvestribus plantis exhibebat. Sunt enim ex ipsis
quaedam venenosiores, aliae humidiores, aliae dulciores, aliae
sicciore, aliae asperiores, & innumerae aliae aliter se habent.
Innumerae enim sunt in ipsa terra facultates. Et propter haec
genera primum nihil alteri simile ex terra productum est,
quod non esset cognatum. Et mihi sanè videntur haec omnes
plantae sylvestres fuisse. Verum homines ipsis manifeste ce-
runt, fructum ferre efficientes unamquamque iuxta suum
semen. Trahit enim similis humor similem ex terra, & ex
hoc augetur ac nutritur, & nullum ex terra nascētibz alteri
simile est, quod non aequalem, neque similem humorem
ex terra trahit. Et omnia quae nascuntur in cibus ac potus
visum venientia, multis facultates de terra ad se trahunt, &
in omnibus est aliquid pituitosi ac sanguinei. Et ex hoc bea-
r. s. adeo

**Diversae
res humo-
res.**

**Prus sylva
tota omnia
sunt.**

**Cibus po-
tus q. quid
fecum ha-**

Caput cu-
corbula
sollis

Prout
quid agat

aded ad hanc demonstrationis necessitatem deueni, quod a
cibus ac potibus in ventriculum procedentibus trahit cor-
pus, secundum fontem quos nominavi, similis humor similem
per venas. Referat quoque aliud argumentum, quod singu-
la prout relatum est trahant, & simul dicam unde pituita in
corpore gignatur. Vbi quis caseum comedit, aut aliquid
acre, aut aliud quid edit aut bibit, quod pituitosum est, sta-
tim ipsi ad os ac nares accurrunt, atque hoc ita fieri partim o-
mnes videmus, partim ita esse credere oportet, ex his quae
ego referam. Affero itaque, quod quantum in cibo aut potu
pituita inest, aliud ubi ad ventriculum peruenit, partim cor-
pus ad seipsum trahit, partim caput, ut quod cauum sit, & ve-
lut cucurbita corpori incumbat, ad se trahit, ut pote viscosa
existente pituita, ita ut hanc alia per aliam sequatur ad ca-
put, & quae quidem recens ex cibo generatur pituita, in ca-
pite manet. Vetus autem, prout copiosior est recens, ab ipsa
violente extruditur. Quapropter ubi quis edit aut bibit ali-
quid pituitosum, excreat pituitam. Habet autem & haec res se
hoc modo. Si ubi edit aut bibit quid pituitosum homo, non
rursus exeat quod redundat, neque per os, neque per nares,
necesse est ipsum manere in capite, aut ad corpus descende-
re de capite, & ad ventriculum peruenire. At optimum qui-
dem fuerit, si ad ventriculum perueniat. Exire enim poterit
vnde cum stercore, & si quidem multum fuerit ac humidum,
stercoreus humectare poterit. Si vero modicum, non hoc effe-
rit. At si in capite maneat, multum dolorem capiti exhibue-
rit, quum in vena est. Si vero modicum, non hoc fecerit. Si-
gnificationem autem de se praebet copiosum ne sit an modi-
cum. Quod si ad corpus deueniat, atque illic alio humori
ammixtum fuerit, si quidem multa fuerit pituita, statim cor-
pus laeserit, si vero pauca, non aded ledere poterit, quum ma-
gnum sit corpus, si non & aliud quoddam principium ipsi re-
liquum sit. Verum temporis progressu, si alia pituita super-
accodat, ledi vtrique possit. At si corpus vesicae ac ventriculo
delegerit, atque huc foras perferant, nihil mali ex ipsa habue-
rit. In hoc igitur sermone demonstratum est, quomodo ca-
put pituitam ex ventriculo trahat, & simile ad simile perue-
niat, & simul à me dictum est, quomodo & quare copiosior
pituita homini à cibus ac potibus fiat. Nunc vero dicam de
bile

A bile, quomodo & cur copiosior in corpore fiat, & quomodo bilis.
loeus folliculi in hepate ipsam trahat. Habet se res hoc mo-
do. Postquam comedit & bibit homo aliquid amarum, quod
alias biliosum ac leue est, copiosior etiam bilis fit in hepate,
& statim dolet hepar, quod pueri cor vocant, atque hoc ita fieri
videmus, & clarum nobis est quod à cibo aut potu factum est.
Trahit etenim corpus in seipsum de cibus omnem praedictum
humorem. Trahit etiam folliculus in hepate, quum ad illic
biliosus inest. Ex si derepente multa bilis fiat, homo hepar do-
let, & de ventre copiosior fit. Hoc enim contingente, proce-
dit de veteri bile propter multitudinem ad ventriculum, & ex
hoc tormen ventriculo oboritur, & pars ipsius per vesicam.
Pars per aluum egreditur, atque sic minima pars in homine
manet, & dolores cessant. Si vero neutrum horum contingat,
procedit primum de veteri bile ad corpus, distulitur enim
ad ipsum, & si multa fuerit, statim significationem sui pra-
ebet alij humori amixta. Si vero modica, non adeo laesit,
quum magnum sit corpus, si non & aliud quoddam principium
suboritur. Verum temporis progressu, si alia bilis superacce-
dat copiosior, hominem vtrique laesit. Si vero non superacce-
dat, excolare illam poterit corpus, ut & bilis, & quaecunque
biliosa sunt, prodeant. Nam quae in cibo ac potu sumuntur,
alia aliorum medicamenta sunt. Sic sanè etiam alia qua-
ecunque laesentia sunt medicamenta, ubi aliud ad alio in ven-
triculum incidit, sua ipsius potestate causam habens, id quod
superatum est expellit, ac ipsum ledit. At si superaccodet alia
bilis in corpore, ab his quae in ventriculum incidunt mor-
bus huic oboritur. Atque in hoc sermone iam ego decla-
raui, quomodo bilis, & cur copiosior fiat in corpore à cibus
& potibus, & quod trahit in seipsum folliculus in hepate, iux-
ta similitudinem id quod biliosum est à cibus ac potibus.

Nunc vero dicam de aqua quomodo, & cur copiosior fiat
in corpore, & quomodo splen trahit in seipsum. Affero au-
tem ubi homo bibit amplius, & corpus, & splenem, accipiunt
in seipsa trahere ex ventriculo. Et si plus accipiunt quàm
oportet, statim hominem affligi, atque hoc ita fieri intel-
ligunt quicunque homines splenici existunt. Postquam autem
traxit splen, optimum est, si vetus aqua quae in splene merat,
ad vesicam aut ventriculum excolatur, & per hac expellatur.
Nam

Hippocratis Liber I I I I.

Nam per supernas regiones nō purgatur aqua de splene, nisi quantum eius in vasis inest, quæ de hene procedunt: verum ad ventriculum & vetricā depurgatio fieri potest. Si vero hæc ad fluxionem apta non fuerint, neque aqua per ea foras excolatur, de splene ad infernas partes aqua procedit, atque isthic alij humori miscetur. Et si quidem pauca fuerint, non sane iaserit, sed de corpore ad vetricam, & ad ventriculum, per venas excolari poterit. Sunt enim multæ ex hoc tendentes deorsum, quæ ex inferiis partibus ad seipsas trahunt, vbi sicciore fuerint quàm prius erant. At si alia aqua generetur, & ventriculus ac vetrica foras non expellant, splen eleuatur, & infernæ corporis partes dolore afficiuntur. Atque hæc à me dicta sunt, quomodo & cur aqua copiosior generetur in corpore à potu & quomodo splen trahit. Nunc autem de sanguine dicam, quomodo & cur amplior in corpore generetur. Postquàm hibi aut comedit homo aliquid quod sanguineum est, trahit quidem & totum corpus in seipsum, trahit autem & cor sanguineum ad seipsum. Et vbi plus attraxit, nō oboritur cordi dolor. Est enim cor res solida ac densa, & propterea dolore nō affligitur. Et ex ipso procedunt venæ crassæ iugulares appellatæ, ad quas statim si copiosius accedat, sanguineum illud distribuitur, & illæ implentur breui ad caput & corpus delegat. Et quum ediderit aut biberit homo quid sanguinei, statim venæ iugulares attolluntur, & facies rubet. Accedete vero ad cor & corpus sanguine quàm satis est vberiore, à cibis ac potibus, & ad alium humorem amixto, si non ab ipso egressus fuerit, per alium aut vetricā, reliquo humori amixtus, dolorem corpori inducit. Si vero modicus accedat, non sane iaserit corpus. Verum tēporis progressu distribuitur ab ipso ad ventriculum, aut ad nares, quæ ipsum foras excolant, & nulla læsio contingit. Si vero paulatim copiosior fiat morbosus efficitur. Atque ita quomodo copiosior sanguis generetur, à me declaratum est. Quum autem sint quatuor, Sanguis, Bilis, Pituita, & Aqua, omnia hæc à me demonstrata sunt, & quomodo, & cur copiosiora fiant, à cibis ac potibus. Quod autem ex his fiant ac generentur, hoc argumento constat. Si homo parū edit, & parum bibit, nullum morbum hoc ipsi inducit. Et hæc quidem de hoc mihi dicta sunt. Attigi etiam obiter ostendere intelligenti, quomodo hæc pauciora fiant. Verum

Splen tur-
gens quid
agat.

Cor cur nō
laboret
Venæ iu-
gulares.

De Morbis.

183

At rùm de hoc paulò post melius tractabo. Ceterum fontes hi quatuor quos nominavi, quum si in fuerint semper cor & vetrica distribuunt, quum vero vacui, vice versa trahunt in ipso. Sic iustrat, non etiam ventriculus facit. Et habet se res hoc modo, veluti si quis solus. tria aut plura aenea vasa in planissimo loco componat, & coprata quàm optimè disponat, fistulis ad foras in a uentris, atque ista placide in vnum vas aquam infundat, donec omnia ab aqua fuerint expleta. Ab vno enim distillet in reliqua vasa, donec etiam alia fuerint expleta. Postquàm autem plena facta fuerint vasa, si quis de vno aqua effundat, retribuet se retro fluens aqua ad vnum vas, & vacua sient reliqua vasa rursus, quæ eademmodum etiam susceperunt. Sic sanè & in corpore res se habet. Postquàm enim cibi ac potus in ventriculum incidunt, fruitur corpus de ventre, & vna cum fontibus impletur. Vbi verò alius vacuatur, rursus retro humor ab ipso redditur, quemadmodum susceperat, veluti ex aliis ad vnum vasculum. Venæ enim sunt per totum corpus tendentes, alia tenuiores, alia crassiores, multæ ac frequētes. Hæc autem donec viuunt homo, apertæ sunt, & suscipiunt & dimittunt nouum humorem. Vbi verò mortuus fuerit, clauduntur & extenuantur. Quauda igitur viuunt homo, fruitur corpus de vetriculo, vbi quid in seipso habuerit: fruitur etiam fontes, & in ipso corpori distribuat. Si enim corpus non traheret de vetriculo humorem, sed soli fontes, & hi ad corpus distribuerent, non sanè haberet corpus sufficiens alimentum, sed paucius. Non enim amplius haberent alimentum fontes, quod corpori subministraret. At verò si fontes isti non essent, dum edimus ac bibimus verè non cognosceremus, neque quid iacundum, neque quid in iacundum esset, propter hanc quàm reteram necessitatem. Hi loci quum minores sunt & intra reliquam corpus, semper etiam dotea quum attrahat vnum, usque iuxta suam facultatem reliquo corpori demittit de cibis ac potibus, qui biliosus sit, & qui pituitosus, & qui sanguineus, & qui aquosus. Quæ quid enim horum humorum plus quam opus orti nūc est, a cibis ac potibus nobis obueniunt, neque cibos illos iacundus sicut. Quæ verò maxime appetimus, pro eorum ratione etiam illi iacundi sunt. Si vero cibis ac potibus opus habuerit, tunc quidam, pro hac ratione etiam corpus trahet ab ipsis fontibus, donec humor paucior quàm oportet sit, & tunc facit appetit.

Potes cor-
pori submi-
strat, non
soli.

Quo pacto
luc quid
trahat.

Cur enim
multum
sumptum
pius et pe-
tuntur.

Locus bilis
fel.

Caput pi-
tuitosus locus;
cor sanguis-
um, lien a-
quosus.
Vena iu-
gularis.

Cur cor non
afficitur,
caput & li-
en multum

Quo pacto
humores in
corpore mi-
nuantur.

ne appetit homo aut edere, aut bibere tale quid, quod por-
tionem illam expleat, ac reliquis adaequet. Et propter eam
multum cibi sumptum aut bibimus, quandoque adhuc cibum
aut potum appetimus, & nihil aliud libenter edimus, quam
quod appetimus. Postquam autem comedimus, & adaequatis
facit humor, his peccatis & in ventribus, & in corpore, tunc
cessat appetentia. Atque hinc de hoc à me dicta sunt. Quia &
hoc se ita habet, quod ad folliculum in hepate, sola bilis a ci-
bis ac potibus seceratur. Venulae enim quum debiles & te-
nues sunt, alium humorem trahere non possunt, qui grauior &
crassior existit: simul non est ea loci capacitas, ut alius hu-
mor in hoc folliculo consistat: & est hic locus maxime san-
guinis bilis secundum naturam, & ideo in ipso nullus alius sit
morbus, quam is quoniam homines Cai diogni, hoc est cordis
morbum vocant. At caput, & cor, & splen, de omnibus humo-
ribus participant. Vnum quodque, tamen si non aegrotet, pluri-
mum de relictis participat, iuxta suam ipsius naturam, & caput pi-
tuita, cor sanguis, splen aqua. Trahunt autem & de alio humo-
re venae in se ipsas amplius & crassius, & instar pampini retorte
existentes, ita ut ubi trahant, alius humor abum sequatur. Et
cordi quidem propinquant venae iugulares crassae, ad quas cito
distribuntur, ubi illi amplior quam commodus est humor acce-
dat. Hic vero ad reliquum corpus delegit: & simul ipsum cor
solidum est ac densum, ut ab humore non aegrotet, & propter eam
nullus morbus in corde oboritur. Caput autem & splen maxi-
me sunt morbis obnoxia. Aegrotant enim & ab his quae à sa-
nitate insunt, quum plura quam opportunum est, accesserint.
Aegrotant ite ab aliis humoribus. Venae enim in ipsis crassae
ac multae sunt, & ipsa quoque venola sunt ac caua, & alius
humoribus recipiendis capacitas in ipsis sit, paulatim nimis
runt accedentibus, & ad eum humorem qui à natura inest, so-
amini fecerunt. Quemadmodum in vase magno amplior capa-
citas est quam in paruo. Sic sane & in capite, aut in splen, tes-
te habet. Magna enim capacitas maxime in ipsis est. Si vero
replet & fuerint isthic humore venae, ab ipso sane in illis mor-
bus oboritur. Atque hinc mihi de hoc nunc dicta sunt. Volo
autem melius declarare, quomodo unusquisque horum hu-
morum in corpore paucior fiat. Quatuor equidem humores
esse demonstravi hominem ledentes. Quatuor item ipsorum
fontes.

A fontes. Quatuor quoque esse dico locos, per quos homo de sin-
guis his expurgatur. Sunt autem hi, omentales, podex, vrinæ locus cor-
meatus. Et ubi humor aliquis attingens copiam tractus fue-
rit, si his locis homo depurgetur, nullus ipsum morbus aucto-
lo premit. Et si venterculus plenus fuerit, liquecente corpore
ab humore, defluit ad ipsam, & extra se se perit, non in lo-
cum locorum, & propterea humor paucior sit in corpore. Cor-
pus enim velut & antea dixi, venterculo retribuit, vel vacuus
fuerit, & si uentur de ipso, ubi plenus existit. Atque haec à me di-
cta sunt, quomodo & cui pauciores sunt humores. Et si morbi
atque agentes. Qui, modo videri & cum laetitia degat, referat. Sanitas quum
postquam comedit ac bibit, & humor ad corpus peruenit, et
quo dictum est modo, ammittit aliquid ei, qui in corpore
tunc ei qui in corpore sit, & nec de qua accesserint, in corpore
manet, postmodum vero alius humor ad ipsum accedit. Atque hi
quidem duo sunt dies, sed in corpore amittit. Et alter
qui denique humoris duo dies sunt alteri vias. Et qui, quidem
postmodum accedit, manet in corpore, ut qui in crassius. Alteri
autem coctus à caliditate diffunditur, & tenuis fiens, per fiera
de ad venterculum accedit, & per omne tempus à rectu expel-
litur. Vbi vero ad venterculum peruenit, cibos in hoc loco co-
quit, & de se sanguinem in corpore facit. Si vero per male sit,
tempore graueolens fit. Tertia vero die venterculus iterum, &
vrina exit, copia ipse libripus aequalis, & consumitur, & aequi-
bris, etiam si in ipsis pars quaedam sit, quo humore manet in
corpore iuxta relictum rationalem, aut autem in corpore de hu-
more de corpore ad venterculum amplius & grauior lentius, qui
videlicet reliquus sunt à secundo, & defertur hoc loco, & qui
quidem est in corpore morbosum, & raris, aut leuiter. Tadi-
cio est autem vrinæ quae si illa ignola est, & qui abibet, et ut
de corpore etiam id quod morbosum est. Et cibi quidem sem-
per postmodum per alium secedunt, humor autem ad tertiam
diem. Hoc modo sanitas contingere solet. Atque si de qua
sunt quomodo, & cui homines sanis degant. Et vero humore
hic si particulatim foras prodiret postmodum, cibi non similiter
ex venterculo graueolentes facti foras prodirent, sed veluti
cocti, & vrinæ potui similis, & corpus semper euacuaretur, &
per omne tempus homo, ubi ventrem exonerasset ac min-
uisset, opus haberet statim potui ac cibo, pro egestationis facta
copia.

Quatuor
locus cor-
pus purga-
tur.

Tertio quo
que in
corpore
tor pro-
deuot.

Quid esset
si haec o-
letaretur.

copiam, si modo validas esse deberet, quum humor sufficiens in corpore non relinquitur, sed una cum iteriore foras prodeat poitridie, aut eadem die, ut si quidem comedisset bene esset. Si minus, & euacuatus, debilis esset, neque humor crassus non pollet, ut postea foras proderet. Non enim sufficiens in corpore relinquitur. Nunc vero aliud exonerantes prope valens, & si per biduum aliud cibi acceperimus, & vivere, & ficeat, quid possumus, & non penitus debilitamur ex evacuatione in hoc tempore. Humor enim in corpore maneat, robustus erit. At si hoc à me dictum sit, quomodo & car fieri non possit, ut humor qui corpori necesse sit, foras egredatur eadem die, imo ne per poitridie. Id porro aliter, si humor plenus quum tuus diebus in corpore permaneat, aut alius multus implens accedat, venit callescentibus ac stantibus, maius malum, aut minus, homini significationem de se præbere: hyeme quidem minus, & postertus: estate vero maius, ac prius. Atque hæc à me dicta sunt, de eo quod fieri solet, si humor in corpore maneat. At vero si corpus cibos eadem die egregetur, non sufficiens humor ut possit, sed essent homines tenues ac debiles. Nunc vero quum maneat cibi ac potus, quandiu permaneat, corpus fruetur sensim de ventriculo etiam hunc, & impletur. Hæc dixi & quomodo, & cur cibi non possint eadem die exire. Si vero cibi maneat in ventriculo, ampliore tempore quam opportunum est, & alij ad ipsos metuant, corpus utique repleatur, & dum preminetur à plenitudine veni, calor ac dolor corpori accellerint, æstate quidem citius, hyeme vero postertus. Aestate enim calidus est aer ambiens, & calidior corpus in seipsum trahit. Et si calido adhuc existente ventriculo, calidior quam opportunum est spiritus homini accedat, nihil miri est hominem ex tali febre, hyeme vero cum frigidum spiritum trahat in seipsum, multo magis poterit corpus repletionem ferre, homine modice ventrem exonerante. Et hæc à me dicta sunt de eo quod fieri solet, si cibi ampliore tempore in ventriculo maneat, & attingi quoque obiter ut declararem omnem humoris ac cibi, & longioris & brevioris temporis differentiam, cur homines ægrotent. Verum de hoc melius tractabo temporis progressum. Revertor nunc iterum de finitate dicturus, qui dicitur corpus hominis humore de cibis ac potibus frui, & prodeum foras

Duos dies
sine cibo
quis daret.

Triuo ex
cibis
oportet.

Si cibaria
statim exi-
rent quid
eveniret.

Quid cibi
re extra
duntur fa-
ciam.

A foras in sano, tum cibi, tum humor, iuxta relatum ratione.

Et si quidem foras prodeat plus humoris, quam de cibis ac potibus accersit, homo attenuatur. Prodit autem foras plus quam de. accersit ob hanc causam. Si in quiete degat homo, & non laboret, malum aliquod in corpore non. Verum si per aliam causam quæ multa est, non ledit valde. Malum vero, quod huiusmodi est. Postquam aliquid ex his quatuor corpori accedentibus advenit, & totum, non ita multo corpus callescit sensim, ut non valde letatur, & huiusmodi in ventriculo, & cibum homini inuicem lum facit. Si vero humor alius, alio copiosior fuerit febris ex hoc homini oboritur. Verum de hoc ex alio paulo post tradam. Quandoque etiam ubi, cibis succubus est, homo attenuatur. Causa vero eadem est. His autem sentibus, plus humoris extra prodit, quam succubatur. Et propterea in quiete legenti contingit ut attenuetur. At vero laborantibus hominibus eadem corpus callescit. Et hoc à laboris callescente, cum humor in ipso diffunditur, tum attenuatur. rationis morbus oboritur. Quum autem inutilis fiat humor, & ad ventriculum, & ad vesicam defluit, hæc autem foras expellunt. Pars vero ipsius extra exhalat, per internam corporis raritatem. Pars autem quæ adhuc intus manet, sudor fit, & per corpus foras procedit. Eodem modo & exercitationes nunc quum idem efficiunt quod labor. Si vero etiam non paucior fuerit humor eo qui prius exiit, acceditque insuper alius à cibis ac potibus, attenuatur propterea homo paucior autem accedit, si non aliud quid edere poterit, & si neque laboret prioris laboris aut exercitationis ratione alij aliis pauciores sunt. Ceterum bonus corporis habitus accedit ex esu, hac de causa. Postquam efficitur est tempore humor, & in prioris labore prius egressus est alius alio copiosior, & vnius alius alius valde superatur, homo repletus fit. Et si quidem à multis valde superetur, febris ex hoc modo oboritur. Si vero à paucis parum superatur. Sed & corpus hoc non ideo suffere ac tenaciter potest, humiditate enim vbi in corpore existente, calorem exolvit. Callescit enim corpus, felix, & si quidem modicum fuerit id quod affigit, tertia die calens. modo dimittit per duas autem continet. Si vero copiosius, quarta die, per quatuor vero tenet pro ratione. Atque hoc modo morbi per dies iudicantur. At si dimiserit febris in imparibus diebus

Quid ex
latente pot-

Morbis
decreta.

diebus, & sanus homo fit, & moritur. Qua de causa, paulo **D**
 Cardiebus post dicam. Nunc autem referam cur febris dimittat. Sic autem
 non paribus sentio, Quaecunque febris de corpore hominem corripuerit,
 necesse est tertia die humorem aliquem exire de corpore,
 aut in alio quopiam impari die, iusta rationem antea tractatam.
 Non enim exit prius quam alius bonus de ventriculo ipsi ac
 cedat. Nam tertia die, & postera die corpus trahit de ven-
 triculo, quicquid ipsi in seipso dimiserit priorie die, nisi ven-
 triculus id expulerit & alium humorem habuerit, quod sa-
 ne malum homini esset. Si vero dimiserit febris tertia die
 eodem modo dimittit quo etiam eadem die, vel et ceterum est.
 Atque ita quidem contingit, ut febris de corpore fiens, tertia
 die remittat. Dico autem etiam si quarta die, aut septima, aut
 nona remittat, eodem modo dimittit, quemadmodum & tertia
 die. Item si alimentum febris contingit, secundum
 locos quos paulo antea dixi. Vbi enim humor copiosior per-
 ualuerit, bono liberatur a febre. Dimittit autem febris in die-
 bus imparibus ex de causa. Quod videlicet in paribus die-
 bus trahit corpus de ventriculo in imparibus vero dimittit.
 Ventriculus autem extra propellit in homine sano, iuxta hu-
 iusmodi necessitatem morbi in imparibus diebus iudican-
 tur. Atque hac quidem ratione homo febricitans sanus euadit.
 Assero autem & quod doleant maxime homines agroti
 in imparibus diebus, propter hoc & secundum rationem fieri.
 Conturbatur equidem homo quum febricitat. Cuius rei
 signum est, quod horror aliis atque aliis per corpus transcur-
 rit. Hoc vero non sane ita cogeretur, si non conturbaretur hu-
 mor, & de ipso aut plus, aut minus secerneretur, & alius alio
 superaret. Conturbatur autem maxime in imparibus diebus
 quum agrotat. Sed & horror maxime tunc fit. Habet enim
 se res hoc modo. De humore affligente expellitur aliquid ex
 corpore, a recentissimo humore superatum, & procedit ad
 alium infernam, & alius ipsa una cum affligente calefcit, su-
 sciens in seipsam magis quam priorie tempore. Hoc autem
 maxime fit in morbi iudicatione. Et si paulatim corpus ad
 alium dimiserit, & non multum fuerit id quod hominem af-
 fligit, & alius, & corpus, calorem susterre in iudicatione po-
 test, & homo sanus euadit, ubi humor affligens egressus fue-
 rit, & is qui febris alimentum prebuit consumptus, & sanus prius
 fuerit.

& lucrit. Atque hac ratione propter relatas a me causas, homo **S**
 agrotus sanus euadit. Nunc vero referam cur moriantur ho-
 mines in imparibus diebus. Sic autem sentio. Si multum fue-
 rit id quod affligit in corpore, in ipsa quam oportet tunc est,
 & acuatior rationem turbatur ad ventriculum, & quum co-
 posui calorem suae terre corpus eo fruitur, & graueolentiam
 ei caliditatem fieri necesse est, quum neque in corpore, pra-
 de utilitate, nimirum omni humore morbo existente, quum
 tum trahere, propterea in ventriculo sua refrigerentur,
 quicquid est humoris vitalis id foras exhalatur, ita homo
 moritur. Non enim superat alius humor, sed tota in morbo
 loqui in illo est eleuatus ac consumptus a febre exhalant ac
 perspiratur. Atque hoc modo in imparibus diebus maxime
 dolor affligit. Neque est quicquam in hoc non ut mori. At ve-
 ro quod in humor turbetur in istis diebus hoc tunc est. Qui-
 busque iam a febre continua correpti, & in hac vi sunt in
 diebus paribus, hi nimium purgati nunquam sunt. Qui vero
 in diebus imparibus medicamento forti vti sunt, nimium pur-
 gati sunt. Multi vero etiam perierunt nimium purgati. Pro-
 inde priores Medici in hoc maxime peccarunt. Medicamen-
 ta enim exhibuerunt in diebus imparibus, homines pere-
 merunt, non scientes quod hac res se ita habet. Humor enim
 in corpore agroti magis turbatur in imparibus diebus, ni-
 mirum corpore humorem ad ventriculum transfundente. Et si
 quis iam turbatus, adhuc magis perturbet medicamento im-
 misso, nihil miri est ex talibus hominem perire. Quum & vlcus
 si curentur, maxime in his diebus inflammatur. Venit enim
 humor ad omnes venas quum turbatur, easque replet. Et ubi
 ad vlcus peruenit, si quidem non curetur, & pus exitum ha-
 beat, expellitur ab humore qui in turbatione accessit, & vl-
 cus furas expurgatur. Si vero curetur, pus exitum non habet, &
 isthic una cum eo qui accessit permanens, dolor inducit,
 & cum circa vlcus attollitur, ex illo si quidem in cruribus
 habuerit vlcus, attolluntur venae quae in iuncturis crurum
 existunt. Si vero in manibus, quae in manuum iuncturis sunt, &
 ex hoc glandularum tumores fiunt. Quibuscumque vero homi-
 nibus febris incidit, si nihil aliud male habeat homo, a pri-
 uore quam oportet existente humore incidit, & vena nulla de
 pleat, dolorem ac calorem vlcera inducunt. Hoc autem cal-
 causum fiat.

Dispari-
 bus dicitur
 omnia hanc
 quod in di-
 scernuntur

Cur febris
 nulla de
 causis fiat

Labor
quid fa-
ciat.Disparia o-
mnia de-
scribit.Morborum
causae.Signa fe-
bris mali-
ciae.

Simile.

fa. tum, etiam reliquum corpus calefacit. Atque hoc modo caliditas ad vlceras peruenit. Calefcit enim corpus, & vlceras ab humoris commotione. Et labor talia efficit. Liberantur autē vlceras ab inflammatione quinta die, & iuxta horum dierum rationem, prout etiā vlceras fuerint magna, & tertia, & quinta, & septima, & nona, & vndecima. deinde abfoluto primo circuitu, rursus fecundi principium tertia fequens hinc est, quae à prima, decimaquarta est. Maxima verò vlceras decimaquarta die ab inflammatione liberantur. Atque haec ratio docet morbos in imparibus diebus iudicari, & humores in sano homine tertia die exire, sterqus autē secunda. Et haec tertia die contingentia mutuū inter se testimoniū praebeant, quo res se ita habeat. Atque ita mihi hic sermo vniuersus ad summū perductus est. Nunc verò exactius referre volo, cur homines egerint, similesque, cum hoc sermone dicam quae sint principia morborum, & qualia vniūquodque ipsorum efficiat. Sic autē assero. Si cibi plures quā oportū est, qui iam concocti sunt, intus maneat, & homo non purgetur, & alij cibi superingerantur, corpus ab humore priore ac recenti repletū calefcit, & febris ex hoc homini oboritur. Verum febris hoc modo fiens, nō periculosa, neque fortis est, in qua humor aequalis est, copia paululum vberiore nos affigens. Si enim hoc ita se habuerit, & quis admodum validus sit, & quae comoda sunt, adhibuerit, sanus euadit. Vnus autē morbus solus est ex omni humore, & septem signa habet. Nā & rufus ipsum habet, quae & debilis & sicca est: & venter durus sit vtpote & stercore intus contento: caput grauat: & vomit: & febricit: & vrina non probē prodit. Haec septem signa huius morbi sunt ex omni humore fiens. Si verò alui egestione non prodeunte, vnus ex alijs humoribus superet, melius deget homo. Et si quis febre fiens ab omni humore, non adhibeat idonea, inualefcet morbus quantum ipse humores superauerit, hoc modo. Calefcere sanguine exhalat maxime per hunc humor aquosus, qui febris est infestissimus. Relinquitur autem pinguis ac leuis, qui est biliosus, & febris maxime nutritissima est. Exhalat autem hoc modo, Velut si quis aquam & oleum in vase aeneum infundat, & ligna multa subiecta ad multum tempus exurat. Aqua enim multo paucior erit, ex vase enim exhalabit: oleum autem paululum immi-

nuerit. Nā aqua praerantitate ab igne attenuari potest, & leuis reddita exhalare. Oleum vero ut pote quod est coniunctū ac densum, attenuari non potest, neque similiter ut aqua exhalare. Sic sane & in homine se res habet. Aqua enim calefcere corpore foras exhalat. Biliosus autem humor, ut qui coniunctus est ac densus, non similiter attenuatus exhalare potest. Verum attenuatus hic biliosus humor, corpus magis calefcere facit. Copiosius enim & melius alimentū febris bilis suppeditat, & prorumpens aut firmata in corpore, morbum superapriora corroborat. Atque haec quidem dicta sunt de eo quod afficitur homo, si non purgetur & citetur. Si vero non ipsa copia praua fuerit, siue semel multa fiens, siue paulatim colligatur, reliquum corpus dum hoc fit praerobore sufferre potest, donec principium aliquod superaccedat. Atque hoc sane modo morbus fit, si homo à coriosiore fiens à humore non expurgetur. Principia ex quibus sunt morbi tria sunt. Et vnum quidem iam à me relatū est, qualia & quod afficiat in corpore demonstravi enim quomodo & cur a groter homo, si non purgetur. Alterum est, & contingit ut ea quae ex caelo obueniunt, inepta & praeter victus rationē sint. Tertium est, si violentum quid accadat. Violentum autem esse dico, & casum, & vulnus, & plagam, & laborē, & si quid aliud est huiusmodi. Horum verò principiorum maximum est Violentia si magna fuerit: si verò parua non ita maximum. Secundū est si non purgetur homo. Tertium, si quae ex caelo obueniunt inepta fuerint ad sanitatem. Proinde diligenter ab his se custodire oportet. Singula vero talia in corpore faciūt qualia ego dicturus sum. Equidem si vulnus fuerit, manifestū est quod caro dissecta est, & vlcus factum est. hoc autē morbum esse dico. Si verò contusio fiat, homine percusso, aut lapso, aut aliud quid tale perpesso, & tumor oboritur, sanguis statim praeracilla. Violentia calefactus, & venis hiantibus illapsus, nō habēs exitū praeracilla, quo ibire possit, cōglobatur: & propterea tumor fit, & tādiu adest, donec depurgatus fuerit. eo modo quo de locis depurgari dictum est aut etiam per ipsum tumorem, & siue per chirurgiā, siue sine ea, sanguini transitus fiat aut per tempus suppurato aut nō. Sed & labor tale quid efficit. Quā enim homines laborant, quibus sane maxime sanguinis affusio contingerit, illic firmatus ac calefcit, & ex hoc dolor facit.

Tria mor-
borū prin-
cipiaTumoris
causa.

A = obo

oboritur. Si verò hæc quidem superarit homo, verum multa copia labor accedat, & alius ac vesica non breui copiam expulerint, febris sanè ex hoc irruerit. Et si quidem prior humor æqualis fuerit, nequaquam. Si verò in labore ipsorum plurimus in corpore permaneat, superat ille. Atque hæc à me dicta sunt de violentia, qualia in corpore efficit. Et hæc quidem duo sunt principia, Violentia, & plenitudo, quæ si non purgentur homines, corpora calefaciunt. At verò quod ex celo obuenit principium, inceptum fiat in homine, si perat aliquid humoris, & velut ad morbum calefacit & frigefacit prius si fieri contingat. Dicam autem prius de eo quod calefacit. Sic igitur sentio. Si in eodem homine fuerit aliquid morboſi, quale in priori dixi & ea quæ ex celo obueniunt, incommoda fuerint, & caleſcat homo, turbatur humor omnis in corpore caleſcens. Hoc autem violentia facit. Et si quidem depurgetur homo, humore illo turbato, ſecernitur quantum eius plus quam commodum eſt, redundat. Et habet hæc reſ ſimilitudinem ad id quod Scythæ faciunt ex equino lacte. Lac enim in caua vaſa lignea inſuſum concutiunt. Illud autem dum turbatur, ſpumefcit ac ſecernitur, & pingue quidem, quod Butyrum vocant, quum leue ſit in ſuperficie conſiſtit: graue verò & craſſum, deorſum ſidit, quod etiam ſecretum ſiccant. Vbi verò concretum ac ſiccatum fuerit, Hippacen ipſum vocant. At ſerum lactis medium locum tenet. Sic etiam in homine, dum turbatur humor, quicquid eius eſt in corpore, à principiis quæ dixi, diſparatur. Et in ſuperficie quidem bilis conſiſtit.

Qui humor pituita
res febre
creant.

Leuiſſima enim exiſtit. Secundo loco ſanguis. Tercio Grauiſſimus autem horum humorum eſt aqua. His verò ita ſe habentibus, quiſque ex his in morbo plurimus fuerit, in principio ſiente turbatione, deuenit ad locum, ubi plurimus eſſe poſſit. Verum in turbatione, ſpacioſa capacitate ſiente, ſecretus diſtrahitur, & calefacit corpus.

Aut aliqua corporis parte firmatus, vñ cum alio humore, cum quo eſt in alio loco, dolorem ac calorem exhibet.

Qui verò calefactus eſt locus, inſuper etiam reliquum corpus concalefacit, & ex hoc febris oboritur. Et oboritur magis à bile, & pituita, & ſanguine, calidiſſimi enim hi humores exiſtunt. Et ſi quis horum in aliqua corporis parte firmatus

A firmatus fuerit, vñ plurimum morbus illinc nominatur, & cognomen habet. Caterum ab aqua non valde fortis febris oboritur, neque diuturna. Nā igni non bonum alimentum aqua præbet. Atque hæc quidem de hoc dicta ſunt. At verò ante turbationem, non habet multus humor quò præcedat, ſed ſurſum ac deorſum voluitur & diſtrahitur alij humori permixtus. Omnia enim plena exiſtunt. In turbatione verò euacuatur. Verum aliud alio magis euacuatur. Et multus humor ſuum locum occupat, & alienus alij nō ammiſcetur, ſi firmatus fuerit priuſquam ille viribus adæquetur. Poſteſt autem ipſe ad æquariſ qui ab ipſo poſtea ad morbum ſuperacceſſit, donec purgatus fuerit locus qualicunque purgatione. Si verò multus fuerit affigens humor fruitur: & conſumitur ad morbum etiam alius qui prius ſalubris erat. Et tali modo homo moritur. Fruitur autem, ſi morbus non amplius ſufficiens alimentum habuerit, & conſumitur ab humore qui in loco dolente exiſtit. primum enim propinquum aſſumit, deinde longius depaſcitur, donec conſumptū fuerit, & non amplius ineſt in corpore alimentum. Alimētum autem eſt homini humor leuiſ. Quemadmodum igitur vt certum eſt, putrefactio primum paulatim fit, ſi maximè caleſcat. Poſtea vbi iſtic alimentum putrefactioni non amplius ſufficit, depaſcitur de ſano, initio ſumpto à proximo, ad totum corpus, donec totū quicquid carnoſum eſt, putrefecerit, poſtquam verò in totum depaſta eſt, alimentum putredine conſumitur. Sic ſanè etiam in morbo. Sumpto enim à loco illo initio, vbi iſtic alimentum ſufficiens nō amplius ineſt, depaſcitur vltèrius, à proximo initio factò. Poſtquam enim per totum graſſatus fuerit, alimentum morbo conſumitur, & alius ſalubris humor non ſuperat. Et ſi hoc fiat, homo moritur. Quin & in turbatione, vbi hic ſalubris humor amplior locum occupat, & non firmatus fuerit, ſed voluitur ac diſtrahatur, non amplius alij miſcetur ſed ad morbum conſumitur, ſi non depurgetur. Deinde venæ ſuperimplentur. Valde autem impletæ, nihil ex ſeipſis remittunt, priuſquam ſpacioſa capacitas ipſis contingat. Quemadmodū vbi quis vehementer percuffus eſt, ſanguis ſub plagā ſubtrahitur, nimirum venis à plaga euacuat. Poſtquam autem carnes veluti ſpongia fuerint repletæ, non amplius reſiſtunt.

Hydrops
febre
leuem & nō
longam fa-
ciat.

Qui equen-
tur ſuper-
uenientia.

Mortis cau-
ſa.

Simile.

sed continent in seipsis, donec in loco aliquid ab ipsis euacuatum fuerit. Quum enim collectus fuerit sanguis, præ copia viâ interceptit. Quemadmodum si quis vas olearium coriaceum angustî oris oleo impletum, in osculum verrat è directo, & si hoc fecerit, oleum ex ipso prodire non poterit: viâ enim ipsam oleum interceptit, utpote multum & acervatum incumbens. Si verò quis ipsum vas inclinet, libera erit via osculi intercepta, quæ effluet oleum ex ipso. Idem fecerit etiam aqua in mensa. Ita sanè etiam vbi multus humor in corpore præ turbatione locum occupavit, & venas impleverit, non amplius ab ipsis discedit, priusquam vbi locus vacuus est, alimento à morbo consumpto. Atque hæc à me dicta sunt de hoc, si in corpore quid fuerit unde morbi gignantur, redundantibus etiam aliis: & quomodo principia efficiant calorem & turbationem humorum deducunt ad morbum. Nunc verò dicam quæ efficiant ea quæ ex cælo nobis obveniunt, si ad ea quæ in corpore generata sunt, inepta fiant, & quum humorem in corpore superarint. Affero autem partem humoris in homine, vbi liquidus fuerit, conglobari ac spissari, donec morbum pepererit: partem verò dilatarî ac secerni. Habet autem & hæc affectio similitudinem ad lac. Si quis enim succum in lac immittat, frigiditas in ipso oborta, lac in spissat & conglobat. Ac circum inspissatum, serum est. Sic etiam in homine humor, frigiditate in morbo oborta, cõglobatur & inspissatur. Circum ipsum verò aquosum humorem, adhuc etiam alius humor, quanto copiosior fuerit in alio corpore, ammixtus est. At si quidem ad aluum deuenierit, stercus conturbat, & tormen in aluo inducit, & foras pertransit, nullo magno damno illato. Si verò non ad aluum deuenierit, firmabit se aliqua corporis parte, vbi ipsi plurima capacitas erit. Volutatur itaque exquirens sibi ipsi loci capacitatem. Et quod quidem aquosi humoris de conglobatione secretum est, utpote frigidissimû ac grauissimû in corpore existens, ad infernas partes descendit, & circum ossa ac nervos volutatum, adhuc magis corpus ad inflammationem perducit, & clarum est quod circa nervos, & præsertim circa ossa, aquosus humor, qui humorem facit, existit. Circa osseas enim corporis partes, homo maximè riget, & capilli erecti stant, contorta cuticula, ac sicciore fiene quam priori

Hydrops.

Horroris
caussa.

A priori tempore: Nimirum aquoso humore isthic deficiente, & circa ossa obuoluta. Atque hinc sanè solus ille locus vbi primo tempore erat, humorem facere nō potest, unde etiam rigor oboritur. At verò reliquus humor qui equalissimè crassus est, partim quidem in toto corpore est, partim verò quantum abundauerit, si quidem aluius plena non fuerit, & quod affigit modicum sit: quandoque ad aluum deuenit, & nullum magnū damnum inducit, & aliquando quidem febrem nō inducit, aliquando verò debilem & innoxiam, & quod affigit vñ cum stercore exit. Si verò aluius plena multum quod affigit habeat, periculum est ex ipso morbi aliquem fieri, si alicubi se firmer id quod affigit, aut ad latus, aut ad viscus, aut alicubi aliam partem concalescat, quo primum illum humorem simul turbet. Qui verò non valde ex calore ab aquoso humore victi sunt, utpote qui circa ossa, & prope medullam cõsistunt: hos progressu temporis magis lædet, primum quidè in illum ipsum locum, deinde ipsi propinquum, & semper vltimus depascitur, & aluius ipsum assumit, ut quæ calida sit, & postea tum aluius, tum lædens humor, adhuc magis calefacit. At humor crassus calefcens primum diffunditur, is qui propinquus affigenti existit, diffusus autem aquoso humori affigenti miscetur: deinde in concussione corporis inauior redditur, & tam diu rigor tenet, quandiu aquosus humor alij humori ammixtus est. Quin & febris hoc modo generata oboritur. Affigenti ad locum firmata, calefcens corpus febrem in se suscipere cogunt: & ab affigente, & ab aluo calefactum, reliquum aquosum humorem superat. Atque sic febris fit post frigus, si qua corporis parte copiosior humor formatus fuerit. Si verò volutatur ac distrahat, tali modo febris oboritur. Post frigus febris volutatur, maximè affigens circa aluum & supernam, & infernam. Isthic frigus febris fit, enim plurima loci capacitas existit. Dum autem volutatur, primum propinqua calefcunt, & viscera, & quæ in aluo sunt. Postea etiam alius humor diffusus calore fruitur, & aquoso humori miscetur. Atque febris post rigorem hic fit, vbi affigens volutatur, Imò etiam vbi firmatum fuerit reliqua corporis parte. Et hæc à me dicta sunt quomodo, & quando, rigor morbosus fiat, & quomodo, & ex quali necessitate febris post ipsum irruit. Et quæ sint principia morborum, & qualem

Venter plenus
vel vacuus
quid faciat.Quod post
frigus febris
fiat.

A s lem

Lumbrici
qui excre-
tur.

lem vnumquodque ipsorum morbum in corpore inducat, & d
quomodo & cur in diebus imparibus morbi iudicantur. Et
vnde homines sani sint, & vnde agrotent, & quomodo bilis
& pituita, copiosior & paucior fiat. Itemque alia multa quae
in ipsa natura humana sunt, demonstravi, quae sane hie fer-
mo exigebat. Atque haec ita relata finem habent. Nunc au-
tem de lumbricis latis dicam. Affero enim ipsos in puero
dum adhuc in utero est nasci. Postquam enim semel ex utero
egressus est, non tanto tempore sterco in aluo manet, ut
ex eius diuturnitate ac putrefactione, tante magnitudinis
animal generari possit. Excernit enim semper hesternum
sterco per omnes dies, si sanus homo esse debet. Tale vero
animal nasci non possit, etiam si multis diebus homo sterco
non egeret. Multa enim nascuntur dum puer in utero est,
hoc modo. Vbi ex lacte & sanguine computrescente ac re-
dundante, utpote quod dulce est, pus factum fuerit, feruidum
animal isthic generatur. Nascuntur autem & rotundi lum-
brici isthic eodem modo. Signum vero quod haec res ita se
habet, hoc est. Postquam in lucem editi sunt pueri mulie-
res ipsi in cibo offerunt medicamenta, quo sterco ex inte-
stino exeat, & non comburatur, & simul ut intestinum dila-
tetur. Vbi vero cibum obtulerunt, multi sane pueri & ro-
tundos & latos lumbricos vna cum primo stercore excer-
nunt. Si vero non excreverint, fiunt etiam insuperque na-
scuntur in ventribus. Et rotundi quidem pariunt, lati vero
non amplius, etiam si quidam ipsos parere dicant. Nam ho-
mo qui latum lumbricum habet, velut cucumeris semine ex-
cernit alias atque alias, vna cum stercore ipso, & sunt homi-
nes qui hoc lumbrici partus esse dicunt. Mihi vero non re-
ste dicere videntur qui talia dicunt. Neque enim ab vno
animali tot pulli generari possunt: neque ea est loci in inte-
stino capacitas, ut partus educare queat. Augescente autem
puero, augescit etiam lumbricus in intestino, ab his quae in
ventriculo ingesta sunt, & aequalis sit intestino, quibusdam
in pubertate, quibusdam posterius, quibusdam paulo prius.
Et postquam intestino adaequatus est, similiter augescit, &
quanto maior factus fuerit, vna cum stercore excernitur de
intestino recto, & excidit velut cucumeris semen, saepe ve-
ro etiam maior. Quibusdam vero ster facientibus, aut la-
boran

Lumbrici
non gignit.

A boraantibus, & ventriculo calescente, deorsum descendit,
ipsique prominet ex podice inflatus, hocque facit, & de po-
dice rescat, aut retrocedit. Signa vero quod non pariat,
sed ita habeat velut ego dico, haec sunt. Si quis curet homi-
nem latum lumbricum habentem, & medicamentum dede-
rit aut potionem, siquidem fuerit homo bene praeparatus,
totus rotundus factus ad pilae figuram exit, & homo sanus
evadit. Si vero ad medicinam haereat, recta pars de lum-
brico abruptur, longitudine duorum aut trium cubito-
rum, aut etiam longe amplior, & ubi abruptus fuerit per mul-
tum tempus signa cum stercore non prodeunt. Postea vero
augescunt. Atque haec argumenta sunt, quod lumbricus la-
tus non parit sed abruptur. Est autem species ipsius, qua-
li alba intestini rasura. Signa habet haec. Cacat alias atque
alias velut cucumeris semen, & ubi ieiunus est homo, exilit
ad hepar alias atque alias, & dolorem inducit, & quandoque
spuma ori insuunt ubi a.) hepat affluit, quandoque non. Qui-
busdam etiam vocem interceptit, si fortiter ad hepar intrat,
& valde multa spuma ex ore fluunt, paulo autem post sedan-
tur, & tormea multum in ventriculo alias atque alias obori-
untur. Quandoque etiam ad dorsum dolor incidit. Nam & hic
aliquando firmatus innititur. Haec lumbrici latis signa sunt.
Contingit & hoc. Qui hoc animalculum habet, in toto qui-
dem tempore valde debilis fieri non poterit. Vbi vero debi-
lis factus fuerit, viz reualefcit. Latus enim lumbricus partis
alicuius particeps fit, ex his quae in ventriculo ingesta sunt.
Si quidem igitur curatus fuerit iusto modo, sanus fieri pote-
rit. Si vero non curetur, sua sponte non erit. Mortem tamen
non inducit, sed censescit. Atque haec a me dicta sunt de lum-
brico lato, vnde nascitur, & quae morbi ipsius signa sunt. Ca-
lculi morbo principi imoboritur a lacte, ubi puer
lacte impurum legit. Lactem autem in nutrice impurum fit, si pi-
tuitosis cibis ac portibus, & alimentis impuris nutritur.
Conferunt enim omnia in ventriculo illa hencia in ipsa ad
lactem. Habet autem & haec res se hoc modo. Si nutritus non sana
fuerit, sed biliosa, aut aquosa, aut sanguinea, aut pituitosa:
Lactem etiam malum puero generatur. Consentient enim cor-
pus & ventriculus. Plurimum vero ipsi ad lactem cedit, de eo
quod ipsa plurimum in seipso habuerit. Et puer si de nutrice
lactem

Longus
lumbricus.

Lumbrici
signa.

Calculus
puerorum
vnde fit

Lapis in
vesica qui
fit.

Similiterq;
ferrum fit.

Calculi di-
versa cau-
sa.

Quinque
calculi si-
gna.

lac non purum suxerit, sed biliosum velur dxi, morbosus fit & ac debilis: & in presens maximè affligitur, quandiu lac prauum ac morbosum suxerit. At vbi suxerit lac non purum, sed terreum & pituitosum, & habuerit puer venas de vetriculo ad vesicam tendentes amplas ac attrahentes: procedit autem & quod bibit nurrix, & lac in ventriculum pueri, tale quale trahit à vetriculo de lacte, in totum similiter prout venæ ad ventriculum detrudere possunt: si quid sanè in lacte non purum fuerit, id quod vesica fruitur lapis fit tali modo, velut in aqua non pura in calice aut vase aëneo turbata, & rursus sedata, fex acervata fit in medio. Sic sanè & in vesica de vrina non pura existente. Et non per vrinam eiicitur, vt quæ in cauo sit loco, & maximè acervata siens, præ dolore per mictionem non pertransit, & à pituita cruda coërescit. Glutinum enim fit pituita ad fecem ammixta. Et primum parua lanugo superstat, deinde quod accedit arenosum fit, glutino siente pituita, quæ est in vesica de lacte, & augetur, & quicquid humoris in glutinatione accesserit, emingitur. Rursus autè fex solida fit, & lapidis speciem accipit. Quemadmodum ferrum ex lapidibus ac terra dum coëburuntur fit. Et in prima quidè in ignem immisione, coëglutinati sunt lapides cum terra ad ferri recrementum. At vbi iterum atque iterum in igne immissa fuerint, recrementum quidem foras decedit liquefcens ex ferro, id quod ita fieri oculis videmus. Ferrum autè in igne relinquitur, & recremento decedente sublidet, fitque solidum ac densum. Sic profecto etià fex in vesica, dum pituita glutinum fit, emingitur id quod ab vrina liquefcit. Fex autem sublidet, & densatur, ac solida fit velut ferrum. Vbi verò sublidet ac solida facta est, sursum ac deorsum in vesica volutat, & feriens vesicam dolorem inducit, & si vehementer feriat ac vlceret, aliquid de ipsa aufert. Verum id quod insuper affertur, adhuc magis quam id quod arenosum decelat, concretionem efficit. Atque tali modo fit lapis de lacte in vesica: & si puero anxietas aliqua ab hoc oboritur, aliàs atque aliàs, vbi meiere vult, vrina meatu apprehendit. At si puero iam adulto lapis gignatur ex terræ esu, dolor non adest ipsi priusquam ipse sibi ipsi cibum deligat. Et hæc à me de hoc relata sunt. Caterum morbus signa quinque habet. Nam vbi meiere vult, dolore affligitur, & vrina paulatim finit velut

A lut in vrina stillicidio, & est suberuenta, nimirum vesica à lapide exulcerata, & vesica inflammata est. Verum hoc signum inconspicuum est, indicat tamen summa pars præputij. Quandoq; mingit arenosa, verum à talibus, qualia ego dicam. Encit autem aliquando lapides duos, aut etiam plures paruos, generatos eodem modo, velut de vno dixi. Fiunt etiam tali modo, Quam lapis fuerit concretus, & profunde subsederit in vesicam in arena separata, ita vt ipsam aduenientem lapidis non assumat in seipsum, sed grauior ac copiosior fiat, vt tamen ipsa ad seipsam non concreseat, etiam sic duo lapides fiunt. Fiunt etiam plures eodem modo. Sed & collitis inter se in agitatione aliquid disparatur, & arenosum per vrinam eucitur. Quod etiam aliquando contingit, vbi arena ad vesicam descendit, & non coaluit. Quidam dicunt quòd potus in pulmonem deuenit, ex hoc verò in reliquum corpus. Hi autem qui hæc dicunt, redarguuntur ex hoc quod dicturus sum, quod videlicet pulmo cauus est, & in ipso fistula est. Quòd si pulmo cauus non esset, & fistula non ipsi adhereret, animalia vocem non ederent. Vocem enim edimus de pulmone, quia cauus est, & fistula ipsi adest. Vocem enim articulant labia & lingua. Verum de hoc exactius in peripneumonte tractatione egi. Caterum hominibus quibus potus in pulmonem ferri videtur, aduert labor, habetque res se hoc modo. Procedit potus in ventrem, à ventre autem in reliquum corpus expenditur. Oportet autè his quæ dicturus sum mentem adhibere. Sermonis argumenta, quòd potus non procedit in pulmonem, sed in ventrem, hæc sunt. Si enim potus procederet in pulmonem, quum pulmo expletus esset, homo non facie respiraret, neq; loqui posset. Non enim esset, pulmone pleno existente, quod resonaret. Et hoc quidem vnum argumentum est. Den de si potus in pulmonem procederet, cibi in nobis sicut existentes non similiter concoquerentur. Atque hæc duo argumenta existunt. Sed & medicamenta alium subducentia, si in potu sumantur, extra ventrem procederent. Habet autè hæc res hoc modo. Quæcunque medicamenta purgatoria sunt aut supernè, aut infernè, aut etiam vtrumque præstant, ea hæc faciunt. Omnia valde vrunt, & fortia quidem ex ipsis, si partem aliquam teneram corporis contigerint, eam exulcerant. Miora verò turbulenta

Qui duo,
vel plures
calculi hæc.

Potus pul-
monem non
petit.

Medicame-
ta quæ a-
ut infernè
gaut.

lentum corporis motum faciūt, quicunque tandem partem occuparint. Si verò aliquod ex his medicamentis in pulmonem perueniret, videtur mihi magis aliquod malum in futurum esse, Pituita enim de capite descendens, cum in valde breui tēpore exulcerat. Tēnax enim & rara res est pulmo, & si exulceratus fuerit, non bene habebit homo ille, ob multas sanē causas. At vero venter à medicamento non exulceratur. Nam res est valida ac robusta, nimirum velut pellis & corium. Et plerique sanē ex Lixye in colis pecorum pelliculis pro vestibus vtuntur, ventribus autem pro vtriculis. Robusta enim res venter existit. Deinde vbi à vino nigro homines repleti fuerint, nigra cretamenta excernunt. Atque hoc omnia argumenta existit. Et vbi alia comederimus, aut aliud quoddam edulium olidum, vrinam reddimus comesta odore reforentem. Et hæc quidem omnia argumenta sunt. Sed & hoc considerandum venit quod dicturus sum. Si quis cyceonem biberit, aut farinam coctam sorbuerit, aut aliud quid enusmodi, & hoc ipsum in pulmonem peruenierit, certe arbitramur ipsum ne minimam quidem tempus viuere possē. Vbi enim modicum quiddam pituitæ in pulmonem peruenierit, aut in fistulam ipsius, multa ac fortis tussis oboritur, ac contumeliosa. Si verò vtrique & vixerit homo qui cyceonem biberit, aut farinam coctam sorbuerit, vbi sanē concocta fuerit sorbitio, videtur mihi multa & foreis caliditas corpori oboritura esse, multusque dolor, ut omnino moriatur homo hoc modo, si illa in pulmonem perueniant. Atque hæc iam argumenta septem sunt. Præterea quomodo lac infantes pueros nutrire possent, si ad pulmonem descenderet? Atque hoc mihi aliud adhuc argumentum est. Et hæc ne produxissem quidem ad sermonis mei confirmationem, nisi multi adeo homines essent, quibus potus in pulmonem procedere videtur, & necesse est ad opinioniones fortiter inharrentes multa argumenta adducere, si quis velit auditorem à priore sententia abducere ac conuertere ut suis verbis fidem habeat. Et propter hoc etiam potus in pulmonem non procedit, sed in venter, quia contigua & annexa est ipsi gula hominis semper hians, & in hac procedit. Et si mal pulmonis fistula velut hederæ solum incubit, quare neq. descendere permetteret in transglutinationem, si in ipsum procederet. Atque hæc mihi de hoc relata sunt.

Procedit

A Procedit nanque potus in ventriculum, & vbi expletus est, splen de ipso suscipit, & distribuit ad venas, & ad omentum, & in decliue deorsum, & in serorum, & ad crura, & ad pedes. Et postquam morbus ex aqua multa obortus fuerit, procedit de ventriculo, & semper ad splenem venit de potu, vbi bibent homo. Contingit autem in hoc morbo, ut neq. febricitent aliàs ex ventre, quam vbi homo sinat, vesica autem & ventriculus non iusto modo excolant, neque conueniente dicitur homo vtatur. At splen subagrorans à ventre de potu trahit. Morbus autem oboritur, & serorum pellucidum fit, & clauiculae, & collum, & pectora attenuantur. Colliguntur enim ab hoc morbo, & humor ad ventriculum defluit, & inferna partes aqua pleus sunt, & venter cibum auersatur, & quandoque valde adstringitur, quandoque defluit. Nec vesica iusto modo excolat, & plerumque horror aliàs atque aliàs per corpus diffunditur, & quandoque febris corripit. Et quibusdam facies tumida fit, quibusdam non. Aliquis etiam tibia tumetur, vbi morbus diuturnus factus fuerit, & aqua illuc et. aut. Incidunt & vigilie & impotentia corporis, ac maxime lumborum. Et postquam est aut vbi etiam paulo an plus splen affigitur, & spiritum frequentem semper enatit. Atque hæc signa hydropsis sunt. Est autem & circa ventriculum solum siue febris corripuerit, siue non. Et venter magnus fit. Et citius reapiuntur aqua. Verum superne corporis partes attenuantur. Las qui ita affecti putantur. At signa omnia debiliora sunt & simul in cruribus aqua non descendit, & dolor tanto minor censetur. Ceterum circa ventriculum solum hydrops & aqua hæc de causa fit. Etenim vbi accretum aqua recessit, & via in principis non pateat ad infernas partes, sed accretum in venter concludatur, nimirum ut quæ respirationem non habeat, neq. seorsum, neque deorsum inuiti potest laud altius quam si quis magnum vas angustii osculi occludat, ac subito ingertat, deinde sensim operculum de osculo detrahat. Et si enim hoc feceris, aqua non effluet foras, neq. enim respirationem habet, sed à spiritu qui intus est, coelusa est. Nā spiritus qui intus est replet vas, & externo spiritui reniatur, & excursus aquæ non datur præ spiritu vas implente, & simul aere incumbente. Si verò quis sensum vas inclinaret, aut fundum perforaret, spiritus de vase exibat. Egresso autem spiritu, o-

Quæ gra-
uissimæ ca-
usæ sunt in hoc mor-
bo.

Subtercu-
lone m-
li signa.

Cur solus
venter tu-
geat.

Sizule.

Libum ve-
licus.

Carlorium
ol. ac etia
lentia.

Lactis etia
capio hos
vtriusque.

Quid pul-
monis fistu-
lam regat
cum quid
eduntur.

Hippocratis Liber

Mulieres
etiam hoc
patiuntur.

cedit etiam aqua foras. Sic sane in hydropo, si quidem per-
spiratio sursum aut deorsum contingat, in principio morbi
transit ad crura hydrops, & ad pedes. Sin minus, isthic solum
volutatur circa ventriculum, Atque ita quidem de his à me
dictum est. Fit autem & mulieribus hydrops in vtero ipso
& signa sanè in ventriculo, & in cruribus, & reliqua signa ea-
dem habet. Et de hoc ipso à me dictum est in morbis mulie-
ribus. Atque hæ tres sunt species morborum ab hydropo.
Fiunt autem in morbi omnes citò difficiles, & omnes citò au-
gentur. Adhuc autem difficiles sunt, si ex alio morbo cor-
pus liquefactum, ad hunc deuenerit. Si quidem igitur subito
occupauerit morbus hominem, moritur, nempe alio morbo
diutissime iam affligente. At ubi etiam alius valde fluids
fuerit, citissime moritur, & sentiens, & loquens. Atque hæc
à me relata sunt de hydropo, & vade oriatur, & quod hæc sint
ipsius signa.

HIPPOCRATIS COI LIBER DE AFFE- CTIONIBVS, IANO COR- NARIO MEDICO PHYSICO IN- TERPRETE.

Hunc Galenus Polybi esse dicit.

IRVM prudentem ratione apud se inita,
quod maximi pretij res est hominibus sa-
nitas, nosse cõuenit quomodo ex sua ipsius
intelligentia, in morbis utilitatem capiat.
Nosse autem conuenit ea quæ à medicis &
dicuntur, & adhibentur corpori suo, etique
diuidicare posse. Atque hæc singula hactenus nosse satis
est, quatenus idiotæ contingere potest. Hæc verò nouerit
quis

De Affectionibus.

193

A quis maximè, si harum rerum cognitione ac studio teneatur.
Morbi omnes hominibus à bile ac pituita fiunt. Bilis au-
tem & pituita morbos exhibent, quum in corpore nimium Morborum
origo.
aut resiccantur, aut humectantur, aut incallescunt, aut frige-
sunt, patiuntur autem hæc pituita & bilis & à cibis, & à po-
tibus, & à laboribus, & à vulneribus, & à lacte, & auditu, &
visu, & coitu, & calido, & frigido. patiuntur autem quum
singula ex relatis, aut non in debito tempore corpori exhi-
bentur, aut non consueti, aut plura & fortiora, aut pauciora
& debiliora. Vniuersi igitur morbi hominibus ex his fiunt.
Oportet autem ad hæc idiotam nosse, quæ par est nosse idio-
tam. Quæ verò artifices nosse par est, ea etiam adhibere ac
tractare. De his autem quæ dicuntur & fiunt, fieri potest ut
idiotæ ex intelligentia quadam coniecturam faciat. Iam ve-
ro vnde singula hæc nosse oportet, ego recitavi. Sin in ca-
put dolores inciderint, huius caput calefacere conducit: ita lo-
vi multa calida lauemus, & sternutatione tacta pituitam
ac mucos subducamus. Et si quidem ex his à dolore libere-
tur, sufficiunt hæc. Si verò non liberetur, purgandum est
caput à pituita. Victus autem sit forbitio, & potus aqua. Vi-
num autem non exhibeatur, donec dolor sedetur. Quum
enim calidum existens caput, vinum attraxerit, dolor for-
tior euadit. Dolores incidunt à pituita, cum in capite mo-
ta cumulata fuerit. Si verò aliis atque istis dolor & ver-
tigo in caput inciderit, profunt quidem & hæc adhibita,
prodest autem etiam, si sanguis à naribus fuerit detractus,
aut à vena in fronte. Si verò diuturnus & fortis in capite
fiat morbus, & purgato capite non decedat, huius caput aut
scarificare oportet, aut venas in circuitu mungere. Ex his
enim solum sanum fore spes est. Aegrotos considerare
oportet statim in constitutionis morborum principio, qua
re opus habeant: & quales sint ut pharmaco purgetur, aut
ut aliud quid, quodcumque tandem volueris, exhibeas. Si
verò omisso principio, ad finem iam verge[n]te morbo exhi-
bueris, in desperato iam corpore, forte quiddam præbere
veritus, periculum est ne magis delinquas, quàm succes-
sim consequaris. Si in aures inciderit dolor, conducit mul-
ta calida lauare, & auribus fomentum adhibere. Et si quidē lo-
ad hæc cessent pituita de capite attenuata, & dolor cessau-
rit.

Capitis do-

Aurium do-

Fauciū in-
flammatiō

Vulvum mor-

Dentium
dolor.

Polypus.

Pleuritis.
Peripneu-
monia.
Phrenitis.

rit, sufficiunt hæc. Sin minus, optimum omnium pharmacū
fuerit, quod in potu exhibitum, sursum pituitā purgat. Aut
purgandum est caput medicamento, quo capitis pituita pur-
gatur. Fit autem & hic dolor, quum intrinsecus ad aures pi-
tuita ex capite allapsa fuerit. Si vero fauces inflammatae fue-
rint gargarismus vti oportet. Fit autem & hoc à pituita. Si
verò gingivæ, aut aliquid sub lingua inflammatum fuerit, hæc
quæ commanduntur vtendum est. Apituita autem & hæc
sunt. Si verò vna dependerit & suffocavit (Quidam hoc
gurgulionem vocant) statim gargarismus vtendum est, præ-
paratis velut scriptum est in medicamentis. Si verò ex his
gracilis non fiat, retrò naso capiti cucurbitæ duæ adhibean-
tur, & sanguinis plurimum detrahatur, & pituitæ fluxus re-
trò reuocetur. Si verò neq; ex his detumescat, scalpello inci-
dito, & aquam educito. Sectio autem facienda est, vbi sum-
mum subrubicundum factum fuerit. Nam si tale factum se-
ctum non fuerit, inflammatur, & aliquando derepente stran-
gulat. Fit autem & hoc à pituita, vbi ex calefacto capite acer-
uatim defluerit. Caterum quod ad dentium dolores at-
tinet, si corrosus fuerit dens, & mouetur, eximatur. Si verò
non corrosus est, neque mouetur, dolorem autem exhibet,
per vitionem resiccatur. Prosumt etiam quæ commēducan-
tur. Dolores autem sunt, quum pituita sub radices dentium
subierit. Exeduntur autem & corroduuntur, partim à pitui-
ta, partim à cibis, si natura debiles fuerint, & cavitatem ha-
buerint, & malè à gingivis fixi fuerint. Si in nare Polypus
nascatur, quæ res ex naso in obliquum per respiratiōē dis-
fluatur, ac intumescit: eximitur laqueo ex naso ad os distra-
ctus. Aliqui etiam pharmacis erodunt. Nascitur autem à pi-
tuita. Atque hi quidem sunt morbi qui à capite oriuntur, ex-
ceptis oculorum morbis, de quibus priuatim agemus. At
verò de morbis circa ventrem, hæc considerare oportet.

Pleuritis, peripneumonia, febris ardens, phrenitis, hi mor-
bi acuti vocantur, & sunt maximè quidem ac fortissimi
hyeme: sunt etiam æstate, verum minus, & molliores. Quod
si fortè in tales incideris, hæc sanè faciens ac consulens, maxi-
mè successum senseris. Pleuritis. In pleuritide febris
detinet, & lateris dolor, & erecta ceruice spiratio, & rufis, &
sputum ab initio quidem subbiliosum spuit. Postquā autem
quinta

A quinta aut sexta dies aduenierit, etiam subpurulentum. Huic Morbi late-
ad lateris quidem dolorem dandum est, quod pituitam &
bilem à latere deducat. Sic enim dolor lenissimus fuerit. Al-
uius autè curanda est per clysterē subdacentē ac frigescentē.
Hoc enim vniuerso morbo comodissimum erit. Exhi-
bendus est etiam potus, & sorbitio. Lt potus nes danda sunt aci-
diore, quo spurum de latere repurgetur. Quum autem pus
purgari inceperit, latus calefacere cōducit, & forinsecus ma-
turare ea quæ circa latus sunt, prius autè hoc facere non ex-
pedit. Resiccatur enim. Fit autè hic morbus maximè ex po-
tu, quū quis humefco corpore, ac tēbrius, aut solarius, frigie-
rit. Fit etiā aliter. Iudicatur autè morbus breuissimus septi-
ma die, longissimus decima quarta. Et si quidem in hac, per
sputum reiectū ac purgatū fuerit pus à latere, sanus fit. Si ve-
rò per sputum nō fuerit pus reiectum, pectore suppuratus ef-
ficatur, & morbus longuerit. Porro iudicari in morbis est,
quum morbi auferantur, aut marcescunt, aut in aliū morbū
transcunt, aut desinunt. Peripneumonia. In peripneumonia
febris detinet, & rufis, & excreat primum quidem pituitam
crassam ac puram, Sexta verò & septima, subbiliosam & sub-
liuidam. Octaua autem & nona suppurulentam. Huic si qui-
dem dolor adest, aut dorsi, aut lateris, dandū est medica-
mentum, quod in pleuritide ad lateris dolorē, in medicamenta-
rio libro scriptū est. Per potus autem, & sorbitiones, & ven-
tris subductionem ac frigescentem, eadem curatio adhi-
beatur quæ in pleuritide. Quo vero sputū & pus ex pulmone
repurgetur, danda sunt phar-maca in potu quibus pulmo hu-
mectatur, & pus sursum purgatur. Fit autè hic morbus, quū
pituita acuatim ex capite ad pulmonem fluuerit. Aliquan-
do etiam ex pleuritide in peripneumoniā & febrē arden-
tem transiit. Iudicatur autem breuissimus quidē in die-
bus quatuordecim, longissimus vero in duobus de viginti.
Pauci verò hunc morbū effluunt. Fiunt etiā pectore suppu-
rati ex hoc morbo, si non in indicatis diebus pulmo fue-
rit purgatus. Phrenitis vbi apprehenderit, febris primum
debilis detinet, & dolor circa præcordia, magis autem dexte-
ra, ad hepat. Quum autem quarta aut quinta aduenierit &
febris fortior sit, & dolores auferantur, & color subbiliosus
efficitur, & mens percellitur. Huic ad dolorem quidem dan-
da sunt

Causa
morbi
humis.Morborū
descriptiō
quæ id
Peripneu-
monia.

Medela.

Morbus hic
vnde fiat.

Phrenitis.

Medela.

da sunt quæ in pleuritide, & tepor faciendus ubi dolor haret. **D**
Sed & alius curanda, ac reliqua similiter facienda sunt, ex ce-
pto potu. Potu verò vtendum est quocunque alio volueris,
præter vinum. Aut acetum & mel ac aquam dato. Vinum au-
tem non conuenit mente motis, neque in hoc morbo, neque
in quibusvis aliis. Conducit autem in hoc morbo etiam ca-
put multa calida lauare. Mollito enim corpore, sudor quoq;
magis sequitur, & aluus & vrina secedit. Et æger ipse seipso
temperarior euadit. Fit hic morbus à bile, quum mota visce-
ribus ac septo transuerso infederit. Iudicatur autem morbus,
breuissimus septima die, longissimus vndecima. Effugiunt &
hunc pauci, transitque etiam ipse in peripneumoniam, & si

Canfos.

transierit, pauci effugiunt. Febris ardens siue canfos, quum
habuerit, febris detinet, & sitis fortis, & lingua aspera ac ni-
gra fit, à spiritus sanè caliditate. Et color subbiliosus fit, &
spuma biliosa. Et æger extrinsecus quidè frigidus fit, intrinse-
cus verò valde calidus. Huic conducit frigefacientia adhibe-
re, & ad aluum, & forinsecus ad corpus, cauendo ne inhorre-
scat, poriones quoque ac forbitiones dandæ sunt frequentes,
& paulatim quàm frigidissima. Venter autem curetur, & si
quidem non subeant quæ insunt, infusa frigidissima per
clysterem immittatur, aut quotidie, aut alternis. Hic autem
morbus fit à bile quum mota intra corpus firmata fuerit.
Solet etiam in peripneumoniam transire. Iudicatur autem
breuissimus quidem nona aut decima die. Longissimus au-
tem decimaquarta. Et si quidem transierit in peripneumo-
niam, pauci effugiunt. Si verò nō transierit, multi effugiunt.

**Hyemæ
febres cur
obseruadg.**

Atque hi quidem morbi acuti vocantur, & oportet hos sic cu-
rare. Quacunque verò alia febris hyeme fiunt, siue ex vino,
siue ex lassitudine, siue ex aliqua alia re, eas obseruare opor-
ret. Transeunt enim aliquando in morbos acutos. Transito
verò ipsarum talis est. Quum cōmotis duobus humoribus,
pituita & bile, non conducentia corpori exhibentur, ipsi in-
ter se ipsos coacti, pituita videlicet ac bilis, corpori vbiunq;
tandem contigerit allabuntur. Et fit pleuritis, aut phrenitis,
aut peripneumonia. Obseruare igitur ac vitare oportet fe-
bres in hyeme. Sit autem obseruatio, & tutela ab ipsis, quies,
& gracilitas, & ventris euacuatio. In forbitionibus autem &
portionibus degendum est, donec febris imminuta fuerit.

Ex

A Ex morbis ferme maxime acuti & occidunt, & laboriosissi-
mi sunt, & opus est ad ipsos plurima tutela, & exactissima cu-
ratione. Et à curante nullum malum accedere oportet, suffi-
ciunt enim quæ ab ipsis morbis adsunt. Verum vt boni quid
præster, pro viribus conetur. Et si quidem rectè curante me-
dico, à magnitudine morbi superetur æger, non hæc culpa
medici est. Si verò non rectè curante, neque cognoscente, à
morbo superetur, medici culpa est. Aestate porro hæc fiunt
febris detinet fortis, & sitis, & vomunt aliqui bilem, ali-
quibus verò etiam infernè secedit. His in potu dandum
est, & ad forbendum, quodcunque tandem tibi idoneum es-
se visum fuerit. Si verò bilis aut pituita ad cor confederit,
aqua frigida, aut aqua mulsa pota, vomant. Si verò venter
non fecerit, clysteri vtendum est, aut subduntia glande.
Morbus autem fit à bile. Liberantur autè maxime septima
die, aut nona. Si verò febre detinente non purgentur, neque
deorsum, neque sursum, dolor autem affuerit per totum
corpus, tertia aut quarta die, pharmaco leui aut porione,
deorsum purgato. facito autem forbitionem ex milio, aut
farina: & isdem potionibus curato. Patiuntur autem &
hæc à bile. Si verò externæ partes non valde feruidæ fue-
rint, verum internæ, & lingua aspera ac nigra fit, hunc phar-
macum ne dederis, curato autem frigefacientia adhiben-
do, & ad aluum, & ad reliquum corpus. Vocatur autem hæc
febris æstuosa. Iudicatur maxime vndecima die, & decima
quarta. Si verò febrilis calor apprehenderit ac dimiserit,
grauitas autem corporis ipsum detinuerit, hunc donec qui-
dem calor tenuerit, forbitionibus ac portionibus curato.
Quum autem non tenuerit, etiam cibos dato. purgato autè
quàm celerimè pharmaco, siue sursum siue deorsum opus
habere tibi visum fuerit. Si verò febris quidem nō tenuerit,
os verò amarum habuerit, & corpus grauetur, & cibū auer-
setur, pharmacum dādum est. Patitur autè hæc à bile, quum
in venas ac articulos incubuerit & firmata fuerit. Quicun-
que verò alij dolores in æstate circa ventrem fiunt, si qui-
dem ad præcordia & cor tēderint, aquam nullam aquosam
facito, & acetum tribus heminis affusis, tepidam bibendam da-
to, & vbi modico tempore ipsam retinuerit, & igne ac vesti-
bus concalefactus fuerit, vomat. Si verò à vomitu rursus ac-

**Morborū
acutorum
natura.**

**Per æstatē
quæ venit.
Medela.**

**Femur in-
teriorum.**

**Causodæ
febris
Curatio**

**Dolores æ-
statis.**

Medela.

cesserint ac suffocauerint, rursus vomitum faciat. Aut ipsum D multa calida lotum, per clysterē subluē, & tepefactoria adhibe, si affuerit dolor. Patiuntur autē hęc maxime à pituita, quum cōmota ad cor collapsa fuerit. Danda sunt etiā his qui talibus doloribus vexātur, pharmaca quę descripta sunt ad eiusmodi morbū, in medicamētario libro. Si verō transierit dolor aliās ad alium ventris locum, & febre caruerit, multa calida lauetur, & doloris gratia bibēda dentur, quę in pleuritide sunt descripta, aut alia prout tibi visum fuerit. Si vero à dolore nō liberetur, per pharmacum deorsum subpurgetur. A cibis autem abstineat, quousque dolor affuerit. Tales autem dolores, qui sic errāt, à bile fiunt. Quicunque verō dolores infra vmbilicum fiunt, in his molli infuso per clysterem immisso subluo. Si verō non sedentur, pharmacum deorsum purgans dato. Quicunq; verō dolores derepente in corpore fiunt citra febre, in his lauare multa calida cōducit, & tepefacere. Nam pituita & bilis compacta quidem, fortia sunt, & praualent in quacunque corporis parte constituerint, & laborem ac dolorem fortem exhibent. Diffusa verō debiliora sunt, quacunque corporis parte manifesta fuerint. At verō morbi qui in aestate fiunt, sic fieri solent. Quum corpus à sole fuerit calefactū, humectatur, humectatum autem agrotat, aut totum, aut ea parte in quam pituita & bilis incubuerint. Si quidem igitur quis ipsos incipientes curet, neque longi fiunt, neq; periculosi. Si verō non curet, aut male curet, & longiores fiunt, & sæpe quoque occidunt. Sed & tertianę & quartanę febres, ex talibus fieri solēt. Hęc morborum constitutio maxime quidem aestate fit, aliquibus vero etiā hyeme. Tertianā febris quum apprehenderit, si quidem videbitur tibi nō purgatus esse, quarta die pharmacum dato. Si verō pharmaco non videbitur opus habere, medicamenta in potu exhibeto, quibus febris aut transmutetur, aut deficiat. Exhibeto autem velut scriptum est in medicamentis. Et in apprehensione quidem, sorbitione & potu nutrito. Interposito verō tempore, cibis per aluum secedentibus. Apprehendit autem plerunque non ita sæpe. Si verō non curetur, in quartanam transire solet, & diuturna fieri. Si verō quartana apprehenderit, si quidem impurgatus fuerit, primū caput purgato, & interpositis tribus aut quatuor diebus,

Causa horum morborum æstas.

Tertiana.

Quartana.

A diebus, pharmacum sursum versus, purgis dato in ipsa apprehensione. Et interpositis diebus rursus aliud deorsum purgis dato in ipsa apprehensione. Si verō ex his nō sedetur, rursus interpositis diebus, multa calida lauato, & pharmaca quę scripta sunt dato, potibus autem & sorbitionibus, & reliqua data vtendū est velut in tertiana. Apprehendit autē hęc febris plurimos multo tēpore, alios verō pauco. Et fit tum tertiana, tum quartana, à bile & pituita. Cur autem tertiana & quartana, alibi à me scriptum est. Vim porrō habet medicamenta in his febribus, vt potius his corpus in loco sit, in consuetudine caliditate ac frigiditate, & neq; præter naturā calefiat neque frigeat. Dāda sunt autē velut scriptū est in medicamētario libro. Pituita alba quum tenuerit, corpus totū intumescit albo tumore. & in eadē die alia parte melius tibi videtur habere, alia deterius. Et tumor aliās in alia corporis parte maior & minor fit. Huic pharmaca danda sunt deorsum purgātia, à quibus aqua aut pituita purgatur. Viētus autem ratio constituenda est, in cibis & potibus, ac laboribus, à quibus sicissimus ac gracilissimus euadat. Morbus autē hic fit à pituita, quum quis ex febribus diuturnis pituitosus existens, impurgatus māserit, & pituita ad carnes ipsius cōuersa fuerit. Ex nihil quidē albidior est hęc pituita quā alia. Verūm corporis color albidior apparet. Sanguis enim à pituita copiosior fit, & nō inest similiter in ipso bonus color. Quia propter albidiores apparent, & vocatur hic morbus pituita alba. Si quidem igitur curatus fuerit inchoāte morbo, sanus fiet. Sin minus, in hydropem transit morbus, & hominē corumpit. Quicunq; splenē habent magnū, qui quidē fuerint biliosi, hi mali coloris fiunt, & malis vlceribus sciant, & ex ore graue olent, & tenues euadūt. Et splen durus est, & semper cōsimilis magnitudine, & cibi non secedunt. Qui verō pituitosi sunt, hęc & minus patiuntur, & splen aliās maior, aliās minor efficitur. His conducit si quidē impurgati fuerint, & caput & reliquum corpus purgare. Si verō purgatione non egeant, viētus ratio constituenda est, ita vt pituitosus corpus resicemus ac attenuemus, cibis & potibus, & vomitibus, & exercitiis plurimis, & deambulationibus. Et in vere sursum per veratrum purgētur. Biliosus autē conducit, vt per viētum humectantē, aluum & vesicam subducamus, & vt de

Pituita alba.

Medela quæ.

Morbi huius causa.

Phlegma lenius, tenuius, quales sunt.

Medela.

vena splenitide frequenter sanguinē mittant & medicamen-
 tus urinam cientibus vtantur, quā splenem molliore scripta
 sunt, & vt pro anni tempore bilem purgent. Quidam verò
 splenici à pharmacorum potu nihil utilitatis sentiunt, neq;
 à reliqua curatione quicquam gravior splen ipforū euadit,
 sed quæ adhibentur à magnitudine morbi superantur. pro-
 gressu vero tēporis, aliquibus in hydropem morbus degene-
 rat, & corumpuntur. Aliquibus autem splen suppuratur, &
 vlti sanī fiunt. Cum quibusdā verò consenescit durus & ma-
 gnus existēs. Morbus autē fit, quum ex febris & mala cu-
 ratione, bilis aut pituita, aut ambo in splenē incubuerint. Et
 diuturna quidē est affectio, nō autem lethalis. Ex pharmacis
 quæ splenis gratia exhibentur, alia per vesicam purgant, &
 ipsam molliorē faciunt. Alia verò purgant quidem, verū
 neque per vesicam quicquam, quod manifestus fiat, neque
 vltiam alia parte. Splenē tamē molliunt. Voluulus quum
 apprehenderit, venter durus fit, & nihil fecerit, & dolor in-
 ferne omnem aluum tenet, & febris, & sitis. Aliquando verò
 præ dolore ager etiam bilem vomit. Hunc humectare opor-
 tet, & intrinsecus, & extrinsecus. Et multa calida lavare. Et
 habenda date quæ aluum mouēt, & urinā subducunt. Et cly-
 sterem adhibere, si admittat. Si vero nō admiserit clysterem,
 fistulam ad vetricali extremitatē alligato, & insufflando mul-
 tam ratum immittito. Et vbi intestinum & venter eleuata
 fuerint à flatu, exempta fistula, statim infusum per clysterē
 immittito. Et si susceperit, secessum emitter, & sanus euadet. ^E
 Si vero nō sic susceperit infusum, moritur maximē septima
 die. Talis autē morbus fit quum stercore, acruatim cōbu-
 sto in intestino, pituita circa hoc colligitur. Et intestinum in-
 tumescit, utpote his acruatim induratis, & neque pharma-
 ca quæ superne bibuntur suscipit, sed reuomit. Neque infusa
 infernē adhibita admittit. Est autem morbus acutus & peri-
 culosus. Aqua inter cutem fit plerūq; quum quis ex longo
 morbo impurgatus multo tempore n̄ anet. Corumpuntur
 enim carnes, & liquantur, & fit aqua. Fit etiā hydrops à sple-
 ne, quum egrotauerit, & ab hepate, & à pituita alba, & à dy-
 senteria ac henteria. Et si quidem ex purgatione non facta
 fiat hydrops, venter aqua impletur, pedes autē & suræ attol-
 luntur, humeri verò & clauiculæ, & pectora & femora lique-
 fiunt.

A fiunt. Hunc si à principio acceperis, priusquam aqua super- Medela.
 excrescat, pharmaca bibenda dato à quibus aqua aut pituita
 purgatur. Bilem verò ne moueto. Cibos autē & potus & la-
 bores ac deambulationes construito, à quibus gracilis ac sic-
 cus euadat, & carnes quam robustissimæ fiant. Morbus autē
 est lethalis, cum alias, cum si venter aqua repletus fuerit.

Quum vero à splene, aut hepate, aut pituita alba, aut dy-
 senteria in hydropem trāitus fit, conducit quidē per eadem
 curare, effugiunt autē non valde. Nā in morbis quum alter
 alteri succedit, plerūq; occidit. Quum enim corpori à præ-
 senti morbo debilitato, alius morbus accesserit, præ imbecil-
 litate perit, priusquam alter morbus qui posterior accessit,
 desinat. Aqua porro sic fit. Quum carnes à pituita, & tēpore,
 & morbo, & nō purgata immunditia, & mala curatione, ac
 febribus corrupta fuerint, liquefcunt & fiunt aqua & venter
 quidem non distribuit aquam in seipsum, verū in circuitu
 circa ipsum consistit. Si quidē igitur à pharmacis, & alia vi-
 tius ratione, ager utilitatē percipiat, & venter ignis euacua-
 tur, bene est. Si minus, sectione facta, aquam emittito. Seca-
 tur autē vel iuxta umbilicum, vel retro iuxta lumbos. Effu-
 giunt autē & hinc pauci. Dysenteria quum habuerit, dolor
 adest per totū ventrem, & tormē, & egerit bilem ac pituitā,
 & sanguinē cōbustum. Huius vbi purgaueris caput, phar-
 maco in potu exhibito, quod sursum pituitā purgat, & aluū
 lacte cocto elueris, reliquum corpus curato, & si quum tem-
 pte caruerit, pinguis & dalsibus ac liquidis semper quæ
 insunt, ex aluo subducito. Et multa calida partes sub umbi-
 lico lauato, si dolor affuerit. Ictus autē & forbitiones ac ci-
 bus exhibeto, velut scriptum est in medicamentario libro.

Morbus hic fit, vbi bilis & pituita in venas & aluum incu-
 buerint, agrotat quidē sanguis, & corruptus secedit: agrotat
 autem & intestinum, & raditur & exulceratur. Ict autē hic
 morbus, & longus, & laboriosus ac letalis. Et si quidē robu-
 sto adhuc corpore cutetur, spes est fugæ. Si verò colliquato
 iam, & ventre omnino exulcerato, nulla vita spes superest.
 Lienteria. In lienteria, hoc est intestini rē leuitate, cibi se-
 cedunt nō putrefacti, liquidi, dolor autē non adest, & corpus
 attenuatur. Hunc per eadē curato, velut à dysenteria deten-
 to. Morbus autē fit, quum ex capite & superiore ventre, pi-
 tuita

Morbus
qui fiat.

Medela an
ceps.

Dysente-
ria
Medela.

Morbus
hic vnde.

Lienteria.

tuita defluxus fit in ventrē inferiore. Quod ubi cōtingit, cibi D
ab ipso frigeant ac humectantur. Et secessus ipsorum nō pu-
trefactorū velox cōtingit. Et corpus liquefit, dum simul ci-
bi per multum tempus in ventre nō cōcoquantur, & simul à
ventre calido, præter naturam calefcit. Profluuium ventris
longum quum detinuerit, secedit primū quidē liquida, quæ
sunt ingestæ; postea pituita. Et probē quidem edit, verūm à
multo secessu debilis ac tenuis fit. Hunc sursum versus relin-
cato, veratro in potu dato, & capite à pituita purgato. Ven-
trem quoq; lacte cocto eluito. Deinde reliqua cibis ac poti-
bus curato, à quibus venter & totū corpus rescicetur. Mor-
bus autē ab iisdem fit, à quibus etiā intestinorum leuitas. Hi
morbi, dysenteria inquit, & lieenteria, ac diarrhoea siue pro-
fluuium vētris, cōsimiles sunt. Et oportet ipsos sic sanare, ita
ut defluxum à capite & superiore vētre intercipias, aut auer-
tas. Morbi enim natura hinc est. Et nemo sententiā tuam re-
prehendet. Ferme autem & reliquos morbos sic considerare
oportet, vnde vnicuique natura sit. Et si sic consideraueris ac
deprehenderis principū morborum, minimē aberraueris.
Tenesmos ubi apprehenderit, secedit sanguis ac mucus, &
dolor fit in ventre inferiore, maxime ubi ad secessum deue-
nerit. Huic cōducit ventrē humectare, & pinguefacere, ac te-
pesacere. Et quæ insunt subducere, & calida lauare, excepto
capite. Soler autem hic morbus plures cibos expetere. Tor-
mina enim euacuato ventre à sanguine ac mucō pertrāseun-
tibus, & ad intestinum allabētib; sunt. Quum autē insunt
cibi minore mordacitatem intestino inferunt. Et fit quidem
ex iisdem à quibus & dysenteria, verūm debilior, & brevis,
& nō lethalis. Quum ex vino aut à conuiuio bilis superne
ac inferne fluxus, aut diarrhoea corripuerit, diarrhoea qui-
dem cōducit ieiunare. Et si sitim habeat, vinum dulce dare,
aut vuarum passerarum dulcium retrimenta. Ad vespēā verò
danda sunt, quæ etiā his qui à pharmaco purgati sunt dan-
tur. Si verò non cesset, velis autem sedare, vomitū à cibo, aut
lenticulæ decocto facito, & confestim sursum reuellitur in-
fernus secessus, & si succo lentium aut cicercum infuso elue-
ris, etiā sic sanē sedabitur. At verò bilis fluxui conducit, si
dolor ad sit, dare quæ in pharmacis scripta sunt sedantia do-
lorem. Vēter autē curetur, tum superior, tum inferior, per
potio

Profluuiū
ventris.Malorum
observatio
Tenesmos.

Cholera.

Medela.

Aporiones humectantes, & per balnea calida corpus molhen-
tia, capite excepto & sic tū vomitus prociuit, fit & si liquor
aliquis ingressus fuerit, ea quæ aduersantur sursum reuolū-
tur: tum infernus secessus magis prodit. Si vero euacuaueris,
violenter vomuntur, & violentius secedunt. Ad vespēā vero
dato & hunc ea quæ dari solent ei qui pharmacū bibit, sunt
autē & hi dolores qui ex potationibus aut ex conuiuio oriun-
tur, quum cibi & potus plus solito in ventrem ingressi fue-
rint, & quæ extrinsecus corpus super calefacere, cient, bilem,
ac pituitam mouerint. Urinæ stillicidij modi quidem mul-
ti & omnigeni sunt. Conducit autem formicæ quidem
corpus balneis calidis molliare. Intrinsecus verò humectare
alium quidem per cibos, à quibus fluids fiat. Velicam vero
per potus, à quibus urina quam plurimum diffunditur. Dan-
da sunt & urinam crentia medicamenta, quæ scripta sunt in
medicamentario libro sedantia dolorem. Morbus autem
fit à pituita. Et quum quidem vesica siccata fuerit, aut perfrig-
gerata, aut euacuata, dolorem exhibet. Quum verò humida
est, & plena, aut etiam diffusa, minus fit autem senioribus
diuturnior hic morbus. Iunioribus autem breuior. Neutris
verò lethalis. Coxendicum morbus quum fit, dolor corripit
coxti iuncturam, & summas nates, ac coxendicem. Tandem
verò etiam per totū cruris dolor vagatur. Huic confert quum
dolor tenuerit, mollire in quacunque tandem cruris parte do-
lor haferit, per balnea, & tepesfactoria ac fomenta. Et alium
subducere. Vbi verò quieuerit dolor, phar macum dandū est
infra purgans. Et postea bibat lac stimicum coctum. Do-
loris autem gratia dei tui quæ scripta sunt in medicamen-
tis. Morbus hic fit, quum bilis & pituita in sanguinem
venam incubuerint, aut ex alio morbo, aut aliter quantum-
cunque sanguinis à pituita & bile compactum agrotarit.
Hic enim per cruris vagatur per sanguinem venam: & vbi-
cunque constiterit, ibi etiam dolor manifestus fit maxime,
molestus quidem, sed non lethalis. Si verò in vnum aliquem
locum incubuerit dolor, & constiterit, & medicamentis non
fuerit exactus, vnto quocunque loco fuerit dolor. Vnto au-
tem hinc crudo. Articularis morbus quum tenuerit, corri-
pit calor & dolor corporis articulos. Corripit autem acu-
tus, & in alium atque alium articulum dolores incumbunt,
tum

Dolores
crapulæ.

Medela.

Icthia.

Curatio.

Morbus
hic vnde.Articularis
morbus.

Medela. tum acutiores, tum molliores. Huic conducit adhibere quae parte dolor haeret, frigefactoria. Et quae insunt ex aluo subducere, per clysteres, aut glaudem subditam. Ad sorbendum verò & bibendum dato quodcumque tibi conducibile visum fuerit. Quum verò dolor intus fuerit, pharmacum infra purgans bibendum dato, & post hoc serum coctum, & asinum lac. Hic morbus à bile fit & pituita, quum commota in articulos incubuerint. Et brevis quidem fit & acutus, non autem lethalis. Soler autem iunioribus magis quam senioribus contingere. Podagra violentior est omnibus eiusmodi circa articulos morbis, & diuturnissimus ac ægre cedens morbus. Et est quidē hic morbus sanguinis in venulis à bile ac pituita corrupti. Quantō autem in tenuioribus fuerit venulis, & in plurima corporis necessitate constitutis, & in nervis, & ossibus multis ac densis, tantō sanē durabilior est morbus, & qui ægerrimē depelli possit. Conducunt autem & huic eadem quae morbo articulari. Et longus quidem est & hic morbus ac molestus, sed non lethalis. Si verò in digitis dolor relinquatur, venas paululum supra articuli in digito nodum inurito. Vrito autem cum lino crudo. Morbum autem regium sic curare oportet. Extrinsecus quidem corpus molliendum est balneis calidis. Alius verò & vesica humectanda, & urina cientia danda, quae sunt praescripta. Si verò fortis fuerit, purgato capite, pharmacum quoddam potandum dato quod bilem deorsum purgat. Postea verò urinam cientibus utendum est. Morbus autem fit, quum bilis commota sub cutem vertitur. Quod si hæc nouerit vir idiota, non similiter in incurabiles morbos inciderit. Solent enim morbi ex paruis occasionibus magni ac diuturni fieri. Et quicumque cibi, aut potus, aut sorbitiones congruē ac consequenter se habent, & quaecumque pharmaca doloris gratia ea omnia sine periculo semper exhibentur, si iuxta praescriptum exhibueris. Quaecumque verò pharmaca purgant bilem aut pituitam, in his pericula fiunt, & culpæ medentibus imputantur. Quam maxime igitur ea vitare oportet. Atque hi quidem sunt morbi qui circa ventrem fiunt. Exceptis pectore suppuratis, & tabidis, & muliebris morbis. Hi enim seorsim describentur.

Tubercula. Tubercula quae nascuntur omnia, à pituita aut sanguine nascuntur, quæ sanē à vulnere, aut casu fuerint collecta. Conducit

A ducit autem horū aliqua cataplasmata integere, & per plasmata in potu data diffundere. Aliqua vero impositis cataplasmatibus maturare, & diffundit quidem cataplasmata, quae quum calida sunt, humectant, & non in seipsa solidant. Naturant autem, quae calefacientia contrahunt. Quum verò aliquod seclum fuerit, aut sua sponte ruptum, pharmaco humorem repurgare conuenit, ubi autem pus effluere desinerit, velut vicus sanare. Lepra, & pruritus, & scabies, & impetigines, & vitiligo, & alopecia, à pituita fiunt. Sui autem talia curpendo magis quam morbi. Favus, & struma, & panis, & furunculi, & carbunculi, à pituita fiunt. Quo verò hæc depurges, pharmacis sic utendum est. Quicumque biliosi sunt, his dato ea à quibus bilis purgatur. Pituitosis verò, ea à quibus pituita. Atrabiliarij autem, ea à quibus atra bilis. Hydropticis ea per quae aqua. Quaecumque verò pharmaca in potu dantur, & non purgant neque bilem, neque pituitam, ea quum in corpus ingressa fuerint, vim exuberare oportet, aut frigefacientia, aut calefacientia, aut siccantia, aut humectantia, aut contrahentia, aut diffundentia. Quae verò somnum faciunt, ea quietem sanguini exhibere oportet. Quum ad agrotum deuenieris, interrogare oportet quæ patitur, & ex qua causa, & quorū iam diebus: & an venter secedat, & quo victu utitur, Et primum considerare, an morbus à bile aut pituita factus sit, aut utrisque. Et hoc probe nosse conuenit, quod necesse est, ut ab altero horum, aut utrisque, fiat. Deinde utrum siccitate aut humiditate opus habeat. Aut aliqua quidem partes corporis siccitate, alique verò humiditate. Postea an morbum fursum purgare oportet, aut deorsum, siue per vesicam. Et an augeat morbus aut marcescit, & an soluitur, aut in aliū transit.

Vulneratos fame affligito, & ex aluo quæ insunt subducito, aut per clysterem, aut pharmaco infra purgante exhibito, & in potu dato aquam, aut acetum. Aut sorbitiones praebeto. Inflammata cataplasmatibus frigefacito. Talia verò cataplasmata sunt, aut betæ coctæ in aqua, aut apium, aut olea folia, aut fici folia, aut rubi, aut quercus, aut mali punice. Atque his coctis utendum est. Crudis verò rhamni folijs, aut viticis, aut saluiaz, aut Tithymali. Aut pulegium viride, aut porrum, aut apium, aut coriandrum, aut isaridis folia imponent. Si verò nihil horum habueris, neque vllum aliud cataplasma.

Lepra, pruritus, scabies, impetigo, vitiligo, alopecia.

Favus, struma, panis, furunculi, carbunculi.

Sauciorum curatio.

Quæ vulnus resingrent.

Hippocratis Liber

plasma, polentam aqua aut vino subactam imponito. Tanto D autem tempore hac cataplasma profuit, quāto frigidiora fuerint quā uetus. Quum uero fuerint calidiora, aut similiter calida, nocent. Pinguia ad inflammata non conducunt, neque ad ea quæ non sunt purgata, neque ad putrescentia. Sed ad inflammata conferunt frigida. Et ad impurgata ac putrescentia, acris faciunt, & quæ mordacitatem aliquam inducentia purgant. Vbi uero carnem producere uoles, pinguis & calida magis conducunt. Ab his enim caro pululat. Quibuscunque cibis aut potibus homines sani in victu utuntur, ex his oportet presentibus uti ad a grotos, ita ut præparet calidos & frigidos, & humidos, & siccos. Ex frigidis quidem calidos, & calidos ex non calidis, & siccos ex non siccis, & reliquos iuxta eundem modum. Neque uero de presentibus desperare oportet, tanquam nihil possint, & absentes querere, qui nullam utilitatem agro afferant. Comperies autem, si rectè consideraueris, extra hos, paucos quibus ad agrum utaris. Sorbitiones autem in morbis omnibus dato, aut pitisanam, aut nullum, aut farinam, aut alicam. Et quæcunque ex his dederis ad secessum, tenuia dato, & magis percocta, & dulciora potius quā saliora aut calidiora. Quæ uero ad robur aut refocillationem, crassiora, pinguiora, & moderatè cocta. Potibus autem utendum est, si quidem alium & uellicam subducere uelis, uino dulci aut aqua mulsa. Si uero adstringere, austero, albo, tenui. Si corroborare, austero, nigro.

Quæ uulneri copioso proliant. Temperamentum omnium.

Quæ sorbeantur.

Quæ ventrem uirumq; citant. Quæ stringunt.

Post purgationem detur.

Qui uinum bibunt citra affectionem erga ipsum, his dandi sunt potus qui præparantur, & in medicamentario libro scripti habentur. His qui medicamentum biberunt, post purgationem detur, febrientibus quidem, aut lenticula, aut milium tenue, aut pitisanæ succus. Danda est autem pitisana & milium, uelut quæ leuia sint. Alica uero uelut omnium robustissima. Et farina uelut his robustior. Lenticula autem odorata præparetur, & modica secundo loco detur, ut quæ leuis sit sorbitio, & stomacho grata sursum uersus. Ammisceatur autem aut sal, aut mel, & cuminum, & oleum. Ad lenticulam uero ammisceatur pulegij herba, & parū aceri. Non febrientibus autem, panis puri medullam in iusculum interito, aut mazam & frustum piscis dato, aut ouicula teneri max carnem, aut volucris aut catuli coctam. Febrientibus autem citant

De Affectionibus.

260

A etiam betam dato, aut cucurbitā, aut blitum. Et post cibum bibant uinum uinosum, uetus, album quā aquosissimum.

Quibus lauare non conducit, ungantur uino & oleo calido, & alternis extergeantur. Quum alium debilis, à cibus humectare uolueris, mazam dato & obsonia. Et mariorū quidem piscium si ulla cocta cum intrito carnes autem ouicula teneri max, aut hœdi, aut catuli, aut volucris coctas. Et betā, aut blitum, aut ruanicem, aut cucurbitam, si tempus tulerit. Ex oleribus uero apium, & anethum ac ocimum, & uinum mellei coloris, uetus, album item ac aquosum. Quum uero siccare uolueris corpus, panem dato, & obsonia, astra, & uacca, & hæc omnia calidiora, & carnum partes carnosas: pisces, petrosos, olera, rutam, aut thymum, aut origanum. Vinum uero nigrum austerum. Præparentur autem obsonia cum sale & cumino. Aliis uero condimentis parcissime utendum est.

Quæ siccant.

Quum autem ex morbo refocillare uolueris, alia quidem eadem dato, quæ exhibes quum ventrem humectas. Verū pro lactentibus carnes fortiores, & pro catulis, volucrium, ac leporinas, & ex his aliquas astringas, tum de carnibus, tum de piscibus, & quā optimè præparatas. Quibuscunque morbis siccitas conducit, his semel in die cibum exhibere expedit, & cibos ac potus pauciores dare, quā ut repleatur, & hos laboribus ac deambulatione perficere, & quum minimū dormire. Quibuscunque uero humiditas conducit, his expedit in ediam non ferre, & cibi ac potus non indigere esse, neque laborare, & dormire quantum uoluerint. Quoscunque cibos, aut obsonia, aut potus, groti concupiscunt, exhibeto, si non corpori damnum inde accessurū est. Quum aut cibos aut potus augere inceperis aut detrachere, paulatim & additiones, & detractiones facere oportet. Quicunque cibos sufficiens perficere possint, his sorbitiones ne dederis. Excludent enim cibum. Qui uero non possunt, his dato. Si uero quid dare uolueris refectiois gratia, alicam dato, & pitisanam cruticeam. Hæc enim sorbitiones sunt fortiores. Denique autem post cenam. Pharmaca quæ potantur, & quæ ad uulnera adhibentur, discere oportet: omnibus enim hoc expositum ac proclue est. Non enim ex intelligentia homines hæc reperiunt, sed potius ex fortuna. Neque artifices magis quā idiote. Quæcunque uero in arte medica intelligentia reperiuntur, & sunt

medicamenta.

Quicquid languescunt dato.

Sorbitiones validæ.

Medicamenta casu reperiuntur.

Hippocratis Liber

discuntur & reperciuntur, aut de cibis aut de medicamentis: De ea ab his qui discere possunt quæ in arte sunt, discere oportet, si quid discere velis. Post forbitiones cibum debilibus dato, & vinum vinosum insuper bibendum. Ante cibos vero & potus aut forbitiones, & postea, & cibum & potum quicumque tandem tibi videbitur debilibus exhibeto, ita ut & corpus & animam inspicias. Sic enim maxime profueris.

Qui vis eorum quæ periguntur cognoscatur.

Leuia quæ

Grauia.

Sanitari conducentia
Robur facientes

Quam facultatem singuli cibi habeant, coniectare oportet, ex his qui vim manifestam faciunt. Quicumque flatum, aut morsum, aut repletionem, aut ructum faciunt, aut tormen, aut secedunt, aut non secedunt: hi manifesti sunt quod hæc operantur, & ex his etiam alios considerare oportet. E habent enim singula edulia, & quo profunt, & quo ledant. Verum alia manifestissimè operantur quæ operantur, alia vero obscurius. Cibi & obsonia præparentur ac exhibeantur debilibus, à quibus neque flatus sit, neque ructus acidus, neque tormen, & quæ neque valde per aluum secedunt, neque valde reliccantur. Hæc autem sic fiunt. Quæcumque quidem venter superat & corpus ipsa suscipit, ea neque flatum exhibent, neque tormen. Si vero venter non superat it, ab his & flatus, & tormen, & alia huiusmodi fiunt. Leuissima sunt cibaria, & potus ac obsonia, quæ moderata in corpus ingesta, aut paulo amplius supra modum, neque repletionem exhibent, neque tormen, neque flatum, neque aliud quiddam eiusmodi, & celeritè concoquuntur, & concocta secedunt, & per omnem diem in ventrem ingesta, minimè molesta sunt, etiam si diu antea fuerint ingesta. Grauia autem sunt, quæ moderata exhibita, aut infra modum, repletionem & dolorem exhibent, & quæ neque dari, neque edi, neque bibi possunt, ut non dolorem exhibeant. Et si quis ipsa per tempus rursus bibat aut edat, etiam sic dolor exhibent, & non pro ratione secedunt. Ad sanitatem optima sunt, quæ modice ingesta, sufficiunt ut & famis & sitis sint medela. Et plurimo tempore corpus ipsa suscipit, & pro ratione secedunt. Ad robur autem optima sunt, quæ carnem plurimam ac densissimam producant, & sanguinem crasse faciunt, & pro ingestorum ratione secedunt, & corpus plurimo tempore ipsa suscipit. Pingua, & caseosa, & mellita, & ex sesamo parata, ructum acidum maxime faciunt, & bilis fluxum superne ac inferne, & tormen, & flatum,

De Affectionibus.

201

A flatum, & repletionem. Hoc ipsum etiam contingit, cum quis plura ediderit aut biberit, quam venter concoquere potest.

Debilibus siquidem pro morbi ac corporis ratione dederis, quæcumque tandem dederis, constamit hæc corpus, & neque indigum est, neque repletum. Si vero aberraris à temporis occasione, detrimentum in utraque sequitur. Quæcumque cibaria aut potus, aut obsonia corpus suscipit, ab his maxime neque tormen sit, neque flatus, neque ructus acidus. Quum enim in ventrem ingesta fuerint, corpus ab ipsis trahit quod ipsi commodum est. Et necesse est iam quod restat debilius esse, quam ut tormen, aut flatum, aut aliud quid huiusmodi in ventre faciat. Vina dulcia, & austera, & mellis coloris

Cibaria potulæque, conferentia, & conera.

Vina.

verusta, ventrem subducunt, maximeque vim acciunt ac nutriunt, & neque flatum exhibent, neque tormen, neque repletionem. Carnes percoctæ & exallata, utraque de iles sunt ad robur augendum. Ad secesum vero percoctæ commoda sunt. Allata vero magis illiunt. Quæ verò moderatam habent & cocturam & allaturam, hæc ad robur, & ad secesum moderate se habeant. At verò crudiores ad robur quidem commodæ sunt, sed non ad secesum. Ex cibis ac potibus qui commodissimi sunt corpori ac maxime sufficientes, & ad alimentum, & ad sanitatem, & ex his ipsis etiam, ubi quis ipsis non in tempore utatur, aut pluribus quam tempestiui est, & morbi, & ex morbis mortes fiunt. Reliqui vero cibi ac potus, qui talem vim non habent, parum utilitatis afferunt, etiam si quis semper ipsis in tempore utatur: parum autem etiam leuunt. In utraque enim partem debiles sunt, ut & boni aliquid faciant, & mali. Sunt autem cibi & potus qui hanc vim habent hi, panis, maza, carpes, pulces, vinum, & ex his alij magis, alij minus. Quicunque ex sicco victu viuunt, his non cum cibo potus datur, sed post cibum, multo tempore interposito.

Siccus nutriticus.

Et sic quidem siccus humor à siccis cibis ortus, corpus siccant. Si vero quis simul cum cibo bibat, cibus humidior factus, corpus humidius facit. Panis calidus, & carnes calidæ, ipsæ per se comestæ, siccant. Si verò cum liquore dederis, aut statim à cibo potum præbueris, non siccant. Panis purus ex farinis, ad robur ac refectionem commodior est, quam qui non est ex tenuibus farinis paratus, & recens utilior est quam vetus, & ex farinis recentibus melior quam veteribus. Polenta ex

Panis disseccatus.

Polenta.

C

ordeo

ordeo non madesfacto, sed circumcirca consperso ac decortico, fortior est quam ex madesfacto: & recens quam vetusta. Et maz a prius subacta fortior est, quam non subacta. Vinum quod debilitetur diffusum, ac perfrigeratum, & excolatum, tenuius sit ac debilius. Carnes coctae, si quidem percoctas feceris, debiliores sunt ac leuiore. Assatae vero si exallatae fuerint, & inueteratae ex aceto aut sale, debiliores sunt & leuiore recentibus. Debiles ac leues cibi, ventrem quidem non laedunt, neque corporis, eo quod calefacti non intumescunt, neque replent, sed cito mollescunt, & concocti secedunt. Humiditas autem ab ipsis debilis corpori accedit, & neque augent, neque robur memorabile exhibent. At fortes cibi & intumescunt ubi in ventrem ingesti fuerint, & replent, & difficilius quidem ac tardius concoquuntur, & non secedunt. Verum humidior ab ipsis fortior ac incorruptus accedens, multum robur ac augmentum corpori addit. Ex carnibus leuissimae sunt in ebrius, caninae, & volucrum, & leporina cocta. & raves autem sunt bubulicae. Porcinarum moderatiores, statum autem faciunt, & coctae & assatae. Et sanis autem & debilibus conveniunt ouillae. Suilla vero his qui laborant & exercitantur, & ad bonum habitum, & ad robur commoda sunt. Debilibus autem & priuatam viam degentibus fortiores. Sed & farinae masticis leuiore sunt, eo quod fructum non similem edunt. Differunt autem & pecorum carnes, & eorum quae fructum edunt, & quae non edunt. Et fructus non idem in omnibus facit, sed partim densam ac fortem victum carnem efficit, partim raram & humidam, ac debilem. Vt in summa dicam, pisces leues sunt edulium, & cocti, & assati, & ipsi per se, & cum aliis cibis. Ipsi vero inter seipso sic differunt. Stagnantii pisces, & pingues, & fluminales, grauiore sunt. Littorales autem marini, leuiore, Et percocti assatis sunt leuiore. Ex his itaque fortes dato, ubi reficere aliquem volueris. Letes vero, ubi gracilem & tenuem facere oportuerit. Balneum calidum moderatum quidem, mollit, & augeat corpus. Quod vero opportunum modum excedit, siccat quidem corporis partes humectat, humiditas vero reficcat. Et siccae quidem humectatae debilitatae & animi deliquium exhibent. Humida vero siccat, siccitate ac sitim. Ex oleribus allia, & cocta & assata, urinam cient, & per aluum secedunt, & ad menses muliebres conducunt. Cepam

Cere quae
est humida.
Grauior.

Pisces.

Balneum.

Holera
Alia.
Cepa.

Ad vrinam commoda sunt. Succus enim acrimoniae quandam exhibet, ut secedat. Atque his quidem sic vridum est, sed debilibus non exhubenda. Apium & coctum & crudum vrinam cient, & palustre magis quam satius, quod etiam maiorem vrinam habet. Coniandum stomacho gratum est, & per aluum secedit, cum coctum, tu non crudum. Ocimum ita & humidum est & frigidum, ac stomacho gratum. Porrum coctum quidem vrinam cient, & secedit. Crudum vero astusum est & pituitosum. Malum puniceum reficcat & pituitosum est, & cum nucleo quidem, aluum sistit. Circa nucleum vero, secedit. Calichis citius, licet quidem instunt, humore enim in ventre reficcat. Si vero humidi sunt, humectantes per caliditatem, aluum subducunt. Acerba sicca sunt, & contrahunt corpus. Ialant & vrinam sistunt. Acida attenuant, morbum inducentia. Salsa secedunt, & vrinam cient. Pingua & dulcia, humiditatem & pituitam exhibent. Reficiunt cucurbita, & beta, & blitum, & rumex, & per humiditatem secedunt. Brassica vero acrimoniam quandam habet ad secessum, & simul boni succi est. Caseus, & selinum, & vicia passia, reficiunt & pituitosa sunt. Vinum dulce, & mellis specie referens, ambo & reficiunt, & vrinam cient, & pituitosa sunt. Austera vero, ad robur & siccitatem commoda sunt. Vrinam autem cient etiam austera vetusta, quae alba & tenuia existunt. Oleum & quaecumque oleosa, reficiunt & pituitosa sunt. Ex oleis coctis secedunt, quae ex natura humidissima aut acerrima sunt, aut caliditatem habent. Danda autem sunt haec tepidiora ac flaccidiora. Sic enim ad secessum commoda. Cucumis pepo, & vrinam cient, & alio secedit ac leuis est. Alter autem pepo, frigiditatem quatuor habet, & sitim sedat. Alimentum vero a neutro horum coniungit, nisi tenue quoddam. Sed neque malum neque memorabile Mel. Mel. cum alius quidem comestum, & nutrit, & boni colorem exhibet. Ipsum autem per seipsum attenuat magis quam reficit. Nam & per vrinam, & per secessum plus isto expurgatur. Vrinam cientia in ventre & cito caliditatem & calefacta marcescunt ac liquecunt, & ob id cito secessum faciunt. Stabiles autem ac aluum sistentes cibi, & calecunt, & calefacti cito reficantur ac compinguntur, & propter ea obduri facti, non secedunt. Quae per aluum secedunt, succosa sunt, & natura calida. Quae per vrinam cient, sicca & frigida.

Apium

Coriandrum

Ocimum.

Porrum.

Malum punicum

Cibaria.

Vinum.

Oleum

Mel.

Cibaria
varietas.

Frumentum vinum. Frumentum & vinum, differunt quidem & ipsa inter se ipsa d
ex natura, tum i calore & debilitate, tum leuitate ac grauita-
te. Vt tertius etiam locus à loco, ex quo illa fuerint. Est enim
alius aquosus, alius aquarum inops, & apricus, & umbrosus, &
bonus, & malus. Quare omnia hæc ad hoc conferunt, vt sin-
guli cibi aut fortiores sint, aut debiliores. Quicumque sanè
panem, come lete soliti fuerunt, his dandus est & in morbis.

Qua plus iusto comeditur quid agendum. Quam quis cibos aut potus plures solito acceperit, si non
solito more perfecit, optimum est vt statim reuomat. Po-
ma & fructus arborum, tum molles tum duri corticis propterea
post cibum molestiora sunt, & sano, & debili, quia corpus eius
qui cibum sumit, solum ab ipsis humores trahit. Si vero je-
iunans quis edat, plures. Quicumque cibi aut statum, aut re-
pletionem, aut tormen faciunt, à ta-
libus liberat vinum meracum insuper potatū. Corpus enim
à vino calefactum, per calorem amouet ea quæ insunt à ci-
bis & potibus ac similibus. Venter aliquando perturbatur,
aliquando astringitur, aliquando etiam pro ratione secedit. Cur
autem hæc sic se habent? primum quidem venter quum hu-
midior fuerit, & quum siccior, susceptum cibum corrumpit.
Deinde quum mutatio facta fuerit, siue ex frigore ad calidi-
tatem, siue ex caliditate ad frigiditatem, itidem corrumpit.
Quare necesse est ventrem, ab istis cibis ac potibus propter
hæc ipsa, & molliorem fieri, & duriorem. Cibaria & potus &
obstacula, excepto pane, & maza, & carnibus, & piscibus, & vi-
no, & aqua, reliqua omnia tenues ac debiles utilitates exhi-
bent, ad augmentum, & ad robur, & ad sanitatem. Tenuia
item ac debilia mala ab ipsis sunt. Quoscunque ægrotos, fe-
bres non continenter detinent, sed intermittentes corripit,
his cibi dandi sunt post apprehensionem, ita vt coniecturam
facias, ne febris à recens accepro cibo irruat, sed quibus iam co-
coctis. Vinum & mel optima iudicata sunt in hominibus, si
iuxta naturam & sanis, & debilibus eodem temporis opportu-
nitate ac mediocritate exhibeantur. Et bona quidem sunt ip-
sa per seipsa, bona verò etiam permixta, & tum alia, tum qua-
cunque memorabilem utilitatem habent. Quaecunque sanis
commoda sunt, ea etiam ægrotis exhibita fortiora sunt. Et
propter detractum ipsorum vigorem ea dare, alioqui non feret
ipsa corpus, sed magis lædunt, quam prosunt.

**Languen-
tum augmen-
tatio.**

A H I P P O C R A T I S

C O I L I B E R D E I N T E R - N I S A F F E C T I O N I -

B V S, I A N O C O R N A -

R I O M E D I C O P H Y -

S I C O I N T E R -

P R E T I.

B I PULMONIS arteria fuerit exulcerata, Pulmonis
aut aliqua tenuis venula ex his quæ in pul-
monem dependent, rupta fuerit, aut aliqua
fistula ex his quæ per pulmonem distentæ
sunt, & alia in aliam distracta fuerit, & san-
guine fuerint impleta, distrahuntur sanè ac
tumescunt ob has tria vniuersas causas, propter laborem, propter
cursum, ob casus, ob plagas, ob vomitus violentes, ob
febres. Hæc igitur patitur. Primum quidem tussis sicca obti-
net. Deinde paulò post expuit saluam suberuentam, aliquan-
do autem puram. Et si quidem hic breui à morbo liberetur,
satis est. Si verò non, temporis progressu sanguis amplior pro-
dit, aliquando purus, & aliquando etiam subputridus. Sa-
pe verò etiam fauces non animaduertentibus sanguine imple-
ntur. Postea sanguinis grumos paulatim & frequenter emer-
gentes reiciunt. Aliquando verò etiam graueolentia ab ip-
sis contingit, & fauces aliquando spuma quadam replentur.
Et rigor ac febris apprehendit, circa initia quidem morbi,
vehementer. In progressu autem debilius, & alias atque alias
corripit, & dolor quandoque in pectoribus insit, & in dor-
so, & in lateribus. Et ubi sanguine spuere desierit, saluam mol-
tem liquam expuit, quandoque vetè etiam viscosam. Atque
hæc quidē sic patitur donec quatuordecim dies preterierint.
Post hoc verò si non leuauerit morbus, squamas ab arteria tus-
sendo auellit, quales à pustulis decedunt, & dolor incidit in
pectus & in dorsum, & in latus, & præcordia cingens velut
vlcus dolet. Huic cōducit vt quàm maxime quæret intus ha-
beat, si morbus sic se habuerit. Si enim quid laborarit, & do-
C 3

Curaus

HIPP

lor acutior. & tussis magis quā prius premit, & rigor ac febris magis occupat. Et si sternutauerit, dolor acutus irrumpit. Doler autē & in lecto, quū se circumerit. Huic cibos quidem eosdē, quos & pectore suppurato exhibere oportet, verū hos nō multos. Ex obsoniis autē his utatur. De piscibus quidem, squatina, aut pagro, aut gallo magno albo, aut aliis similibus, omnibus cū rhoe & origano cōlitis. Carnē autē edat gallicā assatā, sine sale, aut caprā coctā, & vino austero veterisimo ac iucundissimo nigro utatur. De ambulationib. autē moderate. Verū tamē hęc fiant febre nō tenente. Si verō febris tenuerit, sorbitione farinæ aut milij utatur. Si verō cibos assumat, paucos assumat, & obsonia per alium secedētia. Et si pharmino tibi utēdū esse videbitur, cnidio cocco, aut tithymalo idē ipsam subpurgato. Et post purgationē, farinæ coctæ pinguis heminā absorbēdā dato. Deinde quā maximē reficito, ut quā minimū tenuis sit. Ad huiusmodi enim morbi nō cōducit tenuē esse. De ambulatione etiā primū paucas faciat, ut ne lassitudo succedat. Fomentū verō aliās atq; aliās adhibeat. Et quā die fomentū adhibetur, sine cibo sit excepta farina cocta, cuius heminā absorbeat. Aquā autē bibat. Postera die minus quā solitus fuit edat, & bibat vinū nigrū, iucundū, austerū modicū. De cetero verō bis aut ter in die cibi dētur. Sic autē huic paulatim dato, donec ventrē cōfirmaveris. Nā ex febris & inedia, si os quidē appetuerit, venter autē seipere noluerit, vbi acuatim susceperit, inflātur. Quare paulatim dare oportet. Si verō acuatim dederis, & parū laboraris, deambulationibus vter nō perfrigeratur, nimirū cibis quete cōpactis. Quare etiam febris succedere solet, & hūc quidē minus, & siate verō periculū est ne delinquat. Hūc quā maximē reficere oportet, quo quā crassissimus fiat, & deambulationib. moderatis utatur, & min⁹ solito luctetur, & parū labores primū, deinde ampli⁹, nūquā aut multū, hęc si fecerit, celerimē san⁹ erit. Si verō tenuis fiat propter lassitudinē, remittat ac quiescat. Hic vbi sanus fuerit, neq; ad vētū celeriter currat, neq; equū, neq; currū cōcedat. Vter etiā vociferationē, & iracundiā. Periculū est enī ne morbi⁹ reuertat. Quare hęc oīa vitare oportet. Si verō cibū auerserit, erui torreto, & cortice depurgato, deinde per tridū in aqua macerato, singulis aut diebus aquā diffundito, & alia affundito.

Medela
qua.Que cauē
da.

A Postea quarta die excolato ac reficcato, deinde tenuissimē molitum cribrato. Et lini semen tostum tundito ac terito. Et sesamum tostum tundito ac terito. Et polentā nō salisam, puram, tenuē accipito. Et erui quidē ac polētā, ambonū aqualis sit mēlara, sesamū verō tertia pars, lini verō dimidia vnius partis. Hęc in lacte caprino cōcta quā liquidissima absorbeat. Postea verō in prandium ipi dēntur cibi prius, & obsonia fortiora. Vinū autē idē bibat. Dato autē ipi & centauree radices, ad hanc superas faciētes, in vinū ipsas deradens, dato item dracontij radices in vinum derasas. Sed & rursus gratia, dracontij derasum in melle delingendum dato. Et si decoctum in lacte assauerit se sorbere nō posse, lac bubulum quā plurimū bibat, tertia parte aquæ mulæ ammixta. Atque sic celerimē sanus erit. Morbus autem curatione multa opus habet. Est enim difficilis. Si enim curatus & sanus factus nō seipsum custodierit, plerūq; reuertens morbus interitus causa fit. hic si quidē ab hac curat, one sanatus fuerit, satis est. Sin minus, ipsum lacte crassefactum, & in pectore, & in dorso vrito. Si enim successerit vltio, fugae morbi spes est. Si verō arteria conuulsa fuerit, aut aliqua vena ex his quæ ad pulmonē tendunt, hęc patitur. Ab initio quidem morbi, tussis acuta obtrinet, & rigor, & febris, & saluam expuit multā, albā & spumofā, aliquādo verō subruentā, & dolor caput ac collum detinet. hic morbus fortior est primo, & usq; ad decem primos dies talia patitur. Postea plerūq; vndecima die pus crassum violentē expauit. Decimaquarta vero die puriora expauit, et asurus est, & dolore minus vexatur, & breui sanus fit. Si verō morbus iuturans futurus est, tunc & pus multo amplius expuit, & reliquus dolor multo amplior in corpore inest. Calores autem debiliores habent quā prius. Hūc si à principio acceperis, infra subpurgato scammoni vltico, si nō febrecitarit. Post purgationem autē accipiat ea quæ prius, & alia eadē assumat, queto quā maximē corpore & molliter cubet, & hęc quidem ab initio faciat usq; ad decem dies. Si verō pectore suppuratus fiat, eadē quæ etiā prius faciat. Si verō sanus fiat, ab his cibis ac potibus astinere oportet, ab acidis, & acutis, & salis, & pinguis. A labore itē ac vltidē a quibus prior afflicteat. Hęc si facerit, celerimē à morbo liberabitur. Si verō

Sorbitione
qua.

Curatio.

Arteriz lā.
cristatio.

Medela.

C 4 que

Hippocratis Liber

pulmonis
morbus vn
de fiat.

Medela.

Pus seca-
zione vltio-
ne educi
tur.

quid horum non fecerit, rursus reuerso morbo periclitabi-
tur, & morbus peior erit. Nā mulei rupto pulmone vitā de-
gunt, donec moriantur. Hunc si nō statim quis curret, recidi-
uante morbo postea non habueris quo prodesse possis, nisi
hec feceris. Lacte bubulo crassefactum, in pectore & dorso
vrito. Si enim vltio successerit, proderis. Morbus autem hic
ex iisdem delictis fit, ex quibus etiā prior. Pneumonis siue
pulmonia, ab his maximē fit. Quum pulmos sanguinem in
seipsum traxerit, aut pituitā salam, & non rursus dimiserit,
sed in ipso coacta ac compacta fuerint: ab his tubercula fieri
solent in pulmone & suppurari. Hic autem haec patitur. Ab
initio & per totum morbum rursus acuta sicca obtinet. Et ri-
gor, & febris, & dolor in pectoribus & in dorso incumbit.
Aliquando etiā in latere, & erecta ceruice spiratio vehemens
incidit: hic vsque ad quatuordecim dies talia patitur. Saepē
verō etiā plures. Deinde erumpit pus, & multū expuit. Saepē
verō etiā velut araneorum tunicas expuit. Saepē etiā
suberuentum. Et si quidē depurgatus fuerit & breuis gracilis
factus pulmo, interitum effugit. Si verō non adhaeret, & per
annum morbus tenet, & transmutatur, vt aliās alia aeger pa-
riatur, huic in principio antequam pus erumpat, haec adhi-
bere oportet. Quum febris remiserit, multa calida lauetur.
& sorbitionibus multis vtatur. Pituitae succum coctū, mel-
le ad coctum affuso, sorbeat. Et vinum bibat dulce album,
aut aquam mulsam coctam. Quum verō pus expuere ince-
perit, eadē bibat, quā prior suppuratus, & cibis ac potibus, &
obsoniis iisdem vtatur, abstinens ab acidis, & acris, & sal-
sis, ac pinguibus. Et à venere ac ebrietatibus, nisi morbo
commodum fuerit. Ex coloris autē inspectione astimādum
est, qualibus opus habere videatur. Reliqua verō eadē fa-
ciat. Bibat etiā lac bubulum, ac caprinum pro tēpore, prius
autem subpurgetur lacte asinino cocto. Bibat etiā equinum
lac excolatum quotidie manē, poculi tres heminas continen-
tis mensura, si facere poterit. Si quidē igitur sic curatus me-
lius habebit, satis est. & si non erupit pus in pectus, ipse se-
ipsum curret, quietē quā maximē corpori exhibens, & quā
comoda sunt libenter exhibēs. Si verō erumpat pus in pectus,
qua parte tibi significationem de se praeberē videbitur, illuc
maximē sectione aut vltione facta, pus emittito modicum
primū.

De Internis Affectionibus.

205

A primū. Reliqua verō eadem facito, quā & in priore suppu-
rato facto descripta sunt. Si in pulmone varix fiat, tussis sicca
corripit, & rigor, & febris in principio quidem morbi valde
vehementer, habet etiā erecta ceruice spiratio, & dolor in
capite consistit. Ex superciliis impendere videntur, & tumor
in faciem descendit, & in pectus, & in pedes. Saepē verō etiā
in capite innuitur, & prae dolore vbi is vexat, respicere non
potest, & corpus subfalsidum est, & vena per ipsum tendunt
flammea, aut nigra. Huic quum sic habuerit, & dolor ma-
ximē premit, primū sanguis detraharur. Deinde multa ca-
lida lauato. Et vbi situs habuerit, Cyceonem in vino nigro
austero quā in iucundissimo, aequali mēsurā aquae mixtum,
bibendum dato. Frigidum autem maxime bibere oportet.
Sorbitionibus autē vtatur pituitae succo cocto, melle bono
affuso. Haec exhibere oportet in primis quatuordecim die-
bus. Si verō diutius morbus teneat, & dolor amplior fuerit
in corpore, & impotentia aderit, huic sic habenti eadē exhi-
beto, quā ei qui pulmonem suppuratū habet, vbi quatuorde-
cim dies praeterierint. Hic morbus fit à labore, & atra bile.

Quum vena caua per pulmonem tendentes, sanguine aut
atra bile impletae fuerint, venulae aliae in alias rumpuntur, &
vt quae in angustis sunt conclusae, & exitum non habeant, &
dolorem exhibēt ac flatum in pulmone. Hic morbus diffi-
lis est, & multa curatione opus habet. Alioqui aegrum nō re-
linquit, & plerumque in multis simul commoritur. Si inflam-
matio in pulmone fiat, fit autē maxime à violentia, & gu-
lositate, piscium capitonum, & anguillarū. Hi enim pingue-
dinem habēt natura hominis infestissimam. Iam verō etiā
factus est morbus à pituita, vbi sanguis mixta in pulmo-
nem influxerit. Accidit etiā ex carnis esu, & ex aquae muta-
tione. Haec igitur aeger patitur. Tussit fortiter, & saluam ex-
puit liquidā ac multam. Saepē etiā crassam & albam, velut
à rauceidine, Et dolor premit acutus in pectora & dorsum, &
laterum mollitudinem ac latera. Et acidum eructat. Et ex
pectoribus ac pulmonibus, velut venter in arumrat. Et vo-
mit pituitam acidam, & si quod vomuit in terram effun-
das, radit terram velut aceto infuso, & dentes stapefunt,
& rigor ac febris, & situs fortis detinet, & si quid pingue vo-
luerit edere, exugitur ad viscera, & vomitum inducit.

morbi caus
sa.

Pulmonis
inflamma-

C 5 Et

Hippocratis Liber

Et totum corpus torpor occupat. Quum verò reuomuerit, paulò leuior sibi esse videtur. postea ubi vespere diei accessit, venter sonitum edit, & tormine versatur, ac musmurat. Huic quum sic habuerit, & tempestiuum esse visum fuerit, Medela. curationem sic adhibeto. Mel & lac, & acetum, & aquam, mixta in ollam insula tepefacito, & origani capitati ramulis agitato, ubi verò tepida facta fuerint, bibenda dato, aut apprehensa lingua, sensim per fistulam infundito. Deinde conuolutum quietem habere iubeto. Postea si vomitus succedat, promptè vomat. Si verò non succedat, irritatione per penam facta vomat, & si quid pituita vomuerit, per dies quinque idem faciat. hinc enim leuior euadet. Bibat autem hæc exercitatus, si fieri poterit, & multa calida lotus. Sin minus, saltē lotus. Postquam verò quinque dies præterierint, mandè ieiunus bibat in aqua mulla, aut vino mulso silphij succum, erui magnitudine, & allium comedat ac raphanidas ieiunus: & meracum vinum insuper absorbeat nigrum, aut allium austerum. Bibat etiā inter cibum, & post cibum. Cibis verò siccis, & carnibus caninus vtatur coctis, si rigor & febris non apprehenderit. hic si à tali infusione per fistulā in os, putgetur, satis est. Sin minus, sursum per veratrum ipsum purgato. Post purgationem verò farinæ coctæ duas heminas absorbendas dato, melle affuso. Vinum verò idem bibat aquosum. At si nō in principio affueris morbo, lacte ipsum crasse factum in pectore ac dorso vrito, ita enim maximè à Vitis. morbo liberari poterit. Si verò non fuerit vltus permanet, & nō valde desicit, sed ad senectam vsque adheret. Saepè etiā commoritur, si non in primis quadraginta diebus mortuus fuerit. Quare multa quā maximè opus est cura. Et serum ac lac pro tempore bibat, bubulum & caprinum, & alinum ac equinum. Sic enim facilius deget. Est autem Pulmonis morbus difficilis. Si pulmo ab erysipellate intumuerit, & expleis. Hic autem tumor maximè à sanguine fit, quum pulmo in seipsum sanguinem attraxerit, & susceptum tenuerit. Morbus autem hic æstatis tempore maximè fit: Hæc igitur ab ipso ager patitur. Tussis incidit sicca, & rigor, & febris, & erecta ceruice spiratio, & dolor fortis in pectoribus, & nares aperit, velut equus à cursu. Et linguam exerit, velut canis æstate ab ardoris flatu vltus. Et tumor detinet pectora.

De Internis Affectionibus.

200

Astora, & parum loquitur, & rubor est in facie, & pruritus fert in corpore, & præ dolore decumbere non potest. Sed ipse seipsum anxius iactat. Hic in septem diebus moritur. Verumtamen in principio quum sic habuerit, per hæc curetur. Medela. Corpus quidem perfrigeretur, betis in aqua frigida tinctis, ac corpori impositis, in recenti maximè dolore. Aut lutea frigida aqua tincta ac expressa apponito. Et si quidē sic melius habuerit, satis est: Sin minus, terram sigillarem frigidam pro cataplasmate imposito, & sub dio decumbat. Sic enim tractatus saepe septem dies effugerit. Quum autem septem dies præterierint, & dolor adhæserit, dolentem partem intus, cum oleo illinito, & tepefactoria eadem quæ in pleuritide adhibeto: & potionē ad subpurgationem ipsi dato, ex peplo, & meconide, siue peplo, & grano crudio. Et post purgationem, lenticulæ heminam absorbendam dato. Bibat autem aquam. Postera die multa calida aqua ipsum lauato, capite excepto. Postea organum in aqua mulla macerato, & bibendam dato. Potibusque quā calidissimis vtatur. Cibos autem accipiat eosdem quos & qui à pleuritide correptus est, si non febris adhæserit. Hic morbus grauis est, & pauci effugiunt. Si pectus & dorsum dirupta fuerint: (Dirumpuntur autē maximè à labore) ager hæc patitur. Tussis obtinet acuta, & saliuam expuit aliquando subercentiam, & rigor & febris plerumque corrumpit, & in pectore, & in dorso, dolor inest acutus, & in latere velut lapis incumbere videtur, & à dolore perpetuò pungi, velut si quis acu stimulet. Huic quum sic habuerit, statim lacte in potu dato, pectus & dorsum inurto. Et sic celerimè sanus erit. De cætero verò quietam maximè corpori vitam degat. Si quid enim laborarit, & aut currum, aut equum ascenderit, aut humeros oneri subdidit, periclitabitur ne rursus morbus recidua faciat. Et si hoc contingat, periculum est vt corrumpatur. Morbus enim reuersus magis premit quā ab initio. Si vero nō fuerit vltus, nisdem ipsum curato quibus & suppuratum. In affectionibus, & potibus, & cibis. In summa vero, quietem agat, & commodis cibis alatur. Si enim sic tractatus fuerit, celerimè sanus erit. Morbus autem grauis est. Sin latere tuberculum nascatur, & suppuratus fiat, hæc patitur. Rigor tenet & febris, & tussis sicca per multos dies. Et dolet latus, & curatio.

Pectoris
scapula.
torse
scissura

Tuberculi
latus

Curatio. ad mammam, & ad clavicula, & ad scapulas, dolor impetum facit. Hic quum sic habuerit, in primis decē diebus sorbitionibus utatur, pislauz succo cocto melle atuso, quū sorbitio cocta fuerit. Vino autem utatur albo, dulci, aut austero, & aquoso. Et ut vinū sepe sorbeat, ac expuat iubeto. Et à somno impedito, donec vndecim dies præterierint. Post hos dies cibis paucissimis utatur, carnibus catuluis aut galli cahdri. Oportet autē ipsas probe cum iusculo preparare, & iusculū absorbear. Et sorbitionibus prius quā cibo utatur, & ne sitiat, donec latus suppuratum fiat. Suppuratur autē maximē in quadraginta diebus, aut paulo prius. Hoc autē cognoscemus

Puris emissio.

vbi suppuratum fiat latus. Pus enim non expuit, neque remittit. Hunc quum sic habuerit, vbiunque tumor significatiōnem de se præbuerit, secato aut vrito. Et postea pus paulatim emittito. Et postquā exhaustus, linamentū crudi lini immittito & hoc post tri die rursus exempto, paulatim pus exhausto. Deinde rursus linamentū indito, & rursus tertia die, & alius deinceps, bis per diem exhausto, donec resiccatum fuerit. Dato autem & cibos & obsonia, si admisierit. Et bibat modicum non multum, siue vinum, siue aquam. Edat etiam origanam tenellam plurimam melle tinctā. Si verō tenellam non habeat, siccam tritam & melli ammixtam plurimā exhibeto. Et neq; frigeat, & balneis lauet, & molliter cubet. Et sic hunc morbū curans, celerimē sanum feceris. Quum autem sanus euaserit, vitet frigus, calorem, solem. Et deambulationibus modicis utatur post cibum, ut ne lassitudo corpus corripiat. Hæc faciens sanus erit. Ex his morbis quoscunq; videris, statim post vitionem, porrum multum tricum super

Tabis tres species.

vsturas imponito, & per diem vnam finito. Tres sunt tabis species. Prima quidem sit à pituita. Quomēnim caput pituita impletum agrotarit, & calor accesserit, pituita in capite computrescit, ut quæ moueri non potest ut decedat. Postea quum crasse facta fuerint & putrefacta ac superexpleta venula, fluxio in pulmonē fit. Et pulmo vbi suscepit, statim agrotat, ut qui à pituita mordetur quæ salsa est ac putrida. Hæc igitur æger patitur, febris debilis invadere incipit, & rigor, & dolet pectora ac dorsum. Aliquando etiā tussis premit acuta, & expuit saliuam, multam & liquidam ac salfam. Et hæc quidē in principio morbi patitur. In progressu verō corpus

corpus attenuatur, cruribus exceptis, hæc enim intumescunt, & pedes & vngues contrahuntur, ex humeris autem tenuis & debilis est, & fauces velut lanugine implentur, & velut per arundinem sibilat: & fortiter sint per totū morbum: & multa impotentia corpus habet. Hic quum sic habuerit, in anno corruptus malē perat. Verū studiū quā maximē adhibere oportet, ac reficere. Et primū quidem veratrū bibendum dare, infra autem subpurgare epithymo, aut peplo, aut grano cido, aut tithimalide. Hæc quater in anno dare oportet, sursum bis, deorsum bis. Dandum est & lac asinū coctum ad subpurgationē, aut bubulum, aut caprinum. Bibat etiam crudum lac bubulum, tertia aquæ mulsæ parte ammixta, per quinque & quadraginta dies, ammixto etiā origano. Caput autem ipsius prius purgetur, pharmaco ad nares appposito. Ci baria autem & obsonia dentur, neque pingua, neque nidiorosa, neque valde acra. Hæc autem morbum obseruando facere oportet, & deambulationibus ad cibos vti, obseruando ne frigeat. Hyeme verō iuxta ignem habitationem faciat. Vinum autē bibat austerum, nigrū, quā vetustissimum ac iucundissimum, verū modicū. Et si tibi visum fuerit, ante pharmaci fomētum adhibeto, & sic pharmaci dato. Si verō dare nolueris, facto fomento, vomitum ex cibis facere cogito, velut prius scriptum est. Huic si commodæ fuerint, deambulationibus utatur. Si verō non conducant, corpore quā maximē quiescat. Hic hoc modo tractatus, facillimē in morbo deget. Est autem morbus lethalis, & pauci hunc effugiunt. Secunda tabes fit à labore. Eadem autem æger patitur quæ & prior. Morbus autem hic magis priore quiescit, & citare remittit. Saluam verō expuit calidiorē priore, & tussis premit maximē senes, & dolor fortior est in pectoribus, & velut lapis incumbere ipsi videtur. Dolet etiam dorsum. Et color ipsius limpidus existit, & si quid laborarit, flatus & anhelatio oboritur. Hic ex hoc morbo in tribus annis maximē moritur. Curare autem oportet iisdem, quibus etiā priorem.

Tabes secunda.

Hic morbus multū adhæret vsque ad tres annos, sed moriuntur. Estq; morbus grauis. Tertia tabes. Ab hac hæc patitur. Medulla ipsius spinalis sanguine plena fit. Tabesit autem similiter & à cavis venis. Hæc verō pituita hydropiformi, & bile replentur. Patitur autem eadem, ab vtris tandem tabescat.

Tabes tertia.

Hippocratis Liber

ta hescat. Et homo statim niger sit ac subhumidus. Et partes
sub oculis pallidæ sunt. Et venæ in corpore pallidæ distentæ
sunt, quædā verò valde rubicundæ. Maxime autē manifestæ
sunt, quæ sunt sub aliis. Et spiritus pallida, quæ ubi ipsum inua-
serint, suffocant, & tussire volens aliquando non potest. Quan-
doque autem præ suffocatione & tussendi cupiditate, bilem
aceruatim vomit, aliquando verò pueritiam. Sæpe vero etiam
cibos quæ comederit. Et ubi reuomuit, leuior sibi esse vide-
tur. Deinde modico tempore interpolito, in infide doloribus

Curatio.

tacet. Hic etiam acutius loquitur quàm quum sanus esset. Et
rigor ac febris interquiescens, rursus sudorosa corripit. Hic
ubi sic habuerit, civis & forbitionibus, & ponibus ac pharma-
cis, & reliquis omnibus curato, velut priores. Morbus autem
durat maxime annos nouē. Postea durat dum corrumpitur,
pauci vero ex ipso effugiunt. Grauis enim est morbus. Si ve-
rò volens, sic ipsum curato. Primum fomentum adhibeto, & ubi
fomentum adhibueris, post die aquæ multæ dimidium con-
gium ipsi bibendum dato modico aceto affuso, & hæc circa
respirationē bibere iubeto. Deinde stragulis ipsum ad mul-
tū ac quàm longissimū tempus cōregito. Si verò non susti-
neat, & euomere velit, vomiat. Si verò vomitus non sequatur,
tempore iam aliquo interpolito, aquæ tepidæ poculo magno
superingesto vomat, irritatione per pennā facta. Quum ve-
rò euomuerit, vt bene habeat, quietē agat per hūc diem. Vbi
autem cœnæ tempus fuerit, cenet mazam modicā, & obso-
nium habeat, salsamentū & potrum. Hæc autem quàm pluri-
ma edat. Vinum verò bibat dulced. Reliquo tēpore per totam
diē, exordio manē factō, multa calida lauatur, & post balneū
cauere oportet, vt ne frigeat, sed decubens plurimo tēpore
dormiat. Quum autē à somno surrexerit, viginti stadia mi-
nimum circumeat illa die. In aliis autem diebus alia quinq;
stadia prioribus addens vadat, singulis diebus additione fa-
cta, donec ad centum stadia perueniat. Ventrem verò quoti-
die subpurpare oportet succis betæ, & à brasiica, ita vt veran-
que seorsum coquas, & de vtriusque congium excoles. Deinde
adipis à rheombus detracti minx quadrantē ammiscas ac si-
mul coquas, in vtriusque succis diuisim facta coctura. Quum
autē bibere voluerit, ad brasiicæ quidem succū, salem adieci-
to. Ad betæ verò succum, mel affundito. Licet autem seorsum
vtriusque

De Internis Affectionibus.

208

A vtriusque bibere. Aut melle in alterum poculum affuso bibat,
in alterū verò immisso sale. Ebibere autem oportet totū suc-
cum, & hæc facere per triginta dies. Secundo vero melle edat
panē, & carnes pingues suillas coctas, aliud verò nihil. Vinū
autem bibat albū, austerum, & iter faciat, non enim ac frigidu-
rum triginta ante cœnam. Post cœnam verò decet, & ne fri-
geat, sed cōtegatur. Hæc si fecerit, leuius morbu feret. Tercio
autem mense cyceonem floridum bibat, apij radices, & ane-
thum, & rutam, & mentam, & coriandrū, & papauer tenerū,
& ocimum, & leuē, & mali punici dulcis & vinoli succum.
Oportet autem dulcis duplā mensuram esse, ita vt vtriusque
succi simul sit hemina dimidiū, & vini nigri uicini austeri
& leuiorū dimidiū, & aquæ hemina dimidiū. Postea flores tri-
ti in hoc diluantur permixto, & in poculum infundantur. Et
postea farni reri acerbulum adiciatur, & pole. tē tantun-
dam, & casii veteris & cœni rati tantundem, & hæc permixta
ebibat. Deinde modico tēpore interpolito prandeat panem,
& obsonium habeat, tritū torpedinis aut squasna, aut galei,
aut rari. Et carnes suillas, & coctas & crasse faciat seorsum,
quæ quàm maxime agens. Et decimo quoque die fomentum
simplici leuiter adhibet. Quarto autem mense, quinto quoque
die leuiter fomento vtatur. Et edat obsonium plurimū. Sint
autē obsonia, caseus, & carnes omnes coctæ pauca. Et iter fa-
ciat per stadia, velut antea dictū est. Et prima quarti mensis
die, initio à decem stadiis factō eat, & quoti die addat, donec
costruaginta stadia fiat, & deambulet in die stadia octuaginta.
Ante cœnā triginta. Post cœnam, viginti. Mane triginta. Re-
liquo verò tēpore victu vtatur, mazam & panē vtriusque edens.
Et obsoniū habeat, chartilaginea. Sed & carnes omnes edat,
exceptis bubulis ac porcinis. A piscibus autem is abstineat, à
mugile, anguilla, & melanuro. Edat autem torpedinē, squa-
mā, rāam, galeū, pastinacā, & ranas. Ex aliis nihil. Si verò
viderentur innoxius esse, etiam tyceonē bibat. Postquā autē
dormire voluerit, bibat de vino nigro, uicundo, veteri, pocu-
lum duarū heminarum. Et per diem eodē vino vtatur inter-
cium. Et in die iter faciat per stadia centum quinquaginta.
Ante cœnā nonaginta. Post cœnā, viginti. Mane, quadragin-
ta. Hic non modo curatus, in anno sanus euadit. Reliccatur
medulla spinæ maxime, quæ uenit ad medullam tendens

et

Hippocratis Liber

res fuerint obturati, itémq; ex cerebro accessus. Propter corporis autem afflictionem hæc patitur, & agrotat. Reicitur etiam à venere. Hæc igitur patitur. Dolor acutus incidit in caput, & in collum, & in lumbos, & in lumborum musculos, & in articulos crurum, ut aliquando sedere non possit. Et sterqus non sedecit, sed sistitur. Et urina difficultate vexatur. Hic in principio quidē morbi quietius degit. Quāto autem magis tempus morbi prolongatur, tanto magis omnia dolent. Et crura velut à aqua inter cutē tument. Et vicer à lumbis emergunt, & alia quidē sanescunt, alia verò nascuntur. Huic quāto sic habuerit, caput purgato, hippopharis succo, aut cetero grano, corpore prius valde bene feto. Vespere verò post purgationem, priscanā duas heminas sorbeat, melle affuso. Vinum autem bibat albiū molle. Postera die alium lactis coctū, melle affuso, octo heminas ebibēdas ipsi dato. Si verò alium non habeas, bubuli, aut capri cocti tres semicongiis, melle affuso. Et dum temporis opportunitas adest, lac bibat, fero & lacte utens, per quinq; & quadraginta dies. Cibus autē & obsecans utatur quāto maxime per alium secedentibus. Vinum bibat album molle, Mendesium. Quum autem crassissimus fuerit, in lumbos ipsius ab utraq; vetriculorū parte crustas quatuor inurito, & in dorsum utrinque quindecim, & in ceruicem duas, inter tendines. Si enim vltio successerit, sanum facies. Est autem morbus hic grauis. Quatuor morbi à rheumibus sūt. A primo hæc patitur. Dolor acutus incidit in rheum, & in lumbos, & in testem secundum rheum situm. Et frequenter mingit, & adstringit paulatim ac supprimitur urina, & cum urina procedit arena. Et vbi per urina meatū exit arena, dolorem fortem in meatu exhibet. Quum autem ipsam per urinam eiecerit, dolor remittit. Postea verò rursus in eisdem doloribus ardet. Quum autē mingit, etiam colem præ dolore fricat. Vulgus autem medicorum quod non intelligit morbum, vbi videt arenam, putat vesicam à calculo laborare. At nō vesica, sed rheum lapide laborat. Hic morbus fit à pituita, quā rheum susceptam in seipsum pituitam, & sunt ex ea tenues lapilli, velut arena. Huic quum sic habuerit, cum scāmonia succo aut ipsa radice, fomento prius adhibito, totum corpus purgato, postera verò die duobus congiis succi cicutæ albi

Medela.

Vltio q. 12.
Rheum u
morbi qua
tuor.

Medicorū
error.
Calculi
causa.

Medela.

De Internis Affectionibus.

213

A albi subpurgato, quē tale iniecto bibendum dabis. Post hæc potibus, & cibus, & balneis curato, & eadē quāto urina stillicidio exhibentur phar maca dato. Quum autē dolor presens, multa calida lauato, & tepesfactoria quāto arte maxime dolet, adhibeto. Cū autē intumuerit & eleuatus fuerit, sub id tempus iuxta rheum secato, & extracto pure arenam per urinam cicutæ sanato. Si enim seclus fuerit, fuga spes est. Sin minus, morbus homini cōmouitur. Secundus rheum morbus. Dolores fortiter premunt, velut in priore. fit autē morbi rheumibus à labore, quum ruptæ fuerint venula ad rheum ter den bus, & postea rheum sanguine repletus fuerit. Hic vbi hæc patitur, cū urina sanguine mingit in principio morbi, deinde progressu temporis pus hic si quietem corpore habuerit, ceteris me sanas erit. Si etiam quid laborant, dolores multo magis obtinebunt. Quum itaq; suppuratus fuerit rheum, circa spinam intumescit. Hanc vbi ac habuerit circa tumēte partem secato, profunda maxime sectione iuxta rheum. Et si quidem successerit seclus, euectio sanum facies. Si vero aberrauerit, periculum est ne vlcus in iunctis cutandū fiat. Si autē concreuerit vlcus, ceteri intrinsecus à rheum suppuratur, & si quidem pus intus rumpatur, & ad intestinum rectum procedat, fuga spes est. Si vero contingit alterum rheum, periculum est ne pereat. Curetur autē phar macis, & iisdem omnibus, quibus & prior, & dicit eandem habeat. Hic morbus grauis est, & multi ex ipso ad tabem rheumalem deueniunt.

C Tercius rheum morbus. Urina prodit, velut à carnis bubulis affatis succus. fit autem morbus ab atra bile, cūm bilis in venas confluerit quæ ad rheum tendunt, & cūm confluere, exulcerat venulas & rheum. Ab vlceratione igitur tale quiddam cū urina procedit, Dolores a re herent in lumbis, & in vesica, & inter anum & pudendum, & in ipso rheum ad modicum tempus. Deinde remittit dolor, & rursus acutus breui corripit, & in tenuem ventris partem aliquando dolor incidit. Huic quum sic habuerit, vētrem subpurgato, epithymoi, aut scammonia radice. Bibēda vero eadē dato, quæ & ex urina stillicidio laborant, & quum dolor habuerit, multa calida lauato, & tepesfactoria ad dolentē maxime locum adhibeto, & sorbitione utatur farina cocta, melle affuso, & reliquo victu utatur quāto maxime per alium secedente, & vinū bibat

Secundus
morbus

Morbus
hic qualis

Curatio.

Tercius
morbus

Medela.

Hippocratis Liber

bibat album Mendacii mellei coloris. Aut aliud albi iucun-
disum im probè temperatum. Hic morbus nō valde deficit.
& pro tēporis opportunitate serum & lac bibat. Secum qui-
dem ad purgationem. Laetis autem potum faciat in tēpore
per quinque & quadraginta dies. Haec si ita feceris, morbum
in melius dispoies. Quartus rheum morbus. Morbus hic
fit à bile & pituita, maxime tempore aestatis. fit etiā à vene-
re morbus. Hic rger hec patitur. Dolores premunt ipsum in
lumbis mollitudinē, & in lumbos, & in lumborū musculose
& patitur qualia solet mulier ex partu laborans, & non susti-
net in sanam partem decumbere, sed valde dolet, & ex late-
ris in illitudine quidam pendere videtur, velut obrupta. Si
verò prorsus decubiat, non dolet pedes & tibiae ipsius semper
frigent. Urina verò vix prodit, propter pituitositatem & crassitudi-
nem suā. & si fueris ipsam ad modicum tempus depositam do-
nece defecerit, videbis subsidentiam crassam, velut farinam.
& si quidem bilis praeualuerit subtiliā ipsam videbis. Si ve-
rò à pituita fuerit morbus, alba & crassa erit. & primū qui-
dem in annū, aut paulò amplius aut breuius tēpus. rger ta-
lia patiens perseverat. Si verò prolongetur morbus, & magis
dolet, & suppuratur, & quum suppuratus factus intumuerit,
qua maxime parte intumuerit, in rheum secato, & pus omni-
to & si quidem successerit sectio, statim sanū facies. Hic cū
sic habuerit, iisdem omnibus curato, quibus etiam priores.
Et à principio morbi oportet & purgare, & ante subpurga-
tionē fomentū adhibere, & balneis frequenter lauare. Vnga-
tur item & magis calefiat, neque frigeat, & à sole absteineat, &
neque venere vitatur. Hec si fecerit, & nō celerrimè sanus eva-
ferit, nihil noui est. Morbus enim est grauius. Si verò
citra pharmaca curari velit crassum, ex dicta facere oportet,
siue ex hoc morbo aegrotet, siue ex aliquo de prioribus, diui-
sis cibis quos edere solet in decem portiones, ita vt vna parte
detrahta, reliquas comedat. Obsonium autē habeat, carnem
suis tritam, & ea die decē stadia deambulet. postera verò die
& tertia usque ad decem dies, portionem minus edat, & deam-
bulet decem stadia aut plura singulis diebus addens. Quum
autem ad vltimam cibi portionem deuenerit, etiam ad cen-
tum stadia iter faciat, & edat quidem vnam tantum portio-
nem, & ea die centum stadia deambulet. Post cenam autem

Quartus
rheum mor-
bus.

Curatio.

Obsonium
obseruato.

De Internis Affectionibus.

210

A viginti, mane vero quadraginta. Vinum autē bil at Mendacii
album, austerum, atque haec per tres menses faciat postea reli-
quo tempore de amoulationes imminuat, & cilos pures ad-
medat, eodem modo additione facta velut detrahebat. De
ambulationem vero detrahat usque ad decimum diem & post
ea quā maxime quietē habeat, & cibis puris alatur, & ob-
sonia quā pinguisima habeat, & dulcia, in qua ipsi com-
da sunt. Ab oleribus autē, & acidis omnibus al sineat, item-
que ab acerbis, & quae flatū faciūt, Multa etiā calida lauet, &
ne frigeat. Haec si fecerit, celerrime sanus erit. A rheum mor-
bo corripit morbus magnus venarum cauatū quā à capite
iuxta iugulum per spinam tendunt, ad malleolum pedis exter-
num, & ad intermedium magni digiti locū. Morbus hic fit
à pituita & bile, quū in venas cofluxerint. Venae autē hae san-
guine plene sunt. Si igitur quid alieni in ipsis praeter lapsum
fuerit, egrotant. Si dextra a parte morbus corripit, de lora
ex coracetalulo in principio exlubere incipit. Quanto au-
tem amplius tempus progressum & prolongatū fuerit, tan-
to acutior dolor infra descendit, & quum ad malleolum pe-
dis externum, & ad magni digiti intermedium locum deu-
nerit rursus ad caput venire incipit, & ubi in ipso vltis co-
stitit, fortiter premit, & homo caput sibi distringi putat & o-
culi pituita replentur, itemque totum corpus. Hic quum sic
habuerit, elaterium bibendum dato, aut thapsiae radicē, aut
veratri, aut succum scammoniae. post purgationē verò eadē
exhibeto quae superioribus. Si verò ab hac curatione non de-
sinat, lacte ipsum crassefacto, & in scapulam dextrā quatuor
crustas inurito, & in acetabulū corae dextrae tres, & sub na-
tes, duas, & in medio femore, duas, & supra genā vnā, & su-
pra malleolum, vnā. Hic ubi sic vltus fuerit, neque sursum ne-
que deorsum morbū procedere permittat. Si vero alibi do-
lor ruptus visus fuerit, si quidem in crus incubuerit priusque
vrat, claudus erit. Si verò in caput, surdus aut caecus. Si verò
in vetricē, prodit simul cum urina sanguis maxime, per qua-
draginta dies. Verū si in vesicam eruperit, eadem pharma-
ca quae & in urinae stillicidio dato, & si alibi dolor congre-
gatus fuerit, vrito. Verē autem oportet carnosā quidē ter-
ro ossēā verò & nervosā, fungis. Carterū ante haec si in princi-
pio morbi accesseris, ista facere oportet. In potu exhibēdam

Quam ma-
gnus ut
hunc
faciat.

Medela.
ante p.

Curatio.

D 2 cil

Hippocratis Liber

est vinum album Mendacum, aquosius, plurimum per diem, D
& inebrietur donec sanguis à naribus erumpat. Quum autè
fluere inceperit, minimum tres & decem dies fuit. Vbi verò
hi dies præterierint, non ampliùs inebrietur, neq; vbi semel
fluere inceperit. Bibat tamen paulò ampliùs vinum inter ci-
bum, quo sanguis fluere possit. Iam verò quibusdam sedato
saanguine, erupit in velicà, & prodiit sanguis ac pus. Si igitur
eruperit, easdè pharmaça quæ & ex vrinæ stillicidio laborati
dato. Et de eodem vino plus bibendum exhibeto. Hic si ita
curetur, & cibos per aluum secedentes assumat, & obsonia
eiusdè facultatis, crassius sanus erit. Morb⁹ autè grauis est.

Vena fini-
stralis.

Alius morbus à sinistra vena. Hic ager alia quidem eadè
pituita, quæ etià prior. Verùm in splenem dolor acutus in-
cumbit statim, & in principio morbi. Et si non intellexerit
priusquàm incubuerit, proliit in pulmone. Hunc per fungos
crustas octo iurito, capita licnis quàm celerrimè interci-
pieus. Et vbiq; alius dolor incubuerit, vrito. Sic enim sta-
tim sanus erit. Si verò nò fuerit vltus, sanus autè sponte fiat.

Medela. pleriq; post duodecim annos, morbus rursus reuertitur, &
si splenē occupauit, multis aquam inter cutem inducit. Verè
oportet statim curare velut priorem, & si visum fuerit, vrere
velut priorē, si dolor in isdem articulis cōstituerit. Si verò nò

Pituita. sic curatus fuerit, de cætero colliquescens moritur. Morbus
enim grauis est. De pituita easdè sententijs habeo, quas &
de bile, & species ipsius multas esse puro, & alia quidè popu-
laris est, quæ sanè recētissima est. Cuius etià curatio facilima

Curatio. est. Vomitus enim post cibū facere oportet per duos aut tres
dies, ita vt & prædeat insuper ac quiescat, si prioribus die-
bus semel in die cibū capere, & laborare solitus fuit. Sin mi-
nus, huiusmodi dixta vtatur. Primum multa calida lauetur.

Vitus. quū vomitū facere voluerit, & edat mazā oleo & melle sub-
actam, & panem exallatū veterem. Hæc enim magis pituitā
trahit. Obsoniis autè vtatur & oleribus acerbis. Sed & pin-
guia, & dulcia, & acida omnia idonea sunt, vt permixta assu-
matur. Et oleribus omnibus viridibus vtatur. Et bibat inter
cibum frequenter modicum vinū dulce, & in fine placētam

Vomitus
qui insuper edat, & mel, & ficus. Et quū cenabit, pocula largè ex-
hauriat, & vbi iam repletus fuerit, parū dormiat. Deinde ex-
terrectus vomat, magno vini poculo epoto, cum tepida aqua
temp

De Internis Affectionibus.

211

A temperato. Trahit enim magis pituitā & humorē ex carni-
bus, & corpus magis resiccat. Euomat autè donec ficus euo-
muerit. Si enim postremū euomatur. Atq; hac quidè hac
die faciat, postera verò contineat seipsum vsq; ad cenā, & in
cena sumat panē cui nihil fursurū decessit. Ososonium autè
sic ex fortioribus Vinum vero bibit nigrum, austerū. Atque
hec quidè popularis pituitæ medela est. Si vero edere & bi-
bere potest, & cibis delectatur, deinde vero citra grauentur,
& color immutatus fuerit, huc ostendendū est, pituitā mo-
lestantem in ventre esse. Verū oportet quum sic habuerit,
mel & vinū dulce, & oleum, & mīxam tali ouili magnitudi-
ne, permixta per clysterem infundere hæc enim mitissima
sunt in clysterem ad hominis naturā. Mensurā autè singulo-
rum esse oportet, vini quidem heminam, olei verò hemina
dimidiam, & mellis tantundē. Si vero clyster non voluerit,
humectum hominē facere oportet, fomento humido admo-
to. Fortassis enim etià sic sterus subeuacuari poterit. Nam à
ciborum nimia resiccatione hæc patitur. Siquidè igitur quis
edat cibos valde succolos, fortassis hæc non ita vehementer
patiatur. Si verò etià aliquando patiatur, modica curatione
opus habuerit. Hunc ita curans, celerrime sanum feceris.

Quæ facili
subluant.

At si antiquior fuerit pituita, appellatur autè hæc pituita
alba, hæc patitur. Grauat hominē magis, & speciem à popu-
lari alienā habere videtur pallidiorē & totū corpus laxo
tumore intumescent, & facies rubet, & os siccum est, & sitis te-
net, & quum comederit, spiritus densus ipsi inest. Hic eadē
die aliquādo melius habet, aliquando de repente delet, & sibi
mori videtur. Hinc si quidè venter sui sponte turbatus fue-
rit, sanitati proximus erit. Si verò non sit sponte venter tur-
betur, purgare oportet enecto dato, aut hippophæ, aut eni-
dio grano, aut lapide Magresii. Et post purgationem, lenti-
culæ hemina vna aut duæ dentur ad absorbendū. Coquantur
autem allium in lenticula. Detur etià betæ proguis hemina
non condita, polenta circuminis persa. Bibit vinum nigrum,
austerum, & forte. Postera verò die mane stadia viginti de-
ambulet. A qua deambulatione reuersus, panē edat purum
exallatū, & obsoniū habeat allium coctum, & de eodē vi-
no paulo meracius bibat deinde stadia vadat triginta & vbi
tempus aderit cenet, quātum etià prandere cōstituit, obso-

Quæ ven-
tem me-
uant.

Hippocratis Liber

Quæ enim
piscive dā
di.
Morbi hu-
ius causa.
M. de la.
Aqua inter
cutē vade
Tubercula
pulmonis.
Exemplo
probat.
Purulentū
etiam hinc
fiunt.
Curatio

sonium autem habeat, maxime quidem pedes, & capita suis
la. Sin minus, galli carnibus & suis tritis utatur. Ex piscibus
autē scorpio, aut dracone, aut cuculo, aut callionymo, aut go-
bio, aut aliis piscibus qui æqualem facultatem habēt. Ex ole-
ribus autē solo alio, & nullo alio utatur. Hoc verò quā plu-
rimum edat, & crudum, & assatū, & coctum, semper plus sin-
gulis diebus, & laboret ex modico amphius, respectu ad cibos
facto. hic morbus maxime fit tempore æstatis ex aqua potu.
Insper & a somno multo. Indicatur autē in triginta diebus,
an lethalis sit, aut non. Atque hæc quidem faciat ubi trigin-
ta dies præterierint. In primis autem diebus, sorbitionibus
utatur, lenticula cocta acidiorē ab aceto, & pisanā acidā. Bi-
bat aquam mulsam tepidā, posita modica inspersa, quo cor-
pus præparatū sit ad pharmacorum potum. Et his diebus sub
dus dormiat, & si tibi visum fuerit sanguinē à lūbis detrahe-
re cucurbitā affligito, & venas in seroto crassissimas secato.
hic ita curatus citissime san⁹ fiet. A pituita maxime in aquā
inter cutem trālitus fit, hoc modo. pinguedo colligescit, & a
calore qui in pituita est, fit aqua. Cognosces autē hoc an quis
sanari possit, aut non. Donec enim quis in pectine pinguedi-
nem habet, fieri nō potest ut ipsum sanes. Cognosces autem
ex his maxime, an pinguedo insit in pectine, aut non. Si qui-
dem febres succedat, & nō potest exurgere, & vultu illic in-
flatus extra prominet, indicium est non amplius inesse pin-
guedinem, & sanabilem esse. Huic conducit vētem siccare,
& panem dare cui nihil furfurum decessit, antiquū calidū.
Obsonium autem carnē leporinā, & canis perfecti, & om-
cula, & ius assatā, & galli assatā ac calidā & polypos edat.
V. Coctus in vino nigro austero. Vinū autem bibat nigrum, au-
sterum quā crassissimū ac acerbissimū. Piscibus autē utatur,
gobio, dracone, callionymo, cuculo, scorpio, & aliis hu-
iusmodi, omnibus coctis, nō recetibus, & frigidis. hi enim sic-
cissimi sunt, & in vultu ne intingat, & insulsi sint pisces. ex
oleribus autē utatur asaphanis, & apio. Torreat autē lēniculā
ab aceto acidiorē, & edat. Et deambulet quotidie, & post co-
nā, & mane, & serotino tempore dormiat, & mane exurgat. Et
si quidē ab his resatur, satis est. Sin minus, cucurbitā aut hip-
pophais succū, aut granū enidii, bibendū dato. Et post purga-
tionem, lēniculā hennas duas sorbeat, & panē parvū comē-
dat

De Internis Affectionibus.

Adat. Vinum verò bibat nigrum, acerbam modicā. Bibat au-
tem pharvacum pis in die, donec vacuus fiat. Si verò tumor
constiterit in seroto, & femoribus ac tibiis, aceto scalpello
multū, & frequenti vulnera in incutito. Et si hinc feceris, cito
sanum efficiēs. Aqua inter cutem ex his fit. Quam æstas-
tis tempore si vexatus aquam multū mibetis, nam ex hoc
marime fieri solet, & pulmo expletus fuerit rursus ad pecto-
ra dimittit. Et quum in pectoribus fuerit, calorē vehemen-
tem exhibet, ut oinguedo quæ in arteriis inest colligescat.
& si semel liquari pinguedo inceperit, multo amplius in bre-
ui tempore aquam inter cutem facit. Fit etiam si tubercula
in pulmone fuerint enata, & aqua repleta, & in pectora ru-
pta. Quod autē fiat etiā d tuberculis aqua inter cutem testi-
monium habeto, & in boue, & in cane, & in fure. In his enim
quadrupedibus maxime sunt tubercula in pulmone, quæ
aquam habent. Si enim dissecueris, citissime cognoveris.
Fluet enim aqua. Videntur autē talia multo magis in homi-
ne fieri, quā in pecoribus, quanto etiam morboiore dicitur
vntur. Facti sunt autē & multi pectore suppurati tubercu-
lus obortis. Hec igitur in principio ad morbum consequuntur.
Tussis sicca, & fauces exasperari videntur, & rigor ac fe-
bris succedit, & erecta ceruice spiratio, & corpus intumescit,
& pedes tument, & vngues contrahuntur, & donec quidē in
superno ventre fuerit aqua intercus, adest dolor acutus. post-
quam autem ad infernum ventrem venerit, melius habere
sibi videtur. Postea progressu temporis patitur quā prius
impleto ventre. Quādoque etiam ad latus intumescit, & in-
dicat ubi secare oportet. Si verò non indicat, multa calida
liato, & humeris apprehensum concutito, & deinde in vitro
lacere magis si aucto. Quo intellecto ci stam tertiam
ab ultima usque ad os secato. Deinde cum teretia cava vltra
perforato. Et ubi perforata fuerit aqua paritē mittit, & ubi
emiseris, linamentum ex crudo lino indito, & longū mol-
lem super impoito. Deinde ut ne excidat linamentum deli-
gato. Mittere autem per duodecim dies aquam oportet, se-
mel in die. Post duodecimum autem diem sequenti decima-
tertia totā aquam emittere, & reliquo tempore si tubnasca-
tur aqua emittere, & ventrem cibis resiccare. Post tēctionem
autem hæc exhibere oportet. Succū silphij drachmā. pan-
d.

Hippocratis Liber

dus parato, & aristolochiam tali ceruini magnitudine dera-
 dito, & lentium ac erui torrefactorum polentam, dimidia
 chetonicis mēſura vtranque purgato, atq. hęc melle & aceto
 subigito. Deinde paſtillos ſexaginta efformato, & quotidie
 vnum tritum in vini nigri auſteri ac iucundiſſimi hemina
 dimidia diluto, & mane in potu dato. Reliquum verò viſci
 ac laborem eundem, velut priori tēpore, habere iubeto. Et ſi
 intumuerint pudenda ac femora, cōſidenter vulnuſculis im-
 pactis pertundito. Hunc ſi ita curaueris, celeritū ſanum fa-
 cies. Ab hepate ſic aqua intercus, quum in hepar picuta ac-
 ceſſerit, & hepar ipſam ſulceperit, & humectum fuerit. Sta-
 tim igitur calorem huic exhibet, & ſarum inducit. Deinde
 temporis progreſſu aqua impletur. Poſtea morſus in corpus
 incidit. Et tumor in tibiis ac pedibus ineſt, & hepar durum
 eſt ac intumeſcit, & clauicula attenuantur. Huic quum ſic
 habuerit, in principio ſi hepar doluerit, origanum tritum, &
 ſilphij ſuccum erui magnitudine, in vini albi dimidia he-
 mina diluta, bibēda dato. & lactis caprini poculum quatuor
 heminarum, tertia aquę mulę parte ammixta. A cibis autē
 per primos decem dies abſtineat. Hi enim iudicāt morbum
 an ſerthalis ſit, aut non. Sorbeat autē ptiſanę ſuccum coctum,
 melle aſuſo. Vinum autē bibat album Mendarum, aut aliud
 iucundiſſimum aquoſum. Quum autem decem dies prę-
 terierint, cibos accipiat puros, & obſonium habeat, galli car-
 nem aſſatā calidam. Habeat & catulinam coctā. Piſce verò
 vtatur galeo, & torpedine aſſatis. Vinum verò idem bibat, &
 ſi quidem ab his queſcat, ſatis eſt. Sin minus, poſtquam ſanē
 craſſiſſimus factus fuerit, & hepar maximum, fungis vrito.
 Sic enim celeritū ſanum feceris. Inurere autē oportet cru-
 ſtas octo. Si verò aqua intercus innatſcatur, & rumpatur in
 ventrem, inſidem medicamētis & potibus, & cibis, ac labori-
 bus, quibus priores curaro. Vinum verò bibat auſterum ni-
 grum. Si verò tibi videatur diſceſſiſſe ab hepate, per ferrum
 vbiſcunque apparuerit vrito, & aquam paulatim emittito, &
 velut reliquos priores curaro. Si verò ab his non ſanus ſit,
 temporis progreſſu corrumpitur ac moritur. Morbus enim
 eſt grauis, & pauci hunc effugiunt. Aqua verò intercus à
 ſplene, hoc modo ſit, & ab huiuſmodi maximē cauſa, quum
 quis ſicuum viridiū, & malorū fructus multos ederit. Multi
 verò

Aqua inter-
 cus ab he-
 pate.

Curatio

Aqua inter-
 cus alia.

Alii à ſe-
 ne.

De Internis Affectionibus.

213

A verò iam etiam à cibo botrorum multorum, & à mulco mi-
 ſto, morbum inciderunt. Si quidē igitur in morbū collabe-
 tur, ſtatim in doloribus eſt. Dolores enim acuti in ſplene cō-
 ſiſtunt, tranſeunt autem & in humerū, & in clauiculam, & in
 mammam, & ad lumbos, & febres fortes tenent. Et ſi parum
 quid ederit, venter impletur, & ſplen attollitur, & dolorem
 exhibet. Hic morbus ſi durauerit, reliquo quidem tempore
 miſtus dolet. Quum verò fructuum malorū tēpus fuerit, &
 hos ederit, magis quā prius dolet. Hunc vbi ſic habuerit, Medela
 à principio curato, & ſurſum quidem veratrum exhibeto.
 Deorſum verò cneorum, aut hippophais ſuccū aut enidium
 granum, Lactis item alinini herminas octo, melle aſuſo: & ſi
 quidem ab his reſtituitur, ſatis eſt. Sin minus, quum maxi-
 mus fuerit lien, & maximē intumuerit, fungis vrito, capita
 eius intercipientes: aut ferramentis, cū multa cautione ac ob-
 ſeruatione ne vltra peruras. Hęc à morbi principio facito, &
 hac diſta nutriatur. Si quidem febris nō aſſuerit, pane vta-
 tur triticeo aſſato, aut ex duro tritico bis cocto: obſoniū au-
 tem habeat ſaſſamentū Gaditanum, aut ſaperdā. Et carnem
 ouillam tritā. Et acida ac ſaſſa omnia edat. Et bibat vinum
 auſterum Coum quā nigerrimum. A dulcibus abſtineat.
 Quum autē exſurgit, & potens eſt, luſtetur ſummis hume-
 ris, & laboret per circuitus multos in die, & comedat ea quę
 dicta ſunt. Si verò aqua intercus fiat, iſſdem curato quibus &
 priores. Alia aqua intercus ab his ſit. Aſtatis hora ſi iter
 faciens per viā longam, in aquam pluuialem ac ſtabilem in-
 ciderit, & biberit de ipſa multum aſſatim. Si igitur carnes
 abſorbuerint & cōtinuerint in ſeipſis aquam, ſecreſſus autem
 noſquam ſit, hęc patitur. Si quidē fuerit in carne, calorem
 facit & in ventre, & in corpore, vt pinguedo ventri ambiens
 colliqueſcat. Hęc quondū quidem iter facit, nihil mali hęc e-
 re videtur. Poſtquam autem iter facere ceſſarit, & ſol occide-
 rit, ſtatim dolorem multū habet, progreſſu verò morbi val-
 de attenuatur. Si verò etiam cibi ſaſſidium accedat, multo
 plus attenuatur. Si verò cibos edere poterit, & ad laborē im-
 potens fuerit, etiam amplius læditur, & plerique horum tu-
 mor in totum corpus deducitur. Et tenui quidem color cor-
 poris liuidus ſit, & venter magnus, & ſitis fortis tenet, & vi-
 ſcera ipſius à calore reſiccantur. progrediente verò tempore,
 D s ad

Alia aqua
 intercus.

Hippocratis Liber

ad edendum quidem promptus sit, & edit quodcumque quis de-
derit, & bibit, & dolet nihil. Si vero tumor obtumescit, color
huic fit pallidus. Et venæ nigrae frequentes per corpus disten-
duntur. Indignatur autem & tristatur ex quavis re, etiam si
nihil novi accadat. Venter vero aqua perhumescit, & ma-
gnus fit, & laternæ speciem præ se fert. Et réporis progressu
cibos nō admittit, sed videtur ipsi cucumeris sylvestris odo-
rem habere, præ abominatione, huic ubi sic habuerit, cneori
aut hippophais succum dato, aut cnidium granū. hæc verò
pharmaca ita dare oportet. Cneorum quidē per sextā diem,
Hippophais autē succum per octavā. Cnidium verò gra-
num per decimā, & dare ipsa oportet donec expurgeretur, &
vacuus fiat. Interpositis autē diebus alatur ex iisdem quib-
us & prior. Maxime autem de eadem aqua bibendū dato,
ex qua morbus corripuit, plurimum, quo ventrē ipsius tur-
bet, & valde secessum faciat. Sic enim potissimum sanum fa-
cies. Si verò tibi videbitur, etiam frequēter clysterem adhi-
beto, ex cneori triti dimidia hemina, mellis tertia hemina
parte ammixta, his cum quatuor succi betæ heminis dilutis
atque sic infusis. postea die etiā asinini lactis coctis octo he-
minæ dentur affuso melle, aut adiecto sale porandæ. Et post
purgationem iisdem utatur quibus prior, & interiectis die-
bus, cibis ac potibus iisdē utatur, & deambulationibus simi-
liter, & sic curatus breui à morbo liberabitur tertio mense,
aut sexto. Si verò negligentia aliqua contigerit, & non sta-
tim curatus fuerit, breui moritur. Sed & in attenuato iisdē
utendum est ad sanationem. Præhumescere verò antea cor-
pus ipsius oportet per fomenta, quo magis pharmacis obe-
diat. At verò statim curā adhibere oportet: Sin minus, cum
multis consensescit morbus. Sed & vter tandem morbus sit,
clysterem ex his adhibere cōuenit. Vinū albi heminas duas
accipito, & mellis heminam dimidiam, & olei heminam di-
midiam. Nistri Aegyptii rubri torrefacti quadrantem, so-
liorum cucumeris sylvestristusorum ac expressorum succi
heminam. hæc omnia mixta & in ollulam infusa servefaci-
to, & per clysterem infundito. Morbus hepaticus. Fit ab
atrabile, quum influxerit ad hepar. Accidit autem maxi-
mē in autumno, in mutationibus anni. Hæc igitur æger
patitur. Dolor acutus ipsi in hepar incidit, & sub ultimis
costas,

Curatio.

Morbus he-
paticus.

De Internis Affectionibus.

214

A costas, & in humerum, & in claviculam, & sub mammam.
Isti vocatio fortis tenet. Et aliquando liuidam bilem reuo-
mut. rigor, & febris primis diebus debilior habet, & dum
attigitur, hepar dolet, & color ipsius subliuidus est, & cibi
quos prius comedebat, suffocant ipsum, & ingessi vrunt ac
torquent ventrem. Atque hæc quidem in principio patitur.
Morbo verò progrediente, & febres remutant, & à paucis
cibis repletur. In solo autem hepate dolor restat, & ipse ali-
quantulum, & itis, aliquando quæritur. Quandoque vero itentus
corripit, & ita pedes pente pget animam est aut. Huic con-
ducunt ubi dolor habuerit, & in ad, cum tepescit, & eadē
apposita, quæ etiam i leuicidit. Quum verò remittit dolor,
multa calida ipsum lauato, & aquam mulsam bibendam da-
to, & vinum albi, im dulce, aut austerum, vtrum tandem pro-
fuerit. Et solutiones easdem quas etiam à pleuritide cor-
repto. Ceterum ad dolorem hæc bibenda dato. Ovi gal-
linacci cocti liquorem terito, & succi solani dimidia hemi-
nam affusato, & aquæ mulsæ dimidiam semiheminæ par-
tem ammisceito. Cili ito, ac bibenda dato & sedabunt dolo-
rem, dato autē quoniam die donec dolor quiescat. Bibat etiam
sulphuris succum erui magnitudine, & cum eo origanum tri-
tum in vino albo diluat, & sic ieiunus bibat. Bibat insuper &
pharmaca quæ in pleuritide dantur doloris gratia. Bibat &
capitulum lactis tertia parte mellis ammixta, sin autem lactis
heminae quatuor. Hoc mane bibat, quum alibi non biberit.
C A cibis autem abstineat, donec iudicetur morbus. Iudicatur
autem maxime in septem diebus, ita
sit, an lethalis sit, an non. Si verò etiam
hæc dare oportet quo vomat. Mel, aquam acetum, sal, per-
mixta in ollam nouam infundito. Deinde tepescito, & ori-
gani capitati ramulis vna cum se
pefacta fuerint, tepida ebibenda dato
olis cōsecutum finito, donec quàm
vomitus ipsum apprehenderit,
per pennam facta. Si verò vomē
pida poculum duarum hemina.
mat. Et si quid pituita sit bilis
re oportet ad horas quatuor, prod
ro iudicationem curato modeste.

Medela.

Suffocatio
medela

Hippocratis Liber

quidem panem edere cupuerit, panem calidum maximè pu-
rum edat. Si verò mazam, eam quæ vino dulci subacta non
est, edat, ubi tamen priùs aqua subegit. Obsonium autem ha-
beat carnes catuli coctas, aut columbæ, aut pulli gallinæ
carnibus omnibus coctis utatur. Ex piscibus autem galeæ
torpedine, pastinaca, & raiis paruis, omnibus coctis. Lau-
rur autem quotidie, & frigus vitet & parum deambulet antea in
securitate. Hæc si seruauerit nō est timor ut morbus reuertatur.
Nam huiusmodi morbus grauis est ac diuturnus. Alius
hepaticus morbus. Dolores quidem eodem modo premunt
in hepar, & color differt à priore. Malicorij enim formam
habet. In tempore verò æstatis maximè incidit. Fit autem à
bubulæ carnis esu, & vini potu nimio. Hæc enim omnia isto
anni tempore hepatis sunt infestissima, & bilem maximè ad
hepar adducunt. Hæc igitur ager patitur. Dolores acuti inci-
dunt, & non deficiunt vlla hora, sed semper magis premunt.
Aliquando etiam vomit bilem pallidam, & ubi vomuit, pau-
lo melius sibi habere videtur. Si verò non vomuerit, bilis ad
oculos peruenit, & sunt valde pallidi. Et pedes intumescunt.
Atque hæc patitur quandoque valde, quandoque minus. Quum
autem dies præterierint, in quibus morbus iudicatur, dolor
minus urget, si nihil deliquerit, & eiusmodi dietam huic con-
stituere oportet, qualem & priori. Si enim inebriatus fue-
rit intempestiuè, aut venere usus fuerit, aut aliud quid fece-
rit quod commodum non est, hepar statim ipsi durum fit, &
intumescit ac à dolore pulsatur. Et si quid facere festinaret, de-
repente hepar & totum corpus dolet. Huic ubi sic habuerit, &
primi dies præterierint, fomentum adhibeto: deinde scam-
monio subpurgato. Si verò venter combustus fuerit, clyste-
rem ex iisdem quibus in prioribus usus es, adhibeto, quæ pro-
bè ducant: & post clysterem, lacte asinino cocto subpurgato,
octo heminis eius, melle affuso, in potu datis. Dato etiam ca-
prinum lac mane poculi quatuor heminas complectentis
mensura, tertia parte aquæ mulæ ammixta. Dato item co-
cti lactis caprini heminas duas, tertia aquæ mulæ parte
ammixta, aut ipso solo melle affuso. dandum est etiam equi-
num lac, eodem modo velut asininum, & si quidem ab his
morbis curatus cedat, satis est: Sin minus, dextri cubiti in-
ternam venam secato, & sanguinem detrahito. Si verò non
visus

Alius he-
paticus
morbus,

Medela.

De Internis Affectionibus.

215

A visus fuerit tibi per alinum lac subpurgandus esse, bubuli
lactis crudi duas heminas dato, tertia aquæ mulæ parte am-
mixta, quotidie ad dies decem. Deinde ad alios duodecim
dies, sexta parte aquæ mulæ affusa, ad bibendum dato. De
cætero vero ipsam lac duarum heminarum mensura, donec
pinguescat exhibeto. Si verò neque sic desinat, vrere oportet,
quum maximè hepar factum fuerit, & maximè eminuerit.
Vrere autem per buxeos fusos, in oleum feruens tinctos. Ap-
posito autem donec tibi bene habere, & fluxionem facta esse
visum fuerit. Aut per fungos octo crustas inurito. Si enim
vltio successerit, sanum facies, & reliquo tempore melius de-
get. Si verò non successerit, de cætero ab aliis sanus non fiet,
B corrumpitur ac moritur. Alius morbus hepaticus. Reli-
qua quidem eadem patitur hic ager velut priores. Color au-
tem niger est. At hepatis fel, prurita & sanguine repletum,
velut ratiocinamur, dirumpitur, & ubi diruptum fuerit, ce-
lesterrimè insanit, & indignatur, & loquitur stulta, & latrat vel
ut canis. Et vngues punicej sūt, & oculis videre non potest,
& pili in capite erecti stant, & febris acuta corripit. Huic ea-
dem adhibere oportet quæ etiam prioribus. Plerique verò
moriuntur in vndecim diebus, paucique effugiunt. Splenis
morbus primus. Fit huiusmodi morbus, propter calidita-
tem solis bile commota, quum in seipsum bilem traxerit.
Hæc igitur ager patitur, febris acuta in principio accedit,
C prægrediēte verò morbo remittit, excepto ipso splene, in quo
semper calor hæret, & dolor aliàs atque aliàs incidit acutus,
& in lateris mollitudinem, & in ventrem. Et cibos in prin-
cipio quidem admittit, non autem valde secedunt, progressu
autem temporis, & color pallidus fit, & dolor fortis irruit, &
clauiculæ attenuantur, & cibos non similiter admittit, velut
in principio, & à modico impletur. Lien verò aliàs magnus
fit eadem die, & aliàs minor, huic quum sic habuerit veratrum
purgans deorsum, bibendum dato, & cnidio coco subpurga-
to. Ad vespertum autem post purgationem, leuticulæ acidio-
ris heminam sorbendam dato: & betarum pinguium hemi-
nam polenta inspersa, postera verò & tertia die panem par-
uum dato, pro obsonio autem leuticula utatur, & carne suilla
in leuticula cocta trita. Vinum bibat austerum, nigrum,
paulò meracius. Et quietem his diebus habeat, nisi quod in-
ru-

Heparis ter-
tius mor-
bus.

Splenis.

Medela.

Saperda.

tus in umbra paululum seambulet. Reliquo vero tempore hæc exhibenda sunt. Cibus sic panis cui nihil surfurum decel sit. Obsonium habeat caruem canis maioris, vel capræ, vel oviculæ tritam. & salsamentum Gaditanum, aut saperdam. & acida ac salsa omnia assumat, & acerba. Bibat vini Courni subastringens quàm nigerriumum. à dulcibus autem & pinguius ac nidiosis abstineat. & silphium non accipiat, neque allium, neque carnem porcina. Neque mugilem, nec recentem, nec salsum, neque anguillam. Neque olus vllum coctum sine aceto. Ex troxinis autem, hoc est, his quæ eruda edantur, raphanide utatur & apio, in aceto tinctis. & polentam vino subactam edat, & vinum meracum sorbeat. Si vero velit, etiam panem in vinum interat, ac calidum edat. Den-

Quæ licet
eueant.

tur etiã pisces, scorpius, draco, cuculus, gobio, calhonymus. Hos coctos & frigidos dato. Dato etiã quæ splenem attenuare possunt singulis diebus, asphodeli semen, aut vici folia, aut fernum Græcum, aut viticis semen, aut rutæ, aut mentæ radicem, ex his quodcumque volueris tritum in vino austero dat & ieiunio. Si vero adeo validus fuerit, per triginta dies ad ligam secunda cogito. & summis humeris laetetur. & interdiu deambulet. & vespere dormiat. Mane vero surgat, & quæ relata sunt edat. Si vero ab his non melius habeat, splenem fungis vrito, decem magnis crustis mustis, quum maximus fuerit splē, & maximè eleuatus. Si enim successerit vstio facta velut oportet, sanum facies, verum non breui. Opus enim habet morbus caratione. Grauis est enim & diuturnus, si non fuerit statim curatus. Alius splenis morbus fit quidem ab iisdem à quibus & prior, patitur igitur æger ab hoc morbo hæc. Venter inflatur, postea vero etiam splen intumescit, & durus est, & dolores acuti in splenē incidunt. Color autem mutatur, & conspicitur niger, pallidus, mahicorij speciem referens, & ex aure male olet, & gingiuar male olent, & à dentibus discedit, & ex ribiis vlcera erumpunt, velut pustulæ nocturnæ. Membra vero attentantur, & stercus non secedit. Hunc quum sic habuerit, iisdē pharmanis & edulis, & potibus & laboribus, atque aliis omnibus curato, & vbi stercus secedere noluerit, elyterem adhibeto, ex mellis lienatæ dimidia, & nitri Aegyptij magnitudine tali ouilli. Hæc tria in quatuor heminis aquæ debetis coctis diluto, & per ely-

Lienis se-
cudus mor-
bus.

Curatio

A sterem infundito. Si vero morbus ab his non sedetur, splenem ipsius vrito velut prioris, & si vstio successerit, sanum erit.

Alius splenis morbus fit, in anno, veris maxime tempore, Lienis ter-
verum à sanguine. Quum enim repletus fuerit splen lingua-
ne, erumpit in ventrem, & dolores acuti in splenem incidunt, bus
& in mammam, & in claviculam, & in humerum, & sub scapulam. Color autem corporis est plumbiformis, & parua vl-
cuscula velut laniata in eibis exurgunt, ex quibus vlcera
magna sunt, & quæ primum intra secedunt, sanguinolenta
sunt, & aruginosa, & venter durus subit, & splen velut lapis
est, hic morbus magis lethalis est quàm priores, & ex ipso
pauci effugiunt. hunc quum sic habuerit, iisdem purgato qu-

Medela.

bus & priorem, verum tamen pharmacum sursum purgans ne
dederis. Deorsum vero granum cruidum exhibeto. Et postea
die etiam lactis equini cocti octo heminas dato, melle af-
fuso. Si vero hoc non adsit, bubuli aut caprini cocti duos con-
gios præbeto, ita ut alternatum mel in poculum amittatur
& vicissim bibantur. Ad vespertam autem post purgationem
eadem quæ priori dato. Et si visum fuerit ab interna cubiti
sinistri vena sanguinem detrahito. Reliquis autem diebus
quotidie ieiunio lactis bubuli quatuor heminas dato, tercia
muriæ parte ammixta. Cibis vero & potibus, & aliis omni-
bus iisdem curato, quibus & priorem. Abstineat autem à ve-
nere, & ebrietate, hic velut prior. Et si videatur etiam vrito,
quum crassissimus & maximus splen factus fuerit. & si op-
portune vsseris ac successerit, sanum facies. Si vero ab hac cu-
ratione sanus non fiat, tempore corruptus moritur. Est enim
morbus valde gravis. Alius splenis morbus. Accidit & hic Lienis quar-
tus mor-
bus.
morbus vere maximè, quum splen pituitam assumpserit in
seipsum, & statim magnus factus fuerit ac durus, & deinde
rursus sedatur. Et quum quidem eleuatus fuerit, dolores inci-
dunt acuti. Quum vero mollis fuerit, doloris exors est. Et vbi
diuturnus factus fuerit morbus, obscurior esse videtur, & in-
surgit, & citò sedatur. Hic quum sic habuerit, in principio mor-
bi cibos admittere non potest, & citò attenuatur: & corpus
impotentiam multam habet. Morbus autem si non statim
curatus fuerit, aut sua sponte quicuerit, interpositis quinque
aut sex mensibus, rursus insurgit. Intermittit autem maxi-
mè per hyemem. hunc si in principio acceperis, decem cru-

ita

Lenis quia
tus mor-
bus.

Medela.

Regius
morbus pri-
mus.

Medela.

Itas in splenem vrito, & statim sanū facies. Si verò non vffe-
ris, iisdem pharmacis curato, quibus & priores. Et aliis item
iisdem, & potibus, ac laboribus. Sic enim celerrime sanū te-
ceris, huius autem color fit exalbidi, subpallidus, & squali-
dus. Alius splenis morbus. Fit autumno maxime ab atra-
bile. Fit autem ab olerum multorum quæ cruda eduntur esu,
& ab aquæ potu. Patitur itaq; æger hæc. Quum morbus cor-
ripuerit, splenem vehementer doler, & rigor & febris appre-
hendit, & inedia ipsum habet, ac cibos auersatur, & corpus
citò cõcidit. Splen autem, magnus quidem non valde fit, ve-
rùm durus, & ad viscera allabatur, & adhærens fugit. Hunc
quum sic habuerit, iisdem pharmacis & eduliis ac laboribus
quibus priores curato. Et si se tibi exhibuerit, vrito ipsum eo
modo quo etiam alios. Hic morbus in plerisque si statim cu-
ratus fuerit, brevis decedit. Quatuor morbi regii, primus
quidem a state maxime corripit, bile commota. Consi-
stunt bilis sub cute, & in capite, quare statim corpus in alium
colorem mutat, & fit pallidum, velut malicorium. Et oculi
pallidi fiunt, & in capite sub pilis velut cortex subest, & rigor
ac febris corripit, & pallidam vrinā mingit, & crassum sub-
pallidum in ipsa subidet, & manē quā diu ieiunus fuerit,
ad cor & viscera exugitur, & si quis ipsum alloquatur aut in-
terroget, ægrè fert, & anxius fit, & non sustinet audire. Ster-
cus autem excrementum cum pallore albicat, & malè oler. Hic
quum ita habuerit, maxime moritur in quatuordecim die-
bus. Si verò has effugiat, sanatur. Curare autē oportet ipsum
sic. Quum febris remiserit multa calida lauato, & aquā mul-
sam bibendam dato. Et forbitionibus vtatur, p̄tisanā succo,
melle affuso. Mel autem non simul coquito, donec præter-
ierint quatuordecim dies. Hi enim iudicant an lethalis sit
morbus, aut non. postea verò bis in die lauato, & nutrito pri-
mū modicis quæcunq; maxime admiserit, postea tamen
plura dato. Vinum bibat album plurimum per diem, & si
progressu temporis videatur tibi pallidus esse & debilis, vo-
mitum à cibis facere iubeto, velut in superioribus morbis
habetur. Et si quidem ab his morbis quiescat, satis est: Sin
minus, veratrum bibendum dato. Post talem autem purga-
tionem, ad vesp̄am edat nazam mollem, aut panis medul-
lam. Obsonium verò edat, pullum gallinaceum percoctum,
prolē

A probè conditum cum cepa, coriandro, calso, sale, sesamo, &
vua passā alba. Vinum autem bibat album, austerum, vetu-
stissimum. Alium verò infra subpurgato, postera die succo
cicerum alborum, melle affuso, vtatur, & duas heminas eius
modi lucci ebibat. Tertia verò die initio factū, iugulis die-
bus hanc aquā bibat, ex his rebus coctā, feniculi radices re-
tinet ea copia quā tribus digitis cõprehendi potest, in duos
aquæ congios mittito, ac coquito vsq; ad dimidias. Et cicerū
alborum cheenicen, in duobus aquæ cong. is ad dimidias itē
coquito, & quod superest excolatum sub dio per integrā no-
ctem exponito, & ambo hæc decocta misceat. Cum hac aqua
& vinum temperatum bibat, & ipsam aquam solam si velit,
quā plurimam bibat, & aliam aquam non bibat. Si verò
hanc potionem non admiserit, aliam sic preparatam dato.
Caricarum albarum cheenicen in duobus aquæ cong. is co-
quito, excolato, & sub dio per integrā noctē exponito. po-
stea hanc aquam bibat, siue nudam ipsam voluerit, siue cum
vino mixtam. Bibat autem non aceruatim multam, sed
pro vna vice dimidiam heminam, vt ne alui prorsum
ipsi succedat, & modico tempore interposito rursum bibat.
Commoda autem sunt & hæc in potu data ieiunio singulis
diebus, trita & in vini veteris albi hemina diluta, apy semē,
cucumeris semē, feniculi semē, cuminum Aethiopicum,
adiantum, coriandrum herba, vuz passæ alba. His & illis in
potu acceptis vtilitatem percipies, & celerrimè sanus fiet.

C Alius morbus regius siue arcuatus. Hic corripit tempore *Secundus.*
hyemis, & exebrietate & rigore. Incipit autem primū ri-
gor inuadere, postea etiam febris detinet. Et humor qui est
in corpore, cõgelatur in cute. Quod autem sic habeat, ex his
ostenditur. Liuidum est ipsius corpus & subdum. Et venæ
per corpus distentæ sunt pallidæ, maiores autem & crassio-
res sunt quā prius. Et aliæ venæ subnigriores distentæ sunt. *Quales in*
Et si quis aliquam ipsarum fecerit, sanguis effluet pallidus, si *hoc morbo*
pallidæ sunt venæ. Si verò nigra fuerint, niger sanguis ef- *venæ.*
fluet. Et vestem interiorē corpori adiacentē, præ pruritu nō
sustinet. Hic promptus est ad iter faciendū & ambulandum, *sem. doli.*
sed præ debilitate crurā tabascunt, ac ipsum non sustinet, & *pis. med.*
statur vehementer. Hic morbus non minus priore lethalis est, *sem. p. doli.*
Procedit autem ad amplius tempus, si non in primis diebus *sem. p. doli.*
E Ianus

sanus fiat. Si verò morbus prolongetur, & ad octauum aut nonum diem duret, in morbum incidit, & morbus, & dolor magis premit, & exurgere non potest. Et plerique in hoc tempore statim pereunt. Huic ubi sic habuerit, si quidem principio morbi accesseris, quum iam septem dies praterierint, veratrum bibendum dato. Ventrem verò infusa subpurgato per succum, velut priori. Et alia eadem pharmaca dato. Exhibeto & cantharidas, siue alis & capite, quatuor tritas, & in vini albi hemina diuina dilatas, modico etiam melle affuso. Atque has bis aut ter in die bibat. Progrediente verò morbo, balneis & fomentis curato. Edat autem quaecunque admittit. Vinum bibat album, austrium, & alia eadem assumat quae prior. Hic morbus diuturnus est & grauis, si non ab initio probe fuerit curatus. Alius morbus regius. Populatus appellatur hic, eo quod omni tempore corripit. Fit autem à repletione maxima ac ebrietate. & postquam riguerit, statim sanè corpus immutatur, & pallidum fit, & oculi pallidi valde sunt. Et sub pilos & sub vagues morbus procedit. Et rigor ac febris debilis tenet. Et debile est corpus, & in capite dolor adest. Et pallidum ac crassum mingit, hic morbus minus lethalis est prioribus, & curatus breui sanatur.

Curatio. Huic quum sic habuerit, cubiti venam secato, & sanguinem detracto, Deinde fomento adhibito, elaterium bibendum dato. Tertia verò die rursus infra subpurgato, cum lacte asinino. Reliquas verò sorbitiones, & potus, ac edulia, eadem dato quae priori. Et caput ipsius frequenter purgato. & de succo bibendum dato. Et multa calida ipsum lauato, accarnem defricato, & defricatas sordes in vino albo bibendas dato, & ad alia omnia iisdem vratur, & breui sanus euadet.

Quartus. Alius morbus regius, fit quidem à pituita, hyeme autem maxime corripit. & color ipsius acri est albus, & pectora ipsius pituita plena sunt, & spuit saluam, & quem excreat, singultus ipsi oboritur. Et album lotium ac crassum mingit & in vrina subsidet, velut farina. Hic morbus non est lethalis, & breui sanatur. Huic quum sic habuerit, cardium granum bibendum dato. Et post purgationem, succi pitisanæ quatuor heminas, melle affuso, exsorbendas dato. Superiorem verò ventrem vomitu inducto, velut in prioribus purgato. Sic enim facillime pituitam à pulmone & arteriis abduxerit.

A duxeris. Sed & gargarismum ipsi frequenter preparato. Hic aliquando etiam febricit debili febre, & horror tenuis succedit. De cætero verò iisdem quibus priores curato, & pharmacis, & fomentis, & balneis, & edulis, & potibus, & sorbitionibus. Sic enim maxime sanum facies. Morbus Typhlophos vocatus. Typhos quidem appellatur hic morbus, hoc est stupor artionitus, corripit autem tempore astitus, quem canis sydus oritur, bile per corpus commota. Statim igitur ipsum febres fortes tenent, & calor acutus, & à grauitate debilitas, & crurum ac manuum iniquitæ, maxime enim iunctilia ipsi sunt hæc membra, & venter turbatur, & quæ secedunt graue olent. Et tormen forte succedit. Sed & hæc paritur, si quis ipsam erigere velit, engi non potest, neque oculis videre potest præ calore. Et si quis ipsum interogat, præ dolore respondere non potest. Quum autem moriturus est, acutius videt, & loquitur confidenter, & bibere ac edere cupit, & si quis det quod edat, breui etiam animam emittit, si non euomuerit. Hic morbus hic iudicatur in septem, aut quatuordecim diebus. Multi verò perueniunt etiam ad viginti quatuor. Si igitur hoc transierit, sanus erit. Nam in his diebus iudicatur, an lethalis sit morbus, aut non. Hunc quum ita habuerit, sic curato. In primis quidem diebus à balneo abstineat. Vagatur autem vino & oleo tepido, in lecto, & à cibis abstineat. Sorbitiones autem tenues frigidæ dato. Vinum autem bibat nigrum, austrium, si ipsi conducatur. Sin minus, album, aquosum, austrium. Si verò sinus fortis premit propter calorem, potu acervatim dato, euomere iubeto, bis aut ter hoc repetito. Et quum calor habuerit, hinc aqua frigida tincta apponito, quæ parte se maxime ardere dixerit. Si verò horrorem habuerit corpus, si gefæctoria remittit. Hic quum doluerit, ab huiusmodi maxime dolore periclitatur, ne repente animam relinquat. Verum exhibere oportet ipsi doloris causa festinanter, eadem pharmaca quæ ei qui à pleuritide tenetur. Quum autem exsurrexerit, cibo & potu, & balneis quæ celerissime resocillato. Morbus enim est difficilis, & pauci effugiunt. Alius typhos. Corripit quidem hic morbus omni tempore, fit autem propter corporis humiditatem, quum cibos humidos, & potum multum, earum combibunt, & fluidæ sunt. ab his maxime fit morbus.

E 2 Incipit

Typhlo-

Medela.

Qui affus-
lenatur.Typhos al-
ter.

Hippocratis Liber

Incipit igitur febris, tertiana aut quartana, in principio fies. **D**
Et dolor tortus in capite consistit. Aliquando etiam in corpore
intermittas. Et vomit salivam, & frequenter eructat, &
oculorum regiones dolet, & facies albescit, & tumor in pe-
des descendit. Quandoque, verò etiam totum corpus intume-
scit. Et ad pedora, & ad dorsum aliquando dolor currit, &
venter turbatus est, & oculis foriter tueretur, & salivam mul-
tam & spumofam expuit, & in faucibus detineri videtur, &
exasperat ipsas. Sa pe vero etiam in amatur fluxus. Hic vi-
sic habuerit, & dolor ita pressent, & erecta ceruicis spiratio
fortis inciderit, quandoque de repente pro dolore animam
emittit, in septem diebus, aut quatuordecim. Multi verò vs-
que ad viginti quatuor dies durant. Sa pe verò etiam deie-

Medela. pente morbus remittit, & aeger sanus esse sibi videtur. Ve-
terem quare. rùm observare oportet donec quatuor & viginti die, præ-
terierint. Si enim has effugerit, non ita valde moritur. Huic
quum ita habuerit, in primis diebus forbitiones dare opor-
tet, farinam coctam, tenam melle affuso. Vinum verò dan-
dum est nigrum, paulatim prout voluerit temperatum. Cibi
autem ne exhibeantur priusquam hi dies præterierint. Po-
lypi verò in vino cocti edendi duntur, & iusculum forben-
dum. Et raphanidas multas edat, & nasturtii semen tot refa-
ctum, molitū ac cribratū, vino nigro acerbo affuso bibat. Et
polenta tenuis modica manē bibenda detur. A balneo autem
abstineat, donec hi dies præterierint. Vino verò & oleo tepe-
factis in lecto illinatur, & exurgatur. Et fructus prunæ gra-
na decem in vino nigro cocta bibenda dato, & rapi probè
per cocti succum forbeat, cafeo insulso conditum, & papaue-
re, & sale, & oleo, & silphio, & aceto. Si verò etiam pharma-
cum bibendum dare volueris, enidium granum dato. Et post
purgationem, farinæ coctæ & pinguis duas heminas exfor-
bendas dato. Vinum autem bibat idem. Et ex pharmacis &
forbitionibus ac poribus quicquid dederis profuerit, siue sin-
gulariter, siue plura simul exhibueris. Atque sic celerit imè sa-
num feceris. Morbus autem est gravis, & pauci effugiunt. A-
lius typhos, hic quidem propter hoc fit. Quum bilis putrefa-
cta ammixta fuerit sanguini, per venas & articulos, quum
Typhos. sanguis steterit, consistit quidem maximè in articulis. In-
cumbit autem quandoque etiam in reliquum totum cor-
pus

De Internis Affectionibus.

119

Apus & dolores acutos exhibet, & multi ex huiusmodi morbo
claudi fiunt, quum bilis in articuli, conclusa in totum calle-
scit. Dolor autem intermittens, corrumpit per tres & quatuor
dies. I tunc ubi sic habuerit, hoc modo curato. Dolore in cor-
pore prevalente, tepidatoria facere & adhibere oportet, o-
leo prius illito. Quum autem remiserit, veratrum ipsi dato,
toti corpori antea fomento adhibito. I ostera die serum ca-
prinum coctum bibendum dato, duorum cōgiorum mensura,
ita ut in alterum cōgium mel affundas, in alterum sal ad-
icias, deinde poculis vicissim permutatis bibat, donec tota
ebuerit. Ad vesperam vero post purgationem, enticula hæ-
minam forbeat, & betarum pinguiam heminaam pletha in-
persa ebibat. Et pulli gallinæ, carniæ, aut columbæ, aut
turnitis, aut omiculis, aut suis pinguem edat. Veratrum autē
per sextum diem dato, & si alibi in articulis tumor fiat, &
discessus fieri nolit, cucurbita affixa sanguinem detrahito,
punctura per aciem triangularem facta in genua si in gen-
ibus tumor fuerit. Verum nullum ex his articulis expunge-
ris. Interpositis autem diebus cibum accipiat, panem maxi-
me assatum. Mazam vero maxime oleo & melle labactam.
Obscurum vero habeat, maxime qui sem affatas carnes volu-
erint, non falsa, sed minus etiam coctas, coctas, verum
sine caseo, & sesamo, & sale. Piscibus autem utitur carnosissi-
mis, assatis eo sem modo velut carniæ, & coctis origano con-
spersis, ac oleo ipsis affuso. Vinum autem bibat album, si con-
ducatur, ut si hoc non commode, nigrum & in se ambulationi-
bus se exerceat per diem, & post cetera, & mane serum au-
tem & lac pro tempore semper bibat. Si vero etiam visum fue-
rit, etiam in manibus lac decoctum dato. Et si lagnus fiat, in cu-
stodi ipsam esse oportet, ut ne in frigore & aestu datur, &
cibus non valde expleatur. Periculum est enim ne morsus re-
uertatur hic itaque morbus si sic euenit in sex mensibus sa-
natur. In re enim mentem spiritum indicat, & mortis sit,
aut non, etiam si itum cetera. Nam morbus est gravis, &
plerisque commoritur. Alius typhos. Fit qui semper in articu-
bus in tempore pomorum, quum quis se fructibus mollioribus
tiet, & foris non lignosis, omnis generis replent. Plerisque
vero etiam ab his factus est talis morbus, ubi vale licet pla-
centarum, & liborum sesamiporum, & aliorum lactariorum ex his causis
E 2 melle

Medela

Potio qua.

Typhos
quartus.

Morbi ha-

Hippocratis Liber

melle paratorum. esu se insatiabiliter expleuerunt. Mel enim p
coctū astuosum est, & vētri adhaeret: postea quū cōcoctū fue-
rit in ventre, effervescit, & vēter derepēte attollitur, & ardet
ac dirumpi videtur. Deinde repēte ventris profluvium succe-
dit, & quum semel secedere inceperit, per multos dies purga-
tur, & multi post hanc purgationē sani fiunt. Quū igitur sua
Medela. spōte purgari cellaverit, lenticū succi tres semicōgios ipsū
eliberare cogito, sale adiecto, post purgationem verō succo, ad
vesperā, lenticulae frigidæ nō salte heminā sorbeat: Multum
autē silphij in ipsam dei adat, & betæ pinguis nō conditæ he-
minam, polēta insperla. Vinum autē bibat nigrū, austerum,
paulatim. Reliquo verō tempore eadē faciat. Et cibos acci-
piat panē exassiatum, & Mazā oleo & melle quā maxime
subactam. Primis autē diebus farinā edat coctā frigefactā,
melle assūso. Vinum autem bibat nigrū, acerbū, & donec
arceperit morbus hanc assumat. At qui ex fructibus morbo
arceperit, satim sentit, & tormē, & dolorē, & cibi secede-
re non volunt, & venter ipsius magnus ac durus est, & rigor
ac febris habet. huic si quidē sponte turbatus fuerit vēter, in
viginti diebus ut minimū purgatur. Et quum purgari cessā-
uerit, sanus statim erit. Si verō non fuerit purgatus, purgato
ipsū lappophais succo, aut cnidio grano. Ad vesperā au-
tem eadē exhibeto, quæ ei qui sponte purgatur. Postera die
si febris habuerit, quicquid habeat. Et de eodem vino in aqua
frigidissima ipsi bibendū dato. Si verō febris nō habuerit, vi-
ctu vtatur non humido, sed fortiore. Et deambulet cōiectu-
ra iuxta cibos facta. Ab hoc morbo multis iam aqua inter-
cus facta est. Et si tibi clysterem adhibere visum fuerit, ea-
dem quæ etiam hydropico per clysterem infundito. Si verō
volueris, hanc infundere potes. In aqua mulsa hemina, her-
bam thapsie coquito, & sic infundito. hic hoc modo curatus
Typhos. Typhos. Fit hic morbus quum
Typhos. humor qui est in corpore, putrefactus fuerit, & magis quā
Typhos. oportunitum est resiccat. Fit igitur aeger hoc morbo corre-
Typhos. ptus, specie limpidus ac humectus, sub pallidus, pellucidus, &
Typhos. vesicæ vrinae similis, verū nō intumescit, sed tenuis & ari-
Typhos. dus est, ac debilis. Attenuantur autē in corpore maxime cla-
Typhos. uiculae, & facie fortiter gracilescit, & oculi valde sunt exca-
Typhos. uati, & hanc quidem à morbo patitur. Color autem corporis
Typhos. riger

De Internis Affectionibus.

210

A niger est, causa verō hanc est. Quum bilis atra in venas, & ad
cutem subierit, & postea calor successerit, necesse est à calo-
re venas comburi ac resiccare, Quare sanguis & venis exce-
dit, hanc igitur patitur. Hic tenuis fit, & fortiter gracilis, &
oculis raro micat, & muscas à stragulis venatur. Et grauitas
ciborum maior est quā quū sanus esset, & lucerna extin-
dit, & olore delectatur, & frequēter semen per se immittit
Medela. Sic habuerit, ventrē nigro veratro purgato, supernū videli-
cet infernū verō scammonie succo. Post purgationem verō
eadem quæ & aliis dato, & serū ac lac bubulū, aut caprinum
pro tempore exlibeto, dato & lac asinū decoctū, ad purga-
tionem. Hic ita curatus in duobus maxime annis sanus fit.
Cibos autem quos vult assumat, & quā maxime nutria-
tur, & deambulet cōiectura ad cibos facta. hic morbus cor-
ripit maiore viginti annis. Vbi verō corripuit, si nō à prin-
cipio morbi quis curatus fuerit, non desinit, nisi viginti anni
præterierint, sed adhaeret, postea ab aliquibus dum curantur
decedit. Morbus autem grauis est. Voluuli porro vocantur
Voluuli. hi morbi, sunt autē maxime ab his. Si hyemis tēpore quis
calido & humido victu vtatur, & non deambulationibus se
exerceat, respectu ad cibos facta. Verū repletus semper
dum mit, & deinde longum iter perficere cogit, frigore sa-
uiēte. Deinde riguerit sub ossa, hanc igitur patitur. Flarus in
toto corpore oboiatur, & color ipsius fit plumbeiformis, & ri-
get semper, ut etiā calida ipsi assusa, calida esse non videatur.
Corpus autē ipsius dum lauatur, à calida desquamatur, ma-
ximè serotum, & si digito corpus cōpresseris, impressionem
facies, & notæ tibi apparebunt, velut in farina aqua subacta.
Maximè autē in potibus impressionem perfert. Cura verō
ipsius gratia sunt, & si obambulet, tremat, & si ad accliuem
locum iter faciat, vehementer anhelat, & vlna depēdere vi-
dentur, & siis vrget noctu, cū verō cūdi fecerit quoscun-
que ingessit. Hanc quum sic habuerit, somnō prius adhibi-
to, cneorū bibendum dato, ut hippophus siccum, aut eni-
dum granū, post purgationē verō, eadem dato quæ prius
bus. Postera die lactis asinini costi cōgium dato his cibum
dum sale adiecto. Ad vesperā ceneat panem. Obsonium qu-
tem habeat, iuncula carnes coctas, & potus coctus in vino

Curatio

Hippocratis Liber

nigro, & iusculum sorbeat, & lenticulā habeat sic preparatā: heminā lentis coctā probē terito, deinde fatinā ammisceto, & silphium deraſum addito, & ſalem adicito, & acetū affundito, & allium ad hęc ſimul coquito, & affuſa aqua bis aut ter ſeruefacito, & cum rudicula vndiqueque ex paſſa brachia habente, ſimul ipſa agitato: deinde ablata frigeſcat. Sit autem nō valde craſſa, & odoris gratia etiā pulegium vt ſimul coquatur, adiciatur. Intermediis verō diebus vomitus faciat per ſextū diem. Verūm aliās atq; aliās ante vomitum, & pharmaci potum, fomentum adhibere oportet. Et per tertiam diem lauetur, ſi cōducatur. Sin minus, vngatur. Et deambulet ſi ita potens fuerit, cōieſtura ad cubos facta, & ſambuci, ac coryzæ ſemper teneræ. ſolia cocta edenda dato. Sic enim curatus, facilius deget, & morbus annuſ deſinet. Multis verō iam ſanis factis, poſt duos annos morbus reuerſus eſt. Sed ſi hoc contingat, eodē modo curetur. Si verō tertiuſ reuertatur, tumor quidē nō ſuccedit. Tenuis autē fit & gracilis, incipitq; à facie attenuari, & colore exalbeſcit magis quā prius. hunc quandoq; aqua intercus ſit in vētre. Si igitur facta fueris, ſecare ipſum nō oportet, moueri enim, ſed iſſdem curare quibus eum qui à ſplene aqua inter cutē laborat. hunc maximē in principio curare velis, & ſic cito ſanū facies. Opus autem habet morbus multa curatione. Eſt enim grauis. Abus voluulus arcuatus. Hic maximē æſtatis tempore in paluſtribus regionibus corripit. Magis autem ab aqua potu. Multi verō iam à tali morbo correpi ſunt, ex volutatione ad ſolē capitis dolore affecti. Verū ſimilia prioribus patiūtur, excepto colore. Nā pallidus fit aeger, velut malicorium. Et oculi aliquando morbo arcuato implētur. hūc vbi ſic habuerit, iſſdē curare oportet quibus priorē. Danda etiā in potu aqua à cicere albo cocta, & cum vino eadē permixta danda eſt. Et caput eius tetragono medicamento purgetur. hic minus quā prior lethalis eſt, & vocatur voluulus arcuatus. Voluulus hematex. Reliqua quidē eadē patiuntur cum prioribus. Incipit autē morbus autumno fieri. Hæc verō in morbo accedūt. Ex ore male olet à dentibus, & gingiuar diſcedunt, & à naribus ſanguis ſiuit. Aliquando etiā ex cruribus vlcera pullulane, & alia ſancunt, alia emergunt. Ex color niger fit, & curis tenuis. Eſt autem ad deambulidum ac laboridum promptus.

Malū hoc
redit.

Volulus
secundus.

Curation,

Volume Index

SEAN: white particulate non. li 6-3 met prot.
part. 4. size 2. apt. fol. 695. col. 2.

De Internis Affectionibus.

221

A Hunc vbi sic habuerit, iisdē curato quibus priores, & hoc per Medela.
 clysterem infundito. Cucumeris sylvestris folia quinq; ce-
 rito, & mellis dimidiū heminae ammisceto, itēque olei he-
 mini dimidiū, & salis quantū vna manu cōprehēdere potes,
 & succi betarum heminas quatuor. Ad subpurgationē verò
 laetis asinini coctū heminas octo exhibeto, melle affuso. Bi-
 lat etiā bubulū lac pro tempore, per quadraginta dies. Bi-
 bat itē mane bubuli lactis duas heminas, tertia aqua multa
 parte ammixta, per intermedios dies. Hic morbus multa
 medela opus habet. Sin minus, non exit, sed cū homine mori-
 tur. Vocatur autē voluulus hē matites. Morbi crassi appel-
 lati. Ex crassis appellatur morbus, hi maximē sunt. Quī pi-
 Buita & bilis mixta fuerint in corpore, fluunt in ventrem, & si.
 quum cōgregata fuerint in ventre, attolluntur, & sursum ac
 deorsum discursūt, velut vnda. Et rigor ac febris corripit. Et
 dolor in capite cōsistit, & quū dolor circa viscera cōstiterit,
 suffocationē inducit. Aliquādo verò vomit pituitā acidam,
 quādoq; etiā salfam & postquam euomuit, os amarū ipsi esse
 videtur. In lateribus autē rubores detinentur. Nā quum pi-
 mita in ventre sit, sanguis a caliditate congregatur in latere
 allapsus est, & rubores in lateribus excitat. Et calor maximē
 latera occupat, ac costas. Et dorsum ipsius incuruū fit. Et quū
 maximē doleat, corporis contactum nō sustinet. Nā velut ex
 vlcere dolet. Et carnes p̄ dolore vibrantur, & testes cōtra-
 huntur, & in sedē, & in vetricā calor qudā ac dolor irruit. Et
 Cmingit crassum velut in aqua inter cutem. Et ex capite de-
 fluunt capilli, & pedes semper frigidi sunt, & dolor premit
 maximē latera, & dorsum, & collum, & ad cutē aliquid ipsi
 prospere videtur. Morbus verò quandoq; vrget, quādoque
 remittit. In progressu autē magis assiduē premit, & cutis ca-
 pitis crassa ac rubicunda est. Hic vsq; ad sex annos talia pati
 perseverat. Postea & sudor multus diffunditur & male olet.
 Sape verò etiā per somnum semen effundit. Quod verò per
 coitum emittit, subcruentū ac subliudū prodit. Hic morbus
 Medela
 fit propter calorem solis, & aquae potū. proinde hunc quum sic
 habuerit, cneoro aut hippophae, aut enidio grano dato, sub-
 purgato, dato etiā lactis asinini cocti heminas octo bibēdas,
 melle affuso, postea die post purgationem eadem quae aliis
 exhibeto. Primis autē diebus ex iisdem nutriatur, ex quibus

**Morbi cras
fi.**

Medela

E 5

CT12 TM

Hippocratis Liber

Morbus
crassus se-
cundus.

etiam is qui ab aqua inter cutē correptus est, & deambula-
tionibus se exerceat, si ita potens fuerit. Si verò præ febribus
impotens fuerit, & cibos edere nō poterit, lenticulæ sorbitio
ne utatur. potu verò vino nigro quam maximè austero. Hic
morbus maximè corripit autumno, & tēpore fructuū pom-
orum. hic si quidē curatus fuerit in sex annis, satis est. Sin mi-
nus, adheret usq; ad decē annos. Cū multis verò simul mor-
itur, si nō statim curatus fuerit. Alius crassus morbus. Ta-
les crassi morbi à bile sunt, quum bilis in hepar inflexerit,
& in capite constiterit. hæc igitur ager patitur. hepar inta-
mescit, & præ tumore ad septū transuersum expāditur. & do-
lor statim in caput irruit, maximè verò in tēpora. & auribus
non acutè audit. Sape verò etiā oculis nō videt, & horror ac
febris corripit. Atq; hæc quidē in principio morbi ipsi sunt,
intermittentia quādoq; valde, quādoq; minus. Quāto autem
magis morbus progressus fuerit, tātō amplior dolor in cor-
pore existit, & pupillæ oculorū disperguntur ac habetantur,
& si digitorum oculis admoueris, nō sentit, eo quod non videt.
Quod autem nō videt ex hoc cognoueris, quod admoto di-
gito nō auctat, & floccos de stragulis tollit, si quos viderit, pe-
diculos ipsos esse putat: & quum hepar magis ad septū trā-
uersum expansum fuerit, delirat, & ob oculos ipsi obuersari
videntur reptilia, & omnis generis peregrinæ feræ, & mili-
tes armati pugnātes, & ipse sibi inter ipsos pugnare videtur,
& talia loquitur velut qui videat pugnas & bella geri, & in-
uadit, & minatur, si quis ipsum exire veret, & si surrexerit,
crura eleuare non potest, sed concidit, & pedes ipsius frigidū
sunt. Et quū dormit, erilit à somno, & timet quum insomnia
viderit horrēda. Cognoscimus autē hoc, quod ab insomnia
exilit ac timet, postquam resipiscit. Nā insomnia denarrat,
& ea quæ corpore fecit, & quæ lingua loquutus est. Atq; hæc
quidē sic patitur. Quādoq; verò etiā per totā diē ad noctem
voce priuatus iacet respirās spiritū multū aceruatū. Quum
autem delirare cessauit, statim euestigio resipiscit, & si quis
ipsum interroget, rectè respondet, & cognoscit ac intelligit
omnia quæ dicuntur. deinde rursus post modicū tēpus, in iudē
afflictionibus iacet. hic morbus accidit maximè in peregrina-
tione. Et si quis alicubi per desertā viā iter faciat, & timor
ipsum ex spectro corripiat. Fit etiā aliter. huic quū sic habue-
rit,

Medela

De Internis Affectionibus.

222

At it, veratri nigri obolorū quinq; pondus, in vino dulci biben-
dum dato. Aut hæc per clysterē infundito. Nitri Aegyptij ma-
gitudine tali ouilli terito, & mellis optimi coctū dimidiā
heminiā, & olei dimidiā heminiā, in mortario ammisceto, &
aqua à betis coctis heminas quatuor per noctē sub dio expo-
nitas addito: aut si volueris, pro beta lac asininū coctū ammi-
sceto. & hæc mixta per clysterē immittito, siue febris habeat
sue nō. Sorbitionibus autē utatur, prisana cocta, melle assu-
so. Bibat etiā mel & aquā & acetū, simul permixta, donec iu-
dicatur fuerit morbus. Indicatur autē in quatuordecim die-
bus ad summū, siue lethalis est, siue non. Multis autē iam hu-
iusmodi morbus sedatus, rursus redit. Si igitur redierit, peri-
culū est ne ager pereat. Indicatur autē morbus in septē die-
bus, an lethalis sit, aut nō. Si verò has effugerit, nō valde mor-
itur, sed morbus in plerisq; curatus decedit. Quū autē defi-
uerit morbus, dicta bona utatur, quiete ingerens quæ venter
suscipiat, & non cōburantur, neq; ventris profuuiū succedat.
Ambo enim hæc periculosa esse vidētur. Lauetur autē quoti-
diē, & deā vult post cibos modicē. Veste verò induatur leui
ac molli. & pro tempore anni lac & ferū bibat, per quinq; ac
quadraginta dies. Hæc si fecerit, celerrimè sanus erit. Mor-
bus autē grauis est, & multa cura opus habet. Alius morbus
crassus. Fit à pituita putrefacta. Quod autē putrida est vnde crassus mor-
bus vnde, fit, ex hoc manifestū est. Eructat ab hac quod odorem habet, velut
qui raphanides edisset. Incipit autem fieri talis mor-
bus à cruribus, deinde ab his ascēdit ad ventrē. Et quū in ven-
tre cōstiterit, rursus decurrit ad viscera. Et quū in his cōstite-
rit, fugit & vomitū facit, pituitā acidā subputridā educens, &
ubi euomuit, nō habet seipsum neq; sibi cōstat ager. Deinde
angustia fit circa viscera. Quandoq; etiā in caput derepente
dolor incūbit acutus. Et aunbus acute audire nō potest, neq;
oculis videre, præ grauitate. & sudor multis diffunditur ma-
le olens, & maximè quū dolor habuerit, & morbus priore paulō mi-
nùs lethalis est. Huic quū ita habuerit, ventrē purgato, deor-
sum quidem, per hippophaes, sursum autē, per veratrum, &
caput tetragono purgato, & quū à veratro purgatus fuerit,
postera die lacte asininio cocto si purgato. Tertia deinde
septimo cocto, & simuliter quarta ac qu. ita. Reheuerit
signum.

Hippocratis Liber

viginti diebus, lac bubulum cradum, aut etiam caprinū dato, tertia aqua; multa parte ammixta. Bibat autem lactis con-
gruum. Post purgationem vero deorsum versus, eadem phar-
maca exhibeantur, quæ hydropicis. Reliquo tempore quum
lac bibat, coquet panem exanari. Ovisum autem habeat,
ex piscibus scorpium, aut callionymum, aut cucullū, aut squa-
ram frustum cum condimentis coctum ex carnibus, oui, lani-
aut gallinæ, pulli coctas. Vinum bibat album, si conducatur
Sin nuus, nigrum austerū. deinde post cibum deambulet
ut ne frigeat. Si quidem agitur cōducant, cibos huic dato qui
di et sunt. Si vero non cōducant, sorditiones dato ptisanæ
aut milij. In hoc morbo si aeger triginta dies transgressus fue-
rit, sanus sit. hi enim iudicant an lethalis sit, aut non. Est au-
tem morbus gravis. Alius morbus crassius. Fit hic morbus
à pituita alba. Congregatur autem in ventre, quum febres
diuturnæ corpus occuparint, tunc hic morbus à facie su-
mit, & intumescit facies. deinde descendit in ventrem, & ubi
in ipso constitit, ventrem magnum attollit, & corpus velut
à labore lassatur, & in ventre gutturalis inest, & dolor fortis,
& pedes tumunt, & si pluvia in terram effundatur, pulueris
colorem non sustinet. Si vero in pluvia steterit, & terram odo-
ret, derepente cadit. Hic morbus interquiescens, longiore
tempore quàm prior occupat, & tardius decedit. Curare ve-
rò ipsum oportet iisdem quibus hydropicum, fomentis vide-
licet & pharmacis, & edulis ac laboribus. Hic morbus per
sex annos maximè obtrinet. Deinde decedit tēporis progres-
su, si probè curetur, etiam si non in principio fuerit curatus.
Est autem morbus difficilis, & multa cura opus habet. Co-
xendicium morbus ex his maximè causis fit plerisq. Si quis
diutius in Sole versetur, & coxendices fuerint calefacti, & hu-
mor qui est in articulis, à calore fuerit resiccatus. Quod autē
id quod resiccatur, condensatur, ac constringitur, hoc mihi
signum est. Aeger enim articulos vertere aut mouere non po-
test, præ dolore qui est in ipsis, & eo quod verticula sunt com-
pacta. Doler autem maximè lumbos, & verticula ex obliquo
iuxta coxendices, & genua. constitit autem dolor multò tem-
pore in inguinibus simulque coxendicibus, acutus & astuo-
sus, & si quis ipsum erigat, aut transmoncat, præ dolore erit
lat quàm maximè potest. Aliquando etiam conuulsio succe-

Quinens
crassus mor-
bus vnde.

Curatio
qua.

Coxendices
dolor.

De Internis Affectionibus.

223

A die, & rigor ac febris, fit autem & à bile, & putrida, fit item à
sanguine, dolor cōsumilis velut ab omnibus morbis. & rigor
ac febris aliquādo corripit debilis. Cæterum cum qui à Sole
hoc morbo correptus est, ac curare oportet. Corpus ipsius so-
mento humectetur, & cibi ac potus, & alia quæ exhibentur,
repida ac humida præbeantur. Atque hæc omnia cocta, cibo
vtatur maza molli, vino dulci non subacta. Vinum libat al-
bum, aquosum, & corpore quietem habeat, & quamuis impo-
tens fuerit ut exurgat, tamen modicè singulis diebus deam-
bulet, & ne frigeat, & non multa aqua lauetur, & quum tibi
bene habere visus fuerit, & corpore humidus esse, leni fomen-
to vehementer foueto. Magis enim remittit, & condensatio-
nem ex articulis humectat ac relaxat. Deinde postera die
cnidium granum bibendum dato. Si vero non profuerit, hæc
per clysterem infundito, cumini heminā dimidiam terito, &
colocythidem integram paruam ac rotundam in mortario
tundito accubato, & nitri rubri Aegyptij minz quadran-
tem torreto, ac terito. Atq; hæc in ollam conuicito, & olei he-
minam, mellis heminam dimidiam, vini albi heminam, &
succu betæ quantum videbitur affundito, & donec bonā cras-
situdinem habere visa fuerint coquito. Deinde per linteum
expolato, & si mel non simul coquere velis, mellis Attici he-
minam ipsis ammisceto. Si verò Atticum nō habeas, optimi
alijs cocti heminā in mortario ammisceto. Si verò crassius
fuerit hoc infusum, de eodem vino affundito, iuxta crassitu-
dinem respectu habito, & per clysterem infundito, deinde vs-
que ad dies tres purgari sinere oportet. Si verò pluribus die-
bus purgetur, bubuli aut caprini lactis heminas tres ebiben-
das dato, deinde betas pingues non salas, condimentis con-
spersas edendas exhibero. Ex hoc morbo multi claudi facti
sunt. Si verò à bile morbus fiat, veratrum deorsum purgans
ipsi bibendum dato, aut scammonij succum, post huiusmodi
verò purgationem, succu ptisanæ melle affuso, heminas duas
exorbendas dato, postera verò aut tertia die adhibito fomen-
to, lacte asinino cocto subpurgato. At vespere autem pin-
guis betæ heminas duas edat, polenta inspersa. Vinum bibat
album, aquosum dulce, & nunc, & post pharmaci purgatio-
nem. Si verò à pituita agoret, cnidium granum, aut hippo-
phaes, adhibito prius fomento, bibendum ipsi dato, post pur-
gatio

Biliosus
morbus.

Punitosus.

Hippocratis Liber

Sanguineus.

Tetani-
tres.

Curatio.

gationem verò eisdem sortitiones ac potus exhibeto. Tricentumque lastis portionem. Inter medius autem diebus, diatra quàm leuissima utatur. Et si quidem alius venilitatem sentit, bene est: Sin minus, ipsum vito multis ac profundis crustis mulsis, an olesis quidem partibus, per fungos. In carnis autem, per ferramenta. Si verò à sanguine agrotant, semmentum adhibeto, & cucurbitam affigito, & venas in poplitibus secato. Si autē tibi visum fuerit, et in emidium granum ipsi bibendum dato. Diatra verò quàm decissima utatur. Vinum autem ne bibat. Si verò bibere velit, quàm minimum & aqua consuemum dato, & modice deam. Alare iubeto, aut si potens fuerit, plurimum. Conducit item & à pituita agrotanti talia facere. Si verò stare non possit, in lecto ipsum quàm frequenter circumferre oportet, à quacumque causa agrotat, per omnia similitur, ut ne intus charitilago concresecat. Si vero concreuerit, & articuli conglutinati fuerint, omnino necesse est hominem claudum fieri. Et si clysterē adhibere volueris ei qui à sanguine agrotat, quo sanguinem ac pituitam à coeundi cibibus à viliis, hanc infundere oportet. Salis pugillo trito, olei hemianni, & de ordei decocto duas heminas ammisceas, atque sic infundito. Si enim sic curationem feceris, celerissime sanum facies. Morbus autē grauis valde est ac duraturus. Tetani tres. Si oculus vulneris siue distentio fiat, aperi hunc patitur. Maxilla conglutinantur, & rigent, & os aperire non potest, oculi lachrymantur ac detrahuntur, & dorsum conglutinatum rigit, & circa flectere nequit, neque manus, neque spinam. Quam autem lethalis fuerit, potum & cibos quos prius acceperat, aliquando per nares reddit. Hunc quum sic habuerit, fouere oportet, & pinguius vinctum, ad ignem non ita prope calefacere, & tepesfactoria illito corpori adhibere. Et absinthii, aut lauri folia, aut hyosciami semen, & thuserito, deinde vino albo dilata in ollam nouam infundito, & oleum paricum vino mensura affundito, & cum his calefactus largi: calidis corpus ac caput illinito. Postea super pelliceum indumentum reclinatum, ita ut pars ad quam sine animalis caro sursum vergat, mollibus ac puris stragulis ac vestimentis contegitur, quo vehementer exsudare possit. Aquam verò mulsam tepidam, si quidem hanc bibere poterit, per os exhibeto. Si verò non poterit, per nares infundito. Vinum autem

De Internis Affectionibus.

224

Opisthotonos.

Curatio.

Tetanus
tertius.

Medela.

autem album quàm iucundissimum ac plurimum bibendum dato. Hoc quotidie facere oportet, donec sanus fiat. Est autem morbus grauis, & statim curatione opus habet. Opisthotonos. In distentione reuorsum fiente opisthotonum vocant, alia quidem eadem rger patitur. Fit autem, quum tendines qui sunt retro in ceruice agrotant. Agrotat autē, aut ab angina, aut ab vna, aut locis circa tonsillas suppuratis. Aliquando etiam à capite febribus succedenti morbo talis succedit. Iam verò etiam à vulneribus. Hic trahitur in posteriorem partē, & pro dolore circa dorsum ac petiole eiulat. Hic consellitur vehementer, ut vix detinere possint ipsum praesentes, ne è lecto excidat. Hic sepe in die dolore affligitur, saepe etiam leuius degit. Huic sic habenti eadem exhibere oportet quae prioribus. Morbus autem adheret ad summum diebus quadraginta. Si vero hos euaserit, sanus fit. Alius tetanus. Hic tetanus minus lethalis est quàm priores. Fit autem ab eisdem. Multi vero etiam ex casu in partes posteriores, à morbo correpti sunt, patitur igitur ager hunc. Totum corpus conuellitur. Aliquando vero quacumque corporis parte id contingerit conuellitur. & primum quidem obambulat. Postea temporis progressu in lectum cadit & rursus remittit & dolor, & conuulsio. & si surrexerit, & stertens ad paucos dies obambulat, postea rursus in eisdem affectionibus iacet. Atque haec patitur ac transmutat, per multum tempus. & si quid comedit, non secedit infra, nisi difficulter, atque hoc combustum. At in pectoribus haeret cibus, & suffocationem inducit. Hunc si eisdem curaueris quibus priores, celerissime sanum facies. clysterem verò ex priscana cocta tenui, ac melle adhibeto.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE VIRGI-

NVM MORBIS, IANO

CORNARIO MED-

ICO PHYSICO IN-

TERPRETE.

PRIN

PRINCIPIUM sit mihi cōpositio-
nis eorum, quæ perpetua sunt in ar-
te medica: Non enim possibile est
morborum naturam cognoscere (si
quidem artis est inuenire) nisi quis
nouerit naturam in induisibili, ex
qua in principio discreti sunt: pri-
mum de morbo sacro appellato, &
de attonitis siue syderatis, & de ti-

Virgines
qui percel-
lantur.

Quid pedū
torporem
discunt.

Causæ fu-
roris.

Planetes
febres.

moribus, ex quibus adeo fortiter pauet homines, ut delirēt.
& demones quosdam videre putent, ipsis infestos, quandoque
nocte, quandoque interdiu, aliquando verò utroque tempore.
Postea ab huiusmodi spectris multi iam se strangulauerunt.
plures autē mulieres quā viri. Est enim muliebris natura
animi magis deiecti ac immutati. Ceterum virgines nubi-
les & maturæ viro, hoc magis patiuntur, vñ cum mentium
descensu, antea non valde hinc afflicte. Postea enim sanguis in
vteros confluat, velut effluxurus. Quum igitur osculum exi-
tus non fuerit apertum, sanguis autem amplius influxerit
propter cibos & corporis augmentum, tunc sanguis non ha-
bens effluxum, præ multitudine refilit ad cor, & ad septum
transuersum. Quum igitur hæc repleta fuerint, cor fatuum
fit, deinde ex fatuitate torpedō, postea ex torpedine delirium
apprehendit. Quemadmodum quum aliquo longo tempore
desidente, sanguis ex coxis ac femoribus depressus, in tibias
ac pedes torporem inducit. A torpore autem, pedes ad iter fa-
ciendum impotentes fiunt, donec sanguis ad seipsum reuer-
tatur. Reuertitur autem celerimè, quum steterit in aqua fri-
gida, quæ ultra malleolos madefaciat. Atque hac quidem tor-
por facile cedit. Citò enim propter venarum rectitudinem
refluit. Et locus corporis non est periculosus. At ex corde &
septo transuerso tardè refluit. Venæ enim oblique sunt, & lo-
cus periculosus, & ad delirium ac insaniam paratus. Quum
enim hæ partes repletæ fuerint, & horror cum febre ingruit,
erroneas febres appellant. his autem sic habentibus præ acu-
ta quidem inflammatione, insanit: præ putredine verò, cla-
mat præ caliginositate autem, timet ac formidat: præ com-
pressionē verò circa cor, stragulationes parat: præ sanguinis
autem malicia, animus moerens ac anxius malum attrahit.
Sed

A Sed & alium horribiliter compellat, & in puteos proflire ac
incidere iubet, & strangulari, tanquam meliora sint hæc, &
omnem vitæ utilitatem excedentia. Aliquando vero sine spe-
ctris ac phantasmatis, voluptas quædam adest, ex qua mor-
tem, velut bonum aliquod, amat. Postquam autem respuit
homo, mulieres tum alia multa, cum pretiosissimas mulie-
bres vestes Dianæ consecrant, à vatibus id iubentibus dece-
ptæ. Ceterum curatio ut hinc liberentur, est sanguinis detra-
ctio, si nihil fuerit quod impediat. Ego verò iubeo virgines
quum huiusmodi patiuntur, quā citissime viris cohabita-
re. Si enim conceperint, sanæ fiunt. Si verò huiusmodi non
affuerint ipsis, simul cum pubertate, aut paulò post corripien-
tur, si non viro nupserint. At verò ex mulieribus viro iun-
ctis, steriles magis hæc patiuntur.

Quæ Dia-
næ darent.
Furores
dela.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE NATURA

MULIEBRI, IANO CORNA-

RIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

DE MULIEBRI natura ac morbis hæc di-
co. Maxime quidem numen in hominibus
causam esse. postea verò naturas mulie-
rum, & colores. Nam quæ superalbida
sunt, humidiores sunt & fluidiores. Nigræ
verò duriores acerbioresque ac adstrictio-
res. Quæ vero vini colorem referunt, medium quid inter
utrasque habent. Sic autem & in ætatibus contingit. Iuuen-
cile enim humidiores sunt, & multo sanguine plerumque
refertæ. Anicilæ verò sicciores, & modicum sanguinem ha-
bentes. Media autem, medium quiddam inter utrasque ha-
bent. Oportet autem eum qui hæc rectè tractare velit, pri-
mum quidem ex his ordiri. Deinde mulierum naturas di-
scernere, ut quæ ætates, & tempora, & locos, in quibus
cunque

Deus potis-
simus au-
thor & cau-
sator hu-
manarum.

Medici mo-
tus.

Hippocratis Liber

cunq; degunt. Frigidi enim loci, sudi sunt. Calidi verò, siccī
& stabiles. Initium autem faciam ab humido secundum na-
turam. Si aqua interius in vteris oborjatur, menses paucio-
res ac deteriores fiunt. Deinde repente deficiunt, & venter
intumescit, & mammae siccae fiunt, & reliqua male habet. Et
in ventre doli habere videtur. & e. his cognosces, quod aqua
inter cutem laborat. Sed & in ore vterorum significationem
de se praeber. Tangentibus enim gracile apparet: & calor &
aqua ipsam corripit. Quum autem tempus amplius proces-
serit, dolor in venter, & lumbos, ac laterum mollitu-
dinem occupat. Hic morbus maxime fit ex abortu. Accidit
item ex alijs. Quum sic habuerit, calida lavare oportet, & re-
pescitoria adhibere, donec dolor sedetur. pharmacum autē
deorsum purgans bibendum dare oportet. post pharmacum
verò, vteros bubuli steroris fomento fouere, & postea medi-
camentum cum cantharide preparatum apponere. Et inter-
positis tribus diebus, id quod cum felle paratur. Vna ve-
ro die interposita, per triduum aceto infuso colluatur, & si
quidem vter mollis & vacuus fiat, & febres sedatae fuerint,
& menses prodeant, viro condormiat. Sin minus, rursus ea-
dem facito, donec menses prodeant, & aliquibus subditis
vtatur. Inter medijs autem diebus crethmi corticem bibat,
& proniae grana nigra, & sambuci fructum, ieiuna in vino.
& Mercurialem quam plurimam edat, & allium coctum &
crudum, & cibus mollibus, & polytis, ac alijs mollibus vtatur.
Si verò pepererit sana erit. Si vter ad hepar accesserint, f
muta de repente fit, & dentes conserit, & color niger fit. pati-
tur autem hac de repente dum sana est. Est autem huiusmo-
di affectio virgibus maxime antiquis, & viduis, quae iuue-
culae sunt & pepererunt, ac viduae manent. Quum sic habue-
rit, depulsionem per manum infra facta, sub hepate aut sub
prae cordis, fascia deligato, & aperto ore vinum odoratis-
simum infundito. Et graueolentia naribus adhibeto ac suffi-
to. Sub vtero verò bene olentia. Postquam autem resipuerit,
pharmacū infra purgans bibendum dato, & lac asinum post-
ea bibendum exhibeto. Deinde vteros odoratis foueto, &
medicamenta cū buprestis preparata apponito. Postridie ve-
ro Netopon vnguentum. Intermissis autem duobus diebus,
vteros cum odoratis colluito. Et postridie pulegium appon-
to.

Humoris a
quae co-
gnis &
medela.
Pudus lo-
cellorum
morbus.

Stercus bu-
bulum

Cum vteri
hepar pe-
tunt

De Natura Muliebri

226

Atque die verò una interposita, aromata suffito. Atque hac qui-
dem viduae facito. Virgini autem ut viro cohabitaret persua-
deto, ad vteros verò nihil adhibeto, neque pharmacum bi-
bendum dato, verum conyzam & castoreum in vino ieiuna
exhibeto, & caput odoratis ne vagat, neque odorata olfaciat.

Si vteri prociderint, & foras egressi fuerint, calor habet. Cum vteri
maxime pudenda, & sedem. Et vrina paulatim de stillat, ac procide-
mordet, hac patitur si ex partu progressa viro condormierit.
Quā autē sic habuerit, myrti baccas & lori ramenta, in aqua
coquito, & aquā per noctē sub dio exposito, & pudenda cum
eo decocto quā frigidissimo perfundito, & eadē trita pro
cataplasmate adhibeto, postea bibens aquā lenitum, & mel,
& acetū, donec vteri fuerint eleuati, vomat. Et lectum a pe-
dibus altiore facito, & graueolentia sub pudenda suffito,
odorata verò sub nares. Cibus verò vtatur mollissimus ac frigi-
dis. Et vinū aquosum album bibat. Ne lauetur autē, neque
cum viro dormiat. Si verò penitus ex pudendis exciderint, Cum vteri
dependent velut scrotum. Et dolor corripit in venter, deri-
& lumbos, & quum tempus processerit, ad locum redire nō
volunt. Morbus autē corripit, quum ex partu progressa vte-
ros doluerit, aut cum viro in puerperij purgatione concubue-
rit. Quum verò sic habuerit, frigefactoria ad pudenda ap-
ponere oportet, & quod foris est depurgatū, & cum vino ni-
gro, in quo malum punicum coctum est, ablutum, intro de-
trudere. Deinde mel & resinā mixta infundere. Decumbat
autem supina pedes sursum extensos habeat, postea spōgias
imponito, & ex lumbis deligato. Quum autē sic habuerit, a
cibus quidem abstineat, potu verò, quā paucissimo vtatur,
donec septem dies praeterierint, & si quidem sic ingredi vo-
luerit, bene habet. Sin uiaius, summas vteri oras deradito.
calefacito, abluo, accerato picato illinito, & alligata ad sca-
lam muliere, scalam iuxta caput pulsato, & vteros cū manu
intrudito, postea crura ipsius alternatim colligato, & sic per
diem ac noctem sinito, & modicum prisanæ succum frigidū
dato, aliud vero nihil. Postera die decubenti cucurbitā quam
maximam ad coxendicem affigito, & multo tempore trahere
sinito, postquam verò detraxeris, ne scarificato, sed reclina-
tam sinito, & nihil aliud quā succū exhibeto, donec se-
ptem dies praeterierint. Si verò litiat, aquam dato frigidam
F 2

quā

quum paucissiman. . . bi vero septem dies praterierint, cibis
multis ac paucissimis utatur. Si vero ventrem exonerare
revelit, secum deus exoneret, donec quadraginta dies pra-
terierint, postea surgat, & paucissime obambulet, & ne laue-
tur, sed intra padendum graueolentium suffrium admittat,
Cūm locel. & modica edat. Si vteri adglutinati fuerint, decumbunt, &
li haesent. si contigeris, videbis locum durum sub lateris mollioribus, & do-
lor corripit imum ventrem, & laterum mollioribus, & lum-
bos, & in crure dolor irruit, eaque extendere non potest. Sa-
Medela. pē vero etiam suppurantur, & linamentis inditus curata ac
fluente moriatur, si nō videris aut secueris. Quum autem
sic habuerit, pharmacū infra purgans bibendum dare oportet,
& multa calida lauare ac fouere, & quum recens lota aut
fota fuerit, iubere vt admodum manu, cum digito os vterorum
abstrahat, & myrrham caloniam suffiat, rosaceo affuso. Ba-
bat autem pronae grana nigra quinquaginta, castoreo immixto,
in vino odorato, & in coxam sanam decumbat, & apponat
Baccarum vnguentum, aut oleum album ad coxam sanā, &
edat alium plurimum, & crudum, & coctum, & succum for-
beat, & cibis mollioribus utatur, postquam autem dolor quie-
uerit, abduces eantem super sanam coxam, postea vero fo-
mentum ex vrina adhibeto, lauro inspersa, & a fomento cy-
claminū apponito, postera die lota suffra, ex aromatis ad-
hibeat. Ceterum ex hoc morbo maximē steriles sunt. Si
complicatum fuerit os vterorum, menses non procedunt. Si
Si os vtero- rum cōpli- catum fue- rit, Curatio. vero prodeant, pauci ac prauū sunt. Et vbi cū viro coit, do-
let, & dolor imum ventrem tenet ac lumbos. Et si contingat
digitis & os requirat, non est manifestum. Quum sic habue-
rit, vrina humana foueatur, & post fomentum lenticulae de-
posito lauetur, & postquam lota fuerit, vteri vnguento Aegy-
ptio foueantur. Et si odor ad nates ascenderit, spes est ipsam
sanam fore. Et quum dormire voluerit, Aegyptium oleum
in lana subdat. Postera vero die consideret an magis corre-
cti sint vteri, postea odorati foueto, & purgatoriā quā non
mordeant subdito, & post subditiā medicamēta, pari men-
sura aceti ad aquam ammixta elujto. Quum autem menses
Cum vteri coxē dicom petunt. prodierint, ieiuna & illota, & suffra, cū viro coeat. Maximē
verō ex hoc morbo steriles sunt. Si vteri ad coxam decur-
serint, & menses non procedunt, & dolor ad imum ventrem
accedit.

Accedit, & ad lateris molliciem, & si digito cōtigeris, depre-
hendes os in coxa. Quam ita habuerit, calida lauato, & allia Curatio
plurima edēda dato. Et lac ouillum purum bibat, & postquā
lac purum exhausto, fomento adhibito, postea pharmacū in-
frā purgans exhibito. Quam autem purgata fuerit, rursus
vterus foueto, & foeniculo & ablinthio permixtis. Vbi verō
recens fota fuerit, os cum digito abstrahito, & scillam appo-
nito, & interposita die postea id quod pręparatur cum nar-
cissi no adhibeto. Si verō tibi purgata esse visa fuerit. Neco-
pon apponito. Et postridie rosaceum vnguentum. Ceterum
prima mētiū decurrentium die ab apponendo cessato.
postera verō incipito vbi defecerint. At in mētibz si quidem
B sanguis eruperit, satis est. Sin minus, cantharides quatuor bi-
bat, pedibus & alis ac capite reiectis, & praxine grana nigra
quinque, & sepię oua, & apij semen, cum vino. Et si dolor ha-
buerit, & vrinę stillicidium vexarit, in aqua calida desideat.
& aquam mulsam bibat aquosam. Si verō à primo non fue-
rit purgata, rursus bibat donec fiat, postquam autem purga-
ta decurrat, ieiuna cum viro coeat. In purgatione verō mer-
curialem edat, & polypos coctos, & cibus mollibus vtatur.
Liberabitur autem à morbo, si in vētre habuerit. Si ex par-
tu non fuerit purgata, tumet venter & crura, & rigor ac do-
lor in iam ventrem, ac lumbos tenet. Quandoque etiam ad
viscera ascendit, & animo relinquitor. Atque hæc patitur inci-
piēte morbo, progressu verō temporis, causę faciei partes
rubescunt. Quum igitur sic habuerit, fomento vteris adhibi-
C to, cyclaminum apponito. Bibat autem medicamentū cum
reda pręparatum, donec fluxus fuerit commotus. Ad os ve-
rō vterorum, adipem asnerinum illinito, & myrrham, & re-
sinam tepidam, & quā maximē deambulet, & ante cibum
Mercurialem coctam edat, & allium ac porrum, & brassicę
succum sorbeat, & cibus mollibus vtatur, & magis marinis.
& calida lauetur. A pinguibus autem & dulcibz abstinere.
donec sana sit. Si vteri pituita impleti fuerint, flatus ob-
ortit, & menses albi pituitosi superueniunt. Aliquando etiam
sanguis tenuis pelliculis plenus, & prę humiditate cum vi-
ro coire non vult, & pallida ac tenuis fit. Interrogare igitur
apam oportet, an quod fluit mordeat, & exulceret, & si non
mordeat, pronunciare à cerebro luxū esse. Si vero mordeat, Curatio.

Hippocratis Liber

à ventre. Si quidem igitur à ventre fuerit, à lenticulæ deco-
cto vomat. Deinde veratro purgato. postea idem in nares
immitto. Postquam autem superior venter tibi purgatus
esse videbitur, pharmacum infra purgans bibendum da-
to. A cibis autem pinguibus ac dulcibus absteineat. Acres
autem exhibeantur, velut commodi, nisi pudenda fuerint
exulcerata, præstant autem frigidi. Et modice lauetur,
non tamen calida, neque caput. Ieiuna vero bibat hyperi-
cum, semen apij, saluam in vino aquoso. Quum autem
cessauerit fluxus, cum succo grossorum eluito, & postea acer-
bis colluto. Est autem morbus grauis. Si vteri inflam-
mati fuerint menses omnino non prodeunt, aut prauis & pau-
ci. Et quum ieiuna est, vomitus ipsam corripit. Vbi verò
quid ederit, vomit cibos, & dolorimum ventrem ac lumbos
habet, & animi deliquium inuadit. Venter autem aliquando
durus, aliquando mollis est, & inflatur ac magnus fit, & pu-
tat se in ventre habere. Si vero contigerit, plenitudo illa va-
cua sit. Huic usque ad decimū mensem tumor paulatim au-
gefcit, velut in ventre habenti. Vbi verò decem menses præ-
terierint, venter aqua impletur, & umbilicus eminet. Et si di-
gitum a moueris, os vteri gracile & collapsum comperies.
Et vbi menses apparuerint, pauci sunt & prauis. Et clauiculæ
ac collum attenuantur. Et pedes intumescunt. Quum igitur
sic habuerit pharmacum infra purgans bibendum dato. &
ad vteros quæ purgant & non mordent apponito. Et post ap-
positionem vteros eluito, pari mensura aceti acerrimi ad a-
quam ammixta & Mercurialem edat, & succum eius farina
inspersa, vbi cocta fuerit absorbeat. Morbus autem est peri-
culosus. Si ignis facit erysipelas dictus in vteris oboriatur,
tumor fit à pedibus exorsus, & ad crura & ad lumbos proce-
dens. Quum autem tempus amplius processerit, intumescit
etiam venter, & rigor ac febris corripit, itémque debilitas.
Præ dolore verò, quiescere non potest, sed iactat seipsam. Do-
lor autem ex imo ventre ascendit ad lumbos. Postea sursum
vergit ad præcordia, & pectora, & caput. Et mori sibi vide-
tur. Quum autem remiserit, torpor occupat manus. Aliquādo
etiam inguina & crura, & poplites, & liuida fit, & modico quā-
doque tempore sibi melius habere videtur. Deinde rursus ea-
dē patitur, & corpus pustulis impletur, & facies rubescit, &
sitis fort

Cum vteri
peritus in-
flamatur,
quid agen-
dum.

Vteri ery-
sipelas.

De Natura Muliebri.

228

A sitis fortis tenet, & fauces sicca sunt. Hic morbus si prægnāti
fiat, moritur. Sin minus curata sanatur. Quum igitur sic ha-
buerit, adhibere oportet, si dolor habeat, fringefactoria, & vē-
trem turbare. Et si quidem in ventre habeat, cibis ac potibus
vtatur, à quibus fetus non corrumpitur. Si verò non secedat,
clysteiem adhibeto. Si autem in ventre non habuerit, phar-
macum bibendū dato, & cibis paucissimis vtatur mollissi-
mus ac frigidis, & Mercurialem edat, & sambucum, & neque
salsa, neque pingua, neque acra, velut est origanum, aut thy-
mus, aut ruta. Postquam autem calor & strangulatio remi-
serit, & tumor non fuerit sedatus, medicamentū fortius in-
fra purgans postea bibendū dato. Morbum autē hunc pauca
effugiant. Si vteri præter naturam hient, & menses plus
quàm oportet prodeunt, viscosioresque ac frequentiores, &
gentura non manet intus. Et si digito contigeris, os hians
comperies, & febris ac rigor & dolor, inum ventrē & lum-
bos corripit. Hic morbus à fluxu sanguinolento corripit. fit
autem quum menses suppressi derepente eruperint. Huic
quum dolor maximè habuerit, repectoria apponito. Et tū
remiserit, vteros foueto, & pharmacum infra purgans biben-
dum dato. Et quæ non mordent subdito, & post subditiua
medicamentum, cū acerbis colluto, & quàm minimum la-
uato. Cibis autē siccissimis vtatur. Si verò his factis sana non
fiat, pharmacum bibendum dato, à quo sursum ac deorsum
purgetur. Et quum menses moti fuerint, & quum quieuerint,
C eiusdem modi victum exhibeto. Morbus autem lethalis est.
Si vteri ad medium lumborum processerint, dolor inum
ventrem habet, & crura contrahuntur, & quum aluum exone-
rat, dolores acutiores fiunt, & stercus cum vi prodit, & vrina
destillat, & animo linquitur. Quū sic habuerit, fistula ad ve-
sicam alligata vteros sufflato, & fomentū adhibeto. Aut mul-
to calido lauato, & male olenia sub pudenda sufflato. Sub na-
res autem odorata. Quum autē dolor cessarit, lenticulæ de-
cocto præpotato, pharmacum sursum purgans bibendum da-
to, à quo venter moueatur. postquam autem vteri ad locum
suum redierint, medicamentū infra purgans bibendum exhi-
beto, & postea lac bibendū dato. Postea fomento ad vteros
adhibito ex vino, medicamenta cum lauro preparata im-
mittito, & apponito quæ non mordent, animato recto
F 4 Post.

Curatio.

Cum vteri
præter na-
turam hiant.

Curatio.

Cum vteri
lumbospe-
tum
Medela.

Hippocratis Liber

Postea aromata suffito. Ceterum steriles & claudæ sunt ex hoc morbo. Quum fluxus albus obortus fuerit, velut urina asinina apparet. Et dolor immuni ventrem habet, & lumbos, & lateris mollitudinē, & tumores sunt crurum ac manuum, & cava eleuantur, & oculi humidi sunt, & color arcuatus ac albus fit. Et quum iter facit, anhelat. Morbus autem fit, si vbi natura pituitosa est, febricitat, & bilis commota purgata non fuerit. Si quidem igitur venter acuerit, ventris prostrura fiunt. Si verò ad vteros vertatur, fluxus fit. Postquam igitur vteris prostrum habuerit, papaueris albi ac rubri corticem pari pondere, & spinæ fructum in vino diluto terito, & polenta recenti inspersa bibat. Si verò velis, malicorium calido cinere corticem ac tritum ex vino bibat, pari polenta ac farina inspersa. Minimum verò lauetur. Cibus autem utatur quàm siccissimis ac frigidis. Vbi verò fluxus quieuerit, pharmacum bibendū dato, à quo superna purgatur, & lac asinum bibat. Postquam autem infra purgata fuerit, bubulum lac bibat, ad dies quadraginta, si poterit mera cum, sub dio per noctem expositum, quarta aquæ parte amixta. Vespere verò vbi ebibit, alicam sorbeat. Quum autem decem dies fuerint transacti, lactis & aquæ decimā partem detrahit. Quātum autem detraxeris, tantam tepidā recens multā portionem additam bibat. posttridie verò duas portiones, ut in decē portionibus pro modico diluto sit meracum, & ad quatuor dies bibat. Dum autem decimā partem detrahit, etiā de sorbitione amplius addat. Postquam autem quatuordecim dies transegerit decimā lactis partem bibens, postea tertiā aquæ partem affundens, ad dies decem bibat, & cibus utatur, & sic fiant omnes dies quadraginta. Quum conceperit & vterum ac partus gestarit, ea quæ natura sterilis est, primū quidem menses deficiunt, & pauciores fiunt, & tempus in quo prius fiebant, transmittunt. Postea de repente multi fiunt, & puri ac fortes, & si quidē semel facti fuerint, de cetero secundum rationem in ventre habet. Sin minus, & primū fiunt & iterum atque iterum in mense, postea ex seipso desinet fluxus, pallidæque ac tenuis fit. Pharmacum igitur & sursum & deorsum purgandum dare oportet. Et lac asinum postea bibendum aut serum. Postea adhibito fomento, vteros medicamēto quod nō mordeat

De Natura Muliebri.

229

A mordeat purgato. Deinde cum aceto colluito. Postea aromata suffito. Hæc autem facito ut prima mēsum die facta sint. Et ne sit illota & impasta, cyceonem insillum crassum bibens, & aromatis suffinatur, netopo affuso & vogueuto rosa. Cum aceto. Postea cum viro coeat. Si acetabula pituita plena fuerint, menses quidē bene succedunt, & in ventre habet. Corrupta autē iterum vbi fortior factus fuerit. Non enim retinere potest, sed abiumpitur. Cognouens autem hoc modo. Humida sit, & mucosum ac viscosum denue, & nō mordeat, & in mē ibus vbi à fluxu purgari cessauerit, per duos ac tres dies muci ab vteris prodeunt. Hanc grossorum succo eluto, & collutione per acerbam postea bis aut ter facta, de cetero apponito id à quo pituita purgatur, & molia fomenta adhibeto. Et post subdititia apponita, pari mēsum aceti ad aquam ammixta eluito, & in menibus aromata suffito. Postea imixta pasta & illota cum viro dormiat. Quum menses occurrant, fuerint dolor immuni ventrē tener, & onus incumbere ipsi videtur, & lumbos dolet, ac laterum mollitudinē. Quum verò ad præcordia vteri allapsi fuerint, suffocant, & vbi frequenter acida euomuit, admodicū rēpus melius habet. Dolor autem & ad caput & ad collum procedit. Postquam igitur allapsum parant, aut allapsi sunt, tepesfactoria adhibeto, & graueolentia suffito, infra autem odorata, & castorum bibendū dato, & conyzam. Vbi verò deorsum prociderint, infra graueolentia suffito, sub nates autem odorata. Sedatis autē doloribus, pbar macum bibendū dato. Et lac asinum postea bibendum. Deinde succum à quo vomat dato, & ad nates apponito. Postquam autē purgaueris, fomento vteris adhibito ex his quæ cum lauro præparatur, id quod ex narcisso præparatur apponito. Et tribus interpositis diebus, fomento adhibito id quod ex cantharide præparatur apponito, & postera die adipem aserinū. postea intermissis tribus diebus, collutione cum aceto parata eluito. In purgationibus autē mercuriale ante cibos edat, & cibus mollissimis utatur, & acia edat. Et bis in die calida lauetur. Si verò menses non hant, vbi hæc opportuno tempore feceris, cantharides bibendas dato, & postquam prodierint, ieiuna & illota, ac suffra, cum vino dormiat. Quum in ventre habēs, fortum menstruum aut bimestrem corruerit, & ad perfectionem gestare non

Medela. poterit, & tenuis præter naturam fiat. Huius vteros purgare oportet ac corpus pinguefacere. Nō enim prius fortum perferre poterit, quātm vteri ipsius crassi fiant, & robusti euadant. Si verò crassifacata fuerit mulier præter naturam non concipit in ventre. Nā omentum multū ac crassum incumbens vteros depimit, & genituram non suscipit. Hanc attenuare oportet, & pharmacum infra purgans bibendū dare, & ad vteros apponere quod purget ipsos, & flatu inducat.

Cū os vul- Si verò os vterorum durum fiat, aut ceruix, digito intro-
uiz duref- misso id cognosces. Itēmq; si ad coxā fuerint auersi. Quam
ex. sic habuerint, nihil acre adhibeto. Si enim os exulceraueris.

Medela. vbi inflammatum fuerit, periculū est ne penitus sterilis fiat. Verū apponito quæ non mordent, à quibus purgetur. Si mulierem parere non potenter purgare velis, & fuerit biliosa aut pituitosa. Cognosces autē vtrum horum sit, si arena substrata quum menses fiunt, in sole sanguinem superfundas, ac siccare linas. Si enim biliosa fuerit, supra arenam sanguis pallidus erit. Si verò pituitosa, velut mucosus erit.

Cum men- Et sanē vtrum horum fuerit, infra purgato, & ad vteros subdi-
ci non de- citia apponito. Si menses omnino non fiant, si quidem præ dolore id cōtingat, primum ventrem infra purgato, deinde medicamentum à quo sanguis ex vteris purgatur apponito. postea intermissa die vna aut altera, rursus id à quo sanguis purgatur apponito. Reliquo vero tēpore corticem crethmi in vino tritum bibat. Si humidius fuerit os vterorū quātm

Cum hu- oportet, acria apponito, quo morsum perreperit, & inflam-
midius fue- marum valde durum fiat. Si verò induratum fuerit, acria ad-
rit os vul- hibeto. Mordentia enim saniem diffundunt. Deinde mollia apponito. Sed & ad alios morbos non minus apponito. Si puerperæ vteri in coxam incubuerint, aut ad lateris mollitudinem, ad sanam coxam oleum Aegyptium album, aut baccarum vnguentū apponere oportet, & in sanam coxā decumbat, & prouix grana nigra quinq; bibat, & fructus sambuci, conchæ testam maiorem, & castorij magnitudinem fabæ in vino. postea lota suffiatur, & potibus ac cibis mollibus vtatur, & mercuriali, & acribus omnibus, excepto raphano ac cepis. Quum suffocant vteri, graueolentia omnia suffire oportet, bitumen videlicet, sulphur, cornu, lucernarium

Strangola- funiculum, phocæ adipem, castorium. Olorata verò subter
io vuluæ pudenda

Apudenda. Si verò puerperæ inflammari fuerint vteri, ar-
det, & suffocatio habet. Quum autem sic habuerit, muscum inflamma-
marinum tenuem tritum super linteolo extentum pro cata-
tor. rari.

Medela. plasmate adhibeto. postea crudam ordeaceam farinam, & cinerem sarmentitium, ac lini semen, oleo & aceto affuso co-

Cum vteri quito, donec velut farina subacta massa fiat. Deinde quum
compacta calidissima ferre potest imo vteri imposito. Si verò fixi
fuerint. fuerint vteri, lentem & mentam multam in aceto coquito, vt vaporem inde in os trahat, & nares adhibeat. & graueolētia suffuso, & mercurialem edat, & in succo eius farinam coctam sorbeat. Quam celerrimē autem & priusquam dolor occupet, exhibere oportet pharmaca, quæ vteros à dolore leuant, & cibos per aluum secedentes assumat. Si verò venter calescat, clysterem adhibeto. Si ex partu inflammari fuerint

A partu vteri, solam succum in pudenda infundito, & vbi hic calidus
inflamma- factus est, alium infundito, Si verò hic nō fuerit, lentisci aut
tio vuluæ. rhamni, aut betæ, aut cucurbitæ succum expressum infunde.

Debilitas & quod in medio huius est teneritum, deraum longa for-
à partu. ma inde, postea cerusam aqua tritam & lana exceptam appone. Si verò horruerit, tolle. Si mulier ab vtero debilis sit,

Cum lum- & bilis ipsam suffocet, & opus sit ipsam leuiter purgare, &
bi & illa ve- dolorem sedare, peucedani succū trium cyathorū mēsurā bi-
xiatur. bendū dato. Si in lumbis aut lateris mollitudine fuerint vte-
ri, & trāsmouere velis, sulphur & bitumē terito, & melle co-

Cū vulua cto affuso, glandulā crassā facito, & in sedē mīlito. & vteri
durecit. si sicci fiant, hæc quātm celerrimē apponito. Mulieri si vteri sicci fiant, & ad pudenda protineant, & inguina dura fiant, & calor in pudēdis insit, cancerari incipit. Quū sic habuerit, cū cumeris sy luestris internā partem aridam terere oportet, & aquæ hemina affusa, in sedē immittere, & purgari finire donec purgetur. Quum autē mulieri pharmacum dederis, am mīlce ad pharmacū ea quæ vteros purgant, & quæ expellūt.

Potiones, & subditiua medicamentū quæ secundas educere, & menses detrahere possunt.

C Antharides quinq; auillis alis & pedibus ac capite, deinde tribulos ad mare nascentes vnā cū radice mēsurā quanta est cōchæ testa terito, & arthemij pallidā sine luteam

internam partem siccam tritam, conchæ testam addito, & seminis apij tantundem, & sepiæ oua quindecim & in vino dulci diluto bibenda dato. & quum dolor habueris, in aqua calida desideat, & aquam mulsam aquosam bibat. Aliud. Ranunculi foliorum & floris triti Aeginei stateris pōdus, in vino dulci bibat. Quum autem dolor habuerit, cicer album & vuas passas in aqua coquito, & perfrigeratam bibendā dato, & ubi vrinæ stillicidium vexaris, in aqua tepida desideat. Aliud. Adianti staterē Aeginarum, in vino albo pari aqua ammixta, bibendū dato. Aliud. Violæ albae semē quantum tribus digitis apprehendi potest, in vino albo eodē modo temperato, bibendum dato. Aliud. Leucoij, nigri radicem, in vino eodem modo sumat. Aliud. Crinanthemū quod in domibus nascitur, eodem modo misceto ac bibendū dato. Aliud. Anchusæ foliorum pugillos duos, in vino albo aequali aqua ammixta, bibendos dato. Aliud. Chamæleonis radicem, velut veratri portionē, de rasam in vino albo aqua pari mensura ammixta, bibendā dato. Aliud. Brassicæ & porri succū, ad vtrūq; succi silphij obolis tribus ammixtis, & vino albo cum pari aqua bibendum dato. Aliud.

Oliuas albas priusquam oleum insit compunctas siccato, postea tulas & cribratas ac in vinum imectas bibēdas dato. Hoc & menses detrahit, & secundum expellit. Aliud. Dictamni Cretici obolū in aqua bibendū dato. Et si hoc in potu dato, secundum eiicere non potes, sambuci succo cocto immisso foueto, & cantharidē apponito. Hoc etiam sextum expellit. Quum autē morsum intulerit, auferat, & rosaceo vnguento unctum apponat donec elapsa fuerit. Aliud. Populi nigrae creticae grana nouem trita, in vino bibenda dato. Cum hoc etiam abluatur: si difficulter pariat. Aliud. Connyzæ testam conchæ maiore cum porri succo diluito, & nepoti testam conchæ maiorem ammisceto, & hæc in vino bibenda dato. Aliud quod menses detrahit. Peucedanum & panaces, & prœniæ radicē, in vino bibenda dato. Aliud quod sextum mortuum & secundas eiicit. Violæ & portulacæ semen contundito ac misceto, & in vino albo veteri exhibeto. Aliud quod menses detrahit. Seminis violæ albae quantum tribus digitis apprehendi potest, & stercoreis capri ni pillulas quinq; aut sex, in vino odoratissimo permisceto, & biben

A & bibenda dato, ubi prius fomentum ex aqua & oleo immiseris. Adhibeto autē fomentū in sella, & ubi nec bituit, quam celerrime lotam reclinato. Brassicam vero edēdam exhibeto, & succum eius sorbendum. Aliud. Seminis violæ albae quantum tribus digitis apprehendi potest, in vino bibendum dato, & in aqua calida desideat. Si verò id non habeat, feniculi radices contrusas, in aqua mulsâ tepida macerato, & exhibeto. Aliud. Fraxini grana decem, in vino bibenda dato. Hoc in omni vterorum morbo commodū est, & valde ciet vrinam. Aliud. Succum silphij magnitudine erui, & nasturtij semē terito ac ammisceto, & in vino aut lacte castano bibenda exhibeto. Hoc etiam sextum expellit. Aliud. Stercum ericiens. Ranūculum herbam, & parum elaterij, in aceto temperato mixta bibenda dato. Aliud ad idem.

Brassicæ caulem tenerū, extrimitate ex nepoto illata, asfricato. Aliud si menses non fiant. Terebinthu frustum tritum, in vino & aqua dilutum ac excolatum, ieiunæ bibendum dato, & calida lauatur. Aliud menses cients. Rubra prœniæ grana in vino ieiunæ bibēda dato. Aliud ad puerperij purgamenta purganda. Feniculi semen, & crethmi corticem, & thus, in vino bibenda dato. Aliud. Tadam quā pinguisimam in vino coquito, & prœniæ grana quouque in vino terito, & heminae quadrantem bibendam dato.

Aliud. Mercurialis semen & folia, in vino bibenda præbeto. Aliud. Prœniæ grana nigra quinque, & sepiæ oua in vino bibenda dato. Ad omnē puerperam. Ad irionem & polentam, oleum affunde, & coctū sorbeat, & cibis quā mollissimis vtatur. Aliud. Scammoniam in lacte muliebri tritam, lana exceptam appone. Aliud. Mercurialis folia trita in linteo subde. Aliud. Herbam artemisiā tritam, & vnguento rosaceo imbutam appone. Aliud. Albam radicē tritam ac rosaceo vnguento subactā appone. Aliud.

Prœniæ radicē melle, vnguento rosaceo & Aegypto subactam, in lana subde. Aliud. Farinam non lotam eodem appone. Aliud. Lolij & tynici farinam, simul melle subactas, in lana subde. Aliud quod menses & puerperij purgamenta purgat & aquā ducit. Radicis struthij tū triti quantum tribus digitis apprehendi potest, melle subactum appone. Nascitur autem in Andro in litoribus. Aliud ad vteros depurg

Hippocratis Liber

depurgandos. Mercurialis contusa, & cucumeris sylvestris modicū, in vino tere, & melle subacta appone. Aliud. Pilos leporis cōbustos, ac tritos in vino, & melle cocto & aqua subacto, bibēdos dato, & aqua calida lauetur. Aliud partis purgatoriū. Poleatā crassius fiesam dimidij hemichocnicis mēsurā, in aqua heminis quatuor coquito, & ubi efferbuerit, bis aut ter sorbendā dato. Aliud purgās puerperi purgamenta. Sambuti folia coquito, & oleo affuso bibenda dato. Edar & brassicas coctas, & porrū. Aliud purgās vteros. Rhoei folia & irionē terito, & in vino, polēta inspersa, bibēda dato. Aliud. Misyos obolos duos tritos & vino subactos apponito. Aliud.

Lini semē tritū, vino subactū apponito. Aliud. Trifoliū semē in vino bibēdū dato. Si verō ad lūbos vteri incubuerint, polypos coctos edat, utriq; affatos, & vinū bibat nigrū odoratum, meracū quā plurimū. Alię potiones, medicamenta subditiua ac purgatoria. Rhoei rubrū, & vinacea, in aqua coquito, & farina tritici recētis in aquā inspersa, bibēdā dato.

Aliud. Farinā in aquā iniectā bibēdā dato. Aliud. Mora rubi siccato ac terito, & polēta recētī ammixta, amborū acetabuli mēsurā, in vino odorato & aquoso, bibat. Aliud. Terram nigrā sarnā in aqua tritā tali magnitudine bibēdā præbeto. Aliud. Hypocistidē in vino bibēdā dato. Aliud. Mala punica vinosa exsuccato, & polēta cum succo, subactā siccato. Postea tritā in vino bibēdā dato. Aliud. Baccas myrti nigras tritas in aqua diluito, & polēta inspersa, bibendas exhibeto. Aliud. Mali punici dulcis affati drachmā, in vino tritā bibēdā dato. Aliud. Triticiū & ordeū torrefacta, trita, & ad farinā redacta, in vino nigro bibenda dato. Aliud. Mali punici dulcis interpā partē, pari aqua ammixta bibendam dato. Aliud. Cucur quantū tribus digitis apprehēdā potest, cum aqua bibendu dato. Aliud. Farinæ tritici recētis, & gypsi, æquales partes mixtas in aqua bibēdas dato. Aliud. Mali punici dulcis corticē ac coriū, in vino bibēdū dato. Aliud.

si sanguis ex vteris fluat. Viticis folia in vino nigro bibenda dato. Aliud, ad fluxū ac dolorē. Rosmarini radicē in vino bibēdā dato. Alias itē potiones ad vteros habes. Cedri fructus seseli, cuminum Aethiopicum, casia fructū, iuniperi baccas, mliū lentisci fructū, nigellā, dauci radicē ac semen. Aromata verō, thymū, thymbrā, ericē, hypericum, papauer album

De Natura Muliebri.

232

A album crethmi radices ac semē, malux radices mercurialis semen, & folia, viticē semē, saluiam, populū nigrā, dictamnium, pseudodictamnū, animum, cardamomū, mentanū, aristolochiā, castorium, adiantū, diacotylū, peucedanū, suz folia ac semē, apij semē, forniculi semen, lupposelini semen & radices, hippomarathri semē & radices, struthij semen & radices, hyslopum cilicium, irionē, proniā, panaces. Quodcumq; horū volueris, & cū altero permixtū, & per sem in vino aut aqua prout volueris coctū, exhibeto bibendū. Cōmoda sunt & purgatoria, & quæ dolores sedant. Malux radicem in aqua dato. Aliud. Proniæ semen modico cedrino oleo ammixto, in vino bibendū dato. Et vterorū dolores sedabis.

B Aliud, quum vteri suffocarint. Castoriū & conyzam in vino albo bibenda dato. Si verō ad nates accesserint, emidij interuati partē albā, melle ammixto, natus illinito. Aliud sedans dolores. Malux radicē, & forniculi ac crethmi corticē, ex aqua bibenda dato. Aliud. Stellæ marinas nigras, & brassicam misceto, & in vino odorato bibenda præbeto.

Aliud. Myrrhæ obolos tres, coriandri parum, resinam, proniæ radicē, caminam Aethiopicū, hæc trita in vino albo diluta, leniter tepescata bibenda dato. Aliud, quod secundas expellit. Ricini radicem bibendam dato. Aliud, si ad cor aliaplū vteri strangularint. Viticis & proniæ semen, in vino bibendum dato. Appositicia acris sanguinē ducentia. Cartharidas quinque thuri ac myrrhæ ammisceto, & glādulam longam magnitudine galli formato, & lana obuolutā linteō albo circumdato, & vnguento Aegyptio albo aut rosaceo madefactam apponito. Aliud. Buprestum si parua fuerit, totam, si magna, dimidiā, ad prædicta ammisceto, & eodem modo apponito. Si vero mollioribus uti velint, buprestidas in vinum mitte, & cuminū Aethiopicum & seseli ac misum addito ac seruescito. ad decem verō buprestidas, acetabulum olei ammisceto, reliquis omnibus æquali portione accipe.

Ammisceto etiā myrrhæ, ac thuris parum. Ex hoc pugillum accipito, & velut priorem glādulā subdito. Aliud. Nigellam terito cū melle, & vino subactā in glādulam redigito, ac vtere velut superiore. Aliud. Philistium eodem modo præparatum apponito. Aliud. Telephium eodē modo præparatū subdito. Aliud. Anemonæ folia trita linteō

escapito

excipito, & myrrhæ parū ammisceto, & eodē modo vtor. D

Aliud, quod sanguinem ducit. Glandem Aegyptiam terito, & fusiūm vnguentum quod est in terra Aegyptia addito, & aqua diluta, ac lana inuoluta apponito. Aliud bilē purgans. Cucumeris sylvestris medullā tritam, ac melle subactam, & ad glandis formam redactam apponito. Aliud. Colocynthidis sylvestris internam partem terito, & melle subactam eodem modo subdito. Aliud. Elaterij portiones quatuor, adipe anserino & caprino, & nisy ammixto, in glandulam formato, & in linteo apponito. Aliud. Thlaspi tritum, & melle imbutū apponito. Aliud. Foliorū fici saniedera terito, & elaterij portiones duas ammisceto, & niri tantūdem mellēque subacta apponito. Aliud, si vteri inflammationē fuerint. Nitrum rubrum, ficus pinguedinem internam, vtriusque pares portiones tritas, & ad gallæ magnitudinem efformatas subdito. Aliud. Cumini folia cum vino trita, in linteo subdito. Aliud. Radicē alhā terito, & melle affuso feruefacito, & glandulā inde factā subdito. Aliud. Succū sulphij, & ficū, mixta in glandē formata apponito. Aliud. Cucumeris sylvestris semen tritū eodē modo. Aliud. Fel tauri, nitrū rubrum, netopō, cyclaminū terito, & de singulis gallæ magnitudinē, de cyclaminoverò plurimū, melli ammisceto & apponito. Aliud. Cyclamini caput purgatū in aqua tritum ac linteo illigatum apponito. Aliud. Myrrham, salem, cuminum, fel tauri, hæc melle subacta ac linteo excepta subdito. Aliud. Grana cnidia triginta deligito, & tria F

Indici pharmaci oculorum, quod piper vocatur, & alia tria de rotundis. Hæc tria in vino veteri trita, & oleo dulci diluta ac subacta, lanāque excepta subdat, & vniū eluatur. Aliud. Trithymali succum melle subactum, ac linteo exceptū apponito. Aliud. Scillæ radicem longitudine digitorum sex sumito, & duobus digitis lana obuolutis subdito. Alia mollientia, à quibus aqua purgatur, & sanguis ac menses ducuntur, si non diuturni fuerint, & os vteri mollietur. Narcissinum, cuminum, Aethiopicum, thus, absinthium, cyperum, aliorum quidem singulorum æquales portiones sumito, narcissini verò partes quatuor. Hæc tria & in glandulā efformata, linteoque crudi lini excepta apponito. Aliud. Cyclaminum magnitudine tali, & florem aris magnitudine fabæ terito

A terito, melle subigito, & efformatam hunc glandulā subdito.

Aliud. Pulegium, myrrham, thus, fel suillum melle subigito, & in glandulam efformata subdito. Aliud. Acerba. Rhoem vino nigro subactum apponito. Aliud. Cnicum eodem modo preparatum subdito. Aliud. Loti ramenta eodem modo apponito. Aliud. Rhoem melle ammixto subdito.

Alia mollientia. Sulphur, adipem, vitellam ouis, farinam, melle subige, & tepesacta in lana subde. Aliud. Pinguedinem anseris, adipem ouillum, ceram albam, resinam vnguentum rosaceum, tenui linteo excepta appone. Aliud.

Medullam cervi & adipē liquefacito, & in lana apponito.

Aliud. Adipem ouillum aut caprinum, & oui candidum rosaceo vnguento subactum, ac lana exceptum apponito.

Quæ ad eluendos vteros infunduntur. Grossos hybernos in aquam mislos ad lentam ignem coquito, & oleo ad decoctum affuso eluito. Deinde vero malicorum & gallam, & loti ramenta, in vino acerbo coquito, & hoc excolatum infundito. Aliud. Fecem vini combustam in aquam mitto, & postea cum aqua collae, deinde malicorio, myrrhi baccis, foliis rhois in vino coctis, vinum excolatum infunde. Aliud.

Lentisci, saluæ, hyperici folia, in vino nigro coquito, ac infundito. Aliud. Si quid in vteris fuerit exulceratum. Baryrum, thus, myrrham, resinam param, infunde. Aliud. Porrum in aqua coquito, & excolatam aquam ad vinū ammixtam infundito. Aliud. Sambuci fructum, anisum, thus, myrrham, vinum sumito & horum succum infundito. Aliud.

Brassicam in aqua coquito, & in brassicæ succo, mercuriale coquito, modico lini semine adiecto, & postea excolatū infundito. Aliud. Myrrhæ acetabulum, thus, fesseli, anisum, semen lini, netopam, resinā, mel pinguedinē anseris, acetū album Aegyptium, horum singulorum æquales portiones terito, & in vini albi heminis duabus diluto, & postea tepida infundito. Aliud. Mercurialem in aqua coquito ac excolato, & myrrhæ acetabulum, thus, netopi, singulorum æquas portiones ammisceto, ac tepida infundito. Aliud. Saluam & hypericum in aquam coquito, ac infundito. Aliud. Sambuci fructum, & lauri baccas, æquis portionibus in vino coquito, deinde vinum infundito. Aliud. Pulegium in aqua coquito, & oleo ad aquam affuso immittito. Aliud. Pinguedinem G

dinem aulæris, & reuinam, colliquet acta infundito. Aliud. D

Butyrum, oleum cedrinum modicum, cum melle liquefacto, & tepida infundito. Aliud. Cyperum, iuncum roeum, dum odoratum, calamū aroniatū, pari portione myrrhæ ammisceto, & cum his Sisymbrium in vino coquito, ac infundito. Aliud. Semen apianiti, sefelis, nigellam, in vino coquito ac infundito. Aliud. Cedrum ereticam in vino coctam infunde. Aliud. Bryoniam albam & myrrham, in aqua diluta infunde. Aliud. Argenti florem cum vino & aqua infunde. Aliud. Elaterii portiones duas aqua dilutas infunde. Aliud. Cucurbitas siue colocynthidas sylvestres duas, in vini aut lactis cocti heminis quatuor madesacito, excolato, ac infundito. Aliud. Cucumeris sylvestris medullam palmi parui magnitudine, in aqua heminis quatuor coquito, & melle ac oleo affuso infundito. Aliud. Radicis thapliæ duas portiones, & mel ac oleū, in duabus aqua heminis diluito ac infundito. Aliud. Veratri duas portiones in duabus aqua heminis tepide infundito. Aliud. Thlaspi acetabulum melle admixto, in duabus aqua heminis diluito, ac tepide infundito. Aliud. Cucumeris sylvestris magnitudinem palmi parui, in aqua heminis quinq; coquito, & melle affuso infundito. Aliud. Grana cnidia sexaginta, oleo & melle diluta infundito. Aliud. Si natura pituitosa fuerit. Cneori portiones tritæ in aqua melle hemina Aeginea diluito, ac infundito. Aliud. Si biliosa fuerit, Daphnes potionem odoratæ illius drachmæ pondus, scammoniaæ p potionē, terito & in aqua melle, aut aqua vix passæ hemina Attica diluito. Aliud. Daphnoidis portionem eodē modo, & si biliosa fuerit, hæc infunde: Si verò pituitosa, grana cnidia electa, & succi thymali portionem infundito. Similiter etiam encoro, & peplo, utrisque his uti oportet. Immitto autem cum infuso non ampliore quàm duarum heminarum, suffitus porro sunt hæc contusa. Gallam suffito.

Aliud. Ramenta loti ad oleæ folia sicca cōtusa misceto, & oleo subacta suffito. Aliud. Prunas subactas, & ordei paleas humidis inspersis suffitum facito. Aliud. Super amphoræ oleariæ operculo scæben incendito. Aliud. Cupressi ramenta suffito. Aliud. Scammoniam, myrrham, thus, vnguento affuso suffito. Aliud. Bitumen, & ordei paleas misceto

A misceto, ac addita pinguedine phocæ suffito. Aliud. Fraxinum, cupressi ramenta, cyperi radicem, vnguento rosaceo subacta suffito. Aliud. Calamum, cyperum, bryoniam, muscum, arboreum, anij semen, anisum, simul mixta & vnguento rosaceo subacta suffito. Aliud. Resinam siccam cineris feruido inspersam suffito. Aliud. Cinamomū, myrrham, cassiam, paribus singula portionibus suffito. Aliud.

Crocum ammixta myrrha, & musco, æquali cum croco portione suffito. Aliud. Calamum, cneorum, crocum, folia rosarum rubra sua uolentia trita & siccata ad crocum ammisceto, & styracem dimidia croci portione addito. Hæc trita mixta & siccata, melle cocto modico subigito. Horum B verò omnium suffitus sit oboli Attici pondus. Suffiantur autem super stercore bubulo. Formetur autem stercus velut acetabulum olearium, habeatque fundum tenue, & sit siccum. Ignis autem sit fermentitiuus, in quo stercus iaceat, & ex illo mulier insidens contestata suffiatur. Aliud. Galbanum, resinam, mannam, vnguento rosaceo subacta suffito.

Aliud. Panacis & cupressi ramenta, vnguento Aegyptio albo subacta suffito. Aliud. Cinamomum, nardum & myrrham vnguento rosaceo imbuta suffito. Aliud. Viola alba semen, cedri ramenta, & galbanum, melle subacta suffito. Aliud. Stercoris caprini pilulas, & leporis pilos, pinguedine phocæ subacta suffito. Aliud. Coaguli phocæ pelliculam contusam ac tritam, & spongiam, & muscum arboreum, trita simul mixta, atque phocæ pinguedine excepta suffito. Aliud. Stercus caprinum, & pulmonem phocæ, ac cedri ramenta suffito. Aliud. Stercus bubulum, cedri ramenta, & bitumen suffito. Aliud. Spinæ Aegyptiæ fructum, & cedri ramenta, & myrti sicca folia. Hæc trita & vnguento molli subacta suffito. Multa verò aromata in vnguentum iniucito. Aliud. Vinacea tusa trita, & cedri baccas, & resinā pinus, simul mixta & passio cocto subacta suffito. Fomenta. Stercus bubulum contusum ac cribratum, aceti dimidia mensura, & decocti erui dimidia adiecta, leniter pro fomento adhibeto. Postquam autem fomentum adhibueris, lenicula decoctum bibendum dato ac reuoluentum. Et farinam sorbendam, ac vinum insuper bibendum. Postridie verò granum cnidium deuorandum exhibeto. Sequenti

quenti die quod urinam ciet, hoc scilicet. Ciceris albi partes duas tritas, vna passæ tertiam partem, affusa aqua ad dimidias coquito, deinde excolatam aquam per noctem sub dio exponito, & postmodum bibendam dato. Et de cætero saluianæ ac lini semen, polenta ad ambo hæc ammixta, bis per diem in vini dulci heminis quatuor dato. Aliud. Olei heminas dimidias tres, foliorum sambuci manus plenæ mensuram. Hæc cocta in craterem calidum fundito, & per testas calidas immittas fomentum facito, muliere in sella collocata, ac vestimentis coopesta. Aliud. Poliorum sambuci manus plenæ mensuram, & myrti tantundem in aquam missa coquito, & ad excolatam aquam, ordeï paleas iniucito, coquito, & linteis excipito, ac cum hoc fomentum facito, prout maxime calore ferre poterit. Aliud. Accutum, oleum, aquam, mel, hæc mixta valde feruefacito, deinde accepta vesica capiente congruum, aut vtriculo ex tenui corio facto, infundito, & panniculo laeo obuoluto, foueto. Quum autem tepidus factus fuerit panniculus, alium obuoluto. Aliud. Pini corticem, & rhois folia in aquam comesta fortiter coquito, & in excolata aqua ordeï paleas coquito, oleo affuso, ubi verò simulculæ xeris linteis excipito, ac foueto. Aliud. Loti ramenta & compressi, aqua & oleo affuso coquito. Deinde simul cocta linteis excipito, ac foueto. Aliud. Aromata in aquæ chœnicem coniecta coquito, & in excolata aqua fursures triticeos coquito, & foueto. Aliud. Eodem modo gallam contrusam, & rhamni corticem in aqua coquito, & cum aqua fursures triticeos subigito, ac oleum ammiscero. Postea semiasatum panem duos chœnices habentem facito: linteisque excipito, ac foueto. Aliud. Brassicam & porrum decoquito, & cum succo eodem modo fomentum facito. Aliud. Ordeï paleas coquito, oleo affuso, & linteis excipito, ac foueto. Aliud.

Solanum & olæ folia coquito, & eodem modo fomentum facito. Atque hæc sanè, si quidem humidis uti volueris, pro fomento velut scripta sunt adhibe. Si verò siccis, panes parato & exassatos, & semiasatos, & cum his foueto. Sed & testis calidis linteis inuolutis foueto, itémque cum ipsis linteis calefactis, & cum leniculis vasis testaceis, feruente aqua infusa, Apponito autem ad pedes. Aliud.

Iridis radicem tundito ac coquito, & eodem modo foueto

ro

A to. Si aqua in vteris gignatur, menses pauciores sunt, & de-
terioriores, & per longius tempus, & pragnans est semper per
duos menses, aut paulo amplius. Quum autem hoc tempus ad
uenerit, & corrumpit, & aqua multa in ipsa gignitur, hunc
autem lac bibendū dare oportet, & pepulum, mecona distū,
donec foetus moueri inceperit. Plerumque verò ante hoc cor-
rumpitur, & per abortum extruditur, & vteri sanguine ma-
nant. Hæc autem patitur nihil magis ex labore, quàm ali-
ter. Hoc autem cognoscere poteris quod hydrops inest, ex
digiti cōtactu. Comperies enim osculum ipsorum gracile, &
obscuratum ac plenum humiditate. Si verò non circa initia,
sed dum iam mouetur, foetus ipsi corrumpatur ac suffocetur,
tunc & venter imus intrumescit, & ad cōtactum dolet, ve-
lut vlcere præsentē. & febris ipsam ac dentium fremitus cor-
ripit. Et dolorem habet acutum & vehementē, circa pudē-
dum, inum ventrem, & lumbos, & laterum mollitudinem ac
coxendices. Quum sic habuerit, calida ipsam lauare oportet.
Et qua parte dolor hæserit, repæfactoria adhibere, experime-
nto facto de eo quod maxime admittat, & pharmacum deor-
sum purgans bibendū dato. Interposito verò tempore quan-
tum tibi sufficiens esse videbitur, & collutione facta, & fo-
mento adhibito, cyclaminū apponito, ita ut melle subacta,
& linteis exceptam deliges, & ad os vterorum apponas. Cu-
pressi etiā ramenta in aqua mellefacta, eodem modo appo-
nito. Verum hæc breuiore tempore, & per longius temporis
C intervallo, quāto magis mordent & exulcerant. Et specil-
lum stragoneum paratum immittito, & digitum eodem mo-
do. Portiones quoque bibendas dato experimentum faciens
quas libenter admittat, & cum viro dormiat, maxime oppor-
tuno tempore præsentē. Si enim genitura conceperit, &
pragnans facta fuerit, ac pepererit, subexpurgantur & que
prius in ipsa fuerant, cum ipso puerperi purgamento. Atque
sic maxime sana fieri poterit. Si indurati fuerint vteri, & os
ipsorum asperum sit, & menses occultantur. Quum verò
apparuerint, velut arena sunt & genitura hoc tempore non
sit. Si verò etiam digito contigeris, asperum comperies os
vterorum. Quum sic habuerit, cyclaminum terere opor-
tet, & sale ac sicum crudā ammiscere, & cum melle effor-
mata apponere, & fomento adlubito, purgatoria infundere.

Menses quā
do paucio-
res
Medela.

Vteri duri
os.

Cura.

G 3

Edat

Edat autem mercurialem, & brassicas coctas, & succum sor-
beat, & calida lauetur. Si induari fuerint vteri, & menses
occultantur, & os ipsorum conuertet, & non concipit. Quum
sic habuerit, si digito contigeris, comperies os asperum, & di-
gitum non intramittit, & febris ipsam corripit, ac dentium
fremitus. Et dolor habet inum ventrem, & laterum molli-
tudinem, & lumbos. Patitur autem haec, si fetus in ipsa cor-
ruptus fuerit putrefactus. Quibusdam verò etiam ex partu
contingit. Sape etiā aliter. Quum sic habuerit, multa calida
ipsam lauare oportet, & fomentum adhibere. Quum autem
reccus lota aut fota fuerit, immisso specillo os aperito ac di-
latato, & per digitum eodem modo, & velut in priore scri-
ptum est apponito. Et potiones similiter bibendas dato, & eo

Vteri ad la-
tem modo curato velut priorem. Si vteri ad latus allap-
si fuerint, rufis detinet, & dolor sublatu, & vterus durus velut

pila insidet, & ad contactum dolet velut ab vlcere. Et conta-
bescit, & videtur peripneumonia esse, & conuellitur, & gib-
bosa fit. Et menses omnino non apparent. Quibusdam verò
prius conspecti, euascent. Tunc autem fientes, debiles sunt
ac pauci, aut deteriores quàm antea, & genitura non fit hoc

Medela. tempore. Quum sic habuerit, pharmacum deorsum purgās
bibendum dato, & eo epoto, multa calida ipsum lauato, &
ex tepefactoris quod maximè admittit adhibeto, & à quib⁹
sanguis purgatur ea apponito, & lini semen tostum, rufum
ac cribratum, & pepulum album, & saluiam cum polenta re-
fui, & caseum caprinum, sordibus & salis muria derauis, haec
misceto, vt casei sint partes duae, reliquorum verò vna: po-
lenta autem sit antiqua non salia, & ieiunæ in vino bibenda
dato. Vespero verò cycconem crassum melle affuso exhibe-
to, & ex portibus quemcunque libenter admiserit bibendum
dato. Et frequenter fomentum adhibeto. Calidam verò as-
pergito, & per ceratum leniter mollito, ac à latere detradis-
to, & latus fascia lata deligato, & lac bubulum quàm pluri-
mum ad dies quadraginta bibendum praebeo. Cibis autem
vtatur quàm molliissimis. Morbus hic vehemens est & lethā-
lis, & pauca etiam si curentur ipsam effugiunt. Si os vtero-
rum cōcludatur, forte sit velut grossus ficus. Et si digito con-
tigeris, comperies durum ac contractum, & digitum non in-
tromittit, & menses occultantur, & geniturā nō suscipit hoc

Cum os v-
terorum cō-
cludatur.

tempo

A tempore, & dolor habet inum ventrē, & lumbos, & laterum
mollitudinem. Quādoq; etiam sursum procedit, & suffocat.
Quum sic habuerit, phar macum deorsum purgās bibēdum Medela.

praebeo, & multa calida lauato, & quae os molliunt apponi-
to, & specillum immittito ac aperito, & digitum similiter, &
calidam aspergito. Quum autē molle factum fuerit, ea qua
sanguinem purgant apponito, & ex potionibus dato, experi-
mento facto quam libenter admittat, & brassicam edat, &
succum eius sorbeat. Si vteri obliqui hant, etiam os ipso-
rum obliquum sit, & menses ipsi nunc occultantur, nūc prius

Vterorum
obliquitas.

apparentes euascent, & non similes fiunt, sed deteriores &
pauciores quàm antea, & genitura nō fit hoc tempore, & do-
lor habet inum ventrem, & lumbos, & coxam, & attrahit
ipsam. Quum sic habuerit, pharmacum infra purgīs bibē-
dum dare oportet, & calida lauare, ac fouere. Vbi vero re-
Medela.

tens fota aut lota fuerit, digito immisso os vterorum corri-
gat ac dirigat, & odoratorum suffitum admittat, & ex potio-
nibus dato, iusta experimentum quam libenter suscipit. Ci-
bis autē vtatur mollibus, & alia edat cocta ac cruda, & cum
viro dormiat, & in sanam coxam decumbat. Alteri verò fo-
mentum adhibeat. Morbus autē dūcilem cedit. Si inflati

Vterorum
inflatio.

fuerint vteri, & venter attollitur ac iuuatur, & pedes intui-
mescent, & caur facies partes. Color verò iniucundus fit, &
menses nō fiunt, & genitura hoc tempore non fit & anhelat,
& anxia morietur, & quum surrexerit, aut progreda fuerit,

Cerebra ceruicis spiratio ipsam tenet, & quicquid eiecit aut
bibent, ipsum excusat, & gemit, & magis a grain trahitur
quàm priusquam ederet Sape verò etiā suffocatur. Quum
sic habuerit, phar macum deorsum purgīs bibēdum Medela.

Medela. & calida lauato, ac fomentis adhibeto Interposito vero tem-
pore quodam, apponito ea à quibus purgetur ac nō mordea-
tur. Frequentissime vero totum corpus foueto. Tunc autem
& sub pudenda odorata suffiantur. Sub nates autem graueo-
lenta, & potiones dato quae vteros purgāt, & ad lecum com-
pellunt. Et Mercurialem edat, & lac bibat, velut de latere
ductum est Morbus autem non est diuturnus. Si sanguinis
grumi in vtero coierint, os ipsorum velut etuo plenum sit, Crumi san-
& si attigeris, ita habere deprehendes, & menses non fiunt, gemitus
Neque genitura retinetur, quàm diu sic habuerit. Quum vtero.

G 4

igitur

Medela. igitur ita habuerit, cyclaminu corticem detrahit, & allium ^D & saleu, & ficum, & mellis parum terito ac permisceto, & glandulam hinc formatam ad vterorum os apponito, & alia vteris cōuenientia medicamēta subdito, quæ videlicet acris sunt ac corrodunt, & à quibus sanguis purgatur, & de potionibus dato eas quæ vteros purgāt, & omnia circumadato, & velicæ pellicula siue cuticula digitis obuoluta, os vterorum deradito. Si obtorti fuerint vteri, & menses non fiunt, & genitura non manet intus, & dolor habet imuni ventrem, & lumbos, & laterū mollitudines, & si digito cōtigeris, os vterorum attingere nō poteris, nam fortiter secelsit. Quum sic habuerit, pharmacum bibendū dare oportet, à quo sursum ac deorsum purgetur, magis tamen deorsum, & os ipsum ac vteros quā maximē fouere, ac calida lauare bis in die, & de potionibus dato quā libenter susceperit pro experimento, & viro condormiat frequentissimē, & brassicam edat.

Cum vteri non constunt. Si vteri commoti in loco non manserint, quo prolapsi fuerint dolores exhibent, & inconspicui fiunt. Quandoque verò eminent, velut sedes prolapsa. Et quum quidē supina decubuerit, in loco manent. Quū autē surrexerit, aut se inclinauerit, aut aliā se commouerit, exeunt. Sape verò etiam quietem habent. Hanc quā maximē quiescere oportet, & non moueri, & lectum ad pedes altiorē statui, & iisdem vris velut in superioribus, & cum acerbis infusis conspergere, & graueolentia suffire. Sub nates autem odorata, & malum punicum in medio per vmbilicum perforato, & in ipso picem quæ maximē cōgruat cum vino tepefacito, & nō valde premens quā penitissimē apponito. Quum autem quid apposueris, lata fascia exceptum ex lumbis deligato, vt ne dilabatur, sed maneat & faciat quod expetitur, & peplū cum caseo, & polenta, bibēdum dato, velut in allapsu ad latus distum est, & ex porionibus quā maximē admisit bibendam præbeto. Cibis autem mollissimis vtatur, & cum viro quā maximē dormiat. Si hauerit os vterorum magis quā solet, menses plures fiunt, & deteriores, & humidiores, & per longius tempus, & genitura ipsam non contingit, neq; intus manet, sed rursus foras effunditur, & si digito cōtigeris, os vterorum hians comperies, & impotentia ipsam corripit præ mēsis, & febris ac rigor, & dolor tenet imuni ventrem,

A ventrem, & lumbos, ac lateris mollitudinem patitur autem hæc maximē, si quid in ipsa fufum fuerit, & corruptum com putruerit, patiuntur etiam ex partu, & alia aliter. Quum sic **Medela.** habuerit, pharmacum bibēdum dare oportet, à quo sursum purgatur, & quum dolor habuerit, tepesfactoria apponere, & calida lauare, & interposito tempore, per infusa colluere, velut scriptum est in priore, & de potionibus dare quā libentissimē susceperit, & suffire quæ liceant. Edat autem polypos & mercurialem. Si leuigati fuerint vteri, & menses plures fiunt, & deteriores, & humidiores, ac frequentiores, & genitura intus non manet, sed rursus exit, & si digito cōtigeris, comperies os leue. Et impotentia ipsam corripit præ mēsis, & febris ac rigor, & dolor imuni ventrem, & lumbos, ac lateris mollitudinē, maximē si quid in ipsa corruptum cōputruerit, & ex partu, & aliis. Quum sic habuerit, curare oportet vbi dolor habuerit, velut scriptum est in priore. Si vteri ad ventrem nutauerint, dolor acutus & vehemens coxendices, & lumbos, ac laterum mollitudinē habet. Et crux claudicat. Quum sic habuerit, pharmacum infra purgans bibendum dare oportet, postmodum verò suffire hoc modo. Ordei chœnices duas, & olea folia probè contusa, & gallam contusam ac cribratam, & hyoscyami tertiam chœnices partē, hæc mixta, & olei hemina dimidia affusa, efformata in olla per dies quatuor, ter in die suffito. Noctu verò lac bubulum, & mel, & aquam bibat, & calida lauatur. Si ad caput conuersi fuerint vteri, signum hoc est. Venas in naso & sub oculis dolere videtur. Hanc calida multa lauare oportet, etiam in capite, lauro & myrto in aqua incoctis, & caput vnguento rosaceo illinatur, & odorata subter suffiantur, & brassicā edat, & succum absorbeat. Si ad crura & pedes conuersi fuerint, crura & pedes ex hoc cognosces. Magnus pedum digitus conuellitur sub vngues. Et dolor crura ac femora tenet, Quum sic habuerit, multa calida ipsam lauare oportet, & fomentum adhibere quod maxime libenter admisit, & subter suffire graueolentia. Et vnguento rosaceo ungere. Si mulier cibum auersans vteros doleat, & febris ipsam ac rigor corripit, peplū albi quintā dimidia chœnices partem, & seminis vrticæ tantundem, & casti caprini rasi dimidiā chœnices, simul cum vino vetere mollito, deinde cocta sorbenda dato. Si ex **Cum vteri caput vexant.** **Medela,** **Cum vteri crura & pedes molestant.** **Cum cibi fastidium ob vulvæ dolorem ob**

Cum fluxu
post partū
vexat
Medela.
Sanguinis
vomitus.
Medela.
Cum diu-
tius in te-
pore non
concipiat.
Morborū
vterorū re-
medium.
Pargamēta
vterorum.
Cum vteri
sedem pe-
tunt.
Cū os vte-
rorum vlc-
ratur.
Cum secun-
da decede-
re non pos-
sunt.

partu fluxus corripit, & cibis in ventre non maneant, vnam D
passam nigrā, & mali punici dulcis grana trita, & coagulum
hædi, vino nigro diluito ac vitiorata vt caseum caprinum
derasum, & potentā tritici torrefactam aducas, & bene tem-
perata bibēda præbeas. Si ex partu sanguinem vomat, he-
paris fistula fauciatā est, & dolor ad viscera procedit, & cor
conuellitur. Hanc multa calida lauare oportet, & tepefa-
ctoria quæ maximè admiſerit adhibere, & asinum lac bi-
bendum ad dies quinque dare. Postea verò vaccæ nigræ lac
bibendū præbere, ita vt sine cibo degat, ad dies quadraginta.
Ad vespēra verò sciamum tritū bibat. Morbus hic est peri-
culosus. Si mulier diu nō concepit, mensibus apparentibus
tertia aut quarta die, alumen tritum vnguento dilutū, lana
exceptum apponito, & per tres dies appositū habeat. Tertia
verò die fel bouis radito, & ramēum oleo dilutum ac suba-
ctum, linteolo exceptum apponito. Et tres dies appositum ha-
beat. Sequenti vero cū viro coeat. Ad vterorum morbum
sedandum, lini scissi vā cum stipula pugillum tenuiter ru-
sum, in vino albo quā inuicidissimo per noctem madefa-
cito, deinde excolatum in ollula tepefacito, & in eo lanā mol-
lissimā tinctā apponito, & vicissim priore detracta aliam
subdito. Si vteros purgare voles, primum quidem ordeum
oleo imbutum in prunis suffire oportet. Postridie verò car-
nem ouillam coquere, cum ordeo decocto sub dio per no-
ctem exposito. Sit autem decoctum ordeo congi mensura, &
valde ipsas coquito. Vbi verò coctus fuerint, leuiter tepidas
edat, & iusculum sorbeat. Postridie autē thus & pulegium
tritum, melle subactum & lana exceptum ad triduum sub-
dito. Si vteri ad sedem conuersi fuerint, & secessus secedere
prohibuerint, dolores habent & lumbos, & imum ventrem,
& ilia. Quam sic habuerit, calida ipsam lauare oportet, &
lumbos fouere, & graueolentia suffire, & apponere quæ pur-
gant & impellunt ipsos vteros, & bibenda dare ea quæ ma-
ximè admittit. Si vlcera fuerint os vterorum aut inflam-
matum, myrrham & adipem aserinum, & ceram albam, &
thus, in leporis pilis qui sub ventre sunt misceto ac terito, &
in lana mollissima apponito. Si secunda decedere nō pos-
sint, statim quidem a cibo abstinere oportet. Vitiis autem
folia trita in vino & melle, oleo affuso tepefacito, & hemina
mensuram

A mensuram bibendam dato. Si inflammari fuerint vteri, Cum vteri
Sambuci folia tenerissima in tritici recens crassiore farina stamēum
coquito, & leuiter tepida sorbenda dato. Si vteri transmo- Cum vteri
ti fuerint, hederam siccissimam tritam, & linteolo tenui illi- moueantur.
garam subdito, & pingue aliud nihil adhibeto. Bibendum
verò dato triticum recens, & peplum tostum, & saluiam, &
cyperum, & anisum. Hæc trita vino diluta cum fursu- Cum men-
bus ordeo bis in die dato, pro vice dimidiam heminam. Si ses stato tē
menles constituto tempore non fiant, brassicæ folia & ru- pore non
funt.
tam terito, postea paleas ordeo chionidis mensura madefa-
cto donec hæcescant, & per noctem sub dio exposito. Ma-
ne verò in hemina inde excolata brassicam ac rutam dilui-
to, & affuso oleo conuassato, & bibenda dato, postea poly-
pum vino albo suffocatum edendum dato, & vinum ebaben-
dum. Si verò volueris, pisces odoratissimos coctos edendos
dato, & iusculum sorbendum. Si ex feruido & superficiali
vlcere pudenda fuerint exulcerata, myrti baccis in vino
coctis pudenda colluat. Et postea mali punici dulcis putami-
na in vino coquito, & myrrham ac resinam simul mixta vi-
no diluito, & intinctum in his linteum subdito. Si vrinæ
stercidum corripit, cucumeris siue cucurbitæ os & fun- Striguria.
dum selecato, & subiecta pruna cucumim circumponito,
& inspersa in ignem myrrha, mulierem super cucumim lo-
cato, ita vt summam cucumeris partem quā penitissimè
C in pudendum indat, quo vapor plurimus in pudenda trans-
nitratur. Et ex portionibus vinnam cientibus ieiunare ali-
quas exhibeto. Si ad cor progressi vteri suffocent, & non
decedant, porri semen tritum, & pulegium in aqua cyathis
tribus, & aceti albi cyathis vno, & mellis tertia cyathi par-
te diluito, tepefacito, & ieiunare sorbenda dato. Si ex par-
tu, aut abortu, rigor corripuit, iunperi fructum & saluiam
simul trita, in aceti albi cyatho diluito, & vini albi dilu-
ti poculum affundito, versato ac stare sinito. Mane ve-
rò excolato, & tepefactum bibendum dato. Si vteri infla-
ti fuerint, & si ventos in vtero fiat & dolor, saluiam & cype-
rum tula madefacito per noctem, & mane excolato, & pu-
rum cremorem in ollam fundito, tritici farina crassio-
re adiecta, & aceti albi cyatho affuso, & succi sulphuris ma-
gitudine fabæ addita, & cocta crudius sorbenda dato.
Si in

Graueolentia in pudendis. Si in pudendis graueolentia fuerit, & columella nascatur, & dolor habeat, dolorem quidem sedabit apij semen ieiunae in vino datum. Graueolentiam vero, anisum eodem modo datum. Columellam vero resicare oportet. Si vlcera fiant in pudendis, & pruritus corripiat, olea & hederæ & rubi & mali punice dulcis folia trita in vino veteri dilue, & postea carnem recentem solus intege & appone. Et habeat subditam per noctem. Mane verò eximat, & myrtum in vino decoquat, & cum vino pudenda colluat. Si genituram non suscipiat, mēibus secundū naturam fientibus membrana ante vteri os excreuit. Contingit etiam ex alijs causis. Cognosces autem hoc, si digitum admoueris, membranae prætextū continges. Ad hæc medicamentum subdititium facere oportet. Reaniam itaque & æris florem melle diluito, & linteum ex his cunctum penitus in indico, filo ad extremā partem dependente illigato. Quum itaque hoc exuluerit, myrtum in vino coquito, & cum vino tepido eluatur. Si anhelationes corripuerint mulierem, sulphuris magnitudinē fabæ, & nasturtij tantundem, & rutam, & cuminum Aethiopicum, hæc trita & vino diluta, ieiunæ bibenda præbeto. Oportet autem & a cibis abstinere, & non frequenter edere. Si pariens inflata fuerit, hepar ouilum aut caprum calido cinere obrutum, edendum dato meracius ad dies quatuor. & vinum bibat veteris. Si lumbos doleat, anisum & cuminum Aethiopicum bibat, & calida lauatur, & subcalidam bibat. Si menses non fiant, testam crassam exurito ac cerito, & origanum in pinguedine anseris coctam cerito, & ad testam in linteum amisceto, ac tepida apponito. Si vteri conclusi fuerint, & menses non apparuerint, colocynthidem syluestrem, & silphij semē, cuminum Aethiopicum, nitrum, salem thebaicum adipem rhenalem, farinam, myrtum & resinam. Omnia hæc feruifacito: simulque mixta ac trita in glandulam efformato, & apponito. Si vteri ad viscera conuersi strangularint, vinum cedrinum, & cuminum Aethiopicum bibat, & calida lauatur, & subcalidam bibat. Si menses non fiant, adipem anseris, & netopum, & resinam, mulier lana excepta subdat. Si verò magis quàm conuenit prodeant susinum, & raiæ linguam, in lana apponat. Si transmoti vteri aliquo allapsi fuerint, ordeum decortatum tritum vnā cum paleis sume, & cum

Genituram eum non suscipit mulieri.

Anhelationes.

Inflatio in partu.

Lumbi dolentes.
Menses cum non fiant.
Vteri conclusi.

Vteri cum viscera petunt.
Cum menses non fiant.
Vteri transmoti.

A & cum cornu ceruino vino subige, & hinc vteros suffito. Si secunda decedere non possint, fœniculum vino & oleo cum secundo ac melle feruifacitum bibendum dato. Si menses non appareant, & velis ipsos detrahere, crassiores tritici farinam & ordeum coquito, & oleo affuso edenda dato. Si inflammati fuerint vteri, cotyledoni folia, & porrum, in crassiore tritici farina coquito, & affuso oleo edenda dato. Si moti vteri aliquo allapsi fuerint, & dolorem exhibuerint, olea scabiam, & lauri ac cupressi ramenta in aqua coquito, & linteum excepta apponito. Si vterus doleat, & ad vesicam fuerit dolor, porri semen in aqua tritum ieiunæ bibendam præbe. & tepidioria adhibe. Si vteri prominuerint, locos ipsos cum aqua tepida, & vino ac oleo illitos, rursus intrudito, & ex lumbis deligato, & graueolentia suffito, & si urinā emittere non poterit, calida lauato ac foueto, & cupressi ramenta suffito. Et potiones urinam cientes bibendas dato. Si fluxus fiat, acerbis suffito, & stercus asini derafum, lanæ illigatum subdito. Si autem stercus siccum. Si in pudendis vlcera fiant, adipem bubulum illinito, & apponito, & cum vino in quo myrtus cocta est colluito. Si ex partu os vterorum fuerit exulceratum, florem rosarum tritum & vino imbutum in pilis leporinis apponito, & acerbis colluito. Si vterus lae doleat, allij caput integrum, & nitrum tostum, & cuminum terito, & melle subacta subdito, & calida lauatur, & subcalidam bibat. Si ex feruido ac superficiali vlcere pudenda fuerint vlcera, adipem bubulum, & butyrum, & anseris adipem, ac susinum vnguentum misceto, & ex his pudenda illinito, & aqua tepida colluito. Si vteri ascendentes suffocantur, funiculum lucernarium accensum extinguito, & paribris admovento, quo sumum attrahat, postea myrrham vnguento dilutam, & lana excepta apponito. Et resinam oleo dilutam bibendam dato. Si secunda non secedat, conyzam tritam lana exceptam apponito, & ignem in vino tritam bibendam dato. Si caput doleat, & inum vterem, & lumbos, bilis in vteris est. Huic itaque pharvacū dare oportet, quod sursum ac deorsum purgare potest, & calida lauare, & apponere quæ hilem purgant. Et anisum ac nigellā vino diluito, & bibenda dato. Si fluxus oboritur, caneros fluuias les in vino suffocato, & vinum bibendum dato, & quæ siccant fluxum suffuso.

Cum secundo decedere non possint.

Vteri prominuerint.

Fluxus.

Pudenda vlcerosa.
Or vteri vlceratus.

Vteri dolens.

Vteri ascendentes.

Secunda non secedens.
Caput dolens.

Medicamentum aduersus fluxum.

suffuso & apponito. Si fluxus oboriatur, porri pugillum in vino tritum bibendum dato, & siccis & acerbis vtatur. Si fluxus oboriatur, muli sterco combustum, tusumque ac cribratum, vino dilutum bibat. Reliquis autem eodem modo vtatur. Si fluxus oboriatur, & iam diuturnus fuerit, spongiam combustam ac tritam, vino odorato diluta, bibendam dato, & per suffitus resicca, & quæ restringunt appone. Si vteros purgare velis, nitrum, cuminum, allium, & ficus terito, & melle subacta apponito, & calida lauetur, & subcalida bibat. Si vteros doleat, cyclamini radicem in vino ieiunæ bibendam dato, & calida lauetur, & subcalida bibat. Si lac extinctum fuerit, reliqua quidem eodem modo curato, sceni culi verò semen bibendum dato, & radices forniculi decorticate, ac butyrum simul coquito. Quum autem cocta fuerint, frige facito ac bibenda dato. Commodum est etiam hyppomarathrum & hipposelinum simul coctum. Si lac extinctum fuerit, porrum tritum aqua dilutum bibendum præbe, & calida lauetur, & porrum ac brassicæ edat, simul coctis Cynisi foliis, & succum sorbeat. Si lac extinctum fuerit, saluam, cedri aut iuniperi bacis adiectis coquat, & ad diffusum, vinum affundat, ac bibat, & ad cætera farina inspersa additoque bulbo, & modico oleo affuso, edat. Et acris, & acida, & salsa, ac cruda olera omnia vitet. Nasturtium verò in vino potum commodum est. Nam lac purgat, & calida lauetur, & subcalida bibat. Si velis mulierem prægnantem fieri, ipsam & vteros purgato, postea farinam ieiunæ edendam dato, & vinum meracum insuper bibendum, & iterum rubrum, cuminum, ac resinam, melle subacta in linteo subdito, & vbi aqua defluerit, nigros pessos mollitorios apponat, & cum viro dormiat. Si prægnantem facere velis mulierem, ipsam & vteros purgato. Deinde linteum tenuissimum resiccatum, ac melle imbutum in glandes efformato, & in fici succo tinctos apponito, donec fuerint aperti. Postea verò magis intrudito. Vbi autem defluerit aqua, vino & oleo colluta cum viro dormiat. Bibat autem & pulegium in vino cedri, no, quum viro condormire volet. Medicamentum factum ex vteris pellens. Cucumeris sylvestris succum portionis mensura, in mazam conspersum apponito, vbi ad duos dies antea ieiunauit. Aliud. Staphidis sylvestris pugillos duos

Vteri purgato.
Vteri dolor.
Lacus extincti semina.

Ve mulier prægnans fac.

Ve fetus ex vtero pellatur.

duos, in aqua multa dilutos, bibendo. dato. Experimentum fecunditatis. Caput alij integrum derafum vteris apponito. Postridie vero digitum immittat, ac contingens consideret. & si quidem oluerit inde os, bene habet: Sin minus, rursum apponat. Aliud experimentum. Netopum modicum in lana inuolutum apponat, & consideret an per os oleat. Alia subditiua medicamenta. Scorpij mumi fel. in lana inuolutum, & in vmbra siccatum apponito. Pulegium siccum tritum, melle imbutum in lana apponito. Cucumeris sylvestris semen, & testam combustam, vino subactam, cum pilis leporinis, in lana subdito. Alumen Aegyptium, lana inuolutum apponito. Cantharidas vino subactas, in lana subdito. Herbi artemisiam vino subactam apponito. Nigellam in vino tritam, in lana subdito. Aliud ad recens emixam. Vnguentum rosaceum & ceram, in lana apponito. Bulbion ex tritico, tritum & vino subactum in lana subdito. Vini albi veteris fecem combustam, & in vino albo extinctam ac tritam, in lana apponito. Galbanum, netopum, & musy, cum vnguento rosaceo, in linteo apponito. Eiatery portiones duas, & fauum cum vino, in linteo apponito. Butyrum & alumen melle subactum, in linteo subdito. Scammonia succum, & adipem, cum maza misceto, & vino imbuta, & linteo apponito. Si concipere nolit, musyos fabæ magnitudinem aqua dilutam bibendam dato, & per annum non concipiet. Si periculum facere velis in muliere, an prægnans sit aut uero, rubro lapide siue terra erythrea oculos sublimato. Et si quidem ingrediatur phar macum, prægnans est, sin minus, non. Si prægnati pudenda feruido & superficatio ulceræ fuerint & ulcerata, amygdala trita, & n. edulsi bubula in aqua coquito, & modica farina adiecta, pudenda illinito. & baccarum myrti decocto colluto. Si virgo ex lapide laborant, semen radices Aethiopice, in vino veteri ad dies decem dato. Deinde in aqua ad dies viginti, & bis in die multa calida lauato. Cataplasmata. Allium, portulacam, aprium, loti & cedri ramenta, trita simul mixta aqua multa diluito, & cataplasma hinc factum imponito. Rubi folia myrti folia, simul trita aqua multa diluito, & polenta ammixta subacta imponito. Săbuti folia, myrti folia, terebinthi folia tenerissima, eodē modo apponito. Loti ramenta, mori folia, simul

Ne concipiamulier
An concipiat
perit experimentum.
Pudenda & vterola sunt.

Hippocratis Liber

simul trita mixta, aqua diluta cum vva passa imposito. Suffitus. Quicula aut capræ cornu tostum, & ordeum tostum ac fressum, oleo subigito ac suffito. Cerui cornu, & oliuas nondum habentes oleum, simul trita mixta suffito. Rhoem rubrum, & potentam tostam, oleo subigito ac suffito. Potentam, & stercus bubulum, & paleas, oleo subigito ac suffito. Loti ramenta, & rhois folia, & cupressi sicca ramenta vino nigro austero subacta suffito. Galbanum, mannam, & resinam vnguento subacta suffito. Capræ cornu, & gallā, & adipem suillum, & cedriam suffito. Terram ex aliorū pedibus deradito, ac stercus asininum, cum vino nigro subigito ac suffito. Collutiones. Folia myrti, & lauri, ac hederæ in aqua coquito, & cum hac tepida colluito. Rhois, & mali punice, ac rubi folia, in aqua mulsa coquito, & cum ea excolata colluito. Sambuci & lentisci folia in aqua coquito, & excolatam leuiter tepidam infundito. Fenniculi, & brassicæ radices tulas in aqua coquito, oleo affuso, & postea cum excolata colluito. Oenanthen, & cyperum, & vvas passas, in aqua mulsa coquito, ac colluito. Malagmata. Maluam & scenogracum in aqua feruefacito, & cum excolata aqua leuiter tepida colluito. Cupressi ramenta & amaracū, in passio aqua temperato coquito, ac colluito. Serpillum & violæ albæ radicem in aqua mulsa coquito, ac colluito. Hypericū, & lentiscum, & baccas cedri in aqua coquito, & cum leuiter tepida colluito. Fauum, & butyrū, & resinam, & adipem anserinum, in aqua coquito, & colluito.

Fomenta. Lolium tostum ac molitum, in posca meraciorē coquito. Postquam autem coxeris, linteo illigato, & foueto. Lentem tostam, decorticatam, & in farinam crassiorē alicæ similem redactam, in aqua coquito, & linteo illigato, ac foueto. Eruum eodem modo parato, ac foueto. Comoda est & saluia eodem modo parata. Saluiam & hypericum in aqua coquito, & ordeī paleis in decocto coctis, & linteo exceptis foueto. Loti & cupressi ramenta in vva passa cremore coquito, linteoque ipsa illigato ac foueto. Oleum, & myrti, & hederæ, & lauri folia, in aqua coquito, & in decocto, ordeī paleas coquito, deinde linteo illigato, ac foueto.

Cupressi ramenta & cedri, & ordeī fursures, simul misceto, & in vva passa cremore subigito, ac panem formato, & cum

De Natura Muliebri.

241

A cum hoc assato, calido in linteum alligato, foueto. Viola albæ semen, aut radices, in aqua coquito, & cum aqua fursures tritici in nigro, ac pauē formato, eam quo calide in linteum in toluto foueto. Serpulum in aqua coquito, & fursures triticeos in aquam coniecto, eodem modo foueto. Spogias calefacito & adhiere & eam mollibus lanis, & pumiculis laeis, & vasis. testaceis a qua infusa, & vtriusque eodem modo, & decoctionibus in vires infusis foueto. Purgatio.

Si mulierem parere non potentem, facere veli, ut paragnus fiat, considerare oportet in mentibus, an biliosa aut pituitosa sit: cognosces autem hoc, areola tenui sicca ad solem conspersa, & quum menses prodierint, sanguines per arenā in sole effuso, ita ut ipsam siccam linas. Si enim biliosa fuerit, sanguis super arenam siccatus, pallidus fit. Si vero pituitosa, velut mucus existit. horum igitur utrum tandem fuerit, ventrē purgato, siue sursum siue deorsum purgatione opus habere visa tibi fuerit, postea paucis diebus interpositis, vteros purgato. Vteros fomenta. Si duri fuerint vteri, & non vteri cum concipiat, Vinum quā iucundissimum cum pari aqua temperatum, tritum semico igitur Articorum mentis, & fenniculi radices, & seminis fenniculi quartam partem, & vnguenti rosacei tenuemuram. Hæc in vas nouum fundito, & vinum affundito. Vasis autem operculum perforato, & imposita arundine foueto. Arundinem verò eam operculo tolito. Si enim sine operculo abstuleris, exuretur. Postquam autem fota fuerit, scillam apponito, velut infra scripsum est.

Apponito autem donec dixerit molle & amplum esse vterorum osculū, & si qui sem exulcerata fuerint, & pustula in purgatione fuerint, si summa labia vicerata fuerint, apium, & adipem anserinum, in rosaceo oleo terito, & in lana inuolutito & accepta carne bubula, magno pedis digito crassiore, sed digitorum longitudine, ipsam pharmaco illinito & lana exceptam inuolutito, & ad extremā carnis partē que foras spectat filum alligato, & reliquā in vteros indito, ubi est vlcus. Mensium purgatoria. Si non procedat mēstrua purgatio, cucumeris sylvestris internā partem pondere trium obolorū, & artemisiā herbam, & thuris obolum terito, & ammixto melle in lana inuolutito, & ad os vteri opponito, quinquies in die hoc faciens. Aliud. Vitem viridem terito, & melle am-

H

MIXTO

Hippocratis Liber

mixto lana excipito, & eodem modo apponito. Aliud. D

Cupressi fructum, & cucumeris sylvestris internam partem, & thus, terito & melle ammixto lana excipito, & eodem modo subdito. Aliud. Cupressi fructum & thus terito, & melle ammixto lana excipito, ac subdito. Aliud. Abrotani obolos tres, cum melle lana excipe, ac subde. Aliud. Elatherij obolum, & myrrhae obolum terito, & cum melle lana inuolutum, ac subdito. Purgatorium si mulier non concipiat. Tauri urinam collige trium heminarum mensura. Deinde artemisiā herbam, aut parthenium, aut adiantum & laurum viridem, & cedri ramenta simul contunde. Deinde in effusa scrobe carbones accende, & imposita olla urinam tauri infunde, & confusa in mortario aduce, postea sella circumponere, & artemisiā herbam, aut hyssopum, aut origanum impone, & muliere super hanc collocata, donec sudet sine. Vbi verò sudarit, lava cum calida, & in lauatrum artemisiā & laurum immitte. Deinde subditivum medicamentum adhibe. Aut artemisiā, aut bulbium in vino albo tritum lana inuolutum subdat. Hanc ad tres dies faciat, & deinde cum viro dormiat. Subditivum pharmacum ad conceptum faciens. Ex nitro & thure, cum melle glandem formato, & apponito. Aliud purgatorium molliens. Caricam coquito donec granula abiciat, & hanc expressam levisimè tritam in lana cum rosaceo vnguento apponat. Aliud acrius. Brasice, rutæ, pares portiones tere ac vtere eodem modo.

Aliud molle & purgatorium. Medullam anseris, aut bovis, aut cerui, magnitudine fabæ, affuso vnguento rosaceo & lacte muliebri terito, velut molle pharmacum teri solet. Deinde ex hoc os vteri illinito. Aliud tepidum purgatorium. Anseris medullam magnitudine nucis, resinæ lētissimæ aut terebinthinae magnitudine nucis. Hanc in vnguento rosaceo ad lentum ignem liquefacito, & velut ceratum facito. & deinde ex hoc tepido os vteri illinito, & pectinem madefacito.

Aliud detrahens purgationem & sistens. Paxonis grana nigra aut rubra, tria aut quatuor in vino trita bibenda dato. Si verò magis detrahere voles, grana nigra eodem modo trita bibenda præbeto. Aliud purgans ac detrahens.

Lauri baccas ad summum viginti, & seselis dimidium acetabulum, cum vino trita bibat. Aliud. Tauri fel primum

Cū mulier
nō concipit.

De Natura Muliebri.

242

Adimidiolorum obolorum Atticorum pondere, in vino ieiunare bibendum dato. Et efformata quoque ex ipso catapotia deutoranda dato. Aliud. Farinam recentem myrrhæ obolos tres, croci tantundem, castorei obolum, hac cum vnguento rosaceo trita apponat. Aliud purgatorium. Semen viticæ, & malvæ succum, cum adipe ateri in otitum subdat.

Aliud. Si non purgata fuerit ex partu, floris farinæ quantum tribus digitis comprehendi potest coquito, & melle affuso, ventri velut cataplasma imposito, & bibendum dato.

Aliud quod vteros aperit & purgat. Cantharidas quicunque aceto albo affuso terito, & non valde liquidum pharmacum facito, sed ut digitis ctingi possit, & de fica aloa pingui, lue granulis & pelle, duplam cantharidum partem ammisceto, & efformatam glandulam tenui lana inuolutam subdito.

Aliud. Si ex partu non fuerit purgata, trifolium in vino albo bibendum dato, hoc etiam mentes educit, & frigus expellit. Aliud purgans vteros. Quum puero immortuo sanguis intus manserit, colocynthidem sylvestrem in melle tritam delingat, aut subdat. Aliud sanguinem purgans.

Sanguinem ex vteris expelles, si viola alba semine tritam, vino disutum bibendum dederis. Aliud quod vnterit sanguinem ex vteris expellit. Rhoeis seminis quam rubrum fuerit, grana viridia triginta terito, & rosas caminas, rubras rubicundo ex ipsis delecto, in vino bibenda dato, quam sanguis eruperit. Aliud purgatorium. Si menses non appa-

ruerint, styracem & otiganum terito, commisceto, & adipe anserino affuso apponito. Aliud quod subditum vteros purgat ac euacuat. Absinthij radicem tritam cum melle, cum oleo apponito. Subditiua vteros purgantia, aperientia, & aquam ducentia. Scilla frustum longitudine sex digitorum, & digiti parvi crassitudine accipito, & de hoc duos digitos circūderi adito ac leuigato, & reliquum lana serida inuolutum, eam verò partem quæ circumfusa est ad os vterorum subditā, per diem ac noctem appositā tinito. Postquam autem lauit & abstulit, aqua odorata colluatur. Aliud purgatorium molle, quod aqua & pituitam ducit, & pallidos ac suberuentos menses detrahunt, si non diuturni fuerint, & os emollit. Vnguentum narcissinum, cuminum quod edimus, myrrham, thus, absinthij, cupressum, salem, rosaceum oleum

Postremū
horū medi-
camentorum

H = sum

Hippocratis Liber I.

sumito. Et de aliis quidem singulis congiunt accipito, narcis
sini verò partem quartam, & omnia in glandem efformata,
ac crudi lini linteo excepta subdito, aut linteum tenne pen-
næ circumdato ac deligato, & in oleo albo Aegyptio tinctum
apposito, & tota die appositum finito. Deinde ubi lauit & ab-
stulit, aqua odorata colluatur.

HIPPOCRATIS

COI DE MORBIS MULIEBRIBVS LIBER PRI- MVS, IANO CORNARIOMEDICOPHY- SICO INTERPRETE.

Cur mulie-
res crebrius
laborant.

Quæ puer-
peræ facili-
ter decurrant.

Cur steri-
les magis
afficiantur.

De muliebribus morbis sic sentio. Mulierem
quæ non peperit grauius & citius è mē-
sibus ægrotare, quàm eam quæ peperit. Quon-
iam enim peperit venulæ fluidiores sunt ad mē-
ses. Fluidas autem ipsas facit purgatio illa
quæ fit à partu. Et ubi hæc erumpit, vicinæ
maxime ventris ac mammarum corporis partes discinduntur.
Discinditur item reliquum corpus, à quo verò hoc fiat, dictū
est à me in natura pueri in partu. Discisso autem corpore ne-
cesse est venas magis aperiri, & ampliores ac fluidiores ad
menses fieri, itēque vteros magis aperiri, nimirum puero
per ipsos egresso, qui & vim & dolorem induxit, & quæ hæc
sic se habeant, mulier purgationem à partu experta, minus
laboriosè mē-
sibus decurrentibus purgatur. Si verò etiam
affectio aliqua mulieri quæ iam peperit accidat, ut menses
venientes probè purgari non possint, facilius dolorem feret,
quàm si non peperisset. Assueti enim sunt vteri, & corpus i do-
neum ut impleatur, ut potè in ventre habenti, & simul multa
amplitudo in corpore est. Maior autem sit etiam amplitudo
vbi peperit, nimirum corpore discisso, & corpus in amplitu-
dine

De Morbis Muliebribus.

243

Adine existens minus dolore affligitur, si non venæ superim-
plentur, & minus doleant. At verò ei quæ non peperit,
quoniam corpus non assuetum sit, si impleta fuerit, & fortius ac
solidius & densius sit, si purgationem à partu experitur: &
quoniam vteri ignis aperiantur, menses laboriosè prodeant,
& affectiones plures accidunt, ut propterea menses obturen-
tur, si prius non peperit. Habet autem res se hoc modo, velut
etiam prius à me dictum est. Dico mulierem rariore car-
ne præditam & teneriorem esse quàm virum. & hæc res sic
se habet, à ventre trahit humiditatem, & citius, & magis,
corpus mulieris quàm viri. Etenim si quis super aqua & per
regionem aquosam, duobus diebus ac duabus noctibus, mol-
les lanas ponat, & vestem puram & contextam æquali ad la-
nas pondere, subtilis utriusque apponderatione facta, multo
gravioris lanas comperiet quàm vestem. Fit autem hoc ex
eo quod semper ab aqua sursum decedit in vasa ampliora of-
cula habentia, & lana quidem tanquam rara & molles, ex
decedente aui hu. suscipiunt. Vestis autem ut quæ plena
est & ex contexta obturata, explebitur, non multum ex de-
cedente aqua suscipiens. Sic sanè etiam mulier, velut quæ rari-
or est, amphorem à ventre humiditatem corpori attrahit,
& citius quàm vir, & tanquam teneriori carne prædita mu-
lieri, ubi corpus sanguine repletum fuerit, si non à ipso se-
cesserit, carnibus impletis ac calefactis, dolor oboritur. Ha-
bet enim mulier sanguinem calidiorem, & propterea cali-
dior est quàm vir. Si verò amplior accedens sanguis secesse-
rit, dolor non fit à sanguine, neque calor. Vir autem ut qui so-
lidior carne præditus est quàm mulier, neque in superna
veneris parte adeò sanguine superimpletur, ut nisi aliquid
sanguinis in gulis mē-
sibus secedat, dolorem fieri necesse
sit: & sanguinis quantum satis est ad nutrimentum trahit, &
quoniam corpus ipsi non sit tenerum, non dolore affligitur, ne-
que superincrescit à plenitudine, velut mulieri. Multum
autem confert ad hoc viro, quod magis laborat quàm mulier.
Nam labor aliquid humoris abducit. Postquam igitur mu-
lieri quæ non peperit, occultati fuerint menses, & viam foras
reperire non potuerint, morbus fit. Hoc autem contingit, si vteri inue-
rorum os coëclusum fuerit, aut distortum, aut aliqua pudendi
pars contracta. Si enim horum quid fuerit, menses exitum inue-

Exemplo
cōprobat.

Cur mu-
lier cali-
dior sit
quàm vir.

Quid fe-
minas affi-
ciat.

Vteri inue-
ritur.

nire non poterūt, priusquam vteri ad sanā naturā redierint. D
 Fit autem hic morbus his maximē, quæ angustos vteros ha-
 bent, aut ceruicem vltra pudendū uitā. Si enim horū alterū
 fuerit, & mulier viro non miscetur, & venter magis quā
 oportet euacuatur, ab hac affectione vteri obtorquentur.
 Neq; enim humidi in seipsis sunt, utpote muliere nō coeun-
 te: & amplitudo ipsius spatiosa est, utpote quum venter magis
 vacuus existat. Quare obtorquetur, dum licior & leuior est
 venter quā eduenit, & aliquādo dum ipsi obtorquetur, etiā
 os ipsorum distorqueri cōtingit, nimirum ceruice vltra pu-
 dendum sita. Si enim humidi fuerint vteri, à coitu, & venter
 non euacuatur, non facile distorquentur. Hæc igitur causa
 est ut ipsi sint conclusi, nimirum à venere abstinent muliere. E
 In tertiis porro mensibus optimē afficietur, si quæ prius in-
 sunt progressa fuerint educta. Sin minus, mulier hæc patie-
 tur. Si vacatio aliās atque aliās in ipsa irruet, & febris aliās
 atq; aliās corripit, ac horror, & luniborum dolor, hæc patie-
 tur in tertiis mensibus, si ipsi non prodierint. In quartis verō
 si non egressa prioribus exitū fecerint, etiā tunc tertiij mensis
 afflictionibus omnibus magis affligetur, & maximē tēpore
 mensium. Deinde minus Sæpe verō etiā à dolore libera sibi
 esse videbitur. Erunt autem in quartis etiā hæc signa. Uri-
 nam multam ac crassam eiiciet, aliās atque aliās. Et venter
 ipsius durus erit, & maior quā prius, & dentibus fremet, &
 cibū auersabitur, & vigilabit. Hæc patietur in quartis men-
 sibus. Si verō cureretur, etiā in his sana euadit. Et in quintis
 si non multi menses descenderint, dolor adhuc fortior acci-
 dit. In sextis verō iam incurabilis est, & iuxta priora quidem
 signa magis & leuit. Deinde ad ea etiam ha caderunt. Anxia
 erit, & aliās atq; aliās seipsam iactabit, & animo deficiet, &
 pituitam vomet, & sitis fortis ipsam corripit. Nimirum dum
 exurit venter ab vteris sanguine plenis, & ad contractum
 dolebit, maximē pestinem. Et aliās atque aliās acutē fe-
 briet, & vteri aliās atque aliās murmurabunt, dum vi delict
 sanguis in visceribus commouetur ac discurret, & venter consueto
 modo non secedet. Neque vesica urina excolabit, maximē
 quum vteri ad stomauchum qui neruosus est, mulieri allapsi
 fuerint, & ad ventrem irruerint, dolet spinam, & totum dor-
 sum, & lingua ipsius refrenatur, & hanc nō clarā habet
 animi

Menses du-
 cios remo-
 rati quid
 agant.

Menses sex
 mensibus re-
 veni nō ha-
 bent mede-
 lam

A animi deliquium adest. Aliquibus etiā vocis priuatio, & sto-
 machus mordetur, & flava bilis exit, & spiritus ostendens &
 anxia est, & iactat seipsam, & ardet. Postquam autē transmu-
 tati fuerint, & velica tenuem sanguinē ab vteris trahet, tunc
 vrina mingitur rubra, Et dolet quiddē reliquum corpus, ma-
 ximē verō collum, & spinam, & lumbos, ac inguina. Et ipsi
 ad hoc progressi, & venter attollitur, & crura supra modum
 intumescunt, & tibiae ac pedes, & mors succedit. Et circa hūc
 quidem sic fiunt menstruarum purgationes ad sex menses oc-
 currentes. sunt item hæc. Quibusdam mulieribus menses bi-
 mestres in vteris existentes multi ad pulmonem procedunt,
 & ubi recepti fuerint, omnia patiuntur quæ in tabe dicta
 sunt, & non est possibile ipsam superesse. sunt & l c Quibusdam
 suppurati sunt menses, ubi per duos aut tres men-
 ses moram traxerint. Hoc autem maximē fit, si a febre fre-
 rint combusti. Signa verō sunt si suppurati fuerint, dolores
 enim accidunt in pectinem, & pulsatiores fortes, & conta-
 ctum nō sustinet, & si melius habitura est menses ipsi etum-
 punt in pudendum, & procedit pus ac sanguis, & procedit
 graueolens, ad septem, aut octo, aut nouem dies. In priore
 verō tempore dolet velut dictum est antea. Iosquam au-
 tem depurgata fuerit, optimum quidem est si non fiat vlce-
 ra, si vero relinquatur vlcera, amplius curatione opus ha-
 bebunt, quo vlcera non putrescant, & graueolentia fiant. Ste-
 riles autem euadent, etiā si melius habebunt, ubi magna vlce-
 ra fuerint quæ in vteris facta sunt. Si verō non continget, non in pu-
 dendum procedant suppurati facti, ad
 partes supra inguina, aut lateris mollitudinem erumpent, cedunt.
 circa tuberculum, ut pote pure rupto, & illa parte purulenta
 graueolentia procedent, & si hoc fiat, mulier non superstes
 manet. Si verō etiam superstes maneat, semper sterilis erit.
 Hæc enim parte de cætero via fit mēstris ut foras prodeant.
 Nam os vterorum ad hunc locum allapsum est, fit & hoc.
 Quibusdam ubi bimestres aut trimestres aut dimidiatio-
 res fuerint menses, & ad lateris mollitudinem allapsi fue-
 rint, quum non seppurati sint menses, velut tuberculum sit
 supra inguen, sine capite, magnum, rubrum, & vulgus medi-
 corum ignoratum quid hoc esset, iam sepe scelerunt, & sic in Cum vte-
 riculum induxerunt. Cæterum id quod velut tubercu-
 lum

Mensū vi-
 rium affe-
 ctum

Menses cū
 non in pu-
 dendū pro-
 cedunt.

Cum vte-
 riculum

lum sit, tali modo sit. Iritur sanguine caro ipsa, utpote osculo uterorum lateris mollitudinis adiacente, & impletur caro ab ipso, & insurgit ac eminet, velut sanguine repleta. Et aliquando si transitorum fuerit os uterorum, & ad pudendum conuersum, & menses processerint per pudendum, id quod circa lateris mollitudinem emunuit sedatur. In uteros enim distribuitur, hi vero foras laxantur. Si vero non conuersum fuerit os uterorum ad pudendum, circa lateris mollitudinem suppuratur, & hac parte transitus fit mensibus, & eade pericula sunt, quae prius sunt relata. Sed & ad vomitum conuertitur, & quibusdam in sedem, velut in virginum morbis à me dictum est, & signa & dolores eosdem ostendit, quos isthic retulimus. Ad hanc viam minus faciunt menses mulieribus quam virginibus. Quum menses fuerint occultati, dolor habebit in ventre, & onus quoddam incumbere videtur, & lumbos & laterum mollitudinem mirum in modum dolere. Si vero omnino non procedunt, praeter morbo aut crassi & viscoli, aut glutinosi sunt. Primum igitur ventrem purgare oportet sursum ac deorsum. Deinde uteros subditio medicamento, à quo sanguis purgatur. Atque ita quiescere, & potandum dare phar macum, à quo sanguis prodeat. Bibat etiam Crethmon in vino radaceo. Si vero fluxus ipsi non fiat, continget ut praegnant esse videatur, & dum cum viro coit doleat, ut putet quid incumbere, & grauitas sit in ventre, & venter prominet, & desiderijs similibus afficitur, velut in ventre habet, & stomachi dolore afficitur, maxime ubi quinquaginta dies praeterierint. Et dolor aliàs atque aliàs habet ventrem, & partem circa umbilicum, & collum, & inguina, & lumbos. Et postquam menses duo aut tres praeterierint, quodque menses acuatim ipsi in pudendum erumpunt, & quae prodeunt velut carnem esse putat, quemadmodum ex foris corruptione & nigra. Quibusdam etiam vlcera sunt in vteris, & opus habent diligenti animaduersione. Multis vero contingit ut putent se sex mensibus in vtero habere, aut etiam paulo breuiore tempore, & venter prominet, & alia sibi fieri putat, velut in ventre habenti. Postea sunt & quibus suppurati eruperunt supra inguen, simul cum quinto aut sexto mense, & viam ea parte patefecerunt. Quibusdam autem vlcera sunt in vteris etiam infra sub inguine, & periclitatur mulier

Signa menses non de fluentium.

Medicula.

Vterorum vlcera. Vterorum varij morbi.

Alii de vita. Si vero etiam superstes maneat, sterilis erit. Quibusdam etiam in pudendum erumpunt, & prodeunt ipsi putrefacti ac purulenti. Et ab his vlcera sunt in vteris, & periclitatur. Et oportet ut ne antiqua fiant vlcera, cum attentione mederi. Sterilis autem & haec fit, etiam si fuerit curata. Si vero non eruperint menses sex mensibus intus conclusi, omnia patietur velut ea quae non peperit, in qua menses via inuenire non possunt. Et si quidem curata fuerit, sana erit. Sin minus, etiam ad octo menses durans moritur. Multis vero contingit, ut menses praeuolati ad multum tempus prodeuntes, etiam pauciores sanis sint, sana autem talis fit, si conuenienti cura fuerit sanata. Si vero menses mulieri prodeant quidem, verum pauciores quam conuenit, utpote osculo uterorum paululum à pudendo emoto, aut nuper concluso ad hoc, ut prodeant quidem, verum obturentur ab ipsis etiam transitis, per quos penetrant ubi ad uteros descendunt: moderati sane paulatim prodeunt sanguine semper perfecte osculo incumbente. Et postquam dies praeterierint quibus purgari solet, & conclusus fuerit sanguis in vteris relictus, & alij menses subdescendentes non expulerint conclusum sanguinem, sed semper paulatim grauant, & primis mensibus duobus aut tribus non valde prodeunt. Postquam autem plures menses praeterierint, adhuc magis dolebit, & non habet in ventre, quam diu sane sic habuerit, & febris corripit ipsam debilis, maxime in diebus quibus purgari solet. Verisimile est autem & in intermedio tempore ipsam febrile, & horrere, & stomachi dolore vexari, & ad multitudinem addere singulis diebus. Et dolet aliàs atque aliàs corpus, & maxime lumbos, & spinam, & inguina, & articulos manuum ac pedum. Verum his locis non simul dolet, sed aliàs atque aliàs, quae parte sanguis discretus, & in vteris esse non potens impetu suo grauarit, & quae sane corporis parte incubuerit, tumor est, siquidem etiam conuulsio fortis articularum corporis. Et aliàs aliud ex relictis antea signis ipsi apparet. Haec siquidem iuxta debitum modum curata fuerit, sana euadet. Sin minus, morbus fertilis aut diuturnior factus, lethalis fuerit, aut clauda faciet, aut partes aliquas impotentes efficiet, si praeter rigorem & ebullitionem fastidiosus sanguis circa nervos compactus fuerit, quencumque tandem locum occupauerit. Hic autem morbus magis fit his

Cum sanguis circa nervos coagulatur

his quæ virum non habent. Si verò hi morbi iam relati, aut Di-
 quicunque postea referentur, incidant in eam quæ partum
 non sit experta diuturniores erunt, & minus dolorosi. Verum
 signa eadem, & iidem fines, tum ei quæ non peperit, tum ei
 quæ puerperia experta est, contingunt, si nō curentur. Opor-
 tet autem statim curationem facere. Sin minus statim com-
 parent morbi. Si verò menses plures quàm oporteat pro-
 deant, & crassiores: Nimirum corpore natura fluído exi-
 stente, & osculo vterorum prope pudeendum fito, & ad hæc
 multo cum viro coitu vtatur, & conuiuetur, semel aliquan-
 do multi descendentes, & cumulatè prodeuntes, os vterorum
 impetu suo magis dilatant, & si ad hæc non incidat vasorum
 euacuatio, sed rursus multus accesserit calor, & os amplum
 faciunt, & corpus: vt pote dum conuiuante & voluptatem ac
 consuetudinem viri consecretante muliere, facili fluxu ad vre-
 ros etiam calor deferatur, & decolor erit quàm dū sic habue-
 rit, & si postea morbus aliquis aut affectio inciderit, vt cor-
 pus affligatur, & vteri similiter iuxta solitum morem ampli
 sunt, & corpus facili fluxu in ipsos prædictum est. Et post hæc
 febris habet, & cibum auersatur, & anxia est, & tenuis ac de-
 bilis. & lumbos ex mensibus dolebit, & progressu temporis
 si non curata fuerit, omnia ipsam magis affligent in inter-
 medio tempore, & periculum ipsi imminet, ne sterilis fiat
 aut à tempore & morbo vexata, si alius morbus coincidat,
 ex hoc moriatur, prodeunt autem menses crassiores & plu-
 rimi, in intermediis diebus. Incipientes autem & desinen-
 tes, pauciores & tenuiores. Moderati verò sunt menses
 prodeuntes in omni muliere si sana sit, vt duarum hemina-
 rum Atticarum mensura secedant, aut paulo plures, vel pau-
 ciores, atque hoc ad duos aut tres dies. Longius autè tem-
 pus aut breuius, morbosum & sterile est. Coniectare por-
 rō oportet mulieris corpus inspiciendo, & interrogare col-
 latione ad priora facta, an semper morbosa viuat, aut non.
 Si enim pauciores aut plures dies quàm solent prodeant, aut
 ipsi pauciores aut plures fuerint, morbosū sunt: Nisi natu-
 ra ipsa morbosa & sterilis fuerit. Si verò hoc fuerit, & ad sa-
 lubriorem statum transmutatur, melius est, procedit autem
 sanguis velut à victima, & cito congelatur si sana fuerit mu-
 lier. Quibus verò in natura est, vt plures quàm quatuor dies
 purgen

Cut mul-
 tæ purga-
 tiones men-
 struæ &
 crassæ de-
 fluant.

Mensium
 modus &
 qualitas.

A purgentur, & mentes valde multi prodeunt, hæc tenues fiunt,
 & foetus ipsarum tenues, & emarcescunt. Quibus autem pur-
 gatio infra tres dies fit, aut pauci menses secedunt, hæc crassæ
 sunt, & bene colorata, virilesque ac partus immemores, &
 neque concipiunt. Si suffocatio repente accenderit: fit au-
 tem maximè his quæ cum viris nō coeunt, & senioribus ma-
 gis quàm iunioribus. Leuiore enim vteri ipsarū sunt: fit au-
 tē potissimū tūc, vbi mulieri vasa euacuata fuerint, aut plus
 solito laborarit: resiccata à labore vteri cōuertitur, vt qui va-
 cui sunt ac leues. Est enim ipsis locus spaciosus vt conuertan-
 tur, vt pote vtræ vacuo existente. Dum autem cōuertuntur,
 impetunt hepar, & iuxta consistunt, & ad præcordia irruunt.
 Currunt enim & progrediuntur sursum ad humiditatē, tan-
 quā à labore magis quā i opportunū est resiccata. Hepar autē
 humidum est. Postquā autē impeauerint hepar, suffocationē
 faciunt, derepente perspirationē circa ventrē intercipientes, &
 aliquādo simul incipiunt hepar impetere, & à capite pituita
 defluit ad præcordia, velut ab eo quod suffocatur, & aliquan-
 do simul cū pituita defluxu, descendunt ab hepate ad locum
 suū, & cessat suffocatio. Descendunt autē detrahentes humi-
 ditatē, & grauati. Stridor autē ab ipsis fit, dum ad suū ipsorū
 sedem procedunt, postquā autem eo deueniunt, aliquando
 vter post illa humidior fit quā superiori tēpore. Laxat enim
 iam caput pituitam in ventrem. Vbi verò apud hepar & præ-
 cordia fuerint vteri, & strangulant, mulier albas oculorū
 partes subuertit, & frigida fit. Sunt autē & quæ luidæ sunt.
 C Quædam etiam dentibus frædunt, & saluæ ad os fiunt, &
 similes sunt his quæ ab Herculeo morbo detinentur. Si verò
 diutius moram traxerint vteri apud hepar & præcordia, mu-
 lier stragulat. Quādoque verò vbi mulier vasa euacuata ha-
 buerit, & insuper laborarit, vteri cōuersi ad vesicæ stomachū
 allabuntur, & vrinæ stillicidium inducunt. Aliud autē nihil
 mali habet, & curata citò sanescit, quandoque etiam sponte.
 Quibusdam verò ex labore aut inedia, ad lumbos aut ad co-
 xas allapsi, dolores exhibent. Si mulier corpore male ha-
 buerit, & menses biosi prodierint, ex hoc probè cognosci
 possunt. Nigri sunt valde, quandoque verò nigri aut splen-
 didi, & paucissimi prodeunt, & citissimè congelantur, &
 semen amborum, & maris & feminæ euanciscit, & non
 habet

Suffocatio
 nis vuluæ
 causa quæ.

Menses bi-

habet in ventre, & incipiente quidem morbo, purgatur die-
bus quibus solita fuit, non pluribus, progredientibus autem
mentibus, pluribus diebus purgatur, & menses pauciores sin-
gulis diebus apparent. Et febres succedunt erroneæ acutæ,
cum horrore & cibi fastidio aliàs atque aliàs, & stomachi do-
lor, & dolebit maximè ubi menses ipsi appropinquant. Post-
quam autè purgata fuerit, & ad modicum tempus, superiorum
respectu melius habuerit, postea rursus ad idem perueniet.
Dum autè curatur, citò sana fit. Si verò non curetur, & tēpus
procedat, omnia prius relata valde ipsam affligent, & dolor
corripit, nunc vētris partem infra umbilicū, nunc inguina,
nunc lumbos & coxendicū ad sedem iuncturā, nunc collum,
aliquando verò stragulatō fortis accidet, & caligo ante oculos
obuersabitur, & vertigo, utpote purgatione sursum ver-
gente ac ascendente. Si enim corpus male habuerit mulieri
menses pauciores sunt, & quibus corpus plenum fuerit, his
menses plures prodeunt. At verò biliosæ si menses prodeant,
pusillam miras incidit, & cibi fastidium aliàs atque aliàs, &
anxietas, ac vigilia, & eructat frequenter, & non vult deam-
bulare, & tristis est, & non videre sibi videtur, & timet. Et si
curetur, ex his sana erit. Si verò tēpus processerit, adhuc ma-
gis dolebit. Optimè autè cū hac agatur, si vomitus biliosus
succedat, aut venter turbetur, nō fortiter, & subeant biliosa,
& si fluxus succedat ipsi non fortis. Si enim quid ex his fortè
inciderit in corpus afflictum, periclitabitur. Si verò leniter
depurgetur aliquid biliosi aut totū id quod molestū est, sana
fit. Si verò neq; curetur, neq; quicquā horū fiat, moritur mu-
lier, plerūq; tamen cōtingit ut fluxus incidat biliosis ex hoc
morbo, & si fluxus fiat, primū quidem pauca sunt quæ cōpa-
rent: per omnes autè dies omnino plura cōtingunt. Tēporis
autem progressu plerūq; etiam morbus acutus fit: & vteri à
purgatione biliosa prodeunte mordentur, ac exulcerantur.
Sed & in hoc adhuc sana fit, si curetur, & fluxus compescatur.
Si verò vteri ab vlcere fuerint inflammati, adhuc acutior
morbus erit, & multa graueolentia ac purulenta prodibunt,
ab ipsis vteris iam egressa, & semper velut aqua de carnib;
& prius relata omnia ipsam magis affligent, & vlcera ad-
huc magis efferatiora erunt, donec ipsam vincant. Si ve-
rò etiam sanata fuerit, steriliserit à cicatricibus. Si mulier
corpore

Cum formi-
næ corpus
male habet
menses im-
mores de-
fluunt.

Profluvio-
rum cōsue-
tudo.

Vterorum
vlcera.

A corpore malè habuerit, & pituitosi menses prodierint, cogno-
sci autem possunt si pituitosi prodeant. Pelliculosi enim ap-
parent, & velut ataneorum casces duntaxat, & subalbidi
sunt. Hoc autem contingit, si corpus & caput ipsi pituita re-
pleta fuerint, & hæc non subpurgetur, neq; per nares, neque
per sedem, neque per vrinæ meatum. Si dū menses istos, & in
turbatione sanguinis, vñ cū purgatione foras exit. Et si hæc
sic habuerint, ad duos quidem aut tres menses nihil egrotar-
postquam autem amplius tempus progressum fuerit, non
curetur, magis dolebit, & febris, et ronea corripit, & cibum
aliàs atque aliàs fastidiet, & stomachum dolebit, & maximè
dolebit ubi menses appropinquant. Quā verò purgata fue-
rit, ad modicum tempus, superiorum respectu melius habebit,
postea ad idem relabitur, & si non curetur, sed tēpus pro-
cedat, fient ipsi omnia quæ ei cui biliosi menses prodibant,
donec fluxus listatur. Consequitur etiam ut hæc fluxum pi-
tuitosum habeat, aut alia quæ ego dicam paulò postea. Et si
quidè fluxus succedat, semper procedit per omnes dies, nunc
aceruata, nunc pauca, & quandoque velut à carnibus aqua
prodit, quandoque velut fames, & in hoc ipso multū sangui-
nis gramini insunt, & radit terram velut acetū, & mordet vbi-
cunque mulierem contigerit, & vteros exulcerat. Et ubi ad
hoc peruenit, reliqua quidem similiter patitur, velut prior.
Minus verò quàm illa caput dolebit, & vlcera neque defor-
mia, neque magna, neque purulenta, neque graueolentia, si-
militer velut illi sunt, sed minùs hinc. Si verò curetur, sana
evadit, etiam ubi morbus progressum fecit, & non valde mo-
retur. Verum prægnans esse non potest quæ sic habet. Quæ
cumque viro colabantes in ventre habere non possunt, in-
terroganda sunt, an ipsis menses prodeant, aut non, & an pu-
rulentum sint, aut frigida. Si quidem igitur responderit, in-
terrogetur an statim exeat genitura, an postera die, aut ter-
tia, aut sexta, aut septima. Si igitur dixerit statim exire ubi
coiuit, vteri osculum rectum non est, sed distortum, & geni-
tura nō capit. Si verò dixerit, postera die, aut tertia, vterus
perhumectus est, & semen eluitur. Si vero sexta aut septima,
semen computrescit, putrefactum verò exit. Si igitur ab ini-
tio nō suscipiat semen, os vteri primum curandum est, ut re-
ctum sit. Si verò eluatur postera, aut tertia die, vterus & ca-
put. Si

Pituitosi
menses.

Qualis ve-
natio in
his.

Fluxus pi-
tuitosus.

Quid in his
agendum,
quæ nō cō-
cipiunt.

Hippocratis Liber I.

Mensium
cognatio.

Medela.

Medela.

put. Si verò computrescat & exeat, & vterus, & totū corpus
curetur. Atque hac singula sic cognoscere oportet, Quali ve-
ro purgatione opus habeat, hoc modo cognoscit. Quam
mensēs prodeunt, linteum complicatum palmi magnitudi-
ne super tenuem cinerem expandito, deinde ut quæ exeunt
super hoc desuunt curato. Præstat autem duo esse linte-
a, utrumque seorsim, alterum diurnum, alterum nocturnum, &
diurnum quidem, postera die lauare oportet. Nocturnū ve-
rò, ubi per diem ac noctem super cinere situm fuit. In lo-
tura verò considerare oportet, qualiam fiant linte-
a lota, ubi in sole fuerint siccata. Optimum tamen est in tenebri-
coso loco ea relinqui. Si quid igitur pituita fuerit quæ con-
ceptionem impedit, mucosa linte-
a erunt. Si vero propter sal-
uginē & bile impeditur, fulua & subliuida. His igitur con-
sideratis, & diligenti animaduersione expensis, totum etiam
corpus inspicito, an multa purgatione opus habeat, aut se-
cus, ita ut & ad colorem, & ætatem, & robur, & anni tempus, &
qua diæta utantur respicias. Curatio verò & totius corporis
est, & vteros ac osculum ipsorum sanare, & si hoc conclusum
fuerit, aperire. Si verò illi distorti fuerint, dirigere oportet.
Si autem humidi fuerint, resiccare, & alia quoque facere con-
traria. Ferme autem omnibus multa curatio eadem est, ex-
cepta mensium detractio. Nam quibus nihil prodit, his de-
trahere oportet. Imò quicquid in mensibus mali inest, hac
auferre oportet: quum videlicet pituitosi sunt, & pelliculosi,
& saniosi, & tenues, aut albi, & grumoli: & quum nigri sunt,
& carbunculosi, aut caliginosi, aut acres, salsi, turbati, purulen-
ti. Hæ omnes causæ tollendæ. Prohibet enim in ventre con-
ceptum. Quibuscūque igitur menses pituitosi ac pelliculosi
sunt, hæ carnosæ sunt, & his os humectum est, & saliva multa
ac viscosa. Et si acidum aut acre quid gustarint, sputū in ore
liquidius erit, & insulsum, & ad omnia quæ ederint aut bibe-
rint, carbatio sequitur, & supprimitur ipsis ac attollitur ven-
ter, & nausea adest, & anxietas ac iactatio multa. Et à capite
fluxus defluit, & omnia obducit, & multā humiditatem in-
ducit, & partes sub oculis luidæ sunt ac inflatæ. Has totas
fovere oportet & frequenter vomere, & à cibis, & ieiunare.
Infernum autem vterem mollire, sed phar macis omnino le-
uibus, quæ minimè bilem ducunt, & semel in die cibum ca-
pere

De Morbis Muliebris.

248

Vterum
purgauo.

A pēro, & frequenter exerceri. Et cūo sicissimum uti, & potu
paucissimo meraciotē. Melius autem est ut vter facile so-
labilis conseruetur. Verū vteros si ad hanc diætā tam non pa-
ruē in phar macis subditus nō mordacior purgare opor-
tet. Fomentum tamen semper purgationibus prae mittendum
est prius id quod ex forniculo j atatur. Deinde quod ex suffi-
mentis. Fomenta verò & subditiōes medicamenti rumi fa-
cito coniectura facta ut omnia fiat, & pro ratione adhibean-
tur, quo tempore menses prodeunt. Si quidem igitur puri &
sincerī & cruenti fiant, ita ad virum accedat incipientibus
mensibus. Optimum autem, de hñētibus, & adhuc euntibus
magis quā ubi disparuerūt. Quum autem ad virum iura
est suffimentum quoddam ex adstringentibus suffiat. Atque
hoc per canistrum, & arundinem, phar maco calido cineri in-
sperso. Quum verò insperseris & canistrum, ne opiculū
circumponito, & per arundinem, idem fomentum adhi-
bero. Vbi vero opus fuerit, & sam suffiat, & lumbea fistula, & ve-
re, ut aperto osculo suffiatur. Deinde tūm furcatis, carius in-
lecto plumbeam fistulam apponat. Deinde ea subtrahit cum
viro coeat. Et si ea quæ à viro prodeunt, non fuerint ei man-
ifesta, extensis & alceatatum politis cruribus quiescat. Ieu-
nium autem vtile est in hac die, præterquam si cyceonem ve-
lit non salsum in aqua. Hæc autē tunc bibat quam vult suf-
fieri. Si vero ubi cum viro coeuit, post die detineat geatitā, post viri
& neq; altera die exeat: à cibis quidem & balneis prohibea-
tur. Bibat autem polentam in aqua non salsum, his ac ter in
die. Atque hæc diætā sit per sex dies, aut quod melius est, se-
ptem, si non exierint ea quæ à viro suscepit dum cum ipsa
coeuit. Illora verò maneat per omne tempus, & det operam
ut motus vite. Si verò deambulare velit, deambulet in loco
plano & leui, nequaquam accliu, neq; decliu. Desideat etiā
super mollia, si conceperit. Reliquam vero diætā eandē fa-
ciat usque ad dies triginta. Illora autem sit, aut si lauare opus
habeat, pauca & non valde calida lauetur. Caput vero ne ma-
defaciat. Cibis autem utatur & panibus, & niāzā si velit. Ex
carnibus autē, palūbe, & similibus, ex marinis, his quæ aluū
suffiat, prohibeatur ab oleis acerbis. Vino verò nigro utatur.
Carnibus autem assatis potius quā coctis, tum mansue-
tis, tum ferinis. Et hæc quidem si conceperit, hoc modo fa-
cere

Hippocratis Liber I

Qua semen cere oportet. Si vero non conceperit. sed secunda aut tertia non concinet die eunt et quæ à viro immissa sunt, si uentia cum multa humiditate. manifestum est quod vteri sunt humidiores. Curare itaque oportet iuxta relata modum, donec uici fiant. Quum autem sic esse videbuntur, sic curatio. Optimum est pharmacam molliori m, s. retro, & anteriori parte ipsi adhiatum, donec vteri ad naturam suam redeant, & rursus ad virum accedat quum menses non amplius multi, sed pauci & bene colorati fuerint, & ad libidinem concutatur. Sed & in aliis diebus cum viro consuetudinem habere oportet, si optime habuerint vteri. Quum autem in relaxis diebus consuetudinem habuerint cum viro, si probe parati fuerint vteri, & si genitrix addecem aut duodecim dies detinuerit, ne adeat virum. Si vero non concipiat, vteri autem sani sunt: contingit enim & hoc plerisque, quum debiles existentes vteri a ratione macilentia sunt: aut p. e. medicamentis & fomento multo. genituram ferre non possunt. priusquam assueti fiant & conualescant. Hoc autem sic cognosci potest. Quum ab ipsa vterint, secunda aut tertia die exeunt, aut adhuc prius crassa & comperta velut macula: mala quid sit, s. propter talia apparuerint, curatione quidem vterorum non est opus, verum reliqui corporis cura habenda est, quo huiusmodi bonus habitus sit ipsi, ut contractu simul ut corpus, & iuxta mole prædicitur. ex paucorum balneorum, plurium vero & leuium laborum usu. Acribus autem & salis prohibeatur. Vomitus utatur ante dies quibus menses fieri solent, & rursus fame maceretur, & alia perficiat quæ dicta sunt. Atque hæc quidem hanc autem curatio est. Quibus autem statim ubi coierint discurrunt ea quæ à viro sunt immissa, his os vterorum causa est. Curare vero sic oportet. Si quidem valde conclusum fuerit, redis & plubeis fistulis immisis aperito, & molli fomento ex feniculo foueto, & subditis, quæ vteros attenuant, & in ditectum redigunt. purgato. Post purgationes autem & fomenta, ea infundito quæ causa sunt contraria. Quibus vero os distortum est, & ad coxam allapsum: sunt enim etiam talia prohibentia ne vterus semen suscipiat. Quum igitur talia quid acciderit, odoratis fomentis fouere oportet post fomentum autem per digitum anulum à coxa detrahere.

Quum viri
adeat hæc
mulier.

Curatio
cui non eo
cuius tangit

Curatio.

Quum sta-
tum postcoi-
tum genitu-
ra euit.
Medela.
Quum os
vteri est di-
stortum.
Medela.

De Morbis Muliebribus.

349

Autem discesserint, redis & plubeis fistulis immisis iuxta priorem rationem in rectitudinem dirigitur. ubi verò rectificati ac aperti fuerint vteri, medicamentis subditus purgato, & alia facito iuxta relata rationem. Quum autem magis quam oportet aperti fuerint vteri, purgatione opus habent, post purgationes autem, collutionibus & fomentis. Si vero propiores sunt quam oportet, vomitibus vteri opus habent, & fomento fortido, donec ad suum locum redeant. Dicta vero vtendum est relata. Si verò os pingue fuerit & crassum, & propterea non concipiat, sinapi cocum ieiuna edat, & meracum insuper bibat. Apponat autem nitrum nitrum, & cuminum, ac resinam. Optimum autem fuerit nitrum vino ammiscere & resina, vna cum cumino & vognen to albo. Aut cornu cerui vrito, & duplam crudæ orideæ farinæ cum vino ammiscere. Si verò non melius habeat, porrum coquito, & ipsam insidere facito. Aut phagum id est gladiem tritam apponat. Et alio recenti vescatur, & aqua multa insuper pota vomat. Quibus porro intas manet vteri semen & computrescit, & turbationem facit, his attritis semen aut succum, cum melle aut cum cumino delugendum dato. Quum autem à viro immissa graueolentia fuerint, non concipit. Portulacā igitur & adipem aseruium misceto & apponito. Quibus verò sexta aut septima die, à viro immissa prodeunt putrefacta his verisimile est ab vtrisque fieri, & bilis, & salluginis influxu. Curare autem sic oportet per veteratrum, aut scammoniam, aut peplum. Hæc enim sursum ac deorsum pituitam & bilem purgant, & flatu educunt. Ante purgationes autem fomentis vtendum est, ex fomentis. Vbi verò fomentum adhibueris, per subditiuam purgato, eodem modo velut in prioribus. Et post subditiuum ac purgationum usum, molliori vteri, & subditio medimametro ex mercuriali & artemisia herba, & acemona, & veratro albo & nigro. Atque hæc quidem medicationes hoc modo his conducunt. Dietam verò respectu, ad totum hominis corpus factum constituere oportet, siue siccior, siue carnosior mulier esse videatur. Et si quidem siccior fuerit, balneis pluribus, & obsonis omnibus coctis, tum marinis, tum carnibus vtatur. Vino verò aquoso, & oleribus coctis, & pinguibus omnibus ac dulcibus. Hæc enim plerumque faciunt ut humi-
cures

Cum vteri
humus huius

Quum os
vuluz cras-
sum est.
Medela.

Quum se-
men intus
putrescit.

Curatio.

Vterorum hu-
mescitum
curatio.

ditas sit, tum in reliquo corpore, tum in vteris. Si verò humidior fuerit, tales vteri nullo ex his opus habent, sed vice versa neque coarctare, neque lauare recenti motu facto oportet, neque suffire. Nam ad periculum hæc procedere solent. Et ut magis quàm pro natura fuerint humectat, liccare sanè, ac sufficere oportet. Si verò biliosa in istos consueant, medicamentum dare quod bilem purgat. Si vero falinginosa, lasalia, et vinum, et alia auxiliaria. Morborum porò vires considerare oportet, et causas ex quibus morbi fiunt exquirere, ac per se ad alia procedere, et morbos circa locos curare. Et quæ quidem oculos oculorum quantum prohiñatur ut ne deinceps in ventre, horum oscula præparare, ut prohibeant deinceps aut. Quum verò humiditas prohibeatur, hic incipit, necesse ut ne impediat, totis mulierum negotiis, ut per se, nec toto corpore quid moueri videatur, siue ex ipso vteris, siue ex vterisque. Vteros autem sic curare oportet, ut neque huiusmodi sint, neque valde necti. Imo liciores quidem, tanto magis bono succo, quanto sunt liciores, eiusmodi humiditate ut pingues magis fiant quàm graciles. Humectos verò et madidos decare, ita ut reliquas quo humidifint, et non valde teneantur. Excessus enim in his valde vitandi. Incipit autem in ventre, neque ea quæ humiditatem habet, neque quæ resiccata est, nisi quid horum in vteri natura fuerit. Caterum virum adire ipsam oportet, post adhibitam curationem, desinentibus aut inchoantibus menses. Optimum est etiam ubi quiescent. Maxime vero in his diebus expectandū est, an prægnans fieri possit. hi enim sunt opportunitissimi. Si verò non statim concipiat, et reliqua bene habere, nihil perhibet etiam aliis diebus cum viro coire. Nam hæc exercitatio alacritatem ipsi inducit, et venule hinc laxantur, et sic a quæ à viro prodeunt concurrerunt secundum rationem cum eo quod à muliere, citius concipiat. Hæc enim causa est his, quibus siue statim, siue postea. Hæc enim causa est his, quibus siue statim, siue postea. Si verò humidius fuerit os vterorum, genituram attrahere non possunt. Utendum autem est medicamentis subditiis acerbis. Commotus enim et inflammatus stomachus solidus ac firmus quandoque fit, et aliquo modo accommodatur. Sed et si in calidum indurati fuerint, præstat acia apponere quæ

Tēps concubitus.

Quæ duritiam vulvarum tollant.

A quæ mordeant. Quæ enim tenuia & scissa sunt, calli duritiam diffundunt. Si vero mollitus fuerit callus, mollibus curato, et his quæ non mordent. Quod si diu non concipiat, mē Medela nō sibus non apparentibus, quum tertia aut quarta dies aderit, concipiens. alumen tritū, vnguento dilutū, & lana exceptū apponito. & habeat per tridū. Quarta verò die fel bubulum siccū in oleo feruefacito, & lana tenerā eo imbutā subdito, & habeat per triduum. Post die autem eximat, & cum viro coeat. Si genituram non suscipiat mulier, mēibus secundum naturam prodeuntibus, mēstrana præposita est, sit etiam ex aliis causis, cognosces autē ubi digito obicem cōtingeris, facito autem medicamentum subditivum, et cinam & aris florē cum melle subacta in linteis apponito quum penitus, me, filo ad extremitatem alligato, ubi verò hoc exiret, myrtum in vino coquat, & vino tepido perluatur, præstat autē membranam auferre. Sunt autem mulieres quæ facile quidem in ventre concipiunt, gestare verò non possunt, sed fetus ipsi corrumpunt, aut tertio, aut quarto mense, ita causa accedente, neque cibo incommode ingesto, & hæc est causa quæ relaxata est, & maxime quum vteri augmentum fixum dimiserint, aut venter ipsis turberetur. Debilitas autē, & febris vellemēs, & cibi fastidium incidit eo tempore quo fetus corrumpunt. Est autem & hæc causa, si vteri fuerint leues, aut natura, aut vlcibus in ipsis innatis. Si enim leues fuerint, quandoque continent ipsam pelliculam, minūs quàm oportet colantur. C vrpote quū vteri ipsi pleni existant, cognouerint autem quis hæc singula, si de his exacte interroget. De leuitate vero cognouerint, si alia mulier cōtingit, dum vteri vacui sunt. Non enim hoc tempore manifestum fit. Si verò menses prodierint his acervatim prodeunt. Quibusdam tamen ipsarū contingit ut fetus edant. Et si qua curetur, spes partus adest, & de his quidem sic habet. Si mulierem puerperam facere velis, aliās concipere nequeuntem, menses cōsiderare oportet, an pirutiosi sunt aut biliosi. Cognosces autē sic Arenā tenuē ac sicā subneito, & quum menses prodeunt, in sole sanguinem superfundito ac sicari sinito. Et si quidem biliosa fuerit, sanguis in arena siccatus pallidus erit. Si verò pirutosa fuerit, velut mucus. Vtrum igitur horum fuerit, ventrē purgato, siue supra opus habuerit, siue infra, postea vteros purgato

Partus recitandi cura.

Leuitas vterorum vteri dignoscitur.

Hippocratis Liber I

Quæ fecū gato. Si verò concipere voles, hederæ granā septem, aut fo-
ditatem pa-
rent.
lia, singulis mensibus in vino veteri, cessantibus mensibus
hibenda dato. Et malicorum in vino odorato meraco coqui-
to, & glandem ex hoc factam in meridie subdito. Aut alimē
Aegyptium tritum laevilligatum apponito. Quum autem
sol occiderit, eo detracto, vino odorato perluatur. Hæc autē
cessantibus mensibus facere oportet. Sed & hoc sic habet.

**Conceptus
tempus.** Quum purgare fuerint mulieres, maxime in ventre con-
cipiunt cum viro consuetudinem habentes, & genitura ipsis
corroboratur, si quando oportet coiuverint. Et semen viri fa-
cile ammiscetur, & si perualuerit, illi accommodatur ac ap-
propriatur. Tunc enim maxime os vterorum hiat, & disten-
tum est post purgationes. Et venæ genituram attrahunt. At
in priorē tempore, & os vterorum cōclusum est, & venæ ma-
gis sanguine plenæ existentes, nō similiter genituram attrahunt.

**Quidō nō
concepit.** Si vero genitura iugi cursu defluat, mulier viro mi-
sceri non cupit, & si misceatur, non concipit, & lumbi ac co-
xendices doloribus vexantur, & febris debilis corripit, & im-
potentia ac animi deliquium succedit, & aliquando vteri in
suo loco non sunt. Si quidem igitur præ plenitudinē defluat,
finere ipsam optimum est. Si verò vterus laxus fiat, diata sic
alica, caro nulla, aut palumbis, & vinum nigrū, potiones ve-
rò, quæ ad fluxū describentur. Nunc porro dicam de mor-
bis earum quæ in ventre habent. Pronūcio autem de mulie-
re in ventre habente duos aut tres menses & ultra, si menses
statim prodeant singulis mēsis, necesse est tenuem ipsam
fieri ac debilem. Quandoque etiam febris ipsam corripit his
diebus, quā diu menses prodierint. Et dē prodeunt, &
postquā prodierint, pallida fit. Sed & pauci prodeunt. His
vteri magis quā oportūm est, hiant, & augmentum fœ-
tus dimittunt. Descēdit enim quum mulier in ventre habet,
sanguis paulatim in vtero à toto corpore, & in orbem circa
id quod in vteris est, circumstans, illud auget. Si vero vteri
magis quā oportet, sanguinē singulis mensibus, ve-
lit procedere solet dimittunt. Et quod in vteris est, tenue ac
debile fit. Si verò curetur mulier, melior & fœtus, & mulier
evadit. Si verò non curetur fœtus corripitur. Sed & ipsa pe-
riclatur, ne diuturnum habeat morbum, si purgatio plus
quā oportet prodeat. Quia & post corruptionem pericu-
lum

**Vitus ra-
tio.**

**Pregnatiū
malā.**

De Morbis Muliebribus.

251

Alum imminet, nimirum vteris magis apertis, Si verò **Causæ va-
næ abor-
tus,**
maiori in vtero habenti caput pituitosum fuerit, & pituita
actis in ventrem descenderit, & à capite ventrem percutit,
pituita febris debilis ipsam corripit, & palpitaciones quibus-
dam de viles subeolunt, & augescunt acate. Si verò etiam
cibi fastidium, & impotentia corripit, periculum est, & e-
breui fœtus corripitur. Sed ipsi in periculum adduce-
tur, si non curetur. Vbi vero ei uigent, ut pote ventris fluído
existente, statim concludere ac cōfirmare oportet. Multa
verò etiam alia sunt pericula, in quibus etiam corripian-
tur. Nam si mulier in ventre habens, agrotarit, aut debilis
fuerit, aut onus leuavit, aut percussa fuerit, aut saltavit, aut
cibum fastidierit, aut animi deliquio correpta fuerit, aut
amplius aut minus nutrimentum accipiat, aut timeat, &
cōsternerit, aut vociferetur, aut intemperanter viuat, fœ-
tum corrumperet. Nam & cibis corruptis in causa est, &
potus multus. Sed & ipsi vteri naturas habent, quibus
abortum faciunt quum sint flatuosi, densi, magis parui,
& alia sunt similia. Si mulier in vtero habens, ventrem aut
lumbos doleat, formidare oportet ne fortum per abortum
edat, pelliculis qui ipsi in continent ruptis, vteri etiam quæ
fœtus corripunt, si acceperit, aut animi deliquit, aut
biberint præter consuetudinem, diu à lūe præteritus
est puerulus. Si enim puer, quid id est præter consuetu-
dinem, & si puerulus adhuc fuerit, in vtero. Et tunc si modo
cedat aut bibat, velut diximus, ut necesse sit ipsi turbari ven-
trem, dum adhuc parvus est puer. Pericupit enim & con-
citant. ipsi vteri, fluxione ex vtero accedente. Et si la-
borant mulier plus quā oportet, & venter plus cōclu-
datur, aut magnus fiat, etiam sic puer corripitur, & velut
à labore calefactus, & à ventre periclitus. Plerumque enim
dum parui sunt, debiles sunt. Quodam vero etiam magni
corripuntur. Quare mirari non oportet malicia quod
inuita corripunt. Nam custodia & secretia malicia pus-
est, ut in vteris gestent præteritum & cōsternerit, & ut evadant affectus.
ab ipso in partu. Si vero mulier in ventre habens, corpore
male habeat, & fuerit biliosa & dolor, & exarata, & alias
atque alias febrientet, & os examariscat, & lingua cum vi-
tore pallida fiat, oculi velut morbo regio affecti, vagues bi-
liosi

**Quam fa-
cile abor-
tus fiat.**

**Pregnan-
tium varij
affectus.**

liofa, vrina acris: hæc tum aliàs, tum si febricitet, aliàs at-
que aliàs ipsi accidunt: postquam verò etiam purgationem
contigerit biliosam esse, planè timendum est etiam pueros
debiles fore: hæc si biliosa per secessum egerat (id quod val-
de contingit) melius deget. Et si biliosa aut valde nigra
sunt partus purgamenta, etiam vt plurimum pinguedo suc-
cedit, & prodeunt paulatim, & non cito congelantur. &
primo quidem tempore leuius fert, postea verò grauius, &
minus purgatur quàm oportet. Si enim corpus malè habue-
rit, etiam partus purgamenta pauciora ac deteriora ipsi pro-
cedent. Patietur autem & hæc omnia, etiam si menses pro-
deant biliosi. Verùm breuiori tempore agrotabit. Et mor-
bus ad eadem pericula, & signa, & transmutationes deue-
niet. Aut enim ipsis vomitus biliosus, aut purgatio per ven-
trem, in hoc morbo fit, & vteri exulcerantur. Multa verò cu-
stodia mulier opus habet. Quum igitur tale quid factū fu-
erit, vt ne moriatur, sterilis erit. Si verò nihil horum fiat, &
non curetur, sed partus purgamenta fuerint ipsi occultata, in
Medela. triginta & vna diebus vt plurimum moritur. Huic pharma-
cum in pota exhibendum est quod bilem ducat. Prodest &
anisum, & quæ ad vrinam ciendam dantur. Vomac autem
& sudores eliciantur, & aluus succo prisanæ, & melle, & ouis
& maluar aqua infusa eluatur. Quibus in ventre habenti-
bus circa septimum aut octauum mensem, de repente man-
marum & vteris plenitudo collabatur, & vbera gracilescent,
& lac non apparet, his dicendum est, puerum aut mortuum
esse, aut viuere & debilem esse. Si enim in ventre habuerint,
& apparuerint menses: aut abortus fiunt, si plures fuerint &
male olentes, aut factus morbosus fiunt. Si mulier in ventre
habens pituitosa fuerit, & caput dolet, & aliàs atque aliàs fe-
brit, & in capite obuoluitur pituita. Et grauitatem exhibet
ac frigus, & in corpus procedit, & in venas, quum caput fue-
rit repletum. Fit etiam colore plumbo similis, & vomit pi-
tuitam, lingua alba est, & vrina communiter exalbescit, fri-
gida est, turbatio adest, & æger motus. Vbi verò pepererit,
procedet ipsi purgatio pituitosa, & apparebit pelliculosa, &
velut araneorū calles in hac distēti erūt. & patietur quidē
de omnia etiā ea cui menses pituitosi prodeunt, verū breui-
ore tēpore agrotabit, & eadē pericula, & signa, & transmuta-
tiones

Quid signi-
ficet partū
perisse.

ationes morbus habebit. Cōtinget enim ipsi vomitū pituito-
sum fieri, & affectiones similes vel it. Alii accidunt. Deuen-
ient enim eodē modo partus purgamenta, & menses pitui-
tosi, verū purgamenta partus breuiore tempore quàm men-
ses, & nisi eruperit ipsa purgatio quæ moram trahit mori-
ritur in quinque & quadraginta diebus, etiam si puritolum
partus purgamentū ipsi prodierit. Curata autem mulier, sa-
na fit, & inlabitur ab initio si tanta fuerit grauitas cum erit
hic morbus. Huic dare oportet pharvacum quod paratam
ducit, & lac capriū cum melle muliere. Si verò
sepe nō obediatur, nascitur, aut cancam, aut oncorā, & poly-
podium, aut serum, aut medicamentū ex sale cōpositum, &
hibeto, & quæcunque pituitam laxant, ac educunt. Si verò
mulier in vtero habens, lientosa sit à relictis afectionibus, &
hoc morbo menses hydropi similes & pituitosos demittit, &
partus purgamenta procedunt hydropi similia, & proditunt
modò multo, modo pauca, & sunt quædammodum aqua à
carnibus, velut si quis carnes cruentas assuat. Aliquando
veto paulo crassiora, & non congelantur. Et patietur eadem
omnia etiā ea cui menses aquosi procedunt, & pericula eadē
ac transmutationes morbus habebit. Cōtinget enim
ipsi fluxum aquosum fieri, aut purgationem occultari, & ad
ventrem conuerti, & ad crura, aut ad pectus, aut aliquam ha-
rum partium, & pericula erunt eadē quæ prius sunt relata.
Si purgans intumescat, vitæ se non plurimum, & mel,
& vinum dilutum odoratum potandum dato, bis in die. Si
pregnātem bilis vixerit, prisanæ succum dato, hoc rubro in-
sperso, aures qui ex moris paratur. Sorbeat autem frigi-
dam, & sistetur. Si suffocatio de repente accidat prægnanti,
Fit autem hoc maxime vbi mulier liberarit, & cibum fasti-
dierit, & a labore calefactus, & præcæte humore feru-
accidente. Et quum vter, ut ac vter uter, ut si vter oportet,
procedit fetus ad hepatis & præcordia, vt quæ sunt hume-
sta, & suffocationem fortem de repente inducit. Intericiunt
enim perspirationem circa ventrem, & mulier voce priua-
tur, & albas ocalorum partes subvertit, & reliqua patietur
omnia quæ relata sunt, si mulier non prægnans ab vtero suf-
focetur. Quin & suffocatio fieri incipit mulieri in ventre
habenti, quum à capite defluit pituita ad præcordia, vterque
corpore

Periculum
moris in
pregnante.

Medela.

Pregnātie
nola quæ
patitur.

Suffocatio
vulvæ cur.

Partus difficultas.

Cur grauida pallescat.

Parturitionis signa.

corpore respirationem trahere non potente. Et si quidem vna cum pituita descensu, foetus redierit ad suum locum, velut qui humorem attraxit, & a pituita delatus sit, mulier sana sit. Stridor autem sit foetus locum suum occupante. Et ventris mulieris vltimum humidus sit. Si vero non breui redeat foetus in suum locum, duo iam sunt quae foetum affligunt, pituita quae a capite descendit, grauat eum & insistent frigefacit, & loci alienitas, & periclitabitur. Et si non breui quis commodiorem diatam adhibuerit, mulier suffocabitur. Et de his quidem sic habet. Si vero mulier in ventre habenti, tempus partus iam affuerit, & dolor partus tenuerit, & ad multum tempus mulier puerum edere non poterit, omnino obliquus aut in pedes procedit. Vtile est autem in caput procedere. Et si obliquus procedat, difficilis sit affectio. Sicut enim si quis in vas olearium angustis oris nucleum immittat, non proclue est extrahere ipsum obliquatum. Sic sane etiam mulieri grauis affectio est, vbi foetus fuerit obliquatus. Difficile est enim ipsum exire. Graue autem est etiam si in pedes processerit, & saepe aut matres pereunt aut pueri, aut ambo. Est autem & haec magna causa ut non facile exeat, si mortuus, aut syderatus, aut duplicatus fuerit.

Quum mulier in ventre habuerit, tota sit cum virore pallida, quoniam purus ipsius sanguinis semper quotidie ex corpore destillat, & in foetum descendit, & augmentum ipsi accedit. Et quum paucior sanguis sit in corpore, necesse est ipsam esse pallidam, & semper alienos cibos appetere, & sanguinea in ventrem iotrare. Et debiliior sit, quoniam sanguis minuitur. Assero porro mulierem vbi pariet, si euentem spiritum emittere. Et si purgatio inceperit, venter plenus est, & calore pressus. Maxime vero frequenter respirat, vbi partus appropinquat. Et tunc maxime lumbos dolet. Nam & lumbi a foetu colliduntur. Dolet autem stomachum sine ventriculi osculum in intermedio tempore alias atque alias, vtpote dum venter, maxime vero vterus, circum foetum obuoluitur. Et si puerperae vterus inseratur, ouicula aut caprae hepares cinere obruito, deinde coquito, & hoc edat, ac vinum meracius vetus, si nihil prohibuerit, bibat ad dies quatuor, si longius aberit a partu. Si vero lumbos doleat, anisum & cuminum Aethiopicum bibat. Et calida lauetur. Si vero

Partus difficultas quae collatur.

Puerperarum purgatio.

A vero anhelatio corripiat, sulphuris magnitudinem fabae, & cardamoni tantundem, & tuxae ac cumini Aethiopici tantundem. Haec terito, & vino diluta ieiuna bibenda praebeto. Et a cibis frequenter abstineat. Si in partu purgatio multa prodierit, vterus contrahitur, & vesica, & intestinum, & neque sterqus continent, sed & urinam emittunt. Quae igitur sorbenda dato, & panem cineritum edendum, & reliqua quae scripta sunt. Si vero ea quae in partu est, sicca fuerit, & difficulter humectetur, oleum bibat, & locos oleo calido. cum malua aqua irriget, & cerato liquido illinat, & anserinum adipem cum oleo infundat. Si vero parere non poterit, resinam, aut cuminum, aut pinus corticem suffito. Quicumque vero tumores vteri in partu, aut ex partu fiunt, eos adstringere non oportet, velut medici faciunt: verum pharmaca optima exhibeto. Cuminum Aethiopicum quantum tribus digitis capi potest, & anisi, & fescellis grana quinque aut sex, praenae radices aut etiam seminis testam concha maioris dimidiam. Haec in vino albo odorato maxime, ieiuna exhibeto. Aut dauci Aethiopici radicem, fescellae praenae radicem, eodem modo. Aut hippofelini, aut dauci Aethiopici semen, eodem modo. Aut crethmi radicem. Aut cuminum Aethiopicum quatuor obolorum Atticorum pondere. Aut piper, anisum, daucum, praenae Atticae radicem, haec in vino terito, & bibenda dato. Aut myrtidani ramulos duos aut tres, & cuminum Aethiopicum, & praenae radicem. Aut etiam linum semen similiter, quo etiam pueros ruficantes nutriunt, cum oui assati vitello, & cum fescamo et sto. Si praegnanti puenda a superficiario ac feruido vlcere affecta sint, anagyris talas tritas, & medullam bubulam in aqua coquito, & modica fatina adiecta, pudenda illinito, & aqua a coctis myrti bacis perluito. Nunc vero dicam de puerperarum purgamentis, & his quae post partum exeunt. Quum mulieri aut partus purgamentum non fuerint purgata, aut menses non prodierint, aut etiam vterus durus fuerit: dolor habet lumbos, & lateris mollietudinem, & inguina, & femora, & pedes amare dolet, & venter attollitur, & horrores per corpus discurrunt. Ex talibus autem febres fiunt acutae. Hanc ita habentem, si quidem sine febre fuerit, balneis curato. Caput autem oleo anethino inungito. Maluam autem coquito, & oleo cyprino

cyprino in aquam eius infuso, mitigandi gratia insidere in-
beto. In omnibus autem morosis in quibus fomentum auxi-
liatur, melius est postea oleo vagi. Si vero febris habeat, &
balneis abstinere, fomentis autē & tepidioris inum ven-
trem & lumbos curare. In potu autem exhibere phar-
maca vterina, aut sapie ouis, aut caskorio ammixtus, post hoc verò
farinam cum ruta costam, aut pisanæ succum sorbendum
dare. Si vero mulieri cum puero in partu non prodierit hu-
mor velut oportet, sed si quidem in capite habuerit humo-
rem à calore attractum, in partu & ante, caput dolebat. Si ve-
rò in ventrem acervatum descenderit, ubi concitatus fuerit,
ipsum turbabit. Et nō oportet longē progredi linere, sed auxi-
lium ferre, ut ne ex partu ventris profluat am succedens
corpore male habente, ipsam dolore affligat. Si vero à capi-
te delatus fluxus, ad puerperij purgationē vertatur, & mul-
tum concitetur, melius habebit. Si verò plus moderato, cu-
ram adhibeto. Si verò in ventrem, facilior utique exitus
puero contigerit. Si verò purgatio modica mulieri prodie-
rit, dolor fortis corripit lumbos, & omnem circa pudenda
locum, & intumescit, & femora ardent. Et ex ore ac nari-
bus pituita fluit fortiter aquosa, & dolet caput, & febris ha-
bet, & horror, & tumet, & dentes stridunt, & venter, & vesti-
ca constringetur, & oculus subvertit, & caliginosum visum
habet. Quum mulieri puerpera purgatio non facile pro-
cedit, velut vteris inflammatis, & osculo ipsorum concluso.

Quid si nō
curetur cue-
mac.

Obtorquetur enim stomachus vteri post pueri egressum.
Si enim quid horum fuerit, purgatio non procedet.
Si verò non processerit purgatio, continget ipsam febrire, &
horrorem habere, & ventrem magnum esse, & si ipsam atti-
geris, totum corpus dolore, maxime si quis ventrem attin-
gat, & aliàs atque aliàs stomachi dolore vexatur, & lumbos
dolet, & cibi fastidium, & vigilia, & punctura adest, postea
quinto aut septimo die quandoque venter turbatur, & sece-
dunt nigra, & valde graecolentia aliàs atque aliàs, & vrina
velut almina. Et si secesserint, videtur sibi melius habere, &
curata, breui sana fit in minus, periclitabitur profluuo ven-
tris forti ipsi illapso. Et puerperij purgamenta ipsi occultan-
tuntur. Si verò venter ipsi nō turbetur, neque purgatio pro-
deat sua sponte, neque ea quæ cōmoda sunt breui exhibean-
tur,

Atur, tempus autem progrediatur, multò magis ex prædictis
affligetur. Et insuper periclitabitur, ne liuida fiat velut plum-
bum, & aquam intercutem incidat, & umbilicus exarbit ipsi,
ab vteris elevarus. Et circumcirca nigrior erit, & ubi hæc
facta fuerint, fieri non potest ut mulier superstes maneat.
Pereunt autē aliæ alio tempore, pro corporis & affectionis
ratione. Verum vnā & vicinā diem non excedunt, ad quod
plerumque sic cōtingit. Si verò purgatio ipsi eruperit, siue à
pharmacis, siue sua sponte: sit enim & hoc si vteri os laxariot,
à sanguine acervatum de repente delato coacti, & si eruperit,
à graecolentia purulenta depurgatur. Quandoque etiā nigra:
& melius habebit, & curata sanescit. Fiant autem & vlcera
in vteris, utpote puerperij purgamentis purrefactis. Si verò
fiant, maiore cura opus erit, ut ne ipsi vlcera magna & putre-
diosa fiant: periculum est autem ne aut moriatur, aut steri-
lis fiat. Signa verò hæc sunt, si vlcera intus fuerint. Quum
purgatio ipsi prodierit, velut spina per vteros transire vide-
tur, & calor ipsam corripit, ac maxime ventrē inuadit. Et si
attingatur, partem infra umbilicum dolet, velut si purum
neruosum vlcus contingat. Post dolores fortes aliàs atque
aliàs in vteros incidunt. Et febris aliquando ad contactum
manus debilis & aliàs atque aliàs puerperij purgamenta pro-
cedunt, maligna, purulenta graecolentia. Hæc sunt signa si
vlcera in vteris fuerint, & multa cura opus habent. Atque hu-
ius quidem morbi tot fines existunt. Si verò purgatio puer-
perij primis tribus aut quatuor diebus processerit, verum
postea de repente euanescent: easdē affectiones cōsimiles prio-
ri patitur, sed minus, & si transmutetur morbus, id idem
transmutabitur. Diuturnus autem & debiliior priore erit. Si
verò curetur mulier, superstes erit, si cito curetur, & de hoc
morbo sic habet. Si verò ex partu non fuerit purgata, ven-
ter intumescit, & splen, & crura. Et febris habet, & rigor cor-
ripit, & dolores profluunt ad lumbos. Akquando etiam ad
viscera. Et perfrigeratur, & febris habet, pulsus debiles sunt,
& aliquando acuti, & aliàs atrolluntur, aliàs deficiunt. Hæc
patitur incipere morbo, & sic habet. Temporis autem pro-
gressu, caua faciei partes rubescunt. Quum sic habuerit leues
cibos exhibeto. Et si turget, pharmaci infra purgans biben-
dum dato, si biliosa fuerit, quod bilem purgat: Si pituitosa,
quod

Signa vlcera
in vul-
uis.

Cur puer-
peræ pur-
gatio sub-
sistit.

Cur post
parum nō
purgatur.

Medela.

Hippocratis Liber I.

quod pituitam. Postea vero uteros odoratis foueto, & mollitorum in die apponito. Si vero osculum solidum fuerit, tota die foueto, & mollitoria apponito. Deinde calida aqua lauto, & plumbeas fistulas audito. postea salis grana, & myrrha in lintheū illigato, & picem coctā ammixtis aromatis lana excipito, & singulorum pares portiones ad galla parue figuram ciformato, & per diem ac noctem apponito. Deinde vero inter missis tribus diebus, insdem foueto. Et grana cnidia decorticata duarum potionum mensura, & piperis grana tria, oleo Aegypto albo, & melle optimo ammixto, in lanā infarcito, & pennā obuoluta tota die ac nocte apponito. Et si ubi purgata esse videatur, melius est linere. Si vero purgatione opus habere videatur, duobus diebus interpolitis, tursus id quod ex cucumere syluestri paratur, per diem ac noctem subdito. Deinde Netopon, & oleū rosaceum odoratissimum, & adipe cerui liquefacito, & die vna in lana subdito, & multa calida, quantum eius fieri potest, leniter lauato. Statim autem vbi purgatoris, & calida, fuerint purgata loca affecta, adipe anserino, & myrrha, & resina tepida os uterorum illinat, & foueat, uteros vero postridie vino & oleo narcissino eluat, Aut si narcissinum non sit, vino solo. Atque hæc die vno ante menses faciat. Postquam autem menses prodierint primis diebus attramētum, hoc est spodium cyprum terat & salis granum addat, & hæc lana excepta paululum in corpore habeat. Et ieiuna vinum meracum odoratū abforbeat. Vbi vero quæuerint menses, per diem id quod ex pulegio paratur apponat, & virum accedat. Et si in ventre cōceperit, sana euadit. Cibus autem in purgatione utatur. Ad hæc cōmodat, mercurialem coquere, & porrū, allium, brasicam, & grana mali punici ammiscere, & succum sorbere. Aliis autē obscuris marinis potius quā carnibus utatur. A dulcib⁹ vero & oleosis prohibeatur. Bibat autē semper ieiuna id quod ex tæda paratur, donec purgetur. Et mēsis praeuentibus idē valde bibat. Si vero paulo pauciore quā oportet prodierint mulieris puerperij purgamenta, velut vteris angustiore præditis ac distortis. Aut aliqua pudendi pars valde fuerit conclusa ab inflammatione. Mulier acutē febricit, & stomachi dolore vexatur, & dolor totum corpus, & molestē fert, & ad articulos manuum ac crurum & lumborum dolor procedit, & locum

Puerperæ
mala pur-
gatio quid
apponet.

De Morbis Muliebribus.

235

A locum circa collum, & spinā & inguina dolebit, & quædam corporis partes impotentes fient, postea calor quæritus erit, & horror valde manifestus. Vomūt autem & pituitosa, amara, acrida, & de hac sic habet, & continget ut si curetur, sana fiat. Sin minus, clauda & quarundam corporis partium impotēs erit. Non autem valde sterili⁹ est hic morbus. Si quidem vterus arti fuerint uteri, & puerperij purgamenta non prodierint, velut oportet, omnia dolebit, & si non magna fuerint vlcera, curata breui sanescit. Oportet autem curationē vlcerum in vteris exactē facere, ut quæ in tenera & subtili sensu prædita sint parte, & in nervosa cavitare. Multæ autē sunt partes cum quibus societatem habet, sicut puerperij stomachus. Meos percellitur, & improba fit, & nō facile intelligit. Si vero vteri angustia oris ipsi fuerint, & puerperij purgationem nō emiserint, inflammatur: & si non curetur breui, omnia magis ipsam affligent. Et odor malus erit, & exitus intumescit. Et si non inflammati fuerint uteri, sua sponte exit malū graue olens, & humidum, aut nigrū grumosum. & mulieri puerperij purgamenta purgantur. Quandoque vero non exit, sed mulieri morit⁹ portendit, nisi quis breui vter a seceret, aut ventrē emolliat, præstat autem etiam clysterem adhibere. Si vero ad vomitum facili⁹ fuerit, etiā vomitum inducere. Melius autem est lotium ciere & exucare. Verū in his occasio optima est, quum opus his fuerit. Si vero ex partu purgata mulier fuerit, paulo vltra quā oportet. Cōtingit enim hoc, si vteri amplioris osculi fuerint, & venæ quædam ruptæ sint, quæ sub vterō tendunt, præ violentia egressus ipsius fetus: febris & rigor habebit ipsam tenuis, & calor per totū corpus. Aliquando etiā horror, & cibi fastidium, & omnino abominabitur, & tenuis erit ac debilis, & pallida, & tumida, & cibū auersatur. Si vero quid edat aut bibat, non concoquitur. Quibusdam vero etiā aluus & vesica erumpit, & horror magis obtinet. Et de hac sic habet. Si vero puerperæ aliqua pudendi pars obturata fuerit: iam enim etiam hoc cognouisti vlceratum fuerit os pudendi, vbi sanē vlceratum fuerit, in partu a pueri exitu violatū, simile quid sit vlceri superficiali ac feruenti, & valde inflammato. Et labia præ inflammatione inter se coincidunt, & se mutuo contingunt, utpote quæ sunt exulcerata. Sed & frig⁹ fit, & ambo labia clausa sunt, cōstringentia

Veterorum
vlcera.

Cum vterum os angustū fuerit.

Purgatio cum non exit penitus.

Cum magis purgetur quā expeditur.

Cum pudenda obturatur.

Hippocratis Liber I.

Cum pur-
gatiocaput
peti.

Cam pur-
gatio faciē
petit.

De Morbis Muliebribus.

256

Profluvium
post partum.

Que l'ic
reparent.

Quæ post
partû eue-
niunt,

Hippocratis Liber I.

ce, melius est mel ammiscere. Edat etiam brassicam coctam cum ruta & mercuriali, & semen aliquod vtero commodū bibat. Si verò puerperij purgamenta in grumos fuerint coacta, & dolor in imo ventre fiat, porrum coctum, & quæcunq; sylvestria ac hortensia olea dato, verum omnia pinguia facito: & per tertium quæq; die in sub elementi celo lauetur. Frigus enim his inimicum est, & post balneū inungere melius est, & non multa calida vti. Quum secunda non statim exierit post partum, imi ventris dolores fiunt, in laterū molitudine, & rigore ac febres. Et si discesserit secunda, sanatur etiam mulier. Sæpe verò putrescat, & discedit sexta aut septima die, aut etiam prius. Huic autem dare oportet pharmaca quæ ego describam, & spiritum continere iubere. Omnium verò optimam noui attenuatā herbam, & dictamnū, & violæ albæ florem. Et sulphij succus optimus est fabæ græcæ magnitudine in aqua potus. Et si secūdas excludere non poteris, a cibo abstineat. Et postea viticis folia trita in vino & melle oleo affuso tepescacito, & hemina mensuram bibendam dato, & exhibunt. Si mulieri secunda in vteris relicta fuerit, hoc sic cōtingit. Si per vim ruptus fuerit vmbilicus, aut ab obstetrice vmbilico seca per imperitiā resectus, quæ videlicet vmbilicum pueri prius incidit, antequā secunda ex vteris exiisset, & vteri sursum retrahunt secundam, utpote lubricam & diffusam, & in seiphs detinēt. Nam secunda ex vmbilico pueri haret, & vmbilicus postremus ex vteris exit. Si enim prior exiret, non accederet per ipsum puero nutrimentū, quoniam ex ipso dependet. Quum in ventre habens fortum corruperit, menstruum, aut bimestrem, & secunda exire non poterint, fuerit autem tenuis: huius corpus tunc purgare oportet ac pingrefacere. Non enim prius exeunt fortis putrefacti, nisi fortes fuerint vteri, & probe compacti. Si mulieri secunda relicta fuerit, si non amplius fuerint vteri, purgatio ipsi minus quā oportet procedit, & venter durus fit ac magnus. Et frigus detinet, & febris acuta, & dolor per totum corpus, & ventris maxime partem eam quæ est infra vmbilicū, & grauitas sit in vteris, & tormen, velut fortis insit. Et curata secundam breuiter encit putrefactam, & sana euadit. Si ex partu vterus vlceratus fuerit, rosarum floribus curato. Sed & acerbis infusis colluatur. Si verò os eius vlceratū fuerit ac infamatum.

Cursecūda remanet.

Cum partus minor non exit.

Cū secundam non exit.

Cum post partū vterus vlceratur.

De Morbis Muliebribus.

217

A matum, myrrham, & adipem asnerinum, & cerā albam, & thū, pilis leporinis si vent. e enatis misceto, & simul trita in laaa apponito. Si ex partu vteri fuerint inflammari, febris debilis corpus tenet, & caligo adest. Ex ventre vero nunquā deficit calor, & tunc, & coras dolet, & venter unus fortiter intumescit, & alius turbatur. Secellus autem est malus & solidus, & calor vehemens corrumpit, & cibum auersatur, & dolor iuxta fūciput est, & ventris stomachus non potest trahere cibos ac potas, & cōco pite nequit & nisi curentur statim, plurima moriuntur. Venter autē est in causa. Sam dicit igitur Medela folia tenerissima, in crassiore tritici recentis farina cocta, leui quæ tepida sorbeat. Dato & aquam in illam, & vinum aquosum. Et pectinem cataplasmaris frigefacti storis integito. Cibum autem quū minimū edat, & venter sistatur, & capat curetur. præcordiis verò & vterorū loco, cataplasmata adhibeto. Quam doluerit sedem, aut aliud quid, iuniperi baccas, aut apij, vter v semen terito, ac bibendum lato. Si ex partu d oleat, resinam terebinthinam, & mel, & vinū tepidū, sorbenda dato. Et si inflammari fuerint vteri, inde sedantur. Si verò non doleat vterorum locum, amigiala, amaras tritas, & olea folia tenera, & anisum, & irionem, & origanum, & nitrum. Hec misceto terito & vterorū cū llyna e formato. Si verò inflammari fuerint, & dolor habuerit, rosarum folia, cina nomū & cassiam simul terito, & netopo affuso, plantulas ac pastillos drachmales formato, easque in ollam nouam si hilem igne candentem mittito, circumlocatæque in aliere ac vestibus contexta in vteros suscito. Hoc dolores sedit. Si verò ex partu vteri doluerint, calor debilis habet. Venter venter imus intus igitur ardet, & ad coxas licet ali quando intumescit, & dolor habet in vtero venter, & laterum molitudinem. Et secellus bishoi sunt, & graueolentes, & si non sistatur venter, de repente moritur. Quum igitur sic habuerint venter frige facere oportet, cauendo ne horrescat. Bibat autem si non sistatur, aquam de crassiore tritici farina in ipsa macerata, & pauis farinam oleat. Sorbeat autem mali punici vini siccorum aqua dilutam, farina lentium inspersa. Et hoc coquito, misce lentem, & cuminum, & salem, & oleū, & acerrum, atque hanc sorbitionem frigidam exhibeto. Lentisculam item acidam dato, & vinum vinosum pramiū in super

Medela

Quum secundas post partum de litat.

Medela vterorum inflammatorum.

Quum post partum vteri doleat.

Medela.

K

super

super forbédum. Ab aliis autē cibis abstinere oportet donec febris solvatur. Si verò visum fuerit, etiā lauetur. Si verò debilis fuerit, potentā bibēdā dato. Et si imbecillior sit, ex aqua frigida. Cibum autē exhibeto leuem, qui nō euacuet, vbi calor remiserit. Morbus hic acutus est & lethalis. Si inflāmati fuerint puerperæ vteri, venter ardet, & magnus fit: & ad præcordia suffocatio habet. Quum sic habuerit, muscum marinum quē super pisces inuicunt, pro cataplasmate adhibeto. Vt: ūm in mortario misceto ac tundito, crudā ordeaceā farinam, & cinerē sarmenariū, & lini semen tostum, & hec oleo, & aceto subigito, & velut cyceonē crassum facito, deinde coqueto donec velut farinæ subactæ massa fiat, atq; ita quā calidissima imposito: & si opus fuerit, etiā incidere facito. Si puerperæ inflāmati fuerint vteri, intumescunt, & vbi puerperij purgamenta intus manserint, occultè distenduntur: distenduntur autem vbi cōdensati fuerint à frigore. His si quidem perfrigerentur, calefacere conducit. Si verò inflāmati fuerint, & frigus discesserit, medicamentum subditiuū facere quod inflāmati aduersatur, & simul lauare, ac fouere, & pharmaca adhibere, quæ ego describam, & vaporem in os ac nares attrahere. Si verò suffocet, lentes in aceto, & sale, & origano multo coquere, & attractionem facere. Et mercuriale edat, & in succo eius tenentem farinā sorbeat: & quā celeritrimè ac prius quā dolor corripiat, pharmaca dato quæ vterorum dolores sedant: & cibos per aluum fecedētes alimant. & si vter sit inflāmat, clystere adhibito quā citissimè subluatur. Si vteri pituita fuerint impleri, stans in vteris sunt, & menses procedūt pauciores, albi pituitosi. Quandoq; etiā sanguis tenuis sincerus, pelliculis plenus. Quibusdam etiā conturbatur, & ter in mense comparer: & praefumiditate cum viro cōmisceri non vult, neq; libidine ad hoc faciendum concitatur, & tenuis sit. Dolet autem imum ventrem, & lumbos & inguinā, & si mordeat id quod effluit, & exulceret osculi vteri circumferentiam summā, fluxionem dixerunt fore pronuntiatio. Et si nō multa fuerit fluxio, lentius decoctum cum veratro exhibeto ad vomendum. Deinde in nares infundito: & pharmacum deorsum purgans bibendum dato. A cibis autem acrobis prohibeatur. Si verò grauentur, & frigeat, & torpedo habeat, lac præbeto, & vinum odorat

Quum inflammantur. Medela.

Quæ puerperæ leuē inflammantur. Medela.

Quæ strangulatio tollatur.

Quæ vteri pituita impletur.

proflumij longi signa

Medela vterorum.

odoratum. Bibat autē ieiuna hypericū, apij semen, saluiam, in vino odorato aquoso, & vteros medicamento ex vini ferce colluat, & si vicerati fuerint, interpositus dicus duobus aut tribus, pharmaco ex gravo candido eluat, & postea cum acerbis lauet. myrti ac lauri decocto, & medicamento ex flore argenti illuat. Morbus autem est grauis & paucæ effugunt.

Si verò acetabula putida plena fuerint, menses hinc pauciores, & si in ventre habuerit, corrumpit vbi ferus fortior factus fuerit. Non enim corroboratur, sed delinuit. Cognouit autem hunc. Humida sit, & quod defluit mucosum & viscosum velut à ventre defertur, & non mordet, & in menses postquam sanguine purgari desierit, per duos aut tres dies, muci ex vteris prodeunt, & horror tenet, & calor non acutus, verum non deficit. Hanc succo grossorum colluito, à Medela.

quibus omnis aqua purgatur, & hoc iterū atq; iterum. Postquam autem purgata fuerit, de cætero acerbis vtatur. Apponat autē mollia, à quibus pituita purgatur, & foueat vteros medicamento ex lauro, & colluat pharmaco ex aceto, & aromatis. Sicutum faciat, postquam menses cessa intus, & vterò à cibis & balneis abstinere oportet. Coeat autem cum viro, & cibos ac viuum parçè sumat, & calide degat, & tegumenta cruribus circūdet, & oleo illuat. Si aqua intercus in vteris nascatur, menses pauciores & prauis sunt, & ante tempus deficiunt, & imus venter intumescit, & mamma solida, molles sunt, & lac malum. Et putat se in ventre habere, & Aqua intercus vteri.

Certus cognosces quod aqua intercus est. Sed & in vterorum osculo significationem de se præbet. Ad tactum enim gracile & humidum apparet, & rigor ac febris corrumpit. Quanto verò magis tempus processerit, tanto magis dolor habet imum ventrem, & lumbos, & laterum mollitudinem, ac inguinā. Hic morbus ex abortu sit. Sed & ex aliis causis, & quum menses fuerint occultati. Hanc multa calida lauare oportet, & tepesfactoria adhibere si lolot haluerit. Postquam autem sedatus fuerit, pharmacum infra per inguina bibendum dare oportet, & vteros medicamento ex bubulo stercore fouere. Deinde id quod ex cantharide paratur apponere, & biduum aut triduum intermittere. Et si robur affuerit, ne tepo colligere, & si venter mollis fiat, & febres cessent, & menses secundum rationem prodeant cum viro dormiat, & K 2 ir

Cum acerbis colluitur. Pituita plena sunt.

Aqua intercus vteri.

Medela huiusmodi.

Hippocratis Liber I.

in medicamentis subditius perseveret, & interposita die crethmi corticem bibat, & prœonia grana nigra quinque, & sambuci fructum in vino ieiuna. Et mercurialem quàm plurimam edat, & alijum crudû ac coctû, & mollibus ad somnum utatur, & multa portione, & aliis mollibus, & obsoniis marinis potius quàm carnibus, & si peperit, sana euadit.

Hy drops
vulvæ.

Medela.

Si hydrops in utero fiat, menses pauciores sunt ac deteriores, & per longius tempus, & pauciores quàm oportet, aut paulo plures, & venter intumescit, & locus supra pectus, & tibi, & lumbi. Vbi verò multum temporis processerit, & in ventre habuerit, corrumpit ac eicit, & aqua cum ipso fetu effunditur, & mulier plerumque moritur. Sanguis autem corrumpitur, & aquosus redditur. Huic lac bibendum datur, & pepulum album potandum, donec fetus moveri poterit. Quin & ante hoc ut plurimum fetus corrumpitur, & per abortum eicitur, & uteri sanguine & aqua manant. Hæc autem patitur nihilo magis ex labore, quàm aliter. Cognoscere verò poteris quòd hydrops est, ex digiti tactu. Deprehendes enim ostium ipsorum gracile & plenum humiditate. Si verò fetus in ipsa non circa initia, sed iam bimestris corrumpitur ac suffocatur, tunc & venter imus intumescit, & ad contactum dolet, velut ulcere præsentem, & febris magna ipsam ac dentium fremitus corrumpit, & dolor acutus & vehemens pudenda, & imum ventrem, & lumbos, & laterum mollitudinem, & coxas. Quum sic habuerit, calida ipsam lauat, & si dolor habuerit, repectoria adhibeto, experimento facto de eo quod maxime admittat, & pharmacum deorsum purgans bibendum dato. intermissione verò facta per tempus quantum tibi satis esse videbitur, & colluto, & foveo, & cyclaminum melle subactum, ac linteum ex-ceptum, ad os uterorum apponito. Et cupressi ramenta in aqua madefacta, eodem modo apponito. Verum hæc brevior tempore, & per longius temporis intervallum, quàm magis mordent & lancinant. Et specillum stanneum paratum immittito, & digitum eodem modo. Portiones quoque bibendas dato, quascunq; maxime libenter admisit, & cum viro dormiat, maxime opportuno tempore præsentem. Si enim genituram coeperit, & prægnans facta fuerit, ac pepererit, subpurgantur, & ea quæ prius in ipsa fuerunt, vna cum ipsis puerperij

De Morbis Muliebribus.

259

Aperi purgamentis subeuntia. Atque sic maxime sana fieri poterit. Si mulier aqua intercute laboravit, splene ipsius magno & aquoso eistente sit autem splen aquosus a hac affectione, quum febris habuerit, & non dimiserit hominem, & sitis ipsum corripuerit fortis, & biberit, ac non reuomerit. Nam quod in vesicam penetrat, per urinam eicitur. Reliquum verò splen caput, abstrahens à ventre ad seipsum, ut qui rarus est & spongiformis, & secundum ventrem situs. Et si his sic habentibus non exudari, neque alius laxetur, ab hoc splen artollitur, & hoc magis si aqua fuerit potus, & si quis ipsum contingat, mollis est velut mollissima pluma siue lana: quandoque verò etiam renititur. Eleuatus autem & impletus, distribuit per venas corpori, & maxime in omentum, & locos circa ventrem, & crura. Altera enim pars ad alteram delegat in corpore, ubi singulis plus quàm oportet effuxerit, & continere non potuerit. Succedit autem ex hoc semper hydrops, ubi splen ad se ipsum trahere consueuerit, quum natura rarus sit ac mollis. Quibusdâ verò hoc morbi principium sit sine febre, si calor quidam in ventre coëxiterit, velut pituita in ipsum collapsa, & si homo sitina non continuerit, neque vesica, neque venter, urinam & sterces iusto modo excolant: neque commoda diata homo utatur. Si verò hydropica fuerit, prodeunt menses multi derepente quâdoque verò pauci. Et sunt aliquando velut aqua à carnibus, sicut si quis cruentas carnes abluisset, aliquando vero paulo spissiores, & non coëgantur, & anhelatio ipsam corripit priusquam menses prodeunt, & dolor in splene, & magis si qui dulces ederit, & venter attritus non agnus sit. Et ubi plura quàm solita est ederit, dolet ventrem, & lumbos aliàs atque aliàs dolor vexat, & febris ipsam paulatim corripit, postquam autem depurgata fuerit, melius sibi habere videtur superiorum respectu, postea ad idem relabatur, & si curretur velut conuenit, sana euadet. Sin minus, & fluxus coparet, & per omne tempus semper fluat paulatim velut serosa sanies, & ampliore curatione opus habet. Si verò fluxus non succedat, sed uteri à prioribus menses non laxarint: tunc & venter ipsi magnus erit, & gravitas intus erit, velut in ventre habenti, & velut puer in ventre ipsius moveri videbitur, nimirum dum uteri aqua pleni sunt, & aqua mouetur. Alii enim atque aliàs fluctuat in ipsis aqua, velut in ventre pars

Causa hy
drops in
femina.

Lienis na-
tura.

Hydropi-
des mulier
quæ pariat-
tur.

Signa hu-
ius mali

Hippocratis Liber I.

infra umbilicum ad cotactum dolet, & clavicula, & thorax, D
& facies, & oculi attenuantur, & mammae attolluntur. Qui-
buldam vero & venter, & crura aqua impleantur. Quibusdā
autem alterum horum, si quidē ambo impleta fuerint, nul-
la spes est de hominis vita. Si verō etiam alterum horum,
modica spes est i curetur, & non valde fuerit attenuata. Dū
ritas est autem hic morbus. It sunt omnia magis las que
non pepererunt, sunt autem sepe etiam his que pepererūt.
Periculosa verō sunt velut dictū est, & plerumq; acuta & ma-
gna, & intellectu difficilia, eo quod mulieres participāt mor-
bos, & aliquando neq; ipsæ sciunt quod agrotant, priusquam
morbo experiantur à mētibz, & seniores factæ fuerint. Tūc
autem & necessitas, & tēpus, ipsas morborū causam docet.
& quandoque non cognoscentibus ex quo morbo agrotent,
morbū incurabiles fiunt, antequam doceatur rectē medicus
ab agrotante ex quo morbo agrotet. Veretur enim narra-
re, etiam si sciant, & præ impetitia ac ignorantia, turpe sibi
esse putant. Sed & medici simul peccāt non ex acie caus-
am morbi percontante, sed velut viriles morbos sanātes.
& multū non iam ab huiusmodi affectionibus corruptas.
Quare si itum causam ex acie interrogare oportet. Multum
enim differunt thebrium morborum ac virilium curatio.
Si vteri fuerint vlcera, sanguis & pus purgatur, & fœ-
tor grauis oboritur, & dolor acutus corrumpit lumbos, & in-
guina, & in imum ventrem, & dolor sursum procedit ad la-
terum mollitudinem, & ad costas, & ad scapulas. Ali-
quando etiam ad claviculas peruenit, & mordetur, & caput
vehementer dolet, & delirat. Progressū verō temporis
rota intumescit, & debilitas ipsam corrumpit, & animi deli-
quiunt, & febris tenuis, & perfrigeratio. Intumescunt autem
maxime crura. Morbus autem corrumpit ex abortu, si qua cor-
ruptio perfrigeratio in utero non fuerit expurgata, & co-
lor tunc corpus reat. Corripit etiam ex fluxibus, & si in
ipsa acia fuerit, & lishosa mordeant. Si in hoc modo ha-
beant item mei loris, ubi quidem dolores habuerint, multa
calida lauato & repectoria adlabeto qua parte fuerit do-
lor. & si qui lem superne fuerint dolores, & mulier fortis
est totam fomerit ito, & pharmacum deorsum purgat, & libe-
dam dato, & ubi tempus anni fuerit, serum coctum insuper
bibend

Languen-
tis & medi-
ci error.

Vterorum
vleceratorū
signa

Morbi
causā.

Medela.

De Morbis Muliebribus.

265

Abibendum præbeto, per dies quinque, si id facere poterit. Si
verō non fuerit seram, lac animu n eo, utro, & per dies tres
aut quatuor bibendum dato. Ios la tis iote per an aqua Quæ res-
ipsum reherito, & cum cibus eam discarnous & uis te- ciant.
tis recentibus, & voluerit in i betas, cucurbita. Id per-
autem à salis & acris, & marinis omnias. Fra cum his
porcum, & bubalis ac capris. Edat autē i mes. Si v- an
m deliqua teneant, & non valida sit, & perfrigeretur, sibi
tionem accipiat. Sunt autē quidam qui his caput dolentibus Quid capi
lac bibendum præbēt, quia caput dolent. Alij aquam, quia ris dolorem
animo linquantur. Ego verō vice versā caput dolentē & sedet.
mente percellantur, aquam commodi puto. Quam autem
B mordetur, & acia sunt que pungunt, lac his lenitatem in-
ducit. Vbi verō tibi valida esse videbitur, vteros colluto, pri-
mum medicamento ex vini fece postea interpolitis diebus
tribus aut quatuor, eo quod cum brassicæ decocto tepido pa-
ratur. Et rursus intermissis diebus tribus eo quod cum bu-
tyro paratur eluto. Et si ubi hæc feceris sanescant vteri, eo
quod e im malicorio paratur colluto. Super vlcera verō ar-
genti fœcem, & gallam, & myrrham, & thus, & ipina Aegy-
ptiæ fructū, & cesanthen tyliestrem, & chrysocollā, & squa-
mam aris, & loti rameta, & crocum, & alumen Aegypti in
combustum ilhito. Horum singulorū vna equalis sit por-
tio. Alumen verō & gallam, & crocam, vna omnium portio
ne sumito. Hac omnia trita ac permixta in vino albo dulci
C diluto, deinde coquito donec mellis crassitudo fiat, & dato
ut cum hoc pharmaco bis in die vlcera inungat, ubi aqua te-
pida prius lauit. Coquantur autem in aqua, & hedera, & sal-
uia. Et ubi tibi hæc facienti melius habere visa fuerit, lac ca-
prinum coctum præ bibendum vna die dato. Postea verō lac
bubulam præbeto eodē modo velut in prius, ut lac
autem potum, per cibos quā maxime crallefacto, & ut in
ventre habeat facito sana enim fiet. Plerumque verō ex hoc
morbo euadunt, & steriles fiunt. Seniores autem nō val-
de quid horum accidit, postea verō bibenda sunt pharmaca,
hni semen torrefactum, & sesamum, & vrtice seinē, & pro-
næ radix amara, hæc in vino nigro odorato trita bii at. Si rorū vlc-
vteri vlcera fuerint, & sanguis, & pus, & serosa sanies fuerit: ratorum
putrescentibus enim vteris, morbus ab ipsis fit, & venter
K 4 imus

Signa ver-
rorū vlc-
ratorum

Hippocratis Liber I.

Morbi cau-
sa.
Medela.

imus eleuatur, & attenuatur, & ad contactum dolet, velut
vulnere praesente. Et febris ac fremitus ipsam occupat, & do-
lor acutus ac vehemens inuadat pudenda, & pubem, & imum
ventrem, & lateris mollitudinem, & lumbos. Morbus au-
tem maxime coarctat ex parte, in qua in ipsis diuulsi inco-
putuerit. Itemque ex abortu, & aliis sua sponte. In his si in-
cideris, aqua multa calida lauato, & qua parte dolor habue-
rit, tepidiora adhibeto & spongia ex aqua calida expres-
sa, & colluito acerbis & acerbis vitatis. mollioribus vero
ammixtis, prout tibi tempestiuum esse videbitur, & lini se-
men ac sanibuci fructum tundito, & ammixto melle phar-
macum facito, atque hoc vitto. calida vero aqua lauato. Et
acceptam spongia, aut mollem lanam, in aqua calida tingi-
to, & pudenda ac vlcera expurgato. Deinde in vino merato,
rursus spongia aut lanam tingens, eodem modo vitto. Et
postea pharmino hoc inunge, quoties tibi tempestiuum esse
visum fuerit. Postea relina & adipe sullo mixtis simul illi
uito saepe interdum ac noctu. postea vero lini semen torreto,
tundito, ac cribrato, & pepalum album in potentia tundito ac
cribrato, & caseum caprinum affato, & foetides ac sanguinolenti
deradito, & pinguitudine eius, & potentia pollinem ammi-
ceto. Sit autem vna pharmaci mensura, & casei, & poten-
tia. Hae bibenda dato mane ieiunans, in vino austero dilu-
to. Ad vespem autem misceto, & crassum cyceonem pra-
bero, & quicquid muliercula maxime libenter admiserit bi-
bendum dato. Et donec quidem sanguis multus fluxerit, &
dolores acuti habuerint, & modico tempore intermiserint,
haec facito. Postquam autem vlcus minus fuerit, & dolo-
res debiles apprehenderint, & per longius tempus, pharma-
ca bibenda dato à quibus purgetur deorsum magis quam
sursum, & intermisso tempore quantum opportunum esse vi-
sum fuerit, lenibus fomentis foueto, muliere in alto colloca-
ta, prout tempestiuum esse videbitur. Haec si fecerit, sana
euadet. Morbus autem est lenior & lethalis, & paucæ ipsi
cum valde effugunt. Si vero vehementer exulcerati fuerint, sanguis
vulnere & pus purgatur, & odor sit grauis. Et quum dolor appre-
henderit, velut à partus dolore sunt ea quæ circa fluxum co-
tingere solent. Et quum tempus affuerit, crura & pedes in-
tumescent. Et curant medici hunc morbum velut hydro-

De Morbis Muliebribus.

261

A pen, verum hic talis non est. Hanc si curandam acceperis,
primum calida lauato, & calefacto. Et acutus ac mollioribus
& acerbis, & aqua & vino colluito. Et pely, ipi & poly-
cnemon, ac mel nimis & cito, den, de lanam, melis tu gito,
& pudenda illinito. Et relina, ac mel, & per gito, ac lanam
illinito. Et bilendum doto, si mea lim aceti, inuulsi, & res-
ta, & butyran, & caseum caprinum, & potentia in emul-
bus. Bibat autem in vino ieiunans. Ad vespem vero phar-
minum mellis & fundito. Si donec quidem in gitis purgetur,
& dolo, es acuti ha, uent, & modico tempore intermisse-
rit, hoc facito. Quum autem ipsi minus proderit, & dolores
debiliores per longius tempus tenuerint, pharminum deor-
sum purgans libet dum dato, ac fundito. Haec si fecerit, sana
euadet. Solus autem spes non adest. Quicquid vlcera-
tiones in vteru sunt, ex alio, aut alia quadam causa, eas
omnes respectu ad totum corpus, si cito curare oportet, qua-
cunque citatone opus habere visum fuerit, & ex vteru, ac
corpore hominem curandam esse putaueris, huc ex ipsis vte-
ris. Cognosces autem an ab ipsis vteru sint, hoc modo. Quæ
enim vlceraiones ab ipsis vteru sunt, purgati ne exhibent
purulentam & compactam, quæ vero non ab ipsis, tenuem &
samosam. Quum igitur tenues sunt fluxiones, cum pharma-
co eas curare oportet & dare quod & sursum, & deorsum
purget. Primum autem sursum. Et si quid post pharmaci po-
tionem, fluxiones puriores sunt ac faciliores, intermissione
facta rursus eodem modo medicari oportet. Post pharmaci
verò potione, calidam victum praescribit, ex quo homo ipsa
quæm facitissima fiat. Id autem continget, si toti ipsius cor-
pori, per tertiam aut quartam diem, fomentum ad illius, &
à somitis statim vomitus feceris. post vomitus autem & fo-
mentum, hanc constituto ex illius, & aqua potu & panis
cibo, nullo vero obsequio, quum vino & cyceone. Nullo
item olerum. Quum vero vomitus in praeparatis, & aceti, & aceti
bus oleribus opus habes, quibus ipsi in multis etiam
cibus, & obsequio quo lenius, & volent. Et ut impleas ipsam
multo vino aquoso, & ut à fomentis ipsam laues multa ca-
lida. Atque hæc quidem curatio est huiusmodi fluxionum.
Melius tamen est ut vtrasque pharmaci cures, & vomitum
procureas, & sursum trahas. Darta vero sicca toria melior est,

Medicus
post dolo-

Causa vlc-
cerum.

Cognitio.

Nutritio
post potio-

Quæ vom-
itus

Hippocratis Liber I.

& illius. Ceterum vtero, hoc modo curare oportet. Pri-
Smegma. mum quidem fouere lambuci folius in aqua coctis. Deinde
 post fomētum sinegmate ex vini fece colluere. Et si quidem
 putredo in vlceribus fuerit, & quæ exeunt graueolētia, sine-
 gmate meraciorē. Si verò nihil tale, aquosiorē. post fecem
 autem, et aqua in qua cocta est myrtus & salvia. Postea vero
 cum vino colluere, meraco, albo, tepido. Quum autē mor-
 detur iam à collutionibus, tunc iam pura sunt vlcera. collu-
 re igitur oportet tece aquosiorē, & vino nigro. post vinū ve-
 rō, adipem suillum recentē liquato, & pinguedinem auferis
 si affuerit, in minus, aliam, maximē gallinaciam, aut ex vo-
 lucrum gente, si vero neq; hæc adsit, oleum vetus ex oliuis
 amittit, atque hoc tepido colluto post vinum, per alium
 clysterem in os vteri infuso. Et si fuerit vlceratum, linamen-
 ta ex mollitoris facta apponito. Et si hæc subdita ardorem
 induxerint, his ademptis mulierē aqua tepida lauare iube-
 totali quali colluebatur. Si verò ad hanc diu tam fluxiones
 non discedant, pauciores tamen fiant, & vehementer mor-
 deant, & ea quæ effluunt bilis fuerint ac sanguis, & non solum
 internas partes, sed etiam externas exulcerent, dextrā trans-
 mutare oportet, & totam humectare, quo fluxiones quæ
Medela. aquosissimæ fiant, & minime mordaces, balneis multis cali-
 dis, maza, oleribus coctis omnibus pinguibus piscibus car-
 tilagineis, cum cepis & coriandro, in muria dulci coctis: co-
 quantur autē pingui modo: carnibus coctis omnibus, exce-
Cibus. pra bubula & caprina: His enim percoctis cū anetho & fo-
 niculo, vino mellei coloris, fuluo, aquoso, vberiore lactis po-
 tu cum vino dulci. Reliqua verò de collutionibus iuxta re-
 larum modum facito. Atque hæc quidē est eiusmodi fluxio-
 num curatio. Quum verò purulenta & compacta exierint
 harum quidem totum corpus non mouere oportet. Verū
 colluere, & per collutiones totā curationem facere. Colluere
 autem oportet cū isdem infusis, quæ prius dicta sunt eodem
 modo. Conferibentur tamen etiam aliæ collutiones. Vlcē-
 rum curatio. Ceruinum adipem recentem ac viridem sub-
 dito. Omnia verò statim vino sirao siue sapa colluere o-
 portet. Optimum autē est cerussa, si vlcera fuerint, & oleo na-
 cissino. Cibis autem mollissimis utatur, non acerbis. Si ve-
 rō sordida fuerint, & proserpant, ac proximum locum mor-
 deant,

De Morbis Muliebribus

172

A deant, purgato, & nouam carnē producito, & carnem ad ci-
 catricem perducito, facile enim resoluuntur. Si verò mulier ex
 abortu accipiat, aut ex medicamentis subditis vteros exulce-
 retur. Qualia multa semper mulieres faciunt ac medicando
 excitant, & factus corruptus fuerit, & mulier non purgetur sed
 vteri inflammationi fuerint vehementi, & non solum purga-
 tionem emittere non poterint, nisi primū emittat tamē
 nem qui est in fetu. hæc si quidem curetur, & si non
 det, verū sterilis. Si verò puerperij purgatio non
 te eruperint, & vlcera sanata fuerint, etiam si non
 verò purgatio quidem ipsi fiat, vlcera autē non purgantur,
 periculum est ea putredine nola esse. Si verò purgatio proderit
 ipsi iam afflicte ac extenuate moritur. Quæ si purgata
 vteri valde fuerint exulcerati, fetu non secundum, & tam
 exeunte, eadē patientur quæ paritur ea quæ ex corruptione
 fetus vteros vlceratos habet. Et transmutationes ac fa-
 dem morbus habet, siue ex fetus corruptione: siue ex partu
 vteri fuerint vlcerati. & si puerperij purgamenta omnia pro-
 dierint, minus dolebit, nisi magna vlcera fuerint. Et si cure-
 tur, breui sanescit. Oportet autem curā cito adhibere, si vlcē-
 ra in vtero fuerint. Nam ut quæ in tenero loco sunt, cito au-
 gescunt, & breui putrescunt. Curare verò oportet vlcera, **Curatio.**
 velut etiam ea quæ in reliquo corpore sunt. In quæ morbus
 inflammationem accendit, & repurges, & repleas, & ad cicatricē
 perducas. Danda est autem aqua in potum, vinum minus me-
 cibos item paucos, ac minime multos, & libeto. Quæque
 abortus facti discedere non possunt, dum aut toti, aut partes
 fortium sunt maiores, aut minores & obliquis ac impetibus,
 tales siquidem secundum naturam sibi fuerint pharmaco ali-
 quo dato ex his quæ egredi referam expellere. Vbi multa cali-
 da prælaneris. Et si prodire volentes, non facile eruant, quum
 sit sint secundum naturam, talibus sternutatorum, & pro-
 uero. Apprehendito autem nasum, & os comprimito, ac sic
 sternuter, quo sternutatio quæ iam maximè efficitur. Ut nū-
 item concussionibus. Sic autem concussionem facito. Le-
 uato pedus verò & axillas ac manus, fascia aut molli
 lino ad lēstū alligato ac cingito, & crura incuruato, & mal-
 lorum ad lēstū alligato ac cingito, & crura incuruato, & mal-

Cum vtero
 partu vel
 abortu vlcē-
 rantur.

leolis apprehensam detineto. Quum autē sic disposueris, sar-
mentorū mollū fascē, aut aliquid huic simile parato, tantū
quantus sufficit, ut lectū nō negligat excipiendo ipsum, dum
in terrā proicitur, quo nō pedibus iuxta caput, terrā contin-
gat. Postea verō ipsam manibus lectū apprehendere iubeto, &
lectū ad caput sublimem habere, ut declius sit in pedes, ani-
maduersione habita ne prona sit homo ipsa. vbi vero hęc fa-
cta fuerint, & lect⁹ sublimis fuerit, retro sarmēta supposito
maximē autē dirigito, quo pedes terrā non contingant dum
lectus pronicitur, & ut sint intra sarmenta. Eleuent autē duo
viri ex utroq; pede hinc atq; illinc, quo in directū lectus ca-
dat, planē ac equaliter, & cōuulsiō ne fiat. Concitandum est
autē maximē vnā cū partus dolore. Et si quidē discedant, sta-
tim quiescendū. Sin minus, interstitio factō rursus cōcinto,
& in lecto gestatam attollito, ac agitato. Atque hęc quidē sic
facienda sunt, vbi rectē & secundū naturam discedant. Opor-
tet autem cerato liquido præilinare, quod in omnibus hu-
iusmodi circa vterū affectionibus optimū est, & malux aquā
assumere, & scitigraeci, aut potius prisanæ triticeæ succum.
Oportet autem vsq; ad inguinā, sedem & pudendum fouere,
& insidere, vbi partus dolores maximē infestant, & nihil
aliud mēte versare. eā verō quæ medicatur, oscula mollibus
aperire oportet, & leniter hoc facere. Vnihilicū verō vnā cū
fœtu attrahere. Quicumque verō duplicati cōplicatur, & in
osculo vterorū incumbunt, eos siue viui fuerint, siue mortui,
rursus retro, pertrusos vertere oportet, quo secundū naturā in
caput exeāt. Quum autē retrudere voles aut vertere, supine
ipsi reclinatæ molle quiddā sub coxas substernere oportet, &
sub lecti pedes, quo altiores sint hi à pedibus, semper aliquid
supponere. Sed & coxæ altiores capite sint, & ut nullū cervi-
cal sub capite sit prouidero. Quū verō retrusus fuerit fœtus
& hinc atq; illuc obuoluitur, ut secundum naturā constitua-
tur, & quicquid sub lecti pedes supposuisti ac lapides, & quic-
quid sub coxas subdidisti, subtrahito. Capiti verō puluina
subiicito. Atque talia hoc modo curato. Quicumque verō
fœtus viui, manū aut erus foras præmittunt, aut etiā ambo
eas oportet quā celerimē vbi exitum significarint, prædicto
modo intro retrudere, & in caput vertere, & ad viā reducere.
Et quicūq; fœtus cōplicatur, ad lateris mollitudinē, aut coxā
in par

Quum par-
tus nō rite
prodeunt,
quid agen-
dum.

Cum par-
tus viui
manū vel
eruse mut-
at, & cum
nec rursus,
quid agas.

A in partu collapsū, eos dirigere ac vertere oportet, & in aquam
calidā dendere fieri, donec mulier res collecta. Quicumq;
vero fœtus mortuus, aut erus, aut manū, & caput occidit, eos
optimū quidē fuerit, si id fieri possit, intro retrudere, & am-
bas has partes in caput vertere. Si vero hoc fieri non poterit,
verū intumesceat, secare hoc modo. Dissectū per scalpellū ca-
put, cū cōfortio instrumēto, vtne in rima tūc non cotun-
dit, & ossa per os, nō vellellā, aut etia forā intro, & etiā sta-
clauiculā immittam, prout habuerint extrahito, non multis
simul, sed paulatim exēptis, ac rursus ablati. Quū vero hęc
foras extraxeris, & in ipsiū humeris fueris, ambas manus in
articulis cū ipsiū humeris secato. Et vbi hęc extraxeris, si qui-
dem fieri poterit ut exeāt, etiā reliqua facile extrahito. Si ve-
rō nō obediāt, totū pectus vsq; ad ingulū findito. Verū caue-
to ne in ventrem feces, & aliquid de intestino denudes. Exit
enim vter, & intestina, & stercus. Si verō horū quid excidat,
maioris negotij iam res sit. Contundiro autē costas, & scapu-
lā contrahito. Et facile postea reliquam fœtus procedat mē-
tam vterē turridū habuerit. Si enim tale quid fuerit, melius
est vterē fœtus leniter perforare. Flapas enim tolli, & venter
exit, & sic facile prodibit. Si verō exciderit in mus, aut erus,
immortui fœtus, si quidē fieri poterit, ambas partes retrudi-
to, & fœtū rite dirigito. Hoc enim optimū fuerit. Si verō fie-
ri nō poterit ut hoc facias, quicquid sanē foris fuerit quātum
potes penitissime resecato, & reliquū profunditate intus ex-
plorata protrudito, & fœtū in caput vertito. Quū autē vertere
ac secare puerā voles, ungues de manibus tuis resecato. Scal-
pellū verō quo dissecas, incuruū potius sit quā rectū, & huius
caput occultato per indicē digitū eodēmq; interna explora-
to ac deducito, ita ut caueas ne vterū cōtingas. Ceterū mol-
e cōceptus hęc causa est. Quū multi mēses, modicū & morbo-
sum semen cōceperint, neq; cōceptus rectus sit, & venter ple-
nus est velut prægrātis. Nihil autē in vterē mouetur, neq; lac
in māmīs generatur. Mamme autē turgide sunt. Hęc igitur
ad duos annos, sepe etia tres, sic habet, & si quidem vna caro
sit, mulier perit. Neq; enim fieri potest ut si perstes maneat.
Si vero plures, erūnt ipsi per pudēdū sanguis canosus pluri-
mus, & si hoc moderate fiat, seruat. Sin minus, à fluxu cor-
rupta perit, & morbus quidē talis est. Iudicare verō oportet

Parnus quo ex plenitudine mole, & quod in vêtre nō mouetur. Nā mas p
et in vtero cimestris, femina quadrimestris motū habet. Postquā igitur
monetur. tur tēpore hoc prętergresso nō mouetur, nimirū hic morbus
 est, est autē hoc magis lignū. quod lac in māmīs nō generatur.
 id ē, igitur maxime quidē ne curato. Aut certē cū prędictione.
Curatio Et primū quidē totū corpus foueto. Deinde per sedē
mole. clysterē adhibeto, quo sanguis multus erūpat. Fortassis enim
 quod cōpactū est cōmoueris, id quod fortis esse putatur, muliere
 pharmino cōcalefacta. Sed & vterus colluito, quo sanguine
 educas. Sin minus, subdititiis vtatur fortissimē & bu-
 presti. Et diētā ceticū in vino bibat, sin minus, castoris tē-
 stena. Et retro cucurbitā ipsi ad laterē mollitudinē affligito,
 & plurimū sanguinē detrahitō. Atq; hoc maxime rerū ac vi-
 rium ipsarū cōiectura facta facito. Et hactenus quidē dictū
 est de morbis à puerperij purgamentis fiētibus. Sunt autē pe-
 ricula in ipsis nō parua. Acuti enim sunt, & cito trāsmutātur,
 & magis affliguntur primiparę, quā quę sunt partū ex-
 pertę. Prodeū autē puerperij purgamentā sanę mulieri suffi-
 cienter, primū selquiheminę mēsurā, aut paulo plura, postea
 adhuc pauciora iuxta hęc rationē, donec cessent. Prodeū au-
 tem velut sanguis à victima, si sana velut dixi, mulier fuerit,
 & sana futura est, & cito cōgelātur ac purgātur, & post partū
 plerūq; sanę mulieri cōtingit vt post puellę partū, in qua-
 draginta duobus diebus diuturnissima purgatio fiat, extra
 periculū autē est etiā si viginti quinque diebus purgetur, post
 masculi verō partū, purgatio diuturnior sit in triginta die-
 bus, extra periculū est etiā quę in viginti diebus cōtingit, &
 in his quę fetus corruerūt secūdū horū diērum rationē pur-
 gatio cōtingit, & in iunioribus quę corruerūt paucioribus
 diebus. In senioribus autē, pluribus. Ex dē verō sunt affectio-
 nes ex puerperij purgamentis, & ei quę corruerūt fetus, & ei
 quę peperit, si menstrū corruerit fetus, & quę corruerūt
 magis periclitātur. Corruptiones enim grauiorē sunt quā
 partus. Nō enim fieri potest vt citra violētā fetus corru-
 patur, aut pharmino, aut potu, aut cibo, aut subdititiis medica-
 mentis, aut aliqua alia re. Violētā verō malū est. In huiusmo-
 di enim periculū est ne vteri exulcerentur, aut inflāmentur.
Laetis pro- Hoc autē est periculofum. At verō lac quomodo fiat, dictū est
creatio. à mēi natura pueri in partu. Postquā autē pręgnans fuerit
 mulier.

A mulier, mēses nō valde prodeū, prater quā quibusdā pauci.
 Dulcissimū enim humor ex cibis ac potib; ad mārīa vertitur
 ac exurgit. Et necesse est etiā reliquū corp⁹ magis euacua-
 ri & minus sanguine plenū fieri. Atq; hoc ita cōtingit. Sunt
 autē quę natura sine lacte sunt, & quibus lac deficit ante tē-
 pus. Hęc verō natura solida sunt, & densa carnis, & ppter ea
 sufficiens humor nō penetrat à ventre in māmās, quā via sit
 densa. Ad mēses detrahendos. Elaterij potiones duas fu-
 mato, & adipē ouillū de rhombus, pari elato, & portione am-
 misceto, & non coterito, verū duas glādulas sic alteras tacto.
 Aut melichium ex tritico terito, & aqua luog. to, & duas
 glādulas formato, atq; hęc autē dies quę as anantur sunt ap-
 ponito. Si enim nō prodeū, rigores ac febres inducūt. Mol-
 htorā, à quibus aqua & arena purgatur, ducunt etiā mēses, si
 nō fuerint diuturni, & osculum molliunt. Nucis mmy, &
 rhacaminum, thus, absinthium, cyperum, singula aequalib⁹
 port. onibus sumito, narcissi verō solūm quatuor portiones,
 & puluillū stuparū dum pestiatur crudū hōi ammisceto, &
 hęc cū aqua origani cocti terito, ac glādū formato & subdi-
 to. Aut cyclaminū magnitudinali, & aris florē magnitu-
 dine fabarū terito, & cum melie glādē formato, ac apponito.
 Aut jalegiū, myrrhā, thus, fel suis ac bouis, cum melle subdi-
 gito, & glādē efformato. Si mēses non prodeū, adipem
 anseris, & netopum, ac resinā permixta ac lana excepta appo-
 nito. Medicamentū subdititum, purgatorij molliorū,
C Caricam percoctā & expressam leuissime terito, & in lana
 subito cū rosaceo vnguetō. Aut acris braxicę & ruxę, vtra-
 usq; dimidium terit, & ac vtrorū eodē modo. Purgatorij Me-
 dullam anseris aut cerni magnitudine fabarū affuso vnguetō
 rosaceo & lacte muliebri terito velut pharminū teri solet, &
 cum hoc ē vteri illinito. Aliud subdititum molle. Medul-
 lam anseris magnitudine nucis, cerā magnitudine fabarū re-
 sinę lētiscinę aut terebinthinę magnitudine fabarū. Hęc cum
 rosaceo vnguento ad lentum ignē liquefacito, & velut cera-
 tum efficitō, deinde ex hoc tepido os vteri illinito, & pesti-
 nem irrigato. Aliud purgatorium. Farinā recentē, myrrhę
 obol. iij. croci tantundē, castorij obolum, hęc tria cum vn-
 guento irino apponat. Aut vtriusq; semen, & melle succum,
 ac anseris adipē simul permixta subdat. Aliud subdititum
 purgato

Cur quę-
dā lac non
habet aut
ab eo defe-
cit
Menstrum
prouocat
no.

Diversa de
hac re me-
dicamenta.

Hippocratis Liber I.

purgatorium, si melle non cōpareant. Syracē & organū ter-
nito, & permutatis a lipem anserinum affundito ac apponito.

Aliud jnd vteros expurgat, ac sanguinē euacuat. Abio-
thy radicem triti, melle ac adipe anserino ammixtis appo-
nito. Aliud purgatorium. De buprestis caput & pedes, & alas
tollito, & reliquū ipsius terito, ac ficus internā partē ammi-
sceto. Sit aut pinguedinis ficus portio dupla. Hoc vteros in-
flat. Hoc etiā dīperatis optimū est. Aut mercurialis folia tri-
ta subdito. Locutenū siliosam purgationem ducit. Sed & ar-
temisiā sicut velut mercurialis, & melius purgat. Veratrū
quoq, ingratū cum aqua tritū, velut aqua i carnibus ducit. Sed
& abimen teresimā sicut cyperū ab intus, aristolochiā,
cuminū, sicut mel. Hæc oīa simul terito ac apponito. Et ve-
raturū cū vino dulci, & farina lolij ac tritici, melle subacta
in lana subducit. Subditicia si catapota nō purgant. Mer-
curialis myrrham, violam albam, cepam, acerrimā, & melan-
thium ac in vasa sicut permixta apponito. Subditicia
acri sanguine licentia. Cāthartidas quinque, demptis pedi-
bus ac capitis, & myrrhā ac thus simul misceto, & mel adde-
ro. Deinde in oleū rosaceam aut Aegyptium tinctū per diē
subdat, & vbi mordet, tollat, & rursum in lac muliebre ac vi-
guirum Aegypti tingat, & hoc per noctē apponat, & aqua
odorata perlat & tritū subdat. Conducent & buprestis, si
quidem purgat sine alijs & per lib. ac capite. Si vero ma-
gnas ferit, non cōmiserit eadē quæ cāthartidibus, sed solā su-
mito ac similiter apponito. Si verò molliore opus habuerit
ad buprestim vinum & cuminū Aethiopicū immisceto, vā
item passam & pollinem seles ac anisi, & vinū seruefacito,
eūq, affuso reliquū terito. Pastillos drachmales efformato
eūq, apponito myrrha ac thus ammixtis. facito autē eodē
modo velut cū cāthartidibus. Aut melanthium ex tritico,
tritum ac melle subactū apponito. Aut hoc ipsum melanthiū
cum melle tritum velut glandem effacito, circum pennam
autem obducto. Subditium efficax. Succum mandragoræ
& cucurbitæ sylvestris, cū lacte muliebris apponito. Aut fecē
siccā ex vino veteri albo vrito, & vino extinguito ac subdito.

Cucurbitā item sylvestrē, mercuriale, nitrum & irionem.
Citius detrahāt & madragoræ radix, cāthartis, serpyllū, lau-
ri fructus, vnguentum irinum, laurinum. Tithymali succū
perma

De Morbis Muliebribus.

285

A permisceto ac agitato, & detracto visco, erui magnitudine
exhibeto. Optimū est & glidē subditiciā ex e, facite. Si vero
amplius i roderit, vino soluat. Aut as vitu dī subdito, &
teritā lana excipito ac apponito. Medicamentū ad cōceptū. Concepto
cedræ accretabulū, adipis bubuli drachmij, simul terito, & ta-
lorū figurā efformato, quas ieiuna apponat, & di apponit
habet per diem ieiunet. Apponat autē in mane & vespere,
post mētes post eā verò lauetur, & cū viro dormiat. Aut
melanthium contūdito, & in linteū illigato, & adipe anserino
addito, subdendū dato. Aliud ad cōceptū. Quo cures mulie-
rem vt in ventrē cōcipiat, urinā sumito veterem, & ferri re-
crementum tantū, vt in fragmenta resoluerē possis, postea
mulierē in sella collocato, & corpore & capite velato, pelui-
que ad pedes supposito, signata recti cōmiserit fragmenta tria
per vna vice intro. Sit autē verus hanc vna cū i mensu-
ra, & cum his triginta tomatis ipsam loaret. De, autem fo-
mentū adhibes, caput lauto, ita vt donec sita & erit tactus
lapides illos recte ac tritū in vna extinguas & fomētum
rursus calc facias. Postea vero caput lauto i linteū, polio &
vincis folijs quā plurimis in aqua coctis. Hæc autē facito ad
diē septē. Ter verò per singula hæc fomēta suffito, antequā
laues. A balneo verò oleo laurino inungatur, post cenā autē,
vbi cepas melle tinctas comedit, & aquā mulsam tepidā qua
tuor hemiarū mensura bibit, & paululū continuit, vomat.
& supina reclinata, rutā habeat auribus & narib, indrā. Et
panem fermentatum sexta chemicis parte, in iusculū volu-
cris confri gat, habeat autē hoc iusculum apij chemā, & sic
assumat, & rursus tantundem in corna dato. Et hoc per diē se-
ptem facito; postea verò veteri per diē septem clysterē adhi-
bero. Sit autem infusum clysteris, resin i drachmij, mellis a-
cer, abulum, olei platæentium tantundem, furfurum recen-
tium succus, spuma niri, oua tenuia. Sit autem infusum he-
minū qcto, & ex his tres facit pitana. Oblique verò clyste-
rem adhibeto, & parum lauto. Apponat etiā glandes septē
in diē, & detineat donec fuerint liquefactæ. Sint autē ex thu-
re a itro galbano, melle cocto. Cibovē eodē vtatur. Suffi-
to autē alij albi pilos, & lupi sterus. De his plurimū pru-
nis inice, psāmque circumlocat ac cōteat suffito, cauendo
ne cōburas. Si verò mulier parere nequeat quæ prius pepe-
rit.

Hippocratis Liber I.

rit, nitrum & resinā, & myrrhā, & cuminum Aethiopicū, & pinguentum simul terat, & apponat. Aut pulegiū sicū in luteo subdat. Bibat autē pulegium ubi dormire volet. Aliud ad conceptum Viſtus rationem mulieri cōſtituere oportet, quæ prægnans fieri cupit, & ad edendum ac bibendum exhibere ipſi, quæ libet̃er admittit. Viro autem mulieris reliqua dato, præter allū, & cepā, & legumina freſa cocta, & filphij ſuccum, & quæ inſtant. Ab his ſane abſtineat. Medicamētum quod ſimiliter inſunditur ſi nō concipiat. Lac mulieris maſculum ſcientis, grana mali punici recēſis terito ac ſuccuna exprimito, & teſtudinis marinae parē inter anum & pudendum cōburito ac terito, & hæc in pudēdum muliebri inſundito. Aliud quod ſimiliter inſunditur nō cōcipiēti. Lac & reſinam, & mali punici dulcis ſuccum, Hæc omnia melle ammixto inſundito. Aliud ad cōceptum. Bulbi albi ſemē aut florem cum melle terito, & lanæ inuolutum per tridū ad vterum apponat. Quarta verō die, malū ſylueſtre latifolij terat lacte muliebri ammixto, & lanæ inuolutā apponat. deinde cum viro dormiat: præforbeat autē pulegium in farina coctum, & bibat pulegiū tenue in vino. Si vero huic nō obediat, conyzā odoratā cōtundat, & expreſſum ſuccū vino mixtum ieiuna bibat. Aliud. Aſparagi ſemen ſimiliter in vino bibat. Aliud. Secundā mulieris, & vermium carniū capitata, & alume Aegyptium, cum adipe anſerino diluito, & in lana ad os vteri apponat. Aliud. Aeruginē, florem æris, vterūque oboli dimidij pondere, thuris maſculi, aluminis ſciſſi, fructus vitis ſylueſtris, gallæ, myrrhæ, malicorij, roſinæ, poliſi ſingulorum obolum in melle tritum, per triduū bis in die apponat. Si vero forſiſis acris fuerit, auferis adipem ac nitrum toſtum ammiſceto. Vinū autem exhibeto, fortitudinē in ipſo vitans. Aliud ad conceptum. Vermem carniū qui caudam habet accipito, & de ipſo tres aut quatuor partes ſumito: & origanum tenuem ſimul cum roſaceo vnguento terito, & hoc ad vteri os apponat. Aliud. Portulacā cum adipe anſerino, & myrrhā, & porri ſemine, & felle bubulo terito, & lanæ inuoluta ad os vteri apponito. Si menſes quidem ſiant muli, nō cōcipit autem, ſolis æris obolos duos, & aluminis ſciſſi tantundem, cum melle terito, & lana excipito. Illiget autem mulier lauā in luteū cum ſilo, & ſibi ipſi ſubdat.

Qui conce-
ptum pare-
tur

Conceptus
reparatur.

De Morbis Muliebribus.

266

A dat, ita ut ſilum extra promineat. Deinde quum probē purgata fuerit & trahat, & vino odorato myrris ſolus inieſtus ſerueſceto proluat, & virum accedat. Subſtitutiū ad cōceptum. Mel myrrham, myricæ fructum, reſinam liquidam, adipem anſerinum, omnia ſimul trita lanæ inuoluta apponat. Aliud, quod vterum valde aperire poteſt, quum cōcluſus eſt, & cōcipere non poteſt, & ad aquam expurgandam. Accipe aneli, uſam parū, & leuileum, & cuminum, & cyperum, & cucurbitam ſylueſtrē, & nitrum rubrum, & ſal Aegyptium, & anchiſam magnā. Hæc omnia trita per luteū in ſaturnum excernito, & acceptū mel ad lentum ignē coquito. Poſtquā verō eſſerit, cerā ac reſinā ammiſceto. Deinde etiam aliis omnibus ammixtis oleum aſfundo. ac ab igne tollito, & tepida lanæ cōuoluta inuoluta vtero apponito, donec purgata fuerit. Aliud. Si mulierem cōcipere velis, ad purgatoria quibus vitatur, etiā virū accedere oportet. Et baccas lauri nigras decem, thuris pugillos tres, & cumini modicum, cum melle trita in lanam ſuccidam inuoluat, & ſemel in die ſubdat, & ſemel auferat, ad quatuor dies, & uſdem diebus à cibo abſtineat. Conceptum impediens. Si verō concipere non oportet, miſſos magnitudinē fabæ aqua diluito, ac bibendū dato, & per annum ut ita dicam, non concipiet. Partum accelerans agere parienti. Lauri radicem deſatam, aut lauri baccas dimidij acetabuli menſura in aqua calefacta bibēdas dato. Aliud. Partum accelerans. Diſtanni obolos duos tritos in aqua calida bibat, aut abrotoni drachmā, & lauri baccas, & aciſum, in vini dulcis veteris cyatho terito, & aquæ cyatho aſſuſo bibendum dato. Hoc bonum eſt ſi ante partus dolores fuerit datum. Aut diſtanni obolū, myrrhæ obolū, aniſi obolos duos, nitri obolum. Hæc cum vini dulcis cyatho vno terito, & aquæ calidæ cyathis duobus aſſuſa bibēdas dato. Deinde calida lactato. Aliud partum accelerans. Reſinā teribulinam, mel, oleū duplum horum, vinum odoratoſum quā ſuauiſſimū. Hæc mixta reſecta ſæpe ebibēdas dato. Oportet autem, & vteros ſedare, ſi fuerint inſanmati. Aliud.

(Cum meris ſylueſtris quicunq; albus fuerit ſemē cerā inſarcito, deinde lanæ rubræ inuolutum lambis alligato. Si verō prægnans multo tēpore cohibeatur, & parere nō poſſit, ſed diebus pluribus ex partu doloribus lahorēt: Sit autem

Cōceptum
impediens
Partum ac-
celerantia.

iunenis, in vigore, & multo sanguine referta, secare oportet. Venas in malleolis, & sanguinis detrahere, vitium respectu habito, & postea calida lauri corticibus incoctis lauto. Vitiis autem semen, & dictamnium creticum, verumque parti portione, in

Quæ puerperis
p. 2 a 1 ar
sunt.

vino albo aut aqua bibendum dato. Subditivum autem medicamentum facio galbano, & bacis lauri, & oleo rosaceo, in lana involutus ac subditis. Aliud. Filicis quercinae radicem tritam in vino bibendam dato, & adiantum tritum in oleo dilutum illinendum, & in vino meraco bibendum dato. Aliud, quod puerperis erit puerperij purgamenta melius purgat. Testudinis marine hepar viride adhuc vivens, in lacte muliebri terito, & cum vnguento iriwo ac vino subigito, & apponito. Aut mercurialem tritam in lana apponito, Aut artemisiâ tritam similiter in lana subdito. Aut mercurialis & cucumeris sylvestris parum terito, & vino ac melle subactum apponito.

Purgatorium puerperij purgamentorum ex partu. Triticæ trimestris fractum ac fresum, dimidie chenice mensura, in aque heminis quatuor coquito. Quum autem efferverit ter aut quater, sorbendum dato. Aliud. Sambuci folia in aqua coquito, & aquam bibendam dato. Edat autem & brassicas coctas, & porrum, & feniculum, & anethum, & polypos, & locustas pisciculas. Aut rhois folia & erysimum ex vino, aut polentæ pollinem bibendum dato. Aut misy duorum obolorum pondere tritum ac vino subactum apponito. Purgatorium mensum & puerperij purgamentorum. Ducit etiam aquam & alia. Radicis struthij ruti triti quantum tribus digitis apprehendi potest, melle subactum apponito. Nascitur autem in Andro in litoribus. Aliud similiter purgans. Erysimum in aqua coquito, & ubi ebullit oleum affundito, ac bibendum dato. Commodum est etiam succum pro somno adhibere per suffragium, & cibis mollioribus uti.

Aliud quod puerperij purgamenta purgat. Erysimum placide terito, & cortice diffuso. Quum autem purum feceris, leuter terito, & aquam adfussatam, salis m. q. ac oleum amixtum, & ubi polentam insperseris coquito, ac sorbendum dato.

Aliud. Si non descenderit purgatio, aut puerperij purgamenta non prodierint. Cucumeris sylvestris internam partem, tritum obolorum pondere sume, & artemisiâ herbam, & thus oboli pondere, & hæc trita, & melle amixta, lana involuta, ad venter os appone. Et hoc semper noctu ac interdum per dies quinque

A quinque facito. Aut vitis pampinos aut folia vitidis terito, & melle amixto lana excipito, & eodem modo subdito. Aut captesis fructum & thus simul trita, decoctumque ac melle diluta, & lana excepta apponat. Aut asoroni dioscoridi, & cucumeris sylvestris medallæ obolum, & thus cum melle terito, & in lana involuta apponito. Aut elaterij obolum, & myrica, cum melle terito, & hæc excepta apponat. Aut captesis tritam, & cucumeris sylvestris internam partem, & thus, melle amixto, in lana subdat. Purgatorium ex partu non purgetur. Trifolium in vino bibendum duo idem etiam apponitur melle, & erumpere facit, & totum elicit. Purgatorium uti oportet, quum pueri mortui su guis in hoc male. Et Cucurbita sylvestrem tritam cum melle delingat, aut apponat. Ad omnia puerperij purgamenta si non profecerint Erysimum coquito cum polenta, & oleo arcto, & ioco fruent for, ear & cioris molissimis utatur. Aut sciamoniam cum lacte muliebri tritam, ac lana excepta apponito. Aut radicem dulcem melle, & rosaceo aut Aegypcio vnguento subactam, in lana subdat. Aut tari nam lotam similiter apponat. Bibat autem crethmum & seselis, & ruta, & filiphij semen, at ut de singulis obolos duos simul teras, & in vino meraco, si non febricitant, præbeas. Subditivum quod secundam reliquam elicit. Ex sambuci foliorum decocto prius fomentum adhibere, & id quod ex cantharide suffragio apponito. Hoc & ea quæ debilia sunt sanant. Si verò lancinet ac mordeat, statim tollito, & lanam rosaceo tinctam subdat. Potiones quæ secundam educere possunt, & menses detrahere, itemque fixum enectum. Cantharidas quinque, alis & erubus ac capite avulsis, & tribulum ad mare natum cum radice ac folijs tritum conche mensura, & euanthemum ac seminis apij tantundem, & sepiæ ova quindecim, in vino dulci temperato bibenda dato. Et ubi dolor habuerit in aqua calida desideat, & aquam mulsam aquosam bibat, & vinum dulce. Alia. Ranunculi foliorum ac floris tritum, stateris Aeginæ pondus, in vino dulci bibat. Si verò dolor habuerit, cicor album & vias passas, in aqua coquito, per trigerato, ac bibendum dato. & ubi vena in illicium vexarit, in aqua tepida desideat. Aliud quod enit secundam. Cucumeris sylvestris succum in mazam consperitum apponat, ubi prius ad biduum ieiunavit. Hoc nullum aliud præstantius

Puerperis
purgatio
ducenta.

Secundam
quæ edu-

Hippocratis Liber I.

Fecunditas inueneris. Fecunditatis experimentū. Caput alij integrum deraſum appone, & vide an per os oleat. Aliud experimentū.

Netopon modicū lana inuolutū apponito, ac videto an per os oleat. Alia ſubdititia. **Scorpij** marini ſel, lana exceptū & in vmbra ſiccātū appone. Aut **pulegiū** ſiccātū & tritum ac melle ſubactū, in lana apponito. Aut florē aris cū melle linteo illeatū ſubdito. Aut **cucumeris** ſylueſtris ſemen, & reſtam cōbuſtā cū vino ſubigito, & leporinis pilis ac lana excepta ſubdito. Aliud ſubdititiū. **Alumen** Aegyptiū lana inuolutum apponito. Aut **cātharidas** tritas vinūq; ſubactas ſubdito. Aut **artemiſiā** herbā vino ſubactā apponito. Aut **melanchium** cū vino tritū in lana ſubdito. Aut **bulbion** ex tritico tritum & vino ſubactū apponito. Aut vini veteris albi ſaſcē comburito, & vino albo extinguito, teritōq; ac in linteo apponito. Aut **galbanū**, & **netopon**, & **myſy** cū roſaceo vnguento in linteo ſubdito. Aliud. **Elaterij** portiones duas, & fauum cum vino in linteo apponito. Aut **butyrū** & **alumen** melle ſubacta ſimiliter. Aut **ſcammonia** ſuccū & adipē cum maza miſceto, & vino imbuta in linteo apponito. Portiones quæ poſſunt ſecundā in vtero detentā educere. **Colocynthis** ſylueſtris internā partē cum lacte muliebris tritā, in linteo apponit. Ad idē. **Silphium** magnitudine fabæ in vino bibendū dato. Aliud quod ſectū expellit. Mulierē ſub alis apprehenſam fortiter cōcutito. In potu verō dato, viticis folia in vino.

Quæ ſectū expellant.

Aut diſtānum creticū oboli pondere in aqua terito ac exhibeto. Aut conyza graucolēris manus plenā mēſurā cū porri ſucco diluito, & netopū chemæ plenā mēſurā addito, atque hæc trita in vino bibēda dato. Aut tardā pinguiſſimā cū vino dulci coquito, trium cyathorū mēſura vini affuſa, & galbani obolos tres & myrrhā adūcito, & vbi cocta crāſſa facta fuerint, tepida bibenda dato. Aut porri ſuccū, & myrrhā, & vinū dulce ſimul exhibeto. Aut portulacæ ſemen terito, & in vino albo veteri dato. Aut populi nigra cretica grana nouē in vino trita bibat. Aut ranunculi herbar foliorum ac foris triti, drachmæ ægineæ pondus, in vino dulci bibat. Si verō adhuc ſecunda intus detineatur, Senectæ anguiū obolū in vino terito, ac bibendū dato. Aut apij radicē, & myrti baccas coquat, & per dies quatuor bibat. Aut cuminū Aethiopiciū, & caſtorij obolum, & cātharidis parū hæc in vino bibēda dato. Aut ſcniculi

De Morbis Muliebribus.

268

Aniculi radicē, & in vino & oleo ac melle ſerueſactā bibat. Si ſecunda nō prodierit, conyzam tritā in lana ſubdito. Melius autē eſt vt bibat. Aut conyza quātum manus capit, & porri ſuccum, & netopū chemæ mēſura miſceat, & hæc in vino bibat. Aliud quod ſecundā euicit. **Holocotidis** dulcis radicē, eſt autē velut bulbū, & parua velut oliua. Hæc in vino terito, ac bibendū dato. Et ſiquidē parua fuerit, duas dato. Si vero maior, vi. a ſufficiat. Ammiſceto vitæ cæci mēſura cum inuolūto Aethiopiciū, & ſefeli maſiliēſe. Aut ſilphij libyæ ſemē ſic cum chonicis dimidia mēſura, in vini hemiſis tribus coquat, & ad dimidias redigat, & de loco lauat. Aliud. Viticis ſemen, & ſefeli, pari portione ſumit cū myrrhā teritā, & cū

aqua bibēda dato. Alia ſecundas expellētia. Viticis albæ reſcis acetabulum, in vino albo odorato tritū bibendū dato. Aliud. Caſtorij aut ſagapeni obolū, bituminis drach. j. myrti drach. ij. Hæc omnia terito, & in vino dulci ac olei hemina dimidia obolos duos ieiunā bibēdos dato. Et calida probe lauato. Aliud ſimiliter habens. Herinaccos marinos tres totos ſcilicet tritos in vino odorato bibendos dato. Aliud.

Mentæ ſaſculū paruum, & rutæ & coriandri, & cedri aut cupreſſi ſemē, in vino odorato bibēdum dato. Et de herinaccis ſi habuerit, plurimū ſorbeat. Poſtea verō ſimiliter calida lauato. Aliud. Antuſa, cedri baccas, ſemen apij, cuminum Aethiopiciū, ſefeli, ſingularū dimidiū acetabulū teritur tritum, ex vino albo bibendū dato. Aliud. Diſtāni ſaſculū,

& lauci ſeminis drach. ij. & melanthij tantundē, reuenter terito & in vino albo bibenda exhibeto, & multa calida lauato. Dato autē iuxta corporis robur. Aliud. Calbaſi oliuæ magnitudine, in oleo cedrino tritum apponat. Hoc corrūpere & euicere morātes ſecundas poteſt. Aliud ſecundā expulſorium quod vteris inſunditur. Quum ſecunda à frigore mortificata cōputruerit, vbi ventus frigidus fuerit crocum leuiter tritum drachmæ pondere, cū adipe anfermo inſundito, & ad plurimum tēpus ſinito. Potus ad idē probe cōſerens. Conyza ſuaue olentē, & mel, & reſinā terito, inq; vino odorato, aut in ſyrinara portione moderate purgāte bibenda dato, & calida lauato. Aliud ſimilis potus ad puerū & mala intus exiſtentia. Aeruginē tritā cum melle, & ſyrinara portione, bibendā dato. Aliud ſubdititiū, ad euiciendū ſectum immortuū. Aeris

Hippocratis Liber I.

ramenta in molle linteū indita, ad os vteri apponito, & pro-
fueris. Aliud. Testi recentē, & adipē anterū terat ac appo-
nat. Aliud. Nitrū cū reliqua coctū, & in glandē eiformatum,
gallinaceo adipe tractū appone. Aliud. Charien appellatur
herba, huius radice non maleo ade tēpore ad vmbilicū ap-
ponito. Aliud. Cucurbitā sylvestrē, & murum sterius, leuiter
trita apponito. Aliud quod alligatur. Remuā ē adipem
gallinaceum trita ac simul mixta, super vmbilicū ac ventrē
deliget. Aliud subditū. Hederē alba si mēt, & cedri ra-
menta terat, & glādes hinc factas sul dar. Aliud. Testudinis
marinæ cerebrū, & crocum Aegyptiā, & salē Aegyptiū teri-
to, misce to, glandes formato, ac subdito. Suffimentū expulso-
riū quod & si gumē ventris expellere potest. Salicis si lia
in igne posita sufflito, & mulierē circumlocatū finito donec
fumus in vterū intrauerit. Abortus sanatio. Quam mulier
abortum fecerit, & puer nō fuerit egressus, siue putrefactus
fuerit, & intumuerit, aut aliud quid eiusmodi passus fuerit.

Abortus,
sanatio.

Porri & apij succum per linteū expressum, de vtriusq. colligito,
& olei rosacei heminā, & adipis anterū quadra. tem
aducito, resinaq. obolos tres in oleo liquefacito, & vbi truh-
erē ad pedes altiorē feceris, in vteros infundito, ac decum-
bens ad plurimū tēpus cōtineat, deinde ad dies quatuor deside-
dere iubeto, & egreditur puer putrefactus. Sin minus salem
Aegyptium & cucurbitā sylvestrē viridē accipito, & melle
amixto trita edēda dato. Et postquam ederit, hinc & hinc
moneatur. Aliud. Salē Aegyptiū, & murum sterius, & cu-
cubitam sylvestrē sumito, & mellis semicocchi quadra. tem
affundito, & res. drach. j. in mel inuicito, & cucurbitam ac
marium sterius, omnia probe cōterito, & in glādes efformato,
easq. ad vterū subdito, quā diu opportunū esse visum fue-
rit, Aliud expulsiuū, quod puerū enectum enicit. Helxinē in
vino rita bibendā dato. Aliud eiectionū, quod puerū huius
expellit. Veratri nigri radices tenues tritas, quāram tribus
digitis apprehendere potes, & myrrhā in quēdāne sale in
vino sul. i bibēda praebe. Aliud expulsiuū. Coriandri cum
radice, & netopū apponat, ac de vmbilet. Aliud quod infun-
ditur, & moriens fuerit puer, ut ipsū eniciat. Crocum teri-
to, & infernum adipē affundito, & excolata in vteros infun-
dito, & ad plurimū tēpus relinquito. Ad foetum immobilē
corrupendum

Partum
mortuū eie-
ctio.

De Morbis Muliebribus

169

A corrupendū ac expellendū. Aluminis scissi drach. j. myrrhaz Cum par-
tantundē, veratri nigri obolos tres, in vino nigro leuiter tri-
ta, in glandes afformito, & apponito donec palatū fuerit
exolutus. Collutiones vteros purgates, h. ex artu aut infam
matione fuerint exulcerati. Crocos hyeminos aqua a lusa
feruifacito, & excolato. Deinde oleo tepida adole mite, &
duas hemuias ad summū infunde. Quae ut collutiones
nō amphore quā in hac mēlura vteris infundatur. Malico-
rium itē & in hā charis in vi o nigro austere coquito, & ex-
colatum vnu infundito. Alia collutio. La cō vnu virū aque-
facito, & cū aqua infundito. Deinde de malicortia, myrrhā ac
cas, vncum odoratū, letes in vino coquito, & datū fin. vi ū
infundito. Alia. Butyrū, thus, resina, mel simul liquefacito,
& affuso vino, tepida infundito. Aut sambuci fructū in aqua
coquito, & excolata aqua, apiam myrrhā ac sum. thus, simul
in ipsa terito, & vinū odoratū pari aqua mētur. aduadito,
ex. larōq. per linteum, & tepesactū infundito. Alia. Prasi-
cam, & mercuriale, & lini semē, & linum virū leu. aqua co-
quito, excolato, ac infundito. Aut foliorū myrrī acetabulū,
myrrhā, anisum, mel resinā, vnguentū Aegyptiā, omnia teri-
to ac vnito, affalsuq. vnu albi odoratū, am. feminis duabus,
excolato tepesactū, infundito. Aut lauri fructū & puleg. um
in aqua coquito, & v. guentū rosaceū affundito & cū hoc te-
pido colluto. Aut anteris adipē resinae am. sceto, al usq.
ad hoc vino tepesactū infundito. Alia. Butyrū & oleum ce-
drinum, in modico melle tepesactū ac infundito. Aut mel,
butyrū, anisū odoratū, & lamum odor itē, muscū mariorū in-
mito, & in vino coquito, excolato, ac infundito. Aut apij se-
nien scelli, myrrhā, anisum, mel itē rom. in vino coquito, &
excolatū vnum infundito. Aut cedrū in vino coquito, & lara
vino colluto. Aut he ler i in aqua coquito, & aquam infun-
dito. Aut elaterij, aut enetri poriones duas in aqua coquito,
& duas hemuias ex hac tepidā infundito. Aut cucumeris syl-
uestris interioris magnitudinē digiti in duabus aqua hem-
uiis coquito, & melle ac oleo ad aquam affuso infundito. Aut
radicis thriptir potiones duas leuiter teritas, ac oleo ac
melle, in duabus aqua tepidā hemuiis dil. ito, ac infundito.
Aut veratri nigri poriones duas, vino dulci & non dilutis
infunde. Aut grana enidia sexaginta terito, & cū oleo
l. s. & aqua

Cum par-
tus nō mo-
ueretur
Louones
diuersa

Hippocratis Liber I.

& aqua affusa infundito. Collutio corroboras, si ulcera pura fuerint. Grosseos hybernos terito, & aquam affundito, & per tota die macerato, & oleo affuso colluito. Aut malicorium, & loti ramenta in vino nigro coquito, & infundito. Quia autem impura fuerint, & lordes deferuntur, facit vini vntu, & vino & aqua infundito. Aut malicorium, rhoem coriarium, myrti, & aqua rubi folia in vino nigro coquito ac infundito. Collutiones quae infunduntur ad vetera ulcera. Succo brassicae cocto collue. Et mercuriale similiter ac niterum rubrum modicum ammisce, & myrrhae acetabulum, thus, fesci, anisum, apij semen, aetopium, resina, mel, adipem asferinum, acetum albi, vnguentum albi Aegyptium, & omnia humiliter trita, & vini albi bene mens duabus diluta, tepida infunde. Aut mercuriale in aqua coque, & excola, & myrrhae acetabulum, thus, fesci, aetopium, singulorum partes portiones adde, & tepida infunde. Aut salinae & hypericum in aqua coquito, & cum aqua colluito. Aut sambuci fructum, & lauri baccas, & quis portionibus in vino coquito, & cum vino colluito. Aut pulegij aqua colluito. Aut adipem asferinum in resina liquefacto, & similiter oleum cedrinum modicum affundito, & cum melle liquefacto, ac tepida infundito. Aut argenti floribus in vino & melle ac cera liquato, & cyperum & iuncum odoratum, ac calamum (quae sanant etiam in vnguentum ammisceantur), & inde ac muscum in vino coquito & infundito. Aut apij semen, anisum, fesci, Myrrham, melanthium, in vino coquito ac infundito. Aut cedrum creticum in vino coquito ac infundito. Aut hederam creticam in aqua coquito ac infundito. Atque haec facienda sunt si vulnus habet & myrrham in aqua diluta infunde. Aut elaterij portiones duas cum aqua infunde. Aut colocynthidas sylvestres duas in vino aut in lacte cocto, quatuor heminatum mensura macerato, & excolato, aut infundito. Aut cucumeris sylvestris interioris, palmarum magnitudinis in aqua heminis quatuor coquito, & melle ac oleo affuso colluito. Aut radicis thapsiae duas portiones, in vino dulci dilutas, cum aqua hemini, duabus, tepida infundito. Aut veratri portiones duas in vini dulcis heminis duabus dilutas infunde. Aut thlaspios acetabulum melle ammixto in aqua heminis duabus diluit, & tepida vtere. Aut cucumeris sylvestris magnitudinis palmarum, & encori portiones duas in aqua heminis quinque coquito, & melle ac oleo affuso colluito.

De Morbis Muliebris.

270

Aluito. Aut grana cindia sexaginta in melle ac in oleo diluta, cum aqua infundito. Si ex parte superioris cocti piatur. Bibat vna passam nigram, & punice dulcis malicorium, & internum nucleum, & coagulum hirci. Hoc vino nigro diluta, & caseo caprino, ac polenta triticea inspersis, bibenda dato. Truticem autem modice torreto. Si vero ex parte sanguinis vntu, huic hepatis fistula sauciata est. Haec lac atini bibat, deinde de vacca nigra, ad quadraginta dies. Et sesamum tritum donec probe habeat. Bibat autem lac ieiuna. Si ex parte inferioris dolent, iuniperi fructum & apij radicem coquat, & ac in hac vntu habeat, & lactuce semen cum anserino adipe trito edat. Si vero ex parte vteri inflammari fuerint, solani succum infundito, aut betae, aut rhamni. Si ex parte crus ab utero claudum factum fuerit, & exurgere non poterit, seminem hyoscyami chemi mentura, in vino nigro ad triduum bibat. Si vero mente percellatur ipsa bibens, lactus asini periculum bibendum dato. Deinde pharmacum a quo pituita purgatur, ex sandaracha aut & cerato, & pilis leporis per triduum suffitus fiat. De inflammatione ex parte. Si ex parte vteri inflammari fuerint, solani succum intra pudenda infundito. Aut apij, aut rhamni, aut betae, aut cucurbitae succum expressum. Aut sambuci merullam ac tennerrimam partem de rasam, oblongam indito. Aut alantidum in aqua terito, & lana exceptum indito. Si vero lora vntu tollito. Aut caryleonis folia, & portum, in crasso oleo tritici farina coquito, & oleo ipsis affuso praebeto. Bilem ex vtero purgantia. Cucumeris sylvestris internam partem tritam ac melle subactam in glande efformato ac apponito. Pharmacum autem dante oportet, quod sursum ac deorsum purget, & calida lauare, & vntu vntu anisum, aut melanthium, aut colocynthidas, & si fuerint internam partem terito, & melle subactam apponito. Aut elaterij portiones quatuor, ammixto adipe asferino aut caprino, in elongior glande redactas apponito. Aut niterum, & cuminum, & allium, & sic omnia leuiter trita & melle subacta apponito. Calida vero lauet, & a balneo bibat. Aut thlaspi leuiter tritum & melle subactum apponito. Aut ficus veteris pinguitudine de rasam elaterij portiones duabus ammixtis, & melle subactum est elaterium, cum melle subigito ac apponito. Aut elaterij tres cyathos bibendos dato. Et anisum ac melle subactum diluta bibenda dato. Aut elaterij portiones quatuor, & melle subactum apponito.

Sanguinis
vntu.

Contravie
rotas m-
flammati
nem.

Diversa
medicis

Hippocratis Liber I.

Collutioes
variae.

Pituitosa
& biliosa
lausio.

pe ouillo ammixto apponat. Et hoc ablato aqua odorata la-
uet, quæ leniter adtrigat. Aut elaterij portiones tres cū ouil-
lo adipe, in glande circū pennā efformato, & vbi amouerit,
sufficienti aqua probè eluatur. Aut thlaspis portione cū melle
dato. Collutio si biliosa fuerit. Elaterij portiones duas
aqua dilue, & oleū narcissinū affunde, & cum tepido collue.
Aut colocynthides syluestres duas in lactis alūini cocti he-
minis quatuor macerato, & vnā excolato, ac oleū narcissinū
ammisceto, & infundito. Alia collutio biliosa & pituitosa.
Cucumeris syluestris internā partē palmū magnitudine, in
aqua potabilis heminis quatuor coque, & melle ac oleo an-
thino ammixto infundito. Alia pituita & bilē purgans. Gra-
na enidia sexaginta, melle ac oleo anthino ammixto, cū aqua
infundito. Aut cnestrū in aqua potabilis heminis quinque co-
quito, & duabus excolatis, mel & oleū anthinū cum narcissi-
no ammisceto, ac colluito. Collutiones purgatorie. C. rossi
hyberni vsti in aqua macerantur, & ad aquā excolatā oleum
ammiscetur, ac infunditur. Postea verò collutio fiat ex mali-
corio, galla, loti rametis. Hæc autē in vino nigro coquere o-
porter. Aut fece vini vsta vtere cū aqua. Et postea hæc infun-
dito, myrti folia & rhoem toriarum. Coquatur autē in vino
nigro odorato. Et postea lērisici folia, & hypericum, & saluā,
cum vino nigro odorato cocta infundito. Aut cum brassicæ
aqua, in qua mercurialis cocta sit, modico nitro adiecto, col-
luito. Aut elaterij portione, cū oleo narcissino aut anthino, &
pidam infundito. Si vero biliosa fuerit, colocynthidas duas
in lactis alūini cocti quatuor heminis macerato, & cū exco-
lato colluito. oleo narcissino aut anthino ammixto. Aut cu-
cumeris syluestris internā partē palmū magnitudine, in aqua
potabilis heminis quatuor coquito, & melle ac oleo anthino
addito, colluito. Hæc collutio pituitosa ac biliosa conducit.
Collutio pituitā trahēs. Granum enidium, & mēdiagora li-
quorē terito cum aqua. Nā purgatio multa & ois generis ex
hac collutione contingit. Aut allij caput integrū, nitrū, siccū
internam pingue partē, & quos portionibus trita ad gallæ ma-
gnitudinē efformato, ac apponito. Aut cumini folia cū vino
trita, in lana subdito. Aut radicē albā terito, & melle affo-
seruefactā in glandē redigito, ac apponito. Aut filiphij liquo-
rē cum siccis emollito, & glandē efformato. Bonū est & cucu-
meris

De Morbis Muliebris.

271

A meris syluestris semē similiter tritum ac præparatū. Aut fel
tauri, & nitrū rubrum, & neropis, ac cyclaminū florū quidē
gallæ magnitudinē, cyclamini verò ampliori portione, mel-
le ammixto mulier quæ curatur apponat. Aliud si Jititū.
Cyclamini caput purgatum aqua terito, & lana tenera exce-
ptū apponito. Aut myrrhā, salē, cuminū, fel tauri, cum melle
eodem modo. Aut grana enidia triginta, & indici pharmaci
oculorum, quod vocat piper grana tria, decorticato, & rotun-
di itē tria. Hæc autē terito, & vino veteri tepido diluta, instar
glidis circū volucris pennā efformato, & sic adhibeto. Aut ti-
thymali succum melle subactū. Aut scillæ radicē longitudine
digitorum sex, duobus digitis lana obuoluta subdito. Aut
ipsam scillā absq; radice terito, & similiter lana obuoluta ap-
ponito. Collutio si pituitosa fuerit mulier. Veratri portiones
duas in vini dulcis heminis duabus diluito, & mixta infun-
dito. Si purgatio ne opus habuerit, porrum coquere oportet,
aut sambuci fructum, anisum thus, myrrhā, vinum. Hæc om-
nia terito, & cū succo lorū colante. Aut brassicæ in aqua co-
quito, & in huius succo melle trale coquito, & nitri parū, &
excolatum infundito. Aut cnestrū portione in melle dilutā im-
mutito. Verū menses cōsiderare oportet, an biliosi sint, aut pi-
tuitosi. Ad hoc arenā sicā tenuē in solē subucito, & quū men-
ses prodierint, sanguinem superfundito, ac siccari finito. Et si
quidē biliosi fuerint, sanguis in arena siccatus viridis euadit.
Si vero pituitosi, velut mucus conspicitur. Si igitur pituitosi
fuerint, cnestrū portione cum aqua multā hemina infundito.
Purgatorium molle, aquā ducat & pelliculas, ac sanicem sub-
truentē. Decrahie & melle, nitū ductam trerint & victorin-
os molliet. Vnguetū in narcissinū, & cū melle, quod edicunt, myr-
rhā, albus, ablinthium, cyper, vnguetum rosaceū. Florū gu-
lorū pares portiones, narcissinū verò quatuor partes sumito,
& crudi lim puluillū cum ista depectinatur ammixto, o-
mnia terito, & glan le cū pennā efformato, & linteo tenui
circudato deligito, & in oleum album Aegyptiū tingito, ac
apponito, & per totā diem finito. Et vbi lauit & amouit, aqua
odorata perluat. Aliud purgatorium. Ducit aquā & pellicu-
las, & mucos, & sanicē subtruentē. Myrrhā, salē, cuminum, fel
tauri, melle subacta & linteo indita apponito, & totū diē in-
sita finito. Deinde vbi lauit & amouit, aqua odorata perluat.

Menstrum
cognitum.

Purgatio
ad mu-

Hippocratis Liber I.

Hippocratis Liber 1.
tur. Aliud. Salē, cuminum ſel tauri, melle ſubigito ac ſubdi-
to. Et ſulphuram ſicam ammiſceito ac apponito, Deinde vigne-
to roſaceo illinito. Aut graui cnicida decoctio portio-
nem p. uſorum tentos, ac in glande eſſormato. Aut alium ex
nitru ſubrū, & ſicū, paribus portionibus melle ammiſci ſuo-
denda dato. Et vbi amouent, cerat adipē apponat in vino li-
queſcitum. Aut piperis grana quā q. cum modico chetrio,
melle in lacte diſſilato, in lana vigneſto cineta apponat, ac
amoueat eodem modo. Aut pingu. ſima ſicus parte cura
terni portione, & nitri rubi ac mellis equali portione, eodem
modo. Aut ſel tauri, nitru rabiū, netopun, cyclaminū, pa-
ribus portionibus, eodē modo cum melle in glande eſſormato,
ſuo loco apponit. Et eo amoto

modo. Aut fel tauri, aut fel canis, aut fel felis, aut fel lupi, aut fel ursi, aut fel
 ribus portionibus, eodē modo cū melle in glāde efformato.
 Aut fel tauri oleo Aegyptio tinctum apponat. Et cu amoto
 rosaceum illinat. Aut cucumeris sylvestris lūgu internā par
 tem expro femine, cū lacte mulieris masculu al'itis, & myr
 rhā purā, & modicum melē vnguentum Aegyptiacū terito
 & apromito. Aut cucumeris sylvestris parte internā occato, &
 fuscifumacum rutilo, & alio tū melle feruefacto, & glādem
 oblonga efformato, at j. oleo albo tinctum subdito. Aut syl
 vestrē cucurbitā eodē modo. Aut elaterij porciones tres cum
 farto & massa terito, & glāde formato. Aliud similiter faciē
 dum, sed cum melle feruefacto, & glāde formato.

Grana cydia decorticata triū portionū mēsurā sequitur, melle affuso apponito. Deinde rosaceum illino. Quocumq; verò glandē subduat, eaz prius lanā in glandē insingere deinde luteum tenacē circumdare oportet, atq; oleo Aegyptio tinctam apponeret. Ducunt autem hęc maximē, & pelliculas auferunt, Subdititia purgatoria fortia, quę aquā ducere possunt, & mucos, & pelliculas, magis, quā prius a. Piperis grana quatuor maxima, aut etiā parua, in opus fuerit, ad elatū portionē ammixta terito, & multib; lacte infusillato, cū modico melle subigito. Atq; hęc in lanā mollē en cū pēnā usuali uito, & linteō circumdato apponito, vbi prius in oleo Aegyptio muretis. Mane it aut subdita per diē, & vbi amouerit, adipē cerui apponatur. Portiones, similiter purgatorie, quę secundas cicere possunt, & mēses detrahere, & fetum enedi educere, Cantharides quinq; alis & crabribus ac capite a. u. sif: & tribulūd mare natū cum radicibus ac folijs tritū cinchat menturā, & caustherm vni dē siue luteā inter. ā parēm. & i. mōis apizēt. itē, & sif. quā quindecim. in vno dū ci temp

Purgatio-
nes ducer-
(z.)

De Morbis Mulieribus.

272

[illegible]

Hippocratis Liber I.

cipere, ipsam & vteros purgato. Deinde ieiunare farinam edendi dato, & vinum meracum insuper bibendum, & natrum rubrum aut cuminum, & resinam, melle subigito, & in linteis subdito: & ubi aqua deflexerit, nigros subdititios talos ad emolliendum apponito, & cum viro concumbat. Si vero os oculum fuerit, etiam sic succum apponat, donec fuerit apertum, & statim aqua eluat. Ceterum accipietis stercus in vino dulci terat, & ieiuna bibat, & tunc viro condormiat. Aut ubi menses delicti, anferis aut vulpis stercus, in rosaceo vnguento terat, & pudendum illinat, ac condormiat. Si vlcera fuerint acris & inflammata, hac collutione vtere. Adipem anferis & resinam misce, & aqua tepida diluta rinfunde. Aut butyrum melle ammixtum liquefacito ac infunde. Aut bryoniam albam conchae testam parua deradito, & myrrham ac mel similiter. Hanc in vino nigro odorato diluto, ac tepidum infundito. Si vlcera aut pustulis plena fuerint summa labra, carnem bubulam sumito, & butyrum iue adipem anferinum, & anisum aut crocum, aut spodium cyprium. Hanc omnia terito, & carni oblita apponito.

Si vlcera fiant ac mordeant, Bubulam carnem adipe illinito, & carnem subdito. Et si sordida fuerint, eluito, & fomētum ex fic radice adhibeto. Et postea etiam de pinguedine in vino dulci bibat. Si in pudendis fiant vlcera, bubulum adipem illinito, & myrrum in vino coquito, & cum vino perluat. Aut oleum folia, & rubi, & mali punice, eodem modo. Sit autem vinum primum. Atque hanc quidem sic facienda sunt. Et per se arboris videlicet folia terito, & ad pudenda apponito. Aut Anethi & appij semen tritum illinito. Si feruido ac superficiario vlcere pudenda laboret, sic curare oportet. Carnem bubulam longitudine duorum palmorum paruorum, crassitudine vero ligni quod in foramen bipennis impuitur, pudendi videlicet virilis forma, usque ad vesperam apponat. Noctu vero auferat. Postera die autem rursus apponat usque ad meridiem, & bibat vinum dulce, melle ad vinum ammixto. Collutio si vlcerati fuerint vteri, & si vrinae stillicidium vexarit. Porrum, sambuci fructum, seseli, anisum, thus, myrrham, & vinum equa li m infusa ad horum succum. Hec mixta & seruat, & ita frige facito, & moderate colluto. Aut mel, butyrum, medullam, & ceram in minutum, ac illinito. Ad vlcera quae in pudendo sunt ac crassuntur. Polia oleum, & rubi, & hederam, & mali punice

Medela omnia quae in pudendis nascuntur.

De Morbis Muliebribus.

272

A dulcis terito, & vino veteri diluta, ne sit in lana pudenda apponito, & pro cataplasmate adhibeto. Quam autem dies venerit, detralata, & myrrum baccas in vino coquito, ac elianto. Aut anferis adipem, & reliqua huiusmodi ac infundito. Aut butyrum & oleum cedrum, modico melle ammixto infundito. Ad vlcera in vtero resiccanda. Argenti florem in vino terito ac infundito. Aut butyrum cum melle in furo. Aut hycerum in aliam, & myrrham & mel, vino diluta infundito. Post die vero vino magro tepido eluito. Aut lentis folia in aqua coquito, & cum hac postea colluto. Si vlcera fuerint os vteriorum, Butyrum, thus, myrrham resinam, medullam ceram infundito. Aut lentis in aqua coquito, & cum excolata aqua colluto. Quam vero

B aqua ex vteris fluxerit, & vlcera fuerint, & lancinarint, anferis adipem & ouum illinito. Aut ouillum aut suillum adipem, & lentem in vino coquito & hoc pari aqua temperatum infundito. Quae vero in pudendo sunt vlcera, cum hoc perfundito, & man- Fetus in nam thuris, rubum, pini corticem inspergito, & cum aqua nec in utero horum lauentur. Expulsi sunt si mortuus fuerit fetus. Galbanum olium magnitudine linteis inuolutum, ac oleo cedrino tinctum, ad os vteri apponat. Aliud. Calamum odoratum, & cucumeris sylvestris medullam, cum adipe anferino terito. Deliget autem umbilicum & pectinem, & de hoc modicum linteis infillatorem ad os vteri apponat. Et ab hoc paulatim extrahitur. Aliud. Rabi & cedri rameta contundito, & aqua affusa sub dio per noctem exponito, Deinde mane ad dolores partus exhibeto.

C Aliud. Silphij drachma, & porri succi acetabulum, cedri olei dimidiocyatho paruo ammixto, bibenda dato. Aliud. Tauri fel oboli unius aut semioboli potere, in vino terito ac exhibeto. Aut fermento oblitum, torrefactum deuorandum dato. Aliud. Cancerum fluuiatiles quinque, & rumicis ac rutae radices, & filigine de furno, omnia simul trita, & cum aqua multa vnta, sub dio per noctem exponat, & ieiunia ter bibat. Aliud. Cucumeris sylvestris medullam tritam, in cedrina pice linteis inuolutum, & cum filo ad pennam deligato, apponat autem intro, ita ut penne dura pars paululum foras promineat ex lana. Quam autem sanguis appareat amoueatur. Aliud. Veratrum magnum virgula longior huius sex digitorum lana obuoluta, extremitate vero ipsius pueri in aditus intro. Deinde quatinus maxima intro apponat, & ubi extrema pars eructata fuerit, amoueatur. Aliud.

M. Vera

Hippocratis Liber I I

Veratrum nigrum, & cantharidas, & conyzam in aqua teri-
to, & glandulam mollem sex digitorum longitudine efforma-
to, siccato, & ubi dura facta fuerit, lana inuoluta apponat. Si-
mam autē partē cedria illinat, sitq; ipsa nuda. Cūm verò san-
guis apparuerit, amoueatur. Aliud expulsiuū. Si scetus mor-
tuis aut syderatus intus fuerit, ranunculū & elaterij parum
in aceto meraco misceto ac bibendum dato. Aut brassicæ te-
ner coliculus, in summa parte netopo illinitus immittatur.

HIPPOCRATIS

COE DE MORBIS MULIEBRIBVS LIBER SE- CVNDVS, IANOCORNA- RIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

Diversi-
tus.

Lvxv s albus in senioribus mulieribus ma-
gis sit quā in iuniorib. Fluxus fulvus in v-
trifq; Fluxus ruber ex iunioribus. Et ruber
quidē fluxus sit in febre. Magis autem ex
abortu. sit & ex mensū interceptione, quā
obclusū de repente eruperint. Fit etiā ex par-
tu & febribus, & sanguis profuit valde multus, & grumi ex-
cidunt. Et dolor sit clauicularū ac cōdū. & corporis torpor,
& crurū perfrigeratio. Aliquando verò etiam natus effundit
ad dōtes, si amplior sanguis discesserit. & sudor multus dis-
funditur. Ad hęc & stomachi morsus fiunt, & perfrigeratio-
nes, & febris bilis merace ac pruriginosa: eadem die sepe
rigent, & rursus sudant, & aliquando à supernis locis contul-
siones ipsis fiunt, aliquādo ab infernis. & ad inguina dolores
acuti ac fortes trahunt, procedētes velut dolores partus. Quā-
doq; etiā vrinx stillicidiū adest, & os sicū est, & sitis premie-
& lingua aspera est: & digiti pedum magni cōtrahuntur, &
ad furas semper cū femore distenduntur. Et lūbi dolores ve-
xantur

De Morbis Muliebribus.

274

Axantur: & manus impotentes sūt. Quum autem huiusmodi
sunt, tunc etiā neruorū antrosum ac retrosum distensiones
fieri solent, à clauiculis iuxta iugulū, ad maxillas & linguā.
A talibus verò paulo post retrosum. à tē in ius iuxta spina
ad lūbos, atq; sic per violentiā pereunt, prædicere igitur opor-
tec fluxibus inchoantibus, & dāt i constituisse hoc modo. Ma-
ne quidem dndū est pharmaci ad fluxiones, ex his qui ego
describ. quocūq; maxime opus habere vis. fuerint. Vnde
autē & ter & quater, si multus sanguis discesserit. Duxta igitur
cōstitui, si quidē tunc febre fuerint, ex eis. Si vero fe-
bre itant ex sorbitionibus. Sunt autē ex sorbitionibus ha-
cōmodissime, paniciū, lenticiula, farina horni ac recētis triti.
cia, tra, alica cocta sorbilis, zea cocta. Ex potionibus verò
polentæ pollen in aqua, & ramenta à panibus derasa cōtusa.
Et polentæ recentes tenues in aqua madefactæ, quas etiā in-
sulas delingere prodest. Ex cibis verò panis exallatus in ci-
nere. Obsoniū autē sit leporis caro, & colūba, ac palumbis, &
cocta, & allata. Et hocdū caro allata, nullo assensio cōdi-
mento addito, sed vt in aceti salem inringant. Hepar item ca-
præ aut bouis in cinere assatum. Ovi tenue, aut ipsam luteū.
Caleus insulsus. Ex oleribus autē nullū gustent, neq; coctū,
neq; crūdū. Et à balneis abstineāt. Et manus ipsis deligato, ita
vt lana fordada ipsas circundes, & laqueū immittas supra cu-
bitos, & ad poplites, supra genua. Et cum cucurbitis, sub mā-
nas affixis, ipsas eleuato, modo ad dextrā, modo ad sinistram
partē trāslatis. Si verò spirandi difficultas oriat, ad cucur-
bitæ admotionē, cucurbitā amoueto, sanguinē autem ne de-
trahito. Verūm subditiis vere, quæ ego describ. & ad si-
stendum sanguinem in talibus sunt apta. Et si quidem ex fluxio-
nibus mulier euaserit, ubi multus sanguis discessit, & co-
lor est exalbidus, & facies eleuata, & sub oculis tumores ha-
xi, & crura turgida, & vterus humidus, & semper præter ra-
donē hians. Et quæ discedunt aquosa sunt, velut à crudis car-
nis succis. Talibus si robusti fuerint, vomitus eiere opor-
tet ieiunij, & post vomitus prandium exhabere. His cōducit
modicus cibus. Vinum nigrum meracius Illumes, aut frigi-
de lotio. Deambulationes. Semel in die cibū capere, omnis
refecatio. Si verò ad hęc non sedentur, neque cōstant vte-
ri neque à fluxionibus liberentur, respectu virium corporis
habito

Medela

Sorbitiones
Panones

Cibus

Hippocratis Liber I I.

Quoniam his
causis
Medela.

Morbi
causae
Medela

Qualis
fluor

habito si quidē robusti fuerit, veratrum dare oportet. Si verō
non obeat, caput purgare, facta autē purgatione, per diuina
reliqua curare eodem modo velut circa steriles. Considerare
oportet etiam naturas mulierum, & colores, & etates, &
tempora, & locos, & ventos. Alii enim frigidi, alii humidi
ac humidiores, alii calidi quidem, alii sicciiores autē & stabiles sunt.
Nam qui super albidus sunt, humidiores sunt ac humidiores.
Nigri vero, sicciiores & acerrimos ac adstrictiores. Qui ve-
ro vni colore referunt, medium quiddam inter utrumque habent.
Sic autē & in tractibus contingit. Iuacenculi enim humidiores
sunt, & multo sanguine pleni, referta. Anicula vero sic-
ciores, & modicum sanguinem habentes. Medie vero medium
quiddam inter utramque habent, ut quae nunc aequales existunt.
Oportet autē cum qui recte hac tractare volent, imperi mulierum
naturas discernere, & temporum occasionibus, & aetates,
& tempora, & locos, & ventos. Si fluxus in utero odoratus fue-
rit, sanguis multus fuit, & grumi coacti excidunt, & dolor
occupat lumbos, & laterum molliitudinem, ac immum ventrem,
durus est venter, & ad contactum dolet, & rigor ac febris acu-
ta corripit, & debilitas oboritur, & omnia praeter humeros
ac scapulas dolet, & calor inuadit, & rubescit, & venae durae
fiunt ac renitentes. Morbus hic maxime fit ex abortu. Fit &
quā menses multo tempore retenti repente eruperint. Hunc
vbi sic habuerit, grossum siccum coctum ac cribratum in lin-
teum alligato, ac apponito, & imo venter perfrigeratus imponi-
to, ca ne horreat. Postquā autē fluxus steterit, olea syluest-
ris folia in acerrimo aceto coquat, eoque pudenda perluat.
Bi uat autē vinacea, & rhoë rubrum in aceti acerrimi hemina
dimidia coquat, & eo pudenda perluat. Aut mora rubi rubra
siccata ac trita, cum farina recenti, pari portione mixta, ieu-
nere bibenda dato. Si verō fortius facere voles, duabus farinae
partibus ammixtis, bibendum dato. Et ne laetetur. Cibis au-
tem utatur siccis, & vino nigro vinoso. Si verō intumuerit
fluxus iam sedato, phai maci deorsum purgans bibendum da-
to, post pharmacum autē uteros grossorum decocto colluto, &
postea ierba infundito. Si vero his factis, humecta fuerit
sufficiens fiet, donec resiccat. Ruber fluxus fuit talis, qua-
lis sanguis victimae recens maceratur, & grumi pellucens.
Aliquando verō etiā fluxum rubrum emittit, & venter intus
attollitur.

De Morbis Muliebribus.

275

A attollitur, & attenuatur, & impotens fit, & indurascit, & ad con-
tactum dolet, velut vlcere praesente. & febris habet, & dentium
fremitus, & dolor ad ipsa pudenda, & pubem, & lateris mol-
litudinem, & lumbos, & testem, & ventrem, & pectus, & sca-
pulas irruit. Et alias omnes partes dolet, & impotentia ac pu-
sillanimitas occupat, & color mutatur. In principio quidem
morbi haec accipiunt, si vero hic omnia morā trahant, ad-
huc magis debilitatur, & manifestus est morbus, & causae par-
tes attollitur, & pedes intumescunt. Morbus hic ex partu ma-
xime corripit, si quid in ipsa dilaniatum non prodierit, sed in-
tus coeperit, & fetus exasperatus fuerit. Hanc si in princi-
pio contigerit, spogium humectum ipsi adhibeto quum fuerit do-
lor. Aut interuenue molle rasum, aqua frigida madefactum
ventri imponito, & aqua perfrindito, & lectum ad pedibus al-
torem facito, atque sic infirmo, & ad menses ciendos medi-
camentum quodcumque magis admiserit, bibendum prebeto.
Apij semen torreto, cuncto, ac cribrato, & erysimum simili-
ter, & peplyj semen cum polenta cribratum, & utriusque seminis si-
militer, & scabrem olea syluestris, & galla, & ruta, & origa-
num, & pulegium cum polenta cribrato ac misceto: polentā
verō crassam torreto, & triticam polentam comolito, & ca-
seum caprinum sordibus derasis, & de aliis quidem singulo-
rum aequales portiones misceto. Origani vero & ruta, & sca-
bia, & galle dimidium. Hanc ieiunare ante motum bibenda da-
to. Miscere vero etiā oportet ad usum, si acriora prodierint.
C & cyconem exhibere. Et de phai maco quidem pars una sit,
& casei una, & vina polenta. Ad vespertinam melle ammix-
to bibenda dato, & donec quidem principium morbi fuerit,
& sanguis multus prodierit, & modico tempore intermife-
rit, & dolores acuti tenuerint, haec facere oportet. Si verō san-
guis paucior fluxerit, & per breuius tempus ea quae deorsum
aut sursum ducunt bibenda dato, & postea, si non en-
tis foueto, prout semper oportunitatem vitum fuerit, & zeami
una cum cortice fractam, & grossos siccatos, rufos ac cribra-
tos, & olea folia similiter, singulorum pares portiones in ca-
taplasmate adhibeto, & lac bulbulum coctum, aut erudum bi-
bendum dato, respectu ad id quod recte habet factum, & pro-
ut opportuna esse visum fuerit, & videtur morbus hic de-
bilis ac lethalis esse, & paucis ex ipso eragunt. Quum mu-
lierae ac lethalis esse, & paucis ex ipso eragunt.

Profluui-
um
Medela

M 3

Medela.

hieri sanguis ab articulis laxerit, à partu aut à labore corru-
ptus, quidam putant ex medicis hoc fluxum esse. Est autem
aliud. Nam hoc quod ex articulis & ex humis, ac coenduc
aliud est, glutinolum est simul cum sanguine. Illud verò quod
ab utero & cauis venit, sanguis purus est. Hæc suffire o-
portet hoc modo, & si aliter fecerimus, aceto modico subi-
gito, uti & per totum vteros humiles, & sulphuris vini se-
misoboli ad zeas tritas amulsceto, & aceto subacta per no-
ctem linito. Mane verò multo igne accenso, obturamenta de
doliis olearii imposito, & sordes officinae fullonum, & ter-
pentis semine amulsceto. Mox autem nuleum ignem tollito,
& non vrito, sed maxime suffumigare facito. Oportet autem
sellam perforatam adesse, & mulierem vestibus corticem
indidere, ut ne quid præter spiret. In ignem verò medicamen-
tum cum aceto præparatum inspergito, itemque de semine
serpentis, sed & myrrha annuxata efficax est, ut suffita pudē-
dorum cruciationem sedet. Si verò satis habuerit, erysima
semen torrefactū terito, & in vino exhibeto. Fluxus fulvus
aut velut ex ovo vitioso multus & graueolens, & vteri in-
flammat. & dolor ex humis & inguinibus emergit, &
profectu multa sunt, & si non liberetur, celeriter tueria.
At etiam ut tempus accedat, quæ res sit putrefacta, quam ma-
xime id fieri potest. Riger enim, & velut à carnibus allatis
humor defluit, & cum his simul febres fortes ac rigores
sunt. Ex huiusmodi verò fluxibus multæ pereunt, pauca ef-
fugiant, & si quidem in principio accesseris, sic curare opor-
tet. Si sine febre fuerint ac robusta, veratrum ipsis dato, &
intermissis tribus aut quatuor diebus, phatmacum deor-
sum purgans exhibeto. Post purgationem verò sic dictata
esse, hinc re debes, quo fluxiones aquosæ sint ac tenues. Ma-
ne quidem cinnam, & pharmacum aliquod ex his quæ ego de-
scribam ad fluxum, et ibendum dato in vinum inspergunt.
Post phatmacum autem, alia dicta curato. Vteros verò
sic curato. Si quidem inflammati fuerint ac concludi, so-
menta adhibere oportet mollia, donec os vterorum molle
fiat. Post samenta, si quis qualibus opus habere visæ fuerint
collint, siue magis purgantibus, siue mollioribus. Post col-
lutiones, mollitiona apponito. Si verò non facile solubile sit
ostrulum, foueto & subditutis molito, quæ ego describam
donec

Curatio.

A donec aperta fuerit. Quod si ad huc fluxiones non sedentur,
caput purgato, & sic victus ratione constituto. Si quidem in e-
se re fuerit, aluminum lac bibat, & oleribus coctis hortensibus **Cibari**
ac sylvestribus utatur, excepto illis, porri, bisi, asca & rapha-
no longo. Ex marinis autem, rana leui, scorpio, cogio, im pedi-
ne, anguilla, passer, golio: coquere vero oportet chactis &
coriandro munda dulci ac pingui, uti & iobez, erco, van-
tur. Ex carnibus autem, maxime suilla, adeo agnata, aut ouil-
la, coctis potius quam asiat, & ipsarum iuleulis. Vano verò
albo mellei coloris, aut aquoso. Balneis autem non valde cali-
dis neque multis, excepto capite. Si verò ex hac dicta ab vtero **Nutritio**
ratione & inflammatione liberetur, humidi verò sint vteri, **mutatio.**
B pro balneis quidem, illinc pro fulvis autem, vinis nigris, & pro
aquosioribus in iacioribus & pro posita paribus, pro pif-
cibus carnibus assatis, & omnibus his siccatis, uti & sa-
nè in alui pro luis vtri ita collationibus autem, cinnabaz
abstineat, excepto vino & aqua. Sufficit autem fiet per adstrin-
gentia. Optimū autem esset si cōciperet. Si verò iuuenula fue-
rit, frequenter ieiuna vomat, & postea parum prandeat. Atque **Profluxio**
hæc harū fluxionum dicta est. Fluxus albus fuit velut alba **albu qua-**
alui vrina, & in facie sunt tumores albi, & partes ambæ sub **le**
oculis tumens, & hydropiformes ac non valde bona specie
prædicti sunt oculi, & splendor abest & lacrymosi sunt oculi
ac hebetes, & color corporis exalbidus ac pustulosus, & vter
immutabilis, & in maxilla pustula paulatim rubet, par-
tibus aquosa ac maligna, & in cruribus tumores laxi, & si res-
seris digito, notæ imprimuntur velut in fermeto, & os salua
impletur, & stomachi morsus percipitur, quod ieiunia fieri
aut etiam vomuerint velut acida aqua, & si ad accitue locū
procedat, anhelatio citius corrumpit, & si irregulari, & enim
perfrigeratio, & genitum impotetur & in ore vlcera feruida
ac superficialia, & vterus præter ratione aperitur, & ad oscu-
lum proci sit graui, veluti plumbi. Et dolores per femora
tenent, & in maxilla perfrigerantur, ab imo ventris in-
chorantia usque ad pedes, & plura torpent, & ingredi nō pos-
sunt. Tales difficile est à morbis liberare. Nā & a tate pueri
si sunt, & afflictiones cōsonescunt. Nisi casus aliquis sponta-
neus forte fortuna allapsus ipsas soluat. Has exaurire opor-
tet quum redundarint, per pharmaca quæ bile clauā nō pur-
gant.

Curatio

Hippocratis Liber I I.

Profinanzen
an den

Curatio.

Professur
und

Agdela.

20

Profundum
aliud

Medela

M 5

literis

Lac affi-
num pro
fero.

buerit. Si verò nō affuerit serum, lac asininū coquito, & exhi-
bero per quatuor dies. Ad vespērā verò eadē faciāt, nisi febris
noctu corripiat. Si verò natura fuerit lienosa, aut flatuosa, &
exanguis, neq; serum neq; lac bibat. Sed purgātib; infernē
purgato, & vbi tūc tempestiuū visum fuerit, vteros colluito,
primum quidem medicamēto ex vini fece, bis aut ter. Post
hoc scammonie succo. Affundito autē ad hūc, vinū dulce, he-
minæ Atticæ mensura, & olei nareisini maximē, quartā he-
minæ partē. Postridie verò cū vini hemina colluito, & mellis
quartā heminæ parte, & resinæ tertia mellis parte. Oleum
autē sit mellis æquale. Si verò ea quæ ab infusa collutione suc-
cedunt prodierint pituitosa, etiā rursus colluito, interpositis
iij. aut iij. diebus. postea gram enidiū duas portiones decorti-
cato, & ipsas infundito. Si verò nō affuerit enidiū granū, ra-
dicis thapliæ portione vñā infundito, & postea infusē colluito,
postquam autē purgata fuerint ea quæ secedūt ad has collu-
tiones, & si prodierit aliquid cruentum, velut ab ulcere, per
acerba postea colluito, & si post hac ipsa interrogata, dixerit
os vterorū durum esse, & dolorē habere, eodē modo eo quod
paratur cum butyro colluito donec vteri fuerint resiccati, &
sana esse videbitur. diebus verò inter collutiones inter me-
dis, sambuci fructū bibat, & leporis coagulū, & pepli corti-
cem, & vrticæ semē, & mali puisci dulcis corticem, ita vt de
singulis pares portiones terat, & polentā ac adiantū ammif-
ceat, & in vino nigro odorato ieiuna bibat. cibus autē vtatur
mollibus nō salis, neq; acris. Carnes autem præstāiores
sunt pisciū, aut volucriū, aut leporina, & lauetur calida non
multa. Si verò nō quiescat fluxus, sed relinquantur, & vteri hu-
mescāt, medicamentū ex malicorio suffuso, & postea vinū ac-
cedat & si in ventre cōceperit, sana euadit. At seniores à mor-
bo leuari non possunt, sed pereunt præ debilitate. Fluxus
alius. Fluit subluteum velut ex ouo, & viscosum, & venter
imius intumescit, ac durus fit, & si cōtingas dolere, & dentibus
stridet, & febris occupat, & dolor ad pubem, & ad pudēda, &
ad imū ventrē, & ad lūbos irruit, & animi deliquit, & anxio-
tates, & perfrigerationes, & sudor multus, & pulsus ad manū
accelerātes, debiles, deficientes, & statim pereunt. Si verò su-
perstes manserit, & color ipsi mutatur, & fit velut saurus aut
deperasis. cera, & si corpus digito prematur, mollescit, & nota velut in
massa

A massa farinæ tubasta fermento imprimuntur, & pedes intu-
mescunt ac crura. Hic autē morbus sit maximē, si in ipsis ali-
quid dilaniatū fuerit, aut intus cōpntuerit in primis. Senio-
res autē magis afficiuntur & huiusmodi non vultus, & non valde
leuis. Alius fluxus. Purgatur velut à carnibus asinis, humor,
& pudendū exulceratur, & ad quācūq; aliā corporis partē
destillat. Et rigor, & febris acuta: defla, magna, & multus hor-
ror corripit. Dolores autē quales in omnibus fluxibus. Hæc
tota intumescit, & infra vmbilicū, & cūris, & color fit
morbi arcuati. Talis autē fluxus ex hoc fit. Postquam sanguis
exhaustus, subbibulosus factus fuerit, & non fuerit purgatus.
Quī sic habuerit, pharmacū bibere oportet, si quidē totis
fuerit, ex veratro. Si verò debilis, radicē & clatū, & postea
riore tēpore lac caprinum. Aut pharmacū deo rursus purgans
dato, quod hūc & pituitā ducit. Vteros autē medicamēto cū
bralsica decocto parato colluito. Bibat autē saluā, hyperi-
cum, apij semē, singula in vino nigro austero. Ieiuna autem
hæc bibēda dato. Si vero vlcera tū fuerit pudendū, & ea bu-
tyro colluito. Deinde pharmacū bibendū dato, & vlcera bu-
tyro, resina, myrrha, flore argenti illuato. Perluantur autem
myrti ac saluæ ex aqua decocto repido. Cibus vtatur neque
sallis, neq; acris, vt ne mordax vrina fiat, & à marinis pro-
hibeatur, & carnibus bubulis, & ouillis ac porcinis. Aliis au-
tem carnibus vtatur coctis. Edat etiā panē, & vinū vetus odo-
ratum nigrū bibat. Si vero hæc fecerit, & sanari non fiat, totam
C foueto, & postridie pharmacū sursum purgans dato. Deinde
intermissione facta, rursus quod infra purget, & si quidē mā-
serit fluxus post pharmacā decoctū serum quod diē bibendū
præbeto. Vespēri verò sorbitionibus, & vinū dulci albo vtatur.
Si verò nō affuerit serum, lac asininū coctū per dies qua-
tuor bibat. Ad vespērā autem isdem vtatur. Postea per dies
quadraginta lac bubulū calidū bibat, & per diē bibat, vt
ita dicā. Optimum enim hoc est. Nā & purgatur & nutritur,
& fluxus obstituitur ab huiusmodi lacte. Vespēri verò cōnet
carnem volucris modicā assatā, & panem modicū subcineri-
tium. Bibatq; insuper vinū nigrū vetus vinosum quādiu lac
biberit, si multa prodierint, & acrimonia vexarit, & si his fi-
et in vtre cōceperit, sana fit. Quæcūq; verò seniores sunt,
in his morbus quādoq; reuertitur, & pereunt. Iuueculis autē

Profluuiū
aliud.

Cerauo

Nutrica-

Hippocratis Liber I I.

non est lethalis. Diuturna porro est saniosi fluxus curatio. D
fuit autē talis suberuetus, velut à carnibus allatis humor, &
mor det velut muria, & corrodit ac exulcerat pudenda, & ve
rus exulcerat circūcirca, & femora, & alix partes, & vbi su
per vestes distillarit, tinguntur, & agere elui possunt, & veter
atrollitur ac durus fit, & ad cōtactum dolet, & calor corripit.
& dolor ad pudenda, & sedē, & unum ventrē, & laterū molli
tudinē, & coxas, & lumbos iriunt, & impotētia adest, & col
lor mura, velut morbi arcuati. Si verò tēpus & morbus pro
ducatur, hæc omnia amplius corripunt, & caux partes attol
luntur, & pedes tumēt, & crura à lumbis. At hic morbus cor
ripit vbi quid de fetu dilaniatū fuerit, aut in abortu, aut in
partu. Oportet autē samenta adhibere, & suscitare, & bibenda
præbere omnia ea quæ fluxū sistunt, & lac asininū & alia ex
hibere, & vomere si opus fuerit. Si verò sine febre fuerit, &
debilis febris habuerit, siccum samentū adhibere melius est.

Causa hu
ius morbi.
Medela.

Strangula
tio varia.

Quum ad caput conuerſi fuerint vteri, & hac parte suffo
catio desinit, caput grauat. Verūm aliis alicubi aliis finis ha
betur. Signū autem hoc est. Venas in naso, & partes sub ocu
lis dolere dicūt, & sopor altior tenet, & spumat, vbi leuius ha
buerit. Hæc multa calida lauare oportet. Si verò nō obediāt,
frigida etiā circa caput, ita vt laurum & myrrhā in aqua co
quas, sic frigefacias. Vnguēto autē rosaceo caput illinatur, &
odorata subter suffiatur, graueolētia vero sub nares, & bras
sicam edat, & succum sorbeat. Si verò ad cor progressi vteri
suffocent, & aer impeditus violenter attrahatur, anxia est &
vomit, & quibusdā statim tractus deorsum cedit, & flatu exit.
& aliqua quidem vomit spumosa, alicui verò quies cōtingit.
Quibus autē non decedunt, his porro semen, & pepulum, erica
& tribus aqua cyathis diluta, bibenda dato. Auxiliatur &
aceri albi cyathus potatus. Aut iuniperi fructū & saluā dato,
aceto aut vino ad has species ammixto. Oportet aut ipsam es
leseri. Aut adipē sumere aserinū, & ceratum resinatū ac pi
cem, & in ipso liquefacere, & subdititias glādulas effor mare.
Quum autē ad præcordia allapsi strāgularint, vbi hic fuerit
affectionis soliditas, & vomitus feruē acris corripit, & mo
dicū tempore mitior fit, & dolor ad caput & ad collum pene
trans. Tepefacioria igitur apponito, si sursum strāgularint.
Sub nares verò graueolentia suffito, sensim progrediēdo: Si
enim

De Morbis Muliebris.

279

A enim acernatum vteri infra decedunt, turba ol. oritur: Ode
rata verò inferne, & castorū ac conyzā bibēda dato. Quum
verò deorsum tracti fuerint, abominanda subter suffito, tub
nares aut odorata. Si verò dolores generint, pharmacū deor
sum purgās bibendū dato, & postea lac asininū aut scinum bi
bendam præbeto, si nō liuosa fuerit à naturate, aut exar
guis, aut decolor, aut aurū sōmteus habuerit, velut hæc quib
propter cognationē morbi à iuēture sunt familiares. At su
perinū ventrem ne morietur, reuoluit enim, aut circa sac
turbationes, & alia infestabit. Verum postea succo dato. Si
vero etiā valde facili sit ad vomitū, vomat. Collutio autem
optima est ex narcisso. Subdititū vero id quod ex canthari
dius præparatur. Quum vteri apud præcordia constitierint
suffocatur velut à veratro, & recta ceruice spirat, & stomā
chi fortiter vellicatur. Quædā etiā vomunt quādoq; saluā
acidā, & os aqua impletur, & crura perfrigerātur. Tales si nō
breui à præcordis vteri discedant, loqui nō possunt, & par
tes circa caput ac linguam ropp occupat. Proinde ad vtēros
quidē tanquā maxime fieri potest ad foramen apertū, ita
vt pennæ obuolutæ, vnguēto albo aut Aegyptio aut Bac
chario, aut amaracino tingas. In nares verò, de pharmaco ni
gro ad caput præparato, specillo exceptam intarcias si vero
hoc nō fuerit, sulphur succo nares illinas. Aut pennā aceto tui
gunt, & immittito, naresq; illinito. Aut sternutatorū appo
nito. Quū autē conclusum fuerit osculū & internus trames,
castorū in vino bibendū dato. Nares verò phoca adipe illi
nito. Lanā autem appositā linito, donec cōsolidant. Quum autē
quieuerint, auferre oportet. Si verò ea ablata rursus recur
runt, lanā rursus eodē modo apponere. Sub nares verò cornū
capræ nigriū, aut ceruinū sufficere, scalpiti & in cinerem calidū
inspersum, quo maxime suffumigetur, & odorē intus per
nares quū maxime potest trahat. Suffito etiā, hoc ad, ē,
prunis restis impositis, ipsiq; obuoluta, & capite immittēte,
quo odor maxime ingrediatur, ita vt de adipe instillet, &
ipsa odorē sursum trahat, os verò clausum habeat. Et si quē
sursum allapsi fuerint vteri, hæc facere oportet. Si verò ad he
patē conuerſi fuerint vteri, mulier letet, & voce destituit, &
dentes cōferti sunt, & color liuidus fit. Derespere vero hæc pa
tis sana existēs. Cōtingit autem maxime vnguib. antiquis,
& videri

Cum supe
rior ventri
culus
vexandus

Cum vteri
superiora
percutiunt

Curatio
quæ.

Cum vteri
secus ve
xant

Hippocratis Liber 11.

Medela.

Vterorum
inflammatio
diuersaque
eorum affe-
ctus.

Medela.

Curatio.

& viduus que pepererunt aliquando, & viduitate agunt. Maxime vero contingit omnino non ferentibus vterum, & sterilibus, ex partu. Non enim prodit puerperij purgamentum, & non intumescit vterus, neque, mollitur, neque, vomunt. Quum sic habuerit, cum morbo ab hepate cum manu infra leniter detrudito, & præcordia cum fascia deligato, & os aperito. Vinum vero odoratissimum dilutum infundito, quando sanum erit graveolentia ad nares adhibere ac suffire convenit, ad vteros vero odorata & suffimenta, & postquam sic curaveris, pharmacum deorsum purgans bibendum dare oportet, si quidem biliosa fuerit, quod bile purgat. Si vero pituitosa, quod pituita. Et postea lac asinum coctum bibendum præbere, & vteros odoratis foueto, & medicamentum quod cum buprestis præparatur apponito, postmodum vero netopum. Interpositis autem duobus diebus rursus vteros odoratis colluito, & postea intermissis diebus, aromatis suffito. Atque hæc faciat. Optimum autem in ventre habere. Virginem vero persuadeto ut vtero cohabitaret. Ad nares autem nihil adhibeto, neque, medicamentum ieiuna bibat. Verum castoreum & conyzam in vino odoratissimo bibat per dies viginti, & caput odorato aliquo revigat, neque, aliquando foras olfaciat. Si vero vteri inflammatio fuerit circa latus, si contigeris durum appareat, & quum ad præcordia allapsum fuerint, stragulant, & vomit pituita acida, & dentes stupefunt & vbi vomuerit, melius habere videtur. Quum vero deorsum processerint, discedunt de ventre alias alio. Maxime vero ad laterum mollietudinem quandoque incidunt, & ad vesicam, & vrinæ stillicidium corripit, & ad sedem, & cacare sibi videtur, & menses prius aut posterius solito sunt, aut non statim huic apparet. In hoc morbo si sursum stragulantur, retractoria apponito, & graveolentia ad nares suffito, ad vteros autem odorata, & conyzam feminam, & castoreum, in vino ieiuna bibat. Postquam vero ad naturam suam consederint, placide suffito. Bibat autem urinam cientia, Atque hæc faciat quam diu dolores te uerint. Vbi vero quiesuerint, tota foueto. Deinde pharmacum deorsum purgans bibendum dato, si biliosa fueris, quod bilem purgat, si pituitosa, quod pituita ducit, & lac asinum bibendum dato, aut serum caprinum decoctum. Si vero lienosa fuerit, lac ne bibat, neque, serum, & in purgationibus, cibis utatur mollioribus, & per alium secedentibus. pisces autem meliores sunt carnibus, & vteros foueto, ac subditioris ipsosque

De Morbis Muliebris

280

Medela.

Curatio

Cum vteri
libus mor-
biantur.
Medela.

A ipsosque colluito, & vbi sufficit admittit, ad virum accedat. Solutio vero morbi contingit, vbi in ventre coeperit. Si vteri ad latera allapsum fuerint, tussis obtinet, & dolor sub latus, & insidet vterus durus velut pila: & ad contactum dolet, velut ab vlcere, & contabescit, & videtur ipsi peripneumonia esse, & contrahitur, & gibbosa fit, & menses non apparent. Aliquibus autem quibus prius apparuerint, etiam pereunt, & si tunc prodeant imbecilles sunt, & pauci, ac deteriores, & genitura non fit. Locum tunc. Quum sic habuerit, pharmacum deorsum purgans bibendum dato, & multa calida lauato, & ex tepesfactoris quæcunque admiserit adhibeto, & a quibus sanguis purgatur ea apponito. Et lini semen torreto, tundito, ac cribrato: & per lumen albi & calidum cum tenui polenta, & caseum caprinum muria derasa. Hæc misce, ut casei sint partes duæ, reliquorum vero, & polleæ non falsa pars una, & ieiunare in vino bibenda dato. Vespere vero cyceonem crassum melle affuso exhibeto, & ex putibus quencumque, ad mensem bibendum dato. Et frequenter fomētum adhibeto, & calida aspergito & per ceratū leniter mollito, ac a latere detrudito, & latus fascia lata deligato. Et lac bubulum plurimum ad dies quadraginta bibendum præbere. Cibis autem utatur quod mollioribus. Morbus hic vehemens est & lethalis, & paucis etiam sic curentur effugiunt. Si vero in lumbis fuerint vteri, aut in lateris mollietudine, & spiritus sublimis iuerit, & suffocatio habeat, & anhelatio densa ipsam corripit & motu non valet sulphur, aut bitumen, aut cicuta, aut myrrha terito, & melle cocto affuso, glandulam longam efformato ac cratellam, eamque in sedem indito. Si vteri deuoluerint seipsas ad intermedium lumborum ac coxarum partem, dolor habet in ventre, & crura contrahuntur, & iuncturas coxarum ad sedem dolet, & quum alui exonerat, dolores emergunt acuti, & steriles cum violentia prodeunt exigui, & vrina destillat, & pusillatim ipsam corripit. Quum sic habuerit, fistulam ad vesicam alligare oportet, & oleum calidum in vteros infundere. Et fomētum adhibere, aut multa calida aqua lauare, & in oleum in aquam delidere. Suffire autem subter pudenda, graveolentia, sub nares vero odorata postquam aut dolor quiesuerit, pharmacum sursum purgans dato. Infernum vero ventrem turbare non oportet. Vbi vero vteri consederint, pharmacum deorsum purgans bibendum dato, sedas cinis, si non fuerit liqosa. Postea fomēta adhibeto

Hippocratis Liber II.

adhibeto vterōsq; aspergito. & subdantiū purgatoriū quod d
cum lauro preparatur, & nō mordet, apponito. Deinde aro-
matis suffita, a iurū accedat. & si in vētre habuerit, sana sit.
Verūm plerūq; steriles & cruribus mutilatae sunt. Quib; f-
Cunq; osculum aliū inclinatur, & ad coram allabatur. Cōtin-
gunt enim & haec, quae vteriū purgari prohibent, & genitū ā
suscepere, & liberos gignere. Hāc odoratis fouere oportet. &
post fomentū, digito reuellere & a coxa disparare. & postea
red ihs & plūmbeis fistulis immisus dirigere. Non enim velo-
citer cogi potest, velut dictū est. Cū autem ad naturālē situm
redierit, & vteri aperi fuerint, sibi ditiis mollihus purgato
& alia eo tenenter sic ro. Quibusq; vteri ad coxā cōlla-
buntur, i nō prem diledit, & iurū in locum suum redeat.
ad co. am redeant ut. Necessariū est autem osculū auerium
esse, & in sapernis detineri. Quam verō auersum fuerit con-
clusum esse. Ex auersione verō ac cōclusionē, durum fieri, &
mutilatū esse. Vbi verō vteri conclusi fuerint, mēses sursum
ad mīnas de leg're, & ad pectus ascendere facit, & imus ven-
ter atrohitur, & in experti in ventre se habere putat. Talia e-
nim patiuntur, q; talia praegnantes, & q; ad septē aut octo men-
ses, & venter pro temporis ratione crescit, & pectora eleuan-
tur, & lac innasci videtur. Quam autē hoc tempus praeterie-
rit, & māmae gracilescunt ac minores fiūt, & venter idē pe-
peritur, & lac euanesceat, venter item eo tempore in quo se pa-
riturā sperabat, euanesceat ac cōcidit. His verō cōtingentibus,
vteri modico tempore fortiter cōtrahuntur, & osculū ipso-
rum reperire nō datur. adeo omnia cōtrahuntur & resiccant-
tur, & in māmis tubercula fiūt dura, partim maiora, partim
minora. Haec autem rō hant suppurata, sed semper duriora.
Deinde ex ipsis nascuntur cancri occulti. Cū autem cancri
futuri sunt, pri' ora amarescūt, & quicquid ederint, oīa ama-
ra esse vident, & si quis plura dederit, accipere renuūt, & cō-
pescenda faciūt. Mente verō percelluntur, & oculi duri fiunt,
& nō acutē vident, & ex māmis dolores ad iugulū transfiliunt,
& sub scapulas, & sitis tenet, & māmae graciles, & ipse p-
tū corpus attenuatae sunt, & nares siccae ac obstruatae sunt, &
nō leuant. Spiritus est immixtus, & nihil oīno olfaciunt, &
in auribus dolor quidem nō oboritur, verū aliquando callo-
sa cōcreto. Cū igitur ad hoc temporis progressū fuerint
lanx

Cunq; vteriū
vteriū aperi
venitur.
Curatio.

Quid mu-
lieres sal-
tar

De Morbis Muliebribus.

281

A sane fieri nō possunt, sed pereunt ex his morbis si verō prius
quam huc perueniāt curatae fuerint, & mēses si liti fuerint, Cura qua
sanae fiunt. At verō curare tales oportet hoc modo. Primum
quidem omniū si adhuc fortē assumpseris, reliqui corporis
respectu habito quacūq; eadem purgatione opus habere vi-
detur, medicamentū exhibeto. Vbi verō corpus praeparaueris
sic ad vterorū medelam procedito. Si verō totū corpus mini-
mē mouēdū esse videatur, neq; morbi cause liti praeficere,
verū vteri ā seipsis morbi habeāt, curā hoc modo auspica-
re. Primum quidem vteros sic foueto. Olla duas sextulas ca-
pienti operculū imposito ac adaptato, ut nihil praeterfuerit, Fomentum
deinde verō operculi fundum pertundito ac si rāmen facito.
In foramen autem arundinem indito longitudine cubitalē.
Oportet autē arundinē em operculo probe adaptari, ut peni-
tus nihil praeterfuerit. Cū autē haec paraueris, operculū olla
obduco. Iurūq; olū lito. & vbi haec feceris, fossam duorum pe-
dum altitudine effodito, ea magnitudine qua ollam capere
possit, postea vero ligna immittit vtro, dorecā, siā abig
excedeat. Quod vbi factū fuerit, ligna ac prunas quae cras-
sissimae ac ignitae fuerint, eximito. Cinerē verō ac fauillā in
fossa relinquito. Quā autē olla effuerit, & vapor sursum
procellerit, si quidē valde calidus fuerit vapor, absineat. Si
verō nō, summā arundinis partem liti ipsumq; in vteri sto-
machū indat. Atq; sic forientū admittat. Si vero perfringere
tur, prunas ignitas adhibito, cauēdo ut ne acutum f. mētū fa-
cias. Si vero idicēis p. amīs, acutū fiat fomentū n. agi qu. m
cōuenit, prunas detrahito. At verō hoc fomentū elemētū ex-
lo parare oportet, vbi ventus nō affarit, neq; perfrigeret. In-
sam autem indumentis obuclatā esse oportet. Ceterū in ollā
allium siccum iniicere oportet idq; mag. & cōmūtiū quā mī-
ea quae sunt cōtusa, & aquā affundere, quo ipsum permade-
scat, & aqua tribus digitis ipsum excedat. & phocae oleum su-
perfundere, atq; sic calefacere, ac fomentū adhibere per mul-
tū tēpus. post fomentū verō si potens fuerit, lauetur totū qui-
dem corpore ad volupcarē, lūbis autē & partibus infrā umbi-
licum, amplius. In cenā por rō dato mazā, panem, & allium
coctum. Post die verō si quidem exoluta fuerit ā fomento,
eam diem intermitte. Sin minus, rursus fomentū adhibeto.
A fomento verō cōsiderare hoc potest, osculam contingere
inducit

Fomentum
aduene.

subeto, num fomentū ipsum vteros statu implet. Si enim statim impletur, osculum ex valida auersione, & ad coxā allapsum magis dirigunt, ut aperiantur. Tāquā igitur tale hoc fomentū & hæc facere possit, sic fouere oportet. Quā autem fomentū adhibebis, allium iniicere oportet, & phocæ adipē superfundere. Atque hoc faciendum est, donec vteri videbuntur in partem, & osculum fortiter sursum tractū. Nam ad hoc fomentum talia contingunt. Post fomentum verò dictā cōstituito, velut prius quā foueatur. Cū vero cōmoti fuerint vteri, ac faciliē solubiles fiant, fœniculi radicibus foueto, & aliam ollam eodem modo præparato. Radices autem fœniculi elotas cōtundito, & in ollam mittito, & affusa aqua eodem modo fomentum facito. Postea verò lauato, & ad vespertinā mazam conuertito. Si vero panem volueris, & bolbidia parui polyporū generis, & sepiolas paruas, in vino ac oleo coquito, & edenda dato. At inter fomentū adhibitionem, osculū cōtingere cōneris, iā fomentum vteros propinquissimè adducat. Hos fouere oportet a l. hos quinque, vel sex, hominis cōsideratione habita, & si quidē evoluantur ac debilis sit, differre ad sufficiens tempus. Si verò nō exoluatur, fouere per omnē diē. Post fomenta verò subdititia apponere conare, ex albicante tæda pinguisima. Illario autem sit oleum, facito autē hæc lōgitudine quidē digitorū sex, numero verò quintus, vel sex, figura verò in angustum abeunte. Sic autē alterū altero paulo breuius, crassius, verò eius quod crassissimū est, sit digiti indicis, & forma similis digito, summa parte tenuissima, in processu verò crassior. Hæc autē leuissima, ac tenuissima facito, cauēdo ne vlla adit fissura. Apponat autē primū id quod tenuissimū est, & vbi appositū quiescat, obseruās ne excidat. Apponātque primum summā partē, deinde semper amplius, simulque obtorqueat ac circūcirca tædā intrō trūdāt, & vbi parū suscepit, in hoc paruo se cōtineat, cauēdo ne excidat. postea rursus eodem modo intrō trūdāt, donec quatuor digitorū mēsurā intra osculū vterorū recipiatur. Cū autē hæc suscepit, alterum postea apponat simul, vt prius iussit, aufert, quo prius quod osculū cōtineat recipiatur, dum adhuc restū est & apertum. Hoc autē ita cōtinget, si alterū eximatur, alterū autem indatur. Oportet autē & plūbū simile figuræ crassissima tædā formatū intrudere, quod cauēdo sit, quo cōtinere quid possit.

A sit. plūbi verò amplitudo sit talis fabricata, qualis in vlcera impellitur, ita vt os ipsius leue sit, & nō sauciet, formato autem hæc velut etiā subdititia ex tædis. Quā autē factus fuerit huiusmodi plūbeus per uncias, adipe ouillo trito ipsum expleto, & vbi ita præparatus fuerit, tædā quidē subtrahito, plūbū autē indito. Si verò plūbū appositū ardorē exhibeat, plūmū quidem detrahito, tædā verò rursus apponito. Et plūbū in aquā frigidā immergito, & postea rursus apponito, ac tædam eximito. Sēper autē aliquid appositū esse oportet, & interdū quidem melius est tædā habere, noctū autem plūbū. Si verò surgere voluerit, cū cautione hoc faciat, quo penicillus intus quiescat. Sin minus, statim rursus subdatur. Si verò ex tædis appositis nullā suscipiat, tunciorē facito, donec suscipiat, ex his ad illa trāseundo, & odedientes vteros faciēdo. Si verò neque osculū aperiri poterit, neque vteri propē accesserint, rursus ad veterē medicinā redito, a prima ad secundā, donec mollescat, & propinquissimè accedat. Et postquam apertū fuerint subdititia facta apponito. Sint autē magis radine oliuæ. Horum autē alterum appositū sit donec liquescat, & deinde alterū apponito. Quam autē apponere volēs, ipsum subdititū medicamentū ex resina præparatum, in oleum rosaceū aut irinū tingito. Nam aliās ab osculo vterorum recedit. Prius tamen plūbū appositū esse oportet, quo restū osculo, in internā osculi partē attrahatur. Postea verò mollitoria apponito, Lauet autem calida, & ante, & post subdititia medicamenta. Et in ecena exhibeto quid ex relaxis marinis. Exhibeto autem duobus aut tribus diebus ab appositione, cōsideratione habita an osculū vterorū bene habeat, & purum sit. Quod si est, ab hoc subdititio quiescito. Postea verò mollitoria apponito. Quam verò inflammatum fuerit os vterorū, rursus eodem modo phar maca apponito, reliquaque facito iuxta relatū modū. Vbi verò probē habuerit corpus, oportet sic subdititium factū cum sicca apponito, duo autem subdititia facito, & antequā subdas fomentū adhibeto ex fœniculo prius relatū, post die vero post fomentum, apponito medicamentum, & quam apponere volēs, præ omnibus subdititis vbi prius laueris ipsam ita apponito, postera autem die mollitoria auxiliantur quādin inflammati fuerint, post

inflammationem verò alia facito iuxta priorem rationē, facito itē de hoc subditicio talia, qualia de priore. Et si quidem in mense semel appositū, satis videbitur inflasse vteros, quiescito. Si verò aliqua opus habuerit, rursus apponito eodē modo quo prius, postea vero ubi bene habere tibi visa fuerit, & tempestivum esse, fomentum ex suffimentis preparato, preparatur autem hoc modo. Cyperum rufum preparato testæ conchæ mensura, & calamum vnguentariū eadem mensura, & iunci vnguentarij tantundem, cardamomi tantundē. Cum mini item Aethiopici, auis, & ruta sicca, & hyperici ac fœniculi seminis. Quū autē hæc preparaveris, vini austeri albi odoratissimi heminas sex in ollam infundito, & de contusis quadrante inspergito ac permisceto. Deinde vnguentū Aegyptiū optimū, aut amaracini, aut iuniperi obolorū pondus affundito, permisceto, & molli fomēto plurimo tempore foueto. Ante fomentum verò lauato, & duos aut tres dies foueto. Quū autē foueri desierit, operculum quoddā fomēto imponere oportet, ut ne transpiret, postea verò tardis & plūbis vtere. Quū autē duobus aut tribus diebus fomentū adhibueris, alias duas aut tres intermittito. Intermediis autē diebus bis in die lauato. Edat autem porrū coctum & crudum, & rapanos, & nasturtiū, & allium aslatū ac coctum, & porus sit meracior, & marinis prædictis vtatur. Quum verò intermedij dies præterierint, rursus fouere oportet, ita ut modicū de singulis cōtulis ad prius fomentū inspergas, & vinū in super affundas, si opus esse videbitur. itēq; oleum, atq; cū hoc foueas. Postquā autē fomenta bene habere tibi visa fuerint, & osculum molle esse ac apertū, velut cōuenit, & ipsū vteri prope postera die à fomēto, pharmacū quod cum myrrha preparatur apponito. Sunt autē appositicia duo, postridie verò post purgationem, mollitoria subdito, quandiu vteri fuerint inflammati. Postea verò tardis ac plumbeis penicillis vtere. Post hæc intermissis diebus quotquot visum fuerit respectu ad inflammationes vterorū habito, & virtū corporis coniectura facta rursus velut scriptū est resoueto. Si quidē prius fomentū adhuc sufficiens esse videbitur cōiectis ad hoc suffimentis velut prius, & vino ac oleo affuso. Si verò inutile esse prius illud fomentum videatur, aliud ex integro preparato. Oportet autem hoc pharmacum renouare in singulis adhibitionibus.

Abitionibus, quandiu subcruenta purgatur. Si verò talia purgata fuerint, quiescat. Dextra porro hoc modo constituatur. Interrogato in quibus diebus menses ipsi prodierint, & ab his initio factū, hanc dextrā præscribito. Primum quidē multa calida lauetur, capite excepto. Quum autē cessauerit, caseum acrem, & rutā, vino nigro facti aqua temperato diluto, & postea polenta inspersa, statim ex balneo bibēda dato. Deinde prædium tempestiuē exhibeto. Edat autem mazam aut panem, & porrum coctum aut crudum, & de huiusmodi omnibus acris præscriptis, & aliquando leguminis fracti decoctum. Spumā autem ne detrahito, & sulphur multrum detrahsum addito, ac multa alia incoquero. Obsonis autem vtatur pisciū chartilug peris omni illa collas acci. multo dulci, aut fauorum cremore coctos: bolbi, dis polypedus, in vino & oleo, & sulphij semen tritum bibat, & quū in plurima tum in prandio, tum in cena edat. Lauetur autem post cenā, quum requiescere volet. Hæc dextra ad dies quinque vel sex vtatur. post hos dies, mane ieiuna sambuci fructus baccas sex, in vino meraco dato, & sepiæ oua decem aut duodecim. Hæc tria simul mane ieiunare bibenda præbeto post hoc verò pharmacum, potionem dato. At ubi interquieuit lauetur. Sit autē potio, ruta & caseus, atque sic prandeat præscripto modo. Serius autem cōner, & semper bis in die lauetur. Hæc autē dextra ad dies tredecim aut quatuordecim procedat. Quū verò hi dies præterierint, catapotia ex succo ilij l.ij faba magnitudine formato, atque hæc primum dato, postea verò alia præscripta facito. Quum autē dies transacti fuerint viginti quinque in hac dicta, reliqua quidem facito eodem modo. Ante prandij vero ubi prandere volet, alij segmenta quatuor, & caseum ieiunare tali magnitudine terito, & polentam modicam ammisceto, ac massam eiformato, eamq; primum edendam dato. Ante cenam verò meracum obforbeat, atque ita cibum capiat. De cætero verò eadē dextra vtatur. Quum autem nouem dies reliqui fuerint ad tempus mensium, primum hoc dato. Cum ouis & sambuco, cuminum Aethiopicum, & castorij obolum, Vbi verò duo dies reliqui fuerint, ab his omnibus potionibus ac catapotis abstineat. Verū pharmacū cum rēda præparatum ieiuna ubi lauit, sumat. Post medicamentū verò potum, mercurialem & brassicam simul in aqua

Videtur.

Hippocratis Liber II.

cocta dato, cum aceto mulso dulci, aut fauorum cremore co-
cto, sale, uili, hio & oio cocta. Atque hac in prandio edenda
præbeto, & succos sorculosos & potum meraciore bibat. Obsi-
uis autem utatur pulypodio cocto aut sepiolis, & hæc qui-
dem in prandio. In cena vero sumat carnem caprinam, aut
ouillam, aut aguinā percossi, & porrum, & alia acris, quæ-
cunque uelucrit. A cena uero lauatur, & hæc sit diata po-
stremis duobus diebus. Si uero ex hac diata menses non fue-
rint detracti, sequenti mense eandem diatā ab initio repetito,
usque ad postremos duos dies. In quorum priore appositio-
ne facta apponatur iuxta superiorē rationem, ex pharmaco in
aqua taeto. Apponatur autē prælota. Verum collidare oportet
etiam uteros quomodo habent, quo semper omni tempore
bene habent, & os rectum ac apertum sit, & si ita visum fue-
rit ante appositionem fomenta adhibeto. Quod si eruperint
menses, quidem frequentes fuerint, paucioribus lauacris
utendum est, & reliqua diata ac curatione. Si uero paucio-
res, pluribus. Si uero significationem de se præbuerint, tur-
sus eandem diatā utendum est, ac curandum donec menses appa-
ruerint. Quum autē semel talibus prodierint, optimū fue-
rit in ventre cōcipere. Atque hæc est omnium huiuscemodi
morborū curatio. Si uteri cōiungant coxam, & incumbant,

Cum uteri
coxæ dicem
perunt.

Medela.

dura ac solida sit coxa ad lateris mollitudinem, & dolores
in uentre, & ad ipsam lateris mollitudinem, & lumbos ac
crura dolor incidit ac extenditur, & suppuratur, & linamē-
tis opus habent, & pereunt, nisi quid feces aut uras. Quum
tūc habuerint, pharmacum deorsum purgatis bilendū dato, &
multa calida lauato, & uteros foueto, ita ut urinā ueterem in
peluum infundas ac feruefacias, & supra ipsius cavitatē mu-
herem colloques uelutibus concessam, ut ne præterspuit, & si
frigeat urina, ferri ignitifusta in urinā immittas, & fōmē-
tum facias donec se obscure uideat, & animo deficere dixe-
rit. Lauato autem calida aqua, & postea digito contingens
os uterorum ad sanā coxam trahat. Et noctu mollitoria ap-
ponat. Postquam autē dixerit directum esse, factū prius cum
odoratis fomento, rursus mollitoria quædam apponito. Imò
& plumbeos penicillos per triduum, singulis diebus unum
post hoc uero bryoniā albam, aut scillā per triduum, postea
uero cōsideratis mensibus discere, an biliosi sint, aut pituitosi,
aut

De Morbis Muliebris.

184

A aut an sanguis sit corruptus, & si quæ fuerint, ipsi sanguinem
purgare, quocunque maxime opus habere tibi uisa si erit, ad
apponito. Et postea cū em, smodi colluto apponito autē sub-
ditia medicamenta, donec sanguis purus educatur, & hoc
per triduum facito. Deinde curantia huiusmodi liquatū molli la-
na eo imbura apponat, postea per diem pulegium subdat, &
aromatis suffusa sic ad uirum accedat. Si uero ex partu mor-
bus fiat, uel ex uirum fomento penitus purgata est, statim ad
odorata accedat, & postea le taleum albū, & egypciū ad sanā
coxam apponat, & super hūc decumbat. Si uero neq, ad hūc
transmoueatur uteri, ieiunia præcipue grana nigra quinq, in
uino odorato bibat. Et in cibo sumat alia crura, & assata, &
cocta. Obsoniis autem utatur paucissimis. Si uero sana non
fiat, similiter ipsam purgato uelut in priore dictū est. Crite-
rium in hoc morbo si non sit ut in uentre huiusmodi
fuerint. Si uero sic habuerint, mensesque non fiant, nec, febrilis
calor corripit, primū pharmacis sursum maxime purgato.
Si uero debilis fuerit, deorsum. Et post pharmaci portione m-
si pituitosa esse uisa fuerit, uomat ieiunia, & accepto cibo, &
plerumq, sana fiet. Si uteri ad coxā decurrerint, menses crassi
existentes non prodeunt. Verum dolor ad iunum uentre proce-
dit, & ad lateris mollitudinem, & morsum percipit. Quū sic
habuerint, multa calida lauato, & allia plurima edenda dato,
& lac conuenienter bibendū, deinde uinū meracū, & totū fo-
ueto, & pharmacū sursum purgās exhibeto. Si uero debili-
or fuerit, infra. Si uero curata fuerit, uteros cū fœniculo foue-
to, & absinthium ammisceto. Postquam autē coxæ fota fue-
rit, os uterorum lenim, cū digito ad sanā coxam detrahito,
ita ut & ipsum os, & partes circumcirca affectas leniter mol-
lias, & mollitorium quoddam apponas, & postea plumbeos
penicillos, & mox scillā, deinde narcisum una die interposi-
ta. Quum uero pura esse uisa fuerit, netopū apponat in lana.
& postridie olei rosaceum. At mensibus prodeuntibus, me-
lius est non apponere. Si uero non prodeant, cantharidas qua-
tuor sine alis, sine pedibus, & sine capite, & præcipue grana ni-
gra quinq, & sepiolona, & apysmen modicū in uino bibat.
Et si dolor affuerit, & urinā stulticiū vexarit, in aqua cali-
da desideat, & aquam mullam aquosam bibat. Si uero non
purgetur, rursus pharmacū bibat. Si autē purgatio prodeat.

Cum mer-
bus ex par-
tu cōiungat
tur.

Medela.

Cum uteri
coxæ dicem
perunt.
Curatio.

N 4

ieiunia

ieiuna cum viro coeat. Si vero non prodeat, dato quod detra-
hat ipsam, respectu ad vires mulieris habito. & tunc tutum
est ut ad virum accedat. Si enim in ventre habuerit, sana eua-
dit. In purgatione vero si multa prodeat, mercuriale edat.
Cum coe- & polypus teneros costos. & cibis molliibus utatur. Si puer-
perae vteri in coxa incubuerint, aut ad lateris mollitudinem
decem ve- & altera coxam oleum Aegyptium album, aut rosaceum ap-
ponit. Sed & in tali coxa decumbere melius est. Bibat au-
tem prunorum grana nigra quinq; & sambuci fructus in exdis
Medela. concha testis maiore. & castorium magnitudine faba. Et ci-
bis utatur molliibus. Conuenerit autem mercurialis ante ci-
bum, coxam vel ar brassica. Sorbeat autem & ipsam decocti
aquam. & acria comedat, exceptis raphano & cepis ac nastur-
tium. Optima est & lactuca. Quot vero morbos ex vteris
Vterorum fieri contingit? Dico autem quoniam vteri ex loco moti fue-
morbi. rint, alio alias allibitur. Ad quencumq; vero locum allapsi fue-
rint, dolores ingentes incumbunt. Et si quis vesicam contin-
gat, dolores exhibent, & urinam non suscipiunt, neq; genitura in
se ipsos trahunt, & ambo dolent, & si non celeres solutiones
fiant, vteri postea suppurantur iuxta eosdem locos, si ad ipsos
Curatio. decurrerint. Contingit autem hoc & in laterum mollitudine, &
in inguinibus, & super pectine. Ceterum in principis quum
dolor habuerit, sic curare oportet, & tepesfactoria adhibere,
& in aqua calida sedere. Bonum enim & hoc est aut spargis
ex calida aqua expressis fovere. & pharmaca vteris comoda
bibere. Si vero ad hac non solvatur, pharmaco sursum aut
deorsum purgare, viro tandem opus fuerit, cognosces autem
id hoc modo. Si enim ad inguina, & pectinem, & vetrica irruer-
int, hac purgatione sursum opus habent. Si vero ad laterum
mollitudinem, & praecordia, hac pharmaco deorsum purgan-
te indigent. At vero huiusmodi morbi omnes senioribus
magis quam iunioribus sunt, ad menses suppressos, sunt etiam
iumentulis, ubi multo tempore viduae miferint. Si vero ad
sedem conuertantur vteri, secretus recrementa impediuntur,
Cum vteri & dolores occupant lumbos, & imum ventris & intestina re-
cedunt. Quum sic habuerit, calida ipsam lavare
oportet, & lumbis fomentum adhibere, & postea graueolentia
subter suffire, & apponere quae purgant & impellunt vteros
& bibenda dare quaecumq; libenter admiserit ex maxime con-
ferentibus.

Aferentibus. Si vero incumbant in inguina, & vrinam me-
doiores sunt fortes, & torpor in cruribus, & vrinam meatum
obstruatur, & urinam non emittit. Curare vero oportet hoc
Curatio. modo. Ad nares quidem odorata apponito, & vnguenta. Ad
vteros vero graueolentia suffito. Porro omnis occasio vte-
ros propellere potest, si quid mali habeant. Nam & a frigore
Quam faci- le vteri mo- ueantur.
pedum ac lumborum, & a siltatione & terrore, & lignorum se-
ditione, & cursu ad acclivem ac declivem locum, & ab aliis mul-
tis propelluntur. Proinde hac considerare oportet ad totum
corpus respectu habito, quum praesentes morbi afferunt pro-
pter talia enim omnia necesse est plus aut minus agitare,
& postquam haec relixerint, maxime hac parte repentinum
B morbi manifesti fiunt. Quum igitur haec aduenerint, penitus
ex tota homine deprehendere oportet. Nam quaecumq; per frige-
rationes erunt, aut stupescationes ex frigore sunt, haec omnes
etiam in vterorum morbis vteros eleuant. In talibus itaque aquam
calidam assuendere oportet vteris & circumstitis locis, & ipsos
accutur excalescere, quum allapsi fuerint. Si circumuerti
fuerint vteri ex parte ad dextram partem & puerperam purga-
menta non sinit, & dolor imum ventris habet, & lumbos & la-
terum mollitudinem & dextrum crus grauatur, & torpor occu-
pat, & non tremit, & osculum vterorum contingere non potest.
Medela
sed ipsos leues ac fortiter planos deprehendet. Quum sic ha-
buerit, pharmacum bibendum dato, a quo sursum ac deorsum
C purgetur, magis vero deorsum, & totum corpus tracto, & pra-
sertim vteros leniter, & calida bis in die lauro, & ex potibus
quencumq; libenter admiserit, experimento facto praebeto, &
viro frequenter conormiat, & brassica edat. Si vteri ad fini-
stram partem, aut coxam declinauerint, dolor acutus ac vehe-
mens habet lumbos, & laterum mollitudines, ac ipsum crus, &
Medela
claudicat. Quum sic habuerit, pharmacum infra purgare bibe-
dum dare oportet, & postera die suffire hoc modo. Ordei
cheenices duas, & elei folia parum confringito, & galla con-
tundito ac cribrato, & hyoseyami tertiam cheenices partem. Hec
mixta & olei hemina dimidia subacta in olla nigra per dies
quatuor suffito. Nocte vero lac bisululm, & mel, & aquam
bibat, & calida lauetur. Si vteri transuersum fuerint, &
obliqui fuerint, itemque, os ipsorum menses ipsi partim occultis
Cum obli- quantur
tur, partim prius conspicui euascent, & non similes fiunt,
N s sed

sed deteriores & pauciores quam antea. & genitura non sit hoc tēpore. & dolor habet in imum ventrē. & lēbos. & coxas. & ipsa attrahitur. Quū sic habuerit. pharmaciū infra purgās bibendū dare oportet. & calida lauare. ac fouere. Vbi verò recens sota & lota fuerit. digito inmisso os vterorum corrigat ac dirigat. & odoratorū sufficiū admittat. & ex potibus dato iuxta experimentū. quem libetē suscepit. Cibus autē vtatur mollioribus. & allia edat exuda ac cocta. & cū viro dormiat. & in sanā coxam decumbat. Alteri verò fomentū adhibeat. Morbus autē hic tēpore cedit. Si verò propinquissimi fuerint vteri frequēter vomat. Vteros autē graueolētibus suffiat. donec in locū suū firmari fuerint. Dieta verò ventrē nō emolliente vtatur. Si vteri extra naturā progressi fuerint. febrilis calor habet pudendū & imum ventrē. & vrina frequenter ac paulatim destillat. & pudendū vehemēter mordeur. Patitur autē hac si recens ex partu viro cōdormierit. Quū igitur sic habuerit. mirti baccas. & loti ramēta. in aqua coquit. & aquam per noctē sub dio exposito. atq; sic frigidissimam pudēdo affundit. & leniter trita hac apponit. Postea aquā lentum cū melle & aceto bibēs vomat. donec vteri fuerint retracti. Sed & lectum à pedibus altiorē facere oportet. & pudendū graueolētibus suffire. nares autē odoratis. Cibus verò vtatur mollissimis ac frigidis. & vinū aquosum albū bibat. & ne lauetur. neq; cum viro coeat. Si penitus ex pudēdo exciderint vteri. depēdent velut scroci. & dolor corripit imū ventrē. & lumbos. & inguina. & quum tēpus processerit. non volunt in suū locū redire. Morbus autē hic corripit. quum recens ex partu laborat. aut fatigata fuerit. vt vteros cōtra se leserit. aut cū viro coauerit in puerperiorū purgatione. Quū sic habuerit. frigefactorie mitigantia apponere oportet ad pudendū. & quod extra propendet depurgatū. malo pyrico in vino nigro cocto abluere. & intro protrudere. Deinde mel & resinā pari vtriūque portione colliquare. & in pudēdum infundere. Et decumbat supina pedes sursum extētos habens. Postea spongas apponat. & ad lumbos deliget. Quādiu verò sic habuerit. à cibis quidē abstinere. potu verò parca. & sūmē vtatur. donec septē prætulerint dies. & si quidē sic obediēre voluerint & redire. satis sit. Sin minus. summas vteri oras deratas & abluas. picato cerato illinito. Deinde pedes

Cum vteri
extra natu-
ram pro-
grediantur.

Morbi hu-
ius causae.

Cerato

A ad scalam deligato. vt caput deorsum pēdeat. & manu intro detrudito. Postera lauato. & crura ipsius vicissim colligato. atq; sic per noctē ac diem finito. & modicū pisanā succū frigidū dato. aliud autē nihil. Postera verò die reclinato. & cubitus i quam maximā ad coxā asagito. & in illo tēpore trahere finito. & vbi ipsi detraxeris ne scarificato. sed reclinato finito. & nihil prater succū pisanā exhibere. donec septē prætulerint dies. Si vero latus vter. modicū aqua i-l-bac. Quū autē septē trāserint dies. cibus mollissimis ac paucissimis vtatur. Vbi verò ventrē exonerare voluerit. decumbens id faciat. donec quatuordecim prætulerit dies. Deinde septē hīs fomentis colluatur. melius autē est calida velut ex lōle. & quam parcissime deambulet. & ne lauetur. Ventrē autē ne solueris. Cibus verò paucissimis vtatur. neq; acribus. neq; salis. & pudēdū graueolētibus suffiat. & postquam obambulare inceperit. subligat gestet. Si verò extra pudendū os vterorū exciderit. vt proce ceruice vterorū prope pudendum sita. & ampla existente sit aut. hoc magis sterilius. contingit. maxime ex fatigatione. quum mulier laborat. & vteri calefacti fuerint ac exudarint. tūc euertitur os ipsorum per ceruicem vt quod in humidiorē ac lubriciorē & calidiorē sit loco. quā in priori tēpore. & vbi hoc cōtingit. procedūt vteri foras ad frigus. & osculū ipsorum euectum prode. Et si quidē huius curata fuerit. sana sit. Vtū sterilis penitus relinquatur. Si verò non breui. osculū dū nō semper ipsi extra erit. & fuerit illic aliās atq; aliās sanctus humor viscosus ac graueolens. Et si menses prodierint. si adhuc eius eritis fuerit. in lecto decumbat. Tēporis intē progressū. huiusmodi morbus incurabilis sit. & cōfenseant vteros foris habentes. Si vero vteri extra prominuerint. & lutos ipsos aqua tepida. oleūque ac vino illitos rursus indito ac deligato. & graueolēta suis tor suffito. Sub nares autē odorati. Si verò multo tēpore vteri promineant. & stupide perfrigerentur. multā calidā aquam affundito. quo resocillantur. Si verò iam insentur. etiā aceto ad aquā ammixto foueto. Sitq; haec aqua aut lauri aut myrti decoctū. & leniter protrudit. Cerato vrguento illinito & si paruerint. satis est. Sin minus. eam aqua luto. & aceto modico tepesato profundito. Deinde illinito. & si verò cōfiderint. ablutos velut diū est indito. & alia praecūta. facito.

Cum vteri
proci-
dunt.

Oleum

Cū os vte-
rorum tor-
quetur.

Curatio.

Vierorum
vlocera.Cum valde
proci-
dunt
& nusquā
sistuntur.

Medela.

Oleū verò ne adhibeto, neq; aliud pingue, aut pinguitudinē habens. Si quid ex osculis vteri cōplicatū fuerit, menses non sunt, aut pauci & prauī ac dolorifici. & quū viro cōdormierit, dolet. & quicquid vir immiserit ex coitu exit, & contingi nō vult, neq; attrahit geniturā. Et dolor habet in vterū ac lumbos. & os vterorū ad contactum non cōparet. Quū igitur sic habuerit, vrina veteri foueto. deinde vomat à lēris decocto, melle & aceto ammixto. Postea aqua calida lauetur. Deinde oleū albo Aegyptio in phialā argenteam aut xneam infuso, & sale ad luto cōiecta phiala infideat, & si quid odor olei per os ipsi penetrarit, ipsam pariturā esse, & postera die sanā fore, pascia, ac cōdere iube. & vbi dormire volet, oleū Aegypti in lana apponat. Postridie verò cōsideret an os vterorum in vgis sit ductū. Si esse dixerit, per tridui odoratis foueto. & subditū quē nō mordeat apponito, purgatoq; & cū odoratis ac molli'us postea colluito. totidē diebus velut prius, quū autē mēses paderint, ieiunia, & illota, aromatis suffita, ad virū accolat. Plerūq; verò ex hoc morbo steriles fiunt, si non curatus fuerit. Si vterati fuerint vteri, & extraneas foras processerint, oleo illitis manibus indito. & myrrha purae pilulas tres deuoradas praebe. & lausū viridem tritā bibat vino dilutam. & sic sana fiet. Si in arctum cōtracta fuerint pendenda, subditū apponito. Anisi videlicet semen & apij tritum pudens subdito. Si vteri non in loco manserint, sed modo huc, modo illuc transferint, vt dolores exhibeat, & nūc incōspicui fiant, nunc exeant velut sedes. & quū quidem supina fuerit, in loco maneat, quū verò surrexerit, aut ex somno expergiscatur, aut se inclinauerit, aut aliū quēdā motum fecerit, exeūt. tpe verò etiā dum quiescit. Hāc quā maxime quiescere, & non moueri oportet. & lectū à pedibus sternere altiore, & vomitibus vti. Oportet enim ipsos sursum tenelere, & acerbis perfundere. & graueolētia subter suffire. Sub nates autem odorata. & ex malis puniciis quodcūq; maxime cōuenerit & nihil impediuit, in medio per vmbilicū perforatum, in vino tepesactū quā penitissimē subdito. deinde laeta fasciā deligato ac circūdato, vt ne elabatur, sed maneat, & quod opus est, faciat. & de peplo, cū caseo, & polenta bibendum dato, quemadmodū supra in allapsu scriptum est. & de potionibus experimento facto, quicūq; maxime admiserit liben-

bi'endā praebeo. Cibus autē molli'issimis vtatur, & cum viro ne dormiat, donec ad locum suum redierint. Si vteri exciderint, hederā siccissimam tritā, ac luteo alligatā apponito, & nihil pingue adhibeto. In potu autē exhibeto triticū recens, & pepulum album, & saluiā, & cyperum, & anisū. Hec trita vino diluta, cū fursuribus ordeī bis in die dato, pro vice hederā dimidiam. Si ad crura & pedes vteri conuertantur, cognosces sic. Magni pedū digiti cōuelluntur sub vngues, & dolor habet crura ac femora, & incūbit ac premit nervos circa femur. Quū sic habuerit, multa calida frequēter lauare oportet, & fomentū adhibere si ferre poterit, & graueolētia subter suffire. Et femora rosacco oleo inungit. Si verò loqui nō poterit, crura decepte si gida repereris & penna, & manus, & si vteri cōtingerit, nō in suo mōdo est, & cor vibratur, & denti'us frendit, & sudor est multus, & alia quae à sacro morbo correpti patiuntur, & quae ab aure exsudat. His frigidā aquā multā a fundere oportet super crura & manus, & alia facere velut prius dictum est. Si cōmoti vteri aliquo allapsu fuerint, & dolorē exhibuerint, oleū scabiem. & lauri ac cupressi ramēta in aqua cocta, lana excepta subdito. Quū mulier recens enixa, onus maius quā pro natura leuaret, aut ciuuerit, aut ligna secuerit, aut cucurrit, aut alia quādā humilimodi fecerit, vteri excidit ob hac maxime aliquādo verò ad sternutationē. Non enim violatur, si per vim sternutis, nō apprehēderit vires. Proluere itaq; aqua tepida vteros oportet. Deinde beae succo seruofacto similiter, postea vino nigro meraco. Si verò non obediāt, mollitoria facere oportet. Verum haec facere oportet priusquā perfrigerentur, & leniter intro indere. Deinde crura extendere, ac subalternatim ponere, & molle quiddā ipsi supponere, à potu vero coerceri oportet tales quā maxime, & vterē custodire, vt ne exturhetur. Natis autē odorata adhibere. Huiusmodi verò postea si nō quieuerint, sed moueantur, veratro purgare oportet. Et si non satis fuerit etiā vomitus facere, & nō lauare, tacerēq; ac quiescere. Si inflati fuerint vteri, venter attollitur, & inflatus, ac sonitū edit, & pedes & caua faciei partes intumescent, & color inuicēdus fit. Et mēses occultentur, & genitura hoc tēpore nō manet inuē, & anhelat, spumātq; ac anxia est, & quā expurgiscitur à somno, recta ceruicē spiratio ipsam corrumpit, & quicūq;

Proci-
dētia
medela.Quū vte-
ri crura &
pedes pe-
tunt.
Medela.Quae repē-
te obmutes-
cunt.
Curatio.Proci-
dētia vulu-
medela.Quū in-
flati vteri
sunt.

Curatio.

Vterorum
dumtia.

Medela.

Dumtia
alia.Morbi hu-
ius causi.
Medela.Quum vte-
ri obdure-
scent.

Curatio.

quicquid edierit aut biberit, ipsam molestat, & suspirat, ac tri-
stat magis quā priusquā i. e. h. & suffocatur, & nerui cōtra-
hantur. Et vteri ac vesicæ dolent, & manus cōtractu nō admi-
tunt. Neq; lotiū emittunt, neq; geniturā suscipiunt. Quō sic ha-
buerit pharmacū deorsum purgās bibendū dato, & calida la-
uet, ac frequēter insideat toto corpore. Quandoq; etiā vsq; ad
umbilicū fomentū adhibeto, & interposito tēpore ea appon-
to à quibus purgetur, & nō mordeatur. Suffumiget autē odo-
rata subter palenda, sub nares verò graueolētia. Et portiones
dato quæ vteros purgāt, & ad locū impellunt. Et mercuria se-
dat, & pectus lucibiat, velut de latere scriptum est. Morbus
autē hic non est diuturnus. Si velut in callū indurati fuerint
vteri, & osculū in eis asperatur, & menses oculantur. Quā u-
tem prodierint, asperi apparēt velut arena. Si vero etiā digi-
to contigerint, os vteri asperū cōperiet, & semper velut callus
accrebit. Quum sic habuerit, cyclaminū terere oportet, & sa-
lem ac siccam sinul miscere, & cum melle glandulā efformare
ac subdere, & fomento adhibito, purgantibus eluere. Edat
autē mercurialem & brasicā costā, & succū sorbeat. Itemq;
porrum, & calida lauetur. Si verò velut in callum indurati
fuerint, & menses obtoqueantur, & osculū ipsorum clauduntur,
& nō concipit, & velut aliud quid est, & si cōtigeris, velut la-
pis illic esse videtur, & est os asperū ac multis radicibus pre-
ditum, & nō leue ali est, & qui ipsum considerat, digitū in-
romittere nō potest, & febris circūfrigerans corripit, & fre-
mitus, & dolor vteros habet, & inum ventrē, & laterū mol-
litudinē, ac lumbos. Patitur autē hæc, si ipsi corrupti menses
cōputruerint. Quādoq; verò etiā ex partu, & frigore, aut ma-
la diata, & aliter. Medicamentū igitur bibendū dare oportet,
& multa calida aqua lauare. Oleo item vtere, & fomentū
adhibe. Quum autem recēs lota aut fora fuerit, specillo in-
millo aperito, & os ipsorū dilatato. idemq; cum digito simi-
liter efficitur, & mollitoria velut dictū est apponito, & portio-
nes similiter bibendas dato, & eodem modo curato. Si verò
obdurauerint vteri, osculū ipsorū durum sit, & clauduntur,
menses nō prodeunt, sed pauciores & deteriores, & dolor in-
cidit, & febris & rigor corripit circa inū ventrē, & lumbos,
& laterum mollitudinem. Quum sic habuerit, multa calida
lauato, & tepefactoria adhibeto, si dolor habuerit, & vteros
multo

A multo tēpore cū aqua decocti cucumeris syluestris fouetor.
deinde mollitoria apponito. Atq; hæc per triduum facito: &
si ex cōtractu osculū vterorū molle apparuerit, ex crudo li-
no res peniculos suppuratos multos, primū teruim leuun-
dum paulò crassiorē. Crassissimus autē sit magnitudine digi-
ti parui, lōgitudine verò quinq; digitorū ita vt hos adipe an-
terino illito subdas. Sed & vbi fomentū adhibueris ex odora-
tis glādem mollitoria apponito. Aut nitrū tali magnitudine
illitū, vt ne lauciet. Nō enim pun gere oportet, & 3j portio-
nem sit ad duos dies. Decedit autē velut cortex & pellicula crassa.
Inter misus verò tribus diebus, cyclaminū, cum narcissino
subdito. Si vero hæc nō purgarint, cum multa cōsideratione
apponito id quod cū buprestis paratur, & appositum maneat
per diem: & vbi fortiter mōmorderit, glandē extrahat, & pu-
dendū colluat cū aqua calida, & in oleo insideat: post ridie ve-
rò lota, cerū autē adipe liquatū, & molli lana exceptum appo-
nat, & si vbi adhuc purgatione opus habere videatur, tribus
interpositis diebus, id quod cum narcissino paratur subdito.
Post ridie autē nec opti. Deinde rursus tribus diebus interposi-
tis, vteros odoris & pinguis, colluto. post ridie verò pule-
gium per vñū diē apponito: & sequenti diē cū aromatis suffi-
to se foueto. Vtatur autē cibis acris, marinis, aut carnib. In
tribus vero castorū bibat, & leiuna illita suffita, & cycro-
nē bibet ad virū accedat. Si verò inter os vterorū nō suscipiat
C geniturā, sed durū fuerit, ac cōclusum, plumbeū penicillū ap-
ponat, velut dictū est per triduum, vbi calida lota est, & molli-
toris vt itat, & supina decubat: & in aquā calidā insideat: &
lanā vnguento imbutā apponat. Verū noctu magis apponere
oportet. Iuxta coxas vbi d vestes laneas aut lineas molles sup-
ponat, vt ne corpus in alterutrā partē dilabatur. Vtatur &
subdititiis mollib, ex myrrha pinguisima, pice, cera, & adi-
pe asferino. Sit autē myrrha dimidiū, reliquorū verò do-
plum, & in lana subdat: duo verò sint subdititia quorū alterū
lora per diē subdet, alterū per noctē, donec molle factū fue-
rit: & vbi hoc detrauerit, aqua odorata colluat. Aut grana-
emidia decoctū ita quādecim, & Indici medicamentū aliquā-
tulum, si ita visum fuerit, in lacte mulieris masculū lactis
terito & cerū mellillam, & alia quæ dicta sunt, ac modicum
mellis ammiscero. Sit autē lana quā h ec excipiuntur mollis
& pura

Cum semē
non admi-
neatur
Medela.

Duritia v.
terorum.
Medela.

Cum os
vuluz sic-
citare du-
relcit.

Medela.

Cum vul-
na claudi-
tur.

Medela.

& para. & ad diem subdat. Si vero fortius facere voles, myr-
rhæ parū quid ammisceto. Optimū autē est oui candidum, &
adeps capinus, & mel, & oleū rosacē. his ammiscere sat uā,
& tepescere a lignem oportet, & quod distillat lana colli-
gere ac apponere. Aut a lipē rubrum anseris aromatibus cō-
ditum, & vnguentū rosacē, permixta & lana excepta appo-
nito. Præstat autem anseris adipem, & adipē ouillum, cerā al-
bam resinā, necopum, oleum rosacē. hæc simul liquare ac mis-
cere. Vbi verò lota est, hæc repida intrō ad vterorum osculū
apponat. Aut cerui medullam, & anseris adipem liquato, &
rosaceo aut irino oleo ammixto, in valde molli lana apponi-
to. Cum mulieri vteri duri facti fuerint, & ad pudenda exie-
rint, id irā hūit inguina, & arder in inguinib' est, & omnia cō-
cerātur. Cum igitur sic habuerit, cucumeris syluestri inter-
nam partem, & fauim terito, & aquæ hemina affusa in sedē
infundito, & purgatur. Si os vterorum durum fiat, & ceruix
præ siccitate, & morbus leuiter hæserit, ex digiti cōtactu co-
gnosces, & si ad corā deuoluantur, nihil acce adhabeto. Si erit
exulceret, aut in fāmetur, periculum est ne penitus sterilis
fiat. Verū apponito ea quæ non mordent, à quibus purgeur.
Quā vero duri fuerint vteri, & sic doluerint, subditiua appo-
nito, velugest cerui medulla, aut anserinus vel suillus adeps,
& vnguentū irinum cum melle, & oui luteum, ac cerā albā,
vel ite cataplasma emollito, & ordeare aut triticeam farinā,
cum aqua & ruta coquito. Si vteri cōclui fuerint, oscula ipso-
rum dura sunt, & geniturā nō amplius suscipiūt, sed statim
vbi cum viro cōdormierit, dum crura mouet, exit, & dolores
imū ventis, & lumbos, & inguina occupāt, & menses omni-
no nō prodeunt. Si verò eant pauci & prauī ac decolores pro-
deunt. Cum sic habuerit, multa calida lauato post balneum
vero castoreum cum prouia radice, in vino nigro odorato
permixta bibenda dato. Cibis autē velut puerpera vtatur, &
si manifesta fuerint menses, diem vnā intermittito, & totā for-
ueto, & pharmacū potādum dato, si adueta fuerint, sursū
purgas, aut si egere visa fuerit deorsum. Lac itaq, asinū aut
serum exhibeto, & leniter foueto, & mollitoria vtero appo-
nito, & cyclaminū, & narcisium. Cucumerū verò par uerū
syluestrium internā partem sumito, & ex diuulsis fermen exi-
mito, ac lacte mulieris masculū lact autus affuso terito, myr-
rha

A rha pura & melle optimo ammixtis, oleoq; Aegypcio albo.
& ne liquidum facito medicamentū. Si siccū, atq, hoc in la-
nam mollem purā infarcias, & in oleo Aegyptio albo tingas, &
lota apponat. Si dligetur autē & sub testio maneat cū purga-
tur. Postquā autē sufficēter habere tibi visa fuerit, quiescat.
Si minus, rursus aliud apponat postea vero obuoluitā lanā
mollem, rotādā faciat, & necropum immittat, & diem vnā
subdat, postridie verò oleum rosaceum itidē in lana. Deinde
rursus cerui adipē, etiā ipsum liquatū in lana. Lauetur autē
calida aqua si niper ante laoditionum atq, politionē. Et odo-
ratis leuiter foueatur multo tempore. Iosica vero vna inter-
posita die, colluito, si quidē pituitosa fuerit eo quod cū grano
curdio paratur. Si vero biliosa, eo quod cum scāmōnia, post
hæc ambo, postridie etiā narcisino cū vino dulci colluito. Si
verò narcisimū nō fuerit, cum a rthino aut irino quā opti-
mo. Si autē olei tertia vini pars, deinde interpositis duobus
diebus, id quod cum pulegio preparatur vnū diem apponat.
Si verò prodierint menses, ieiuna per tridū bibat castoreū,
cum vino odorato albo, vbi verò defuerint menses, & stabi-
les fuerint, lauetur, & aqua frigida perluta, cyceonem bibat
nō salsum. Cibum autem ne contingat, & cum viro dormiat
duobus aut tribus dieb. Quāto vero tempore purgatur, mer-
curialem in aqua coquēs, vbi cocta fuerit exprimat, & albū
accuminū & filem subterat, & oleum his ammiscat, & mo-
dico succo affuso seruefaciat. Atq; hoc edulium ante cibos
cedat. Allium item coctū ac alliatum quā plurimū accipiat.
Si vero mercurialis non fuerit tenera, trita cum brassica co-
quere oportet, & cōdire, & lenis erit, & si in ventre cōceperit
sana euadet, & omnia ipsi iuxta ornatum procedēt. Si os vte-
rorum cōclusum fuerit, sit forte velut grossus, & si digito cō-
tigeris, deprehendes durum ac cōuolutum, & digitorum non
admittit, & menses occultantur, & geniturā nō suscipit hoc
tempore, & dolor habet imū vētrem, & lūbos ac laterum
mollitudinē. Quandoq; verò etiam sursū ascendit & suffo-
cat. Cum sic habuerit, pharmacū deorsum purgans bibendū
dare oportet, & multa calida lauare, & apponere ea quæ os
molluat, & specillum immittere ac aperire, itēq; digiti
& similiter leuigare. Cum autem molle fuerit, apponere ea
quæ sanguinem purgāt, & poriones exhibere, & experiri vt
præb

Pituitosa
& biliosa
purgatio

Cū os vul-
na claudi-
tur.

Medela

præbeas quodeunque aliud libenter susceperit. Brasicâ autem edas, & succum sorbeat. Si vteri cõclusi fuerint, & menses non apparuerint, colocynthidem syluestrem, & ulpium seminum, & cuminum Aethiopicum, & nitrum, & salem thebaicum, & adipem rhenalem, & farinam, & myrrhâ, & resinam omnia simul feruesfacito, & trito mixta, & in glandem efformata apponito. Si grumosi facti fuerint vteri, os ipsorum velut eruo plenum sit, & si contigeris, videbis ita habere, & menses non fiunt, neq; genitura intus manet. Quandiu sic habuerit, cyclaminum cortice detracto, & allium, & salem, & sicû, ac modicum mellis, terito, misceto, ac glandem formato, & ad os vterorum apponito. Itemq; alia subditiua, quæ acris sunt ac corrodunt, & à quibus sanguis purgatur, & de potlo-
Cum vteri clauduntur. nisbus dato eas quæ vteros purgant. Si vteri præter naturam hiant, menses plures prodeunt & viscoli, & frequenter, & genitura intus non manet, & osculum hians est: & fieri non potest vt genituram attrahat, & febris ac rigor corripit infernum ventrem, & lumbos. Morbus autem corripit ex fluxu sanguine, sit & quum menses suppressi derepente eruperint. Diata itaque ratio prius relata est. Oportet autem subditiua curare, in principio quidem purgatoriis simulq; molli-
Cum grumosi hiant vteri. bus. Deinde leniter adstringentibus, & partes infra vmbilicum per spongas fouere, cum myrti aut rubi aqua, aut ex oleo aut rosarum, aut cenanthes, aut vitis foliorum decocto.
Medela. Si os vterorũ hiant amplius quàm in mensibus solet, menses ita fiunt plures & deteriores omnes & liquidiore, & per longius tempus, & genitura nõ attingit, neq; manet, sed rursus exit, & si per manserit, osculum comperies disparatum, & impotentia præ mensibus obtinet: & levis est ac debilis vterus, & vterius procedit: & vires laxantur: & febris debilis, ac rigor, & dolor habet in unum ventrem, & laterum mollitudinem ac lumbos patitur autē hæc maxime, si quid in ipsa corruptum computruerit ac compactum fuerit. Quædam verò etiam ex partu patiuntur, alia etiam aliter. Quum itaq; sic habuerit, pharmacum bibendum dare oportet, & facilius indicabitur, & si dolor habuerit, reprofactoria adhibeto, & frigida lauato, ac intermissione facta colluto: & ex potionibus dato quamcunque maxime libenter admisit: & sufficito ea quæ resiccant: & polypos edat ac mercurialem. Si verò non

A non conclusi fuerint vteri velut oportet, in aqua desideat in qua cõsta sit myrtus, aut lentiscus, aut vitis aut olea folia, aut rosarum. Diata vero sit quæ relata est in rubro fluxu. Optimum verò ipsi auxilium est sitis, frequentes vomitus, & prohibitiones balnearum. Quum vteri magis quàm conuenit fuerint aperti, & non conclusi, & purgatione opus habent, & colluuiis, & siffimentis. Si vero menses eruerint, plures fiunt & deteriores, & liquidiore, & frequentes. Et genitura non manet intus, sed quando illi prodierint, perit. Et si os cõtigit in digito, comperies ipsum leue. Et impotentia ipsam præ mensibus corripit. Et febris ac rigor obtinet, & dolor in unum ventrem, & lumbos, & latera mollitudinem corripit, maxime si quid in ipsa corruptum computruerit, utemque ex partu, & aliter. Quum igitur sic habuerit, curare oportet, vbiunque tandem dolor fuerit, vterus in superioribus scriptum est. Si vteri inflammati fuerint, menses oborquætur, & ceruix multis tenuibus ventris, ad telarum araneæ similitudinem variegatur. Et febris est acuta, & mentem percellens, & menses pauci ac pauci ipsi compitent. Et quum ieiuna fuerit, vomitus quidam ipsa superuenit. Quum verò quid comedierit, reuomit. Et dolor occupat in unum ventrem & lumbos, & animo inquietus, & per ætã corpus perfrigeratur. Venter autem nunc durus, nunc mollis est, & intumescit & attollitur, & putat se in ventre habere. Quandoq; verò ventris moles vacua apparet, & alia aqua impletur, & vmbilicus prominere, & osculum gracile fit, & derepente apparent menses stridentes, & pauci ac pauci & attenuati circa clauiculas & collum, & pedes intumescunt, & præsertim pedum extremitates. Quum sic habuerit, pharmacum infra purgans bibendũ dato, & subditiua vteri, & somentis vteri foueantur odoratis. Per diem vteri plures periculis vitent, & ante appositionem, aqua calida nõ mordaci colluto, & post appositionem hoc infuso colluto. Cnestridis neciores in aqua leuissima coquito, & aquam excolato ac infundito oleo narcissino aut anthino amixto. Post hæc tres dies intermitte, deinde cum eo quod cum aceto parit colluto, & autem rubi, mercuriale cum aliquantulo vino coquens edat velut brasicâ, & succũ sorbeat. Si verò permiserit pharmacum bibendũ dato à quibus aqua de vteris purgit. Cibis autē vtatur panibus,

Cum vteri non satis clauduntur vel minus patent.

Cum vteri inflammantur.

Medela.

Hippocratis Liber II.

& oleisibus coctis, haecidus. Matris autē potius quā carnibus. Aut extremis partibus coctis, haecidus, & laboret quā plurimū, & ante & post cibū & quā minimū laetetur. Si da, & a daleibus ac pinguibus omnis generis arceatur. Diebus autē purgationū intermediis, adiatū bibat reiecta in vino diluto. At morbus hic lethalis est, & paucē effugere possunt, si nō in vētre cōceperint. In vterorū inflammatione menses obtrorquentur, & quā ieiūna est, vomit. Vbi verō comedit dolor habet in unū ventrē & lumbos. Et totū vterū modo durior, modo mollis fit, & nō valde cōlidet. Alius magna fit, & non purgatur, & ubi pragnans esse videtur, & patitur quicquid, pragnātes perpeti solent. Et si ventrem cōtigeris, leuem cōperies tumorem velut in vitē, & quā partus tempus esse visum fuerit, vteri cōcidunt, & menses pauci ac deteriores fiunt. Huic pharmaci deorsum purgans bibendū dare oportet, & purgatoria apponere. Purgata verō sana evadit. Si inflammatus fuerit vterus, vellicatur. Si verō quid corruptum fuerit ac vitiatū recruderit, febris corripit acuta & magna, & horror durus, partes circa pudenda, & horribiliter afficitur, & mordetur, & cōcitat, & si quis digito contingat, rursus perius habet, & pungitur, & caput dolet ac sineut & caligo adest, & sudor frontis. Extremae partes perfringuntur ac tremunt, & sopor profundus aliquādo occupat, & audire non potest. Neque reliquus sensus operatur, fastidium cibi est multum, & stomachus & venter omnino non continet cibum, & vociferatur, & exilit, & pestinens dolens, & inguina, & lumbos, & occultos pudendi locos, & cito moriuntur. Si verō dolores ad extremam debilitatem deduxerint, spōgiis calidis ex aqua & oleo expressis foueo, & subdititia mollia apponito, medullā cerui, apidem anserinum, & cerā albam, & oui luteum. Aut ceratum picatum cum resina subdipo. Vino verō aut lacte caprino purgato, aut volucribus iusculo. Vinum autē ne bibat, & pisanā succū sorbeat.

Quum dolor vterus molestus. Medela.

Ad dolorem vterorum medicamentum infusile. Si dolor solum fuerit vehemens & violentus, caligo in vteris inest, & flatus non exit, sed isthic manet malum. Oportet igitur sic curare. Attripicis sylvestris semen, & betas simul trita ac repesacta, in vteros infundito. Aliud dolores vterorum sedans. Vini suavisissimi pari aqua temperati tres semicongios Attricos

De Morbis Muliebris.

291

Acosumito, & forniculi radices ac seminis eiusdem trientem, & olei rosacei heminam dimidiam. Haec in ollam novam immittito, & vinum superfundito, deinde foueto. Apponito autem & scillam, donec osculum molle factum fuerit & adlationem idoneum ac apertum. Et quum in purgatione pustula circa osculum vteri exorta fuerint, sic curato. Carnem bubuli, cum butyro aut adipe anseris, & anisotitis illine, & ipsam carnem in pudendum iade. Si ignis faciei habue rit vteros, intumescunt pedes, & mammae, & corpus, & dolor ipsam corripit, & recta ceruice syrtari sit, & di lect laterum mollitudinem, & partes sub vtre, & ped. ora, & caput, & tremor occupat & torpor manus, & inguina, & poplites tremunt. Quandoque vero & in poplitibus huida fiunt, & modico tempore melius habet ex hoc colore. Maxime vero mammae attolluntur iuxta gentilitatis cogitationem. At tamen non valde dolet, & febris ac rigor corripit, & facies rubicunda fit, & sitis sortis est, & hepatis resceatur. Haec si pragnanti acciderint, moritur, & non potuit effugere. Si ignis faciei in vteris fiat, tumore, fiunt huidis, m. a pedibus exor si vsque ad circa tora, & ad lumbos. Quanto verō tempus amplius progressum fuerit, etiā pectus percipit, & intumescit, & tota perfrigeratur, & febris habet magna, & rigor superuenit, & spiritus densus, & animi deliquium & debilitas, & dolor totius corporis, & tristatur, & mente variatur. Et affectio ascendit ex inferno ver tre ad lumbos, & ad dorsum, & praecordia & pectora, & collum, & caput, & sit machum, & mortua esse videtur. Quum autem dolor solutus fuerit, torpor habet lumbos, & inguina, & circa, & in poplitibus huides fiunt, & modico tempore melius habere sibi videtur, de inde rursus affigitur, & corpus pustulis cpletur & rubores conspiciunt ac marisisti faciem occupant, & gattur siccu est, & lingua aspera. Hic morbus si pragnante in laesit, occidit. Sin minus, medellā adhibere oportet, & lac asininum bibendum. Medela. dare ac purgare. Si verō sic non solutur, venter in mollihus frige factoris perfrigerare, & subdititia non molestus & le uibus paulatim purgare. Itemq. vomere. Ad hoc cōdium est sambuci folia sumere cocti cum origano, aut el ymo, aut ruta. Si vero febris dimiserit, etiā vinum de oleis dulces dato. Aqua inter Veruntamē paucē curantur. Aqua interens si in vteris fiat, cui.

Hippocratis Liber I I.

Medela.

Ventris vte
torum.

Medela
qua.

menfes prodeunt arenosi & aquosi, & nō valde cruenti. Intu-
mescent & vterus, & venæ, & propinquissimæ partes, & præ-
gnans sit, deinde suffocatur, & mammae fiunt, & imus ven-
ter durus est, ac intumescit, & omnis circuncirca locus, & do-
let si quis ipsum attingat. Et febris ac stridor dentium corri-
pit, & dolor vehemens laterum mollitudinē ac lumbos, & se-
men in somnis effundit, & peius habet. Hanc calida lavare
oportet ac tepescere, pharmacum autē bibendū dare, & cū
debilibus fovere, & cyclamini obolotes in linteo deliget
ac apponat. Et euplesii succum in aqua madefaciat, ac can-
tharidas cadēterat, & medico tempore apponat & per mul-
tum tēporis internallum. Efficax est. Subditū. Cum inum
chem v mensura, vna passa alba. Aliud. Vtricæ semen ar-
radix. Hosi quodcumq; voles leuiter apponito, vbi verō ex-
purgaueris colluatur, ita vt detrahas & cum infuso pudenda
colluas, & simul cū viro dormiat, & si forem ad partus tem-
pus gestarit, tota expurgatur, & sana sit. Alia aqua intercus
vterum. Si heruentū quiddā fuit saniosum, & purgatur,
& mordet valē, & vicerat pudenda velut muria, & circumsi-
tas partes, & quocumq; destillat, vicerat, & color est morbi
arcuari. De cetero vbi purgatur copia velut in aliis fluxio-
nibus. Morbus autē hic & debilior est, & aliquando lerbabilis
sit, si vteri egredi fuerint. Hic curato velut eam quæ à fluxu
alio vexatur, & lac asininum bibendū dato, & extenuato, &
per reditus pharacis curato. Eclegma. Quod delingitur ad
agran intercutē. Si aqua ex vteris fluat, sulphur & anseris
adipem delingat. Si vterus in vteris fuerit, status exit, & stri-
det, & tota intumescit, & febris habet & ardor & vbi hac val-
de exilit præ dolore, & virum non admittit, & valde agere
fert coitum, & erigi nō potest, & velut onus graue ipsi in vte-
ris facit, & caput dolet & anxia est, & loqui non potest. Si ve-
rō dolor recesserit, clamat, & dolet omnia, & lumbos, & pu-
bem, & sedem, & vrina supprimitur, & venter suffocatur, &
mori cupit, & præcordia distenduntur, & stomachus morde-
tur, & os amarum est, & vomit acida & pura ac merac, &
frequenter tussat, & melius habet. Si minus intumescit, &
si attingeris, renititur & dolet. Proinde vterū cum aqua mul-
sa, & aceto multo ac oleo colluere oportet. Et cum inum aut
anifum tritum sumere, & lini folia terere, & volucrum
adipem

De Morbis Muliebribus.

292

A adipem cum ouis in aqua infundere. Subditū. Verō ac po-
tionibus vtere, quæ ego describā. Desideat autē in oleo cali-
do, & aromata in ipsum immittito, iuncta odorata florē. Aut
in aqua laui, aut marina desideat. Optimum autem est molli-
bus infusus venter purgare, aut glaciem apponere quæ admi-
tum puero vter soluitur, lanam illorā cū melle. Si verō at-
tenuior fuerit, cepam in oleum aut mel tinctā apponito. Aut
taurinum fel, aut vitru cum melle. Aut r. li pumici acidi tu-
eleum, cū ille & or deacea farina. Si r. oia ipsa innascatur
à cralla genitura incus retenta, thymbram tritā in aceto &
aqua, liquidā bibendā prabeco. Aut hyoscyami semen tritū,
& cum muria ac filphii succo & aceto colluto. Aut si opus
fuerit cū aqua. Optimum verō est aquam, nullam infunde-
re, cum aqua leonū, aut erui, aut foris viola. Si vero purga-
ta fuerit à calibus quæ sunt velut igne ambus, an. yrtum co-
quiro ac perluito, & myrrhā ac netopum cū lana apponito.
Si ventus in vteris fuerit, ac momorderit, & qua trāit dolo-
rem facit, & præ ardore intumescit, & dolet, & virū auersa-
tur, & coitum valde agere fert, & tenditur ac intumescit pe-
den, & erigi nō potest nec dirigi. Quam sic i. ueris scito
quod venter & genitura in vter venter, & propterea nūc. gro-
tet. Accipe itaq; mel, ceram, lini folia trita, & adipē volucri-
num, & hac in vino odorato tepescata per clysterē in vteros
infunde. Apponat autem folia liri. Aut semē lini terite, & in
lanam involuito, & ad os vteri apponito. Si minus, effecio
cre vtere. Linum & croci, & lini tola, & adipem volucrinam
terito, & lacte muliebri diluta, rasura de tenuibus linteolis
derasa excipito ac illigato, & ad vteri osculum apponito. Et
si pinguitudo carnosior enascatur, quod consumat indito, &
mediocriter attenuato. Quæ enim valde attenuantur, rari-
fiant, & abortiunt. Si verō genitura nō suscipit vterus, sed di-
mittit, & calorem in seipso nō habet instrumentum parare
oportet, cui infideas vaporē intra vterū recipiat, ita vt vestes
circumcirca ponatur. Suffire autem oportet cassiam, cinamo-
mum, myrrham, singulis pari portione vno ūxo siue sapa tum.
subactis, & super prunas coiectis. Modicē verō lauetur, & mo-
dicē cibū sumat. Opitulatur & subditū huiusmodi. Myr-
rham mollem cum melle efformato. Sit autē ob longa velut
glans, & sape hac facito virū respectu habito. Piesunt & pe-
lecin.

Ventris fa-
cilis solu-
tio.

Mola quæ
fiat, & dis-
cutiatur

Cum ven-
tola sit vul-
neris

Medela.

Cum semē
reuer.

Suffimen-
tum.

Hippocratis Liber I I.

lecini in frumento nascentes, cū myrcha triti. Mel quoq; co-
quito, & cum radis agitatum permisceto, & fabæ Aegyptiæ
magnitudinem apponito. fel item taurinū, & rhoem rubrū
pari portione. Conyza herba est similis apio crispo, nascitur
autem prope mare in locis arenosis, odor verò eius agrè to-
lerari potest. Hæc cum melle & vino apponito. Aut bulbion-
conspicitur autem in tritico, maxime Aegyptio, acre simile
cumino Aethiopico hoc & allium & nitru simul apponito.
Capitis do- Verum antea lauetur. Quum mulier caput dolet, & inci-
lor. put ac collum, & vertigo præ oculis obuersatur, & timet, &
tristis fuerit, & vrine nigra, & similia etiā per vterū prodeū-
& anxietas ac moeror ipsam tenuerit: atra bilis in vteris in-
est. Curetur autē sic. Cucumeris sylvestris anniculi interea
Medela. parit, fel tauri, forem aris, cū bacchare terito, & subditia
formato, & pharmacū bibendū dato, ac lauato. Quum verò
Dolor vul- mulier vteros mordeat, & dolet, lancinatūq; & bilē fauā
uz. mingit, & vterus hiarit, & oculi fuerint velut morbo regio
affectorū: scito quod bilis in vteris est. Quapropter optimū
est expurgare totū corpus, & ipsos vteros subdititiis, quæ bi-
lem educunt. Quū verò perfrigeratur vterus, & onus in sicū
esse videtur, & color non est clarus, & compactus est vterus.
Quum sic habuerit, purgare oportet cū eo quod pituitā du-
cit, & attenuare, ac frequenter vomere. Quum mulier male
oluerit ex ore, & gingiua nigra fuerint ac prauæ, caput lepo-
ris, & mures tres seorsim exure, & ex duobus muribus ven-
trem exime, hepar autē & rhenes nō, & in pila lapidea mar-
mor, aut lapidē album terre ac cribra, deinde singulorū partes
portiones miscere, ac dētes cōfricare oportet & locos in ore,
& postea lana succidissima fricet, & cum aqua colluat. Tin-
gat autē lanam succidā in melle, & cōfricet dentes ac gingi-
uas, & internas ac externas partes. Terat itē anisum, & ane-
thi semen, & myrrhā pondere duorum obolorū, atq; hæc in
vini albi meraci hemina dimidia diluat, & cum his os col-
luat, & multo tēpore in ore cōtineat. Hoc autem frequenter
faciat, & ieiuna gargarisset, & post cibum. Optimū verò est
medico cibo uti, & optima quoque ingerere oportet. Hoc
pharmacum dētes purgat, & bene olentes facit. Vocatur au-
tem Indicum medicamentū. Quum mulieri mānia aspera
Mamæ aspera fuerint, stoches aut rubi fructū, cum aqua & oleo coqui-
asperitas. to, &

De Morbis Muliebris.

293

Ato, & cataplasmate facto mammas integito, & betæ filia su-
perponito. Deinde ex linteis velut pileum cōsumto, & magni-
tudine vt mammā capiat, atq; sic mammam indito. Si vero
suppuratur, secato, & ex lana succida linamentū tunc penicil-
lum immittito, & eade superponito. Iustea vero ex lēt. cula
costa cū polenta permuta cataplasma adhibeto. Si in pu-
dendo m. illeus, aut intestino recto ascanides nascitur, vinctis
semen aut folia, cū filis bubuli obolo permiscetur, & oleo
cedrino subiguntur, & lana succida mollissima excipiuntur.
Induntur autē tertio quoq; die, per noctē ac diem. Post die
verò vbi amouit, calida lauetur, & allium costū ac crudum
edat, & Ascanides excunt ac moriuntur. Muria verò etiam **Quæ facie**
colineat oportet Ad faciē ornandā. Hepar tauri terito cum **Quæ facie**
oleo; illinito autem cū vino merato. Fel autē sarfures ex-
terit. Sed & prisanæ succus similiter illustrat, & ouorū can-
didum, & farina lupinorū, & erui cum ficis in cataplasmate
adhibita. Et brasicæ radix ac semen. Hæc etiam lentiginis
tollunt. Itēq; oleum. Et si p. ilius facie laesent, ceratū
liquidum ex rosaceo præparatū sublinito, & aquam frigidā
affundito. Et rugas leuigat hoc. In pila lapidea plumbaginē
terito, & mensura ex vitæ aqua adusa pastillū formato, qui
vbi resiccati fuerint, oleo dilutos rugosæ faciei illinito. At si
capilli desuuant, ladanū cum rosaceo aut anthino vnguento
terito, & cum vino illinat. Aut terrā cimoliā cum vino, aut
rosaceo, aut omphacino, aut acacia. Si verò calua facta fue-
rit, cuminum impone, aut sterens columbinū, aut raphanum
tritum. Aut cū cepa cōfricet, aut cum betā, aut vrtica. Cate-
rum solares appellatas maculas tollit, erui decoctum, betæ
succus, ouorum candidū, prisma, cucumeris sylvestris radix
secca, cum vini face trita, ac illita. Aut fici folia adhibita. Irē
seclamo trito fricari, aut amygdalis amaris, & vrticæ semen,
& ally cortex superligatur, & lepidum. Impetigines omnes
extrahit. Acerum, māna rhuris, pumex sul, tur cum aceto,
nasturtium sylvestre vsum & in cinere redactū, vipere exu-
tium, rumicis sylvestris radix. Teratur autem cū aceto vi-
noso. Si verò pustula emergant, etiā spuma argenti vtere. Po-
tio ad fluxum rubrum cōmota. Cornu cerui vsum, ad du-
plum cruda ordeacea farina ammisceto, atq; hæc in vinum
præmatum insperfa bibat, & sistatur. Alia. Adiantū radicem

Ascanides
creatio.

Quæ eru-
gent.

Quæ capit-
lum fluen-
tem sistant.

Quæ ar-
uos & limi-
liter tol-
lant
Impetigi-
nes quæ cu-
rent

Pocula vi-
bi proflu-
nii

Hippocratis Liber I I.

tritum, & cicer torrefactū, & lētiū farinā ex melle bibat, aut D
velut potum exhibeto. Aut farina tritici recentis acetabulū,
gummī albi dimidiā, mannae thuris tertiā partem, & uinci
odorati parum. Aut de pinu, vel cupressō aqua dilue, & bi-
bendum præbe. Bibat autē in die. Aut cornu cerui cōburito
ac terito, & crudā ordeacē farinā cum cedri baccis quinq;
& vinum austerū nigrum eī exdis ammisceto. Aut mali pun-
nici dulcis assat succum, cum vino nigro bibat. Aut cupressi
baccas tres aut quatuor, & myrti baccas nigras, & simul, &
ipsas per seipsas, ad robur corporis mulieris i respectu habito.
Cum vino verō potio fiat. Aut castorei obolum in vino nigro
austero terat, ac bibat. Potio ad fluxum, & omnes morbos
qui ab uteris sunt. Promit semē & radices, cum inā Aethio-
picum, & melantiū in vino albo exhibeto. Aut ferulū rasū
acetabulum, & porri succū, in vino albo diluto. Hoc etiā ex
naribus manantē sanguinē sistit. Aut malum panicū in vino
nigro coquito, ac decort. caro, & interna in vino nigro teri-
to, & cū polenta farina exhibeto. Aut linum vel erysimū ro-
stum, & olea folia viridis, & radicē nigrā aspalathi, & pepitū
plenum, hac trita in eodē vino diluto bibēda dato. Aut coa-
gulum aluminū & mali punici dulcis radicē, & gallā omnia
æquis portionibus, & mali punici dulcis succum, cū vino bi-
bat. Aut runci semē, cū gallo parte externa circumfusa. Hec
simul terito, & postea cyceonē facito ac exhibeto. Si sanguis
largus ex uteris fluat, viticis folia cū vino nigro dato. Acerba
item omnia fluxū sistunt, vino nigro ammixto. Ad fluxū &
dolorem. Caneryos radicē in vino nigro bibat. Si verō am-
plior fuerit, terebinthi fructus tritus prodest. Oportet autem
vino & aqua diluere ac bibere. Si fluxus fiat, caneros fluia-
tiles in vino suffocato, & de tali vino cum aqua bibendū da-
to. Si verō adhuc feratur fluxus promalon siue myricā torro-
to, & tritū in vino dato. Aut porri succum. Si verō multus de-
fertur fluxus, nulli sterco cōburito, terito & cū vino dato.
Si autē diuturnus fiat fluxus, sponsia cōbusta auxiliatur. Te-
renda est autē sponsia, & cū vino odorato exhibēda. Catapla-
sma ad fluxus. Allium & portulacā, & apium, & loti ac cedri
ramēta trita simul misceto, & cū aqua mulsa diluito, & cata-
plasma facito. Aut rubi, & rhām, & olea folia trita simul mi-
sceto, & in aqua mulsa diluito, & cū polenta in cataplasma
adhibeto

Potio ad o-
mnia vul-
narum ma-
la

Sanguinis
marium se-
dauo.

Coagulū
aluminū.

Sanguinis
sistens.

Quæ fluo-
res sistant
& dolores
sedent.

Implastra
fomentaq;

De Morbis Muliebris

294

A adhibeto. Aut sambuci & myrti folia in cataplasmate adhi-
beto. Aut loti ramēta, & mori folia, ac rosa folia, cū uia passa
ad cataplasma redigito. Fomēta ad fluxus. Lohacē farinā Diuersa fo-
torrefactā in posca meraciore coquito, & linteo illitā pro fo-
mēto adhibeto. Aut lēres torrefactas ac decort. catas in cras-
siorē instat alba farinā redigito, & in aqua coquito, ac simi-
liter adhibeto. Aut erium eodē modo. cōmoda est & saluia.
Aut paleas ordeī in salua & hyperici decocto coquito, & in
posito. Aut loti ramēta & cupressi, in uia passa cremore co-
cta, linteo inducito, ac pro fomento adhiēto. Aut olea folia,
aut hederā, aut myrti, in aqua coquito, & cū his etiā ordeī pa-
leas coquito. Aut fursures triticeos in uia passa cremore coquito. Aut vio-
la alba semē, vel radices coquito, & ad aquā decocti fursures
triticeos inuicito, ac foueto. Aut cū eo decocto fursures triti-
ceos subigat, & panē faciat, eiq; calido lana inuoluta fouea-
tur. Aut in serpilli decoctū fursures triticeos inuicito, & eodē
modo foueto. Sed & fomentū adhibendū est cū fronsus ca-
lids, & cū mollibus lant, si dolore vexetur & cū ualīs testa-
cis aqua infusa, & cū uelut oleo calido plenis Collutiones
ad fluxus. Myrti folia & lauri & hederā in aqua coquito, &
cū hac tepida colluito. Sambuci & lētiū folia in aqua coqui-
to, & cū excolata leuiter tepida colluito. Aut cōnāthen, & cy-
perū, & uias passas in aqua mulsa coquito, ac colluito. Aut cū
feronograci aqua, aut rubi decocto, aut olea viridis, aut cupres-
si, aut serpilli, aut mali punice, aut radicis violæ albæ, aut len-
tici decocto leuiter tepido colluito. Aut terebinthi ex
baryro, & resina, & adipe anserino infundito. Aut id quod ex
medulla & adipe suillo preparatur. Suffitus ad fluxus. Cr-
deum tostū prunis inspersum suffito. Aut cerui cornū cū oli-
uis immaturis. Aut rhoē rubrū & polentā torrefactā cū oleo
& vino duplo. Aut paleas ordeī, & sterco bubulū similitur.
Aut loti ramēta, aut rhoem, aut cupressum siccat, cum vino
nigro austero suffito. Aut galbanū, aut mannam thuris, aut
resinā vino subactam. Aut capræ cornū & gallam & siletur
fluxus. Alii suffitus. Effodere oportet scrobem, & vinaceo-
rum uat duarum chemicū Attreatum mensurā torrefacere
& de cinere in scrobem mittere, & vinum odoratū irrorare.
Mulier autē circuminsidēs, ac seipsam cōtegēs ac cōsoluens,
suffit

Diuersa fo-
menta.

Collutio-
nes.

Sicca suffi-
mentis.

Hippocratis Liber I I.

luffitum admittit. Aut fordes pilorum circa sedē caprę secas d
tundito, & torreto, atque cum ordeo fracto, & oleo subactas
luffito prunis inasperas. Aut ordeī paleas infidē prunis inuici-
to. Aut cupressi ramenta vnguento subacta luffito. Aut cicu-
tā, aut myrrhā, aut thus, vnguento affuso luffito. Aut birumē
& ordeī paleas similiter. Aut cupressi radicem rosaceo oleo
perfusam luffito. Aut ad calamū, nuncum odoratū, cyperothē,
apij semen, anisum, oleo rosaceo affuso luffito. Similiter autē
& resinā, prunis inuicito. Et ciramonū, & myrrhā, cum rubi
folijs, aut rosarū folijs aut mēta, addito modico croco & sty-
race. Hęc omnia simul terito ac luffito, oboli Attici pōdere,
in cinere sarmentorū vitis, aut in stercore bubulo instar ace-
tabuli for mato. Sit autē ignis ex sarmentis vitis. Mulierē ve
rō imposito prius, vt ne odorē percipiat. Nā si odorem sen-
sit, melius est non luffire. Subdititia ad rubrū fluxum, Myr-
rha & bulbion cū melle tritū optimū pręstiant subdititium.
Aut rose in aqua coctę, quas sanē cum rosaceo vnguento tri-
tas, ac lane inuolutas apponito. Aut loti florē in aqua coqui-
to, & deinde cum rosaceo vnguento terito, & in lana ad vteri
os adhibeto. Aut cyperū, & irim, & anisum, singula pari por-
tione, cū rosaceo vnguento trita, intro in vteri osculū detru-
dito. Aut myrti nigre folia in vino albo terito, & pini corti-
cem ammisceto, & similiter facito. Aut cupressi fructum, &
thus, pari portione simul ambo in vnguento terito, & apponi-

Fluorem
quæ siccat.

Fluoris a-
quosū me-
delæ.

ro. Si resiccare fluxū opus fuerit, calaminthā in vino nigro co-
quito, & linteo inuolutā apponito. Aut hyoscyami folia, & ci-
cutā simul coquito. Similiter portū, & maluā, & cerā ac anse-
ris adipē ammisceto. Deinde tepida ad pudenda subdito. Aut
vinū meracū, cum resinā & malicorio cocto terito, ac simili-
ter apponito. Aut enicum cū vino tritū subdito. Aut loci ra-
menta similiter. Aut lentisci folia. Aut rhoē melle cocto am-
mixto apponito. Si verō nō cesset, Susinū, aut blitum herbā,
quæ velut lingua est, in lana ad subdititium efformato. Ad
fluxum aquæ subdititium & infusile. Si mulieri aqua fuerit ex
pudendis, resinā siccam, & myricę folia, & lini semen in vino
terito, & volucrinū adipē ammisceto, & per clysterē in pudē-
da infundito. Aut farinæ purissimę chemā, siue concha re-
stem cauiorē, aut amyli in lana ad vteri stomachū apponat.
Aliud similiter infusile. Quum aqua ex pudendo fluxerit
myricę

De Morbis Muliebris.

295

A myricę folia, & thus, & resinā cum anserino adipe terito, &
per clysterē in pudenda infundito. Si pestem præ fluxu aquo-
so doleat, viticę funea cum melle terito, & in cataplasmate doleat
pectus, prope adhibeto. Si fluxus sanguinolētus, aut albus,
aut qualiscunq; fuerit, Sulphur & madragorā in vino mera-
co terito, & lana excepta apponito. Et supina dormiat, & im-
mota maneat. Aut malicoriū siccū in vino prammio terito, ac
bibendum dato. Ad fluxū albū porus. Hedera albę semen,
& pini corticē, in vino austero exhibeto, Aut cornu cetui vsti
partē vnā, cruda ordeaceę farinę j artes duas, & cedri bac-
cas quinque, aqua terat ac bibat. Quū ab vteris strāgulatur,
castoriū & conyzā in vino, & seorsum, & simul vtrāq; bibat.

Si albus
fluor de-
fluat.

B Aut bituminis obolos tres. Aut phocę adipis quantū duobus
digitis apprehendi potest. Aut radicis pæonię dimidiū portio-
nem in vino odorato bibendam dato. Quū verō vteri suffo-
cantur, & simul tussierit, sandaraches obolū, & sulphuris viui
tūcundē, & amygdalas amaras depurgatas res aut quatuor,
misceto & in vino odorato exhibeto. Si verō adhaferint vte-
ri, ordeū terito, & vnā cū paleis, & cornu cetui, oleo subigito,
& luffito. Quū autē sursum ascēderint, & cor ac si machus
premitur, & subliterint, myrrhā aut resinā, aut necopū, aut
castoriū aut sulphur succū bibendū dato. Quum vterus stran-
gularis, spiritus autem acernatim sursum comotus fuerit, &
grauitas incubauerit, & mens perculsa fuerit, & loqui non po-
tuerit, & perfrigeratio adest, ac spiritus offendens, & oculi
obscurantur, caput quāti cūssimē radito, & per fasciā supra
umbilicū, si opus fuerit, deligatā detrudito. Dato autē casto-
rium, & conyzā & rutę aquā, cum inā Aethiopiciā, raphani se-
men, sulphur, myrrhā. Ad nares graue olentia ad vteros bene
olentia adhibeto. Si vero suffit uerit, enā granū diu inter-
nam partē, albā illā, melle subactā ac mixtā naribus illinito.
Aut schinū scilicet specię quæ mordeat. Quū autem dolor ha-
buerit ac suffocatur, malū radicē, aut acetū multum, aut sce-
nili corticē, aut crethmū in aqua bibendū dato. Optimum
verō est eructare, & sedentē collocare, & sternutationē face-
re, aut veratrū naribus idinouere. Si verō sub septo trāsuer-
so ac præcordis vteri sedere videantur, de repente voce desti-
tuitur, & præcordia dura fiunt, & strāgulatur, & dentes con-
serit, & vocata nō audit. Oporter igitur sub nares suffiri lanā

Vulue strā
gulario.

Vulue strā
gularis
veratio.
Medela.

Quū vteri
superiora
petunt
Medela.

1000

Hippocratis Liber II.

accensam, bitumen in ignem coniectum, & castorium, & sulphur, & picē. Inguina verò & femora vnguento odoratissimo intris inungere. Aut itellas myricinas nigras, & brasicam vino odorato misceat, ac bibat. Aut myrrhē & obolos tres, coriandri parū, re in p. ronia radicē, cumini Aethiopici, hæc in vino albo & aqua trita, aut cum aqua mollis diluta, leuiter tepida bibat. Anxiliatur & peucedanū, aristolochia, cepæ lachryma, panaces in vino aut aqua leuiter tepida datū. Vteros ad locum suū reducit, crotonis radix pota, aut cumini Aethiopici, aut apiū, aut fœniculi & anisi semen, aut piper, aut myrrhē, & piperis succus potus. Si cor strangilatur, ab utero reprimatur, & spiritus habet, & anhelatio. Vincis, & proniae semen in vino bibere oportet. Aut abrotonum, & panaces, & ammoniacum. Aut rutā, aut somnificū papaueris succū. Rursus agitur si similiter habet, melanthiū terito, & melle subigito, & velut glanulā efformato, ac pennæ circūdato, & apponito. Aut philistion similiter subdito. Aut telephii, aut anemones folia trita, in linteum indito, & modica myrrhā amixta apponito. Si in lumbos vteri incubacint suffocatio verò caput nō cōtingit, polypos costos edat, & vinū nigrum o loratū meracum quā plurimū bibat. Quē verò velut ad viscera cōuersi strangilant, vinū cedrinū, & vinū Aethiopicū bibat, & calida lauetur, & odoratis fœmētis utatur. Si ventri inflati fuerint vteri, aromata omnia in vnguentū immittuntur, & laurus, & myrtus, & salvia, & cedri ac cupressi ramenta. Hæc contundito, & trita cribrato, & in vinum odoratum inspergito, & oleum rosacē superfundito. Quum verò mouentur, trans notū vteri presserint, ordeū vnā cum paleis, & myricā, cum utranque cornu, vino subigito, ac suffito. Quā assiscentes strangilant fuculū lucernariū accendito, & pignaribus extinguito, quo fuligo & nidor ipsas ingrediatur, & picē, & castorium, & peuce lanū, & myrrhā vnguento in vino diluito, & subacta apponat. Bibat autē resinam oleo dilutam. Si valde strangilant, aut testudinis iuxta mare nate obolos tres, in vini albi hemina, vel cyathis tribus tritos, bibēdos dato. Aut cedro in lucernā infuso, lucernā accendito, & vbi extincta fuerit, ad nates adhibeto. Aut cornū feridissimū similiter. Aut lanā incensam sub nates mulieris suffito. Aut bituminis parū tritū in vino albo bibat. Aut erysimi cōcha testā, & castorū in vino

Cum cor
vulua ve-
ratur.

Cum lum-
bi vexan-
tur.
Si intesti-
na mole-
rant.
Cum infla-
tur vteri.

Cum trans-
mouentur.
Cum utran-
que ulan-
gulam.

Medela va-
ria.

De Morbis Muliebribus.

296

A in vino albo bibenda dato, & lauato. Si verò etiā rufiat, sandarach obolū, sulphuris viui obolos duos, amygdalas amaras depurgatas tres aut quatuor, & castorū obolū, cū vino odorato misceto, & bibenda dato. Si vero strangilant vteri, & stragulatū cor cōgerit, & os cōclusum fuerit, acetū calidū sorbendu dato, & os paxillo aut radio aperto, & vinū in odoriū similiter exhibeto, & cū aceto mulso. Si vero valde stragulant, & voce destituta fuerit, cepā in vino tepido trita, in nates instillato & excitato. Si vero vsq; ad hepar ascēderint, & suffocatur, voce destituta, & nihil videt, & dentes cōserit, & dura fix, & nihil sentit, & frequēter respirat, & non audit. Hæc sub præcordiis manibus cōprehensam frequenter inungito. Et dentibus cū paxillo diductis, vinū meracū tepidū infundito, si nihil prohibuerit. Et p. ronia q. statim melius habet. Si ad inguina incubant acuminantur, caprim stercoreis pilulas, & leporis pilos phocæ adipe subigito ac suffito. Aut Medela, hederæ fructum, aut folia, aut corticē siccato, & quercus folia ac resinā ammisceto, oleū q. subigito ac suffito. Aut coaguli phocæ pelle cōterito, & spongiā ac muscū, cum phocæ adipe ammisceto ac suffito. Aut stercoreis caprim pilulas, & phocæ pulmonē, ac cedri ramenta suffito. Sed & bubulū sterces suffito. Aut cornū bouis ramenta, & bitumē. Aut spinæ Aegyptiæ fructū, & cedri ramenta, & myrti folia sicca. Hoc molli vnguento subacta suffito. Multa vero aromata in vnguentū iungito. Aut vinacca trita, & cedri baccas, & resinam piceā, simul mixta & passo cocto subacta suffito. Fomenta quibus discedat. Stercoris bubulū contusum, aceti dimidia mesura, & decocti erui ex aqua marina aut dulci similiter dimidia adiecta, pro fœmēto adhibeto, foueto autem leuiter & lenticulæ decoctū bibendū dato, ac reuocandū. Et farinā sorbendā, & insuper vinū lustridie vero granū cichidū dato. Sed & quod vrinā ciet Ciceris partes duas tritas, vix passæ optimæ tertiam partē, affuso aquæ cōgio coquito, deinde excolatā aqua per noctē sub dio exponito, & postmodū bibendā dato, & de cetero saluti & lumen, & polētā, bis per diem in vinū diluta heminis quatuor dato. Aut olei heminas dimidias tres foliorū sambuci manus plene mēsurā, hæc coquito, & cū calidis foueto, aut testis calidis immisis fomentū facito, muliere in sella collocata, & vestimentis cooperta. Aut sambuci folia

Strangila-
uo vuluæ.

Medela.

Diuerfa fo-
menta.

Hippocratis Liber I I.

folia cū myrto coq uito, & in excolata aqua paleas ordeī co-
quito, & fomentū facito, si calorē sūfferre poterit. Aut acetū,
oleum, mel, aquā. Hæc permixta ac valde seruata, in veli-
cā infundito. Aut pini corticē, & rhouz folia in aquā iniucito,
& fortiter coquito, & in excolatā aquā etiā ordeī paleas im-
mittito ac coquito, & affuso oleo fūcto. Aut loti & cupressi
ramēz aqua & oleo affuso, probē coquito, ac fūcto. Aut cū
aromatizantē infundito, & gallam iniucito, & rhamni

Quum vte-
ri proci-
dunt.

Lenimenta
varia.

cori. & polentā triticā cum aqua. Si verō vteri extra
promittant, & deperdūt velut scrotū myrti baccas, loti ra-
menta, rhamni & oleo folia, simul coquito, & leuiter tepidē fo-
uet. Aut cū vino vna cum illis & cū graueolentib. similiter.
Externas autem partes cum oīi candido oblinito. Cū verō
pe tringerit, & hūide facte fuerint, cum aqua calida. Mol-
litoria vteri. Adipē ouil. ouorum vitellum, mel, oleum, rosa-
ceum sumito, & cū his farinā subigito, & ad lentū ignē repe-
facito, & quod destillat lana exceptum emollito ac apponito.
Aut adipem ouil. aromatis cōditum & nitrum rubrū, anseris
adipem, & oleum rosac. colliquata & lana excepta apponito.
Aut Anseris adipē, ouillam adipē, cerā albam, netopum, rosa-
cei oleū. Hæc quā optime permisceto, & tenuibus linteis
excipito, & statim vbi lota est, apponat tepida osculo vtero-
rum. Aut cerui medullā, & anseris adipem, in rosaceo oleo li-
quesfaciat, & molli lana excepta subdat. Molliā subdittā,
quæ aquam ducunt, & mucus & pelliculas, & non exulcerāt.
Myrrhā quā optimā, & salis granū, & picē aromatis imbu-
tam, terito & apponito. Aliud. Grana coidia decorticata tri-
ginta. Indicum quod Persæ piper vocāt, & in hoc inest rotun-
dum, quod appellant myrridanum, cū lacte muliebri simul
terito, & melle diluto. Deinde lana molli ac pura excepta, &
pennæ obuoluta subdito, & per diē limito. Si verō fortius fa-
cere voles modicū myrrhæ ammisceto, tertiā videlicet par-
tem siue trientē, & lanā molli purā semisuccidā. Ex vteris
e lacū, & osculū molliūt, narcissus, cuminum, myrrhā, thus,
abstinchū, cyperis. Hæc ipsa per se ipsa, & cū oleo rosacco, aut
albo, aut Aegypto. Apponatur autē vbi lota est. Aliud quod
sanem cruentā educere potest. Cum rēdis misceto myrrhā
salem, sel taurinum, cuminum, mel, & in lana subdito. Aut
cumini folia similiter in vino trita. Aut silphij succū ad sicū
animi

De Morbis Muliebribus.

297

D ammisceto, & glandulā inde factam subdito. Idē facit & mo-
ri radix cū melle, & postea rosaceo illinito. Efficax est & allij
caput integrū, & nitrum rubrū, & ficus pinguis, pari portio-
ne, misceto autē & galla parua, & glandē facito, eamq. liquo-
re aliquo tinctam subdito. Et postea lota cerui adipē in lana
subditum habeat. Aliud quod cruenta omnia magis priori-
bus ducere potest, & mollire. Piper, elateriū, & lac muliebre
misceto, & cū his terito etiā mel, & oleum albū, & cerui adi-
pem, & linteo excepta subdat. Vehemētē vero ducit omni-
gena hoc. fici pingue, elaterij portiones duas, nitrum rubrum
quātum elaterij, uellus parum, cū linteo aut cū lana glādem
facito. Aliud. Netopum, sel tauri, nitrum, cyclaminum, gal-
lam, cum melle terat. Postea verō lota adipem cerui subditū
habeat, aut pulegium & sel tauri tritum pennæ obducit, & in
oleum Aegyptium tinctum subdat. Aut cyclaminum magni-
tudine tali cum aris flore. Aut anemones caput cum farina
tritum pennæ obducito, & in oleo albo tingito. Aliud quod
omnia ducit. Cucumeris syluestris oblongi internā partem,
exempto semine cū lacte terito, & myrrhā purā vna cū ip-
sis, adiectōq. modico melle, & oleo Aeg. pno. molli lana ex-
cipito. Aut cucumeris syluestris internā partē laccato, & mel-
le affuso terito, ac glādem formato. Postquā autē lota fuerit,
adipem subdat. Aut elaterij portiones tres cum aqua. Molli-
tia. Oīi candidum, farinam, mel, ceram albā. Hæc simul tepe-
facito, & quod destillat lana exceptum apponito. Aut adipem
anseris, cerā albam, resinā, vnguentum rosaceum, cerui medul-
lā liquesfacito. Aut ouillū vel caprinū adipē, oīi candidū, vn-
guētum rosacē. Ex his aut glādem facito, aut lana excipito.

Fomenta per quæ vteri purgantur, si duri fuerint. Vinum
suauissimū pari aqua tēperare oportet, triū semicongiū
Atticorū mensura & fœnticuli radices ac seminis eiusdē qua-
drantē, & olei rosacci heminā dimidiā, in ollā mittere, cuius
operculū foramē habet, & vinum superfundere, & arum-
dine indura fomentum facere, & postea scillam apponere. Si
doli tres repetimī irruerint, & animum deliqua affuerint. Rosa-
rum folia, cinamomū, myrrhā purā, netopū, papaueris succū,
hæc in pastillos drachmales efformato, & sup frusto amphi-
ræ cā tenui ponito, & pro suffimento vti. Aut styracis mo-
dicū in oleum mittito, ac vti. Omnia quæ in
vnguen

Hippocratis Liber I I.

Strategic
medals

veerend do
ker op de
deur.

De Morbis Mulieribus.

198

Morbi ca-
jusque vi-
rorum (cui-
tis.

Dolor, se-
dation.

Code 1.
1900-1910.

1 2 3

Notha

eo, & de aqua duas heminas excolato, misceto autē adipē an-
feris, & oleum rosaceū, & tepida infundito. Amplius autē in-
fusum nulli, vt semel dicā, cōpetit quā duarū heminarū. Aut
mercurialē in aqua coquito, ad succū, myrrhā ammisceto;
aut thus, & uetopū pari mensura, & tepidū infundito. Si ve-
rō vteros doleat cyclamini radicē in vino albo ieiunā biben-
dam dato. Et calida lauetur, & subcalidam bibat, Si ex ferui-
do & superficiario vlcere pudenda fuerint exulcerata, myr-
ri baccis in vino coctis colluat, & melilotū apponat. Et meli
punici dulcis putamina in vino coquito, & myrrhā ac resinā
simul mixta vino diluito, & intinctū in his linteum subdito.
Et si vring stillicidiū corripiat, fomentū adhibeto, & pectinē
illinito. Desideat autē in decocto rosarū, aut rubi, aut myrti. E
aut olez, aut pampinorū vitis, aut iuniperorū baccarum, aut
saluiz. Si ventus in vtero obortus fuerit, & dolor vehemens,
& status nō exit, cuminū apponat. Et saluiam ac cyperū tula
madefacito per noctē, & mane excolato, & lucidū ac clarum
cremore in vas infundito, & crassiorē tritici farinā cū vino
albo ammisceto, & filphij succū magnitudine fabz, cum fa-
rina coquito, & crudius sorbenda dato. Si columella in pu-
dendis nascatur, dolor obinet. Et doloris quidē medela est
apij semen. Columellam verō refecare oportet. Si vlcera
in pudendis oboriantur, & pruritus corripiat, olez folia, &
hedera, & rubi, & mali punici dulcistris, & vino veteri di-
luta, cum recenti carne apponito, ita vt folia carni oblinat. Et
Et habeat subditam per totam noctem. Mane verō eximeas
& myrtum in vino coquens, cum vino pudenda colluat.

Notha ad finem primi libri De morbis muliebribus adiecta.

Tubis pue Ad tulsim pueri. Thapsiam in polenta edendā dato. Aliud.
ri qui dis Ex ovo assato vitellū acceptū terito, & sesamū albū tostū.
uatur. & salem, cū melle delingendā dato. Ad aluā pueri soluedam.
Venter qui Lanam illorū melle tinctā indito. Si verō antiquior fuerit
moueat. puer, ceparum internas partes tritas cum melle indico. Si lac
nō fuerit. Recentis tritici farinam elotam, melle ac oleo, am-
mixto, tepidam sorbendam dato. Ad anhelitum pueri facio.
Thus in vino dulci, & illuies. Purgatorium. Glādulas fa-
cito ex mellis hemina, anisi acetabulo, bituminis drachmis
duabus, felle bouis, myrrhē drachmistribus, elaterij portione
Hæc

De Morbis Muliebribus.

299

A Hæc in vase aneo coquito, & anseris adipē ammisceto, & vbi
vū volēs, glādulis anserino aut ouillo adipe illinito, ana au-
tem vtire molli. Vomitus soluit. Ocymus succus in vino al-
bo. Aliud. Farinæ tritici recentis exsuccate aqua. Aut de ma-
lis punicis dulcibus & acidis succū exprimito, & deinde mel
ammisceto. Corrosiuum sic paratur. Veratrum nigrum, san-
datacham, squamā aris, singula paribus portionibus seorsim
terito. Quum autē trita fuerint, ad vnā partē, duplā calcem
ammisceto, & cedring subacta illinito. Aliud corrosiuū phar-
macum sic paratur. Florem eris purē cōbustum donec ruber
fiat, terito ac vitior. Pharmacū nigrum. Squamam aris, & flo-
rem aris, seorsim ambo terito. Vbi verō cōtriuersis, ita misce
ro. Duas aut tres pharmaci species facito. Vnam fortissimam
quæ habet ad squamā, tertiam floris partē. Alterā, quæ quartā.
Tertiā, quæ quintam. Hoc pharmacū ad omnia cōueniēs est.

Illitio ad anginam. Roris matiori semen, staplis sylæstiris,
abūthium, elaterium, mel. In doloribus podagricis. Ab-
scissus nitro trito aqua diluto, cataplasmatas modo integito,
& tribus diebus non lauaro. Vbi verō laueris, rursus nitrum
rubrū crudū cum modico melle terito, & hoc semper vitior.

Inflammata ilhne portulaca cum farinæ massā, & lactuce
rubræ drachma, ex aqua dissoluta. Medicamenta oculato-
ria. Aes vstum, arago, fel capræ, muria, hæc dissoluntur,
& omnia simul trita vino albo diluuntur, postea in arundi-
nem coniecta, sicca in vsum veniant. Puluillus. Misy præpa-
ratam in pila terito, & spuma argenti chrysidis appellata
cinere lotū ammisceto. Sint autē cineris, partes tres, misyos
vna. At misy in maza cōburito vitans ne dissipat. Nam dum
torretur liquefit, vbi verō probē tostum fuerit, puniceū fit.

Alius puluillus. Cerusa eodem modo cum misy tosto mi-
scetur, velut chrysidis cinis. Alius puluillus fortior prio-
re. Spodium cyprum ex fuligine lota, & cerusa, & misy sor-
refactum. Sunt autem duæ partes cerusæ de spodio, vna verō
misyos. In hæc autem mona folia contusa exprimito, & in aris
rubræ vase ad solem exponito, & vt nihil illabatur contegito.
Quæ verō crassifacita fuerint, pastillos formatos, deinde sicca-
to, & siccatos quāmaximē fieri potest cōburito, & postea
perfrigeratos leuiter terito, & de spodio ex fuligine toto pa-
rem portionem misceto, deinde uetopon instillato, & parum
terito.

Vomitionis
remedium.

Anginæ &
Podagræ
medela.

Inflamma-
ta.

terito, deinde melle diluito, & resiccata in vase arso asseru-
to, ac vitro. Pulvis illius mollis. Spodium cyprium, chalcidius nō
lorale inter trita, flos aris. Hac paribus portionibus trita, &
ac terito. Alius. Spodium cyprium, chalcidius leuiter trita, &
cimis chrysidis illorū. Hac inter se terito. Alius. Spodium
lotū, chrysidis, & aris hos paribus partibus erita. Alius. Vuā
acerbe succus, & spodium cyprium. Vuam immaturā in vigo-
re constitutā sine, & saccu per lintellum vas aris rubri expri-
me, & aceti albi acerrimi tertiā partē ammisce, atq; ne anio-
le coque, & quinquies in die agita ac cōturba. Et vbi crassius
factus fuerit succus, spodium cyprium tritū aduce ac pernit-
sce, ita vt vlti sex aut septē dies in sole positus steterit, ad he-
minā succi tritici, spodij drach. octo ammisceas. Si vero acutus
effingere medicamentum volēs, minus de spodio: sūt nullius,
plus. Postea verō siccato hanc, donec in pastillos formati pe-
fuerint. Deinde domi siccato, rursus in fumū suspensa, atq; hoc
radidū, donec testacea fiant, vt inter aerendum nō adhaereat,
postea sic vtere. Reponto autē in loco humiditatē nullā ha-
bente. Alias. Spodium chalcididū, aceto albo subigito, deinde
de factis ipse pastillos siccato, & vbi oculum sublimare vo-
les, quā optime terito, & vino veteri dulci cōcalesceto. Ad
argemone oculi vlcus. Populi nigra lachrymā, lac muliebre
misce ac vtere. Si oculus lachrymetur, & dolor vexet. Mala
punice dulcis succum expressum in arreo vase coquito, vt ur-
ger fiat instar picis. Si verō actus fuerit, ad solē expanto, de-
inde liquā hūmilito. Si vero dulci lachryma fluat oculis,
quum vna fuerit alio valde matura, & gracilis in vite, de cer-
ptam exprimito ac excolato, deinde in sole siccato, & vbi u-
cus factus fuerit succus deradito, & ceruginis dimidiū oboli
attici ponderis ammisce. Deinde hoc sublimato. Pulvis
inspersilis. Blumbarū & spodij, quibus paribus, myrrhæ deat
mam partē, succi papaueris parum, vinū verus arida tere ac
vtere. Alius. Accipitur feorā die recentium plumbæ, &
spodij tertia pars, & cerusie tertia, & chartæ vitæ tertia, &
myrrhæ pars decima. Si pidos ex corpore extirpare voles, vbi
vbi lachrymā cū oleo illuito. Si verō etia circa oculū tollere
velis, euellito, & illinito, & cū tenui cuticula discedet, & locus
rubicundus ac boni coloris erit. Ad insectis horū lenitatem. Lina-
res ac tritici recens duarū chonici mensura aqua macera-

Lachryma
tio.Neglabra-
uo.

Lienetria.

to, & vbi mollia facta fuerint, in pila aut mortario fortiter
cōterito, deinde aquæ heminis tex affundito, ac fortiter com-
moueto, & vbi purgamenta discesserint in ollā infundito, &
medico melle aruso coquito, & valde cotta torrefacito, ac
edēda præbeto. Si verō fuerit vinū vetustissimū bibat, atque
hoc vtatur donec sanus fiat. Ad grauedinē. Si quis grauedinē
habeat, myrrhā tritā immisto melle: linteo excipiat, & na-
res cōfricat. Infusum sedis puritā ducē. Thapiaz potione. &
vuas passas quade viginta aut grana crudi, aut crassi potione
samito & mellis dimidi hemina, ac ole. rāndē ammisce-
to, & aqua marina diluito, in aqua factures cōsti sunt, aut pi-
fana de aceto pinguis facta fuerit. Aut adijcē betarū loco an. mis-
ceto & niri drach. decē. A vt salis hemina, quæ i aqua mari-
næ ammisce. Si vero bilē deducere volēs, succi vltij potio-
nē, elaterij drach. vni & dimidiā, colocynthidis drach. terito
& infuse quo t. prius diluito. Si autem vehemētius ducere
velis, cucumeris syluestris internā partem quarta drach. par-
te in dimidia aquæ hemina mactato, & per sedē infundito,
& si in egressu mordeat, pifana succum, & ole. infundito.
Aliud. In lacte asinino cocto, aut in betarū loco heminis tri-
bus, internā cucumeris syluestris partē macerato, & salē, mel
ac oleū immisce, & postea pifana succū infundito. Aliud.
Colocynthidis drach. terito, & in lacte asinino cocto, eadēq;
misce. Aliud. Cucumeris syluestris interioris drac.
elaterij portionem, salis quantum tribus digitis apprehendi
potest, mel, oleum aqua marina diluito. At si sterus educere
volēs, nullum pharmacum bibito, sed alius vtere. Infusum ad
dysenteria. Punice dulcis malicorū in vino ad dimidias co-
quito, & olei, quæ rā hemina partem ammisce, & thuri
quartā drach. partem. Aliud. Vugaetū rosacei dimidia hema-
na, pifana succus, aqua marina cotta. Aliud. Veratri potio-
nē duas tritas, in aquæ dimidia hemina diluito, & olei tan-
tū affundito. Potio. Mala coronæa dissecato, & in aqua ma-
cerato, & vbi aqua odorē acceperit, bibēdam dato. Alia. Pri-
fana firina in conglis aquæ missam, coquito donec pinguis
fiat. Alia. Mala cōcisa siccata, & fauū mellis, in aqua macer-
to, ac simul terito, & vbi subdileis facta fuerit excolato, & p-
pifolia iniicito. Alia. Vuā passā albā, & calaminthē, & fauū
mellis, in aquam mutato ac terito, donec aqua subdulcis fiat.

Granedo.

Punice edu-
tio.Bilis edu-
tio.Dysente-
ria.

H I P.

301 **HIPPOCRATIS**

COI LIBER DE STERILIBVS, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO INTERPRETE.

E his quidem quæ accidunt mulieribus in singulis affectionibus, prius dictum est. Nunc autem ostendam ob quas causas mulieres omnino steriles sunt, & cur non pariunt antequam sanentur. Causam verò hanc esse dico: si os uterorum omnino auersum fuerit à pudendo, non concipiunt. Non enim suscipiunt uteri genitorem, sed statim foras exit. contingit autem hoc etiam si parum distortum fuerit os uterorum præter naturam à pudendo. Et si omnino conclusum fuerit os uterorum, neque sic suscipiunt. Neque si recens conclusum fuerit magis quam oportet. Singula verò relata manifesta sunt. Etenim si omnino auersum fuerit, aut conclusum, menses non prodeunt omnino, aut prodeunt violenter cum morbo, si sanguis coegerit uteros pro more conueriti. Et si purgata fuerit mulier, alio quando os uterorum ipsi à pudendo aueritur. Si verò parum distortum, aut recens conclusum fuerit, prodeunt quidē menses, prodeunt autem violenter, & paulatim per multos dies. Hæc autem omnia manifesta sunt, si sic habent, contingenti mulieri, & si horum aliquid fuerit, curata mulier fecunda fit. Quandoq. verò etiam sua sponte. Hæc autem singula cur fiant, dicetur. Dictum autem est & in muliebribus morbis. Si leues fuerint uteri. Contingit autem hoc & ex natura quibusdam, & si vlcera innata magnas cicatrices reliquerint. Si leues igitur uteri fuerint, mulier in ventre non concipit. Nā genitricem suscipiunt quidem uteri, si non alia aliqua causa obstituerit, non autem concipiunt, sed semen foras emittunt. Hoc autem maxime clarum fit contingenti, & si interrogetur an aliquādo vlcera in uteros ipsi oborta fuerint. Menses verò sano quidem modo prodeunt in hoc morbo. Verum talis

Cur quædā non ferunt conceptum.

Cur quædā non concipiunt.

Q. lis

Hippocratis Liber

lis plerumque incurabilis est. & hæc causa est, ut in ventre ne
Cut vlcus concipiat. Si vlcus in vteris factum fuerit ab affectione qua-
 dam ex relatis, & non statim sanatum, sed impurum factum
 fuerit, permanet vlcus ad multum tempus, quemadmodum
 & id quod in aure existit. & male olet mulier, & quandoque
 sanies male olens ipsi ex pudendo fluit, & quandiu sanie vlcus
 habuerit, in ventre non concipit. Non enim concipiunt vteri
 genituram. Huic autem menses sano modo procedunt. Ve-
 rum ex contactu, & interrogatione, maxime clarum fit de
Sterilitatis relatis. Curata verò fecunda fit, exigua tamen spes est. Si
 caudæ. quid ex mensibus in vteris remanens scissuram ac segmen-
 tum habeat, quod circa osculū aut paulo penitus calecat,
 & rursus frigescat, neque sic in ventre concipit. Impedimen-
 tum enim hoc incumbens, geniturā quod oportet trāsire non
 permittit. Et si quidem in principio curetur, sanescit, & fec-
 unda fit. Si verò tempus accesserit, sterilis manet. Manifesta
 est autem affectio maxime ad contactum. Durū enim quid-
 dam intus est. Et si magis quàm conuenit vteri hiant, & ne-
 que sic pragens fit. Non enim concipiunt vteri semen geni-
 tale. Sed & hoc ad contactum clarum fiet, & menses accru-
 tum prodeunt, & per paucos dies. Et autem & natura hæc af-
 fectio, & à relatis morbis. Et si quidem à natura fuerit, incu-
 rabilis est morbus: Sin minus, non sani prodeunt menses, ve-
 pote muliere non existente sana neque sic pragens fit. Non
 enim compingitur semen à sanguine morbofo. Sed sanguis
 qui à corpore morbofo descendit, genituram serosam facit.
 Serosa verò facta genitura, tempore modico aut multo, fo-
 ras progreditur vnā cum sanie. Atque hoc ex corpore mulie-
 ris, & ex mensibus manifestum fit. Prodebunt enim ipsi men-
 ses velut dictū est, siue biliosa, siue pituitosa, siue aquosa fue-
 rit. At breui curata fecunda fit: Sin minus, non. Si verò mu-
 lieri menses non prodeant omnino, aut ab omnibus relatis,
Cut nō co- etiam sic nō concipit. Venæ enim sanguine plenæ, geniturā
 cipiant. nō suscipiunt: & in vteris aliquid inueterati sanguinis inesse
 necesse est, quod geniturā nutriti prohibet. Si verò pauciores
 quàm debeant menses prodeant, neque sic pragens fit, cau-
 sa verò in priore morbo relata sunt, fit autem hoc manife-
 stum ex interrogatione, & si quidem à natura pauci menses
 prodeunt, incurabilis est, Si verò ab affectione aliqua ex re-
 latis

De Sterilibus.

302

Alatis, breui curata, fecunda erit. Et si plures quàm debent
 menses mulieri prodeant, neque sic in ventre concipit. Vteri
 enim sanguine euacuato, genituram non concipiunt, præ de-
 bilitate. Si verò etiam conceperint, sanguis multus derepen-
 te in vteros mulieris descendens, genituram suffocat. Mani-
 festum autem & hoc est ex mensibus qui male prodibūt. Et
 si quidem natura mulier multos menses demittit, sterilis fit.
 Si verò non natura, sed ab aliqua ex relatis affectione, breui
 curata fecunda erit. Et si os vterorum ex pudendo excide-
 rit, neque sic concipit. Nam os durum fit, & genituram non
 suscipit, & intumescit, & propterea in totum infecunda fit.
 Manifesta est autem hæc affectio, ex eo quod contingit. Et
 si non prodeant menses velut debent sed deorsum processer-
 rint in sedem, neque sic in ventre concipit. Manifestum est
 enim, quod os vterorum à pudendo auersum est, aut conclu-
 sum, & si quidem ad sedem auersum fuerit osculum, aut con-
 clusum, curata fecunda fit. Vtrūque verò ex interrogatio-
 ne ac responsione manifestum fit. Si enim menses semper sic
 prodierint, clarum est quod his morbus causa est. Atque tot
 ac talia mulieribus contingant, propter quæ non parit ante
 quàm curetur, & propter quæ omnino steriles fiant. Qua-
 re curari mulieres non oportet, quando cocunt quidem non
 autem sæpe pariunt. Experimenta per quæ indicatur an
 pragens fiet mulier. Si cognoscere voles an mulier præ-
 gnans fiet, Butyrū & lac mulieris masculum videntis biben-
 dum dato, & si eructauerit, concipiet, Sin minus, non. Aliud.
 Necropam modicum lana exceptum subdat, & postea ma-
 nē, an quod subditum est per os oleat. Si leret, & si quidem
 oleat, concipiet. Sin minus, non. Aliud. Cuiusque mu-
 lieri à subitibus non valde fortibus, dolores ad articulos
 processerint, & stridor dētium ipsam habuerit, & vertigine
 affecta fuerit, & oscitaret. Huic maior spes est ut pragens
 fiat, quàm ei quæ cibum horum patitur. Aliud. Caput allij
 integrum depurgatum ac derafum, ad vterū apponat, & po-
 stridie videat an per os oleat, & si oluerit, concipiet. Sin mi-
 nus, non. Aliud. Si cognoscere voles an mulier concipiet,
 anisum in aqua tenuissimè tritū bibat, ac dormiat, & si qui-
 dem pruritus ipsam circa vmbilicū corripuerit, concipiet. Sin
 minus, non. Prægnantem mulierem si non ex alio co-
 gnosc

Concep-
 ta signa.

Prægnan-
 tia signa.

Hippocratis Liber

Conceptus
signa

Signa ma-
ris vel fo-
mellæ.

Stomachus
vulua

Menses cur-
inueni a na-
tura.

Medela
que conce-
ptum repa-
ret.

gnoscas, ex hoc cognosces. Oculi videntur distracti ac caui-
res, & candidum in oculis, albedinis naturam non habet, sed
lucidus apparet. Que in ventris habent, maculam solarem
in facie habent, & postquam conceperunt, vinum odio ha-
bent, & cibos auerſantur, & oris ventris morſu, ac ſaliua ple-
na ſunt. Mel & anisum tenuiſſimè terito, deinde in aqua
diluto, ac exhibero, & dormire ſinito, & ſi quidem tormen-
ti ipſi ſint circa vmbilicum, prægnans eſt: Sin minus, non eſt.
Poſt hæc autem omnia, farinam bibat, & mel, & origanū, in
vino & oleo. Quæcunque in vtero habentes, maculam so-
larem in facie habet, fo mellam geſtat. Quæ verò bene co-
lorat & permixta, masculum plerumque geſtat. Si papillæ
ſuſum conuerſe fuerint, masculum geſtat. Si deorſum, fo
mellam. Accipe de lacte, & farinam miſce, & paſtillum for-
ma, & ad lentum ignem aſſa. Et ſi quidem comburatur, ma-
rem geſtat. Si verò diſſundatur, fo mellam. Aut idè hoc lac
ſuper folia emulſum contemplare. Et ſi quidem condenſa-
tur, masculum geſtat. Si verò diſſuſum fuerit, fo mellam.

Curationes ad conceptionem experimento cognita. Si qua
liberorum generationem expetat, quæ ſine liberis ſit, & ſi
qua iam antea prægnans fuerit, nunc autem non pariat.

Quum ſtomachus vteri durus fuerit torus, aut ſumma
parte, & conſuſus ac non rectus fuerit, ſed ad alteram coxâ
auerſus, aut ad inteſtinum rectum inclinatus, aut in ſeipſum
contractus, aut labium ſtomachi ſibi ipſi incubuerit. Unde-
cunq; igitur aut aſper fuerit, aut calloſus, ſit autem durus &
à conſuſione, & à calloſitate. His menses non apparent, aut
multò pauciores aut peiores quàm oportet apparent, & per
longius tempus, Et menses quidem iuxta ſanitatē corporis
& vterorum, exitum inveniunt. Itēque iuxta naturā ac
iuſtum modum, & à calore & humiditate menſium, & ſto-
macho non valde laſo. At genituram rursus nō ſuſcipit, pro-
pter læſionem, quæcunque tandem impediēt ſuſceptionem
à ſtomacho non bene habente. Huic poſt fomentū tpo cor-
pori adhibetum, pharmacum bibendum dare oportet, & cor-
poris purgationem primū facere, ſive ſuſum & deorſum,
ſive deorſum ſolum. I t ſi quidem ſuſum purgās pharmacū
dederis, ante purgationem fomentum ne adhibeto, ſed po-
ſtea. At fomento prius facto, pharmacum deorſum purgans
biben-

De Sterilibus.

303

A bibendum dato. Si verò ſuſum purgante nō opus habere vi-
deatur, præmiſſo fomento, deorſum purgans bibendum da-
to. Quum autē corpus probe habere viſum fuerit, poſtea fo-
mentum adhibeto, ita vt vteros frequenter incidere facias,
in fomento quod maxime cōferre viſum fuerit. Inuicito autē
in fomenta, cæpreſi ramentæ, & lauri folia cōtufa, & multa
calida ſiſpe lauato. Quum verò recens lota & ſota fuerit, v-
teri oſculum dilarato, ſimulque dirigitur ſi opus fuerit, cum
ſpecillo ſtanneo aut plumbeo à tenui aſpicatus. Deinde cū
craſſiore ſi admiſerit donec probe habere videtur. Tingito
autem ſpecillum in mollitorio diluto, quodcunq; liquidum
factum conferre videbitur. Specilla verò retro lata facito.
B Deinde lignis longis adaptato, ac ſic vituto. At verò hoc tem-
pore an vino albo dulci quā ſuauiſſimo, ita dā pinguiffima in
tenua ſi uſta conciſam coquens bibat, & apij ſemen con-
ſum, & cumini Aethiopici ſemis, & thus quā oſtimā. De hoc
ieiunia bibat moderata copia, per quot dies bene habere vi-
ſa fuerit, & edat catulos pueros percoctos, & poly pū in vino
dulciſſimo coctum, & de uiculis bibat, & lraſicā coctam,
& vinum album & ſuper bibat, & ne coſnet, & bis in die laue-
tur. A cibis verò hoc tempore abſtineat. Poſte r verò ſi pro-
ceſſerit ſecundum ſtomachum, & purgationem aliquam fo-
ras oſtenderit, de portione aliquid bibat, per vnum atque al-
terum diem, à ſpecillorū vſu ceſſet, & conetur vteros pur-
gare ſubditiis, & medicamentis. Cuicunque verò ſtoma-
cho recto, & molli & ſano, & probe habente, & in debito lo-
co ſito, menses omnino nō apparuerint, aut pauciores, & per
amplius tempus, & non ſani morbum perſcrutatus quē vte-
ri habent, & an corpus etiam aliquid conferat, cōperies cau-
ſam à qua prægnans non ſit, & quum quidem ſic habet, cura-
tionem facito adhibens id quod conuenit, ſi admiſerit, cu-
rationem incipiens à ſorbis, prout tempeſtiuum eſſe vide-
bitur, deſiſuens autem in molliora, donec vterus probe pur-
gatus eſſe viſus fuerit, & ſtomachus conſistere recte habet in
ſufficiente loco ſitus. Si verò à pharmaco & à portione non
proceſſerit, neque ubi ipſum bibit moderato tempore, à po-
tione quidem hac ceſſet. Quum verò probe habuerit, per v-
ſum ſpecillorū os ſtomachi mollito, & vt hiet facito, ad viā
ſubditiis præſtandam, tum à medicamentis ſuffumigabili-
bus.

Hippocratis Liber

Cum mu-
lier pinguis
nō cōcipit.
Vinum ni-
grū ad con-
ceptum fa-
cit.

**Curatio
alt.**

De Sterilibus.

304

A autem & quinta, feniculi semen, tritum, & sambuci folia ac
 lauri, & cupressi ramēta. Hæc coquito aqua affusa. Oportet
 autem post fomentum, multa calida loti, apponere adipē arom-
 matis imbutū, statim à fomento, & ad noctē. Postea verò hoc
 preparato, Myrril. i. i. stacten, bury, rum, adipem anteriuū, me-
 dullam cervinā, & netopani. Horum lingulorū a quales
 portiones permixtas ac liquefactis, si ponar in lana Mulea,
 molli quā optima. Deinde plumbis pen cillis quāq., ad
 octo digitorū longitudinem fabricatis, iterum aperito. Tri-
 mms ex his sit tercia, altera crassior, & reliqua alia, alio cras-
 sior sit. Aperiantur autē per dies quinq., & semper lota appo-
 nat, & ex lumbis deligat vt ne excidat, & semper vterius in-
 trudit. Postremum verò quam penitissimū. Postquam autē
 aperieris, purgatorium appone, cantharidas tritas quinq., &
 colocythidis longa internā spongiosā parte, & myrrilā,
 Hæc melle cocto subasta, & in glandē efformata, lana inuol-
 uito, excepta summa parte. Deinde in oleum suavisimum
 tingito ac apponito. Vtere autē & hoc purgatorio, felle tau-
 ri, & flore aris affito, & nitro, & myrrila modico melle dilu-
 tis, ac hinc tenui deligatis, & linteo superne pharmaco ob-
 ducto apponito. Vtere & buprestis cum myrrila, & elaterio
 cum melle cocto, & cantharidibus cum elaterio & myrrha.
 Postquam autē purgata fuerit, posttridie vbi lauit vterū col-
 luito. Cum inū Aethiopicum tritum, & melanthiū, & resinā,
 & oleum, & mel, ac vinum dulce. Hæc mixta & tepescita in-
 fundito. Postquam verò infusus, erectū obambulare iube-
 to, quo collusio infusa cōcuiatur. Subdito autem crocum, &
 myrrham, & thus, singula paribus portionibus sicca linteo
 illigata, ac vt anteriuū adipem ammissas ac linteo oblinas.
 Arque hæc apponito per dies septē. Octauo verò suffium
 facito, cū myrrha, bitumine, & ordeo oleo odorato subastisi
 his lento igni iniectis, ac suffium per fistulam facito. Postquam
 autem suffit in feceris, posttridie castoris testem terito, vino
 albo affuso, & ipsum melle oblitū, & lanæ inuolutum, appo-
 nat in noctem. Mane verò eo sublato, ac emollito, ad virum
 accedat, & vbi condormiit, quiescat, & si nō prima vice cōce-
 perit, eodem rursus appposito, virū adeat. Cæterū huic medi-
 cationis ductū incipere oportet vbi menses prodierint. Desi-
 nentibus autē menibus, cōceptorio medicamento appobro

condormire. Priore verò tēpore neq; mulier ad virum accedat, neq; vir ad mulierē. Quum autē mulier nō conceperit, prius cōcipere solita, vteri verò viri geniturā in seipsos succipiunt: penitus necesse est mulierem, serotam hanc facere. Quandoq; enim in vteris pus innascitur, pus autē in vteris à tuberculis fit. Et sanē ob hoc genitura viri, quādo cum viro coit, vteros nō contingit, quo videlicet ipsa viri genitura cōpingatur. Nā pus ipsam dissipat, vt ne afferatur. Mortificat enim pus, & putrefacit geniturā, proinde & pus ex vteris expurgare oportet, & tuberculum in vtero sedare, quo de exterioro ne impediatur geniturā cōpingi ac afferri. Festinare itaq; oportet ad expurgandū, priusquam pus in vteris in caillum concreascit & vteros colluere hoc modo. Lac equinum coctum exactē colato, vt tenuissimū & purissimū enadat, & hoc infundito, clysteris instrumento idoneo facto. Et summa quidem clysteris pars leuis sit, argentea velut specilli, & statim modico intercedēte spacio foramē perforetur. Sint autem & alia foramina, nō magna sed angusta, hinc atq; hinc, ex transuerso clysteris aequali interstitio distātia. & clysteris quidem apex solidus sit. Reliquum verò totū cauum sit, velut fistula. Alligare autē oportet vesicam suis foraminibus, atque hanc probe radere cōfricare, postquam autē alligaris, lac in vesicam infundito, foramina verò tenui linteo obstruito, ne lac effluat. Vbi verò obturaueris, vesicam deligato, & ipsi mulieri dato, cui collutionē infundere paras. Illa verò exemptis obturamentis, in vterū indat. Ipsa enim sciet vbi indere oportet. Postea autem ea vesicam manu premito, quādiu pus foras effluerit. Manifestum autē hoc erit, vbi non amplius pus simul cū lacte exierit, palām enim clarum est, quod non amplius inest. Atq; tunc cessare oportet, & post hoc vbi paululum recreata fuerit, ad modicum tempus, cucurbita hęc fundum refecato itēmq; apicis summā partem, quo perforata sit, ita vt simile efficias in reliquis, excepto apice, velut clysterem: crassitudine verò paulō tenuior sit quā virile pudendum. Hęc cucurbita sic formatā vā circumponito, vase vino impleto. Sit autē vinum odorū fragrantissimū & siccissimū ac verissimū, deinde lapidē nigrum pellucidum in vinum iniucito, deinde cucurbitam ex are albo factā circumponito, & mulier circuminsideat, pudendū circumcucurbitat

Cum am-
plius nō cō-
cipit.

Pus si in
vulua est se-
mē perdit.
Medela.

A cucurbita glandē adhibens qualiter oportet, quo tunc cucurbita vera super aream emineat, duorum digitorū intra pudendum mensura. Quum mulier geniturā suscipere non poterit, necesse est membranā super excreuisse in osculo vterorū. Oportet igitur aruginē aris, & sel tauri, & serpētis adpenam simul miscere, deinde pharmaco hoc lanī imbuiere, & in byssum lintheum inuoluere, lintheo melle subito, & facere subditū magnitudine maximae oliuæ, & apponere ad pudendum per totam noctem. Supina autē iaceat, & in die auferat, & calida aqua lauetur quā plurima ex myrti decocto. Apponat autem & postea singulis noctibus, & deinde cū viro coeat. Alia curatio. Marrubij foliorum manus plena mensura in vas articum iniucito, & aqua potabilis leuinas Atticas quatuor affundito, & vbi per nouē dies præmacerauit, per alios nouē dies ieiuna, lota duos cyathos de hoc bibat, pari mēsurā passū albi ammixta. Quum autē tertiā diem poridō trāegerit, fomentum adhibeatur, cicutæ folijs in ignem missis, per nouem dies, & post fomentū lauetur. Atq; sic cursus de hoc bibat. Quum vero per tridū fomentū adhibuerit, de rubiū ipsum tritum in die apponat per tridū, & mercurialem tritam in melle Attico bis in die, præmaceretur autem in vini albi congrio, hippomarathri & feniculi radix, & rædæ pinguis ramuli, & rubiæ quarta pars, & feniculi semen, & verbenacæ radices multæ, præmacerenturq; diebus non minus quā nouē, & postea lota capite, in balneo heminā per diem de meri cremore bibat, & postea reclinata seipsam cōcalefaciat. Atque hinc post potum, alternis diebus id quod ex felle paratur, per diem ad dies sex apponat. Quum autē iam virum accedere vult probē purgata, hyoscyami folia ac radices in aqua feruefaciat, & ex his quā calidissimis per triduum ad noctē fomentū adhibeat, & lota virū accedat post hoc verò fomentum, etiā cerui pudendū siccum sufficit, & de hoc in vinum albū dilutum deradēs, per triduum bibendum, & quum partus dolor institerit, bibendū dato. Nā hoc partum accelerat. Alia curatio. Fel tauri feruefacito, & alomē melum, & cornu cerui vstrum terito, & permixtis ac in glandulas efformatis vitior. Aliud curatiuum. Cuminum in vino nigro coctū tritum, in glādem efformato & ad noctē apponito, post hæc verò faciem vini albi tenuissimā videlicet facis partem,

Quum ge-
nitura non
suscepitur.
Medela.

partem, cōburito, & combustā in penā auferas, linteōq; illi-
 gatam, ad noctū subdas, & porrum coctū edat, post hoc tra-
 gum terat, & melle dilutum in noctē apparet, & deinde tra-
 gy fructū tritum, in vino albo dilutū, & de ramentis adiectis
 bibendū dato, & postea organū alternis suffito, & sic ad virū
 accedat. Alia curatio ad mulierē parere nequeuntē. Si mu-
 lierem parere nequeuntē, puerpurā facere velis, in mensibus
 cōsiderare oportet, an biliosa sit, siue pituitosa, cognosces au-
 tem utrū horum magis sit, si ubi menses prodeunt, arenā te-
 nuem & sicā in sole substraueris, & de sanguine infunderis,
 & si quid biliosa fuerit, sanguis in arena siccatus, luteus sit.
 Si vero pituitosa, velut mucus. Utrū igitur horū fuerit ven-
 trem purgabis, siue sursum siue deorsum opus habere videri-
 tur. Deinde intermissis tribus diebus, vteros purgato, & si lu-
 midius vterorū osculum fuerit, acia apponito, quo cōmor-
 sum & inflammatū os vterorū durum enadat. Si verō mu-
 lier internis partibus non febrat, neq; prae vteris concipiat,
 neq; menses misceri queat, sed dormiat, & cibū auerferat, vinū
 melle amixto pudendis infundatur, & myrrhā suffito. In
 sedem verō glādes indat, & vinum adipe anserino amixto,
 in pudendū infundat. Deinde etiā oleum pari melle nūctū
 infundat. Si mulieri vteri gracilescant, & osculum ipsorum
 exasperetur, & cōcludatur, & menses ipsi nō apparant, neq;
 concipiat. Sed febris corripit lenta, & dolores incidunt ei in
 lumbos, & in venter: Morbus autem hic maximē fit, si
 quid in ipsa fuerit corruptū, sit autē & ex partu. Hanc
 calida lauare oportet, & fouere. Quum autē lota ac fota fue-
 rit, os vterorū dilatare cum specillo, & myrrhā tritā cū pari
 netopo apponat. Aut vnguētū, aut oleum rosacēū in linteō,
 & plumbū instar glandis formatū apponat, felle bubulo illi-
 tum. Et in quatuor diebus infecundas cognosces, & fomen-
 tum adhibeto, & pharmacum bibendū dato. Si verō prae-
 naturā mulier fuerit crasse facta, in ventre nō concipit. Nam
 omentum crassum ac multū incumbēs, os vterorū deprimit,
 & generatū non suscipiunt. Hanc attenuare oportet, & phar-
 macum deorsum purgās bibendū dare, & ad vteros appone-
 re quod purgat, ac flatum inducit. Si os vterorū durum fiat,
 aut ceruix, ex digiti contactu cognosceret. Itemq; si ad coxam
 auctū vteri fuerint. Quum sic habuerit, nihil acre adhibeto.
 Si enim

Quis conce-
 ptus pare-
 tur.

Cognitio
 biliosa &
 pituitosa.

Si quae alia
 conceptum
 impediunt.

Medela.

Cum pin-
 guedo con-
 ceptum im-
 pediat.

Cum os vut-
 ure durum
 est.

A Si enim os vterorum exulceraueris, quum infāmatum fue-
 rit, omnino periculum est ne sterilis fiat. Verū apponito quae
 nō mordent, a quibus pituita purgatur. Quum meles mu-
 lieri prodierint, & praeierint, primum quidē caput purga-
 re oportet. Deinde veratrū exhibere, siue semel siue bis opus
 fuerit. Postea vero fomentum adhibere, fomentatorio ex cu-
 curbita cōstructo, sic autē facto. Aquam marinā in vas intun-
 dico, & porro immisso, fistulam cucurbitis imposita, & cum
 luto quā optimo illinito, vt ne transpiret. Deinde per sellā
 erectam quadrangulārē, trāsmittito ipsam fistulā quo duo-
 rum digitorū mensura emineat ultra sectionē, deinde pru-
 nas sabaccendito, & in defleu caueat, & quum dehideret, &
 quum surgit, vt ne cōburatur. Sed dehinc dum adhuc frigi-
 dum est fomentatoriū, & surgat dum fistula est perfrigera-
 ta. In hoc verō fomento plurimā diē partem cōsternat, & in
 huiusmodi fomētī vlti ad quinq; dies perseueret. Per decem
 verō dies pro porro, alium in fomentū mittituro, & huius
 fasciculum cōtūsum in aquam marinā iuncto. Postea verō
 reliquis diebus, ipsa sola aqua marina fueat, vt ultra ne
 procedat per totā curationē. Ceterū postremū fomētū
 quum a curatione desistere voles sic facito. Cat. si recentissi-
 mum reserato, & aromatum omnis generis odoratis, imo-
 rum ac siccissimorum si ecies cōtundito, & inter aneis catuli
 exemptis, aromata indito ac expleto. Subiectis autem lignis,
 & catulo in vas misso vinum odoratissimū affundito, & fo-
 mentum per fistulam facito & si vires permittunt totū diē
 cum hoc fomento ipsam foueto, ac interrogato, an odor aro-
 matum per os olere videatur, nō enim exiguum hoc signum
 est ei quae curatur, ad conceptionem. Subditius vero vtere,
 croci quantū voles, & myrrhā magnitudinem fabarū dua-
 rum, & salem sufficientē per misce illorum respectū & fellis
 taurini fabarum duarum magnitudinē. Si verō mitiore vi-
 voles, minus fellis ammisce. Si fortiore, plus. Hac tura mel-
 le instillato tere, donec id quod teritur, fiat tale, vt digito ef-
 formare possis. Quāto autem magis trueris, tanto licetius,
 & viscosius, ac melius erit. Vbi autem efformatis crassius
 quam glandem, & summam partem acutam, & medium,
 et assus, & deinde consequenter quo ad vterum apponatur,
 in hoc ipsum surculorū organī duos leuigatos insigito. Sint
 autem

Cum men-
 ses plus iu-
 stodeant.

Hippocratis Liber

autem longitudinis sex digitorum. Deinde lana mollissima & surculos inuolutos & filo tenui superne deligato, & præru-
neat filum quatuor digitorum longitudine præ surculis infi-
xis, postquam autem perfecerit & pulam seipsam fecit, ipsum
ad uterum apponat, linteum sub coxas subiiciens, & per no-
ctem appositum sinat. Erit autem ipsi purgatio aquosa, post tri-
die vomitum surrexit, lauetur & ea die super fomentum ne infideat.
Quum autem fomentum adhibuerit, & de fomento surrexe-
rit, ceratum sit quàm optimum prima illa die factum, & in
ipsum cerum maxime medullam commisceto. Sin minus, adipem
anserinum, & quum à fomento surrexerit, quotidie ubi se per-
fudit, & puram circa ventrem fecit, cerato utrum inungat.
Aut reliqua quidè omnia superioribus ammisceto, excepto
felle, origanum verò leuissimè tritum in glandem permisce-
& apponat. Aliud. Reliqua quidem omnia ad eundem mo-
dum facta, verum pro origano absinthium ammisceto, & eo-
dem modo efformata apponat. Aliud. Ex tritico melan-
thium deligito, & probe terito, mellèq; ammixto in pilæ for-
mā redactum apponat. Verum febres inducit, & articulum
tumesfacit, & vehementer mordax hoc est. Aliud. Mel, &
veratrum nigrum tenue non multum coquito. Vehementer
enim mordax euadet. Sed & hoc febrificum est. Eodem mo-
do mel coctum & elaterij pononem coquito, & factam inde
glandem subdensā dato, & hoc febrificum est. Ducit autem
& sanguinem. Quædam verò ex his etiam pelliculas. Si ve-
rò voles, etiam dracontium de radice (Est autem lene) & hoc
cum melle cocto aut crudo, in pilæ figuram velut magnam
gallam efforma. Ceterum conare, ut physicus sis, ad hominis
habitu ac robur respicias. Ex his enim nullus est qui non
omnia ad amulsim faciat. Proinde ex his ipsis coniecturā fa-
ciens, totius corporis, & carnis purgationibus, medicamentis
& veteri fomentis, ac appositionibus uti conare. Hæc autem ele-
menta tibi sunt. Verum in media horum vnicuique particula
ris est. Et ubi horum quid non feceris semper in fomento per-
seueret. Hoc enim est quod mollit, & ducit serenos ac sanio-
sos humores. Postquam verò ab hac curatione delioeris, his
quæ secundum naturam sunt desinentibus, sanguinem de manu
detrahere oportet, si quidem fortis fuerit, de ambobus bra-
chii, si verò debilius, de altero sufficit. At verò diæta quæ in
his

De Sterilibus.

307

A his curationibus uti oportet, alibi a me indicata est. Si verò
sufficiens voles, solum ex tritico deligito, & merito, facta quæ
igne facta, mentio lentissimo, in catinum mittito, & mulierem
super sellam impositā mollibus hircis iusti atam, sedere iube-
bo, et utribus quàm maxime diductis. Atque hæc curatio si
quidem sufficiens tibi fiat in quatuor mēibus, bene est: Sin
minus, ad hæc præcipe etiā ut ad utrum ne accedat, eo tem-
pore quo curatur. Inter curandum autem, ut damus aqua ma-
cerato, & ceram cyathū, ut ne dum dato & perire, illum stan-
neum assidue subditum habeat, & corymbositas siue umbili-
cos venens, vna cum sale & cumino, in aqua coquito, & tepi-
dam sorbendam exhibeto. Et ita quidem corymbositas lene-
bit.

Cotyledo-
nis natura.

B melas gignere videntur: parua vero & conclusa, masculos.
Conceptorium summum. Melanthium mulierum in vino
nigro acerbato bibendam dato. Mulierem iuuenulam fluxus
ruber infestabat, & medicamentis datis, & capite purga-
to, ac vena secta, nihil melius habebat. Videbatur autem hæc
causa ipsi esse, ut ne conceperet. Dabam itaque ipsi vinum al-
bum, in quo aspalathi radices edebuerant, mane & ante co-
nam, & fluxus sedatus est, & non longè post concepit, & pe-
perit masculum. Erat autem corpore coloris candicantis, &
probe carnosus. De mola. Mola porro conceptus causa hæc
est, quum multi menses, modicū & morbosum semen con-
ceperint, neque fetus rectus fit, & venter plenus est velat præ-
gnantis. Nihil autem in ventre mouetur, neque lac in mam-
mis generatur. Mammae autem turgida sunt. Hæc itaque &
ad duos annos, sæpe etiam tres sic habet. Et si quidem vna ca-
ro fiat, mulier perit. Neque enim fieri potest ut superstes ma-
neat. Si verò plures, erumpit ipsi per padendum sanguis mul-
tus ac carnosus. Et si hoc moderatè fiat, seruatur. Sin minus,
verò oportet ex plenitudinis mole, & quod in ventre non mo-
uetur. Nam mas tunc mestrus, femina quadrimestrus motu ha-
bet. Postquam igitur tempore hoc prætergresso non moue-
tur, nimirum hic morbus est. Est autem hoc magnū signum,
quod lac in mammis non generatur. Hæc igitur maxime qui-
dem totum corpus foueto. Deinde per sedem clysterem ad-
hibeto, quo sanguis multus erumpat. Fortassis enim quod
comp

Mola con-
ceptus.

Quæ hoc di-
gnoscitur.

Curatio
quæ.

Hippocratis Liber

compactum est cōmoueris, id quod fetus esse putatur, muliere à pharmaco cōcalefacta Sed & vteros colluto, quo sanguine educas: Sin minus, subdititiis vtatur è buprestis, & dictamnium creticū in vino bibat: Sin minus, castoris testem, & retro cucurbitam ipsi ad laterum mollitudinem affligito, & plurimum sanguinem detrahito, atque hoc maxime coniectura virium ipsius facta. Ad vteri purgationes, quum nō fiunt, siue ex partu, siue etiam alijs. Tardam pinguisimam contusam in vino albo coquito, & trium cyathorum mensura vtatur. Aut prona grana quatuor, cumini Aethiopici parum, & seselis paulò plus. Aut cedra baccas. Si verò suffocationes affuerint, castorij parum. Si verò purgatione moderata ex partu facta, venter maneat, aut etiam status conclusus, & dolore vexetur, siue cum febre, siue citra febrē, succi scammoniae quintam potionis partem, aut seseli, aut aliud quoddam ex odoratis, & rutam in vino albo bibendam dato. Si autem bibere nolit, illutionem ad sedem facito, velut verbi causa, ex felle taurino, & melle, ac litro. Si verò ex purgationis corruptione dolore vexetur, & odoratis exhibitis nihil cedat, & febris adsit, lactis caprini heminas duas decoquito, deinde eo perfrigerato pinguedinē detrahito, excolatōque, & aque mulsae tertiam partem ammisceto, quo dulcius fiat. Bibat autē hoc ter ieiuna. Si verò dolor nō quiescat, neque venter subeat, ad vespē in calidam aquam in solio insideat. Quum autem perfora fuerit, vbi inde surrexit, cum vino nigro austero aqua diluto, olei dimidia parte ad dita, tepide colluto, & inde dormiat. Subdititiū vterorum. Si conclusum fuerit, aut durum osculum vterorum, Ficum albam expurgato, & nigrum Aegyptiū purissimum tritum ammisceto, & subdititiū facito magnitudine gallae non magnae, quod in lana molli in vnguentum itinū tinctum apponat, per tres aut quatuor dies, prout visum fuerit. Post hoc conducit fomentum odoratum. Postea verò molli quoddam opus est subdititio, quod saniosa maxime ducat Deinde mercurialem, si tenera fuerit, cum vnguento rosaceo, in hincito ad diem ac noctem subdat. Ad idem. Fel taurinum & salem feruefacto & sulphure trito ammixto, in oblongam spiram ac tractam efformato, & ad duos dies ac noctes nudam, ad ipsos vteros apponito. Et deinde rursus mercurialis. Post

Vteri purgationes.

Quae vuluae os aperiat.

De Sterilibus.

308

A Post hoc myrrham puram inspergito, & rosaceo ac irino vnguento ammixto diluto, indeq, vteri osculum quam penitus illinat. Ad idem. Indem odoratam contusam ac cribratam scorsim, & cyperi tantundem, & crocomagna magnitudine massae manum implentis, viuo odorato diluto, & ad vnguenti formam redigito, & splenis palmi longitudine inducta ac iluta, in paruum pixidem reconde, vt ne transpirent, & apponat. Si verò vicerati fuerint vteri, aut osculum exasperatum fuerit, aut ab aliquo subdititio commoti fuerint, adipē in lana illinito, & rosaceum ac ceram parum inungito. Quum praegnīs corruerit foetus menstruum, & ad finem perferre non poterit, & tenuis praeter naturā fiat, huius vteros purgare oportet, & ipsam medicamentis curare, & et illefacere. Non enim ad perfectiorem gestare poterit, donec ipsam refecerit, & vteri robusti facti fuerint. Si verò concipiat quidem, corrumpat autem foetus in vestre exae eodem tempore, & neque prius neque posterius, & hoc perpessa fuerit bis aut ter eodem modo. Aut etiam ad amplius tempus progressum corrumpat eodem modo. Huius vteri nō amplius extenduntur, foetu in ipsis augescēte, & ex bimestri aut trimestri, ad amplioremodum excedente. Verū foetus quidem augescit. Vteri verò non cresunt, & propterea multē eodem tempore corrumpunt. Huius vterum colluere oportet, & subdititiis quam maxime inflare, aut hūc medicamentis. Colocynthis internam partē rufam cribrato, & silphij parum, cum paulò ampliore melle cocto ammisceto, & hac circum specillum obducito, ea crasisit adine quantam stomachus ad vteri os suscipere potest, & semper vltra protrudito, donec ad internā vteri partem penetrarit. Quum autem pharvacū colliquerit, specillum eximuto, & rursus eodem modo paratum claterium, & colocynthis, si luescit, similiter velut prius medicamentum apponito. Edat autem hoc tempore allium multū, & silphij caulem, & re tota dixta vtatur, quā statum maxime in ventre indacere potest. Apponat autem subdititiū tertio quoque die, donec bene habere visa fuerit. Quandoq, vero pluribus diebus interpositis, & in summa, prout libenter aduaserit. Interiectis autē diebus, vtatur mollibus, postquam verò per emollientia osculum vteri praeparauerit, & menses apparuerint, paulū remo-

Vuluae vlcera.

Quae ante tempus foetus perdit.

Medicamentis.

Hippocratis Liber

rata, ubi iam sicca fuerit, cum viro coeat. Quum autem flaturum in uterū inducere voles, alij caput integrum, & silphij succum, ad subditiā ammiscero. Quod si qua pragnans decem menses perficere non possit, sed corrumpit, & hoc saepe patitur, ex huius vtero aquam purgato, & ipsam medicamentis curato, quo aqua putgetur. Si vero geniturā continens non pragnans fiat, id quod multis contingit, stomacho vteri præter naturam hante: menses plures quam conuenit, & humidiore prodeunt, ut & id quod à femina prodit semen, ad fertilisationem non concipiatur, & viri genitura insuper accedens corrumpatur. Contingunt autem hæc, & corpore, & vteris aegrotantibus. Verū oportet huic medicamenta deorsum purgantia dare, & interposito aliquo tempore, totum & corpus fouere, & vteros cum aceto & aqua marina, specillis ac ferramenti ignitis immisisis. Coniiciantur autem in fomentum cupressi ramenta, & lauri viridis folia contusa, & polycnemii folia, faciendum est hoc fomentum tempore opportuno, post hoc verò lauetur, & fomentum adhibeatur ex loti ramētis, & rosas, ac polycnemii foliis aceto incoctis. Ad finem autem suffitus fiat, ex verbasco foliis contusis ac loti ramētis. Verū ante lotionem suffito myrrham & thus, utraq; æquis partibus trita, & myrti ac lauri folia. His permixtis & in lentum ignē coniectis, recens adhibito fomēto suffito, bis in die, fomentum autem adhibeatur recens lotæ. Sed & post suffitum lauet, & vteri stomachum ad pristinam naturā reducat. Et si vires sufficiant, ante hæc omnia venam in manu sinistra secato, atque ita reliqua facito. Si verò stomachus sic habeat, menses autem non prodeant, aut viciosi, aut minus, ad reliqua omnia ampliore purgatione adhibero, & sic curato, subditiis etiam vteris si opus habeat, & ex prioribus lauantis, & suffitum faciens, ac siccans. Si mulier inuita abortum faciat, nec ita eicere velit, triticum torrefactum & molitum & vnam passam albā contusam, aqua multa dulci diluta, modico oleo affuso, ieiunæ bibenda dato. postea raphani semen tritum, & acetum ac adipem anserinum, permixta bibat, & lauri folia trita apponat. Deinde bibat origanum, & pulegium, & polentā ex aqua, ita ut lauri folia trita ac trita ammixto gummi aque inspergat, diluat, ac bibat. Aut adipem ouillum, & auferinū, & mel simul mixta ac trita delingerda præb

Cur quæ
semen ren-
nent non
concipiūt.

Curatio.

Cum abor-
tus non e-
mittitur.

De Sterilibus.

308

A præbeto. Aut pastinacæ semē leuissimè terito, & lacti superstantem concretionem ammiscero, & adipem anserinum eliquatum. Hæc serues facta torbenda dato. Aut origani folia viridia, si haberi possunt, sin minus, sicca leuissimè trita, ex aqua orbenda dato. Aut lauri baccas leuissimè terito, & suis feminæ adipem liquatū, & mel ammiscero, & simul omnia trita delinge idā, debeto. Aut pastinacæ semen leuissimè tritum ex vino dilato orbendum. Si vteri genituram non continet plumbum, & lapidem qui ferrum ad se rapit, leuiter terito, & luteo illigato, quo in muliebri lacte tincto, subditi no vtatur. Aut aris horem tritum ac melle dilutum suadat. Quum vteri genituram viri eructant tertia die, necesse est mulieris, quæ hæc paritur, vteros callo repletos esse, & nō potest viri genitura iocus in vtero manere, sed excluditur, & propterea concipere non potest, quandiu callus in vterofuerit. At calli expulsio sic fit, Pennas sumito minutissimas ac mollissimas, hisque simul colligatis vteros illinito, quæ modum oculos illinire solent, ita ut pennas exequies, ipsarūq; summas partes tenuissimo filo deliges, & multo rosaceo illinas. Sic autem facito. Supinā reclinato, & sub medios lumbos puluinar subiecto, & specillū immittito, ita ut erubus mulieris extentis, & hinc atque illuc diductis, specillum sursum ac deorsum vertas donec promineat: postquam autem videris in osculo vteri callum, optimum quidem hoc fuerit, si non adhæreat in coxa, sed vltro sequatur. Si itaque in osculo vteri inhaeret, volfella tenuissima præhensum extrahere conare proutdus ut placeat hoc fiat, & nō violenter. Et postea viro condormiet. Si pragnanti menses comparerāt, stercus asinum siccum, & rubricam, & sepiæ restam terito, & luteo alligata apponito. Aut peronix semina nigra, in vino diluto trita bibenda dato. Si verò à contumum vterum dolet, & sanguis recens ipsi appareat, lini semen tritum & muscum mollem, & adipem anserinum, mixta ac molli lana excepta imposito. Si vteri extra naturam progressi fuerint, calor habet maximè pudenda, & sedem: & vrina paulatim destillet & pudendū mordet. paritur autē hæc si recens die ex partu viro condormierit. Quum sic habuerit, myrti baccas & loti ramenta in aqua coquito, & aquam per noctē subdio exponito, atque sic frigidissimam pudendū affundito, &

Quum se-
men non ac-
tinetur.

Quum vul-
ua proci-
piat.

R trita

Hippocratis Liber

tritita hæc apponito. Iste aquam lentum bibens, melle & aceto amantissimis, vomat donec veritificaverint retrahi. & lectus à pedibus altior fiat. Si graecolentia suo pudenda suffito, odorata vero sub nares. Cibus utatur quæ molliissimis, ac frigidis & vinum aquosum album bibat, & non lauetur, neque cum vi-

ro dormiat. Si verò omnino ex pudendis exciderint, depen-

Quum vul-
ua penitus
propendet.
Curatio.

dent velut scrotum, & dolor corripit, hoc autem contingit, quum ex parte laborarit, ut uteros concusserit, & cum viro dormiat, ut in puerperij purgatione. Cum sic habuerit, frigidatoria apponat, & quod foris est depurgatum, ac cum vino nigro vino, si quod malum puricam coctum est ablutum, intus detrahat. Deinde mel & resina, pari mensura, aliquantulum detrahat. Deinde infundantur, & decumbat supina pedes sursum extensos habens: postea spongas apponat, & ad lumbos deliget. Quod idem verò sic habuerit, à cibus abstinere oportet. Potu verò quam paucissimo vi, donec septem dies prætereant: & si quid sic redire voluerint, bene est: sin minus, summas uteri partes deradito, lauto, & cerato picato illinito. Deinde pedes ad scalam deligato, scalamque iuxta caput pulsat, & cum manu intrudito. Postea crura ipsius alternatim colligato, & diem ac noctem finito in quiete, & modicum prisanæ succum frigidum dato, aliud autem nihil. Postera die ipsam reclinato, & cucurbitam quam maximam ad coxam affligito, & multo tempore retinere sinato: & cum detraheris, reclinatam iacere finito, & nihil aliud præter prisanæ succum exhibeto, donec septem præterierint dies. Cibus autem tunc primum molliissimis ac paucissimis utatur. Si verò ventrem exonerare voluerit, decumbens id faciat, donec quatuordecim

dies prætereant, postea surgat, & quam paucissimè deambulet, & non lauetur, & cibus modicus utatur, sub pudenda verò sufficitur per graecolentia fiat. Et postquam obambulare inceperit, subligat gestet.

HIPPO

HIPPOCRATIS COI DE MORBIS PO- PULARIBVS LIBER PRI- MVS, IANO CORNA- RIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

SECTIO PRIMA.

Constitutio temporis prima.

IN Thalo autumni tempore, circa æquino-
ctium & sub pleradas, aquæ multæ, assidue, Vergilia
molles, velut in austrinis, hyems austrina, Thalos.
parui venti aquilonares, squalores, & omni-
no hyems quale ver fieri solet. Ver autem
austinum, frigidum, pluvia parum. Aestas
plerumque nouula, aquarum inopia. Et tæxiæ parum, modice, spar-
sim spirant. Quum autem totus hic æris situs ad austrina
vergeret, ac cum siccitatibus fieret, ante ver quidem ex
priori statu, subcontrario & aquilonio fiente, paucis oborta
sunt febres ardentes, atque his omnino boni status, & paucis
sanguis erupit, neque ex his moriebantur, Tubercula verò
circa aurem alteram multis erant, plurimus ex utrisque, ci-
tra febrem erectè obambulântibus. Quibusdam verò etiam
parum incalescebant. Extincta sunt omnibus absque nocu-
mento. Neque cuiquam suppurauerunt, quemadmodum ea quæ
ex albis caulis sunt oborta. Erat autem natura ipsorum laxa,
laxa erant, magna, diffusa, non cum inflammatione, doloris
exortia, omnibus obscure euauerunt. Fiebant autem hæc
adolescentibus, iuuenibus, in vigore constitutis, & ex his plu-
rimis qui circa palæstram & gymnasia exercebantur. Mu-
ltis verò paucis fiebant. Plurimis verò tussis sicæ, qui
tussiebant & nihil reieciabant, & voces non longè postea rau-
cosæ.

Vergilia
Thalos.
Temporâ
varietates.

Causas,
Tubercula
secundum
aures.

Quibus
hæc fieret.

Hippocratis Liber I.

Stranguria tis autem & urinae fluxiones cum dolore bilioſae, aquoſae, ra-
mentoſae, purulenta, cum ſtulticidio, nō rheumales, ſed his alia
pro aliis. Vomitus pituitoſi, bilioſi, & ciborum crudorum re-
vomitio. iectiones. Sudores. Omnibus vndiquaque multa humiditas.
Sudor. Fiebant autē hae multis erecte obambulantibus, non febrile
tibus multis item febrientibus, de quibus paulo poſt ſcribetur.
In quibus autem omnia haec praſcripta apparebāt cum
dolore, tabidi fiebant. Iam verō autumno & ſub hyemem, ſe-
Febres di- bres continuae, & quibuſdam ipſorum pauci ardentes, diur-
uerſae. nae, nocturnae, ſemiter tianae, tertianae, exactae, quartanae, erro-
Quartana neae. Singulae verō praedictae febres multis fiebant. At arden-
erratica. tes & pauciſſimis obortae ſunt, & ex agrotis hi minimum la-
borauerunt. Neque enim ſanguis erupit, niſi valde parum, &
pauci. Neque delinabant, aliāque omnia tolerabilia erant. Iu-
dicabantur autē plurimis valde bono ordine, cum intermit-
tentibus in ſeptem ac decem diebus. Neque mortuū aliquē
tunc in febre ardente noui, neque phreniticū tunc cuiquam
factū ſcio. At verō tertianae plures quidem quā arden-
tes febres erāt ac grauiore, verū ordinatē in hiſ omnibus a
prima acceſſione quatuor circuitus habebāt, in ſeptem autē
perfecte iudicabantur, neque vlli horū reuerſi ſunt. Quar-
tanae verō multis quidem ab initio ex ordine quartanae coe-
perunt. Quibuſdam autē nō paucis, ex aliis febribus ac mor-
bis abſceſſus ad quartanas fiebant, atque hoſ diu, quemadmo-
dum ſolent, & adhuc diutius tenebant. Diurnae verō quo-
tidianae, & nocturnae, & erroneae multae, multis & multo tem-
pore permanebant, & erecte obambulantibus, & decumben-
tibus. Plurimos horum ſub pleiada, & vſque ad hyemem, fe-
bres conſequebantur. Multos conuulſiones, magis autē pue-
ros ab initio, & febricabant, & in febribus conuulſiones fie-
bant, & erant haec plerique diurna, verū innocua, niſi ad
haec, etiam ex aliis omnibus perniciēs aſceſſet. At continuae
quidem in totum, & nihil intermittebant, exacerbeſcentes au-
tem omnibus ad naturae tertianae modum, vna die ſubleuan-
tes, & vna exacerbeſcentes, omnium quae tunc fiebāt violentiſ-
ſimae erant, & longiſſimae, ac cū maximis doloribus, leni-
ter auſpicantes, & in totū ſemper augeſcentes, & in iudica-
toris diebus exacerbeſcentes, & in peius procedentes, parū al-
leuantes, & ſtatiim rursus ex intermiſſione violentius exacerbe-
ſcentes

De Morbis Popularibus.

312

A ſcences, in iudicatoriis plerumque diebus petiores ſientes. Ri-
gores verō omnibus quidem inordi- nate & erroneo modo
fiebant, pauciſſime autem & in melas. Vnde uero alius fe-
bribus maiores. Sudores multi, hiſ minimum ſub alacritate,
ſed ſub cōtrario modo damna inferentes. Frigiditas extre-
mitatum hiſ multa, & vix recaleſcēs. Neque ſomni in totum,
maxime vero hi etiam ruſas ſoporofi. Vires autem in mor-
bus turbati & mali, hiſ autē longē peſſimi. Vires vero plu-
rimis horum aut tenues, & crude, & decolorae, & poſt tempus
parum cōcoctae iudicatorio modo. Aut a ſaſtitudine quicquid
habentes, verū turbati, neque cōſiſtente, neque ſubſidentes
neque cōcoctae. Aut paucae, cū ſiſtente malis, & ſanantur.
Peſſimae autem hi omnes. Inter ſiſtentes qui ſiſtunt ad chreſi-
tabantur. Verū nō habeo quod ſcribam, an deſiſtunt, an m-
aut vtilitas tunc ex uſſi cōgerit. Diuturna igitur & p-
ſta, & valde inordinatē ac erroneo more, & circa iudicatio-
nem, plurima horum perſeuerat, atque in hiſ qui reſiſtunt
habebant, cum hiſ qui non. Si enim alii uos ipſorum paulu-
lum relinquerent, ſtatiim rursus reuerterentur. Quibusdam
verō paucis ipſorum iudicabatur, quibus breuiſſime aſceſſent,
circa octogefimā diem & horum aliquibus reuerſi ſunt, ut
plurimi ipſorum per hyemē adhuc agrotarent plurimum au-
tem citra iudicationē deſecerunt. Haec verū inter accide-
runt, & hiſ qui ſuperſtites manſerunt, & qui non. Quam au-
tem multa & varia fieret iudicationis impediri ex morbis,
maximum etiam ac peſſimum ſignum perperitē conſtabat-
tur, quod plerique omnes cibos ſaſtidi, & ex hiſ maxime
hi, quibus etiam alia exitialia erant. Singuliſi verō nō adeo
intempeſtue in hiſ febribus erāt. Quam verō rēſus prode-
ceretur, & dolores eſſent multi, ac cōſiſtente mala. hiſ ab-
ſceſſus ſucceſſebant, aut maiores quā ut ſentirent, aut
minores quā ut quicquam prodeſſent. ſed ſtatiim recurre-
rent & ad peius convergerent. Erāt autem quae fiebāt haec:
diſenteriae, tenefmi, henteriae & alii proſtrictae. Quibuſdam
etiam hydropes, partim cū hiſ, & partim abſiſi, hiſ. Quicquid
autem ex hiſ violenter accedebat, ſtatiim rursus deſcebat, ut
rursus nihil proderit. Tūpule paruae, & non propter huius
rationis excretionis morborum, & ſtatiim rursus enaſceſce-
tes. Aut iuxta aures tumores, qui uenae ſoluebantur, & nullam

Tuſis cum febre.

Ventris ma- la.

Hippocratis Liber I.

de se significationem præbent. Quibusdam in articulos, & maxime vero in coxendicem, paucis indicatorio modo cessantes, & statim rursus ad habitum ab initio iuualescentes. Moriebatur autem ex omnibus, & plurimi ex his pueri iam ab lactati, & maiores natu, ostennes ac deceones, & nondum puberes. Fiebant autem hæc his, non sine prius scriptis. Priora vero multis, sine his. Solum vero bonum & maximū inter ea quæ fiebant signum, & quod plurimos in maximis periculis constitutos liberauit, quibus ad urinæ stillicidium conuertebantur, & ad hoc abscessus fiebant. Accidit autem plerisque urinæ stillicidium, maxime lasciuatibus. Fiet autem & aliis multis, tum erecte chambulātibus, tum in morbis. Statim verò etiam magna quedā mutatio omnium, his fiebat. Alii enim etiam si humectæ essent, magno modo mox sistebantur, cibosque omnes libenter sumebant. Et febres postea mites erant. Verum urinæ stillicidium his diuturnum & laboriosum erat. Urinæ verò his erant multa, crassa, varia, rubra, purulenta cum dolore. Atque hi omnes superstitēs miserunt, & nullum ex his mortuum noui. Quæcunque verò non periculosa sunt, concoctiones excrementorum omnes vndiqueque tempestiuas, aut bonas, & iudicatorias abscessus, considerate oportet. Concoctiones celeritatem iudicationis, & securitatem sanitatis significat. Cruda vero & inconcocta, & in malos abscessus conuersa aut iudicationis sublatione, aut dolores, aut diuturnitatē, aut mortem, aut eorundē recidivas. Quod verò ex his potissimum futurū sit, ex aliis considerandum est. Præterita dicito, præsentia cognoscito, futura prædicito. Hæc tractato. Exerceto circa morbos duos, & iuues, aut non noceas. Ars ex tribus, constat morbo, agrotō, & medico artis ministro. Agrotū cum medico aduersari morbo oportet. Capitis & colli dolores ac grauitates cum dolore, cum febribus, & sine febribus, Phreuticis quidem conuulsionibus, Sed & virosa vomunt, & quidam ex his subito moriuntur. In ardentibus autem & aliis febribus quibus colli dolor, & temporū grauitas, & caligo vertiginosa circa oculos, aut etiā præcordiorum discentio, non cum dolore fit, his sanguis per nares erumpit. Quibus autem grauitates quidē totius capitis, oris autē ventriculi motus adstant, & nauisabundi sunt, hi biliosa & pituitosa vomunt. Plerumque verò pueris

Digesta
crudaque
quid por
tendant.

Medici mu
nus.

Medica ars
quibus con
stat.

De Morbis Popularibus.

313

A pueris in talibus afflictionibus conuulsionibus sunt. Mulieribus autem cum eadē, tum ab uteris dolores. Senioribus autem & quibus iam calor superatur, paraplegia vocatur, leues siderationes, aut infania, aut oculorum priuationes.

Constitutio temporis tertia.

IN Thaso paulò ante arcturum, & sub arcturo, quæ multa, magna in aequilonibus. Circa æquinoctium autem & usque ad pleiada, autumnus pluit, & pasca, hyems aequilonibus, accitantes, frigidi venti magnæ nives. Circa æquinoctium autem & usque maximè. Verò aequilonibus, siccitates, pluit, & pauca frigida. Circa solstitium arcturum aquæ paucæ, magna frigora usque ad canem. Post canē usque ad arcturum, æstas calida, & usque magis non ex accessione augescens, sed continuè ac uolenti. Aqua non delapsa est. Et æstas spirant. Circa arcturum pluit, & austri usque ad æquinoctium. In hac autē constitutione, per hyemem quidem receperunt resolutiones ex sideratione, & multos inuaserunt. Quidā ex istis subito moriuntur. Nā hic morbus satis popularis erat. Cetera incolumes degeant. Ante ver autē ceperunt febres ardentes, & usque ad æquinoctium, & ad æstatem durabant. Quicunque igitur vere & æstate ineunte statim agrotare ceperunt, plurimi seruabantur, pauci vero quidā moriebantur. In autumno iam & quum pluit fierent, lethales erant, & plures peribant. Erant autem febrium ardentium affectiones. Quibus quidem bene ac largè sanguis per nares erupit, per hoc maximè seruabantur, & nullum noui qui in hac constitutione mortuus esset, aut rectè ipsi sanguis profuisset. In Philisco enim & Epaminone ac Sileno, quarta & quinta die parum de naribus stillauit, & moriebantur. Plerique igitur agroti circa iudicationē rigebant, maximè hi quibus sanguis non erupisset. Idem verò etiam postea insuper rigerunt, & exsudarunt. Quibusdam morbus regius accidit sexta die. Verum hic purgatio per vesicā, aut alius exstibata profuit, aut largi sanguis erupit. Vel ut Heracles qui decumbebat apud Aristocodem nam hanc & naribus sanguis erupit, & alius turbata est per vesicā purgatus est. Vigesima die iudicatus est, non uelut Phanagoræ seruus, cui nihil tale factum est, & mortuus est. Sanguis autē plurimus erupit, maxime adolecentibus & in

Qualis ter
na constitutio in Thaso.
Ver quale.
Æstas.

Æstas.

Autumnus
semper na
lus.

Philiscus.
Epaminon.
Silenus.

Heracles
Aristocodem
Phanagoras.

vigore constitutus, & talium res perierunt, quibus sanguis non erupit. Senioribus vero ad morbum regium res deuenit, aut alui ipsis turbatur sunt, aut dysenterici facti sunt. Velut Bion apud Silenum de cubili cecidit. Populariter grassabantur etiam dysenteriae per aetatem, & quibusdā qui a grotarunt, quibusque etiam sanguis erupit, ad dysenteriam transiens factus est velut Eratonis filio & Mylo, qui multa sanguinis eruptione facta, in dysenteriam statim de la si superstitēs manserunt. Multis igitur maxime hic humor redundauit. Nam & quibusdā circa iudicationem sanguis non erupit, sed tubercula iuxta aures excitata euenerunt. Quae ubi euassissent, iuxta sinistri lateris mollitudinē, & ad summā coxam grauitas fuit. Quorum autem dolores post iudicationem fierent, & urinae tenuēs prodissent, parum sanguinis profunderē coeperunt. Verum circa quartā & vigesimā, abscessus Antiphonae sanguinis eruptionē fiebat. Antiphoni Critobuli filio, quae sedata est, & perfectē iudicata est circa quadragesimā. Mulieres porro multae quidem a grotarunt, pauciores autē quam viri, & pauciores etiam mortuae sunt. Plurimae vero grauitex partu laborant, & post partum insuper a grotarunt, & haec maxime periculant. Velut Telebuli filia, quae sex- ta ad partum die mortua est. Plurimis itaque in febribus menses apparebant. Quibusdā verō ex naribus sanguis erupit, & virginibus multis id primum factū est. Quibusdā & ex naribus sanguis, & menses proruperunt. Velut Datharise filiae virgini apparuerunt tunc primum, & sanguis largus ē naribus fluxit. Neque ullam mortuam nōni, ex his quibus aliquid horum probē factū esset quibus autem praegnatibus contigit a grotare, omnes fetus perdidit, itaque ego noui. Virinae verō plurimis boni quidem coloris, verū tenuēs & subsidentias modicas habentes, ex recrementis tenuibus ac biliosis. Multis autē aliis indicatis ad dysenterias res deuenit. Velut Xenophani & Critici. Virinae aquosae, multae purae, tenuēs post iudicationē, & subsidentia bona facta, & alius probē iudicati. Mentionē faciam eorū quibus factae sunt, Bioni qui apud Silenum decumbebat. Cratiae quae apud Xenophanem. Aretonis filiae uxori Mnesticrati. Postea verō omnes hi dysenterici facti sunt. Quod urinas minxerunt aquosas, con- Arcturus. siderandum est. Circa arcturū autem multis vndecima die iudicatio

A iudicatio facta est, & bis reciduae non pro ratione fientes reuerse sunt. Erant autē soporosi circa tempus hoc, plures autem pueri, & hi omnium minime moriebantur. At verō circa equinoctium, & usque ad pleiadae, & sub hyemem, comitabantur quidē febres ardentes. Sed & phrenitici plurimi tūc fiebant, & plerique horum moriebantur. fiebant autem & per aetatem pauci. Quam igitur febres ardentes inciperent, significationem de se praebant quibus pernicies immineret. Statim enim ab initio febris acuta, parum insuper rigel ant, vigiles erant, siticulosi, anxii, parum exudantes, circa frontem & clauiculas, nullus per totum, multum delirabat, tumores, tristicia, extremities subfrigidae, pedes summi & maxime manus summe partes. Exacerbationes in diebus partibus. Plurimis autem quarta die dolores maximi, & fadientes plerunque subfrigidi, & extremitates non amplius recedentes, sed fluidae, subfrigidae, & neque siciebant. Ad haec urinae nigrae, paucae, tenuēs. Alui instabantur neque sanguis ē naribus erupit ulli ex his quibus haec acciderent, sed parum stillauit. Neque ad recidivam ulli horum res deuenit sed sexta die mortui sunt cum sudore. Phrenitici autem acciderunt praescripta nō omnia. Iudicabantur autem his plerumque die vndecima, quibusdā vigesima. Quibus non statim ab initio phrenitis cepit circa tertiam aut quartam diem, sed moderatē habebant primo tempore, his circa septimā morbus ad acumen transit. Magna itaque erat mortuorum multitudo. Ex agris autem maxime moriebantur adolescentes, iuuenes, a vigore aetatis constituti, leues, subalbicae tunc cute, mortui per rectos utrumque nigros capillos habentes, & oculos nigros, & qui in quiete & octo vixerāt, & alta voce, aut gracili, & aspera praedicti, balbi, iracundi, & mulieres plurimae ex hac specie moriebantur. At in hac constitutione ex quatuor signis maxime seruabantur. Quibus videlicet sanguis e naribus probē erupisset. Aut urinae multae, & multā subsidentiam habentes per vesicā prodissent. Aut per ventrē turbat, & biliosa tempestiue processissent. Aut qui dysenterici facti essent. Acciderunt multis ut nō ex vno praescriptorū signorum iudicarentur, sed per omnia percurrerent, & grauius quidē habere videbantur, conseruabantur autē omnes quibus haec acciderent. Mulieribus autē & virginibus accidebant item praescripta

Aequino-
ctium.postrema
qualia in
his.Qui hoc
morbū pe-
rissent.Quatuor
hac lan-
guages ser-
uabant.

Hippocratis Liber I.

scripta signa omnia. Quibus autem vel horum quippiam bene accideret, aut menses largè apparerent, per hæc seruabantur ac iudicabantur, neque ullam intermissione noui, cui ex his aliquid accideret. Iulonis enim filia sanguis ex naribus largè luebat. Septima autem die interpestuus conuulsi & mortua est. Quibus in febribus acutis magis ardentibus, lacrymæ inuita deoruant, his sanguinis à naribus eruptione expectare oportet, etiam alia perniciose non habent. Nam hi, qui male habeant, non sanguinis eruptionem, sed mortem significat. Tubercula iuxta aures in febrientibus cum dolore orta, quibusdam febre iudicationis modo detulente, neque sedantur, neque suppurantur. Hæc biliosum alui profusum, aut dysenteria, aut crassarum vrinarum subdentera soluit. Velut Hermippo Clazomenio. Iudicationes autem ex quibus cognoscimus, aut similes sunt, aut dissimiles. Velut duo fratres qui simul eadem hora in grotare ceperunt. Decumbebant autem iuxta theatrum Epigenis fratres. Horum seniori sexta die iudicatio facta est, iuniori vero septima. Recidua facta est utrisque simul eadem hora. Intermitit dies quinque. Ex recidua iudicatio facta est utrisque simul in tota die decima septima. Plurimis autem sexta die iudicatio facta est, intermisit sex. Ex reciduis autem iudicatio facta est quinta die. Quibusdam vero septima iudicatus est morbus, & septem diebus intermisit. Ex recidua vero iudicatus est tertia. Quibusdam autem iudicatus est quinta, intermisit septem, rediit per tres, intermisit vnam, insuperque vnam rursus occupauit. Aliquibus vero iudicatus est sexta, intermisit sex, rediit per tres, intermisit vnam, & vna iudicatus est. Velut Euagonti Daiphantis filio. Quibusdam autem iudicatus est sexta, intermisit septem, ex recidua vero iudicatus est quarta. Velut filia Aglaide, plerique igitur ex his qui agrotarunt in hac constitutione, hoc modo agrotarunt, & nullum noui ex his qui superstites manserunt, cui non rediissent recidua secundum rationem fientes, & seruati sunt omnes quos ego noui, quibus hoc genus recidua facta sunt. Neque agrotantium hoc modo vllum aliquem noui, quem recidua iterum repetisset. Moriebantur autem in morbis his plurimi sexta die, velut Epaminondas, & Silenus, & Philiscus Antagoræ filius. Quibus autem tu-

De Morbis Popularibus.

315

Abercula iuxta aures facta esse, his iudicatione facta est vigesima die. Restincta autem ac sedata sunt omnibus, & non suppurata sunt, sed ad vicem conuersa. Cratistona qui apud Heracleam habitabat, & Scymni fullonis ancilix iuppurauerunt, & mortui sunt. Quibus autem iudicatus est septima die, intermisit novem, reuersa est in orbas. Iudicatus est ex recidua quarta die. Quibus autem iudicatus est septima die, intermisit sex, deinde rediit, & iudicatus est septima velut Phanocrito, qui decumbebat apud Gnathonem pro oram. Sub hyemem euca solstrum hybernun, & vique ad æquinoctium, perseverabant quidem & febres ardentes, & phrenitides, & multi moriebantur. Iudicationes tamen transmutatae sunt, & iudicatio facta est plurimis ab initio die quinta, intermisit quarta, recidua facta est, ex recidua vero iudicatio facta est quinta die. In summa quatuordecim diebus. Sic autem facta est iudicatio pueris parvulis, imo etiam senioribus. Quibusdam vero morbus iudicabatur decima, recidua, & intermisit quarta iudicabatur perrecte vigesima. Si vero aliqui insuper riguerunt circa vigintiam his iudicabatur quadraginta. Super riguerunt autem plurimi circa iudicationem ab initio. Qui vero circa iudicationem ab initio riguerunt, etiam in reciduis vna cum iudicatione riguerunt. Riguerunt autem paucissimi vere, æstate plures, autumno adhuc plures, hyeme longe plurimi. At sanguinis eruptiones cessabant.

SECTIO TERTIA.

Morbos dinoscimus edocsi, ex communi omnium natura, & ex vniuscuiusque propria, ex morbo, ex agrotato, ex his quæ offeruntur, ex eo qui offert. Ex his enim & breuioribus, & grauioribus redduntur: ex tota ac partiali constitutione celestium, & vniuscuiusque regionis, ex vicia, ex vitæ studis, ex ætate cuiusque, sermonibus moribus, reiturnitate, cogitationibus, somnis, vigiliis, insomniis quibusdam & quando, vel iudicationibus, puris, lacrymis, exacerbatibus, secretionibus, vrinis, sputis, vomitibus, & omnia ex quibus, in quos, successiones morborum, & qui abscessus ad perniciem, & ad iudicationem: Sudor, rigor, frigiditas, tussis, sternutationes, singultus, spiritus, ructus, flatus silentes, strepentes, sanguinis erup-

Tubercula
post aures
Cratistona.

Heracleus
Scymnus.

Phanocri-
tos
Gnatho.

Morborum
cognitio &
obseruatio
varia.

Hippocratis Liber I:

Febris spe eruptiones, hæmorrhoides, ex his autē, & quæ per hæc fiunt. **Febris** quædam continuæ sunt, quædam interdiu tenent, noctu intermittunt. Aut nocte tenent, die intermittunt. Semitertianæ, tertianæ, quartanæ, quintanæ, septimanæ, nonanæ. Sunt autem acutissimi, & maximi ac gravissimi morbi, & maxime lethales, in continua febre. Secutissima verò omnium, & facillima ac longissima est quartana. Non enim solum ipsa à seipsa talis est, sed etiam ab aliis magnis morbis liberat. At in semitertiana appellata, contingit quidem & acutos morbos fieri, & est hæc præ cæteris maxime lethalis. Sed & tabidi, & quicumque ex aliis longis morbis agrotant, ex hac maxime agrotant. Nocturna non admodum lethalis est, verum longa. Diurna longior. Quibusdam autem & ad tabem vergit. Septimana longa est, verum non lethalis. Nonana adhuc longior, & non lethalis. Tertianæ exacta cito iudicatur, & non est lethalis.

Quartana
Semitertiana
na.

Nocturna
Diurna
Septimana
Nonana
Tertiana
Quintana
Continua.

Continua
febris va-
rietat.

Decreto-
ria parva
vel non pa-
ria.

Quintana pessima omnium est. Nam & ante tabem, & iam tabidis superueniens, occidit. Sunt autem modi, & constitutiones, & exacerbationes singularum harum febrium, æque continuarum ac intermittentium. Velut verbi causa, Continua quibusdam ab initio foret, & viget maxime, & ad deterius procedit. Circa iudicationem verò & vna cum iudicatione imminuitur. Quibusdam verò mollior incipit & submisce, augetur autem & exacerbatur quotidie. Circa iudicationem verò & vna cum iudicatione, acervatim elucet. Quibusdam leniter auspicata augetur & exacerbatur, & ubi aliquandiu in vigore fuit, rursus remittit usque ad iudicationem, & circa iudicationem. Atque hæc contingere solent in omni febre, & in omni morbo. Oportet autem victus rationem ex horum consideratione offerre. Multa verò etiam alia signa his sunt cognata, de quibus partim scriptum est, partim scribetur. Ad quæ ratiocinari oportet, examinareque ac considerare, cui horum acutus ac lethalis sit morbus, aut à quo susperstes sit futurus, & cui offerendum sit, aut non, & quando, & quantum, & quid offerendum erit. Quæ verò paribus diebus exacerbantur, paribus iudicantur. Quorum autem exacerbationes in imparibus fiunt, ea in imparibus iudicantur. Est autem primus indicatorius, ex circuitibus diebus paribus iudicantibus, quartus dies. Deinde sextus, decimus, & cum

De Morbis Popularibus.

316

A circuitibus, decimus octauus, vigesimus, vigesimus quartus, vigesimus octauus, trigessimus, trigessimus quartus, quadagesimus, sexagesimus, octogessimus, & centesimus vigesimus. Ex circuitibus verò in imparibus diebus iudicantibus, primus est dies tertius, deinde quintus, septimus, nonus, & undecimus, decimus septimus, vigesimus primus, vigesimus septimus, & trigessimus primus. At verò nosse expedit, si aliter iudicatio fiat, extra præscriptos dies, recidivas siue significat, & fuerit ane perniciosa. Oportet autem animadvertere nosse, in his temporibus iudicationes futuras esse, ad salutem, aut perniciem, aut inclinationes ad melius, aut deterius. Erroneæ porro febres, & quartanæ, & quintanæ, & septimanæ, & nonanæ, in quibus circuitibus iudicantur considerandum est.

Iudicatio-
nes bonæ
vel contra,
quæ.

ÆGROTI QVATVORDECIM I.

Philiscus prope muros habitabat, decubuit. Primo die febris acuta, sudavit, noctem laboriosam habuit. Secundo die omnia exacerbata sunt. Vespere ab infuso per cinerem adhibito bene habuit, noctem quietam. Tercio mane usque ad meridiem, visus est à febre liber esse. Ad vespem febris acuta cum sudore, sicculofus erat, lingua resiccabatur, nigra mixta, noctem molestam habuit, non dormiuit. Omnia delirata. Quarto omnia exacerbata sunt, vrinæ nigra, nox tolerabilior, vrinæ melioris coloris. Quinto circa meridiem parum de naribus stillavit non mixtum. Vrinæ variæ, quæ habebant innotantia quædam rotunda, genitura similia, dispersa, non subsidebant. Subdita glande, flatuosa pauca prodierunt, noctem habuit laboriosam, somni parum, sermones, deliramenta, extremitates undique frigide, & non amplius recalescentes mixta nigra dormiuit parum, ad diem voce destitutus est, frigidum sudavit, extremitates livide. Circa philisci meridiem sexta die mortuus est. Huic spiritus ad finem usque velut reuocanti, rarus & magnus Splen elevatus est orbiculari gibbositate. Sudores frigidi perpetui. Exacerbationes diebus paribus.

ÆGROTVS II.

Silenus habitabat in Platamone, prope filios Fualcidis. Hunc ex lassitudinibus, & potationibus, ac exercitiis in tempestivis febris corripuit. Cæpit autem agrotare ex lumbis, & cap

philiscus
quam va-
rie agita-
tus.

mons.

Hippocratis Liber I.

& caput grauitas tenebat, & colli distentio erat. Ab aluo prima die biliosa, mera, spumosa, abunde colorata, multa prodierunt. Urinae nigrae nigrae subsidencia habentes, sicutulosus lingua resiccata, nocte nihil dormiuit. Secunda die febris acuta, secessus plures, tenuiores, spumosi, Urinae nigrae, nox molesta, parum delirauit. Tertia omnia exacerbata sunt, praecordij distentio vring; oblonga, ad vmbilicum submollis. Secessus tenues, subnigri. Urinae turbatae, subnigrae. Nocte nihil dormiuit, sermones multi, risus, cantus, coire se non potuit. Quarta per eadem. Quinta secessus meri, biliosi, leues pingues. Urinae tenues, pellucidae, parum resipiscebant. Sexta circa caput parum sudauit, extremitates frigidae, humidae, iactatio multa, ab aluo nihil prodit. Urinae suppressae sunt, febris acuta. Septima die voce destitutus est, extremitates non amplius recalescebant nihil nuaxit. Octaua sudauit frigidum per totum sudorem: papulae cum sudore rubrae, rotundae, paruae, velut vari permangebant, non abscedebant. Ab aluo vero cum parua irritatione, stercorea tenuia velut incocta, multa prodibant cum dolore. Urinam reddebat cum dolore mordacem. Extremitates parum recalescebant. Somni tenues, soporosi. Vox intercepta. Urinae tenues, pellucidae. Nona per eadem. Decima potum non suscipiebat. Soporosus erat. Somni autem reuocatus. Ab aluo similia. Minxit acervatum suberallum, depositum subdens, subsidencia crassa farinosa similis, alba. Extremitates rursus frigidae. Vndecima mortuus est. Ab initio huius & ad finem usque spiritus magnos virgini.

Quarta vari-
etiae vide

Sileni
mors.

AEGROTUS III.

Herophon.

Herophonti febris acuta. Ab aluo pauca ab initio velut in tenebris. Postea vero tenuia prodibant biliosa, frequentiora. Somni non aderant. Urinae nigrae, tenues. Quinta mane suditas. Exacerbata sunt omnia. Splen eleuatus est praecordij distentio. Ab aluo pauca, nigra prodierunt, delirauit. Sexta delirabat, ad noctem sudor, frigiditas, delirus permanebat. Septima perfrigerabatur. Sicutulosus, delirabat noctu resipiscebatur, obdormiuit. Octaua febrecitauit, splen minuebatur, intelligebat omnia, doluit iuxta inguē, tumor primum ē directio splenis. Deinde dolebat utraque tibias

De Morbis Popularibus.

317

Anox tolerabilis. Urinae coloris melioris paruam subsidenciam habebant. Nona sudauit, iudicatus est morbus, intermit. Quinta reuersus est. Statim autem splen eleuatus est, febris acuta, suditas rursus. post recidua tertia die splen minuebatur, suditas minor erat, crura dolebant, noctu sudauit. Iudicatus est die septima decima. Neque delirauit in recidua.

Herophon
liberatus
est

AEGROTUS IIII.

In Thaso Philini uxorem, quae filiam pepererat, quā purgatio secundum naturam facta esset, & alias leuiter degeret, decima quarta à partu die febris vehemens corripuit cum rigore. Ab initio vero cor dolebat, & circa praecordium dexterum: muliebrium partium dolores, purgatio cessauit. Vbi verò glandem subdidisset, haec quidem leuiora facta sunt. Capitis autem, colli & humborum dolores permangebant. Somni non aderant. Extremitates frigidae. Sicutulosa erat, alius combusta: pauca egerebat. Urinae tenues, ab initio decolores. Sexta die ad noctem multum delirauit, & rursus resipiscebatur. Septima sicutulosa: secessus biliosi, abunde colorati. Octaua superriguit, febris acuta: conuulsionem multam cum dolore, multum delirabat. Glande subdita exurgebat, multaque cum fluxione biliosa prodibant. Somni non aderant. Nona conuulsionem. Decima parum resipiscebatur. Vndecima dormiuit, somnium recordata est. Statim autem rursus delirauit. Urinam autem reddebat cum conuulsionibus, acervatam multam: illis autem parum admonentibus, crassam albam: qualis est ex his quae subsiderunt, vbi multo tempore sita, fuerint conturbata: non subsidebat, color & crassitudo talis, qualis est in urinis iumentorum. Talia mingebatur, quae & ego vidi. Circa decimum quartum diem palpitationes per totum corpus, sermones multi, parum resipiscebatur. Verum statim rursus delirabat. Circa decimum septimum voce destituebatur. Vigesima mortua est.

Philini con-
iux puer-
pera.
Thasus.

Moribus

AEGROTUS V.

Epicratis uxorem, quae decumbebat apud Archegetem, Epicrates, Archegetes, partum iam propinquam, rigor fortiter corripuit non intercalat, velut dicebant. Ex post die eadem exant. Tertia die peperit filiam, & alia omnia iuxta rationem venerunt. Post die à partu febris acuta eam inuasit, cordis dolor & muliebrium partium. Vbi verò glandem subdidisset, haec quidem leuio

Hippocratis Liber I.

leuiora facta sunt. Capitis autē & colli ac lumborum dolor. D
Somni non aderit. Ab alio modica biliosa, tenuia, pura pro-
dibant. Urinę tenuis, subnigra. Sexta die à quo febris ipsam
corripuit, ad noctem delirauit. Septima omnia exacerbata
sunt, vigilis delirauit, siticulosa. Secēssus omnes biliosi abun-
de colorati. Octaua superuiguit, plus dormiuit. Nona per ea-
dem. Decima crura laboriose dolebat. Cordis dolor rursus:
capitis grauius delirauit, magis dormiuit, alius restitit.
Vnde decima sudauit: minxit melius colorata, multam subside-
ntiam habentia: lenius degebat. Decimaquarta superuiguit,
febris acuta. Decimaquinta vomuit biliosa, flaua, satis mul-
ta. Sudauit sine febre. Ad noctem febris acuta. Urinę crasse
subidentiam albam habentes. Decimafexta ad noctem exa-
cerbata est, & cum molestia nō dormiuit, delirauit. Decima
octaua siticulosa, lingua combusta esto nō dormiuit, multum
delirauit: crura dolebat. Circa vigesimam mane parum ri-
gant, soporosa, q̄ uetē dormiuit, vomuit biliosa, pauca, nigra.
Ad noctem furditas. Circa vigesimam primam lateris dō-
lor. striguitas, per totum cum dolore, parum insuper rufat.
Urinę crasse, turbata, subrubra, quę deposita non subside-
bant, cetera leuiora non sine febre. Statim ab initio fauces
dolebat, rubor aderat, columella reuulsa, fluxio aeris, mor-
dax, salia, perpetuū perseuerabat. Circa vigesimā septimam
febris libera, uis subidentia latus dolebat. Circa primā
& trigessimā febris corripiebat, alius ex biliosis turbata est.
Quadragesima die vomuit pauca biliosa: iudicata est perfe-
ctē libera à febre die octogesima.

AEGROTVS VI.

Cleopas-
ides.

Cleopasides qui supra Heracleum decumbebat, febris
corripuit erroneo modo. Dolebat autem caput ab in-
teriori & lateris sinistro: & aliarum partium dolores aderant,
inflatum modo: febres exacerbantur aliā aliter inordina-
te. Dolores quandoq; quandoq; non. Exacerbationes ut plu-
rimū in iudicatoriis diebus magis accedebant. Circa vige-
simam quartam summę manus dolebat. Vomuit biliosa,
flaua, sitis multa. Paulū post autem æruginosa. At omnibus
allevatus est. Circa trigessimam sanguis ex utrisque naribus
erumpere exiit, atque hec erroneo modo paulatim usque
ad

De Morbis Popularibus.

418

Ad iudicationem. Non autem fastidiebat cibum, neque in-
culosus erat per totum tempus, neque insomnis. Urinę te-
nues, non decolores. Circa quadragesimā minxit salia, alia.
subidentiam multam valde rubram habentia, alia tenuia,
post hæc autem urinę varix, quandoque subidentiam habe-
bant, quandoque non. Sexagesima urinę subidentia multa
& alba, & leuis. Remiserunt omnia, febres intermittebant.
Urinę tenues quidem, verū boni coloris. Septuagesima à
febre liberā permansit diebus decem. Octogesima riguit. fe-
bris acuta corripuit, multum sudauit. Urinę subidentia ru-
bra, leuis, perfectē iudicatus est. Non mori-
tur.

AEGROTVS VII.

Metonem febris vehemens corripuit, lumborum graui-
tas dolorosa. Post die ubi aquā bibisset satis multam,
ab alio probē prodit. Tertia capitis grauitas. Secēssus te-
nues, biliosi, subrubri. Quarta omnia exacerbata sunt. Flue-
bat à dextra nare his sanguis modicus. Noctem moleste tu-
lit. Secēssus similes tertię diei. Urinę subnigra, habebant
quiddam in medio immixtum, subnigrum, diuulsum, non sub-
sidebant. Quinta effluxit ex sinistro nare sanguis largus, me-
ras. Sudauit, iudicatus est. Post iudicationem insomnis, deli-
rabat. Urinę tenues, subnigra. Capitis lotionibus vias est,
dormiuit, resipiscebat. Huic recidiua facta non est. Sed san-
guis eripit sepe etiam post iudicationem.

AEGROTVS VIII.

Erasinum qui habitabat circa Bootæ torrentem, febris
vehemens corripuit post cœnam, nocte turbatus fuit, Erasinus
Bootes.
d. in primam quietē, noctem laboriose transiit. Secunda
omnia exacerbata sunt, ad noctem delirauit. Tertia dolo-
rosē, multum delirauit. Quarta molestissimē, ad noctem ni-
hil dormiuit. Insomnia & ratiocinationes, deinde peiora,
& magna, & periculosa, timor, molestia. Quinta mane re-
sipiscebat ac intelligebat omnia. Verū ad meridiem mul-
tum insomniuit, continere se non potuit. Extremitates frigi-
de sibi uide. Urinę inconcreta. Circa solis occasum mori-
tus est. Hinc febres perpetuū cum sudore, præcordia sub-
limia, discentio cum dolore. Urinę nigra habentes quæ-
dan.

Hippocratis Liber I.

dam in medio suspensa innatantia rotunda, non subsidebāt. D
Ab aluo stercora prodibant. Stis perpetuo non valde. Con-
uulsiones multae cum sudore, circa mortem.

AEGROTVS IX.

Critoni in Thaso erectē obuiulanti, pedis dolor for-
tis à magno digito cepit. Decubuit eadem die, horri-
dus, anxius, parum subcalescens, nocte desipuit. Secunda die
tumor laxus per totum pedem, & circa malleolum subru-
bens tam distentione. Pustula nigra, febris acuta, insanit.
Secundodie hic mori-
tur. Ab aluo verò mera, biliosa, satis multa prodibant. Mortuus
est altera ab initio die.

AEGROTVS X.

Clazomenium qui ad Phrynichidæ puteum decumbe-
bat, febris vehemens corripuit. Dolebat autem caput,
collum, lumbos ab initio. Statim autem surditas. Somni non
aderant. Febris acuta inuasit. Præcordium eleuabatur cum
tumore, distentio non valde, lingua sicca. Quarta ad noctem
desipuit. Quinta laboriose omnia exacerbata sunt. Circa vi-
decimam parum remiserūt. Ab aluo verò ab initio & usque
ad decimam quartam, tenuia multa aquæ coloris prodibāt.
Toleranter ea quæ ad secessum pertinent, ferebat. Postea
alius resistit. Urinæ perpetuò tenues quidem, verum boni
coloris, & multa in medio suspensa habebant diuisa, non
subsidebant. Circa decimam sextam minxit paulò crassiora,
habebant subsidentiam parua, paululum alleuarunt, resi-
piscere magis. Decima septima rursus tenuia. Circa vtrāsq;
aures tubercula exiretunt cum dolore. Somni non aderant,
dehinc. Circa crura dolebat. Vigesima à febre liber iudi-
catus est, non sudauit, omnia intelligebat. Circa vigesimam
septimam coxæ dextræ dolor fortis, cito quieuit. Tubercula
verò iuxta aures neque sedata sunt, neque suppurata, verum
dolebant. Circa trigessimam primam profuuiū alui ex mul-
tis aquosis, cum eiusmodi quæ in dysenteria prodire solent.
Urinas crassas mingebat. Tubercula circa aures sedata sunt.
Circa quadragesimam oculum dextrum dolebat, obscurus
videbat. Restitutus est.

AEGROTVS XI.

Dromeade vxo-
rem quæ siliam pepererat, & aliis om-
nibus secundum rationem factis, secunda die rigor
corripuit.

De Morbis Popularibus.

319

A corripuit, febris acuta. Corripit autem prima die dolere cir-
ca præcordia fastidiosa ac nauseabunda, horrida, anxia, &
sequentibus non dormiuit, Spiritus rarus, magnus, statim re-
uulsus. Altera à rigore die, stercora ab aluo bene prodibant.
Urinæ crassæ, albæ, turbata: qualis sit ex his quæ subsiderūt,
ubi multo tempore sita, fuerit conturbata: non subsidebant,
nocte non dormiuit. Tertia circa meridiem super riguit. Fe-
bris acuta. Urinæ similes, præcordij dolor, fastidiosa ac nau-
seabunda, nox molesta, non dormiuit. Sudauit per totum sub-
frigida. Statim autē rursus recalescēta est. Quarta die circa
præcordia parum alienata est. Capitis grauitas cū dolore, in
sopore incidit, parū de naribus stillauit. Lingua sicca, siticu-
losa. Urinæ tenues, oleosæ, parū dormiuit. Quinta siticulosa,
fastidiosa. Urinæ similes, nihil ab aluo. Circa tridie mul-
tum delirauit, & statim rursus parum resipiscēbat, exurgens
in soporem incidit, frigiditas parua, nocte dormiuit, delira-
uit. Sexta mane super riguit. Statim autem recalescēta est.
Sudauit per totum. Extremitates frigida: delirauit. Spiritus
magnus, rarus. Paulo post conuulsiones à capite ceperunt. **Mortuus**
Statim mortua est. **bat.**

AEGROTVS XII.

Homo quidam calefactus coenauit, & bibit amplius. Vo-
mit omnia noctu, febris acuta. Præcordij dextræ do-
lor. Inflammatio sub mollis ex interna parte, noctem mole-
ste tulit. Urinæ ab initio rubræ, crassæ, depositæ non subside-
bant. Lingua sicca, non valde siticulosa. Quarta febris acuta
Dolores omnium. Quinta minxit leue, oleosum, multum, fe-
bris acuta. Sexta vespere multum delirauit. Nec nocte dor-
miuit. Septima omnia exacerbata sunt. Urinæ similes. Sermo
proderunt liquida turbata, cum lumbricis. Nox laboriosa.
Mene riguit, febris acuta. Sudauit calidum. A febre liber ef-
fugatus est non multum dormiuit. A somno frigiditas, spura
ca, biliosa. Nona frigiditas, multum delirabat, non dormi-
uit. Decima crura dolebat. Omnia exacerbata sunt delira-
uit. Undecima mortuus est. **Hic perit**

Mulierem quae decumbebat in littore, trimestri foetu gravidam febris vehemens corripuit, statimque lumbos dolere coepit. Tertia dolor colli, capitis, iuxta claviculam, & manum dexteram. Statim lingua voce destituta est, dextra manus resoluta est cum convulsione, velut his qui aliquam siderantur parte contingere solet. Delirabat penitus: noctem molestè tulit, non dormiuit, aluus turbata est, ex bilione, meris, paucis. Quarta die lingua voce soluta est. Convulsiones eorundem dolores omni am permanebat. Iuxta praecordia tumor cum dolore, non dormiebat penitus delirabat, aluus turbata. Urinae tenues, non boni coloris. Quinta febris acuta, praecordij dolor, planè delirabat, secessus biliosi, ad noctem sudavit, à febre libera. Sexta resipiscebat. Ab omnibus alleuata est. Verum circa sinistram claviculam dolor permanebat, siticulosa. Urinae tenues, non dormiuit. Septima tremor, in sopore incidit, parum deliravit, dolores iuxta claviculam, & sinistram brachium permanserunt. Reliqua alleuata sunt. Omnia intelligebat. Tres dies à febre libera mansit. Undecima reuersa est, superriguit, febris vehemens corripuit. Circa decimam quartam vomit biliosa, flaua, satis multa, sudavit. A febre libera iudicata est.

Non mori-
tur hac.

Melidia
Iunonis tem-
plum

Melidia, quae decumbebat iuxta Iunonis templum, capitis & colli, & pectoris dolor fortis coepit. Statim autem febris acuta corripuit. Menses pauci apparebant. Dolores omnium horum continui. Sexta die soporosa, anxiosa, horrida, rubor in maxilla parum deliravit. Septima sudavit, febris dimisit. Dolores permanebant. Rediit, somni, pauci. Urinae perpetuo boni coloris, verum tenues. Secessus tenues, biliosi, mordaces, valde pauci, nigri, graucolentes prodibant. In urinis subsidencia alba, leuius. Sudavit. Iudicata est perfecte undecima die.

HIPPOCRATIS

HIPPOCRATIS

COI DE MORBIS POPULARIBVS LIBER SECVNDVS, IANO CORNARIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

*

SECTIO PRIMA.

ARVNCVLI in Cranone, sunt pluebat in ardentibus aqua larga. Cuiusmodi et per totum, & maxime ab austro, & subnascebantur quidem in cute sanies, dum autem intro concipiebantur, calescebant, & pruritum inducebant. Deinde pustulae veniebant, & sub cute vni sibi videri solent, in ardentibus siccitatis. Febres plerumque citati deorsum, & in his vero si minuta similes guttae deciderint, magis sudatores sunt ab initio. At haec difficilia iudicant, non enim autem aliter. Attamen minus, si non propter hoc fuerint, sed propter morbi modum. Febres ardentes in aestiuis magis sunt, & in aliis temporibus. Resiccat autem magis aestate. Autumno maxime serenum, & oris ventriculi dolor, quanquam & ipse minus maleficus fuerit, ipso morbo tali existente. Aescarides vespere similiter huic, & illa tunc infestant in die plerumque, non solum ideo quod magis affligunt, sed etiam ipsa per se ipsas. In autumno acutissimi morbi & maxime lethales, & non solum similitudinem habent, eo quod vespere exacerbantur, quam annus ipse habeat circuitum morborum. Quale est dies morbi, quale est vespertinum tempus ad exacerbationem. Tale est morbi, & vniuersiusque constitutionis iter, ubi non quid in superiori specie fuerit innouatum. Si minus, alia sane constitutione lac impetum ad conuersum. Quare etiam annus ad seipsum hoc modo se habet. In quietis ac constantibus temporibus, & annis tempestive temporibus, per

Corbuncu-
lus
Cranon.

Aescarides
quando ma-
gis vexant.

Hippocratis Liber II.

Perinthus. bencibus, boni status & iudicatu facillimi morbi sunt. In D
inconstantibus vero, inconstantes & qui difficulter iudican-
tur: quum sanè in Perinthis defecerit aut abundauerit quid,
ut aut venti sint, aut nō venti: aut aquæ, aut siccitates, aut ar-
dores, aut frigora. Ver autem omnino saluberrimum, ac mi-
nimè lethale. Circa principia morborum considerandum, an
statim florent. Clarum autē hoc sit ex incremento. Incremen-
ta verò ex circuitibus, & iudicationes quoque hinc manife-
ste fiunt, itēque ex accerbationibus in circuitibus, si citius
accedant, aut nō: & si diutius durent, aut nō: & si magis affli-
gant, aut non. Ex omnibus autem continuis aut intermit-
tentibus, & diuturnis, & vulneribus, & sputis, & doloribus.

Itēque tuberculorum inflammationes, & quæcunq; alia
posterius apparent, fortassis autē & ex aliis communibus re-
bus, quæ quidem citius fiunt, breviora sunt. Quæ verò tar-
diora, longiora: quum etiā in circuitibus citiorem recursum,
ac reliquum augmentum, morbus neget. Nā & eorum qui
statim pereant, velocius sunt iudicationes, quoniam & do-
lores, & continui ac fortes. Qui vero ad melius iudicant, non
statim apparent. Indicatoria nō iudicantia partim lethalia
sunt, partim difficilis iudicationis. Quæ præiudicata sunt, si
crude ta licari siterint recidit, fiunt. Sin minus, iudicatio-
nis impeditio, aut malæ iudicationes. Possunt etiam fieri
periculosi, ea quæ nō peritura sunt. Quæcunque indicatoria li-
gni sunt, eadem hæc non fiunt, difficilis sunt iudicationis.
Quæ verò contraria significant, malam non solum si recur-
rant, sed etiam primariæ naturæ contraria repentia. Quæ
admodum etiā malorum signum ea quæ ad contraria repunt.
Considerare verò sic oportet, in cibus compressis, venarum,
tumoris præcordiorum, sursum vergentibus, deorsum
vergentibus. Sed & multa sunt ejusmodi, velut aborti-
entium mammarum graciles fiunt, neque enim contrarium est.

Tusis se- Neque tules diuturnæ, quoniam ubi testis intumuit, cessant.
danoresthū & testis tumor ad tusi cessat & alienatur: quæ res commune
tumor, & facit nos cōmmonis pectorum, mammarum, genitura, vocis
conera abscessus aut per venas, aut per ossa, aut nervos, aut cutē aut
abscessus alias emotiones. Post autem sunt qui infra morbum fiunt,
bona. velut varices, lumborum gravitates ex superiis. Optimi ve-
rò potissimum sunt inferni, & longissime infra ventrem, &
remotissimi

De Morbis Popularibus.

321

A remotissimi à morbo: & qui per effusionē fiunt, velut san-
guis e naribus, pus ex aures, sputum, vrina, quæ per effusio-
nem fiunt. At abscessus quibus hæc non fiunt, sunt velut den-
tes, oculi, nasus, sudor. Sed & quæ sub cutem abscedūt foras
tubercula, velut putrescentia, & quæ suppurantur, aut vlcus,
aut eiusmodi pustula, aut squama, aut defluuium capillorum,
vitiliginis, lepræ, aut eiusmodi quæ abscessus sunt acervati
sunt, & non semirepentes, & quæcunque alia dicta
sunt, & si non pro rationis excrecionis morbi dignitate fiant,
velut Temeni nepti, ex morbo forti ad digitū decubuit, qui
quum non sufficeret ad suscipiendum morbum, recurrit. Mor-
tua est. Abscessus aut per venas aut per alium, aut per ner-
vos, aut per cutem, aut iuxta ossa, aut secundum spinalē me-
dullam, aut secundum alias effusiones, os, pudendum, aures,
nares, ex vtero menses. Iudicationes postmodum fiunt, velut
ad lumbos, aut ad femur, & ad testes. Quandoque ex tusi, &
testis ipse à seipso. Tussiculosi abscessus, qui supra ventrem
sunt, non similiter perfecte liberant. Sanguinis eruptiones
largæ ex naribus plerumque liberant, velut Heragora, quod
medici non animaduerterunt. Qui voces asperas natura ha-
bent, his etiam linguæ subasperæ sunt, & quæcunque asperi-
tates à morbis similiter. Quæ igitur duræ sunt linguæ à na-
tura, etiam sine morbo hoc habent. Molles verò tardiores
sunt, & ad peccatum, & ad bonum, quàm prior natura. Con-
sideranda sunt etiam longa capita, ex viuēdi ratione, & cer-
tices longæ, ab inclinationibus, & venarum amplitudo &
crassitudo, ab eadem, & angustia, ac latitudines, & breuita-
tes, ac tenuitates, ex cōtrariis. Quorum venæ amplæ, & ven-
tres, & ossa amplā, hi sunt qui tenues sunt. Pingues verò his
contracta habet. & in his qui fame macerantur, mediocrita-
tes. Ac his cōsideranda ea sunt quæ præpropere incrementa
vnicuique detrahunt, & quæ diminutiones adaugent, & ea
quæ incrementa coadungunt, & quæ corroborant. Et quæ sint
communes venarum dissectiones. Pectinum ruptiones quæ
quidem circa pubē fiunt, ut plurimum statim sunt innoxie.
Quæ vero paululum supra umbilicum in dextera parte, læ-
dolorosæ sunt & anxiosæ & stercoris vomitum inducunt, ve-
lat etiā Pittaco accidit. Fiunt autē hæc, aut à plaga, aut vultu
ta aut alterius insultu. Quibus id quod medium est inter
s s abdomes

Temeni nepti

Heragora, quod
Lingua vo-
cisque di-
ueritas.
Caput ob-
longum &
ceruix.
Macri.
Pingues.

Quæ in his
obseruen-
tur.

Pittaco

Quæ ietur
affectu &
lien creant.

Antilochus.

Milium
quid tol-
lat.

Cordis do-
loris me-
di.

Dexippus.
Serapis.

Myrmargus.

Ischus.

abdomen & cutem inflatur, & non sedatur. Color est velut D
qui multum pallidus est, & qui ex candicante pallor: quoniam
omne huiusmodi ab hepate est, & ex hoc sunt hepatici in his
morbi. & morbi regij ab hepate, ad subalbidum colorem
vergunt, & qui ex aqua inter cutem, & ex pituita alba labo-
rant. Qui verò à splene sunt, tum hydropes, tum morbi reg-
ij, nigriores sunt. Sed & ulcera quæ agrè perferantur ex al-
bidum sunt, qui fere lentis colorem referunt: & cutis dis-
fringitur ac labia, velut Antilochus habuit & Aleuas, ab hu-
moribus ex corpore sanguinoso, quod sub cute maximè, & à
capite contingit, quum à pulmone fuerit calefactum. Occa-
siones unde quis agrotare cœpit, & considerare oportet, siue
capitis sit dolor, siue auris, siue lateris. Signum autem sunt
in quibusdam dentes, & in quibusdam inguinum tumores.
Ulcera fiunt ac iudicantia febres, & tubercula. Quibus
hæc non sunt, iudicatio sublata est. Quibus intus reliquum
tur, certissime recidiva ac celerissima. Crudos ac liquidos
secessus, milium solidum in oleo coctum sistit. Exemplo est
nautæ puer, & Myriochaune.

SECTIO SECUNDA.

M Vher cor, hoc est os ventriculi dolebat, & nihil ren-
tebat dolor. Hinc polentæ pollen in malis pumici suc-
cum inspersus, & semel in die acceptus in cibo satis fuit, &
non reuomebat, velut Charioni contigit. Mutationes pro-
sunt, si non ad prava mutantur, velut his qui à medicamen-
tis vomunt febrium gratia. Fines in meraciore desinen-
tes, putrefactionem significant, velut Dexippo. Serapis ex
liquida aluo intumuit. Pruritus autem haud scio quor die-
bus, non ultra. Habebat autem & abscessum quendam in la-
teris molliudine, qui nigrescens occidit. Et Srvmargi
vixit ex ventris per paucos dies turbatione, ubi multum in-
sistendo laborasset, & post pueri sexus femineique quadrim-
stris ex corruptione discessum sana facta esset, intumuit.
Moseho è calculo laboranti fortiter, in superna palpebra
ordolum abortu est magis ad aurem. Deinde intro exulce-
ratum est. Quinta & sexta die ex internis pus erupit. In-
fernas affectiones soluit. Glandularum tumor ac inflam-
matio circa aurem erat, itémque inferne in collo, è directo
superi

A superni tumoris. Aristas uxoris frater satragus in via in-
calecebat. Deinde in tibia tumores fiebant terebinti fru-
ctui similes. Postea febris continua fiebat, & postridiè sudor
factus est, & alius paribus diebus semper idem fiebat. Adhuc
autem febris tenebat. Erat autè sublie, osus. Ex sinistra na-
re sanguis erumpebat frequenter & paulatim. Iudicatus est.
Postridiè iuxta sinistram aurem tumor. Sequenti die etiam
circa dextram, sed hic minor, & insuper reforescebat. Hi ena-
muerunt, & non suppurati sunt. Qui ab Alcibiade venit, ei ex
febris modicis ante iudicationem testis fuissent in uit.
Habebat autem splenem magnum, & sanè tunc iudicata est
febris vigesima die. Deinde aliàs atque aliàs subincalece-
bat, & subfloridum spuebat. Cundam manus dextra, & cruris
sinistram quum ex cussi parù & nihil memorabile eiecisset,
siderationis modo resoluta sunt: alia verò nullare a tereta
est, neque facie, neque mente. Nec verò adeo fortiter illis par-
tibus. Cœpit ad melius procedere circa vigintiannum diem.
Factum autem hoc est illi ferè circa mensum eruptionem,
& fortassis tunc primum apparebant. Erat enim virgo Apo-
manus & pater fabri illius qui caput fregit, & Nicostratus
non ex cussisiebant quicquam. Erant autem alibi circa rhenes
dolores. Interrogationes factæ sunt, dicebant ipsos semper
repleri potu aut cibo. Dolores fortissimos quo modo di-
nouerit quis conspicatus, fuga, tolerantia, experientia, &
timiditates indicant. Aqua quæ cito calefcit, & cito fri-
gescit, semper leuior est. Cibi & potus experientia opus
habent, an ad æqualitatem maneant. Dicendum quòd ubi
sanguis effluxit, excalefcunt, & quæcumque alia huiusce-
modi. Abortus masculus sexaginta dierum, in partium
suppressionibus salubris. Hercules intumescerebati mali
ipsius die octaua. Magis ex dysenteria la' orat, quicquid sa-
nè etiam è tenesmo vexatur. Quadam lactans pustulas per
corpus ubique habebat. Postquam aurem lactare cessauit, se-
data sunt per æstatem. Coriarij illius qui coriacea præ-
parabat, uxori, quum peperisset & perfectè exoluta esset vi-
sum est de secunda membrano sum quiddam remanere: dis-
cessit autem quarta die malè. Nam viriæ fillicio ve-
xabatur. Statim concipiens peperit masculum. Habebat au-
tem iam multos annos, & postremum neque menses proli-

Apo-
man-
tus.
Nicostra-
tus.

Aque co-
gnis.

Hercules.

Quæ lac-
teabatur.
Conarij
uxor.

Archelais
Antigenis
uxor
Nicomachus.

Partus gemellatum.

Intestini
Jeunias.
Demenas.

Lycia.

Hieron.

Bion.

bant. Quādo autem peperisset, urinae stillicidium paululum intermittebat. Quādam priusquam conciperet, coxam dolebat. Postquam autem concepit, non amplius dolebat. Vbi verò peperit, vigesima die rursus doluit. Peperit igitur masculum. Prægnanti tibia infernè dextera, tertio aut quarto mense pustulæ, ad quas manna thuris utimur, itemque in manu dextera iuxta magnum digitum: haud scio an peperit, reliqui enim ipsam semestrem, habitabat autē velut ego puto, in ædibus Archelai ad rupem. Antigenis uxor habitabat iuxta Nicomachum, peperit puerum carnosum quidem, verum qui haberet maximas partes discretas, magnitudine verò esset quatuor digitorum, & sine osibus, deinde crassius ac rotundus. Hæc autem anhelosa erat ante partum. Deinde simul cum partu pus reuoluit modicum, velut ex furticulo vocato tuberculo. Quæ filias peperit gemellas, & difficulter peperit, & non valde purgata est, tota intumuit. Deinde venter ipsi magnus fiebat. Reliqua verò reprimebantur, & rubicunda prodibant usque ad sextum mensem. Deinde alba valde per omne iam tempus. Atque hæc fluxiones veneri officiebant, & mera rubicunda ipsi profuebant. In duentis intestinorum leuitatibus ructus acidus siens, antea nunquam factus, signum bonum, velut Demenæ contigit. Fortassis autem licet etiam arte parare. Nam turbationes eius modi alterant. Fortassis autem & ructus acidi intestinorum leuitatem solunt. Sanata est verarri porione Lycia postremum splen magnus, & dolores & febris, & ad humerum dolores. Et vena quæ in splene est in cubito secabatur, & saliebat quidem sæpe. Aliquando verò etiā non est secta, sed vnā cum sudore sanguis penetravit, aut sua sponte. Ex quo autē prodibat, splen dextera parte intendebatur, spiritus intus duplicabatur, non tamen magnus, mente mouebatur, contegebatur, status inerat, non prodibat infernè quicquam, neque mingebat. Mortua est ante partum. Quæ circa fauces ad alterutram partē repentiā processerunt, exulcerata nō sunt, ad sinistra transuerunt, ad splenem dolor venit citra iudicationem. Hieroni iudicatio facta est decima quinta die. Coi forori hepar eleuatum est splenico modo. Mortua est secunda die. Bion simul multū mingebat quod non subsidebat, & sanguis ex sinistra nare manabat. Erat enim & splen sursum

A sursum in gibbum eleuatus, ac durus, superficies mansit, recidua. Erant autē anginosorum affectiones hæc. Colli verticula intro verge. Itē, quibusdam amphius, quibusdam prope. Et cellum fontascus conspicuam cavitatem intro habebat, & hac parte ad cōtactum dolebat. Erat autem & cuidam infra os dentis appellatum, quod non similiter acutum est: quibusdam vero etiam valde rotundum, maiore circumferētia. Si non cum dente appellato, fauces non inflammata, verū iacētes. Partes sub maxilla tumida, nō inflammatis similes. Neque glandula vlli intumuerunt. Sed magis secundum naturam, licet quam non facile vertebant, ipsique & maior esse videbatur, & prominebat, & sub lingua venæ cōspicua, deglutire non poterant, aut valde difficulter. Imò ad nares fugebat, si valde cogerent, & per nares loquebantur. Spiritus autem his nō valde sublimis. Quibusdam verò venit in temporibus, & in capitibus ac ceruice eleuata. At recrudescētibz, ex his, parū quiddam tempora calida, etiam si aliās nō febricitarent. Non suffocabantur pluri, nisi quī deglutite cupiebant, aut saluam, aut aliud quiddam. Neque oculi intus deindebant. Quibus igitur tumor erat rectus, nec in alteram partem vergebat, licet neque leuiter sideratorum modo resoluebantur. At, vero aliquem perisse viderim, in memoriam reuocabo. Quos autem nunc noui, superstites manserunt. Erant autē partim celerim, alleuantia. Plurima verò ad quadraginta dies deueniebant, & in hoc pleriq; etiam sine febre. Multi verò etiā ad valde longum tempus, partem aliquam tumoris habebant. Et deglutitio, & vox indicabat, & columellæ liquecētes significationem quandam prauam exhibebant, quæ is nullum grauius malum habere videbatur. Qui verò tumores ad alteram partem vergentes habebant, hi vnde verticula inclinata fuerunt, isthac resoluebantur. Atque inde ad alteram partem distrahebantur. Erant autem hæc in facie maximè conspicua, & in ore & intersepto iuxta gurgulionem. Sed & maximè infernè pro ratione immutabantur. Ceterum resolutiones leuiter sideratorum modo, non per totum corpus fiebant veluti ex aliis, sed vsq; ad manum, ab anginosa affectione. Atque hi & matura expuebant, eaque pauca ac difficulter. Quibus autem in rectum tumor tendebat, inde expuebant. Quibus verò etiam cum febre,

Qualis angina.

Hippocratis Liber I l.

febre, hi multo magis & difficilius spirabant, & aliena loquebantur, & vix e his magis elenati. Et pedes omnibus quidem trigulsi erant, maxime autem his. Et la ad ere-
cte standam impotentiores erant. Et quidam non statim moriebantur. Quos autem ego noui, omnes mortui sunt.

SECTIO TERTIA.

Constitutio temporis.

Periclus.

Ere. Quae
bre vigi-
rent.

IN Perinthum circa solstitium ferè æstiuum venimus, fa-
sta autem est hyems clementi coelo, austrina. Ver & æstas
valde sine aquis usque ad pleiadum occasum. Nam si etiam
quid aquae cecidisset, id erat velut minutæ roris guttæ. Et
Ere. Ite non valde spirarunt. Et qui spirarunt, duæ ille id fece-
runt. Aestate febres ardentes populariter grassate sunt
multæ. Erant autem sine vomitu, & alui turbata ex tenuibus,
aqualis, non biliosis, spumosis, multis, quæ aliquando depoli-
ta etiam subsidentiam habebant, ex quibus sanè etiam id
quod sub die noctu exponebatur, simile erat. Aequales specie
alui secessus semper, malum. In his multi soporosi erant, &
mente moti, hi verò ex somnis tales fiebant. Quum autem
suscitati essent, omnia intelligebant. Spiritus sublimes, non
tamen videri. Urine tenues quidem plurimæ & pauca, illas
autem non decolores. Sanguinis eruptiones e naribus non
fiebant, nisi paucisne, parotides iuxta aures, de quibus po-
stea scribam; neque splenes artollebantur, neque dextrum præ-
cordium, neque re dolorotum valde, neque fortiter intentum
erat. Erat tamen quid quod iudicationem faciebat. Et maxi-
mè iudicabantur omnia plerumque circa decimam quartam
diem, paucæ cum sudore, pauca cum rigore, & valde pauca
recidivæ fiebant. At vero sub minutis velut roris guttas quæ
in æstate fiebant, apparebat sudor. In febricitantibus etiam
quidam sudores statim ab initio fiebant, non tamen mali-
gno modo, & quibusdam sub hoc tempus etiam iudicatio fa-
cta est cum sudore. Fiebant autem in febricitantibus etiam
septimam, octavam & nonam diem, aspretudines in cute mi-
liaceæ, & ciliicæ moribus maxime similes, non valde prur-
iginosæ. Hæc perseuerabant usque ad iudicationem. Nulli equi-
dem masculino tales erupisse vidi. Mulier autem nulla mor-
tua est, cui hæc fiebant. Et grani auditu prædixit & sopore
erat.

Aspretudi-
nes ciliicæ
moribus
similes.

De Morbis Popularibus.

524

A erant. Prius autem non valde soporosi erant hæc, quibus illa
affuturæ essent. Non tamen in totum durabant, verum sopor-
osi & somnolenti erant per a se rem, & usque ad pleiadum
occasum. Postea vero magis vigiliæ aderant. Sed neque in to-
tum ab hac constitutione moriebantur. Alium igitur per ci-
bos siftere non dabatur, imò præter rationem putaret quis
inederi conducere, etiam si minus multa quibusdam prodia-
ret, per hoc quod in frigore quis iaceret strato supposito. Nā
vicerat quidem frigidum, calefacit autem eiusmodi species
sensum progrediendo adhuc magis, etiam si nulla affectio na-
tura accedat: & in quibus, & qualia signa, & plura aut pau-
ciora fientia, oscitatio, tussis, sternutatio, disiectio cum oscita-
tione, eructatio, status: omnia talia corrumpunt. Quibus in
febrisbus anxio, horridis, & hescunt facies, lassitudines, oculi
læsi, dolores, capitis gravitates, resolutiones leuiter sidera-
rent. Quibus pe-
torum modo, & mentes si apuar actus, maxime quibus pri-
mum, sed & virginibus & mulieribus, quibus per tempus.
Sed & quibus non in quo si l. t. p. aut velut oportet appa-
rent. Deinde pallide fiunt. Magnam autem in omnibus, id
quod & consequenter fit, & in quo tempore, & in quibus. Val-
de biliosis, in febrisbus maxime, omnino quibusdam ad cru-
ra purgatio. Medicamentorum modos sciatis, ex quibus qua-
lia, & quæ fiunt. Non enim omnes similes, sed alij aliter co-
ponuntur. Et alibi citius, aut serius, in manum tractationes
assumuntur, velut est aut succare, aut tundere, aut coquere, &
eiusmodi. Omittit plurima, quæ videntur, & in quibus mor-
bis, & quo tempore morbi, ætatem, speciem, victum, qualis ho-
ra anni, & quæ, & qualiter procedat, & huiusmodi. Zoi-
lo iuxta murum ex tussi matura, febris acuta, & faciei rubor
& alius intercepta, præterquam ad necessitatem coactæ, la-
teris sinistri dolor, & auris è directo valde dolorosa, & caput
non usque a le. Spuens semper suppuratum ægrotabat. Sed
alia iudicatio sunt, & iuxta autem pus multam erupit, circa
octavam aut nonam diem. Principia verò non diei ex dolore
auris. Haud scio quomodo sine rigore iudicatio facta est. Su-
dant caput valde. Et hic sudor firmus erat, quod quidem ar-
dor etiam sinistri lateris esset. Supernè vix cum aure do-
lor sedatus, maxime circa scapulas. Sed & ante spura multa,
ab initio florida reiecta, & circa septimam aut octauam diem.
Deinde

Quibus pe-
torum sic-
rent.

Quæ obser-
uanda.

Zoilos.

Hippocratis Liber II.

Deinde laboriosa. Alius restitit usque ad nonam & decimam diem. Dolore extinctus est. Tumor remittebatur, & sudores fiebant parui, non autem iudicabant. Manifesta autem erant hæc tum ex alio, tum ex secessu. Nam incipiente auri dolore, etiam venter turbatus est. Erupit autem ex auri nona die, & iudicatus est morbus decima quarta sine rigore eadem die.

Febres malignæ in glandularum tumores.

Sed & sputum largius ibat, & maturius, postquam auri erupit. Sudores autem, & serpentina vlcuscula ad multum tempus, in capite fiebant. Relicæ sunt tertia die. Quæ cumque sine signo iudicationis iudicatorio disparent, male iudicata sunt, velut Erysipelas ancille Polemarchi. In glandularum tumores febres, malum, exceptis diutius. Et in febribus glandularum tumores, deteriores, qui in acutis ab initio videri gorem remiserunt. Spiritus præcordis eleuatio mollis, & intentio neutra, in ipsis superne rotundum, in dextris velut circumferentia suppuratoria, aliud longius magis, aliud diffusum, aliud deorsum repens, & hinc atque hinc distentio usque ad vñ nihilum. In omni sursum versus e directo latrone, reuocetur, & in rotunditatem concludatur, quatenus quidem spiritus fuerit, intra iudicationem calore attenuatur. Si vero hunc effugerit, ad suppurationem procedit. Spiritus densi parui, magni, rari, parui, rari, extra magni, intra parui, alius quid, in extendens, alius vero vigenis, dupli intro reuocatio, velut superinspirantibus, calidus, frigidus. Medela assiduorum ofitationum spiratio longa. Non poterantibus & vix, spiratio breuis. E directo etiam laterum intentio dolorosa, & præcordiorum intentiones, & splenis eleuationes, e naribus eruptiones. Quæ relinquuntur post iudicationem reciduas facere solent. Primum itaque lienis eleuationes, si non ad articulos sinerint, sanguinis e naribus eruptio fit, aut præcordij dextri intentio, si non penetrauerint vñ, hæc enim est interceptio vtriusque, & recidiva horum merito sunt. Abscessus igitur horum facere oportet si non fiant, eos vero qui iam sunt, declinare. Eos autem excipere, si prodierint iam, & qualia oportet, & qua parte oportet.

Qui vero non valde eos coadnuare. Eos vero anerrere, si omnino incommodi fuerint, maxime si hi affuturi sunt. immo, si iam veniunt. Quarta die fientes sanguinis e naribus eruptiones, græ iudicabant. Febres quæ vñ die inter-

De Morbis Popularibus.

325

A mittentes, altera superrigent vñ cum iudicatione, ad septimum circuitum durant. Scopo ex mucosis, biliosis, & faucibus inflammatione, malo victu vso alius suppressa est, & febris acuta facta, & lingua florida, & vigilie in somno. Pectinis intentio fortiter, æqualiter, paulatim ad infernam partem in dextris. Spiritus subdensus, præcordia dolebat, & respirans, & quum verteretur. Sine tussis, verò exciebat subcrassa. Pectus ipsi data, à præcordio quidem depulit, transiit autem nihil. Post die glandes duæ appoite non apparuerunt. Vrina crassa & turbata. Subidentia leuis & plana: & restitit alius in turbulentia, ventræque mollior erat. Et splen eleuatus, & deorsum vergens factus est. Potu utebatur aceto multo dulci, aut fauorum cremore cocto. Decima sanguis ex sinistra nare aquosus paucus venit non autem, alde infirmus erat ob hoc ipsam, & vñ subidentiam habens. In subidentia verò subalbam quiddam adhaerens valitenuæ, neque genitura simile neque dissimile. Defluxit hoc breui. Post die iudicatus est, à febre liber, & subit subuiscosum vñ decima die. Hoc vero circa defluxum erat quid biliosum. Vrina verò purgatio multa, tum copia, tum subidentia, & prorsusquam vñ habere inciperet, fere pituita similis. Penetravit autem vñ decima die, ut quæ non esset multa. Viscosa verò erat stercorea & turbata. Huiusmodi autem iudicatorio modo fiebat. Nam & Antigens in Perintho tale erat. Quæ circa linguas eleuantur collectiones, & humiles calculi, & quæ podagricis sunt, circa debiles illorum articulos sunt. Nam osium natura caussa est, ut hæc & indurentur, & distendantur. Collectio Hippocrati vxori ex quartana annua ad fastigium eleuata est, quum subfrigida palam esse videretur, impetus in totum corpus factus est, & sudor: iudicata est hoc modo: & postea menses plures copia & tempore. Tunc enim suppressi fuerant. Abscessus non consistere visus est. In pulsantibus sanguinem suadentibus figura ampla, & in totum si ex omnino declui acclue fiat. Quapropter etiam deligationes in venarum sectionibus impetum faciunt. fortes verò sanguinem impediunt. Sanguineum & subbiliosum, rufum acidum facit. Fortassis autem ad atræ bilis morbum his desinet. Rigores incipiunt mulieribus quidem magis à lumbis, per dorsum ad caput. Sed & viris posteriore corporis parte magis horrens. T quam

Antigenes

Principium horrens.

quàm anteriore, velut cubitis, femoribus. Sed & cutis rara. D
Indicat autem pilus animantium. Quibus nihil intra con-
stitutum tempus accidit, singulis partus vitales fiunt. Ap-
parentia in quibus mensibus fiunt. Labores in circuitibus.
Quicquid in septuaginta mouetur, in triplicitatibus perfici-
tur. Post menses, dextera & sinistra hiant. Humiditas per pro-
deuntia requirit diætam siccissimam. Quod citius motum
est ac discretum, rursus augetur etiam tardius, & ad longius
tempus. Labores, circa quinquagesimum tertium diem, &
circa centesimum sextum, labores tertio, quinto, septimo, no-
no mense, & secundo ac quarto. Quæ nosse oportet ad septi-
mum mensem, aut à mensium fluxu numerandi sunt nouem
menses, aut à conceptione: & ad septuaginta ac ducetos die,
Græci menses fiunt: & si quid amplius ultra hos est, & aut ma-
sculis, aut etiam foemellis, hæc fiunt, aut contraria. A cibis &
potibus humeri ac mammae inflantur: & impotentia, & in-
flationes in capite, incrementa faciunt, donec ossa fuerint so-
lida facta. Menstruorum purgationum circuitus est. Quæ
ante has fiunt grauitates, similes sunt laboribus octimestri-
bus. Primipararum lac, alimento quidem transmutationem
accipiente, octimestri verò perficiente. Si in vulneribus for-
tibus, tumor non appareat magnus, malum. Laxi bonum: sur-
sum pascens, peius. Menstruæ purgationes similes octime-
stris, in tendentibus ad decimum mensem fiætes, malum.
Quibus tumores in vulneribus, non valde conuelluntur, ne-
que insanunt. His autem de repente dissipatis, quibus quidē
ad posteriores partes, copulationes cum doloribus, quibus
autem ad interiores, aut insanix, aut dolores lateris acuti, &
dysenteria rubra. Tumores præter rationē alleuantes, præ-
uium: velut Andronici filio Erysielas recurrit: si non ad eun-
dem locum rediens, bonum quid significet. Hoc ex natura
te circa autem, ad pubem distributum est. Alteri tertia ex
natiuitate die factum, suppuratum est nona. Hic septima die
sanus euasit. Maligniora sunt quæ de repente disparent.

SECTIO QUARTA.

De venis.

Hepatis ve-
na.

Hepatitis in lumbis vsque ad magnum verticulum, in-
ferne etiam verticulis se ingerit: hinc subleuata per
hepar

A hepar, & per septum transversum ad cor, & quæ quidem re-
cta est, ad clauiculas: hinc alia quidem ad collum, alia verò
ad scapulas, alia deorsum deflecentes, ad verticula & costas
declinant. Et ex sinistris quidem, vna propè clauiculas. Ex
dextris verò ad quendam ipsarum locū. Alia verò vtrinque
deflexa, Alia paulò inferius deflexa vbi quidem illa deficit,
costis se ingerit, donec ad venam ipsam cor accellerit, ad si-
nistras deflexa. Infra autem decurata ad vertebrae descendit
donec perueniat, & inde incipit eleuari ingerens se costis re-
liquis omnibus, hinc atque hinc singulis ramulos præbens,
quum sit vna: à corde quidem ad locū quendam à sinistris ma-
gis procedens. Deinde infra arteriam, donec consumpta fue-
rit, & venerit eo vnde hepatitis subleuata est. Præquam au-
tem eo venit, circa extremas duas costas diuisa est, & partim
ab hac, partim ab illa verticuli parte progressa consumi-
tur. Quæ verò restat à corde ad clauiculam tendit, supra arte-
riam est: & ab hac, velut etiam iuxta lumbos infra arteriam,
ad hepar infilit, partim in portas & pinnas, partim in reli-
quum deinceps procedit paulò infra septum transversum.
Septum autem transversum adhæret hepati, neque facile est
ipsam separare. Duplices porro venæ à clauiculis, altera
hinc altera isthinc, sub pectus ad pectinem procedunt: quo
verò hinc, nondum scio. At Septum transversum infra iuxta
verticulum quod est infra costas, quæ rhenes ex arteria, ea
parte cōsurgunt. Verum arteria ex ipso thene oriūtur, hinc
atque hinc ab arteria neruum habentes. Atque hac parte ali-
cubi in recurrente à corde Hepatitis definit. Cæterum ab
hepatide per septum transversum maximæ duæ, altera
hinc, altera isthinc, sublimis feruntur, multifidaque per
septum sunt, & circa ipsum consistunt in superna parte, at-
que hæc magis sunt conspicuæ. Duo verò nerui à cerebro sub
os magni verticuli, ex supernis & ad gulam magis, ab vtra-
que arteriæ parte descendunt, & vterque in seipsum incidēs,
vni similis, vbi verticula & septum sunt, ibi desinunt, & qui-
dam ambigui, ex hac societate ad hepar & splenē ipsos ten-
dere putauerunt. Alius neruus ab vtraque verticuli
parte iuxta clauiculam ad spinam procedit, ex obliquo ver-
ticulorum, & ad costas distribuitur, & quemadmodum ve-
næ, sic hi per septum, ac mesenterium mihi tendere videntur.

Dux alia
vena.

Duo nerui

Nerui 2-
lus.

T 2

Vbi

Hippocratis Liber I I.

Nervorum
discurfus.
Sacrum os

Vbi autem hæc deficiunt, rursus hinc vbi septum exoritur, ali
co coherentes ac continui existentes, iuxta mediū infra arte-
riam, deinceps ad verticula distribuuntur, quemadmodum
venæ, donec ad sacrum os progressi consumuntur. In Aeno
ex assiduo leguminū esu, forminæ & masculi, crurum impo-
tentes facti sunt, ac vitam degerunt. Sed & his qui eruo ve-
scunt, ingenua dolent. Dilgentia adhibenda est vt ex cande-
scentia inducatur, & coloris reparandi, & sanguinis in vasa
subter cuticulam colligendi gratia itémq; læticia, & timor,
& huiusmodi, & si quid reliquum corpus simul agrotarit,
simul curare: Sin minus, satis est. Strymargi famula Idumæa
erat, quæ vbi filia peperisset, conuersum est ei vteri osculum,
& dolor ad coxam & crus. Iuxta malleolū secta vena libera-
ta est, & quidem quum etiā tremores totū corpus detineret.
Verūm ad causam deuenire oportet, & ad causæ principii.

SECTIO QUINTA.

Natura indiciorum notio.

Physiognō-
stia.
Vatix re-
stam quid
posuit.

Quicūque fului, naso acuto, oculis paruis, mali. Quicun-
que fului, simi, oculis magnis, boni. Hydropici
ratos oculos habeant, & calui sunt. Vocis gracilitatem solut-
varix, ad sinistram & dextram testem, absque horum alte-
ro fieri non potest vt solvatur. Magni, calui, balbi, gracili
voce præditi, boni. Morbos autem habent, balbus, aut cal-
uus, aut gracili voce præditus, aut hirsutus, fortiter atrabi-
liarios. Quæ lingua offendunt, & labiorum non sunt poten-
tes, eos necesse est dum illa solvuntur, suppuratos fieri. Do-
lorem in locis infernis fortem, sorditas soluit, itémque san-
guis mactus ex naribus erumpens. Insania magni morbi ex
more fientis solutio. Si puerperis conuulsio fiat, febrem
excitato: & cerato multo tepido in vesicam immisso, ac per
clysterem infuso colluto. Si capitis os contractum fuerit,
lac, & vinum ammixta aquæ pari mensura, bibenda dato.

Puerperæ
spasmus.
Capitis os
doliis fra-
ctumve.

Si verò vlcus fuerit, internas venas secato, si non febrici-
tet. Si autem desipiat, caput irrigato, si non præcordia fue-
rint eleuata. Si caput doluerit, ad pectus descendit, deinde
ad præcordia, postea ad coxam, Omnia verò vt doleant fieri
non potest. Ventositatem flatuosam venæ sectione, fluxio-
nem pharmaco illito sistito. Fluxus enim ex vena magna est.

De Morbis Popularibus.

327

A Si verò sua sponte multum suar, ieiunet: aut aquæ partes
duas, lactis quatuor bibat. Insecundas vomentis ac medica-
mentis curato. Quicunque de repente voce destituuntur,
si sine febre fuerint, ipsis venam secato. Pnenix fluxiones
ex mammis trahunt oculi, & eruant per nares ad pulmo-
nem. Quibus tussis tinea est his non soluitur, nisi dolor for-
tis a coxas, aut ad crura aut ad testem irruat. Si hydro-
picum tussis corripit, siquidem statim animo loquatur. Ca-
lidis omnibus vtatur: Sin minus, inebriato, ac cibis ipsum
impleto. Venas autem internas secato, dum morbus magnus
in intentione est. Solutio coxarum doloris, oculorum di-
stortiones, cæcitas: testium tumoris mammarum eleuatio.
Si febre tenente, partes circa faciem graciles fuerint, in die
impari, sequenti die solvitur. Hydropicus si tumore in cru-
ribus habens tussiat, malum. Si auris doleat, lacte vtatur.

Vocis repe-
rauo.

Tussis sic-

Si non in die impari febris dimittat, recidiuare necesse est.
Cui vena in cubito pulsant nasus & iracundus est: cui
verò queuerit, stupidus. Vulnus si sanguinem fundat, vlcus
ne madescat, verum caput calida rigato. Si os ventricu-
li doleat, panem calidum cum vino meraco exhibeto. Vo-
mitus solutio, aquam calidam bilendam dato, & vomat.

Vulnus
quando nō
laudum.

Vomitio

quæ parte-

Quicunque corrupta torpescunt, euulsa vena vlcerato,
se sanato. In conuulsione digitorum manus citra febrem,
venam secato, si, si caput doleat: Sin minus, aquam calidam
affundito. Ad oculos Spodij partem duodecimam, croci
quintā, nuclei olivæ vnam ceruse vna, myrti vnam. Aquā
frigidam super caput fundito, & allia cum maza edenda dato.

Diversæ
medicæ.

Varices caluorum si non magni fuerint, furiosi sunt. Ad
vitiliginem & lepram. Calcem in aqua adhibeto, vt ne exul-
ceret. Secundarum purgatio si non discedant. Sternutato-
rium ad nares apponito, vt sternutet, & sternutantis nares ac
os appremendo.

Varices.

SECTIO SEXTA.

Natura indiciorum notio.

C Apud magnum, oculi parui, balbi, iracundi sunt. Qui
longæ vitæ sunt, plures dentes habent. Balbi celeri lin-
gua præditi, atræ bilis humori obnoxij, biliosique sunt. Ocu-
lis non nictantes, iracundi. Magnum caput, oculi nigri &
T 3 magni

Diversa
per aspectū
cognitio.

Hippocratis Liber I I.

magni, nasum crassum & sinum habentes, boni. Oculi rati D
magni, caput magnū, ceruix tenuis, pectora angusta, cōgrue
adaptati hominis sunt. Caput paruum habens, neque bal-
bus esse poterit, neque caluus, nisi fuerit glaucus. In con-
uulsionibus si vox in die impari soluitur, a magno morbo li-
berat. Puerperæ febricitanti & dolenti aquam affundito,
& ptisanam crassam ter in die calidam dato. Puer nutritur
septimo mense, aut nono, aut decimo, & voce firmatur, & ro-
bur sequitur, & manibus validus fit: dū vox soluitur, omnia
soluuntur. Solutio enim similis est voci. Soluitur autē in die
impari. Si venæ pulsauerint in manibus, & facies sana ac ro-
busta fuerit, & præcordia non fuerint mollia, diuturnus fit
morbus, qui sine conuulsione nō soluitur, aut sanguinis mul-
ti ex naribus eruptione, aut dolore ad coxas. In gutturi
dolore, aquam calidam super caput fundito, si non frigus fue-
rit. Si minus, farinam quam calidissimā dato, & vinum me-
racum in turbatione ventris, fabas coctas dato, si non super-
næ partes abunde fuerint biliosæ. Aut cuminum cum fabis
edendum dato. At interceptio morbi fieri non poterit, nisi in
die impari. Neque principium fieri poterit, nisi in die pari,
itemque mense ac anno pari. Nitrum autem Aegyptium &
coriandrum, ac cuminum cum oleo terito, & ventri illinito.
Qui moriuntur eos necesse est die impari, & mense impari
& anno impari mori. Bonum autem fuerit prædicere mor-
tem, aut dolores fortes. Quorum oculi robusti non sunt, his
mors breui imminet. Si verò in impari anno fiat, ab utrisque F
impares fieri necesse est. Si autē in anno pari & die pari, ne-
cessariū est in impari die mori. Ex numero tertia fortissima
est. Anginam & lippitudinē soluit vena sectio. Vulnerato in-
testino, respiratio prodit infernē incōspicua iuxta vulnus, &
euacuatur pectora. Dato igitur lac & vinū, pari aquæ mēsu-
ra ammixta. Quorum pectora bilē generāt balbi, furiosi, &
calui sunt. Quicūq; horū ex natiuitate etiā strabones, hi im-
prudētes sunt, aut calculosi aut infantes. Quibus autē nō
alterius mali solutio sit. Circa naturā plurimam vim habet,
māma dextera, oculus dexter & quæ infra sunt hac parte. Nā
& masculi dextris inherēt. Mulieribus menses vt listas, cucu-
bitam maximam ad mammam affigas. Trimestris puer om-
nia præ se fert, & lac tunc habet. Si multum fluat lac, necesse
est for

Pueri natu-
ra.

Morbi na-
tura.

Mors quo-
modo.

Medela
anginæ, lip-
pitudinis
que & per-
cussus testi-
ni.

Mas dex-
tris habet.

De Morbis Popularibus.

328

A est factum debilem esse. Si solidiores fuerint mammae, sa-
nior est factus. Vena crassa est in vtraque mamma: qua-
propter maximam habent prudentiæ partem. Urinae stil-
licidium soluit vena sectio. Si superni loci turgent qui Stranguria
sunt circa caput, vicerū purgatio, vomitus, hydrops. A ven- qui solu-
tris turbatione, aut à tussi, si cancer fiat, os amarescit. Dato tur.
autem elaterium bibendum bis aut ter, si non balbus fuerit.
Deligare verò oportet florem aris vsum, donec fuluus eua-
ferit, & spongiam, si non balbus fuerit. In anxietate, horro-
re, oscitatione, dato vinum pari aquæ mensuræ ammixta.
Ad auris dolorem cucurbitam affigito. Quicquid su-
pernarium parium doluerit, dolor ad coxas, aut ad genua, &
anhelatio fient. omnia hæc soluit. In voluulo molli, frigi-
dum vinum multum meracum pro ratione dato, donec
somnia, aut crurum dolor fiat. Soluit autem & febris, &
dysenteria citra dolorem. Si præcordia distenta fuerint,
manu comprimito ac lauato. Ad paronychia vnguium
abscessum, galla nigra cum melle. Aqua secedente, lactis
heminas octo bibendas dato. Si verò vomat, & non bibat,
alij aut crapulum intritum dato. Vt mulier in vtero con-
cipiat, polypos paruos super flamma calidissima afflatos, &
fere semper ambustos, edendos dato. Et nitrum Aegyptium
tritum, coriandrumque ac cuminum, in pastillos efformato,
in pudendamque subdito. Si ex crapula caput doleat, vini
meraci heminam bibat. Si verò aliter caput doleat, panem
quā calidissimum cum vino meraco edat. Si hominem
calor corripiat, non à bile, neque à pituita sed aut à lassitu-
dine, aut aliā febrat, aquam multam calefacito, dein-
de ea superinfusa caput rigato, donec pedes suda-
rint, & farinam crassissimā coquito. Postquam
autem pedes sudarint, farinam plurimam &
calidissimam edens, ac vinum meracum
insuper bibens, vestimentis contextus
facile quiescat. Aut narcisi duo aut
tria capita in corna edat. Qui in-
sanā corripitur, ei hoc si-
gnum prælagit, sanguis
colligitur ipsi ad
mammæ.

Capitis do-
lor qui di-
scutatur.

Signa furo-
ris.

HIPPOCRATIS
COI DE MORBIS PO-
PVLARIBVS LIBER TER-
TIVS, IANO CORNA-
RIO MEDICO PHY-
SICO INTER-
PRETE.

SECTIO PRIM A.

ÆGROTVS I.

Pythion.

PYTHION qui habitabat iuxta Telluris tēplum. Cœpit tremor à manibus prima die, febris acuta, delirium. Secūda omnia exacerbata sunt. Tertia eadem. Quarta ab aluo pauca, mera, biliosa prodierunt. Quinta omnia exacerbata sunt, tremores perseverabant, somni tenues, aluus restitit. Sexta sputa varia, subrubra. Septima os distractum est. Octava omnia exacerbata sunt. Tremores perseverabant. Urinæ ab initio quidem, & usque ad octavam tenues, decolores, in medio pendens nubilosum quiddam habebat. Decima sudavit. Sputa aliquantulum matura, iudicatus est & urinæ subtenues circa iudicationem. Post iudicationem verò, quadraginta diebus postea suppuratio circa sedem, & abscessus factus est cū urinæ stillicidio. P. M. V. Q. S. hoc est, probabile multitudinem urinæ quadragesima sanatum.

ÆGROTVS II.

Hermocrates pent.

HERMOCRATES qui ad Nouum murū decumbebat, febris vehemens corripuit. Cœpit autem dolere caput, lumbos Præcordij distentio molliter. Lingua ab initio adusta est. Sorditas statim, somni non aderant. Sticculosus nō valde. Urinæ crassæ rubræ, deposita non subsidebant. Ab aluo verò non pauca combusta prodibant. Quinta minxit urinæ tenues, habebant quid in medio pendens, non subsidebāt. Ad noctem mente motus est. Sexta morbo regio correptus est.

omnia

De Morbis Popularibus.

329

A omnia exacerbata sunt, non resipiscebat. Septima molestia fuit. Urinæ tenues similes, similiter etiam sequentibus diebus. Circa undecimam omnia visa sunt allevata esse. Sopor cœpit. Urinæ crassæ subrubræ, infra tenues, non subsidebant. Placide resipiscebat. Decima quarta à febre liber, nō sudavit, dormiuit, intelligebat omnia. Urinæ consimiles.

Circa decimam septimam rediit, calefactus est, sequentibus diebus febris acuta. Urinæ tenues. Rursus autem vigesima die iudicatus est, à febre liber, non sudavit. Cibus fastidiebat per totum tempus, resipiscebat, loqui non poterat, lingua arida, non stiebat, dormiebat soporosus. Circa vigesimam quartam calefactus est, aluus lubrica multis tenuibus fluens, & sequētibz diebus febris acuta, lingua combusta est. Septima & vigesima mortuus est. Huic surditas perpetuò perseverabat. Urinæ crassæ & rubræ nō subsidentes. Aur tenues decolores, & in medio quid pendens habentes, gustare autem non poterat. P. S. S. V. S. M. hoc est probabile secessibus suppressis vigesima septima mortuus.

ÆGROTVS III.

Qui in Dealcis horto decumbebat, capitis gravitatem, Dealcis.

& tempus dextrū dolorosum habebat multo tempore. Cum occasione verò febris corripuit, decubuit. Secunda die ex sinistra nare modicus merus sanguis fluxit. Ab aluo stercorea probè prodierunt. Urinæ tenues, variz, in medio pendens quiddā habentes minucim dispersum, velut farinæ crassiores, & geniturae similes. Tertia febris acuta. Seccessus nigri, tenues, spumosi, subsidentia secessibus liuida, somno grauiore aliquantulum premebatur, molestè surgebat. Urinis subsidentia liuida, subuiscosa. Quarta vomuit biliosa, flaua, pauca, paulo post æruginosa. De sinistra nare modicus merus sanguis fluxit. Seccessus similes. Urinæ similes, sudavit circa caput & clauiculam, splen eleuatus est, femoris dolor è directo. Præcordij dextrī distentio submollis, nocte non dormiuit, parum mente motus est. Quinta seccessus plures, nigri, spumosi, subsidentia secessibus nigra, nocte nō dormiuit, mente motus est. Sexta die seccessus nigri, pingues, viscosi, graueolentes, dormiuit, intelligebat magis. Septima lingua sicca, sticculosus, non dormiuit, mente motus est. Urinæ tenues, non boni coloris. Octava seccessus nigri, pauci.

T 5

compacti.

compacti dormiunt. intelligebat. siticulosus non valde. Nona die riguit febris acuta. sudavit. frigiditas. mente motus est. Dextro oculo distortus est. lingua arida, siticulosus, insomnis.

Decima circa eadem. Undecima intelligebat per totum omnia. a febre liber sudavit. vrinae tenues circa iudicationem. Duobus diebus a febre liber fuit. decimaquarta rediit. Statim autem nocte non dormiuit. penitus mente motus est. Decimaquinta vrina turbata. qualis ex his quae subliderunt sit. quum fuerint agitata. febris acuta. penitus mente motus est. non dormiuit genua & tibias dolorosa habebat. ab aluo subdita glande. stercora nigra prodierunt. Decimasexta vrinae tenues. habebant quid in medio vehens nubilosum. mente motus est. Decimasextima mane extremitates frigidae. contegebantur. febris acuta. sudavit per totum. aluiatus est. intelligebat magis. non a febre liber. siticulosus. vomuit biliosa, flaua, pauca. Ab aluo stercora prodierunt paulo post nigra, pauca, tenuia. vrinae tenues. non boni coloris. Decima octaua non respicebat. soporosis. Decimanona per eadem.

Vigesima dormiunt. omnia intelligebat. sudavit. a febre liber. non sitiebat. Vigesima prima parum mente motus est. paululum sitiebat. praecordii dolor. & circa umbilicum palpitatione perpetua. Vigesima quarta vrinis subsidencia. intelligebat omnia. Vigesima septima coxae dexterae dolor vrinae tenues. & subsidenciam habebat. in reliquis commodissime habebat. Circa vigesimam nonam oculi dextri dolor. vrinae tenues. Quatragesima egressit pituitosa, alba, aliquanto plura, multum sudavit per totum. perfecte iudicatus est.

SECTIO SECUNDA.

AEGROTUS IIII.

Philistes ei
eo pect.

IN Thaso Philistes caput multo tempore dolebat. & quandoque etiam aliquanto grauiore somno pressus decubuit. Quum autem ex potationibus febres continue obortae essent. dolor exacerbatus est. nocte excalesfactus est primum. Prima die vomuit biliosa, pauca, flaua primum. postea vero plus atruginosa. Ab aluo autem stercora prodiebant. noctem habuit molestam. Secunda die surditas. febris acuta. praecordium dextrum distentum est. declinauit ad internas partes. vrinae tenues, pellucidae. habebant quiddam in medio pendens.

A dens geniturae simile. Parum insanuit circa meridiem. Tertiam diem molestam habuit. Quarta conuulsiones. exacerbata sunt omnia. Quinta mane mortuus est.

AEGROTUS V.

CHARIONEM qui decumbebat apud Demanetum, ex potu febris corripuit. Statim autem capitis grauitas dolorosa. non dormiuit. aluius turbata ex tenuibus biliosis. Tertia die febris acuta capitis tremor. maxime autem labij inferni. paulo post rigor. conuulsiones. penitus mente motus est. Noctem molestam tulit. Quarta per quietem. parum dormiuit. parum delirauit. Quinta laboriose omnia exacerbata sunt. delirium. noctem molestam tulit. non dormiuit. Sexta per eadem. Septima superriguit. febris acuta. sudavit per totum. iudicatus est. Huic perpetuo ab aluo secessus biliosus, pauci. meri.

Vrinae tenues boni coloris. in medio nubilosum quiddam pendens habentes. Circa octauam minxit vrinas melioris coloris. habentes subsidenciam albam, paucam. respicebat febris intermisit. Nona rediit. Circa decimam quartam febris acuta. sudavit. Decimasexta vomuit biliosa, flaua, satis multa. Decimasextima superriguit. febris acuta. sudavit a febre liber. iudicatus est. Vrinae post recidiam & iudicationem. melioris coloris. subsidenciam habentes. Neque mente motus est in recidiam. Decima octaua parum calescebat. insuper sitiebat. Vrinae tenues. quod in medio pendebat nubilosum erat. parum mente motus est. Circa decimam nonam a febre liber. eillum dolorosum habebat. Vrinis subsidencia. perfecte iudicatus est vigesima. P. M. B. V. V. S. hoc est. probabile multitudinem biliosarum vrinarum vigesima sanatum.

AEGROTUS VI.

ERYANAS filiam virginem febris corripuit. Erat autem sine siti perpetua, nihil ad gustandum admittebat. Ab aluo pauca prodiebant. Vrinae tenues, paucae, non boni coloris. Incipiente autem febre circa sedem dolebat. Sexta die a febre libera. non sudavit. iudicata est. Quod vero circa sedem erat. parum suppuratum est. erupit vna cum iudicatione. Post iudicationem septima die riguit. parum incaluit. sudavit. post iudicationem octaua die. riguit non multum. postea vero extremitates frigidae semper. Circa decimam post factum sudorem. mente mota est. & rursus breui respicebat.

Charion
non pect.

Eryanas.

Hippocratis Liber III.

fecbat. Dicebant autem ex gustato botro ipsam hæc pati. Die **¶**
verò vna intermissa, rursus duodecima multum delirabat, al-
Hæperit. bus, frequenter surgebat. Die septima ab ea qua mente mota
fuit, mortua est. Hæc incipiente morbo fauces dolebat &
perpetuo ruborem habebat, & gurgulio reuulsus, fluxiones
multas, paruas, tenues, acres. Tussiebat, maturum nihil edu-
cebat. Omnes cibos per totum tempus fastidiebat neque vi-
lum aliquem appetiuit, sine ulti erat, neque quicquam memo-
rabile bibit. Tacere nihil loquebatur. Tristitia desperata rur-
sus corripiebat. Erat autem & innata quædam tabes.

AEGROTVS VII.

Biton. **A**nguosa illa quæ apud Britonem erat, primum à lingua
exiit. Vox non clara, lingua rubra reticcata fuit. Prima
die horrida incaluit, tertia rigor, febris acuta, tumor subru-
ber, durus, colli & pectoris ex utraque parte, extremitates fri-
gidæ, lundæ. Spiritus sublimis, potius per nares fundebatur,
deglutire non poterat, alui secessus & urinae suppressæ erant.
Quarta omnia exacerbata sunt. Mortua est anginosa. P.S.S.
Q.M. hoc est, probabile secessibus suppressis quinta mortua.

AEGROTVS VIII.

Fori Mendacium. **A**dolefcentem qui decumbebat in Mendacium foro, fe-
bris corripuit, ex hisititudinibus, & laboribus, ac cursibus
insolitis. Prima die alui turbata ex biliosis, tenuibus, multis.
Urinae tenues subnigrae, non dormiuit, siticulosus. Secunda o-
mnia exacerbata sunt. Secessus plures, interpestiores, non dor-
miuit. Mens turbata, parum sudauit. Tertia moleste habuit, si-
ticulosus, anxius, multa iactatio, desperatio, mente motus est.
• Extremitates lundæ ac frigidae, praecordij intentio sub mollis
utrinque. Quarta non dormiuit. Malum in penus procedebat.
Septima mortuus est. Aetate circa vigesimum annum erat P.
N.S.M. hoc est, probabile nouationibus septima mortuum.

AEGROTVS IX.

Tisamenus. **Q**uæ apud Tisamenum decumbebat mulier, ei voluulo-
sa moleste procedebant, vomitus multi, potum conti-
nere non poterat. Dolores circa praecordia. Et in infernis
partibus iuxta ventrem dolores, tormina continua, non sitic-
ulosa, incalcebat. Extremitates frigidae perpetuo, anxio
insomnis. Urinae paucae, tenues, secessus crudi, tenues, pauci,
prod

De Morbis Popularibus.

331

A prodesse non amplius quicquam poterat. Mortua est.

AEGROTVS X.

Mulierem ex his quæ apud Pantimedem degebant, ex Pantime-
da, abortu infans, prima die febris corripuit. Lingua arida, abortu
da, siticulosa, anxio, insomnis. Alui turbata ex tenuibus, paucis.
multis, crudi. Secunda die super riguit, febris acuta, ab alio
prodire multa, non dormiuit. Tertia die dolores maiores.
Quarta mente mota est. Septima mortua est. Alui semper
lubrica, ex secessibus multis, tenuibus, crudi. Urinae paucae,
tenues, febris ardens.

AEGROTVS XI.

Alteram ex abortu circa quintum mensem, febris corri-
puit. Ab initio soporosa erat, & rursus insomnis, lum-
borum dolor, capitis grauitas. Secunda alui turbata est pau-
cis ter uis, meracis primum. Tertia plura deteriora, nocte
non dormiuit. Quarta mente mota est. Timores. Tristitia,
dexter oculus distortus est, sicut erat circa caput sudore modic-
um, frigidum, extremitates frigidae. Quinta omnia exacer-
bata sunt, multum delirabat, & rursus breui resipiscebat. Sit-
is, insomnis. Ab alio multa, intempestiua, perpetuo prodie-
bant. Urinae paucae, tenues, subnigrae. Extremitates frigidae,
sublunda. Sexta per eadem. Septima mortua est phrenitide. Mortua est
delira.

AEGROTVS XII.

Mulierem quæ decumbebat in Mendacium foro, primum **Prinipara**
tunc enixam dolorose masculum, febris corripuit. Sta-
tum ab initio siticulosa, anxio, cor dolebat, lingua arida, ven-
ter turbatus est tenuibus, paucis, non dormiuit. Secunda die
parum riguit, febris acuta, parum circa caput sudauit frigidum.
Tertia laboriose ab alio cruda, tenuia, multa prodierunt.
Quarta riguit. Omnia exacerbata sunt. Insomnis. Quintam
laboriose tulit. Sexta per eadem. Ab alio vero prodierunt li-
quida, multa. Septima riguit, febris acuta, sitis multa, iacta-
tio. Circa vespere frigidum sudore per totum sudauit, frigi-
ditas, extremitates frigidae, non amplius recalescebant, & rur-
sus ad noctem riguit. Extremæ partes non recalescebant, non
dormiuit, parum mente mota est, & rursus breui resipuit.
Octaua circa meridiem recalescens est siticulosa, soporosa, sa-
stidiosa ac nauseabunda. Vomuit biliosa, pauca, sublaui. No-
ctem moleste tulit, non dormiuit. Urinam minxit multam acer-
uatam

Hippocratis Liber III

natam infcia. Nona remiserunt omnia, soporosa. Ad vespérā D parū riguit. Vomunt Pauca, biliosa. Decima rigor, febris exacerbatā est, nihil dormiunt. Mane multam vrinam sabidam habentem nuxit, extremitates recalescēt sunt. Undecima vomunt vitiosa, biliosa. Non ita longē postea suspēriguit, & rursus extremitates frigidæ. Ad vespérā sudor, rigor. Vomunt multam, noctem laboriose transegit. Duodecima vomunt multa, nigra, graueolentia, singultus multus, vitis laboriosa. Decimatercia nigra, graueolentia, multa vomunt, rigor. Circa meridiē voce destituta. Decimaquarta sanguis per nares Mortua est. Huic perpetuū alius lubrica, horrida. Aetas circa annum decimumseptimum.

SECTIO TERTIA.

Constitutio temporis pestilens.

Tempesta-
us & anni
pestilentis
descriptio.
Qui mor-
bi vigerēt.
ANnus austrinus, pluvius. Venti perpetuū quiescentes, Quā squalores fuissent superioribus tēporibus ad annū, in austrinis circa arcturū aquæ multæ. Autūnus vmbrosus, nubilus, aquarū copia. Hyems austrina, humida, mollis. Post solstitiū longē postea, prope æquinoctiū seræ hyemes. Et iam circa æquinoctiū aquilonares venti niuosi nō multo tēpore. Ver rursus austrinū, sine ventis. Aquæ multæ perpetuo vsq; ad canem. Aestas serena, calida, estus magni. Eritque parū dispersum spiritus arctū. Rursus circa arcturum in aquilonaribus aquæ multæ. Quam autē esset annus austrinus, humidus, & mollis, per hyemē quidem sani degebat, exceptis tabidis, de quibus scribetur. Ante ver autē simul cū fientibus frigoribus, sacri ignes multi, quibusdā cum occasione, quibusdā nō atq; hi maligni multos peremerūt. Multi fauces doluerunt. Voces vitiatæ, febres ardentes, phrenitici, ora vlcere feruido affecta, in pudēlis tubercula. Lippitadines. Carbunculi. Alui turbatæ. Ciborū fastidia. Aliqui siticuloti, aliqui non. Vrinæ turbatæ, multæ male. Diu soporosi, & rursus infomnes. Multæ iudicationes penitus interceptæ. Quēdā grē fientes. Hydropeis, tabidi multi. Atq; hi quidē erāt populares morbi. In singulis autē relatis speciebus ægroti, & moriebātur multi. Acciderūt autē singulis horū hoc modo. Multis equidē ignis lacer cum occasione ex v. lgarib. & valde paruis vulnusculis, in toto corpore, maxime sexagenarij, circa caput si vel parū neglecta

De Morbis Popularibus.

332

A glesta essent. Multis verò etiā in ipsa curatione, infāmationes magnæ fiebant, & sacer ignis multus, breuis, vndique depalcebat. Plurimis igitur ipsorum abscessus ad suppurationes contigerunt, carum & neruorum ac ossium elapsus magni. Erat autem & fluxio collecta non puri similis. Sed alia quædam putredo, & fluxio multa ac varia. Quibus igitur circa caput horum quid fieri cōtingit, his glabrics totius capitis ac incti fiebat. Ossium denudationes ac elapsus & multæ maxiones & hæc in febribus, & sine febribus. Eiant autem hæc horrenda magis quā mala. Quibus enim ad suppurationem talem maturatio peruenit, locum plēq; seruāt. Quibus vero infāmatio quidem & ignis sacer discelsit, talem autē nullum abscessum fecit, horum multi perierūt. Similiter autē & si alicubi in alia corporis parte horum quid oberaret, hæc acciderūt. Multis enim brachiū, & totus cubitus deperit. Quibusdā vero hæc attingebat latera, aut anteriorem aut posteriorem aliquā partem. Quibusdā autem totum femur, vel tibie denudabantur, & totus pes. Erat autem ex talibus omnium grauiusimum, vbi circa pubem & pudenda accidisset: & circa vlcera quidem, & cum occasione, huiusmodi erāt. Multis autem in febribus, & ante febrem, & ex febribus ignes sacri inciderūt: & qui quidem horum abscessum fecissent per suppurationē, aut per aluum turbatio quēdam tempestiua, aut vrinarū bonarum excretio contigisset, per hæc soluebantur. Quibus autem nihil horum accidisset, verum obscure disparuissent, hi lethales erāt. Perunq; igitur plurimis accidit sacer ignis verē, consequebantur autem & per astatem, & sub autumnum. Multa vero turbatio quibusdā, & circa fauces tubercula, & linguæ inflammationes, & abscessus circa dentes. Vocēq; multis significationem de se prehebant, quod essent vitiatæ ac impeditæ & inuolutæ, primum quidem, tabidis incipientibus, imò etiam ardenti febre correptis & phreniticis. Corerunt igitur febres ardentes ante ver, atq; phrenitis, post facta frigora: & plerumque tunc ægrotarunt. Acuta verò & lethalia symptomata his aderāt. Erat autem constitutio febrium ardentium hoc modo. Ab initio soporosi, anxij, horridi, febris acuta, nō valde siticulosi, non deliri. De naribus parū stillauit. Exacerbationes plerūq; diebus paribus. Circa exacerbationes obliuio, exolutio, & voc

Similia
hæc sunt
morbo gallico
qui
nunc viget.

Febres ar-
dentes mo-
dus.

& vocis priuatio. Extremitates manuum ac pedum semper his frigidiores, præsertim circa exacerbationes: & rursus tardè ac non bene recalescebant, rursusq; & intelligebat & loquebatur. Detinebat etiam ipsos sopor continuus, non somnulosus. Aut vigilia: cum doloribus plurimis hori alui turbulenta, secessibus crudis tenuibus, malis. Urina multa, tenues, nihil neque iudicatorij, neque boni habentes. Nec enim aliud aliquod iudicatorium ita habebatur fiebat. Neq; enim sanguis bene erumpebat, neq; alius aliquis abscessus iudicatorij fiebat. Moriebaturq; vnusquisq; prout contigit erroneo modo, plerumq; circa iudicationes. Quidam vero diu voce priuati. Multi sudantes: & his quidem qui perniciosè habebant, hæc accidebant. Confimilia verò etiam phreneticis. Sine liti autem hi erant. Neq; quicquam phreneticus infanuit, velut ex alijs, sed alia quadà mala ac lenta in somnū delatione grauitè peribant. Erant insuper etiam alie febres, de quibus scribetur. Ora multis vlcerè feruido affecta, vlcerosa. Fluxiones circa pudenda multæ, vlcerationes. Tubercula foris, intus, circa inguina. Lippitudines humidæ, longæ diuturnæ, cum doloribus. Eruptiones palpebrarum foris, intus, multorū oculos corrumpentes, quas ficos vocant. Erumpebant etiam in alijs vlcerebus multa, & in pudendis. Carbunculi per astatem multi, & alie quæ seps vocatur, pustulæ magnæ. Herpetes multi magni. At verò circa aluum multis multa & nocua acciderūt. Primum quidem tenesmi multis dolorosè: plurimis autè pueris, & omnibus qui erant ante pubertatem, & plurimi horum peribant. Lienterici multi, dysenterici, neq; hi valde dolorosè. Seccus autem biliosus & pingues, & tenues, & aquosi. Et multis quidem ipse morbus ad hoc decubuit: sine febribus, & in febribus: cū doloribus, tormina, & voluuli maligni, multorū quæ in corpore erant, & suppressa erāt exitus: & exeuntia progressa dolores non soluētia, & his quæ offerebantur difficulter cedentia. Nam purgatione plurimos amplius lædebant. Ex his autem qui sic habebāt, multi quidem citò peribant. Multi verò longius vitam degebant: & in summa, omnes & qui longis morbis agrotabant, & qui ex acutis, maximè ex his quæ per aluū secedebant, mortui sunt. Omnes enim alius sustulit. Cibum autem fastidiebant omnes, ob cūctos præscriptos morbos, in quos

Mala vana.

Palpebrarum ficos.

veteris morbi hos ostendebat.

A quos sanè ego incidi. Multi verò & maxime hi ipsi, & qui tales erāt, sed & alij, perniciosè habebat: & siticuloni alij erant, alij non. Ex his qui febribus alijsq; laborabant, nullus siticulolus in tempestiue. Sed licebat circa potum victus rationem constituere, prout velles. Urina autem prodeuntes multæ quidem erant, nō pro potus ingesti ratione, sed multum excedentes. Verum multa quædam malitia vinarum cietarum erat. Neque enim crassitudinem, neque concoctiones, neque purgationes bonas habebant. Nam in multis morbis purgationes per vesicam fietes bonæ sunt significabant autem plurimis colliuationem, & turbationem, & dolores, & nullam iudicationem. Soporosi verò maximè phrenetici, & febre ardente laborantes erant. Sed & in alijs morbis omnibus maximis, qui cum febre fiebant. In totam autem plurimos aut grauis sopor comitabatur, aut paruos ac tenues somnos habebant. Multa præterea alia febrium genera populariter grassata sunt tertianarum, quartanarum, nocturnarum, continuarum, longarum, erronearum, anxiarum, interstantium. Omnes autem hæc cum multa turbatione fiebant. Nam alui plurimis turbata: horrores, sudores non iudicatorij & urina velut præsertim tum est. Atque hæc plerique horum longa erant. Neque enim abscessus his fientes iudicabant, velut in alijs. Et omnia quidem omnibus difficulter iudicabantur, & nullæ iudicationes fiebant. & diuturnæ, maximè vero his: paucis autem horum iudicatio circa octogesimum diem fiebat. Plurimis prout contigit defecerunt. Moriebantur autem horum pauci ex hydropè erectè obambulantes. Multos verò etiam in alijs morbis tumores infestabant, maximè verò tabidos. Maxima autem & grauisima erat tabes, & plures occidit. Nam multi per hycem incipientes, partim decumbebant, partim erectè obambulabāt. Ante verò autem plerique ex decumbeantibus moriebantur. Aliorum verò tules nihil defecerunt. Verum æstate remiserunt. Aut sub autumnum omnes decubuerunt, & multi mortui sunt, plurimi verò horum diu agrotauerunt. Cæpit igitur plurimis horum derepentè ex his afflictio, frequentes horrores erant, sæpe febres continuæ, acutæ sudores interni, multi, frigidi perpetuè. Multa frigiditas, & vix rursus recalescebant. Alui variè adstrictæ, & rursus breui humescen

Quæ febres viguerunt.

Tabes grauiissima.

V. scen

Hippocratis Liber III.

scientes. Et quæ circa pulmonē erant omnia, infra distribue-
bantur. Multitudo vrinarum non bonarum, colliquationes
male. Tussiles autem aderant quidē perpetuō multæ, & mul-
ta educentes matura ac liquida, non autem valde cum dolo-
ribus. Sed et si aliquotulum dolerent, valde tamen leniter
omnibus purgatio à pulmone fiebat: fauces non valde mor-
daces: neque falsugines quicquam infestabant. Viscosa tamē
& alba, & liquida ac spumosa multa de capite detende-
bāt. Magnum autem malum & hos, & alios comitabatur cibo-
rum fastidium, velut præscriptū est. Nam neque potū cum
cibo libenter sumebant, sed valde sine siti debebant. Graui-
tas corporis. Soporosi. Plurimis ipsorum tumor, & ad hydro-
pem deueniebāt. Horridi deliri circa mortem. Forma tabi-
dorum erat levis, subalbida, lentis colorem referens subru-
bra, raua. Pituita alba referti. Scapulas alarum modo eminē-
tes habentes. & mulieres sic. Atque bilis item forma, & sub-
linguinea, febres ardentes, & phrenitides, ac dysenteria: hos
tentabant. Tenses in iuuenibus pituitosis: longa alui profu-
sio, acrisque secessus & pinguis, biliosis. Erat autem omni-
bus præscriptis grauissimū quidem ver, & multos occidit.
Aestas autem facilima, & paucissimi perierunt. Autūno ve-
rō & sub pleiada rursus multi moriebantur quartanarij.

ÆGROTI SEDECIM. PRIMVS.

IN Thaso Parium quendam, qui decubebat supra Artemi-
sij ades, febris corripuit acuta: ab initio continua, ardens,
siticulosa, principio soporosa, & rursus insomnis. Alui tur-
bata in principio. Urinae albae. Sexta die mixxit urinā oleo-
sam, mente motus est. Septima exacerbata sunt omnia: nihil
dormiuit. Sed & urinae similes, & mēs turbata. Ab aluo verō
biliosa, pingui prodierūt. Deinde octaua parū de naribus
stillauit. Vomuit viscosa pauca, parū dormiuit. Nona per ea-
dem. Decima omnia remiserunt. Undecima sudauit, nō per-
torum. Circumfrigit quidem, verū breui rursus incaluit.
Duodecima febris acuta. Seccessus biliosi, tenues, multi. In
vriinis quiddam in medio vehabatur: mente motus est. Deci-
ma septima laboriosè transiussa est. Neque enim somni, neque
febris augebatur. Vigesima sudauit per totum, insomnis: se-
cessus biliosi, cibum fastidians, soporosa. Vigesima quarta
recidua facta est. Trigesima quarta à febre liber, alui non
suppressi

Quæ tabi-
dis species
hos vexa-
bat.

De Morbis Popularibus.

334

A suppressa est. Et rursus inclinauit. Quadragesima à febre li-
ber, alui nō multo tempore suppressa fuit. Cibū fastidians,
parum rursus febricitauit, & semper erroneo modo, partim
sine febre, partim non. Nam et si reliquisset & alleuata esset,
rursus reuertebatur. Eduliis quoque multis & vitiosis uteba-
tur. Somni mali circa reciduas, mēte motus est. Urinas cras-
situdinem quidem habentes tunc mingebat, verū turbatas
& prauas. & alui iam adstricta erat, & rursus soluta. febricu-
la continua: secessus multi, tenues. Centesima vigesima die
mortuus est. Huic alui assidue à prima die lubrica erat, ex
biliosis, liquidis, multis. Aut adstricta ex seruidis ac crudis.
Urinae verō perpetuō mala: Soporos plerumque cum dolori-
bus, insomnis, cibum fastidians, febris ardens continenter.

ÆGROTVS II.

IN Thaso decubentem apud frigidā, à partu ubi filiam pe-
perisset, & purgatio facta non esset, febris acuta horrida, quæ passa
sit.
tertia die corripuit. Multo autem tempore ante partū febric-
tulosa erat, decumbēs, cibum fastidians. Postquam autem in-
guisset, febres cōtinuæ, acutæ, horridæ. Octaua multū men-
te mota est, & sequētibz diebus, & breui rursus resipiscebat.
Alui turbata, ex multis tenuibus, aquosis, bile permixtis: si-
ne siti erāt. Undecima resipiscebat, verū soporosa erat. Urinae
multæ, tenues, & nigrae, insomnis. Vigesima parū circumfri-
git, & breui rursus incaluit, parū dehrauit, insomnis. Alui
secessus iidē. Urinae aquosæ, multæ. Vigesima septima à fe-
bre libera. alui adstricta est. Non multo tempore postea coxae
dextrae dolor fortis multo tempore. Febres rursus comitaban-
tur, & urinae aquosæ. Quadragesima dolores circa coxam al-
leuati sunt. Tussiles autem assiduæ, humida: multæ: alui sub-
stitit. Cibum fastidians. Urinae in iisdem, febres autem in to-
tum quidem non deficientes, erroneo verō modo exacerbe-
scētes, partim ita, partim nō ita. Sexagesima tussiles quidem
obscurè defecerunt. Neque enim aliqua sputorum cōcoctio
fiebat, neque alui consuetus abscessus. Maxilla verō ex de-
xtris diuulsa est: soporosa, rursus delirabat, & breui resipisce-
bat. Ceterum à cibis auersum animum habebat, & maxilla
quidem ad locum suum rediit. Alui autem biliosa, pauca
egessit febricitauit acutius, horrida, & sequētibz diebus vo-
ce destituta est, & rursus resipiscebat ac loquebatur. Octoge-
sima

Hippocratis Liber III.

suma mortua est. Urina huius perpetuo erat nigra, & tenues, & aquosa, & sopor comitabatur. Cibus auersans. Tristis insomnia: ira, molestia. Mens melancholica.

AEGROTUS III.

Pythion
Herculis
templum.

IN Thaso Pythionem qui supra Herculeum templum decumbebat, ex laboribus, & lassitudinibus, & neglecta victus ratione, rigor magnus, & febris acuta corripuit, lingua arida, siticulosa, biliosa, non dormiuit. Urina subnigra, quod in medio ipsarum pendebat, sublimis erat. Secunda die circa meridiem frigiditas extremarum partium, & magis circa manus & caput, loquela & voce destitutus. Breuispirus ad multum tempus, rursus incaluit. Sitis. Nox quiesca. Sudauit parum circa caput. Tertia dies quiesca. Vesperis vero sub solis occasu parum friguit. Turbatio nocte dolorosa, nihil dormiuit. Ab alio pauca coepa stercora prodierunt. Quarta mane quiesca, circa vespem omnia exacerbata sunt, frigiditas, loquela, & voce destitutus, in deterius recalescens est post tempus. Urinas minxit nigras in medio quid pendens habentes. Nocte quiesca dormiuit. Quinta visus est alleuatus esse. Verum iuxta alium grauitas cum dolore, siticulosa. Nocte laboriose tulit. Sexta mane quiesca. Vesperis dolores maiores, exacerbatus est. Vesperis clystere adhibito, ab alio probe egressus, Nocte dormiuit. Septima die anxius, submolestie ferebat. Urinam minxit oleosam, noctu turbatio multa, delirabat, nihil dormiebat. Octaua mane parum dormiuit. Mox autem frigiditas. Vocis interceptio. Spiritus tenuis imminutus. Vesperis rursus excalescens est, metus motus est. Iam autem ad diem parum alleuatus est. Secessus meri pauci, biliosi. Nona soporosis, anxius, quum excitaretur, non valde siticulosa. Circa solis occasum molestie ferebat, delirabat, noctem male habuit. Decima mane voce destitutus, frigiditas multa, febris acuta. Sudor multus: mortuus est, dolores huic in diebus paribus.

AEGROTUS IIII.

Phreni-
cus mori-
tar.

Phreniticus prima die decubens vomuit aeruginosa, multa tenuia, febris horrida, sudor multus, continuus per totum Capitis & colli grauitas cum dolore. Urinae tenues, in medio ipsarum pendencia, parua, diuulsa: non sudauit. Ab alio stercora acernatim egressus, multum metus motus est, nihil dormiuit.

De Morbis Popularibus.

335

Amiuit. Secunda mane voce destitutus, febris acuta, sudauit: non intermisiit. Palpitationes per totum corpus. Nocte conuulsiones. Tertia exacerbata sunt omnia. Quarta mortuus est.

AEGROTUS V.

IN Larissa caluus, femur dextrum doluit derepente, ex his quae offerebantur nihil proderat. Prima die febris acuta, ardens, quiesca tenebat, dolores autem consequiebantur. Secunda femoris quidem remiserunt dolores, febris autem acuta est, submolestie ferebat, non dormiebat, extremitates frigida. Urinarum non bonarum copia prodibat. Tertia femoris dolor quiesca. Mentis emotio, & turoatio, & multa iactatio. Quarta circa meridiem mortuus est celerrime & acutissime.

AEGROTUS VI.

IN Abderis Periclem morbus corripuit acutus, continuus, cum dolore. Sitis multa anxietas, potum continere non poterat. Erat autem subliens, & capite grauatus, primo die sanguis e sinistra nare erupit, multa tamen febris auerscebat. Urinam minxit multam, turbatam, albam, deposita non subsidebat. Secunda omnia exacerbata sunt, urinae tamen crassae quidem erant, verum magis subsidebant, & anxietas leuata est, dormiuit. Tertia febris emollita est. Urinarum copia: quae concoctae multam subsidentiam habebant. Nox quiesca. Quarta circa meridiem, multum calidum sudorem per totum exeluit. A febre liber iudicatus est, non rediit, morbus acutus.

AEGROTUS VII.

IN Abderis virginem quae decumbebat in sacra via, febris ardens corripuit. Erat autem siticulosa & insomnia. Mentis autem primum ipsi descendebant. Sexta anxietas multa, rubor, horrida, molesta. Septima per eadem. Urinae tenues quidem, verum boni coloris, venter non vexabat. Octaua surditas, febris acuta, insomnia, anxia, horrida, intelligebat. Urinae similes. Nona per eadem metumque sequentibus sic surditas perseverabat, decima quarta mens turbata, febris remisiit. Decima septima sanguis per nares fluxit multus. Surditas parum remisiit, & sequentibus anxietas, surditas aderat, & delira erat. Vigesima pedum dolor, surditas, delirium intermisiit, sanguis, paucus per nares erupit, sudauit, a febre libera. Vigesima quarta febris rediit, surditas, rursus, pedum dolor per mansit, metus emotio. Vigesima septima sudauit multum.

Hippocratis Liber I-I L

rum à febre liber. Surditas defecit, pedum dolor restabat. D
De cetero perfecta iudicata est.

AEGROTUS VIII.

Anaxion.
Thracie
polis.

IN Abderis Anaxionem, qui decumbebat ad Thracias por-
tas febris acuta corripuit, lateris dexteri dolor assiduus.
Siccam tussim habebat, neque expuebat primis diebus Siti-
calosus. In somno. Urine boni coloris, multae tenues. Sexta
delirus. Ad calefactoria nihil remisit. Septima dolorose age-
bat. Nam & febris augebatur, & dolores non remittebant,
& tussis vexabant, difficultérque spirabat. Octava cubitum
secum effundebat sanguis multus, velut debebat. Remiserunt
quidem dolores, tussiles tamen tunc comitabantur. Undeci-
ma remiserunt febres, paucam circa caput sudavit. Tussis ad-
huc & quae à pulmone prodibant, liquidiora erant. Decima-
septima incipit paucam matrem spuere, allevatus est. Vigeti-
ma sudavit, à febre liber post iudicationem, allevatus est.
Erat autem siticulosus, & à pulmone prodeantium purga-
tiones non bonae. Vigesima septima febris rediit. Tussit, eduxit
matrem multa. Urinis sitidentia multa, alba. Sine siti
erat, bene spirans. Trigesima quarta sudavit per totum, à fe-
bre liber, penitus iudicatus est.

AEGROTUS IX.

Heropy-
thus.

IN Abderis Heropythus erectè obambulans, caput dolebat.
Non multo autem tempore postea decubuit, habitabat pro-
pe superiorem viam, febris ipsum corripuit ardens, acuta. Vo-
mitus à initio multorum biliosorum, siticulosus, multa mo-
lestia. Urinae tenues, nigrae, quod in medio ipsarum pende-
bat, sublimè erat aliquando, quandoque non, noctem doloro-
se transiebat. Febris aliàs abiter exacerbescebat, plerumque in-
ordinate. Circa decimam quartam surditas, febres augebatur.
Vine per eadem Vigesima multum mente motus est.
irémque se iustibus. Quindecima multus sanguis ex nari-
bus erupit, & magis intelligebat. Surditas aderat quidem, sed
minor, febres remiserunt. Sequentibus diebus sanguis eripe-
bat frequenter & paulatim. Circa sexagesimam sanguinis eru-
ptiones cessarunt. Coxae autem dextrae dolor fortis, & febres
augebatur. Non longo tempore postea dolores omnium in-
fernarum partium. Contigitque aut febres esse maiores, &
surditas multavit, haec quidem remittere & leuora fieri, in-
fernarum

De Morbis Popularibus.

336

A fernarum autem partium circa coxas, dolores esse maiores.
Iam vero circa octogesimam omnia remiserunt. Nihil ta-
men defecit. Urinae enim boni coloris, & plures subsidentias
habentes prodibant, & deliria minora erant. Circa centesi-
mam alius multis biliosis turbata est, & tempore non mo-
dico multa talia prodibat & rursus dysenterica cum dolore.
Reliquorum vero quies erat. In summa, & febres defecerunt,
& surditas cessavit. In centesima vigesima perfecte iudica-
tus est, febris ardens.

AEGROTUS X.

IN Abderis Nicodemum ex venere & potu, febris corri-
pit. Initio autem erat anxius, & cordis dolore vexaba-
tur, siticulosus, lingua combusta fuit. Urinae tenues, nigrae.
Secunda febris exacerbata est, horridus, anxius, non dormi-
uit. Vomuit biliosa, flava. Urinae similes. Nox quietas dormi-
uit. Tertia die remiserunt omnia & quies erat circa solis oc-
casus rursus moleste ferebat, noctem laboriose tulit. Quar-
ta rigor febris multa dolores omnium. Urinae tenues, & quid
in medio ipsarum pendens. Sexta mente multum motus est.
Septima quies. Octava alia remiserunt omnia. Decima &
seque priores diebus aderant quidem dolores, verum omnes
minores. Exacerbationes autem & dolores huic ad finem usque
in diebus paribus magis erant. Vigesima minxit urinam
albam, quae crassitudinem habebat, & deposita non subside-
bat. Sudavit multum, visus est sibi à febre liber esse. Vesper
verò rursus incaluit, & dolores idem, horridus sitis, parum
mente motus est. Vigesima quarta multam urinam albam,
multam subsidentiam habentem minxit. Sudorem multum
calidum per totum exudavit, à febre liber, iudicatus est.

AEGROTUS XI.

IN Thaso mulier morosa, ex merore cum occasione, ere-
ctè obambulans, infomnis facta est, & cibi fastidians, & erat Thasia
siticulosa, & anxiosa, habitabat autem prope Pyladae ades in
Leio. Prima die sub initium noctis timores, sermiones mul-
ti, tristitia febricula tenuis. Mane convulsiones multae. Quam-
autem intermiserunt convulsiones illae multae, delirabat,
turpia loquebatur. Dolores multi, magni, continui. Secunda
per eadem, nihil dormiebat, febris acutior. Tertia convulsio-
nes defecerunt. Sopor autem & in somnum gravitatem
delatio

Hippocratis Liber III.

delatio aderat, & iustus vigilare coepit. continere se non potuit. multum deliravit. febris acuta. Ad hanc noctem multum calorem calidum per totum corpus exclusit. à febre libera dormiuit. Penitus reapiuit. iudicata est. Circa tertiam autem diem vrina nigra, tenues, quod in medio ipsarum pendebat aliquandiu rotundum, non subsidebat. Circa iudicationem menses multum prodierunt.

AEGROTVS XII.

Virgo Larissa.

IN Larissa virginem febris corripuit ardens, acuta. in somnis, sicculosa, lingua fuliginosa, arida. Vrinae boni quidem coloris, sed tenues. Secunda die laboriose degebat, non dormiuit. Tertia ab aluo multa prodierunt aquosa cum virore pallida, itidemque sequentibus diebus prodierunt eiusmodi tolerabiliter. Quarta urinam egressit tenuem, paucam, habebat in medio pendens illud sublime, non subsidebat. mente mota est ad noctem. Sexta per nares sanguis multus latè fluxit, quàmque in horruisset, sudorem multum calidum per totum effudit. à febre libera iudicata est. In febribus autem, & iam iudicata, menses tunc primum prodierunt. Erat enim virgo. Perpetuo verò anxiosa erat, horrida, faciei rubor, oculorum dolor, capitis grauitas. Huic non rediit, sed iudicata est. Dolores diebus paribus.

AEGROTVS XIII.

Apollonius Abderitae.

Cur hic a deo laborauit.

APollonius in Abderis erectè titubans obambulabat multo tempore. Erat autem magnis visceribus praeditus. Circa hepatis dolor multo tempore familiaris ipsum commouebat, & sanè tunc etiam morbo regio tenebatur. factum est, ut cum alio die in. Quam autem edisset ac bibisset intemperatè, in carnem bubulam incaluit parum primum, decubuit. In eadem die & crudo, multo, caprino ac ouili. Nihil omnium lationes magna sequuta sunt. Nihil sicciores acerbatæ sunt, & alius nihil memorabile de agere. Vrinae tenues & paucae prodibant. Somni non erat. Multo mala, sitis multa, soporosa, praecordij dolor, & remittentes vndique subfrigiditas. Obsitio omnium quæ loquebatur, mente ratiocinabatur. Circa decimam quartam ex qua quum riguisset incaluit. Insuper clamor, turbatio, sermones multæ, & rursus quies, & tunc sopor accessit, postea vero alius turbata,

De Morbis Popularibus.

337

Abara, multis, biliosis, meris, crudis. Vrinae nigrae, paucae, tenues. Multa molesta. Secellus variè habebant. Aut enim nigri, & paucae, ac aruginosi erant: aut pingues, crudi, & mordaces. Per tempora verò videbatur etiam lactosa egerere. Circa vigesimam quartam lenitas erat, & reliqua quidem in usdem perseverabant, parum autem resipiscebat: ex quo verò decubuit, nullus meminit. Rursus autem breui delipiebat. Omnia in peius procedebant. Circa trigessimam febris acuta. Secellus multi, tenues, delirus, extremitates frigidae, voce destitutus.

Trigesima quarta mortuus est. Huic perpetuo ex quo ego noui, alius turbata. Vrinae tenues, nigrae, soporosis, insomnis, extremitates frigidae, delirus perpetuo, phreneticus.

AEGROTVS XIII.

IN Cyzico mulierem, quæ gemellas filias magna difficultate peperit, & non valde purgata est, primum inuasit febris horrida, acuta. Capitis & colli grauitas cum dolore. In somnis ab initio, taciturnitas ac tetrica, & non obsecundans. Vrinae tenues & decolores, sicculosa anxiosa plerumque, alius erroneo modo turbata, & rursus adstricta. Sexta ad noctem multum delirabat, nihil dormiuit. Circa vndecimam insaniit, & rursus resipuit, vrinae nigrae tenues. Et rursus tempore interposito oleosa. Et alius multis tenuibus turbata. Decima quarta convulsiones multæ, extremæ partes frigidae, nihil amplius intelligebat, vrinae suppressæ sunt. Decima sexta voce destituta est. Decima septima mortua est, phreneticus.

Puerpera Cyzicena gemellas peperit, & mortua est.

AEGROTVS XV.

IN Thaso Dealcis uxorem, quæ decumbebat in Leio, febris horrida, acuta, ex mortore corripuit. Ab initio contegebatur, & ad finem perpetuo, semper tacita manibus palpat, vellebat, scalpebat, pilos legebat. Lachrymae, & rursus, non dormiebat, ab aluo irritationes, nihil prodibat, parum commonita bibebat, vrinae paucae, tenues. Febres ad manum tenues, extremitatū partium frigiditas. Nona multum delirabat. Et rursus sedata est, tacita. Decima quarta spiritus rarus, magnus, per tempus. Et rursus breuispira. Decima septima ab aluo irritatio turbulenta, postea verò ipsi potus percurrerant, neque consistebant, omnino nihil sentiebat. Curis arida circumtenso. Vigesima sermones multi, & rursus sedata est, voce destituta, breuispira. Vigesima prima mortua.

Dealcis vxor Thasia.

Hippocratis Liber III.

mortua. Huic perpetuò ad finem vsque erat spiritus rarus D magnus. Omnino nihil sentiebat. semper contegebatur. Aut sermones multi, aut tacita perpetuò. phrenitis.

AEGROTVS XVI.

Adolescens
in Meli-
boea.

Adolescens in Meliboea, ex pationibus & venere mal-
to tempore calefactus decubuit. Horridus autem & an-
xius erat. infomnis. & non sicutulosus. Ab aluo prima die
stercora multa prodibant, cum multa defluxione. & sequen-
tibus multa aquosa cum virore pallida prodibant. Urinae
tenues, paucae, decolores. Spiritus rarus, magnus, per tēpus
Præcordij intentio submolliis, oblonga ex utroque. Cordis E
palpitatio perpetuò continua. Urinam minxit oleosam. de-
cima sensim mēte motus est. moderatiusque erat ac quietus.
Cutis arida & circumdistenta. Seccessus multi & tenues, aut
biliosi & pingues. Decimaquarta omnia exacerbata sunt.
mente motus est. multum delirauit. Vigesima insanit. iacta-
tio. nihil mingeat. paucos potus continebat. Vigesimaquar-
ta mortuus est. phrenitis. Videtur porro mihi ætas illa quæ
tunc fuit, iuxta rationem commoditatem attulisse. Nā æsti-
uos morbos hyemis succedens soluit. Et hyemales ætates suc-
cedens transmutat. Quanquam ipsa in seipsa quæ tunc erat
æstas, nō stabilis erat, sed de repente calida, & austrina, & sine
ventis. Attamē ad aliam tempestatem transmutata profuit.
Magnam verò artis partem esse arbitror, etiam de his quæ E

Quæ & in
aoni tem-
poribus &
in morbis
obseruan-
tur.

scripta sunt recte, posse considerationem facere, ac iudicare.
Qui enim hoc nouit, & his vitutus, non videtur mihi in ar-
te multum falli posse. Oportet autem exactè perdiscere
vnamquamque temporum constitutionem, & ipsum mor-
bum. Et quid boni cōmunis sit in constitutione, aut in mor-
bo. & quid mali cōmunis sit in statu, aut morbo. & qui mor-
bus longus sit & lethalis. & qui longus. & non perniciosus ad
vitam. & qui acutus, ac lethalis. & qui acutus. & superesse si-
nens. Ex his enim ordinem dierum iudicatoriorum consi-
derandi, ac prædicendi facultas datur. Et harum rerum gna-
ros scire contingit, quibus & quando, & quomodo victum
præscribere oportet.

HIPP

HIPPOCRATIS

338

COI DE MORBIS PO- PVLARIBVS LIBER QVAR- TVS. IANO CORNA- RIO MEDICO PHY-

SICO INTER-
PRETE.

Post æquinoctium & post pleiada qualia
sunt erodētia & mucosa, quæ caput aperue-
runt, suprā aurem prodierunt. Ei qui apud
Leocydis ædes habitabat, in pede. Phano-
disco digiti in pede, in pectore. Qui tibiam
sectus est, hac parte etiam nigrescens est.

Erat vlcus magnum in externa tibiae parte, & retro prodia-
bat. Quum purū factū esset, lateris dolor & pectoris sinistri ē
directo, & febres. Mortuus est à febre. Biliosum restitatio
abundē coloratū. Et vltoria adhibenti circa æquinoctiū, san-
guis multus deorsum prodit. Seni valde vehemēter absces-
sit, non vltra quatuordecim dies. Vulnerato ab Antiphilo,
vsto iudicatio facta est die septima, bilioso, stupido. Tertia
post iudicationē sanguinem spuit, superstes manebat. & re-
ticiua facta est postea. Iudicatus est velut par erat, circa plei-
adum occasum primum. Post pleiadū autē occasum, bilio-
sis ad insanā vsque iudicatio facta est, superuixit, circa nonā
diem absq; sudore. Circa æquinoctiū Chalcidoniū à portis
delatus ad forum, ex ruptione circa mammā dextrā dolens,
spuebat aliās atq; aliās pallens subuiri de. Venter egerebat.

Antiphilus.

Sudor auspiciatus septima, tenuit plerumq; vsq; ad octauā.
iudicatus est decimaquarta. Circa quadragesimā tubercula
exorta ipsi circa utraque aures, haud immeritō putabatur
suppuratus fore, nō factū est. Pectus Aristodemo vsum est.

Chalcido-
nius.

Philidis filio quum abscessus factus esset ex casu, & ipsi pe-
ctus vsum est. Erat autē dolor quidā etiā antea, post æquino-
ctium autūnale recidiuæ, & aliās vsq; ad solstitiū hyemale.
& cū sole æstiuo. Acheloi vxor sexta die abortiuit, quū esset
sanguinea,

Aristode-
mo.
Philidis fi-
lius
Achelous.

Hippocratis Liber IIII.

Morbus re-
gius.

Diversi
morborum
affectus.

Spongia.

Virginis
morbus.

Meandri
vxo.

Thestoris
famula.

sanguinea, & horrida, & sudores. Iudicatio facta est decima-
quarta. quot mēsum fuerit totus, haud scio. Masculum autē
etiā alium ad dies viginti se abortuisse dixit, ac vera dixe-
rit non scio. Circa solstitium hybernū aquilonares venti
erant. Morbo regio corripiebatū abunde colorati, & par-
tum horridi, partu in nō. Linguae combustae tertia die. Et tur-
bationes circa sextam & septimam, atque haec diu durantes.
Decimaquarta ventres resistentes, & in medicationibus non
obedientes. Pro ratione febrium etiam nulli sudores. Splenes
quibusdam parui ad praecordia dextra extenti, & ad ma-
nū subarmantes. Sanguinis fluxiones, & vniū purgatio
ac iudicatio. Multo autem magis infra nitebantur. Nam &
hoc sub illud tempus corripiebat. Quibus nō sic erat, splenes ē
verō etiam eleuati, his sanguis ex sinistra nare. Solstitium
praetererat, hyberna hyberno modo in Aquilonariis, paulo
verō post austrina erant, ad quindecim dies. Postea verō
niues quatuordecim diebus. Circa hanc anni constitutionē,
morbi regij abunde colorati vigeant, qui non sincerē iudi-
cabantur, reciduant. Post niues, austrina succedebant, &
pluuia grauedines eruperunt, & cum febribus, & sine febri-
bus. Cuiusdam verō etiam, ad dentes, qui antea ex medio do-
luerat, ad dextra, supercilium, & oculos. Erant autem & rau-
coli, & fauces inflammatae, & glandulae isthic spongiae appel-
latae intumescabant, & tubercula circa aures, & maxillā mol-
lia, & cū febre sedabantur. Incipientibus febricitare fiebant
supernē, & in utraq; partes pleraque horū, & Spongiae qui-
busdā sub autumnū & hyemem. Sed & porrigines. Et mul-
tae omnibus modis abortiebant, & difficulter pariebant.
Sexta die virginis iudicata. Sexta reuertent, iudicata verō
sunt per sextam. Omnia in his temporibus sexta & octaua
iudicabatur, circa pleiadum occasus. Meandri caeci vxor sta-
tim cum pallore viride, & statim purulentū spuit circa sex-
tam, & hepatis feruor, & deorsum secessus modicus, carno-
purulenta sursum pauca, alba, lata expuebat, cibum fasti-
diens. Mortua est propē vigesimam diem. Ex vicinis
Thestoris famula, ex vstoris secessu bilioso, multo: praeco-
rdio intenso: Sexta die ex suppressione alui ipsi tenuia, mul-
ta, vna vice egressa, & statim sudauit, & iudicata est, & alui
substitit, eadem autem hora quum riguisset febricitauit, &
rursus

De Morbis Popularibus.

339

A rursus eadē hora. Therandri vxor quum pituita alba pra-
dicta nō valde esset, lactans acuta febre correpta est. Huic lin-
gua combusta est, dum alia comburentur, sub hoc tempus:
linguāque exasperabatur, velut grandine multa. Et lumbri-
ci per os. Circa vigesimam autem non perfectē iudicata est.

Circa pleiadum occasus Metrophanti filius, caput percus-
sus ab alio puero, per testam: quum peruenisset ad duodeci-
mam diem febricitauit. Occasio autem erat quod quum de-
tergeret partes circa vlcus perficuit, & perfrigeratus est, &
labia statim sunt elenata. Attenuata est autem cutis, multis
locis vltius ab vlcere, quum autem sectus esset non tardē,
neque pus effluxit, neque alleuatus est. Iuxta autem verō vi-
debatur suppurari, in maxilla ad dextram. Hac enim parte
etiam vlcus erat. Postea & hoc non suppuratum est, & hume-
rus dexter suppuratus est cito. Mortuus est circa vigesimam
quartam. Post pleiadum occasum is qui aurem doluit, cir-
ca vigesimam diem postea voce destitutus est, & dextrarum
partium impotens, sine febre sudauit, dextra auris, dexter
oculus, consistebat non valde, & attrahebat quid ex inferna
parte. A sinistris autem distortus est oculus grauius do-
lens, collum durum factū est, tertia hora posteaquam doluit.

Post pleiadum occasum, seruus Attici a quarta corre-
ptus, stupidus sedatus est. Alius eodem tempore vera stupida
infantia, ex phrenitide ac lethargo mixta, correptus est. Ad
coxas & crura venit dolor, quieuit, quoto die haud scio.

Eodem tempore horridi, vomentes, & post iudicationem
cibum auersantes, & biliosi, & splenes magni, duri, dolorosi,
& sanguinis eruptiones. Quibusdam verō eodem tempore,
post pleiadum occasum, ex naribus sanguis biliosus ob sple-
nes. In Cranone vxorem Nicostri correpta decimaquar-
ta die, statim occupauit impotentia colli, & aliarū partium,
& cibis inclusus fuit vsq; ad decimam. Spiritus densus par-
tus, impotentia, palpians digitis, delirans, sudores, distracta
super ad dexterā partem collum, os, oculus, natus. Vrinarum
subidentia alba, eruum referens, alia alba, alia ramentosa, cū
pallore subviridis, fauam lentam referens. Huic quādoq;
velut adiposum quiddam superstabat, atque hoc acutatum,
non multum dispersum, velut quod in medio ipsarū pendere
solet disparatū, velut extrinsecus ex ouicula, postea verō etiā
non

Metrophā
u filius.

Attici ser-
uus.

Nicostri
ux.

Vrinarum
varietas.

non subdens mungebatur, & alia quidē talis erat, alia subdens, alia talis modicē ad latitudinem dispersa, alia conturbata, alia talis. Quod in medio vehi solet, nubecula subnigra simile, quæ putaretur crassitudinem habere. Laxum autem aliud tenue, aliud tenue tale, aliud velut equi, aliud velut sunt caliginosa. Qui primus delatus est adolescens, lutea urina pura tenuis. Omnium secessus tenuis multus hoc bile, lingua valde aspera Febbris adurēs, insomnis, alius gibilosa. Hic mente motus est octaua arbitror die, proteruum uero modum, exurgebat pugnat, turpia fortiter loquebatur, quum talis non esset. Hunc quū vrinæ multæ tenues prodissent ex suppressione somnus obortus est continuus, & sudor, qui iudicatorius esse putatur, ex quo talis erat forte circa decimam diem. Verum postea rursus insanit, & breui mortuus est undecima die. Occasi me fuisse puto quoddam meracum multū bibisset, priusquam insaniret. Paucos habebat annos, propemodum viginti. Eumenis vxor autumno vomuit bilem atrā. Sed & odores manifesti erant, & febres horridæ, & cordis siue osculi vtrius dolores, biliosa pauca vomebat, & lumbricum. Secessus tenues per omne tempus. Ante pleiadum occasum deieciabant statim sanguinis eruptiones, & breuius erant febres ac statim reuertentes breuibus recidiuis, & cibum auersantes, & velut excossi, & anxij, & cor dolentes, & ferri in indicationibus, & rigore affecti, & biliosi. Adolescens peregrinus erat, cui tertia die sanguis ex naribus multus fluxit, itēque quarta ac quinta. Sexta compositē consistebat, mente motus est Septima die alius substitit, soporosus erat Recidua tertia die, alius enim cessauit. Urinam non vidi. Circa indicationē velut debebat. At vero circa pleiadum occasum austrina, & pluuie erant, & tunc Adolescens mucosa, subbiliosa, viscosa, multa recte inēta egerebat, febres vehemens continua, lingua arida. Sexta iudicatus est. Septima rursus inuasit, dimisit eadem die cum tremore, auris sinistra fluxio viscosa, crassa, die sexta. Pueri ab ulcere phagedæna eroso, dentes inferni, & ex superius ac inferius anteriores emergebant cavitatem habebant. Quibus os ex palato discedit, huius medius confider nasus. Quibus verò superius dentes anteriores, huius latus est summus nasus. Qui quintus dens ab anterioribus numeratur, quatuor radices habet

Eumenis
vxor.Iuuenis al-
ter.Puer pha-
gedænosus
quid tulerit

A lingulis paribus ad utrumque vicinum dentem connexis, extrinsecus omnibus ad internam partem reflexis. Circa tertiam dentem suppurationes plures quā iuxta alios omnes. Et ex naribus fluxiones crassæ, & a temporibus dolores, ex hoc maxime fiunt. Corroditur hic, maxime quintus, ex medio quidem nodum habebat unum, duos autem ante prius primus inter infecus iuxta duos corrodébatur. Secus primus radicem unam crassam, acutam habebat. Athenade puero mactabo doluit à sinistra parte infernus dens, à dextra supernus. Huius auris dextra suppurata est, dum non amplius doleret. Post pleiada clemens celum, nubilosum, & ciliignes indicationes quāntanæ, & sextanæ ac septimanæ. Iam vero etiam diuturniores febres reciduius, & quandoque etronæ, & cibum auersantes, & biliosæ: & dyfentericæ cibum fastidientes, febriculosa. Circa pleiadum occasum, austrina fortiter erant, sanguinis eruptiones: & febres tertianæ naturam referentes & lenes. Qui in ultima decumbebat sanguinem abunde biliosum è naribus effudit. Secessus modicos iudicatus est septima cum rigore. Seruus in extrema caupona, quarta die sanguinē è naribus effudit. Multa statim rugabatur alius remitebatur. Præcordium dolorosum, durum. Ad subditam glandem sexta die subierunt mala, cū pallore viridia Septima mane iactatio: clamor multus: venarum pulsiones circa umbilicum. In acutissimis febribus pulsus densissimus, & maximus. Quale est ad vesperam exacerbati, tale erat in omni morbo. Ceterum ad principia, consideranda sunt etiam exacerbationes, & acutius redanda. Quæ consideranda, & continuas, & anni tempus. Post pleiadum occasum, austrina. Quæ quinta die indicabantur, intermissa una requebant. At verò laxa, pustulosa erant, velut Acanthio Lapito. Circa pleiadum occasum, subcabra, & aspera erant prengnosa, nullas lachrymas emittentia: & magis quidem hoc tempore Sed & impregnosa turgentia. Hæc erant in Pythodori vxore, & Capellæ, cum febre, sub cuius initium Pythodori vxori coxa impotentes. Post pleiadum occasum horrores sanguinis è naribus eruptiones. Soror quidam septima iudicatus est, una intermissa, altera redit. Rursus quarta iudicatus est. Alius ex his qui à Leocyde veniant, septima iudicatus est. Alius quarta. Molchus nona. Mothius.

Puer athen.

Quæ pate-
rentur lu.Quæ confi-
deranda.Acanthio
Lapito.Pythodo-
rus.Soror
Glaucius
nomine.

Largus

Hippocratis Liber IIII.

Largus sanguis ex sinistra, modicus ex dextra parte. Ad decimam quartam ad indicationem, si quatenus debebant ab initio exacerbarentur. Desinquentes circa edulia decima septima fiebant. Circa aurem in dextra parte tuberculum parvum intus durum, foris parvum laxum, dolorosum, nihil remittens, decima nona noctu factum est. Valde biliosus suppuratus, purgatio septicæ attramento maxime similis. Quic iecurbitam affixit, cum in coxa esset dolor, huic ad crus deorsum venit, & melius habuit. Qui in ceramico ab equo lapsus est, cui non statim cucurbita affixa est: visus est intro, & vigesima die recruduit malum: sanguinis eruptiones faculentæ, & erodentes. Tenedia quarta die abortiuit, masculum triginta dierum: alius liquidus, tenuis, ægevit: lingua combusta fuit indicatio quarta die. Post pleiadum oculosum hencosa, usque ad quantum diem hæbant indicata sunt. Cuiusdam septima die vena velut erui lotura, similis ipsa sibi ipsi postea putra recidiva. Intermitit etiam Megasis filio, verum sanguis non fluxit. Vrina velut Antigæus alba, crassa, similis. Circa solstitium hybernium, si dus non paruum, quinta & sexta postea terra motus. Qui in Perintho morabatur anhelosia, Antigæus vxor que non sciebat an prægnans esset, menses comparentes rubri. Venter alius atque alius parvus, alius magnus. Talsiens semper, velut si celerius iter perficisset. Mensis erat octauus sedata est prius febricitans. Apemanti fratri vxor, septima die abortiuit femellam velut dixit sexaginta dierum. Circa nonam turbata est, post indicationem, dextras partes dolebat, velut à recidiva. Hæc & concipiebat citò, & perdebat. Alia quædam in aliis mensibus siham peperit. Alia in rubris, velut conueniebat Horridi, auxilium auctantes, recidivantes biliosi, sanguine manantes, si bisplici, doloroso modo plurimum ex sinistris affecti.

Apemanti vxori hac parte oculus distortus est dexter, ad alteram verò partem lateris mollitudo. Aristop. hortis filia tertia & quinta febricitauit: sicca plerumque perseverauit. Venter tamen huic turbatus: igitur indicatio fiebat, ultra triginta dies cessauit. Pustule ex lasitudinibus non valde fortibus, perueniunt ad septimam liquidæ. Rigor ancilla terri Heronum obortus est. At verò alba magnæ, neque ipse valde bonæ, graui sopore pressorum, & somnolentorum

De Morbis Popularibus.

341

Atorums: & non candidentium, & hilemientes: & tunc lubrica, aut dura fuerit alius, non confidentes. Zoli fabri pulsus tre Zolus. muli tardus. Vrina & alius secessus moderate decolor: pectinis distictio vtrinque in directum, usque ad umbilicum, cum febre acutioribus auctas, sicculosis. Filia adilis apud Teocomum quam obscurum esset ipi quod iterum gestaret, secundi mensis initio erupit vomitus pituitosus, aliquando vero biliosus aditit, iter peperit, perfecte purgata est. Vomitus humiliter usque ad trigessimam diem perseverauit: postea venter turbatus est, & vomitus cessauit. Lienteria, menses non prodibat per duos annos: hunc habuit hæmorrhoidas.

B Duo fratres Cecropis famulantes, quibus nigra ab initio prodibant, fulvæ, edulia ex sanguine & calida calore referentia, ea est quoniam bile abunde coloratis vicia erant. Quatuor ex parte eleuant statim febricitauit. Tertia & quarta, & quinta, & septima, & octava sanguis erupit iudicatus est, alius lubrica. Vir metallicus, praecordium dextrum, ite & implem magnas, alius latente subditi, spiritus, decolor. Huic ad genas sinistram recidiva, per totum iudicatus est. Temenon filius habebat quid spiritus, ut videntis Temenon palloris esset, ad dorsum ad manus videntis palloris.

Manitus Lechus puerpera arundinodolus, in quatuor morborum testatus, ad quem si prima die ingressus sum, orata moriebatur, neque ingens, neque egeas. In cordia magna & dura, & spiritus densas. Hic morbus ne frontem quidem dolore humectauit præ dolore, si vix vxor eiecit to mellam si primærem, septima die. Apparuit autem quarta die. Hanc in principio quidem pedum dolor tenebat. Desinere venter sebre, spiritus non est solutus sed intus relictus: dolor ad manus & brachium. Recidiva per longissimum tempus corriguit eos quibus vena ante iudicatus, em suppressa fuerant. Quæ erat apud Temenon ipsius foror, cum rigore iudicata est. Quam autem viridis pallor citò detinuit, manus & humeri doluerunt: horum autem cessante dolore, caput oculorum palpebræ supernæ eleuata sunt, & lachrymæ profuebant reliqua non noui. Iudicata est primum septima die. Menandri vinitor similiter, verum alius ab initio temeraria egebat: postea suppressa est, itaque vena iudicata est, & inguit, septima die: quoniam alius antea turbata fuit.

X

Potamo

Potamonis
filius
H. g. ultra
rim.

Potamonis filio alius non egerat septima die: duobus diebus ante iudicationem riguit, quapropter neque viri-
na supprimebatur. Dens Heg. istatio, cui suppuratio
iuxta oculum, suppuratus est iuxta extremum: & rursus
sanatus est oculus: & secundum nares pus descendit cras-
simum. Iuxta gingivam caruncule parvæ rotundæ absces-
sus. Iuxta circa tertiam diem suppuratio affutura putaba-
tur postea evertetur. Derepente verò intumuit maxil-
la, & oculi. Quibus abscessus ad oculos in febribus arden-
tibus, hi maxillas rubent, & sanguinem ex naribus fun-
dunt. Sed & quibus ad aures sunt. Fortassis autem & ab-
scessus ad articulos magis, non tamen clarè novi. Rigo-
res tremulis, præcordij intentio. Menses apparuerunt de-
cimaseptima, iudicatio fiebat ita perpetuo. Si tamen non
sic intus permanissent, iudicabantur tertia: quædam quinta:
quædam septima. Hegelistratio postremi duo dentes par-
te inter se contigua corrodabantur: postremus habebat su-
pra gingivam duos nodos, unum iuxta cavernam, alterum
ex altera parte. Quæ verò parte duo nodi erant, ibi radices
latæ similes singulis paribus coincidebant, ad alteram par-
tem medietas una rotunda. Mulier cui sanguis è naribus
erupit quarta & sexta. Septima iudicata est, rubicunda ei est.
Mulieri capite fortiter gravate, iudicatio facta est circa
vigessimam. Vigesima præcordia æstuosa. Septima die
non valde sanguis è naribus erupit. Secellus tenuis: ad ocu-
lum dextrum circa octavam. Viro eadem, verum septi-
ma iudicatus est. Sublienofus è sinistra parte. Hunc octo-
gratima die, & diuturniores oculi affectiones: fortassis quo-
ntam post iudicationem, & quia multæ. Vxor Temenæ
spirituosa præcordia, & intentio. Menses per tempus appa-
ruerunt. An verò etiam prægnans fuerit, haud scio, alius
primùm suppressa, & tunc vomebat: postea non amplius.
alius enim multa viscosa ac biliola egerat: præcordium
non impediens. Undecima ad magnum dextræ digitum
inflammatio: alui egestio etiam penitus procedebat. Qui-
bus cōtingentibus, melius habebat. Nam & in formam de-
latio minor erat, & febris: & quod in modo facilius spi-
ritus, quoniam supra malum vomitum, vomuerat. Decima
sexta sensim factus est spiritus densus, & febris: mortua est
Hæc

Mulierum
diversimor-
bi

Temenæ
vxor.

A Hæc febricitavit ante abscessum. Septima post abscessum pe-
nit. Erat & hæc rubicunda. Filius mulieris ipsius Ape Apemant
ma: & fororis, præcordia magna & splen, spiritus, secessus fororis fi-
amar & bilis, aliquantulo stercore amixto, latus ex operi-
bus. Vigesima die ad pedes, & iudicatio terte latus ad arti-
culos, non ad oculum, præcordia vero erant intentia, & sanè
erat etiam tussicula quædam modicè sicca. Quæ reliquum
tur post iudicationem recidivam faciunt, & in ipsis morbis
quæ excernuntur, sputum præmaturum, alui secessus, in-
temperies, & similia. Apemantus cui dolores in fede, in Apemantus
dextri lateris mollitudine, & iuxta umbilicum paulò infe-
rius, & è dextra parte ante dolorem viriam cruentam min-
gebat, delitit tertia die. Et saher in altera parte, ex eadem
in directum, & hic quoque viriam cruentam euebat. Quæ enca
vbi cessasset, ambo subidentias in viriis habebant, & hoc
tertia die. Apemantus autem plurimum fouebatur, Alter
vero non sentiebat, nisi in dextra parte. Et Nicostato ac-
cidit aliquid iuxta ultimas partes à dextris, inferius quàm
quibus in sinistris, longè verò subter lateris mollitudinem,
usque ab umbilicum utrisque. Anicula apud Soudicum al-
ba pituita referta: Tibiæ duris tumoribus, albis, laxis, item
que pedes, verum minus. Erant autè & in patribus infra fe-
mora, etiam si plerisque difficilis huc exitus patet: imò & in
lambis, & venter tenuis erat, præcordia submollia, spirituo-
sa non valde. Erat autem delinquentibus plurimis, etiam alia
Cura ubi glauci facti erant oculi. Atque oculorum quidem
cura paulo moderatior erat. Coxæ verò ac cruris affectio-
nes vterque erant, quum dolores esse putarentur. Apposito
enim ac subdiuturno medicamento odorato, ex farina & vin-
guento, contigit ut brevi discuterentur ac destinerent. Tem-
pus autem abscessus ad oculum annus. Circum circa durus
fuit, cui etià pustula non perfecte contahuerunt. Sunt autem
& à disquamatis talia. Servus in Hippolochi villa, cui in Hippolo-
præcordia utrinque quid collectum erat durum, & fulgor em-
chus, aliquantulū habens infernè, qualis erat in fabri ferrarij vo-
re hydropica: Cui tenuia recrementa progressa partem ali-
quam evacuaerunt. Erat autem & hoc ipsum ad dextrū pla-
num quiddam, supra ea quæ circumferentiā habent elenatū.
Huic umbilicus ex naturitate denigratus erat, & vlcus pro-
fundum

Apemant
fororis fi-
lus.

Nicostato

Azus.

functum febat, & vmbilicus non valde cicatricem contrahēbat, & pueri dextra summa parte denudatum erat, quum non statim tale fuisset, neq; conuulsus, adhuc magnis febat. Hic plurimum vomebat, febris, cibi fastidium, sanatus est. Verum circa septimum a decubitu diem (non & ante a grotat) aq. tam in dextro, & fortassis, aliter continens, uictu abiecit, & aliquid matuluni conuulsio erat. Deuente autē conuulsione, circa nonum diem, non in c. tractus est. Ante hoc uero viam accuat in minuit, & stat is cum crepitu prodierunt, & superius partes nimis sunt exacerate. Quum uero mortuus esset, stoma. etiam & illi, fortiter emoluit sunt, & reliquae rubefactae sunt velut in sanguis per totum corpus, excepta ea parte in qua ille in c. exaceratus erat, & multum quoque calidus erat. Cuidam uero in Abderis decubum erupit. Cuidam autem antea morte in mense febat, ante febre. Tamen ad contagium suppurato similis erat. Famula a thelosy, quum uasa menstruum singula nem funderent, anhelante uel illi cessabant febris febat, mamma sinistra superne suppurata est, & ab initio etiam auris. Olympodorus famula sang. as ex sinistra nare, & indicata est ad viginti, qui madidum etiam febricitantibus, & secessus quales etiam estare populariter grassati sunt, & quales Hippocratis Hyle si mula Aristidis, octaua die in pharmacia cum purgatione uisus signa habuit, quali facile ferunt, & si non prae rationem debilitat, & neque spumosa, neque sublingua inobstant, sed quia sunt ova, velut Heraclida uxor purgata est in illo, & facile tulit. Quia in Bulagora villa depergit, erat, crepit febricitare ex splene. (Qui uero dextera in prae cordi in habent, non quidem sublimis, uerum in totum, hi etiam magis rubicundi sunt) rubicunda quum esset, aliam in prae capio turbatam habuit, expectabam ad oculum decubum. Hinc septima die sanguinolenta lachryma mordax ex oculis proliuit, & secundum nasum, & fruces, & aurem in sinistra. Decima quinta sudavit cum rigore non indicabatur ante rigorem, pallida facta est valde, & faciei circumfuso ac contractio. Aurem e dextro splenis ac lateris dale rat. Pueris ventres turbati, & tussis sic: quan loque ad humerum suppuratio febat in tussibus, postea uocibus diebus. Pullo collum, caput, septima manus torpida. Non

Famula an
hucorOlympo-
dorus.

Hyle ancila.

Heraclida
uxor
Bulagora
villalachryma
salia.Puerorum
vicia
nullo quid
ulenti.

Acris torpidum, tussis cessant, Cui maxilla distracta fuit, in quinto mense in ventre distracta erat ad sinistram partem.

In Cranone Lycino Crammatico, ex febre biliosa ex splene Lycinus ne c. utis granitas, stridit secundum pulmonem, in labijs Crammaticus. Vtriusque uiscera, intus rotunda pauca tertia etiam in labijs, quia febre e dextro manant. Famula quam recens em- Famula quidam.

primus huius durities in dextis erat magna non valde dolorosa, & venter magnas ac circumfusus, non similis hydro- pices, & alia pinguis ac molis, & non valde difficulter spirans, etiam decolor. Menses septem annis non prodierant, facta est dysenteria, & non tunc tentata. Et sub hoc durities in dextro dolorosa erat, & febris tenues, & non intra se

ptem, & etiam alius turbata est, secessus elocum referens, sub aliof. ita ultus ad aliquot dies. Similis est, & menses post ea prodierunt, & partes secundum ventrem molles fiebant, & c. rursus huius coloris ac erat in ipsi erat. Minoris uxor Minoris v-

ex se, & pressa ab eam administrantibus durius, marcor. rem ac corruptionem incidit, malo ad pulmonem deueniente, breui significationem de se dedit quotquot diebus super- erit, erat & aliud quiddam intrinsecus. Quia induitur in

nares si febricitant, si quidem solutus fuerit dolor, crassa per nares effluit. Si uero neque dolor, neque febris, tenuior, & si rursus feruida. Veluti tenue quidem Hegesippo, quum Hegesip- pus. ad postea quum in didisset. Crassum uero illi in Corintho eu- Celestis si

oueli, iunli, Celestis si uero erat. Maturum morbis abscessus an radice signum est, si tum feruida sunt mala, non febricitant, & d. in m. lesa sunt, facile portantur. Velut quae in h. de accide: unt Charoni. Leuino uero quum intestinum Charon. Leambus

ulcerosum esse putaretur, in dysenteria pharmacia curato, humerus & sedes ulcerata sunt in sinistra parte, citra febre. Cui d. arihus: laterum mollitudo eleuabatur, & aliquan- tulum dolebat, huius quum lac uerius & meracius bibisset, & in m. dormisset statim nausea & color accedebat. Den de

ignem in c. lent, & pro cibi. farinam c. asuorem in craticula tertia c. medent alius substantia, & purulentum tamen quic d. in eg. sit. & tum autē seles elicit in simata. Sive febre & sine dolore sufficiet, ter erat, hoc issero. Senex in lapide Senis mor- bus. resitulis, lumbos doluit, & ambo crura & uterque uolores descendebat ad femora, & quandoque tibus, & aliquando ad

genua. & quum diutissime durarent, recursiones multæ fie-
bant. tumor in pedibus, lumbis, tibia. breues inguinū tumo-
res. venter durus. & totus pectus intensus ac dolorosus. Ple-
runque compertus est etiam vesicam durā habere ac doloro-
sam. & papularum eruptiones, & calores oculis, auribus, nari-
bus, manu. Iudicationes, & alia per quæ cognoscimus de ipso
agro, an sudet, aut tangat, aut aliquid olfecerit, aut gustave-
rit, itēque alia cognoscuntur. Pili, color, cutis, vena, nervi,
musculi, carnes, ossa, mollia, cerebrum, & à sanguine visce-
ra, venter, bilis, alij humores, articuli, & postea an doluerit iu-
xta autem, iuxta ipsam collectum tuberculum glandulā non
attingens, os non suppurans, & hoc disparuit, & tunc statim
febricitauit. Pulsus, tremores, cōuulsiones, singultus, circum-
spiratio, secessus, per quæ cognoscimus. Suppuratus oculis,
& dū erumpit, vlcera magna fiūt, & dū secantur, profunda.

Aristeas. & utroque modo oculi ulcerantur. Aristeas ex pago Amphilo-
chi quarta die mēte mortuus est. aluus subuiridia egerebat, &
somni salubres, albicantis coloris. Quibusdā ab initio sub-
tremuli digiti, & labia ubi loqueretur, indēmque alia partes:
& proteruē lingua citiore ac volubiliore præditi: his rubor
in facie maximē erat. Hi ebriosi erant, aut vomitu cōmodē
vsi intumescabant. Qui iuxta Medosadæ ædes habitabat,
cui tenuia, nō biliosa, aquosa, multa, per secesum prodibant,
præcordium cedens & gibbosum, soporosus fiebat. Circa de-
cimam quartā ad iudicationē maximē progressio, rigor sine
tremore, dissolutio, resolutio, contractio secessus & egestio-
nes, soporosus, mēte motus, ex somno non insaniens, iudicatus
est circa decimam quartam, nihil ē iudicātibus contrarium.

Alius similiter in principiis secessus subniscosi, ex quibus
quod crassum est iudicatorium est, in somnis postea subui-
scosi, subbiliosi, maturi, biliosi, non tennes: qui ubi compa-
cti fieri cōpissent, iudicationes celeres. Præcordium intum-
tum apparuit inflammanti, aut venarum intētarum modo.
circa sextam. Postea dormiuit septima, iudicatus est circa
nonam, albicantis colore ambo, non sului. Quum secessus
aquosi sub dio expositi essent, superne lenes, tennes, statim
valde similes fuerunt: infernē verō subsidētiā habebant.

Quibus in dextris distētio submollis, phrenitici sunt si nō
soluatur febre deficiente. Quibus autem à mollitudine ven-

*A*tris in hac ipsa febre, quiddā collectū aut durum, dolorosum
fit, & valde malignum diffundi nō potest, ex talibus fortassis
suppurantur. In dextris tumores eleuant, si quidē si quis plu-
rimum ac maximē premat, submurmurant, nō valde ma-
ligni putandi sunt. Velut in dextris illi qui ex Amphilo-
chi pagō erat, & ei qui iuxta Medosadæ ædes habitabat. Hi so-
porosi erāt, & in somnis mente moti. Consultationes quales
in quibus tēporibus ac regionibus magis & minus sunt. Vi-
giles morborum, & ad iudicationē, & quotidie, & an citius
fiant aut serius, tertia quarta, circūta, & in quibus circūti-
bus iudicantia, cumētia, cruentia, & nō. Quibus clāscelibus
recidit & fiant, venter temporū, & cōtractiones, & colorū mu-
tationes ante iudicationes, ex rubro ad viridē ac pallidum, si
nō iudicent, & cutis cōuulsiones absq̃ iudicatione, & oculo-
rum cōtractio, corporis duritia sicca. Qui quidē volentes
lachrymātur, nō malū est. Quibus autem inuitis lachrymar
profluunt, malum. Quibus in dentibus circūcincta viscosa
fiunt, malū est subhiare ac fixis oculis intendere. Qui in ti-
bia vlcus habebat, & Attico vsus est, hunc pustulæ eleuatae,
rubrae magnæque hoc proculsi quæ postea accessit prius
enim nō tussit. In Aeno quicūque capite vulnerat: horridi
erant, maligni & suppurati ex tenebrino, ex peregrinatione
ac itinere dolor pedū, & in turbationibus lassitudo. Chi-
ota cibum auersans, colliquefcens, purulentū aliquando pa-
rum cruentū, purulentū tumidum exierit. Hippez vxor lu-

*C*rom cruentū, purulentū tumidum exierit. Hippez vxor lu-
dropica, quæ etiam per tres annos vere incipiente tussit, am-
plius autē suppurata est, ad hyemem aquosa facta est, ab illis
autem pharmaceis curata melius habuit. Morosa est anolla.

Ex tussientibus qui manibus laborabant, velut seruus ille
qui sarmenta obtorquebat, & Amyntæ filius, amolosa dex-
tra resoluti cessauerunt, quando quidē perfecta sunt hoc tus-
sientes. Qui verō aut equitauerunt aut iter fecerunt an lumbis
ac femoribus resoluti sunt. Plurimæ verō tussis sicca erāt:
Sin minus violente sanē. Vxor Emmyris modo nō morbo-
so, absq̃ febre, stupida esse videbatur, postea ad tremorē to-
tius corporis res ipsi deuenerit, & ad colliquationem, & clāscelē
fidum ac sitim, & frigida erat. Nyctalopes qui plurimam
minxissent postea parum quiddā mingebat. Verum tussien-
tes & insuper febrientes tubercula ad aures habebat, erom-

Hippez vxor.

Qui tussit
sunt ma-
nus agnēt.

Vxor Em-
myris.

Nyctalopes.

Hippocratis Liber IIII.

Emmyris
filia.

pentia circa septimam aut octauā diem. Emmyris filia fe-
bricitabat, & ex aure purulētum fucebat, circa octauā haud
pro cōperto habeo. Quibusdā verō etiā dens corrosus fuit,
tertius maximē ex supernis. Præ omnibus autē hic reperi-
tur corrosus, ad hunc dolor, & quibusdā etiā circumsuppu-
rati. Quibus verō ad aures, hi magis tussiebant quā illi.

Quibus autē cum febribus ad suppurationē, septima rece-
dit. Cuius postquam exacerbatus fuit, præcordium solutum
non est, aluo autē emollita, inerat pauca subuiscosa, cōpa-
cta, nō bona vrina cruenti coloris, spuebat autē sputum spu-
mosum. Ille ad quem Cynicus me induxit, septima exacer-
batus est, circa decimā quartā indicatus est. Dispar etiā, ma-
la sunt, purus fauces, pauca, lata, matura expuens, ex naribus
parum sanguinis stillant, capite grauatus erat. Manuum ac
pedum dissolutio, aluus soluta, profuit, pedes semper calidi,
somnia aderāt ipsi, & iuxta aurem nō extuberaliat, quoniam
matura sputisset. Demarati vxor, pedes etiā in horroribus
calidi, siue ad suppurationē, siue non tendebat, perit. Senex
qui ē vita decepsit, & grotabat simul cum vxore sua, furiosum
quiddam in se habebat. Postea verō ubi prodissit, ab ipso
lumbicus subcrassus, & modicus cibus, statim sedatus, &
dormiunt, & sanus erat hic senex, & corporis cutis circumten-
sio, extremæ partes frigida, mollis, tremulus ab initio & la-
biis, & manibus, & voce, mente motus est moderatē habebat,
ac fixis oculis intendeat, non valde difficulter spirabat, die-
bus haud scio quot vltra viginti mortuus est. Quibusdā præ-
cordia & aluus subegesserunt cōpressa, acervatim, non cum
murmuratione, velut in Abderis verminum speciem præ se
ferentia. Quicquid cōtingit priore indicatorios dies præ-
cedente die, & mala & bona signa sunt in diebus, quibus qui
exacerbantur diuturniores sunt, & quibus desinentes remo-
rantur. Quidam non fideliter alleuabant, & qui diu per se-
ipsa exacerbabātur. Spura peripneumoniciis quibusdā, dila-
ta, quum desinere volunt. Valde flana hrenia sunt. Si quæ illa
sunt quæ in principiis adsunt, talia postea appareant, hæc nō
valde cōcoqui putos, sed iudicare velut ei qui apud præcepto-
rem erat, & velut alijs quoque vidi. Nicippus in febribus
per somnum semen effudit, & nihil ad peius processit, & hoc
ipsum sæpe ipsi factum est, & nihil læsit. Prædictū est ipsi id
desiderium.

Demarati
conuix
Senex cum
vxore.

Nicippus

De Morbis Popularibus.

343

A desitum, postquam febres iudicatæ forent, & sic factū est.
Critas in febribus a' insomniis vexabatur quæ nouimus, Critas.
& cessauit etiā ipse eadem somnare vñ cum iudicatione.
Alcippus quæ haberet hemorrhoidas, à curatione prohi-
beatur. Curatus insaniit, febre acuta succedente cessauit. Alcippus.
In febribus acutis siticulosi, à medicis poru interdicto, aut
etiā à seipsis abstinentes, multum sibi bibere posse videtur:
his aqua frigida data vt reuocāt, prodest. Bihosa enim ade-
runt. Quod nervi ipsi in seipsos trahunt, signū est. Si quidē
enim nervi in supernis manus sauciati fuerint, manus deor-
sum nutabit, dum ab inferiis nervis trahitur. Si verē cōtrā,
vice versa. Tussient siccam tussim, qui testes affectos habent.
& ex tussi vena secta, ad testem solutio fit, & inflammari tus-
sunt, & in febribus ex inguinū tumoribus insuper tussunt.

HIPPOCRATIS COI DE MORBIS PO- PULARIBVS LIBER QVIN- TVS, IANO CORNA- RIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

N Helide Olitoris vxor, febris corripuit Olitoris v-
ipsam acuta, & medicamenta bibens nihil tor-
sentiebat opis. In ventre infra vmbilicum
erat quid durum, & altius altero, & dolores
exhibebat fortes. Huc enim manibus cum
oleo fortiter compressum ac emollitū est.
& postea largius frequens ipsi deorsum processit, & sanata
est, & vixit. In Helide Timocræares amplius bibit. Insaniens Timocræ-
autem ab atrabile bibit pharmacum, hic purgatus est, pur-
gatio multam pituitā ac bilem atram egerebat per diem, &
ad vesperā purgatio cessauit, & dolorem pertulit in purga-
tione multum, & quum potentā bibisset, somnus ipsum cor-
ripuit, &

X 5

ripuit, & tenuit per noctem, donec sol oriretur. In somno autem praesentibus nihil respirare videbatur, sed mortuus esse. & neque quid diceretur, neque quid fieret, sentiebat. Extentus autem fuit corpus & rigidum. Verum vivebat, & excitatus est. Scomphus in Oeniadis pleuritide correptus, mortuus est septima delirus. Pharmacum autem bibit infra purgans, priore ante portione die mentis compos erat, & purgatus est non multum, quum autem purgaretur, deliravit. Phoenici in Oeniadis & Andrea fratribus maxilla altera intumuit, & labium quod est ante maxillam & oculum, & neque interfectus quicquam spectanti apparebat, neque forinsecus suppurabat. Sed tumens arista putredine putrescebat. Et alter eadem per pressus est. Mortuus est autem alter septima die, & pharmacum bibit, & nihil profuit. Verum Phoenici circulus putridus exsectus est, & vlcus purgatum est magna ex parte priusquam moreretur. Mortuus est autem & hic, ubi diutius vixisset. Euridamus in Oeniadis, in peripneumonia decima die incipit delirare, coratus ad mentem rediit, & spura erant puriora, & morbus ad melius procedebat, & somno multo perfusus est, & oculi morbum regium contrahebant, & mortuus est ad viginti dies. In Oeniadis vir quidam morbo tenebatur, quum tunc cibo esset, fortiter in ventre ipsius fugebat, & dolebat, quum edisset ac cibi contrici essent, tempusque post cibi esum accessisset, non longè postea idem hoc patiebatur, & tabescebat corpus ac consumebatur, & alimentum ipsi non contingebat a ciborum esu, & per aluum secedebat cibus praeus & coibitus. Quum verò recens cibum accepisset, eo ipso tempore minime fugebat, neque dolor aderat. Hic omnis generis pharmaca bibens sursum ac deorsum purgata, nihil opis sentiebat. Vbi verò vena ipsi secta esset, in utraque manu, donec exanguis redderetur, postea utilitatem percepit, & à malo liberatus est. Eupolemus in Oeniadis, dolebat coxam dexteram, & inguen, & commissuram propinquam ad coxam, ab inguine & coxa in anteriore parte. Huic sanguis detractus est à calce, multus valde, & niger, ac crassus, & pharmacum bibit aluum deorsum purgans, & multum purgatus est, & melius quidam habebat, dolores autem non remittebant. Sed suppurata habebat, & coxam, & commissuram in ipsa ad sedem, & partem circa inguinem, quibus locis etiam amplius dolebat. Pus autem ad os magis fiebat.

Scomphus.

Phoenici.

Euridamus.

Eupolemus.

bat, quā ad carnem, in profundo, & per tempus sic habens negligebat, donec valde debilis fiebat, postea crusta ipsi inusta iuit, vaide multa & magna, ac inter se propinqua, & pus effluxit multum ac crassum, & mortuus est postea paucis diebus, tum praemagnitudine ac multitudine vlcis, tum ex corporis debilitate. Huic si una ampla sectio incisa fuisset, & per se stione pus emillum esset, & si opus fuisset, etiam altera sectio facta esset: Hæc sanè in tempore si facta fuissent mihi quidē videtur quod sanatus esset. Lycon in Oeniadis reliqua quidem eadem patiebatur, Verum dolores etiam ad crurum non ita valde progrediebatur, & non factus est suppuratus, sed sanus multo tempore. Bibebat autem pharmaca, & cucurbitas adhibebat, & venam secabat. Atque his factis melius habere videbatur.

Homo quidam Athenis prurigne toto corpore vexabatur, maxime autem testibus ac fronte, vexabatur autem valde vehementer, & cutis crassa erat per totum corpus, & velut lepra aspersa, & ex nulla parte cutem apprehendere potuisset, praemagnitudine. Huic nemo opitulari potuit. Transgressus autem ad Melos, ubi sunt calidae balneae, à pruritu quidē & cutis crassitudine liberatus est, verum hydropicus factus mortuus est. Athenis virum cholera corripuit, vomebatque & deorsum egerebat, & dolebat, & neque vomitus, neque per aluum secessus, si fieri poterat, & vox ipsum destituebat, & ex lecto moveri non poterat, & oculi caliginosi ac caui erant, & convulsiones tenebant ab aluo, & intestino, & singultus. Verum secessus multo copiosior erat quā vomitus. Hic veratrum in lentum succo bibit, & alterum lentum succum insuper bibit, quantum vomit & postea vomit, & corcta sunt ac à stercora ipsi amplius singulis autem factus est, & laborabat inferno usque ad puellam, calida valde multa, donec etiam supernae partes calefactae sunt, & vivebat, postera verò die, potentiam bibit ex aqua. In Larissa vxori Gorgiae menses suppressi erant per annos quatuor, praeter valde modicos. Verum in vtero, ad quicumque partem se inclinasset, pulsum exhibebat ac gravitatem. Hæc mulier concepit & peperit, & puella viua nono mense edita est, vlcus habens in coxa, & secundæ conserueres ac sanguinis fluxus valde multus, successerunt, postridie, & tertia die ac quartæ, etiam grumi sanguinis concreti, & febris tenebat usque ad editum, decem primos dies, & de cætero prodit ipsi sanguis rubeus, & fac

Atheniensis quidam.

Melos insula.

Atheniensis alter.

Gorgiae cōiunx.

Partus cum vlcere in coxa, & conserueres.

Hippocratis Liber V.

Pherez.

Mulier
Larissa de
cimo men-
se abortit.

Hippothene
nci.

Scamandrus.

& facies fortiter intumescerebat, tuncque tibiae, ac pedes am-
bo, & alterum femur, & ceteros non admittebat. Sic enim autem
habebat vehementem, & frigidissima aqua conferebat. Vi-
num autem nequaquam. Et venter post primum puerum mo-
dicè emollitus est, valde autem non confidit sed durior erat.
dolor autem non aderat. Quadiagesima vero die à prima su-
perstatio exiit, caruncula quidam, & venter confidit o-
mnibusque tumores, & tunc tenuis, ac sanguis olens prodit, &
fana currit. Mulier in Pherez caput circumcirca dolebat
multo tempore, & nemo poterat illi quicquam. Ipsa conser-
re neque dum caput purgaretur. Melius autem habere n. quoniam
mensis ipsi facile prodiant. Hec quoniam caput dolebat, ex sub-
ditius odoratis ad uterum appolitis opem sentiebat, & mo-
dicè depurgata est, & quum concepisset, dolores caput rehi-
quebat. Mulier in Larissa praegnantem. Huic decimo me-
se sanguis prodit multus per quatuordecim dies. Plurimus
autem tribus diebus ante pueri editionem. Decimaquarta
excidit ex utero puer mortuus, habens dextrum brachium
lateri adhaerens, & tertia die noctu eadē hora qua puer pro-
diit secunda, & purgamenta alba, deinde post haec per tres
dies ac noctes multa moderatè prodierunt. Postea febris cor-
ripuit, per duos dies totidēque noctes, & dolebat omnem
ventrem, & coxas, maximè verò pectinem. In Larissa Hip-
poclitene peripneumonia apprehensus esse medicis videba-
tur, erat autem nequaquam. Verum principio luctans in da-
ro loco cecidit supinus, aduersario ipsi illapso, & laetatus est
frigidus, & crenavit, & grauior factus esse sibi videbatur. Se-
quenti autem febricitauit, & rursus apprehendit siccor, & spi-
ritus densus. Quinta die cruentum excreauit, non multum,
& delirare incipiebat. Quando rursus videbat, dolebat pectus &
dorsum. Sexta autem ubi sternutasset, sanguis fluxit e naribus,
quatuor heminarum mensura. Ad vespē neque loqueba-
tur, neque sentiebat, neque quid fieret, neque quid diceretur.
Vndecima mortuus est. Per quinque verò dies, modò
sapiens erat, modò non. Erat & sine febre. Spiritum autem nul-
lum recipiebat, neque stertorē habebat. Non enim erat ipsu-
m. Scamandrus in Larissa, & in coxa marcorem habebat,
& in osse diu disparato. Iste verò sectus est sectione magna,
etiam ad os ipsum, & postea vltus est & tunc die duodecim

De Morbis Popularibus.

347

A post sectionem cepit conuulsio, & valde obtinuit, conuelle-
batur autem crus hoc usque ad costas, & ad aliam quoque par-
tem conuulsio progrediebatur, sedebatur autem crus, & ex-
tendebatur, & alia membra mouebat, & maxilla compasta
riguerunt. Hic mortuus est conuulsus octaua die post conuul-
sionis mutationem. Curabatur autem retractorius vtriusque,
& somētis erui, per totum corpus, & infusum per clystē em-
missum est, & tunc modicum stercoris prodit, & pharma-
cum bilem abundè purgās bibit, ac insuper catapotium de-
glutit, & secessit quidem, nihil autem à catapotio opis sen-
sit, & somnus modicus venit, & rursus pharmaciū idem for-
tè ad vespēra bibat, ac sole emergere mortuus est. Videba-
tur autem multo tempore morbum ferre potuisse, nisi ex phar-
maci vi perisset. Equiso Palamedis in Larissa vndecim an-
norum, percussus est in frontem supra oculum dextrum, ab equo.
equo, & videbatur os non sanū esse, & exiliebat ex ipso mo-
dicus sanguis, & sectus est sectione magna usque ad secundam
laminaam, & curabatur sic habere ipsum os, quod etiam antea
statim os peperit. Vigesima tumor cepit circa aurem, & fe-
bris & rigor, & in die magis intumescere ac dolebat tu-
mor, & ab initio febricitauit ex rigore, & oculi intumuerunt,
& frons, & tota facies. Patiebatur autem haec in dextra magis
capitis parte. Progressus est autem tumor etiam ad sinistram,
nihil tamen hic laet. Denique febris continua corripiebat.
Atque haec minora erant, usque ad octauam diem. Vixit autem
vltus, & per catapotium purgatus, & cataplasmate tumori
imposito. At verò vltus nullius mali causa erat. In Larissa
Theophorbi filius vesicam scabiosam habebat, & viscosam
vrinam mungebat, & dolebat dum & inciperet mingere, &
dum desineret, & confricabat pudendum. Hic quum bibisset
pharmacium vrinam ciens acre, in vesicā quidem nihil pro-
cessit, verum multum purulentū & bilem enomuit, & deor-
sum alia huiusmodi egerebat, & ventrē dolebat, & intrin-
secus ardebat. Reliquum verò corpus frigidum erat, & totus
resolutus est, & nihil assumere volebat. Huic exulceratus est
venter fortiter valde, à vi medicamentī, & mortuus est tertia
post potionem die. Vxor Antimachi in Larissa, praegnantem
erat diebus circiter quinquaginta, & reliquo tempore praefati-
tudine à cibo abstinebat, & per septem dies uterum dolebat,
& cor

Palamedis

Theophor-
bi filius.

Antimachi

& cor, & febris corripiebatur, eo tempore nihil per alium egerat, hanc datam est carapontum deorsum purgans tortus, quoniam cor tenebatur, & euomit bilem coëctam præ cibi abstinentia & febre. Nam neque pota crebatur, euomit autem parca violententer, & grumosa, ubi coëctata fuisset, ac ipsa emissa, leuatis esse videbatur, & non volebat aquam bibere et mori. Post hæc dolor fortis tenebatur infernum videri, & aliter enim et ita medicamento, & prodibat ipse tum potius, & euomit fortiter in uenter, in semper autem in bilis, & in leuitas, & euomit in purgamentum, & in leuitas, & in alius, aqua multa super ventrem habebatur, nihil potuit admittere. Mortua est circa mediam noctem. Videbatur vivere potuisse, si aqua bibere potuisset, ac statim vomere prius quam degluti uisset. Famula Onesidem in Larissa, & aliter ita est alium & intestinum, & in bilis, & in cor, & prodibat sursum ac deorsum bilis & singulis, & febris tenebatur. Huic debili datum est pharmacum deorsum purgans in potu, debile, aquosum, & modicum, & vomuit ab ipso multum, & infra amplius fabuit, & vespere rediit. Post hæc febris erat, sed delilis. Alius autem vicerat, & adhuc eadem egerebat. Tertia die ad vespere mortua est, quoniam febris valde fortis ipsam corripuisset. Quapropter omnino mortura esse videbatur. Minime vero ideo quod aquam frigidam hiberat, donec vomitus tenebatur. Postquam autem in refrigeratus est iperius venter, depurgatus per aquam, sic frigidus postea potu, sic postea in casum per clysterem immixtum est. Eudemus in Larissa, hæmorrhoidas habens fortes, ac diuturnas, quum exanguis esset, bilis coëctata est, sed leniter in corpore, & alius turbata deorsum biliosa egerat, & hæmorrhoides intumescerant. Pharmacum deorsum purgante potu, probe depurgatus est, & rursus bibit succum, & amplius alius turbata est, & dolor ad præcordia consistebat. Huic quum venter non probe haberet, sed adhuc curatione indigeret, manus hæmorrhoidibus admoxit in venter, & vomuit. Postea quum cancer succellisset, febris irruit, & non dimisit antequam occideret. Quandoque etiam quum rigor subrepens dimisisset febris venit, & prodit ipsis bilis & stercus, & partim prodibat, partim intus erat, & dolor in ventre. Hæmorrhoides autem extra intestinum rectum erant, & liquo

Orefide
myfamaia.

syndemus.

A quo tempore a purgationibus aufpicare: & flatu per ipsas
prodebat, & ad stercurationem principium fiebat. In La- Percussus
rissa vir quidam sauciatus est cominus ex manu per hastam hausta mon-
latam, & tergo, & summum eius penetravit infra umbilicum tur.
per multum spatium, quod huiusmodi erat, & tumidum: postquā
autem vulneratus fuit dolor obtinebat primum fortis, & ve-
ter innumescebat. Huic postridie datum est pharmacum de-
orsum purgās, & egeffit modicum cruētum, & mortuus est.
Videbantur intestina huius non esse sana, & venter sanguine
plenus esse. Apellatus Larissa aetatem habebat annorum Apellus.
circiter triginta aut parum abeat. Corripiebatur autem
morbo, a quo vexabatur noctu magis in somno, quā inter-
diu. Aegrotabat autem ad duos annos ante mortem. Vome-
bat bil. in tulam aliquando vbi excitatus esset. Vomebat
etiam nigra. Hic purgatione à capite forti valde ad multum
tempus purgabatur, & cum pharmacum bibisset, sex me-
ses ipsum penetravit. Frater vero vorax multum cibis: & cū cor-
pus haberet biliosum, multum lacatus, valde riguit: & fe-
bris e recipit, ac morbus ad noctē postridie sanus esse sibi vi-
debatur, & rursus altera die. Sequenti vero nocte morbus in-
vasit coenatum à primo somno, & per noctē ac diem, & vsque
ad coenam tenebat. Mortuus est priusquam resipisceret.
Convalescebat primum circa dexterās partes, faciemq; ac
reliq; in corpus postea in sinistram: & quam videretur quie-
tus esse, seipsum habebat ac stertebat: & rursus succedebat
morbus. Emelus Larissus rigida habuit crura, & manus, Emelus.
& maxillas, & non poterat neque extendere, neque flectere, si
non alius flecteret ac tenderet. Et neque maxillas didu-
cere poterat si non alius diduceret. Aliud verò nihil neque
dole, ac neque edebat nisi mazam, & aquam in istum tube-
rā. Vigesima die sedens caput supinus, & caput ad lapidem
vel, & mater offendit, & vertigo, i caliginosa obsita est, &
paulo post surgens, sanus erat, & soluta erant omnia, prater-
quam post somnum vbi excitaretur, articuli modice ligati
erant. Erat autem duodecim aut tredecim iam annorum, &
aegrotavit mensibus tribus aut quatuor. In Larissa virgo quae Virgo La-
singinem vomuit non multum, supparata facta, febribus rissa
corripientibus, non liberabatur priusquam moreretur. Mor-
tua est tertio mense. Ante mortem verò obfurdierunt ei au-
res,

Hippocratis Liber V.

Dysenteria
serua.

Mahensis
quida cal-
catus cur-
ru

Autono-
mus capi-
tis vulnere
moritur.

Famula si
mulier.

res & non audiebat, nisi quis valde exclamasset. Verum ante
sanguinis vomitum deuilis erat. Famula Dysenteridis in La-
rissa, quum iuuenicula esset, ubi venere viceretur, tortiter cir-
cumcirca dolebat. Alias autem sine dolore erat. Cum cepit a
tem nunquam. Et quum sexaginta esset annorum dolebat a
meridie. velut ex partu vehementer laboraret. Hanc cum ante
meridiem porrum edisset multam, postquam dolor ipsam cor-
ripuit, eadem, si minus, a priores omnes excedens, exurgens
asserit, quod tam in ore vteri deprehendit, ostendit, ipsa
animo deliquit, in mœliis leret, alia mulier immissa manu, ex-
presit, lipidein asperit, magnitudine verticilli tusi. Et sicut
tunc sit in mœliis postea erat. Mahensis curtus & iustus indi-
tus est, ipsa exstas, & costas confregit, & per tempus substi-
tit ipsi pnis infra costas. Vltus si splenem peniculis ac lina-
mentis utebatur, & peruenit ad decem menses. Refecta vere-
cure, caetera apparuit ad tenne intestinum, vtriusque proce-
dens, & ad thenem, & ad ossa procederet, patula in hoc non
animaduertit, tunc quod & corporis habitus biliosus erat, &
in corpore putrescentia tenuis intestini multa, & aliam
carniam, quas statim elicere oportebat, si quis potuisset sic-
co pharmaco, dum robur aliquod homo habebat. Nam ab hu-
midis nihil remittebant, sed putrescebant. A linamentis ve-
ro inditis quod humor susteretur, rigor corripiebatur & febris
& magis putrescebat, afflicta autem isthuc putridum quid-
dam, si virgiam graueolens. Præsumptum vero curationis ag-
gressio fieret quotidie multum foras penetrabat. Erat autem
non prope fuidum. Cognitum est naturam morbi esse magis
remotam, quam subter cutem. Quod si verò etiam omnia re-
fecta essent, tamen non videretur seruari posse, etiam
ventris profluuium ipsum corripuisset. Autonomus in O-
milo ex capitis vulnere mortuus est die decima sexta, in me-
dia estate lapide ex manu ictus, in futuram in medio tunc
te. Quare non animaduerti ipsam secum opus habere: de-
perunt enim in futuram habentes in seipis iaculi lesionem
postea enim conspicuum id fiebat. Primum quidem ad clau-
culam, postea ad latus dolor fortis valde, & euulsio ad ambas
manus venit. In medio enim capitis ac fucipitis vlcus habebat.
Sectus est autem die decima quinta, & pus prodit non mul-
tum. Membrana vero cerebri imputrefacta apparebat.

De Morbis Popularibus.

349

A milia in Omilo ex capitis vulnere, & duodecim annos nata, mo-
runt in media estate, decima quinta die. Ianuarius quidam ipsi
impigerat, & os contulerat ac roperat. Sutura vero in vlcere
erat. Quare cognitum est refectione opus habere. Secta
est autem non velut oportebat, sed quantam veluti est, pus
in ipso factum est. Octava rigor, febris inuadit: habebat au-
tem in mœliis velut oportebat, sed quantam etiam prioribus die-
bus quando febris non tenebat. Noxa vero die reliqua re-
fecta est, & valde modicum pus cum sanguine sibilus ap-
paruit, & mœliis rancore in ipso erat, & lamina quidem oc-
cupat, foris autem non hmittebat, & ouilio vero manu
sustentamur se. Nam in deatris magis vlcus habebat.

Cyrenius in Omilo supplicatus, factus intestinum, venter
se habebat, & reiecit in mœliis pus in venter. Verum in caldis-
simis tempore, & ceteris, acui, pomarum, & alios cibos non
cauere, & febre correptus est, & a venter prodit, & mor-
tus est. Hecason in Omilo, velut curat, venter, & sicut
autem reiecit, & venter, modico recepto. Dysenteria
vero accipiebat ipsum, quia ubi effugisset, omnia calcabat do-
nec venter intumuit, & erupit ipsum, & venter pro-
dit, & mortuus est. Hecason in Omilo, venter, & sicut
purgata, & a praua purgatione, solorem ac venter in coxa ha-
bebat, & hic quidem discessit, succedat venter autem ipsi febris,
& in isto tempore in lecto decumbebat, neque bibens quie-
scam, neque sitiens, & debilis, & horridus. Huic commodè
quidem ablatus est morbus velut conueniebat. Opem autem
percipiebat ex his quae offerebantur. Tandem verò erupit
morbus deorsum, & totus secessit præ multa bile, & mente
morsus est, & mortuus. Videbatur autem morbus euulsus esse.

Qui in Salamini in anchoram incidit, in ventrem saucia-
tus est, & circumcirca dolebat. Bibit autem pharmacum, &
non egerit deorsum, neque remouit. Mulier quae iugula-
uit se ipsam, & forabatur, & datum est ipsi longè postea phar-
macum deorsum purgans, & per secessum ipsi euit. Qui
ex Salamini venit ad lescens, quum multam esset deorsum
purpuris, intermulsio, & facta quæctus febricitauit. Deinde
quum pararet se purgatione sursum versus, pus habere, non
vltima radicem veratrum bibit, & post potionem quarto die
mortuus.

Cyrenius
purulens

Hecason

Salami-
nus ancho-
ra vulnere
tus.
Mulier per
iugulata
Adolescens
moritur.

Hippocratis Liber V.

mortuus est, nihil expurgatus. Verū somnus ipsum tenebat, D
Serua bar- & sitis sedari non poterat. Serua illa cui à catapotio sursum
bara se quidem i aucta prodibant, ac suscitabant: deorsum verò mul-
ta nocte mortua est. Erat autem barbara. Quidam homo
Vir hic eni Eubæus potu pharmaco deorsum purgatus, per tres dies pur-
gatus, & mortuus est. Habebat autem manum suppuratam
peru. tam usque ad cubitum. Symmachi filius à bile suscitaba-
tur, noctu quum dormiret, & febris eum teneret. Pharmacū
Symmachi autem ubi bibisset, non continuit, neque purgatus est diebus
filius. sex antequam moreretur. Qui iuxta eutriculum habitabat
quum noctu sanguine vomisset, post die mortuus est, san-
guinem vomens multum, & strangulatus. Ad splenem verò,
Puer à mu- & deorsum multus sanguis ipsi prodibat. Puer a mulo per-
fo vulnera- cussus ventrem & hepar, mortuus est quarta die. Spiritū au-
tus tem densam habebat, & non intelligebat quicquid: & febris
Hermophi tenebat. Hermophili filius aggratibatur diebus vnderim. Fe-
li filius. bris autem tenebat, & cibi non deorsum prodibant: & pri-
mum quidem deiecit, nocte verò cessauit. Sequenti autem
die voce destitutus iacebat stertens, distortos habens oculos,
sebricitans. Penna vero mamma vomuit bilem atram, &
quum infusum per clysterem immisissum esset, stercus pro-
duxit multum. Serua Aristionis per sua sponte marcore cor-
ruptus obtoruit, iuxta medium pedis intrinsecus ex obli-
quo: & ossa putrida fracta abscesserunt, & prodibant paula-
tim fistulosa: & ventris profundum succedebat, & mortua
Mulier con- est. Mulier sana crassa, à catapotio conceptus gratia acce-
pere cu- pto, dolorem habebat ventris, & tormen in intestino, & in-
picus. rumunt. Spiritus autem sistebatur: & desperatio erat cum do-
lore: & sanguinem vomuit non multum: & emortua est quin-
ques, ut vita decessisse putaretur: & neque vomitu facto
ab aqua frigida laxabatur, neque dolor praesens, neque spi-
ratio. Superfusa verò sunt ipsi aqua frigida amphora circi-
tor triginta super corpus: & sane hoc solum prodelle videba-
tur, & postea deorsum processit bilis multa. Quum autem
dolor obtineret, nihil poterat succedere: & vixit. Antander
Antider. à catapotio accepto, cetera sanus erat. Verum circa ve-
sicam dolorem habere videbatur: purgavit ipsam celeriter
multo purgamento: & à meridie dolor tenebat fortis val-
de: & in postera diem strangulatio, & desperatio, & ra-
tatio

De Morbis Popularibus.

350

Astatio, & vomebat, & nihil per secessum egerat, & noctu
pariebatur, & somnus non accedebat, post die vero egere
bat multum, & postea sanguinem & mortuus est. Athenas Athenas
de puero mafculo à Phagedæna vlcere corroso, doluit à si-
nistra parte dens infernus, à dextra supernus. Huius auris
dextera suppurata est, dum non amplius doleat. Sutor in-
Pityo dum soleas veteramentarias suet pupugit seipsum Sutoribus
supra genu in femur, & ferme longum digitum immisit. la latus pe-
Huius sanguis quidem nullus effluat. Vilius autem cito nu.
clausum est, femur autem totum in tumorem eleuabatur, &
procebat hic tumor usque ad inguen & lateris mollitudi-
nem. Hic tertia die mortuus est. Quidam iuxta inguen Sagitta per
B sagitta percussus, quem nos vidimus, maxime prater om-
nem quum monem seruatus est. Neque enim cuspis exempta
cussus est, erat enim valde in profundo: neque sanguinis exaprio
illa memorabilis fiebat: neque inflammatio: neque clau-
dicant. Ceterum cuspide in iactu nius novissimq. excu-
mus, quum sex iam essent anni, ex quo sauciatus erat. Suspi-
cio autem erat hinc, inter medios nervos cuspide occulte-
tam fuisse, nullumque venam aut arteriam disiectam esse.
Qui percussus est ipiculo acuto retrorsum paulo infra col-
lum, vulnus quidem habebat non memorabile aliq. estu, ne-
que enim in altum ferebatur, verum non multo tempore post-
ea exempto ipiculo, distendebatur in posteriorem partem
tractus, velut opisthoronici, & maxille ligatae, erant, & si li-
quetem aliquem in os fameret, eumq. deglutire conareretur,
rursus relidebatur ad nares. Ceteraque statim periora fiebat,
& secunda die mortuus est. Adolescens per asperam viam Calce sub-
cursu facto, dolebat pernam maxime inferna parte. Absces-
sum autem locus accepit nullum, velut qui colligeret humo-
rem. Verum tertia die totus locus nigrescebat, usque ad ta-
lum, astragalum appellatum, & usque ad cavitatem quae est
ad pectus pedis, & quod denigratum erat, non distringeba-
tur, sed prius moriebat. Vixit. Qui ad oculum percussus est, percussus quidem est in
palpebram, descenderat autem cuspis ante sat, barba verò
sumum supereminet. Secta palpebra, sublata sunt om-
nia. Nihil erat mali. Oculi enim permant, & conspiciuntur la-
sani facti sunt. Sanguis autem effluat large, & multa copia. natur.
Y 2 Virgo

Virgo illa pulchra Nerij filia, erat quidem annorum vigin-
ti, verū à muliercula amica ludente, lata manu percussa est
in sinu caput, & tunc quidē vertiginē capta est, & sine spiritu
erat. & quum ad domū venisset, statim febris vehemens cor-
ripiebat, & caput dolebat, & rubor circa faciem erat. Septi-
ma die circa aurem dextram pus processit graueolens, sub-
rubrum, amplius cyatho & videbatur sibi melius habere, &
allevata est. Rursus augebatur febris, & in soporē defereba-
tur, & loqui non poterat, & faciei pars dextra trahebatur, &
difficiliter spirabat, & contuilio ac tremor aderat, & lingua
detinebatur, & oculus stupidus erat. Nona mortua est.

Cleomenis filius hyeme initio facto cibum auerfabatur,
& eius fastidio citra febrem vexabatur, & vomiebat cibos ac
pituitam, & per duos menses cibi fastidium durabat. Coco
in spina gibbosis facta est ex phrenitide. Huic nulla medi-
camentum potio conferebat. Verum vinum nigrum, & panis
esui, & balnearū abstinentia, & frictio, & legis foris nō cum
multo fomento, sed placidē. Cuiusdam quæ circa vigesimum
ætatis annum, biberat pharmacum ad fœtum perdendum,
accidit dolor, vomitus biliosorum, multorum, pallidorum ac
pralinorum. Quum bibisset, cōuulsio tenebat, linguam com-
midebat. Ad quartam diem ad ipsam ingressus sum, & erat
ei lingua magna, nigra. Oculorum autem alba, erant rubra,
insomnis. Quarta mortua est ad noctem.

Quæ ex al-
to decide-
rat non pe-
rit.

Quæ hæc
mortua sit
videto

Quæ ex al-
to decide-
rat non pe-
rit.

Pythocles
medela.

Quæ ex al-
to decide-
rat non pe-
rit.

Quæ ex al-
to decide-
rat non pe-
rit.

Pythocles
medela.

Quæ ex al-
to decide-
rat non pe-
rit.

Pythocles
medela.

Quæ ex al-
to decide-
rat non pe-
rit.

A libus agnitis. Fullonibus inguina extuberabant dura, &
sine dolore, & circa pubem, & in collo, similia erant tuber-
cula magna, febris ante decimum diem. Tussi vexabantur
à ruptionibus. Tertio mense autem quarto venter colliqui-
uit. Calores successerunt, lingua sicca, sitis, egestionēs deor-
sum malignæ, mortui sunt. Qui lapide in caput percussus
est à Macedone, & corruit. Tertia die voce destitutus erat,
anxietas, febris tenuis, pulsus non valde in temporibus.

Nihil omnino audiebat, neque sapiebat, non quietus, sed ruit.
Quarta movebatur humiditas circa frontem, & sub nasum,
& usque ad mentum, & mortuus est. Eniates in Delo iacu-
lo lectus retro in latus, in sinistra parte, vlcus quidem sine
dolore habuit. Tertia verò ventris dolor vehemens, non
egerebat. Infuso verò per clysterem immisso, sterco pro-
ducto ad noctem, afflictio intermittebat. Sedes ad scrotum
extabat. Quarta & ad puberem, & ventrem, dolor irru-
bat, quiescere non poterat, biliosa vomuit abundē colorata.

Oculi quales animi deliquum incidentium. Post quin-
tum diem mortuus est. Calor quidam tenuis inerat. Et
quæ hepar percussus est iaculo, statim calor qualis est mor-
tuorum per corpus diffusus est, oculi cavi, anxietas, mole-
stia. Mortuus est priusquam concio solueretur, quum sub
diei exordium percussus fuisset. Polemarchi uxori hyeme
anginosæ, tumor sub guttur, febris multa, vena scissa est,
cessauit suffocatio ex faucibus, febris comitabatur. Cir-
ca quintam genu dolor ac tumor sinistri, & circa cor vide-
batur ipsi aliquid colligi, & respirabat velut hi qui submer-
si fuerunt, respirant, & ex pectore substrepebat, velut qui
concluso ore loquuntur. Engastrimythi quasi ex ventre lo-
quentes Græcis appellati. Tale quiddam contingebat. Cir-
ca septimam aut nonam ad noctem alius deorsum proru-
pit, & multa liquida quæ mala putantur egressit. Ipsa verò
voce intercepta mortua est. Ventres subpurgare oportet in
morbis, quum matura fuerint, infra quidem, ubi confidisse
videris. Signum habes, si neque anxij, aut capite grauati fue-
rint, & quum calores mitissimi fuerint, aut quum post exa-
cerbationes cessarint. Sursum verò, in exacerbationibus.
Tunc enim etiam sua sponte eleuantur, quum anxij, & ca-
pite grauati fuerint, ac se iactant. Ex casu vulnerato cu-
biti la-

bito, ob corruptionem cubitus suppuratur. Quum autem D
 iam maturus est, viscosa sanies exprimitur. Velut etiā Cleo-
 genisco, & Demarcho Aglaorelis filio. Similiter autem
 & valde ex usdem pus nullam. Velut Aesclylli filio conti-
 git. Suppuratis aurem plurimis horror & febris succede-
 bat. Parmenisci filio larditas accidit. Contulit clyste-
 rem auricularium non adhibere. Verum lana solum indi-
 ca perpurare, & oleum infundere, aut netopum. Præci-
 pere verò ut deambularer, mane surgeret, & vinum bibe-
 ret album. Aspalij vxori dolor dentis vehemens, & ma-
 xille in tumorem eleuati sunt. Quum verò castorium &
 Callimedon. piper collueret, opem sentiebat. Callimedontis puero
 contulit ad tuberculum, quod habebat in collo durum, & E
 magnum, & crudum ac dolorosum, sectio venæ brachij:
 & lini torrefacti caraplasma imponere subactum vino albo,
 & oleo imbutum, ita ut deligeretur neque calidum, neque
 valde coctum. Aut cum aqua mulla coquatur fœnigraeci,
 aut ordei, aut tritici farina. Melissandro quum gingiua
 dolore corripere, & vehementer intumesceret, sectio ve-
 næ brachij, & alumen Aegyptium in principio sedabat.
 Hydropsicū laboribus fatigari oportet, sudare, panem
 Medela. edere calidum, in oleo bibere, non multum lauiri, & ca-
 put repidē. Vinum autem album & tenue, & somnus au-
 xiliatur. Bianii pugili quum natura vorax esset, contigit
 ut in affectiones cholericas, bilis sursum ac deorsum exeun-
 tis, delaberetur, ex carnis esu. Maximè verò ex porcinis
 Bias pugil. carnibus crudioribus, & ex ebrietate vini odorati, & pla-
 centis ac dulciariis ex melle, & cucumere, pepone, & lacte
 & polenta recenti. In æstate vero affectiones cholericæ
 Timochares. & febres intermittentes. Timochari hyeme desillatio,
 maximè in nares, quum venere vsus esset, resiccata sunt om-
 nia, lassitudo, calor successit, caput graue, sudor à capite mul-
 tus, deiebat autem & per totum corpus. Erat autem etiam
 Canisfy- sanus sudare aduersus. Tertia die euasit sanus. Post canem
 dus. febres habuit solorosus, & non perfrigerabantur omnino post
 sudorē, sed iussus amplius incalescebant, & longæ, & leniter
 sine indicatione, & non valde siticulosæ, paucis in septem &
 nonem diebus cessabant. Vndecima & decimaquarta, &
 Polycrates. decima septima, & vigesima indicabantur. Polycratem fe-
 bris

Abris inuadebat, & sudor qualis præscriptus est. Purgatio à
 pharmaco deorsum facta est, & febris erat lenis. Rursus in
 temporibus sudores parui, & circa collum, ad vespertam. De-
 inde in totum, & rursus incaluit. Circa duodecimā & de-
 cimanquartam diem febris augescebat, & secessus pauci,
 post purgationem sortitionibus, vsus est. Circa decimam
 quintam ventris dolor circa splenem, & lateris molitudi-
 nem sinistra. Calidorum adhibitiones manus profuerunt,
 quàm frigidorum. Quum autē leni ac molli per clysterem
 infuso vsus esset, dolor cessauit. Magnæ nauis gubernator
 anchora digitorum indicem, & infernum os dextræ ma-
 nus confregit, inflammatio successit, & marcor, & febris.
 Subpurgatus est moderatè. Calores lenes, & dolores de di-
 gitto quid decidit. Post septimam diem, sanies exibat lenis.
 postea per linguam dixit se non omnia posse enunciare.
 Prædictum est opisthoronum aduenire. Ad hoc confere-
 bant maxillæ consertæ, & ad collum rigidae. Tertia verò die
 totas conuellebatur in posteriorem partem cum sudore.
 Sexta à prædictione mortuus est. Harpali filius ex liber-
 ta Telephane, luxationem iussu in pede magni digiti acce-
 pit, inflammatus est, & dolorosus erat, & ubi repositus est,
 & dolor remissus proficisciebatur ad agrum, rediens lumbos
 doluit, lauit, maxillæ ad noctem conserebantur, & opistho-
 tonus aderat. Salua spumosa vix per dentes foras produ-
 bat. Tertia die mortuus est Thrinon Damonis filius, ha-
 bebat circa tibiae malleolum vlcus, iuxta nervum sanè iam
 purum, huic à pharmaco corrosio contigit, ut opisthotono
 moretetur. Profectò in omnibus suppurationibus, & his
 quæ circa oculum sunt, dolores ad noctem. Tussis hye-
 me, maximè in austrinis, crassa & multa alba excreanti-
 bus, & febres succedebant leniter, & quinta die cessabant.
 Tussis autem circa quadraginta, velut Hegesipoli. Eury-
 chides ex cholericis affectionibus, in cruribus ad nervo-
 rum distentionem desinit, vnà cum secessu deorsum. Bilem
 multam abundè coloratam vomuit ad tres dies ac noctes,
 valdeque rubram, & impotens erat, & anxius. Nihil autem
 continere poterat, neque ex poribus, neque ex cibis, & vri-
 næ ac transitus deorsum suppressio multa, per vomitum fœx
 molis prodit, & deorsum quoque erupit, Androphani
 nes.

Hippocratis Liber V.

vocis interceptio, ignorantia, delirium. His solutis super. D
 erat a hinc diu in istis amix, & recidua fiebat. Lingua vero
 per totum tempus permarebat sicca, & si non collutione ute
 retur, loqui non poterat, & plerumque erat valde amara. Ali
 quando etiam dolor ad cor, quem venæ fletu soluit. Hunc
 aquæ potis, aut aqua in ista contulit. Veratrum nigrum
 bis, neque biliosum prodibat, sed modicum. Tandem
 hyeme decubuit, & mente mortuus est. & lingua affectiones
 similes. calor tenuis sine dolore, lingua decolor. Vox peri
 pneumonica de pectore stringit sentiebat, & se edeci in
 bebat. Nihil autem poterat clare loqui. Ad noctem mor
 tuus est. Nicanoris affectio erat, quum sub initium vocis ti
 progrediretur timor tibi: quum sub initium vocis ti
 bia, in conuiuio tibia canere vultisset, præ timoribus
 turbationes. Vix se sustinere posse dixit, quum nox esset
 Interdum vero audiens, nihil commouebatur. Talia comi
 tabantur ipsum multo tempore. Damocles qui cum illo
 erat, & curare, & corpore exsoluto esse sibi videbatur: & non
 accessisset tunc ad præruptum locum, neque trans pontem,
 neque minimi scrobis altitudinem transgredi poterat, sed
 per ipsum scrobem. Hæc per tempus aliquod ipsi affuerunt.
 Phœnis. Phœnicis affectio ex oculo dextro talis quadam erat ple
 runque velut fulgur elucere putabat. Quum autem non
 diu ipsum continisset, dolor ad tempus dextrum instabat,
 & per totum caput ac collum. Caput intumescere retro
 ad verticula, & distentio, & durities circum tendens, &
 ubi caput commouere, aut dentes diducere conabatur, non
 poterat, ut qui valde distendebatur. Vomitus ubi facti fun
 sent, prædictos dolores auertebant, & leniores faciebant.
 Sed & ventris sectio proderat, & veratri potio. eduxit autem
 vni & omni generi, maxime vero præstia. Parmenisco
 etiam prius incidebant tristitia, & decedendi è vita cupiditas.
 Quandoque vero rursus læritia. Cononis serua ex
 capitis dolore incipiente, mente mota est. clamor, querelæ
 impulsi, raro quies. Circa quadragesimum diem mortua est.
 Noctem autem hiebus ante mortem multo meraco potu, supi
 nus in habitaculo quodam dormiebat. Huic serpens Arges
 appellatus in os ingressus est. & tunc quum sensisset, & loqui
 non

Nicanor.

Damocles

Phœnis.

Parmenisco

Conon.

Adolescens.

De Morbis Popularibus.

353

A non posset, dentibus stridit, & serpentem deuoravit. & do
 lore magno tenebatur. & manus præteritas adhibebat, vo
 lut qui strangularetur. & iactabat serpentem. & conuulsus
 mortuus est. Timocharis seruus, ex atrabiharius elie putr
 rus, à talibus actor viris, similiter mortuus est circa eadem
 dies. Nicolai filius circa solstitium hybernū ex potatio
 nibus horruit, ad noctem febres. postredie vomitus bilio
 sus, merus, modicus. Tertia die quum conuulsio fori adhuc
 plena esset, sudor totius corporis cessauit. Diopithes so
 rori in semetertiana, circa accessionem etiam cor grauius
 & dens, & concomitabatur etiam is dolor tota die. & huius
 modi cordis dolor etiam aliis similibet aderat. Verumtamen
 sub pleiadum occasum, viris talia rariora fiebant. Epichar mi
 xori antequam pareret, dysenteria erat. dolor vehemens,
 secessus recte menta, subruenta, mucosa. Vbi peperisset,
 statim sanata est. Polemarchi xori in morbo articulari,
 coxæ dolor quidam vehemens. causa erat quod menses non
 prodierunt. Vox interceptiebatur, per totam noctem usque ad
 meridiem. Audiebat autem & sapiebat, & per manum si
 gnificabat, quod circa coxam esset dolor. Epicharmo
 circa pleiadum occasum, & dolor humeri, & grauitas in bra
 chium, anxietas. vomitus multa. aquæ potus. Euphrano
 ris filio pustula velut culicum morsus, verum modico tem
 pore. postredie febricitauit. Sicciates multe post Favoni
 um factæ sunt, usque ad æquinoctium autumnale. Sub ca
 nem æstus magni. calidi venti. Febres sudorificæ. Tuber
 cula iuxta aurem multis oborta sunt. Tychon in obsidione
 ne circa Datum, à catapultâ percussus in pectus: & paulo
 post risus erat circa ipsum tumultuosus. Videbatur autem
 mihi medicus eximens lignum, telonisse aliquid de spicu
 lo in septo transuerso. Et quum ipsi videretur, ad vesperam
 infusum per clysterem adhibuit, & pharmacum deorsum
 purgans dedit. Noctem primam trā fœit molestè. Statim
 vero ubi dies illuxisset, & medico, & aliis, melius haberi vi
 debatur. Erat enim quietus, prædictio facta est, quod ubi con
 uulsio fieret, breui esset moriturus. Sequenti itaque nocte
 moleste habens, in somnis, plerumque in ventrem decum
 bens, tertia exoriente die conuulsus, & tunc mortuus est.
 Billo percussus in deorsum, spiritus multis per vulnus

Timocha.

r s seruus.

Nicolaus.

Diopithes.

Epichar.

mus.

Polemarchus.

Euphra.

nor.

Tychon.

Billo.

Y s cum

eam strepitu processit sanguis erumpebat. Vbi vero medicamentum eruentis vulneribus destinatum adhibitum ac deligatum esset, sanatus est. Contigit & infelicissimo Philes filio, denudatione in fronte facta, nona die febris, deinde os huius factum est. mortuus est. Et Phanix & Euergete filio, laesactis ossibus, & febricitantibus, cutis ab osse discessit, & pus non comparuit. Aristippus in supernum ventrem violenter ac grauiter sagitta istu petitus est. ventris dolor vehemens, & breui ardebat. deorsum verò non egerabat. anxius erat. biliosa abundè colorata quum vomuisset, melius habere videbatur. paulò post rursus dolores vehementes, & venter velut in volucribus calores. sitis. & in septem diebus mortuus est. Neapolis similiter percussus, eadem passus est: acri infuso per clysterem inmisso, aluus deorsum erupit. color per corpus diffusus est, tenuis, pallidus, niger. oculi siccis, stupore rigidi, intus conuersi, intuentes in corde. Metrodori filio ex dentis dolore, maxillæ marcor, & gingiuarum carnis superexcrescentia. Moderatè suppuratus est. exciderunt dentes molares, & ipsa maxilla. Mulieri in Abderis, carcinoma obortum est circa pectus, & per mammam fluebat sanies subruentia. obstrata verò fluxione, mortua est. Plerique ex destillatione secundum dimidiam capitis partem dolebant, & humore secundum nares procedente febricitabant leniter. & in quinque diebus perfrigerabantur. Et quæ in partu concussa sunt, dolor circa pectus & latus factus est, excreta purulenta. Tabes constitit. febres per sex dies. Rursus alui profusum, quies, febris, aluus adstricta est: & circa septimam diem mortua est.

Anginosa quædam dextram manum & crurum doluit, febris tenebat debilis. strangulatio tertia die remisit, quarta conuulsi, voce destituta, stertor, dentium contritio, maxillarum rubor. Mortua est quinta aut sexta die. Signum circa manum sublium iam. Alia quoque in palato stertorosa, lingua sicca, perinnetmonica, non desipiens, mortua est. Et in Olyutho hydropticus, de repente voce destitutus, desipiens per noctem ac diem, mortuus est.

HIPPO

AHIPPOCRATIS

COI DE MORBIS POU

VLARIBVS LIBER SEX

TVS, IANO CORNARIO MEDICO PHY.

SICO INTER.

PRITS.

Vibuscunque ex abortu circaverum, & tumorbis, ad capitis grauitatem conuertitur, & iuxta sinapum maximè dolores, & quicunque alij ab vteris: his in oculo aut decem mentibus ad coxam morbus definit. Acutum habentes caput, qui quidem validam habent ceruicem, robusti sunt tum aliis, tum ossibus. Qui verò caput dolent, & aures fluentes habent: his palatum canum est, & dentes inter se non è directo respondent. Quibuscunque os de palato discessit, latus medius confidet nasus. Quibus verò inde vnde dentes prodeunt, his summus nasus sumus sit. Puerorum elucescentia simul cum pubertate, in quibusdam mutationes habent etiam alias. In thenem dolor grauis, quum implentur cibo, vomunt pituitam. Quum verò redundarint dolores, æruginosa, & melius quidem habent. Soluuntur autem quum cibus euacuat fuerit arenule, & quæ subfident, & cruentum mingunt, torpor seronis è directo, quiescere non conducit. Sed exercitia, non impleti, tuenes veratò purgare poplitem secare, vnam cunctibus purgare, attenuare, & molliore. Menfes aquosus diu permanent. Quum vero non breui prodierint, intumescunt. In Cranone antiqui dolores frigidi, recantes autem calidi, ex sanguine verò plurimi, & quæ ex coxa, frigida sunt.

Quæ ad rigores fortes progressa sunt, non valde mitigantur, nisi prope vigorem. Ante rigorem vrinarum sicciores siones, si ex bonis fuerint, & aluus egerat, & semini adfuit, fortassis autem & febris modus fortassis etiam quæ ex lassitudinibus Abscessus non valde, quibus rigores.

Crurum

Plinius hinc plurima sumpsit.

Menfes, fortassis in Cranone.

Lotiones recurrent.

Hippocratis Liber VI.

Crurum effluuationes, veluti si aut ante morbum iter se
cisset, aut statim ex morbo: eo quod fortassis ex lassitudinib.
in articulos abscessit ex quo crurum effluuationes. Tu-
bercula extra extuberantia, & acuta & salugata, & aquo-
rer maturefcentia, & non obdura, & deorsum vergentia, &
non bifida, meliora. contraria vero. mala: & quanto plus con-
traria, peiora. Ferunt autumno, & oris ventriculi dolo-
res, & hortoies, & atrabilis. Circa initia exacerbantur es
confidera & in omni morbo, quale est ad vespertam exacer-
bitur, & annus ad vespertam, & ascandes. Infantibus tussica-
li cum ventris turbatione, ac febre continua, significat pessi-
mum indicationem humefit, in totum vigesima die, etiam tunc.
Tumor articulo-
rum in inferis articulis superna, bonum si vero supra, non simi-
liter morbum solunt in i suppurata fuerint. Quae vero in
brachio suppurata, tantillo, muscella cubito praeditos, par-
uimque ac macilentum brachium habentes faciunt. Sol-
uerit autem & vlcusculorum inferni eruptio, si non totius, &
& profunda fuerint. Talia enim perniciofissima, etiam alias sunt
pneumoniae. Soluerit item sanguis fluens. Magis autem in pte-
rioribus is apparet. Lachryma in acutis male habentibus,
vltione quidem bona. Inuoluntaria vero defuerit, ma-
le. Qui us circumtenditur palpeora malam. Malas est
etiam oculus inarescens, velut spuma, & obscuratio oculorum
mala est. Et squaliditas mala, & qui intus intecus corrigitur,
& rigentes, & qui vix coeuntur, & qui intus convertuntur.
Febria dif-
terentia. & quaeunque alia omittuntur. Febres alia quidem mor-
daces sunt, manant alia lenes. Alia vero non eundem mor-
daces, verum augescentes. Alia autem acutae quidem sed quae
manu vincantur. Alia statim adurentes, alia semper debiles,
siccae. Alia saluginosa. Alia infare horrendi aspectus. Alia
ad manum humefit. Alia rubicunda valde. Alia valde pal-
lida. Alia huius, & alia id genus. Distentiones corporis,
& articulo-
rum duricia, malum, & ipse dissolutus, & contra-
ctioes articulo-
rum duricia, malum. Oculi audacia delin-
guat est, & oculorum deiectiones ac peruersiones malum.

SECTIO SECVNDA.

Dilatare, constringere, alia quidem, alia vero non. Hu-
mores alios quidem expellere, alios vero siccare, alios
autem

De Morbis Popularibus.

355

A autem indere, & alia quidem parte, alia vero non. Attenua-
re, & allicere, corpus, cutem carnes, & alia, & aliqua quidem,
aliqua vero non. Leuigare, & asperare, indurare, molli-
re, alia quidem, alia non. Excitare, torpescere, & quaeque
alia huiusmodi. Deriuare, subcedentia statim reuellere,
remittentius concedere. Alium humorem non prodeuntem
ducere, prodeuntem vero simul effundere, operari simile, ve-
lut dolor de lorum sedat. Dissimulare, si vergant solum ele-
uata, inferne soluere, & contraria per eadem, velut est caritis
purgatio, venae sectio, quando non temere detrahitur. Ab
scissus velut glandularum tumores, signum quidem sunt ea-
rum partium quae germina habent, sed & aliarum. Maxime
vero circa viscera. Malignas autem hi sunt. Spiritus paru-
dent, magni rari, parui rari, magni densi, extra magni, intus
parui, intus magni, extra parui, alias extendens, alius vrgens:
dupla intro reuocatio, velut super inspirationibus, calidus, fri-
gidus. Medela assiduam oscitationum, spiratio longa. In
non potantibus, & vix, spiratio brevis. F directio & laterum
& precordiorum intentiones, & splenis eleuationes, & e nari-
bus eruptiones, & aures directio. Nonnulli plurima etiam ad
oculos. Vtrum igitur omnia, aut quae quidem ex inferis sur-
sum & directio: quae alia sunt quae iuxta maxillas, aut circa ocu-
los, aut aures, quae vero ex superis, deorsum, non e directio. At-
que & angustia rubores, & latera dolores e directio. Aut etiam
quae intra hepar sunt ex superis distributa, velut in testes ac
varices. Consideranda sunt haec quoque, & vnde, & propter quid.
Vena temporum non conident, neque viriditas splendi-
da, si spiritus intus relinquatur, aut tussis sicca non ferina: vt
in articulos decumbat expectare oportet, e directio distentio-
num secundum lorum ventrem, & plurimum. Habent autem horum
plurimum, & facies rubicundas, & ex natura sunt modi albidio-
tis, & de naribus sanguis non erumpit, aut parum erumpit.
& si quid ex affusis intus relinquatur, paratus est abscessus.
Sitis intus relictas, & os resiccatio, & inuicanditas, & cibi
fastidium, eodem modo. Febres autem non acutae, eiusmodi
sunt, verum reuertentes. Quae relinquuntur post indicatio-
nem, recidivas facere solent. Primum itaque splenis eleua-
tiones, si non ad articulos finierint, aut sanguinis e naribus
eruptio sit, aut dextra praecordij intentio: si non penetraue-

Tumores
quid por-
tendant.
Spiritus va-
nitas.

rint vrinae. Hæc enim est interceptio vtrorunq; & recidiuz D horum merito fiant. Abscessus igitur horum facere oportet, si non fiant, eos vero qui iam sunt declinare. Eos autem excipere, si prolierint iam, & qualia oportet, & qua parte oportet. Qui vero non valde eos coadiunare. Eos vero auertere, si omnino incommodi fuerint, maxime si hi affuturi sunt: si minus, si iam incipient.

Quartanae diurnæ.

Tertiana.

Tussis sicca.

Capitis doloris medicula.

Simon.

Oculorum fluxiones.

Quartanae sanguinis e naribus emptiones egre iuuant. Febres quæ vna die intermittentes, altera superriget vna cum iudicatione, ex quinque ad septem circuitibus durant. Quæcumque tertiana naturam habent, his nox molesti ante exacerbationem: Quæ verò sequitur, tolerabilior plerumque est. Tussis sicca parum irritantes à febre adurent, non pro ratione situlose, neque linguae torrefactæ, non feritate, sed spiritu. Constat ad inde. Quum enim loquuntur, aut hiant, tunc tussiuunt: quum verò nō, minime. Hoc autem in febris ex lassitudine huius obortus maxime contingit. Nihil temere affirmandum, nihil contemnendum. Contraria paulatim facta accessione adhibenda sunt, & interquiescendum. Dolenti capitis partem posteriorem, recta vena in fronte secta profuit. Successione præcordiorum ex quolibet qualia alterant, & viscerum inflammationum qualia possunt, siue ex hepate spleni, & vice versa: & quæcumque huiusmodi. Reuellere oportet, si non quæ oportet repuat. Si verò qua oportet, his oscula aperire oportet, quæ aliter singula repunt. Late pustulæ non valde pruriginosæ sunt: Quale Simon habebat hyeme, qui vbi ad ignem inungeretur, aut calida lauaretur, opem sentiebat. Vomitus non proliant. Arbitror si quis calida fomenta adhibuisset, opem ferre potuisset. Quæcumque concoqui oportet, conclusa esse conuenit. Contraria verò siccare, & aperta esse. Oculorum fluxiones, si alijs conducere videatur, reuellere ad fauces conuenit. Et vbi eructatio conducit, & quæcumque alia huiusmodi. Transitus apertos esse oportet, veluti nares, & alia quibus opus est, & velut opus est, & qualia, & qua parte, & quando, & quantum opus est, velut sudores, & alia sanè omnia. In magnis malis facies si fuerit bona, bonum signum est. In paruis autem, contraria significans bonæ significationi, malum. Apud magnum Theatrum vbi mulier retrò heroum, morbo regio superveniēte permāsit ipsi.

Apud

A Apud Temenæ neptim ille nigricantis erat coloris. In Temenæ. Perimtho genituræ similis vrina talis, quæ esset iudicatoria, etiam pectinis affectionum. Nam huiusmodi vrina talia fiant: quoniam neque flatu multo, neque stercore multo egresso evacuabantur. Non enim profectio magnum erat præcordium. Brasicam septima die quis comedit, quum adhuc difficulter spiraret, postquam pectus emollitus est, recte spirans factus est: alius ipsi expulit. De sanguine seroso, quoniam in pauidis talis, aut in his qui vigilat: & siue malus, siue bonus. Quibus splen deorsum vergit, pedes & manus, & genua calida sunt: nasus & aures semper frigida. Num propter hoc quod tenuis sanguis? Num & natura talem habent? Sanguis serosus in quibus sit. Lienosorum signa.

B Suppurationibus umbilicus terminus, quibus suppurationes ventres turbantur. Splen durus non superne, inferne, rotundus, latus, crassus longus, tenuis levis. Minus capitis grauedine laborantibus. Circa ægotantem administratio, & de morbo interrogatio: quæ narrat qualia, quomodo accipiendi sermones: quæ ad ægotantem, quæ ad præsentem, quæ ad externos. Quod in calidior, solidior, in dextris: & nigri propterea, & venæ extrinsecus, & multo biliosiores. Concretum est, compactum est citius: vbi motum est, definit, & tardius augetur, & ad amplius tempus. Quod solidum factum est, & biliosius, & sanguinolentius est: Hic calidior est locus animali.

SECTIO TERTIA.

C Vis raritas, ventris densitas: cutis contractio, carniū incrementum: ventris torpor, vniuersorum confusio: vaforum immundicia, cerebri consumptio. Quapropter & caliditas, instrumentorum attitio. Detractio curibus, lactis, quære, multis celeribus deambulationibus, carne ouilla, maza cocta plerumque, raris modicus. Detractionis signum, eandem horam diei seruare, de repente enim trahitur. Remittito labores, aut desinet. Similiter enim totum concidit. Quum verò iam cōciderint carnes similes affatas exhibet. Quum autem implentur, signum est, quod corpus rursus bonum sit. In exercitationibus signum, sudor fluens guttatim, qui exit velut ex canalibus: aut collapsio ex elevatione. Mulier quam primū curavi in Cranone, splen ipsi magis gous natura, febris ardens, rubicunda, spiritus, decima sudor nosa. Mulier lic pler

Damago
rz & Arc
filao quid
an Vener
pau lunt
Fingus ve
licious
quid fa-
ciat

[illegible]

Rigores non sunt mali. Rigores incipiunt muneribus quibus
unde incipiant. Rigores autem sunt muneribus quibus
post morte corporis parte magis quam antea. Horrentes
enim magis exterioribus quam interioribus corporis partibus,
velut cutibus, femoribus. Sed & cutis rarior indicat autem
plures. A quibus autem aliis rigent, fortassis viceribus. Incipiunt
autem a variis. Summa, ex naturitate, & causa, & plurimis
rationibus, sicut puerum in cognationem venientibus colligitur
etiam ad hunc entem in similia inter se, & ac non similia
sint inter se quod ex dicitur in similibus similiter fiat una
Sic facit facit via Sic etiam eorum quas recte se habent pro
bates, non recte se habentium redargitur. Sanguinis extra-
tus eruptio aut suppalidis nigricatibus, aut rubicunde pal-
lentibus, aut suppalidius. Iarum demittente in crassificatione
oportet licco. Aliis vero minus crassificatione opus est. Si
autem opus est albo velut galla, alumen. Postquam ve-
nerit utinque erunt, aut laeuere sanguis ipse natus erunt.

De Morbis Popularibus.

357

De morbis Popularibus.

Apit. In accessibus alij quidem strepitum edunt, velut Arce Arceflau.
filus. Alij verò accessuri, horridi sunt ac rugosi. Alij post.
quam accesserint, ventre insistant, velut Damnagoras. Mu- Damna-
tationes cauenda. Cibus modicus, non delassari, non sitire. ras.
Omnis attenuatio laxat cutem, deinde circumdenditur. Re-
nutritio vice versa. Cutis confidens corrugatio, renutritæ
extensio. Rugosum, leue, vtriusq; signum, atemq; subbiliofum
& subrubrum: sic etiam detrahas esse mammas, graciles au-
tem sursum tractas esse & circumtenfas, etiam hi quis non
propterea putauerit id fieri, sed in carnosiss. Clauicula con-
spicitur, venæ pellucidæ. Herodicus febricitantes interficie- Herodicus.
bat circuitibus, luctis, multis fomentis, mala est febriculosi-
tas, inimica fami, luctus, circuitibus, curtibz, fræzoni: labo-
rem labore. Iptis venarum rubor, liuor, pallor, laterum do-
lores molles. Non sitire faciunt continere os, tacere, ven-
tum cum potu frigidum inducere. Occasiones vnde a grota-
re ceperint, considerare oportet, siue capitis fuerit dolor, si-
ue auris, siue lateris. Signum sunt dætes, & in quibusdam in-
guinum tumores. Vlcera sentia ac tubercula iudicantia fe-
bres. Quibus hæc non sunt, iudicatio sublata est: Quibus in-
tus relinquuntur, certissima, recidiunt, ac celerrima. Sputa Hemor-
rhoidas delirium significant, velut in Pleno. Qui Hamor-
rhoidas habent, neque pleuritide, neque peripneumonia, ne- rhoidas pa-
que phlegmæna, neque furunculis, neque tuberculis terebin- tictes qui-
thi figuram habentibus corripuntur, fortassis autem neq- bus tui.
ue lepris, fortassis neque virginitibus. Multi tamen intem-
pestiue curati, talibus non tarde correpti sunt, & sic pernicio-
se fuerunt: & quicunq; alij abscessus, velut fistulæ, aliorum
medela sunt. Decubitus humorum ad aliquem locum, in
quibus factos affectus liberat, in his prius ipse factus, illos
impedit. Alterius loci morbos loca excipientia, aut ob do-
lorem, aut ob grauitatem, aut propter aliud quiddam libe-
rant, aut quòd alijs sunt communicationes. Propter incli-
nationem non amplius sanguis prodit, sed iuxta visceris co-
gnationem talia spuent. Conuenit quibusdam sanguinem
derrahere, tempestiue in talibus. In alijs autem velut in his,
non conuenit. Impedimentum in spuuentibus cruenta, tem-
pus anni, pleuritis, bilis.

Herodicus.

Hammor-
hoidas pa
uetera qui-
ous tui.

Hippocratis Liber VI
SECTIO QUARTA.

D

Archige-
nes.

Agas.

Caput tu-
mor.

Quæ medi-
cus erga læ-
guentes a-
bat.

Legumina
in Aeno.

Tubercula circa aurem quibus circa iudicationem ex-
orta non suppurata fuerint, his disparentibus recidua
fit, pro ratione reciduarum. Recidua vero fiente, rursus in-
tumescunt, & permanent, velut febrium recidua in simili
circuitu: his spes est ad articulos abscedere. Vrina crassa, al-
ba, qualis Archigenis familia erat, in lassitudinis febribus
quarta die aliquando potest, & liberat ab abscessu. Si verò
ultra hoc, etiam sanguis è naribus largè eruperit, etià valde.
Cui intestinum in dextra parte dolebat, & articulari morbo
corruptus esset, quietior. Postquam autè hic curatus fuit,
magis dolebat. Agas filia quum esset puella, densum spiri-
tum habebat. Mulier autem facta, à partu nò diu dolore cor-
repta leuiter, magnum onus sustulit, & statim quidem in pe-
ctore aliquid crepuisse visum fuit. Postera die & anhelatio-
nem habebat, & coxam dexteram dolebat: & cum hæc dole-
ret, tunc etiam anhelatio habebat: coxæ verò dolore cessan-
te, etiam anhelatio cessabat. Spuebat spumosa, ab initio verò
florida: Vbi verò confidisset sputum, vomitu bilioso tenui si-
mile erat. Dolores maxime erant quum manu laboraret.
Hanc ab allio arcere visum fuit, porroque ac ouicula, & bo-
ue. In rebus autem agendis à clamore, & excædescencia. Cui
in capite tumor depascendo proserpebat, ei primum alu-
men vsum profuit. Habuit alium abscessum, fortè quòd os
abscessurum esset, Abscessit sexagesima die supra aurem, sur-
sum ad verticem vulnus erat. Intestina crassa habet, qualia
sunt canis, verum maiora. Dependunt autem ex medianis
membris, Mesocolis hac parte appellatis. Hæc verò ex ner-
uis, de spina sub ventrem. Aegrotantibus gratificationes, ve-
lut est parè præparare potus ac cibos, & ea quæ videri molli-
ter ea quæ contingit. Alia gratificationes, quæ non magno-
pere ledunt, aut facillè reparari possunt, velut frigida, vbi hæc
opus est. Alia gratificationes sunt, introitus, sermones, ha-
bitus, vestitus ægrotanti, tonsura, ungues, odores. Aqua de-
cocta partim vt æterem admittat, partim vt vas non plenum
sit, & operculum habeat. Quòd ex sanguinis eruptioni-
bus, aqua inter cutem corripuntur. Si qualia oportet pur-
gari, purgantur, facillè ferunt. In Aeno legumina comeden-
tes assidua, foramina, mares citrum impotentes facti sunt, &
perman-

De Morbis Popularibus.

358

Apermanferunt. Sed & etiam comedentes, genuum dolores
habebant. Palam vigilans calidior externis partibus, frigi-
dior autem internis. Dormiens vice versa. Calida natura
frigeditas, potus, aqua, quiescere, somnus, in frigore, cõfecto.
somnia sedentium, erectorum nistatio. Debiles vicius, tri-
gidi: robusti verò calidi. Aquarum arte nò præparatarum,
quæ quidem ab æthere excreta est, aut cum tonitruo, æstua:
procellosa verò mala. Aqua vorax, vigilia vorax. Perea-
lidam naturam calido tẽpore, in frigore cubile crasse facit:
in calido attenuat. Exercitatio sanitatis est vesci citra sa-
turitatem, non refugere laborem. Inter vigilandum siti-
leum somnus medela est. Siti verò ex somno, vigilia in qui-
busdam. Quibus plurimus calor est, maxima voce prædri
sunt. Nam & plurimus est frigidus aer. Ex duobus autè ma-
gis magna etiam quæ generantur existunt. Ventriculo
calidi, carne frigidi & tenues, hi eminentes venas habent, &
iracundiores sunt. Terra siccitatisbus squalida, volucrum
genus abundat. Hircine incipiens, vter testis extra appa-
ruerit, siquidem dexter, masculi: si verò sinister, femellam
proterit. Oculi prout validi fuerint, ita etiam corpus: Sed
& color in peius aut melius vergit. Iustum est autem, prout
se habuerit alimentum, ita & quod forinsecus est sequi. Si
gna lethalia, per cutem, nares, calidus vapor: vbi prius nares
frigidum spiritum emisserunt. Signa verò vitalia, contraria
sunt. Labores cibos præcedant.

Qualitas
borum &
aquarum.

Sanitas,
Socrus.

Volucrum
abundantia

Oculi.

Motis &
vita signa.

SECTIO QUINTA.

Morborum naturæ medici. Inuenit natura ipsa sibi-
ipsum aggressiones, non ex præmeditato, partim velut
& nistare, partim verò & ea quæ lingua subministrat, &
quæcunque alia huiusmodi, non edocta natura, & nullo
magistro vsa, ea quibus opus est facit. Lachrymæ, na-
rium humiditas, sternutationes, auris sordes, oris saliuæ
eductio, spiritus introitus, exitus, oscitatio, tussis, singul-
tus, non eiusdem omnino modi. Vrinæ secessus, & fla-
tus, & huius alterius, alimentis, & transpirationis, & ea quæ
ferminis solis adsunt, & in reliquo corpore sudores pruri-
tus, corporis distentiones cum oscitatione, & quæcunque
huiusmodi. Hominis anima semper producitur vsque
ad mortem. Si verò efferbuerit, vna cum morbo etiam ani-
ma

Z 2

Hippocratis Liber V I.

ma corpus depascatur. Morbi conuerti, in fenestra, & D per concoctionem, & per solutionem, & per rarefactionem delinunt. Sanatio contra sententiam non consentire affectioni. Frigidum & auiliatur, & occidit, quæcunque ex cali lo sunt. Excandescencia retrahit cor & pulmonem in seipsa: & ad caput calida ac humidum. Letitia vero relaxat cor. Labor articulis & carnibus: cibus, somnus, visceribus. Animæ deambulatio est cura hominibus. In vulneribus sanguis concurrit, opitulandum igitur ut vacuum

Dolor au-
vis qui leue-
tur.
Lingua no-
ta vana.

Sordes au-
vis quid
portendat.
Cubaria
qualia.
Destillatio
nis reme-
dium.
Coitus qui
bus profic.
Veratrum pur-
gans.

Sanguis
per somnu
sacro fugit.
Cibi frigi-
ditas.
Cucumis
agrestis.

expleatur. Si auris doleat, lana digito obuoluta oleum ca-
lidum instillato. Deinde lanam intus in volam manns po-
sitam, sub aurem subdito, ut aliquid ipsi exiille videatur.
postea in ignem immittito. Dolor. Lingua vrinam signi-
ficat. Lingua virides cum palore biliosa. Biliosum autem a
pingui: Rubicunda vero à sanguine. Nigræ ab atra bi-
le. Sicca à fuliginoso ardore, & vterina parte. Albæ ve-
rò à pituita. Vrina concolor cibo, & potui, & qualis in-
tus est humidi colloquatio. Lingua concolor attingenti-
bus ipsam humoribus: quapropter per hanc humores co-
gnoscimus. Si salæ carnes gustanti, redundantia signum.

Si mammarum papillæ, & rubor pallidus fuerit, mor-
bosum vteri vas est. Hominibus sordes in auribus, dul-
cis quidem lethalis, amara verò non. Terram mutare
commodum est in longis morbis. Debiliores cibi breuem
vitam habent. In fluxionibus ad coxam, venas retro au-
res secato. Coitus morbis ex pituita commodus. Calido
ventriculo præditos, fortes potus ac cibi perturbant. Atre
bilis velut similis est hæmorrhoids. Augescentes morbos
coitus. Frigiditas ea quæ in ventre sunt indurat. Coi-
tus ea quæ in ventre sunt indurat. Eum qui veratrum bi-
bit, si citius purgare volueris, lauare oportet aut comede-
re. Sanguis in somno intro magis fugit. Rigor à supe-
riore ventre, febris ab inferiore magis. Attractio, pul-
mo, siccus ardor: Superuacuatum siccatur & somnus multus.
Frigidissimus cibus, lentes, milium, cucurbitæ. Vlcera ex-
oriuntur si quis dum impurgatus est laborauerit. Mulier,
capra, elaterium aut cucumerem syluestrem comedentes,
pueris purgatio. Calido corpori, id quod comedit, intrinse-
cus frigiditas est, forinsecus autè dolor à sole, igne, vestitu, in
tempe

De Morbis Popularibus.

359

A tempore æstiuo. Contrario verò contrario modo. Cibi
partim celeriter superantur, partim tardè.

Ciberum
vancus.

SECTIO SEXTA.

Carnes attractices, & ex ventre, & extrinsecus. Indica-
tio est sensus ipse, quod expirabile ac inspirabile est to-
tum corpus. Calidissima venula sanguinis multitudine,
id quod fuliginosum est, exierit, & statim secernit. Et qui-
bus quidem pingue, bilis flaua: quibus autem sanguis, atra.
Mentis, memoria, olfactus, aliorum etiam famis instru-
mentorum exercitatio. Labores, cibi, potus, somnus, res ve-
neræ, omnia mediocria. Frigidior in frigido tempore ac
B regione calidior erit. In doloribus proximum ventrem
purgato, sanguis autem ventrem secato. Vstio, sectio, ca-
lesfactio, perfrigeratio, sternutationes, plantarum succi, in qui-
bus vim habent, & cyceonis mixtura. Maleficorum autem
lac, allium, vinum seruesactum, acetum, sal. Homo ex las-
titudinibus ex innere, imbecillius, grauatus, expuit. Tussi-
uit enim ex vertice sebris acuta, ad manum submordēs. Se-
cunda die capitis grauitas, lingua combusta fuit, naris vngu-
bus constalpta sanguinem non effudit. Sinister splen ma-
gnus & durus dolebat. A quartana correpti, à magno mor-
bo non corripiuntur, si verò corripantur prius, & succedat quartana à
quartana, liberantur. Pro qualibus qui morbi. Bilis fit, quibus im-
munes præ-
velut de vulneribus dixi, quod sunt biliosa. Caliditas ac-
monia signum est. Turbationes, transitus. Nā mente mo-
tis dolores laterum definunt: quibusdā febris, quibusdā non.
Sed cum sudoribus, quibusdā autem cum turbatione, qui-
busdā verò cutis arida & circumtensa ac falsuginosa.

Torpefactiones quales ex qualibus, & quales illi cui coxa.
Per aures, ex auribus, plerumque tertio die moriuntur. Dolor au-
vis quibus cures circumtenduntur arida ac dura, sine sudore: num ma-
gnus tercio
quibus laxæ sunt ac raræ, cum sudore moriuntur. In recidi-
uis mutationes profunt. His transmutare oportet ad ea quæ
conueniunt, antea quàm male afficiantur, velut Chetioni. Locorū mu-
Que irritantur ex qualibus, stridule faciunt asperitates ter-
minum præferibunt. Quibus quidè id quod sanum est, re-
linquitur, causa deorsum submissa, eos aut purgato, aut deli-
gato, aut ciucito, aut ressecato, aut exurito. Quibus verò nō,
Z 3 non.

Hippocratis Liber V I

non. Quibus sanguis multus fuit ex naribus, qui quidem **D**
 Sanguis de decoloris inero modo sunt, his parum prodest. Quibus ve
 naribus flu rò colores rubicundi, nō similiter. Et quibus capita sunt quæ
 ens quibus facile tolerant, prodest: Quibus secus, non. Quibus nares na
 profic. tura humidiores, & genitura humidior ac copiosior, hi mor
 Quales sint bosi fani sunt. Plurimis autem quibus ex morbo, vice
 qui nares versa. Sputa rotunda, mentem emouent, veluti illi in Plin
 humedasha bent.
 Rotunda quanto die. Vrina multam subidentiam habens, à men
 spura. tis emotione liberat, qualis erat Dexippi. Post pilorum
 Dexippus. defluuium, quartana febris non vltra annum. Aurium eru
 tionem. Quibus in dentium dolore, de supercilio tenuia
 Piper den descendunt, his à pipere probè affricto postmodum crassiora
 tes iuuat, descendunt, si etiam alia non obtinuerint. Nam Hegetip
 po soporiferum inditum non obtinuit, sed magis & vio
 lentius insuper prouocauit. Ofsium naturam ex capite
 colligere oportet, deinde neruorum, & venarum, & car
 Nature of nium, & aliorum humorum, & supernorum ac inferno
 rorum, & carum ventriculorum, & meatu, & morum, & eorum quæ
 rorum qui per annum sunt. tempore quodam anni præcociore, velut
 cognosca- pustula & huiuscemodi. Simile enim est his quæ quotidie
 tur. citius aut ferius accipiuntur. Similiter & biliosum, & san
 Lycinus. guineum corpus atrabiliatum sit, si non habet euacuatio
 nes. Lycino postremum splen magnus dolorosus, in quar
 ta aut quinta.

SECTIO SEPTIMA.

Tussis. **T**ussis coeperunt circa solstitia hyberna, decima quinta
 aut vigeſima die ex frequenti australium & aquilonar
 rium ac uisioforum transmutatione. Ex his aliæ breuiores,
 alæ diuturniores fiebant, & post has multæ peripneumonice
 affectiones. Ante æquinoctium rursus plerisque reuer
 tebatur, quadragesima ut plurimum ab initio die: & aliqui
 bus sanè valde breues ac iudicatu faciles erant, aliquibus au
 tem fauces inflammatae sunt, quibusdam Angina oborta,
 quibusdam leues syderationes, aliis Nyctalopes, atq; hi ma
 gis pueris. Verum peripneumonice affectiones valde breues
 erant. Faucium verò inflammationes post tussim, aut omnino
 parum

Anginosi
 Lukiosi.
 Syderati.

De Morbis Popularibus.

360

A parum pro tussi fiebant, atque hæc breues, magis autem Ny
 ctalopes. Anginae vero & leues syderationes, aut duræ &
 sicca, aut parua & raro matura educentes: quibusdam ve
 rō etiam valde. Qui igitur aut vocibus amplius se fatiga
 runt, aut rigerunt, in anginas magis deficiunt. Qui verò terorū quī
 manibus laborarunt, manibus tantum syderati ac resoluti
 sunt. Qui verò equitauerunt, aut amplius iter fecerunt, aut
 alios labores erroribus perfecerunt, his ad lumbos aut crura
 impotentie resolutoriae obortæ sunt, & ad femora ac tibias
 lassitudo ac dolor. Durissimæ autem & violentissimæ tusses
 erant quæ ad leuem syderationem ac resolutionem perduce
 bant. Verum omnia hæc in recidiuis fiebant. In principiis
 vero non ita valde. Plerisque autem horum tusses in medio
 remiserunt, sed perfecte nō defecerunt, verum cum recidiua
 affuerunt. Quibus voces frangebantur ad tussim, horum
 plurimi ne febricitarunt quidem. Quidam verò parum. Sed
 neque peripneumonice affectiones vllæ horum fiebant, neque
 leues syderationes, neque vllus alius morbus de se significa
 tionem præbuit, sed in sola voce iudicabantur. At verò
 Nyctalopice affectiones firmabantur, ut quæ etiam ex aliis
 causis fiebant. Fiebant autem pueris maximè. Oculorum
 autem nigrae partes aliquantum variegabantur, quæ pupil
 las paruas habebant. In summa oculus niger ut plurimum
 erat. Et magnos magis quàm paruos oculos habebat, & plu
 rimi rectos capillos ac nigros. Cæterum mulieres nō simi
 liter à tussi afflictae sunt. Verum pauca febricitarunt, & ex
 his valde pauca ad peripneumonice affectionem deuene
 runt, atq; hæc seniores, & omnes superfluitas enaserunt. Cau
 sabat autem hoc fieri, eo quod non similiter velut viri pro
 dirēt & quod nequaquam similiter ut viri morbis corripun
 tur. At Angina liberis duobus oboriebantur atq; hæc man
 suetissimæ moris erant abundantius autem simulas corri
 piebant, quibus & violentissimæ fiebant, ipsæque celerime
 perimebant. Viris verò multis fiebat, qui partim euaserunt,
 partim perierunt. In summa, qui solum deglutire non po
 terant, his valde mites ac toleratu faciles erant. Qui verò
 etiam insuper obscure loquebantur, his molestiores ac diu
 turniores. Quibus verò etiam vena circa tempora & cerui
 cem attollebantur, his aliquantum malæ erant. Pessimè ve
 rō his

Vocis la
 bor & æ
 terorū quī
 ferat.

Tussis va
 rias.

Mulieres
 alter ve
 xabantur.

Anginae ve
 xand.

verò his quibus & spiritus sublimis coeleuabatur. Hi enim D
etiam incallescant. Nam sicut scriptum est, ita confortia
affectionum habebant. Et quæ quidē primū scripta sunt,
etiam sine posterioribus fiebant. Quæ verò posterius, non
sine prioribus. Celerrimè autem moriebantur, ubi febrili
rigore insuper rignissent. His ita pressis nihil memorabi-
le proderat, non ventris turbatio, non venæ sectio, neque quæ-
cunque alia tentavi. Secui etiam venam sub lingua, quod dā
& sursum purgavi. Hæc igitur omnino in aestate fiebant,
sicut etiam eruptiones omnino multæ, & potissimum in sic-
citatibus lippitudines dolorosæ populariter grassabantur.

Sanguinis venarū suppressiones faciunt animi deliquium.
figura alterata, interceptio, linamētum intortum, appositio, E
deligatio. Inguinum glandularūque tumores plurimi
fiebant, eo quod hepatis affecta esset. Erat autem & ab
arteria male affecta malum signum, veluti Posidoniz.

Posidoniz. Quibus sanguis erumpebat, morientes fronte non exuda-
runt, sed velut contracti præ siccitate erant. Et anhelosi, ac
cum sudoribus pereuntes, male habebant. Ventrium abun-
dantiæ turbationē ferunt, velut Posidoniz: & quæ animal-
cula in aluo inducunt. In attenuatione circumtentio ante
obitum, & umbilicus oblongus ipsi protractus est: & gingi-
varum dentes ambientium exulcerationes. Multa de vno-
quoque rectè præcipi possunt, quæ partim eadem possunt,
partim non: velut est talia diffundi, exolui, & educi, & indu-
rari, & maturari, & ubi mutatione opus est, de lecto propel-
lere timidos, & torpentes excitare ad ea quæ relinquunt.

Hydropicos citius secare oportet, tabescentes statim vre-
re, caput secare, & huiusmodi. Hydropicorum pectinem
ne contingito, neque internas partes. Simile est enim mul-
tis genibus. Affectiones circa cor siue ventriculo osculantur.

Xenarchus Xenarcho, & calidum acervatim expirare, & vlcus per eva-
cuationem ab initio fouere. Vox qualis est irascentibus, si
talis fuerit non irato, ex natura fuerit, & oculi tales fuerint
ex natura turbulenti, quales sunt ubi irascuntur hi qui tales
non sunt. Et alia iuxta morborum rationem, velut verbi

Tabes. Morbus tabidam speciem inducit, si talis ex natura
Tussis sic. æger fuerit, ex tali morbo superstes euadet, & alia eodē mo-
do. Tussis laboriosæ contingunt locos læsos, & maximè
articulos.

A articulos. Sed & in febribus lassitudinem inducentibus, tuf-
ses sicæ ad articulos decumbunt cum febre, si intus relin-
quantur. Spiritus tabescentibus obscuro mali, & non pa-
rentibus, & quicunque alij tales ab eadem constitutione.

Tabescentibus autumnus malus. Malum item ver, quum
fici folia cornicis pedibus similia fuerint. In Perintho ve- **Perinthos.**
re plurimi ægrotarunt. Simul causa fuit tussis per hyemem
populariter vagata, & aliis quicunque diuturni sunt morbi.
Nam & in ambiguis confirmati sunt. Quibusdam verò diu-
tium non sunt oborti, velut his qui dolores rheneales habent.
Sed & aliis, velut homo ille ad quem Cyniscus me adduxit.

Cyniscus. Dolorum in lateribus, & pectore, & aliis partibus, tem-
pora an multum differant considerandum est. Nam quum
melius habuerint, rursus deterius habebunt, non delinquen-
tes. In longis dysenteris cibi fastidia mala, tum alias, tum
si insuper febrierint. Vlcers circumglabra maligna sunt.

Lumbos dolenti recursus ad latus, & pustula quæ seps vo-
cantur. Rhenum affectiones non vidi sanatas supra quin-
quagesimum annum. Quæ in somnis exacerbantur, & qui-
bus extremæ partes perfrigerantur, & mens turbatur, & alia
quæ circa somnum fiunt eiusmodi: & quibus contraria.

Quibus nihil intra constitutum tempus accidit, singulis
partes vitales fiunt. Apparentia in quibus mensibus fiunt.

Labores in circuitibus, quicquid in septuaginta mouetur,
in triplicitate perficitur, & quicquid in nonaginta mouetur,
in triplicitate perficitur. Post menses, dextera & sinistra
hiant. Humiditas per prodeuntia, diata sicca opus habet.

Quod citius discretum ac motum est, rursus augetur tar-
dius, & ad longius tempus. Labores tertio, quinto, septi-
mo, nono mense, & secundo ac quarto.

Hæc ex parua tabula consideranda sunt.

Victus ratio sit repletionem, vacuationem, ciborum, potuum.
Mutationes horum qualia ex quilibet, prout se habent.

Odores delectantes, offendentes, impletes, placantes.
Mutationes ex quilibet, prout se habent. Illabentes in-
gressos aut egressos spiritus, aut etiam corpora. Sermo-
nes qui audiuntur, alij meliores, alij offendentes. Et à lin-
gua ex quilibet qualia alliciuntur. Spiritus tanta calidi-
tas,

tas, frigiditas, crassities, tenuitas, siccitas, humiditas, plenus, D
imminutus & copiosior, à quibus mutationes, quales ex qua-
libus, prout se habent. Continentia, aut contenta, aut in-
tus permeantia corpora. Sermonibus, silentio, dicere quæ
vult, sermonibus quibus dicere, an magni aut multi, veri aut
conficti. Prodeuntia & egressa nosse oportet. vnde cepe-
runt: aut vbi desuerunt, aut quantum diuisa sunt, itémque
colores, in quibus aut caliditatem, aut falsuginem, aut dulce-
dinem, aut tenuitatem, aut crassitiem, æqualiter aut inæqua-
liter, corpus, tempus: Mutationes quales ex quilibus habent.

Incepit eruptionem, non obtinuit. Lachrymæ volen-
ti, nolenti, multæ, paucæ, calidæ, frigidæ, crassities, sapor.

Sputum an per se excreet, aut cuspando reiciat. itémque E
vomitus. Solis calor, frigus, humectatio, siccitas: Mutatio
per qualia, ex quilibus, ad qualia se habet. Labores, ocia,
somnia, vigilia. Quæ in somno sunt, insomnia, cubilia, &
in quibus, & ex quibus. Mentis intelligentia ipsa per se
ipsam, citra instrumenta ac negotia, tristatur, lætatur, timet,
confidit, sperat, velut Hippothoi domestica famula mentis
sux per se ipsam gnara erat: & quæ in morbo acciderat scie-
bat. Aetatem ab ætate discernere oportet, & an prius aut

Hippo-
chous.
Quæ obser-
uanda.

posteriorius quàm cõuenit, quid fiat veluti si resolutus est hye-
me, & senii ætate, aut infanti, & ætate aut prius, aut posteriorius
quàm conuenit. Dentium emissiones, pilorum productio-
nes, genitura magis & minus, pilorum augmentum, crassi-
tudo, robur, imminutio, quod cognatum est, & quod per se
ipsum, quanto magis & minus. Anni tempus, in quo & ci-
tius aut serius. Tempus in quo factum est, pluuiosum aut
siccum, frigidum aut calidum, sine ventis aut cum ventis, &
quolibus ventis. Temporis in principio, aut medio, aut fine,
aut semper, præterito aut præsentē. Morbi tempus & ho-
ra, accidentia, circuitus, & ex circuitibus maiores, & per am-
plius tempus incrementa, & totius morbi incrementum, re-
missio, vigor, & magis & minus perficiens, & quādo, & qua-
liter, & in quali hora ac ætate. Populariter grassantium
morborum modi, & si quis ex incipientibus inceperit sine
vomitu, veluti aut vbi hiserunt quid cõtinentes, aut parum
purgati. Febriculosi fortassis valde candidi, quorum etiam
labia, qualis modus, tempora. Corpus, actio, in considera-
tionem

tionem ducatur. Visus, auditus, nasus, tactus, lingua, cogi-
tatio consideretur. Tumores in supernis palpebris relictii,
dum alia circumcirca gracilescunt, reciduas faciunt. In ex-
tremis verò subrubicundi, duri, & valde viscosi, & insur-
gentes ac inhaerentes in his sunt, velut Pharsalio Polyme-
di. Erumpentes tumores aut liuores, in lippitudinibus aut
viceribus: Sed & quæ desuntur ex tuberculis ac suppura-
tionibus, quia signa sunt. Circa mensē tormina circa
umbilicum, & dolores, quādoque à porro: Sed & ab alio his
postea. Sacri ignes quibusdam à collo, & circa has partes,
in facie iudicabuntur: Nigri etiam quibus à collo, mali
erant: & si pustula essent, mala erant: & quibus alius turba-
ta esset. Adamantus atrabiliarius à pēplus pluribus vo-
mit aliquando nigra, quādoque à cepis. Febres in qui-

Polyme-
des.

Adaman-
tus.

Quæ ob-
seruatione
dicorū de-
beat esse.

bus vicerantur labia, fortassis intermittentes: & tertianis
perfrigerationes. At amburētes statim ad manum soluun-
tur semper. Quale inest in articulari considerandum, an
non suppurantur. Confectio autem, ex quilibus tam
degimus, victus modis, tegumentis, laboribus, somnis, re-
bus veneris, mentis affectionibus. Quomodo morbos fe-
rant, a quibus quæ figuræ, ad quos locos conuersi sunt,
quando ceperunt, affuerunt, desuerunt. In quibus in-
temperans horrendas. Contrariæ in morbo victus ratio-
nes, qui facile, qui ægrè toleratur. Victus rationes quan-
tum fieri potest cognoscendæ. Nam non posse, multarum
calamitatum res est. Bonis autem medicis similitudines
pariunt errores ac difficultates. Verū contraria facit
causa & occasio. Scio quoddā difficile est ratiocinari ac co-
gnoscere vias, veluti si sit acuto capite, simus, subaridus, bi-
liofus, ægrè vomens, facile vomens, niger, iuuenis qui teme-
rè vitam degit: Hæc simul inter se consentire difficile est.

Cui fistula refringebatur, iusticia permanere impedi-
bant. Cui apex hepatis complicatus erat, eum concussis,
dererente dolor sedatus est. Satyrus in Thalo cognomen-
to Grypalopex vocabatur, hic quum annorum viginti
quinque esset, sæpe per somnum semen effudit: & interdiu
quoque frequenter ipsi prodibat. Quum autem ad an-
num trigessimum peruenisset, tabidus fiebat, & mortuus est.

Satyrus
pollutione
mortuus
est.

In Abderis palæstræ custos, qui Scheneus dicebatur, mul-
rum

palæstra tum luctatus aduersus fortiorem, & in caput lapsus, digressus. D
sustus. sus multam bibit frigidam aquam. Postea illa nocte vigilæ
obortæ sunt, angustæ, & extremarum partium frigiditates.
Postridie ingressus ad domum, & glandula aluo subdita, non
subiit, verum parum minxit, prius autem nihil minxerat: ad
noctem lauit, nihilo minus vigilæ & angustæ aderant, de-
lirauit. Tertia die frigiditas extremarum partium, excalefa-
ctus sudauit, pota autem aqua mulsa tertia die mortuus est.

Atrabiliarij, etiam comitali morbo corripitur plerumque so-
lent, & vicissim comitiales fieri solent atrabiliarij. Vterque
Melanchol. verò morbus magis sit, prout ad alteram partem inclinarit.
et comita- Si quidem enim ad corpus inclinarit, comitiales fiunt. Si ve-
læque co- ro ad animum, atrabiliarij Melancholici dicuntur. In Abderis
municant Phaethusa Pythæ vxor, priore quidem tempore fecunda
Phaethusa Pythæ vxor, priore quidem tempore fecunda
Pythæas. erat: quum autem maritus ipsius in exilium abisset, menses
multo tempore suppressi sunt, postea dolores & rubores ad
articulos oborti sunt. Hæc autem ubi contigissent, & corpus
virile factum est, & hirsuta penitus euasit, & barbam produ-
xit, & vox aspera facta est. Et quum nos omnia tentassemus,
Mensiu de festu mo- xit, & vox aspera facta est. Et quum nos omnia tentassemus,
festu mo- xit, & vox aspera facta est. Et quum nos omnia tentassemus,
nuit. xit, & vox aspera facta est. Et quum nos omnia tentassemus,

Mensiu de festu mo- xit, & vox aspera facta est. Et quum nos omnia tentassemus,
festu mo- xit, & vox aspera facta est. Et quum nos omnia tentassemus,
nuit. xit, & vox aspera facta est. Et quum nos omnia tentassemus,
Namyia in Thaso. Visum est autem omnibus medicis, in quos sanè
Gorgippus ego incidi, vnam spem esse, si menses secundum naturam
prodirent. Verum & huic prolici non potuerunt omnia no-
bis molientibus, sed paulo postea mortua est.

HIPPOCRATIS
COI DE MORBIS PO-
PVLARIBVS LIBER SEPTI-
MVS, IANO CORNA-
RIO MEDICO PHY-
SICO INTER-
PRETE.

Post

Ostentem febres fiebant sudorisi-
ca. & non perfrigerabantur penitus dus.
post sudorem, sed rursus incallesc-
bant: & leniter longæ, & indicatu
difficiles, & non valde siticulosæ, pau-
cis in septimo & nono desinebant,
aliis vndecimo, & decimoquarto,
& decimoseptimo. Polycrati fe-
bris, & sudor, qualis descriptus est, à
Polycra-
tes.

medicamento purgatio deorsum vehementer, & febris adeo
lenis facta est, ut obicura consisteret, præterquam in tempo-
ribus, & sudores ad vespertinam. circa caput, collum, pectus.
Deinde rursus etiam per totum ventrem, & rursus incal-
lescebat. At circa duodecimum & decimum quartum fe-
bris aucta est, & modicæ alui subegestiones, post purgatio-
nem vlus est forbitionibus. Circa decimum quintum do-
lores ventris iuxta splenem, & sinistram lateris mollitudi-
nem. Calidiorum appositio minus profuit quam frigidor-
um. Quum infuso per clysterem molli vlus esset, cessauit
dolor. Idem quoque Cleocydi profuit, ad dolorem simili-
ter habentem, itemque febrem. Circa decimum sextam
calores leniores esse videbantur, & egestiones bilis meracæ,
& animus audacior, spiritus autem moderatus. Quandoque
verò acuatim attractum, rursus acuatim expirabant, ve-
lut præ animi deliquio, aut velut in vmbra desidens respira-
re solet, is qui per æstum iter fecit. Decima septima itaque
die desidens in fellam, animi deliquium incidit, & multo
tempore sine voce ac sensu iacebat, & vix aquam mulsam
suscipiebat, fibras in collo distendens, vitæ faucibus rescic-
catis, ac omni virium exolutione præsentem. Vix itaque in-
tra seipsum erat, & calores leniores fiebant. Postea verò
desiit morbus vigesima secunda die. Pythodoro eodem
tempore febris continua, octauo die sudor obortus est, & rur-
sus incallescerebat. Decima rursus sudor, duodecima sorbuit
succum, & vsque ad decimam quartam obscura erat, in tem-
poribus autem comparebat, & sine siti erat, & ipse sibi ipsi sa-
nus esse videbatur. Sudores fiebant omni die. Decima-
quinta iusculum pulli sorbens vomuit bilem, & alius infra
tatur bara est, & febris exacerbata est, rursus desiit, & sudores
fiebat.

hiebat multi, & corpus totum perfrigeratum erat, exceptis
 temporibus. Pulsus non defecit. Videbatur quiescere modico
 tempore ut incalescere se putaret. Vigesimaquarta quum
 iam gustaret cibos multis diebus, & pransus esset, multa erat
 febris, & ad vesperam delirium, accedente simul etiam somno.
 Detinebat itaque iam continua & vehemens, & quando-
 que vnam, quandoque duas noctes vigilabat: reliquo verò
 tempore somnus abunde contingebat, ut operosum esset ex-
 citare, & delirium in somno, & si quando ex somno excitatus
 esset, vix ipse suipius erat. Sitis exors. Spiritus moderatus,
 talis aliquando, qualis Polycrati. Lingua non decolor. Post
 septimam recidiuæ succi exhubebantur, post decimam quar-
 tam cibus. Circa primos septem eructabat, ac remouebat:
 quandoque cum potu subbiliosum, citra anxietatem, donec
 alius deorsum soluta est. Sudores post recidivam defecerunt,
 nisi quis circa frontem esset tantillus ut vix significationem
 de se præberet, lingua ex somno si non collueretur, subalba
 pro siccitate, & ruptiones ulcerum circa ipsam, & in labio
 inferio, & circa dentes, alui egestionis pauca. Circa decimā
 quintam ut recidiva facta est, frequentiores & viscosæ. De-
 coctum malicorij sedauit ipsas. Urina quales sunt diuturnæ.
 Sub vltimum tempus dolor pectoris deglutienti potum &
 manus in pectore. Cuminum & ouum absorbenti sedatus est.
 Lingua raritas profuit. Quinquagesima à prima circa arctio-
 rum sudores breues iuxta lumbos & pectus, & corpus perfrige-
 rabatur, exceptis temporibus, valde modico tempore. Pri-
 ma & quinquagesima remisit, nec iterum apprehendit. Era-
 toclai filius circa æquinoctiū autumnale dysentericus fiebat,
 & febris tenebat. Egestionis alui erant biliosæ, tenues, mul-
 tæ, & moderate subruentæ. Dolor autem ventris vehemēs.
 Vbi serum & lac bibisset, filice candefacta immixta, dolores
 & subruentæ egestionis moderatores fiebant, sed biliosæ
 comitabantur: & si pe ad exonerandam aluum surgebat, sed
 minore dolore. Febricula verò & agrotio, & multis, omnino
 nõ adesse videbatur per omne tempus, post primos sex dies,
 adeò obscura erat. Verum iuxta tempora pulsus erat, & lingua
 præ siccitate subalba, & moderate siticulosus, & sine somno.
 Sorbitionibus autem iam utebatur & vinis. Quum iam ad
 decimum quartum diem peruenisset, tubercula circa aurem
 oborta

Eratoclaus.

Tubercula
aurium.

oborta sunt, tum alteram, tum veramque dura ac cruda: omnia
 disperserunt, moderatè autem dolorosa erant. Quum autem
 non decesserent egestionis, & semper hinc sic essent, absorben-
 ti herbam in farina, biliosæ egestionis & dolores ad tempus
 aliquod minores facti sunt: liquidas verò multas sæpe ege-
 rebat, & cibos valde auersabatur, & omni necessitate co-
 actus admittebat. Calor autem, & lingua, & uris tales sequeban-
 tur quales dicti sunt: & sudores nulli. Oblivio verò huiusmo-
 di quædam ubi interrogasset de eo quod paulo ante à iudiciis
 esset, modico interposito tempore rursus interrogabat: & rur-
 sus reperebat velut qui non dixisset: & se desiderare obliuiscen-
 tur, nisi quis ipsum commonefecisset: & ipse sibi ipsi con-
 scius erat huius affectionis, neque ignorabat. Spiritus qualis sa-
 nis. Ultra trigelimum verò usque ad quadragesimum diem, &
 dolor ventris multum augebat, & supinus decumbebat, &
 se conuertere ne tantillum quidem poterat: & quia dolor ve-
 hemens erat, aliis qui cibum exhiberent opus habebat. Alui
 egestio erat multa & discreta, tenax, & colores vinosi, qua-
 cunque tandem irgersisset, & quandoque subruenti, & cor-
 poris dolor: colliquatio extrema, & impotentia: & ne alio
 quidem subleuante surgere amplius poterat. In medio verò
 umbilici ac ossis pectoris, circa hanc sedem adhibita manu,
 talis palpitatio erat qualis neque à cursu, neque à timore circa
 cor generari possit. Bibenti lac asininum coctum, nouem
 heminarum Atticarum mensura ad duos dies, biliosa purga-
 tio vehemens oborta est, & cessauerunt dolores, & ciborum
 appetentia accessit. Postea verò bubuli lactis crudi quatuor
 heminas Atticas bibit, pro vice vna cyathos duos, in diem,
 primum sextam aquæ petré amniscens, & vini nigri austeri
 partem. Semel autem in die cibum capiebat ad vespérâ. Pa-
 ris erat ad mensurâ dimidiæ chœncis subcineritius, & pi-
 sciculus petrosus simplex, aut caruncula capræ aut ouiculæ.
 Et is lactis post primos decem dies ad quadragesimam usque sine
 aqua, cum vini nigri modica parte. Post septuagesimum iam
 à primo die à lino ad noctem, sudor exiguus obortus est.
 Utebatur autem modico potu, & post cibum potu austerio-
 re. Reserati lac in farina magis quam serum capinum cum Cestica-
 culis, quum dolor esset circa totum ventrem, & dolores cum
 multis ad egendum surfectione, ac subruentæ egestionis,
 & tum

Oblivio
huius quæ-Cestica-
culis.

Hippocratis Liber VII.

Adrianus.
Cneas.
Cydes.

& tumor circa pedes, ferè iam ad dies viginti quinque esset. D
Et Adriano eadem contulerunt. Verum Cneæ filio lac
afininum coctum. Cydis filio circa solstitium hybernū
rigor & febris, & auris dextræ dolor, & capitis dolor. Talis
autè auris dolor statim à paruo puero ipsum comitabatur,
fluidus, fistulosus, & grauis odoris. Quum autem ita se habe-
ret, plerumque doloris exors erat. Tunc autem dolor erat ve-
hemens, & capitis dolor, secunda aut tertia die bilis vomit-
tus: desidenti exonerandi ventris gratia, prodixit excremen-
tum subbiliosum viscosum, velut ex ovo subpallidum. Quar-
ta & quinta ad noctem aliquantum delirabat: & dolor capi-
tis ac auris vehemens, & febris. Sexta alui egestio à mercuri-
ali: & calor, & dolor cessasse videbatur. Septima velut sa-
nus. In temporibus autè dolor non defecit, sudor nullus ob-
ortus est. Octaua succum sorbuit, ad vespèram autè betæ suc-
cum, & in noctem somnus: & valde doloris exors: & nona læ-
tabatur ad solis occasum. Verum ad noctem capitis & auris
vehemens dolor. Contigit quoque aurem pure manare cir-
ca hoc tempus quum maximè doleret statim à principio. To-
tam verò noctem nonam, & sequentem diem, ac noctis ma-
gnam partem, neminem noscebat. Verù suspirans persevera-
bat, in die verò intra seipsum erat: & dolores cessabant, & ca-
lor moderatior erat. Quum autè sorbuisset mercurialem,
vndecima egestit per aluum pituitosa, mucosa, maleolentia,
duodecima & decimatercia moderatè habebat. Decima-
quarta initio mane facta, vsq; ad meridiem per totum corpus
sudabat cū somno & sopore multo, vt operosum esset ipsum
excitare ad vespèram experrectus est, & corpus quidem mo-
derate perfrigeratum est, in temporibus autem pulsus perse-
uerabat: decimaquinta & decimasexta succis vsus est. Deci-
ma septima venit rursus dolor eorundem ad noctem, & delir-
ium: & prius quebat. Decima octaua & decimanona ac vige-
sima infirmi modo degebat. Vociferabatur autem attollere se,
ipsum nitens, sed capiti dominari non potens, manibus pro-
tentis semper aliquid frustra venabatur. Prima & vicesima
sudor exiguus circa latus dexterum & pectus, & caput. Vige-
sima secunda sudor circa faciem plurimus erat. Voce autem
hoc tempore, si quidem valde conaretur, quæ volebat perse-
fere loquebatur. Si verò ex tempore circa conatum semper
faci

De Morbis Popularibus.

365

Afecta, & os exolutum, & maxillæ & labia semper in motu, ve-
lut qui loqui vellet, & oculorum frequens motus ac intui-
tus, & color in dextro oculo velut dictum est, subcruentus,
& palpebra superna intumuit, & iuxta maxillam rubet in fi-
ne, & venæ omnes in facie manifestæ adeoque contractæ, &
oculis non amplius micabat, sed intente intuebatur, & pal-
pebras deducebat ad supernam partem, velut fieri solet vbi
quid in oculum incidit, & quum biberet, descendens potus
in pectora & ventrem strepitus audiebatur, qualis & Char-
tadi. Spiritus leniter semper moderatus, lingua qualis est pe-
ripneumonici cum pallore albicans, ab initio & semper ca-
pitis dolor. Collum semper immobile vt vnà cum capite cir-
cumageretur opus habebat, & pars secundum spinam ex col-
lo recta ac inflexibilis. Decubitus quales dicti sunt & nō sem-
per supinus decumbebat. At prius iam fetosum album, multū
negotij ad detegendum cum spongiis exhibebat, odor eius
valde excellens, circa postremum tempus pedum contactum
non valde percipiebat. Harpalidæ sorori pręgnanti circa Harpalidæ
quartum aut quintum mensem, tumores circa pedes aquosi
fiebant, & oculorum cauar partes intumescabant, & totum
corpus in tumorem eleuatum erat, velut in picuita alba affe-
ctis, tussis sicca, restæ ceruicis spiratio, & eiusmodi anhe-
latio, & quandoque strangulationes à spiritu, vt sedens in le-
cto perseveraret, decumbere autem non poterat, sed etiam si
qua somni expectatio esset, desidebat. Sine febre erat leni-
ter, & fortis ad plurimū tempus immobilis erat, veluti cor-
ruptus, & translabebatur. Comitalatur autem anhelatio fe-
te ad duos menses. At quum fabis melle amixta, & cecog-
mate mellis vsa esset, & Aethiopicum cum aium in vino bi-
bisset, melius habuit. Postea rursus edaxit multa, matu-
ra pituita sa alba & spiratio illa cessauit, peperit autem for-
mellam. Polycratis uxori ætate circa caniculæ signis, se
denior spiritus tussis & excreatio statim ab initio, similis
purulenti. Intus circa arteriam & fauces subfistilabat stri-
dula asperitate facies boni coloris, in maxillis rabor, non a-
bunde coloratus, sed leniter floridus. Progressu verò tem-
poris & vox raucofa, & corporis colliquatio & circa lumbos
eruptiones, & albus circa postremum tempus liquidior. Se-
ptuage

Polyrates

Hippocratis Liber VII

ptuagesima die febris extrinsecus valde friguit, in tempore
bus autē quies. Spiritus verō frequentior fiebat. Verum post
hanc quietem spiritus densior, adeo ut sedens perseveraret,
donec mortua est. In arteria strepitus multus ierat, sudores
praus, anticus valde modesti, usque ad extremum tempus.
Dies accesserunt ipsi persingeratē plures quam quinque.
Post primos autem purulentum exstercare perseverabat.
Mulieri supra portas habitanti iam seniori febricula obor-
ta est: quæ quum iam desineret, colli dolor usque ad spi-
nam & lumbos, & harum partium non valde potens erat.
Maxillæ erant compactæ, & dentes in seipsos, plus quam
ut specillum admitterent, & vox balbutiens, eo quod reso-
lutum, & immobile ac debile esset corpus, prudens tamen
erat. Calefactoriis & aqua multa tepida, tertia fere die
hæc laxiunt, & postea facies & iusculus sana evasit, id quod
ad finem autumnalis temporis contigit. Apud Harpalidem
viro, crurū ac manuum impotēior circa autumnum fa-
ctus, bibit temerē medicamentum sursum ac deorsum pur-
gans, ex purgatione febris, & ad arteriam defluebat fluxus,
qui loquentem impediret, & faceret ut inter loquendum an-
helaret, simuliter ut angustis rancosis Strangulatio deglu-
tienti & alia quæ in inguina Verum tumor non erat. Febris
autem & rasis angustebat, & exstercatio liquida ac multæ
pituitæ. Progreßu temporis & dolor circa pectus ac man-
mam sinistram. Quum autem exurgeret, aut commoveretur
anhelatio multa, & fluxus à fronte & capite, & faucium affe-
cti mollior erat, dolore ad pectus descendente. Ab initio
igitur fabis melle ammixto utebatur. Postquam autem fe-
bres detinebant, magis aceto mulso calido, & mellis delin-
ctu multo. Vbi praterissent dies quatuordecim omnia de-
uerunt, & manuum ac crurum non longè postea potens ta-
ctus erat. Charadri febris ardens, vomitus bilis multus, &
infra alui egestio, vigilæ, & iuxta splenem tumor rotundus.
Tertia die manescit, strepitus circa ventrem citra dor-
lorem percento. Vbi vero alui exoneraret, sanguinis re-
centis plus quam congii mensura subit, & vbi iterum atque
iterum cohibuisset grani concretæ anxietas circa cor & os
periculi & sudor per totum ferè corpus, & febricula frige-
re videbatur, & primum prudens erat, progrediente vero
licet

De Morbis Popularibus.

366

A die, & inquietudo maior, & anxietas, & spiritus paulò den-
sior, & confidentius ac bei ignius quam pro tempore homi-
nes compellabat, ac excipiebat, & quædam autem deliqua
accedere videbantur. Quum autem exhalaret autem luc-
cos, & aquam de farina crassa in ipsa macerata, aqua celiauerit
sed spiritus ad vesperum valde multus erat, & iactatio magna,
& ad dexteram, & ad sinistram transmovens seipsum nullo tem-
pore quiescere poterat, pedes frigidi. In temporibus & capite
calor magis propinqua iam morte, & sudores multati, & in
benti strepitus audiebatur, circa pedes & venter descendenti-
bus potus. Quod vero pessimum erat vos dicitur tibi aliquid
iacta summe velle, & oculis iucente innotuit tunc, ne adu-
cohibens mortuus est. Hermoptolemi viri hysmis tem-
pore febris, & capitis dolores, & quum ibillet, ut quæ dissi-
cuntur deglutiret surrexit, & cor se tanquam dixit lingua lu-
da al initio. Occasio videbatur ex hoc, ore postea. Cui facta
esse Vigilabat & nocte & die. Post primos dies interrogata,
non adhuc solum caput, sed & tota corpus se dolere dixit.
Sitis quandoque vellemens, quandoque moderata. Quarta &
 sexta & usque ad nonam ferme delirium, & rursus ad seipsam
laqueatur semiperfecta enim sopore, & aliquando manam
ad deorsum parietem protendebat, & pulvum quendam
frigidum ad caput situm, etiam pectoribus adhaerebat, &
 strigula quandoque revolvebat, & in oculo dextro sui erup-
tum quid erat, & lachrymabatur. Urina autem erat quæ in
pueris semper pessima est. Ex alio egerebat ab initio qui-
dem sulculi, postea vero aquosa valde, & huiusmodi co-
loris. Undecima moderatius calida esse videbatur, & quan-
doque sitis exors fiebat, adeo ut nisi quis dedisset, non pene-
ret. Somni post primum tempus contingit aut moderate in-
terdiu, ad noctem vigilaret, & ad noctem magis doleret.
Nonna venter excurbatus est aquis excitementis. Similiter
etiam undecima. Sequentibus vero moderate multum ad
egrum lumbrigebat, & talis egestio erat. Erant autem in pri-
oribus diebus indignationes & exultationes, velut pueri & vo-
ciferatio, & timores, & circumspicientis, vbi sopore excita-
ta esset. Verum decima quarta operosum erat ipsam confine-
te exiliemtem ac clamitem derepente & perturbationem, velut
ca pligantē vchementi dolore ac timore, velut si quis ipsam

Hermopto-
lemon.

apprehensam modico tempore detine et Deinde rursus quietem habebat, & sopore pressa dormiens perseverabat omnino non videns, quandoque neque au liens, & totam hanc diem ad utrumque, modo ad tumultus, modo ad quietem transmutabat. Sequenti nocte per aliam subit quid cruentum velat mucosum: & rursus velut limosum: postea pruna valde ac nigra. Decima quinta repentina iactationes, & tiratores, & vociferatio lenis fiebat. Sequebatur autem effervatio, & indignatio, & exultatio, nisi ipsi cito quod vellet portectum esset, & cognoscebat quidem omnes & omnia statim iam post primos dies, & oculi suorum tunc illud sedatum est. Verum insania iuxta temporis occasionem, & vociferatio, & mutatio prae dicta sequebatur ad soporem, audiebat iniquiter aliqua valde, & si sub nullo quis loqueretur: aliqua vero clari, & eloqui oportebat. Idem semper & qualiter cum reliquo corpore calidi, usque ad extremos dies Verum decima sexta minus. Decima septima moderatius quam alius diebus habens, ad noctem horrore ipsi oborto, se contrahens magis se iactabat, & situs multa erat, reliqua similia sequebantur. Tremores autem circa manus fiebant, & aliquantum contorcebat caput, & oculorum intuitus pravi, & situs vehementer, ubi biberit rursus postulabat, & rapiebat ac large bibebat, neque anellare ipsi poterant, lingua sicca, valde rubicunda, & os totum ac labia vicerata erant ac sicca, & ambas manus ad os admoveens manducabat quum tremula esset, & si quis aliquid ad manducandum aut sorbendum obtulisset large ac firmose deglutiebat ac sorbebat, & signa circa oculos mala diebus autem tribus aut quatuor ante obitum, horrores quandoque incidabant ipsi, adeo ut contraheret corpus, & contorceretur, & anhelaret, crura distendebantur, & pedes frigidi erant. Situs similis, & mentis affectiones timiles, & fluctuationes ad egerendum aut inanes, aut paucis & tenuibus prodeuntibus, cum modica quadam tensione. Postrema tertia & vigesima, oculus magnus mane erat, & circumspexio, & quietem agebat, quandoque etiam absque contentione ac sopore. Ad vespeream vero dextri oculi motus, qualis vi lentis, aut aliquid volentis, ab externo angulo ad nasum dirigebatur, & interroganti respondebat. Vox post multa submissa, & prae vociferatione fracta ac raucofa.

Amph

A Amphiphradis filio & state lateris sinistri dolor & tussis. Amphiphrades. & alui egestionibus multarum, aquosarum, & subbiliosarum, & febris cessante videbatur circa septimam. Tussis aderat. Color subalbidus ac subpallidus. Circa duodecimam cum virore subpallidum ipsebat. Spiritus progressu morbi semper deflor, & anhelatio, & fridula asperitas circa quintam & arteriam. Sortitionem utebatur, & prius per omne tempus, circa vigesimam octavam mortuus est. Sudores quandoque fiebant foras.

Cuppo peripneumonicus, alui statim subibat. Circa quartam tussis multarum, febricula cessasse videbatur tussicula nulla, & tussis eadem. Quinta, sexta & septima detinebat febris, sudor ortus. Nona excreavit pallidum, decima subibat alui, & tussis non saepe circa duodecimam mictus habebat. Decima quarta sanis. Hermaprolem post pleiadis occasum febris accessit. Tussis non valde, lingua peripneumonica, non exsiccavit, totus frigidus est, velut videbatur, obtulerunt ipsa succum circa meridiem caleferebat. Undecima febris, & alui erupit biliosis egestionibus. Tussicula accessit. Decima quarta pallidum excreavit, & stertebat. Decima quinta quum per totum tempus prudens mansisset, mortuus est. Alius quidam in palato stertens, lingua sicca, peripneumonica, prudens mortuus est. Et Posidonius ad huc & state insante, iuxta pectus & praecordia, & latera ut utro tempore dolebat, intra febre. Multis autem annis antea suppuratus fuerat, hyeme vero quum in hortuisset, dolor augetur, & febricula tenuis, & excreatio purulenta, tussis cum fridula asperitate circa fauces, & stertens, quum prudens esset mortuus est. Balis filius quum ex monte penitus aberrasset, sexta lingua prava, subrubra, & vocem le se rat inter aberrandum, oculi colorati, narantes velut dormitantes, color reliqui corporis non valde velut in morbo regio sed subpallidum, lividum, vox prava lingua obscura, peripneumonica, non prudens. Spiritus ad manum malus, non densus, neque magnus, frigidi pedes lapidosi. Circa nonam mortuus est. Quendam apud Metronem anginosam dexteram manum ac crus doluit. Febricula tenebat debilis, suffocatio die tertia remansit. Septima cum nulla, vox interceperat. Stertor, detum collisio ac ossertio, maxillarum rubor. Hac non longe vitam protulit, quinta aut sexta mortua est. Si-

Aa 3

gnum

Bion hy- gnum circa manum sub iudam. Bion ex hydropico diu-
d opus tino cibum auerſatur ad multos dies & urina ſilici-
 ho vera ſatur. In amiſtro gena aſceſus fiebat ſuppuratus
Cæſiphon. eſt mortuus eſt. Cæſiphon hydropicus ex ſeſe ardente
 multa, & prius hydropicus ac ſpleneticus, valde repletus eſt &
 ſ rotum, & cruas, peritonæum membranâ alium ac inte-
 ſtini ambiatam. Ad ſiſtētis & ſuſſocationes ſiel ant ad
 noctem in igit, a pulmone, velut pſimonis acta eſceni-
 b u. Tria aut quatuor diebus ante diem obitus, igit ſe-
 bus circa ſemur dextrum iutus ad venâ mediam ab ingui-
 ne c. ille ſuo velut ignis fert, ſub iudam hæcens ſuſſortem ad
 noctem cordis ac omis ventriculi dolor, & non longe poſtea
 vocis interceptio ſtrangilatio cum ſtrectore, & mortuus eſt E
Prodro- Fria Olythio hydropicus, derepente voce priuatus, no-
mas ſtem & diem de ipſius mortuus eſt. Prodroſi ſilius a ſta-
 te ſibiſus, a ſtuofus, lingua ipſi ſubarida obſcura egeſtio
 illi deorſum multa. Sup eſtes euasit. Leoprophide febris
Leoprophide acat iſt ſolſtium hybernium præcordiorū & ventris do-
 lor ſiſ egeſtiones liquida, bilioſa, multa, & interdū ſopo-
 ſoſis lingua peripneumonica tuſis non iuerat. Duodeci-
 ma nigra purgata præſina egeſit. Decima quarta febricula
 ceſiſſe viſe ſat ut Poſtea ver ſorſionibus vtetur. De-
 cumiſe ſra os valde ſaltuginoſum ſiccum fiebat ad ſuſman
 veſperam horror ſcoris. Viginti prima circa meridiem
 rigor, & ſiſor febris deſiſt, verim calor adhuc ſub erat te-
 nuiſ, ad noctem tuſis ſador, & viginti ſecunda ad noctem
 ſidor, & calor remittit. Et triſtibus diebus omnibus ſiſe ſa-
 dore erat Aliiſ autem humeſta ſiſt etiam in putata poſtea
Theocles. recidiu. Qui ſuperne habitabat Theocles cognata ſub
 pleiſdas febris ac ita ſeſta viſe ſat ut cellaſſe ſanit velut fe-
 bre ſedata, ſeptima mare maxilla valde rubicunda, vtri non
 memini. In veſpera febris venit multa, & animi deliquiū,
 & vocis interceptio erat non longe vero poſtea ſudor &
Theodo- quies ceſſante morbo ſextima die. Theodor ſori in fe-
rus bre vehemēti ſanguinis eruptio taſta eſt, hve me, ubi febris
 deſiſſe circa non in non longe poſtea lateris dextri velut
 a, vero gravitas Sed & primum, & ſequentiſ die ſiſus,
 & ortus eſt dolor vehemens iuxta rectus, & ſomento ad la-
 zū dextrum adhibito, remiſerūt dolores quarta die ſiſtus
 denſior

A denſior, arteria vix reſpirans ſubſilabat, & ſupina difficul-
 ter ſe vertere poterat, ad noctem febris acutior, & delirium
 breue ſiebat. Quinta mane mitior eſſe videbatur, ſudor de
 facie diſſiſidebatur primum modicus, deinde multo tepore
 per totum corpus ac pedes. Poſtea verò videbatur ipſi febris
 remiſiſſe. Erat autē ad manum ſigidius corpus arteriarum.
 Qui vero in tempore ſiſtunt erit magis ſalubant, & ſpiri-
 tus denſior & aliis atque aliis delirabat, & omnia ad deter-
 rius lingua perpetuò alia valde, & tuſis non inerat, niſi ter-
 tia ac quinta die ad breue tempus. Siſis non erat. Sputatio
 erat Præcordium dextrū valde eleuabatur circa quinquā, ve-
 rum poſtea molliſ egeſtio tertia die a balneo ſtrectoris mo-
 dici. Quinta rursus liquidi modici. Venter autē molliſ. Vri-
 na acerbiſ cineris ſpeciem referentes, oculi velut deſaſſata
 & ſiciliter ſuſpiciebat ac circumſerebat oculos. Quinta ad
 noctem egre aſſeſta ſiſt, & delirium ſequebatur. Sexta rur-
 ſus eadē hora qua plenū ſolet eſſe ſorum, multus ſudor diſ-
 ſiſidebatur, incipiebat a fronte ad totum corpus, ad multum
 tempus prudenter reſiſtus diſponebat, ad meridiem verò val-
 de delirabat, & perfrigeratio ſimilis erat, omnia verò circa
 corpus grauiora. Ad veſperā rursus ipſius ex cubili decedit, &
 puero præter rationem minabatur, & rursus ſiebat, & ad
 quietem cōuertebatur. Circa primū ſomnum ſiſis multa, &
 ſiſina, & erecta ſedebat, & præſentibus conuiciabatur, &
 rursus cōtineat, ac in quiete erat, & videbatur reliquum no-
 ctis ſopore preſſa eſſe. Verim oculos non clauſit. Ad diē iudi-
 cabat pleraque nariſus, corpore quieſcens, & moderatē in-
 telligens. Suſor rursus eadē hora ſimiliter oculi demiſiſi, ad
 infernam palpebram magis incumbentes, rigide ac ſtupidē
 inuenientes, ubi oculorū partes pallidæ & mortuæ, & totū
 corpus illudum ac nigrum, manū plerumque ad parietē, aut
 ad ſtragulū habebat ſtreptus autem habēti magni ſiebat,
 reſpuſcat, & ſuſum aſſiſ, in abſortebat, & ſiſcos lege-
 bat, & ſiſciem ſiſuebat. Poſt ſiſorem manus velut in gla-
 ciem cōglata, ſudor inqueſcit, ſigidus, corpus ad manum
 ſigidum extenſum, vociterbat, inſiſuebat, ſiſtus mul-
 tus manus tremulæ ſiebat, ſiſtus, ut inſiſſe iam etiam
 eſſiſſe ſeptima die mortuus eſt. Sexta die in nocte ſiſtrum
 modice permiſit, quod minxerat de ſiſcus detrahebatur

viscosum, genitura simile. Vigilabat per omnes dies, post **D**
 sextam urina subruentia. Antiphanis filio hyeme, lateris
 dexteri dolor, tussis, febris, edebat, deambulabat etiam fe-
 briens. Videbatur ruptio facta esse, nona remittit, febris non
 reliquit, tussis multa, & crassa ac spumosa spuebat, latus do-
 lebat. Circa decimam quartam & rursus vigesimam febris
 de inere videbatur, & rursus corripiebant, erat autem calor ten-
 nuis, & parum quid reliquebat. Tussis quandoque deficiebat,
 quandoque abundabat, cum multa suffocatione. Tunc vero re-
 mittebat, & excretio post hos dies multa, cum strangula-
 toria tussis, & purulenta supra vas efferuentia ac spumantia
 prodibant, & in faucibus plerumque stridula asperitas subsi-
 dibat, anhelatio semper detinebat, & spiritus dentior, raro
 bene spirabat. Ultra quadragesimum diem, prope sexage-
 simum opinor, oculus sinister excacatus est, cum tumore, si-
 ne dolore: nec longe postea etiam dexter, & pupillae valde albae
 ac siccae fiebant, & mortuus est post excacationem, non pro-
 gressus ultra septem dies cum stercore ac multa deliratio-
 ne. Similia & ex similibus eodem tempore contigerunt
 etiam Thessalioni, feruentia, & spumantia, & purulenta, &
 tussis, & stridula asperitates. Polemarchi uxori hyeme au-
 gmonae tumor sub gutture, febris multa, vena secta est, cessa-
 uit strangulatio ex faucibus, febris comitabatur. Circa
 quintam genu dolor & tumor sinistri, & circa cor dixit sibi
 videri aliquid colligi, & respirabat velut respirans, hi qui si-
 b. aquam meriti fuerunt, & ex pectore substrepebat, velut qui
 concluso ore loquuntur, emgastrimythi, quasi ex ventre lo-
 quentes appellari. Tale quid contingebat. Circa octavam aut
 nonam ad noctem alius prorupit, ac liquida multa, acervata
 & graueolentia egressit, vox interceptiebatur. Mortua est.
 Aristippus in supernum ventrem violentem ac grauiter sa-
 gitte ictu petitus est, ventris dolor vehemens & breui arde-
 bat, deorsum vero nihil egerebat, anxius erat, biliosa abun-
 de colorata quum vomuisset, melius habere videbatur. Pau-
 lo post dolores rursus vehementes, & venter similiter arde-
 bat, velut in volucribus, calores & sitis, in septem diebus mor-
 tuus est. Neapolis percussus similiter, eadem passus est: acci-
 nctus per clysterem immisso, alius deorsum erupit, color per
 corpus diffusus est tenuis, pallidus, niger, oculi squallidi, stu-
 pore

A pore rigidi, intus conuersi, intente intuentes. Ex qui in he-
 par percussus est iaculo, statim color qualis est in ortuorum
 per corpus diffusus est oculi caui anxietas, mollescet. Mor-
 tuus est prius quam coactio solueretur, in qua die percussus
 est. Qui caput percussus est lapide à Macedone supra tem-
 pus dextrum, ita ut fissura saltu facta dissecio contingeret, ver-
 tiginis affectus est & cecidit. Tertia die voce destitutus erat,
 anxietas, febris non valde vehemens, passus in temporibus ve-
 lut reus caloris, nihil audiebat, neque sapiebat neque quiesce-
 bat, humiditas circa frontem, & sub nasum, usque ad men-
 tum. Quinta mortuus est. Eniates in Delo iaculo percus-
 sus est retrorsum in latus, iuxta sinistram partem, vlcus qui-
 dem sine dolore. Verum tertia die ventris dolor parvus, non
 egerebat, infuso per clysterem immisso, stercois prodibat, &
 dolor deficiebat, sedes extra ad scrotum extabat, quarta die
 etiam ad pubem, & totum ventrem, dolor vehementer irru-
 bat, quiescere non poterat, biliosa vomuit abunde colorata,
 oculi cum virore pallidi, quales in animi deliquiis. Post quin-
 tam mortuus est. Erat autem calor quidam tenuis in ipso.
 Billo percussus in dorsum, spiritus multus per vulnus cum
 strepitu prodibat, & sanguinem fundebat. Verum deligatus
 emplastro cruentis vulneribus comodo, sanus euasit. Con-
 tigit & infelicissimo Philes filio, denudatione in fronte fa-
 cta, nona die febris. Deinde liuetactum est os, mortuus est. Phani-
 as. Er Phaniar & Euergete filio, haec facis oculis, & scrotis. Euergetes.
 Cunctibus, cutis ab osse discessit, & pus subtus depascebatur.
 His dum perforarentur, ex ipso osse egressa est fames te-
 nuis, & ferofa, suopalida graueolens, lethalis. Contingit autem
 talibus etiam vomitus accedere, & ad finem conuulsionem: & ut
 clangorosam vocem edant, ac impotentes fiant, & si in dextris
 fuerit vulnus, in sinistra parte: si vero in sinistris, in dextra.
 Theodori filio nona die in sole versato, febris accessit de-
 circa die, ex denudatione iuxta os vultus momenti. In fe-
 bre vero denudatum est discessit cutis multum clangorosis
 erat. Vigesima secunda venter eleuatus est maxime circa
 praecordia, vigesima tertia mortuus est. Quibus ossa fracta
 fuerint, his septima die febris. Si vero calidus fuerit tem-
 pus, etiam citius. At si magis fracta fuerint etiam euersio. Exar-
 mo. Et Exarmodi famulus similiter dolorem habebat ad se-
 dus.

Hippocratis Liber VII

Posido-

Isagor.

Naui re-
fior.

Harpalus.

Thrinon.

Menon.

mur, non ē directo vulneris. & factus est clangorosus & colli D
erat dolor. Et Posidocreon tertia conuulsio. calor non re-
linquebat. mortuus est die decimo octauo. Isagorae filius
percutus est retro in capite. confuso osse ac nigrescente quinta
die superstes euasit. os autem non discessit. Magnae nauis
gubernatori anchora digitorum medium, & os dexterae manus
consecit. inflammatio successit & marcor. & febris. sub pur-
gatus est. quinta calidus moderate remiserunt. inque do-
lores. de digito quid decidit. Post septimum diem sanies
exibat leniter. Postea per linguam dixit se non omnia pos-
se enunciare. Praedictio facta est opisthotonum aduenire.

Ad hoc conferebant maxillae confectae, & ad collum rigi-
de. Tertia die totus conuellebatur in posteriorem partem,
cum sudore. Sed à praedictione mortuus est. Harpali fi-
lius ex liberta Telephane, luxationem infra in pede magni
digiti accepti. inflammatus est. & valde dolorosus erat & ubi
repositus est. & dolor remisit. proficiscebatur ad agrum. re-
dies lumbos doluit. lauit maxillae ad noctem confereban-
tur. & opisthotonus aderae. salua spumosa vii per dentes to-
ras prodibat. Tertia die mortuus est. Thrinon Damonis
filius, habebat circa tibiā aut malleo ū vlcus. iuxta neruum
iam parum. Huc à pharmaco corrosio cōstigit. vt opisthoto-
no moreretur. Menoni sub arcturum & prius, ex febre astu-
ua, & alui profluuiū agere affecto, & ex itinere delatato. do-
lor lateris sinistri & tussis quae ex destillatione quidē etiam
prius aderat, verū tunc valde intensa erat, & vigilabat. &
febrem statim ab initio agere ferebat. & erectus sedens ter-
tia die spuebat pallidum. arteria ex stertore subleuabat.
Circa quintam spiritus moderate densus. pedes tibiū. extre-
mae partes plerumque frigidae, & extra stragula. alui egestio
ab initio fiebat biliosa. neque valde modice. neque multa. se-
ptima, octaua, & nona, lenius ferre videbatur. & somni
quid contingebant & quae excreabat erudora erat deor-
ma, & vsque ad decimam tertiam. alba & pura. & praeco-
rdium mollius fiebat. sinistram tamen distentam & melius
spirabat. Subdita glande moderate alui subit. Decima ter-
tia rursus pallidum spuebat. Decima quarta magis Deci-
ma quinta praesinum. Aluius autem maleolentia. biliosa
quida, multa densius. sinistram praecordium eleuabatur

cum

De Morbis Popularibus.

37

A cum sexta autem etiam valde intumuit, & spiritus iam ster-
torosus, sudor circa frontem & ceruicem, raro ad pedus, ex-
ternae partes, & frons, leniter permanebant frigidae. Salta-
tio vero venarum circa tempora detinebat. Somni soporosi
noctem ac diem postremo tempore. Urina ab initio cruda,
cineras speciem referens. Circa decimā, & vsque ad decimam
tertiam tenues, & non decolores. Verū à decima tertia qua-
les ab initio. Cleocho lateris dolor & febris, remisit febris, Cleochus.
sudaunt per totum corpus. In urina multa erant quae fereban-
tur ac innatabant, postea turbata est. Circa Pleiadum occa-
sum Olympiadē vixorem, scutum octimestrem gestantem, ex
cassa febris acuta corripuit, lingua astuosa: sicca, aspera, palli-
da, oculi pallidi, & corpus mortiferū, scutum corruptum, quinta
die facile liberata est, & somnus vt videbatur soporosus, ve-
speri exortantes non sentit, sternutatorium adhibatum per-
cepit, potionem suscepit & succum, deglutiens potionem ali-
quantum tulsit, vox non soluebatur neque ipsa quicquam
alleuabatur ex morbo. oculi tristes, ac submissi, spiritus subli-
mis per nasum trahebatur, color prauus, sudor circa pedes,
& crura, ubi iam morti propinqua esset mortua est. Nicolai Nicolans.
concupinae ex febre ardenti, alius scissus iuxta horam fiebant
ab utraque parte, paulo posterus alter, quum iam febris re-
mittere videretur, velut tumor laxus. Cuius decimum quar-
tum magni citra signa sedati sunt, recidua facta est. Color
qualis mortuorum, lingua aspera, valde desca, subalbida. Siti-
culosa. alui egestio deorsum multa, liquida, male olens per
omne corpus. ante finem corruptum est corpus per multitu-
dine egestionis. Mortua est circa vigesimum diem. Andreae Andreae.
ante se iam horrore febris, vomitus. Ab initio si interna
appaebat. Verū tertia erat. Quū rursus in foro versa-
retur. Lottuit, febris acuta, vomitus biliosus merace delirium
ad noctē quarta rursus melius habebat. Quinta difficulter.
Sexta à mercuriali probe egestit aluius. Septima difficilis
& sequentibus iam de his febris magis cōtinēter astigebat,
& sine sudore ab initio, & siticulosus. Maxime verū exstie-
cabatur, & potionē nullam libenter admittere, eum mul-
ta inuiciditas circa os effecta, lingua sicca inartitior, si eri-
tas efflorescebat, cum palliore albugine. Vigil, totius exclu-
tus, fractus, lingua praesiccate quādoque subblasa, donec ma-
defecit

[illegible]

Aristocrats.

Onesixax

Folychares

Mrs. Sianan

De Morbis Popularibus.

se pre timore. Quandoque etiam caliditatem sibi ad præcordia aliter dixit, & oculorum splendorem comitari, & alui egestio multa, & super humilis hyeme contingit, ficta est ventres hodie in est veratrum, bibit lac bubulum, prius autem alui in in contulit, & alui egestionis sedant. Aquæ potus ab initio, deambulationes quoque, & capitis purgationes. Anchethi nio hie cogerunt, hyeme in balneo dum vinceretur ad goem, calefactus est, & statim in convulsas convulsiones incidit. Postquam verò multæ factæ essent convulsiones, circumspexit, nō apud se ferat, quia autem intra seipsum esset, tunc in postroia mane correptus est ac convulsus, spuma non valde. Totia lingua articulata. Quare per linguam significabat. Quia loqui nō poterat sed in præcordia nominum hiebat lingua valde, & convulsio fiebat, & extra se ferat. Quomodo vero hæc remitteret, lingua vix in suum statum restituebat. Sexta abstinebat ab omnibus, & sorbitione, & perit & a nulla amplius affectione corripiebatur. Cleocho ex his rudibus ac exercitiis melle per dies aliquot utenti, tumor ad genu dextrum obortus est. Immo potius ad inferiorem partem circa tendines sub genu, circumibat subelaudicans, & sura intumescibat, ac dila erat, & ad pedem, & ad malleolum dextrum, & tubercula ad gingivas circa dentes magna, velut vitæ acini, liuida, nigrescens, doloris exortia, ubi cibum non caperet. Sed & crura doloris exortia erant, si non eurgeret. Venit enim & ad sinistram tumor, verum minus huic fiebat. In tumoribus circa genua ac pedes velum supurationes erant. Tandem verò fieri non poterat, ut staret, ut calcaneis insisteret, sed in lecto decumbebat. Calores manifesti, quandoque cibum auerfabatur, non valde siticulosus, neque ad sedem surgebat, anxius, & quandoque etiam pusillitas tenebat, veratrum exhibitum est, & capitis purgationes. Ad os pharmacum ex manna thuris, cum aliis ammittitur profuit. Ad vlcera in ore, sorbitio lenticularum commoda erat. Circa sexagesimam sedati sunt tumores à secundo veratrum, dolores tandem ad genua decumbenti venerunt. Humor autem & bilis abscessit ad genua, etiam pluribus diebus auer veratrum. Pissitrato humeri dolor, & grauitas diuturna, & dolens, & alias sano, hyeme verò incidit multus lateris dolor, & calor, & tussis, & excrecatio sanguinis spumosa, & m

Anecdotes

Cleochus.

Pisistratus

Hippocratis Liber VII.

Simon.

Euxenus.

Polemarchus.

Hegesipolus.

& in faucibus stertebat. Verū facile ferebat, & apud seipsum erat, & calor remittit, simulque & excreatio, & stridula alperitas, & circa quartam aut quintā diem sanus. Simonis vxor in partu concussa dolor circa pectus & latus, tussis febris, excreationes purulenta; tabes, ad sex menses febris, & alui profusio semper. Ad finem febris cessauerunt, post celiacionem substituit aluius, & post septem dies mortua est. Euxeni vxorem ex fomentis ut videbatur, calores nullo tempore relinquiebant, magis tamen ad vespertinam augeteiebant sudores fiebant per totum corpus. Febre ad augmentū tendente frigiditas pedum, quandoque, etiam tibiarum & genium fiebat, tussicula sicca ad modicū tempus, febre exacerbat incipiente, deinde cessabat, per multum autem tempus etiam totius corporis rigor fiebat sitis exors semper. Vbi medicamentū bibisset, & serum, magis lasa est. Ab initio omnino sine dolore erat, & bene spirabat. Medio verō tempore lateris dextrī dolor fiebat, & tussis cōmota est, & anhelatio, & excreationes parue albe ac subtenues, & horror non amplius ex pedibus, sed de collo & dorso, & aluius liquidior, remittit febri cū multo sudore, & perfrigerata est. Anhelatio vero erat varia, mortua est post remissionē septima die quum esset mente prudens. Polemarchi vxor astate incepit febricitare, dimittit autē ipsam febris sexta die, titubans obambulabat, ad noctem calidior. Rursus interposito tempore corripuit febris, & non dimittit tribus fere mensibus, tussis multa, excreatio purulenta. Postquā verō viginti durasset diebus, spiritus semper densus, in pectore strepitus, plerumque sudor, mane febris mitior, & horrores quandoque corripiebant, somni fiebant, & aluius aliquando humectabatur, & rursus restitabat, moderatē cibum gustabat. At medio tempore ad gerua & tibias dolor, & ad extendendum ac extendendū alio opus habebat. Interfenebant citrum afectiones vsque ad finem iam propinquum & intumuerunt pedes vsq; ad tuias, & ad contactum dolebat, & sudores ac rigores delierunt. Febris autē semper interdebatur. Ante obitum aluius erupit, prudens permanebat. Tribus ante obitum diebus, in faucibus stertebat, & spiritus reuertebatur. Mortua est. Hegesipoli filiolus quatuor fere mensibus dolorem circa vmbilicū corrodentem habebat. Progressu temporis augebatur dolor. Percutiebatur ventrē, vellicabatur

De Morbis Popularibus.

372

Plateas.

Hegeterides.

Hippias.

Osander.

Cleotimus.

Similia hanc aphorismum.

Echecrates.

A vellicabat calores corripiebant, cor tabescebat, ossa reliqua erant, pedes tumeabant. Testes, venter, partes circa vmbilicū in partu. Ni m & quibus futurū est ut aluius exturbetur, cibū auersabatur, lac solum admittebat recens, & aluius liquida erat, & suberuente sanies subibat, maleolens: aluius ardebat, mortuus est vbi vomisset modicū pituitosum, adeo ut quis genituram putasset. Plateas filio vbi mortuus esset futura capitis valde cauata est. Quum autē agrotaret, semper manu incipit cōmtebat, maxime morti propinquus. Non dolebat autē caput, & in femore sinistro subiuguen partes inferiores lunda. Testes autem graciles erant. Similia etiam Hegeteridi filio, mortuus est. Præterquā quod vomitus plurimū in obitum congerunt. Hippia soror hyeme sibi mentica mente aherans, manibus negotiū exlabens, lancinans seipsum. Quinque & sexta ad noctem voce destituta, soporosa, inflans in maxillas & labia, velut dormientes, septima mortua est. Osander vbi inhorruit, lateris dolor, & ad genua dolor, atque, ad femur vbi comediliet delyrabat, breui mortuus est. Cleotimus futori alui liquefacta multo tempore, & calore oborto, iuxta Leptum tumor tuberculosis ad inum ventrē descendit, & aluius liquida fiebat, & aliud ipsi tuberculum iuxta hepar sursum ad praecordiū mortuus est. Quibusdam capitis dolor vehemens cum calore, quibusdam quidem ad dimidiam capitis partem, & secundum nares humor quidam decedit tenuis, aut marutus, aut ad aures, aut ad fauces ex capite securius. Quibusdam vero hac sicca. At marcer vehemens periculosus est. Si verō affuerit anxiosus, aut biliosus vomitus, aut stupor oculorum, aut vocis interceptio, & raro quid loquatur, aut delirium, lethalia hæc sunt & conuulsio. Quicquid verō ex destillatione dimidiā capitis partē delit, & humore secundum nares decedente intusper febricitant leniter, inquit ita aut sexta perfrigerantur. Echecrates ex capitis dolor vehemens magis ad posteriorem partem, & colli quo loco connexio est, & ad verticem procedebat. Itē gradiente tempore & ad autem sinistram, & dimidia capitis pars dolorosa erat. mucosa semper procedebat leniter combusta, & calor comitabatur tenuis, & cibum auersabatur, in die melius habebat, ad noctem verō dolebat. Postquam autem pus per aurem erupit, cessauerunt omnia, erupit

Hippocratis Liber VII.

pit autē circa hyemem. Num & omnibus suppurationibus, D
& affectionibus circa oculum, dolores ad noctem? Quibus
tusses hyeme maxime auctro spirare crassa & multa excre-
tibus, febres accedunt: leuiter autem quinta die sedantur.
Tusses verò circa quadragesimā, velut Hegesipoli. Quibus
calores multi quandoq; sedantur, hi non per totum corpus,
sed aut circa ceruicem, aut sub alis, aut capite sudantes libe-
rantur. Chariti hyeme ex tussicula populariter grassante
febris aduentās, acuta corripuit, stragula reiciebat: sopor cū
dolore. Vrinæ erant rubræ velut erui lotura: subdientia sta-
tim ab initio multa, alba: postea etiam subrubra. Septima à
glande subdita paucæ proderunt: sopor denique tunc dolore:
humiditas in fronte: somnus ad noctem, & calor minor oīa
ua succum admisit: soporosus permāit vsq; ad vndecimam.
Hac autem die etiam calor maximè cessauit. Postquā vero
tussis erat, excreatio perueniebat semper multa facilis, pri-
mitim viscosa, alba, crassa, postquam autem concocta esset, ti-
midis purilenti. Vrinæ ab vndecima die puriores, subdientia
aspera, decimatertia dolor ad dexterā, vsq; ad lateris mol-
litudinem, ad imū ventrem. Vrina supprimebatur. Potus cal-
lyphylli cōtulit. Decimaquinta rursus dolor, decimasexta ad
noctem magis dolor præcordij incipiebat ad ventrem. Mer-
curialis aqua subduxit. Calor intra vigesimū euauit, & ex-
creationes secutæ sunt crassæ. Melius habuit ad quadragesi-
mum. Subpurgandi sunt ventres in morbis, vbi purganda
matura fuerint: inferni quidem, vbi confidisse videris, signū
habet si non anxij fuerint, neque capite grauati: & quum ca-
lores mitissimi, & quum post exacerbationes cessarint. Su-
perni verò, in ipsis exacerbationibus. Tunc enim & hi ele-
uantur, quū anxij, & grauati superiis partibus fuerint, pro-
pterea verò in principis purgandum non est, quoniam si a
sponte in his temporibus expurgantur. In cubiti processu

Cleogeni-
cus.
Demar-
chus.
Aglao-
tes Aescly-
lus
Alemanus.

ex casti fauicario, cubitus marcore corruptus suppuratur. ro-
turatione verò fiēte, viscosa sanies ac glutinosa exprimitur
& breui suppunitur: velut & Cleogenisco & Demarcho
glaoctis filio. Similiter autem & valde ex iisdem prius nullis
velut Aesclyli filio contigit. At vbi suppuratur plurimis tor-
tores & febres accedunt. Alemani ex rheum affec-
tus se recolligenti, & sanguine deorsum detracto, sursum ad
hepar

De Morbis Popularibus.

373

A hepar conuersus est morbus, & ad cor dolor vehemens, & spi-
ritus præ dolore detinebatur, & alijs difficulter egerebat
parua caprum stercoris puluis similia, anxietas non inerat.
Verū rigor quandoq; & febris corripiebat, & sudor, & vomit-
us, & in dolore non conferebat aqua marina per clysterem
intusa. Verū furfurum decoctum intusum contulit, A calo
abstinuit ad dies septem, aquam mulsam meraciorem bibit:
postea lentis succum quandoq; verò ex lenticula stresa deco-
ctum. Inde bibit aquam postea carilum coctum: & mazę pa-
rum, quæ potissimum diu antea confecta esset, progressu ve-
rò temporis, aut ceruices bubulas, aut extremas partes simi-
las coctas, vnā cum priore aqua potui: quies, tegmen, ad rhe-
um affectionem infusum per clysterem ex cucumere sylue-
stri Parmenisci filio surditas, contulit clysterem auricula-
rium non adhibere. Verū lana expurgare, & solum oleum
aut necoptum infundere, deambulare, mane surgere, vinum
alij bibere, oleribus abstinere, pane & piscibus petrosif nu-
triri. Aspasij vixi dentis & maxillæ dolor vehemens. Ca-
storium & pipet colluēs, ac in ore tenens, remittit. Et stillici-
dij vrinæ affectionem ipsi sedant farina cum rosaceo. Ca. Castorium
patis dolores ex vtero sedat castorium. Plurimas vteri affe-
ctiones sanas faciunt Signum sunt ructus, & strepitu, circa
ventrem, & lumborū tumores, & dolores circa rhenes ac co-
xas. Ad hoc autem confert, aromatum tertiam partē, farinæ
duas, in vino odorato albo coquere, & linteolo illita cata-
plasmatis modo imponere, qua parte ventris dolores ab vte-
ro attingunt. Callimedontis filio contulit ad tuberculum,
quod habebat in collo dextrum, & magnam, & crudum ac do-
lorosum venæ brachij sectio: & seminis lini torrefacti cata-
plasma, vino albo ac oleo subactum ac imbutum, ita vt nec;
calidum, neq; valde coctum deligatur. Aut cum aqua mulsā
coquatur sceni Græci, aut ordeī, aut trinci farina. Melissian-
dro quum gingiua dolore corriperebatur, & vehemēter in-
miseret, sectio venæ brachij, & alumē Aegyptium in prin-
cipio sedabat. Eurychidi ex cholerici affectionibus, ad ner-
uorum in cruribus distentionem desinuit, vnā cum secessu de-
coctum. Bilem multam abunde coloratā vomuit ad tres dies
ac noctes valde subrubram, sub vomitum bibit, & impotens
erat, & anxius. Nihil autem continere poterat, neque ex po-
tibus

Parmen-
isci.
Surdu-
medici.
Aspasij.

Callimedō

Melissian-
dro

Eurichi-
di

Pb ubus

tibus, neque ex cibis, & urina ac transitus deorsum suppressio: D
 Arcusti per vomitus saxe molles prodit, & deorsum quoque erupit. Re
 morbi me- gio morbo correpto prodest laborare, sudare, panem edere,
 d: la bisbere non multum, lauare caput calida mulsa, sed potius re
 Calligenes pida, vinum album, somno non multo uti. Calligeni circa vi
 go, iniquitatum ætatis annuum destillatio, tussis multa, quod
 de, suebat per vim educebat; nihil infra persistebat, annos
 quatuor perseverabat. Ab initio calores tenues fiebat. Vera-
 trum non profuit, sed modicus cibus, & comprimere corpus, edere
 panem, bibere vinum nigrum, obsequiorum quotiensque; esus, ab-
 stinentia ab acerbis, salis, pinguibus, tecto sulphur, oleis
 crudis, multa deambulatio. Lactis potus non contulit, sed sesa-
 mi purum, crudum, acetabuli mensura bibere, cum vino molli.
 Timocha- Timochari hyeme destillatio, maxime in nares, Quam ve-
 res, nere vsus esset, rescicata sunt omnia, lassitudo, calor successit
 caput graue, sudor à capite multus, destuebat autem & per to-
 tum corpus. Erat autem etiam sanus sudare aduersus: tertia die
 Cleomenes sanatus est. Cleomenis filius hyeme inino factio cibi auer-
 sabatur, & eius fastidio circa febrem vexabatur, & vomel ac
 cibos ac pituitam. Duobus autem mensibus cibi fastidium
 durabat. Coco in spina gibbositas facta est ex phrenitide.
 Co. us. Huic nulla medicamentum potio contulit, verum vinum ni-
 gram, & panis esus, & balneorum abstinentia, & vinctio, & fix-
 tio ab vinctio, & fouere non valde, neque multo fomento,
 sed leni. Quibus fluxiones in oculis tenues ac diuturnæ, si-
 maturæ in nares processerint, profunt. Quibus prægnanti-
 bus ex casu, aut conuulsione, aut plaga, aut dolores leuiter sunt,
 his in tribus diebus manifestum sit, an fixum corrumpet.
 Cuiusdam quæ circa vigesimum ætatis annum biberat vitro
 pharaoeum adfixum perdendum, accidit dolor: vomitus bi-
 liorum, multorum, pallidorum, prasinorum, nigrorum. Quam
 bibisset, tertia die conuulsio corripiebat: linguam comande-
 bat. Ad quartam diem ad ipsam ingressus sum: lingua nigra, ma-
 gna, ocolorum albe partes, erant rubre: vigilabat: quarta mor-
 tua est ad noctem. Pythocles agrotantibus aqua, & lac mul-
 ta aqua ammixta dabat, & renutriebat. Perniones pertun-
 dere oportet, & calefacere, ita ut quam maxime excalefacias
 igne & aqua. Oculis incommoda sunt lenticula, fructus po-
 rorum dulces, & olera. Doloribus circa lumbos, aut coxas.

A aut crura, ex laboribus obortis, aquæ marinæ aceti quæ cali-
 dum fomentum confert, ita ut vel aspergas, vel spogiam bis
 imbutam adhibeas. Deligare verò lanis oportet. Oreganum
 potum, oculis & dentibus malum est. Puella quæ de rupe
 cecidit, voce destituta, iactatio ipsam tenebat, vomit ad no-
 ctem sanguinem. Quum ad sinistram aurem impigisset, am-
 plus inde suebat, & aqua nullam difficulter deglutiebat,
 stertor habebat. Spiritus densus velut morientium. Venæ circa
 frõtem intentæ, decubitus supinus, pedes repidi, febris mul-
 ta, aliquando acuta, maxime expauescebat, septima vocem ru-
 pit calores tenuiores erant, superstes euasit. Nisantes hu- Nisantes
 meri dolorem habebat, in æstate obortum ex abscessu, pro-
 fuit ipsi corpus & humerum in aqua marina madefacere, ad
 multum tempus, & per tres dies vinum album aquosum bi-
 bere, simul ut in aqua marina decumberet, ita ut & in ipsa
 urina meiceret. Fullo in Syro phreniticus, quum mouere Fullo.
 tur erubibus tremulis, corpus velut à culicibus compunctum.
 oculis magnus, motus brevis, vox fracta, sed clara tamen,
 urina pura subsidentiam non habens. Num propter alui ex-
 thipia egestionem, decima octaua die morbus remisit, euane-
 scens citra sudorem? Nicoxenus in Olyntho similiter septi-
 ma die videbatur à morbo liber esse cum sudore. Sorbitiones
 Nicoxenus
 assumebat, vinum, botrum ex sole. Decima septima die ingres-
 sus sum ad ipsum, lingua ardebat, calor forinsecus non valde
 fortis, exolutio corporis vehemens, vox fracta, ut operosum
 esset exaudire, clara tamen, tempora collapsa, oculi caui, pedes
 molles ac repidi, iuxta splenem distentio. Infusum per clis-
 tem non valde suscipiebat, sed rescliebat, prodiit siercus com-
 pactum modicum, & aliquid sanguinis, arbitror ab infuso. Uri-
 na clara, pura, decubitus supinus, crura diducta ac disparata
 ob exolutionem, penitus vigil. Intra viginti dies calor euauit.
 Potus erat aqua de farina crassa in ipsa macerata, Sed & de
 pomis simulque mali punici succus, & lentis torrefactæ, & fa-
 nor lotura cocta, frigida, tenuis sorbitio. Superstes euasit.
 Fullorum iugina extuberant dura & sine dolore, & circa pullonum tu-
 bum ac collum similia erant tubercula magna, febris ante bercula.
 diem decimum. Tussi vexabantur à ruptionibus. Tertio men-
 se aut quarto venter colliquiuit. Calores successerunt, lin-
 gua sicca, siccis, egestionibus deorsum malignæ mortui sunt.

Hippocratis Liber VII.

Cholerice
bilis malū
qui fiat.

Phereci-
des.

Cholerice bilis fit, cum ac deo sum eruptiones, ex carnis D
eslu, maximè sillis crudioris, & ex cicere, & ebrietate vini
odorati veteris, & insolatione, & ex sepiis, & locustis, & gam-
maris: & ex olerum eslu, maximè porri & ceparum; Insuper
& à lactucis coctis, & brassica, & rumicibus crudioribus: & à
placensis ac dulciariis & mellitis l'is, & à fructibus pomor-
rū, & cucumere pepone, & vino lactei teporis, & eruo, & po-
leata recenti. Cholerice affectiones magis in astate fiunt,
& febres intermittentes, & quibus horripores accedunt. Hæ
quandoque maligne fiunt, & ad morbos acutos perueniunt.
Verum cavere oportet. Iudicat autē tales morbos maximè
quinta & septima & nona dies. Melius tamen est cavere usq;
ad decimam quartam. Pherecyde post solstitiū hybernū, E
noctu lateris dextri dolor etiam prius fieri solitus cessavit.
pransus est, & egressus horruit, febris ad noctem doloris ex-
ors, tussicula quædā siccā. Urina non multa, subdientia mul-
ta. Ab initio ramentosa, glabra, diuisa: post dies quatuor tur-
bulenta, subdebant, & urina non decolor, subdientiam ha-
bens, & collectio nō apparebat in macula, ubi perfringisset.
Tertia die alius sua sponte egressit. Quarta subdita glande
stercoracea & biliosa prodierunt, fluxus erat liquidus. Som-
nus ad noctem non valde. Verum interdiu aliquantum dor-
miebat. Sitis non vehemens. Quarta ad noctem maximè tu-
tis circa frontem, & reliquum corpus molles, semper super-
excedens, febris vincebatur ad manū, & sub ea humescebat.
pulsus in fronte valde obscurus, venarum gravitas in cōuer-
sionibus, & in omnibus egestionibus ad modicum tempus
semper doloris exors, ab initio anxius, & paulatim vomebat.
Septima à glande subdita, egressit ter biliosum ac stercora-
ceum, liquidum valde ac passidum & iam aliquantū delyra-
bat, & humiditas modicè quandoq; circa frontē, stragula in
faciem ducebat, oculos frustra velut si quis videret contrahē-
bat, & rursus nictabat, & stragula reiciebat. Nona die sudor
mane obortus ad pectus perseverabat donec moreretur, &
febris, & delyratio augescebat. Circa frontem sudor pluri-
mus gryneolens color valde albus, cutis sub pilis interpu-
ctis, præcordium dextrum elevatum, demisit à seipso biliosa.
Ostrua apparebant velut culicū morsus, ante mortē rufien-
do reiecit velut ex mucro fungos, cōpacta quædā, alba pulcra
circum

De Morbis Popularibus.

375

A circumdata. Excrearat autē & ante parua, alba, lactea, post
cenā in somno horruit, mane surrexit, capite gravatus hor-
ruit, vomuit, capite gravabatur, ad noctem remisit, usque ad
meridiem leniter horruit, rursus noctem graviter tulit. Se-
quenti die febris acuta, capitis torpor, vomitus multa bilis,
que plurima pralina erat, cessaverunt omnia, somnus ad no-
ctē, mane perfrigerabatur, sudor & humiditas per plurimā
corporis partem, iuxta splenem manu indicabat ad modicū
tempus collectionē doloris exortem, statim evanuit, ad no-
ctem vigil, circa fori tempus exacerbabatur febris, anxietas,
vertigo tormen, capitis dolor, vomitus pralinus, levis, visco-
sus velut pituita, circa solis occasum cessaverunt omnia, su-
dor capitis, colli post vomitum egressit per alium stercora-
cea, liquida, biliosa, neque nigra, neque inconvientia. No-
ctem moderate habebat, atēque sequentē diem, ad noctem
rursus vigil. Vomitus mane similiter, & sequenti die, citra an-
xietatē dolores capitis post sudorē cessarunt, ad vesperā om-
nia remisit. Nona non amplius vomuit, magis calefactus
est. Reliquis nō videbatur febrire. Vena in tēporibus salie-
bat, doloris omnino exors, sitis semper erat, Nona quū ad fel-
lā surrexisset valde animo inquebatur, à glāde subdita eges-
sit ramenta nigra & biliosa colore, quātū stercoracei destil-
labat, vox fracta, in cōversionib; gravis, oculi caui, cutis fron-
tis cum mentis, alioqui bene spirabat moderatus erat, ad pa-
rietem plerunq; conuersus, exiliis in decubitu, incurvatus
quiescens, lingua alba, levis. Circa decimā & postea, urina ru-
bra in circumdata, in medio exigua quid albū. Duodecima ad
glandē subditā, similia destillabat, biliosa & ramentosa, post
glādē animi deliquit, postea os resicabatur. Colluebat sem-
per, & si non valde frigida esset aqua, calidā esse dicebat, ni-
uē leniter gustabat, sitis nō inerat, stragula semper de pecto-
re repellebat. Chlamydem calefieri nō sinebat, ignis procul,
isq; parvus, utriusq; in avillie rator, postea lingua inarticula-
ta, recalescebat vnum aut duos dies, cessavit. Androphani
voci interceptio, ignorātia delirium. Hi sedatis supererat nes.
multis annis, & recidiva fiebat, lingua permanebat per totū
tempus sicca, & si collutione non vteretur, loqui nō poterat,
& plerunq; erat valde amara. Aliquando etiā dolor ad cor.
Vena sectio soluit hæc, aquæ potus, aqua multa. Veratū quo-
que

Bb 3

Hippocratis Liber V I I.

que hinc nigra biliosum non prodibat, sed modicum. Tandem
in eum decubuit, & extra se positus mente inanis est, & lin-
guae affectus homines similes, calor tenuis, lingua decolor. Vox pe-
ripneumonica, de pectore stragula tenebatur, & se ex ea iu-
hebat velut mysturum, quum nihil clare loqui posset, & eq, ap-
ud seipsum esset, educel at ipsam ad noctem mortuam? eli duo-
bus aut tribus diebus decubuit Nicanoris affectus erat, quum
ad eum progredere timeret, timor tunc erat, quum ius inu-
vultu, & in conuulso tibia canere audisset, praeter timori-
busurbationes vix se sufferre posse dixit, quum nox esset. Ta-
terdia vero audiens nihil commovebatur, & hoc multo tem-
pore ipsum comitabantur. Damocles qui cum illo erat, & ca-
tore ex corpore exultare esse ubi videbatur, & sanum rari pri-
loem non accessisset neque, trans pontem, aut minime alit i-
dus ferobem ausus fuisset transgrehi, praeter timore ne caderet
sed per ipsum ferobem ibat hoc ad tempus quoddam ipse ade-
rit. Phœmici affectus erat, ex oculo dextro plerumque, velut
fulgur elucere putabat. Vbi vero non dicitur, ipsum elanisset, do-
lor ad tempus dextram veliens onebatur, postea etiam ad vo-
ter caput, & collum, caput inter mescebat retro ad verticula, &
discentio ac dantia erat circa, in tendines. Si itaque conaretur
commovere caput, aut aperire dentes, non poterat, utpote valde
discentus. Vomitus si quando oborti essent, relictus de ore, &
uerteretur, ac nutu res facies, & vena scilicet profusa, & vera-
tum dant omni genia, & non nupime praeina Parmenion
etiam prius incidebat tristitia, & desiderium excedendi vita-
quodque, vero rursus latus erat. At in Oly, si o aliquando au-
rum tempore, voce prius decumbebat, quicquid generat
ut parat sibi, loqui conaretur, ac inciperet immo etiam, si quid
loquutus esset, cursus voce destituebatur, somno advenit, cuius-
doque, vero vigiliis, & iactatio cum silentio, & anxietas, & ma-
nus ad precordia velut darent. Aliquando aures iacebat
vincte, & febri perperno, & facile spirabat. Postea dixit
cognoscere ingressos, pibere quodque, tota die ac nocte, etiam
si potus existeret, non volebat quodque, vero vna de repente
si correpta omni aqua ebibebat. Vrina crassa & elut sume-
ti. Circa decimam quartam remittit. Conuulsus ferua ex dextro
carinis incipit extra se motu mota et ita, & elucet, & quic-
se nacta, raro autem quies. Circa quadragesimum diem
mortuus

De Morbis Popularibus.

376

A mortua est. Necem vero diebus ante mortem, voce destituta
& corulsi sunt. Timocharis ferua ex atrabili vixisse quum Timocha-
putaretur a tot talibus vixis, mortuus est similiter circa
idem dies. Nicolai filius circa si lictu hybernū ex pota-
tionis horum, & non item tres, post die vomitus bilio-
sus merus, modicus. Tertia die quum obitio adhuc fori plena
esset si hor totius corpori, cessavit & statim raris calesca-
tus est, vomitus similis. Quarta aqua mercurialis eges-
sit stercorea & ligida. Vrina cracis specie, qualis est
aqua mercurialis, non huiusmodi, subitanea non erat, neque, vri-
na multa, praeter quaedam medio vehentur innata, dolo-
re praeter id, & lamina. Patabat se ex vomitu in-
super respirare, & insuper respirabat quandoque ipsa respi-
ratione, lingua alba, habens ex dextra parte coeretum, adna-
tum in faris ipsa. Param siticulis fuerat vigil, prudens. Sexta
dexter oculus maior dant videret. Septima mortuus est. Ve-
rum alius ante mortem eleuata fuit, & mortuo posteriores
putres ruberis sunt. Metoni circa plenam occasum fe-
bris, interis similes de lor vix, ad clavicula, atque is adeo vehe-
mens ut quiescere non posset, & infirmatio tenebat, alui ege-
tio multa, biliosa. In tribus fere diebus cessavit dolor. Ca-
lor autem circa septimam aut octid. Tussis incrat, exsereatio-
nes ac biliosae, neque, in ore fiebant, verum, & rursus tussis
cum abantur, cibos gustabat quum loquere velut sanus, exibat.
Corripiebant autem aliquando calores tennes modico tempore.
Cuius fides fiebat a nocte. Spiritus in calore densior, maxilla-
rum labor, circa latus grauitas, & sub alas, & ad humerum,
tussis tenebant medicamentum per superna eduxit biliosa.
Tertia a medicamento erupit pus, verum, in alio initio mibi
quadragesima repurgabatur circa viginti quique, alios dies,
& sanus euasit. Vxor Theonimi in semitertianis anxietas, Theonimi,
& vomitus, & cum ille horror incipiente febre & sitis, progre-
dienter tempore incipiente febre calor irgeas. Vbi aquam mul-
tam bibisset, & vomisset & horror, & anxietas sedari sunt.
& mihipsum, si circum postea accepit. Propitius sorori in
semitertianis, cordis dolor grauis circa accessione & comita-
bitur is totid diem, & huiusmodi cordis hinc oris ventriculi
dolor etiam alius similiter aderat. Veruntamen sub plenitudine
occasum vixis talia rariora fiebant. Vxor Apomoti in se-
mitertiana

Hippocratis Liber VII.

Terpidas.
Doriscus.

mitertiana circa arcturum. vehemens cordis dolor circa ac-
cessionem. & vomitus. & strangulationes ab vtero simul in-
stabant. & ad dorsum dolores iuxta spinā. Quum autē huc
ipsi peruenirent. cordis dolores cessabant. Terpida matri à
Dorisco. quum abortus factus esset mense quinto gemello-
rum. ex casu. ab altero quidē statim. velut in tunica quadā li-
berata est. ab altero vero prius aut posterius quadraginta
diebus. Postea autē concepit in ventre. At anno dolores ve-
hementes circa ventrē ad multū tempus. quandoq; incipie-
bant ex collo ac spina. confidebant autē ad imum ventrem
& inguina: quandoq; ex genu dextro. confidebant autem ad
eundem locū. Et quum quidē iuxta ventrem dolores essent.
alvus eleuabatur. quum verō sedarentur. cordis dolor coinci-
debat. Verum strangulationes nō aderant. Sed frigiditas
corporis. velut in aqua iacētis. Tempore quo dolor fiebat.
per totum corpus dolores spargebantur. mitiores his qui ab
initio erāt. allium. silphū. acia omnia nō cōferebant. neque
dulcia. neq; acida. neque vina alba. Verū nigra. & balnea
rata. Ab initio quoq; vomitus vehemētes fiebant. & ciborum
exclusiones. & circa dolores menses non apparebant. Cleo-
menis vxori circa fauoni statum. ex nausea & lassitudine. la-
teris sinistri dolor. ex collo ac humero auspicatus. febris &
horror. & sudor. Inccepit autem febris. & non desit. se-
gescebat. & dolor vehemēs. tussis. excreatio suberuēta. pal-
lida. multa. lingua alba. alui egestionēs moderatæ. liquida.
vrina biliosa. Quarta ad noctē mēses prodierunt multi. ces-
sauerunt & tussis. & excreatio. & dolor. calor autem tenuis. Epi-
charmi vxori ante partum dysenteria. dolor. alui egestionēs
suberuētes. mucosæ. Vbi peperisset. statim sana erat. Pole-
marchi vxori in morbo articulari coram dolor de repente.
mensibus nō prodeuntibus. Vbi bera succū bibisset. vox sup-
primebatur per noctem. & vsq; ad meridiem. attamē audie-
bat. & sapiebat. & manū significabat. dolorē esse circa cor.
Clinix forori seniori vomitus. quicquid acceperisset per qua-
tuordecim dies. citra febre. eruentorū vomitionum reie-
ctiones. & cōtracta strangulatio ad cor procedebat. Castoriū
sefeli. mali punici succus. sedauerunt omnia. abscessit autem
dolor moderatis ad lateris mollitudinem bulbi succus. &
vinum lactei repotis. austerū. & panes quā paucissimi cum
oleo.

Epichar-
mus.
Polemarchus.

Clinias

De Morbis Popularibus.

37

A oleo. Pausaniz filiam ex fungi crudi esu. anxietas. strangu-
latio. dolor vētris. Aquam mullam calidā bibere ac vomere
prostitit. & balneum. In balneo fungum euomit & vbi illa
cessatura essent. exsudauit. Epicharmo circa pleiadum oc-
casum. humeri dolor. & grauitas vehemēs ad brachium. an-
xietas. vomitus multi. aqua potus. Euphranoris filio pustula
velut à culicum morfu. Post fauonum siccitates fiebat.
vsque ad æquinoctiū autumnale Sub canem. a stus vel emen-
tes. & venti calidi. & febres sudorificæ. & statim aliquarum
recalescebant. Tubercula verō iuxta aurem multis fiebant.
Anicula à tussi vexata circa nonā diem. Adolescenti spleni-
co ancilla filio. aluo liquefacta. circa idē tempus. Ctesiphon-
ti sub arcturum. ferē circa septimā. Adolescenti solū suppu-
rata sunt. Eratylli filio euauerunt. Circa vtraque tempo-
ra. nullæ exudationes lingua præ siccitate blæsi. Resi-
pirauerunt multi ac frigidi. & mites ex clemētī celo quan-
doque fiebant. & post æquinoctium. austrina aquilonaribus
permixta. aqua multe. populariter grassata sunt rufles mul-
te. magis autem in pueros. Circa aures multi talia. quæ
Satyri habet. Quandoq; verō ante hoc tempus hyems valde
hyberna erat. cū niue & pluuiis aquilonaribus. Timonæ
filio fermē bimēstri pustula in cruribus. & in coxis. & lum-
bis ac imo ventre. & tumores valde rubicundi. His autē fe-
datis. conuulsiones & comitales fiebant. sine febribus. mul-
tis diebus. & mortuus est. Polemarchi filio contigit qui-
dem vt priore tempore suppuratus esset. & excrearet. post-
ea vero calores ipsi erant. & hydropicus erat. & splenicus. &
anhelosus ad locum accliuem si quādo accederet. impotēs. &
strictulosus. quādoq; etiam cibum leniter auerfabatur. & sic-
ca ruficula ad multū tempus ita fiebant. titubans obambu-
labat. & si nō facile solubilis esset aluus deorsum plena red-
debat. & anhelatio ac strangulatio magis fiebat. Tandem
autem defluxus & excreatio superuenit. ac tussis. Excrea-
tio crassa. pallida. purulenta. & febris vehemens cessasse vi-
debat. & tussis mitior. & excreatio pura. Rediit rursus fe-
bris acuta. spiritus densus. mortuus est. Verū antea rige-
runt pedes. & postea perfrigeratus est. Spiritus magis inter-
elosus est. Vrina substitit. extreme partes perfrigeratæ sunt.
Prudens mortuus est. tertia die à recidua. Thyni filio in
febre

Epichar-
mus.
Euphra-
nor.

Ctesiphon.
Eratyllus.

Timonæ.

Polemarchus.

Thynus.

febre ardente inedia macerato, alui egestio multa. Verum cum bile, & animi deliquio, & sudore multo sic ut pedes garratus est valde voce destitutus erat totā diem ac noctem lassillatum pituitae succum continuit. sapiebat bene spirata.

Epicharmus.

Epicharmi filio accidit ex via & potu cruditas. Post die mane anxietate oborta, ubi aquam, acetum, salem bibisset, euomit pituita. Postea ingor apprehendit, lauit febricitans.

Ariston.

Pectus dolebat. Tertia mane statim sopor modico tempore tenebat, & delirabat. & febris acuta, grauiter morbum talem.

Polyphantus.

Quarta vigil mortuus est. Aristoni ulcerato pedis digito, cum febre loquelae obscuritas. Carcinoma ascendit usque ad genu, periit. Erat autem nigrum, subaridum, graueolens. Cui carcinoma in faucibus visum est, sanus euasit a nobis. Polyphantus in Abderis caput dolebat in febre vehementi. Urinae tenues, multae. Subidentiae densae & conturbatae. Quum autem non cessaret dolor capitis, sternutatoria decima die adhibita sunt. Postea ad collum dolor vehemens. Urina prodixit rubicunda conturbata velut iumentum. mente motus est phrenitico modo. Mortuus est in vehementibus conuulsionibus.

Eualcides.

Consimiliter etiam Eualcides famula, quum multo tempore dense urinae prodissent, & capitis dolores adessent, phrenitica facta mortua est, eodem modo ex vehementibus doloribus. Nam urinae densae ac conturbatae, certum signum sunt doloris capitis, & conuulsionis, ac mortis.

Halicarnassensis.

Halicarnassensis quae in domo Xanthippi diuersabatur, aurem hyeme dolebat, & caput non mediocriter. Erat autem annorum circiter quinquaginta. Vena secta est iuxta Mucsinachum. laesum est caput euacuatum, ac perfrigeratum. Non enim facta est suppuration. Phreniticus factus est, & mortuus. Urinae erant & huiusmodi. In Cardia Metrodori filio ex dentium dolore corruptio maxillae, & gingivarum vehemens carnis excrecentia mediocriter suppuration facta est, exierunt dentes molares, & maxilla. Anaxenor in Abderis, erat quidem splenicus, & viciati coloris. Cōgit autem ipsi ut tumor circa femur in-

Metrodorus.

nissum obortus, de repente enasceretur. Non multus vero postea diebus obortus est ipsi circa splenem velut pustula. O-

Anaxenor.

sturna ab initio, intusque tumor ac rubor diuus. Post diem quartū febris ardēs oborta est, & lueta sunt omnia circumcirca, & putrida videbantur. mortuus est. Verum prius

A prius subpurgatus est, & intelligentiam habebat. Clonigus in Abderis, erat quidem nephriticus, mingebat autē sanguinem paulatim plerumque difficulter. Vexabar etiam alius dysentericis. Huic mane quiddam dabatur lac caprinum, & aquae quinta pars, ita ut ex ambobus compositum totū essent heminae tres. Ad vesperam autem panis valde assantis, obsonia, beta aut cucurbitus. Vinum nigrum tenue. Dabatur etiam cucurbitis pepo. I hac verō victus ratione quum vteretur, & alius substitit, & urinae purae prodibant. Bibit autem lac donec urinae restituta sunt. Mulieri in Abderis carcinoma factū est circa pectus. erat autem talis, per papillam sanies subnata fluebat intercepta autem fluxione, mortua est. Dini filio in Abderis umbilicum mediocriter sauciato, fistula parua repleta est, & quandoque etiam lumbricus per seipsum factus effusus penetravit, & quum febreret, vomebat biliosa, quādoque verō & haec ipsa per fistulā prodibant. Allapsus est & intestinum ipsi ad fistulam, & velut fistula corrodebatur, & rursus refringebatur, & rursus permanere prohibebant. Pythionis filio in Pella febris statim incepit multa, & in somnum collapsio, & cum vocis interceptione somni fiebat, & alius dura per omne tempus. At glide ex felle subdita, multum egerbat, & statim remittebat. Verum brevi alius rursus eleuabatur, & febris exacerbabatur, & collapsio in somnum per eadem. Quum autē idem diutius esset, datum est medicamentum quoddam ex his quae cnico, & cucumere syluestribus & peplo constant, & biliosa egestio erupit, & statim sopor sedatus est, & febris mitigabatur, & omnia leniora facta sunt. & iudicatus est in die decimaquarta. Eudemus splenem venter dolebat, imperarunt ipsi medici ut multum ederet, & vinum biberet modicum, tenue, & multum deambulare, non mutatum est quicquam. Vena secta est, cibos ac potus parce sumpsit, deambulationes fecit sensim augmento factis. Vinum bibit nigrum tenue. sanatus est. Phlipsis Heracleidae uxori cepit febris acuta, rubor faciei, ex nulla manifesta causa, paulo post in die rigorem habuit, quum non recalesceret, conuulsio facta est in digitis manuum ac pedum, paulo post recalescens facta est, minxit urinas compactis quibusdam innatantibus, nubeculosas, diuillas, nocte dormiuit. Secunda die rursus riguit, paulo magis calefacta est, & rubor minor, & conuul-

Clonigus.

Mulier Abderina.

Dinios.

Pythion Pella.

Eudemus.

Phlipsis.

eōuulsiones fiebūt moderatiores. Vrinæ cōsimiles, noctē dor-
miunt, parū vigilauit, quā nulla molestia premeretur. Tertia
die minxit coloratiora modicā subditiā habentia. eadem
hora rigor apprehēdit. Febris acuta, sudor ad noctē per totū
corpus. Verū vesp̄i color ad morbi regij modū permuta-
tus est, noctu dormiuit, ac per totum corpus sudauit. Quarta
sanguis ex sinistra nare probē fluxit, & mēses pauci cōparue-
runt ordinatē. Rursus autē eadē hora febris exacerbata est.
Vrinæ compactis quibusdā innatantibus pauca. Alius natu-
ra quidem dura, verū multo magis subditiā. neq. quicquam
prodibat, si non glandem subdidit, noctē dormiuit. Quin-
ta febris mitior, & ad vesp̄am per totū corpus sudabat, &
mēses prodierūt, & noctē dormiuit. Sexta minxit acernatam
multam vrinā compactis quibusdā innatantibus. modicam
subditiā habentem, concolorē. Circa meridiem verō pa-
rum rigore tenebatur, aliquantum incaluit, sudauit per to-
tum, noctem dormiuit. Supina parum calefacta est, faciliē tu-
lit, sudauit per totum. vrinæ boni coloris. Iudicata sunt o-
mnia. Tychon in obsidione circa Datum. iēlus est catapulta
in pectus, & paulo post risus erat circa ipsum tumultuosus.
Videbatur autē mihi medicus eximens lignū, reliquisse fer-
rum in septo trāsuerso. & quū ipsi ita videretur, ad vesp̄am
infusum per clysterē adhibuit. & ptarmacū deorsum purgās
dedit. Noctē primā transegit. Statim verō vbi dies illuxisset,
& medico, & aliis melius habere videbatur. erat enim quie-
tus. Prædictio facta est, quod vbi conuulsio fieret, non tardē
moriturus esset. Sequentē noctem molestē ferens, in somnis
plerunq. in ventrem decubens. Tertia mane conuellebatur.
Circā meridiem mortuus est. Eunuchus ex venatione & di-
scursu hydropicus factus est. Quidam circa Elealcis fontē. ad
sex annos habuit ex equitatione inguinū timorem, varicē,
& coxendicū dolores. Qui lateris mollitudine tabuit. septi-
ma die mortuus est. Præpotens crudi salsa cum melle Scor-
tatio turpis, dysenteria medela est. Leonida filie natura
concitata, aversa est. aversa, in iram excanduit: vbi ira excan-
duit, reconciliata est. Medicus non intellexit. prella mortuus
est. Philorimi filius puer venit ad me in Iechina caluaris
os habens medicina destitutum: in quo videbam occultas ra-
tiocinationes non esse constantes.

HIPPOCRATIS

379
HIPPOCRATIS
COI LIBER DE VICTVS
RATIONE IN MORBIS ACU-
TIS, IANO CORNA-
RIO MEDICO PHY-
SICO INTER-
PRETE.

Priscorum medicorum tres fuisse familias meminit Galenus libro primo de Curandis viciis & ratione. Vna eorum fuit medicorum, qui eorum insulam incolunt, quorum fuit princeps Hippocrates. Alia Rhodiorum. Tertia scilicet auctores Cnidei vocabantur à Cnido insula. vna ex quinque Cycladibus. Harum placita Hippocrates, hoc loco Cnideas sententias vocat.

VI Cnideas appellatas sententias conscripserunt, recte quidem scripserunt ea quæ patiuntur ægroti in singulis morbis, & quomodo quædam ipsorum euenerunt; & haftenus quidem etiam qui medicus non sit, recte conscribere possit, si probè ex singulis ægrotis quæ patiuntur didicisset. Quæ verò medicum ante discere oportet, ægroti non referente, horum pleraque omissa sunt, alia in aliis, & quædam valde commoda ad coniecturam. Quam autem ad coniecturam dicatur, quomodo singula curare oporteat, in his multa aliter sentio quàm velut illi prouiderunt. Et non solum ob hoc non laudo. Verum quod etiam paucis numero vsi sunt medicamentis. Nam exceptis morbis acutis, plurima ab ipsis relata sunt pharmaca alium deorsum purgantia exhibenda, & serum ac lac pro tempore. Si quidem igitur hæc bona essent, & morbis conuenientia in quibus exhibenda esse monuerunt, longè magis laudanda essent, eo quod quum pauca sint sufficiunt. Nunc verò res non ita habet. Quæ tamen postea eam tractationem repetiuerunt, magis sanè medico modo, de his quæ singulis exhibenda sunt, transegerunt. At neque

Tychon.
Cur hic re-
petatur, nō
video.

Eunuchus.
Elealcis
fontis.

Leonides.

Philorimi
filius.

lib. iij.

veteres quicquam memorabile de victus ratione conscripserant, & quamquam magna hęc res sit, eam omiserunt: attamen multos in singulis morbis modos, multiplicemque ipsorum diuisionem non ignorarunt aliqui. Caterum numeros singulorum morborum clarè pronuntiare velentes, non rectè scripserunt. Non enim facile sit enumerare, si quis agrotarium morbum æstimet, quod alter a. altero aliqua re differat: & ideo non putet eundem morbum esse, si non idem nomen habeat. Mihi verò placet, ut in vniuersa arte mentem adhibeamus. Nam quęcunq; de re bene ac rectè tractat, ea singula bene ac rectè facere oportet: & quę cito, cito: & quę purè, purè: & quę circa dolorè tractare oportet, ita facere, ut quàm minimus dolor sentiat: & alia omnia eiusmodi insigniter prę aliis ad meliorè modum tractare oportet. Maxime verò laudauerim medicū qui in acutis morbis, qui plurimos homines occidunt, prę aliis insigniter ad meliorem partem accilat. Sunt autē hi acuti, quos veteres nominauerunt pleuritidem, peripneumoniam, phrenitidem, & febrem ardentem, & alij morbi qui ex his nascuntur: quę febres omnino continuę sunt, & occidunt. Quę enim in pestilentis morbi modis quę cōmunes grassatus fuerit, sed sparsim fuerint morbi, & nō similes ab his morbis plures moriantur, quàm ab aliis omnibus. Idiotę igitur non valde cognoscunt eos qui in his aliis præstant aliamq; curationem magis aut laudatores aut vituperatores existant. Et profectō magnum signū hoc est, quod populares minimè de his morbis intelligentiā habeant, veluti quos studio consequi oportet. Nam qui medici non sunt, medici esse videntur, maxime propter hos morbos. Facile est enim nomina ediscere, quę proferri solent apud agros his morbis affectos. Si enim quis ptisanę succum nominarit, & vinum tale, aut tale, aut etiam aquam mulsam, omnia hæc eadem plebeis hominibus, & meliores, & deteriores medici dicere videntur. At res hæc nō ita se habet, sed in his sanè vel maxime alij ab aliis differunt. Videntur autē mihi digna esse quę scribantur maxime hæc quę ignorantur à medicis, maxime scitu cōmoda, & quę magnas utilitates, aut magna detrimenta afferunt. Quę itaque ignorantur hæc sunt. Cur nam in acutis morbis, aliqui medici omne auxilium terunt, ptisanas non colatas exhibentes, & se

A se se medicari putant. Aliqui verò plurimum faciunt, ut nullū videretur ager dequoret. Magnum enim detrimentum afferre arbitrantur. Verum per liureum excolantes succū exhibent. Quidam verò ipsorum neque ptisanam crassam delectant, neque succum: atque hi partim donec ad septimū diem aget perueniat, partim verò perpetuò, donec iudicatus fuerit morbus. Sanè huiusmodi quæstiones ne proponere quidē medici consueuerunt: fortassis autem neque si proponantur, compertitur. Proinde calumniam incurrit tota ars apud vulgus a leuē magnam, ut neque omnino medicinam esse putent. Nā Antificum differtur, in acutis morbis intantum inter se differunt artifices, ut quę alter exhibet optima esse putans: ea alter iam mala esse existimet: & ferè ob id artem vaticinationi similem esse dicunt. Quia vates eandem autem, si sinistra appareat, bonā esse dicunt, si dextra, malam. Et in aruspicina talia sunt, alia in aliis. Verum aliqui vates contraria his dicunt. Assero autem hanc speculationem pulcherrimam esse, & cognatā plurimis ac maxime cōmodis in arte. Nam agrotati bus omnibus plurimum ad sanitatē confert, & sanis ad securitatem, & his qui febre ercent, ad bonum habitum, & ad quod quisque voluerit. Pisanę laus. Pisanā igitur rectè omnibus si uimentacis ed aliis prælatā esse videtur, in morbis acutis & laudo sanè eos qui ipsam præstulerunt. Nam viscositas ipsius leuis est, & continua, & secunda, & lubrica, & moderate humida, & finem eximit, & facile elucitur: si forte & hoc opus sit, & neque adstrictionem faciat, neque malā turbationem, neque in ventre intumescit. Tutumuit enim in coctura quàm maxime tumescere solet. Quicunque igitur ptisana in his morbis vtuntur, nulla die vasa vacua fieri permittant, ut ita dicam, sed vtantur, & non intermittant, si non aut ob medicamentum, aut infusi per clysterē vsū, intermittere oporteat. Et qui quidē bis in die cibum capere soliti sunt, eis bis dāda est: qui verò semel edere consueuerunt, his semel primo die danda est. Verum sensim progressi factō, si fieri poterit, etiam his bis detur, si sanè opus habere visum fuerit. At verò copia sufficit ab initio dāda, si non multa, neque minus crassam: sed ut consuetudinis gratia quod ingeratur, & ut ne multa vasorum vacuatio fiat. Cautum quod ad augmentum copię sorditionis attinet, si quidem facior fuerit morbus, quā quis putat, nō ita magna copia

copia dare oportet, sed ante sorbitionē, aut aquam mulsam, D
aut vinum præbendum exhibere, vtrum ex his conuenien-
tius fuerit. Vtrum verò conueniat, in singulis modis refere-
tur. Si verò os hume tetur, & à pulmone prodeuntia qualia
oportet fuerint, sorbitionis copiam, vt in summa dicam, au-
gere oportet. Quia enim citius & magis humectantur, cele-
ritatem iudicationis significant. Quæ verò tardius & minus
tardiorē iudicationem significant. Ex hac quidem per se ta-
lia omnino existit. Verum multa quoque alia conuena-
mittuntur, ex quibus coniecturas facere oportet, quæ postea
referetur: & quanto copiosior purgatio fuerit, tanto plus da-
re oportet, vique ad iudicationem, maxime duobus à iudica-
tione diebus, quibus sanè quinta, aut septima, aut nona iudi-
care videtur: ita vt etià parium ac imparium dierum ratio-
nem habeas. Postea verò sorbitione quidem mane vtendum
est. Vesperè verò ad cibos transeundum. Conueniunt autem
talita vt plurimum his qui statim tota ptisana vtuntur. Nam
& dolores in pleuritidis statim sua sponte cessant, vbi memo-
rabile quid spueri ac expurgari ceperint: & purgationes lō-
ge perfectiores sunt, & minus suppurati sūt, quàm si quis ali-
ter victum suppediret: & iudicationes simplices, & me-
lius iudicantes, & minus reuertētes. Ptisanam porro ex opti-
mo hordeo factam esse oportet, & quàm optimè coctam, &
præfectum si non solo succo vti velis. Nam vnà cum reliquis
ptisana virtute, lubricitas facit, vt ordeum dum deglutitur
non lædat. Nusquam enim adhæret, neque secundum thora-
cis reſtitudinē morā trahit. Lubricissima autem est, & ma-
ximè sitim eximit, & facillimè concoquitur, & debilissima
est, quæ optimè cocta est, quibus omnibus opus est. Si quidem
igitur non opem tulerit quis quantum opus est, vt sufficiens
sit eiusmodi ptisanæ sorbitionis modus, multis modis læde-
tur. Etenim verbi causa, quibus cibis intus conclusus est, si
quis non facta deorsum euacuatione, sorbitionem dederit,
dolorem si adest amplius exacerbauerit: & si non adest, statim
induxerit: & spiritus densior fiet. Hoc verò malum est. Pul-
monem enim resiccat, & præcordium, & pectinem, ac septū
transuersum dolore affligit. Quinetiam si lateris dolor aspi-
duus est, & ad calefactoria non remittit, & sputū non producit
sed circa putrefactionem ac concoctionē valde viscosum fit
si non

A si non soluerit quis dolorem: aut ventrē molliſſo, aut venā se-
ſſa, vtrum tandem horū coaduerſa ptisanam autem ita habē-
tibus dederit, cito mors talium cōtinget. Propter has igitur
cauſſas, & alias hu. uſmodi adhuc magis, qui tota ptisana vtū-
tur, septima die & citius moriuntur, partim mente læſi, par-
tim ab erectæ ceruicis ſpiratione, & ſtercoris ſuffocati. Tales
vet. ò vereres ſydere ictos eſſe putauerūt, ob hoc quidē maxi-
mè nō minus autē quod & mortuis ipſis latuſ lundum repe-
ritur, vt ſimile quid plagæ appareat. Cauſſa vero huius eſt,
quo l prius quàm dolor ſoluatur, moriuntur. Cito enim an-
helohi ſunt. Præ multo autem ac denſo ſpiritu, velut iam di-
ctum eſt, valde viſcoſum circa cōcoctionē fit ſputū, & egreſ-
ſum fieri prohibet. Imo ſtertorē inducit, chartilaginoſis pul-
monis arteriā partibus bronchiis appellatis impactum: &
vbi ad hoc deuenerit, lethale iam plerūq; exiſtit. Nam & ip-
ſum ſputum impactum, prohibet quidem ſpiritu intrō ſer-
ri, cogit autem citō extra ſerri. Atq; ſic mutuā opem ad ma-
lum inter ſe cōferunt, dum & ſputum impactū, denſum ſpi-
ritum facit: & hic cum denſus ſit, ſputū inſuper viſcoſum fa-
cit, & lubricum fieri, ac elabi impedit. Occupant autem hæc,
non ſolū ſi ptisana intempeſtiuè vtantur: verū multò ma-
gis, ſi quid aliud ederint, aut biberint, quod minus quàm pti-
ſana idoneum ſit, proinde plerūq; conſimilia ſunt auxilia,
& his qui tota ptisana vtuntur, & his qui ſucco ipſius: his ve-
rò qui neutro horum, ſed ſolo potu, quandoq; etiam diuerſi-
C modè auxiliari oportet. At verò hoc modo omnino facere Quid ob-
oportet. Si cui à cibo recens accepro, & alio nondū ſubeua- ſeruandū.
cuata, febris inceperit, ſiue cum dolore, ſiue ſine dolore, inhi-
benda eſt ſorbitionis exhibitio, donec purarit cibum ad in-
fernam intellini partem ſecreſiſſe. Vtendū autem eſt potu
aceti mulſi, ſi dolor affuerit, hyeme quidem calidi, æſtate ve-
ro frigidi. Si verò multa fuerit ſitis, etiam aqua mulſa, & a-
qua. Poſtea verò ſi dolor aliquis affuerit, aut periculoſi ali-
quid apparuerit, danda eſt ſorbitione neq; multa, neq; craſſa,
atq; hæc poſt ſept. mū, aut nonū diem, ſi validus æger fuerit.
Si verò non ſubit vetuſtior cibus ei qui recens cibum acce-
pit, ſi quidem validus ſit, & ætate vigeat, inſuſum per clyſte-
rem adhibendum eſt. Si verò debiliſior fuerit, glande vtendū
ſi non ſua ſponte probè prodierit. Tempus porro exhiben-
C c de

de sorbitionis hoc maxime obseruare ab initio & per omne D morbum oportet. Quum quidem, pedes frigidi fuerint, habere oportet sorbitionis exhibitionem. Maxime vero & a potu abstinendum est. Vbi vero calor descendit ad pedes, tunc exubere conuenit, & putare in omnibus morbis, & non minima in acutis, & maxime in his qui magis febriles ac periculoissimi sunt, tempus hoc magnam vim habere. Verum est autem primum quidem maxime succum. Deinde vero pituita iuxta predictas coniecturas diligenter fidei committenda ratione. Ca-

Lateris do-
loribus qui
bus subue-
niendum.

Lateris do-
loribus qui
bus subue-
niendum.
terum pleuritis, hoc est dolor lateris, siue ab initio fiat, siue postea, calefactorius quidem primum, non alius est, retere dissoluere. Ex calefactorius vero optima est aqua calida in vitro, aut in vesica, aut in vase arceo, aut testaceo admota. Verum molle quid antea ad latus supponere oportet. Lenitatis ergo Commodum etiam spugna mollis, magna, ex aqua calida expressa apponitur. Cingere vero stragulis ipsum fomentum oportet. Nam & amphote tempore sic sufficit & durabit, & simul ut ne vapor ad agrotantis spiritum afferatur, nisi fortassis & hoc ad aliquid commodum esse visum fuerit. Aliquando enim ad aliquid commodat. Insuper autem & ordeum, & eruum in aceto diluto, ita ut paulo acidius sit quam ut quis bibere possit, dissoluta ac feruifacita, & in mansupta coniecta apponere oportet, & sursum eodem modo. Siccum autem fomentum prebent sal & multum torrefactum, in laneis sacculis conuenientissimum. Nam & leue, & lenes est nullum. Solut autem huiusmodi mollitorium fomentum, etiam dolores ad clauiculam pertinententes. Sectio autem venarum non similiter soluit dolorem si non ad clauiculam pertingat dolor. Quod si ad calefactoria dolor non soluitur, non multo tempore calefacere oportet. Resiccat enim hoc pulmonem, & suppurationem facit.

Ad clauicu-
lam dolore
extenso me-
delata.

Ad clauicu-
lam dolore
extenso me-
delata.
At si quidem dolor ad clauiculam de se significationem prebeat, aut grauitas ad brachium, aut circa mammam aut supra septum transversum: venam secare prodest in cubiti flexura internam, & non cunctari copiosum sanguinem detrahendo, donec multo rubicundior fluxerit, aut pro puro & rubicundo huius. Verumque enim cōtingit. Si vero sub septo transversum fuerit dolor, ad clauiculam autem de se significationem non prebeat, aluum mollire oportet, aut veratro nigro, aut peplopiata ut veratro quidem daucum, aut fesele, aut cumini-

aut

A aut anisum, aut aliud quid ex odoratis ammiscetas, peplopiore filiphij succum. Sed hæc inter se huiusmodi misceantur, consimilis modi existunt. Ducit autem nigrum veratrum melius, & ad iudicationem commodius quam pepulum. Pepulum vero statim magis erumpere facit. Ambo autem hæc dolore sedant. Sedant item alia multa alium subducentia medicamenta. Verum hæc inter ea quæ ego noui optima sunt. Alioquin & ea quæ in sorbitionibus exhibentur alium subducentia medicamenta opitulantur, quæcunque non valde inuicunda sunt, aut ob amaritudinem, aut propter aliam quamdam inuicunditatem, aut ob copiam, aut colorem, aut aliquam suspitionem. Pituitam tamen statim insuper sorbendam dare oportet, postquam medicamentum bibit, non memorabili copia pauciores, quam quantaliter sumere adfuetus est. Nam & rationi consentaneum est, in media purgatione sorbendam non dare. Quum autem cessauerit purgatio, tunc minus sorbeat de ea, quam adfuetus est. Postea vero reducat semper ad maiorem copiam, si & dolor sedatus fuerit, & nihil aliud aduersetur. Idem mihi sermo est, si etiam pituita succo uti opus fuerit. Melius enim esse assero, statim omnino incipere sorbere, quam praeuacuatissimam valde sorbere auspicari, aut tertiam, aut quartam, aut quintam, aut sextam, aut septimam die, si sanè non iudicatus fuerit morbus ante hoc tempus. Preparationes autem & his consimiles faciendæ sunt, quales dictæ sunt. De sorbitionis igitur exhibitione ita sermo. Sed & de potu, qualemcunque tandem quis ex describendis sumpturus est, eadem mihi penitus sermonis ratio est. Noui autem etiam medicos maxime contraria facere his quæ fieri oportebat. Omnes enim volunt, ubi sub morborum initia homines fame premacerant, duobus aut tribus, aut etiam pluribus diebus, sic sorbitiones exhibere, itemque potus: & fortassis etiam par ipis esse videtur, ut magna corpori mutatione fieret, etiam magnū quid valde contra obiciatur. Verum mutare quidem non parum, bene habet. Recte tamen mutatio transferenda est, & ex mutatione adhuc magis exhibitione eorum quæ per os sumuntur. Maxime igitur ladi poterunt, si non recte mutationem fecerint, hi qui tota pituita utuntur. Poterunt etiam ladi qui solo succo utuntur. ladi quoque possunt qui solo potu utuntur. Minime vero hi. Oportet autem & in sanorum adhuc hominum victu addiscere quæ conferunt:

Error me-
dicorum.

Cc 2 Si

Hippocratis Liber De Victus

Consuetudo multum potest.

Si enim sanis tales aut tales victus multum differre videtur, tum in aliis quibusdam, tum in mutationibus: quomodo non etiam in morbis multum differant, & maxime in acutis? At qui facile est hoc addiscere, quod simplex victus cibi ac potus, ipse sibi ipsi semper similis, securior omnino est ad sanitatem, quam si quis derepente ad alium meliorem, magnam mutationem faciat. Nam & his qui bis in die cibum sumunt, & his qui semel, repentinae mutationes noxae ac aggritudines inducunt, & eos sanè qui prandere non aduersi sunt, si pransi fuerint, statim infirmos facit hoc, & toto corpore graues & debiles, & pigros. Si verò etiam insuper cenauerint, acidum ructantes. Quibusdam verò etiam alui liquida egestio oboritur, quum præter consuetudinem ventriculus graueretur, solitus refectari, & non his intumescere, neque bis cibos coquere. Auxiliatur igitur his, mutatione rursus adæquare, dormire enim oportet velut nocte reducta post cenam, hunc quidem, absque frigore, æstare verò, absque calore. Si verò dormire non queat, ubi multam lentam deambulationem non stando oberrauit, nihil cœnet, aut pauca, eaque innoxia. Insuperque minus bibat, & potum non aquosum. Talis autem adhuc magis assugetur, si ter in die ad facietatem cibum acceperit, & adhuc magis si sæpius. Quanquam sanè multi sunt, qui faciliè ferunt, si ter in die cibum copiose accipiant, qui ita sunt aduersi. Quin & hi qui bis in die cibum capere soliti sunt, si pransi non fuerint, debiles & infirmi sunt, & ad omne opus timidi, & ventriculi osculum dolent. Viscera enim pendere ipsis videntur: & calidam ac cum virore pallidam urinam mungunt, & alui egestio comburitur. Quibusdam etiam os amarefcit, & oculi caui fiunt, & tempora palpitant, & extremæ partes perfrigerantur. Et plerique ex his qui pransi non sunt, cenam edere non possunt. Si verò cenam sumplerint, ventriculorum grauantur, & multò magis agere in lecto degunt, quam si etiam pransi fuiissent. Quum igitur talia hæc sanis fiât, ob victus dimidie diei mutationem præter consuetudinem: apparet neque apponere, neque detrachere commodum esse. Si igitur hic qui præter consuetudinem semel in die cibum accepit, ubi tota die vasa vacua fecit, quantum consuevit cenauerit, verissimile est ipsum, si sic quum impransus esset doluit ac ægrotarit, & ubi cenauit grauis fuit: multò magis grauari, si verò etiam long

Ratione In Morbis Acutis.

385

A longiore tempore euacuatis valis, postea derepente cœnauerint, adhuc magis grauabitur. Qui igitur præter consuetudinem vasa vacua fecit, et hic diem rursus adæquare sic cōducit absque frigore, & calore atque labore. Hæc enim omnia grauius tulerit, & cœna multo minor exhibenda est, quam consuevit, eaque non sicca, sed modè humectioris & postea bibat potum non aquosum, neque pauciorè quàm pro cibi ratione. Sed & postera die pauca prandeat, quo sensum progressu siente ad consuetudinem reuertatur. Qui tamen supernas partes amara bile infestantur, talia molestius ferunt. Pituitosi autem supernis partibus, cibi præter morem abstinentiam omnino facibus ferunt. Quare etiam semel in die cibum præter morem capere, facilius utique iidem tulerint. Sufficiens igitur & hoc signum est, quod maxime mutationes eorum quæ circa naturas nostras ac habitus contingunt, maxime morbos faciunt. Non igitur licet intempestiue, neque vehementissimas vasorum vacationes facere, neque vigentibus morbis, & in inflammatione consistentibus, cibos exalere, neque licet derepente in tota re quicquam, aut luc aut illac mutare. Multa vero his cognata, ex his qui ventri contingunt, itemque, alia referre quis possit, quod faciliè quidam ferunt cibos, quibus aduersi sunt, etiam si natura non sint boni. Similiter etiam potas: agere autem ferunt cibos, quibus aduersi non sunt, etiam si non sint mali, similiter etiam potus, & quæ quidem multus carnis esus præter consuetudinem assumptus facit, aut alii immaturis filis, aut succus ipsius, aut caulibus, aut alia huiusmodi, magnas quasdam peculiares vires habentia, minus admiretur quis ubi talia dolores ventriculis magis quàm alia inducunt. At iusta fuerit admiratio, si didiceris quantam maza turbationem, & mollem, & flatum, & tormem ventriculo inducat si præter morem ingesta fuerit, ab eo qui mazzam edere non est solitus: aut qualem situm panis ipse calidus ingestus inducat, & repentinam repletionem, ob siccandi vim, nisi situm ad & quod tardè transit, & quàm diuersas inter se affectiones faciant, & panes valde puri, & qui ex toto sunt collari, præter consuetudinem in cibo accepti, itemque maza sicca præter morem, aut liquida, aut viscosa: & quale quid faciât polenta recentes non aduersus, & alix his qui recentibus vi aduersi sunt itemque vini & aquæ potus, præter morem derepente vicissim permixtus;

CC 3

Calidus panis situm adfert.

permutatus, & aquosum vinū, & meracū, præter cōsuetudinē D
derepente potatū. Illud enim humiditātē in superno ventre
inducit, & statū in inferno. Hoc verō venarū palpitationem,
& capitis grauitatē ac sitim. Quin & album vinū, & nigrum
si quis præter consuetudinem permutet, etiā si ambo vinosa
fuerint, tamē multa in corpore alterarint, vt minus mirū ef-
se quis duxerit, dulce & vinosum vinum nō idem posse, si de-
repēte permutata fuerint. Porro huiusmodi aliquā partem
sermoni contrariio patrocinarī oportet; quōd mutatio victus
his facta est, corpore non mutato, neq; ad robur, vt cibos ap-
ponere opus sit, neq; ad debilitatē, vt detrachere oporteat. In-
super autē & robur coniectandum est, & morbi vniuscuiusq;
modus, & hominis natura, & consuetudo victus agri, non ci-
borum solum, sed etiā potuū. Multo autē minus ad additio-
nem procedendū est. Nam detractionem omnino tollere sepe
conducit; vbi suffecturus est ager, donec morbi vigor ma-
turelcat. In quibus autem hoc faciendum sit, scribetur. Hoc ta-
men verō etiā alia relatis cognata scribere quis possit. Hoc ta-
men melius testimonium est. Non enim cognatū est rei illi
de qua plurimus à me sermo habitus est, sed ipsa res oppor-
tunissimū est documentū. Nam ab acutorū morborū initio,
aliqui quādoq; eadem die qua morbus incepit, cibos com-
derunt; aliqui postridie; quidā etiā sorbuerunt quicquid obla-
tum esset, quidā etiā cyceonem. Omnia autē hæc deteriora
quidē sunt, quā si quis alio modo victū instituisset, multo ta-
men minus detrimentū afferūt in hoc tēpore peccata, quā si
quis primis duobus aut tribus diebus, penitus vasa vacua fe-
cisset, & quarta aut quinta die, tali victū vsus esset. Deterius
tamen est, si omnibus his diebus vasis euacuatis, in postero-
ribus diebus hoc modo victū instituat, prius quā cōcoctus
ac maturus sit morbus. Etenim hoc modo mortē plurimis
manifestē affert, si nō omnino facilis fuerit morbus. Quia ve-
rō ab initio cōmittuntur peccata, nō similiter, vt illa medelā
omnem respuunt, sed multo facilius correctionē admittunt.
Hoc igitur maximum documentum esse arbitror, quod pri-
mi dies sorbitione tali vel tali, nō sint priuadi, in his qui pau-
lo postea talibus, aut talibus sorbitionibus vsuri sunt. Fundi-
tus igitur ignorat, cum hi qui granosa prisana vtuntur, quōd
ab ipsa ledūtur, quū sorbere inceperint, si duobus, aut tribus
aut

Errores ab
initio com-
missi facili-
ter corrigū-
tur.

A aut pluribus diebus antea vasa euacuauerint: tum hi qui sue-
co vtuntur, quod sorbente, laeduntur, vbi non rectē sorbitio-
nem incoq; erint. Tunc tamē cauent, & magnā noxam affer-
re cognoscunt, si priusquam marurus factus fuerit morbus
granosum pt sanā si, rh. erit rger, succo vti adfuctus. Omnia
igitur hæc magna testimonia sunt, quōd medici agros non
rectē ad victū perducunt. Sed in quibus morbis vasa vacua
facere non oportet, his qui sorbitionibus vti debent, vasa va-
cua faciunt. In quibus verō ex vasorum vacuatione, ad sor-
bitiones mutatione facere non oportet in his mutationē fa-
ciunt, & h. x. plerunq; absq; lare. Aliquādo verō in his tempo-
ribus mutationē ad sorbitiones faciunt ex vasorum vacua-
tione, in quibus sepe ex sorbitionibus ad vasorum vacua-
tionem accedere expediet, si ita morbum exacerbari contin-
gat. Aliquādo autē & ex ista attrahuntur de capite, & à tho-
racis regione, biliosa, & vigilæ ipsi conuadunt, ob quas non
coquitur morbus; & tristes ac amarulēti fiunt, & delirant, &
splendorem in oculos obuolantur, & aures sonitu ple-
næ sunt, & extrema partes perfrigerata, & vitæ incocta, &
spuma tenua, & salta, & meraco colore tincta, ac pauca, & su-
dores circa collum, & anxietudines, & spiritus in latione sur-
sum versus offendens, densus, aut etiā valde magnus, superci-
lia distēta ac granata, deliquia animi praua, & stragolorum
de pectore reuersiones, & manus tremulæ. Quādoque verō
labium infernum cōcūritur. Hæc autē in principiis compa-
rentia, vehementis delirij significationem præbent, & ple-
runq; agri moriuntur. Qui verō effugiunt, aut cū abscessu,
aut cū sanguinis naris fluxione, aut ex crasi puris spu-
to effugiunt, aliis verō omnimō. Neq; enim talium rerum
peritos medicos esse video, quomodo debilitatos in morbis
dignoscere oporteat, & quæ ex vasorum vacuatione efficiun-
tur, & quæ propter aliā aliquam irritationē, & quæ propter
dolorem, & præ acumine morbi: itēmq; quorū affectiones, &
omnigenas species, natura nostra & habitus singulis patiat;
& quidem quam talium cognitio, aut ignorantia, salutē aut
mortem afferat. Mauserim malū est, si ob dolorem & mor-
bi acumen debilitato, exhibet quis potum, aut sorbitionem
copiosiorē, aut cibū, ob vasorum vacuationē debilem esse
existimans. Indecorum etiā est ob vasorum vacuationē de-
bilicatum

Hippocratis Liber De Viſtus

bilitatum nō cognoscere, & viſtu premere. Aſſert equidem D periculum aliquod & hoc peccatum, verū multo minus quā alterum. Multo autē magis riſu dignū hoc peccatū eſt quā illud alterū. Si enim alius medicus, aut etiā idiota, ingreſſus cognouerit ea quæ cōtingerunt, & edenda ac bibenda dederit ea quæ alter prohibuit, palām auxilium tuliffe putabitur. Talia verō faciunt, vt artiſices maxime ab hominibus vituperentur. Videtur enim iſtis ille qui ingreſſus eſt medicus aut idiota, velut mortuū ſuſcitaffe. Scribentur autem de his quoque ſigna, ex quibus ſingula diſcere oportet

Corporis labor.

Conſimilia tamē illis quæ circa ventrē contingunt, & hæc ſunt. Nā ſi totū corpus præter conſuetudinē multū quieſcat, non ſtatim magis robuſtum ſit. Si verō etiā vbi multo tempore quieuit, derepente ad labores prodierit, vitioſum quidam palam operabitur. Ad eundē modum etiā ſingulæ corporis partes. Nā & pedes tale quiddā operabuntur, & alij articuli laborare non adſueti, ſi interpolito tempore derepente ad laborandū prodeant. Eadem etiā oculi & dentes perperientur, & quæcunq; tandē pars. Nam & lectus præter morem mollis dolorē inducit, itēque præter conſuetudinē durus. Sed & ſi ſub dio lectus præter morem ſternatur, corpus indurat. Quin & talium omnium exempla ſcribere ſatius fuerit. Si quis enim accepto vlcere in tibia, neque valde periculoſo, neque adeo contemnendo, ita vt neque iſti ita difficulter, aut adeo facile vlcera ſaneſcant: ſtatim prima ab initio die decumbens curetur, & nequaquam erus eleuet, hic ſanē hoc modo citra inflammationē fuerit, & ſanus multo citius ſic fiet, quā ſi obambulans curetur. Attamen ſi quinta aut ſexta die, aut etiā prius ſurrexerit, & progredi voluerit, magis utique aſſigetur ac dolebit, quā ſi ſtatim ab initio obambulans curatus eſſet. Si verō etiā multum derepente ſe fatigauerit, multo magis dolebit, quā ſi illo modo curatus, in illis diebus ita ſe fatigaſſet. Perpetuū igitur hæc omnia inter ſe teſtimonium præbent, quod omnia quæ derepente multum ſupra modum huc & illuc mutantur, lædunt. Multiplex igitur in ventre læſio eſt, ſi ex multa vaſorum vacuatione, plus moderato derepente, ingeratur. Quin & in reliquo corpore, ſi ex multa quiete, ad ampliorem laborē derepente deueniat, multo magis lædetur, quā ſi ex multo cibo ad vaſorum

Ratione In Morbis Acutis.

355

A ſorum vacuationem tranſmutetur, & ſi ex multo labore derepente ad ocium ac ſegniciem exciderit. Oportet tamen & his corpus quieſcere. Oportet item illis ventrē à ciborum copia quieſcere. Sin minus, & dolore in corpore inducet, & totius corporis grauitatem. Plurimus itaque ſermo de mutatione huc atque illuc à me habitus eſt, eo quod hæc noſſe ad omnia cōmodum ſit, & ad hoc præſertim de quo nobis ſermo erat, quod in acutis morbis ad ſorbtiones mutationem faciunt ex vaſorum vacuatione. Facienda enim eſt mutatio velut ego iam iubeo. deinde non eſt vitendum ſorbtionibus priuſquam morbus maturus factus fuerit, aut aliud quoddā ſignum apparuerit, vel vacuatorium, vel irritatorium, circa B Intestinum, aut circa præcordia qualia ſcribentur ſigna. Vigilia inſomnia, & cibos crudos & inconcoſtiores facit. Et Vinū dul- gilia ſortis, potus & cibos crudos & inconcoſtiores facit. Et Vinū dul- riuſus in cottrariam partem mutatio, diſſoluit corpus, & ex- coſtionem ac capitis grauitatem inducit. Vinum porro dulce, & vinoſum, & album, ac nigrum, & aquam muſſam, & aquam, & acetum muſſum, his notis diſtinguere oportet in morbis acutis. Vinum dulce minus caput grauatur, quā vinoſum, & minus mentem ferit, & magis quā alterū per aluum & inteſtinū ſubit. Viſcera verō magna facit, ſplenem & hepar. Quare neque his qui amara bile abundant commodum eſt. Nam & ſiticuloſum in talibus eſt, & ſtatuſum in ſuperno inteſtino: non tamen inferno inteſtino inimicū pro ſtatuſo ratione, & quidē quum nō valde penetrat ſtatuſo à vino C dulce, ſed circa præcordia moretur. Certē per vrinā hoc minus exit omnino quā vinoſum album. Sputū vero magis educit dulce quā alterum, & quibus quidē ſiticuloſum eſt dum bibitur, his minus quā alterū vioum educit. Quibus verō ſiticuloſum non eſt, his magis quā alterum educit.

At verō album vinoſum vinum, plurima ac maxima ex Parte iam & laudatum & vituperatū eſt, in dulcis vini enar- ratione. Ad vetricam autē magis penetrat quā alterum: & quum vrinā cieat, ac ſemper perſumpat, multū in his morbis profuerit. Nam & ſi ad alia incommodius ſit altero, attamen quæ in veſica ſit ab ipſo purgatio, liberat, ſi quale oportet propellatur. Bonæ verō hæc notæ ſunt de vini vtilitate ac detrimento, quas ſeniores me non nouerunt. Fulſum verō vi- Fulſum i aſ- & nigro aſtero, in his morbis ad hæc vti poteris, ſi capi- tis

tis grauitas non affuerit, neque mentis perculsio, neque spiritum ab ascensu prohibeatur, neque vrina suppressa sit: alui autem egestiones humectiores ac ramentosiores fuerint. In talibus sanè, vel maximè conuenient ex albo transmutationem facere, & si qua his similia existunt. Hoc verò insuper intelligere oportet, quòd si aquosum fuerit vinum, supernas partes omnes, & eas quæ circa vesicam sunt, minus lædet.

Aqua multa.

Verùm partibus circa intestinum magis proderit, si meracius fuerit. Aqua verò multa si bibatur per totum morbum in acutis morbis, in totum quidem his qui amara bile abundante, ac magna viscera habent, minus comoda est quàm his qui tales non sunt. Siticulosa tamen minus est dulci vino. Pulmonem enim molliet, & spiritum moderatè educit, & tussim lenit. Habet enim vim quandam exterforiam, quæ magis moderatò spiritum viscosum facit. Vrinæ etià sufficienter ciet aqua multa, si non aliqua ex visceribus affectio prohibeat. Sed & biliosa per aluum magis egerit, quandoque bona, quandoque magis quàm conuenit colore saturata, ac spiritum fortiora: atque hoc biliosis & magna viscera habentibus magis contingit. Sputi igitur educationem, & pulmonis mollitionem, aquosior aqua multa magis facit. At spumosas alui egestiones, & biliosa magis quàm conuenit colorata, ac magis calida, meraca aqua multa magis ducit quàm aquosa. Talis autem egestio habet quidem & alia magna nocumenta: Neque enim ex præcordiis ardorè extinguit, sed concitat, & anxiam molestiam, ac membrorum iactationem facit. Verùm & intestina & sedem exulcerat. Horum autem auxilia scribentur. Qui igitur aqua multa vitetur, absque sorbitionibus, pro alio potu, in his morbis, hic multum successum percipiet, & non in multis successu destituetur. Quibus autem danda sit, & quibus non, & ob quas causas non danda, maxima ex parte dictum est. Damnata verò est aqua multa ab hominibus, veluti quæ bibentes ipsam extremè debilitet: & propterea mortem accelerare putata est. Verùm hoc propter eos qui se ipsos fame conficere constituerunt, dictum est. Aliqui enim aqua multa sola in potu vtuntur: nimirum velut talis existat. At hoc non omnino hoc modo se habet. Sed si sola bibatur, multò quidem fortior est, quàm aqua, si non aluum exturbet. Sed & vino albo ac tenui, & parum aquæ ferentis, & inodoro aliquo

aliquatenus fortior est, aliquatenus debilior, Multum tamen differt & vini & mellis meracitas, ad vtriusque vires. Nam etiam si duplam mensuram vini meraci quis bibat, respectu mellis quod delingat, multo tamen fortior fuerit ex melle solo, si aluum non turbarit. Nam & multo plus stercoris ipsi prodabit. Si tamen pituitosa sorbitione vtatur, insuper autem aquam multam bibat, valde ipsum replebit, ac status excitabit, & visceribus circa præcordia incommoda erit. At si ante sorbitionem aqua multa bibatur, non ita lædit velut si insuper bibatur, sed etiam aliquo modo proderit. Cæterum cocta aqua multa, aspectu quidem multo melior est quàm cruda. Splendida enim & tenuis, albæque ac pellucida sit: Sed quam ipsi virtutem attribuam, qua crudâ præcellat, non habeo. Neque enim iucundior est quàm cruda, si mel bonum esse contingerit, debilior tamen, & minus stercoris ducet, quorum neutro vt castigetur aqua multa opus habet. Proximè verò vtendum tali cocta, si mel prauum fuerit, & impurum, & nigrum, & non boni odoris. Coctura enim maiorè partem turpitudinis prauitatis ipsius detrahare poterit. At verò acetum multum appellatum si bibatur, sæpe quidem commodum esse in his morbis comperies. Nam & spiritum educit, & facilem spirationem facit. Tempora verò huiusmodi habet. Etenim quod valde acre est, nihil moderati fecerit, ad spumam quæ non facile prodeunt. Si enim educeret ea quæ stridulam asperitatem faciunt & lubricitatem induceret, & guttur velut dilataret, pulmonem vtiq; leniret. Ipsum enim molliet, & si quidem hæc contingerent, magnam sanè utilitatem afferret. Aliquando verò id quod valde acre est, educationem ipsi non obtinet, sed insuper viscosum id facit, & lædit. Maxime autem hoc perpetiuntur hi qui etiam aliis perniciosè habent, & qui neque tussire, neque excreare in hæcietia possunt. Ad hoc igitur vires agroti insuper contestare oportet, & si spem de ipso habeas, exhibere. Exhibere autem oportet si dederis, summè tepidum: atque tale paulatim, & non largè. Quod verò parum acre est, humectat quidem os & fauces, spiritum item educit, & spiritum sedat, & præcordio & visceribus quæ sunt hac parte lene est, & detrimenta ex melle hac parte prohibet. Quod enim biliosum est in melle castigat. Flatus etiam erumpere facit, & ad mictionem proritat. Intestini

Aqua multa quando obstit & cocta.

Oxymel.

gnam tamen partem ægro tribuere conuenit si sanus balnei
valde amans fuit, & lauari aduersus. Tales enim magis appe-
runt, & loci utilitatem sentiunt, & uis loci laudatur. Conue-
nit autem in totum magis peripneumonius, quam febribus
ardentibus. Nam dolorem lateris & pectoris ac dorsi balneum
lenit, & spiritum maturum facit ac educit: & facili spira-
tionem reddit, & lassitudinem eximit, articulos enim & curus su-
perficiem molliat. Sed & urinam ciet, & capitis grauitatem sol-
uit, & nares huiusmodi, tot igitur bona balneo adsunt, quibus
omnibus opus est. Si uero apparatus penuria aliqua fuerit, in
una re uel pluribus, periculum est ne magis ledat balneum
quam proliet. Singula enim ex ipsis magni detrimenti affe-
runt, si non à miris velut conuenit preparata fuerint. Mi-
nimè uero tempestuum est eos lauare, quibus alius in mor-
bis liquidior iusto est, utrumque eos quibus plus iusto adstri-
cta est, & non prius subit. Sed neq. debilitatos lauare oportet,
neq. ex ciborum fastidio nauseantes, aut uomentes, neq.
eos qui biliosum eructant, neq. eos quibus sanguis ex naribus
eripit, nisi minus quam pro occasione conuenit suat. Oc-
casiones autem nosti. Si uero minus quam pro occasione fluat,
lauare expedit, siue totum corpus ad reliqua inde opem sen-
tiant, siue caput solum. Si igitur preparationes commodæ fue-
rint, & æger bene suscepturus est balneum, quotidie lauare
conuenit. Fos uero qui balneo delectantur, etiam si bis in die
laueris, nihil peccaueris. Criterium balnei uti, multo magis
licet his qui tota pituita uruntur, quam his qui solo uruntur
succo. Licet autem & his aliquando. Minimè uero his qui po-
tius solo uruntur. Sunt tamen ex his quoq. quibus licet. Con-
iectare uero ex præscriptis oportet, & quibus balneum in sin-
gulis uictus morbis profuturum est, & quibus non. Quibus
enim aliquid horum deest commodorum, quæ balneum facit,
& quæ balneo commodant, lauare non oportet. Quibus uero
nihil horum deest, & adsunt ipsis signa in quibus lauari con-
ducit, lauare oportet. Febris autem ardens fit quum resic-
cat uenule, hora æstiva acres ac biliosos serofos humores
in seipsas attraxerint, & febris multa detinet, & corpus uelut
ex ossium lassitudine detentum, delassatur ac dolet. Fit autem
plerumque & ex longo itinere, & longa siti, quum resiccat
uenule acres ac calidas fluxiones in seipsas attraxerint. Fit
autem

Febris ar-
dens qui
facit.

A autem lingua aspera ac sicca, & valde nigra & dum circa uē-
tricem mordetur, dolet, & alius egestiones valde liquidæ ac pal-
lida sunt, & sitis vehemens inest, itemq. vigilat. Aliquando
etiam mentis emotiones. Hæc & aqua, & aquam nullam a-
quosam coctam, quantum uoluerit, bibendam dato: & si amarum
fuerit os, vomere conducit. & ventrem per clysterem suble-
uare. Si uero ad hæc non soluitur, lacte alutino cocto purgato.
Salsum autem nihil, neq. acie exhibeto. Non enim iufferet.
Soritionem uero donec extra iudicationes fuerit, ne dato.
Et si sanguis ex naribus fluxerit, seluitur affectio, itemq. si su-
dores accedunt iudicatorij, genuini cum urinis albis & crassis,
ac subiectis leuibus: & si abscessus aliquis fiat. Si uero absq.

B lusa soluta fuerit, recidua rursus ægritudinis contingit. Aut
coxa, aut crurum dolor emerget, & crassa expuet, si sanus fu-
erit est. Febris ardentis genus aliud. Alius subit, siti
pleta est, lingua aspera, sicca, salisugosa. Urine interceptio:
vigilia extremata, frigiditas. Tali si non sanguis ex na-
ribus fluxerit, aut abscessus circa collum fiat, aut crurum do-
lor, & sputa crassa spuerit (hæc autem suppressa alui sunt) aut
coxa dolor, aut pudendi luor, non iudicatur: & testis inten-
sus iudicatorum signum est. Soritiones attractorias dato.
Verum in acutis morbis uenam secabis, si vehemens appa-
reat morbus, & qui ipsum habeant in uigoris ætate fuerint,
& robur ipsis affuerit. Siquidem igitur angina fuerit, siue ali-

C quis alius ex pleuritici morbus, eclegmatis delinctu repur-
gato. Si uero debiliores appareant, si plus de sanguine detra-
xerint, infuso alui per clysterem tertio quoq. die utere, donec
in tuto fuerit æger, aut etiam fame opus habeat. Præcordia
inflammata non ex flatuum interceptione: septi transversi in-
flamationes aut spirituum protensiones: in recta: ceruicis spira-
tione sicca quibus pus non subest. Verum ex flatuum interce-
ptione, affectiones hæc accedunt. Maximè autem & hepatis
dolores, & splenis grauitates, & alia inflammationes, & supra
septem transversum dolores ac morborum collectiones, sol-
ui non possunt, si quis prius medicamentis purgare aggredia-
tur. Nam uena sectio in talibus principalis est. Deinde infu-
sa per clysteres, si non magnus & vehemens fuerit morbus.
Si minus, etiam postea medicamentis purgantibus opus est. Sed
& post uena sectionem, purgans medicamentum securitate ac
mode

Causas
alius.

Præcordia
inflammationes
unde.

Vocis inter-
ceptio.Comitia-
les morbi
vnde.Angina
quid sit.

moderatione opus habet. Quicumq; verò ea quæ inflamma-
ta sunt, statim in principio morborum medicamēto solvere
aggrediuntur, hi de impeto quidem ac inflammato nihil au-
ferunt: non enim remittit affectio quæ adhuc cruda est: quæ
verò morbo resistunt ac sana sunt, colliquefaciunt. Debili ve-
rò siente corpore, morbus inualefcit. Quum autem morbus
corpori præualuerit, tale iam incurabiliter affectum est. Ut
aliquis derepentē voce priuatus fiat, venarum interceptiones
faciunt, si sano hoc contingat absque manifesta, aut alia forti
caussa. Venam igitur secare oportet, in brachio dextro in-
ternam & sanguinem detrahare, iuxta habitum ac ætatem
rationem ineundo, an plus aut minus oporteat. Coincidunt
autem plurimis ipsorum hæc: tubores faciei, oculorum sta-
bilitates, digitorum in manibus distentiones, dentium stru-
dores, pulsationes, maxillarum contractiones, extremitatum
perfrigeratio, spirituum per venas interceptiones. Quum
dolores accesserint, atræ bilis & atrium fluxionum affluxus
fiunt. Dolent autem partes internæ dum mordentur. Cōuer-
sæ verò, & valde sicca sientes venæ intenduntur, & inflama-
tæ affluetia attrahunt. Vnde corrupto sanguine, & spiritibus
non potentibus naturales in ipso vias permeare, perfrigera-
tiones fiunt ex statione, & vertigines, & vocis interceptio, &
capitis grauitas, & conuulsiones, si iam ad cor, aut hepar, aut
ad venam deuenerint. Hinc morbi comitiales fiunt, aut semi-
syderati, si in ambienti locos fluxiones inciderint, & à spi-
ritibus pertransire non potentibus resiccatæ fuerint. Quare
talibus, fomentis prius adhibitis, venam secare oportet sta-
tim ab initio, dum adhuc eleuari sunt omnes affligentes spi-
ritus, ac fluxiones. Facilius enim auxilium admittunt: & reso-
ditis viribus, & consideratis iudicationibus, medicamentum
exhibere sursum purgans, si non alleuetur: ad infernam verò
aluum, si nō subeat, infusum per clysterem adhibere. Postea
verò lac asinum coctum dato, & non minus quàm duode-
cim heminas bibat. Si verò virium robur adsit, plures quàm
Angina sedecim. Angina fit quum fluxio ex capite multa ac glutinosa, tempore hyberno aut verno, ad venas iugulares infla-
xerit, & hæ fluxionem ampliolem, propter amplitudinem
attraxerint. Cum autē frigida & glutinosa sit, spiritus transi-
tus obturabit, & sanguinis transitus obturans, propinquas
sang.

A larguinis partes congelat, ipsamq; immobilē ac stabilem
facit: quā natura frigida sit, & obturandi vim habeat, & pro-
pterea suffocantur, lingua luescente, & rotūda siente ac re-
flexa, propter venas quæ sunt sub lingua. Præcisā enim vna,
quam aliqui columellam vocant, vena crassa ab utraq; parte
est. Cum igitur hæ plenæ sint, & in linguam inistant, quæ
rara est ac ipsa grossa propter siccitatem; cōtingit ut ipsa præ
violencia humorem ex venis suscipiens, ex lata fiat rotunda;
exbet e colorata, luidæ & molli, dura: ex facili flexibili, in-
flexibilis: adeo ut ager cito suffocetur, si non quis citò auxi-
lium ferat, venæ sectionem à brachiis faciens, & venas sub
lingua secans, & eclegmatum delinctu curans, & calidos gar-
garismos exhibens, & caput radens. Debet autem & ceratum
à illo ac capiti circumponere, & lanas obducere, & spongius
mollibus ex aqua calida expressis fouere. Bibat autem ager
aquam, & aquam mulsam, nō frigidā. Succum vero pisanæ
tunc sumet, quum iam ex iudicatione in tuto fuerit. Quum
verò æstiuo vel autumnali tempore, fluxio calida ac nitrosa,
de capite defluerit, utpote ex tempore acris ac calida facta:
talis ubi est, mordet, & ulcerat, & spiritu implet, & cernicis
spiratio accedit, & siccitas multra, & quæ videntur gracilia
apparere: & tendines posteriores in collo distenduntur, & ve-
lut in tetano distenti esse videntur: & vox abrupta est, & spi-
ritus paratus est, & retractio spiritus densa ac violenta acce-
dit. Talibus arteria ulceratur, & pulmo ardet, quum nō pos-
sint extrinsecum spiritum inducere. Et si his affectio non vl-
tronea ad externas colli partes deferatur grauior ac inenita-
bilior est, & propter tepus, & quod à calidis & acris sit hu-
moribus. Si febris corripiat, veteri stercore non subeunte,
aut à cibo recens accepto, siue cum dolore lateris, siue absq;
eo, quietem agere oportet, donec cibi descenderint prius ad
infernam aluum: potu verò uti aceto multo. Quum autē ad Aliud angina
lumbos grauitas deuenerit, infuso per clysterem eluere, aut na genus.
medicamento purgare oportet. Vbi verò purgatus fuerit, vi-
cum præscribere ex sorbitione primum, & aqua mulsā po-
tu, Deinde ex cibis ac piscibus coctis, & vino aquoso, modi-
co, ad noctem. Interdū autē, ex aqua mulsā subditiua, aut
verò status graueolentes prodierint, glandula subditiua, aut
infuso per clysterem vtendum erit. Sin minus, in aceti mulsā
petu

potu cohibere oportet, & nec ad infernam aluum deſcende-
 re. Et tunc idem ſi ne per inſilum clyſteris ſubducere. At ſi
 mollem ac vacuam ventrem habeat, febris ardens accedit.
 ſi tamen commodum eſſe viſum fuerit, medicamentis purga-
 re, intra tres dies id ne feceris, ſed quatio. Poſtquam verò
 me huiusmodi exhibueris, ſi tributionibus vtere, obſeruans
 febriam exaceruationes, vt nunquam exhibeas quum ſunt,
 aut ſit ut expectantur, ſed ſi vbi deſinunt, aut quæ ierunt, &
 quàm longiſſimè à principio. Quum verò frigidi ſunt pedes
 neque potum, neque ſorbtionem, neque aliud quicquid eniſ-
 modi dabo verum maximum hoc eſt dabo, vt capites do-
 nec valdeſ ierint caſſati. Deinde ſi id quod conducit exhi-
 be. Pleraque enim futura exaceruationis febris ſignum eſt.
 pedum frigiditas. Si verò in tali tempore exhibueris, maxi-
 me per omnia peccaueris. Morbata enim non parum auge-
 bis. Quum autem febris deſinit, vice verſa pedes reliquo
 corpore calidiores ſunt. Augetur enim frigefaciens pedes,
 accenſa ex thorace, & al caput ſtammam remittens. Vniuerſo
 autem calore acervatum ſurſum concurrente, & ad caput ex-
 halante, meritis pedes frigidi ſunt, vt qui ex carnes & ner-
 uoſi natura exiſtant. Inſuper autem etiam quum longè
 à calidiſſimis locis abſint, perfrigerantur, calore ad tho-
 racem coacervato. Et ruruſus iuxta proportionem, quum
 febris ſoluitur, & in teares partes diſtinitur, ad pedes ca-
 lor deſcendit. Hoc igitur tempore & caput, & thorax ipſo
 ram perfrigeratur, qua de cauſa ſorbtio exhibenda eſt. Nam
 vbi pedes frigidi fuerint, neceſſe eſt ventriculi in caudam
 eſſe, & multo ſtudio plenum, & præcordium intum, &
 corporis iactationem, propter internam turbationem, &
 mentis abalienationem, & dolores, & æger diſtrahitur,
 ac vomere cupit, & ſi praua vomuerit, dolet. Poſtquam
 verò calor ad pedes deſcendit, & vtrina progreſſa eſt, etiam
 ſi non ſularit, omnia deſinunt. Hoc igitur tempore ſor-
 btionem dare oportet: alioqui pernicioſa eſt. Quibus
 verò perperuò alius in febribus liquida eſt, his præcipue
 pedes calefaciens, & ceratis integens, & faſcens obuolvens,
 animum iuucte, vt ne ſint reliquo corpore frigidiore. Si
 verò calidi ſunt, calefactorium nullum adhibe, ſed con-
 ſerua vt ac perfrigerentur: potu autem vtendum eſt quàm
 pauciſſi-

Pedum fri-
 gus & bre-
 uis accen-
 ſio in
 ducit.

Pedum ca-
 lor.

Alii ſolu-
 te calidior.

pauciſſimo, aqua frigida, aut aqua multa. Quibus autem
 in febribus alius liquida eſt, & mens perturbata, & multi ex-
 talitus floccos auferunt, & nares ſcalpunt, & paulatim qui-
 dem reſpondent ſi interrogentur, ipſi verò à ſciſſis nihil
 aptum dicunt, ita huiusmodi atrabiliaria eſſe mihi videntur. Talibus
 igitur ita ſe habentibus, ſi alius liquida fuerit, ac collique-
 rit, videtur mihi ſorbtiones frigidiores ac craſſiores exhi-
 bere oportere, & poriones aluum iſtentes, & vinoſiores ma-
 gis quàm adſtringentes. At quibus in febribus vertigines
 in initio, & capitis pulſus ſunt, & vtrina tenues, in his expe-
 ctare oportet, vt ad iudicationes febris exacerbetur. Nec ve-
 ro admirari, ſi deſirarent. Quibus in principio vtrina nebu-
 loſa, aut etiam craſſa ſunt tales depurgare oportet, ſi etiam
 alia contulerint. Quibus verò in principio vtrina tenues, ca-
 les ne purgato, ſed ſi viſum fuerit, inſulam per clyſterem
 adhibeto. Hoc ſic curare conducit. Acger corpore quierem
 agat, vngaturque ac æqualiter contegatur. Potu vtriusque aqua
 muſſa aquoſa: & ſorbtio ne ſucci puriſſimæ ad viſperam.
 Aluum verò ab initio per clyſteris in ſuſum ſubducito. Me-
 dicamenta autem his ne exhibeto. Si enim quid circa ven-
 trem commoueris, vtrina non cōcoquitur, ſed al ſque ſudore
 ac iudicatione, febris ad multum tempus durabit. Sorbtio-
 nes autem vbi prope iudicationem fuerint, ne dato, ſi turbe-
 tur verum quum remiſerit turbatio, & ad melius procedet.
 Obſeruare verò etiam omnium februm iudicationes opor-
 tet, & in hoc tempore ſorbtiones detrahete. Solent autem
 longè fieri hæc febres, & impetuoſos humorum de loco ad lo-
 cum illapſus habere, ſi quidem internæ partes frigide fue-
 rint, circa aures & collum. Si verò non fuerint frigide, alias
 mutationes habent. Hinc autem ſanguis ex naribus, & alui
 hic exarthantur. Quibus ſaneque verò febres anxioſe ſunt, &
 quæ præcordia intendunt, & decumbentes in eodem loco de-
 cubitum non ſuſtinent, & extremæ partes perfrigerantur, hi
 plurima omnino diligentia ac cuſtodia opus habet. Degant
 autem hi vt nihil ipſis exhibeas aliud, quàm acetum muſſum
 aquoſum. Sorbtionem verò ne exhibe, donec febris deſie-
 rit, & vtrina concocta ſaciat. Decumbere autem debet æger
 in d. mo obſcura, & in ſtratis quàm molliſſimis reclinatus
 eſſe, ita vt multo tempore decubitus in eodem loco toleret.

Id d. 2.

& quàm

Hippocratis Liber De Vitiis

Vrinarum
cognitio.

& quam minimum se iacet. Hoc enim talibus maximè prodest. Super praeordium vero, limum semen luteo illitum in omento, obseruando ut ne horrescat ager dum apponitur. Sit autem summè tepidum, aqua & oleo coctum. Coniungere vero ex vrinis oportet id quod futurum est. Si enim crassiores ac pallidiores faciant, meliores sunt. Si verò tenuiores ac nigriores, deteriores. Si autem mutationes habent temporis diuturnitatem significant: & necesse est ut morbus & ad deterius, & ad melius, in equalitatem permutet. Caterum inconstantes febres tenere oportet, donec constiterint. Quum vero constiterint, & victus, & curatio re conuenienti occurrere, speculatione secundum naturam facta. Sit autem aspectus egrotorum multi. Quare animaduertendum est medicis, ut ne aliqua manifesta causa ipsam lateat, neque ex his quae ratione cognoscuntur, neque ex his quae ad numerum parem aut imparè apparere oportet. Maxime igitur numerum imparè vereri oportet. Nam hi dies in alterutra partem agrotos inclinare faciunt. Primum itaque diem obseruare oportet quo ager delirare esse coepit cognito principio ex quo, & quādo. Praecipuum enim hoc est videri. Quum verò agrum interrogaueris, etiam haec omnia considerabis. Primum quidem quomodo caput habet, an doloris exorsus sit, nec gravitatem in seipso habeat. Deinde praecordia & latera an doloris exordia sint. Si enim praecordium dolorosum fuerit, aut eleuatum, aut obliquitatem aliquā habuerit, aut satietatem: aut lateris dolor affuerit & vnā cum dolore, tussicula, aut tormē, aut ventris dolor. Quum horum quid affuerit in praecordio, alium maximè insus per clysterē soluere oportet. Biber autem aquā nullam calidam coctam. Considerandum verò est an dum exurgit animi deliquium incidat, an bona spiritus tolerantia ipsum habeat: & inspicenda alui egestio, num vehementer nigro colore prodierit, aut puriorales sani hominis sunt egestionēs: & an febris ad tertium diem exacerbetur. Vbi verò valde probè tales consideraueris in his morbis tertia die, ad haec iam etiam alia contemplare, & si quarta simile quid tertia habuerit exisdem illis, ager in periculo versatur. Et signis autem, nigra alui egestio, mortem significat. Quae verò sani hominis egestionis similis est, si per omnes dies apparuerit, salutare signum est. At

Signa valse
iudicant.

si glan

Ratione In Morbis Acutis.

395

A si glande subdita non obedierit, & spiritus bona tolerantia affuerit, si ubi ad sedem exortitur aut isthic in lecto, animi deliquium incidit: Haec ubi agoro, aut agrotat, ab initio affuerint, deliquium futurum expecta. Lutus autē tū quoque ad manus. Si enim tremulæ fuerint, tali sanguinis de naribus destillationem futuram expecta. Inspicere vero ipsas nares oportet, an spiritus equaliter per vnaque feratur, & si multus feratur e naribus, conuulsio fieri si let. Si verò conuulsio fiat, tali mors expectanda est: & bene habet si quis hoc praedicat. Si vero in febre hyberna, lingua aspera fiat, & animi deliquium ad int. tali re, alius febris contingere solet: attamen non sine talem inacerare oportet, & aqua mulse potu, ac pusum luteo conseruare ita ut fidem ne habeas febrium remissum. Nam qui talia signa habent, de vita periclitantur. Vbi vero haec cognoueris ac probè contemplatus fueris, ita si te radicere potes, si placuerit. Quum verò in febris horrendum qui acciderit quinta die, aut alius de repente liquida decreuit, & animi deliquium incidat: aut vbi priuatio contingat, aut conuulsio, aut singultus fiat: ex his anxiosus fieri ager solet, & sudores sub naso, & circa frōtem ac ceruicem a posteriore capitis parte oboriri. Qui verò haec praeuenerit in spiritu non facti non longe postea morietur. Quibus autem in febribus crura sunt tuberculosa, atque laetia pericula mortis trahentia non maturantur, febribus perseuerantibus, & stragulatio acciderit in faucibus, ita ut partes circa fauces graciles existant, & tubercula non maturata facta se extrosta fuerint, talibus sanguine naribus fluere solet. Et si quidem multus fluxerit solutū nem morbi significat. Sin minus, morbum longum. Quanto autem minus fluxerit, tanto deterius est, & lēgitudo maior. Si vero reliqua facilia fiant tali dolores ad pedes expectare oportet. Si autem contigerint pedem, & dolorosus esse perseueret ager, & calore affigatur ac non soluat, paulatim & ad ceruicem dolores perueniēt, & ad clauiculam & humerum, & per os, & articulum. Nam & hunc tuberculosum fieri oportet. His autem extirctis, si manus contrahantur, aut tremulae fiant, & nunquam talem corripit, & delirium. Sed & facilius in supercilio oriuntur, & rubores habet, & palpebra altera ad alteram progerminat, & infāmaria dura detinet, &

In agro
quae consi-
deranda.

De 3

oculus

Hippocratis Liber De Victus.

oculus vehementer intumescit, & delirium valde augeſcit. **Delirii ſigna.** Noctes autem plus quam dies delirij ſignificatione prebet. Malta vero ſigna ad imparē numerū magis ſunt, quam ad parem. Vtro autē horum numerorū ſiant, lethalia exiſtunt. Tales verō ſi quidē ab initio medicamentis purgare volueris, ante quintā diem id facito, ſi venter murmurat. Sin minus, impurgare ſinito. Si vero murmurat, & alui egeſtiones biliſe fuerint, ſcammonio dato moderate purgato. In reliquo verō viſtu potus ac ſorbtiones parcissime exhibito, quo melius ager habeat, ſi nō remiſſione facta decimanquartam diem tranſgreſſus fuerit. Quum febricitātū decimanquartē die voris interceptio accēſerit, non cito ſi luno contingere ſolet, neque liberatio à morbo fieri, ſed temporis duntaxat talem ſignificat. Quum itaq; apparuerit in hac die, longius protrahetur morbus. Quum febrienti quarta die lingia conturbata loquatur, & aluius biliſa liquida egerit, talis delirare ſolet. Sed obſervare ac aſſequi eūcū oportet. Aeſtate ac autumnali tempore in morbis acutis, ſanguinis deſtillatio repentina, ſimilitate ac multam inflammationem circa venas ſignificat, & in poſterum diu tenuium vinarū apparitiones, & ſitatie vigent, & corpus in exercitio, aut bene carnoſum habuerit, aut atrabiliarius fuerit, aut ex potu manus tremulas habuerit, bene habet ut delirium, aut conuulſionē prædicat. Et ſi qui ſem in diebus paribus accedat, melius eſt. In indicatione vero pernici ſum, ſi non multis & certis ſignis eſſentia ſanguis, redundantiæ exitu ſi ſit præſentia, aut ſeſſilem aut abſceſſum, aut præcordium, aut alium aut alioque, aut ad crura dolores inducat. Hæc autem certis ex ſignis autorem, et alium, et alium vnam.

Singula, medela. Singula autem medela ſunt, ſi ſit magna inſuſa ſuccum, & alium quod in diebus morbi ſit, & gallan. in diebus morbi in diebus morbi deligendum & priſana in diebus morbi in diebus morbi. Tiliſ autem eſſe gere nō potest, quod in diebus morbi in diebus morbi. Tiliſ autem eſſe gere nō potest, quod in diebus morbi in diebus morbi.

Peripneumonica af- Peripneumonica autem af-
fectiones. Peripneumonicas ac pleuriticæ affectiones ſi conſiderare

Ratione In Morbis Acutis.

392

Aderare oportet, an acuta sit febris, & dolores lateris alterius, aut utriusque, & dum spuitur sursum fertur an deorsum: & an tussis deorsum, & sputa prodeant fusula, aut liuida, aut etiam tenuia, & spum. sa, & horrida, & siquid aliud diuersum habeat, ab his quæ in illis fieri solent. Hunc sic degere oportet. Si quidem dolor sursum tendat ad clauiculam aut circa mammam, & brachium, venâ in brachio secare oportet internam, vtra eandem fuerit parte in ea ipsa: detrabere verò sanguinem iuxta corporis habitum, & tempus, & aetatem, & ætorem, plus & cōsistenter & si acutus fuerit dolor, ducere vsque ad animi deliquium. Postea vero insulum per clyster adhibere. Si vero sub thorace fuerit dolor, & valde distēdat, leuissimo medicamento alium subpurgato, & interim dum purgatur, nihil dato. Post purgationē vero acetum multum. Medicamentum autē per tres exhibeto quarta die. Verum per tres ab imo, insulum per clysterem adhibeto: & si hinc nō alleuetur, sic subpurgato. Custodi autē fiat vsque ad febrem quietem ad septimum diem. Deinde in tuto esse videatur, succum modicum ut tennem vinum in melle annixto exhibeto. Si verò facile educere sputum, & bene speret, ac doloris exors sit circa latera, etiā paulo crassiores ac ampliores, & his in die dabis. Si verò non facile hileretur, porcionem pauciores, & modicam fortiorum, succum tennem, cum melle semel, & in quo tempore melius degit, exhibeto. Cognosces autē hoc ex vitiis. Sordidiores enim exhibere in his morbis non prius oportet, quā in vitiis concoctas, aut sputa matura facta esse videris. Si verò is qui medicamentum accepit, frequenter & multum purgatus fuerit, necesse est dare, verū pauciores ac tenuiores. Nō enim poterit dormire, prae vasorum vacuatione, neque similiter coqueretneque indicationes sustinere ac expectare. At ubi erudorum colliquationes facta fuerint & ea quæ remittunt abierint, nihil obstat. Matura vero sunt sputa quidē, cum similia fuerint puri. Vrina autē subtilitatis habetēs fibrulas velut esset urina. Nihil autē prohibet, & ad alios laterum dolores tepesfactoria apponere & cerata. Inungere autē crura ac lumbos oleo calido, & pinguedinem illinere præcordia verò ex lini semine integere vsq. ad marmas. At ubi in vigore est peripneumonia, auxiliū nō admittendum, nisi non expurgetur & malum est si æger difficulter spirauit.

Dd 4

Hippocratis Liber De Viçtus

Peripneu-
monie me-
dela.

rit:& vrinae tenues & acres,& sudores circa collum ac caput
fiant. Tales enim sudores, prauis sunt, prae suffocatione,& im-
petu ac violentia,superatibus morbis,si non vrinae multa ac
crassa prodierint,& sputa matura exierint. Vtrum autē ho-
rum sua sponte venerit,morbum soluit. Ad peripneumo-
niam medicamentū quod delingitur. Nux pinea & galba-
num,in melle Attico.Abrotanum in aceto mulso.Piper,vera-
trum nigrum seruefacito,& pleuritico in principiis dum do-
lor vexat,bibēda dato.Bonum est & panacem in aceto mul-
so seruefacere,& excolare,ac bibendum dare,tum hepaticis,
tum in doloribus septi transuerſi. Et quaecunq; ad ventrem,
aut ad mictionē impellere oportet,hæc in vino & melle da-
bis,illa ad ventrē,cum aqua multa aquosa copiosiore bibē-
da dato. Dysenteria sedata abscessum,aut rumorē aliquem
faciet,si non ad febres,aut sudores,& vrinas crassas,& albas,
ac valde perspicuas,aut ad tertianas,aut ad varicem, aut ad
testem,aut ad crura,aut ad coxam dolor decubuerit. In fe-
bre biliosa ante septimum diem,cum rigore morbus regius
accedens,soluit febrem. Verum sine rigore si accedat,extra
temporis occasiones,perniciosis est. Tetanus lumborū in
anteriorē ac posteriorē partem distentio:& in atrabili-
ariis,vbi spirituum per venas interceptiones fuerint:vena se-
ctione solvuntur. Quum autē à tendinibus vehementer in
anteriorē partē reuelluntur,& circa collum ac faciem su-
dores fiunt,dum prae dolore mordentur ac resicantur ten-
dines vsque ad sacri ossis finem experrecti,qui crassiores spi-
ritum continent,qua parte maxima ligamēta exorta,deorsum
ad pedes vsque desinunt:Tali si nō febris & somnus accesserit,
& sequentes vrinae concoctionem habentes prodierint,&
sudores indicatorij,vinum creticum vinosum bibendū da-
to,& fatinam costā edendam. Et cetero vngito ac illinito,&
integrito crura vsque ad pedes, vbi calida aqua prius in sca-
pha perfudisti: brachia quoque ad digitos vsque integrito:&
lumbos ac spinam à collo vsque ad coxas pinguedine ince-
rata molli pelli illita circundato,ita vt etiā anteriores par-
tes cōplectantur:& interposito tempore,per vtriculos calida
aqua infusa foueto,& circumtento linceo ipsum reclinato.
Alium verò ne valde soluas,nisi glandula subditiua,si mul-
tum tempus fuerit,quo absque egestionē permāsit.& si qui-
dem

Ratione In Morbis Acutis.

323

Adem in melius res tibi processerit,satis est. Sin minus, Mei-
radicem in vino odorato trita,& Daucum bibenda dato,ma-
ne vniens est ante calida perfusionem.& post hæc breui
farinā coctā,repidam, plurimā edat.& vinum vbi voluerit
bene temperatum insuper bibat.& si quidē in melius res ti-
bi processerit,satis est. Sin minus,prædicere oportet. Mor-
bi porro omnes solvuntur,aut per os,aut per aluum,aut per
vesicam,aut alium aliquē eiusmodi articulum. Verum sudo-
ris species omnibus cōmunis est. Veratrum dare his opor-
tet,quibus à capite fluxio fertur. Quicunq; verò ex absces-
sibus,aut venæ ruptura,aut propter intemperantiam,aut ob
alium quandā sortem causam,suppurati fiunt, talibus vera-
trum nedato. Nihil enim profuerit,& si quid perpetuetur
ager,veratrum in causa esse videbitur.Si verò corpus dissol-
uatur,aut dolor in capite sit,aut aures obturatae sint,aut na-
res,aut spiratio:aut genuum grauitas sit,aut corporis tumi-
da moles præter consuetudinē, dato quicquid tandē horum
contigerit,si non ex potibus,neque ex rebus venereis,neque
ex tristitiis,neque ex curis,neque vigiliis hæc fiant.& si qui-
dem horum quid in causa fuerit,ad hoc ipsum curationē in-
struio. Dolores ex itinere, laterum, dorsū,lumborum,coxarū,
& quicunque respirantes dolent, causam manifestā ha-
bentes. Saepē enim ex crapulis & cibis flatuosis,dolores pro-
cedere solent,& ad lumbos,& ad coxam. Quibus verò ipso-
rum talia fuerint, vrine difficultas ipsis accedit. Horū autem
Causa iter est,& grauedinum ac raucedinū. Quaecunq; ex
viçtus ratione cōtingit. Pleraque vnusquisque prout præ-
ter cōsuetudinem viçtu vsus fuerit maxime annotat. Nam
qui non soliti sunt prandere,si pransi fuerint,multus ventris
timor ipsis accedit,& dormitatio ac repletio. Si verò insu-
per cornauerint,alius exturbatur. His vbi balneo vsi sunt,
dormire conducit. Vbi verò dormuerunt,deambulare len-
ta ac multa circumsione.& si quidem alius euacuata fuerit,
ei enare,& bibere vinum paucum,meracius. Si verò euacua-
ta non fuerit,corpus oleo calido illinere.& si fuerit,vinum
aquosum alium aut dulce bibere ac quiescere. Si verò nō ob-
dormierit,amplius quiescere. Reliquis viçtus similiter vt
his qui crapula grauantur,cōstituitur. Quod verò ad potus
attinet,qui quidē aquosi sunt,tardioris trāsitus sunt,& iustus
D d s obvoluntur,

Morborū
solutio.

Veratro
purgandi
sunt qui-
bus à capi-
te destilla-
tio fluxit.

Crapula
morborum
parens.

Medela.

Hippocratis Liber De Viſtus

obuoluuntur, & circa præcordia redundât, & ad miſſionem non decurrunt. Tali verò potu repletus, nullum opus celeriter perficere poterit, ex his quæ intento corpore per violentiam aut celeritatem perfici ſolent. Quiſceat autem quàm maximè, donec vnâ cum cibus concoctus fuerit. Quicunq; verò potus meraciores ſunt, aut aſtiores palpitatiōe in corpore, & pulſatione in capite inducunt. His cōmodum eſt ut in ſuper dormiât, & calidū quid ſorbeant, ad quod maxime iucundè affecti ſunt. At verò ieiunium ad capitis dolorem ac erapulam malum eſt. Carterum qui ſemel in die cibum capiunt, hi & impotentes ſunt, & calidā vrinam mingunt, præter conſuetudinē vaſa vacua habentes. ſit autem & os ſaluſum ac amarum, & in omni opere tremunt, & tēpora ipliſ diſtenduntur, & cenā concoquere nō poſſunt, velut ſi pranti eſſent. Hos autē minus bibere oportet quàm ſolici fuerunt, & malam liquidiorē pro pane ſumere, & ex oleribus, rumicem, aut maluā, aut piſanā, aut betas. Bibere verò vinū inter cibum, moderatū & aquoſius; & à cenā modicè deambulare, donec vrina deſcenderit, ac minxerint. Vtantur autē & piſcibus coctis. Edulia porro maximè de ſe ſignificationē præbent. Allium ſtatum, & dolorē circa thoracem facit, & capitis grauitatem, & anxietatē, & ſi quis alius dolor ante fieri conſueuit, eum exacerbat. Vrinā autem ciet, & hoc bonum habet. Optimum verò eſt ut quis ipſum edat, ſi aut ebrius eſt, aut ad potationem ire volet. Caſeus ſtatum, & adſtrictionem, & ciborū accenſionem facit, quum crudum & incoctile ſit edulium, peſimum autē eſt repletos ipſum inter potum edere. Legumina omnia ſtuoſa ſunt, & cruda, & cocta, & friſta, & macerata, & virida. His autem vtendum non eſt niſi cū cibus. Vnumquodque verò ex iſtis ſua peculiaris vitia habet. Cicer ſtatum, cum crudum, cum friſtum, & dolorem inducit. Lens adſtringit, & turbatiōe inducit, ſi eum cortice ſumatur. Lupinus minimè inter hæc mala habet. Silphij cauſis & ſuccis, quibuſdam quidē maximè, in expertis autē non tranſit per ventrem. Verū vocatur hoc malum cholera ſicca. Fit autē maximè vbi cum multo caſeo mixtus fuerit, aut cum carnis bubulæ eſu. Nā & articulariæ affectiones à bubularū carniū eſu exacerbantur. Eſt enim inſuperabilis ipſarum natura, & nō cuiuſuis ventriculi eſt

Allij nato-
ra.

Caſci ope-
ratio
Legumina.

Cicer.
Lens
Lupinus.
Silphium.

Ratione In Morbis Acutis.

394

Ali eſt ipſas concoquere. Optimè tamen ipſas concoxerint, ac ſummouerint, qui percoctis & quàm vetuſtiſſimis vtantur. At caprinæ carnes quæcunq; in bubulis inſunt mala, omnia habent, itēmq; à concoctione alienitatē; & ſtuoſiores ſunt ac ruſtus ampliores faciunt, & cholera generat. Sunt autem odori ratiſſimæ, ſolidæ, ac iucundiſſimæ, optimæ, & percoctæ, & frigida. Verū iniucundiſſimæ & graueolentes ac dure, peſſimæ; imò etiam recentes. Optimæ verò ſunt ætatis tēpore; peſſimæ autumno. Porcinæ verò carnes prauæ ſunt, quæ fuerint crudiores aut ambuſtæ. Magis autē cholera generant, & turbatiōe faciunt, ſuilla autem optimæ ſunt omniū carniū. Sed præſtant etiā ex his quæ non vehementer pingues ſunt, neq; tenues, neq; veteris victimæ ætatē habent. Edere verò ipſas oportet abſq; pelle, & ſubfrigidas. In cholera ſicca venter inſtans eſt, & ſtrepitus inſunt, & dolor laterū ac lumborū. Secedit autē nihil deorſum, ſed aluus adſtriſta eſt. Talem adſeruato vt ne vomat, ſed aluus ſubeat. Inſuſum itaque calidum ac pinguiſſimū quā citiſſimè per clyſterē immittito, & oleo illitum in aquam plurimā calidā dimittito, in ſolum reclinaſ, & calidā paulatim affundēs. Et ſi caleſcēt ipſi aluus ſubierit, morbus ſoluitur eſt. Domire quoq; rali conducit, & bibere vinū tenue, & vetus ac meracius, & oleum dato, vt & quiſceat, & aluus ſubeat, & ſoluitur morbus. A cibus vero & alius abſtineat. Si verò nō remaſerit dolor, aſſumit lac bibendū dato, donec purgatus fuerit. At ſi liquida fuerit aluus, & bilis ſubeat, & tormina ſunt & vomitus, ac ſuffocationes; his optimū fuerit quieſcere. Bibere verò aquā mulſam, & nō vomere. Hydropum due naturæ ſunt: quorum alter ſub carne ſi fieri aggreditur, inenitabilis eſt. Qui verò cum inſtatione ſit, multa bona fortuna opus habet, maxime autem ætatis, & fomentis, ac temperantia. Edat autem ſicca & acria. Sic enim vel maximè vrina eiecerit, & plurimum viribus polluerit. Si verò difficulter ſpirauerit, & tempus venum fuerit, & ſimul etas vigerit, & virū robur addit, de braelio ſanguinem detrudere oportet. Deinde panes calidos ex vino nigro & oleo tinſos edat; & quū minimum bibens quamplurimum laboret, & carnes ſuillas carnoſas edat cum aceto coctas, vt aduerſus accliuſ deambulationes reniti poſſit. Quicunque infernam ventrem calidum habent, & alui

Caprinæ

Porcing
carnes.
Suilla.

Aquæ inter
eum duo
genera.

eggeſio

egeffiones acres & inzquales ipsis prodeunt præ colligatio D
ne his si quidem potentes fuerint, veratro albo reucllere o-
portet. Sin minus, succus tritici horni crassus, frigidus dadas
est, & lenticula frexa decoctum, & panes subciuentij, & pi-
sceas febrienti quidem cocti, non verò febrienti, aflati: & vi-
num nigrum non febrienti: sin minus, aquam à mēspilis, aut
myrti baccis, aut malis, aut sorbis, aut palmulis, aut vitium
croanthe. Si verò febris non habeat, & tormina adfint, lac
asininum calidum modicum primum, deinde sensim fiēte
progressu amplius, & huius semel, & triticā polentam, & fa-
bas Aegyptias, exempto eo quod in ipsis amarum est, in olia
ac trita hæc inspergens bibat: aut oua semiconcreta aflata
edat, & similaginé & malium, & aliam coctam in lacte: hæc E
cocta frigida edat, & quæ his similia existant, tum pocula, tū
edulia in cibo assumat. Maximi momenti circa victus ratio-
nem, est obseruare ac cauere, tū in acutis, tum in longis mor-
bis, & intēffiones febrium, & remissiones, quo temporum oc-
cassiones scias, quando cibos exhibere non oportet, & quando
cuto exhiberi possunt. Insupérque quando plurimum ab in-
rentione absunt. Nolle porro oportet eos quibus caput do-
let ab exercitationibus, aut cursibus, aut profectiōibus, aut
venationibus, aut ex alio quopiam intempestiuo labore, aut
ex re venerea: decolores item, rancidos splenicos, exangues,
spirituosos, & siccam tussim habētes, ac siticulosos, & flatuo-
sos, & venarū interceptiones: & eos qui intenta habent præ-
cordia, & latera, & dorsum, & torpescitos, & obscurè viden-
tes, & quibus aurium sonitus incidunt, & qui vrinariam fistu-
lam vrinam non continentem habent, & morbo regio labo-
rantes, & quorum alui cruda eiiciunt, & quibus ex naribus,
aut per sedem sanguis vehementer erumpit, & qui tubercula
habent, & quibus vehemens dolor incurrit, & non super aue-
rint: ex talibus nullum medicamento purgandum esse. Pericu-
lum enim habebis, & nihil opis aferes, & spontaneas libe-
rationes ac iudicationes tolles. At si sanguinem alicui de-
trahere cōducit, solidam aluum facere oportet, atque sic de-
trahere, & fame macerare, ac vinū auferre. Postea victu con-
ueniente, & fomētis humidis, reliquam curationem perage.
Si verò aluus densa ac adstricta esse videatur, molle infu-
sum per clysterem immitte. Si verò medicamentum dare vi-
sum

Sanguis
quomodo
mucendus

A sum fuerit, per veratrum tuto sum purga. Deorsum verò
nullam talium. Optimum autem est ad intēffionē, & ad sudo-
res, & ad deambulationes perducere, & leni frictione vti, vt
ne habitum densam efficias. Si vero in lecto decumbat, alij
ipsum fricēt. Et si quidem in thorace supra septum transuer-
sum, affectio ipsum infestaret, plurimum relideat, & minime
ipsam reclinent, quoadiu vires tolerant, & sedente multo
tempore multo oleo calido defricent. Si verò in inferna aluo
septo transuerso dolores habeat, decumbere conducit, &
nullo motu moueri tali corpori confert, extra de frictiōnem.
Qui verò ex inferna aluo soluantur dolores, per vias &
sod vires, si moderatè delabuntur, si sponte soluantur, qui
parui sunt, vehementes autē parui sunt. Tales enim aut per-
eunt, aut absque aliis morbis sani non sunt. Verū qui hu-
iusmodi sunt iacumbunt ac firmantur. Potio hydropico. **Hydropici**
Cathartidas tres, de tracto capite vniuersusque, & pedi-
bus, & aliis corpora vi leheet ipsarum in tribus aquæ cyathis
rento. Quoniam autē is qui bibit soluerit, calida aqua perfun-
datur. Bibat autē prius illitus, neminus: & edat panes calidos
ex oleo. Medicamentum sanguinem sistens. Fici succum
lina excepti in iato ad venam appone. Aut coagulo in orto
nates obtrato. Aut chalcitidem digito prius efformatam ap-
prime. Catilignes extrinsecus vtrinque comprime: & al-
uum lacte a iunio cocto solue, & caput rade, & perfrigerātia
adhibe si calidum tempus fuerit. Sesamoides sursum par-
gat, potio eius est drachma dimidia in aceto mulso trita. Cū
miscetur etiam veratris tertia portio pars, & manus suffo-
cat. Ad trichiaim, id est pilos pungentes in palpebris ena-
scentes. Immissam in acum foramen habentem filum, in
sinu supra palpebrarum margine deorsum versus per pun-
ctiōnem facta transimitte, & alia ad eundem sub hoc inferne tra-
hice: & extera fila consue ac deliga, donec decidant, & si qui-
dem satis habuerit, bene est. Sin minus, & quid defecerit, sur-
sus eadem facito. Sed & hemorrhoidas eodē modo transi-
mitte, filo lanæ succidæ crassissimo ac maximo in acum im-
misso, ac deligato. Securius enim fit curatio. Deinde cōpres-
sione facta medicamento erodente vtēre, & ne proluē donec
deciderint: semper vnam relinque. Postea verò reiectis vi-
tibus veratrum dato, deinde exerceatur & exudet, & ante
exercitia

Hydropici
pouo.

Sanguine
sistens.

Trichiaim.

Hæmorrhoides.

Hippocratis Liber De Viçis

exercitationē mane frictio multa fiat. Verū à cursu absti-
neat, & ebrietate, & ab acerbis, origano excepto. Vomat au-
tem per interpositos dies septem, aut ter in mense. Sic enim
quā optime habueris corpus. Vinum verò fulvū austerum,

Suppurat. aquosum ac modicum bibat. At verò ad suppuratos, scilicet
frusta rotunda secta in aqua coquito, & ubi valde bene effe-
buerit, diffundito, & alia effusa coquito, donec ad contactum
percocta ac mollia apparuerint. Deinde leuiter tritis cumi-
num frictum ammisce, & sesama alba, & amygdalas recen-
tes tritas, & hæc melle excepta delingenda præbe, & postea
vinum dulce bibendum. Sorbitiones verò sumat, peplum,
appellatum meconium album, tritum acetabuli parui men-
sura, in aqua lotura farinæ recentis dilutum ac coctum, mel-
le affuso tepidum absorbens. Acque sic degat per diem. De-
inde supputans ea quæ eueniunt cenam dato. Fabarū item
depuratarum quadrantem, & rubiæ sarmenta duodecim, te-
rito, misceto, coquito, & pingui addito delingenda præbeto.

**Oculorum
medela.**

Ad oculos. Spodium lotum probe velut farinæ massam
subactum, nō liquidum, vix immaturæ acerbæ succo hume-
ctatum leuiter terito, in sole resiccato, & vt ad illitionē com-
modum sit humectato: quum verò siccum factum fuerit, le-
uiter trito sicco oculos sublinito, & angulos conspergito. Ad
eosdem. Ebeni drachmam, aris vsti obolos nouem, croci
obolos tres. Hæc trita in coticula terito, & vini dulcis hemi-
nam Atticam affundito. deinde ad solem obuelata exponi-
to, & ubi cocta exaruerint, ipsis vtire. Ad dolores oculo-
rum. Chalcitidis drachmam, vix expressæ vt duæ partes
sint reliquæ, myrrham & crocū terito, & mustum admisce-
to, & ad solem coquito, ac illinito. Sint autem in vase æneo.

**Strangula
no vulu-
Hydropi-
corum cata-
pocia.**

Farum quæ ab vtero strangulantur cognitio. Digitis duo-
bus comprimito, & si senserit, vteri strangulatio est. Si non,
conuulsio. Ad hydropicos. Pepli meconij appellati, aceta-
bulum paruum Atticum rotundum, potio vna, squamæ aris
specilla lota tria. Hæc leuiter trita, & cum farina recenti ag-
glutinata, ac in catapotia efformata, deglutienda dato. Pur-
gant aquam deorsum. Aliud, quod stercorea per aluum expel-
lit. In caricas succum tithymalli instilla, in singulas septies.
deinde in nouum vas compositas recondite, ac exhibe ante ci-
bum. Aliud. Peplum, quod & meconium appellatur, aqua af-
fusa

De Iudicationibus.

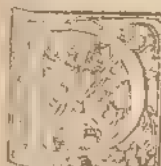
196

A fusa trito ac excolato, & farinam placetarum torrefactorum
amiscens, & mel coctum affundens, hydropicis edendum
dato: & vinum dulce aquosum, & aquam mulsam, aquosam
insuper bibendam. At meconium, quod primum excreme-
tum à pueris prodit, collectum recondito, ac curato.

Meconium

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE IUDICA-
TIONIBVS, IANO CORNA-
RIO MEDICO PHY-
SICO INTER-
PRETE.

E iudicationibus quæ cito ad melius tendūt
plerumque eadem signa sunt, quæ etiā sani-
tatis. Sudores enim optimi sunt, & celerri-
mè febrē sedant, qui in iudicatoris diebus
sunt, & febrem perficiunt summouent. Boni
quoque sunt qui per totum corpus sientes,
morbum facilius ferre faciunt. Qui verò nihil boni faciunt,
incommodi sunt. Denari verò oportet alui egestionē, mor-
bo ad iudicationem tendente. Sit autem subfalsa, & non
valde graueolens. Commodum est & lumbricos exire ad iudi-
cationem. Vrina autem optima est, quæ habet albisimam
subsidetiam, & leuem ac aequalem, per totum tempus donec
iudicatus fuerit morbus. Significat enim securum, ac breuē
fore morbum. Si sudore oborto morbus deficiat: & vrina
bilua albam subsidetiam habens conspiciatur: his eadē die
recidua febris fiet, itq. hæc quinta die citra periculum iudi-
catur. His qui in breui somno tempore sani euadēt, omnia ma-
xima signa sunt. Nam magis sine dolore degūt, & extra pe-
riculum, & noctu dormiunt, & alia signa secuta præ se ferūt.
Quibus in febre non lethali carnis dolor, & alia signa cir-
cūstant, in his bilis dominatur. Quibus in cepit dolor pri-
mus diebus, & quarta & quinta magis premūt, hi septima
à febre liberantur, Febres iudicantur in iisdē numero diebus,
ex quib

**Sudores
qui boni.**

Oletum.

Vrina.

Capitis

dolor.

Hippocratis Liber

Febres le-
nes.

ex quibus & superfluitates euadunt homines, & ex quibus pe-
reunt. Etenim placidissima febris, & signis securitissimis fie-
tes quarto die demit, aut prius. Lethalissima vero & signis
horredissimis fiens, quarto die aut prius occidit. Primus
igitur ipsarum insulas sic desinit. Alter ad septimum dedu-
cit. Tertius ad undecimum. Quartus ad decimumquartum.
Quintus ad decimumseptimum. Sextus ad vigesimum. Atque
he in acutissimis morbis, per quatuor ad viginti, appositione-
nes sunt. Non potest autem quicquam horum integris diebus co-
stante numerari. Neque enim anni ac menses totis diebus co-
stant. In febribus ardentibus bona signa apparetia, quae in
sanis scripta sunt, si quidem minora fuerint, ad tertium diem
remissionem indicant, crassiora vero, in crassium septimo die
tem, eadem die. In febribus ardentibus si posterius septimo die
morbis regius accedat, neque usquam alibi abscessum facere
sed sanus sit. Necesse autem est ubi calor febris discessit, &
humore in seipsum attraxit, febre contingere iudicationem,
per urinas prodeuntes, aut etiam alui egestionem, aut sangui-
nis ex naribus fluxum, aut mictionem multam, aut per multam
humiditatem, sudorem, aut vomitum. Mulieri vero etiam per
mensium viam. Maxime igitur haec iudicationem faciunt, &
quicquid his propinquum contingit. Facit autem & alias iu-
dicationes, sed minus quam has. Si vero septimo die morbus
regius accedat, aut posterius, in febre ardente, & difficilis
multi sputi secessus, tum in ardentibus, tum in aliis febribus
si nullo talium signorum fiens dimiserit febris, necesse est ta-
les iudicationes pro illis fieri, aut magnorum tuberculorum
abscessum, aut dolores ex abscessu vehementes, aut colliqua-
tiones humorum ex calore. Iudicationes & remissiones eorum
quae febrem ardentem significant longiorem morbum facere.
Si vero fortia fuerint, mors plerumque sequitur. Reliquae ve-
ro ardentes secutae desinunt septimo aut decimoquarto die.
Solet autem & ad lipyriam devenire, & detinet maxime 21
dies, & in Epialum transire, & lipyria eadem quoque die cor-
ripit ac dimittit. Fit autem & capitis dolor. Si vero lipyria non
dimiserit in 21 diebus, sed producta fuerit, & dolor habuerit
caput, & deliraret ager, ipsam purgato. Desinere vero febre
ardente si accedat morbus regius, non solet amplius exulta-

Morbis re-
gius.

De Iudicationibus.

397

re, neque usquam alibi abscessum facere, sed sanus sit. Tertia-
na in septem circutibus plerumque iudicatur. Quibuscumque
in febris intolerabilibus septima, aut nona, aut decima-
quarta morbus regius accedit, bonum; si non dextrum pra-
cordium durum habet sin minus, ambiguum. Acuti morbi in Acuti
quatuordecim diebus plerumque iudicantur. Sudores fe-
bri. Sudor de-
cretorius.
Lonorum
mactatio
digestio
Vlcera.
bri. tanti habent tertia die, & v & vii. & ix. & xj. & xiiij. &
xv & xvi. hi sudores morbos iudicant. Qui vero non sic
sunt, dolores significant. Concoctiones urinarum paula-
tim murescentes, si in iudicatorius diebus concoctae fuerint
digerint, morbum solvant. Exemplum urinarum vlcera facere o-
portet. Nam vlcera si repurgantur pure albo, celerem cura-
torem indicant. Si vero in sanis humores transmutentur,
maligna sunt. Eodem modo & urinae significant. Si ex dolo-
re tenuis fiant, ex occasione ratiocinari oportet, ex qua mor-
bus accessit, & hanc inspicere ubi sedatur. Nam haec deficien-
te, alius signis qualia conueniunt accedentibus, non putan-
dum est morbo liberationem contingere. Si doluerit ca-
put, & ex hoc febris accedat, & hinc non sedetur: dolore non
cessante febris non iudicatur: & plurima talia iudicationis lo-
ga sunt ad melius, etiam in his quae ad sanitatem tendunt,
In praecordiis tumores molles, & doloris exortes, & ad
contractum cedentes, diuturniores quidem iudicationes fa-
ciunt, minus autem horrendas tuberculis his contrariis. Eo-
dem modo habet & de tuberculis in reliquo ventre. Tunc
si quidem id quod mictum est, purum fuerit: subsiden-
tiam vero albam ac leuem habuerit, diuturnior sit morbus,
& minus quam optima secura est haec urina. Si vero & urina
subrubra fuerit, & subsidetia subrubra ac leuis, diuturniore
quidem haec morbum quam prior significat, sed valde saluta-
rem. Quicumque podagrici morbi sunt, hi in quadraginta
diebus ab inflammatione liberi sedantur. Sed in his pleraque
longae iudicationis ad melius sunt. Quae ad mortem ten-
dunt, in die ac nocte iudicantur, quae videlicet debilitationis
signa sunt, velut epoti melicamenti, exturbationis alui
sacrum, & deorsum, anxietatis, & aliorum huiusmodi. Igi-
tur horum signa in die ac nocte submoueantur, bene est. Sin
minus, lethalia esse putanda sunt. Sudores resistenti sunt
signa. Hi enim resistenti, & morbi
Ee longa

Capitis do-
lor cum fe-
bre.

Praecordia
turgida
Tubercula
Vulva.

Debita
signa.

Debita
signa.

Vrina.

longitudinem præsignant. Alui egestionibus varix, diuturnior; quidem sunt nigri & aliis lethalius egestionibus: nihilo verò minus perniciosior. Sunt autem tales, ramentosæ, biliosæ, eruentes, præsæ, nigrae: & aliquando simul omnes procedunt, aliquando singulae particularim. Vrina si quandoque pura mixta fuerit, quandoque subidentiam albam ac leuem habeas, diuturnæ tales sunt, & minus securæ quàm optima vrina. Si verò fulua ac tenuis fuerit vrina multo tempore, periculum est ne sufficere homo possit, donec concocta fuerit vrina, & si aliàs superficitis futuri signa fuerint, his abscessum affore expecta ad locos infra septum transuersum. In febribus si mutationes habeat vrina, diuturnitatem temporis significat, & necesse est ægrotum mutari & ad deteriora, & ad alteram partem. Si vrina ab initio non similes fuerint, sed ex tenuibus crassæ fiant, & penitus tenues, tales ægrè iudicant ac inconstantes sunt. Frigidi sudores cum acuta quidem febre, lethales sunt cum mitiore verò, longitudo morbi significant. Et ubi in corpore caliditas aut frigiditas, hic morbus est: & ubi in toto corpore mutationes repertiæ sunt, & si corpus perfrigeretur, aut cursus calefiat, aut color alius ex alio transmutetur, morbi longitudo significat. Si febricitanti sudor accedat, febre non deficiente, malum, prolongatur enim morbus, & humiditatem significat. Febricitanti frigidi sudores accedentes, longam febrem significant.

Sudor frigidus.

Sudor sani

Pulsus venarum.

Breui morbi signa
Febris continua.

Sudor multus in temperatè fiens sano, morbum significat, æstate minorem, hyeme maiorem. Alui egestionibus si in idem concedere ac consistere permiseris, velut ramenta subsidem: si pauca, modicus est morbus: si multa, multus: his infusum per clysterè adhibere conducit. Quibus verò in egestionem infens bilis atra subidet, si copiosior, maior est morbus. Si paucior, minor. Si venæ pullarint, & facies sana fuerit, & præcordia non mollia, sed in tumorem elcua, diuturnus est morbus, & absque conuulsione non soluitur, aut multa sanguinis ex naribus fluxione, aut vehemènti dolore. Et palpitaciones in manibus, diuturnæ febris signum sunt, aut brevis indicatio in deterius: & in his pleraque quæ ad mortem tendunt.

His qui breuissimo tempore perire sunt, maxima signa ab initio sunt. Nam & difficulter spirant, & noctu non dormiunt, & signa periculosa præ se ferunt. In febre continua si quis

A si quis quarta die & septima affligatur, & undecima non indicatus fuerit, plerumque perit. Quicumque à distentione antrosum ac retrosum corripuntur, in quatuor diebus pereunt. Si verò hos effugerint, sani sunt. In febribus ardentibus si accedat morbus regius, & singultus quinto die, lethale est. Recidivæ sunt in his, quibus desinentibus vigiliæ fortes accedunt, aut somni turbulenti, aut corporis robur, aut dolores vniuscuiusque membri: quibus febres sedantur, neque signis solutoriis sentibus, neque in iudicatoriis diebus: & si deficiente febre, & sudore accedente, vrinam fuluam minxerint, albam subsidentiā habentem, his febres recidivam eadem die expecta. Hæ verò recidivæ quinto die iudicantur extra periculum, & si ex iudicatione facta vrina rubicundam, rubi aut subsidentiā habentem minxerint, etiam his recidiva febris fit eadem die: & pauci ex hac seruantur. Quum recidit febris ardens, plerumque etiam exudat. Et si reuertens tot diebus detineat quòt prius, etiam tertio recidivat, si non impari die dimiserit reuersa. Plerumque si crudæ sint vrinae, & alia signa non secundum rationem eueniant, morbus in die iudicatoria recidivat. Quandoque verò etiā reuertitur in die iudicatoria, his talibus relictis. Abscessus circa aurem quibus circa iudicationem sentientes non suppurantur, his sumotis recidiva fit, iuxta recidivarum rationem, similis circuitui: in his spes est ad articulos abscessum fieri: aut vrina crassa, qualis est alba in quartanis de lassatoris, liberat ab abscessu. Quibusdam verò horum etiā sanguinis è naribus eruptiones fiunt. Hæc autem sanguinis eruptio quartanas non soluit, neque morbos qui per alui egestionem sanari solent.

Tetanus.

Morbus re
gius.Febris ar
dens.Vrina cru
da.Abscessus
circa aurē.Phrenitis,
Insania.Causa solu
tio.

Atrabiliariis cum phreniti de occupatis, si hæc morrhoides oboriantur, bonum est. Quicumque insaniunt sua sponte liberati ex morbis, his insaniā soluit dolor ad pedes progressus, aut ad pectus: aut tussis vehemens oborta. Si verò horum nihil fiat, insania soluta oculi priuatio contingit. Qui lingua offendunt, & labiorum non sunt potentes, si hæc sedata fuerint, suppurati fiunt. Dolorem in locis infernis fortem soluit aut surditas, aut sanguis multus è naribus et ampens. Insania magni morbi ex more gentis solutio. Quibus in febribus ardentibus coxarum dolor, oculorum distortio, aut excitas, aut testium tumores, aut mammarum eleuatio, febre

Ec 2

ardens

Tremor.
Surditas.Subiti do-
loris mede-
li.Morbus
aque sub-
ter eudem.
Pneuma al-
ba
Alui pro-
fluuium.Capitis do-
lor.Lippitudo
Spasmus.

ardentem soluit, aut etiam sanguinis ex naribus fluxus. In febre ardenti si insuper corripit rigor, exudare solet. A febre ardente occupato, rigore accedente solutio fit. Quibus in febribus ardentibus tremores oboriuntur, mentis emotio soluit. Quibus in febribus aures obsurduerunt, his non soluta febre, insanire necesse est. Soluit autem sanguis ex naribus erumpens, aut alui biliosa egerens, aut dysenteria ac ce lens, aut coxarum, aut genuum dolor. Quibus febribus rigor accedit, febris soluitur. Quibus dolores sunt derepente praecordium eleuatum est supernè, & si circa spuriam costis graves dolores sunt, his solutio fit venae sectio, & purgatio deorsum. Non enim corripit febris vehemens locis im-
potentibus. In his qui ab hydropse detinentur, si aquositas per ventrem ad vesicam aut ventrem fluat, solutio fit. Si à piuita alba occupato, alui profluuium vehemens accedat, solutio fit. Qui ab alui profluuium multo tempore detinentur, vna cum tussis, non liberantur, si non dolores vehementes in pedibus inciderint. Si verò vult commutatio ac correctio naturae fieri, postquam non amplius alui profluit, aut inanem omnem egestionem habuerit, status foras prodeunt accidunt. Nullum itaque humorem manifestum habent. Quare ei qui ita habet secure exhibere scies ea quae conueniunt, & si voluulus accedat, vinum frigidum multum mera cum paulatim bibendum dato, donec somnus, aut erutum dolor fiat. Soluit autem & febris, aut dysenteria. Caput circuncirca dolenti ac aegrotanti, si pus per aures, aut per nares fluxerit, soluit morbum. Quibuscunque sanis derepente dolores oboriuntur in caputibus, & statim voce priuantur, ac stertunt hi in septem diebus pereunt, si non febris corripuerit. Caput circuncirca dolenti, quicunque ex supernis locus doluerit, cucurbitam affige. Soluit dolor ac coxas, & gegua, & anhelatio, quicquid horum factum fuerit. Lippienti ab alui profluuium corripit, bonum est. A conuulsione aut distentione nervorum vexato, febris accedens soluit morbum. Si à febre detentum conuulsio corripuit, se datur febris eadem die, aut postridie, aut tertia die.

HIPP

395
HIPPOCRATIS
COI LIBER DE DIEBUS
IUDICATORIIS, IANO COR-
NARIO MEDICO
PHYSICO IN-
TERPRETE.

*

Agnam artis partem esse arbitror, de his quae recte scripta sunt posse considerationem facere ac iudicare. Qui enim hoc vult, & his utitur, non videtur mihi in arte multum salu h posse. Oporteret autem exacte perdiscere vnamquamque temporum constitutionem, & quoniam morbum, & qui morbus sit bonus, & qui periculosus aut in constitutione, aut in morbo, & qui morbus longus sit & lethalis, & qui longus, & non perniciosus ad vitam, & qui acutus ac lethalis, & qui acutus, & superesse finens. Ex his enim ordinem dierum iudicatoriorum considerandi ac praedicendi facultas datur, & ex his cognoscere datur, quibus & quando & quomodo victum praescribere oportet. Maximum itaque signum in aegrotis qui victuri sunt, si non praeter naturam fuerit febris ardens, & alij morbi eodem modo. Nihil enim horrendum, neque lethale fit in his quae secundum naturam sunt. Secundum est, si non etiam ipsum tempus simul cum morbo impugnet. Plerumque enim hominis natura, vniuersi potestatem non superat. Postea verò si partes circa faciem gracilescent, & venae in manibus, & in oculorum angulis, & supercilij quietem habeant, quum prius non quievissent. Huic si vox fuerit debiliior, & sit leuior, & spiritus rariior ac tenuior, sequenti die remissio morbi contingit. Haec igitur considerare oportet ad iudicationes: & an bisida lingua pars velut salua alba obducitur, & an in summa lingua hoc idem factum sit verum minus. Si quidem igitur parua haec fuerint, ad tertium diem remissio fit morbi. Si verò aliquantulum.

Potissima
huius artis
pars.
Mens quā-
do non fal-
litur.
Prima mor-
borum ob-
seruatio.

Secunda.

Tertia.

Lingua si-
lueosa.

Ec 3 to cras

Hippocratis Liber

to crassior sit saluaria crassimum. Si verò adhuc crassior, ex-
Oculorum dem die. Quin & albas oculorum partes in principio morbi
 nota. denigrari necesse est, si inualuerit morbus. Hæc igitur si puræ
 uant, perfecte tam sanitatem indicant: leniter quidem tardius:
Morbi acu vehementer autem citius. Ceterum acuti morbi sunt à bi-
 ti unde. le, ubi in hepar influxerit, & ad caput consisterit. Hæc igitur
 patitur hepar. Incumescit & expanditur ad septum transier-
 sum præ tumore, & statim ad caput dolor irruit, maxime ve-
 ro a tempora: & rger auribus non acute audit. Sæpe etiam
 oculis non videt, & horior, & febris corrumpit. Atque hæc qui-
 dem ab initio morbi ipsa sunt ex intervallo, quandoque ve-
 hementer, quandoque minus. Quanto autem morbi tem-
 pus magis progessum fecerit tanto maior sit dolor in cor-
 pore: & pupillæ oculorum sparguntur, & obtuse vident & si
 digitum a limbo teris ad oculos non sentit, eo quod i o vident.
Coxendicem Quod autem non videt inde cogito teris. Non enim nistat
 in signum. d. in digitus admonetur: & hoc ausert de stragulis, si qui-
 præ oculis dem vident, pediculos esse putans. Et quæ hepar magis ex-
 que curia passum facit ad septum transuersum delirare: & ob oculos
 re videtur. si in aduersari perat reptum, & alia omni genera animantia fe-
 ra, & in lites armatos pagantes, & ipse aduersus ipsos pa-
 gare ibi videtur: & tunc dicit velut qui videat, & egreditur
 & minatur si quis ipsum egredi non permittat. Et ubi surre-
 xerit, curra eleuare non potest sed cadit. Pedes autem semper
 sunt frigidi. Et quum dormierit, exiit à somno, & insomnia
 horrenda videt. Hoc autem cognoscimus quod ab insomnia
Somnia que horrenda videt. Hoc autem cognoscimus quod ab insomnia
 vixcat. exiit ac perterretur, postquam ad sanam mentem redit. Ex-
 ponit enim insomnia hæc, qualisq. & corpore fecit & lingua
 loquutus est. Atque hæc quidem sic patitur. Quandoque verò
 etiam voce priuatur, per totam diem ac noctem multum acer-
 uat spiritum respirans. Postquam vero delirare cessauit, statim
 ad sanam mentem redit. Et si quis ipsum interroget, recte respon-
 det, & intelligit omnia quæ dicuntur. Deinde rursum paulò
Morbi ho- post in eisdem afflictionibus iacet. Hic morbus accidit maxi-
 ius causa mè in peregrinatione, & si aliqui desertam viam iuerit, & ti-
 mor ipsum ex spectro corripuerit. Corripit etiam alius morbus.
Tetanus Tetani tres. Si quidem ex vulnere tetanus, siue disten-
 quoduplex sio nervorum antrosum ac retrorsum fiat, rger hæc patitur.
 Maxilla cõgelantur ac rigent, velut ligna: & os aperire non
 potest

De Diebus Indicatoriis.

400

potest, & oculi sequenter lacrymantur ac distrahuntur, &
 dorsum riget, & crura flectere non potest, neq. manus neque
 spinam. Quum vero lethalis fuerit, potas & cibi quos prius
 accepit, per nares quantumque redeunt. At opisthotonos, re-
 trosum hians diste itione, quæ quidem eadem ægro inducit
 ut plurimum, fit autem quum in ceruice tendines retrorsum
 ægrotauit. Aegrotat a ne, ab angina, aut ab vna aut locis cir-
 ca tonsillas suppuratis. Aliquando etiam à capite febribus ac-
 cedentibus consilio succedit. Iam vero etià à vulneribus.
 Hic trahitur in posteriores partes, & præ dolore dorsum ac
 pectora rigent, & euolat. Hic concilium vehementer, ut vix
 detineatur à pectore, ne electio excidat. Alius tetanus
 est minus lethalis prioribus fit autem ab infidem, & tunc cor-
 pus similiter conuulitur. Felis autem præ lethali non simili-
 ter fit. Vrit enim semel ut necesse sit febricitare. Sitis igitur
 multa hominem tenet, & febris vel emens, lingua vero rum-
 pitur exasperata, & sicca fit: & color ipsius prius quidem
 pallidus est, velut solet, progressu verò teporis nigrescit. Et
 si quidem in principis nigrescat, citiores indicationes sunt. Si
 vero posterius, diuturniores. Coxendicum morbus ex his
 maxime causis fit in plerisque: si quis diutius in sole verse-
 tur, & coxendices fuerint calfacti, & humor qui est in articu-
 lis, à calore fuerit resiccatus. Quod autem id quod resiccatur
 condensatur ac compingitur, hoc magnum signum est. Aeger
 enim articulos vertere ac mouere non potest, præ dolore arti-
 culorum, & eo quod verticula sunt compacta. Dolet autem
 magis lumbos & verticula ea quæ sunt ex obliquo coxarum,
 & genua. Consistit autem dolor plurimo tepore in inguinibus
 simulque coxendicibus, acutus ac astuosus & si quis ipsum
 erigar aut transmoueat euolat præ dolore quam maxime po-
 test. Quandoque verò etià conuulsio accedit, & rigor ac febris.
 Fit autem à bile & pituita, fit etiam à sanguine: & dolores
 contumaces ab omnibus morbis: & rigor & febris aliquando
 corripit debilis. Morbus regius acutus est, & celeriter occi-
 dens. Color totus malicorij speciem refert, & est vehemen-
 ter cum virore pallidus, quemadmodum lacerti cum viro-
 re pallidiores, consimilis autem est cutis. Et in urina sub-
 det velut eruum fuluam & febris & horror debilis habet.
 Quandoque etià stragula habere non sustinet, sed morderetur ac
 radatur

Opisthotonos.

Spasmus

Causas.

Ischias.

Morbus re-
gius.

Hippocratis Liber

Peripneu-

raditur matutino tempore, ubi nondum cibum accepit. In
terdis partibus. Deinde viscera plerumque sugunt. Et si quis
erigat ipsum aut alloquatur, non sustinet. Hic ut plurimum
moritur intra quatuordecim dies. Has autem ubi effugerit
sanus fit. Peripneumonia talia facit. Febris vehemens tenet
& spiritum densum ac calidum respirat: & anxietas adest, &
impotentia, & iactatio, & dolores circa scapulas, & clavicu-
las, & mammam: & grauitas in pectoribus, & delirium.

Quandoque verò doloris exors ager est, donec tussire in-
ceperit. Verum hic morbus diuturnior ac difficilior illo
est. Saluam autē albam & spumofam primū spuit. Lin-
gua flaua est, verū progressū temporis nigrescit. Si qui-
dem igitur in principio nigrescat, citius morbus finitur. Si
verò posterius, tardius. Tandem verò etiam rumpitur lin-
gua, & si digitum apponas, inhaeret. At liberationē à mor-
bo significat lingua, similiter velut in pleuritide. Haec au-
tem patitur ager minimum diebus quatuordecim, ad sum-
mum vnā & viginti: & tussit hoc tempore vehementer &
vnā cum tussi purgatur, primū quidem salua multa ac
spumosa. Septima verò & octaua die, ubi febris in vigo-
re fuerit, & humida sit peripneumonia, crassior: sin minus,
non. Nona verò & decima, cum virore pallida ac siccuerit.
Duodecima autem vsque ad decimam quartam, multa &
purulenta. Atque hoc in his contingit, quorum naturæ & cor-
poris affectiones humide sunt, & morbus fortis est. Quo-
rum verò & natura, & morbi constitutio sicca est, in his mi-
nus. Cæterum de iudicatoriis diebus, etiam iam ante à me
dictum est. Iudicantur autem febres quarta die, septi-
ma, vndecima, decima quarta, decima septima, vi-
gesima prima. Et his autem acutis quadam
etiam trigesima. Deinde quadrage-
sima, postea sexagesima. Quum
verò hos numeros excel-
serint, diuturna iam
februm con-
stitutio.
fit.

Febru de-
cretoria.

HIPP

401

AHIPPOCRATIS COI LIBER PRAENO- TIONVM, IANO CORNA- RIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

MEDICVM prænotionē adhibere, optimum Quæ medi-
esse mihi videtur. Prænotescens enim & præ-
dicens apud ægrotos, & præsentia, & præte-
rita, & futura, & quæ ipsi egroti relinquunt
exponens, fide utiq; fecerit, quod ægrotorū
res magis cognoscat, quare audebunt ho-
mines se ipsos medico cōmittere. At verò curationē optimē
fecerit, ubi prænouerit futuras affectiones. Sanos equidē fa-
cere omnes ægrotos impossibile est, hoc enim præstantius
esset, quàm prænotescere in posterū euentura. Quandoquidē
verò homines moriuntur, alij priusquam medicū vocēt, præ
violentia morbi: alij verò accito etiā medico, derepentē vita
deceant, quidā ubi vnā vixerunt diē, quidam tēpore paulō
diutiore, anteaquam medicus per artem aduersus singulos
morbos repugnet: itaq; nosse oportet talium affectionū natu-
ras, quantū corporū vires excedunt. Simul verò & si quid di-
utini in morbis inest, etiā huius prænotionē ediscere. Ita enim
merito admirationi fuerit, & medicus bonus extiterit. Nā
quos superstites manere possibile est, eos adhuc magis rectē
conseruare poterit, ex multo tēpore antea consiliū adhibens
ad ungula, & tum morituros, tum seruandos, prænotescens ac
prædicens, & culpa exors fuerit. Cōsiderare porro hoc modo Quæ medi-
conuenit in morbis acutis, primū quidē faciem ægroti, an
similis sit his quæ in sanis sunt, maximē verò an ipsa sibi ipsi.
Ita enim optima fuerit Si verò maximē cōtraria simili fue-
rit, horrendissima est. Talis autē fuerit, nāsus acutus, oculi
caui, tēpora collapsa, aures frigide ac cōtractæ, & extremi-
tes aurium auersæ, & cutis circa frontē dura & circumtenta ac
arida, & color totius faciei pallidus, aut etiā niger, & liuidus,
aut plūbeus. Siquidē igit in principio morbi facies talis fue-
rit, & nondū ex alijs signis cōiecturā facere licuerit, interro-
gare
Ee 5

Quæ medi-
co cogno-
scenda.

gare oportet, num vigilauerit homo, an alui extremēta valde liquida sint, aut fames aliqua ipsum teneat. Et si quidem horum aliquid cōfiteatur, minus graue esse putandū est. Iudicantur autē & cognoscuntur talia in die ac nocte, si ob has causas facies talis fuerit. Si verō nihil horum esse dicat, neq; in praedicto tēpore cōdat. nosse conuenit mori proximū esse. At tu vetustiore existēte morbo, aut triduo, aut quadri-

Oculorum
signa.

duo, talis fuerit facies, de his interrogare oportet, de quibus etiā prius iussit: itēq; alia signa cōsiderare, & in vniuer-

Dormien-
tium cōte-
statio.

sa facie, & in corpore, & in oculis. Si enim lucem fugiāt, aut inuoluntariē lachrymētur, aut distorqueantur, aut alter altero minor fiat, aut albas partes rubentes habeant, aut venulas liuidas aut nigras in ipsis habeant, aut lemā ac sordes circa oculos appareant, aut etiā instabiles, aut eminentes, aut causi vehementer facti, aut squalentes & obscuri fuerint: aut color totius faciei alteratus fuerit. Haec omnia mala & perniciosā esse putandū esse. Cōsiderare verō cōuenit etiā oculorū sub-

Cubatio
qualis.

apparitiones in somnis. Si enim alba quid partis subapparuerit, palpebris nō commissis, si id nō ex alui profusio, aut medicamēti potione fuerit, aut agrotus nō ita dormire consueuerit, malū signū & valde lethale est. Si verō retorta, aut contracta fiat, aut liuida, aut pallida palpebra, aut labiū, aut nāsus, cū aliquo ex aliis signis, morti proximū esse sciendum est. Lethale est etiā habere labia resoluta, & pendētia, & frigida, & albicantia facta. Decubentē egrotū a medico deprehēdi conuenit in latus dextrū aut sinistrū, & manus, & collum, & crura modicē inflexa habentē, & totū corpus flexibile sūtū. Ita enim plurimi ex sanis decumbunt. Optimi autē sunt decubitus qui sanorū decubitibus similes exiit. At verō supinum iacere, & manus, & collū, & crura extēta habere, minus bonū est. Si verō etiā pronus fiat, & de lecto ad pedes delabatur, magis horreodū est. Si verō nudos quoq; pedes habere cōperiat, nec admodū calidos, & manus, & collū, ac crura inaequaliter distēta, ac nuda, malum est. Anxietatē enim significat. Lethale est & hiantē semper dormire: & crura supini iacentis valde incuruata esse ac cōplicata. At in vētrem decubere, si quis nō sit aduersus dum sanus fuit ita dormire, deliriū significat, aut dolorē locorū circa ventrē. Ceterū erectū sedere velle agrotū in morbi vigore, in omnibus mor-

A bis acutis malū est, pessimum autē in peripneumonicis pulmone inflāmato. Dentibus stridere in febribus, quibus nō familiare id est a pueris, furiosum ac lethale est. Verūm prænotandum quid dicere oportet ab utrisq; periculum futurū. Si verō etiā delirus hoc faciat, perniciosum valde iam existit. Vltius autē siue prius factū fuerit, siue in morbo accesserit, cōsiderare oportet. Si enim periturus est homo, ante mortē liuidum ac siccum erit aut etiā pallidū & siccū. At de manuum latione ita sentio. Quae in febribus acutis, aut peripneumoniis, aut in phrenitide, aut capitis dolore, ante faciē feruntur, & frustura venantur, & festucas legunt, & foccos de vestibus euellunt, & de pariete paleas detrahūt, eas omnes malas & lethales esse. Spiritus densus dolorē significat, aut inflammationem, in locis supra septū transuersum. Qui verō magnus expiratur, & per multū tēporis interuallum, deliriū indicat. Si verō frigidus ē nāsus & ore expiratur, valde iam perniciosus est. Bonā autem spirationē valde magnā vim habere ad salutem, in omnibus acutis morbis putare cōuenit, qui cum febribus sunt, & in quadraginta diebus iudicantur. Sudores optimi sunt in omnibus acutis morbis, qui in diebus iudicatorum, fiunt, & febre perfecte submouent. Boni verō sunt, qui per totū corpus sientes, hominē facilius morbi ferre faciunt.

Sudores
qui salu-
bres & cō-
uētiā.

Qui verō tale quid nō effecerint, incōmodi sunt. Pessimi autem sunt frigidi, & tantū circa caput & faciē sientes, & circa ceruicem. Hi enim cū acuta quidē febre, mortē praesignificanc: cū mitiore verō, longitudinē morbi. Et qui per totum corpus sunt, similiter significat his qui circa caput. At verō milioformes, & solū circa collum sientes, mali sunt. Qui verō cū guttis fiunt, & euaporant, boni sunt. Cōsiderare porro conuenit sudores in summa, sunt enim aliqui propter corporum evolutionē, aliqui propter inflammationis vigorem. Praecordium optimum est doloris exors, & molle, & aequale, tum in dextra, tum in sinistra parte. At inflāmatū, aut dolorem exhibēs, aut dextre partes inaequaliter affectae ad sinistras: haec omnia obseruare oportet. Si verō etiā pulsus interit in praecordio, turbationē significat aut deliriū. Verūm oculos taliū insuper intueri oportet. Si enim oculi frequenter moneantur, furiosos hos fore timor est. Tumor in praecordio durus existēs & dolorosus, pessimus quidem est si per-

A praeco-
rdiis nota.

totum fuerit præcordium. Si verò fuerit in altera parte, minus periculosus est in sinistra. Significat autem eiusmodi tumores, in principio quidem, mortem breui affuturâ. Si verò viginti dies transgrediatur, tum febris detinens, tum tumor non confidens ad suppurationem conuertitur. Contingit autem his in primo circuitu, etiâ sanguinis eruptio e naribus, & valde prodest. Verû interrogare cõuenit, an caput doleat, aut hebetem visum habeant. Si enim horum quid fuerit, ad eum locum repit. Magis tamen in iunioribus quinque ac triginta annis, sanguinis eruptionem expectare cõuenit. At verò molles tumores, & doloris exortes, & qui digito cedunt, diuturniores iudicationes faciunt, & minus illis sunt horrendi. Si verò transgrediatur sexaginta dies febris detinens, & tumor non confidat suppurationem fore significat & hunc, & eum qui in reliquo ventre est eodem modo. Quicumq; igitur tumores dolorosi sunt, & duri, & magni, periculû mortis breui affore significat. Qui verò molles, & doloris exortes sunt, & digito compressi cedunt, diuturniores illis sunt. Ceterum tumores in ventre minus faciunt abscessus, quàm hi qui sunt in præcordiis. Minimè verò hi qui sub umbilico consistunt ad suppurationem conuertuntur. Sanguinis verò eruptionem, ex supernis locis maximè expectare oportet. Omnium autem tumorum diuturnorû circa hos locos, suppurationes considerare conuenit. Sunt autem suppurationes hinc fieres hoc modo considerandæ. Quæcunque extra vertuntur, optimæ sunt, quæ parue sunt, & quàm maximè foras eminentes, & in acutum fastigiata. Quæ verò magnæ sunt, & lata, & minimè in acutum fastigiata, pessimæ sunt. Quæcunque verò intro rumpuntur, optimæ sunt quæ nihil cum externo loco communicant, sed sunt contractæ, & doloris exortes, & torus externus locus concolor apparet. At verò pus optimû est, si est album & æquale, & leue, & quàm minimè graucolens. Quod verò huic contrarium est, pessimum est. Aquæ porò inter cutem, ex acutis morbis oborta, omnes male sunt. Neque enim à febre liberat, & valde dolorosæ sunt, ac lethales. Incipiunt autè pleraq; à laterum mollitudine, & à lumbis: aliquæ verò etiâ ab hepate. Quibus igitur à laterum mollitudine & lumbis, principia sunt, his & pedes intumescunt, & alui profluvia diuturna ipsos tenent, quæ neque dolores

Hydropis
nugo.

A ex laterum mollitudine ac lumbis soluunt, neque ventrè molliunt. Quibuscunque, verò ab hepate aquæ inter cutē oriuntur, his tussis tussendi que promptitudo accedit, & nihil memorabile expuunt, & pedes tument, & venter non egerit nisi dura, & coactus, & circa aluû sunt tumores, aliqui in dextra, aliqui in sinistra parte, tum consistentes, tum confidentes. Caput autem & manus, & pedes, si frigida sunt, malum est, ubi & venter, & latera calida sunt. Optimû verò est & totum corpus calidum esse, ac molle. Conuerti autem facili conuertit egrotum, & in attollens se leuem efficit. Si verò grauis esse appareat, & reliquo corpore, & manibus, & pedibus, magis periculosum est. Si verò supra grauitatem, vngues & digitus liuidi fiât, mors euestigio expectanda est. At si digitus ac pedes penitus nigrescunt, minus perniciosi sunt quàm liuidi. Verû & alia signa considerare oportet. Si enim facile ferre videatur malum, & aliud quoddam ex salutaribus ad hæc magna subindacet, morbum ad abscessum veri spes est, ita ut æger quidè superstes mäsurus sit, corporis verò partes nigrescant casus est. Testes & pudenda reuulsa dolores fortes significat, & periculum lethale. Quòd verò ad somnos attiner, quemadmodum secus naturam consuetam nobis est interdum vigilare oportet, noctu dormire. Si verò hoc fuerit transmutatum, peius est. Minimè verò ludi æger poterit, si dormiat manè ad tertiam partem diei. Qui verò ab hoc tempore sunt somni, deteriores sunt. Pessimum autè est non dormire, neque noctu, neque interdum. Aut enim præ dolore ac afflictionibus vigiliæ adsumunt, aut delirium adierit ab hoc signo. Egestio alui optima est, mollis & coherens, & secundum horam, in qua etiâ à sano egeretur. Iuxta copiam ventris pro ratione ciborum ingestorum. Tali enim cõtingente exitu, venter infernus sanus fuerit. Si verò liquida fuerit egestio, conuocit neque stridere, neque frequentem esse, & paulatim se eleuare. Deliratur enim homo egestio frequenter delirans, & vigiliis utique cõtra erit. Si verò sepe acceuatim egerit, periculum est ne in animi deliquitum incidat. Quin & iuxta copiam ingestorum egerere oportet, bis aut ter in die, & noctu semel. Plura verò manè, quemadmodum in consuetudine est homini. Inspiciam autem oportet egestionem, morbo ad indicationem tendente. Sit autem subfulva, & non valde graucolens.

Hydropis
dueritæ.

Alui excre
menta.

Communod

Commodum est, & lumbricos rotundos cum egestionem prodire, morbo ad iudicationem tendente. Oportet autem in omni morbo mollem esse ventrem, & iusta mole praeditum.

At verò aquosum valde, aut album, aut pallidum, aut viride, aut vehementer rufum, aut spumofum stercus egerere: Hæc omnia mala sunt. Malum insuper est & quod exiguum est, & viscosum ac albū: & quod subpallidum aut subviride ac leue. His verò magis lethalia fuerint stercorea nigra, aut pinguis, aut liuida, aut æruginosa, & malè olētia. Quæ verò varia sunt, diuturniora quidem his sunt, nihilominus autem perniciofa. Sunt autē talia, ramentosa, & biliosa, & cruenta, & prafina, & nigra, aliquādo simul inter se exeuntia, aliquādo particulatim. Flatum porro sine strepitu ac crepitu prodire optimum est. Melius autem est & cum strepitu exire, quàm isthic reuolui, & qui sic progressus est status, aut dolere quid hominē significat, aut delirare: nisi sua sponte hominē ita flatum emittat. Ceterum præcordiorum dolores ac tumores, si fuerint recentes, & non cum inflammatione, solutio murmur in præcordio obortum, & maximè quidem si pertransierit cum stercore, & vrina, ac flatu. Sin minus, etiā ipsum per se si transierit, prodest. Prodest itē si subdescenderit ad infernos locos. Optima verò est vrina, quum fuerit alba subdementia, & leuis & equalis, per totum tempus, donec iudicatus fuerit morbus. Significat enim & securitatem, & morbum fore breuiem. Si intermiserit, & aliquando quidem pura mingatur, aliquando verò subidet album ac leue, diuturnior sit morbus, & minus securus. Si verò fuerit & vrina subrubra, & subdementia ipsius similis, & leuis, diuturnior rem quidem hæc morbum quàm prior significat, sed valde salutarem. At subdementia in vrinis crassiores polentæ partes referentes, prauæ sunt. His autē peiores sunt, laminosæ. Albæ verò & tenues valde malæ sunt. Verū his deteriores sunt, fufuraceæ. Nubeculæ quæ feruntur in vrinis, albæ quidem bonæ sunt, nigrae verò malæ. Quandiu verò fulua fuerit vrina & tenuis, morbum incocctum esse significat. Si verò & diuturna fuerit talis existens, periculū est ne sufficere homo possit, donec vrina fuerit concocta. Lethaliores autem sunt vrinae, & foetidae, & aquosæ, & nigrae, & crassæ. At tum in viris, tum in mulieribus, nigrae vrinae pessima sunt. In pueris autem

Vrina:

A autē aquosa. Quicumque vrinas tenues & crudas mingit, multo tempore, si alia veluti supersubstantibus futuris signa fuerint, his abscessum expectare oportet ad locos infra septum transuersum. Sed & pinguedines superne instantes, araneorum telis similes, damnare oportet. Sunt enim colliuationis signa. Considerare vero conuenit in vrinis in quibus nubeculæ sunt, an superne aut interne sint: & quales habeant colores. Et quæ quidem deorsum feruntur, cum coloribus relatis eas bonas esse putare, ac laudare. Quæ verò sursum feruntur, cum coloribus relatis, malas esse, & tales damnare. Nec verò decipiat te, si vesica morbum aliquem habes, eiusmodi vrinas reddiderit. Non enim totius corporis signum est, sed

ipsum per se vesicæ. Vomitus commodissimus est, ex pituita ac bile quàm maximè permixtus, & non crassius valde, neque multus. Nam meraciores, deteriores sunt. Si verò id quod vomitu reiectum est primum fuerit coloris, aut liuidum, aut nigrum: quicumque horum fuerit colorum, malum esse putandum est. Si verò omnes colores idē homo vomit, valde perniciosum hoc est. Celerrimam autem mortem significat liuidus vomitus, si graeolens fuerit. Omnes verò subputridi ac foetidi odores, in omnibus vomitibus mali sunt. Sputum vero in omnibus doloribus, qui circa pulmonem & costas fiunt, cito ac facile expui conuenit, & flatum sputo valde permixtum apparere. Si enim longè postea post principium doloris, expuerit quod flauum est, aut fuluū, aut quod multam tussim inducit, & nō valde permixtum est, deterius est. Nam & flatum meracum, periculosum est: & album ac viscosum & rotundum, inutile est. Malum est & quod viride est valde, itemque pallidum, & quod spumofum. Si verò ita fuerit meracum, ut etiam nigrum appareat, hoc ipsum deterius est quàm illa.

Malum etiam est si nihil repurgetur, neque emittat pulmo, sed plenus ferueat in gutture. Grauedines & sternutationes in omnibus circa pulmonē morbis, & antecessisse, & succedere, malū est. At in aliis morbis lethalissimis sternutationes profunt. Sputum autem flauum, sanguine permixtum non multo, si in pulmonis inflammatione in principio morbi reiciatur, salutare est, & valde prodest. Si verò septimo die, aut posterius, minus securum est. Omnia sputa mala sunt, quæ dolorem nō sedant. Pessima verò sunt nigra, velut descrl

Vomitum.

Sputum.

Pulmoque non purgat malum est.

Sputa quæ

Hippocratis Liber

Suppuratio-
nes.

Bona spi-
ritu signa

Quo-
modo

descriptum est. Quæ vero dolorem sedant, omnium optima
exsunt. Quæ inq. dolores ex his locis non sedantur, neque
ad sputorum purgationem, neque ad stercoreum alui tuba-
ctionem, neque ad venarum sectiones, & victus rationem ac me-
dicamenta eos ad suppurationem verti sciendum est. Ex sup-
purationibus quæcumque dum sputum adhuc biliosum est
suppurat, perniciose valde sunt, siue biliosum illud in par-
te, siue in illo cum pure expuatur: & hoc potissimum si mor-
bo ad septimum diem progresso, suppuratio ad hoc sputo pro-
cedere incipiat. Timor autem est eum qui talia expuit, mori-
turum esse decima quarta die, si non aliquod bonum signum
acciderit. Sine autem bona hæc, facile ferre morbum, bene
spirare, à dolore liberatum esse sputum facile tussiendo rei-
cere, corpus aqualiter calidum ac molle apparere, litum non
habere, urinas & alui egestionem, & somnos, & sudores, velut
descriptum est: hæc singula nosse convenit accidere ut quæ
bona sunt. Nam omnibus his sic contingentibus, homo non
moriatur. Si vero aliqua ex his accesserint, aliqua non, non
amplius tunc ore vita producta, decima quarta die homo pe-
ribit. Porro mala signa his contraria sunt: a gre ferre mor-
bum, spiritum magnum & densum esse, dolorem non sedari
sputum, vi tussiendo reicere, valde sitire, corpus in aquali-
ter à febre teneri, ventrem quidem ac costas fortiter calidas
esse, frõtem verò & manus ac pedes frigidos. Urinas autem
& alui egestionem, & somnos, & sudores, velut descriptum est:
hæc singula nosse oportet mala esse. Si enim ita accesserint
horum aliquid ad spiritum, peribit utiq. homo priusquam ad
decimum quartum diem pervenerit, aut nono die, aut undeci-
mo. Sic igitur coniecturam facere oportet, quod hoc sputum
lethale sit valde, & non perducatur ad decimum quartum diem.
Proinde & mala & bona signa expendentem ex his prædi-
ctionibus facere oportet. Ita ei in potissimum veritate con-
fide, qui quis poterit. At vero alie suppurationes rumpuntur
plurimæ quidem vigesimo die, alie verò trigesimo, alie qua-
dragésimo, alique verò ad sexaginta dies perveniunt. Con-
siderare verò futura suppurationis principium oportet. Sup-
puratione facta ab ea die qua primò homo febris incipit, aut
si forte ipsum primò rigor apprehendit, & si pro dolore gra-
vitatem sibi factam esse dixerit, in eo loco in quo dolebat.

Hæc

Prænotionum.

405

Suppuratio
cognatio

A Hæc enim in principis suppurationum sunt. Ex his igitur
temporibus eruptionem suppurationum fore expectare opor-
tet ad prædicta tempora. Si verò suppuratio fuerit in altero
latere solum, vertere & considerare oportet in his, num ali-
quem habeat dolorem in altero latere, & an alterum altero
sit calidius, & reclinato agro in latus sanum interrogare ip-
sum an videatur ipsi grave quid ex superio latere incumbere.
Si enim hoc fuerit, in altero est suppuratio, in quo gravi-
tas affuerit. Ceterum omnes suppuratos ex his signis co-
gnoscere oportet. Primum quidem si febris non dimittitur, sed
per diem quidem tenuis est, noctu vero amplior: & sudores
non ita oboriantur, tussisque, ac tussiendo promptitudo ipsis
adest, & nihil memorabile expuunt: oculi caui sunt, & ma-
nualis ruborem contrahunt, & ungues quidem manuum cur-
vantur, digiti verò calefcunt, & potissimum funiculi in pe-
dibus tumores fiunt, & cibos non appetunt, & pustula per cor-
pus enascuntur. Quæcumque igitur suppurationes diutur-
nae sunt, hæc signa habent, & fidem ipsis valde habere opor-
tet. Quæ verò breves sunt, ex his signis cognoscere oportet,
si quid apparuerit ex his, qualia in principis sunt. Simul au-
tem & si aliquanto difficilius spiraret homo. At verò quæ
ex ipsis citius & tardius rumpuntur, his signis cognoscere
oportet. Si quidem enim dolor in principis fiat, & spirandi diffi-
cultas, & rulsis, & spuratio perseverans, ad vigesimum diem
pertingat, eruptionem tunc expectare oportet, aut etiã prius.
Si vero quærior fuerit dolor, & alia omnia pro huius ratio-
ne, eruptio posterius expectanda est. Necessæ vero est acce-
dere & dolorem, & spirandi difficultatem, & spurationem,
ante puris eruptionem. Ex his autem maxime superstites
manent hi quos febris eodem post eruptionem die dimise-
rit, & qui cibos cito appetuerint, & à sin liberati fuerint, &
si veter parva & compacta egresserint, & pus album & leue &
eiusdem coloris fuerit, & à purita liberum, & cura dolorem
ac tussim fortem repurgerit. Ac optime quidem sic ac celeriti-
me liberatur, sin minus, hi quibus proxima his congerint.
At vero intereunt hi quos febris non dimiserit, aut ubi ipsos
dimisisse putata fuit, rursus recalcens apparuerit, & qui si-
tem quidem habuerint, cibos autem non appetuerint, & si
veter liquidus fuerit, & pus pallidum siue viride, & laudum
expue

Ff

Hippocratis Liber

Tubercula
aut. u. n.

expaerint, aut pituitosum & spumofum. Si hæc omnia conti-
gerint, pereunt. Quibus verò ex his quædam accesserint, quædam
non, horum aliqui intereunt, aliqui in multo tempore superstites
euadunt. Verum ex omnibus signis quæ ad sunt, tum in his, tum
in aliis omnibus coniecturam facere oportet. Quibuscumque
ex inflammatione pulmonis morbis, abscessus circa aures fiat,
& suppuratur, aut ad infernas partes, ac fistulatur, hi supersti-
tes euadunt. Verum huiusmodi sic considerare oportet. Si & fe-
bris detinuerit, & dolor non sedatus fuerit, & spatium pro ra-
tione non proliet, neque biliosus, neque solutus facies, & mela-
ce alui egestionis fuerint, neque, urina valde multa, & multa
subsidentiam habens, indicatur autem superstes futurus ab om-
nibus reliquis salutaribus signis, tunc abscessus huiusmodi for-
resperandum est. Fiunt autem partim ad infernas partes, quibus
videlicet inflammatione aliqua circa præcordia affuerit, partim
in superioribus, quibus præcordium molle & doloris exors perma-
nerit, & ubi spirandi difficultas, quæ per tempus aliquod affuit,
desierit citra aliam manifestam causam, Ceterum abscessus ad cru-
ra, in pulmonis inflammationibus fortibus ac periculosissimis, om-
nes quidem utiles sunt, optimi verò sunt, qui dum spiritum iam in
mutatione est, fiunt. Si enim tumor & dolor fiat, spatio pro fia-
uo purulento fiante, & foras procedente ita securissimè homo su-
perstes euasit, & abscessus absque dolore celerissimè sedabi-
tur. Si verò spiritum non bene processerit, neque, urina subsidentiam
bonam habens apparuerit, periculum est claudum fore articulum,
aut multum molestiarum exhibiturum. At si euascat & recur-
rant abscessus, spatio non proleuente, febrisque permanente hor-
rendum est. Periculum enim est ne deliryret homo & moriatur.

Ex suppuratis à pulmonis inflammatione, seniores magis
intereunt. Ex aliis autem suppuracionibus, iuniores magis mo-
riuntur. Dolores cum febre sentientes circa lumbos & infernas
partes si septum transversum attingerint, infernas partes relin-
quentes, perniciosi valde sunt. Proinde aliis quoque signis ani-
mum advertere oportet. Nam si quod etiam ex aliis signis malum
apparuerit, desperatus est homo. Si verò assiliente ad septum
transuersum morbo alia signa non mala accesserint, hunc suppu-
ratorum fore multa spes est. Quicumque verò suppurati viderentur
quibus quidem purum pus fuerit, & album, & non fetidum,
hi seruantur: quibus autem subcrenatum, & cænosum, hi pe-
reunt

Prænotionum.

406

A renot. Porro vesicae duræ & dolentes, penitus quidem horrendæ
ac perniciosæ sunt, perniciosissima verò quæ cum febre conti-
nua fiunt. Etenim dolores ab ipsis vesicis ad occidendum suffi-
ciunt, & alui non egerunt hoc tempore, nisi durum quiddam, &
hoc coactum. Soluit autem urina purulenta mixta, quæ albâ ac le-
uem subsidentiam habet. Si verò neque ab urina quicquam remi-
tenter dolor, neque vesica molliatur, & febris continua fuerit, an-
primis circuitibus morbi ægrum moriturum esse timor est. At-
que hic modus potissimum pueros corripit septenes, donec ad
quintumdecimum annum peruenerint. Febres iudicantur in
isdem numero diebus, ex quibus & superstites euadunt ho-
mines, & ex quibus pereunt. Etenim placidissima febris, &
signis securissimis nitens, quarto die desinit, aut prius. Ma-
lignissima verò, & signis horridissimis fiens, quarto die aut
prius occidit. Primus igitur ipsarum insultus sic desinit. Se-
cundus autem, ad septimum producit. Tertius ad undeci-
mum. Quartus ad decimumquartum. Quintus ad decimumse-
ptimum. Sextus ad vigesimum. Hi igitur impetus ex acutis-
simis morbis, per quatuor ad viginti, ex additione desinunt.
Non potest autem quicquam horum integris diebus exactè
numerari. Neque enim annus, & menses, integris diebus nu-
merari possunt. Postea verò eodem modo iuxta eandem ad-
ditionem, primus circuitus quatuor & triginta dierum est, se-
cundus quadraginta dierum, tertius sexaginta dierum. At in
horum principis difficillimum est cognoscere eos qui in plu-
rimo tempore iudicabuntur. Simillima enim sunt ipsorum prin-
cipia. Verum à primo die animaduersionem facere oportet,
& prout singuli quaternarii adduntur considerare, & non la-
tebit te quo vertetur morbus. Fit autem & quartanarum fe-
brim constitutio ex huiusmodi ordine. Qui porro morbi in
breuissimo tempore iudicabuntur, faciliores cogniti sunt. Ma-
ximæ enim differentia ab initio ipsis sunt. Qui enim super-
stites ab ipsis euasuri sunt, facile spirantes, & doloris exortes
sunt, & noctu dormiunt, aliaque signa securissima habent.
Qui verò morituri, ægre spirantes sunt, delirantes, vigilantes,
aliaque signa pessima habentes. Ut igitur his ita contingen-
tibus, coniectare oportet, & iuxta hoc tempus, & iuxta vnam-
quamque additionem, tendentibus ad iudicationem morbis.
Iuxta eandem rationem mulieribus quoque iudicationes fiunt

Febrium de-
cretoria.

Capitis do- ex partu: Capitis dolores fortes & continui cum febre, si d
lor astidu- quidem lethaliū signorum quid accesserit, perniciosi val-
quādo ma- de sunt. Si verò alij, talibus signis, dolor viginti dies trāsmi-
lus. ferit, & febris tenuerit, sanguinis à naribus eruptionē, aut ab-
 scellum quendā ad infernas partes expectare oportet. Sed &
 quā diu dolor recens fuerit, similiter sanguinis è naribus
 eruptionem, aut puris eruptionē sperare cōuenit, cum aliā
 tum i dolor circa tēpora & frontē fuerit. Verū sanguinis
 eruptio magis expectanda est iunioribus trigintaquinque
 annis, senioribus verò puris eruptio. Auris dolor acutus cum
 febre cōtinua ac forti, horrendus est. Periculum est enim de-
 lyratum esse hominē, ac periculi. Proinde quum hic mo-
 dus minimē tutus sit, cito mentem aduertere oportet etiam
 aliis signis, à primo statim die. Pereunt autē iuniores homi-
 nes septimo die, & adhuc citius, ex hoc morbo. Senes verò
 longe tardius. Nam & febres & deliria minus ipsis accidunt,
 & hac de causa aures antea suppurantur. Verū his quidem
 atatibus recidiuā morbi contingentes, plurimos occidunt.
 At verò iuniores priusquā suppuretur auris, pereunt. Nam
 si pus albi effuxerit ex aure, spes est iuuenē superstitem eua-
 surum esse, si sanē & aliud quoddam bonū signum ipsi acce-
 dat. Fauces exulceratæ cum febre, horrendæ sunt. Verū
 si quod aliud item signum accedat, ex his quæ antea mala ef-
 se iudicata sunt, in periculo hominem versari prædicendum
 est. Angina: horrendissimæ sunt, & citissimè accidunt, quæ
 neque in faucibus quicquam conspicuum faciunt, neque in
 ceruice: verū plurimum dolorem exhibent, & erecta cer-
 nice spirationem inducunt. Hæ enim eodem die suffocant,
 secundo item ac tertio & quarto. Quæ verò alioqui similiter
 dolorem exhibent, attolluntur autem, & in faucibus rubores
 faciunt, perniciosè quidem valde sunt, verū prioribus ma-
 gis diuturnæ, si rubor fuerit magnus. Quibuscumq; verò fau-
 ces & ceruix simul rubuerint, hæ angina: diuturniores sunt,
 & ex ipsis maximè exadunt, si & ceruix, & pectus ruborem
 habuerit, & erysipelas ignis sacri non intro recurrerit. Si ve-
 rò neque in diebus iudicatoriis dissipetur erysipelas, neque
 tuberculum ad externam partem conuertatur, neq; pus euf-
 siendo reiciat, facilēq; ac sine dolore degere videatur, in or-
 tem significat, aut ruboris recidiuam. Securius est autem tu-
 morem

A morē & ruborē quā maxime foras verti. Si verò ad pulmonē
 vertatur, & delirium inducit, & quidā ex ipsis suppurati ple-
 runque fiunt. Gurguliones periculosi sunt ut & rescentur,
 & icariſcentur, quā diu rubicundi fuerint & magis. Nam
 inflammationes ad hos succedunt, & sanguinis eruptiones.
 Quæ tales alius machinamentis attenuare conari oportet
 hoc tēpore. Quum vero totum iam fuerit secretum, quod sa-
 nè uam appellat, & fiat extrema gurgulionis pars maior &
 rotunda, superior autem tenuior, in hoc tempore tutum est
 rem aggredi. Præstat tamen & alio subducta chirurgia hac
 vi, si & tempus permittat, & homo non stranguetur. Qui-
 bus febres cessant, neque signis solutoris apparentibus, ne-
 que in diebus iudicatoriis, his reuersuras esse expectandum
 est. Quæcunque febris longiorem moram traxerit homine
 alioqui ad salutem disposito, ita ut neque dolor teneat ob in-
 flammationē, aut ob aliquam aliam manifestam causam, huic
 abscessum expectare oportet cum tumore ac dolore ad ali-
 quem articulum, vel maximè infernum. Fiunt autem huius-
 modi abscessus magis, & in breui tēpore, his qui iuntes
 sunt triginta anni. Expectare vero statim oportet abscessum
 si febris detinens viginti dies transierit. Senioribus autē
 minus fiunt, diuturniore etiam existente febre. At verò hu-
 iusmodi abscessum expectare oportet febre continua exi-
 stente. Verū ad quartanam deducetur, si intermiserit, &
 erroneo modo apprehenderit, & si hac faciens ad autumnū
 appropinquarit. Quemadmodū autem iunioribus triginta
 annis abscessus fiunt: Ita quartanæ magis his qui triginta
 sunt annorum, & senioribus. Ceterum hæc nosse expedit
 abscessus magis hyeme fieri, tardiusque cessare, & minus re-
 currere. Quicumque vero in febre non lethali dixerit sibi ca-
 pit dolere, aut etiam per oculos obscuro quiddā apparere,
 si & osculi ventris moras huc accesserit, ei biliosus vomit-
 us a se sit. Si vero etiam rigor accesserit, & partes infra præ-
 cordium frigidas habuerint, citius adhuc vomitus aderit. At
 si quid hiberit aut edierit sub hoc tempus valde cito vomet.

Porrò quibus horum dolor fieri inceperit primo die, hi
 quarto magis quā quinto premuntur: septimo verò liberan-
 tur. Plerique tamē ipsorum tertio die dolere incipiunt, ve-
 xantur autem maximè quinto, hæcantur nono, aut undeci-
 mo.

mo. Qui verò incoeperint quinto die dolere, aliisque iuxta rationē priorum ipsis fiant, his ad decimū quartum morbus iudicatur. Fiant autē hęc & viris, & mulieribus maximē in tertianis. Iunioribus verò sunt quidem & in his, verū magis in continuis febribus, & in sinceris tertianis. Quibus-
cunque verò in huiusmodi febre caput dolentibus, pro eo quod obscurum quiddam prę oculis appareat, visus hebet, id contingit, aut splendorēs ob oculos obuersantur: & pro osculi ventris morsu, in præcordiorū dextra aut sinistra parte aliquid tenditur, neque cum dolore, neque cum inflammatione sanguinem de naribus his, pro vomitu fluxurum esse expectandum est. Magis tamē & hic in iuuenibus sanguinis eruptionem expectare oportet, his autem qui triginta sunt annorum, & seniores adhuc, minus; verū vomitus in his expectari debent. At verò pueris conuulsionēs sunt, si febris fuerit acuta, & venter non egresserit, & vigilariet, & terreantur, & ciularint, & colorē mutarint, & viridē siue pallidum aut luidū, aut rubrū cōtraxerint. Fiant autē hęc promptissime quidem pueris nuperrimē editis, vsq; ad septimum annum. Seniores autem pueri, & viri, non amplius in febribus corripuantur cōuulsionibus, si non quid ex signis fortissimis ac pessimis accesserit, qualia sanē in phrenitide fieri solent. Perituros porro & superstites futuros, tum pueros, tū alios, ex omnibus signis coniectare oportet, prout singula de lingulis perscripti sunt. Atque hęc & de acutis morbis, & de his qui ex ipsis sunt, dico. Qui verò rectē prænosceat volēt, & superstites futuros, & morituros: & quibus per plures dies, & quibus ad pauciores morbus duraturus esse tum signa omnia ediscere, & iudicare posse conuenit, ita ut vires ipsorum inter se conferendo expendat, quemadmodum perscriptum est: & de aliis, & de urinis, & de sputis, ubi simul & pus & bilis agrotus rursusendo reiecerit. Quin & imperus morborū semper populariter grassantium cito animaduertere oportet, & temporis cōstitutionem non ignorare. Probē tamen id nosse expediat de coniecturis certis, & aliis signis, & non ignorare quod in omni anno, & omni tēpore, mala malū, bona bonū significant. Nam & in Libya, & Deſo, ac Scythia, præscripta signa vera conueniuntur. Proinde sciendum est, minimē difficile esse, in iisdē regionibus posse aliquem plerūq; ex ipsis

Libya, Deſo, Scythia pro omnibus ponatur.

assequi, si memoria tenens ipsa, iudicare ac rectē expendere sciat. Ceterū nullius morbi nomen desiderare oportet, quod hic non est adscriptum. Omnes enim qui in prædictis temporibus iudicantur, ex iisdem signis cognosces.

HIPPOCRATIS

COI PRAEDITIONVM,

LIBER I. IANO CORNA-

RIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

P'orosus in principis sientes, cum capitis, umborum, præcordij, colli dolore, vigilantes, num phrenitici sunt? Nasus in his destillans perniciosus, tum alias, tum quarto ab initio die. Alui proluuium valde rubicundum, malum quidem est in omnibus morbis, non minimē verò in prædictis. Lingua aspera & resicata, phrenitice. Iuturbatis vigilantibus, urina decolorēs, nigra, innotantes, in sudoribus, phrenitice.

Alui proluuium.

Lingua.

Urina

Insomnia.

Screatio.

Insomnia etiam in phrenitidis manifesta sunt. Screatio frequens, si sanē & aliud quoddam signum affuerit, phrenitica sunt. Qui relinquuntur in præcordio ardores, febre perfrigerata, mali sunt, tum alias, tum in sudoribus. Prædicatorum desipientia pessima; velut etiam Thrasynonti.

Thrasynonti.

Phrenitis.

Vomitus.

Faucium

dolor.

Phrenitice vehementes affectiones, tremulae desinunt. Vomitus in capitis doloribus aruginosi, cum surditate & vigilis, cito insaniam a fore denunciant. Loci circa fauces in acutis morbis dolorosi graciles, parui, suffocatorii, quando hiant aperire ut os claudere & aperire non facile possit, mentis emotionem portendunt. Ex talibus phrenitici sunt, & perniciosē affecti. In phrenitidis in principio mansuetudo. Verū frequenter transmutari, malum id est, & sputatio mala est. In phrenitidis alba alui egestio, malum; quemadmodum & Archecrati. Num & in his torpor sit? Riliū cæcor in his pessimus. Quibus melancholico modo mente thea.

Archecrati.

Melancholico.

liū cæcor.

Hippocratis Liber I.

motis, tremores accedunt, malignum hoc est. Mente moti D
acutè, ubi insuper febrierint, cum sudore phrenitici sunt.
Phrenitici paucibilibi, stupitum valde percipientes, tremuli.
Ex vomitu nauseabundo oborta, eligorosa vox oculi palu-
lum incumbentem habentes, insaniam portendunt: quem-
admodum etiam Hermozyga vxor, insania acutè correpta,
voce destituta mortua est. In febre ardenti sonitibus autu
accedentibus, cum visus hebetudine, & gravitate in naribus
accedente, melancholico modo mente moventur. Mentis
perculiones cum voce clangorosa, lingua conuulsiones tre-
mulæ: & voces tremulae fientes, mortem alienat, duricie, in
his perniciofa est. Lingua tremula signa sunt mentis non
firmæ. In biliosis meracis alui egestionibus, spumosa tota E
lentia mala, tum alias, tum si cur lambi ante doluerint, &
mente mota fuerit. Rari circa latus in his dolores, delipien-
tiam significat. Vocis interceptiones cum singultu pessimæ.
Vocis interceptiones cum exolutione pessimæ. In vocis
interceptione, spiritus veluti his qui stragulantur præ ma-
nibus expositus, malus est. Num & talis mentem remouet.
Modicè feroces mentis emotiones, ferinæ sunt. Molestè
ferre morbum cum perfrigeratione, si non sine febre exsu-
dent partes superne, phrenitum portendit: quemadmodum
etiam Aristagoræ. Sed & perniciosum hoc est. Frequentes
in phreniticis permutationes, conuulsoria. Vrinæ quæ min-
guuntur à non recordantibus, nec commonefactis, pernicio-
sæ. Num his minguntur velut si subsidentiam conturbasses F
palpitantes per totum, num voce destituti moriuntur? Spu-
tationes in phreniticis cum perfrigeratione, nigra reuo-
muntur. Surditas, & urina non confidentes, valde rubicun-
dæ, innatantes, mentis emotionem portendunt. His morbo
regio corripit malum est. Mala est & ex morbo regio fatui-
tas, Hos voce quidè destitui, verum sentientes esse contingit.
Arbitror autem & aluos his perirupere, velut contigit Her-
mippo, & mortuus est. Surditas in morbis acutis & turbu-
lensis consequens, mala. Mentis emotiones tremula, obscu-
ræ, palporia, valde phrenitica sunt. Velut & Didymarcho
in Co. Torpores ex rigore, non valde apud seipsos sunt. Do-
lores cum cum umbilicum palpitantes, habet quidem aliquid
quod mentem emouet. Verum circa iudicationem his spiri-
tus

furiale si-
gnum.
Hermozy-
gas
Tinnitus
aurium qua-
lis.

Lingua
spasmi
Lingua
tremor.

Olecula
spumosa,
singultus
quidam ma-
lus.

Vocis in-
terceptio-
nes.

Aristago-
ras.
Vrinæ clau-
destina.

Hermip-
pus
Surditas
malum in
his.
Didymar-
chus.

Prædictionum.

409

Atus aceruatus cum prompta tēfione penetrat. Et dolores cir-
ca suram, in his mentis emotionem faciunt. Si innatari-
quid in vrina, dolore circa femur dissipato, mentis emotio-
nem portendit. & qualia circa aurium sonitus contingunt,
talia existunt. In aluo liquida, lassato, caput dolēt, siticulo-
sa, vigilanti, obscure loquenti, impotenti, quibus talia sunt,
his timor est vt mente moueantur. Exudantes & maxime
circa caput, in morbis acutis submolefiē ferentes, malū, tum
alias, tum in vrinis nigris. & turbidus spiritus in his malus.
Impotentia præter vacuatorum vasorum rationem cōtin-
gentes, non existente vasorum vacuatione, malum. Alui in-
tercepti, sed parua, nigra, velut caprarum stercorea ad neces-
sitate coactè emittentes, natus in his erumpens, malum.
Quibus lumborum dolor diutinus, cum ardore fastidioso ac
nauseabundo, hi si exudent, malum est. Num his tremores
sunt? Sed & vox velut in rigore conspicua? Extremities
si in vtrunque partem cito transmutentur, malum est. Et si-
tis huiusmodi, mala est. Ex moderato ferox responsio, ma-
lum. Vox acuta, his præcordia intro trahuntur. Oculi he-
betes, malus: & fixus ac caliginosus, malus. Vox acuta clan-
gorosa, mala. Dentium stridor perniciosus est, quibus non
bonus color, & vehemens toruitas, malum. Egestionibus alui
desinentes in spumosas meracas, exacerbatoria sunt. Vri-
narum in morbis acutis ex perfrigeratione interceptiones,
pessimæ. Perniciosa si cetera signa, lenia facta fuerint, mor-
tem significant. In morbis acutis biliosis valde alba, spu-
mosa, circum biliose egestionibus, mala. Mala item & urina
eiusmodi. Num his hepar dolorosum est? Vocis interceptio-
nes in febribus conuulsorio modo fientes, ad mentis emo-
tionem cum silentio deueniunt, perniciosum. Vocis ex do-
lore interceptiones, dolorosam mortem inducunt. Febres
ex præcordiorum doloribus malignæ. Sitis præter rationem
soluta in acutis morbis, mala est. Sudor multus cum febrili-
bus acutis fientis, malus est. Et vrina dolorosa, male sunt.
Et rubicundæ ex his florulentia detenta, itēque ærugi-
nosæ, malæ sunt: & paruas apparere veluti stillas. Et vo-
mitus cum varietate, malus sunt, tum alibi, tum si propius in-
ter se prodeant. Quæcumque in diebus indicatoriis, cum an-
xietu

Vox acuta.
Dentium
stridor.

Lotij inter-
ceptio.
Morbi fi-
gura
Silentium in
febris per-
niciosum.

Sitis.
Sudor.
Vrinæ ma-
la.

Vomit.
malus.

ff §

xietu

Sopor.
Ignorantia.
Obliuio.

Oculi di-
stortio.

Qui cito
moriuntur.
Collidolor
pessimus.

Perfrigera-
tio.

Pernicies
faminaria.

xietudine, absque sudore perfrigeratur, malum est: Et quæ ex his insuper figuerint, mala sunt. Vomitus meraci, anxiosi, mali. Sopor num ubique malus est. Ignorantia cum rigore, malum. Malum item obliuio. Perfrigerationes ex rigore non recalescentes, malæ sunt. Sudantes ex perfrigeratione recalescentes malum. In his ardor dolorosus in lateribus, & insuper rigere, malum est. Actusosi rigores aliquatenus perniciosi: & flammea facies cum sudore in his mala est. In his posteriorum partium frigiditas, conuulsionem accersit. Exudantes vigiles recalescentes, malum. Ex lumborum recursu, oculi distortio malum. Dolor in pedus firmatus cum corpore, malus. Hi insuper febriant, acutè ardentes, moriuntur. Qui nigra reuertunt, cibos auerantur, deliri sunt, iuxta pubem parum dolorosi, oculum ferocem aut clausum habent, eos medicamentis purgare non oportet. Perniciosum enim est. Neque intumescetes, vertiginosos, in leuiter vagando deficientes, cibos auerantes, decolores. Neque in febre fractos, si soporosi fuerint. Perniciosum enim est. Oris ventriculi dolor, cum præcordio distento, & capitis dolor, malignum, & quidpiam anhelosum. Num hi repente moriuntur, velut in Dyside. Huic etiam vrinæ vehementer fermentatæ, erant valde rubicundæ. Colli dolor malum quidæ in omni febre, pessimum autem his quibus timor est vt insantiant. Febres soporose, lassatoræ, caliginosæ, vigilas inducentes, exudantes, malignæ. Horrores frequentes ex dorso, celeriter translabentes, molesti, vrinæ interceptionem dolorosam significant. Qui anxie se tractantes, citra vomitum exacerbatur, male habent. Perfrigeratio cum duricia signum malum. A ventre tenuia non sentienti prodiros, ei qui est apud seipsum, perniciosum: velut Hepatico.

Vomitiones exigua biliosæ malæ, tum aliàs, tum si insuper vigilauerint ægri. Nasus in his destillans, perniciosum est. Quibus ex parte alba decinentur cum febre, surditasque adest, & in latere dolor acutus, hæ perniciosæ mente mouentur. In febribus ardentibus subperfrigerantibus, egestionibusque alui biliosis aquosis frepventibus, oculorum distortio signum malum est, cum aliàs, tum si stupore prehensi detineantur. Siderationes repentinæ ei qui exoluit ac duritine insuper febriit, perniciosæ sunt: quale quiddam passus est Numenij

A Namenij filius. Ex lumborum dolore ad os ventriculi re-
curfiones, febriculosæ, horridæ, reuomentes aquosa tenous Numeius
multa, mente mota, voce destituta, nigriorum vomitu factio
moriuntur. Oculi contractio in morbo acuto mala. Num
anxia se iactantibus citra vomitum, lumbos dolentibus, si fe-
rociter mente moti fuerint, spes est vt nigra per alium pro-
deant. Fauces dolorosæ, graciles, cum agere tolerabili mo-
lestia, strangulatoria, perniciosæ acutæ. Quibus spiritus re-
trahitur, vox autem strangulatoria est, & vertebra intro con-
sider, his in fine velut contrahente quodam spiritus fit. Ca-
put dolentes, & stupore detenti delirantes, alio intercepta, lor.
oculum ferocem præ se ferentes, florescentes, opisthotono
posteriorum partium conuulsoria distentione corripiuntur.
In oculorum distortionem febriculoso, lassato, rigor perni-
ciosus. Et soporosi in his, malum. In febribus ad præcordiū
dolores, sine voce, si sudore non soluantur, maligni sunt. His
dolores ad coxas, vna cum febre ardente, & si alius acutua-
tim eruperit, perniciosum. Quibus voces cum febribus de-
ficientes post iudicationem, hi tremantes ac soporosi mo-
runtur. Quibus affectiones ardentes, fatuitatem inducen-
tes, stuporis detentionem inferentes, præcordia variantia,
& ventris tumor, cibis interceptis, in sudoribus: Num his
turbidos spiritus, & genituræ simile quid superneniens, sin-
gultum indicat? Sed & alius spumosa, biliosa, insuper ege-
rit. Splendidum in his mictum prodest. Venter autem his
insuper turbatur. Quibus sopor fit spumosis prodeuntibus,
his febris exacerbatur acuta. Ex capitis dolore vocis
interceptiones si sint, cum sudoribus febriculosi laxantur in
sensos, suntque morbi reuertentes diutius durantes, His
insuper rigere, non malum est. Manus tremula, caput do-
lentes, collum dolentes, subfundi, mingentes nigra den-
sata: quibus hæc sunt, his nigra ventura esse expectare o-
portet, perniciosum. Vocis interceptiones cum exolutio-
ne stupore detinente, perniciosæ. Lateris dolor, ex spuitis
biliosis, citra rationem si euauerit, mente mouentur. Lateris de-
lor.
Ex colli dolore, soporoso, sudanti, alius inflata, si sanè
ad necessitatem liquida demiserit, infuso immisso sub-
lata: ex his ea quæ biliosa non sunt supprimuntur. Talia
verò si seruentur retenta, longius agrotat. Num ita-
que pro

Oculi con-
tractio.

Dolor fau-
cium.

Capitis do-
lor.

Oculorum
distortio,
Præcordi-
um dolor.

Manus tre-
mule.

Lateris de-
lor.

Cervicis
dolor cum
sudore.

que proluuia quæ biliosa non sunt, meliora sunt? & flatuoso rumori profuerint? Alui circumfensio, ad necessitatem liquida demittens, cito intumescens, habet quid conuulsorium, velut etiam Aspiui filio. Superrigere his perniciosum. Ex his conuulsus factus ac inflatus, ubi diutius agrotasset, ori putrefactio viridis superuenit. Quibus circa lumbos tenues diuturni dolores, ad præcordium se reuolutes, & ciborum fastidium inducentes vnâ cum febre: his ad caput dolor intentus progressus, repente conuulsorio modo occidit. Affectiones insuper rigentes, & quæ ad nodem aliquâto magis exacerbantur, cum vigiliis, & delirio in somnis, aliquando vrinas inuoluntariè emittentes, in conuulsionibus soporosas deliunt. A principio exudantes vrinis concoctis, ardentes qui citra iudicationem perfrigerantur, breui circum circa ardentes: Torpidi item, soporosi, conuulsi,

Aspiui.

Lumborum
mala.Capitis dolor
grauis
pernici-
osus.

perniciose affecti sunt. Vterum gerentibus capitis dolores, soporosi, cum grauitate fientes, mali sunt. Fortassis autem his etiam conuulsorium quid pati contingit. In faucibus gracilibus dolores strangulatorij, habent quid conuulsorium, tum aliàs, tum à capite oborti. Velut etiam Thrasyonitis consobrina. Tremores conuulsorij fientes in sudoribus, reuerti solent. Iudicatio his fit ubi superriguerint. Superrigent hi ardore circa ventrem prouocati. Lumborum dolor, & capitis dolor, & oris ventriculi dolor, cum excreatione violenta, conuulsorium quid habet. A ventre sub huida, turbulenta: & lotia tenuia ac aquosa, suspecta. Fauces exasperatæ parum, & venter murmurans inanibus ad egerendum surrectionibus, & frontis dolores, & palpantes, de lassati, in stragulis ac vestimentis dolorosi. Quæ ex his augentur, difficilia sunt. Somnus multus in his conuulsorius, & dolores in frontem graues, & mictio difficilis. Vrina suppressio quibus rigores, & in conuulsoriis affectionibus: velut & ipsa ubi inhorruit, sudauit. Metacæ delinquentes purgationes, omnibus quidem exacerbatoriæ sunt. His verò etiâ valde. Ex talibus etiam circa aurem abscessus exurgunt. Turbulentæ ferocissimæ è somno excitationes, conuulsoriæ sunt tum aliàs tum cum sudore. Et colli, & dorsi perfrigerationes apparentes, sed & per totum corpus: In his etiam spumosa mictiones, vnâ cum animi deliquio, & oculorum obscuratio, conuulsionem

A sionem propè adesse significant. Cubiti ac colli dolores conuulsorij. A facie autem hi. In faucibus sonitus frequentes, cum saluæ sputatione. In his in somnis sudores, boni. Num & sudore leuari, plurimis non malum est? Dolores ad infernas partes, his toleratu faciles. In febribus exudantes caput dolentes, aluo intercepta, conuulsi fiunt. Subfrabiabiles liquidæ alui egestionibus, perfrigerantes non sine febre, males sunt. Rigores ex his vesicam & ventrem occupantes, dolorosi. Proinde soporem his habere aliquid conuulsorij, non sanè mirum apud me fuerit. Quæ in acutus vomitorio modo trahuntur, mala sunt. Et albe alui egestionibus, difficiles. Non viscosa ex his progressa, cum multo ardore ad mentis emotionem perueniunt. Num ex his soporosi torpidi fiunt? Morbiæ talibus diutius durant. Num circa iudicationem hi arescentes difficile spirantes? Quæ ex lumbis ad colum ac caput progressa sunt, & levis syderationis modo resoluuntur, conuulsoria sunt & mentem emouentia. Num & soluantur talia conuulsionibus? Ex talibus variè agrotant, & per eadem progressi. Conuulsionibus in his quæ ab vtero strangulantur sine febre, faciles sunt, velut etiam Dorcadæ. Velut intercepta tum aliàs, tum cum capitis dolore, habet quid conuulsorium. Quæ in his cum torpore exoluuntur, difficilia sunt, non tamen perniciofa. Num id quod tale est, etiam mentem emouet? Num & ossium circa tempora dissectiones, conuulsionem acrius fiunt? aut si quis ebrius verberetur, aut sanguis multus effluat in principis, non hoc facit conuulsionem? In sudore sputa de fluxu febricitanti, leuia sunt. Num ad dies aliquot alui humectantur? arbitror. Num his ad articulos abscessus fieri? Quæ modicè ferociter mentem emouent, arabiaria sunt. Si verò à muliebrium purgationum retentione fuerint, ferina. Hæc verò sæpius accidunt. Num & conuulsæ fiunt hæc? Num & vocis interceptiones cum sopore, conuulsoriæ sunt? velut coriarij filia, quæ muliebribus purgationibus præsentibus affici cepit. Quibus conuulsus oculi intentè relucet, neque apud seipsos sunt, & diutius agrotant. Sanguinis eruptiones ex contrario, males sunt: velut in splene magno si ex dextra nare fluat. Et circa præcordia eodem modo res se habet. Verum cum sudore hoc periculosius est. Ex naribus erumpente sanguine, cum exiguus sudoribus,

duobus, perfrigescentia maligna ac praua. Post sanguinis eruptione, nigrorum per aluum transiunt, malus. Prava sunt etiam valde rubra. Num vero quarto die hæc sanguinis eruptio contingit? Soporosi ex his conuulsione moriuntur. Num nigris prægressis, & ventre tumefacto? Vulnere sanguinem fundentia, exudantia, maligna. Sic affecti loquentes latenter moriuntur. Post modicam sanguinis eruptionem, & nigrorum egestionem, in acutis surditas malum.

Sanguinis egestio in his perniciosa. Verè surditatem soluit. Lumbis dolentibus oris ventriculi dolores accedentes, signa hæmorrhoidum fluxionis futura sunt. Arbitror a vultu & hos prægressæ hæmorrhoidum eruptionis signum esse. Sanguinis eruptionem statis temporibus fientes, sitientes, difficiles ac exoluentes, si sanguinem non effuderint, in comitalem morbum fiunt. Morbi qui statim turbulenti sunt, insomnes, sanguinem de naribus stillantes, sexta die alleuari, noctu affixerunt, postridie exudarunt, in somnumque delati mentem emouerunt, hæc largæ sanguinis fundent. Num & aquosa vrina tale quid significat? Quibus sanguinis eruptiones plures, his temporis progressu alui mole afficiuntur, si non vrinæ concoctæ fuerint. In iudicatoriis perfrigerationibus, sanguinis eruptiones fortes pessimæ sunt. Capite grauati, iuxta sinciput dolentes, insomnes sanguinem profundunt, tum aliàs, tum si quid ad collum contendat. Vigiliis infestati, derepente cum inquieti in ætatione, sanguinem fundunt, tum aliàs, tum si quid antea perfluxerit. Num ubi inhorruerunt? Colli dolores, oculi valde rubicundi, sanguinis eruptionem significant. Quibus aluo suppressa sanguinis eruptio fit, & insuper rigens. Num aluus intestinorum leuitate corripitur, & obdura fit, aut ascarides insunt, aut vtrunque? Quibus ex lumbis reeursum fit ad caput, & manus, hi stupidi, os ventriculi dolentes, saniois ac serosis humoribus pleni, largæ sanguinis profundunt. Sed & aluus his turbulentis erumpit. Quibus ex sanguinis eruptione larga ac frequēti, nigrorum multorum sit egestio, hi suppressa aliud dolorosi sanguinis profundunt. Cum quadā verò fluxione, faciliē ferunt. Num hi multos frigidus sudores excludunt? Conturbata in his vrina non mala, neque id quod genituræ simile in ipsa residet. Verum frequenter

A quenter hi aquosa mingunt. Quibus in surditate & corpore parua est a naribus destillatio, ea habet quid difficultatis. Vomitus his confert, & alui perturbatio. Quibus ex rigore totum cum lassitudine, his menses muliebiles decurrunt. At collum in his dolorosum, sanguinis eruptionis è naribus signum est. Et per nates sanguinem effundere spes est, ea quæ caput concutunt. Et quæ aurium sonitum faciunt, sanguinem profundunt, aut menses deducunt, tum aliàs, tum si iuxta spinam ardor consequetur. Fortassis autem & dysenteriam faciant. Et circa ventrem palpitantes cum præcordij intentione sublooga ac tumente, sanguinis eruptionem significant. In horrescunt autem hi. Quæ larga, violenta, multa ex naribus fluxerint, aliquando ad conuulsiones adducunt. Venter sectio soluit. Frequentes & paulatim fientes ad egerendum surrectiones, subflauæ, viscosæ, modica stercorea habentes, cum præcordiis ac lateris dolore, morbo regio participant. Num autem his suppressis hi exoluantur? arbitror sanè, & sanguinem profundunt. His tensio lumborum, & dolores in his, sanguinis eruptionem significant. Præcordij tensio, cura capitis grauitate ac surditate, & quæ ad hæc consequenter duexant, sanguinis eruptionem indicant. Undecimo die sanguinis stillicidia difficilia, tum aliàs, tum si superstillauerint. Qui in horroribus simul iudicatoriè exudarunt, postridie verò postquam inhorruerunt præter rationem vigilant, eos sanguinem effusuros esse arbitror. Quibus ab initio largæ sanguinis eruptiones, rigor fluxionem sistit. Ex sanguinis eruptione, rigores longi. Quibus capitis dolores ac colli dolores, & totius corporis impotentia quædam, sanguinis eruptiones soluant. Sed è tempore sic soluantur. Vrinæ quæ in his qui iuxta aures abscessus habent, citò & modicè concoquantur mala sunt. Et perfrigerari hoc modo malum est. Subsoporati, morbo regio affecti, non valde sentientes, quibus singulis, his aluus erumpit, fortassis & suppressa est. Hi exoluantur. Num his etiam abscessus iuxta aures fiunt? Suppressæ cum rigore vrinæ mala, tum aliàs, tum si antea sopor apprehenderit. Num iuxta aures abscessus parotides dictos, in his forte spes est? Ex torminoso subsidentia limosa subliuida, mala est. Num ex præcordiis doler puto dexterum? & exoluitur? Num abscessus iuxta

Hippocratis Liber I.

iuxta aures talib⁹ parū dolorolū? Alius erūpens his in omni-
bus perniciosus est. In anxioſis quibūdā vigilis abſceſſus cir-
ca aures maxime. Ex voluulis graueolētis, in febre acuta,
præcordis ſublimibus diutius permanēt ſus, abſceſſus cir-
ca aures oborti occidūt. Ex ſurditate leuiter abſceſſus circa
aures ſiūt tum alias, tū ſi anxioſum quippiā ſuccedat, & ſopo-
roſi inter hos adhuc magis. Abſceſſus iuxta aures leuiter ſy-
deratis mali ſunt. Quæ cōuulſorio modo exacerbātur, cū ſtu-
poris detētiōne, abſceſſus iuxta aures producit. Cōuulſio, tre-
mor, anxietas, cū ſtuporis detētiōne paruos circa aures ab-
ſceſſus exacerbant. Num quibus abſceſſus ſunt iuxta aures, ca-
pitis dolore affecti ſunt? Num & ſuperiſ partib⁹ exudāt, nū
in ſuper rigēt quoq^{ue}, aliquo modo? Deinde & alius erūpit, &
ſoporolum quippiā habēt? Num & aquola vrina alba inna-
tanta habentes, & quæ variē exalbida ſunt, ac fœtida, ab-
ſceſſus iuxta aures faciūt? Num quibus tales vrinae, frequētes
ſanguinis ē naribus ſtilla profluunt? num & lingua his leuis
eſt? Quibus magnū & frequentem ſpiritu habentibus, mor-
bus regius, & febres acutæ cum præcordis duris perfringerat-
æ ſunt, num his abſceſſus magni ad aures conſiſtunt? So-
porola, anxioſa, præcordia dolentia, vomitoria parua ſy m-
ptomata. In his abſceſſus iuxta aures oboriūtur. Antea verō
& ea quæ circa faciem ſunt. Alio nigra ſtercorea egerente,
ſopor in ſuper apparēs, abſceſſum iuxta aures producit. Tuſ-
ſicula quæ ſunt cum ſputatione abſceſſum circa aure ſubmo-
uent. In capitis dolore ſopor & ſurditas, circa aurem abſceſ-
ſum aliquem eructat. Præcordij diſtentio cum ſopore an-
xioſo, ac capitis dolore, abſceſſus circa aurem attollit. Dolo-
roſi aurium abſceſſus, citra iudicationē diſſipati, mali ſunt.

Tuſſicula
aurium ab-
ſceſſus mol-
li.

HIPPOCRATIS COI PRAEDITIONVM LIBER II. IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO

interprete.

*

Medicos

Praedictionum.

413

Edicorum prædictiones narrantur multæ, prædicio
& variæ & admirandæ, quales ego quidem nes has de-
neque ipſe prædixi, neque alium aliquem prædicerem.
prædicere audui. Sunt autem aliquæ ex ip-
ſis huiuscemodi. Hominem pernicioſe affe-
ctum eſſe, & medico ipſum curanti, & aliis
videri. Verūm medicum alterum ſuperueniſſe ac dixiſſe,
Non peribit hic homo, verūm cæcus euadet. Item ad alium
qui omnino malè habere videbatur, ingreſſum prædixiſſe,
hominem quidem euafurum eſſe, verūm manum claudam
habiturum, & ad alium quendam quæ ſimiliter ſuperſtes, ſo-
re non putabatur, dixiſſe, ipſum quidem ſanum fore, ve-
rūm pedam digitos nigrefactos putrefactione corrupen-
dos eſſe. Et alia huiuscemodi prædictiones in tali prædi-
ctionis ſpecie dicuntur. Alius autem prædictionis modus
eſt, ementibus ac negotiationes tractantibus prædicere,
aliis mortem, aliis inſaniam, aliis alios morbos; & ad hæc
omnia, etiam ea quæ prioribus temporibus facta ſunt, præ-
dicere, ac omnia vera narrare. Alia porro adhuc forma
prædictionum eſt, athletas & eos qui morborum cauſa
exercentur ac ſe fatigant cognoscere, ſi quid aut circa ci-
bum deliquerint, aut alteratum quippiam ederint, aut po-
tu vberiore uſi fuerint, aut deambulationem intermiſerint,
aut res venereas quaſdam exercuerint. Horum omnium
nihil illos latet, adeo vt etiam minima quæque, in quibus
non paruerit homo, exactè cognoscant. Hi omnes prædi-
ctionum mo. li eſſe feruntur. Ego verò talia quidem non
vancinabor, Verūm ſigna ſcribam, ex quibus & ſanos fu-
turos homines, & morituros conieſtare oportet: & tum eſt.
breui tempore, tum longiore, ſanos futuros, aut peritu-
ros. Scriptum eſt autem à me & de abſceſſibus, quomo-
do ſingulos conſiderare conueniat. Arbitror autem & eos
qui de claudicationibus prædixerunt, aliſque eiſmodi,
confirmato iam morbo prædixiſſe, & quum iam mani-
feſtum eſſet, quod abſceſſus non eſſet recurſurus, ſi modo in-
telligentiam habuerunt: multo ſanè magis quàm priuſ-
quam abſceſſus fieri inciperet. Spero item & alia prædi-
xiſſe, magis humano more quàm refertur, quæ videlicet
ementibus & negotiationes tractantibus prædixiſſe dicun-
tur

Gg

Per hæc
scila hæc
confirmat.

Prædictio
de manibus

parcius
prædictio

tur mortes, & morbos, & insanias. Atque hæc mihi videntur D
talia facta esse, & nulla mihi videretur esse difficultas prædic-
cendi, si quis circa talia studium ac curâ adhibere velit. Pri-
mum etenim aqua iuxta cutem laborantes, & tabidos, quis
non cognoverit? Et de delirantibus non diu latere possunt, si
quis novit quibus hæc morbus cognatus est, aut prius ali-
quando infirmaverunt. Si enim hi homines ebrioli fuerint,
aut carnes voraverint, aut vigilaverint, aut in frigore aut ca-
lore inconsideratè versati fuerint, multus timor est ex tali
viciis ratione, ipsos deliraturos esse. Et eos qui hæmorrhoi-
das habent, si quis hyeme multo potu uti viderit, & bono
colore præditos, de his prædicere licet, quod ad ver multa E
spes sit sanguinis eruptionis, ut & decolores & aquatici sub
ætatem fiant. Verùm omnia hæc addiscere, ac prædicere
oportet, si quis in talibus studiis palmam ferre expetat. Li-
cet enim ex scriptis prædicere, & mortem, & insaniam, &
bonam habitudinem. Possem autem referre & alia mul-
ta huiusmodi, sed quæ facilima cognita sunt, visum est mi-
hi scribere. Consulo autem ut quàm prudentissimè agant,
tum in reliqua arte, tum in huiusmodi prædictionibus, il-
lius probè memores, quod si cui successerit prædictio, is a-
pud ægrotum intelligentia præditum in admiratione fue-
rit. Si verò quis aberrarit, supra hoc quod odio habetur,
fortasse etiam insanire videbitur. Quapropter iubeo ut etiam
alias omnes, tum has prædictiones prudenter faciant: quan- F
quam sanè & audiam, & videam, neque iudicare rectè ho-
mines ea quæ dicuntur, ac fiunt in arte, neque narrare.

Ceterum de his quæ exercentur ac laboribus se fatigant,
eas asseverationes quas afferunt hi qui ipsas asserunt, neque
esse puto, neque si quis putat, prohibeo. A nullo enim si-
gno, neque bono, neque malo, ludentur suspensiones, cui si-
gno si se habita quis sciat, an rectè pronunciatum sit, aut se-
uus: alioqui per me licet ut si quis velit credat. Non enim
ego impedimento sum. Arbitror autem si quid veri ab ipsis
dicitur, aut his qui de his qui exercentur, asseverant, aut
illis cui prius scripti sunt: primum quidem hunc qui cognov-
nit, et signis coniecitasse. Deinde verò ambiguit & humano
more prædixisse: & simul eos qui id narrant, monstruosius
quàm factum fuit recensere. Nam neque in morbis facile est
peccata

A peccata cognoscere, etiam cum decumbant homines, & victu pa- Diuersitas
rum nutriende utantur, ut non adeò multa intueri opus sit languentium
tum qui hæc considerandi curam suscepit. Alij enim bibunt
solum. Alij ad hoc quod bibunt, aut sorbitionem, aut cibum
paucissimum assument. Necessè igitur est eos qui uberiore
potu uti sunt, magis difficulter spirare, & plus urinae eicere,
Eos verò qui sorbitionem aut cibum auxerunt, magis & siti-
re, & febrire. Si verò quis utrisque, & potu & cibo, immodi-
cè usus fuerit, ad hoc quod febricit, & difficulter spirat, etiam
ventrem circumtentum & maiorem habebit. Licet porro &
hæc, & alia omnia experimentis optimè explorare, quæ & in-
habemus, & omnibus rectè utimur. Primum equidem & in-
telligentia, & oculis cognoscere facile est, hominem in eod-
dem loco decumbentem, & exacta victus ratione utentem, Varia ob-
servatio.
si non paruerit, aut obambulando, aut multa edendo. Dein-
de qui manibus contrectavit ventrem ac venas, minùs falli
potest, quàm qui non contrectavit. Et nates in febrienti-
bus quidem, & multa & bene significant. Odores enim mul-
tum inter se differunt. At verò insanis & recto victu uten-
tibus, haud scio qua re vel in hoc experimento faciendo uti
possim. Postea audiendo, vocem & spiritum auribus co-
gnoscere datur, quæ in sanis non similiter sunt manifesta,
se l quaher etiam antea. Quod si etiam mores morbo-
rum ac ægrotorum didicerit medicus, non tamè quicquàm
prædicere oportet. Non enim difficilius spirabit homo,
C morbo adhuc errante, & febriet acutiore febre, & venter
intentus fuerit. Quare propter hæc non tutum est prædica-
re prius quàm statum accipiat morbus. Verùm post hoc tem-
pus, quicquid præter rationem acciderit, dicere oportet.
Manifesta verò sunt mala, quæ propter ægri inobedientiam
sunt. Nam & spirandi difficultates, & alia huiusmodi po-
stridie sedabuntur, si ob peccatum fiant. Si igitur quis hanc
iudicationem considerans dixerit, non delinquet. Atque
ego quidem hunc considerandi modum nunc consulo, tum
de his qui domi manent, tum de his qui exercentur, item-
que de aliis omnibus, qualia peccata committant. At exa-
ctam illam narrantes rationem & audio, & deideo. Quum
enim parum inobedientes fuerint homines, haud scio quo-
modo id deprehendere possim. Si verò maiora fuerint pec-
cata,

Hippocratis Liber I I.

cata, quem in modum considerare oporteat, scribam. Oportet autem primum hominem, in quo quis per inobedientiam admittit cognoscere vult, per totum diem intueri, & in eodem loco, & eadem hora, sole praesertim recens orto, hoc enim tempore subeuanatus fuerit, & adhuc ieiunus est, & nullo labore fatigatus est, praeterquam matutinis deambulationibus, in quibus minimè inobediens est, si sanè ubi de somno surrexit homo, ad deambulandum prodierit. Quare necesse est ei qui iusta victus ratione utitur, hac hora maxime aequaliter habere, & coloris, & totius corporis constitutionem. Quapropter & is qui huius considerationis curam

Quae praeter
caeteris ob-
seruentur.

gert, acutissimus fuerit & mente, & oculis, eo tempore
E Contemplari praeterea oportet hominis mentem, & mo-
res, & corporis vires. Alij enim alia facilius aut difficilius
imperata faciunt. Primam igitur is cui inedia imperata
est, si plura comederit & biberit, per hanc manifestus fiet, &
tumidus corpus ipsius apparebit, & plenius ac coloratus
erit, si non excrementa alui male ipsi processerint. Erit item
animosior ad ferendum laborem. Considerandum etiam an
rustum edat, aut à stribus vergeatur. Haec enim fieri solent
his qui ita affecti sunt, propter hoc peccatum. Si verò dum
edere multa cogitur, & fortiter laborare, aut cibum impera-
tum non ederit, aut ebrius factus fuerit, aut à cena larga
non obambulauerit, hoc modo explorare oportet. Si qui-
dem cœnam non ederit, solito autem more deambulauerit,
iucundiores aspectum praeseferet, & vegetior ac operosior
in exercitiis erit. Verùm alui egestio modica & compacta
maximè in hoc fuerit. Si verò cena sumpta non deambula-
uerit, rustum utique edet, & statuosus fuerit, & plenitudo
non minor apparebit, & inter laborandum magis quàm an-
teà sudabit, & difficulter spirabit, ac grauis erit, & transitus
alui maiores, ac minus viscosi his fuerint. Quòd si neque ci-
bum consumpserit, neque deambulauerit, pigrior utique
fuerit ac tumidior. Si verò ebrius factus fuerit, sudabit ma-
gis quàm antea, & difficulter spirabit, & ipse seipso grauior
erit ac humidior. Sed & laetior erit, si non caput ipsi affiga-
tur. Quòd si vxore semel usus fuerit, vegetior utique erit, &
magis solutus. Si verò saepius rem peregerit, durior euadet,
& squallorem quendam habebit, & decoloratio ac magis
lassa

Coitus
quid huius
ciat.

Praedictionum.

415

A lassatus erit. Porro egestionis alui procedere oportet his
qui laboribus exercentur, quandiu parum edierint, ac parum
potauerint, modicas & duras, atque hoc quotidie. Si verò
tertio quoque die, aut quarto, aut ex longiore intervallo
prodierint, periculum est aut febris, aut alui profusio corri-
piendos esse. Quaecunque verò egestionis liquidiores sunt,
quàm ut in tranita conformentur, haec sanè omnes priores
sunt. At verò his qui multum edunt, & multum laborant,
egestionis tranitum mollem oportet esse licum, & copiam
ciborum ingestorum pro ratione laboris. Procedunt autem
ab aequali ciborum copia, his quidem qui minimum labo-
rant, plurimae egestionis, his verò qui plurimum laborant,
modica, si sani fuerint, & iusta victus ratione utantur.

Nam ad hanc coniecturam facere oportet. Liquidiores
autem egestionis, & sine febribus fientes, & quae septima die,
aut citius iudicantur, commodae sunt, si semel vix vice o-
mnino fiant, & non reuertantur. Si verò insuper febricitant
homines, aut alui profusio redierint, si longa fuerint, peni-
tas mala sunt, siue biliosa fuerint, siue pituitosa, siue cruda:
& victus ratione propria, singula opus habent, itemque me-
dicamentis alia aliis. Caeteram viuinam iuxta potionis co-
piam mingere oportet, & semper aequalem, & quàm maximè
accruatim, & momento paulo crassiores, quàm id quod in
potu acceptum fuit. Si vero fuerit aquosa, & copiosior quàm
pro eo quod bibi imperatum est, significat hominem non obe-
diens, sed copiose potu uti: Aut non posse renouari, quàm
dum talia urinam faciunt. Si verò paulatim stridat urina, aut
medicamentis hominem opus habere significat, aut morbum
aliquem circa vesicam habere. At sanguinem mingere, ra-
ro quidè, & sine febre ac dolore, nihil mali significat, sed las-
titudinum solutio fit. Si verò saepius mingat, & aliquid ex his
accesserit, malum est. Verùm praedicere oportet, siue cum do-
lore mingatur, siue cum febre, fore ut insuper pus mingat, at-
que ita dolores ac afflictiones quiescant. Crassa verò urina
albam subidentiam habens, aut circa articulos dolorem ab-
quem, aut tumorem significat. Alij verò omnes subidentiae
in urinis eorum qui exercentur, à morbis circa vesicam fiunt,
id quod ipsi manifestum facient. Cum doloribus enim erunt,
& tales ut difficulter quis ab ipsis liberari possit. Atque haec
quidem

Oletu qua-
le omnium
esse debeat

Lotium
quale.

Sanguini-
mictio.

Puris mi-
ctio.
Crassum
lotium.

Gg 3

Hippocratis Liber I I.

quidem de his scribo, & huiusmodi alia dico. Ceterum ex his qui exactam ac certam prædictionum rationem prædicant, cum aliquibus ipse conuersatus sum, cum aliquorum verò filius ac discipulis rem contuli, quorundam verò scripta accepi. Quare quum probe sciam qualiter quisque ipsorum sentiant, & exactas certitudines nusquam competerim, hæc scribere aggressus sum. At verò de aqua inter cutem, & tabidis, & podagris, & his qui à morbo sacro appellato corripuntur: hæc dico, ex aliqua quidem parte de omnibus idē. Nam qui hos morbos congenitos habet, is agrē ab ipsis liberari potest. Reliqua verò singulatim scribam de singulis. Eum qui ab hydropē, siue aqua inter cutem correptus est, & superstes esse volet, bonis visceribus præditum esse oportet, ita ut natura se exerat, simulque facile concoquat, & bene spiraret, virque sine dolore, & totum corpus aequaliter tepidū habeat, & non circa extremas partes colliquatum. Melius est autem ut tumores potius habeat in extremis partibus. Optimum verò est neutriū horū habere. Nam molles ac graciles esse conuenit extremas partes, itēque ventrē ad contactū mollem. Tussim verò adesse non oportet, neque sitim, neque linguam resicari, cum reliquo tempore, tum post somnos, quando hæc valde fieri solent. At cibos libenter accipere oportet, & ubi multum satis comedit, non affligi. Alium verò ad medicamenta quidem celerem habere, reliquo autem tempore egerere recrementum molle efformatum. Urinam autem apparere cōuenit, pro studiorum ratione, & vinorum mutatione transeuntē. Laborem verò ferre oportet facile, & lassitudinis exortem esse. At optimum quidē est hominē ita per omnia dispositum esse, & sic securissimē sanus fieri poterit. Sin minus, plurima ex his habeat. Nam spes erit ut superstes euadat. Qui verò nihil horum habuerit, sed contraria, eum desperatum esse scito. Qui autem pauca horum habuerit, quæ bona esse dixi, si hydropē laboranti adsint, huic exiguæ spes restant. Cui verò multum sanguinis sursum ac deorsum eruperit, & febris insuper accesserit, eum multa aqua repletum iri timor est, atque hic hydropē breuissimū temporis est, & ex quo paucissimi euadunt. Verū de hoc alteri prius significare oportet. At quibus magni tumores facti emarecescunt ac rursus attolluntur, hi magis cōualescunt quam

Hydropis.
Phthisis.
Podagra.
Morbus
sacer.
Qui Hydropes
sanciantur.

Prædictionum.

416

quam illi qui ex sanguinis eruptione implentur. Verū fallunt hi hydropes ipsos agros, faciuntque ut ipsi à medicis discedant ac pereant. De tabescentibus quod ad sputum ac tussim attinet, eadem dico quæ de pectore suppuratis scripsi. Oportet enim eum qui probe liberari volet, facile sputū per tussim renicere, & id esse albū, & aequale, & eiusdem coloris, & ab inflammatione alienū. Quod verò à capite desunt ad nares conuersti, febrem autē non inuadere, ut ne à cœnis probibeatur, neque sitiat. Venter autem egerat quotidie, & id quod egerit sit durum, copia pro ratione ciborum ingestorum, hominem verò quā minime tenuem esse oportet. Pectus autem laudare conuenit quadrangulum & hirsutum, & os ipsius paruum sit, & robustū carnosum. Quicumque enim hæc omnia habuerit, maximē superstes erit. Qui verò nihil horū habet, interitui proximus. Quicumque verò pectore suppurati facti fuerint, dum iuuenes sunt, ex humorum illapsu, aut fistula, aut alio quopiam huiusmodi, aut ex abscessu reuersu, hi non euadunt, nisi valde multa bona signa ipsis accesserint. Percunt autem homines hi ad autumnum. Sed & ex aliis morbis longis plerique, ad hoc tempus maximē moriuntur. Ceterum ex aliis minimē superstes manēt & virgines, & mulieres quibus ex suppressis mensibus tabes oborta est. Si verò aliqua virgo, aut mulier euasura est, & aliorum signorum bonorum multa accedere oportet, & menses splendide ac purē apparere, aut nulla spes est. Qui verò ex sanguinis eruptione, pectore suppurati fiunt, & viri, & mulieres, & virgines, non minus euadūt. Verū signis omnibus tum suppuratorum, tum tabescentium collectis, & superstitē futurum, & perituum prædicere oportet. Maximē verò euadunt ex sanguinis eruptione, hi quibus dolores sunt attraharii, & in dorso, & in pectore: & qui post eruptionem minus dolent. Nam & tussis non valde insuper accedunt, & febres plerique perseverant, sitim faciliē ferētes. At reuersiones eruptionis sanguinis maximē fiūt his, si non abscessus succedat. Optimi verò sunt abscessus sanguinolentissimi. Quibus autem in pectoribus dolores insunt, & per tempus attenuantur, & tussim, ac diu sic alter spirant, neque febribus insuper corripiebantur, neque suppurationibus succedentibus, eos interrogare oportet, quum tussiant, & difficulter spirent, an & compa-

Phthisicorum bona signa.

Quotē potest percūt

Phthisis mulierum.

Suppurati.

Qui abscessus melior

Fig 4 etum

Podagra.

Etum quiddam & modicum odorem habens tussiendo reſi-
ciant. De podagricis hæc dico. Quicūque aut ſenes ſunt, aut
circa articulos callos toſaceos concretos habent, aut arum
noſe viuunt, ac ſiccam aluum habent: hi omnes ſani fieri nō
poſſunt humana arte, quantum ego noui. Sanāt quidam hos
optimæ dyſenterix ſi ſucceſſerint. Sed & alia eliquationes
valde proſunt, quæ ad infernos locos repunt. Qui verò iuue-
nis eſt, & circa articulos nondum toſaceos callos concretos
habet, & accuratè viuut, & laboris amans eſt, & aluum bonā
habet ad obediendū pro ſtudioſū ratione, hic ſanè medicum
intelligentiam habentem naſtus, ſanus fieri poterit. Ex his
porrò qui à ſacro morbo corripuntur, difficillimè quidem
liberantur hi quibus à puero contingit morbus, & ſimul ad
virilē ætatem peruenit. Deinde hi quibus corpore in vigore
ætatis conſtituto factus eſt, & fuerit à viginquinque annis,
vſque ad annum quadrageſimum quintum. Poſt hos autem,
quibus factus fuerit morbus, nullam ſignificationem præ-
bēs ex qua corporis parte initium ſumat. At quibus ex capi-
te initium capere videtur, aut à latere, aut à manu, aut pede
facilius curatur. Verū differunt etiam hæc morbi genera.
Qui enim à capite initium ſumunt, ex his grauiffimi ſunt.
Deinde qui à latere. Qui verò à manib⁹ ac pedibus, maximè
ſanari poſſunt. Ceterum horum curā aggredi oportet medi-
cum, qui medēdi modum nouit, ſi homines fuerint iuuenes,
& laboris am intes, niſi mens mali aliquid habuerit, aut quis
ſtupore attonito ſideratus fuerit. Nam hæc atabiliſſimæ men-
tis emotiones non ſunt conductibiles. Alij verò qui ad infer-
nas partes conuertuntur abſceſſus, boni ſunt. Longè verò o-
ptimi & hic ſunt, qui ſunt ſanguinolentiſſimi. Quicunq; ve-
rò ſenes apprehenſi incipiunt, maximè moriuntur. Eſſi non
pereāt, ſtatim celeritèq; per ſe liberantur, à medicis autē
minimè opeu ferunt. At quibus pueris oculi repente diſ-
torti fuerunt, aut manus quoddam malum perpeſi ſunt, aut
tubercula ſub cernicem oborta ſunt, aut vocem graciliorem
adepti ſunt, aut ruſſes liccæ diuturnæ adhærent, aut maiori-
bus factis dolor procedit ad ventrem, & non exturbatur, aut
in lateribus diſtortiones habent, aut venas craſſas circa ven-
trem varicoſas, aut omentum deſcendit, aut teſtis magnus
factus eſt, aut manus tenuis & impotēs, aut pes aut tibia tota
clauda

Sacer mor-
bus.Comitialis
ſenes tollit
ferē.

A clauda facta eſt, citra aliam cauſam: his omniſus morbu an-
teæ factū fuiſſe, ſcire oportet, præ his vniuerſis. Ex plurimi qui
pueros educant, ſi interrogentur conſitebuntur: quosdam ve-
rò etiam res latet, negantq; ſe ſcire quicquam tale factum
eſſe. Qui porrò de vlceribus cognoscere volet, quomodo ſin-
gula ſinient, eum primū hominum ſpecies perſcrutari o-
porteret, tum easq; meliores ſunt à vlcera, tum quæ dete-
riorēs. Deinde ætates noſſe, in quibus ſingula vlcera curatu
d. ſicilia exiſtant. Locos item in corporibus perſpectos ha-
bere, quantum alij ab alijs diſſerūt. Sed & alia qualia in ſingu-
lis accedunt tum bona, tum mala, noſſe oportet. Si quis enim
omnia hæc nouerit, is ſanè ſciēt etiam quomodo ſingulorum
euentus contingeret. Qui verò non nouerit hæc non noſſe po-
terit quales ſines vlcery erunt. Species equidem bonæ ſunt
hæc, Leues, & ex moderatè, & bonus viſceribus prædix, &
neq; valde carnoſe neq; duræ. Iuxta colorem verò ſit ſpecies
a. ha aut n. gra. aut rubens. Ite enim omnes bonæ ſunt, ſi pu-
re aut. Si vero pallida, color amixtus fuerit, aut color ipſe
palliſus aut lardus fuerit, peius eſt. Species vero quæ præſeri-
pris contrariæ ſunt, eas detiores eſſe ſcito. At vero quod
ad ætates attinet, tubercula quidem ſupputata ſunt, & ſtru-
moſa hæc plurimos pueros occupant, & facillimè ex ipſis li-
berantur. Senioribus verò pueris & a loſcentibus, minus
quidem oriuntur, verū difficilius ab ipſis liberantur. Viris
autem talia quidem tubercula non valde ſiunt, verum, cæria
Grecis dicta, ad modū ſani cōcreta, horrenda: & canceri occul-
ti ſubmerſi, & ex puſtulis nocturnis herpes, donec ſexagin-
ta annos tranſiſerint. Senibus autē nihil taliū tuberculo-
rum accedit, verū cæci & occulti, & ſummas partes occu-
pantes, & cōmoriuntur. Cæterum ex locis ſubalares diffi-
ciliores curatu ſunt, & laterū mollitudines, ac femora. Nam
mor e in ipſis ſit, & recidiu. Ex articulis periculo maximè
obnoxij ſunt magni digiti, & præſertim pedū. Quibus autē
in obliqua lingua parte vlcus ſit diuturnū, in his dentes con-
ſiderare oportet, an quis iuxta illam vlcery partem acutior
ſit. Vulnere magis lethalia ſunt, quæ in venas craſſas in
collo ac inguinibus inſigantur. Deinde quæ in cerebrum, &
in hepar. Poſtea quæ in inteſtinum & veſicam. Sunt autem
hæc omnia pernicioſa valde, non tamen ita vt nemo ex his

Quæ ad vul-
nera vlcera
ve faciēda.
Ætariū &
locorū diſ-
ſerentia.Quæ homi-
nū ſpecies
& quæ colo-
res probi.

Struma.

Herpes.

Loca ſu-
cia curatu
difficiliaVulnera le-
thalia ſunt

Gg 5 enadat

euadat, velat putatur. Nam & loci qui hæc nomina habent, D multum inter se differunt, nam in molli. Muli etiam in differt corporis ipsius humiditas, & si ita. Aliquando enim neque febricitat, neque inflammatur sauciatus. Aliquando etiam citra causam febricitat, & aliqua corporis pars omnino inflammatur. At quædam qui vlcus habet, delirat, & facile fert vulnus, tunc vulnus aggredi oportet, velut iussu medicinarum & accedentiam rationem, tumentum habiturum. Moriantur enim homines ab omni generis vlcibus. Multa enim venæ sunt & tenues, & crassæ, quæ sanguinem fundentes, & cadunt, si gliscere ac coferri ipsas contigerit, quas alia temporis occasione si quis pertinet, corporibus prodesse sentiat. Multa verò vulnere a locis vlcibus ac non malis esse, & nulla re grauius videntur, & tunc sic dolore frigitur plaga, ut respirare non possit. Alij verò pro vulnere dolore, quod sane graue nulla re erat, spiritum quidem dixerunt, verum de lirant, & febricitantes moriuntur. Quicumque enim aut corpus febricitans habent, aut mentem turbatam, & ita patiuntur. Sed neque hæc admitti oportet, neque si inuidare illud expectando, quod & animæ & corpora hominum plurimum differunt, & vim maximam habent. Quæcumque igitur vulnere a tempore nanciscuntur, aut corpus & mentem huiusmodi aut ita gliscens sanguinem, aut magnitudine tanta fuerint, ut homo ad curationem adduci ab eius contemptu non possit, ab his quidem discedere oportet, quæ hacumque rationem fuerint, diutius animi deliquit ex certis: alia verò cuncta agere, quæ recte sunt incussa, quo & febres effugiat homines, & sanguinis eruptiones, & nomas vlcum proserpentes, hi qui euadent. Exactissime vero & ad plurimum tempus, eorum quæ grauiissima sunt custodiam facere oportet. Nam ita facere iustum est. At verò nomas lethaliissima sunt, quæ putredines profundissimæ & nigerrimæ ac siccissimæ existunt. Præuæ etiam sunt ac periculosæ, quæ nigri aut sanem remittunt. Albæ verò ac macosæ putredines, minus quidem occidunt, magis autem reuertuntur, & diuturniores sunt. Herpetes autem minimè omnium vlcum, quæ descendendo proserpentes periculosi sunt verum maximè difficulter submoueri possunt quemadmodum canceri occulti. In omnibus autem talibus seorsum superuenire vna die confert, & pus quam albidissimum

Quæ vulnere
ra cutis.

Non, æque
male sunt.

Herpetes
quæ malè
non sunt

sanum ac crassissimum. Commodat & corruptio nerui, aut etiam os, aut etiam amborum, tum in profundis, tum in ingris putredinibus. Nam in corruptionibus pus multum fuit, & putredines soluit. Porro ex capitis vlcibus lethaliissima sunt Capitis vulnere. que ad cerebrum pertingunt, velut etiam antea scriptum est. Grauias sunt & huiusmodi omnia, os nudum in ignem, os infartum os diffractum. Si vero etiam os vlcus partium fuerit, fissura vero osis aliquandiu perniciosa periculosius Quid in his pericendum. est. Hæc autem omnia grauiora sunt, si & iuxta futura sunt, & ex locis semper periculosiores summi in capite existunt. Certe in omnibus memorabilibus vlcibus interrogare oportet si adhuc recetes fuerint plaga, aut etiam iactus fuerint, an ea ciderit homo, aut an in soporem altior collapsus sit. Si enim hoc am quæ ppiâ factum fuerit, amplius custodia opus habet, nimirum quum cerebrum vulnus tunc perceperit, si vero non recens sauciatus fuerit, ad alia signa respicere oportet, Quæ in his conferant vel contra. ac consilium capere. Optimum quidem igitur est, neque febri te eam quæ vlcus in capite habet, neque sanguinem in super si eripisse neque inflammationem, neque humorem vlcum aliquem dolorem accessisse. Si verò quid horum apparuerit, sequitur summum est ut in principio fiat, & modico tempore permaneat. Conducit autem in doloribus, etiam inflammatione ex vlcibus accedere. In sanguinis autem eruptionibus pus in venis apparere. Quæ verò in acutis morbis conferre febribus scriptum, ea etiam in his fieri conducit, & eade hæc quoque bona Cesse assero, contraria verò mala. At incipere febrem in capitis vulnere quarta die aut septima, aut vnde decima, valde lethale est. Iudicatur autem plerisque, si quidem quarta vulnere die febris inceperit ad vnde decimam. Si vero septima die febris incipiat, ad decimam quartam, aut decimam septimam. Si vero vnde decimo febre inceperit, ad vigesimam, quemadmodum in febribus descriptum est, quæ absque manifestis causis fiunt. Ceterum in principibus febrium, siue delirium accesserit, siue alicuius membri lidesatio, periturum hominem sciendum est, si non omnino aut ex optimis signis aliquid accedat, aut corporis vires adsint. Verum considerabis modum. Nam homini adhuc spes salutis, sed claudum fieri articulum in quem incubuit necesse est, etiam si superstes maneat homo. Tortura vulnera in articulis, quæ quidem magna sunt, & nerui fiant. conium

Quæ in his
conferant
vel contra.

Moris no-
ta in his.

Claudula-
re quæ
membra

coningentes punitis praeficiant, clarum est quòd claudos esse. **Vulneris observatio.** Si verò ambiguum fuerit de nervis, quomodo se habeant, si quidē fuerit acutum telum quod rectū vulnus fecit, melius est obliquo. Si vero graue & obtusum fuerit id quod vulneravit, nihil refert. Sed plaga profunditatē & alia signa considerare licebit. Sunt autem haec. Pus si insuper accedat ad articulum, duriores fieri necesse est. Si verò etiam tumores simul permanserint, hunc locum ad multum tempus durum esse necesse est, & quum sanum iam est vlcus, tumorem permanere necessarium est, simulque flecti ac extendi, quacumque dum articulus incurtus est, curantur. Quibus verò etiam necesse elapsurus esse videtur, securius de claudicatione predicere licet, tum alijs, tum si inferiorū nervorum aliquis fuerit exolutus. Ex his autē cognoscet nervum qui ex cide. Pus album & crassum, multo tempore desunt dolorēque ac inflammationes circa articulum in principis sunt. Eadem sunt etiam si os elabetur. At verò dissectiones in cubiti gibbis, praefectimque sunt cum inflammatione, ad suppuracionem perveniunt, sectionēque ac vitiones. Medulla tergi affe-
ctū signa, verò spinæ si agrotarit, que ex lapsu, siue ex alia aliqua causa, siue sua sponte, homo & cruribus impotens sit, ut neque si tangit, ut percipiat, & vërre ac vesica, ut circa prima tempora, neque sterco, neque urinam egerat nisi ad necessitatem. Quum autem vetustior factus fuerit morbus, non urgente homine, & sterco prodit, & urina. Moritur autem postea, non fauces multo interposito tempore. Quòd si verò cuiuspiam fauces cruciat, impleti. sanguine sepe singulis diebus ac noctibus, cui neque caput ante doluit, & qui neque tussim habuit, neque vomuit, neque febre correptus fuit, neque dolorem habuit, nec pectoris, nec dorsi, huius consideranda sunt nares, & fauces, an vlcus aliquod habere compareat in hoc loco, aut hircudinem. Oculi porro lippientes optime permutantur, si & lachryma, & sordes, & tumor simul fieri inceperint. Si verò lachryma sordi fuerit permixta, & non valde calida: sordes autem alba fuerit & mollis, & tumor levis solutus: si ita hæc se habuerint, oculus cōglutinabitur ad noctes, ut doloris exors sit, atque hoc modo res minimè periculosa fuerit, ac minimè diuturna. Si verò lachryma procedit multa & calida, cum paucissima sorde, ac parvo tumore, atque hoc ex altero oculo tantum,

tum, tunc diuturnum valde sit malum, verum non periculosum, & doloris exors est hic modus. Et iudicationem in his maximè expectare oportet, primam quætem ad vigesimam diem. Si verò hoc tempus transmittat, ad quadragessimam expectanda est. Si verò neque in his diebus sedetur, in sexaginta iudicatur. Per totum autem tempus hoc, sordem considerare oportet, an in digito misceatur, & alba ac mollis fiat, maximè sub iudicationis tempus. Si enim desinet, hæc faciet. At si vtriq; oculi hæc perpetiatur, in maiori periculo sunt, ne vicerentur. Verum iudicatio brevioris temporis erit. Sordes autem sicæ valde dolorosæ sunt, sed cito iudicantur, si non vulnus acceperit oculus. Si verò tumor magnus fuerit, dolorisque exors & siccus, periculo vacat. Si vero cum dolore fuerit, malus est si siccus sit, & periculū est ne viceretur oculus ac cōrescat. Sed & gravis est tumor: si lachrymā coniunctam habeat, itēque dolorem. Si enim lachryma procedit calida ac salsa, periculū est & pupillam exulcerari, & palpebras. Si verò tumor confederit, sed lachryma multa multo tempore effundatur, & sordes fuerint, viris quidē palpebrarū euerfionem prædicere oportet: mulieribus autem & pueris exulcerationē ac euerfionem palpebrarum. At si sordes palidæ aut lividæ fuerint, & lachryma multa ac calida, & in cubite ardor fuerit, & de tempore dolores in oculum decubuerint, & vigilæ his accesserint, necesse est vlcus in oculo factū esse, & timor est quoque ut talis rumpatur. Prodest autem febris accedens, aut dolor ad lumbos innixus. Prædicere verò his futura oportet, ita ut respectus & ad tempus habeatur, & ad ea que ex oculo fluunt, & ad dolores itēque vigilas. Postquam verò & oculum cōrui datum fuerit, si quidem compertus fuerit ruptus, & per fissuram prominuerit oculus, malum est & difficile ut sedetur. Si verò & putredo tali suberit, penitus inutilis oculus redditur. At verò alios vlcum modos prædicere oportet, locos considerando, & putredines, & profunditates. Necessarium enim est iuxta vlcum vehementiam cicatrices fieri. Quibus igitur rumpuntur oculi, & postea prominent, ut extra locum oculus sit, his & tempore, & arte, opem ferre non datur, ad hoc ut videant. Paræ verò oculorum transmotiones sedari possunt, si nihil mali accesserit, & homo iuuenis fuerit. At vlcum cicatrices, quibus ni-

Cum acies oculorum extuberat de visu a-
sum est.

pupillarū
color.Præcipua
in his obler-
natio.
Dysenteria
quæ mala.

hil aliud mali affuerit, omnes & à temporibus, & ab arte, opem ferre posse putandum est, maxime recentissimas, & in iuuenū corporibus. Caterum ex locis maximè oculi leduntur, si exulcerantur, deinde pars quæ est supra supercilia, pupillarū stela quicquid vicinissimum his locis fuerit. Pupilla verò flauescens, aut argenti speciem referentes, aut ceruleæ, non bonæ sunt. His autem paulò meliores sunt, quæ aut minores apparent, aut ampliores, aut angulos habentes, siue ex causis tales factæ fuerint, siue sua sponte. Caligines & nubeculæ, & cicatrices subalbicantes: leuuantur ac delentur, si non vulnus aliquod in eo loco accesserit, aut prius cicatricè habuerit in hoc loco, aut vnguè pterygion dictum. Si vero splendicans cicatrix in nigra oculorum parte fiat, partem aliquam nigredinis dealbat, adeo ut si multò tempore permaneat, & aspera & crassa, etiam memoriam sui relinquat. Porro iudicationes quemadmodum in febribus scripti, ita & hæc se habent. Verum signa edoctum, iuxta differētiās lippitudinum prædictionē facere oportet, quum pessima signa accesserint, disturnarum lippitudinum, velut de singulis perscriptū est: quum verò apparuerint optima signa, breuium. Tunc enim septima die delituras esse prædicendum est, aut propè hoc tempus, & alioqui securas esse putandum est. Reciduas autē expectare oportet his, quibus melius habere contingit, neque in diebus iudicatoriis, neque signis bonis cōspectis. Omnium verò maximè vrinæ statim in oculorum affectionibus considerare oportet. Nam temporū occasiones repentinæ sunt. Dysenteria si quidē cum febre inuaserint, aut variis alui egestionibus, aut cum hepatis inflammatione, aut præcordij, aut ventris: aut quæ dolorosæ fuerint, aut cibos intercipiūt, siūmq; inducunt: hæc omnes malæ sunt. Et qui sanè plurima horum malorū habuerit, citissimè peribit. Cui verò paucissima talium affuerint, huic plurimæ spes sunt. Moriuntur autem ex hoc morbo maximè pueri quinquennes, & seniores adhuc, decennes. Reliquæ verò ætates minus. At quæ dysenteria commodè sunt, hæc mala hæc nō inducunt. Verum sanguine & ramentis egestis, desuerunt septima die, aut decimaquarta, aut vigesima, aut quadragesima, aut intra hæc tempora. Huiusmodi enim egestionēs, etiā eos qui prius sunt in corporibus, morbos sanant, antiquiores quidē diutius tempore,

A pore, recētiore autem in paucis diebus submouere possunt. Nam & quæ vterum gestant, etiam ipse euadunt superflires magis ad partum, & ex partu, & foetus conseruant. sanguine & ramentis egestis, etiam per multos menses: nisi dolor ipsis affuerit, aut aliud quoddam malum signū ex his quæ in dysenteria fieri scripti, accesserit. Si vero aliquod illorum apparuerit, & foetui perniciem significat, & prægnaanti periculum, si non post foetus effugium, & secunde exolutionem, ipsa dysenteria eadem die, aut post modicum tempus desinat.

Lenitares porro intestinorum, lienteriaæ græcis appellatæ, *lienteria* hæc quidem sunt continuæ & diuturnæ, & per omnem horā, & cum strepitibus, & sine strepitibus exturbantur, & similiter noctu ac interdiu incumbentes, & egestionē subeunte, aut valde cruda aut nigra & leui ac graucolente: hæc omnes malæ sunt. Nam & sitim inducunt, & potum nō ad velicam promouent, ut per vrinam eijciatur, & os exulcerant, & ruborem eleuatum in facie efficiunt, & maculas solares varios colores habentes. Simul autem & ventres emollosos, & fordidos ac rugosos reddunt. Ex talibus autem homines impotentes fiunt, ad cibum capiendum, ad deambulandum, ad faciendum alia quæ facere debent. Estq; morbus hic grauissimus senioribus. Vehemens est etiam viris. Reliquis autem ætatibus multò minor. Quisquis autem neque in ætatibus his est, quas malè tractari ab hoc morbo dixi, & paucissima ex signis habet, quæ mala esse scripti, hic securissimè dispositus est. Indiget autem curatione hic morbus, donec & vrina pro ratione eius quod in potu acceptum est, procedat, & corpus ab egestis cibis augmentum cupiat, & à malis coloribus liberatum fuerit. At verò alia profluvia alui, quæ sine febre sunt, & breui tempore durant, & mitia existunt. Aut enim elura sedabuntur, aut sua sponte. Prædicere autem oportet excretionem subitus erumpentem delituras esse, quum tantæ ventrem manu nullus motus occurrerit, & in fine egestionis status penetrarit. Sedes autem euertuntur ac procidunt, viris quidē, quos vbi hæmorrhoidas habent, alui profluvium corripit: pueris autem calculo laborantibus, & in dysenteria longis ac meracis. Senibus verò quibus mucī agglutinati insunt. Porro ex muliebribus, quæ magis aut minus in utero concipere solent, ita considerationem facere conuenit.

Medela
qua.Alui pro-
fluvia.Sedis proci-
des.Mulierum
fecunditas
cogni-
tio.

uenit, primum quidem specierum. Paruae enim ad cōceptionem præstantiores sunt maioribus, tennes crassis, albæ rubicundis, nigrae luidis. Quæ item venas conspicuas habet, meliores sunt quàm quibus non apparent. Carnem autem vberiores habere, auicula nullam est, mammas autē tumidas ac magnas, bonum. Atq; hæc quidem ad visum exposita sunt. Verum interrogare oportet etiam de mensuris purgationibus, an omnibus mensibus compareant, & an copia satis magna, & in boni coloris sint, & aquales in singulis temporibus, & in usum mentium diebus. Sic enim has fieri optimū est.

Vteri qualitas.

Conceptus impedimentum.

Locum verò in quo cōceptio fit, quem sanè vterum nominamus, sanum esse oportet, & siccū, ac mollē. Si item neq; retractus, neq; pronus, neque os ipsius sit auersum, neque conclusum, neq; euersum. Fieri enim non potest vt cōceptio fiat, quodcumq; tandem talium impedimentorum affuerit. Quæcumq; igitur mulieres in vtero concipere non possunt, verum pallide apparent, neq; febre, neq; visceribus in causa existentibus, hæc capite se dolere docent, & menses sibi male ac meracos prodire. Sive autem breui, siue longo tempore, ipsæ sic affectis menses non comparuerint, vteri in his purgatione opus habent. Quæcumque verò bene coloratæ sunt, & carnem multam ac pinguem habent, & venulas occultatas, & dolore carent, & menses his aut omnino non apparēt, aut modici & meraci prodierint: Hic modus difficilissimus est ad cogendum vt concipiant. Si verò mensibus comparentibus inculpato, & mulier sic corpore dissipata fuerit, & non conceperit, locus in quo est vterus in causa est, vt fecunda fieri non possit. Aut enim reuulsus est, aut euersus. Nam & alia quæ isthuc fiunt eam doloribus decolorationeque ac colliuatione fiunt. Quibus porro vlcus factum fuerit in vtero, siue ex partu, siue ex tuberculo siue ex alia quadam causa his febres & inguinum tumores, succedere necesse est, & dolores in his locis. Si verò & puerperij purgamenta simul fuerint intercepta, hæc mala si fuerint, omnino meraciore sunt & diuturniora. Et ad hæc præcordiorum ac capitis dolores. Vlcere autem facto & sanato, locum hunc leuiorem ac diuturniorem fieri necesse est, & minus concipere posse. Si verò foris in sinistra parte fiat vlcus, & mulier in vtero concipiat siue dum adhuc habet vlcus, siue vbi iam sana est, masculum magis.

Post vlcus qualis locus. Cum vlcus in altera parte est quid patitur.

Magis enixurā esse spes est. Si verò in dextra parte vlcus fiat, & mulier concipiat, femineum magis fore sexum expectandum est. At si febres corripiant concipere non potentem, & attenuata sit muliercula, interrogare oportet, an vteri vlcus aliquid habeat, aut aliud quippiā ex malis de quibus scripsi. Si enim in hoc loco nihil mali subesse apparuerit, quod causa sit attenuationis, & quod concipere non possit, sanguinem vomituram esse mulierem expectandum est, menses autem tali necessario euenerunt. Si verò febris soluta fuerit, sanguinis eruptione, & menses cōparuerint, in vtero concipiet. Si verò priusquam sanguis erumpat, alui excrementa liquida facta fuerint paruo modo, periculum est perituram esse mulierem antea quàm sanguinem vomat. Quæcumque in vtero se concepit putant, & non cōceperunt, & per multos menses falluntur, mensuris purgationibus non apparentibus, & ventres augeri ac moueri videntur, & caput dolent, & collum, & præcordia, & in mammis lac ipsis non est, nisi modicū quiddam, atque id aquosum. Postquam verò ventris tumiditas exoluta fuerit, ac molles factæ fuerint, in vtero concipiet si non aliud quoddam impedimentum ipsi sit. Nam hæc affectio bona est ad motationem in vtero faciendum, vt post hoc tempus in vtero concipiant. At his quæ cōceperunt, dolores hi non fiunt, nisi familiares his fuerint capitis dolores, & lac in mammis gignitur. At verò eas quæ à diuturnis fluxionibus vexantur, interrogare oportet an caput doleant, & lumbos, & infernam ventris partem. Interrogandæ sunt etiā de dentium stupore, & visus hebetudine, & aurium sonitu. Quæcumq; autem dum ieiunæ sunt, subbiliosa vomunt per multos dies, quum neque vterum gestent, neque febricent, eas interrogare oportet an lumbricos rotundos simul vomant. Si enim hoc non consententur, prædicendum est, ipsis futurum esse. Fit autem hic morbus maximè quidem mulieribus, deinde verò etiam virginibus, aliis autem hominibus minus. Quibuscumque verò sine febribus dolores fiunt, mortē quidem non inducunt, verum plerique diuturni sunt, & multas mutationes ac recidivas habent. Modi autem hi sunt. Primum quidem ex capitis doloribus aliqui sunt leues, aliqui multo grauiores. Vtrosque verò hoc modo considerare oportet. Quicumque hebetem visum habet, & rubor quidam ipsis fit

Conceptus fallacia.

Quid ab his perendum.

H h in oculo

in oculis & pruritus frontem vexat, his sanguis sua sponte manans opitulatur, Atque hic modus necessarius simplex est.

Quibus vero dolores circa caput & frontem, ex magnis ventis fiunt, & ex frigidibus quum vehementer calfacti fuerint, eos grauedines quidem maxime perfecte liberant, pro-

Quid his profic. sunt autem & sternutationes, & muci in naribus sientes, magis quidem sua sponte, sin minus, coactè. Grauedines autem sunt perfecte, adeo ut & tussis succedant: & sternutationes succedentes si dolores non sedauerint, necesse est tubercula & decolorationes his succedere. Quibus autem dolores sine manifestis causis fiunt, & diuturni, & in toto capite, sinusque ipsi & graciles, & debiles, his prædicendum est morbum longè grauiorem priore esse. Si vero etiam ad collum, & ad dorsum dolor descendat, caput relinquens, & rursus ad caput recurrat, adhuc grauior fit. Verum omnium horum grauisimus est, si ex capite ad collum ac dorsum tēdat. Vtilitates autem his ex abscessibus fore expectandum est: aut ubi pus per tussim reiecerint, aut hæmorrhoidas habet, aut pustulas in corporibus coatas. Confert etiam caput sursum habens. Torpores & puncturæ pruriginosæ velut ab vitica, quibus per caput discurrunt, aliquando per totum, aliquando per aliquam partem. Sæpe vero & frigiditas aliqua ab ipsis sentiri putatur, velut per caput discurrere, hoc iuterrogare oportet, an etiam ad summam linguam puncturæ illa procedat. Si enim hoc fecerit, perfectus morbus fit, & qui difficilius submoueri possit. Verum absque hoc facilis est. Modi vero utilitatum

Quid his profic. consequendarum ex abscessibus cōtingent, veluti antea scriptum est. Sed ramen abscessus manus in his succedunt, quàm in illis. Quoscunque vero vna cum doloribus vertigines corripunt, malum ægrè exolubile ac furiosum existit. Senibus autem maxime hic modus fit. At alij morbi circa caput,

Vertigo. & viris, & mulieribus, cum securitate vehementissimi sunt, & diuturniores: sunt autem & adolescentibus, & virginibus in ea pubertatis ætate, & maxime circa mēsum progressum. Mulieribus vero in capitis doloribus, alia quidē omnia sunt, quæ & viris. Verum puncturæ illæ pruriginosæ & affectiones atrabiliarie, his minus quàm viris, si non menses, penitus aboliti fuerint. Quibus colores dum iuuenes sunt, præui sunt ad multum tempus, & continenter, non tamen morbi

regij

regij modo: hi siue viri sint, siue foeminae, dolent caput, & lapides ac terram comedunt, & hæmorrhoidas habent. **Pallor.** Pallidi vero cū virore colores qui diuturni sunt, & morbus regius vehemens non est, alia quidem eadem facere solent, verum pro lapidum ac terræ esu, præcordia hos magis affigunt quàm alteros. Quicumque vero multo tempore pallidi apparent, & facies in tumorem eleuatas habent, eos caput dolere sciedum est, aut circa viscera dolorem habere, aut in sede malum aliquod in seipsis. Ex his autem apparētibus, plethisque non vnum aliquod horum malorum apparet, sed plethrunque multa, aut etiam omnia. Qui nocte vident, quos sanè nyctalopas vocamus, hi morbo corripiuntur iuuenes, aut pueri, aut etiam adolescentes, & liberantur sua sponte, aliqui in quadraginta diebus, aliqui septimo mense, quibusdam vero & per totum annum permanfit. Quapropter de tempore coniectare oportet, ita ut & ad morbi robur, & ad ægri ætatem respicias. Abscessus autem his profunt in super apparentes, & ad infernas partes fluentes. Verum non valde accedunt, propter iuuentutem. At mulieres nō corripiuntur ab hoc morbo, neque virgines quibus menses comparent. **Temporū delum.** Quibus autem lachrymarum fluxiones diuturnæ fuerint, & hi nyctalopes fiunt, eos interrogare oportet an caput doluerint antea quàm hæc reuelarunt. Quicumque dum neque febricitant, neque decolores sunt, sæpe & verticem & tempora dolent, si non alium manifestum habuerint abscessum in facie, aut grauitè loquantur, aut dentes dolent, his sanguinem per nares erupturum esse expectandum est. Quibus vero ex naribus sanguis fluit, hi alioqui sani esse videntur. hos autem vel splenem in tumorem eleuatum habere comperies, vel caput dolere, & splendicās quiddam ipsis ob oculos obuersatur. Plerisque vero horum simul & caput & splē, hoc modo se habere apparent. Gingiuarū vitiatæ, & ora graueolentia his sunt quibus splenes magni. Quicumque vero habent splenes magnos, & neque sanguinis eruptiones ipsis contingunt, neque oris graueolentia, horum tibiæ vlcera praua habent, & cicatrices nigrae. Quibus partes sub oculis vehementer attolluntur, eos magnos habere lienes comperies. Si vero etiam in pedibus tumores accesserint, aquam etiam habere videbuntur. Verum & ventrem, & lumbos in-

Hh 2

spicere

Distortio - **spicere oportet.** At verò distortionem in facie, si nulli alij corporis parti communicent, cito sedantur, aut sua sponte, aut ad necessitatem coacti: reliqui verò syderati sunt. Quibus unà cum hoc quod mouere non possunt, morbosa corporis pars attenuatur, hi in sanitatem restitui non possunt. Quibus autem colliquationes non accesserint, hi sana euadent. Ceterum de tempore quando sani erunt prædicandum est, respectu habito ad vim morbi, ad tempus, & ad ætatem hominis, & ad anni tempus, ita ut eius rei memoremur, quod vetustissimi morbi, & pessimi, & qui reuoluntur, gravissimè obediunt: itemque hi qui sunt in vetustissimis corporibus. Sed & autumnus & hyems, ad tales morbos submovendos minorem commoditatem exhibent quàm ver & æstas. **Humero** - **dolor.** Dolores porro in humeris fientes, qui quidem ad manus descendunt, torporesque ac dolores inducunt, his abscessus non succedunt, verum nigram bilem vomentes sanantur. Qui verò isthic in humeris manent, aut etiam ad dorsum progrediuntur, eos puris, aut atræ bilis vomitu effugiunt. Verum de his ita considerationem facere oportet. Si quidem enim facile spirauerint, ac graciles fuerint, atram bilem ipsos vomituros esse spes est. Si verò difficilius spirauerint, & in faciem ipsius color incutrit, qui prius non erat, siue rubicundus siue niger, eos magis pus spuituros esse sperandum est. Ad hæc verò considerandum est etiam, an in pedibus tumores sint. Nam & hoc signum in his consentit. Atque hic morbus vitis vehementissimus esse solet, à quadragesimo anno usque ad sexagesimum. Quæ ætate etiam coxendicum morbus maximè affligit. Porro de coxendicum morbo sic considerationem facere oportet. Quibusque senioribus & torpores vehementissimi sunt, & perfrigerationes, tum lumborum, tum crurum: & qui pudendum arigere non possunt, & quibus alius non egerit, nisi ad necessitatem coacta, & prodit ipsis mulus stercoreus mucus: his maximè diuturnus morbus erit, prædicandumque est annum ut minimum duraturum esse morbum, ab eo tempore quo incipit, & opem ad ver & æstatem expectandam esse. At verò iuuenibus non quidem mirus doloris inducit coxendicum morbus, verum breuior est. Nam quadragesimo die liberantur. Sed neque torpores vehementes accedunt, neque perfrigerationes crurum ac lumborum

Aborum. Quibus autem hic morbus est quidem in lumbis ac cruribus, non autem al. ligat adeo ut decumbant, considerare oportet, an alicubi sint collectiones in coxa, & interrogare an ad inguen dolor progrediatur. Si enim ambe hæc habet, diuturnus sit morbus. Interrogandum insuper est, an in femore torpores insint, & ad popliteum progrediuntur, & si hoc cōfiteatur, rursus interrogandum, an & per tibiā ad summū pedem procedant. Quicunque enim pleraque horum confiteatur, his dicendum est, quod crura ipsi aliquādo calida, aliquando frigida fiant. Quod si morbus hic lumbos relinquesse, aliquibus ad infernas partes vertatur, eos confidentes esse iube. Quibusque verò coxas & lumbos non reliquens, ad supernas partes conuertitur, malum id esse prædicandum est. At quibus circa articulos dolores sunt, & tumores, & sedantur, non podagrico modo: in his comperies viscera magna, & in urina subidentiam albam. Et talis si temporaleuaret, dicit se sæpe dolere, dicit etiam sudores sibi nocturnos oboriri. Si verò neque in urina subidentialis subidentia, neque sudores sunt, periculum est ne aut claudi fiant articuli, aut affectio abscessus humore mellis similis, quem melicerda vocant, sub ipsis nascatur. Fit autem hic morbus his quibus in pueritia & iuuentute sanguis ex naribus fuere solitus desit. Proinde interrogandum est de sanguinis eruptione, an in iuuentute facta fuerit: & an pruriginosa velut ab urtica punctura, & in pectore, & in dorso insint: & quibus alui dolores fortes inducant, citra exturbationes: & quibus hæmorrhoides fiant. Hoc enim horum morborum principium est. Si verò etiam malo colore præditi sint hi homines, interrogandum est an caput doleant. Hoc enim fatebuntur. Quibus verò ex his alui dolores in dextris fuerint, dolores his vehementiores sunt, & præsertim quum ad præcordium iuxta hepar reliquæ doloris fuerint. His autem doloribus prodest strepitus statim in aluo obortus. Postquam autem dolor quieuerit, urinam crassam ac cum virore pallidā minguunt. Atque hac modus nequaquam letalis est, verum valde diuturnus. Quum autem iam vetustus fuerit morbus, homines ab ipso cæcutiunt. At de sanguine interrogare oportet, an in iuuentute fluxerit, & de visus hebetudine, & de urinae euacuationis pallore, itemque de strepitibus an insint, & succeden

Hippocratis

Impetigines cedentes profunt. Hæc enim omnia fatebuntur. Impetigines & lepræ, & vitiliginis albæ, leucæ appellatæ, quibus quidem iuuenibus aut pueris aliquid horum factum est, aut paulatim conspectum in multo tempore augetur: his non putare oportet abscessum esse, eam popularum eruptionem, sed morbum. Quibus verò horum aliquid factum est multum & de repente, hoc sanè fuerit abscessus. Fiunt autem leucæ quidem ex lethalissimis morbis, qualis est & morbus tabidus appellatus. Lepræ verò & impetigines, ex morbis ab atra bile factis. Ex his autem facilius sanantur ea quæ in maxime iuuenibus fiunt, & quæ recentissima sunt, & in mollissimis ac carnosissimis corporis partibus producuntur.

HIPPOCRATIS COI COACAE PRAENO- TIONES, IANO CORNA- RIO MEDICO PHY.

SICO INTER-

PRET.

*

Qui post
rigorem pe-
rcant.

Perfrigera-
tio.

Pavor & timor, & tristitia præter rationem, in conuulsionem fiunt.
Enthusa si-
ne causa.
Ignorantia,
obliuio.

Rigores
soporosi.

QUI ex rigore perfrigerantur, caput ac col-
lum dolentes, voce destituti, insuper exu-
dantes, postquam se recollegerint, moriun-
tur. Molestè ferre morbum cum perfrigera-
tione, pessimum est. Perfrigeratio cum du-
ricia perniciosa est. Ex perfrigeratione,

Ex perfrigeratione urinas intercepti pessimum est.
Ignorantia cum rigore, malum. Malum item obliuio.
Soporosi rigore aliquatenus perniciosi, & flammeus in
facie color, cum sudore, in his malignus est. In his frigidi-
tas posteriorum partium conuulsionem accersit. Et in sum-
ma, posteriorum partium frigiditas, conuulsoria est. Ex
dorso horrores frequentes, & cito transeuntes, agrè tolerari
possunt. Urina enim interceptionem dolorosam signi-
ficant.

Coacæ Prænotiones.

424

ALIquant. Insupet exudare, his pessimum est. Rigor continen-
ter vexans, corpore iam debili existente, lethalis est. Qui fre-
quenter exudant, ac insuper riget, perniciosum hoc est, & in-
fine suppurationem habere comperiuntur, ventrisq; pertur-
bato. Rigores ex dorso molestiores sunt. Qui verò decima
septima die rigorem habuit, & quarta ac vicesima insuper
ruegerit, malignum hoc est. Horrore affecti, caput dolentes,
exudantes, malignum id est. Horrore affecti, multum insu-
per exudantes, difficili malo implicantur. Rigores multi
torpidi, maligni sunt. Quibus sexta die rigores fiunt, hi a-
grè iudicantur. Quibus sanis horrores frequentes fiunt, hi
ex sanguinis fluxione suppurantur. Horror & spirandi di-
fficultas in doloribus, signa tabis sunt. Ex pulmonis suppara-
tione, & circa ventrem aliquando ac clauiculam dolores, &
anxiè stertere, sputi copiam in pulmone significat. Horrore
affecti, anxij, delassati, lumbos dolentes, aluos humectas ha-
bent. Affectiones insuper rigentes, & quæ ad noctem ali-
quāto magis exacerbantur, cum vigiliis ac delirio in somnis,
aliquando urinas inuoluntariè emittentes, in conuulsionē de-
finunt. Continui rigores in acutis, prauis sunt. Ex rigore, cum
capitis dolore exolutiones, perniciosæ. Cruentæ in his urinae
prauæ. Rigor eum distentione nervorum in posteriora occi-
dit. Qui in horruerunt & exudarunt iudicatorio modo, &
postridie præter rationē horruerunt, si quis non vigiliis infe-
steret, neq; cōcoqueret, ei sanguinē erupturum esse puto. Uri-
nae cum rigore suppressæ, malæ & conuulsoriæ, tum aliàs, tum
si quis antea graui sopore pressus fuerit. Spes autē in his est
abscessus retro aures fore. Rigores velut in febre tertiana, si
in media inordinata febre exacerbentur, valde maligni sunt.
Si verò contrario conuellentibus modo exacerbentur, cum ri-
gore & febre, perniciosum est. Vocis interceptiones ex rigore,
soluuntur tremore. Et insuper rigentes tremores succeden-
tes iudicant. Qui ex rigore cum capitis dolore exoluantur,
in periculo versantur. Cruenta urina his mala est. Quibus
rigor, his urinae suppressio. Conuulsio in febre, manuum, ac
pedum dolores, maligni sunt. Malignus est & doloris ex fe-
bre progressus. Neq; genuum dolor bonus est. Sed & sura-
rum dolores maligni sunt, metumq; emouet, tum aliàs, tum
si urinae subsidens in medio innatet. Febres ex præcordio-

Horror qui
malus.

Rigores
multi.

Horror &
dyspnoea.

Horrores
quales.

Rigor con-
tinuus.

Rigor opi-
dit.

Storono-
des.

Lorum re-
tentum ma-
lum est.

Hh 4

tum

rum dolore malignæ sunt, sopor in his pessimus est. Qui frequenter exudare cū præcordij intectione nō cessant, plerumque malignè habent, & dolores in summū humerū ac claviculam incumbentes, in his prauī sunt. Febres tertianæ naturā referētes, cum anxietudine, malignæ sunt. Vocis interceptiones in febre malæ sunt. Lassati, caligantes, vigilantes, soporosi exudantes, recalescentes, male habent. Lassati cum horrore si exudarunt iudicatorio modo, recalsati in morbo acuto, male habent, tum alias, tum si circa hæc sanguis de naribus stillarit. E regio morbo abunde colorati, moriuntur, alba verò alui egestio in his præcedit. Febres tertianæ naturā referētes erronæ, in pares dies trāsaple, difficiles sunt. Anxietudines in diebus iudicatoriis, si in his sine sudore perfrigerentur, & omnes qui sine sudore perfrigerantur citra iudicationē, male habent. Et qui insuper riguerūt ex his, ubi vomuerunt meraca, anxij, tremuli in febre, malum. Qui ex rigoribus, paruis sudoribus perfrigerantur, malū. Exudantes, vigilantes, recalescentes, malum. Qui insuper exudant in febre, malignè habent. Quibus biliosa est alui egestio, his circa pectus morsus & amaritudo, malū est. In febribus inflata aluo, flatu non erumpere malum. Lassati, singultientes, stupore detenti, mali. Præter consuetudinem quid facere, velut est, proponere sibi aliquid, & expectare aliquid, prius nō consuetum, aut cōtrarium, malum est, & mētis emotioni proximū. Qui morbi in malis signis leuantur, & qui in bonis non remittunt, difficiles sunt. Qui exudant, & maxime capite, in morbis acutis submolestè ferētes, malū, tum aliàs, tum si vena sunt nigra & turbidus spiritus in his malus. Extremæ partes si in vtranque partē cito trāsmutentur, malū est. Sed & sitis huiusmodi mala est. Ex moderato ferox responsio, malū. Vox acuta, malum. Præcordia his intro trahuntur. Qui ex perfrigeratione sudorosa cito recalescunt, malum. Qui acutis exudat submolestè ferētes, malū. Qui præter rationē nulla existente vasorū euacuatiōe impotētes fiunt, malū. In febre tractus velut à vomitu, in recreationem desinēs, malum. Torpor in vtranque partē cito trāslabens, malū. Sanguinis stillæ puillæ, malæ. In acuto morbo sitis præter rationem soluta, malum. Qui ad manum exiliunt, male habent. Quibus cum febre ardēte, tumores somnolenti, torpidi fiunt, his dolor in

latus

A latus superueniens levis sideratiōis ac resolutionis modo occidit. Suffocatio in acutis aegris attenuatis, perniciofa. In perniciosi iam parui tremores, & vomitus aruginosus. Qui in potibus substrepunt, & submurmurāt in liccis, & qui difficulter deglutiunt spiritum trāsente, perniciose habēt in acutis perfrigeratis. Rubores in manibus ac pedibus, perniciosi. Effrantes & refracti, in somnis leuiter suspicientes, morbo regio abunde colorati moriuntur, alba alui egestio in his præcedit. In febribus mentis emotiones taciturnæ, in eo qui voce priuatus non est, perniciosæ sunt. Liuores sientes in febre, breui mortem affore significant. Quibus in febre dolore lateris siente, alui multa aquosa ac biliosa egerit, hi alleuantur. Quibus verò inediæ consequenter accedunt, ac sudores, cū bono faciei colore, & aluo liquida, ita vt adit etiam aliquis cordis, seu potius oris vētris dolor, hi ubi longius agrotarunt, peripneumonicorum modo moriuntur. Febrienti si arrabilis in principio, sursum aut deorsum prodierit, lethale est. Qui cum perfrigerationibus, nō sine febre, supernè exudant, molestè ferētes & phrenitici, in acuto morbo perniciose habent. Dolores modicè acuti, ad claviculam ac sursum transeuntes, perniciosi. In longis perniciosi morbis, sedis dolor lethalis est. Si debilitè iam affecti, non videant, aut nō audiat, aut labiū, aut oculus aut nasus ipsis distorqueatur, lethale est. In febribus inguinis dolor, morbum diuturnum significat. In febribus iudicationes impedite ac sublata, temporis quidē diuturnitatē inducunt, non autē perniciosæ sunt. Febres ex doloribus vehementibus diuturnæ. Mentis emotiones tremulæ, palporia, phrenitica sunt, & dolores circa suram, in his mentem emouent. Quicumque in febre cōtinua, voce destituti iacentes, oculis conuiuentes nictant, hi si postquam sanguis ipsis ex naribus fluxit, & ubi vomuerūt loquuntur, & ad seiplos redeant, seruantur. Si verò hæc nō fiant, difficulter spirantes facti breui moriuntur. Qui melius habuerunt, si postridie exacerbentur, malum est. Si tertia die cohibiti, quarta exacerbentur, malum est. Num & tales exacerbationes phreniticae sunt? Quibuscumque desinunt febres, non in diebus iudicatoriis, his reciditæ fiunt. Qui in principio tenues, cum capitis pulsu, & vrina tenui, ad iudicationē acerbantur, his nihil miri est si & mētis emotio insuperque vigilæ

Hh 5

giliae accedant. In morbis acutis, motus, iactatio, somnus & turbulentus, quibusdā cōuulsionem significat. Turbulentia cum ferocia excitationes mentem emouentes, malae sunt, itemque conuulsoriae, tum aliae, tum cū sudoribus. Conuulsoriae etiā videntur colli ac dorsi perfrigerationes, imō etiam totius corporis. In his mictiones sunt pelliculosae. Deliria cum sopore, cōuulsoria. Mentis emotiones modicē feroces, ferinae sunt, sed & conuulsiones significant. In morbis longis, ventris praeter rationē tumores, conuulsorij. Affectiones ita turbulenta, vigilias inducentes, sanguinē de naribus stillantes, sexta die alleuantes per noctem, verū postridie rursus affligentes, exudātes in somnum delatae, mentē emouentes, largē sanguinē fundunt, & morbos solunt. Aquosa & vrina talia significat. Qui cum relatis, ab atra bile mente mori, tremuli fiunt, malignē habent. Delirium in spiritu & sudore, lethale est. Lethale est & in spiritu ac singultu. In somnia in phrenitide euidentia bona sunt. In phrenitide egestionis alui albae, & torpor malum. Rigor his pessimus est. In phreniticis in principis affectiones māsuetae, ac frequenter transmutationem habentes, malae sunt. Quibus ab atra bile mēte motis, tremores fiunt, malum est. Qui ab atra bile mente mori, tremuli fiunt, ac saluam fundūt, num sanē phrenitici sunt? Mēte mori, acutē insuper febrētes phrenitici fiunt. Phrenitici parum bibētes, strepitū valde percipientes, tremuli, aut conuulsi. In vehementer phreniticis tremores lethales fiunt. Deliria circa necessaria, pessima. Quae ex his exacerbantur lethalia sunt. Mentis percussiones, voces clangorosa, linguae conuulsiones tremulae, & voces tremulae sientes, mentē alienant. Duricies in his perniciofa est. Praedebilitatorum deliria pessima. Affectiones in phreniticis frequenter transmutationem habentes, cōuulsoriae, prauae. Phrenitici cū perfrigeratione saluā fundētes, vomitum nigrum indicant. Qui variē agrotant, & frequenter soporosi mente mouentur, his nigrum vomitū expectandū esse dicito. Quae conuulsorio morbo exacerbātur, stupefactoria sunt.

Tumores iuxta aurem in morbis longis prauū sunt: Sanguinis fluxiones ac vertigines insuper apparentes, perniciofae. Febres vertiginosae, & cum voluulis, & sine voluulis, perniciofae. Anhelosis febris postea acuta. Cum praecordio in-

tenio

A tento perfrigeratis, magnus circa aurem tumor. Quibus in febre dolores circa lumbos & infernas partes sientes septimum transuersum cōtingunt, infernas partes relinquentes, perniciosi sunt, tum aliae, tum si aliud quoddā signum prauum accedat. Si verō alia signa non fuerint praua, suppuratum fore timor est. Pueris febris acuta, & alius suppressa, cum vigilis, & calcitrare, & colorem mutare, & ruborē habere, conuulsorium est. Affectiones statim turbulentae, vigilias inducentes, & nigra compacta egerētes, partim sanguinē fundūt.

Affectiones cū vigilis & anxietudine repentina, sanguinē fundunt, tum aliae, tum si quid etiā antea proflexerit. Num & qui modicē perfrigerari postea horruerunt? At qui circa exacerbationes tussunt, & parum exudāt, malignē habent.

Ad larus dolore ac suffocatione accedente, hi suppurantur. Quibus in febribus cōtinuis pustulae per totū corpus erumpunt, lethale, si nō purulentus abscessus fiat, maximē autem circa aurem his fieri solet. In morbo acuto externas partes perfrigerari, internas autem ardere, & sitire, malum est. Febres continuas per tertiā diem augescētes, periculosa. Quibus febris aliquādo intermitit, periculo vacat. In febribus longis, aut tubercula, aut dolores, in articulis fiunt: & si facti fuerint, non sunt inutiles. Capitis dolor in morbo acuto, praecordium reuulsū, non profluente ex naribus sanguine, ad phrenitidem deuenit. Febres typhicae, bilis sursum ac deorsum effusione nō accedente, nō solvuntur. Morbus regius ante septimum diem accedens, malū. Septimo verō ac nono, & vndecimo ac decimoquarto, iudicatorius est si non praecordia induret: sin minus, ambigua res est. Frequentes per eadem recidit, circa iudicationē sanguinolentae, nigro rum vomitū faciunt, fiunt autē & tremulae. Dolores qui in tertianis febribus exacerbantur, tertianarum generis morbum faciunt, & grumosum sanguinē egerunt. In febribus secundum venā quae est in collo, pulsus ac dolor, in dysenteriam desinit. Color qui saepe in calore transmutatur, vilis est. In biliosis spiritus magnus, & febris acuta, cum praecordij intensione, iuxta aurem abscessum facit. Qui ex morbis longis se refocillantes bene cibum accipiunt, & nihil proficiunt, hi malignē recidiuā incidunt. Quibus in febribus venae in temporibus pulsant, & facies sana est, & praecordij non molle,

molle, diuturnū morbum significat, & non desinentem citra D
multū sanguinis ex naribus fluxum, aut singultū, aut conuul-
sionem, aut coxendicum dolorem. In febre ardente si al-
nus eruperit, mortale est. Ex alui dolore laborioso, febris
ardens, pernicioſa. In febribus ardentibus si aurium ſoni-
tus accedat, cum viſus hebetudine, & gravitate ſecundū na-
res, melancholico modo ab atra bile mente mouetur, ſangui-
ne ipſis non erumpente. Tremores in febribus ardentibus,
mentis percuſſio ſoluit. In febre ardente fluxio ſanguinis
ex naribus, quarta die, mala eſt, ſi nō aliud quid boni coinci-
derit. Verū quīnā minus periculōſa eſt. Qui ex febribus
ardentibus aliquātulum perfrigerantibus, cum egeſtionibus
alui aquoſis ac bilioſis laborant, oculis malum eſt, tum aliās
tum ſi ſtupidi ſiant. Febris ardens rigore ſuperaccedente
ſoluitur. Febres ardentes reciduiare ſolent, & ubi per dies
quatuor ſignificationem de ſe præbuerunt, poſtea exudant,
ſi minus ſeptima die. Febres ardentes quatuordecim dies
diuidunt, aut alleuant, aut perimunt. Ex febre ardente,
abſceſſu purulento circa aurem non ſiente, non valde ſer-
uantur. Letargici, tremuli ex manibus, ſomnolenti, diſcolo-
res, tumidi, pulſibus, tardi ſunt, & partes ſub oculis eleuatas
habēt, & ſudores in ſuper accedunt, & alui bilioſas, & inter-
peratas ſubrumidas habent. Si verō obaridas habuerint, vrina
& egeſtiones alui latenter ipſis progrediuntur, vrina ve-
lut iumentorum eſt, potum non expetunt, neque aliud quic-
quam. Poſtquam verō reſipuerint, collum doloroſum ſe ha-
bere dicunt, & ſonitus per aures tranſire. Qui verō ex le-
thargicis ſeruantur, plerūq; pectore ſuppurati ſunt. Qui-
buſcuq; in febribus tremores circa iudicationem ceſſant,
hiſ temporis progreſſu abſceſſus doloroſus ſuppuratus in ar-
ticulos fit, & veſica doloroſa. Febrientibus quibus rubores
ſunt in facie, & dolor capitis fortis, & venarū pulſus, hiſ ſan-
guinis fluxio plerūque contingit. Quibus autem cibi ſaſti-
dia ſunt, & oris vetriculi morſus, & multum ſalua, hiſ vom-
itus fit. Quibus verō ruſtus adſint, & ſtutus, ſtrepitus ac ele-
uationes ventris, hiſ ſit alui exturbatio. Qui diutius ſe-
ent ex febre continua laborant, citra dolorem aut inflam-
mationem, aut aliam cauſam, hiſ abſceſſus expectandus eſt
cū dolore ac tumore, & magis in infernis partibus. Expecta-
re autem

re autem oportet abſceſſus, hiſ magis qui trigefimū annum
egreſſi ſunt, & tunc expectare abſceſſus oportet, ubi viginti
dies febris tranſiſerit. Senioribus autem minus ſunt, & ubi
multo tempore febres durant. At intermittentes & erronſo
modo inuadentes, autumno maxime in quartanam leniter
tranſeunt, & hoc magis hiſ qui triginta annos exceſſerint.
Abſceſſus autem hyeme magis ſunt, & tardius deſiunt, &
minus reſcunt. Quibus verō ſape recidua contingit, hiſ
ſi ſemelle tempus tranſiſerint, tabes coxendicum leniter
accedit. Quacunque ſigna febris ſe opponunt, & non ab-
ceſſus ſignificationem habent, maligna ſunt. Febres quæ
neque in diebus iudicatoris, neque poſt ſolutorium ſignum
deceſſerunt, reciduant. Acuti morbi in diebus quatuordecim
iudicantur. Tertianæ exquiritæ in quinque aut ſeptem
circuitibus, aut ad ſummū in nonem iudicantur. Quibus fe-
briſ incipientibus, ſanguis de naribus ſternutatione ſiente
diſtillat, & vrina ſubſidentia albam in quarta die habet, hiſ
in ſeptima die ſolutionem ſignificat. Morbi acuti iudican-
tur, ſanguine de naribus ſuente, in die iudicatoris, & ſudore
multo ſiente, & vrina purulenta ac vitri formam referente,
prodeunte & bonam ſubſidentiam habente, & acervatim ex-
eunte: Abſceſſu item memorabili ſiente, & alui mucoſa &
erupta, de repente egerente, & vomitibus non paruis ſienti-
bus circa iudicationem. Somni proſundi, non turbulentī,
firmam iudicationem ſignificant. Turbulenti verō cum do-
lore corporis, inſtantes ſunt. Septima die, aut nona, aut
decima quarta, fluxiones ſanguinis à naribus ſientes, plerū-
que febres ſolunt: Similiter & alui fluxio bilioſa, & qualis
in dyſenteria fieri ſolet, & genuum ac coxendicum dolor: &
vrina concocta ad iudicationem. In muliere verō etiā men-
ſtrua purgationis fluxus, quibus in febribus ſanguis abſcē-
deſcūq; profluxit, hiſ in reſectionibus à morbo alui humo-
ſtantur. Qui in febribus exudant, caput dolentes alui ſup-
preſſa, conuulſi ſunt. Mentis emotiones modice feroces,
& ſerinum, & conuulſionem ſignificant. Conuulſio in fe-
bre ſiens, & eadem die deſinens, bona eſt. Conuulſio in fe-
bre ſiens, ſedat febre eadem die, aut poſtera, aut tertia. Si ve-
rō tempus in quo inceperat, tranſgrediatur, & non deſinat, ma-
lum eſt. Febres intermittētes, verū inæqualiter caleſcen-
tes,

tes, aluo inflata, pauca egerente, in his post iudicationē lum-
borum dolore sequuto, alui erumpunt. At amburētes ad ma-
num, torpide, sicculosa, anxiosa; in his aluo suppressa gra-
uati excoluntur. Quandoque verò & rubicunda in pedibus
ambustiones, eadē significant. Hybernæ febres quartanæ,
leniter in acutos morbos transeunt. Capitis dolor pertinax
cum febre acuta, & alio signo maligno, lethale est. Cæterum
sine signo malo, transgrediens viginti diem, sanguinis aut
puris fluxū ē naribus, aut abscessus ad infernas partes signi-
ficat: fluxiones quidē iunioribus trigintaquinque annis, se-
nioribus verò, abscessus. Si verò circa frontē ac tempora fue-
rit dolor ille pertinax, fluxiones. Quibus capitis sunt dolo-
res, & sonitus aurium, citra febre & vertigo, & vocis tarditas,
& manuum torpor, eos aut syderatos, aut comitiales, aut
obliviosos fore expecta. Qui caput dolent, stupore corre-
pti, delirantes, aluo suppressa, oculo ferociente, florulenti, hi
in posteriorem partem conuelluntur. Capitis successiones,
oculi rubicundi, mente manifestē emouentes, perniciosæ
sunt. Non commorantur hæc, sed circa aurem tumorem fa-
ciunt. Capitis dolor, cum sedis & pudendorū dolore, & tor-
pore, & impotentia inducit, & vocem resoluit. Hæc hor-
renda non sunt, verum somnolenti ac singultientes sunt no-
no mense: ex quibus soluta voce, in idem resurgunt. Qui
in capitis dolore ascaridas habent, his surditas & sopor con-
sequens, abscessus circa aurem ex suscitatur. Qui caput dolent,
stupore detenti, dolorosi, oculum rubicundum habentes,
sanguinem effundunt. Capitis concussiones, & aurium so-
nitus sanguinem effundunt: aut mulieri menses deducunt,
tum aliās, tum si iuxta spinā ardor consequatur: fortassis au-
tem dysentericis fluxiones. Capite grauati, iuxta sinciput
dolentes, vigiliis infestari, sanguinem effundunt, tum aliās,
tum si quid ad collum se extendat. Vomitus in capitis do-
loribus æruginosi, cū surditate, vigilantibus, cito insaniā ex-
citant. Quibus capitis ac colli dolor est, sed & totius corpo-
ris tremula quadā impotentia, sanguinis eruptio soluit. Quin
& tēpore hæc soluuuntur. Verum vesicæ in hoc supprimuntur.

In acutis capitis doloribus, & in torpidis cum gravitate,
conuulsiones fieri solent. Capitis dolorem soluit pus per na-
res, aut spura crassa, & non olentia. Soluit item vlcera eru-
ptio

Aptio. Quandoq; & somnus, & alui fluxus. Capitis dolor mo-
deratus, cum sit cibū capiente, aut cum sudore nō soluentē
febre, abscessus in gingiuis, aut circa aurē significat, aluo
non exturbata. Capitis dolor soporosus cum grauitate, con-
uulsorium, quid facit. Caput dolentes, sicculosa, aliquatenus
vigilantes, obscuri cognitu, impotentes, ex aluo liquida de-
lassati, num mente moueantur? Caput dolentes, surdastri, ma-
nibus tremuli, collum dolentes, ruingētes nigra condensata,
vomentes nigra, perniciosa habent. Caput dolentes, exudan-
tes, aluum suppressam habentes, conuulsioni obnoxij sunt.

Sopor ubique malus est. Soporosi in principiis fientes,
cum capitis lumborum, colli præcordij dolore, vigilantes,
num phrenetici sunt? Nasus in his destillans perniciosus, tū
aliās, tum quarto ab initio die. Malum est etiam alui prolu-
uium valde rubicundum. Soporosi ab initio exudantes, vri-
nis concoctis ardentes, verum citra iudicationem perfri-
gescentes, & breui rursus ardente, torpidi, soporosi, conuul-
si, perniciosè habent. Somni soporosi, & perfrigerationes,
perniciosa sunt. Soporosi delassati, surdis factis, aluo erū-
pente si rubicunda egesta fuerint circa iudicationem pro-
sunt. Soporosi, anxiosi, præcordium dolentes, parum vomen-
tes, abscessus iuxta aurem habent. Antea verò circa faciem
tumores cum sopore. Morbi derepentē mentem percellen-
tes cum anxietudine, sanguinem profundunt. Soporosa, an-
xiosa, dolorosa præcordia, frequēter parū spuentia. Tumores

Circa aurem habent. Soporosi, num aliquid conuulsorij ha-
bent? Affectiones soporosa, fatuitatem inducentes, stupor-
is detentionem inferentes, præcordia variantia, & ventrem
tumidum habentes, cibū fastidientes, aluo suppressa exudan-
tes, nū his turbidus spiritus, & genitura simile quid pertran-
sient, singultū significat? Nū & aluus biliosa insuper egerit?
Splendidū in his mistum prodest. Ventres quoq; his insuper
turbantur. Cerebro corrupto alij in tribus diebus, alij in se-
ptē moriuntur. Has verò si effugerint seruātur. Quibus antē
ex his resectis os disparatū, repertū fuerit, hi pereunt. Caput
dolentibus ex posteriore parte ossa rupta habentibus, fluxio
ē nare larga crassa, mala est. Hi ubi oculum antea doluerint,
tigent. Num & iuxta tempora ossium diruptiones, conuul-
sionē sunt? Auris dolor pertinax, cum febre acuta, & alio quo-
dam

dam signo aliquantū maligno, iuvenes quidem septima die occidunt, & citius delirio correptos, si non multum pus effluxerit ex aure, aut sanguis ē naribus, neque aliud quoddam bonum signum compareat. Seniores autem tardius, & minus tollit. Nā & aures suppuratione præueniunt, & minus delirant. Verū multi ex his recidiunt, atq; sic pereunt. Surditas in acutis ac turbulentis consequens, malum. Malū etiā in longis. In his autē dolores etiam ad coxas deducit. In febribus surditas, aluum sistit. Aures frigide, & pellucide, & contracte, perniciose. Tinnitus in acutis, & sonitus in auribus, lethale. Sonitus aurium, cum visus hebetudine, & narium grauedine, mentem emouet, & sanguinem profundit. Quibus surditas cum capitis grauitate, & præcordij intentione, & ad splendorem turbatio, sanguinem profundit. In febre acuta aures obsurdescere, furiosum est. Valde surdi, in accipiendo tremuli, linguam resoluti, corpidi, malum. Accedente ægritudine surditas, & vrina subrubicunda subsidentiam nō habens, sed id quod in medio innarat, mentē emouet. Morbo regio corripit, in his malū est. Mala est & ex morbo regio facit. Hos voce priuari, sentientes tamē esse cōtingit. Fortassis autē & alius malē his afficitur. Quæ circa aurē dolorose excitantur, perniciose sunt. Rubores circa aurē ex progressu dolore, in febribus fientes, signum quidē sunt erysipelatis in facie futuri. Sed & conuulsiones ex talibus sunt, cum vocis interceptione ac exolutione. Tumores circa aurē ex plurimis graueolentibus cum febre acuta, & præcordij intento, tardius excitati, occidunt. Tumores circa aurē leuiter syderatis, mali. Tumores circa aurē in longis morbis nō suppurates, lethales. Alui verō his deorsum feruntur. Num quibus abscessus sunt iuxta aures, caput dolens? Num & supernis partibus exudant? Num & insuper rigent? Num & alui erumpunt, & quid soporosum habent? Num & aquosa est vrina, alba innatantia habens, & aliquantum variæ exalbida, graueolentia. Abscessus iuxta aurē submouent tussiculæ cum sputationibus fiētes. Vrinæ in abscessibus ætrō aures citō & modicē maturescētes, malæ sunt, & si perfrigerari, malum est. Abscessus circa aurē in morbis diuturnis suppurati non valde albo & inodoro pure, occidunt, & maximē mulieres. Abscessus iuxta aurē, ex acutis

his morbis maximē in febribus ardentibus sunt: & si non iudicationem fecerint, & maturescant, aut ex naribus sanguis fluxerit, aut urinæ subsiditiam crassam habuerint, agri pereunt. Pleriq; verō talium tumorum antea propulsantur. Verū considerare oportet insuper etiam ipsas febres, siue augescant, siue remittant, atque sic pronunciare. Ex surditate ac torpore, de naribus aliquid destillare, difficultatis aliquid habet. Vomitus his conueniet, & alui turbatio. Ex surditate leniter abscessus iuxta aures fiunt, tum aliās, tum si quid nauseæ accedat. Sed & soporosis ex his, etiam inagris abscessus ad aurē fiunt. Surditatem ex febribus, sanguinis ē naribus fluxio soluit: inēque alui turbatio. Facies quæ ex tumida humiliatur, & vox leuior ac debilior fiens, & spiritus rarior ac leuior, remissionē in sequentem diem significat. Faciei corruptio, lethalis. Verū minus, si propter vigiliās, aut famem, aut alui exturbationem fiat: Et si id quod propter hæc corruptum est, sedetur per diem ac noctem. Talis autem fuerit, oculi cavi, nasus acutus, tempora collapsa, aure frigide ac contracte, cutis dura, color pallidus aut niger. Lucescens verō ex his palpebra, aut labium, aut nasus, breui lethale est. Faciei bonus color, & toruitas, in morbo acuto malum est. Frontis ex his contractio, phrenitidis signum est. Circa faciem color bonus, & sudores non febrientibus nec cora vetusta subesse significat, aut victus rationem inordinatam. Rubores circa nasum, alui humescētis signa sunt.

Dolores circa præcordia aut pulmonem si suppurentur, malum est. Oculorum puritas, & albas ipsorum partes ex nigris aut liuidis puras fieri, iudicatorium est. Si igitur citō purgeatur, celerem iudicationem significat. Si tardē, tardiorē. Caligo oculorum, aut si alba ipsorum pars rubescat, aut liuescat, aut venulis nigris impleatur, bonum non est.

Malum est etiam lucis splendorem fugere, aut lachrymari, aut distorqueri. Et alterum minorem fieri, malum est, & oculos frequēter agitare, ac iactare, aut paruas lemas ac fordes circa ipsos, aut concretionem tenuem albicantem habere: aut albam partem maiorem fieri, nigram verō minorem: aut nigram sub palpebram supernam occultari. Mala est etiam oculorum cavitās, & expressio valde foras, & splendoris restrictio, ut pupilla extendi non possit. Et extremitatum

palpebrarū curritas, & oculi lūm, & assidue nictare, & colorē permutare, & palpebras inter dormiendū non committere, perniciosum est. Malus est & oculus peruersus. Oculorū rubor in febre fiens, alui diurnā malignam affectionē significat. Circa oculos pustularum eruptiones in virium resolutionibus, aluum prorumpere faciunt. In oculorum distortionē ferriat, lassato, rigor perniciosus: & soporosi in his male habent. Viro lipienti, febre superueniente, solutio. Sin miuus, periculi est ne cecus fiat, aut pereat, aut utrunque.

Quibus lipientibus capitis dolor accedit, & ad multum tempus concomitatur, periculū est ne cæci fiant. Lippienti alui prodiuum sua sponte prodiens vtile est. Oculorum obscuratio, & oculus si cæcus, caliginosus, malum. Oculorum obscuratio, cum animi deliquio, breui cōuulsionem inducit.

Oculorum restitudo in morbo acuto, & motus velox, & somnus turbulēsus, & vigiliz, & quandoque sanguis e naribus stillationes, nihil boni. Qui febres ad tactum non adurentes habent, phrenitici sunt: & magis si sanguis fluxerit.

Lingua que in principio quidem inhorruit, in colore verò permanet: progressu autem temporis exasperatur, & liuescit, & rumpitur, lethalis est. Si verò valde nigrescat, in quartadecima die iudicationem fore significat. Periculosissima autē est nigra, & cum virore pallida. Linguam circa bifidam sui partem, velut saliuā albā obducit, febris remissionis signum est, si quidem id quod superinductum est, crassum fuerit, eadem die. Si verò tenuius, posttridie. Si verò adhuc tenuius, tertio die. Eadem significat etiam huiusmodi, si circa summam linguam fiant, verum minus. Lingua tremula cum rubore iuxta nasum, & aluo liquida, si reliqua sine signis sint circa pulmonē, malū est, & celeres purgationes, perniciosas significat. Lingua citra rationē tenera fiens, & cum cibi fastidio nauseibonda, cum frigido sudore, ex aluo liquida, nigrorū vomituum signum est: lassitudo in his mala est. Lingua tremula quibusdam etiam aluum liquidum quādoque faciunt. Denigrare verò in his, celerem mortem significant. Num lingua tremula mentem non firmā significat? Lingua aspera & resiccata, phrenitici sunt. Dentes collidere aut stridere, quibus non familiare id est à pueris, furiosum ac lethale est: iam verò delirans si hoc faciat, penitus lethale est. Pernicio

A niciosum autē est & resiccari dentes. Dentis corruptio abscissum circa gingiuā factum soluit. Ex dentis corruptione, vehemens febris superaccedens, & delirium, lethale est. Si verò seruentur, vlcera suppurabunt, & ossa discedent. Quibus circa palatū humoris collectio fit, plerūque suppuratur.

Dolores vehementes circa maxillas, periculum est ne ad ossis educationē deueniant. Labium cōtractum, alui bibosæ eruptionem significat. Sanguis de gingivis, ex aluo liquida perniciosus. Sputi excretiones in febre, liuidæ, nigrae, biliosæ, si quidem supprimantur male sunt: secedentes verò pro ratione, viles. Quibus salisuginea sputa, ac rursus supprimuntur, his corpus velut à pustulis rubescit. Verum ante obitum exasperatur. Scretatio frequēs, si sanē & aliud quoddam signū affuerit, phrenitidē indicat. Vocis interceptiones cū exolutione, pessimæ. Modicæ feroces mentis emotiones, male & ferinæ sunt. Quibus vox cum febre deficit, & cum iudicatione intercepta, tremuli moriuntur. Vocis interceptiones in febre cōuulsorio modo fientes, ad mentis emotionem cū silentio deueniunt, perniciosum. Vocis ex dolore interceptiones, dolorosam mortē inducunt. Vocis interceptiones cum exolutione stupefactorio modo, perniciosæ sunt.

Voces contractæ post medicamentī sumptionē, num prauæ sunt? Plerique horum exulant, & ventres humectos habent. In vocis interceptione spiritus, velut his qui stragulantur, præ manibus expositus, malus est. Num & mentem emouet? Ex capitis dolore vocis interceptiones si sint, febricitantes cum sudore laxantur in seipsum, fiuntque morbi reuertentes diutius durantes. his insuper rigere, malum non est. Mentis emotiones cū vocis interceptione, perniciosæ. Vocis interceptiones insuper rigentibus, lethales. Tales autē leniter caput dolēt. Vocis interceptiones cū exolutione, in febre acuta sine sudore, sunt quidem lethales, minus verò quàm cū sudore. Verum diurnitatem temporis significat. fortassis autē & qui ex recidiva tale quid patiuntur, tutissimi sunt. Pernicio

ssimæ autē ex talibus habet quibus sanguis ex naribus fluit, & quibus alui humectantur. Vox acuta, planctū referens, & oculorū obscuratio, cōuulsorio est. Dolores his ad infernas partes, toleratu faciles sunt. Cū voce tremula, solutio alui præter rationē, in his moram trahētibz diuturnis, pernicies

est. Frequentes subfoporata vocis interceptionis consistentes, tabem præsignant. Spiritus qui densus quidem & parvus est, inflammatione & dolore in locis principalibus significat. Magnus autem & per multum tempus delirium aut convulsionem. Et frigidus quidem lethalis est, lethalis autem est & febriculosus & fuliginosus. Verum minus quam frigidus, & qui magnus foras expiratur, parvus vero intro: & parvus foras, magnus vero intro, pessimus sanè est, & morti propinquus. Itemque extendens, & vrgens, & obscurus, & dupla intro reuocatio, veluti super inspiracibus. Bona autem spiratio, in omnibus morbis qui cum febre acuta sunt, & in quadraginta diebus iudicantur, magnū momentum ad salutem habet.

Collum durum & dolorosum, & maxillari colligatio, & venarū ingularium palpitatio fortis, & tendinum distentio, perniciosum. Dolores in faucibus gracilibus strangulatorij, à capitis dolore originē trahentes convulsorij sunt. Frigiditates colli ac dorsi apparētes, Sed & totius corporis convulsoria, in his mictiones sunt crassiores farinam referentes.

Quibus circa fauces irritamēta sunt hi tumores circa aurem leniter erumpunt. Fauces dolorosæ, graciles, cum aegre tolerabili molestia, perniciose acutæ sunt. Quibus spiritus retrahitur, & vox strangulatoria est, & vertebra intro confidet, his in fine velut, contrahente quodam spiritus fit. Fauces modicè exasperatæ, & alius vanis conatibus nitens, frontis dolores, ægri palpando correctantes, dolorosi; quæ ex his augescunt, difficilia sunt. Dolores fortes circa fauces, tumores circa aurē, & convulsiones efficiunt. Colli item ac dorsi dolores. Cum febre acuta convulsiones perniciose. Colli & cubitorum dolores, convulsorij. A facie autem hi, & secundum fauces. Pallidi, graciles, salivam spurantes, In his in somnis sudores boni sunt. Num & sudore leuari, plurimis non malū est. Dolores ad infernas partes his toleratu faciles sunt. In dorsi ac pectoris dolore, mictio eructa suppressa, perniciose est dolorosæ. Colli dolor malum quidē in omni febre, pessimum autē his quibus timor est ut etiam insaniant. In pectoris dolore febriculosus, alius turbata, torpida, nigrarum egestionū signa sunt. Dolores parvi in acutis iuxta fauces graciles, in gracili vbi hiaris, nō facile os contrahente, mentem emouent. Ex his phrenitici perniciosè habent. Fauces

exulcer

exulcerata in febre, cum nō ligio ex his quæ difficilia sunt, periculose sunt. In febribus repente suffocari, & deglutire, nō posse, extra tumore, malum est. Collum cōuertite nō potest, neque deglutire, ut plurimum lethale est. Præcordium molle et cōueniens, & coloris exors, & æquale. At inflammata, a timore qualiter se habens, aut dolens, si quid est agitudinis non levis. Tumores verò in præcordiis duri & dolorosi, pessimus quidē est, si iuxta omnes partes fuerint. Ex his autem qui ab una parte sunt, minus periculosus est qui à finibus est. Significant autē in principio quidem tales, mortem citam si vero viginti dies ita stant, febre manente, suppurationem. Contingit autē nisi in primo circuitu, etiā sanguinis eruptio è naribus, & valde prodest. Plerumque enim hic caput dolent, & visus obscuratur, & magis in his sanguinis eruptionem affore expecta. In ætatibus autē annorum trigintaquinq, Senioribus vero minus. At verò molles & doloris exortes tumores, duntaxat iudicationes faciunt, & minus periculosi sunt. Sed & si sexaginta dies transgredientes, se ite mimente, suppurantur. Coniuncta vero significant & tumores circa ventrem his qui sunt in præcordiis, Verum minus suppurat in quibus illi. Minime verò qui sub umbilico eonstunt, & fiant etiā in quidem in tunica, illi verò sursum dūti. Lethales autē sunt ex ipsis, quicunq, intro rupti fuerint ex reliquis autem suppurationibus, quæ quidē foras tumuntur, optimū est ut in breuissimā & acutissimam molem colligantur: quæ verò intro, ut neque mole, neque dolore, neque colore, fortis se manifestas facit. Contrariū autē pessimū est. Quod si verò ex his propter puris crassitudinē, nullam de se significationē præbent. Porro recentes in præcordiis tumores si nō cum inflammatione fuerint, & dolores ab ipsis soluti in tumorem in præcordio obortū, & maxime quidē si se transierint per urinas, & alui egestionē. Sin minus si etiam ipsum pertransierint. Prodest autē & si subdescenderit ad infernos locos. Pulsus in præcordio cum tumultu, mētis emotorius est, & magis si oculi frequenter moueantur. Oris ventriculi dolor, & pulsus præcordiorum, febre perfrigerata malum, cum alijs, tum si insuper exudarint. Dolores ad præcordium irrumpentes, si alijs mali sunt, cum si alios humectet. Peiores autē sunt, si breui fiant, & tumores circa autē ex his

li 3

emergentes,

emergentes, maligni sunt, & alia suppuraciones. Oris ventriculi dolores cum tormine ventris animalcula erumpere faciunt.

Oris ventriculi dolor seniorē frequenter impetens, mortem repentinā significat. Quibus prae cordia eleuantur, aluo suppressa, malū est, maxime autē in morbis tabidis, longis, & quibus alui humectantur, in prae cordio infāmatiō suppuratoria est, quibus ante mortem nigra per aluum subeunt.

Præcordiorū distēctio cum sopore anxioso, in caput dolente abscessus circa aurem attollit. Post præcordiorū tumorem, biliosis spiritus magnus & febris acuta, abscessus circa aurē attollit. In dolore præcordiorū submurmuranti, lumborum dolor superaccedēs in febribus, vētres vt plurimum humectat, si non status eruperit, aut vrinae copia prodient.

Ex præcordio diutine afflicto, & aluo grauelenti, abscessus circa aurem, occidit. Quibus à præcordiorū doloribus, aluus paulatim subuiscosa egerens, pauca stercoracea effundit, num etiam sanguinē effundit? Quibus de repente dum sine febre sunt, præcordij & oris ventriculi dolor, & circa crura, ac infernas partes, & aluus in tumorem eleuata est: soluit venæ sectio, & alui fluxio. His febre nocuum est. Longe enim & vehemētes febres sunt, & tussis, & spiritus & singultus sunt. His autem ad solutionem tendētibz, dolor fortis coxarū, aut crurum, aut puris sputum, aut oculorum priuatio succedit. Quibus dolores præcordiorum, oris ventriculi, hepatis, partium circa vmbilicū, hi sanguine per aluum egesto, feruantur: non autē egesto, moriuntur. Quibus præcordia non mollia, facies sana, non liberātur citra multi sanguinis ex naribus fluxum, aut conuulsionē, aut coxendicū dolorē. Dolores ad præcordia in febre voce intercepra, sine sudore soluti, malum est. His ad coxendices dolores fiunt.

Iuxta ventrem in febre palpitaciones, mentis emotiones inducunt. Sanguinis autem fluxio horrorem efficit. Dolores in febre ad præcordia exilientes, sine sudore soluti, maligni sunt. His ad coxendices dolores fiunt, & ipsis vnā cum febre ardente, aluus deorsum erumpēs, perniciosum est. Dolores circa vmbilicū palpitatorij, habēt quidē & aliquid mentis emotorium, verū circa iudictionem pituita his acervatim coioso cum dolore penetrat. Post aluum suppressam, præcordia subleuata in tumorem, mala sunt, maxime tabesca

A tabescentibus iam diu, & quibus alui humectantur. Anxietatem in præcordio sentientibus, tumores circa aurē obortii, ipsos occidunt. Duricies circa ventrem cum dolore, in febrientibus cum horrore, cibum auersantibus, si aluo insuper parum humectata, purgationem non faciant, ad suppuracionem peruenient. Dolor supra vmbilicū, & lumborū dolor, si medicamentis nō soluantur, in hydropem siccum desinunt. Dolores ex lumbis diuturniores, qui febre tertianæ generis modo exacerbantur, grumolum sanguinem egerere faciunt. Dolores in lumbis sanguinis fluxionem inducunt.

Ex lumborum dolore sanguinis fluxiones largæ fiunt.

Quibus ex lumborum dolore, recursus ad caput, & manus torpidæ, & oris ventriculi dolores & aurium sonitus, his sanguis largē profuēt. Sed & alui his deorsum erumpunt, & meas turbata est vt plurimum. Ex dorsi dolore aggritudinis principia difficilia sunt. In lumborum dolore pertinaci, & ampliore alui subductione, à veratō vomere spumosa multa prodest. Spinæ distortionē ac spirandi difficultatem, sanguinis fluxio soluit. In lumbis dolentibus oris ventriculi dolores insuper accedentes, signa sanguinis fluxionis sunt, etiā prægressæ. Affectiones ex lumbis ad collum & caput transeuntes levis siderationis modo resoluētes, conuulsoriae, mentis emotoria sunt. Num tales etiā soluantur conuulsionibus? Aut talium alui agrotat per eadē prodeuntia? Ex lumborum doloris recurſu, oculorū distortio, malum. Dolor in pectus firmatus torpore, malus in febre est. Hi repente pereunt. Ex lumborum dolore recursiones ad os ventriculi febriculose, horrorem inducentes: Sic affecti reuomentes tenuia aquosa, mente moti, voce destituti, nigrorum vomitu facti moriuntur. Diuturni circa lumbos, & tenue intestinum dolores, & ad præcordia dolores, si agri cibos auersentur vnā cum febre, his dolor intentus ad caput progressus, repente ipsos occidit conuulsorio modo. Quibus lumborum dolor est, hi male habent. Num his tremores fiunt, & creuli rubicundi in tibiis in rigore? Num lumbos dolentibus, cibos fastidientibus, non vomentibus modicē ferociter mente motis, spes est nigra proditura esse? Lumborum dolor in ventriculi os dolente, cum exsecratione violenta, habet quid conuulsorium. Rigor vnā cum iudicatione ali-

quatenus horrendus est. Lumborum dolor sine causa manifesta sepe impetens, maligni morbi signum est. Lumborum dolor cum sopore anxio, malus est. Lumborum distentio ex muliebriū mensum multitudine, ad suppurationem tendit, & variē prodeuntes viscoli, graucolentes, strangulatorij menses ex prædictis, ad suppurationem tendunt. Arbitror autem tales etiā aliquantū delirare. Quibus lumborum dolor, & lateris, sine causa manifesta, hi regiū morbum incurrunt. Perfrigerationes ex sanguinis eruptionibus in diebus indicatoris vehementes, pessimæ sunt. Vice versa sanguinem erumpere, malum est, velut in splene magno ex dextris, & circa præcordia eodem modo se res habet. Vulnere sanguinem fundentia, insuper rigentia, maligna. Sic affectu loquentes latenter moriuntur. Affectiones quæ quinta die sanguinem largē fundunt, sexta insuper riguerunt, septima perfrigerate fuerunt, & repente recalescunt, in his alui male afficiuntur. Post sanguinis eruptionē, nigrorum per aluum egestio, mala. Mala autem sunt & rubicunda valde & æruginosa. Quarta die tales sunt sanguinis eruptiones. Soporosi ex talibus conuulsi moriuntur, nigris pregressis, & ventre tumefacto. Post sanguinis eruptiones, & nigrorum egestionem, in acuto surditas, malū. Sanguinis egestio his perniciofa. Surditas autem soluit. Quibus sanguinis eruptiones plures, his temporis progressu alui male acciuntur, si nō vrina concocta prodierit. Num & aquosa vrina tale quid significat? Quibus ex sanguinis eruptione larga frequenti, multa sit alui cū nigris egestio, ea autē suppressa, sanguinis fluxiones: hi aluum dolent, vñā verò cum quibusdam flatibus, facile tolerāt. Num tales multis frigidis sudoribus exudant? Conurbata in his vrina, mala non est neque id quod genituræ simile in ipsa residet, verū plerūque hi aquosa mingunt. Quibus de naribus in surditate ac torpore pauca destillant, habent quid difficultatis. Vomitus his conducit, & alui perturbatio. Magnæ in principis sanguinis eruptiones, circa refectionem aluos humectant. Fluxiones ex naribus largæ per vim suppressa, quandoque conuulsionem prouocant. Venæ sectio soluit. Undecima die fientes sanguinis stillationes, difficiles sunt, cum aliās, cum si bis superstillauerint, & rursus stillauerint. In sanguinis fluxione multa, aut ingultus, aut conuulsio, mala est. In his qui decolores vsq; ad septem annos vires recolligunt & spiritus in viis aceruat, & terræ cōcupiscentia, sanguinis corruptione ac exolutionē ugnificat. In morbis longis parua comparentes sanguinis fluxiones, perniciofæ sunt. Vertigines ab initio sanguinis narū fluxio soluit. Ex naribus erumpente sanguine, cū exiguis sudoribus perfrigescentia, maligna sunt. Sanguinis detractio in perfrigeratione torpida, mala est. Qui aluo suppressa sanguinem effundunt, & vñā cum sanguinis effusione insuper rigent, his aluum velut ex intestinorum leuore lubricā hæc faciunt, itēque duram, & ascanidas, aut ambo. Sanguinis fluxiones statim temporibus fientes, siticulosæ, si sanguinem non effuderint, comitialis morbi mortem inducunt. Ex hæmorrhoidæ parū apparente, vertigines obortæ, parua ac modicam fiderationē significant, soluit venæ sectio, & quicquid hoc modo apparuerit, mali aliquid significat. Palpitantes per totum, num etiam voce intercepta moriuntur? Tremores conuulsorij fientes insudoribus reuertī solent. Indicatio his sit, vbi superfrigerint. Superigent autē hi ardore circa ventrem prouocati. Somnus mulcus in his conuulsorius, & ad frontē grauitates, & mistio difficilis. Conuulsiones antea nō cognite in strangulatis ab vtero, faciles sunt. Conuulsoria sine sudore spulata desuientia in febriente, leuia sunt, His insuper alui aliquantum humectatur, fortassis autē & ad articulos aliquid absceder. Quibus conuulsis oculi intente relucet, neque apud seipsos sunt, & diutius ægrotant. Quæ conuulsorio modo exacerbantur, cū stuporis detentione, abscessus iuxta aurem excitant. Tremulis, anxiosis, parui iuxta aurē tumores conuulsionē significant, aluo male affecta. Conuulsiones & tetanicas distentiones febris accedēs soluit. Conuulsio ex vulnere lethalis est. Conuulsio in febre fiens, perniciofa est. Minime verò pueris. Seniores septem annis in febre non corripiuntur conuulsione. Sin minus, perniciosum est. Conuulsionem soluit febris superueniens acuta, quæ prius non fuit. Si verò fuit prius, iam exacerbata. Prodest & vrinæ transitus viri speciem referens, copiosus, & alui fluxus, & somni. At repentinas conuulsiones soluit febris, alui fluxus. In conuulsionibus vocis interceptio diu durans, mala est.

A xione multa, aut ingultus, aut conuulsio, mala est. In his qui decolores vsq; ad septem annos vires recolligunt & spiritus in viis aceruat, & terræ cōcupiscentia, sanguinis corruptione ac exolutionē ugnificat. In morbis longis parua comparentes sanguinis fluxiones, perniciofæ sunt. Vertigines ab initio sanguinis narū fluxio soluit. Ex naribus erumpente sanguine, cū exiguis sudoribus perfrigescentia, maligna sunt. Sanguinis detractio in perfrigeratione torpida, mala est. Qui aluo suppressa sanguinem effundunt, & vñā cum sanguinis effusione insuper rigent, his aluum velut ex intestinorum leuore lubricā hæc faciunt, itēque duram, & ascanidas, aut ambo. Sanguinis fluxiones statim temporibus fientes, siticulosæ, si sanguinem non effuderint, comitialis morbi mortem inducunt. Ex hæmorrhoidæ parū apparente, vertigines obortæ, parua ac modicam fiderationē significant, soluit venæ sectio, & quicquid hoc modo apparuerit, mali aliquid significat. Palpitantes per totum, num etiam voce intercepta moriuntur? Tremores conuulsorij fientes insudoribus reuertī solent. Indicatio his sit, vbi superfrigerint. Superigent autē hi ardore circa ventrem prouocati. Somnus mulcus in his conuulsorius, & ad frontē grauitates, & mistio difficilis. Conuulsiones antea nō cognite in strangulatis ab vtero, faciles sunt. Conuulsoria sine sudore spulata desuientia in febriente, leuia sunt, His insuper alui aliquantum humectatur, fortassis autē & ad articulos aliquid absceder. Quibus conuulsis oculi intente relucet, neque apud seipsos sunt, & diutius ægrotant. Quæ conuulsorio modo exacerbantur, cū stuporis detentione, abscessus iuxta aurem excitant. Tremulis, anxiosis, parui iuxta aurē tumores conuulsionē significant, aluo male affecta. Conuulsiones & tetanicas distentiones febris accedēs soluit. Conuulsio ex vulnere lethalis est. Conuulsio in febre fiens, perniciofa est. Minime verò pueris. Seniores septem annis in febre non corripiuntur conuulsione. Sin minus, perniciosum est. Conuulsionem soluit febris superueniens acuta, quæ prius non fuit. Si verò fuit prius, iam exacerbata. Prodest & vrinæ transitus viri speciem referens, copiosus, & alui fluxus, & somni. At repentinas conuulsiones soluit febris, alui fluxus. In conuulsionibus vocis interceptio diu durans, mala est.

la est parua autem, aut lingue lacerationem, aut brachij, aut dextrarum partium significat. Solutur autē urinis multis acervatis derepente prodeuntibus. Sudores autem paulatim fientes profunt. Acervati verò, itēque sanguinis detractiones acervatē lēdunt. In distentionibus & ante & retro fientibus, & intergum solū contingētibz, si maxilla solvantur lethale est. Lethale est etiam sudare in distentione in dorsum fiente, & corpus dissolui, & in eadē affectione revomere per nares, aut clamare, aut nugari, si ab initio vox intercepra fuit. In posteram enim diem mortem significat. Febriles in dorsum distentiones, urinae geniturae similes solvunt. Anginae quae neque in collo, neque in faucibus, quicquam conspicuum faciunt, verū suffocationem vehementem ac spirandi difficultatem inducunt, eadem die & tertia occidunt. Quae verò tumores & ruborem in collo accipiunt, in ceteris quidem cōsimiles sunt, verū diuturniores. Quibuscunque verò & fauces, & ceruix, & pectus, simul rubuerint, diuturniores sunt, & ex ipsis maxime servantur, si non recurrerint rubores. Si verò dissipentur, neque tuberculo foras conuerso ac collecto, neque pure leniter ac sine dolore excreato, neque in diebus iudicatorijs, perniciosae sunt. Num etiam suppurati fiunt? Securissimum autem est ruborem & abscessus quā maxime foras verti. Erysielas verò foris quidem recedere, commodum est, intro autem conuerti, lethale. Conuertitur autem intro, quum disparente rubore pectus grauat, & difficilem spirationem habet. Quibus verò anginae ad pulmonem vertuntur, partim in septē diebus pereunt, partim euadentes suppurati fiunt, si non eductio pituitosa sursum ipsis fiat. Quibus per pulsationis venarum vehementiam, sterus derepente per aluum secedit, lethale est. In anginis sputa gracilium sibi arida malum. Anginosi in linguis tumores, circa signa disparentes, perniciosi, & dolores disparentes citra manifestam causam, perniciosi sunt. In anginis qui non breui concocta expuunt, perniciosae habent. In angina dolores ad caput, circa notas cum febre, perniciosi. In angina dolores ad crura, circa notas cum febre, perniciosi. Ex anginis citra indicationem praecordij dolor, cum impotentia ac torpore fiens, occidit occulte, etiam si valde mansuetē se habere putent. Ex anginosis citra notas atru-

nuatis,

nuatis, dolor ad pectus & ad aluum progressus concitatus, pus egerere facit, aliās autem eius qui exoluitur tale est. In anginis omnia perniciosā sunt, quae non manifestū dolorem faciunt. Sed & ad crura dolores diuturni procedunt, & difficulter suppurantur. Ex angina sputa viscosa, crassa, valde alba, quae violēter educuntur, mala sunt. Et omnis eiusmodi maturatio, mala. Purgatio multa deorsum tales leuis lacerationis modo perimit. Ex angina, subarida frequentia sputa, cum tussi, lēteris dolore in lucentia, perniciosae tēq; ea quae inter potandū per tussim subemergunt, & deglutitio violenta, mala. Pleuritici quibus in principio sputationes penitus putolentae sunt, tertia die moriuntur, aut quinta. Si verò has effugerint, non multo melius habentes, septima, aut nona, aut vndecima suppurari incipiunt. Quibus supra aurem rubor, & similiter veluti pleuritici calefcunt, & aluus biliosus ac graueolētibz exturbatur, hi vigesima ac quadragesima die periclitantur. Vbi vero has effugerint, seruantur.

Pleuritides siccae ac sine sputo difficilimae sunt. Horridae quoque, haec in quibus dolores superni sunt. Pleuritides sine cōuulsionibus, grauiorē sunt his quae cū cōuulsionibus sūt.

Quibus pleuriticis in principio lingua biliosa fit, hi septima die iudicantur. Quibus autem tertia aut quarta die, circa nonam. Bulla subliuida fiens in lingua, in principio, qualis est ferrū tinctū in oleum, difficilior solutio contingit, & iudicatio quidem ad decimum quartū diem peruenit. Sauginem autem plerumque spuunt. Spurum in pleuriticis tertia die maturari ac exspuit incipiens, citiores solutiones facit verū posterius, tardiores. In doloribus pleuriticorum commodum est aluum molli, sputa colorari, strepitus in pectore non fieri, urinam bene procedere. His autem contraria, lēthalia sunt: itēque spatū dulce fieri. Biliosae simul & sanguineae pleuritides, plerūque nona aut vndecima die indicantur, & maxime sanantur. Quibus autem pleuriticis in principio quidem dolores molles sunt, quinta verò aut sexta die exacerbantur, hi magis ad duodecimā perueniunt, & non valde seruantur, periclitantur autem maxime septima die ac duodecima. Vbi verò his septem dies effugerint, seruantur. Quibus pleuriticis strepitus sputi multus in pectore est, & facies tristis, & oculus morbi regij colore infectus, ac caligi

caliginosus, hi pereunt. Qui ex pleuritide suppurati fiunt. D in quadraginta à ruptione diebus expuunt. Sputum in omnibus pleuriticis ac peripneumoniacis facile ac cito expui coeunt, & flauum sputo ammixtum esse. Quod vero longè post dolorem educitur flauum, aut non mixtum, & multam tussim inducens, malum est. Præuū autem penitus est flauum meracum, & viscosum, & album, & rotundū, & cum virore pallidum valde, & spumofum, & liuidum, & æruginosum. Peius autem aliquanto est id quod ita meracum est, ut nigrū appareat. At sanguine non multo per mixtum flauum, in principio quidem salutare est, septima verò die aut posteriorius, minus tutum. Sanguineum verò valde, aut liuidum, statim in principio periculosum est. Præua sunt etiam spuræ, E spumosa, & flaua, & nigra, & æruginea ac viscosa, & quæcūque cito colorantur. At mucosa ac fuliginosa, & cito colorantur, & secutiora sunt. Quæ verò intra quintum diem ad coctionem colorantur, meliora sunt. Omne porro sputum non soluens dolorem, malum est; soluens autem, bonum. Quicunque verò cum bilioso purulentum educunt, aut seorsim, aut permixtum, plerumque decimaquarta die moriuntur, si non mali aut boni quippiam ex præscriptis superueniat. Sin minus, pro ratione, maxime autem his quibus eiusmodi pus septima die incipit. Bonū verò est & in his & in omnibus circa pulmonē morbis, facile ferre morbum, à dolore liberatum esse, sputū facile educere, bene spirare, & sine siti esse, & totū corpus æqualiter calefcere, ac molle esse. Et ad hæc somnos, F sudores, vrinas, alui egestiones, bonas esse. Mala autē sunt his cōtraria. Si quidem igitur omnia bona ad hoc sputum accesserint, seruari homo poterit. Si verò partim affuerint, partim non, non ultra decimūquartū vita producta peribit. Quòd si contraria signa accedant, citius etiam. Quicunque verò dolores in his locis non sedantur, neque ad expuitiones, neque ad venarum sectiones, ac victus rationes, suppurantur. Quibuscunque autem ex peripneumonia abscessus circa autem, aut ad infernas partes fiunt, & suppurantur ac fistulantur, hi supersites euadunt. Fiunt autem his quibus & febris, & dolor affuerit, & sputum pro ratione non proderit, neque biliofæ alui egestiones, solutæque faciles ac meracæ fiunt, neque vrina crassa valde, & multam subdectiam habens: & alia salutaria

A lutaria habuerint. Fiunt autem ad infernas quidē partes, his quibus circa præcordia inuāmatio fit: ad supernas verò, quibus præcordiū molle & doloris exors fuerit, & ubi per tempus aliquod difficulter spirauerint, ac citra manifestam causam cessauerint. At abscessus ad crura in periculosis inflammationibus pulmonis, omnes quidē eodem modo sunt. Optimi autem, sputo purulento pro flauo fiēte. Non procedente verò sputo secundum rationem, neque vrina bonam subdectiam habente, periculum est claudum fore hominē, aut multum molestiarum exhibitura res est. Si verò recurrerint abscessus, febre consequente, & sputo non procedente, periculū est ne moriatur ac deliret. Quicunque verò peripneumonici B nō purgati sunt iudicatoriis diebus sed mēte moti quatuordecim dies effugerunt, eos periculum est suppuratos fieri.

Peripneumonia ex pleuritide trāsmutata, securiores sunt his quæ ab initio fiunt. Corpora exercitata ac densa citius à pleuriticis ac peripneumoniacis morbis perire quàm inexercitata. Grauedines & sternutationes in morbis circa pulmonē, & antecessisse, & succedere, malū est. Reliquis autem sternutatio non incommoda est. Peripneumoniacis quibus lingua tota alba ac aspera fit, ambæ pulmonis partes inflammatae sunt. Quibus verò dimidiū, vna iuxta quam apparet, Et quibus ad vnā clauiculam dolor fit, his superna pulmonis ala vna ægrotat. Quibus autem ad ambas clauiculas dolor fit, ambæ supernæ pulmonis alæ ægrotant. Quibus iuxta C mediam costam, media. Quibus ad discriminationem, inferna. At totam vnā partē dolentibus, omnia iuxta hanc partem dolent. Siquidem igitur aortæ appellatur, vtrinque appendentes pulmonis partes, valde inflammatae sunt, ut ad latus assideant, hac corporis parte resoluuntur, & liuores foris circa costam habent. Hos autē veteres iustos, siue syderatos vocabant. Si verò non valde inflammatae sunt, ut nō assideant: dolor quidem fit per totum: non tamen resoluuntur, neque liuores habent. Quibus verò totus pulmo inflammatus fuerit, vnā cum corde, ut ad latus allabatur, hi toti resoluuntur, & iacet æger frigidus, sensus exors. Moriturque secunda aut tertia die. Si verò etiam sine corde contigerit, minus diu uiuunt. Quidam autē etiā seruantur. Qui suppurati fiunt, maxime ex pleuritide ac peripneumonia, eos colores comitantur,

tur inter diu tenues, noctu vehementiores, & nihil memora-
tu dignum spuant, & circa collum ac claviculam sudant, &
oculi caui fiunt, maxilla verò rubent. digiti summi deterius
calescunt ac asperantur. Ungues curvantur, ac perficiuntur,
& circa pedes tumores habet, & circa corpus pustulas, & ab-
stinent à cibis. Diuturna igitur suppurationes, signa hæc ha-
bent. Quæ verò breui rumpuntur, ex notis ad eas consequen-
tibus cognoscere oportet, & ex doloribus in principio. Simul
autè & si aliquando difficiliter spirauerit homo. Rumpuntur
autè plurimæ suppurationes, partim vigesima die, partim
quadragesima, partim sexagesima. Quibus igitur dolor in
principio incumbit intentus, & spirandi difficultas, & tussis
cum spuratione, ad vigesimū diem aut citius, eruptionem ex-
pecta. Quibus autem leuiora hæc sunt, iuxta ratione: Suppu-
tare autem oportet tempus, à quo primum doluit, aut graua-
tus fuit, aut febricit, aut si quando rigor corripuit. Necessè est
autem præcedere & dolorem, & spirandi difficultatē, & spu-
tationem, ante ruptionē. Quibus igitur & febris statim post
ruptionem decedit, & cibum appetunt, & pus facile educitur
album, inodorū, leue, eiusdem coloris, & à pituita liberū, &
alius parua cōpacta egerit, plerunque breui seruantur. Quos
verò & febres sequuntur, & sitis, & cibi fastidium, & pus liui-
dum, aut cum virore pallidū, aut pituitosum aut spumofum,
& aliis insuper liquida sit, moriuntur. At quibus aliqua ex
prædictis accesserint, aliqua non, horum aliqui pereunt, ali-
qui multò tempore seruantur. Qui suppurati futuri sunt,
primum sanguinosum spuant, deinde dulcius. Quibus in
pulmone tubercula fiunt, pus educunt ad dies quadraginta
post ruptionem. Has verò transgredientes plerunque tabidi
fiunt. In lateris dolore, stillatio sanguinis de naribus, ma-
la est. Quos suppuratos mitius habentes, sputorum gra-
ueolentia sequuntur, eos recidina occidit. Qui ex pleuri-
ticis exspuunt purulenta, subsidiaria, rotunda: aut purulen-
ta suberuenta progressu tempore, perniciose habent. Perni-
ciosa item qui nigra fuliginosa spunt: aut quibus velut à vi-
no nigro sputa fiunt. Quicunque sanguinem spumofum
spuunt, dextrarum præcordium dolentes, de hepate spuant,
& multi pereunt. Quibus dum concutiuntur pus sceno-
sum & graueolens prodit, plerunque pereunt. Quibus à
pure

A pure specillum coloratur, velut ab igne, plerunque pereunt.

Cum lateris dolore, non tamen pleurítico, & turbulentis
teuibus lenibus, hi phrenetici euadunt. In morbis pulmo-
tis valde rubicundæ sanguinis stilla: mala sunt. Cum rau-
cedine, sputa viscosa, sanguinosa, mala. Si verò etiam quid
attollatur iuxta pectus, in his malum est. Dolores ad collum
his attenuatis perniciosi. Raucedo cum tussi, & alio liqui-
da, pus educit. Quibus in peripneumonia vrinx crassæ in
principio, deinde ante quartum diem attenuantur, lethale
est. Qui in peripneumoniis siccis pauca concocta educunt,
horreda res est. Rubores in pectoribus tuihlati, talibus per-
niciosi sunt. Lateris dolor in sputo bilioso præter rationem
B euanesceas, mentem emouet. Febres intermittentes oī sup-
purationem, pleraque sudorifica sunt. Suppuratis surditas
oborta, cruentam egestionem significat. His ad finem nigra
prodeunt. Lateris dolor cum febre diuturna, puris educcionem
fore significat. Horrore affecti frequenter ad suppura-
tionem deueniūt. Sed & febris tales ad suppurationem per-
ducit. Quos ex lateris dolore cibi fastidia sequuntur, oris ven-
triculi dolore ac sudore aliquantulum vexantur. Facie flo-
res habente, & alio liquidiore, suppurationes circa pulmo-
nem habent. Erectæ cervicis spirationes facit hydrops sic-
cus. Conuulsiones omnes quidem molestæ sunt, & dolores
in principio intentos inducunt, & postea quoque aliquos com-
mouefaciunt. Verum difficilima: sunt circa thoracem, &
C maxime periculosa. Quibus est vomitus sanguinis, fe-
bris multa, & dolor circa mammam, thoracem, & dorsum:
quibus hæc omnia fiunt, breui moriuntur. Quibus autem
non omnia, neque valde tardius. Inflammati autem sunt
diebus quatuordecim ad summum. Sanguinem spuanti-
bus confert, ut sint sine febre, & tussiant, ac doleant leuiter,
& ut sputum renue fiat ad dies his septem. Febre verò
& tussire, ac dolere pertinaciter, & sanguinem recentem
semper spueri, incommodum est. Quibus latus subleua-
tum in tumorem ac calidus est, & inclinatis in alterum, gra-
uitas aliqua impendere videtur, his pus ex vna parte est.
Suppuratis pulmonem per alium pus secedere, lethale
est. Quicunque vulnerati in thoracem, externa vulne-
ris parte sanati sunt, interna non, periclitantur ne suppurati
fiat.

fiant. Quibus autem debilis indurata est intus cicatrix, facile refringitur. Ex peripneumoniacis suppurationibus seniores magis pereunt, ex reliquis iuniores. Quibus suppurationis dum cōcurritur, multus strepitus de humeris fit, minus puris habet hi, quā in quibus paucis, si difficilius spirent & meliorem colorem habeant. Quibus autem strepitus quidem nullus, si uerū difficultas spirandi fortis, & ungues lividi, hi pleni sunt pure, & perniciosē habent. Qui spumofum sanguinem vomunt, dolore infra septum transversum non existente, de pulmone vomunt. Ex quibus quidem magna in ipso vena rumpitur, multum vomunt, & in periculo versantur. Quibus verō minor, minus educunt, & securiores sunt.

Quibus tabidis sputum in igne grauem nidorem olet, & capilli de capite fluunt, pereunt. Quibus tabidis in mare expuentibus, pus ad fundum tēdit huiusmodi pereunt. Sit autem mare in aeneo vase. Quibus tabidis capilli ex capite defluunt, à profusio alui moriuntur. Et quibus tabidis alui profusio accedunt, moriuntur. In tabescentibus sputa suppressa, mentem ad nugās gariendas emouent. His spes est huiusmodi apparere posse. Tabes periculosissimae sunt, à ruptione venarum crassarū, & à defluxu de capite. Aerates periculosissimae sunt ad tabem, ab anno decimo octauo, vsq; ad trigésimum quintū. Pruriginosa corpora post aluum suppressam, in tabidis mala sunt. In habitibus tabescentibus cum febre, fluxiones ad gingiuas & dentes comparentes, male sunt. In omnibus in tumorem eleuata praecordia, mala sunt, in tabidis autem pessima. Ex his qui diutina tabe perniciosē consumpti sunt, aliqui ante finem rigore apprehenduntur. Pustularum eruptiones velut ferro lacinatae habitus tabem significant. Difficulter spirantes ex putredine, multa cruda educentes in tabe, perniciosē habent. Quibus hepaticis multum est sputum cruentum, siue subputridum, siue biliosum metacum, statim perniciosum est. In hepatico colloquario cum raucedine, malum, tum aliā, tum si aliquantum tussiat. Hepar dolentes, os ventriculi dolentes, soporosi, rigore habentes, & aluum turbatam, teques, cibum auesantes, multum exsudantes, purulenta per aluum egerunt. Hepar derepente circum circa dolentibus, febris accedens dolorem soluit. Qui sanguinem spumofum spunt, praecordium

Ad dium dextrum dolentes, de hepate spunt, & moriuntur.

Quibus hepar vstis, velut amurca prodit, lethale est. Hydropes ex morbis acutis dolorosi sunt, ac perniciosi. Incipiunt autem plerique à laterum mollitudine, aliqui etiam ab hepate. His igitur quibus à laterum mollitudine initium sumunt, pedes tument, & alui profusio diuturna sequuntur, alui non mollietia, neque dolores ex lumbis & lateribus mollitudine soluentur. Quibus verō ab hepate, tussis adhuc promptē oboritur, & pedes tument, & alui dura egerit, eaque ad necessitatem coacta, & tumores circa ipsam sunt, partim in dextra, partim in sinistra, & rursus sedantur. In hydropicis licetis, vrinæ stillicidia mala. Mala etiam vrinæ paruas subsidētias habentes. Hydropicis comitialis morbi adfectiones accedentes perniciosae sunt, & inter se signa praua sunt, & alui humectant. In biliosis alui turbata, egerens parua geniturae similia, mucosa, & dolorē circa pubem inducētia, & vrinæ non facile solubiles prodeuntes, ex talibus in hydropem desinunt.

Hydropico febrienti, vrinā parua, & turbata, perniciofa est, in aqua inter cutem incipiente, alui profusio aquosum dens, citra cruditatem, morbum soluit. In hydropes sicco sui significationem praemittente, tormina circa intestinum tenue insidentia, mala sunt. Et hydropicis comitiales perniciosi. Hydrops qui ad curationem remittit recurrens, desperatus est. Hydropicis circa venas aqua, in aluum prolapsa, soluta fit. Dysenteria intempestiue suppressa, abscessum in costis, aut visceribus, aut in articulis facit. Nū igitur biliosos abscessus in articulis, sanguineus in costis aut visceribus fit. Dysentericis vomitus biliosus in principio, malus est. Quibus ex dysenteria acuta, humor ad purulentiam deuenit, his id quod superstat, valde album ac multum erit.

Dysenterica, subrubra, limosa, largae egestionis alui, in flammis valde rubicundis coloribus soluta, insaniam timorem inducunt. Dysenteria non longa splenicis commoda est, longa verō mala, desinente enim si hydropes, aut intestinorum leuitates fiunt, lethale est. In intestinorum leuitatibus, cum animalculis, dolores tormine soluti, partes circa articulos tumefaciunt, ex talibus squamulae rubicundae pustulosae ubi exudarunt velut flagris caui rubescunt. Qui in longis intestinorum leuitatibus, vna cum animalculis, tormi-

K k

na patitur

na patitur, & doloribus afficiuntur, his solutis intumescunt. D
Insuper rigere his malū est. Intestinorū leuitates cū spiran-
di difficultate, & lateris pūctura, in tabē desinūt. Voluolus
vomitus, & surditas, malū. Vesicæ duræ & dolentes, omnino
quidem malæ sunt, pessimæ verò cum febre cōtinua. Nam
dolores ab ipsis veticis, ad occidendū sufficiūt, & alui his non
valde egeruat. Solut autem hos vrina purulenta prodians,
albam ac leuem subsidentiam habens. His verò non solutis,
neque vesica mollescente, in primis circuitibus, ægrum mo-
riturum esse timor est. Fit autem hoc maximè à septem an-
nis: vsque ad decimum quintum. Calculosi ita figurati, ve
lapi ad vrinarium meatum non illabatur, facile mingunt.

Quibus tuberculum est circa vesicam, quod mingendi dif-
ficulratem inducit, ad omnis generis figuras vexantur: huius
autem solutio sit, pure erumpente. Quibus vrina clandesti-
nè allabatur ad pudendum, exoluuntur desperati. In vrinæ
stillicidio voluulus accedens, septima die perimit, si non fe-
bre accedente vrinæ acruatim prodeat. Torpores, & sensus
stupiditates, præter volem sientes, futuræ syderationis si-
gnum sunt. Qui ex vulnere impotentes sunt corpore, fe-
bre quidem accedente citra rigorem sanatur: non autē acce-
dente, syderati sunt dextra aut sinistra parte. Syderatis si
hemorrhoides accedant, vtile est: Si verò frigiditates & tor-
pores, malum. In syderatis ex spiritus ægritudine, sudor
accedens, lethale. Rursus autem in his ipsis si febris accedat,
solutio sit. Syderationes de repente exolutorio modo sien-
tes, insuper temporis progressu accedente, perniciose sunt.

Quibus ex aliqua ægritudine, ad aquam inter cutem res
deuenit, his alui sicca excrementa caprini stercoris pilulis
similia egerunt, cum eliquidatione mucosa, & vrina non bo-
na, & distentiones circa præcordia, & dolores ac tumores cir-
ca vētrē, & dolores circa laterum mollitudinem, & iuxta
spinæ musculos accidunt: febres item, & sitis, & rufles sicca
sequuntur, & circa motus spirandi difficultas, & crurum gra-
uitas, & à cibis abstinent, & paucis ingestis explentur.

Hydropas leucophlegmatias appellatos, alui profluuium
sedat. At tristitia cum silentio, & hominum auersiones, leni-
ter eo modo affectos occidunt. Qui ex timore cum per-
frigeratione mente mouetur, febres cum sudoribus, & som-
ni

Ani vocem aliquantum intercipientes, hæc solunt. Ex insa-
nia, ad raucedinem cum tussis, fit discessus. In furiosis con-
uulsio accedens, dissipatiōe facit. Mentis emotiones ta-
cituræ, non quiescentes, oculis circumspicientes, spiritum
extra efferentes, perniciose sunt. Faciunt autem & leues sy-
derationes diurnas. Sed & ita affecti ad insaniam deue-
nunt. Qui verò in ventris turbatione ita exacerbatur, his
nigra circa nudicationem prodeunt. Quibus sanis hyeme
circa lumbos frigiditas, & grauitas ex leui causa, & aluius
suppressa, superno ventriculo probe officium suum præstan-
te, his coxendicium morbus, aut rhenū dolor, aut vrinæ stil-
licidium fortassis contigerit. Quibus infernæ partes atri-
guntur, pruritibus antea fortibus obortis, his arenosa vrina
fit, & supprimitur. Qui verò ex his perniciose habent, his
mens obtorpescit. Qui circa articulos rubicundas in super-
ficie pustulas habent, insuperque rigorem, hi circa vētrē
& inguina rubescunt, velut ex plagis dolorosis, & moriuntur.

Morbo regio affecti, non ita subtili sensu præditi, quibus
singultus sunt, his alui erumpunt. Fortassis autē & suppres-
sio fit, hi viridanti pallore inscuntur. Dolores iuxta latus,
in febribus tenuiter cōsistentes, citra notas, venæ sectio leste-
rit, siue cibum auerferur æger, siue præcordium sublimē ha-
buerit, & in perfrigeratione, nō sine febre torpidos, sangui-
nis detractio lædit, & putantes se melius habere, hi moriun-
tur. Caput & pedes, & manus perfrigerari, alui & lateri-
bus calidis, malum est. Optimum autem est, totū corpus si-
militer calidum ac molle esse, Conuerti autem conuenit fa-
cilē ægrotum, & in attollendo se leuem esse, At grauitas to-
tius corporis, & manuum ac pedum, mala est. Si verò etiā ad
grauitatem liuidi fiāt digiti ac vngues, mors propinqua est.
Si verò penitus nigrescāt, minus perniciosi sunt liuidis. Ve-
rūm etiā alia considerare oportet. Si enim facilē fert mor-
bum, & aliud quoddā ex bonis signis subindicat, morbus ad
abscessum vertitur, & partes corporis nigrescāt decidunt.

Testes & pudenda reuulsa, malum significant. Flatum si-
ne strepitu ac crepitu prodire, optimū est. Melius autē est &
cum strepitu exire, quā isthic reuolui, etiam si tali modo
progressus, dolorē & desipientiā significet: si non volens ho-
mo vltro flatum ita emitat. Vlcus liuidum & siccum aut

cum virore pallidum, lethale est. Decubitus optimus est, D velut quis sanus solitus fuit. At supinum iacere, cruribus extensis, bonum non est. Si vero etiam delabatur pronus ad pedes, deterius est. Lethale autem est & hiare, & dormire semper, & crura lupinæ iacentis valde incuruata esse ac compliata. In ventrem autem decumbere, si quis non sit adfuetus, delirium significat, & dolores circa ventrem. At pedes nudos habere & manus, si quis non vehementer calidus sit, & crura dissecta, malum est. Anxietatem enim significat. Ceterum erectum sedere velle, malum est in acutis, pessimum autem peripneumoniacis ac pleuriticis. Dormire vero oportet postu, interdum vigilare. Contrarium autem malum est. Minimè vero lædi æger poterit, si dormiat manè ad tertiam diem partem. Verum postea somni mali sunt. Pessimum autem est non dormire, neque die, neque nocte: aut enim præ dolore & afflictione vigilarit, aut ab hoc signo delirabit. Quibus tempora secantur, conuulsio ex contrariis sectioni partibus oboritur. Quibus cerebrum coccussum fuerit & doluerit, percussis, aut alijs lapsis, hi statim voce priuantur, & neque vident, neque audiunt, & plerumque moriuntur. Quibus cerebrum vulneratur, febris plerumque ac bilis vomitus accedit, & corporis syderatio, atque tales perniciosè habent. Ex ruptis capitis ossibus, difficillima cognita sunt ea, quæ circa suturas rumpuntur. Rumpuntur autem maximè à grauibz ac rotundistelis, & ex his quæ ex subcontrario afferuntur, & non ex plano loco. At verò de quibus ambiguum est, rupta ne sint an non, iudicare oportet, exhibito ad manducandum in veranque maxillam asphodeli caule, aut ferula, ita ut animaduertere iubeas, an os aliquod ipsi strepere videatur. Nam fracta strepere videntur, Progressu verò temporis, fracta partim septima, partim decima quarta, partim etiam aliter significationem de se præbent. Nam & carnis ab osse discessus fit, & os liuidum, & dolores sanie effluente. Hæc autem ægre iam auxilium admittunt.

Quibus omentum excidit, necesse est putrefieri. Si intestinum quoddam ex gracilibz dissectum fuerit, non coalescit. Nervus dissectus, aut genæ tenuis pars, aut praputium, non coalescit. Quodcumque os in corpore resectum fuerit, aut cartilago, non augetur. Ex vulnere conuulsio accedens, mala est. Ex vulnere bilis vomitus accedens

A dens malum, & maximè in capitis vulneribus. Nervi crassi si vulnerantur, plerumque claudi fiunt, & si obliqui vulnerantur præsertim, & si musculorum capita, maximè in femoribus. Moriantur maximè ex vulneribus, si quis cerebrum sauciatus fuerit, aut spinalem medullam, aut hepar, aut septum transversum, aut cor, aut vesicam, aut venâ crassam. Moritur autem etiam, si in arteriam & pulmonem valde magnæ plagæ fiant, ita ut pulmone percusso, paucior spiritus per os procedat, quàm is est qui ex vulnere elabatur. Moriantur autem qui in intestina vulnerati sunt, siue ex tenuibus aliquid, siue ex crassis vulneratum fuerit, si per transversum fiat plaga, & magna. Si verò parua & recta, quidam euadunt. Minimè vero moriantur vulnerati in partibus corporis ubi hæc non sunt, aut ab his quàm longissimè absunt. At verò visus obscuratur in vulneribus fientibus in supercilium, & paulo altius. Propterea autem vulnus recentius est, maximè vident, cicatrice verò diutius tardante ac senescente, magis obscurari cõtingit. Fistule difficillimæ sunt, quæ in cartilaginosis & excarnibus locis sunt, & cauæ sunt, & procedunt ac sanie manant semper, & caruncula in osculo ipsi inest. Curata autem faciliores sunt, quæ in mollibus & carnosiss & non nervosis existunt. Morbi hi ante pubertatem non fiunt. peripneumonia, pleuritis, podagra, nephritis, variæ circa tibiæ, fluxus sanguineus, cæter non congenitus, vitiligo leuce dicta non à natura insita, defluxus medullæ spinalis, hæmorrhoides, voluulus chordasus

C appellatur non cognatus. Horum morborum nullum ante pubertatem fore expectandum est. Verum ab anno decimo quarto, usque ad quadragesimum secundum, natura corporis morborum omnis generis ferax fit. Rursus ab hac ætate, usque ad annos sexaginta tres, non fiunt strumæ, neque lapis in vesica, nisi prius existat, neque defluxus medullæ spinalis, neque nephritis, nisi ex alia ætate comitetur, neque hæmorrhoides, neque fluxus sanguineus, nisi prius fuerit. Hi usque ad senectutem absunt morbi. In mentibus maliebris qui aequos ante partum prodeunt, mali sunt. Ora seruida aphthæ vlcere affeeta, utrum gestantibus, non sunt bona. Num & alui humectantur? Dolores ex laterum mollitudine, ad intestinum tenuè transeuntes, in morbis longis, ex corruptione fixus non valde purgata, perniciosis sunt. Quæ ex partu ac fetus cor

ruptione multa repente concitata, supprimuntur, difficilia sunt. Rigor his infestus est, & alui turbatio, cum aliis, tum si præcordium doleant. Vterum gestatibus dolores capitis soporosi, cum gravitate sientes ac convulsione, plerumque mali sunt. Quibus dolores pertiuaces ex mentibus, circa superiorem partem, & intestinum tenue, aluos humectant, aliquantum cibos auersantur. His circa iudicationem, delationes in somnū fiunt, & impotentes ex capitis dolore exsulant, ac perfrigerantur. Tales recidivæ plerique sientes post remissionem, cito occidunt. Spiritus qui cum suspiriis extra feruntur, & colliquatio præter rationem, in vterum gestantibus abortum facit. Dolor ventris post partum, in his purulenta purgat.

Torpidæ, & præsertim in motibus, cum impotentia fractæ, circa iudicationem vexatæ, anxiosæ, multum exsulant. Alui his humectæ, malum. Menses non supprimi commodum est, ex talibus comitiales morbi fiunt, ut arbitror, quibusdam verò ventris subductiones diuturnæ, quibusdam hæmorrhoides. Prægnantibus præcordij dolor, malum & alui his subeuntes, malum, & insuper rigere his malum. Dolor ventris in talibus, minus malum, si limosa purgentur. Quæ ex talibus facile pariunt, post partum veliementer molestantur. Prægnantibus tabescentibus quibus rubor in facie fit, stillationes de naribus sientes hunc auertunt. Quibus ex partu prodent alba, his verò suppressis cum febre surditas, & dolor acutus ad latus fit, mente mouetur, & perniciose habent. In gestatibus vterum sanguinosus, significant post partum molestias ex albis mordacibus. Tales purgationes indurant, singultus in his malum. Ad pedes & ad lumbos distentiones ex menses, suppurationem inducunt, tamenque ea quæ de aluo viscosa graueolentia cum dolore produnt. Strangulationes quoque ex præscriptis suppurationem faciunt. Vrinæ in ventriculis duricies dolorosa acutè, perniciosum.

Vterum iam gestantibus ex feruido vlcere fluxiones dolorosæ, malum. Hæmorrhoides his pessimi. Quibus alui tumefactæ, ad pudendum rubor devenit, menses albis humidis de repente progressis, in longis febribus moriuntur. Convulsiones, si menses in principio apparuerint, febre non accedente, solutio fit. Vrinæ tenues cum aliquantula nubecula in medio consistente, rigorem significant. Si à quarta die sanguin

A sanguinis fluxus fiat, diuturnitatem significat, & alui erupit, & crurum tumores. Vterum gerentibus capitis dolores, soporosi, cum gravitate sientes, mali sunt, fortassis autem his etiam convulsoriū quid pati contingit. Quæ ante partum, iuxta modum bilis sursum ac deorsum et impetis, doluerunt, facile quidem pariunt, verum si febricitent, malignè habent: tum aliis tum si circa fauces quid vexet, aut aliquod signum in febre malignum appareat. Aquosa ante partum erumpentia mala. Vterum gestantibus sanguinosæ iuxta fauces fluxiones, malum. Ante partum rigorem habere, & partus circa dolorem, periculosi. Vterum gerentibus ex feruido vlcere fluxiones, malum: convulsæ, exolutæ, & postea perfrigeratæ: excrescunt acutè. Sed & difficiles sunt prægnantibus rumores circa tenue intestinum, quales circa eminentias osculi vteri fiunt, erectæ cervicis spirationem inducentes. Num tales rumores gemellorum partum significant? Num & convulsione tales rumores faciunt? Quæ suspensum effert spiritum in febribus, abortiunt. Horrorem habentibus, lassitudine affectis, capite grauatis, menses erumpunt. Ad manū torpidæ, obaridæ, sitis exortes, menses multos emittentes, suppuratæ fiunt. Alba de repente ex abortu decurrentia, si aliquantum riguerit, & ad femur impetus, in his tremor difficilis est. Ora feruido, aphtha appellato, vlcere affecta, vterum gestantibus aluos humectant. Prægnantes prægrorantes ante partum insuper rigent. Torpescitior exolutiones difficiles quidem ex partibus contingunt & mentem emouentes, non tamen perniciosæ. Sed & mensium copiam præsignificant. Quæ in partu os ventriculi prædolere, paulo post ericiunt. Horrores, lassitudines, capitis gravitates, colli dolores, menses extrudunt. Circa iudicationem tale fens cum tussicula rigorem insuper inducit. Quibus puellis erectæ cervicis spiratio contingit vterum gestantibus, his mammae suppurantur, & menses apparere in principio, malum est. Insaniæ febres acutæ turbulentas non biliosos ventriculi dolenti solvunt. In sterilibus, & non parientibus sanguinis vomitus ad conceptionem prodest. Caligines mentibus multis comparentibus solvantur. Quibus mulieribus ex febribus dolor mammarum fit, spiratio cruenta non faculenta aborta, soluit dolores. Convulsiones ex vtero affecto sine febre faciles

sunt, velut etiam Dorcadi. Quibus ex rigore febris lassatio, menses decurrunt, collū in his dolorosum sanguinis eruptionem inducit. Vomitus minimē molestus est ex pituita ac bile permixtus, verū ne valde multus vomatur. At meraciores vomitione deteriores sunt. Prælinus autē vomitus & niger, & liuidus malus est. Si verō etiā omnes colores idē vomuerit, perniciosum est. Celerrimam autem mortē significat liuidus, & male olens. Est etiam lethalis ruber vomitus, & maximē si cum necessitate dolorosa vomatur. Qui anxie se iactantes, citra vomitum exacerbātur, male habēt, itēq; qui lancinantur citra vomitum. Parui vomitus biliosi sunt, tum aliās, tum si vigilauerint. In nigris vomitibus surditas non nocet. Pauci sientes, celeres, biliosi, meraci vomitus mali sunt in alui subductione vberiore, & pertinaci lumborum dolore. Ex vomitibus anxietates, clangores, oculi concretionē lanuginosam habētes, furiosa. Acutē infania correpti, vocē intercepta, ita affecti moriuntur. In vomitu si quis siticulosus sit, & sitis exors fiat, malum est anxiosis vigilantibus. Abscessus iuxta autem maximē fiunt anxiosis. Aluo turbata suppressa, breui velut culicum puncturæ erumpunt, & ad oculos lachrymosus abscessus deuenit. In meracis vomitibus singultus, malus, mala etiam conuulsio. Similiter etiam in nimis purgationibus ex medicamentis. Qui vomituri sunt, antea sputationes faciunt. Ex veratro conuulsio perniciosa. In omni purgatione redundante, frigiditas cum dolore, perniciosa est, & qui insuper vomunt, siticulosi in his, malum. Anxiosi, in his dolentes, aluo humectantur. Purgationes valde rubicundorum, nigrorum, à veratro, malæ sunt, & tum talibus exolutio, mala. A veratro vomere rubicunda, spumosa, pauca prodest: tacit tamē duricias, & suppurationes magnas abducit. Sunt autem qui talia vomunt aliās & pestus dolorosi, & in rigoribus exudātes, & testes intumescent, quod si cōtigerit, insuper rigent, & gracilescunt. Frequentes per eandem recidivā vomitoria, circa iudicationem nigrorum vomitū faciunt, sunt item tremula. Sudor optimus quidem est, qui febrem in die iudicatorio soluit. Commodus autem est & qui leuat, frigidus verō, & circa caput solum ac collum fiens, malus est. Nam & temporis diuturnitatem, & periculū significat. At frigidus in febre quidē acutus, lethalis

A lethalis est. In mitiore verō, diuturnitatem significat. Sudor vñ cum febre fiens in acuto morbo, malus est. Urina in febre albam habens & leuem subidentia firmatam, celere dimissionē significat. Celerem etiam ea quæ ex indiscreta, pinguedinem quandā habens, exaquescit. At subrubra, & subidentiam subrubram habens & leuem, si quidem ante septimum diē prodeat, septima die liberat. Post septimū verō, tardius, aut omnino post tempus aliquod diuturnius. & quæ in quarto die nubeculā subrubram habet, septimo liberat, si reliqua iuxta rationē habeant. Ceterū tenuis & biliosa, & vix tenuem ac exigua subidentiam habens, & quæ ad melius, ac deterius mutatur, diuturna est. Hæc autē diutius consequēs, aut temporis diuturnitate circa iudicationē fiente, periculo nō vacat. Aquosa verō & alba perpetuō in diuturnis morbis difficulter iudicat, & secuta non est. Nubeculæ in urinis albae quidē & infernæ, cōmodæ sunt, rubicundæ verō, & nigrae, ac liuidæ, difficiles sunt. Periculosa urina est biliosa, non subrubra, in acutis, & quæ crassiores farinæ partes refert, albas habēs subidentias, & quæ varia est colore ac subidentia, & maximē in fluxionibus de capite. Periculosa est & quæ ex nigra in tenuem biliosam transmutatur, & quæ ex subidentia diuellitur, & quæ ex cōpactis innatantibus, subidentiam habet sublinidam, limosam. Num ex talibus præcordiū dolēt? dextrum arbitror, aut etiam cum virore palli di sunt, & abscessus circa autē dolentes? His paululum erumpens aluus perniciosa est. Urina quæ de repente citra rationem paulatim concoquuntur, malæ sunt, & in summa, quæ citra rationem matura est, in morbo acuto, mala est. Mala est etiā valde rubicunda ex his, florulentia æruginosam continens. Alba verō & diffusa pellucida urina, mala est, maximē si in phreniticis cōparet. Mala est quoque quæ post potum cito mingitur, & præsertim pleuriticis ac peripneumoniciis. Mala est & quæ ante rigorem oleosa mingitur. Malæ sunt & in acutis viridantis palloris, non existentes in colore. Perniciosa est urina nigra subidentiam habens, & nigra. In pueris verō tenuis, magis quā crassa. Verū in tenuibus vice versa quā in crassis. Et grandinosa genitura similis diffusa, eadēque dolorosa. Perniciosa etiam est omnis quæ latenter mingitur. At peripneumoniciis perniciosa est quæ in principio quidē

cocta est, post quartū verò diem attenuatur. Pleuriticis vrina cruenta, caliginosa, cum subsidentia varia, indiscreta, lethalis est plerumque in quatuordecim diebus. Lethalis est item in pleuriticis breui prasina, nigram subsidentiam habens, aut fursuraceam. Verum in febre ardētū stupefactorio modo deventis, pessima est vrina valde alba. Vrina cruda multo tempore manens, albis signis salutaribus, abscessum & dolorē significat, & magis in partibus sub septo transuerso. Si verò dolores in lumbis oberrant, ad coxā, & in febre, & sine febre. At quæ emittitur vrina pinguedinem habens in subsidentia, febrē significat. Cruenta verò in principio mista, aut turbata, cum sudore, reciduiam. Alba velut iumentorū, capitis dolorem, pelliculosa, cōuulsione. Quæ sputo similes subsidentias, aut limosas habet, rigorem indicat. Quæ aranei telis similes, colliquationem. At in febris erroneis nigre nubecula, quartanā indicant. Decolores autē, nigra innatantia in medio habentes, cum vigiliis & turbatione phrenitidem, puluerulentā, cum spirandi difficultate, aquā intercutē. Vrina aquosa aut turbata friabili asperitate, aluum liquidū fore significat. Verū tenuis valde vrina si densa fiat, nūm sudorem futurum indicat iam verò factum. spumosa in seipsam confidens. In tertianis cum horrore velut nubecula nigra, horroris inconstantis indicia sunt. Et pelliculosa vrina, & cum horrore subsidentes, conuulsorix sunt. Vrina bonam habens subsidentiam, de repente non habens, dolorem & mutationē significat. At subsidentiam habens turbata desinēs, rigorem circa iudicationem. Fortassis autem & in tertianā aut quartanam transitionem. In pleuriticis vrina subrubram habens leuē subsidentiam, securam indicationem significat. Cum leui virore ac pallore florulenta, albam subsidentiam habens, etiam celerem. At rubicunda valde & florulenta, subsidentiam cum virore pallidam, leuē, sinceram habens, diuturnum valde turbulentum mortuum qui in alium transmutatur, non tamen perniciosum. Alba verò aquosa, subsidentiam crassas polente partes referentem, fuluam habens, dolorem & periculum significat, & quæ cum virore pallida est, fuluam crassas polente partes referentem subsidentiam habens, tempus & periculum significat. Vrinx quæ in his qui iuxta aures abscessus habent, cito & modicē concoquuntur, male

malæ sunt, & perfrigerari hoc modo, malum est. Vesica intercepta tum aliās, tum cum capitis dolore, habet quid conuulsoriū. Quæ in his cum torpore exoluntur, difficilia sunt, non tamen perniciofa. Num & aliquantū mente mouentur? Rhenum dolor repentinus, cum vrinx suppressione, calculorum aut vinarum crassarum mictionem significat. Tremores senioribus in febre sunt, atque sic comparentes, fortassis calculos per vrinam agri eiciunt. Vrinx suppressio, & granitas in imo ventris plerumque stillicidium vrinx significat futurum. Sin minus alium morbum ex quo agrotare solet. In biliosis vrinx interceptio, breui occidit. Vrina in febre densitatem habens diuulsam, reciduiam aut sudorem significat. In febribus longis, tenuibus, erroneis, vinarum tenuium mictiones, splenica sunt. In febre aliās aliarum vinarum mictiones morbum produciunt. Vrinx quæ minguntur à non recordantibus nec commonefactis perniciose sunt. Num his mingantur velut si subsidentiam conuulsas? Quibus vrinx pauca, gumosa, non sine febre, copia ex his progressa tenuis prodest. Prodit autem talibus ab initio, aut breui subsidentiam habet. Quibus vrinx cito subsidentiam habent, hi cito iudicantur. Comitiali morbo laborantibus vrinx tenues & crudæ, præter morem, sine repletionem, morbi mutationem significant, tum aliās, tum si quis dolor, aut cōuulsio, in summū humerū, aut collū, aut dorsum incidat, aut torpor corporis fiat, aut turbulentum insomniū viderit. Parua comparere, veluti sanguinis stillas, & vrinam & vomitum, & alui egestionem, penitus quidem malum est. Pessimum verò si propinque inter se prodeant. Alui egestio optima est mollis, coherens ac compacta, subfulta, non valde graueolens, prodicens hora consumpta, copia pro ratione ciborum ingestorum. Spissum autem fiat ad iudicationem. Commodum est & lumbricos rotundos exire simul vbi ad iudicationem tendit. In acutis spumosa, circumbiliosa alui egestio mala est. Mala item valde alba. Adhuc verò peior est, quæ farinæ ac sterquilini speciem refert. Sopor in his malus est, & cruenta egestio, & vacuorum vacuatio præter rationem. Alui interceptio, parua nigra, velut caprarum stercorea, ad necessitatem coacta emittens, nasus his erumpens, malum. Viscosa meraca, aut alba

alui egestio, mala est. Mala est & abunde multū fermentata, subputrida. Præua item ex compactis quibusdam ronnatibus, subdenteria subliuida, purulenta, cum biliosa. Sanguinem splendidū egerere, malum est tum aliis, tum si quis dolor affuerit. Spumosa circumbiliosa alui egestio, mala est. Sed & morbum regium ex talibus incurrit. In biliosis alui egestionibus spumosa florulētia, mala est, maximē ei cui lumbi doluerint, & mente motus fuerit. Num autem his dolores? Tenuis spumosa alui egestio, aquosam cum virore palidam habens subdenteriam, mala est. Mala etiam purulenta & nigra cruenta mala, cum febre, & aliis, & varia, abunde bile colorata egestio, mala est, tantōque deterior quantum colore magis horrenda est, præterquā in medicamentorum vitiis. In hoc enim periculo vacat, si non copia excedat, & tenuis, mollis egestio, in febre mala est. Mala quoque, sicca, friabilis, decolor, tum aliis, tum si alui hūmectet. Nigris verō antea egressis occidit. Liquida alui egestio, & acervatum, & paulatim sient, mala est. altera enim vigilas, altera exolutionē facere poterit. Liquida subtenuis alui egestio perfrigescentis non sine febre, mala est. Rigores in his veticam & ventrem corripunt. Aquosa verō valde non desinens in acutis, mala: & magis si etiam sitim non habuerit. Valde rubicunda egestio in alui profluuiio, mala est. Mala quoque valde cum virore pallida, aut alba, aut spumosa, aut aquosa, & parua, & viscosa, & leuis, & cum virore subpallida, mala est. Et soporosis torpescit liquidā egestio, pessima est. Lethale autē & alui sanguine manare, multa grumosa egestionē, itēq; alba ac liquidā, cum ventre in tumorem eleuato. Egestio alui nigra velut sanguis, & cum febre, & sine febre, mala est. Mala item omnes variaz abunde ex bile coloratz. Egestionē desinentes in spumosas meracas, omnes quidem exacerbat, conuulsos autem etiam valde. Ex talibus abscessus iuxta aurem emergunt. At quæ valde liquidæ fiunt, & rursus compactæ meracæ, stercoracæ egestionē, longitudinem morbi significant. Valde rubicunda in febre delirium. Alba stercoracea morbo regio difficilis est, itēque liquidā quæ seposita roborem capit. In sanguinis eruptionibus viscosa egestio nigris variegata, maligna est, maximē autem valde albidis. Valde alba egestio in febre, non bene iudicat. Aluus turbulenta

bulenta paruis frequentibus ad egerendum progressibus, maxillas intendit. Soluit etiam ruoiores in facie sientes. Stercoracea cum contentione egestio, alui afflictionē significat. Putrida verō acutē cum oris ventriculi dolore, dysenteriaz fortassis autē & lumborum dolorem. Talibus alui circumtentio ad necessitatem liquida dimittens, citius resistans, habet quid conuulsorium. Insuper rigere his perniciosum est.

Quibus nigra per aluum prodeunt, frigidum sudorē excludunt. Quibus aluus ab initio turbatur, vrina verō pauca sunt, & progressu temporis aluus quidem siccatur, vrina vero tenuis redundat, his abscessus ad articulos fiunt. Progressus ad egerendum paulatim sientes, horrore ac rigorem inducunt, & quibus larga sit egestio difficilimum est quartanis incipientibus. Frequentes ad egerendum progressus paulatim sientes, pauca stercoracea subuiscosa habētes, cum præcordij & lateris dolore, morbum regium denotāt. Num his suppressis hi cum virore pallidi fiunt? Arbitror autem & hoc sanguinem effundere. At dolores in lumbis, in his sanguinem fundentibus, sanguinem egerunt splendidum. Cum sopore, & capitis dolore, calefcere insuper, perniciosum est. Viscosa, biliosa, magis abscessus iuxta aurem faciunt.

Quicunque tumores alui hūmectā eleuantur, cum doloribus, malum, Aluo verō suppressa, & nulla alia re nouata, cito rumpuntur, & malignus est. Vomitiones in his malæ & ferinæ. Quibus & flammis & valde rubicundis solutis, graueolens, larga, subrubra sit, hi ne infamant tumor est. Corpus squalidam aluum malē affectam significat. In his valde rubicundæ, instar purulentæ caruncula, egestionē maximē prodeunt. Ad aluum biliosam mollem stercoracea egerentem, ardores comparentes, tumorem iuxta aurem faciunt.

Biliosas egestionē sorditas sedat, & sordiditatem sedat biliosa alui egestio. Pustulæ serpiginosæ supra inguina, ad laterum mollitudinē ac pubem sientes, aluum malē affectam significant. Exolutio dolorem soluens, aluum maximē hūmectat. Iuxta sedem dolorosæ suppurationes aluum turbāt. Lethales egestionē sunt, pinguis, nigra, liuida cum graueolentia, & biliosa habēs in se simile quiddam ciceri aut fabis fæcis, aut veluti floridos sanguinis grumos, & quæ odore similis est egestionē infantium, & varia eademque diuturna.

Talis

Talis autem fuerit cruenta, rametosa, biliosa, nigra, præsina, & simul, & permutatis vicibus. Lethalis quoque omnis est quæ sensum ægri fugiens exit. Qui potum difficulter deglutiunt spiritu tulsiente, eructatio subtracta intra reuoluta dolorem ventris significat. Mala sunt etiam egestiones valde rufæ, æruginosæ in quartanis. Et tales sanguinis fluxiones soporose sunt, ex his conuulsione moriuntur, nigris ante à egressis.

Exolutiones alui repentina præter rationem, in diuturnitate temporis consumptis, vñ cum vocis tremula interceptione, perniciosè habent. Tenues nigrorum egestiones horridæ, meliores talibus sunt. Tales profunt maxime in ætate ante vigorem. Pruriginosæ affectiones omnibus nigrorum egestionem significant, & vomitum grumofum. Et tremulæ affectiones cum morfu ac capitis dolore, nigras egestiones significant. Ante tales, vomitus prodit, & ubi vomuerunt, multæ tales insuper detrahuntur. Quibus in alui turbatione exacerbatur morbus, circa iudicationem nigra infernè prodeunt. Ex aluo diutine affecta, vomentibus biliosis, cibum fastidientibus, sudor multus cum impotentia repentina, occidit. In medicamentorum usu, in defluxione tenuis abunde sanguis eliquesceus, malum est. Duricies circa ventrem cum sudore, in febribus cum horrore cibos auersantibus, aluo parum ad purgationem humectata, non suppurantur. Vñ cum febre aluus turbata salisiginoso modo, soporosos, torpidos, non valde comitatur. Ex aluo liquida lassatos, caput dolentes, siticulosos, vigilantes, valde rubicunda egestione solutos, timor est ad infamiam deuenturos esse, si difficulter spirauerint. Ad hoc ubi quis cum virore pallefcit, bene spirare noxiū non est aluo insuper probe egerente. Adustæ egestiones contentionem habentes, aluum malè affectam significant. Biliosis aluus turbata, parua, frequenter egerens, distendit cum paucis mucosis, dolorem circa tenue intestinum hæc faciunt, & vrinam non faciliè prodeuntem, ex talibus ad hydropem desinunt. Lingua tremula quibusdam alui eruptionis futuræ signum sunt. Quibus ardor fit, & ad egressas egestiones alui, insuper exsulant, his febris exacerbatur.

Ex aluis liquidis perfrigeratio cum sudore, mala. Ex aluis liquidis, sanguis de gingiuis defluens, lethalis est. Alui egestio pura superueniens, soluit febrem acutam cum sudore.

Hypoc

HIPPOCRATIS

COILIBER DE CAPITIS

VVLNERIBVS, IANO

CORNARIO MED-

CO PHYSICO

interprete.

Vllum capitis vulnus leuiter contemni debet. Sæpe enim cutis sola contusa ferro, aut alia aliqua re, si non diligenter, aut cum quadam cautione curetur: veluti si sanguis concretus non expurgeretur: aut aliud quiddam negligatur: vlcus in crudefcens non parum molestiæ exhibet, & aliquando etiam febrem inducit: & medico quidem negotia, ægroto verò periculum non minus affert. Verum hoc multo magis contingit, si caluaria, & cerebri membrana rupuntur. Quare si non singula hæc diligenter medicus curauerit, sæpe mortis causa existit. Et de his quidè omnibus etiã alibi diximus, sed & nunc dicendum est.

Primum igitur capite vulnerato interrogare oportet: per quid vulneratū sit. Deinde quid homo fecerit, quum vulneratus fuit. Postea qua parte vulnus infictum sit. Nam hominum capita nihil inter se similiter habent, neque futuræ capitum in omnibus eodè loco consistuat. Verum quisquis ex prioribus capitis parte prominentiã habet: est autem prominentiã, rotunda ossis pars eminens præ alia: huius futuræ consistunt in capite, velut litera græca tau T pingitur: Breuiorè enim lineam ad prominentiam transuersam constitutam habet: alteram verò lineam per medium caput, sed secundū longitudinem ad collum semper habet. Qui verò ex posteriore capitis parte prominentiã habet, huius futuræ etiam cōcrario prioris modo consistunt. Breuior enim linea ad prominentiã transuersa consistit: longior autem per mediū caput, secundū longitudinem ad frōtem semper constituta est. Quisquis autem ex utraq. capitis parte, & anteriore, & posteriore, prominentiam habet: huic futuræ sunt similiter constitutæ, velut litera græca

H scrib

Cutis capitis
laxa pe-
riolosa.

Suturæ capi-
tis diuer-
sæ.
Prominen-
tia capitis
prioris par-
te.

Hippocratis Liber

Suturae ea H scribuntur. Consistunt autem longae quidem lineae ad utraq; D
pitis H lite prominentiam transuerse. Brevis autem per medium caput
ra similes. secundum longitudinem ad utranque longam lineam deli-
nens. At qui neutra parte ullam prominentiam habet, hic fu-
turas habet velut litera graeca X pingitur. Consistunt autem
hæ lineae, altera quidem transuersa ad tempora pertingens.

Aliae x si-
miles.

Os capitis
duplex.

Color osi-
s capitis.

altera verò secundum longitudinem, per medium caput.

Duplex autem est os iuxta medium caput: durissima verò
ac densissima suprema ipsius pars existit, & infima quae est ad
membranam. Confumilis est color osis sub carne: cōsumilis
est color osis infernè. Secedit autem à supremo ac infimo
osse, à durissimis ac densissimis, ad mollius. ac minus densum
& cōmunius, ad duplicatam laminam. Est autem duplicata
lamina caustissima, ac mollissima, & maxime antrofa. Est aut
& totum os capitis, excepta valde modica suprema ac infima
parte, spongiae simile & habet os in seipso carunculas similes
multas humiditas, & si quis ipsas digitis conterat, sanguis uti-
que ex ipsis prodierit. Sunt etiā in osse venulae tenuiores ac
cauiore, sanguine plenae. Quod igitur ad duriciam, & mol-
liciem, & ciuitatem attinet, hic habet. Quod verò ad crassitu-
dinem ac tenuitatem, hoc modo. Vniuersi capitis os tenuissi-
mum est ac debilissimum, quod est circa sinciput; & carnem
paucissimam ac tenuissimam hac parte os in seipso habet: &
cerebrum hac capitis parte plurimum subest. Et quia hæc ita
se habent, ut & vulnera, & tela aequalia sint magnitudine, &
minora: & similiter vulneratus quis sit, & minus os hac capi-
tis parte & magis cōtunditur, & rumpitur, & magis intro cō-
tusum cedit: & lethalia, ac ad curandum, & ad effugiendam
mortē, difficiliora sunt vulnera hac parte, quam alibi in ca-
pite. & ut sint aequalia vulnera, & similiter vulneratus quis
sit, & minus: homo ubi etiā aliās ex vulnere moriturus est,
breuiore tēpore moritur, qui hac parte capitis vulnus habet,
quam qui alia. Cerebrū enim & ciuitas & maxime iuxta
sinciput sentit mala, quae & in carne, & in osse sunt. Sub te-
nuissimo enim osse, ac modica carne, cerebrū est hac parte:
& plurimum cerebrum sub sincipite iacet. Ceterum ex reli-
quis ossibus id quod circa tēpora est, debilissimum est. Com-
missura enim est infernae maxillae ad caluariam, & motus in
tēporibus sursum ac deorsum, velut articuli: & auditus pro-
pe ipsum

Cur verū-
os vulnus
ceteris per-
iculiosius sit.

Cerebri fi-
tus.

Tempora
cur pericu-
losa.

De Capitis Vulneribus.

445

Ape ipsum est: & vena per tempora extensa est, caua ac fortis.

Omni verò capitis osse robustius est os verticis: & quod **Capitis** qua
est retro aures, robustius est quam totum quod in anteriore **parte** durū
est.

os habet. Et sanè his ita se habentibus, si quis & vulneribus,
& telis, omnia aequalibus ac similibus, & maioribus ac mi-
noribus, similiter sit vulneratus, & magis: hac capitis par-
te os minus rumpitur, & cōtunditur: & si homo aliās mori-
turus est ex vulnere, si in posteriore capitis parte vulnus ha-
bet, diutius durans tempore morietur. In longiore enim tē-
pore os suppuratur, & deorsum ad cerebrum transpiratur,
propter osis crassitudinem: & paucius etiam cerebrum hac
parte subest: & plures mortem effugiunt plerumque ex his qui
posteriore capitis parte vulnerati sunt, quam qui anteriore.
Sed & in hyeme diutius tēpore viuit homo quam in aesta-
te, quisquis etiā aliās moriturus est ex vulnere, quacunque
capitis parte vulnus habeat. At verò sedes telorum acuto-
rum ac leuiorum, ipsae in seipsis sientes in osse, & cum fis-
sura, & cōtusione, ac intro cessione: sunt autem hæc similiter,
& in anteriore & in posteriore capitis parte: ex his mors non
contingit secundum iustitiam, etiam si contingat. Sutura ve-
rò in vlcere si compareat, osse denudato, quacunque capitis
parte vlcere siente, debilissimus ager est ad resistendum vul-
neri ac telo, si in ipsam supernam telū incubuerit: & maxime
omnium si telum in sincipite, iuxta debilissimā capitis par-

Ctem incussum fuerit, & suturae circa vlceris, si ita cōtingat, fue-
rint, & telum ipsas suturas contigerit. Vulneratur porro os
in capite tot modis. Singulorum autem modorum plures
species fracturae in vulnere sunt. Os vulneratum rumpitur,
& os si fissuram continenti ac ambienti necesse est cōtusi-
onem accipere, si ruptum fuerit. Nam telū quod os rumpit,
idem hoc etiam os, aut magis, aut minus cōtundit, id ipsum
videlicet os, in quo fissuram rumpit. Atque hic vnus modus **Modus** pri-
mus.

est, species autem fissurarum omni generis sunt. Nam & te-
nuiores, & valde tenues conspicuae sunt. Quaedam verò neq;
statim post vulnerationem, neque in diebus, in quibus dolo-
rum utilitas mors homini contingere potest. Rursus autem
aliquae fissurae crassiores ac ampliores sunt: quaedam verò
etiam valde amplae. Et aliae quidem in longiorem modum
rumpunt

Varij lesio-
nis modi.

Modus pri-
mus.

rumpuntur, alia vero in breuiorem: & alia rectiores sunt, & d
lia etiam valde recta: alia vero curuiores & curua ac pro-
fundiores: alia autem ad infernam partem, & per totum os.
Potest autem & os in sua ipsius natura contundi, ita ut nul-
la fissura ad contusionem ossi accedat. Atque hic secundus mo-
dus est. Species autem contusionis plures sunt. Nam & ma-
gis, & minus contunditur, & alius ac per totum os, & mi-
nus in altum ac per totum os, & in ampliorem & minorem
tum longitudinem, tum latitudinem. Verum harum specie-
rum nullam oculis intueri cognoscere datur, qualisnam spe-
cie existat, & quanta magnitudine. Neque enim etiam sunt
contusa, & malum factum sit, an cotusa sint, oculis videre con-
spicuum sit, statim post vulnerationem: quemadmodum neque
aliquae fissurae videri possunt, quae rupto ossi procul absunt.

Intra etiam cedit os ex natura sua, una cum fissuris: alia
enim non intra cesserit. Nam quod intra cedit, abruptumque
ac fragitur, intra cedit ab alio osse, quod in sua ipsius natura
manet, & sic sanè fissura adest intra cessione. Atque hic tertius
modus est. Intra autem cedit os per multas species. Nam &
maior ossis pars, & minor intra cedit: & magis ac profundi-
us deorsum, & minus ac magis in superficie. Quin & sedes
in osse contingente, fissura utique ad sedem accesserit, & ad
fissuram etiam contusionem magis aut minus accedere necesse
est, si quidem & fissura accedat ea parte qua & sedes facta est:
& fissura sit in osse continente & sedem, & contusionem. Atque
hic quartus modus est, in quo sedes teli sit in osse. Sedes autem
vocatur, quum manente osse in sua ipsius natura, telum quod in
os incubuit, manifestum fecerit ubi incubuit. Verum in singu-
lis modis plures species fiunt. Et de cotusione quidem ac fissu-
ra, si ambo haec ad sedem accedant: & si cotusio sola fiat, iam
dictum est quod multae species contusionis, & fissurae fiunt.

Hae autem sedes ipsa in seipsa, longior ac breuior sit, &
curuior ac rectior, & orbicularis: & multae aliae species talis
modi sunt, prout etiam figura teli fuerit: & eadem etiam pro-
fundiores deorsum, & magis & minus, & angustiores, & am-
pliores, & valde amplae, si dissectione intercisa fuerit. Quan-
ta autem dissectio in longitudinem ac latitudinem fiat, in osse
sedes est si alia ossa dissectionem ambientia in sua ipsorum na-
tura manserint, & non una cum dissectione intra cesserint ex
sua

Atque sua natura. Nam si ita contingat, intra cessio fuerit, & non
amplius ossis sedes. Si vero alia capitis parte vulneratur, &
vulcus habet homo, & os carne denudatum est, quintus hic mo-
dus est: & hac calamitatem ubi facta est, nulla re iuuare queas.
Nam si passus est hoc malum, non est quod ex ipso exquirere
posus, an passus sit hoc malum, neque qua capitis parte: & ex
his fracturae modis ad perforationem deuenit, tum si contu-
sio ad visum inconspicua est, tum si aliquo modo manifesta fue-
rit: & fissura si inconspicua visui fuerit, & ad visum manife-
sta. Sed & si sede teli in osse fiente, fissura accotusio ad sedem
accedat: & si cotusio sola accedat ad sedem, absque fissura: haec
quoque ad perforationem deuenit. At vero os quod ex sua na-
tura intra cecidit, parum perforatione opus habet: & quae ma-
ximè intra cesserunt, & maximè fracta sunt, & perforatione
minimè opus habent. Neque sedes ipsa in seipsa fiens, absque
fissura ac cotusione, perforatione indiget. Neque dissectio ipsa
si magna ac ampla fuerit. Dissectio enim & sedes idem sunt.

Ceterum primum spectare oportet in vulnerato, qua ca-
pitis parte, & num in debilioribus vulnus habeat: & capillos
considerare circa vulcus, an disseci sint à telo, & an intus sint
in vulnere: quod si est, periculum est os carne nudum esse. Ita-
que dicere oportet, os aliquam lesionem à telo habere. Atque
haec longè prius considerasse ac dixisse oportet, antequam
hominem contingas. Vbi vero iam contigeris, clarè nosse co-
nari, an nudum carne os sit, aut non, & si quidem oculis con-
spicuum fuerit os nudum, bene habet: Sin minus, specillo co-
siderato, & si quidem inueneris os carne nudum esse, & non
sanum à vulnere, eius quod in osse est dinotionem primum
facere oportet, inspiciendo & quantum sit malum, & quo ope-
re opus habeat. Oportet etiam vulneratum interrogare ut
passus sit, & quo modo. Si vero non conspicuum fuerit os, mul-
to adhuc magis interrogationem facere oportet, an habeat
quid mali, aut non habeat: & si nudum est os, ut fractum sit, &
iuxta quem modum. Nam cotusiones & fissuras in osse non
apparentes, & tamen praesentes, ex vulnerati responsione co-
gnoscere primum conari oportet, an tale quid passum sit os,
aut non passum, deinde ratione & opere exquirere, citra spe-
cilli admotionem. Specilli enim admotio non indicat, an tale
quid mali os passum sit, & an habeat quid in seipso, aut non

Quintus
modus.

Secundus
modus.

Tertius mo-
dus.

Quartus
modus
Teli sedes.

Quae consi-
deranda.

passum sit. Sed sedem teli indicat specillum, & an intro cesserit, os ex natura sua, & an vehementer fractum sit os: quæ etiam oculis conspicua videnti cognoscere datur. Rumpitur autem os & obscuris fissuris, & manifestis; & contunditur obsecris contusionibus; & intro ex sua natura maxime cedit, quum alter ab altero sauciatur, de industria sauciare volens; aut quum ex altiore loco sit iactus, aut plagæ ictus, vter quondem fuerit, magis quàm ex plano loco: & si contingat manus telum, siue iaciat, siue percutiat; & si fortior debiliorem vulnerat. Ex his verò qui cadentes vulnerantur ad os, aut in ipsum os, is qui ex altissimo loco cadit, & in durissimum ac obtusissimum: huius periculum est ut os & rumpatur, & contundatur, & intro cedat ex sua natura. Ei verò qui ex plano magis loco cadit, & in molliorem, os minus hæc patitur, aut etiam non patitur. Quæcunque verò illabentia in caput tela ad os vulnerant, ex his id quod ex altissimo loco illapsum est, & minime ex plano, & quod durissimum ac obtusissimum, & grauisimum ac minime leue est, & quod minime acutum ac molle: hoc & ruperit os, & contuderit, & maxime sanè periculum est ut os hæc patiatur, quum & hæc fiant, & è directo aduersus telum, os sauciari contingat, siue ex manu percutiatur, siue iactum suscipiat, siue quid ipsi incidat, siue ipse collapsus saucietur ita ut quomodocunque sauciatus, osse aduersus telum occurrat. Quæ verò tela ex obliquo os sauciant, minus & os rumpunt, & intro ad caput contundunt, etiam si carne fuerit os denudatum. Nam quædam vulnera ita inflicta, neque denudant os carne. Profecto ex telis maxime os rumpunt, & manifestis, & obscuris fissuris, & contundunt, & ex natura sua os intro cedere faciunt, quæ sunt rotunda, & orbiculata, & vndiquaque plana, & obtusa, & grauius, & dura: & carnem hæc contundunt, & maturam faciunt, ac concidunt: & vlcera fiunt à talibus telis in obliquum, Sed & in circulum, subcaua, & suppurata magis fiunt, ac humida fiunt, & diutius tempore purgatur. Necessè est enim carnes contusas ac concisas: pus fieri ac consumi. At tela oblonga, multum tenuia, & acuta, & leuia, carnem magis dissecant quàm contundunt, & os eodem modo. Ex sedem quidem inducit id ipsum quod etià dissecat. Dissectio enim & sedes idem sunt. Verum non valde os contundunt talia tela, neque rump

Os quæ patitur.

Cadentes de alto & eorum quid patiantur.

Telorum vasa.

A rumpunt, neque ex natura sua intro cedere faciunt. Ceterum oportet supra conspectum tuum, quicquid tandem apparuerit in osse, etiam de omnibus his interrogationem facere. Nam magis & minus sauciati signa hæc sunt, si vulneratus soporè altiorē incidit, & caligo offusa fuerit, & vertigo, & si ceciderit. Quum autem os carne denudatū à telo fuerit, & circa ipsas futuras vlcus fieri contigerit, difficile est sedem reli deprehendere, quæ in alio osse manifesta est, an insit in osse, aut nō insit, & an sedes facta sit in ipsis futuris. Occultat enim ipsa sutura, asperior existens reliquo osse, & non satis clarum est ubi in ipso sutura est, & ubi osis sedes, si non valde magna sedes fiat. Accedit etiam rupcio ad sedem, plerumque & ipsa in futuris fiens, & fit etiam hæc rupcio ruptio osse deprehensu difficilior, eo quod circa ipsam futuram ruptio fit, si rumpitur, ut plurimum. Procliuè enim est hac parte os rumpi ac dissolui, propter osis hac parte debilitatem ac raritatem, & propterea quod parata sit sutura ut rumpatur ac dissoluatur. Nam reliqua ossa futuram ambientia ruptionis exortia manere possunt, eo quod robustiora sunt quàm futura: Verum rupcio circa futuram fiens, etiam dissolutio futuræ est, & non facile est deprehendere, neque si à tali sede fiat in futura, ubi rupta fuerint ac dissoluta. Verum difficilius est deprehendere fissuram ex contusione. Fallunt enim & mentē, & visum medici hæc futura, fissuræ speciem referentes, & reliquo osse asperiores existentes, nisi vehementer dissectæ fuerint ac dissolutæ. Dissectio autem & sedes idem sunt. Proinde si circa futuras vulnus factum fuerit, & ad os telum incubuerit, animaduersionem habere oportet, ac inuenire quod os passum sit. Nam ab æqualibus magnitudine telis, & similibus ac multo minoribus, & similiter & multo minus vulneratus longè magis malum accipit, qui in osse in futuras telum recepit, quàm qui non in futuras id recepit. Et pleraque horum perforare oportet. Verum ipsas futuras perforare nō oportet, sed secedendo in propinquo osse perforationem facere, si perfores. Porro de curatione vulnerum in capite, & quo modo deprehendere oportet affectiones in capite fientes non manifestas, ita mihi videtur. Vlcus in capite nullo humore humectare conuenit, ac ne vino quidem: neque cataplasmate integere, neque linamentum curationem facere. Neque verò comprimere oportet vlcus

Sauciati signa.

Capitis vasa quæ curantur.

LI 3 in cap

in capite, si non in fronte fuerit, aut in loco pilis nudato, aut circa supercilium & oculū. Hic enim sentia vlcera, cataplasmatibus ac deligatione magis opus habent, quam in aliis capitibus partibus. Continet ac ambit reliquum caput totam frontem, partes autem vlcus ambientes, in quacunque tandem parte vlcera fuerint, inflammantur ac intumescunt, propter sanguinis influxionem. Oportet autem neque ea quæ in fronte sunt vlcera, per omne tempus cataplasmatibus integere ac deligare, sed postquam inflammatio sedata est, & tumor sedatus, à cataplasmatibus ac deligatione cessare. At in reliquo capite vlcus, neque linamentis, neque cataplasmatibus, neque deligatione curare oportet, si non & sectione opus habeat. Secare autem oportet vlcibus in capite ac fronte sentibus, quæ parte os carne nudum fuerit, & lationem aliquam ex telo habere visum fuerit. Vlcera verò quæ non habent sufficientem magnitudinem longitudinis ac latitudinis, ad ossis inspectionem, an quid mali passum sit à telo, & quale id passum sit, & quantum caro confusa est, & quantum os lationem habet, rursus an illatum sit os à telo, & nihil mali passum sit & ad curationem, qualinam opus habet vlcus, & caro, & ossis affectio, alia sanè vlcera sectione opus habet. Si verò etià os quidem carne fuerit denudatum, subcaua verò fuerint vlcera in obliquum, cavitatem quæ plurimū refecare oportet ubi nō facile est medicamentis quocunque peruenire. Sed & orbiculatiora vlcera, ac plurimū subcaua, etià ipsa refecare oportet, circulo dextris in ciso secundum longitudinem pro hominis natura, ut longius fiat vlcus. At vero in capitis sectione, reliquæ quidem capitis partes securitate habent dum secantur. Verò tempora, & adhuc supra tempora venæ, quæ per tempora fertur, secare non oportet. Conuulsio enim corripit sectū. Et si quidem sinistra tempora secta fuerint, dextera conuulsio corripit. Si verò dextra secta fuerint, sinistra conuulsio apprehendit. Quum igitur vlcus in capite secas, ossis gratia carne denudatorum, scire cupiens an habeat os quid mali à telo, aut nō habeat, secare oportet vulnus tanta magnitudine, quāta sursum opus habere visum fuerit. Secantē verò carnē ab osse ducere oportet, quæ ad membranam, & ad os existit. Deinde linamentū per totū vlcus adhibere oportet, quod vlcus quā amplissimum in posterum diem faciat, cum minimo

Vlceraque
secunda.

A mo dolore, ubi verò linamentum adhibueris, cataplasmate vteris, quanto tempore etiam linamento, ita ut mazam ex tenui olea in aceto subigas, aut coquas, & quid maxime viscosum facias. De stridie verò ubi linamentum exemeris, inspecte, esse quod passum est, si non conspicua tibi sit vultus ratio, qualinam sit in osse neque cognoscas an os aliquid mali in se habeat, aut non habeat: telum autem ad os percutisse ac latuisse videatur, radere oportet specillo ratiōis, secundū longitudo linem ac profunditatem pro hominis natura, & rursus si etiam transversum sit os, ruptum, gratia ad visum inconspicuum, & contusionis obscure gratia, quæ non intro cecidit ex natura alterius ossis capitis. Iudicatur enim ipsa ratio magis, si non etiam aliis conspicua fuerint lationes, ex telo in osse existeres. Et si sedem teli in osse videris, tum ipsam teli sedem radere oportet tum ambientem ipsam ossis, & lape ad selem rupto accedat, & contusio, aut sola contusio, & deinde lateant, quum non conspicua existant. Postquam autem os scalpulo raseris, si quæ sem ad perforationem tendere ossis sauciatio videatur, perforare oportet, & citra perforationem triduum non excedere, sed in hoc perficere, tum aliās, tum tempore calido si ab initio curationem susceperis. Si verò suspicieris os ruptū aut contusum esse, aut ambo hæc coniectura facta quæ vehementer sauciatus sit, ex vulnerati veritas, & quod à forte si contigit qui sauciatus, si alius ab alio vulneratus fuerit, & quod telum quo valueratur est, ex maleficorum telorum ordine fuit, deinde quod vertigo & caligo ipsam corripuerit, & quod in soporem profundorem incidit, & quod ceciderit. His ita sentibus, si non cognoscas an os ruptū sit, aut contusum, aut ambo hæc, neque aliās videas: super os aliquid maximè nigri coloris, nigro medicamento liquato subiectum, imponere oportet: & subextento linteo oleo imbuto super vlcus, & deinde mazam cataplasmate appposito deligare, postridie verò exoluta ac expurgato vlcere deradere. Et si sanum non fuerit, sed ruptum ac contusum, reliquū quidem os rasum album erit, fissura verò & contusio, quæ nigriū medicamentum eliquatum in seorsam suscepit, in reliquo osse albonigra erit. Ceterum hanc fissuram conspectam rursus secundum profunditatem radere oportet. Et si quid radens fissuram hanc conspectam nigrā exemeris, & deleueris, e con-

Cum os an
ruptum sit
ambiga-
tur.

pectu sublatam, contusio quidem ossis, aut magis aut minus **D** facta fuit, quæ sanè etiam fissuram à scalpro ratorio deletam rupit. Verum minus horrenda hæc est, & minus negotij exhibuerit, fissura deleta. Si verò in profundo sit, & dum raditur deleri nolit, ad perforationem devenit hæc calamitas. Sed perforare oportet, ac de cætero vlcus curare. Cauere autem conuenit vt ne aliquid mali os contrahat ex carne, si malè curretur. Nam & perforato ossi, & aliàs denudato, sed sano: & si læsionem aliquam ex telo habeat, & tamen sanum esse putetur, periculum magis imminet vt suppuratum fiat, etiam si aliàs futurum non esset, si & caro os ambiens malè curetur, & inflammetur ac cõstringatur. Ignescit enim, & multa flamma impletur. Et sanè os ex ambientibus carnibus in seipsum **E** calorem & flammam, & quæcunq; mala in seipsa habet caro, trahit, & ex his in a suppuratum fit. Malum est etiam humidam esse carnem in vlcere, & putrescentē, & ad multum tempus purgari. Quare suppuratum quidem quàm celerimè vlcus facere oportet. Sic etiam ambientes vlcus partes quàm minimum inflammabuntur, & vlcus citissimè purum erit. Necesse est enim carnes concisas ac contusas à telo suppurras fieri ac cõsumi. Postquam autem purgatam fuerit, siccius fieri vlcus oportet. Sic enim citissimè sanum fiet, sicca carne germinante, & non humida. Et sic quoque vlceri caro non superincrescet. Eadem ratio membranae circum cerebrum est. Statim enim osse perforato & exsecto, ac de membrana detracto, ipsam denudatam membranam puram quàm citissimè ac siccam facere oportet, vt ne vbi ad multū tempus humida sit, computrescat ac in tumorem attollatur. His enim ita fientibus, periculum est ipsam putrescere. At verò os quod discedere à quouis alio osse oportet vlcere in capite fiente, & sede teli in osse existente, aut aliàs osse plurimum denudato: discedit vbi plurimum exangue factum est. Resiccatur enim sanguis ex osse, & à tempore, & à plurimis medicamentis. Citissimè enim discesserit, si quis vlcus quàm citissimè purgarit, & de cætero & vlcus, & os, tum maior, tum minus resiccauerit. Quod enim citissimè resiccatum ac testaceum factū fuerit, ex hoc facto maximè dimittitur ab alio osse, quod sanguinolentum ac viuum existit, & quum exangue ac siccum fiat, à sanguinolento ac viuo valde discedit. Quæcunq; **verè**

A verò ossa intro confusa cedunt ex sua ipsorum natura, rupta aut etiam dissecta, valde ampla, talia minus periculosa sunt, **Ossa fracta quæ minus periculosa** vbi membrana sana fuerit: & quæ pluribus fissuris & amplius intro rupta sunt, adhuc minus periculosa sunt, & ad de tractionem faciliora sunt, & nullum ex talibus perforare oportet, neque periclitari ossa auferre conando, priusquam sponte sua emergant, priore forma exoluta. Emergunt autem carne subnascente. Subnascentur autem ex duplicata ossis lamina, & ex sano osse, si superna ossis pars sola fuerit corrupta. Sic verò quam citissimè & caro subnasci ac germinare poterit, & ossa emerferint, si quis vlcus quàm citissimè suppuratum redditum, purum faciat. Et si per totum os ambe partes intro cõfusa cesserint ad membranam, & superna ossis pars, & inferna, si quis similiter medeatur, vlcus celerimè sanum erit, & ossa quæ intro cesserunt celerimè emergunt ac reuertuntur. At verò puerorum ossa, & tenuiora & molliora sunt, ea de causa, quod sanguinolentiora sunt, & caua, & neque antrofa, neque densa, neq; solida: & à telis æqualibus ac debilibus si similiter ac minus fuerint vulnerati, iunioris pueri vulnus, & magis & citius suppuratur, & in breuiori tempore quàm senioris: & si aliàs ex vulnere moriturus est, iunior seniore citius perit. Caterum si os denudatum carne fuerit, anima iunctione habita cognoscere conari oportet, si oculis videre ac noscere non datur, an ruptum sit os, & an contusum, aut solum contusum, & an sede teli facta, addit contusio, aut fissura, aut ambo hæc. Et si quid horum os passum fuerit, de tracto sanguine, paruo terebello modicè & cum cautione, os terebrare oportet. Tenuius est enim os, & minus profundum iuuenibus, quàm senioribus. Quicumq; verò ex vulneribus in capite moriturus est, & fieri non potest vt sanus fiat ac seruetur, ex his signis diuotionem morituri facere oportet, & quod futurum est predicere. Patitur enim hæc. Quum quis **Morituri signa.** os fractum, aut ruptum, aut contusum, aut quocunque modo fractum intelligens, per errorem deliquerit, & neq; raserit, neq; perforauerit, veluti os non opus habeat, & velut os sanū existat: ante decimumquartum diem febris corripiet vt plurimum in hyeme. In æstate verò post septimum diem febris corripit, & postquam hoc factum fuerit, vlcus colorem amittit, & ex ipso sanies pauca sinit, & quod inflammatū est ex ipso **Ll 5** emori

emoritur, & viscosum fit, & apparet velut salsamentum. colo-
re fulvum, subliundum, & os tunc corrumpi incipit, & fit val-
de nigrum, postremum pallidum aut valde album euadens.
Quum verò iam suppuratum fuerit, in lingua pustulae ob-
oriuntur, & desipiens æger moritur, & conuulso plerisque cor-
ripit in altera corporis parte: si quidem in sinistra parte capi-
tis vlcus habeat, in dextra corporis parte conuulso corripit.
Si verò in dextra capitis parte vlcus habeat, in sinistra corpo-
ris parte conuulso corripit. Sunt autem & qui syderati fiunt,
atque sic pereunt ante septimum diem in æstate, aut deci-
mum quartum in hyeme. Similiter autem significant hæc si-
gna, & in iuniore, si vulnus existat. Quapropter ubi intellexe-
ris febrem inuadere hominem, & ex aliis signis aliquod ipsi
accidere non cunctari oportet, sed os vsque ad membranam
perforare, aut scalpro rasorio deradere. Est enim & ad perfora-
tionem, & ad rasionem, facile ac expeditum. Deinde reli-
qua sic curare, prout conducere visum fuerit, respectu ad id
quod sit habito. Quum verò in vulnere in capite, homine
terebello perforato, aut non perforato, osse autem denudato,
tumor rubicundus, ignis sacri speciem referens, accesserit in
facie, & in oculis utrisque, aut altero: & si quis tumorem con-
tingat, doleat: & febris corripiat ac rigor: & vlcus ipsum tum
quod ad carnem attinet, tum quod ad os, bene habeat ad aspe-
ctum: & ambientes vlcus partes bene habeant, excepto tumo-
re qui in facie existit, & aliud peccatum nullum tumor ha-
beat, quod ad reliquam vietus rationem attinet. Huius in-
fernam aluum deorsum purgare oportet medicamentis, quod
bilem ducit, & ubi sic purgatus fuerit, & febris dimittit, &
tumor sedatur, & sanus euadit. Medicamentum verò dare
oportet, ad vires hominis respiciendo, prout robore validos
fuerit. Ceterum de perforationis ac terebrationis usu, ubi
ea necessitas ingruat, ut necesse sit hominem perforare, sic
statuendum est. Si ab initio assumptam curationem admi-
nistras, non oportet statim os ad membranam perforare ac
excindere. Non enim conducit membranam osse denuda-
tam esse, ad multum tempus male afflicta: sed postremum
ubi madore corrupti ac putrescere ipsam periculum est.
Est & aliud periculum, si statim osse ad membranam per-
forato, ipsum auferas, ne in ipso opere membranam per te-
rebellum

Medela hu-
sus.Terebra-
nonis ma-
dus qui.

rebellum vulnera. Verum terebrantem oportet, ubi iam val-
de parum abest, ut os sit perforatum, & os iam mouetur, à te-
rebratione desistere, & finire ut os sua sponte discedat. Nam
in osse perforato, & à perforatione relicto, nihil mali acce-
dere poterit. Tenue enim iam id quod restat sit. Reliqua ve-
rò curare oportet, prout vlceri conducere visum fuerit.

Terebrantem autem frequenter eximere terebellum o-
portet, caliditatis ossis gratia, & in frigidam aquam immer-
gere. Calefcens enim ex circumductione terebellum, etiam
os excafcens ac resiccans adurit, & manus os perforationem
ambiens discedere facit, quam aliàs discessurum fuisset. Si ve-
rò etiam statim volueris vsque ad membranam perforare,
& de postea os auferre, eodem modo frequenter eximere tere-
bellum oportet, & in frigidam aquam demergere. At si non
ab initio curationem assumpseris, sed ex alio traditam susce-
peris, ita ut posterior ratidè ad curationem deuenias, terebel-
lo exculpto statim os ad membranam perforare ac excin-
dere oportet, & exempto sepe terebello specularium aliàs,
tum per admotum specillum, circumcirca ipsius terebelli
viam. Nam multo citius perforatur os, si suppuratum iam at
transpuratum perforaueris, & sepe contingit ut non pòssun-
dum os sit, tum aliàs, tum si ea capitis parte fuerit vulnus,
qua tenuius magis quàm crassum os ipsum existit. Quare
cauere oportet, ut in terebelli admotione ne fallaris, verum
qua parte crassissimum os esse visum fuerit, in eam semper
terebellum admotum adigito, ita ut frequenter consideres,
ac commoveas os, & eiicere coneris. Postquam autem abstul-
eris, reliqua velut vlcera conferre visum fuerit curato.

Terebra
aqua immo-
grada.

HIPPOCRATIS
COI CHIRURGIAE OF-
FICINA, IANO CORNA-
RIB MEDICOPHY-
SICO INTER-
PRETE.

Aut

Lux du-
plex.

Quæ chi-
rurgo pro-
spicienda.

Ut similia, aut dissimilia, à princi-
pio, à maximis, à facillimis, ab his
quæ vndiquaque penitus cognos-
cuntur: quæ & videre, & tange-
re, & audire licet: & quæ visu, &
tactu, & auditu, & naribus, & lin-
gua, & intelligentia sentire licet:
quæ & quibus cognoscuntur, nomi-
nibus cognoscere licet. Quæ ve-
rò ad chirurgiæ officinam.

Aegrotans, agens, ministri, in-
strumenta, lumen, ubi, quomodo, quot, quomodo. quando
corpus, vasa commoda. Tempus. modus. locus. Agens aut se-
dens, aut stans, moderatè ad seipsum, ad id quod tractatur,
ad splendorem lucis. Lucis igitur species duæ sunt, altera
communis, altera artificialis. Communis, in nobis non est.
Artificialis, etiam in nobis est. Vtriusque verò duplex
sunt, aut ad lucem, aut sub lucem. Sub lucè, & modicus usus
est, & moderatio manifesta. Ad lucem verò, ex præsentibus
ex conferentibus luminibus, ad splendorem cōvertere oportet
id quod tractatur, exceptis his quæ aut latere oportet
aut videre turpe est: ita ut id quod tractatur ex aduerso sit
luci, qui verò tractat ex aduerso eius quod tractatur, verum-
tamen ut ne tenebras inducat. Sic enim & qui agit videre po-
terit, & quod tractatur non videtur. Ad seipsum verò, si qui-
dem sedeat, pedes secundum rectitudinem sursum versus e-
recto ad genua sint, distantia autem parua in cōsistendo in-
tercedat. Genua autem superiora sint inguibus modicè di-
stantia, pro commoda cubiti positione ac appositione. Veste-
tus expeditè, distinctè, æqualiter, similiter, cubitis, humeris.

Ad id verò quod tractatur, ultra & propè, & sursum ac de-
orsum, & hac aut illac, aut in medio. Ultra quidem & propè
termini sunt cubitorum gibbi, ita ut in anteriorem partem non
excedant genua in posteriorem costas. Sursum verò, ut non
supra mammas, summas manus habeat. Deorsum ut non in-
trius quàm ut ubi pectus ad genua habet, summas manus an-
gulares ad brachia figuret. & in medio quidem hoc modo se
habet. Hac verò aut illac, ut non extra sedem: sed pro rati-
one conuersionis & corpus, & operantè corporis partem pro-
ducit. Si verò stet, vtrisque pedibus ex æquo insistere solet.

est. Agere verò oportet ita ut altero pede inscendat, non eo
qui est ad manum agentem, genu ad inguem sublato, velut
in sede, sed & alij termini iudem sunt. At qui tractatur, reli-
quæ corporis parte tractatū inferuat, aut stans, aut sedès, aut
decumbens, quo quàm facillime ita velut figurā habens per-
seueret, seruans subfluxionem, subsidenciam, eueruionem, de-
clinationem. Sic quæ debet seruari & figura, & forma eius qui
tractatur in exhibitione, in tractatione, in habitu postea se-
quente. Ungues neque præminere oportet, neque deficere.
Digitorum vertices ad usum exercere, digitis quidem sum-
mis plerumque iudice ad magnum admoto. Tota verò manu
prona, ambabus autem aduersis. Digitum extendere cogit
magnum quiddam in medio digitorum positum, & opposi-
tum facere magnū digitum indicis. Morbum autem esse ma-
nifestum est, per quem etiā læduntur hi quibus ex natura
te, & educatione, affluunt magnus digitus ab aliis contineri.
Opera omnia exercere oportet vtrisque seorsim agendo, &
ambabus simul. Similes enim sunt: ambabus cōstendo be-
ne, pulchre, cito, non laboriosè, concinne, expeditè. Instru-
menta quidem, & quando, & qualiter dicetur. Vbi oportet,
ut ne quid impediat opus, neque impedimento sit inter acci-
piendum circa operantem corporis partem. Si verò alius det,
paulò prius paratus sit, & faciat ubi iusseris. Qui verò circa
aegrotantē sunt, id quod tractatur exhibeāt prout visum fue-
rit. Reliquum autem corpus detineant, ut totum quiescat, &
cōtinentes, & præfesto obedientes. Deligationis species duæ
sunt, quæ facta est, & quæ adhuc sit. Quæ adhuc sit, citò, non
laboriosè, expeditè, concinna. Cito quidem perficiendo ope-
ra. Non laboriosè, facillè agendo. Expeditio verò ad omnia pa-
rata est. Concinnitas autē iucunda aspectu est. Ex quibus ve-
rò exercitationibus hæc cōtingant, dictū est. Quæ facta est,
benè, pulchrè. Pulchrè quidē, simpliciter, distinctè: aut simi-
lia ac æqualia, æqualiter ac similiter: aut inæqualia ac dissim-
ilia, inæqualiter ac dissimiliter. Species verò hæ sunt, sim-
plex rotunda in orbem alicui, sicut oculus rhombus, & semi-
separata ut species congrua sit speciei & affectioni eius quod
deligatur. Et ut verò quod bene deligatur, duæ sunt spe-
cies, roboris quidem, aut compressione, aut copia linteolo-
rum, & partim quidem ipsa deligatio sanat, partim curanti-

Vngues &
digni chi-
rurgi qua-
les esse do-
beant.

Instrumen-
ta in prom-
ptu sint &
manu.

Deligatio
duplex.

Ligationū
species.

Modi ligandi.

Nexus.

Deligamenta qualia.

bus inferuit. Ad hæc igitur lex hæc est. In his autem maxima deligationis vis est. Compresio quidē, ut incumbētia non abscendant, neq; penitus inuitantur: sed sint quidem firmata, non autem coacta, & minus quidem extrema, minimē verò media. Nexus & filum procedant non deorsum, sed sursum, in exhibitione, & præparatione, & deligatione, & habitu postea sequente. Initia non super vlcus iniicere oportet, sed hinc aut illinc facere nexum. Nexum verò neque in semita, neque in opere, neque illic ubi inane est, ut ne in varum iaceat. Nexum autem & filum, mollia non magna. Hoc tamen probè nosse conuenit, quòd omnis deligatio ad declinua & acuminata fugit, velut in capite, ad partem superiorem in tibia, ad infernam. Deligare oportet dextras partes, in sinistras: & sinistras, in dextras: excepto capite. Hoc verò secundum rectitudinem. Verum contraria ex duobus initis. Si verò ex vno, ad id quod simile est, ad subtilitatem: velut est media pars capitis, & si quid aliud huiusmodi. Quæ vero mouentur, velut articuli, qua quidem parte insecuntur, quam minimis ac expeditissimis linteis obuoluere oportet, velut popliteum: qua vero circumduntur, expansis ac latis, velut est patella. Circundare quoque insuper oportet, comprehensionis quidem gratia eorum quæ circa hæc sunt, appensionis vero vniuersi deligamenti, in quiescentibus & depressioribus corporis partibus, qualis est & supra, & infra genua. Conuenit autem in humero quidē, circumductio circum alteram alam: In inguine verò, circum alteram lateris mollitudinem in tibia, supra suram, & quibuscunq; sursum contingit fuga, his inferne appensio conuenit: quibus autem deorsum, vice versa. Quibus verò non est, velut in capite, his in æqualissima parte cōprehensiones facere oportet, & minimē obliquo deligamēto vti. Nam stabilissimū postremum circundandum, vel maximē vagabunda continet. Quibuscunq; autem neque comprehensio, neque appensio linteorum, commode se habet: his per fila appensiones facere conuenit, ex iniiectione, aut confusione. Deligamenta sint pura, leuia, mollia, tenuia. Obuoluere verò oportet ambabus simul, aut vtrisque seorsim exercere. Conueniente autem deligatione vti, coniectura ad latitudinem ac crassitudinem partium facta. Obuolutionis capita dura, æqualia, distincta sint. In quibus

A quibus autem futurum est ut decidant, ea peiora sunt, quam si cito decidant. Quædam vero sunt eiusmodi, ut neque comprimere, neque decidere oporteat. Quæ vero spectat deligatio, aut sit obliquo, aut antio, hæc sunt. Deligatio, quidem in causa est, ut aut disparata attrahantur, aut expansa cōtrahantur, aut contracta diducantur, aut distorta dirigantur, aut vice versa. Præparare autem oportet lintea leuia, tenuia, mollia, pura, lata, non confusa, neque extuberantias habentia, & ita ut extensionem ferant, & paulò prastantiora, non sicca, sed succo imbuta singulis a sectionibus familiaria: & ea quidem quæ disparata abscesserunt, ita ut sublimia sedem quidē contingant, non tamē comprimant. Initium autem sumere oportet ex sana parte, & ad vlcus deuincere, quo id quidem quod subest excoletur, aliud autem non amplius colligatur. Deligare autem oportet recta quidem, in rectum: obliqua vero, obliquè, in figura doloris exorte, in qua neque confusio, neque discessio contingat: ex qua ubi translatio fit ad appensionē aut positionē, non transmutent, sed similia habeant hæc, masculos, venas, nervos, ossa, & bene posita, & leue delectent. Appensa vero aut posita esse conuenit, in figura doloris exorte, quæ est secundum naturam. In quibus verò discessio, vice versa. At quibus expansa sunt, contrahere oportet quod ad alia quidem attinet eodem modo ex multo verò temporis spatio interposito contractionem facere oportet, & sensim progressu facto cōpressionē, primū minimē, deinde magis, ita ut terminus quod maxime facta sit mutuius contactus fiat. Quibus, vero contracta sunt, diducere: cum inflammatione quidem vice versa, sine hac autem, præparatione quidē eiusmodi, deligatione verò contraria. Distorta verò dirigere oportet, quod ad alia quidem attinet eodem modo. Verum quæ quidem abierunt, ea reducere oportet, subligatione agglutinatione, appensione. Contraria verò contratio modo Spleniorum longitudinem latitudines, et crassitudines, Splenia, multitudines. Longitudo quæ est deligatio. Latitudo, quæ quæ aut trium digitorum, crassitudo, ut triplices aut quadruplices sint. Multitudo ut dum circumdantur non excedant, neque deficient. Quibus verò ad directionem, in longitudinem circundando, latitudinem ac crassitudinem defectu conuocare oportet, ita ut non accuratim explicamus. At verò

Lintea quæ
ha.Deligatio
qualia.

Linteorum verò linteorum subligationes dux sunt, prima ex loco laeso subligatio. ad supernas partes deunt: altera ex loco laeso, ad infernas.

Iuxta locum affectum maxime comprimere oportet: Multitudine extremas partes: Reliqua vero pro ratione: Deligatio autem multam sanis loci partem occupet. Deligamentorum multitudo, longitudo, latitudo. Multitudo quidem, ut ne superetur à loco laeso, neque per ferulas illitio fiat, neque pondus, neque circuncirca inclinatio, neque efforminatio deligamenti contingat. Longitudo verò & latitudo, trium, aut quatuor, aut quinque, aut sex, cubitorum quidem longitudo, digitorum autem latitudo. Et a fulcimentis circunductiones tot sint, ut ne comprimant. Mollia verò & non crassa sunt hæc omnia, pro longitudine & latitudine, & crassitudine

Ferulae. due partis affectæ. Ferule potè sunt leues, æquales, iuxta extremitates limæ, hinc atque illinc paulo minores deligatione, crassissimæ autè ea parte qua extat fractura. Quæcunque vero partes incurvæ sunt, & excarnes, in his quæ præminent cavende sunt, velut circa digitos & malleolos, aut positione aut breuitate. Assulcimentis autem fulcire ac firmare oportet, non comprimere primam. Ceratum molle, & leue, & parum sit. In aqua spectatur caliditas, multitudo. Caliditas, ut supra suam ipsius manum medicus affundat. Multitudo, ad laxandum quidem & attenuandum, plurima optima est. Verum ad incarnandum ac molliendum, moderata. Moderatio autem in perfusione ea est, quòd dum adhuc attollitur pars priusquam confidat, desistere oportet. Primam enim attollitur. Postea verò attenuatur. Positio sit mollis, æqualis, sursum vergens, in eminentibus corporis partibus, velut calcaneo, & coxa, ut neque refrangatur, neque evertatur. Canalem totum potius crurum quàm dimidii adhibere oportet. Ad affectionem tamen respicere oportet, & reliqua quæ ledere solent, manifesta sunt. Exhibitio verò & distentio, & restitutio, & reliqua secundum naturam fiant. Natura in operibus est: operis actione quid illa velit coniectandum est. Ad hæc autem ex quiescente, ex communi, ex consuetudine. Ex quiescente quidem ac remisso, restituciones considerare oportet velut in manus figura. Ex communi verò, extensionem & inflectionem, velut in figura cubiti ad brachium, quæ prope ad angularem accedit. Ex consuetudine,

Ceratum.
Aqua.

Adine, quod non alias figuras magis ferre possunt, velut cura extensionem. In hac enim figura plurimum tempus facillime durarint, nulla facta immutatione. In immutatione vero ex distentione, similia hæc habent, ad habitum aut positionem, musculos, venas, nervos, ossa, & bene posita, & bene decubita. Distentio sit maxime circa maxima, & crassissima, ac æqualia, & ubi ambo ossa laesa sunt. Secundo loco ubi subiectum, minime ubi supernum. Si verò magis moderato fiat, detrimetur. Nam affert, pueris exceptis. Oportet autè ipsa paululum acclivius habere. Directionis exemplum, æquiuocum, coniugatum simile, sanum. Deflectio potest solvere, ligare, incarnare, minuere. Dura, ligare. Mollia solvere. Multa, minui. Moderata, crasse facere. Deligare verò oportet, primum ut is qui deligatur, dicat, maxime se compressum esse circa laesam partem, minime circa extremas: & firmatum se esse, non compressum, copia linteorum, non robore: & hac die ac nocte paulo magis, post die minus, tertia laxè. Repetatur autem post die in extremis partibus tumor mollis. Tertia vero die deligatum solutum gracilius sit, atque hoc per omnes deligationes. Secunda verò deligatione an iuste deligatum apparuerit discere oportet. Hinc autem magis & pluribus comprimatur. Tertia adhuc magis, itemque pluribus. Septima verò à prima deligatione soluta, inueniantur gracilia ossa ac depressa. At verò in ferulas deligata, si gracilia & pruritus exortia, & sine vlcere fuerint, sinere oportet usque ad dies viginti à latione. Si vero quid suspectum sit, solvere in medio tempore, & ferulas tertio quoque die firmare. Appensio, positio, deligatio, ut in eodem statu sint custodire oportet. Figurarum summa hæc est, consuetudines, **Figura.** naturæ singulorum membrorum species excurrendo, ambulando, stando decumbendo, ex opere, ex remittendo. Nam vlass corroborat, oculi autè colliquat. Aut compressione, aut copia linteorum. Quæcunque verò effuso sanguine suffusionibus, aut contusionibus, aut vulsionibus, aut tumoribus inflammationibus exortes, ex vulnere oboriuntur, ad supernam partem plurimum ad infernam etiam parum deligare oportet. ita ut manum aut crus non habeat in declivie, & initium supra vulnus ponat, ac maxime sitinet, minime extremas partes, medio modo medias, ultimam partem ad supernas corporis

Distentio.

Deflectio.

Deligatio.
nis modus.

poris partes distribuendo, & ligatione, compressione. Sed & D
hac copia magis quam robore. Maxime autem his lineta te-
nua, leuia, mollia, pura, lata, sana debentur, vt pote sine se-
culis: & vberiore perfusione vti oportet. At vero elapiones
aut luxationes, aut tortiones, aut distantie disparata, aut a-
uulsiones, aut abruptiones, aut distortionis, veluti mat. latio-
nes ad alteram partem vergentes, vnde quidem excesserunt,
remittendo deligare oportet: quod vero accesserunt, intendē-
do deligamentum, vt ad contraria vergant deligantur, etiam
priusquam fuerint deligata, paulo magis quam vt ex aequo
sint, & deligamentis, & spleniis, & appendionibus, & figuris,
extensione, & frustione, & directione: & hic etiam vberiore per-
fusione. Ceterum imminutiones multam sanam partem oc-
cupando deligare oportet, vt ex influxione qua colliquata
plus quam sua sponte imminuta sunt, alia deligatione per-
mutata ad augmentum declinent, & eandem enormitatem
faciant. Melius autem est, vt & superna pars simul deli-
getur, veluti tibiæ, & femorum, & alterum cruris cum sano crure,
quo similis sit, & similiter quiescat, & similiter alimen-
tum excludant, & suscipiant. Interorum vero copia, non cō-
pressionem vrendum est. remittendo partem ad quod maxi-
me opus habet, & vtendo defrictione in carnem inter, & perfusio-
ne absque ferulis. Fulcimenta porro ac stabilimenta adhi-
bere oportet, veluti pectori, costis, capiti, & aliis quæ eiusmo-
di sunt: partim pulsum gratia, vt ne concutiantur: partim
etiam distantiarum disparatarum gratia, circa iuncturas, in
ossibus capitis quo firmantur. Et ut ossibus, aut sternutatio-
nibus, aut alio motu, qualia sunt circa thoracem & caput sta-
bilimenta. Horum omnium eadem sunt deligationis com-
moderationes. Qua enim parte lationes sunt, maxime com-
primendum est. Supponere igitur oportet lanam mollem,
affectioni convenientem: deligare vero non amplius com-
primendo, vt ne pulsus concutiat: neque amplius quam vt
distantiam iuncturarum extremitates mutuo se cōtingant.
Neque vt iussus & sternutationes fiat, sed vt prolixeantur
stabilimentum adhibeatur, quo neque cogatur quid, neque
concutiatur.

Fulcimen-
ta quibus
operanda.

HIPPO

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE FRA- CTURIS, IANO CORNA- RIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

Porter medicum & luxationum, & fractu-
rarum extensiones quam directissimas fa-
cere. Hac enim iustissima natura est. Si ve-
rò quid vel hac, vel illac inclinaret, ad pro-
uam partem vergere cōuenit. Minus enim
hoc peccatū est quam ad supinam. Qui igitur
anul præmeditari sunt, plerumque nihil peccat. Ipse enim
qui deligatur, manum porrigit, vt qui ita à iusta natura co-
gatur. Qui verò sapientes sibi videntur medici, hi sunt mini-
mum qui peccant. Studi igitur non multi est manuum fractā
tractare, & qui libet vt ita dicam, medicus hoc potest. Verum
cogor plura de hoc scribere, quod sciam medicos esse, qui si-
bi sapientes esse videntur ex figuris manus in deligatione, ex
in hac arte hoc modo indicantur. Quod enim peregrinum
est, quum nondum intellexerint an bonum sit, magis laudat
quam familiare, quod iam bonum esse sciunt: & alienū ma-
gis laudant quam probè notum. Dicendum igitur, quamnam
medicorum peccata de natura manus, tum docere, tum do-
cere velim. Nam & aliorum corporis ossium doctrinā hic sermo
affert. Manū itaque, de qua nobis sermo est, quidam pronā de-
ligandam dedit, ille verò cogebat sic tenere veluti sagittates,
quum humerū iniiciunt, atque ita habentē deligabat: hoc ipsum
illi secundum naturā esse existimans, & in testimonium addu-
cebat, tum omnia cubiti ossa, quod directionem inter se ha-
berent, tum coloris cōcordiam, quod ipsa per se ipsam recti-
tudine haberet, idque hoc modo & externa & interna parte.
Hoc modo etiam dicebat: & carnes, & nervos, à natura, produ-
ctos esse, & artem sagittandi in testimonium citabat, & hoc di-
cit.

Que medi-
cus in his
præstare
debeat.

Medicos
imperios

Mm 2 cens.

cens ac faciens, sapiens esse sibi videbatur. Verum aliarum artium oblitus erat, & eorum quae robore, & eorum quae artificii operantur ac efficiunt: non animaduertens aliam in alio figuram secundum naturam esse, & in eodem opere alias dextrarum manus figuras secundum naturam esse, alias monstrare, ita contingat. Alia enim figura in iaculatione secundum naturam est, alia in funde iactu, alia in lapidis iactu, alia in pugilatu, alia in quiescendo. Quot vero artes inuenire quis possit, in quibus non eadem figura manuum naturalis est: & in unaquaque arte, aliter ad instrumentum quod quisque habet, & ad opus quod perficere vult manus figurantur. Ei vero qui sagittam arcem exercet, hanc figuram alterius manus optimam esse cōsentaneum est. Cardiniformis enim brachij pars, in cubiti sede in hac figura innitens, ossibus cubiti & brachij rectitudinem facit, veluti totum vnum esset, & refectio articuli fracta est in hac figura. Verisimile est igitur hoc modo minimè flexibilem & rigidissimum esse hunc locum, & non superari, neque remittere, dum à dextra manu nervus trahitur, & sic nervum quidem quam plurimum trahet, à firmissimo vero ac cōfertissimo emittere. Ex talibus enim sagittarum emissionibus, celeres & vehementes, & longinquitates fiunt. Deligationi vero cum arte sagittandi nihil commune est. Nam & ubi deligavit, si manum ita habiturus esset, multos utique dolores maiores vulnere adderet, & si flectere iuberet, neque ossa, neque nervi, neque carnes in eodem permanerent, sed suppurata deligatione alio transferrentur. Et quæ tandem est figuræ sagittarij utilitas? Et in hac parte fortasse non peccaret is qui sibi sapiens esse videtur, si ipsum vulneratum sibi manum exhibere permitteret. Alius porro medicus supinam manum præbens, ita extendere iubebat, atque hoc modo habentem deligabat, hanc figuram naturalem esse putans, coniectura ex colore facta: & ossa hoc modo secundum naturam esse existimans, eo quod os eminens circa manus iuncturam, ubi parvus digitus est, è directo esse apparet eius ossis, ex quo unam homines metuntur, & hæc testimonia adducebat, quod secundum naturam hoc modo figura se haberet, & rectè dicere putabatur. At vero siquid manus supina extendatur, vehementer utique doluerit. Cognoscere autem poterit hoc quisque, sua manu ita extenta, quod dolorosa est hæc figura. Nam & debilior vir, for-

Modus
hæc deligandi.

At tiores ita manibus suis comprehensum, ut cubiti flexura supina frangitur, quocumque voluerit duxerit. Neque enim si gladium in hac manu habeat, eo uti poterit, adeo violenter hæc figura est. Deinde si ubi deligavit quis, in hac figura sinat, maior quidem dolor ubi obambulet, magnus autem etiam ubi decubuerit, sentietur. Quin & flectere manum si opus fuerit, omnino necesse est & musculos & ossa aliam figuram habere. Sed & circa reliquam perniciem in hac figura hæc ignorabat. Os enim circa iuncturam manus eminens, iuxta parvum digitum, hoc quidē cubiti est. Quod verò in flexura est, a quo unam homines metuntur, id brachij caput est. Ille verò idem os esse, & hoc & illud putabat: itemque multi alij. Est autem idem cum illo, is qui cubitus siue cubiti gibbus vocatur, in quem innitimur. Si quis igitur ita supinam manum habeat, tunc & os distortum apparet, & nervi à manus iunctura tendentes, ex interna parte & de digitis, distorti sunt. Tendunt enim hi nervi ad os brachij, unde una mensuratur. Tanta sanè ac talia sunt peccata, & ignorantie naturæ manus. Si verò velut ego tubeo, manum fractam quis extēdat, os quidem quod est circa parvum digitum, ad cubiti flexuram tendens, in directum converteret, rectitudinem verò habebunt nervi à manus iunctura ad brachij summam partem tendentes: & manus dum appensa excipitur, in consimili figura erit, in quali etiam erat dum deligaretur, ita ut neque ambulanti, neque decumbenti, nullus dolor aut fatigatio accedat. Desiderare verò hominem ita oportet, ut ossis pars ad clarissimam præsentem lucē constituta sit, ne is qui extensionē tractat circa sufficientem directionem fallatur. Nam periti artificis manum adnotam ne os quidē eminens in cōtactu latere poterit. Porro ex cubiti ossibus ubi non ambo fracta sunt, facilius curatio est, si supernum os sauciatum est, etiam si crassius id existat: partim quod sanum subteritum fundamenti loco ipsi est, partim quod facilius occultari potest, nisi iuxta manus iuncturam sauciari contigerit. Crassa enim est caro quæ superne innascitur. Inferum verò os excarnie est, & non facile occultari potest, & vehementiore extensione opus habet. Si verò hoc cōtritum non fuerit, sed alterum illud, vilior extensio sufficit. At si ambo fracta fuerint, fortissima extensione opus habent. In puero etenim videtur extēta magis quam oportebat. Verum plerique minus quam

Cubiti ossa
si fracta
fuerint.

M m opor

oportet extenduntur. Conuenit autem facta extensiore, vnde Deligatio. lis ad motus dirigere: deinde cerato illito non ita multo, vt ne deligamenta circumfluitent, ita deligare, vt summā manū non inferius cubiti flexura habeat, sed etiam paulo superius ne ad summā partem sanguis inſuat, sed intercipiatur. Postea linteo deligare, initio eius supra fracturam inieſto, ita vt firmet quidem, nō tamen admodū premat. Postquā autē circumdedit eodem loco bis aut ter, ad supernā partem deligē distribuat, quo sanguinis influxiones intercipientur, & illuc delinat. Conuenit autem prima linteā non eſſe longa. Securdorum vero linteorū initium supra fracturā iungere, ita vt ſemel circumdet eodē loco, deinde deorſum distribuat, & minus premēs, & magis traducēs, quo linteum ipſi ſufficiēs lit, ad recurrendū eō vbi alterum deſiuit. Hic igitur linteā ad ſiniſtram, aut dextrā deligetur aut ad vtrā partē contulerit ad fracturā figurā, & in vtram declinare expedierit. Poſtea verō ſp. con. extēdere oportet modico cerato illita. Nam ſic & mitius & ſtabilius ſe habent. Deinde ſic linteis deligare alter natim, modō in dextrā, modō in ſiniſtram: & plerūq; infernē initio factō, ſurſum ducere aliquādo etiam ſuperne deorſum. Extremitates autē ſubaridas, & in acurū abeuntes, ſplenis obuolutis curare oportet, ita vt copia opertiorū tōtorū acernatiim, ſed particulatiim corrigit. Insuper autē circa manus iunctas i due artic. ſum laxē circumdare ſplenia oportet aliās atq; aliās. Copia verō linteorum ſufficiens primū, duae partes ſunt. Signa autē bene curati, & terminus rectē deligati, haec ſunt: ſi interrogaueris ipſum an compreſſus ſit, & ſi compreſſum quidē ſe eſſe dixerit, ſed leniter, & maxime circa ipſam fracturā. Huiusmodi ita facta eſſe perpetuō dicere oportet eum qui rectē deligatur. Signa verō mediocritatis haec ſunt. Ea die ac nocte qua deligatus eſt ipſe ſibi ipſi ſi videatur non minus, ſed magis compreſſus eſſe. Poſt ridie verō tūmorem parū mollem, ad ſummā manū obortum eſſe. Mediocritatis enim facta à te compreſſionis ſignum hoc eſt. Deſiciente autem die minus compreſſus eſſe ſibi videatur. Tertio verō die deligamenta laxa eſſe ipſi videantur. Et ſi quid horum iam relatorum deſecerit, noſcere oportet deligationem moderatā laxiorem eſſe. Si verō quid ex relatis abundauerit, noſſe oportet vltra modum compreſſi

A compreſſum eſſe. Et ex his conieſtura facta, poſtea deligans aut laxabis aut compriimes magis. Reſoluere autem oportet tertia die, vbi extederis. Et ſi primū moderatē deligaſti, hāc deligationem paulo magis quā illi compriimere oportet, & initia ſupra fracturā iungere, quā admodū etiā antea. Si quidem enim hanc prius deligaueris, ſanctius ex hac ad extēmitates hinc at illuc abhauriat. Si vbi aliquā aliā partē prius compreſſus in illi ex compreſſu abhauriat. Intell. gentia autē ad multa vtilis exiſtit. Sic igitur ſemper incipere oportet & deligationē & compreſſionem, & de loco. Reliqua verō in rationē, ita vt quāto longius à fractura digreſſus fueris, minus compreſſus inquit, quāto laxa et minus circūdando ſi in n. r. t. i. o. ſ. o. ſ. t. a. c. i. p. l. i. t. i. s. l. i. n. t. e. i. s. d. e. l. i. g. a. r. e. oportet in v. i. l. i. s. l. i. t. i. o. n. e. u. l. ſi interrogetur, dicat ſe paulo magis compreſſum eſſe quā prius, & priuſtum circa fracturā, & alia, & circa tūmorē, & circa dolorē, & circa allevationē, proprius deligatus eſt, ſi in ſe ipſi videatur deligamenta. Deinde reſoluere oportet, & rursus paulo magis comprimendo deligare, & hoc cum omnibus linteis quibus deligandus erat. Et poſtea omnia ea ipſum apprehendant, quae etiam in primis deligationum circuitibus contingerant. Vbi verō tertius aderit dies, & ſeptimus à prima deligatione, ſi quidem rectē deligatus fuerit tūmor in ſummo manu, atq; hic non valde magna, et tūcas autem qui deligatur, in omnibus deligationibus tenuerit ac gracilior compentur. Verum in ſeptimo etiam valde tenuis, & oſſa fracta, magis mouentur, & facilius ad correctionem ducuntur. Et ſi hae huiusmodi fuerint, facta coaptatione velut ad ſerulas adhibendas deligare oportet, paulo magis compriimendo quā antea, ſi nō dolor aliquis maior fuerit ex tūmore quā eſt in ſumma manu. Poſquam autem linteis deliganeris, ſerulas circumponere oportet, & vinculis quā largiſſimis circūdare, quietis ſalutis gratia, vt ſerularum aproficio ad compreſſionē manus mihi faciat. Poſtea verō & dolor, & allevatione eodem modo ſiant, velut in primis deligationibus circūdandis. At verō vbi tertio die laxas eſſe dixerit, tunc poſtea ſerulas ſi firmare oportet, maxime quidem circa fracturam, ſed & alia iuxta rationem, ſi quidem & deligatio magis laxa fuerit quā compri-

mat. Crassissimam autem ferulā esse oportet, qua parte ex-
tat si actura, non tamen multum. Et ad hoc studium vel ma-
ximē adhibendum est, ut ferula ē directo magni digiti non
ponatur, sed hac vel illac: imō neque ā directo parui digiti,
qua parte os superminet in manus articulo, sed hac vel illac.
Quod si ad fracturam conferat, hac parte aliquas ferulas po-
ni, breuiores ipsas aliis esse oportet, ut ne perueniant ad ossa
per conuētia iuxta manus articulum. Periculum est enim vi-
cerationis, & denudationis neruorum. Oportet autem tertio
quoq; die ferulis valde leniter firmare, hoc cogitantes, quod
ferula deligationis conseruanda gratia apponuntur, non au-
tem compressionis gratia alligantur. Si quidem igitur pro-
bē noueris, quod in prioribus deligationibus ossa sufficien-
ter sunt directā, & neq; pruritus infestent, neq; vlla aliqua vl-
ceratio suspecta sit: ita cum ferulis deligatum sinere oportet
donec viginti dies transgressus fuerit. In triginta enim die-
bus viuetis maximē ex toto cubiti ossa corroborantur. Cer-
tum tamen nihil est. Nam & natura ā natura, & ætas ab æta-
te valde differt. Postquam autem solueris, aquam calidam af-
fundere oportet, & postea deligare, paulo minus comprimē-
do quā antea, & paucioribus linteis quā prius. Et postea
tertio quoq; die soluere, ac rursus deligare, ita ut minus com-
primas, & paucioribus linteis vtaris. At verō si vbi ferulis de-
ligatus est, ossa nō rectē posita esse suspiceris, aut aliud quid
vulneratū videret, in dimidio temporis spatio, aut paulo prius
soluere, & rursus deligare oportet. Viſtus porro his quibus
ab initio vlcerata non facta fuerint, neq; ossa extrahunt, suf-
ficat aliquanto simplicior. Verū pauciore viſtu vtendū est
ipsis, vsq; ad diem decimum, ut qui iam etiam quiescant: &
obsoniis tenellis vtendum, quæ transitui mediocritatem ex-
hibent. A vino verō & carnis esu abstinendum. Postea tamē
sensim progressu facto reficiēdi sunt. Hic sermo velut lex ius-
ta posita est de fracturarum curatione, & quomodo tractare
oporteat, & quomodo euentus sequi, ex iusta tractatione.
Quicquid verō non ita euētū habuerit, scire oportet, quod in
tractatione quid defeduoſe, aut redūdāter factū est. Quin
& hæc insuper in hoc simplici modo cōsiderare oportet, quæ
non ita valde curare solent medici, & quidem quum omnē
curationem, & totam deligationē corrumpere possint, si nō
rectē

Viſtus ho-
rū qualis.

A rectē fiant. Si enim ambo ossa fracta fuerint, aut infernum so-
lum: is verō qui deligatus est, in fascia quadam manum exce-
ptam ac appēsam habeat, & plurima fasciæ pars circa fractu-
ram existat, ita ut manus hinc atque hinc pendeat: hunc ne-
cessē est reperiri os ad supernam partē distortum habētem.
Si verō sic fractis ossibus, & summam manum in fascia ha-
bet, & partem iuxta cubiti flexurā: reliqua verō cubiti pars
nō sit eleuata: hic ad infernam partem os distortum habere
compenietur. Proinde in fascia molli latitudinē habēte ma-
ximam cubiti partem, & manus articulum, æqualiter suspē-
dere ac eleuata gestare oportet. At verō si brachium fractum
fuerit, si quidem quis extensam manum in hac figura exten-
dat, musculus brachij extēsus deligabitur. Postquam autem
deligatus cubiti flexuram inflexerit, musculus brachij aliam
figuram habebit. Iustissima igitur brachij extensio hæc est.
Ligatura cubitale aut paulo breuius, qualia sunt ligna quæ in
foramina ligonū immittuntur, suspendere oportet, hinc atq;
illinc catena deligatum. Hominem verō in alta quapiam se-
de collocatū, ita manu superincumbere oportet, ut lignum
id sub ala sit moderatē habens, ut homo vix sedere possit, &
ferē subleuatus sit, supposito postea alio quopiā fulcimenro,
& coraceo puluino vno aut pluribus subiectis, quo modera-
tam altitudinem habeat cubitus, ad rectū angulum obliqua-
tus optimum quidem est corium latum ac molle, aut fasciā
latam circumdare, & magnum aliquod pondus appendere,
C quod moderatē intēdere possit. Sin minus, vir aliquis robu-
stus in hac figura cubiti, circa cubiti flexuram deorsum co-
gat. At verō medicus erectus stans, & alterū pedem in altio-
re quopiam habens, aggrēssionem faciat, ita ut volis os diri-
gat ac componat: facile autem dirigetur. Nam hæc extensio
bona est, si quis ipsam rectē præparet. Deinde deliget fasciā
rū principis supra fracturā iniectis: & reliqua omnia, quæ
admodum prius monuimus, tractet: & eisdem interrogatio-
nes faciat. & iisdē signis vtatur, an moderatē habeat, aut se-
cus. Et per tertium diem deliget, & magis comprimat. Et se-
ptima aut nona die cum ferulis deliget. Et si suspicionem ha-
beat, os non bene positum esse, intermedio tēpore soluat, &
vbi probē collocauit, rursus deliget. Corroboratur autē ma-
ximē os brachij in xl. diebus. Postquam verō hos excesserit,
M m 5 soluere

Quā bra-
chii fractū
coapetur.

Quoto tem-
pore bra-
chii fractū
coalescat.

soluere oportet, & minus comprimere, & paucioribus quoq; D
lintheis deligare. Ceterum visum, quendam exquisitiorem quam
prius constituere oportet, & ad longius tempus. Eius vero con-
iecturam facere oportet, ad tumorem qui in summa manu est
robore respiciendo. Insuper autem & ad hanc animam aduer-
tere oportet: quod brachium à natura ad externam partem in-
curuatum est, & distorqueri solet, si non bene curetur. Sed &
alia omnia ossa, quæ à natura ad hanc partem distorta sunt,
etiam dum curantur ubi fracta sunt, distorqueri solent. Vbi
igitur tale quippiam in suspicionem veneris, lata insuper fascia
brachium circum circa complecti oportet, & circum pectus de-
ligare: & ubi quiescere vult, inter cubiti flexuram & costas,
splenium quoddam multiplex conuolutum ac complicatum
supponere: aut aliud quid quod huic simile existat. Hoc enim
modo incuruatio ossis recta euadet. Cauere tamen oportet,
ut ne minus ad internam partem vergat. Pes verò hominis
ex multis ac paruis ossibus compositus est: cuiusmodi
etiam summa manus. Franguntur quidem non ita valde hec
ossa, si non vna cum corpore, ab acuto aliquo aut graui vul-
nerato. Vbi etiam igitur quomodo curare oporteat, in vlcera-
tionum parte refertur. Si verò quid è loco suo motum fuerit,
aut digitorum articulus, aut aliud quoddam ex ossibus sum-
mi pedis, vnumquodque in suum locum cogere oportet, quem
adinodum & ea quæ in manu sunt. Curare verò oportet cera-
to, & spleniis, & lintheis velut etiam fracturas, exceptis feru-
lis, eodem modo comprimendo, & per tertium diem deliga-
do. Interrogetur item is qui deligatur similiter velut in fra-
cturis, & de compressione facta, & an laxa sit deligatio. At ve-
rò sana fiunt in xx. diebus perfectè omnia, exceptis his quæ
cum tibiæ ossibus communione habent, & cum ipsa è dire-
cto. Conducit autem hoc tempore decumbere. At non tole-
rant contuentes morbum. Verum priusquam sani fiant obam-
bulant, & propterea plurimum non perfectè sanantur, sed dor-
lor ipsos sepe meritis communefacit. Torum enim corporis
positus pes vel int. Quam igitur nondum sani iter faciunt,
articuli moti male curantur: ideoque alias atque alibi qui ad
tibiæ sunt, dolent. Quæ verò cum tibiæ ossibus communione
habent & maiora aliis sunt, & ubi hæc mota sunt diuturno-
rem medelam requirunt. Curatio tamen eadem est. Verum
lintheis

Pes & ossa
eius fracta
qui curen-
tur.

Quoto tem-
pore hæc
sanantur.

A lintheis & spleniis pluribus uti oportet. Et in totum hinc atque
illinc deligare, comprimere item velut alia omnia, ea maxime
parte qua emota sunt, & primas quoque lintheorum obuolutio-
nes eodem modo facere. In vnaquaque verò resolutione, mul-
ta calida aqua uti oportet. In omnibus enim circa articulos
lesionibus, multa aqua calida affundenda est. Ceterum compres-
siones & laxationes in iisdem temporibus eadem signa osten-
dunt, quæ in superioribus: & relaxationes eodè fiant. Sani ve-
rò perfectè hi sunt in xl. maxime diebus, si decumbere susti-
nerint. Sin minus, eadè patiuntur quæ prius relata sunt, &
adhuc amplius. Porro quicumque, saluè de alto quopiam loco
facto, in calcaneum vehementer se fulcuerunt, his ossa quidè
disparantur, venulae verò sanguine effundunt, carne circa os
contusa, tumor autem accedit, & dolor multus. Os enim hoc
paruum non est, & supereminet quidem sub tibiæ rectitudinè,
communione verò habet cum venis ac nervis principalibus.
Tendo autem posterior huic ossi annectitur. Hos curare
oportet cerato, & spleniis, & lintheis, & aqua plurima calida,
& lintheis pluribus. Et ab his opus est etiam aliis qui optimis
ac lenissimis, & si quidè mollis fuerit à natura cutis circum cal-
caneum, sic sinere oportet. Si verò crassa & dura veluti quidam
habent, incidere oportet, æqualiter, & attenuare, ita tamè ut
ne vulneretur. At verò talia bene deligare non cuiusvis est.
Si enim deliget quis, quomodo alia circa malleolos deligan-
tur, ita ut aliquando circum pedem, aliquando circum tendi-
Cnem, fasciæ circumdantur: hæc constrictiones calcaneum separant
qua parte contusio facta est. Atque ita periculum est, ne calca-
nei os corrumpatur: & sanè si corruptum fuerit per omnem
tuum morbus durare potest. Nā & alia quæ non ex tali modo
sunt, ipsum corrumpit, sed in decubitu denigrato calcaneo,
ex figura neglecta: aut in tibia vulnere fiente periculoso, ac
diuturno, & communionem cum calcaneo habente: aut in fe-
more: aut ubi ex alio morbo diuturnus decubitus contingit.
Attamen & talibus diuturnæ ac molestæ affectiones fiunt, &
quæ sepe refringantur, si non bona diligentia, & multa quie-
te curentur. Quare etiā ea quæ ex tali modo corrumpuntur,
supra aliquam lesionem, magna corpori pericula inducunt. Fe-
bres enim peracutæ oboriuntur, continuæ, tremulæ, singul-
vosa, mentem contingentes, paucis diebus durantes ac
occiden-

Qui de al-
to desiliit.

Curatio
horum.

occidentes. Fieri etiam possunt venarum sanguisuarum liuores venarum nausae, & cancerationes ex compressione. Fieri autem possunt haec absque alia corruptione. Atque haec quidem relata sunt, ubi vehementissimae contusiones sunt. Plurima tamen leniter circum circa contunduntur, neque vllum magnum curatōis studium exigunt, sed recte tamē tractare oportet. Quā verō vehemens in fulciēdo illisio facta esse visa fuerit, tūc sanē relata facere cōuenit, & deligationē plurimam facere circum calcaneum obuolutam, ita ut aliquando ad summās pedis partes, aliquando ad medias, aliquando ad tibi & partes, ex opposito linthea obuoluantur. Deligare insuper oportet & vicina omnia, hinc atq; illinc, velut etiam prius dictum est, & vehementem compressionem non facere, sed cum multis lintheis. Praestat autem & veratrum bibendum dare eadem die, aut postea die: & tertia die resolueri ac rursum deligare. Signa porro in recrudescant, aut non, haec sunt. Quum sanguis venis effusus, & denigrationes, & vicina sunt subnata, & sanā ita, periculum est ne recrudescant. At si quidem febre careat summi purgās medicamentum dandum est, velut dictum est: utemque si per continua febre laboret. Si verō continua fuerit febris, medicamentum dandum non est. Verūm & à cibis, & à sorbitionibus abstinentum. Potu verō utendum aqua, non vino sed sanorum cremore decocto, aut aceto mulso dulci. Si verō non recrudescant, sanguis è venis effusus, & denigrationes, & vicinae partes, cum virore subpallidae fient, & non durae, & bonum est hoc testimonium in omnibus sugillatis, sanguine è venis subter cutem effuso, quod non recrudescant. Quaecunque verō cum duricia liuescant, ea ut denigrescant, periculum est. Ceterum hoc studio habere oportet, ut pes plerumque paulo altius reliquo corpore habeatur. Sanus autē fieri poterit in sexaginta diebus, si quiesuerit. At verō tibiae duo ossa sunt, quorum alterum altero hac parte multo tenuius est, illa verō parte nō multo tenuius. Cohærent autem inter se iuxta pedem, & appendicem communē habent. Verūm in rectitudine tibiae non cohærent. Iuxta femur autē cohærent, & appendicem habent & appendix discernitionem. Longius verō paulo alterum os est, quod secundum paruum digitum est. Et talis quidem est natura ossium in tibia. Luxatur aut

Tibiae ossa

atur autem aliquando iuxta pedem ambo ossa, quandoque cum appendice, quandoque verō appendix tantum emouetur, quandoque alterū tantū os. Haec autē minus molesta sunt, quā ea quae in articulo manus existūt, si quiescere homines sustineāt. Curatio verō cōsimilis est velut illorū. Nam & repositionē ex extensione, velut in illis facere oportet. Verū vehementiore extensione opus habet, quanto fortius est ea parte corpus. Plerūq; tamē sufficiūt viri duo, alter hinc alter illinc extēdentes. Si verō nō satis robusti fuerint, facile est vehementiore extensionē facere. Aut enim rota modiolū, aut aliud quid huic simile defodere oportet, & molle quiddā pedis circūdare, & postea à latis bubulis loris pede deligato, principia lororū aut ad paxillū, aut ad aliud lignū alligare, atq; ita ligno in summū modiolū indito refringere, ita ut alij contra extēdant humeris & poplite apprehēsis, potest etia superna corporis pars necessitate hac extensionis vigeri, partim quidē si ita voles, ligno rotūdo leuigato altē defosso, partem quandā ipsius supereminētē intra crura iuxta ani & scroti intercapedinē applicato, quo corpus sequi prohibeat ad eos qui à pedibus extendunt. Deinde ad crus quod extenditur declinare non oportet, sed aliquem à latere assidere, qui nates retrudat, ne corpus circumtrahatur: partim verō si etiā circa alas hinc atque illinc ligna affigantur, manus autē extēda seruentur, apprehendat autem qui circa genu, atque ita contra extēdat: partim item si quis velit, aliis loris circa genu aut circa femur deligatis, & alio rotæ modio supra caput defosso, & loris ex ligno quopiam alligatis, & ligno ita in rotæ modiolū defixo, ad contrariā partem his qui à pedibus extendunt, adtrahere potest. Quin & si voles, pro rotarum modiolis trabem mediocrem sub lectum extēdes, deinde ad trabis hinc atq; illinc caput ligna fulciens ac refringens, lora ipsis alligata intendes. Si verō & hoc velis, assellis hinc atque illinc constitutis, in ipsis extensionem facies. Sunt autem & alij multi extensionum modi. Optimum autem fuerit, si quis in magna ciuitate medicum agit, ut lignū habeat præparatum, in quo omnes necessitates insint, tum ad omnes fracturas, tum ad omnes articulorum repositiones, ex extensione, ac uestium vsu. Satis autem est si lignum fuerit & longitudine, & latitudine, & crassitudine tale, quales columnæ quæna

Tibiae ossa
quæ luxan-
tur.

querne quadrangula sunt. Postquam autem sufficienter extenderis, facile iam est articulum reponere. Eleuatur enim in directum supra pristinam sedem. Dirigere itaque manuum volis oportet, ita ut his partim in id quod eluxatum eminet innitaris, partim ab altera parte infra malleolum renitaris. Vbi verò reposeris, si quidem fieri poterit, extensum ita deligabis. Si verò præ loris impediaris, his exolutis distentionem facias, donec deligaueris. Deligare autem eodem modo oportet, & fasciarum initiis similiter in id quod luxatum eminet iniectis, & primis obuolutionibus plurimis supra id factis, imò etiam splentis plurimis supra id impositis, & compressione maxime isthic fiende. Sed & hinc atque illinc multum insuper deligare oportet. Magis autem hic articulus compressione opus habet: in prima deligatione, quam is qui in manu est. Postquam autem deligaueris, sublimius reliquo corpore deligatam partem habeat. Positum autem ipsius ita facere oportet, quo quam minimè pes dependeat. At verò attenuationem corporis ita facere oportet, prout talem vel talem vim ipsa luxatio habet. Aliqua enim parum, aliqua multum luxantur. In totum verò magis & longiore tempore, in vulneribus circa crura, quam his quæ circa manus fiunt, attenuare oportet. Nam & maiora & crassiora hæc quam illa sunt: & sanè etiam necessariū est quiescere corpus ac decumbere. Verum postea deligare articulum tertia die, neque prohibet quicquam, neque vrget, & alia omnia similiter velut superius relata curare oportet. Et si quidem quietè decumbet, sufficient quadraginta dies, si solum in suum locum ossa rursus defecerint. Si verò quiescere nolet, non facile quidem crure vri poterit, & deligatione ad multum tempus vri cogetur. Quæcumque verò ossa non perfectè desident in suum locum, sed aliquid deficit, progressu temporis attenuatur coxa, & femur & tibia. Et si quid intro luxata fuerint, externa pars attenuatur. Si verò extra, interna. Plurima autem ad internam partem luxantur. Postquam verò ambo tibiæ ossa fracta fuerint, citra exulcerationem, extensione vehementiore opus habent. Extendere autem oportet quibusdam modis ex prædictis, si magnæ emotiones fuerint. Sufficiunt etiam à viris fiende extensiones. Plerumque enim suffecerint duo viri robusti, alter hinc, alter illinc distendentes. Intendere autem oportet

Tibiæ vera
que ossa cō
fracta sunt.

Am directū secundū naturā, & secundum reſtitudinē tibiæ ac femoris, siue tibiæ fractæ, siue femoris ossa extenderis. Sed & deligare sic oportet vtriusque; extensis, vtrū tandem horū deligaueris. Nō enim eadē cruri & manui cōferunt. Nam vbi cubiti & brachij ossa fracta fuerint deligata, manus appensa excipitur. At si extensa deligaueris, figuræ carnium alterantur inter ſeſtendum in cubiti flexura. Fieri enim non poſeſt, vt cubiti flexura ad multū tempus maneat extensa. Non enim ſape in hac figura, ſed in flexione eſſe conſuevit. Quin & quum homines obambulare poſſint, vbi circa manum ſauiati fuerint, opus habent flexione in cubiti flexura. At cras quum & in ambulando, & in ſtando conſuevit, aliquando quidem extensum eſſe, aliquando verò ſerè extensum eſſe, ad infernam partem ſecundum naturā: ſanè etiam ad hoc vt reliquum corpus vehat: propterea facile eſt in cubiti extensum eſſe, vbi eius neceſſitatem habuerit. Quin & in cubitis ſepio hac figura eſt, vt videlicet ſit extensum. Poſtquam autem vulneratum fuerit, neceſſitas animi propoſitum in ſeruitutem adgit. Impotentes eōim ſiunt ad ſe attollendum, ac vt ne meminerint quidem, vt in poſt ſit ac exurgant: ſed quieſcant in hac figura decumbentes. Propter hanc igitur cauſam, neque extensionis, neque deligationis figura eadem, manui & cruri conducit. Si quidem igitur ſuffecerit extenſio quæ per viros ſit, nihil aliud laboris fruſtra inſumere oportet. Imperitiam enim arguit, machinas adhibere vbi iſtis non eſt opus. Si verò non ſufficiens fuerit extenſio per viros, etiam ex aliis neceſſariis quidam adhibere oportet, ſi quæ commoda fuerint. Quum autē ſaui iam extensa fuerint, facile eſt dirigere ossa, & ad naturam reducere, manuum volis ac palmis corrigendo ac coaptando. Vbi verò direxeris, lineis deligare extensa, siue ad dextram partem, siue ad sinistram circundare prima lineæ conducit. Initia autem ipſorum ſupra fracturam iniiciantur, & circū hanc primæ quoque obuolutiones circundantur, deinde deligando ſuſſum ad tibiā diſtribuantur, velut in fracturis dictū eſt. Ceterum lineæ latiora eſſe oportet, & longiora, eaq; multo plura circa crura quam in manu. Vbi verò deligaueris, ſuper planum quoddam & molle deponere conuenit, vt neque hæc, neque illæ diſtorqueantur: neque repandum, neque gibbum ſiat. Maxime autem cōfert puluinem

Canales an
sint suppo-
nendi.

puluinar, aut lineum, aut laneum non durum, laxū, per me-
dium secundum longitudinē subiectum, aut aliud quid quod
huic simile existit. Nam de canalibus qui sub crura fracta
subiiciuntur, quid cōsulam ambigo, an supponere ipsos con-
ueniat, aut non: profunt enim, non tamen quantum putāt hi
qui ipsos supponunt. Non enim quiescere cogunt canales, ve-
lut illi putant. Nam neq; dum reliquum corpus aut hanc, aut
illāc vertitur, cogit canalīs ut crus ne sequatur, si non ipse ho-
mo huius rei curam habeat: Neq; rursus absq; corpore crus
moueri canalīs prohibet, vel in hāc, vel in illam partē. Quin
& crudelius est lignum subiicere, si non simul molle quiddā
in ipsum indatur. At vtilissimum est in strato permutando,
& in progressibus ad alium exonerandam. Licet igitur, &
cum canali, & sine canali, & bene, & malē rem moliri. Verū
vulgō persuasum est, etiam medicum minus delinquere, si
canalīs subiiciatur, etiam si minus hoc artem referat. Opor-
tet enim super plano quopiam ac molli cubare crus ipsum,
penitus in directum: alioqui necesse est deligationem su-
perari à distortionē, quā in positu contingit, quocunque &
quantumcumque tandem inclinari. Respondeat autem deli-
gatus eadem quā etiam prius dicta sunt. Nam & deligatio-
nem talem esse oportet, & tumorem ita attolli ad extrema
partes, & laxationes ita, & relaxationes per tertium diem: &
quod deligatur gracilius inueniri, & deligationes magis fa-
cere, & pluribus linreis, & circū dare pedem laxē, si non vul-
nus valde propinquum genu fuerit. Extendere autem mo-
deratē, & dirigere ossa, in vnaquaque deligatione oportet.
Si enim rectē cureretur, & tumor secundum rationem proce-
dat: tum locus qui deligatur tenuior ac gracilior erit, tum
ossa adducta faciliora, & extensioni magis obedientia. Post
quam autem septimus aut vndecimus aderit dies, ferulas ap-
ponere oportet, quemadmodum & in aliis fracturis dictum
est. Ceterū ferularum locationes vitare oportet, & se-
cundum malleorum rectitudinem, & supra tēdinem, qui est
in tibia pedis. Ac tibia ossa corroborentur in quadraginta
diebus, si rectē curentur. Si verò suspicionem habeas, os ali-
quod directione opus habere: aut de ulceratione aliqua ti-
meas, intermedio tempore soluere, & probē coaptata reli-
gare oportet. Porro si alterum tibiae os factum fuerit, ex-
tensione

Ferulae quā-
do apponē-
da.
Tibiae ossis
coaleſcentia
quora.

A tensione quidem debiliore opus habet, non tamen deficere,
neque segnitè agere, in extendendo conuenit: & maximè
quidem omnes fracturas in prima deligatione, quantum eius
fieri debet, extendere oportet. Si minus quā cūctissime.

Quodcumque enim os non recto modo coaptatum deligans
quis compresserit, locus maiori dolore vexabitur. Reliqua
verò curatio eadem est. At verò ex ossibus his internum, ti-
bia & prima tibia appellatū, molestia maiore in curatio ex-
hibet, & extēsiōne magis opus habet: & si non rectē coapta-
ta ossa fuerint, occultari nō possunt. Est enim totum conspi-
cium & carnis exors, & hoc factō lēgē tardius progredi co-
crure poterint. Si verò externum os fractum fuerit & multo
facilius ferunt, & multo melius occultare possunt, etiā si non
bene fuerit coaptatum. Est enim carnosum, & cito in pedes
consistunt. Plurimum enim oneris interdum tibiae os vehit.
Nam simul & vnā cum ipso crure: & oneris secundum crus
rectitudine, maiore laboris partem internum os suffert. Fe-
moris enim caput supernam corporis partem sustinet. Hoc
autē intra crus est, & nō extra, sed secundum tibiae rectitudi-
nem: & simul reliqua dimidia corporis pars huic rectitudi-
ni magis appropinquat, & non externa: & simul crassius est
internum quā externum, quēadmodum etiam id quod in
cubito est, secundum parui digiti rectitudinem, tenuius est
& longius. In articulo tamen inferno nō similis est ossis lon-
gioris cōstitutio. Inequaliter enim cubiti gibbus siue flexu-
ra, & poples flectuntur. Propter has igitur causas, externo qui-
dem osse fracto, celeres progressus fiūt, interno verò fracto,
tardi. At verò si femoris os fractum fuerit, extensionē prae-
omnibus facere oportet, ita ut ne defectuolius fiat. Amplior
enim facta nihil laeserit. Neq; enim si quis distantia ex vehe-
mentia extensionis ossa deligauerit, fieri poterit ut deligatio
ipsa teneat, ut ita distent, sed coeūt inter se ossa, quā citissi-
mē, ut intendentes ipsa remiserunt. Crassissimae enim ac for-
tissimae quum sint hac parte carnes deligationem superabunt,
non ab ipsa superabuntur. Magnum enim dedecus est
ac detrimentum, femur breuius efficere. Nam si quidem ma-
nus breuior fiat, & occultari poterit, & nō est magnus error.
At crus si breuius fiat, claudum hominē efficiet. Sanū enim
crus longius est, & ad redarguit. Quare vultū fuerit, ut si quis

Femoris
os fractum.

Nū male

Cura.

Femur fractum
quo coale-
scit.Canalis
quatus esse
debeat.

malè curādis sit, ambo potius crura fracta habeat, quā al-
terum tantū: æquilibris enim ipse sibi ipsi fuerit hoc modo.
Postquam verò sufficienter extenderis, directione ac coapta-
tione per manuum volas facta, eodē modo deligare oportet,
velut etiam prius scriptū est. iniectis etiam fasciarum initiis
velut dictum est, & deligationis distributione sursum versus
fiente: & deligatus eadem respondeat, velut etiam prius: &
doleat eodē modo, & melius habeat, & similiter rursus deli-
getur: & ferularum appositio eadem sit. Corroboratur autē
femur in quinquaginta diebus. Insuper verò & hoc consi-
derare oportet, q̄ femur gibbosum magis est ad externam
partem, quā ad internā, & magis ad anteriorem, quā po-
steriōrē. In has itaq; partes etiam distorquetur, si non probè
curetur, & sanè iisdem partibus etiā ipse seipso magis excar-
nis est, vt neq; occultari possit in distortionē. Si igitur huius-
modi quippiam suspectum habueris, machinari ea oportet,
quæ in brachio distorto consulimus. Pauca insuper lintea
circa coxam, & locum inter coxas & lumbos, circumdare o-
portet, quo & inguina, & articulus circa intermediam crurū
ac inguinam partē plecada appellatum, insuper deligetur.
Nam & aliās confert, & vt ne extremæ ferularum partes lax-
dant, si non ad deligata adhibeantur. Desicere autem o-
porteret semper ferulas, à nuda parte, & hinc atq; illinc multum:
& positionem ferularum semper ita providere conuenit, vt
neque super os aliquod circa articulos natura prominens,
neq; super neruum circa articulū fiat. Tumores verò iuxta
popliteam, aut circa pedem, aut iuxta aliam quampiam par-
tem, ex compressione elcuaros, multis lanis succidis probè
carminatis, vino ac oleo resperstis, cerato sublito, deligare o-
portet, & vbi prefferint ferula, citius laxare. Graciles autem
fieri poterunt, si supra ferulas gracilibus linteis tumores de-
ligatis, ab infima parte initio facto, ad supernam proceden-
do. Sic erum quā citissimè tumor gracilis fieri poterit, &
transcēderit supra priores deligationes. Verū hoc deliga-
tionis modo vt non oportet si non periculum fuerit in tu-
more, pustularū, aut denigrationis. Tale verò nihil sit, si non
quis valde premit fracturā, aut suspensam habeat, aut manu
scalpat, aut aliud quid quod irriter corpori allabatur. At ve-
rò canalem si quis sub ipsum femur supponat, qui popliteam

A nō excedat, læserit magis quā profuerit. Neq; enim prohi-
buerit, quo minus & corpus, & tibia, sine femore moueatur.
Noxius enim erit ad popliteum pertingens, & quod minimè
oportet, id facere impulerit. Minimè verò oportet genu fle-
ctere. Omnē enim turbationē deligationibus inducit, & se-
m̄ re, & tibia deligata, quisquis genu flexerit. Necesse enim
erit propter hoc, musculos aliās atq; aliās aliam figurā habe-
re. Necesse est item ossa fracta moueri. Præ omnibus itaque
faciendum, vt poples sit extensus. Videtur igitur canalis si-
militer prodesse, qui à coxa ad pedem vsque subiectus conti-
neat, & aliās circa popliteum, fasciam cum canali laxè circun-
dare oportet: quemadmodū infantes in cunis fasciis obvol-
uuntur. Deinde si femur ad supernam partem distorquea-
tur, aut ad latus, melius ita cōtineri poterit vnā cum canali.
Ceterū calcanei summi valde magnā curam habere con-
uenit, vt & in tibiā, & in femoris fracturis, aprē se habeat. Si
enim dependeat pes, reliqua tibiā firmata, necesse est iuxta
anteriorē tibiā partē, ossa incurua esse. Si verò calcaneum
quidem moderato altius fuerit firmatum, reliqua verò tibiā
aliquantulū elevata, necesse est huic ossi, vt circa anterio-
rē tibiā partem, moderato cauius appareat: atque hoc ad-
huc magis, si calcaneum hominis natura fuerit magnū. Sed
& omnia ossa tardius corroborantur, si nō secundum naturam
posita fuerint, itēque ea quæ non in eadem figura quie-
scant: & calli quoque debiliores ipsis obducuntur. Atque
C hęc quidem de his quibus ossa quidem fracta sunt, non au-
tem extra eminent, neque aliās vlcus factum est. Quibus ve-
rò ossa fracta sunt simplici modo, & non multo, ita vt ea-
dem die reposita sint, aut postridie in sedem suam recepta,
& nullus timor sit fissuræ ossium discessionis: aut etiā qui-
bus vlcus quidem factū est, ossa verò fracta non extra emi-
nent, neque modus fracturæ talis est, vt sint segmenta à fissis
ossibus separata: tales spes est simplici modo curari posse.

Et quidem sanè neque magni quippiam boni, neque mali
faciētes, vlcera quidē curant aliquo purgatorio, aut picatum
ceratū, vt emplastrum cruentis vulneribus idoneum, aut
aliud quid ex his quæ facere solent, imponētes: Ego verò eos
laudo qui splenia vino imbuta, aut lanas succidas, aut aliud
quid huiusmodi deligant: Vbi verò vlcera pura facta fue-

rint, & iam coalescunt, tunc multis linteis deligare, & ferulis D
dirigere conantur. Hec quidem curatio boni aliquid facit,
nihil autem magni mali: Ossa tamen non simuliter in suam se-
dem firmari possunt. Verum corpora aliquando tumidiora ea
parte sunt quam sit opportunum, sunt autem & breviora his
quibus utraque ossa, aut cui utri, ut tibi, fracta sunt. Alij ve-
rò rursus sunt qui talia statim linteis curant, & hinc atque il-
linc linteis deligunt, vlcus verò ipsum relinquunt, & perfrige-
rari sinunt. Deinde super vlcus purgatorium aliquod im-
ponunt, & splenis vino inlinitis, & lanis succidis curant. Hanc
curatio mala est, & veniuntile est eos qui ita curant, tum in
aliis fracturis, tum in huiusmodi maxime imprudenter se-
gerere. Maximum enim est cogitare quomodo initium lin-
teae iniicere oportet, & qua parte maxime comprimere: & quæ
utilitas contingat, si quis initium linteae recte iniiciat, & qua
maxime oportet parte premat, & quæ detrimenta inducan-
tur, si quis non recte iniiciat, neque qua maxime oportet pre-
mat, sed hinc atque illinc id faciat, & dictum quidem est etiã
in superioribus, quæ ex utriusque conveniant. Testatur autem &
ipsa hęc medicina. Necesse est enim ei qui ita deligatur, tu-
morem ad ipsam vlcus elevari. Etenim si sanum corpus
hinc atque illinc fuerit deligatum, in medio verò relictum,
iuxta relictum utriusque spatium maxime intumuerit, ac deco-
loratum reddetur, quo modo vlcus hæc non perpetuetur? Ne-
cesse igitur est, ut vlcus quidem decoloratum sit, & labiis euer-
sum ac proutuberans, verum lachrymosum & non suppurans: E
ossa verò etiã quæ discessura non erant, discedant: sed &
pullans, & febrilis vlcus fuerit. Cognatur autem propter tu-
morem cataplasmata insuper imponere, quod & ipsum in-
commodum est his qui hinc atque illinc deligantur. Ponderus
enim inutile ad reliquum pulsus accedit. Postremum verò
deligamenta resoluunt, ubi iam malum ipsis recrudescit, & de-
cetero citra deligationem curant. Neque verò minus, etiã
si aliud quoddam eiusmodi vulnus acceperint, eodem modo
curant. Non enim deligatione hinc atque illinc factam, & ul-
ceris perfrigeratione in causa esse putant, sed aliud quoddam
infortunium. Attamen de hoc tam multa non scripsissem, si non
certo scirem incommodam esse hanc deligationem, & multos
esse qui ita curent, & magni momenti esse hanc rem dedi-
scere

Quid possit
fieri in his.

A scere, & testimonio hæc esse, quod recte scripta sint ea quæ
prius scripta sunt, siue maxime premenda sint siue minime
ipsæ fracturæ. Oportet autem ut in summa dicam, his quibus
non est futuri discessus osis expectatio, eandem curationem
adhibere, veluti his quibus os fractum fuerit, vlcus autem non
habent. Nam & excisiones, & directiones ac coaptationes
osium eodem modo facere oportet, & consimilem deliga-
tionem. Super ipsam enim vlcus splenium tenue duplex, pi-
cato cerato illitum deligandum est, & circum ite partes ce-
rato albo illuenda. Verum linteæ, & reliqua latiora aliqua-
tum fissa sint magis, quam si non vlcus haberent: & id quo pri-
mum deligamus, multo lauius sit ipso vlcere. Quæ enim an-
B gustiora sunt, quam vlcus, cinctum vlcus tenent id quod fie-
ri non convenit, sed prima circumditiore totum vlcus com-
prehendat, & linteum hinc atque illuc premineat. Itaque
secundum vlcus rectitudinem linteum iniicere oportet, &
premere paulo minus, quam si vlcus non haberent. Distribuenda
vero est deligatio, veluti etiã prius dictum est. Linteæ au-
tem semper quidam mollis modi sint, magis tam in talibus,
quam si vlcus non esset. Copia vero linteorum non minor sit
prius relictis, sed etiã aliquanto amplior. Si verò deligatus
fuerit, videatur is sibi linteæ firmata quidam esse, non autem com-
pressa: dicatque super vlcus maxime firmata esse. Eadem autem
tempora esse oportet, ad hoc ut magis firmata esse videantur,
C & ad hoc ut magis laxa videatur, quemadmodum etiã in su-
perioribus dictum est. Deligatio etiã postea faciendâ per ter-
tiu n die, ita ut omnia postea faciamus consimili modo, veluti
prius dictum est, præterquam quod in totum minus aliquando hæc
quæ illa comprimenda sunt. Quod si secundum rationem, quæ
fieri potest, facta fuerint, gracilior quidam semper cõperietur
vlcus pars, gracilior autem & reliquæ omnes, quæ a deliga-
tione continentur, & suppuratione citiores erunt, quam in
vlcere, ut aliter curatis: & quæ cunque caruncula in vulnere
denigrata fuerit & mortificata, citius abrumuntur ac exere-
dant in hac curatione, quam in alia, & ad cicatricem citius per-
uenit vlcus, si hoc modo quam si alio curetur. At omnium ho-
rum causa est, quod & locus circa vlcus gracilis sit, & quæ cir-
eum ita sunt gracilia omnia sunt: & reliquis igitur omnibus
consimiliter curare oportet, veluti ossa sine ulcerationibus

Ligationis
modus.

Nu 3 fracta

**Ferularum
appositio.**

fracta, Verū ferulas apponere non oportet. Et propterea h-
tea his plura esse debent quā aliis, & quod minus compri-
mantur, & quod ferule tardius apponantur. Si tamen ferulas
apposueris, non secundum rectitudinem vlcis appones, sed
ita vt late adhiſcantur, providendo vt nulla magna ab ipſis
conſtrictio fiat. Dictum autem hoc quoque est in his que
prius scripta sunt. Viſus autem rationem exquisitiore, &
longiori tempore conſtituere oportet, his quibus ab initio
vlcera ſunt, & quibus oſſa extra eminent, & vt in ſumma
catur, in vehementiſſimis vulneribus exquisitiore, eo que
diuturniore viſu vti conuenit. Eadem etiam curatio vlce-
rum est in his quibus oſſa quidem fracta ſunt, ſed vlcus ab
initio non fuit. Verū inter medendum factum est, aut vlce-
re linteis magis compreſſo, aut à ferularum inſeſſu, aut ab
alia quapiam cauſa. Cognoscuntur autē tales fracturæ, an vl-
cus ſubſit, & dolore, & pulſibus, & tumor qui in extremis par-
tibus eſt, talibus durus efficitur, & ſi digitorum admoueris, at-
tollitur: ſed & cito ruruſus ſubterfugit. Si igitur tale quid ſu-
ſpicatus fueris, ſoluere oportet: & ſi quidem pruritus circa
ſubligationes fuerit, aut alia quapiam parte deligata, cerato
picato pro altero vti. Si verò horū nihil fuerit, verū ipſi in
vlcus irritatum, reperitur nigrum valde aut impurum: & fu-
turum eſt vt & carnes ſuppurētur, & nerui inſuper excida-
nt, hos omnino perfrigerare nō oportet, neq; quicquā has ſu-
purationes vereri, ſed curare in reliquis omnibus conſimili
modo, velut eos quibus ab initio vlcus factū eſt. Linteiſ verò
deligare incipere oportet valde laxiſ, à tumore qui in extre-
mis partibus conſiſtit, atq; ita deligationem diſtribuere ſem-
per ſurſum verſus, nuſquā quidem cōprimendo, ſed maxime
ſuper vlcus firmādo, ſuper alia verò minus, & prima quidem
lintea hæc munda ſint, & nō anguſta. Copia verò linteorum
tanta ſit, quāta eſt ſi cum ferulis deligatio fiat, aut paulo mi-
nor. Super ipſum autē vlcus ſufficiens eſt ſplenium cerato al-
bo illitum. Siue enim caro, ſiue neruus denigratus fuerit, ex-
cidet. Talia enim acribus curare non oportet, ſed molliuſ,
velut ambuſta. Deligare verò poſtea per tertiuſ diem conue-
nit, ferulas autē non apponere. Quiſcere verò magis quā
prius, & modico cibo vti. Scire verò expedit, ſiue caro, ſiue
neruus ſit, id quod excidet, q̃ hoc modo multo minus vltrā
depaſci-

A depaſcitur, & multo citius excidet, & multo graciliores cir-
conſtitæ partes erunt, quā ſi quis exolutis linteiſ, aliquid me-
dicamentorum purgatoriuſ ſuper vlcus imponat. Quin &
ſi exciderit id quod ſuppuraret, & citius carne repletur, & ci-
tius ad cicatricem peruenit, quā ſi illo aut alio modo cure-
tur. Omnia ſanē in hoc ſita ſunt, vt quis hæc recte & modera-
te deligare ſciat. Conſerūt inſuper & figuræ quales eſſe opor-
tet, & reliqua viſus ratio, & linteorum aptitudo. Si verò in
recens vulneratiſ decipiariſ, oſſiuſ diſceſſum non fore putāſ,
quum tamē expectatio ſit illa emeſſura eſſe, modum curatio-
niſ timere non oportet. Nihil enim magni mali cōtingerit, ſi
modo bonas ac innoxias deligationes manu facere noueris.
B Signum autē hoc eſt, ſi oſſiuſ diſceſſus in hac curationiſ mo-
do ſurſus eſt. Puſenim multū fuit ex vlcere, & q̃ſcere ac
turgere affecta pars videtur. Frequentius igitur deligare opor-
tet, ob nimiam humiditatē, & quod aliā etiam febris ſunt. Et
ſi quidē valde præmanetur à deligatione & vlcus, & circūſitæ
partes gracileſ ſunt. Quicunq; itaq; valde tenuium oſſium
diſceſſus ſunt, hi nulla magna mutatione opus habēt, niſi vt
laxius deligati ſint, vt ne puſ intercipiatur, ſed facile effue-
ſcit. Sed & frequentius deligare oportet, donec oſ diſceſ-
ſerit, & ferulas non apponere. Quibus verò maioris oſſiſ diſ-
ceſſus expectatur, ſiue hoc à principio prænoueris, ſiue etiam
poſtea cognoueris, non amplius eadē curatione opus habet.
Sed extensiones & directiones ita facere oportet, velut dictū
eſt: ſplenia verò duplicata, latitudine quidē dimidio palmo
non minora: quale tamē fuerit vulnuſ iuxta hoc coniectura
facienda eſt: longitudine verò paulo quidem breuiora, quā
vt hiſ circum ſauciatum corpus circūduci poſſint, multo ve-
rò longiora quā vt ſemel. Copia verò tot ſint, quot facere
cōducit. Hæc in vino nigro aultero madefacta, ex medio ini-
tio factū circūuoluere oportet, quemadmodū ſcizia ex duo-
bus iniriſ deligatur: & deinde aſciatiſ alternatione ipſoruſ
facta, iniriſ dimittere. Hæc & ſuper ipſum vlcus adhibenda
ſunt, & ab vtraq; vlcis parte, & ne comprimentur, ſed ſal-
tē ſulciendi vlcis grati iunctabant. Supra ipſum verò vlcus,
ceratuſ picatum imponere oportet, aut aliquod ex emplatriſ
eruentiſ vulneribuſ deſtinatiſ, aut aliud quoddam medica-
mentum, quod familiare acidoneum ſit humectationi adhi-

Oſiſ maio-
riſ abſceſ-
ſus.

I linteorum
quantitas.

Quid gistas
& hys in
his poscat.

Qui hinc li
gatione cu
retur.

Ha pilas
quid sibi
velint.

Virga cor
neæ.

benda: & si quidem æstatis tempus fuerit, vino madefacere
splenia frequenter oportet. Si verò hyems, lanas succidas mul
tas vino & oleo imbutas adhibeto. Oportet autē capræ pel
lem subternere, & defluxiones observare, ut facile effluere
possint, ita ut meminerimus quod hi loci in iisdem figuris
multo tempore permanentes, intertrigines curatu difficiles
faciunt. Qui verò deligatione sanari per aliquē ex relatis, aut
referendis modis non possunt, eos magnam huc curam adhi
bere convenit, ut fractam corporis partē commodē politam
habeant secundum rectitudinem, animaduersione ad hoc ha
bita, ut sursum magis quā deorsum vergat. Si vero quis be
ne ac facile opus perficere velit, operaprecium est etiam ma
chinamenta facere, quo iustam & non violentā extensionem
pars corporis fracta habeat. Maximē verò in tibia machina.
mēta adhibere expedit. Sunt igitur aliqui qui in omnibus ti
biæ fracturis, & quæ deligantur, & quæ non deligantur, pe
dem summum ad lectum alligant, aut ad aliud quoddam li
gnum iuxta lectum defossum. Hi itaq; omnia mala faciunt,
nihil autem boni. Neque enim ullam opem affert extensio,
hæc pelis alligatio. Nihil enim minus ad pedem concedet
reliquum corpus, atq; sic non amplius extenditur, neque rur
sus ad rectum linem quicquam prodest, sed etia obest. Dum
enim vertitur reliquum corpus, aut hac, aut illac, nihil prohi
bebit vinculum illud, quo minus & pes, & ossa pedi annexa,
reliquum corpus sequantur. Imo si pes alligatus non fuisset, ni
hil distorqueretur. Si verò quis pilas duas ex corio Aegyptio
confuat, tales quales gestat hi qui multo tempore in magnis
compedibus vincti sunt: habeat autem pilas hinc atq; illinc
cunicas, ad vulneris quidē partes, profundiores: ad articulo
rum verò partes, breviores. Sint itē tumide ac molles, & cō
gruentes ad hoc, ut altera supra malleolos, altera infra genu
comptetur. Habeat insuper utraq; duas utrinq; appendices à
latere, aut ex simplici, aut ex duplici loro, breviores velut an
sas, ita ut alteræ sint ab utraque malleoli, alteræ ab utraque
genu parte: & superna pila alteras tales habeat secundum
eandem rectitudinem. Postea virgis corneis acceptis, aqua
lem inter se magnitudinem habentibus, crassitudine qui
dem digitali, longitudine verò ut flexæ appendicibus con
gruant, huc diligentiā adhibeas, ut extrema virgarum par
tes

Atres non ad corpus, sed ad summas pilarum eminentias inni
tantur. Oportet autem esse tria virgarum paria, aut etiam
plura, & alias aliis aliquanto longiores, & aliquanto brevio
res ac minores, ut si velis magis distendere possis. Locentur
autem virgæ utraq; hinc atque illinc à malleolorū utraque
parte. Hæc itaque si bene machinatus fuerit, & extensionem
iustam exhibuerint, & secundum rectitudinem æqualem, &
vulneri nullus dolor accesserit. Nam quæ expressa fuerint, si
quid tamen exprimeretur, partim ad pedem abducentur, par
tim ad femur: & virgæ hinc atque illinc à malleolis accom
modatiores erunt, ut tibiæ positio non impediatur, & vulnus
probe impingat ac sustentetur. Neque enim impedimento
est, si quis velit duas virgas superiores, ipsas inter se conni
gere, & si quis leviter quid superimponere velit, ut id quod
superimponitur, à vulnere elevarum sit. Si quidem igitur
& pilæ lenes, & molles, & bonæ, & recentior confectæ fuerint:
& virgarum intentio probe intenta fuerit, velut iam dictum
est, commodum erit machinamentum. Si verò quid horū
non recte habuerint, læserit magis quā profuerit. Convenit
autem & alias machinas, aut bene machinari, aut non ma
chinari: Turpe enim est & minimē artificiosum, in machinis
struendis à machinis aberrare. Plerique porro medici fra
cturas, & cum ulceribus, & sine ulceribus, primis diebus la
næ succidis curant, & nihil ab arte alienum ipsis hoc esse vi
detur, & qui quidem à recens vulneratis coguntur, ex linteo
rum inopia lanis uti, his plurimus veniæ locus patet. Non
enim habuerit qui in linteorum penuria, aliud quid multo
melius ad tales deligandas quā est lana. Verū omnino mul
to lanæ esse debent, & valde bene carminatæ, & non asperæ.
Nam paucarum & malarum vires etiam modicæ sunt. Qui
verò ad unum ad duos dies, lanis deligare iustū esse censent,
tertia verò ac quarta linteis deligates premunt, ac extēdunt
tunc vel maximē, hi in re multi adeo ac magni in medicina
momenti, se imprudenter gerunt. Minimē enim tertia ac
quarta die omnia vulnera movere oportet, & ut in summa
dicam, etiam omnes specillorum admotiones virare conue
nit in his diebus, & alia quoque quibus vulnera irritantur.
In totum etiam tertia ac quarta dies in plerisque vulneribus
tecrudescencias pariunt, & quæ ad inflammationem ac im

Hippocratis Liber

munditiam procedunt, & quæ ad febres deueniunt. Et hæc res multi momenti est ut discatur, ut si qua alia. Cum quæ enim ex vtilissimis in medicina rebus, non solum circa vulnera, verum etiam circa alios multos morbos, communionem non habet nisi quis etiam alios morbos vlcera esse dixerit. Habet enim & hic sermo aliquam verisimilitudinem. Multis enim modis alij alius cognati sunt. Quicunque tamen iustum esse putant lanis uti, donec septem præterierint dies, deinde verò extendere ac dirigere & linteis deligare, hi non similiter imprudentes videri poterint. Nam & maximum inflammationis periculum præterit, & ossa laxa ac apta post hos dies sunt. Longè tamen & hæc curatio superatur, ab ea deligatione quæ ab initio linteis fit. Ille enim modus præerat ac efficit ut septima die ferulis perfectè deligari possit. Hic autem modus multò tardior est. Sed & alia quadam de

Cum ossa
fracta &
excavata non
redeunt.

trimenta habet. Verum longum esset omnia scribere. Quibus verò ossa fracta & extra eminentia in suam sedem collocari non possunt, his hæc restitutio debetur. Ferramenta facere oportet ad eum modum quem vestes habent illi quibus lapidæ vtuntur, alia laniora, alia angustiora. Esse verò conuenit tria, aut plura etiam, quo quis maxime congruis vtatur. Postea cum his vnà cum extensione motionem agendi oportet, ita ut ad inferiorem ossis partem subuectas ad superiorem verò partem ossis, superiorem ferramenti partem innitendo firmes. In summa, quemadmodum si quis lanidè aut lignum vehementer veste commoueat. Sint autè valde ferramenta quantum eius fieri potest, ut ne flectantur. Hoc magnam auxilium est, si & ferramenta idonea si erant, & si quis velut conuenit commotionem faciat. Nam ex omnibus instrumentis quæ homines machinati sunt, fortissima hæc tria existunt, aselli circumductio, per vestes commotio, & curreum vsus. At sine horum vno aliquo, aut sine omnibus, nullum vehementissimum opus homines perficiunt. Non igitur spernenda est hæc per ferreos illos vestes commotio, aut enim hoc modo, aut nullo alio, in sedem suam collabentur. Si verò superna ossis pars intrinsecata fuerit ac contracta, ut vestri adhibendo locus non sit commodus, sed acutum quid preminet, tunc osse scalpendo deraso, securam vestri sedem facere oportet. Hanc autem per vestes commotionem & excusio

De Fracturis.

466

At tensionem, eadem die aut secunda facere oportet. Non autem tertia. Minime verò quarta aut quinta. Nam etiam si non reponas, sed aliàs molestiam exhibeas in his diebus, inflammationem induxeris: quanto magis si reponas. Conuulsione tamen multo magis induxeris si reponas, quam si reponere omittas. Atque hæc probè nosse conuenit. Si enim reponenti conuulsio accesserit, non multa salutis spes est. Commodum autem est rursus eicere os à sua sede, si hoc fieri citra molestiam possit. Non in laxioribus quàm opportunum est, conuulsiones ac distensiones accedunt, sed in his quæ magis extenta sunt. Ceterum de qua re nunc nobis sermo est, in prædictis illis diebus molestiam exhibere non oportet, & curam adhibere ut vlcus minime inflammetur, & maxime suppuretur. Postquam verò septem præterierint dies, aut pauciores si sine febre fuerit, & vlcus non inflammatum sit, tunc minus vetat ut reponere tentes, si spes obtenturum te esse. Sin minus non oportet frustra molestiam suscipere & inferre. Si igitur ossa repoueris in suam sedem, iam scripti sunt modi quomodo curare oportet, siue ossa discessura esse, siue non, expectatio sit, & si quidem ossium discessus expectatio sit, eo quem dixi modo cum linteis, in omnibus talibus deligationem facere oportet, ex medio linteis initio facto ut plurimum, velut ex duobus initio fascia deligatur. Coniecturam autem facere oportet iuxta vlcus formam, quo sit quam minimum hians ac labiis protuberans & expansum. Aliis enim ad dextram deligare commodum est, aliis ad sinistram, aliis ex duobus initiis. Quæcunque verò ossa repositionem effugerunt, ea discessura esse nosse oportet: itaque ea quæ carnibus penitus nudata sunt. Nudatur autem quorundam superna pars, quorundam verò carnes circum circa mortiferantur. Et quibusdam quidem ex veteri vulnere aliqua ossa emareuerunt: quibusdam verò non, & aliquibus magis, aliquibus minus, & partim parua, partim magna. Propter hæc igitur relata, vno morbo dici non potest, quando ossa sint discessura. Aliqua enim ob paruitatem, aliqua ex eo quod in summa parte existunt, citius discedunt: aliqua eo quod non ressecantur, ressecata & marcida fientia desquamantur. Præterea differt curatio à curatione. In totum igitur ossa citissime his discedunt, quibus citissime sunt suppurationes & citiss

Tertius,
quartus,
quintusq;
dies repositionem non
admittit.

& citissimæ ac optimæ carnis productiones. Subnascentes enim in ea lesam partem carnes, plerumque ossa ipsa eleuant. Totus tamen ossis circulus, si in quadraginta diebus discescit bene discedet. Quidam enim ad sexaginta dies perueniunt. Nā & ratiōra ossa citius discedunt, solidiora verò tardius. Alia autē minora: multo minore temporis spacio, alia aliter. Ceterum os extra eminens his de causis præssecare oportet, si reponi uō possit, & parum absit ut reponi possit videatur, & fieri poterit ut auferatur, & si noxium fuerit, & de carnibus quid rumpat, & sensus molestiam exhibeat. Sed & si nullum faciat, tale auferre oportet. Reliqua siue præssecare, siue non præssecare, non multum refert. Hoc enim certo scire expedit, quod ossa quæ carnibus perfectè priuantur, ac exarescant, omnia penitus discedent. A quibus verò squamæ discessuræ sint, ea præssecare non oportet. Coniecturam verò corū quæ discedent, ex constitutis signis facere oportet. Curare autem tales splenis & vinosa curatione, velut etiā prius de discessuris ossibus scriptum est. Sed cauere decet ne primo tempore frigidis madesiant. Rigorū enim febrilium periculum est. Periculum item conuulsionum. Frigida enim semper conuulsionem producant quandoque verò etiam vlcerum. Nōsse quoque id cōuenit, necesse esse ibi corpora breuiora fieri ubi ossa fracta ac immutata curantur, & quibus rotus ossis circulus discessit. At verò quibus femoris aut brachij os extra eminet, hu non valde superstitēs euadunt. Nam & ossa magna sunt, & multū medullæ habent: & quæ si in uulnerantur, multa sunt & magni momenti, & nerui, & musculi & venæ. Et si quidem repositis, conuulsionēs accedere solent. Si verò non reposita fuerint, febres acutæ, & bilioſæ, & singultuosa oboriuntur, & denigrescunt. Non minus autem superstitēs euadunt hi, quibus reposita non sunt neque tentatum est ut reponeretur. Adhuc verò magis euadunt quibus inferna ossis pars eminet extra, quàm quibus superiora. Euadunt etiā quibus reposita fuerint, attamen raro. Nam & curationes à curationibus multū differunt, & naturæ corporum à naturis, ad facillè tolerādum. Multum etiam differt an in interna brachij ac femoris parte ossa extra promineant. Multæ enim & periculosa venarum extensiones in interna parte sunt, quarum aliquæ si vulnerentur, lethales sunt. Sunt autem

autem & in externa parte, verū minus. In talibus igitur vulneribus, qualia pericula imminuant, ignorare nō oportet, & ad temporum occasiones prædicere. Si verò reponere hæc ossa cogaris, & reponendi aliqua tibi spes sit, & non multa ossis immutatio fuerit, & masculi non cōcurrerint, solent enim concurrere: vechis mollior etiam his cum extensione, opem bene ferre poterit. Vbi verò reponis, veratrum molle bibendū dare oportet eadem die, si eadem die reposita fuerint. Sin minus, ne aggredi quidem oportet. Verūm vlcerum curare oportet velut in capitis ossibus fractis, & frigidis nihil adhibere, & cibos penitus auferre. & si quidē amara bile prædictæ natura fuerit, fauorem cremorem odoratū coctū, aut acetum multum dulce, in aquam instillato, eoque pro victu utatur. Si verò amara bile prædicta nō sit, aquæ portione utatur. Et si quidem continua febre laborarit, ad quatuordecim dies ut minimum hoc victu degat. Si verò tunc febre sit, septē diebus. Postea sensum progredi siue secūdum rationem ad vulgarem victum adducatur. Et quibus ossa nō reposita fuerint, eandem itidem medicamentī purgationem facere oportet, & vlcerum curationem, eundem item exhibere victum: & dependentem de corpore partem non extendere, sed magis adducere, quo laxior sit pars circa vlcerum. At ossiū discessus diuturnus est, velut etiam prius dictum est, maxime verò talia fugere oportet, si modo quis honestam fugam habeat. Nam & spes pauca sunt, & pericula multa. & si quis non reponat, artis expertus esse videri poterit: & si reponat, propinquius ad mortem quàm ad salutem perduxerit. Ceterum luxationes & emotiones ossiū circa genua, multo mitiores sunt emotionibus ac luxationibus circa cubiti flexurā. Nam femoris articulus pro magnitudine expeditior est quàm brachij, & iustam naturam solum habet, eamque rotundam. Brachij verò articulus & magnus est, & sinus plures habet. Ad hæc verò, tibiæ ossa longitudine inter se similia sunt, & externum os paululum, ne memorabili quidem modo excedit, nullum magnum impedimentū afferens, à quo externus tendō circa poplitem enascitur. At cubiti ossa inæqualia sunt, & quod breuius est, multo crassius est: quod verò tenuius est, multum superat & excedit articulū. Dependet tamen & hoc ex neruis, iuxta communem ossium cōnexionem. Maiorena

Luxationem
genu facillè
reponitur.

Tibiæ &
cubiti ossa
inæqualia.

Cubiti re-
aptano.

autem partem connexionis nervorum in brachio os tenue habet, quàm crassum. Horum itaque articulorum & ossis flexura cubiti natura huiusmodi est, & propter natura modum, ossa circa genu saepe quidem luxantur, facile autem rursus incidunt ac reponuntur. Inflammatio verò nō magna accedit, neque vinculum articuli. Luxantur autem plerumque in internam partem, aliquando etiam ad externam, quandoque etiam ad poplitem. Horum omnium repositiones non sunt difficiles. Verum si quidem foras aut intero luxentur, hominē in humili aliquo sedili sedere oportet, ita ut crus altius, non tamen multo habeat. Extensio autem plerumque moderata sufficit, ita ut ab altera parte tibia, ab altera femur in diversum extendatur. At ossa circa cubiti flexurā molestiora sunt, quàm quæ circa genu sunt, & difficilius reponi possunt, etiā ob inflammationē, si quis non statim reponat. Luxantur quidem minus quàm illa, verum difficilius reponuntur ac coaptantur, insuperque inflammantur, ac callum acquirunt. Sunt autem & horum plerumque parvæ inclinationes, aliquando ad partem ad costas, aliquando ad externam, non ut totus articulus sit emotus, sed manet quid iuxta ossis brachij cavitatem, qua parte cubiti os excedens habet. Talia igitur siue hæc, siue illac luxentur, facile est reponere: & sufficit extensio in directum fiens, secundum brachij rectitudinem, ita ut alter iuxta manus iuncturam extendat, alter locū sub alis amplectatur: Medicus verò altera manu ad emotum articulum admota, volis impellat, altera propè ad articulum injecta retrudat. Obediunt autem tales luxationes, & non tardè reponuntur, si quis antea quàm inflammantur, reponat. Luxantur autem plerumque magis ad internam partem: luxantur etiā ad externam. Innotescit id ex figura: & talia saepe etiam absque vehementi tensione rursus incidunt. Oportet autem in his quæ intero luxantur, articulum quidem ad naturam suam repellere, cubitum verò magis in pronam partem vergentem circumducere. Ex plethorice sanè cubiti luxationes huiusmodi sunt. Si verò transgressus fuerit articulus, aut hæc, aut illac, supra cubiti os, quod ad brachij cavitatem excedit: sit quidem raro hoc, si verò fiat, non amplius similiter extensio in directum fiens, talibus luxationibus idonea est. In tali enim extensione, os à cubito excedens, brachij transgressionem præ-

habet.

hibet. Oportet itaque sic emotis extensionē tali facere, qualis prius descripta est, ubi quis ossa brachij fracta deligat, ut ab alia quidem in supernam partem tensio fiat, ab ipsa verò cubiti flexura, ad infernam cogatur. Sic enim brachium supra suum sinum maximè eleuabitur. Si verò eleuatū fuerit, facilis est restitutio cum volis manū, ita ut emotā quidem brachij partem apprehendentes impellamus, os verò cubiti iuxta articulum retrudamus, ut ita, eodem modo, mihi aus tamen. Atque talis extensio huiusmodi luxationis iussissima est. Poterit etiam reponi per extensionem in directū, verum minus, quàm hoc modo. At si in anteriorem partem brachii luxetur: rarissimè autem hoc contingit. Sed quid repente in eluctatio nō eiecerit? Multa enim etiā præter naturā suam excidit, etiam si magnum quid sit quod prohil. eat. Huic autem elustationi magnū quoddam obstaculum est, & os crassius quod superexcedit, & multa nervorum extensio: attamen quidam sanè eluctantur. Signū autē his qui ita eluctati sunt. Nihil enim de cubito flectere possunt. Manifestus est etiam articulus ad contactum. Si quidem igitur non statim repositus fuerit, vehementes ac violentæ inflammationes, atque febres sunt. Si verò statim quis occurrat, facile reponi potest. Oportet autem linteum durum conuolutum (si fecerit nō magis) imponere obliquum in cubiti flexuram, & de repente cubitum inflectere, & manū quā maximè ad humerum adducere. Sufficiens igitur fuerit hæc repositio his qui ita eluctati sunt. Sed & extensio in directum, hunc repositionis modum coaptare potest: volis tamen manus in emittentem brachij partem injectis, iuxta flexuram retro impellere oportet, ita ut aliquis infernè nisdem in cubiti gibbū injectis, ad cubiti rectitudinem retrudat. Efficax est etiam in hoc luxationis modo illa extensio quæ prius scripta est, quomodo ossa brachij fracta extendere oportet, ubi sunt deliganda. Postquam verò extenta fuerint, sic cum manuum volis injectis coaptationes facere, velut etiam prius scriptū est.

Ceterum si in posteriorem partem brachium exciderit, raro autē hoc contingit, hæc luxatio omnium maximè dolorosa existit, & febres continuas meracæ bilis paucorum dierum ac maximè lethales inducit: & tales extendere brachii non possunt. Si igitur statim affueris, extēro cubiti gibbo cogere

Brachium
anteriori
luxatum
quale.Brachium
retrosum
luxatum

gere oportet. & si ante incidit. Si verò febris prævererit non amplius reponere oportet. dolor enim in cogendo augefct. Ut autem in summa dicam. neq; alium articulum febrienti reponere oportet. minimè verò cubiti gibbum. Sunt autè & alie lationes ac molestia circa cubiti gibbum. Hoc enim os crassius. si quando ab altero emotum est. neque flecti. neque extendi similiter potest. Manifestum autem sit ex contractu iuxta cubiti flexuram. circa venæ discessum supra musculum tendentem. Quibus autem tale accidit. his non amplius facile est ad suam naturam reducere. Neq; enim aliam villam communem duorum ossium connexionem et oram. ad pristinam naturam collocare facile est: sed necesse est tumorem habere ipsam disparationem. Quomodo verò deligare oportet in articulo. dictum est in deligatione circa malleolum. Quibuldam autem os cubiti brachio subiectum frangitur. quandoque quidem chartilaginosa ipsius pars. ex quo tendo retrò brachium enasctur. & ubi hæc emota fuerit. febrile est ac malignum. Articulus tamen manet in suo loco. æqualiter enim balis ipsius hac parte excedit. Quum autem abductus fuerit ea parte qua caput brachij excidit. vagabundus magis sit articulus. quum si penitus sit abruptus. Nam ut in summa dicimus. omnia ossa quæ franguntur. mirusroxia sunt quàm si ossa quidem non franguntur. venæ autem & nervi alicuius momenti in his locis contundantur. Vicinius enim ad mortem accedunt hæc quàm illa. si febris cõtinua accesserit. Pauca tamen tales fracturæ sunt: quandoque verò hoc brachij caput iuxta appendicem frangitur. atq; hoc quum videatur multò magis noxiū esse. longè mitius noxis circa cubiti gibbum contingentibus existit. Quomodo igitur singulas luxationes reponere. & præsertim curare oportet. scriptū est. & statim reponere articulum maximè confert. propter celeritatem inflammationis nervorum. Nam etiam si elapsa statim reposita fuerint. similiter tamen nervi distentionem facere solent. & ad tempus aliquod tum extensionem. quam facere solent. tum influxionem impedire. Confert autem omnia hæc similiter curare. & quæ franguntur. & quæ disparantur. & quæ luxantur. Omnia enim multis linteis. & splenis. & cerato curare oportet. velut etiam alias fracturas. At figuram cubiti gibbi in his etiam omnino talem facere oportet qualem

Caput brachij fractū.

A qualem in his quibus brachium fractum. & cubitus deligabatur. Communissima enim omnibus luxationibus. & emotionibus. & fracturis. hæc figura est. Cõmunissima item ad distentionem postea fiendam. & ad singula extendenda. ac inflectenda. Hinc enim via sunt ad utraq; partes confimiles. Cõmodissima est etiam hæc figura ipsi ægroto. ut ipsum & gestet. & appensum excipiat. His addè si à callo apprehensus fuerit. si quidem extenta manus apprehendatur. melius fuerit si non adsit. multis enim impedimento erit. paucis adiuumento. Si verò inflexa. magis quidem cõmoda fuerit. Verum longè commodior. si median figuram obtineas callo apprehendatur. & hæc quidem de figura. Deligare verò oportet. primum lintei initio super ipsam laxam partem iniecto. siue fracta fuerit. siue emota. siue disparata. primas etiam evolutiones super ipsam facere. ita ut maximè hac parte innitatur. minus verò hinc atque illinc. Deligationem autem communem facere oportet. & cubiti & brachij. utriusq; multò plus quàm plerique faciunt. quo quàm remotissimè à laxa parte tumor hinc atq; illinc exprimatur. Circundetur iō super etiam acuta cubiti pars. siue latio in hac fuerit. siue nō. ut ne tumor ibi circa ipsam colligatur. Fugiendum verò est in deligatione. quantum eius fieri potest. ut ne circa flexuram multa lintea coaceruata sint. Compresio autem quàm maximè circa laxam partem facienda est. Sed & reliqua compresio ac laxatio eadem adhibeatur. & in eisdem temporibus singula quemadmodum in ossium fractorum curatione antea scriptum est. Et religationes postea per diem tertium fiant. Videatur autè laxa esse deligatio tertia die velut etiam ruc. Et ferule conueniente tempore adhibeantur. Neque enim alienum hoc est. & in his quibus ossa fracta. & quibus nō fracta sunt. si non febriant. Sint autem quàm laxissimæ partim à brachio extentæ. partim ad cubitum positæ. & nō sint crassæ. Necesse est etiam inæquales ipsas esse inter se. ut vicissim permutantur qua par parte conducit. coniectura iuxta inflexionem fiente. Quin & spleniorum appositionem eiusmodi facere oportet. velut de ferulis dictum est. ita tamen ut paulò tumidiora super laxam partem apponantur. Tempora verò ab inflammatione. & ab his quæ prius scripta sunt. coniectare oportet.

schema.

Ferule posita in his ponenda.

HIPPOCRATIS^D

COI LIBER DE ARTICVLIS, IANO CORNARIO MEDICO PHY.

SICO INTERPRETE

Humerorum
luxatio.

Vmeri verò articulum vno modo luxari noui, ad locum sub alis. Sursum autem nunquam, neque ad externam partem. Non tamen affirmauerim an luxetur, aut non, etiamsi habeam quod dicam de ipso. Sed neque in anteriorem partem vnquam vidi, neque videtur mihi vnquam excidisse. Medicis tamen videtur valde in anteriorem partem luxari, & maxime decipiuntur in his, quorum carnes tabes circa articulum & brachium occupauit. Apparet enim in talibus caput brachij omnino in anteriorem partem eminens. Atque ego tale aliquando non excidisse asserens, ob hanc rem apud medicos & vulgus male audiui. Solus enim ipsis ignorare videbat, alij verò omnes cognoscere. Nec potui ipsis persuadere, nisi admodum difficulter, rem ita se habere. Si quis in brachio supernam humeri partem carnibus denudarit, denudarit autem qua parte musculus sursum tendit. Nudarit autem tendinem, qui sub p^o alis, & iuxta clauiculam ad pectus est: apparuerit vtrique caput brachij in anteriorem partem vehementer eminens, etiamsi non sit elapsum. A natura enim pronum est brachij caput in anteriorem partem, reliquum autem brachij os, ad externam partem incuruum. Conuersatur autem brachium cum scapulæ cavitare obliquum, quum iuxta costas fuerit porrectum. Quum verò ad anteriorem partem extensa fuerit tota manus, tunc brachij caput è directo est in scapulæ cavitare, & non amplius in anteriorem partem eminere conspicitur. Verum de quo nunc est sermo, nunquam vidi in anteriorem partem elapsum: non tamen affirmari ne de hoc quidè, an ita excidat, necne. Quum igitur exciderit brachium ad locum sub alis, multi reponere nonerunt, vt pote quòd multis elabatur.

Erud

De Articulis.

470

A Eruditi autem est omnes modos nosse, quibus medici ad reponunt, & quo modo quis his modis quam optime vratur. Optimo verò horum modorum vti oportet, si fortissimam necessitatem videris. Optimus autem est qui postremus describetur. Quibuscumque igitur frequenter humerus excidit, hi plerumque ipsi sibi ipsis ad reponendum sufficientes sunt. Immissis enim alterius manus digitis ac nodis in locum subalarem, articulum sursum cogunt, cubiti verò gibbum ad pectus adducunt. Eodem etiam modo medicus reponet, si ipse quidem sub alam, articulo magis intro elapso, subtenens digitis à costis diducat, ita vt capite suo in summum humerum iniecto, renitendi gratia, genibus verò iuxta cubiti gibbum ad brachium admotis, ad costas retrudat. Conducit autè eum qui reponit fortes manus habere; aut ipse quidè manibus & capite ita faciat, alius verò quidam cubiti gibbum ad pectus adducat. Est autè & humeri repositio, vt cubitus retrorsum ad spinam subducatur, deinde altera manu in summam gibbi cubiti partem iniecta retortio fiat, altera verò iuxta articulum retro innitatur. Hæc repositio, & ea quæ prius dicta est, quum non sint secundum naturam, tamè articulum circumagittantes incidere cogunt. Qui verò calcaneo reponere conatur, propinquum quid ei quod est secundum naturam cogunt. Oportet autem hominem humi supinum reclinare, eum verò qui reponit humi sedere qua parte articulus excidit. Deinde apprehensam manum laxam, cum suis manibus extendere, calcaneo verò in subalare locum iniecto, dextro in dextrum, sinistro in sinistrum, retrudere. Oportet autè in cavitatem sub ala rotundum quid congruens indere, commodissime verò fuerint pilæ valde parvæ ac duræ, quales multæ ex coriis consuntur. Si enim non eiusmodi quid inditum fuerit, calcaneus ad brachij caput peruenire non potest. Dū enim manus extenditur, locus sub ala cavatur. Tendines enim qui hinc atque illinc loci sub ala constringunt, contrarii sunt. Oportet autè aliquem ab altera parte eius qui extenditur confidentem, sanum humerum continere, vt ne corpus circumtrahatur, dum laxa manus in alteram partem extenditur. Postea ubi pila sub alam subdita fuerit, molle lorum sufficiens latitudine præditum, circum pilam circumdare oportet, ita vt quidem eo loco ex vtriusque initiis appreheso sursum retrahat, à capite eius qui extendatur con-

Alia repositio.

Quod 2 fidens

Alia repositio.

Alij repositionis modus.

Repositio per scalam.

Repositio optima.

fidens, & pede ad summi humeri os innitēs. Pila verò quàm penitissimè & maxime intus ad costas sita sit, & non ad brachij caput. Est & alia repositio, quum humerum alter subdit. Maiorem tamen esse oportet eum qui humerum supponit, ita ut apprehēsa manu, humerum suum acuminatū sub illius luxati alam supponat, & deinde aliquantum verset, ut velut sedi infideat, ea coniectura facta, ut homo ille circa humerum suum ex ala pēdeat, ipse verò seipsum in hūc humerum altiorē faciat quàm in alterum, brachiū autem pendens ad pectus suum quàm citissimè cogendo adducat. In hac verò figura insuper concutiat vbi hominē sustulerit, quo reliquum corpus in aduersam partem brachio quod cōtinetur vergat. Si verò valde levis fuerit homo, puer aliquis levis insuper ex ipso retrorsum dependeat. Atque hæ omnes repositiones in palaestra vsitate sunt, eo quòd non opus habēt aliorum instrumentorū importatione. Poterit tamē quis etiam alibi his vti. Sed & qui circum pistillum cogunt, propemodum secundum naturam reponunt. Oporteret autem pistillū molli quadam fascia esse involutū: minus enim ita labariti & inter costas ac brachij caput subter intrusum, & si quidem breue fuerit pistillū, collocare hominē in sedili aliquo oportet, quo vix brachium circum pistillum circūdare possit. Sic autem potius longū pistillum, quo homo stans firmè circum pistillum dependeat. Postea brachiū quidem & cubitus circa pistillum porrigantur, ab altera verò corporis parte, quis manibus circa ceruicē ad claviculam circumiectis deorsum cogat. Hæc repositio moderatè secundum naturā est, & repositionem facere potest, si probè ipsam tractent. Quin & per scalam alia quædā huiusmodi repositio fieri potest, & adhuc melior, eo quòd corpus hinc atque illinc eleuatum, securius librando adæquari potest. Nam circum pistillū etiam si humerus fixus maneat, periculum tamen est ne corpus hac aut illac circūagatur. Oportet tamē & super scalam supernè rotundum quid deligatum esse, quod ad loci sub ala cavitatem congruum sit, & quod brachij caput ad naturam redire insuper cogat. Optima verò ex omnibus repositionibus talis est. Lignum esse oportet latitudine quidē quinque aut quatuor in totum digitorum, crassitudine verò duorum digitorum, aut etiam tenuius, longitudine autem bicubitali, aut paulò breuius.

A breuius. Sit autem altera parte summa rotundū, & angustissimum ac tenuissimum hac parte, habeatq; crepidinem paululum supereminentē, in extrema rotunditatis parte, sed nō ea quæ ad costas, verum ea quæ ad brachij caput existit, quo sub ala congrua sit, iuxta costas sub brachij caput subdita. Linteo autem vel fascia molli, lignū summa parte obuoluitur, quo leuius reddatur. Deinde subdito ligni capite quā penitissimè sub alam, inter costas ac brachij caput, totam manum ad lignum porrectam alligare oportet, iuxta brachiū, iuxta cubitum, & iuxta manus iuncturam, quo quā maxime sit quæta, præ omnibus autē curandum est, ut summa ligni pars, quā penitissimè intra subalarē locum recipiatur, brachij caput transgressa. Postea inter duas columnas et abē transversam probè alligare oportet, & deinde manum cum ligno supra trabē transmittere, quo manus ab altera parte sit, corpus ab altera, trabs verò sub ala, & postea ad alteram partē manum deorsum cogere vnā cum ligno, circum trabē: ad alteram verò reliquum corpus. Trabs autem ea altitudine alligetur, ut reliquum corpus eleuatum summis pedum digitis innitatur. Hic modus repositionis humeri longè optimus est. Iustissimè enim commotionem facit, si solū pectus intus ad brachij caput lignum fuerit. Iustissima item sunt in utrāque partem adæquationem facientes librationes, & ad hæc ossi brachij securæ. Recentes itaque luxationes citius incidunt, quā quis putare possit, & priusquam extentæ esse videantur. Sed & veteres sola hæc repositio reponere potest, si non iam ob vetustatem, caro quidem in acetabulū deuenit, caput autem brachij in loco ad quem declinauit, semitā fibri ipsi iam fecit. Veruntamē etiam ita inueteratum brachij elapsū, mihi posse reponere videtur. Quid enim iusta motio nō nouerit manere tamen in loco posse, nō ita mihi videtur, sed prout conuenit rursus luxabitur. Idem facit etiam si circum scalam, eodem modo velut dixi præparatam eodē modo transmissi brachij fiat. Abundè item sufficit circum magnam sedem Thessalicam coactionem facere, si recepta fuerit luxatio. Præparatum autem esse oportet lignum, velut dictum est: hominem verò locare oportet in sede obliquum, deinde brachium vnā cum ligno supra sedis reclinatorium transmittere, & ad alteram partem corpus deorsum

Hippocratis Liber

Quæ in his sententia fuerint utendum est. Nolle igitur expedit, quod natura à naturis multum differunt, ad hoc ut elabentia facile rursus incidant: differt etiam acetabulum ab acetabulo, quum aliud facile transcendendi possit, aliud minus. Plurimum item differt neruorum ligamentum, quum in quibusdam remissum sit, in quibusdam intentum. Nam humiditas hominibus sit ex articulis, propter neruorum connexionem, si laxa fuerit, & intentiones facile ferat. Multos enim videas qui adeo humidi sunt, ut quando velint, articuli ipsis citra dolorem excidant, & absque dolore restituantur. Differt etiam habitus quidam corporis. Nam his quibus bene se habet membrum, & carnosus, & minus excidit, & difficilius incidit. Vbi verò ipsi seipsis tenuiores & magis excarnes fuerunt,

Exemplo tunc & magis excidit, & facilius incidit. Argumentum autem quod hæc ita se habeant, hoc est. Bobus enim tunc magis femora excidunt ex acetabulo, quum tenuissimi existunt. Fiunt autem tenuissimi boues ad finem hyemis. Tunc igitur etiam maxime luxantur: si tamen & huiusmodi quiddam in medicina scribere conuenit. Verum conuenit utique. Bene enim Homerus didicit, quod ex omnibus pecudibus boues quam maxime laboret hoc tempore, & ex bobus potissimum aratores, eo quod hyeme operentur. His itaque maxime excidunt articuli. Hi enim maxime attenuantur. Nam reliqua quidem pecora breuem herbam depasci possunt, Bos autem non ita valde priusquam alta fiat. Reliquis enim tenuis est labri prominentia, & tenuis item superna maxilla. Boui verò crassa est labij prominentia, crassa ita & obtusa superna maxilla. Quapropter in breues herbas subicere non potest. Rursus solipeda animalia utpote utrinque dentata, & dentes inter se committere possunt, & sub breuem herbam dentes subicere queunt, delectanturque tali herba magis quam alta. Brevis enim herba in totum melior ac solidior est quam alta, adde quod alta etiam prius fructum effert. Ob hoc igitur ita cecinit,

*Hand secus ac bobus nigri gratissima vetin
Tempora proueniunt.*

quis

De Articulis.

472

A quia gratissima apparet ipsis altæ herba. Sed & aliis bos laxum habet hunc articulū, magis quam alia animalia: & ob id etiam magis quam alia pedē trahit, & maxime quum macilentus est, nam senect. Propter omnia hæc etiam maxime boui excidit. Plura autē de ipso à me scripta sunt, eo quod omnium antea relatorum testimonia hæc sunt. Verum de quo nunc sermo est, excarnib. magis excidit, sicut etiam citius incidit, quam probe carnosus: & humidis ac excarnibus minus inflammatur, quam siccis ac carnosus: & in posterum tempus quoque minus vincitur: sed & mucus amplior moderato subest, si non adsit inflammatio, & sic sanè lubricus fuerit. Mucosiores enim omnino sunt articuli excarnibus quam carnosus. Nam & ipse carnes eorum qui non recte ex arte sime macerati sunt, in macilentis mucosiores sunt, quam in crassis. Quibus tamen cum inflammatione mucus subest, his inflammatio vinculo facto articulum continet: & ob id hi qui submucosi sunt articuli non valde excidunt, & exciderent utique si non plus aut minus inflammationis accessisset. Quibus igitur quum articulus excidit, circumscissæ partes non inflammantur, & statim citra dolorem humero uti possunt, hi putant quidē nihil opus esse ut sui ipsorum curi gerant, medici tamē est ut contra tales vaticinetur: talibus excidit rursus magis quam his quibus nerui sunt inflammati. Atque hæc res in omnibus in homine ita habet, & maxime circa humerum & genu. Maxime igitur etiam hæc excidunt. Quibus autem nerui inflammati sunt, hi humero uti non possunt. Prohibet enim dolor & inflammationis distentio. Tales igitur curare oportet cerato, & splentis, & linteis multis deligando. Sub alam verò lanam mollem pura conuolutam subicere oportet, ad cavitatē expulendam, quo fulcimentū quidem sit deligationi, articulum verò sustentet. At brachium plerumque sursum vergens tenere oportet. Sic enim procul fuerit humeri caput à loco, in quem excidit. Oportet autē postquam humerum deligaueris, brachium ad c. itas a deligare. Fascia quadam in orlem circum corpus obdita. Fricare quoque humerum oportet placide & accurate. Multarum autē rerum peritum medicū esse expedit, & non minus frictionis. Ex eodē enim nomine, non idem euentus subsequitur. Nam & vincere potest frictio articulum iusto laxiorē, & soluere articulum iusto duriorē. Verum de fric-

Curatio
horum.

Q O 4

Hippocratis Liber

Brachium
an excide-
rit, signum.

Etione in alio opere à nobis tractabitur. Talem igitur hume-
 ram mollioribus manibus fricare cōuenit, cōfert enim, & aliā
 leniter. Articuli autē cōmouere non violenter, sed intan-
 tum vt circa dolorem cōmouearur. Restituuntur verò omnes
 articuli partim longiore, partim breuiore tēpore. An autem
 brachium excedit, his signis cognoscere oportet. Nam vbi
 iustum corpus habent homines, manus itē ac crura, sano in ex-
 plum vti oportet, ad non sanum; & non sano ad sanum, non
 alienos articulos inspicendo, (alij enim aliis magis extanti-
 bus sunt articulis) sed ipsos eius qui affectus est, aut dissimilis
 sit sanus aegroti, & hoc rectē quidē dictum est, multā tamen
 erroneam intelligentiam talia habent; & non satis est solum
 sermone de Artina artem hanc nosse, sed conuersatione etiā
 versare oportet. Multa enim prae dolore, aut ex alia causa,
 quā non exciderint ipsis articuli, tamē non possunt in similes
 figuras restitui, in quales sanum corpus figuratur. Proinde &
 talem hgarā in usuper intelligere ac cōiderare oportet. Sed
 & in loco sub alā, caput brachij multo magis incumbere vi-
 detur, in luxato quā in sano. Quin & supernē iuxta super-
 nam humeri partem, cauus apparet locus; & summi humeri
 os extans conspiciunt, vt pote articulo ad infernum locum di-
 gressō. Est etiā aliqua erronea in hoc intelligentia, sed
 postea de ipso scribetur. Est enim dignum de quo scribatur.
 Præterea in luxato cubiti gibbus magis à costis distare, vide-
 tur quā in altero. Si tamē quis vim asserens cogat, adduci-
 tur quidē, sed cū dolore. Sed & sursum ad aurē manum attol-
 lere cubiti gibbo extento, non valde potest, velut sanam; ne-
 que hic & illac similiter diducere. Hæc igitur signa sunt hu-
 meri in luxati, repositiones item præscriptæ & curationes hæc
 sunt. Operæ precii verò est discere, quomodo frequenter ex-
 cidentes humeros curare oporteat. Multi enim à certamini-
 bus iam prohibiti sunt, ob hanc calamitatem, quom alios pe-
 nius fuerint inculpabiles. Multi etiam ad res bellicas inuti-
 les fuerunt, & ob hanc calamitatem perierunt. Sed & pro-
 pterea res digna est quæ discatur, quod nullum nouerim qui
 rectē medearur, sed alios ne aggredi quidem sciam, alios cō-
 tra quā conducit & sentire, & facere. Multi enim medici
 humeros luxatos viderunt, & iuxta supernam humeri partē,
 & iuxta anteriore, qua parte caput brachij extuberat, & in-

De Articulis.

473

De Arthris.
 xta posteriorem paululum retro supernam partem. Hæ igitur vſiones, ſi quidem ſurſum brachiũ exciſiſſet, aut in anteriorem aut posteriorem partem, rectè inuſtæ eſſent. Nunc vero quĩ deorſum exciſit, euincunt magis hæ vſiones quàm impediunt. A ſuperna etiam ſpaciũ amplitudine caput brachij excludunt. Verùm hæc ita vrere oportet. Cutem ſub ala digitiſ apphehenſam attrahere oportet, ſecundum ipſam manũ reſtitudinem, ſecundum quam brachij caput exciſit. Deinde ita attractam cutem in vteriorẽ partem perurere. Ferramenti autem talia vrere oportet non craſis, neq; valde caluſ, ſed oblongis. Citius enim penetrant, & manu ſirmita tranſigi poſſunt, pellacidis item his vrere oportet, quoniam celeritẽ pro viribus penetrant. Nam craſſa tarde penetrantia, latiores cruſtarum elapſiones faciunt, & periculũ eſt ne cicatrices rumpantur, & nihilo quidem deterius hoc eſſet, verũm turpius & ab arte alienum. Poſtquam autẽ in vteriorẽ partem peruſſeris, in plurimis ſatis eſt vt infernæ parti ſoli hæ cruſtæ inuſas. Quod ſi periculum eſſe non videtur ne cicatrices rumpantur, ſed multum ſpaciũ interpoſitum ſit, tenue quoddã ſpecillum per inuſta foramina trahere oportet, cutẽ adhuc attracta. Neque enim aliàs tranſcere poſſis. Vbi vero traieceris, cutẽ dimittere. Poſtea inter cruſtæ aliam etiaſtẽ tenuẽ ferramẽto inſigere ac inurere, donec ſpecillum contingas. Quantũ verò de cutẽ ſub ala apprehendere oportet, hinc conſectare liceat. Glandulæ ſub ala ſunt ſicut etiaſ in aliis corporis partibus. Verũm in alio libro de tota glandularum natura ſcribetur, quod ſint, & qualia in quibus ſignificent ac poſſunt. glandulas igitur ſimul apprehendere non oportet, neque ea quæ glandulis ſunt interiora. Magnũ enim afferunt periculum. Sunt enim neruſ maximũ momẽti vicina. Quantũ verò extra glandulas eſt, eius quàm plurimam partem apprehendere oportet. Nihil enim periculũ eſt. Noſſe tamẽ hoc expedit, quod ſi fortiter brachium extenderis, nihil cutis ſub ala apprehendere poteris, quoddã ſanẽ attractu memorabile ſit. Diſtribuitur enim in erẽſione. Nec verò neruſ vlla machina vulnerare oportet. Hi enim prompti expoſiti ſunt ac extenti in hac figura. Si verò parum brachij eleuari, multum quiddẽ cutis apprehendere. Nerui verò quorum curam gerere oportet, intus vltra apprehenſionẽ

Excidentes
humeri qui
vixit.

Ferramēta
qualia ad
hūc vsūm.

**Glandulae
periculoſe**

Nervi non
ledendi.

consistent. Nōne igitur in omni arte pro omnibus curandum est, ut in singulis figuris iuste inueniantur. Atque hæc quidem de loco sub ala, & sufficiunt hæc apprehensiones, si crustæ recte fuerint iunctæ. Extra vero alam duo solū loci sunt, ubi quis crustas iungere queat huic affectioni auxiliantes. Vnam in anteriore parte, inter brachij caput, & tendinem iuxta alam. Et hæc quidem in parte cutem penitus perurere oportet, sed non altius. Vena enim crassa propinqua est, & nervi, quorum neutra igne calcificanda sunt. Retrorsum autem alceram crustam iungere licet, multum supra tendanē, qui est iuxta alam, & paululum infra brachij caput. Et cutē quidē penitus perurere oportet. Verū neque hic valde altam crustam facere. Inimicus enim est ignis nervis. Curare igitur vlcera per omnem curationem oportet, ita ut brachium nunquam vehementer extendas, sed moderate, vlcera saltem curationis gratia. Minus enim ita perfingerantur. Conducit enim omnes vitiones tegere, ut etiam leniter curentur, & minus disparentur, minusque sanguinis erūpat, & minus conuulsio accedat. Vbi verō pura facta fuerint vlcera, & ad cicatrices deuenierint, tunc sanē penitus brachium semper die ac nocte costis alligati esse oportet. Sed & quā sana facta fuerint, & leuata, similiter ad multum tempus, brachium ad costas atrogandum est. Sic enim maximē cicatrix induci poterit, & spatij amplitudo intercipietur, in quam maximē luxatur brachium. Quibuscumque verō humerus repositione fuerit destitutus, siquidē homines adhuc crescant, os brachij non similiter ut pueri sanum coaugescit, sed augescit quidem, verū altero brevius aliquanto efficitur. Et qui muscellæ cubito prædicti sunt, paruumque ac macilentum brachium ex natiuitate habent, galeancones vocati, ob duplices has calamitates sunt tales, tum si talis aliqua luxatio ipsos dum in utero sunt corripuerit, tum ob aliam calamitatem, de qua postea aliquando scribetur. Quin & hi quibus dum adhuc infantes sunt, profundæ ac submersæ suppurationes circa brachij caput sunt, omnes galeancones efficiuntur: & siue secti fuerint, siue vlti, siue sua sponte ipsis eruperint, hæc ita se habere nosse oportet. Qui tamen ex natiuitate galeancones sunt, etiam si manu potentissimē uti possint, tamen neque ipsi extento cubiti gibbo, brachium ad aurem extendere ac eleuare possunt. Sed

Ignis inimicus nervis.

Galeancones.

A multo minus hæc quā sanam manum. Quibus verō iam viris exciderit numerus, & repositus non fuerit, his superna humeri pars magis excarnis efficitur, & habitus hac parte tenuis fit. Quum tamen dolor cessauerit, non omnia ea similiter operari possunt, quæ eleuato cubiti gibbo à costis in obliquo operari oportet. Quæ verō in arsinoto brachio iuxta costas, aut in anteriorem, aut in posteriorem partem operari oportet, ea operari possunt. Nam & scobinam, & ferram trahere poterant, securi item findere, & fodere, si non valde sursum cubiti gibbum attollant, sed & alia iuxta tales figuras operantur. At vero quibus summus humerus fuerit avulsus, his os avulsū extra eminens apparet. Est autem hoc velut vinculum claviculæ & scapulæ. Alia enim est hominis natura hac parte quā aliorum animalium. Medici igitur in hoc vulnere maximē falluntur. Nam quū os avulsū emineat, superna humeri pars humilis & caua apparet, ut etiam velut humeri elapsum curam adhibeant. Multos igitur noui medicos alios nō malos, qui grauer affixerunt, tales humores reponere conantes, ita excidisse rati, & non prius desistunt ipsi exsummare se humerum reponere, quā vel desperant, vel frustrati fuerint. Hæc curatione quidem eadem quæ etiam a-
Cursatio. huiusmodi, ceratum, splenia, & lintea, & deligatio eiusmodi, deorsum tamen cogere os supereminens oportet, & splenia super hoc ponere plurima, & hac parte maximē premere: & brachium ad costas adalligatum ad supernam partem tenere. Sic enim os avulsū maximē appropinquabit. Hæc tamē probe nosse expedit, & velut certa prædicere, si alioqui uoles, quod nullum detrimētum, neque paruum, neque magnam, humero contingit ex hoc vulnere. Sed locus turpius euadit. Neque enim hoc os in pristinam sedē similiter firmari poterit, velut natura exigit, sed necesse est plus aut minus tumidum esse ad supernam partē. Neque enim aliud vilius in eundē locum restituitur, quod cum alio osse cōmuniōnem habet, & adherens à veteri naturali sede avulsū fuerit. Paucis autem diebus summus humerus doloris exorsus fit, si probe deligeretur. Clavicula porro fracta, si quidem penitus caualatim hoc contigerit, curari facilius est. Si verō obliquo, difficilius sanatur: & contraria in his contingunt, alter quā quis putauerit. Nā quæ penitus caualatim fracta est, cogi

Humerus summus avulsus.

Cursatio.

Clavicula fracta.

magis poterit ut ad naturam redeat. Et si diligens cura adhibeatur, parum quod superior est, inferiorem fecerit, inguitis idoneis, & deligatione convenienti. Si vero perfecte non curata fuerit, attamen supereminens ossis pars non valde acuta fit. At quorundam in longitudinem fractum fuerit, his similis ossibus auctis calamitas contingit, de quibus antea scriptum est. Neque enim ipsum ad seipsum valde firmari solet, & summa ossis eminentia, valde acuta fit. In uniuscuiusque igitur nosse expedit, quod nullum detrimentum neque humero, neque reliquo corpori, ob claviculae fracturam accedit si non insuper corruptio aliqua contingat. Raro autem hoc fit. Deformitas tamen circa claviculae fracturam accedit, primum turpissima, deinde vero minor fit. Coalescit autem clavicula cito, itaque alia ossa laxa. Celerem enim calli obductionem talia faciunt. Quod igitur recens fracta fuerit, vulnerati ad curam non festinant, maius malum esse putantes quod est, & medicum quoque prompti sunt ad recte curandum. Progressa vero temporis & vulnerati, utpote qui neque dolere, neque iter facere, neque cibum capere solent, negligunt, & medici, utpote qui suis sedibus restare non possunt, aufugiunt, neque vulneratorum negligentiam agere ferunt. Hi hoc autem calli obductio acceleratio. Deligatio vero non odus, sed itaque, collimilis est, ut cerato & si lenius, & mollioribus linteis curatio fiat. Insuper autem & haec curatio, & haec animadversio habenda est, & praesertim in hac aggreffione: quod plurimum splenia iuxta eminentem partem imponere oportet. Splenia in deligationibus maxime circa hanc partem premere. Sunt autem aliqui quibus complacuit plumbum graue in superius et adaligare, ut supereminentem partem deorsum cogat. Fortassis autem neque intelligunt qui simpliciter deligant. Sed neque, hic modus ad claviculae fracturam pertinet. Neque enim potest ut id quod eminet memorabili modo deprimatur. Alij vero quidam sunt, qui quum cognouerint quod ad hunc deligatio non est idonea sunt, & non secundum naturam supereminentia deorsum cogunt, deligunt quidem ipsos ipsos & linteis utentes, velut etiam alij. Verum in isto homine fasciis quadam qua parte maxime cingi solet, postquam splenia superius eminentes fracturas imponerunt, ita ut istae magno mole extulerent, tunc initium lintei ad cincturam ex anteriore parte al-

Deligatio.

ligant.

ligant, utque ita deligant in directum claviculae extendentes ac retrorsum ducentes, & istae cincturae circumdatum in anteriorem partem reducant, & ita sit in posteriorem. Aliqui vero non cincturam linteum circumdant, sed circum iaterforamineum iuxta sedem, & per spinam linteum circumdantes, hoc modo fracturam comprimunt. Haec itaque, si quis in expertus audit, prope secundum naturam esse videntur, verum si quis utatur inutilia existunt. Neque enim stabilia sunt, etiam si decumbat quis, quamuis ita vel maxime stabilitas contingat: attamen si decumbens aut erus inleceat, aut ipse se inclinet, omnia deligamenta mouebuntur, & aliqui noxia est haec deligatio. Nam & sedes intercluditur, & lintea in hac angustia acerrata sunt, & quae rursus cingulo circumdantur, non ita valida facta cinctura circumdari possunt, ut non cingulum sursum ascendere cogant, neque ita necesse est omnia deligamenta laxari. Quum proximè vero quis rem conficere videtur possit, etiam si non magna faciat, si quibusdam linteis cingulum circumdet, plurimum autem linteis priorem deligationem perficiat. Sic enim maxime stabiles fuerint deligationes & mutuam inter se opem tulerint. Plurima igitur ex his quae contingunt his quibus clavicula fracta est relata sunt. Insuper autem & hoc ad intelligere oportet, quod clavicula plerumque frangitur ita ut os quod a pectore est, ad supernam partem emineat, quod vero à summo humero est, in infernam partem subsidat. Causa vero horum haec sunt, quod pectus neque multo inferius, neque superius procedere potest. Nam articuli in pectore motus parus est. Ipsum enim sub ipsi, & spinam ex continuitate commissum est. Proximè quidem clavicula ad humeri articulum fluctuat. Cogitur enim si equentem motum habere, propter summi humeri connexionem, & alioquin ubi vulnerata est, ad supernam partem defugit ea pars quae pectori adheret, & non valde ad infernam partem cogi potest. Nam & a natura leuis est, & loci amplitudo ipsi supernè maior est, quam infernè. At humerus, & brachium, & quae his annexa sunt, à costis ac pectore facile exolui possunt, & propterea multo superius ac inferius abduci queunt. Quum igitur fracta fuerit clavicula, os quod ad humerum est magis deorsum repit. Huc enim ipsum una cum humero & brachio defluere procliuus est quam sursum ferri. Quum igitur hac

ita

ita se habeant, imprudenter se gerunt qui supereminentem
 olis partem deorsum cogere oportere putant. Nam infer-
 nam ad supernam adducenda esse manifestum est. Hæc enim
 motum habet. Hæc est quæ à natura discessit. Clarum itaq;
 est aliter nullo modo ipsam cogi posse. deligationes enim ni-
 hilo magis appellantur quàm repellunt. Si verò quis brachium
 quàm maxime ad costas admotum sursum cogat, ut quàm acu-
 tissimus esse humerus videatur, perspicuum est quòd sic ad-
 aptari poterit ad os quod à pectore est, unde est diuisa. Si
 quis igitur legitima deligatione utatur, celeris curationis gra-
 tia: & reliqua omnia frustra fieri putet, præter figuram sela-
 tã, is & rectè intellexerit, & celerim ac optimè curaverit.
 Decumbere tamen hominem multum refert, & sufficiunt dies
 quatuordecim si quieverit, aut ad summum viginti. Si ta-
 men contrario modo clavicula fracta fuerit, quod non valde
 cõtingit, ut os quod à pectore est subsidat, quòd verò à su-
 mo humero est superemineat, alterique superster: nulla ma-
 gna curatione in his opus fuerit. Ipse enim humerus & bra-
 chium si demittatur, ossa inter se committere ac firmare po-
 test, & vilis quæpiam deligatio suffecerit, & pauci dies satis
 erunt ad callum obducendum. Quòd si hoc modo fracta
 non fuerit, sed in obliquum hæc vel illæ luxata, ad naturam
 reducere oportebit, humero cū brachio sursum adducto, ve-
 lut etiã ante dictum est. Quum autem ad pristinam naturam
 resederit, reliqua curatio velox erit. Plerasq; igitur immuta-
 tiones, ac luxationes, brachium si sursum cogatur corrigit.
 Quacunque verò luxationes ex superius oblique ad latus
 fiunt, aut deorsum, his correctio præparatur, si homo supinus
 decubuerit. iuxta medias autem scapulas aliquid altius sup-
 positum fuerit, quo pectus maxime in vtranq; partem infle-
 xum sit: & brachium adducat quis ad costas porrectum. Me-
 dicus autè altera manus vola in brachij caput iniecit retru-
 dat, altera ossa fracta componat. Sic enim quàm maxime ad
 naturam reduxerit. Verum quod iam dictum est, supernum
 os facile ad partem subsidere solet. Plerisque igitur ubi deli-
 gati fuerint, figura ipsa opitulatur, ita ut ad ipsas costas cubi-
 ti gibbum habentes, hoc modo humerum ad supernam partem
 cogit. Quibusdam verò humerum quidem sursum velut di-
 ctum est, cogere oportet: cubiti autem gibbum ad pectus ad-
 ducere

Alia clau-
 cula fracta

Abn.

A ducere: summam verò manum ad summum sanū humerum
 adhibere. Siquidem igitur decumbere sustinet, fulcimentum
 aliquod quod obfirmet apponere oportet quo humer⁹ quàm
 maxime supernè maneat. Si verò obambulare voler, fundā
 ex fascia faciam, & acuta gibbi cubiti parti circumdactam, de
 collo appensam gestare oportet. Cubiti porrò gibbi articu-
 lus ubi motus ac luxat⁹ est, ad costas, aut foras, acuta ipsius
 parte brachij cautate manente, extensione in directum
 facta, id quod eminet retrorsum & in obliquum repellere
 oportet. Vbi verò perfectè excidit, aut hæc aut illæ, extensio
 in qua brachium fractum deligatur requiritur. Ita enim in-
 curua gibbi pars non impedit. Excidit aut maxime ad par-
 tem versus costas. Correctiones verò facere oportet quàm
 plurimum abducendo, & ut ne brachij caput cornicem con-
 tingat, sublimem circumducere ac inflectere, & non in dire-
 ctum cogere, simul autem contraria in vtranque partem de-
 trudere, & in sedem compellere. Cõtulerit etiam in his gib-
 bi cubiti inuersio, modò in supinā, modò in pronā partem.
 Curatio verò ex figura est, ut summam manum paulò alio-
 rem cubiti gibbo habeant, brachiū verò ad costas. Sic etiam
 appensū exceptio, & positio, & gestandi facilitas, & natura, &
 usus, in communi sunt, si modo non malè callus obducatur.
 Obducitur autem cito. Curatio sit linteis iuxta legem articu-
 larem, ita ut acuta eius pars insuper deligatur. Recrudescit
 autem maxime cubiti gibbus febribus, doloribus, nausea &
 vomitu meracæ bilis, præsertim si retrorsum luxat⁹ fuerit,
 ob torporē: deinde, si in anteriorem partem. Verum curatio
 eadem est. Repositio verò retrorsum luxati, ut extensum di-
 stendamus: Signū autem est, quòd extendere ipsum non pos-
 sunt, sicut in anteriorem partem luxati, quòd inflectere ne-
 queunt. Verum tunc durum quiddā inuolutum indere opor-
 tet, & circum hoc ab extensione derepentè inflectere. Dispa-
 rationis autem ossium signum est manifestum ex contactu
 iuxta venam quæ in brachio finditur. At verò callus cito his
 obducitur. Ex nativitate autem breviora sunt ossa infra no-
 xam, plurimū quæ proxima sunt, cubiti. deinde manus, post-
 ea digitorum. Verum brachium & humerus robustiora sūt.
 Propter inuersionem. At altera manus propter opera adhuc
 Sortior est. Imminutio verò carniū sit, si foras excidit, intrin-
 secus:

Cubiti lu-
 xatio.

Curatio.

secus, Sin minus, in contrarium ponit, excidit. Cubiti verò
gibbus si intrò, aut extra exciderit, extensio sit in communi
figura cubiti ad brachiū: fascia enim sub alā data, ipsam ex-
ceptam suspendere oportet: ad summum verò cubiti gibbū
iuxta articulum pondus appēdere, aut manibus deorsum co-
gere. Vbi verò articulus vltra eleuatus est, coaptationes ma-
nuum volis sunt, velut etiam in manibus. Deligatio quoque
in hac figura, & exceptio appēsi, & positio. At si in posteriorē
excidit partē, statim extensum palmis dirigere ac coaptare
oportet. Simul autē in directione etiā aliis opus est. Si in an-
teriorē, circum linteum conuolutum iuxta molis inflectēdo
simul directionē facere oportet. si verò in alteram partē in-
clinari, in directione simul utraq; facere oportet. Verū cu-
rationi cōmunis est figura & deligatio. Possunt autē ex di-
stentione omnia in cōmuni cōtingere. At verò repositiones
aliae ex supereluatione reponūtur, aliae ex extēfione, aliae ex
circūuolutione. Hae verò ex figurarū excessibus, aut hāc, aut
illāc celeriter sunt. Manus articulus aut intrò, aut extra lu-
xatur, plerūq; verò intrò. Signa autē facilia cogniti sunt. Si
enim intrò luxatus est, digitos inflectere non possunt. Si ex-
tra extēdere nequeūt. Repositio fit, digitis supra tñsam posi-
tis, vt ab aliis atque aliis in diuersum extensio fiat, & id quod
eminet, aut vola aut calcaneo retrudatur, & in anteriorē par-
tem deorsum protrudatur. Infernē verò iuxta alterū os mo-
les aliqua conuoluta mollis supponatur, si supra eminet, ma-
nu prona locata: si infra, supina. Curatio verò linteis fit. Tota
porrò manus, aut intrò, aut extra, aut hāc, aut illāc luxatur.
Maximē verò intrò. Quandoque autem & appendix emora
est. Quandoque verò alterū os disparatum distat. His exten-
sio foris faciēda est, & quod quidem eminet retrudatur, al-
terum verò contra trudatur, duabus speciebus simul contin-
gētibus, & retrorsum, & in obliquū, aut manibus supra me-
sam, aut calcaneo. Quae verò recrudesūt ac deformia sunt,
tempore ad vsum corroborantur. Curatio fit linteis cum ma-
nu & cubito: & ferulae vsque ad digitos ponuntur. At ferulis
haec deligata frequentius quā fracturas soluere oportet, &
perfusionem ampliore adhibere. Ex natiuitate autem ma-
nus breuior sit, & carnes imminuuntur maximē in cōtraria
parte ei in qua luxatio facta est. At adulto iam ossa manent.

Digitū

A Digni verò articulus luxatus facili cogitū est. Repositio Dignus la-
sit extēdens in directum, ita vt quod eminet os protrudatur, xatus
contrariū verò contra trudatur. Curatio fit fasciis ac linteis. Repositio.
Si verò nō reponatur, foris secus callo obducitur. At si hī ex
natiuitate, aut dum adhuc crescit homo, luxata fuerint ossa,
breuiora sunt infra luxationē, & carnes imminuunt cōtra-
ria maximē parte ei in qua luxatio facta est. In adulto verò
ossa manēt. Maxilla vero paucis iam perfecit luxata est. Os
enim quod à superiore maxilla prodit, cū eo osse subiugatu
est, quod sub autē annexum est, quodq; capita inferna: maxil-
lae concludit, ac dirimit, cū altero capite superius sit, altero
inferius: & extremae infernae genae partes ita se habēt, vt alte-
ra ob longitudinē non facile accessum admittat: altera verò
cornix est, & supra iugale os excedit. Simil autē & ambarū
harum extremitatū nervosi tendines existunt, ex quibus mu-
sculi dependent, qui tēporales ac manducatorij appellantur.
Propterea autē appellantur, & propterea mouētur, eo quod
hinc dependent. Nā in edendo, & in loquendo: & in reliquo
oris vfu, superna quidē maxilla quiescit. Est enim capiti con-
nexa, & nō coarticulata. Inferna autē maxilla mouetur. Coar-
ticulata enim est à superna maxilla, & à capite. Cur igitur in
conuulsionibus ac distentionibus hic articulus distentus pri-
mus de se significationē praebeat: & cur plagae tēporales pe-
riculosae sint, ac soporē inducant, alio libro referetur. Quod
verò non valde luxetur, causa haec sunt. Sed & haec quoq; cau-
sa est, quod non valde tales ciborum necessitates hominem
apprehēdunt, vt magis quā potest, hiet. Excederit autem à
nulla alia figura, quā si quis valde hīas maxillam in alterā
partem deducat. Confert tamē ad hoc vt excidat, hoc ipsum.
Quicūq; enim nervi, & quicūq; musculi circa articulos sunt
aut ab articulis ex quibus colligātur, horū quicūq; in vfu sa-
pe mouentur, hī etiam maximē ad extensiones remittunt,
quae admodum etiam pelles mollissimae multum remittunt.
De quo igitur sermo est, luxatur quidē & excedit maxilla ra-
tō laxatur tamen saepe in hiatibus, velut etiam aliae muscu-
lorum ac nervorū immutationes hoc faciunt. Manifestū ve-
rò ex his maximē fit, vbi excidit. Prominet enim inferna ma-
xilla in anteriorē partem, & in cōtrariam luxationi partem
abducitur, & ossis cornix circa supernam maxillā tumidior
fit, &

Maxillae lu-
xatio.Manus lu-
xatio.

Repositio.

Curatio.

Repositio. fit, & infernas maxillas difficulter cōmittunt. Quæ verò repositio his conueniat, manifestum est. Oportet enim aliquē vulnerati caput deuiuere, & alterum infernā maxillam intrinsecus ac extrinsecus ad mentum digitis apprehendere, & primū maxillam aliquā. hūc atq; illā manu abducere, & ipsum hominē iubere, vt maxillam laxā habeat, & simul adducat, ac quā maxime remittat. Deinde repētē tribus figuris simul laxare oportet, diligētī in hoc animaduersione habita. Nam & ex distortionē ad naturam deducere oportet, & infernā maxillam retrorsum protulere, ita vt agrē hęc sequatur, & maxillas cōmittat, ac non hiet. Atq; hęc quidem repositio est, & neque alius figuris fieri poterit. **Curatio.** breuis sufficit. Splenium enim incertatum apponitur, ac laxo deligamento deligatur. Securius autem hęc aggressio perficitur, homine supino reclinato, & coriaceo pubinari plenissimē factō capiti supposito, vt in ipsum intrēs quā minimū cedat. Insuper autem & caput vulnerati aliquis detinere debet. Si verò ambæ maxillæ luxatæ fuerint, curatio quidem eadem est, verū hi os minus committere possunt. Nā his genæ prominentiores sunt, sed indistortæ. Quod verò distortæ non sint, maxime cognoueris ex dentium tum superiorum, tum inferiorum terminis, ē directo inter se respondentibus. His confert vt quā citissimē reponantur. Repositionis autem modus prius dictus est. Si verò nō reponantur, animæ periculum inuinet, præ febribus continuis, & torpido sopore. Soporiferi enim hi muscoli sunt, & dum alterantur, & dum intēduntur præter naturā. Soler etiam alius his biliosus, meraca, pauca egerere. Et si vomuerint, meraca vomūt. His igitur etiam moriuntur decima maxime die. At si fracta fuerit inferna maxilla, si quidem nō omnino caulatim hoc contigerit, sed coheret adhuc os, contractum tamen fuerit, dirigere quidem os oportet digitis circa linguā obliquam subiectis, forinsecus verò contra niti, prout contulerit. Et si distorti fuerint dentes iuxta vulnus cōmori, postquam os directum fuerit, dentes inter se coniugare oportet, non duos solum, sed etiam plures, atq; hoc maxime auro, si minus, lineo filo, donec os corrohorēt. Postea cerato, & spleniis paucis, & linteis modicis deligare, non nimium firmis, sed laxis. Nam hoc probē nosse expedit, quod deligatio per lin-

rea

Atea, maxillæ fractæ parū quidem contulerit, si rectē fiat: magnopere verò laeserit, si prauē deligetur. Frequenter autē circa linguā explorare oportet, & multo tempore reniti ac digitis dirigere os contractum, optimūque esset si hoc semper fieri posset, sed fieri nequit. Si verò os penitē caulatim diffRACTUM fuerit, raro autem hoc cōtingit dirigere quidem os oportet velut dictum est. Vbi verò direxeris, dentes coniugare, quemadmodum antea dictum est. Magnopere enim contulerit ad querem, & adhuc magis si quis rectē cōiungat, & velut oportet futuras consuat. At enim nō facile est omnem chirurgiam scripto exquisitē proderet, sed ex his quæ scripta sunt, formam & imaginem cōcipere oportet. Postea corio opus est Carthaginēsi, & si quidem iunior fuerit vulneratus, satis est squama inde detracta vti. Si verò aduictior, ipso corio ita vt defecta inde particula trium digitorum latitudine, aut prout cōgrua fuerit sublitā prius ē gūmi maxilla, ita enim mitius fuerit, glutine agglutinetur summa sui parte, ad diffractam maxillæ partem, digiti aut paulo ampliore distātia à vulnere. Et hęc quidem particula ad infernā partem agglutinanda est, & habeat fissuram ē directo menti quo acutam eius partem circuncirca complectatur. Alterum autem eius modi lorum, aut paulo latius, ad supernam maxillæ partem agglutinare oportet, eandē à vulnere distātia, quanta illa altera lori particula abfuit. Sit autem & hoc fissum, vt circuncirca aurem ambiat. Sint autē hęc lora acuta, qua parte cōmittuntur, & vbi ipsorum extremitates connectere ac colligare oportet. In agglutinationē verò, caro corij ad cutē vergat. Sic enim magis agglutinatum adhærescit. Postea extento hoc loto, magis autem eo quod circa mētum est quā maxime, ne maxilla exacuatur, lora ipsa circa verticem connectere oportet, & deinde linteo frontem deligare, & superiniectū quid esse oportet, velut moris est, quo vincula quæta sint ac firma. Decubitus autē faciat in sanam maxillam, nō maxillæ, sed capiti innitens. Attenuandum verò est corpus vsque ad dies decē, deinde renutriendum nō tardē. Si enim primis diebus inflammatio non accesserit, in viginti diebus maxilla corroboratur, perfectē enim callo obducitur, quēadmodum enī alia ossa rara, si nō corruptio infestaret. Verū de corruptio nibus omnium ossium alia longa tractatio restat. Hęc extē-

Pp 2. fin

sio per agglutinenta fiens, mitis est, & prompta ad modulationem faciendam, & ad multas ac multis locis faciendas directiones accommodata. At medici non intelligentia aequè ac manibus prompti, tum in alius vulneribus, tum in maxillarum fracturis tales existunt. Varius enim modis, & bene & male, maxillam fractam deligant. Omnis enim deligatio maxillæ sic fractæ, ossa ad fracturam magis vergentia inclinât, quàm ad naturam ducit. St vero interna maxilla circa connexionem ad mentum diuisa fuerit. Sola autè hac connexio in interna maxilla est. Verùm in superi a maxilla. Sed non volo sermone longius aberrare. In aliis enim morborum speciebus de his dicendum est. Siquidem connexio ad mentum disparata fuerit, ipsam coaptare cuiuslibet vis est. Os enim quod eminet, ad internam partem digitis admodum detrudere oportet. Quod verò intro vergit, ad externam partem digitis immisis reducere. Hæc tamè extensione diluendo facere oportet. Facilius enim sic ad naturam redibit, quàm si quis ossa inter se complicans cogere conetur. Vbi vero coaptata fuerint, coniugare oportet dentes inter se hinc atque illinc, velut prius dictum est. Curare verò cerato, & spleniis paucis ac linteis. Deligationem autem breuem potius quàm variam hic locus maximè admittit. Nā ut æquilibris non est, propè tamen ad æquilibrium accedit. At linteæ obuolutionem facere oportet, si quidem dextra maxilla eminet, in dexteram. In dexteram enim fieri putatur, si dextra manus deligationi præit. Si verò altera maxilla eminuerit, similiter deligationem ducere oportet, & si quidem rectè quis coaptationem adeptus fuerit, & velut cōuenit quieuerit, cità curatio continget, & dentes illæsi manent. Sin minus, diuturnior fiet curatio, & distortionem habebit, dentes autè læsi & inotiles fiunt. Porro si nasus fractus fuerit, fracturæ modus non vnus est. Verū qui pulchris deligationibus gaudeat citra intelligentiam, tum in aliis multis damnum incurrit, tum in fracturis circa nasum vel maximè. Ex deligationibus enim hæc maximè varia est, & quæ plurimas aetiās habeat, & interruptiones ac interceptiones cutis maximè varias rhombiformes. Sicut igitur dictū est, qui nulla intelligentia prædicti aggressions studio tenentur, vltro se offerunt ad nasum fractum deligandum. Vna itaque alteraque die letatur medicus,

Nasi fractura.

A dicis, gaudet quoque qui deligatur. Deinde cito quidē is qui deligatur, sariatur. Noxia enim & molesta est gestatio: satis autem est medico ostentasse, quod nasum varie deligare no-uit, facit autem talis deligatio omnia contra quàm conuenit. Partim enim qui propter fracturam limi fiunt, si supernè quis magis premat, limiores nimirum fient, partim verò qui bus nasus hac aut illac distorquetur, aut circa cartilaginem, aut superius, palam est quod neque ipsi supernè deligatio proderit, sed etiam magis lædet. Non enim ita congruit splenis altera nali pars, quanquam neque hoc faciant deligantes. Proximè verò deligatio resistere mihi videtur, si iuxta medium nasum circa acutam partem, contusa caro ad os fuerit, aut etiam os parum, & non multum contusum sit. Talibus enim nasus callo obducitur, & aliquando asperior euadit. Sed tamen neque his deligatio multo negotio opus habet, si modo etiam deligare oportet. Sufficit autem super contusionē splenium incertum extendere. Postea velut ex duobus initis deligatio fit, ita semel linteum circumdandum est. Optima tamen curatio est, per farinam triticeam hornam, leuam, viscosam, subactam, modicā, ita ut talia ex illa velut cataplasmate integantur. Si igitur triticea farina bona fuerit, & tractu facilis, ea ad omnia huiusmodi vti oportet. Si verò non facilis tractu sit, modicam mannā leuissimè tritam, & aqua dilutam, cum farina subigere oportet, aut gummi parum, si mihi res ammiscere. Quibuscunque igitur nasus fractus est, **C** ut deorsum & in sinum vergat, si quidem ex anteriore parte iuxta cartilaginem sublidat, fieri potest ut aliquid quod ipsum dirigat in nares indatur. Si minus, omnia talia digitis in nares iniecit dirigere oportet, si id fieri datur. Sin minus, crassum specillum nō in anteriorem narium partem digitis indere oportet, sed qua parte nasus sublidat: extrinsecus autem ab utraque parte nasum apprehendere, simulque cogere ac sursum ducere. Et si quidem valde in anteriore parte fuerit fractura, fieri poterit, ut aliquid iotta nares indatur, velut iam dictum est, nimirum linteæ rasura, aut aliud quid huiusmodi, linteo inuolutum, aut potius in corio Carthaginensi confutum, ea figura quæ congruat loco cui inuenietur. Si verò vltimus facta fuerit fractura, fieri non potest ut aliquid indatur. Si enim in anteriore parte molesta

Curatio.

est gestatio, quomodo non sit in interiore? Primum igitur & inintersecus conformando, & forinsecus non parcedo, ad pristinam naturam reducere ac dirigere oportet. Valde enim conformatur nasus fractus, maxime quidem eadem die: si minus, paulo postea. Verum segnitè agunt medici, & leuius quàm conuenit primum contingit. Inicere enim manus hinc atque illinc iuxta naturam nali quàm infime oportet, ex infernis sursum cogendo, & sic quàm maxime erigere, vnam cum interna directione etiam extrinsecus dirigendo. Postea ad hæc nullus talis medicus est, si studium adhibere ac tolerare vult, velut ipsius digiti indices. Hi enim maxime secundum naturam sunt. Vtrunque enim digitem inicere, eoque totum nasum firmare oportet, atque ita in quiete habere, si quidem fieri posset, semper donec corroboretur: si minus, plurimo tempore velut dictum est. Quid si fieri nequeat, aut puer aut aliqua mulier hoc faciât. Molles enim manus esse oportet. Sic enim quàm optimè nasus curari poterit, vbi non in obliquum, sed ad infernam partem aequaliter subsidat. Ego igitur nullum vnquam nasum vidi, qui sic fractus dirigi non potuisset, si statim ita cogeretur priusquàm callus obdaceretur, si modo quis rectè curare velit. Verum homines vt ne deformes fiant, multo quidem pretio coemerint, studium autem adhibere non sciunt, si mulque non tolerant, si non dolore vexentur, aut mortem timeant: quanquam breui tempore nasus callo obducatur, decem enim diebus corroboratur, si non corruptio insuper accedat. Quibuscunque verò os in obliquum frangitur, curatio quidem eadem est. Verum directionem non aequalen verinque facere oportet, sed quod inclinatum est, intrinsecus cogendo ad naturam compellere, & in nates facta cōtrectatione, ea quæ intrò rēpunt impigrè dirigere, donec correctæ fuerint: ita vt eius probè memineris, quòd si non statim corrigantur, fieri non possit vt nasus non distortus fiat. Postquam autem ad naturam reduxeris, digitos plures aut vnum digiti ad locum admoouere oportet, qua parte eminebat, atque ita aut ipsum, aut alium quendam sustentare, donec vulnus corroboratum fuerit. Sed & in nares parvum digitem immittere oportet, & aliàs atque aliàs impellendo ea quæ inclinata sunt dirigere. At si quid inflammationis his accedat

Accedat, farina subacta vti oportet: & tamen incumbente etiam farina digitos similiter admoouere opus est. Si verò iuxta cartilaginem in obliquum fractus sit, necesse est summum nasum distortu. Talibus igitur in summam nares aliquid quod dirigat ex relatis, aut quod his simile sit, indere oportet. Poterit autem quis multa idonea inuenire, quæ neque odorem habeant, neque alias lenia sint. Ego verò quandoque pulmonis ouilli frustū defectum indidi. Hoc enim forte obtinebat. Nam spongia inditæ humiditates suscipiunt. Postea Carthaginensis corij squamā magni digiti latitudine, aut prout contulerit resectam, extrinsecus ad nasum inclinatum agglutinare oportet, & deinde hoc corij lorum prout contulerit extendere. Paulo tamen amplius extendere conuenit, quo erectus & absolutè directus sit nasus. Longum autē sit hoc lorum, vt postea infra aurē abductū circū caput obducatur: & licet quidē lori extremitatem ad frontem agglutinare, licet etiā longius deducere, & deinde capiti obductum deligare. Hic modus simul iustam directionem habet, & simul ad moderationē faciendū promptus est, vt si quis magis aut minus nali inclinationē ad contrarium facere velit. Nam quibus in obliquū nasus frangitur, eos in reliquis velut relatum est curare oportet. Plurimis tamen insuper opus est, vt inclinationis in contrarium gratia, lorum ad summū nasum agglutinetur. Quibuscunque verò cum fractura etiā vlcera adfuerint, eos ea propter turbari non oportet. Verum super vlcera ceratum epicatū imponere, aut ex emplastris aliquod cruentis vulneribus idoneum. Facilia enim curatu talia sunt. Similiter etiā, si ossa discessura sunt. Primam directionem impigrè facere oportet nihil omitrendo, & directionem per digitos etiā postero tempore, ita vt laxius quidem admoveas, admoveas tamen. Ex omnibus enim corporis partibus nasus facillimè conformari potest. Cæterum lororum agglutinatione ac in contrarium inclinatione vti omnino nihil prohibet, siue vlcera affuerint, siue inflammatio. Nullam enim molestiā exhibent.

At verò si auris fracta fuerit, deligationes omnes inimicæ sunt. Neque enim ita laxam quis circōdare poterit. Si verò magis premat, maius malum operabitur. Nam & sana auris deligatione pressa, dolore, & pulsatione, & febre afficitur. Sed & cataplasmata pessima quidē omnino sunt quæ grauissima

Auriculæ
fractura.

sunt. Verum & alia pleraque omnia mala sunt, & abscessus inducunt, & mucum amphorem suggerunt, & deinde suppurationes noxias. His autem fracta auris minimè opus habet. Proximum tamen locum habet, si quid imponi debet, farina viscosa, quam neque ipsam grauem esse oportet. Contingere verò quàm maxime conducit. Bonum eum aliquando medicamentum est, etiam nullum adhibere medicamentum, & ad aures, & ad multa alia. Vellicationem insuper ac scalpturam vitare oportet. Corpus autem attenuare, & magis in quo periculum est ne auris suppuretur, melius est quoque aluum molliare. Si vero quis facile vomat, ex moderata aliqua purgatione vomitum faciat. At si ad suppurationem deueniat, cito quidem aperire non oportet, multa enim ex his quæ suppurari videntur quæ doque resorbentur, etiam non dum quis illum cataplasma imponit. Si vero quis aperire cogatur, celerrime quidè sanari sit, si in vltiorem partem perurat. Illud tamè certo scire excedit, quod mutila fiet auris, & minor altera, si perusta fuerit. Si vero non in vltiorem partem peruratur, tumidam partem non valde parua sectione incidere oportet. Sub crassiore enim cute pus reperitur quàm quis putauerit. Verum ut in summa dicam, alii quoque omnia mucosa, & mucos facientia, utpote quæ sunt viscosa, ad contactum sub digitis hac atque illac cito dilabuntur, & propterea sub crassiore cute medici talia inueniunt, quæ putarint. Nihil & aliquas nervorum contortiones, ganglia appellatas, quæ sanè laxæ ac fluidæ sunt, mucosamque carnem habent, multi aperiunt, humores in talibus se inuenturos esse putantes. Medicus quidè igitur sententia sua fallitur, verum rei huiusmodi nullum ex apertione accedit detrimentum. Qui vero aquosi loci sunt, aut mucos pleni: & in quibus locis lingua si aperiatur mortem afferant, aut etià alia detrimenta inducant, de his in alio opere scribetur. Quum igitur incident quis aurem, ab omnibus quidè cataplasmatibus, & ab omni linamentorum usu abstinere oportet. Curare autem vel emplastro aliquo cruentis vulneribus donec, vel aliquo alio, quod neque gravitate, neque dolorem inducat. Si enim cartilago denudari inceperit, & subsidit purulenta aut mucosa habuerit, molestum est. Fit autem & hoc propter illas curationes, & iterum omnium eorum quæ recruduerunt, perustio in vltiorem partem sufficientissima medela est. Verticula vero si aut

Auris incisa.
Curatio.

Verticula
puncta.

quibuscumque in gibbum trahuntur ex morbis, pleraque ut solvantur fieri non potest. Insuperque & quæ supra septum transversum ac connexionem gibba fiunt. Quæ verò infra, eorum aliqua solvunt varices in cruribus fientes. Magis autem hæ varices quæ in vena iuxta popliteum fiunt, quibuscumque gibbositas contigerit, eam solvunt. Fiunt autem & in vena circa inguina. Iam verò quibusdā etià dysenteria diuturna solvunt. Et quibus quidè gibba fit spina dum pueri sunt, priusquam corpus ad augmentum plenum perfectum fuerit, his corpus iuxta spinam coaugeri non solet. Sed crura quidè ac manus perficiuntur, illæ vero partes defectu virores fiunt, & quibus supra septum transversum gibbositas est, his & costæ in amplitudinem augeri non solent, sed in anteriorem partem: & petus acutum fit, sed non latum: ipsique & difficulter spirant, & sternalam faucium asperitatem habent. Nam verticuli qui spiritum suscipiunt ac emittunt, minorem amplitudinem habent. Sed & iuxta magnum verticulum cervicem repandā habere coguntur, ut ne caput ipsis pronum sit. Multa igitur angustiam faucibus exhibet etià hoc os intro vergens. Nam & his qui natura recti sunt, spirandi difficultatem hoc os inducit, si intro vergat, donec repressum fuerit. Ob talē igitur figuram eiusmodi homines eminentis gutturis, magis quàm sani apparent: & tuberculis circa pulmonē duris ac crudis plerumque tales affecti sunt. Nam & gibbositas occasio, & diffusio plerumque propter tales collectiones fit, cum quibus vicini nervi communionem habent. Quibus verò infra septum transversum gibbositas est, horum quibusdā morbi rheum ac vesicæ accedunt. Sed & abscessus ad suppurationem, & circa laterum molliudines, & inguina diuturni ac ægrè curabiles, & nervi horum gibbositates solvunt. Coxæ verò his magis excarnes fiunt, quæ his cum quibus supernè gibbositas contigit. Univerſa tamè spina his longior est quàm supernè gibbosis. Pubes verò & barba tardior ac imperfectior. Sed & infecundiores hi sunt quàm supernè gibbosi. At verò quibus iam aucto corpore gibbositas facta fuerit, his palam præsentis tunc morbi iudicium nemini gibbositas facit, per tempus tamè, aliquid ex iis flem significacionem de se plus aut minus præbet, quemadmodum etiam in pueris. Minus autem malignè in totum talia se habent, & multi sanè iam facili ac sano modo gibbositatem subeunt.

pp 5 ibiuer

Spina gib-
bosa.

finuerunt, usque ad senectutem: & maximè hi quibus ad car-
nositatem ac pinguitudinem promotū fuerit corpus: pauci
tamen talium sexaginta annos transgressi sunt plerique vé-
rò brevioris vitæ sunt. Quibusdā etiā in latus, aut hac aut
illac, verticula obliqua sūt. Et omnia aut pleraque talia, pro-
pter collectiones intra spinam sūt. Quibusdā vnā cū mor-
bo etiā signa insuper conferunt, ad quas reclinari consue-
uerunt. Verū de his in diuturnis pulmonis morbis dicitur.
Illic enim de his quæ futura sūt, pulcherrimæ prænotiones
habentur. Porro quibus ex casu spina gibba sit, horum sa-
nè pauca superantur, ita vt dirigi possint. Nam quæ in scala
sunt extensiones, nihil dixerunt quod ego sciam. Vtuntur
enim ipsa maximè hi medici, qui multitudinis famam aucu-
pantur. Apud tales enim hæc in admiratione sūt, si aut pen-
dentem, aut proici aut quæ his similia sūt videā,
& hæc celebrant semper, neque ipsis curæ est quale quid eue-
niat ex hac aggressione, siue bonum id sit, siue malum. Medi-
ci tamen qui talia studio habent, quos sanè ego noui, imperi-
ri sūt. Inuentum equidem vetus est, & laudo sanè vehemen-
ter, eum qui primus excogitauit & hoc machinamentum, &
quoduis aliud secundum naturam inuentum. Nihil enim de-
spero, si quis rectè constructum concutiat, fieri posse vt qua-
dam dirigantur. Ipse tamen omnia huiusmodi hoc modo cu-
rare erubui: propterea quòd impostorū magis tales sūt mo-
di. Quibus igitur prope ceruicem gibbositas fuerit, his veri-
simile est has in caput extensiones minus prodesse: paruum
enim pondus habet caput, & summi humeri deorsum vergē-
tes. Verū tales verisimile ex magis dirigi posse, si in pedes
cōcutiantur. Ita enim maior propensio ad huiusmodi fieret.
Quibus autē magis inferius gibbositas est, hos par est vt ma-
gis in caput concutiantur. Si quis igitur concutere volet, re-
ctè sanè hoc modo præparare poterit. Scalam coriaceis aut
laneis puluinaribus infernere oportet probè alligatis, paulo
amplius & in longitudinem, & in utrāque partē, quā quan-
tum corpus hominis occuparit. Deinde hominem supinum
supra scalam reclinare, & postea pedes quidē alligare iuxta
malleolos ad scalam non disparatos, vinculo quidem satis va-
lido, verū molli, alligare verò etiā oportet infra & supra
vtrunque genu, itē quòd circa coxas. Circa laterum autem

molli

molli tudinem, & circa pectus, laxas fascias circumdare, ita
vt ne impediāt concussionem. Manus verò ad costas exten-
tas, ad corpus applicare, & non ad scalam. Vbi verò hæc præ-
paraueris, scalam ita ad turrim aliquam altā, aut ad domus
lacunat attrahere oportet. Locus autem in quo concussionē
facis, remittens sit. Eos verò qui extendunt probè doctos esse
conuenit quo æqualiter, & probè, & ex æquilibrio, ac dere-
pente demittant, vt neque scala in alteram partem repens ad
terram deueniat, neque ipsi proni sūt. Quod si tamen a tur-
ri, aut malo defixo carthesium habente, quis de uittat, adhuc
melius præparabit, ita vt ex trochlea aut asello laxatis instru-
mentis ac funibus demissio fiat. Verū iniucundum est de
his longius verba facere: attamen ex his structuris maximè
quis concuti poterit. Si verò valde supernè fuerit gibbositas,
& concutere sit opus, omnino in pedes id faciendum est,
velut dictum est. Ita enim maior propensio ad hæc contin-
git. Et firmare quidem oportet iuxta pectus ad scalam fortiter
deligando, iuxta ceruicem verò fascia quā laxissima di-
rectronis saltem gratia. Sed & ipsum caput iuxta frontem ad
scalam alligare oportet, manus autem porrectas ad corpus
alligare non ad scalam. Reliquum verò corpus indeligratum
esse oportet, nisi quantum satis est directionis gratia, alia ac-
que alia laxa fascia circumdatum esse. Verū considerandum
est ne concussionem impediāt hæc vincula. Crura verò ad
scalam quidem ne deligentur, sed inter se, ita vt secundum
spinam in directum vergant. Atque hæc quidem hoc modo
facienda sūt, si omnino opus fuerit in scala concussionem
fieri. Turpe tamen est & in omni arte, & non minimè in me-
dicina, multā turbam, & multam ostentationem, & multum
tumorem cōcitare, deinde nullam utilitatem asserre. Opor-
tet autem primū spinæ naturam qualis est cognoscere, ad
multos enim morbos ea opus fuerit. Nam qua parte ad ven-
trē vergit, verticula intus inter se paria sūt, & inter se liga-
ta vinculo mucoso ac neruoso de cartilaginibus exorta usq;
ad medullam. Alij verò nerui neruosi perpetui annexi, hinc
etq; illinc iuxta ipsa porriguntur. Verū venarū & arteria-
rū cōmmitates, in alio sermone declarabuntur, quor & qua-
les sūt, & vnde proficiantur, & in quilibet qualia possint
iterumque quibus inuolutis ipsa medulla interta sit, & vnde
profect

Spinæ na-
tura perne-
scenda.

profectis, & ubi desinentibus, & quibus cū communione habentib⁹, & qualia potētib⁹. At in vltiore parte in articulis verticula inter se cardinis in modum cōserta sunt. Nervi vero communes iuxta omnia, & in externis, & in internis partibus porriguntur. Et processus ossis ad externā partem, ab omnibus verticulis vnus de vnoquoq; tum à maiorib⁹, tum à minoribus. In his autem processibus cartilaginum appendices, & ex illis nervorum progerminatio, cognata ac consimilis extremis nervis. Costæ verò annexæ sunt, ad internam partem magis quàm ad externam capitibus vergentes, ad vnumquodq; autem verticulum adarticularæ sunt. Curvissimæ autē sunt hominis costæ obtorto modo. Intermediæ verò partem costarum & ossium de verticulis procedentium expleant vtrinque muscoli, à ceruice initio sumptos, vsq; ad septi transversū annexionē. Ipsa autem spina secundū longitudinem rectobliqua est, à sacro quidē osse vsque ad magnū verticulū, iuxta quod crurum annexio depēdet, gibbosa est. Nam & vesica, & genitura, & intestini recti laxa pars, in hac parte constituta sunt. Inde verò vsque ad septi annexionem, in directum repēda est, & musculos ad nates habet solus hic locus, ex interiois partibus, quos lumbarios vocāt. Ab hac autem parte vsq; ad magnū verticulū, quod supra supernas humeri partes est, è directo gibbosa est, imò magis esse videtur quàm est. Nam spina media sui parte, altissimas ossiū propages habet, hinc autē atq; illinc, minores. Ipse vero ceruicis articulus repandus est. Quibuscūq; igitur gibbolicates iuxta verticula sunt, his expulsio magna à connexionē abrupta, vnius aut plurium verticulorū, nō ita multis, sed paucis contingit. Neq; enim talia vulnera fieri facile est, neq; ad externam partem expelli facile est, si non ex anteriore parte, fortī aliqua re per ventrē quis vulneratus fuerit. Sic autem vtrique perierit: aut nisi quis ex alto loco delapsus, coxis aut humeris impperit. Sed & hic vtrique morietur, etiā nisi statim nō intereat. At ex posteriore parte ad internam, huiusmodi expulsionem fieri non est proclive, si non in immentum graue aliquod onus irruat. Nam ex ossibus quæ foras enata sunt vnumquodq; eiusmodi est, vt prius ipsum frangatur, quàm namq; intro inclinationē faciat, ita vt & ligamenta, & articularia inter se alternatos ac articulatos violēt. Præterea & spin-

nalis medulla affligeretur, si ex modico loco inflexionem haberet, vbi verticulu tali expulsionē exulisset: & verticulū quod exulisset, spinalem medullā vtrique premeret, si non etiā abrumperet. At ea pressa ac intercepta, multarū & magnarū & nobilium partium torporē induceret. Quare neq; curæ foret medico, quomodo verticulū dirigat ac coaptet, quū multa & violenta alia mala adiūnt. Itaq; si tale contingat, palam est quod nec, conc. tiendo, neque alio quodam modo, reponi possit, nisi quis dissectio homine, & manu in ventrem inuicta inquisitionem faciat, & ex interna parte ad externam manu retrudat. atq; hæc in mortuo quidē fieri possent, in viuo autem non ita. Cur igitur hæc scribo? Quia sunt quidam qui putant se curasse homines, quibus intro exciderint verticula articulos penitus transgressā: & sanē facillimam hanc distortionē esse, vt quis inde cōualescat, aliqui ceusent, eamque nulla repositione opus habere, sed sua sponte talia sanescere. Igitur alii multi sunt, & lucro hoc habet quod ignorāt. Peris adent enim alios. Verū fallūtur hi hac de causa. Spinā quæ in spina ipsa eminet, verticula ipsa esse putāt, quia vñquodque ex his ossibus ad contactū secundum apparet, ignorātes quod hæc ossa sunt ea quæ à verticulis enata sunt, de quibus paulo antē dixi. At verticula longē magis in anteriore partem absunt. Angustissimum enim ventrem ex omnibus animalibus homo habet, quantum ad magnitudinem attinet, à posteriore ad anteriore partem, insuperq; etiā iuxta pectus. Quam igitur horum supereminentiū ossium aliquod vehementer fractum fuerit, siue vñ, siue plura, ea parte humilior locus redditur, quàm hinc atq; illinc: & propterea decipiuntur putātes verticula intro abiisse. Decipiunt autem insuper ipsos etiā figuræ vulneratorū. Si enim inclinare se conantur, dolent: quū ea parte qua vulnerati sunt, cutis sit circumtenta: & simul ossa fracta ita magis corpus affligunt. Si verò in repandū recuruantur, melius habet. Nam & cutis iuxta vulnus laxior sit, & ossa minus affligunt. Sed & si quis ipsos contingat, ea parte repēdi cedunt, & locus vacuus ac mollis hac parte ad contactū apparet. Hæc omnia relata insuper medicos decipiunt. Verū tales cito sani & illæsi sua sponte sūt. Cito enim omni a eiusmodi ossa quæ laxa sunt, callo obducuntur. Obliquatur igitur spina etiam sanis iuxta multos quatio. modos,

modos. Nam & in natura, & in usu ita se habet. Sed & præ se-
nectute, ac doloribus. Nā hæc colligendi vim habent. At gib-
bositates ex calibus contingentes plerumque sunt, si aut in co-
stas innitatur ac impingat, aut in humeros cadat. Necessè est
enim foris apparere in gibbositate vnum aliquod altissimū
verticillū, minus verò ea quæ sunt hinc atque illinc. Nō igitur
prohilit multū ab aliis, sed parū, quū singula, acervatim con-
cedat. Propter hoc igitur etiam spinalis medulla eiusmodi di-
stortiones facillè fert, eo quod circularis ipsi distortio contingit,
non angularis. Oportet autem fabricam instrumēti coacto-
riū huiusmodi cōstruere. Licet equidē lignum robustū & la-
tum, incisuram oblongam habens, defodere. Licet etiā proli-
gno, in pariete incisuram oblongā facere, quæ aut cubiti al-
titudine, aut prout congruum fuerit, à paulo mēto extet. Post-
ea columnā quæneam, quadrangularem, obliquā ad parietē
adiscere oportet, tanto spacio in medio relicto, ut aliquis
pertransire possit, si forte opus sit. Et super columnā quidem
aut tunicas, aut aliud quid molle, quod tamē non multū ce-
dat, insternere oportet, homini verò fomentum adhibere. Si
verò admittat, ipsum etiā lavare. Deinde pronū extensū re-
clinare, & manus ipsius secundum naturā extētas ad corpus
alligare. Postea verò loto molli satis lato ac lōgo, ex duobus
perpetuis inter se adversariis loris constante, ex media ipsius
parte, iuxta mediū pectus quā proximē sub alas, bis cir-
cundare oportet, & quod superest de loris utrisque iuxta alam
circum humeros obvolvatur, & initia ipsorum ad lignū quod-
dam pistilloforme alligentur, ita ut congruane secundū lon-
gitudinē subiectæ columnæ, ad quam lignū illud pistillofor-
me apponere, & retinendo extētionem facere oportet. Tali
verò quodam alio vinculo & supra genua, & supra calcanea
alligato, initia itē ad eiusmodi lignū alligare oportet. Post-
ea autē alio loto lato ac molli & robusto fasciæ formā habē-
te, longitudinēque ac latitudinē sufficientē, partem inter co-
xas & lumbos, quā proximē ad coxas, circumcirca fortiter
deligare, atque ita tum huius lori, tum aliorū duorum capita,
ad lignū à pedibus extēsis alligare, & postea in hac figura hinc
atque illinc, quæ simul inclinatione, simulque in directū exten-
sione facere. Nullū enim magnū malū talis extēsis induce-
rit, si cōmodē preparata fuerit, nisi quis de industria se exten-
dendum

adendum exhibeat. At medicus, siue alius quisquam fortis &
nō imperitus, imposita manus vola supra gibbū, & altera ma-
nu insuper alteri superimposita, deorsum cogat, animaduer-
sione habita an in directum deorsum cogere oporteat, siue
ad caput, siue ad coxas. Atque hæc coactio maximē innoxia
est. Sed & si quis insideat super gibbum, & attollēdo se dum
ille distēditur incutiat, innoxium est. Neque quicquā prohib-
et pede inscendere ac gestari supra gibbum, atque ita sensim
incutere. Ad hoc autem moderatē faciendum idoneus quis
fuerit ex his qui in palestra adfuerunt sunt. Efficacissima tamē
coactio est, si aut partes incisuram habeat, aut lignum defos-
sum infra spinae altitudinem incisum sit, quantum modera-
tē habere videatur, ita ut tabula tiliacea, aut cuiusdam alte-
rius ligni, non tenuis, incisuræ indatur, & postea linteam
quoddā multiplex, aut parū quoddā coriaceum pulvinar,
super gibbū imponatur. Quā paucissima tamen imposita
esse cōducit, cauendi salte gratia, ut ne tabula præ duritie do-
lorem aliquē importuac inducat. Sit autem gibbositas ē di-
recta maximē incisuræ in pariete, quo qua parte maximē ex-
tat, ea quā maximē tabula imposita premat. Vbi verò im-
posita fuerit, aliquis extremā tabulæ partem deprimat, aut
duo hoc faciāt, si unus nō suffecerit. alij verò corpus secundū
longitudinem velut directum extēdant, partim hinc, par-
tim illinc cōstituri. Potest etiam a sellis extēsis fieri, aut iux-
ta lignum defossis, aut in ipso ligno a sellarū postibus con-
structis, siue erectos velis utriusque paululum supereminētes,
siue hinc atque illinc iuxta ligni verticem. Hæ coactiones mo-
derationem adiuvant, ut & vehementissimæ, & moderatæ fieri
possint. Talem autem vim habent, ut si quis etiam ad perni-
ciem tales necessitates adhibere velit, & nō ad curationem,
tunc quoque multum possint. Nam si quis secundum longitudi-
nem hunc atque illinc saltem sic extēdat, & nullam aliam
necessitatem addat, tamen sic etiam extētionem facere po-
terit. Sed & si non extēdat, & tabula solum ita quis utatur,
etiam sic sufficienter deorsum cogere poterit. Bonæ autem
sunt huiusmodi violentiæ, quibus & vehementioribus & de-
bilioribus uti licet, vti ipsorum prout quisque, vult moderato.
Et sanè etiam secundū naturam coactionem faciūt. Nam ea
quæ extant, ad locū suum redire cogit depressio. Quæ verò
præter

præter naturam conuerunt, ea extendunt extensiones secundum naturam. Proinde neque meliores his necessitates ego habeo, neque iustiores. Restitudo enim extensionis iuxta ipsam spinam, infernè & iuxta os sacrum appellatum, nullam animam habet: supernè verò iuxta ceruicem & caput, habet quidam animam, sed in speciem indecora est: & si hac parte extensio fiat redundans, etiam alias lisiones inducere poterit. Experimentum autem aliquando feci, ut hominem supinum extenso utrem non inflatum sub gibbum subderem, & postea folle ex officina fabri in subiectum utrem immisso inflare. Verum res mihi non successit. Quum enim bene extenderem hominem, vincebatur uter, & non poterat status aliquam coactionem facere. Sed & aliàs hæc res prompta erat ad dilapsionem, nimirum quum in idem & hominis gibbositas, & utriusque pleni incuruat turgiditas cogatur. Quum autem rursus non valde extenderem hominem, uter quidem præ flatu incuruus turgebat, homo verò omnino magis quam conducebat repandus fiebat. Scripsi autem hoc de industria. Pulchrum enim est etiam ea dicere quæ in experimentum assumpta successu caruerunt, & scire quæ successum non habuerunt. Quibuscumque porrò verticula intro obliquantur, aut ex casu, aut graui aliqua re illapsa, his nullum quidem verticulum extat plerumque ita multum ab aliis. Si verò extiterit unum, aut vnum aut plura, mortem inducunt, velut etiam antea dictum est. Circularis etiam hæc & non angularis emotio existit. Vrinæ igitur talibus magis supprimuntur, itemque alui egestio, quam his qui extra gibbosum sunt: & pedes ac rotæ crura magis perfrigerantur, & lethalia sunt hæc magis quam illa quæ dixi. Sed & si superstites euadunt hi, magis profuam urinam habent, & cruribus impotentiores ac torpidiores fiunt. Si verò etiam in superna parte magis repandus fiat, totius corporis impotentia ac torpor accedit. Atque ego sanè nullam machinam habeo, per quam talia in idem restitui possint, si non alicui cōcussio per scalam opem tulerit, aut etiam alia quædam eiusmodi curatio aut extensio, qualis est ea quæ paulò antea relata est. Ad coactionem vna cum extensione nullam habeo, quæ sanè fieri ita posset, velut in gibbo tabula coactionem faciebat. Quomodo enim quis ab anteriore parte per ventrem coactionem facere possit? Neque enim fieri hoc potest. Sed neque tusses, neque ster-

nutatio

mutationes ullam vim habent, ut extensioni auxiliari possint. Nec verò status immisio in uterum quicquid efficere poterit. Quin & si magnæ cucurbitæ affigatur, attractionis nimirum gratia verticulorum intro repetitum, magno hoc metus errore contingit. Propellunt enim magis quam attrahunt, & neque hoc animaduerunt hi qui ipsas affigunt. Quæto enim magis ipsas quis adigit, tanto magis repandi fiunt hi quibus affiguntur, cure simul sursum coacta. Possem autem & alios cōcussionum modos, quàm hi sunt quos antea retuli, exponere, quos sane affectioni magis conuenire quis putare possit, verum non valde ipsis fidem habeo, & propterea non scribo. In summa igitur de his quæ relata sunt, ita acuatim cōstitue-
re oportet, quòd ea quidem quæ in repandum emota sunt, lethalia sunt ac noxia: quæ verò in gibbum, innoxia in totum, quantum ad mortem, & urinæ suppressionem ac torporem attrahunt. Non enim riuos qui sunt in ventre gibbositas ad externam partem intendit, neque fluidos esse prohibet. Repanditas verò ambo hæc facit, & ad alia multa hæc accedunt. Nam multo plures & cruribus & manibus impotentes fiunt, & corpore torpescunt, & urinæ his supprimuntur, quibus gibbositas quidem neque extra neque intro extiterit, verum in restitudinem spinæ vehementer concussi fuerint. Quibus verò gibbositas extat, hi minus talia perpetiuntur. Multa verò etiam alia in medicina quis videre poterit, ex quibus ea quidem quæ fortia sunt, innoxia sunt per se totæ morbi iudicatione inducuntur: quæ verò debiliora, noxia, ita ut & diuturnos morbos prognerent, & cum reliquo corpore ampliotem commotionem habeant. Nam & costarum fractura eiusmodi quid perpetitur. Quibus enim fracta fuerit costa vna, aut plures, velut plurimis fragitur ita ut ossa ad internam partem non vergant, neque denudata sint, ex his pauci iam febricitarunt. Sed neque sanguinem multi iam expuerunt, neque suppurati multi fiunt, neque curatione medicamentorum ex illis li-
namentis opus habent, neque ossium corruptiones accedunt, & victus vulgaris sufficit. Si enim febris continua ipsos non corripuerit, etiam vasa per inediam his vacua fieri deterius est, quàm si non vacua fiant. Maiorem item dolorem ac febrem & tussim inducit. Moderata enim ventris repletio, costarum sit directio. Verum vacuatio pendentes costas facit, & hæc

Q9

depen

dependentia dolorem inducit. Extrinsecus autem vulgaris deligatio talibus sufficit, ita ut cerato, & splenis, & linteis, plana deligatio placide firmetur, aut extra laneum quiddam insuper opponatur. Corroboratur autem costa diebus viginti. Celeriter enim his ossibus calli obducuntur. At confusa circa costas carne, aut ex plaga, aut ex casu, aut renisu, aut alio quopiam eiusmodi, multi iam multum sanguine spuerunt. Rivi enim in molli ad vnamquamque costam extenta parte, & nervi, & principalissimis in corpore partibus progressus habent. Multi itaque iam tussiculosi, & tuberculosi, ac suppurati facti sunt, & linamentis opus habuerunt, & costa ipsis corruptionem sensit. Sed & quibus nihil tale accessit, carne circa costas confusata tardius tamen dolor in ipsis sedatur, quam in his quibus costa facta fuerit: & in talibus vulneribus locus dolorum recidiuas magis habet. Proinde aliqui tales noxas magis contemnunt, si costa ipsis fracta fuerit. Quin & curatione exactiore tales indigent, si modo sapiant. Victum enim contractum esse conducit, & corpore quam maxime quiescere, & a venere abstinere, edulibusque pinguibus, & fauces exasperantibus, ac fortibus omnibus: Venantque in cubiti flexura secare, & quam maxime filere. Deligare vero locum confusum conducit splenis non multiplicibus, sed multis & multo latioribus tota confusione, & cerato sublinere, & linteis latis cum fasciis latis ac mollioribus deligare, & moderare firmare, ut deligatus non valde se compressum esse dicat neque rursus laxum. Initium autem sumere debet qui deligat in ipsa confusione, atque isthic maxime firmare, facienda vero est deligatio velut à duobus initiis, deligandumque ut ne circumflua sit cutis circa costas, sed æquilibris. Deligandum autem aut singulis aut alternis diebus. Præstat autem & alium mollire leui aliquo medicamento, cibi salutem euacuandi gratia: & ad decem quidem dies attenuare. Postea vero corpus renutrire ac tenerum facere. Quandiu vero attenuas, deligatione magis firmata utendum est. Quum autem ad teneritudinem deducis, laxiore. Et si quidem sanguinem ab initio exuerit, quadraginta dierum curationem ac deligationem facere oportet. Si vero sanguinem non spuat, sufficit viginti diebus ut plurimum curatio. Verum ex robore vulneris tempora coniectare oportet.

A oportet. Qui porro tales contusiones neglexerint, etiam si aliud nihil maioris mali ipsis contingat, tamen locus confusus mucosiores carnem habet, quam antea habebat. Vbi vero tale quippiam relinquitur, & curatione non probe exprimitur, deterius quidem est si iuxta ipsum os mucositas relineta fuerit. Neque enim caro amplius similiter os contingit, & os ipsum morbosius redditur, & corruptiones ossis diuturnæ, multis iam ex huiusmodi occasionibus factæ sunt. Sed & si iuxta os non fuerit, verum ipsa caro mucosa sit, tamen etiam sic recidiuat, ad dolores, aliàs atque aliàs fiunt, si quis forte corpore egrotauerit. Quapropter deligatione uti oportet bona, simulque multum conueniente, quo ad ea humoris effusio, quæ in confusione facta est, relicta ac resorbatur, locus autem carne sana augeatur, & ossis quoque caro augetur. At quibus ex neglecta vetustate contraxerint, ita ut locus sit dolorosus, & caro submucosa, his vstro medela optima est. Et si quidem ipsa caro mucosa fuerit, usque ad os vrere oportet, non tamen ut os percalescat. Si vero inter costas mucositas fuerit, ne sic quidem in superficie vrere oportet, cauere tamen ne in vltiorem partem peruras. Si vero ad os ipsum confusio esse videatur, & sit adhuc recens, & nondum os corruptionem sentiat: si quidem parua admodum fuerit, sic vrere oportet veluti dictum est. Si vero oblonga fuerit iuxta os confusionis eleuatio, plures crustas incutere oportet. Cæterum de corruptione costarum, vna cum eorum, qui linamentis opus habent curatione, dicatur. Si vero femoris articulus ex coxa exciderit. Excidit autem iuxta quatuor modos, intrò quidem sæpe, foras autem præ aliis sæpe. Verum in posteriorem ac anteriorem partem excidit quidem, sed raro. Quibus igitur intrò exciderit, his longius apparet crus, si ad alterum comparatur, atque hoc merito, propter duas causas. Nam os quod à coxa procedit, & sursum ad pectus fertur, fundamentum sit capitis femoris, & articuli ceruix in acetabulo vehitur: & nates forissecus cauz apparent, utpote quum intrò cesserit femoris caput. Et rursus summa femoris pars iuxta genu, extra repere cogitur. Tibia itæ, & pes, eodem modo. Quum igitur foras repat pes, medici ob impertiã, sanum pedem ad hunc adhibent, & non hunc ad sanum: & propterea multò longius

Femoris articulus quatuor modis excidit.

lasmus crus apparet quam sanum. Multis autem etiā alii lo-
cis talia sinistram intelligentiam habent. Nec verò flectere
iuxta inguen similiter vt sanum possunt. Sed & si femoris ca-
put in interfemineo contingatur, palam extuberare com-
peritur. Signa igitur hæc sunt, in his quibus femur intrò ex-
cidit. Quibus igitur articulus elapsus nō fuerit repositus, sed
aut frustra tentatus est, aut neglectus, his & ambulatione per
cruris circumuolutionem, velut in bobus fit, & plurima ve-
xatio ipsis in sano crure contingit: & coguntur iuxta lateris
mollitudinem, aut iuxta elapsum articulum, muti ac obli-
qui esse. Iuxta sanum verò crus, nates ad externam partem
rotundæ esse coguntur. Si quis enim sani cruris pede extrā
ambulare, protruderet vtrique reliquum corpus, vt ad læ-
sum crus veheretur. Læsum autem vehere hoc non poterit.
quomodo enim posset? Cogitur igitur sic sani cruris pede
intro ambulare, & non extra. Ita enim maximè vehit sa-
num crus, & suam ipsius, & læsi cruris, partem corporis vtrif-
que incumbentem. Quum autem iuxta lateris mollitudinē,
ac iuxta articulum cauentur, parui apparent, & baculo in-
iuncti coguntur à latere iuxta sanum crus. Hac enim parte ful-
cimento opus habent. Ad hanc enim & nates repunt, & in
hac corporis pondus vehitur. Coguntur intem se inclinare.
Manum enim quæ est à parte cruris læsi, ad obliquū femur
firmare coguntur. Non enim potest læsum crus vehere cor-
pus, in crurum permutatione, si non detineatur dum ad ter-
ram preminur. In his igitur figuris esse coguntur hi quibus
intrò elapsus, non fuerit repositus articulus, homine non præ-
meditante vt quàm facillimè sit figuratus. Sed ipsa hæc cala-
mitas ex præsentibus ea quæ facillima sunt eligere docet.
Nam & qui vlcus habent in pede aut tibia, non omnes cru-
re valde ingredi possunt, & infantes sic iter faciunt, extra
enim ingrediuntur læso crure. Et duplex lucrum conse-
quuntur. Duplici enim opus habent. Nam & corpus non si-
militer vehitur in eo crure quod extra ingreditur, sicut in
eo quod intrò. Non enim secundum rectitudinem ipsi in-
cumbit pondus, sed multò magis ei quod subingreditur. Ipsi
enim è directo incumbit pondus, tum in ipsa ambulatione,
tum in crurum permutatione. In hac enim figura sanū crus
celerrimè supponere poteris, si eo quod læsum est, externū
sano

A sano interius ingrediat. Verum de quo nunc sermo est, Bo-
uum est vt corpus ipsum sub ipsi facillimas figuras inueniat.
Quibus igitur nondum perfectis ad augmentum, elapsus ar-
ticulus non fuerit repositus, his femur decuratur, & tibia, &
pes. Neque enim ossa similiter in longitudinem augeſcunt,
sed breuiora fiunt. Maximè autem femoris. Ex carne item &
emusculatū, ac effeminatum & tenuius torū fit crus, simul
quidem propter priuationē loci articuli, simul autem quod
eo vti non possunt, eo quod secundum naturam titus non est.
Vfus enim aliquis liberat ab effeminatione, liberat etiam
aliquantum ab intercepto in longitudinē augmentum. Ma-
ximè igitur lædūtur hi quibus dum in vêtre sunt, hic articu-
lus fuerit luxatus. Secundo loco hi quibus valde infantibus
idem contingit. Minimè vtrūq; hi qui perfecti sunt. Quales igitur
ambulatio perfectis contingat, dictum est. Quibus verò
dum infantes sunt calamitas hæc incidit, plerique ad corpo-
ris directionem tardi sunt, imò male ad sanū crus deuoluun-
tur, manu quæ est ad sanum crus, ad terrā se fulciētes. Sed &
ex perfecta ætatis hominibus quidā, quibus hæc calamitas
contigit, ad ambulationem rectā conuēlātur. Quicunq; verò
infantes hac calamitate pressi, rectè educati fuerint, sano qui-
dem crure in rectum vtuntur, verū sub alā secundum sa-
num crus scipionem ferūt, aliqui etiam sub vtranque alā.
Crus autem læsum eleuatū habent, & tanto melius habent,
quanto breuius ipsius læsum crus fuerit. Sanum autem crus
vbi loquimur ipsis robustum est, quàm si ambo sana essent.
Effeminantur tameq; omnibus talibus carnes cruris, & ple-
runq; hoc magis perpetiuntur hæc quæ sunt ab externa par-
te, quàm quæ ab interna. Ceterū quidam fabulantur Ama-
zonides masculam suam sobolem statim dum infantes sunt
luxare, alijs circa genua, alijs circa coxas, quo nimirū clau-
di fiant, & masculum genus femineo infidas non struar.
Vtuntur itaque his pro opificibus, ad conaria, aut fabrilia,
aut alia sedentaria opera. Anequidem vera hæc sunt, ego non
nouī, quod autem tales fiant, scio, si quis ipsos statim dum in-
fantes sunt luxet. Iuxta coxas igitur magna differentia est,
an extra, an intrò fiat luxatio. Iuxta genua verò, differentia
quidem aliqua est sed non. Modis autem vtriusque clau-
dicationis propius est. Decurtantur enim magis hi quibus
Q9 3 extra

Ossum co-
auctio.

extra luxatio facta est. Recti autem minus stant, quibus intro luxatio cōtingit. Eodem modo etiam si iuxta malleolum luxatio fiat, si quidem ad externā partem id contingat, mutili quidem fiunt, verum stare possunt. Si vero ad internā valgi quidem fiunt, minus autē stare possunt. At verò coauctio ossium talis fit. Quibus quidem circa malleolum tibia excelsit, his pedis quidē ossa minimē coaugescunt, hæc enim proxime ad vulnus sunt. Verum tibia ossa augentur quidem non multo defectuosius, carnes tamen minuuntur. Quibus verò iuxta molleolum manserit articulus secundum naturam, iuxta genu autem excefferit, his tibia ossa similiter coaugescere non solet, sed brevius fit. Hoc enim proxime ad vulnus est. Pedis autē ossa minuuntur quidem, sed non similiter, velut paulo ante dictum est, quia articulus circa pedē saluus est. Si verò ipso etiam uti possent, velut mutilo, minus adhuc pedis ossa his minuerentur. At quibus circa coxā luxatio cōtingit, his femoris ossa non similiter coaugescere solet: Hoc enim proxime ad vulnus est: sed brevius sano fit. Tibiæ tamē ossa nō similiter his augmento deficiunt, neque, ossa pedis, atque hoc ea de causa, quod femoris articulus qui ad tibiā est, & tibiæ articulus qui ad pedem est, in sua natura manet. Carnes tamen minuuntur his totius cruris. Si verò uti crure possent, adhuc magis ossa auferentur, velut etiā prius dictū est, excepto femore, & minus excarnes essent. Multo tamen minus carnosius quā hi qui sunt, essent. Argumento autē quod talia ita se habent, hoc est. Quicumque enim brachio elapso, mu-
F stella cubito præditi sunt, parvumque ac macilentū brachium habent, aut ex nativitate, aut etiā dum augescunt, priusquā perfecti evadant, galeæcones appellati. hi ossa quidem brachij brevia habent, cubitum autē & summā manum paulo defectuosiorē quā sunt propter relatas causas, eo quod brachiū vulnerato articulo proximū est, ut ideo brevius factū sit. Rursus autē cubitus propterea nō similiter calamitatē percipit, quia brachij articulus qui est ad cubitū, in veteri natura manet. Et rursus manus adhuc longius abest à calamitate quā cubitus. Propter has igitur causas cōtingit, ut & ossa quæ non coaugētur, nō coaugescant, & quæ coaugētur, coaugescant. Cæterū ad carnositatē & manui & brachio multum profuerit, si quis manu laborando se fatiger. Quæcumque enim manuum opera

A opera sunt, plurima ex ipsis Galeæcones hac manu operari conantur, velut altera possunt, & nihilo defectuosius quā cum illa se efficiūt. Non enim supra manus, velut supra pedes, corpus vehi necesse est. Verum levia sunt ipsis opera. Propter vsum autem non minuuntur carnes Galeæconibus, neque circa manum, neque circa cubitum. Sed & brachium propterea aliquam operam sentit ad carnositatem. Quum autem coxa eluxata fuerit ad internā partem à nativitate, aut adhuc infanti, carnes ideo magis minuuntur quā in manu, quod crure uti non possint. Quod autem hæc hoc modo se habeant, testimonium unum quoddam in paulo posterius referēdis habebitur. At quibus in exteriorem partē femoris caput excefferit, his crur brevius apparet, si ad alterum extendatur, atque id merito. Non enim super os fundamentum fit capitis femoris, sicut quum intro excidebat, sed iuxta os quod inclinatum naturam habet in carne humida ac cedente firmatur: & propterea quidem brevius apparet. Intrinsecus autem iuxta plechada, intermediam crurū ac inguinum partem, femur magis mutilum & excarnes fit. Nates autē extrinsecus incurviores, utpote quum extra femoris caput elapsum sit. Sed & superius apparent nates, utpote cū caro quæ isthac est, femoris capiti cessent. Summa verò femoris pars circa genu intro repere videtur. Tibia irem & pes. Sed neque in se & cū velut sanum crur possunt. Et signa quidem femoris extra elapsi hæc sunt. Quibus igitur perfecti iam elapsus articulus nō fuerit repositus, his totū crur brevius apparet. In ambulatione autem calcaneo terram perungere non possunt. Verum pectore pedis in terra consistunt ac progrediuntur, parū autem ad internam partem summis digitis verpunt. At crur læsum in his multo magis corpus vehere potest, quā in quibus ad internam partem excidit, partim quod caput femoris, & ceruix articuli, quum natura obliqua sit, sub multam coxæ partē subit sit: partim quod summus pes non ad externam partem inclinat, natus esse cogitur, sed prope est ad rectitudinem corporis, & tendit etiam interius. Quum igitur semitam ac callem acceperit articulus, in carne ad quam elapsus est, & caro viscofitatem contraxerit, doloris exors progressu temporis fit. Quum autem doloris exors factus fuerit, possunt quidem absque baculo iter facere, si aliā voluerint, possunt autem &
Q9 4 vehere

velere corpus supra lesū. Itaque propter vsum, carnes talibus minus efflorescunt, quā illis de quibus paulo ante dictum est. Efflorescunt autem aut plus, aut minus. Magisque adhuc efflorescunt plerumque iuxta internam partem, quā iuxta externam. Plerique tamen ex his calceamentum sibi inducere non possunt, propter cruris infirmitatem. Quidam verō etiā hoc possunt. At quibus dum adhuc in ventre sunt, hic articulus fuerit luxatus, aut dū adhuc augetur, vi elapsus, non fuerit repositus, aut etiā prae morbo hic articulus excefferit, ac luxatus fuerit: multa enim huiusmodi sunt: talium quibusdam si corruptionem sentit femur, suppuraciones diuturnae & linamentis indigentes fiunt, & aliquibus ossium denudationes. Similiter autem & quibus corruptionem femoris os sentit, & quibus non sentit, multo breuius sit, & velut sanum coalescere non solet. Tibiae tamen ossa breuiora quidem sunt quā alterius tibiae, sed paululum, ob causas antea relatas. Ambulare verō tales possunt, & quidam ex ipsis eo modo quo perfecti, quibus elapsus articulus repositus non est, aliqui verō etiam toto pede consistentes progrediuntur, declinant tamen inter ambulandum propter cruris breuitatem coacti. Hae autē hoc modo fiunt, si diligenter educati fuerint in figuris, & recte in quibus oportet, priusquam ad iter faciendum corroborati fuerint, diligenter item & recte, postquam corroborati fuerint. Plurima autem diligentia opus habent hi, quibus dum maximē infantes sunt, haec calamitas contigerit. Si enim neglecti fuerint dum infantes sunt, inutile penitus, & omni augmento priuatum, totum crus euadit, & carnes totius cruris magis minuuntur quā sani. Multo tamē minus his minuuntur quā illis quibus intro excidit, propter vsum & laborem, ita ut statim crure uti possint, velut etiam paulo ante in Galeanconibus dictū est. Sunt autem aliqui, quibus partim statim à natiuitate, partim prae morbo, amborum crurum articuli exciderunt ad externam partem. His igitur ossa quidem eadem affectiones habent ac perpetuantur. Carnes tamen minimē efflorescunt. Sed & satis carnosae cura fiunt, praeterquam si quid sanē circa internā partem paululum deficiat. Propterea verō satis carnosae fiunt, quia utrisque cruribus similiter vtuntur. Similiter enim fluctuant haec atque illae

A illae inter ambulandum: & vehementer eminentibus nati-
bus hi videntur, propter articularum excessum. Si verō ossa
ipsis corruptionem non senserint, neque gibbosi supra co-
xas fiant: nonnullos enim etiam talia corrumpunt. Si igitur
tale quid non contigerit, satis sani de cetero durant. Totum
tamen corpus hi minus augetur habent, capite excepto.
At verō quibus in posteriorem partem femoris caput excide-
rit: paucis autem excidit: hi crus extendere non possunt, ne-
que iuxta articulum elapsum, neque ita valde circa popliteum,
& multo minus quā hi quibus iam dudum id contigit. Hi
enim magis & circa inguē, & circa popliteum, articulum ex-
tendunt. Illud tamen insuper intelligere oportet: Et enim
commodum, & magni faciendum, & plerisque ignotum: Quod
neque, sani articulum circa popliteum extendere possunt, si non
simul extendant etiam articulum circa inguē, praeterquam
si pedem valde sursum attollant. Sic enim poterunt. Hi itaq;
neque inflectere articulum circa popliteum similiter possunt,
sed multo difficilius, si non etiam articulum circa inguē in-
flecterint. Multa verō etiam alia circa corpus huiusmodi fra-
ternitates ac cognationes habent, & circa nervorum disten-
siones, & circa musculorum figuras plurimas, & plures facien-
da ut cognoscatur, quā quispiam putauerit. Item circa in-
testini naturam, & totius ventris, & circa veterum errores
ac distensiones. Verū de his alibi nobis sermo erit cogna-
tus his quae nunc dicuntur. Sed de quo nunc sermo est, neque
extendere possunt, velut iam dictum est, & breuius crus ap-
paret, atque hoc ob duas causas, & quod non extenditur, &
quod ad natum carnem elapsum est. Natura enim ovis co-
xa ea parte est, quae & caput & ceruix femoris exultat. Vbi ve-
ro luxatum fuerit, primum ad externam partem natum de-
fertur. Intestet tamen possunt, si dolor non prohibeat, & ti-
bia & pes moderate recta apparent, & neque illae
multum inclinatae. Iuxta inguē ad contactum, ut pote articu-
lo ad alteram partem elapso. Ad ipsas autem nates si attrecte-
tur femoris caput, aliquanto etiā magis extuberare videtur.
atque haec quidem signa sunt, si cui in posteriorem partem fe-
mur excidit. Cui igitur iam perfecto elapsum non fuerit, re-
positum, hic ambulare quidem potest, ubi tempus interces-
serit.

serit, & dolor sedatus fuerit, & articulus in carnem versari p
adhaerit. Cogitur tamen vehementer se insectare circa
inguina, dum iter facit, atque hoc ob duas causas, tum q
multo breuius crus sit, ob ea quae antea dicta sunt: tum quod
multum valde abest ab eo, ut calcaneo terram contingat. Si
enim conaretur vel paululū pede illo vehi, ita ut nihil aliud
habeat quo se firmet, retro sane corruerit. Magna enim fue-
rit momenti inclinatio, & coxis multum in posteriorem par-
tem supereminuentibus super pedis gressum, & spina insuper
ad coxas vergente. Vix autem peiore pedis terram attingit,
& ne sic quidem, nisi ipse se ipsum circa inguina insectat,
& altero crure circa poplite insuper se innedit. Ob hac
autem cogitur, ut manum quae est secundum latus crus, ad
supernam femoris partem in singulis gressibus firmet. Co-
gitur igitur aliquantum hoc ipsum, ut circa inguina insecta-
tur. Nam in permutatione crurum in ambulando corpus su-
pra latus crus veli non potest, si non insuper sumetur crus
per manum ad terram, nimirum quum non sub corpora ar-
ticulus substat, sed ad posteriorem partem iuxta coxam exten-
ditur. Absq; tamen baculo tale iter facere possunt, si aliis adiuue-
rint, eo quod gressus pedis in vteri rectitudine maneat, & non
ad extremam partem inclinatus est. Quapropter nihil opus
habet baculi fulcimento. Quicumque tamen pro femoris
per manum apprehensione, supposito sub alam, quae ad fini-
strum crus est, scipione inniti volunt, si liquidem longiorem
scipionem supposuerint, ei estiores quidem iter faciet, pede
autem ad terram non innituntur. Si vero pede inniti vo-
lent, breuior ipsis baculus faciendus est, & ad inguina, ut se
insectant necesse fuerit. Caterum carniū immutatio-
nes etiam his secundum rationem sunt, velut antea dictum
est. Qui enim eleuatū habent crus, & nihil laborant, his
etiam maximē minuuntur. Si verō plurimo utuntur ingres-
su, his maximē minuuntur. Sanum tamen crus nihil inde vti-
litas consequitur, sed etiam deformis fit, si laeso crure ad
terram innitentes utantur. Illi enim simul inferiens, & ex-
tra prominente coxa esse cogitur, & citra poplite se insec-
tare. Si verō quis laeso crure non ad terram utatur, sed ele-
uatū habeat, & scipioni innitatur, sic sanum crus robu-
stum fiet. Nam & in naturali statu degit, & exercitatione
ipsum

et ipsum corroborant. Possit aliquis dicere, extra medicinam
italia esse. Quid enim opus est de his quae incurabilia iam
facta sunt, amplius tractare? At hoc facere multum refert.
Eiusdem enim professionis est & hac cognoscere. Non
enim fieri potest, ut inter se dirimantur. Oportet enim cura-
bilia ita tractare, ut ne incurabilia fiant, ea intelligentia ut
quā maximē prohibeamus, ne ad hoc deueniant ut incur-
abilia reddantur. Oportet autem & incurabilia cognoscere,
ut ne maximē laedant. Prædictiones autem splendide sunt
& gloriosae ex cognitione, quod & qualiter & quando, singu-
la desinent, siue eo vertantur ut incurabilia fiant, siue cu-
rationis spem exhibeant. Quibuscumque verō ex natura
te, aut dum adhuc aliās augescunt, ita elapsus fuerit articulus,
& non repositus, siue ex violentia elapsus sit, siue praeter mor-
bo: Multae enim huiusmodi luxationes sunt in morbis: Qui
verō sunt hi morbi, in quibus articuli elabuntur, postea scri-
betur: Si itaque elapsus non fuerit repositus, femoris qui-
dem os breue fit, affligitur autem totum crus, & augmento
destituitur, & multo magis ex carne fit, eo quod ipso non
utantur. Nam & articulus circa poplite his affligitur. Ner-
ui enim ob ea quae antea dicta sunt intenduntur. Quare arti-
culus circa poplite extendere non possunt hi quibus hoc
modo coxa excidit. Ut enim in summa dicam, Omnia quae
in corpore ad usum facta sunt, si quis moderatē ipsis utatur,
& in his laboribus exerceat, ad quos singula sunt adfecta,
sic quidem sana sunt, & augescunt, & probē consenscunt,
Si verō quis non utatur, sed quiescat, morbosiora sunt, &
non augescunt, & cito consenscunt. Inter haec autem non
minimē perpetiuntur hoc & articuli, & nervi, si quis non
ipsis utatur. Propter has igitur causas, magis in hoc luxa-
tionis modo quā in aliis affliguntur. Totum enim crus &
in ossium, & in carniū natura, augmento destituitur. Ta-
les igitur ubi iam in viros enaserunt, eleuatū ac inclina-
tum crus hoc habent, altero verō vehuntur baculo inniten-
tes, aliqui uno, aliqui duobus. Quibus porro in anteriorem
partem femoris caput elapsū fuerit paucis autem hoc con-
tingit: hi extendere quidem eius perfectē possunt, insecta-
re autem se minimē hi possunt circa inguen. Affliguntur au-
tem etiam, si circa poplite se insectare coguntur. Lon-
gitudo

Articulus
cum repositus
non fuerit

Femur an-
teriorum e-
lapsū

gitudo verò cruris consimilis apparet, & circa calcaneum **B** quidem valde. Verum summus pes aliquanto minus in anteriorem partem prominere solet. Totum autem crus rectitudinem habet secundum naturam, & neque hæc, neque illæc vergit. Ceterum hi statim dolore corripuntur maxime, & urina imprimis supprimuntur, aliquanto magis quam in aliis luxationibus. Caput enim femoris proximè his incumbit ad præcipuos nervos, & circa inguen quidem extuberantes videtur, & locus extensus apparet, Verum circa nates rugosior, & maxime excarnis. Atque hæc quidè quæ relata sunt, signa sunt eorum quibus ita femur excidit. Quibuscunque igitur viris iam factis, hic articulus elapsus, non fuerit repositus, hi ubi dolor ipsis sedatus fuerit, & articulus **E** in eo loco in quem excidit versari adueverit, statim ferè recti ambulare possunt, absque baculo. & valde quidem recti, utpote quum ad lesum crus, neque circa inguen, neque circa popliteum, facile se flectere possint. Propter inguinis itaque inflexibilitatem, rectiore toto crure in ambulando utuntur, quam quum sani essent. Sed & aliquando ad terram pedem trahunt, utpote quum superiorem articulos non facile inflectant, & toto pede ingrediantur. Nihilo enim minus hi calcaneo ingrediuntur, quam anteriore pedis parte. Si verò magnis gressibus progredi possent, etiam valde calcaneo inflectentes progredierentur. Nam & sani quæto minoribus gressibus iter faciunt, tanto magis calcaneo ingrediuntur, alterum pedem deponentes, contrarium eleuant. Quibuscunque itaque hoc modo excidit, adhuc etiam magis calcaneo terram contingunt, quam anteriore pedis parte. Anterior enim pedis pars, ubi reliquum crus extensum fuerit, nõ similiter in anteriorem partem inflecti potest, sicut ubi crus fuerit inflexum: Neque rursus sinuari pes potest crure inflexo, sicut ubi crus fuerit extensum. Sana igitur natura hoc modo est, veluti dictum est. Quum verò elapsus articulus repositus non fuerit, sic iter faciunt, veluti dictum est, ob prædictas has causas. Magis tamen ex carne crus fit quam alteri, & iuxta nates, & circa suram, & iuxta posteriorem rectitudinem. At verò quibus dum adhuc infantes sunt, articulus sic elapsus, nõ fuerit repositus, aut etiam à paruitate ita habuerint, & his femoris os aliquæto magis minuitur, quam tibiæ aut ped

A aut pedis ossa. Et minimùm quidem in hoc luxationis modo femur minuitur. Carnes tamen vndique minuitur, maxime circa posteriorem rectitudinem, quemadmodum etiam prius dictum est. Quicunque igitur rectè educati fuerint, hi ubi au-gescunt, crure ut possunt breviorè aliquantùm existere quàm altero, ita tamè ut baculo innitatur ea parte qua lesum crus est. Non enim absque calcaneo, pedis pectore admodum uti possunt, ut in id innituntur, quemadmodum in aliis claudicationibus aliqui possunt. Causa verò cur non possint, ea est quæ paulò ante relata est. Ob id igitur baculo insuper opus habent. Qui verò neglecti fuerint, & crure ad terram non utuntur, sed eleuatum id habet, his minuitur quidem ossa, **B** ubi au-gescunt, magis quàm his qui eo utuntur. Minuitur autem & carnes magis multò quàm his qui utuntur. Verum circa articulos in directum mutilatur his crus aliquæto magis, quàm quib⁹ alio modo luxatio facta est. Quo igitur in summa dicatur, Articuli excidentés ac qui luxantur, inæqualiter inter se ipsos excidunt ac luxantur, aliquædo multò plus, aliquædo multò minus. Et quibus quidè multò plus luxati aut elapsi fuerint, his omnino difficilius reponuntur. Et si repositi nõ fuerint, maiores & manifestiores mutilationes ac afflictiones tales habent, & ossium, & carniū, & figurarum. Vbi verò minus exciderint & luxati fuerint, tales facilius quàm alij reponi possunt. Si verò frustra tentati aut neglecti fuerint, minores ac minus noxiæ mutilationes his fiunt, quàm **C** illis de quibus paulò antè dictum est. Reliqui igitur articuli etiam valde multum differunt ad hoc ut aliquando minor, aliquando maior luxatio fiat. Verum femoris & brachij capita, quàm simillimè inter se utraq, excidit. Nā capita prout rotunda sunt, simplicem & caluam rotunditatem habet. Orbiculatiores autem sinus sunt, qui capita extripit, capitibus tamen ipsis congruentes. Quapropter fieri non potest ut dimidium articuli ex ipsis elabatur. Nam ob rotunditatis circumferentiā aut ad externā, aut internam partem luxari poterit. Sed de quo nunc sermo est, perfectè excidunt, nam alioqui non excidunt. Attamen & hi aliquando plus, aliquando minus, à naturali statu prosiliunt, & femur aliquanto magis quàm brachiū patitur. Nam aliquæ etia ex his luxationibus quæ à paruitate fiunt, si parū elapsæ fuerint, ad naturale statum

tum reduci possunt, & maxime articuli circa pedē. Quicun-
que à natiuitate mutili sunt, pleriq; ex his curabiles sunt, si
non valde magna emotio facta fuerit, aut etiam præuictis
iam pueris contigerit. Optimum igitur est vt talia quam ce-
lesterrimè curentur, priusquam valde magnus osium defectus circa
fiat, & priusquam admodum magnus carniū defectus circa
tibiā contingat. Modus itaq; mutilationis nō vnus est, sed
plures. Plurima quidem eluxata non sunt penitus, sed per si-
gure cōsuetudinem, in quadam pedis interceptione mutila-
ta. Animaduertendum autem in horū curatione est, vt tibiæ
circa malleolum os, quod extrinsecus est, ad internā partem
detrudatur ac dirigatur, & calcanei os quod ē directio illi
subiacet, ad externā partem retrudatur, quo ossa quæ eminet
sibi ipsius occurrant iuxta medium ac obliquum pedem. Digi-
ti verò aceruati vnā cū magno digito ad internam partē in-
clinantur, atque ita circuncirca cogantur. Probè autem deli-
gare oportet cerato resinato, & spleniis, & linteis molli-
bus nō paucis, neq; nimis compressis, atq; ita deligationis circun-
ductiones facere, velut etiam manibus directio pedis fiebat,
quo pes paulò magis ad valgum vergere videatur. Soleam
etiam quandā facere oportet, aut ex pelle nō nimis dura, aut
ex plumbo, eamq; insuper alligare nō ad corpus positam, sed
vbi iam postremis linteis deligare voles. Quū verò iam deli-
gatus fuerit, vnus alicuius linteus ex his quibus deligatur, ini-
tium, ad deligamēta quæ infra pedem sunt assuere oportet, &
directio parui digiti, & postea sursum extendere, ita vt mo-
deratè habere videatur, atq; sic supra suram circundare, quo
sic extensum ac collocatum stabile maneat. In summa, quasi
quis ceram singat, ad naturā iustam adducere oportet, ita vt
& inclinata, & distenta præter naturam, & manibus sic diri-
gatus, & similiter deligatione adducamus autem non vio-
lenter, sed leniter. Assuere verò ita oportet linteas, vt cōducant
ad reparationes ac appensiones faciendas. Aliæ enim clau-
dicationem alia reparationem ac appensionem opus habent. Cal-
ceum insuper plumbeū facere oportet, extra deligationem
adalligatum, qualem modulum crepidæ chiæ habebunt. Ve-
rū nihil ipso opus est, si quis & manibus rectè direxerit, &
linteis rectè deligauerit, & appensiones ac reparationes per
affluta lintea rectè fecerit. Atque hæc quidem est curatio, &
neque

A neque sectione, neq; vitione, neque alia varietate quicquam
opus habet. Citius enim talia medicinx obtemperant, quam
quis putarit. Deuincire tamen tempore oportet, donec in iu-
stis figuris corpus auctū fuerit. Vbi verò calcei ratio habē-
da est, Arbylæ lutigradæ, calceamētū ira appellati species, ac-
commodatissimæ existunt. Hoc enim calceamentū minime
à pede superatur, sed potius ipsum superat. Idoneus est etiā
creticus calceamentorum modus. At verò quibus tibiæ os-
sibus luxatis, ac vlcere inducto, articuli circa pedem penitus
luxati, eminent, siue intrò vergant, siue extra, tales reponere non
oportet, sed permitttere vt quicunque velit medicus reponat.
Illud enim clarè scire oportet quod homo morietur, si repo-
siti per manserint. Sed & vita paucorum dierū his continget.
Pauci enim ex ipsis septimū diem transgrediuntur. Conuul-
sio enim est quæ ipsos occidit. Sed & cancerari contingit ti-
biā ac pedē. Hæc ita futura esse certo scire oportet. Et neque
verarum mihi videtur profuturū esse, & eadem die datum,
& rursus epotum: proxime autem si quicquā huiusmodi fa-
ciat, non tamen mihi hoc videtur. Si verò repositi nō fuerint,
& ne tentati quidem ab initio, pleriq; ipsorū superstites eua-
dunt. Sic autem & tibiā & pedem enaptari oportet, prout
ipse volet, modò non sint dependentia, aut commota. Cura-
tio verò faciendā est cerato picato, & spleniis vino imbutis
paucis nō valde frigidis. Frigiditas enim in talibus conuul-
sione accersit. Idonea etiam sunt folia betarum, aut tussilagi-
nis, bechy appellata, aut alicuius alterius huiusmodi, in vi-
no nigro austero semicosta ac imposita. Et faciendā est cura-
tio super vlcus, & super partes adiacentes. Et cerato tepido
ipsum vlcus illinendum. Si verò hyemis tēpus fuerit, etiā la-
næ succidæ vino ac oleo tepidis imbutæ supernè ipsum ma-
desfaciant. Deligatio verò nulla, neque vllum cataplasma ad-
hibendum est. Probè enim nosse conuenit, quod compressio
ac omnis oneris gestatio, talibus omne malū affert. Accom-
modata autē sunt ad talia, & ex emplastris aliqua quæ cruen-
tis vulneribus destinata sunt, quibus videlicet ex ipsis cōfert,
vt lanæ superimpositæ vino madesiant, & multo tempore si-
nātur. Quæ verò ex illis cruetis emplastris, paucissimis die-
bus incumbere debent, & quæ resina comprehenduntur so-
rinfecus adiecta, non similiter vt illa idonea sunt: diuturna
enim

Tibiæ ossa
luxata.

Curatio.

enim sit horum vlcera purgatio, quam multo tempore ma-
dore abundant. Quosdam tamē ex his deligare, bonum est.
Verū illud clarē nosse oportet, quod necesse est hominem
turpiter claudum fieri. Nam pe- in talibus in supernā partē
retractus est: & ossa luxata, extra eminētia apparent. Neque
enim vllum ex talibus ossibus plerumque denudatur, nisi le-
uiter aliquantum: neque abscedit, sed tenuibus ac debilibus
cicatricibus circumducitur atq; hoc si multo tempore quie-
uerint: Sin minus, periculum est ne vlcusculum immedicabi-
le relinquatur. Verū de quo sermo est, qui sic curantur, ser-
uantur. Si verō repositus fuerit articulus ac permanserit, mo-
riuntur. Eadem ratio est, si etiam cubiti ossa circa manus ar-
ticulum vlcere facto emineant, siue ad internam manus par-
tem, siue ad externam. Clarē enim nosse id oportet, quod is
moriatur intra paucos dies tali morte, qualis antea dicta est,
cui reposita ossa permanserint. Quibus verō reposita nō fue-
rint, neque repositio tentata est, hi multo plures superstites
manēt. Curatio autem eiusmodi etiā talibus commoda est,
qualis iam dicta est. Figuram verō claudicationis turpē esse
necesse est, & digitos manus debiles ac inutiles. Sin enim ad
internā partem ossa laxata fuerint, digitos inflectere non po-
test. Si verō ad externam, extendere nequit. Quibus verō
tibiae os facto vlcere, circa genu eminuerit foras, siue ad ex-
ternā partem siue ad internā, his si quis reponat, adhuc prom-
ptior mors adest quā aliis, etiam si etiam illis prompta ade-
rat. Si verō omīssa repositione medearis, spes quidem salutis
hoc solo modo existit. Verū periculosa hęc ossa sunt, quan-
to superiora ac robustiora sunt, & a fortioribus elapsa. At
si os femoris quod ad genu est, vlcere facto elapsum fuerit
& repositū permanserit, mortē adhuc violentiorē citius in-
duerit quā prius relata. Si verō repositum non fuerit, lon-
gē magis periculosum est quā priora. Sola tamē hęc salu-
tis spes est. Eadē verō ratio est, & de articulis circa gibbū cu-
biti, & de cubito ac brachio. Quaecunq; enim ex his luxa-
ta, vlcere facto eminuerint, ea omnia si reposita fuerint mor-
tem inducunt: non reposita, spem salutis: claudicationem ve-
rō superstitibus. Lethaliores autē sunt superiores articuli, si
reponantur. Sed & si non reponantur, periculosiores iidem
sunt. Si verō alicui superiores articuli luxati, facto vlcere

Ossibus
eminens.

Os femoris
quam peri-
culosum.

eminant

A emineant, hi & si reponantur celeritiam mortem inducunt:
& si non reponantur, periculosiores sunt. Curatio verō iā re-
lata est, quae mihi accommodatissima esse videtur. At verō qui-
bus articuli digitorum aut pedis, aut manus luxati, facto vl-
cere eminuerint, ossē nō fracto, sed circa ipsam connexionē
auulso, his si repositi permanserint, adest quidem periculum
conuulsionis, si non bene curati fuerint: attamen operae pre-
mium est vt repositio fiat, cum praedictione quod multa cu-
stodia ac cura opus habet. Reponere verō facilimum est, ef-
ficacissimūq; ac artificiosissimum per vesticulū, velut etiā
antea dictū est in fractis ac eminētibus ossibus. Postea quie-
scere quā maxime conuenit, & decumbere, ac paucis cibo-
vi. Melius est & pharmaco sursum purgare leui aliquo vi.
Vlcus verō curare oportet, aut cruentis emplastris quae ma-
desunt, aut polyophthalmi siue buphthalmi foliis impositis,
aut quibus ossa in capite fracta curantur. Nihil autem valde
frigidum adhibere. Minime igitur primi articuli periculosi
sunt. Superiores autem periculosiores. Reponere verō opor-
tet eadē die aut postridie. Tercio ac quarto minime. Quarto
enim die maxime recrudescere solent. Quibus autem nō sta-
tim repositi fuerint, in his dictos dies transgredi oportet.
Quicquid enim intra decem dies repositum fuerit, omne id
continetur. Si verō reposito ossē conuulsio accedat, articulū
statim euicere oportet, & calida quā sapissimē humectare,
& totum corpus, & praesertim circa articulos, calidē & leni-
ter ac molliter tractare. Verū inclinātū magis quā ex-
tentum totum corpus esse oportet. Expectandū tamē est ar-
ticulos circa digitos qui reponantur abscessuros esse. Plerū-
que enim ita contingit, si vel quouis infāmatio subit. Qua-
re si non propter vulgi imperitiā, modico verēda esset ac-
cusatio, nullum penitus reponere oportebat. Atque ad hunc
modum periculosa sunt ossa, circa articulos eminētia foras,
si reponantur, quemadmodum dictum est. Quaecunq; verō
circa articulos digitorum penitus resecantur, ea plerūq; in-
noxia sunt, si nō quis in ipsa vulneratione ex animi deliquio
laedatur. Et curatio vulgaris talibus vlcerebus sufficit. Sed &
quae nō circa articulos sed iuxta aliam quandam ossium re-
ctitudinem resecantur, & hae innoxia sunt, & adhuc aliis cu-
rati faciliora. Ex quē iuxta digitos ossa fracta extra eminēte,

Curatio.

R. r

riam

non ad articulum, & hæc si reponantur, innoxia sunt. At re-
 sectiones ossium perfectæ circa articulos, & in pede, & in ma-
 nu, & in tibia ad malleolos, & in cubito ad iuncturâ manus,
 pleriq; quibus refecantur innoxia sunt, si non statim animi
 deliquit, euerit, aut quarta die febris cõtina accedat. Cor-
 ruptiones tamen carnum contingunt, & in vulneribus san-
 guis suis sentibus, & velimentibus cõstructionibus, & in ossiũ
 fracturas magis quàm oportet compressis: & aliis vinculis
 violentis intercepta pleriq; decidunt. Et plerique ex talibus
 superstites euadunt, & quibus femoris pars aliqua & carniũ
 & ossis decidit, & quibus brachij pars (Minus autem si cubi-
 ti aut tibiz pars deciderit) & amplius facillè ferentes super-
 stites euadunt. Quibus igitur fractis ossibus corruptiones sta-
 tim fiunt, & denigrações, his abruptiones corporis celeres
 circũcirca fiunt, & decidentia cito decidunt, ut cum ossa iam
 antea remiserint emollita. Quibus verò dum ossa sana sunt,
 denigrações fiunt, carnes quidem etiã his cito moriuntur,
 ossa verò tardè abscedunt, qua parte termini sunt denigra-
 tionis, & ossis nudatio extat. Oportet autē partes corporis quæ
 eunq; infra terminos denigrationis sunt, quum iam penitus
 mortuæ fuerint, & doloris exortes, iuxta articulum auferre,
 prouidendo ut ne vulneret. Si enim is cui resectio fit, dolore
 affectus fuerit, & corpus nõdum mortuũ fuerit ea parte qua
 resecatur, magnum periculum est ne præ dolore animi deli-
 quium incidat. Talia verò animi deliquia multos iam cuncti p
 gio peremerunt. Femoris itaque ostali modo denudatum
 octogesimo die abscedere vidi. Tibia tamen huic homini cir-
 ca genu vigesima die ablata fuerat, aut ut mihi videbatur
 etiã citius. Non enim simul, sed ad maiore prouidentiam fa-
 cere quid mihi visum fuit. At tibiz ossa ex eiusmodi deni-
 gratione circa mediã tibiam, sexagesimo die mihi deciderunt,
 quæcunq; ex ipsis fuerunt denudata. Differt equidem & cu-
 ratio à curatione, ad hoc ut ossa denudata citius aut tardius
 decident. Differt etiã cõpressio à compressione, prout ve-
 hementior aut debilior sit, ad hoc ut citius aut tardius nervi
 denigrati emoriantur, carnes item & arteriæ ac venæ. Nam
 quæcunq; non vehementer intercepta moriuntur, ex talibus
 quædã ad ossium denudationes non perueniunt, sed magis in
 superficie decidunt. Propter has igitur causas, non vnum nu-
 meri

A meri nomen tẽpori poni potest, in quãto singula ex his iudi-
 cantur. Assumere verò valde oportet tales curationes. Sunt
 enim magis horrèdi aspectus quàm curationis, & curatio le-
 nis omnibus talibus sufficit. Ipsa enim seipsa solũ iudicat: &
 circa victũ diligentia adhibere oportet ut pro viribus febris
 exors sit, & in iustis figuris corpus collocare. Iustæ autem hæ
 sunt, ut neq; sublimius eleuatum sit, neq; deorsum repat. Sed
 magis præterea sursum vergat, donec perfectã fuerit circun-
 circa abruptũ. Nam in hoc tempore sanguinis eruptionũ pe-
 riculum imminet. Ob id igitur vulnera deorsum repẽtia fa-
 cere non oportet, sed vice versa. Alioquin tẽporis amplius
 accesserit, & vlcera pura facta fuerint, non amplius hæ figu-
 ra cõmoda sunt, sed posito recta, & aliquando deorsum re-
 pentes. Temporis enim progressu quibusdã horum ossis dis-
 sectiones fiunt, & subligamentibus opus habent. Expectare
 tamen oportet, ut tales per tempus à dysenteria corripiantur.
 Nam in plerisq; denigrescentibus dysenteria accedit, & in
 sanguinis eruptionibus ex vlcerebus. Accedit autem iudica-
 tis iam denigrationibus ac sanguinis eruptione, & procedit
 quidẽ large ac vehementi impetu, sed nõ ad multos dies du-
 rat, neque lethalis est. Neq; enim valde cibum auersantur ra-
 les, neque alias vasa vacua facere conducit. Femoris porro
 luxationẽ circa cõnam hoc modo reponere oportet, si ad in-
 ternam partẽ elapsus fuerit. Bona quidem æ iusta & secun-
 dum naturam hæc repositio est, & sanè etiam aliquid ostẽ-
 tationis habet, si quis talium rerũ iactatione superbire vel-
 lit. Ex pedibus hominẽ ad transuersam mediz domus trabẽ
 suspendere oportet, vinculo forti sed molli ac lato, ita ut pe-
 des quatuor digitorũ spatio, aut minus, inter se distantes ha-
 beat. Sed & supra genua latam ac molle lorũ circũdarum
 esse oportet, quod itẽ ad trabem illam extendat. Crus autem
 latum duobus digitis amplius quàm alterum extensum esse
 oportet. A terra verò absit caput ad duorum cubitorũ spa-
 tium, aut paulò plus, aut minus. Manus autẽ iuxta latera ex-
 tentæ, aliquo molli sint alligatæ. Omnia verò hæc supinõ iac-
 cent. ipsi præparentur, ut quàm breuissimo tẽpore pendeat.
 Postquàm verò suspensus fuerit, virum peritum & non debi-
 lem immisso inter femora cubito ita agere oportet, ut cubi-
 tum inter caput femoris elapsũ, & inter femineũ locum-

Femoris lu-
 xatione repositio.

Hippocratis Liber

que inter anum ac pudendū ponat, & postea altera manu ad illam interpositā coniuncta, rectus astans ad suspēti corpus, derepente se appēdens sublimis quā aquabilissimē deponat. Hæc repolitio omnia quibus secundum naturam opus est exhibet. Nam & ipsum corpus suspensum suā ipsius gravitate extensionem facit: & is qui appendet, vñā cum extensione, femoris caput super acetabulum elevari cogit, simulq; cum cubiti osse, velut cum veste molitur ac cogit, vt ad pristinam naturam relabatur. Oportet autem vincula omnino bene constructa esse, & curare vt fortissimus sit is qui se appendit. Quēadmodum igitur etiā antea dictum est. Magna est differentia naturarum in hominibus, ad hoc vt vel facili, vel difficulter repolitio fiat. Et cur magna sit differentia dictum est antea, vbi de humero egimus. Quibusdam enim femur rursus incidit nullo adhibito apparatu, sed ex modica extensione, quantum manibus directio fieri potest, & ex leui cōmotione. Multis autem qui crur iuxta articulū inflexerūt, iam facta circūagitatione rursus incidit. At multo plura vulgari cuiuslibet apparatu non obtemperant. Quapropter scire quidē oportet de singulis optima in omni arte, vti verō his quæ singulis vicibus idonea visa fuerint. Relati igitur sunt exensionum modi etiā in superioribus, vt quis vti possit ex his qui fortē affuerint. Oportet enim in cōtrarias partes fieri extensionē vehemēter, in alteram, cruris in alterā, corporis. Si enim probē extensio facta fuerit, femoris caput supra pristinā sedem eleuabitur. Et si quidē ita super eleuatum fuerit, ne prohibere quidē facile sit, quo minus ipsum in suā sedē infideat, quare omnis iam vestis molitio ac directio sufficit, sed enim in extēsiōne deficiūt, & ob id maiore turbatione exhibet repolitio. Oportet igitur non solū iuxta pedem vincula alligata esse, sed etiā supra genu, quo non magis circa articulum sit deligatio in extēsiōne, quā circa coxæ articulum. Sic igitur extēsiōne ad pedis partē præparatam facere oportet. Sed & in alterā partem extensionē, non solū ex deligatione circa pectus & alas, in contrarium extendere oportet, sed etiā loro longo, duplicato, robusto, leni, circa inter femineum inserto, & à posteriore parte ad spinam porrecto, ab anteriore verō ad clauiculam tendente, ibiq; ad alterum iniiciū alligato, ita coactionē facere oportet, vt alij hinc

ahj

De Articulis.

425

A alij illinc extensionē faciunt, ita tamen vt lorum circa inter femineū, non super femoris caput porrectū sit, sed inter caput & inter femineū. Verū inter extendendū pugno ad femoris caput quis innixus, id ad exteriorē partē propellat. Si verō is qui trahitur eleuetur, iniecta manu, & cū altera manu cōiuncta, simul deorsum trahat, simulq; ad externā partē cogat. Alius vero quilibet partē femoris ad genu placide ad internam partē dirigat. Dictum autem est etiā antea, operæ precium esse vt si quis in vrbe populosa medicinā exerceat, lignū possideat quadrangulare sex cubitorum, aut paulo minus latitudine bicubitali: crassitudo autē sufficiat dodrantalis. Id secundū longitudinē hinc atq; illinc sectionē incisam. B habere oportet, vt ne altior quā oportet machinatio fiat deinde postes aselli breues, robustos, vtrinque inapertos habere. Postea sufficit quidē in dimidia ligni parte, nihil tamē vetat etiā per totum, velut fossas longas quinque, vel sex, quatuor digitorū spacio inter se distantes, incisas esse: & satis est vt sint hę & latitudine & profunditate triū digitorū. Habere etiam in medio hoc lignū debet excauationē profundiorē quadrangulātrium digitorū quo in hanc excauationē, vbi opus esse visum fuerit, lignū cavitati congruum infigatur, quo superne sit rotundū. Infigendū autem hoc est, si quādo conducere visum fuerit, inter caput femoris & locū inter anum ac pulendū. Hoc lignū erectum stans prohibet ne cōcidat corpus, dū à pedibus extenditur: Quādoq; enim hoc ipsum lignū sufficit pro extensione in contrariū superne faciēda. Aliquādo etiā dum hunc atq; illuc crur extenditur, hoc ipsum lignū hac vel illac laxum incubens cōmodum ad hoc fuerit, vt instar vestis, caput femoris ad externam partem extrudat. Ob hoc enim etiam fossę incisę sunt, quo in quibuscunq; ex ipsis cōgruū id facere fuerit, vestes ligneus immixtus molitionē faciat, aut circa articulorū capita, aut ad ipsa penitus capita infixus, vñā cū extensione, siue ad externā partē, siue ad internam, molitionē facere expedient: siue etiam rotundum vestē esse conducat, siue latū alius enim alij articulo conducit. Cōmoda autē est in omnium articulorum cruris repolitio. ne, hæc per vestes molitio vñā cū cōcussione. Verū de quo nunc sermo est, teretē ac rotundum vestem esse conuenit. Ex his machinis ac coactionibus, nō videtur mihi fieri posse vt

R r 3

vllius

vllius articuli repositio frustra tentetur. Inuenire tamē quis
 possit etiam alios modos repositionis huius articuli. Si enim
 lig nū hoc magnū, habeat in medio à lateribus duos postes
 pedales, eius altitudinis, quæ cōferre videtur, alterum tunc,
 alterū illinc. Deinde lignū transversum, velut scala gradus,
 postibus impositū sit: atque ita sano crure inter postes trahi-
 misso, lēsum crus suprà gradum adaptatū habeat. Verū à lal-
 titudinem, & ad articulum qua parte excidit facile quiddam
 adaptare oportet. Gradum enim moderato altiore facere
 oportet, & stragulum multiplex prout congruum fuerit, sub
 corpus subextendere. Deinde lignum moderatam latitudi-
 nem ac longitudinem habens, sub crus ad malleolum usque
 extēti esse oportet, quod vltra femoris caput, quātum eius
 fieri potest porrigatur, & ad crus alligetur quotiescūq; opus
 fuerit, vt molletatē habeat. Postea dū extenditur crus, siue li-
 gno pistillo formi, siue aliqua alia ex his extensionibus, crus
 simul circū gradū vnā cū alligato ligno, deorsum cogere o-
 portet, ita vt aliquis supra articulū iuxta coxam hominē de-
 tineat. Hoc enim modo simul & extensio femoris caput su-
 per acetabulū attollerit, simulq; mollitio femoris caput in pri-
 stinā naturā detruat. Hæ omnes relatæ necessitates ac co-
 ditiones fortēs sunt, & omnes calamitate superiores, si quis re-
 ctē ac bene præparēt. Quemadmodum autē etiam antea di-
 ctum est, à longē debilioribus extēsiōibus, & viore appa-
 ratu pleriq; rursus incidit. At verō si ad externam partē se-
 moris caput ineratū fuerit, extensiones quidē hinc atq; illinc
 facere poterit, eodē modo vt dicitur. Verū mollitiōē
 cum veste lita, vnā cum extēsiōe facere cōuenit, ab exte-
 rna parte ad internā cogendo, ita vt ad ipsas nates, & paulo si pe-
 rius vestē adhibeat. Ad internā verō coxā iuxta nates, aliquis
 manibus renitatur, vt ne cedat corpus: aut alio quopiam hu-
 iusmodi vestē submisso, & ex fossa conueniente fulcito, con-
 tra obnitatur. Partē autē femoris luxati quæ ad genu est, ab
 interna parte foras placide abducat. Ceterū suspēsiō in hoc
 modo luxationis articuli non conuenit. Cubitus enim eius
 qui se appendit, caput tenens ab acetabulo propellit. Molli-
 tionem tamen cū ligno subiecto, ita quis adaptare possit, vt
 huic luxationis modo conueniat: si forissecus adhibeat. Sed
 quid opus est plura dicere? Si enim rectē extēsiō fiat, & rectē
 per

per vestes molitio cōtingat, qui articulus hoc modo elapsus
 nō reponi possit? At si in posteriorem partē femur exciderit,
 extēsiōes & in diuersum tēsiōes ita facere oportet, velut di-
 ctum est, ita tamen vt super lignum multiplex stragulum
 insit, natat, quo mollescunt sit, & homo pronus reclinetur
 ac sic extendatur. Verū vnā cum extēsiōe, etiā tabula deor-
 sum cogere oportet eodē modo veluti gibbositates, ē directo
 natum tabula collocata, aut magis ad infernam quā ad
 superiā coxarū partem, & incisura in pariete ad tabulā exci-
 pieri, si non recta sit, sed paululum declinā ad pedū partem.
 Hæ repositio maximē secundum naturā est huic luxationis
 modo, & simul fortissima. Suffecerit autem fortassis pro ta-
 bula, vt aliquis infideat, aut manibus tonitatur, aut inscendat
 derepere, simulq; eum extēsiōe incubat. Nulla verō alia
 ex relatīs repositionibus secundū naturā est huic luxationis
 modo. Si verō in anteriore partem elapsus fuerit, idem qui
 de in modis extēsiōis faciendus est. Verū virū & manibus
 valde diffemū, & alijs peritissimū, sola manus alterius circa
 inguina firmata, & altera manu insuper iniecta, simul luxa-
 tionem deorsum propellerē, simulq; femoris partem quæ ad
 genu est ad anteriore partem compellere oportet. Hic enim
 modis repositionis, huic luxationi maximē secundū naturā
 est. Sed & suspēsiō huiusmodi quid secundū naturam ha-
 beret. Oportet tamen eum qui se appendit peritum esse, vt ne
 cubito articulum excutiat, sed circa medium inter anum ac
 pudendum locū, & iuxta os sacrum se appendat. Laudatur etiā
 is qui per vtrē hunc articulū reponere conatus est. Etiam fa-
 nē aliquos vidē, qui præ imperitiā, etiā extra & retro luxatos,
 per vtrē reponere conabatur, nō animaduertentes qd magis
 ipsam enee ent quā reponeret articulū. Nā qui primus exco-
 gitauit, hanc dubie ad intro elapsos articulos, per vtrē repōsi-
 tionem tērauit. Nolle igitur oportet qd alia multa vtrē sunt
 potiora. Oportet autē vtrē non inflatum infra femora po-
 nere, quantū fieri potest supremē ad locū inter anū ac puden-
 dum adhaerentē, factō à patellis genu initio, femora per fa-
 sciam vtrē, ad mediū femorum partē deligare, deinde in par-
 tem vtris solutam folle ex officinā fabri immisso infare, &
 vtrē cogere vt distēdatur. Hominē verō in latris decumbere
 oportet, & lafum crus superne habere. Atq; hic quidē est ap-
 parat

paratus: sed plerique peius preparant quam ego nunc dixi. Non enim deligant femora ad multam partem, sed solum genua, & non insuper extendunt, est autem insuper extensio quoque facienda. Attamen aliqui iam reposuerant, facile rem assequuti. Non autem ita facile est coactione hoc modo perficere. Nam & vter, dum inflatur, tumidissimas partes suas ad articuli caput non habet, quod maxime emoliri oportet: sed inferius ipso, medius ipse locatus est circa media femora, aut adhuc inferius: & rursus femora ipsa natura sunt curua. Supernè enim carnosae sunt, & inter se sociatae. Infernè verò sicca, ut etiam natura femorum vitem ab opportunissimo loco repellat. Si verò quis paruum vitem imponat, fieri non potest ut paruum robur articulum cogat. Si itaque vtre vti velis, femora inter se ad multam partem colliganda sunt: & una cum corporis extensione vtre inflandus est. Crura verò ambo deligenda sunt usque ad finem in hoc repositionis modo. At verò in vniuersa arte hoc plurimum facere praestant omnibus oportet, ut id quod agrotat sanum facias. Si verò multis modis fieri possit sanatio, ut eum qui minimè molestus est eligas. Nam & virum bonum, & artus peritum, hoc declarat, qui populo imponere non studeat. Verum de quo nunc sermo est. Tales quaedam sunt familiares extensiones corporis, ut ex his quae adsunt expedita ac facilis reperiri possit. Nam si vincula ex loris mollia ac lenia non affuerint, sed aut ferrea, aut funes nautici aut domestici, fasciis aut paniculis laneis ea maxime parte amplius obuolueri oportet, quia vincula detentione factura sunt, atque ita vinculis deligare. Deinde in lecto robustissimo & ex praesentibus maximo, hominem bene extendere oportet, hoc modo. Lecti pedes qui ad caput sunt, aut à pedibus, ad limen ianuae, intus aut foris prout commodum fuerit firmentur. Ad alteros autem lecti pedes lignum quadrangulare transversum obiciatur, ita ut à pede ad pedem pertingat. Et si quidem tenue fuerit lignum, ad pedes lecti deligenur. Si verò crassum, non est opus. Deinde initia vinculorum, & eorum quae à capite sunt, & eorum quae à pedibus, utraque, alligentur ad pistillum, aut ad aliud huiusmodi lignum: ita ut è directo corporis sint, aut paulò superius. Moderatè verò extendatur ad pistilla erecta consistentia, quorum alterum ad limen, alterum ad lignum obiectum firmetur, atque sic refractis pistillis extensio fiat, Sufficit

A Sufficit autem scala quae robustos gradus habet, sub lectum extenta, pro lumine ac ligno obiecto, quo pistillis ad convenientes gradus hinc atque illinc firmatis, ita vinculorum extensio fiat. Porro reponitur femoris articulus etiam hoc modo, si ad internam, & ad anteriorem hominem collocare oportet. Supra scalam in terram defixam hominem deligare, ubi commodum fuerit ex sinistro verò vas testaceum aqua plenum, aut sportulam lapidibus refertam appendere. Alius repositionis modus, si ad internam partem luxatus fuerit: inter duas columnas trabem moderata altitudine deligare oportet. Praemineat autem una pars trabis pro magnitudine natum, & ubi stragula circum pectus hominis deligaueris, ipsum hominem supra praeminentem trabis partem collocato, & deinde pectus ad columnam lato aliquo vinculo alligato. Postea sanum quidem cuius detineat aliquis, ut ne circumagatur. Ex lato verò appendatur pondus quantum congruit, velut etiam prius dictum est. Primum igitur scire expedit, quod omnium osium commissurae plerumque sunt caput & acetabulum. In quibusdam verò & locus acetabuli formam refert, & oblongus est. Quidam verò loci leuiter sinuosi sunt. Semper autem reponere oportet omnes articulos elapsos, maxime quidem statim dum adhuc calidi sunt. Sin minus, quam celerrimè. Nam & ei qui reponit, facilius ac citius reponere contingit, & agrotò multo minus doloris affert repositio priusquam intumuerit. Omnes etiam articulos ubi reponere voles, praemollire ac commouere oportet. Sic enim facilius reponi solent. Circa omnes autem articulorum repositiones hominem attenuare oportet, maxime circa maximos articulos & repositu difficilimos minimum circa minimos & faciles. At verò si digitorum articulus, siue primus, siue secundus, siue tertius in manu exciderit, idem ac aequalis repositionis modus est, difficilius tamen semper maximi articuli reponuntur. Excidunt autem quatuor modis, aut sursum, aut deorsum, aut in obliquum vtrinque; maxime quidem supernè, minime autem in obliquum, in vehementi motu. Vtrinque, autem in ea parte in quam exciderunt, velut crepido est. Si quidem igitur ad supernam aut infernam partem exciderit articulus, eo quod leuior est hic locus quam à lateribus, & simul parua facta est transgressio, facile

Digitorum
articuli.

R. c. §. est

est reponere. Modus autem repositionis sic habet. Digitum summum aut deligamento aliquo, aut alia quapiā huiusmodi re obuoluto, ut ne ubi summum digitum apprehensum extendis, elabatur. Quum autē obuolueris, alter quispiā manum supra iuncturam apprehendat, alter digitū obuolutum, atque ita uterque ad seipsum probē extendat, simulque elapsum articulum ad sedem suā detrudat. Si verō in obliquum excidit, extensionis quidem idem modus est. Vbi verō iam visus fuerit tibi articulus lineam transgressus esse, simul cum extensione statim ad locum suum detrudere oportet, ita ut alius quidam ex altera digiti parte obseruet ac repellat, ut ne rursus illic elabatur. Moderatē quoque repositionem faciunt vi minores texturæ, sanæ id eū iacere appellatæ, ex palmis contextæ: ita ut dum digitum hunc atque illinc distendis, altera manu iaceram, altera manus iuncturam apprehendas. Postquam autem repositus deligare oportet linteis quā minime summe, ut ne deinde rursus rora neque valde molli, neque valde dura. Dura enim cito abscedit. Mollis autē & liquefcens exeat, & cito siente deperit. Sbluendū autem est per tertiam, quartam, aut quartā diē. In summa si inflammatus fuerit, frequēius soluendus est: si minus, rarius. De omnibus articulis hæc dico. Restituitur digiti articulus decima quarta diē. Idem verō est curationis modus digitorum manus & pedis. Circa omnes autem articularum repositiones, tenui per os melle, & fame macerare vsq; ad septimū diem. Si inflammatus fuerit, frequēius soluere: si minus, rarius. Quotum verō non habere oportet affictum articulum, & qui in octima figuratum positum esse. Genu porro propter expeditam ac facilem naturam, mitius est quam cubiti gibbus. Quare etiam facile excidit. Excidit autem saepe intro. Sed & extra, & in posteriorem partem. Repositiones autem sunt ex repūnsa conflexione aut exalcitratione: aut conuolutam fasciæ molem in popliteum ponito, & circū illā corpus ita ad flectendū genu in terrā dimittito. Potest etiā ubi in posteriorem partem excidit, moderata extensione reponi, veluti cubiti gibbus. Si verō hæc aut illā excessit, ex conflexione aut exalcitratione reponitur. Ceterum directio ex moderata extensione omnibus cōmunis est. Si verō non incidit, hi quibus in posteriorem partem excidit, flectere

A tere nō possunt: Sed neq; alij ita valde minuitur autem femoris & tibiæ anterior pars. Si verō intro, valiores fiunt. Minuuntur autem externæ partes. Si verō extra, magis variæ ac detorti, minus claudi fiunt, crassiores autē ossē vehitur, & internæ partes minuuntur. At si ex nativitate, aut in augmento hæc fiant, iuxta priorē rationem res se habet. Ceterū articuli circa malleolos luxari extensione vehementi opus habent, aut manibus, aut aliis huiusmodi: & simul directione utriusque præstare. Cōmune autem hoc est omnibus. At verō luxationis articularum in pede, velut eas quæ in manu fiunt luxationis articularum in pede, velut eas quæ in manu fiunt sanabis. Qui verō cum tibia cōmunionem habent, & ex nativitate elapsi sunt, aut etiā in augmento luxari, eandem cum manu repositionem expetunt. Quicunq; verō facto saltu ex supernis, calcaneo innitentes se firmant, sic ut ossa disparata sint, & venæ humores effuderint, & nervi contriti sint: si grauius hæc acciderint, periculum est ne corruptione accedente per omnem vitam affligantur, oborta enim fuit ossa, nervi autem inter se cōmunionem habent. Quin & quibus fractis, aut ex vulnere, vel in tibia, vel in femore: aut nervis exolutis qui his cōmunicant: aut ex negligenti decubitu, calcaneum fuerit denigratū, etiā his maxima recrudescētiæ ex talibus fiunt. Quandoque etiā ad corruptionē accedunt febres acutæ, singultuosæ, mentē percellētes, citā mortem inducētes, & insuper venarū sanguisuarum luores. Signa recrudescētiarum sunt, si effuso sanguine supillata, & denigrata, & vicina his, subdura ac subrubra fuerint. Si enim tibia livescant, periculum est ne denigrescant. Si verō subliuida sint, aut etiā liuida molha & dissila: aut cū virore subpallida ac molha: hæc in omnibus talibus bona sunt. Curatio si tebis & abito, veratro in potu dato sit: si minus non, sed potu si opus sit, fauorū cremor decoctus, aut acetum mulsum dulce detur. Deligatio conuenit quālibet in articulis. Ad contusiones autem magis quā ad omnia, linteis pluribus ac mollioribus vtendū est, & minus comprimēdum, & plurima insuper calcaneo obuoluenda. Figura sit velut deligatio postulat, ut ne ad calcaneum exprimitur. Feralis vtendum nō est. Quibus verō aut ipse pes solus excesserit, aut cum appendice, excidit quidem magis ad internam partem: his si non rursus incidat, attenuatur progressu temporis & coxa & femur

& femur, & tibia pars luxationi opposita. Repositio est vel iunctura ad manum. Extensio autem vehemens. Curatio pro lege articulorum. Recrudescit, sed minus quam manus articulus siue iunctura, si quieverint. Viscus parcius quiescentibus expedit. Quæ verò ex natiuitate, aut in augmento sunt, iuxta priorem rationem.

HIPPOCRATIS
COLLIBER DE VLCERIBVS, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO INTERPRETE.

Quivlcera
curentur.

Vlcera vniuersa, nisi vino, humectare non oportet, si non in articulo fuerit vlcus. Nam siccum sano propius est, & humidum non sano. Est enim vlcus humidum: quod verò sanum est, siccum. Prestat autem absque deligatione sinere, præterquam quod cataplasma imponitur: quanquam aliqua vlcera neque cataplasma ferre possint, magis autem recentia quam vetustiora, & quæ sunt in articulis. Modicus cibus, & aqua, quam maximè omnibus vlcibus conducunt, & magis recentioribus quam vetustioribus, & si quod aliud vlcus inflammatum est, aut inflammationem minatur, & si periculum est corruptionis: & vlcibus ac inflammationibus in articulis: & vbi conuulsionem fieri periculum est: & vulneribus in ventre. Maximè verò omnium, fracturis in capite ac femore, & si cui alij parti fractura contigerit. Stare autè vlceri minimè cōducit, præsertim si quis in crure vlcus habeat: imò neque sedere, neque ambulare. Verùm otium & quies maximè conferunt. At verò recentia vlcera omnia, tum ipsa, tum circumscitæ partes, minimè inflammationem incurrent, si quis quam citissimè suppuret, & pus ab osculo vlcis non interceptum supprimatur: aut si quis avertat, ut omnino non suppurentur, præterquam necessario, eoque paucis: mo-

Vulnus omne
ne quicquam
poscit.
Vlcera ne
inflammen-
tur.

Actissimo pure, & sicca sunt quam maximè ex medicamēto nō molesto. Igneum enim feruorem hoc inducit, vbi horror & pulsatio accesserit. Inflammatur enim vlcera tunc quum ad suppurationem tendunt. Suppurantur autè alterato sanguine ac calefacto, donec putrefactus talium vlcis pus fiat. Pus. Quum verò cataplasmate opus esse visum fuerit, non ipsum vlcus cataplasmate integere oportet, sed circumscitæ partes, quo pus decedat, & quæ indurata sunt, mollescant. Ceterum ex vlcibus si quod acuto specillo incisum aut dissectum fuerit, cruentis vulneribus aptum medicamētum suscipit, & refectorium quoddam, quod prohibet suppurationem. Si quæ caro ex relo contusa & dissecta est, eam curare oportet, quoquam celerimè suppuretur. Nam & minus inflammatur, & necesse est carnes contusas ac dissectas, putrescere ac pus fieri, & eliquari ac consumi: & postea novas carnes nasci. Omni recentè vlceri, præterquam in ventre, cōducit frequenter sanguinem defluere facere, prout opportunū esse visum fuerit, & ab ipsis partibus vlcus complectentibus, tum aliàs, tum si in tibia vlcus fuerit, aut in digito pedis aut manus, magis quam si alicubi in alia corporis parte. Sanguine enim defluente gracilescentia sicciora fiunt ac minora. Prohibet enim hoc maximè talia vlcera humectari. Deinde verò in omnibus. Putredo sanguinis ex sanguinis transmutatione fit. Confert autè post sanguinis defluxionē in talibus vlcibus, etiā spongiam deligare densam, mollem, cōcisam, sicciorē quam humidiorē, ut super spongiam superne folia multa poneret. At oleum, & quæcunque mollia, aut oleosa sunt medicamenta, talibus vlcibus non conducunt, si non valde iam ad sanitatem tendant. Neque vlcibus ex recenti vulnere oleum conducit, neque mollientia, neque adiposa medicamenta, tum aliàs, tum quod vlcus ampliore purgatione opus habet. Ut autem in summa dicā, oleo illitio facienda est, & in æstate, & hyeme, in his ad quæ talibus medicamentis opus habemus. Depurgatio ventris deorsum plurimis vlcibus confert, & in vulneribus quæ sunt in capite, & in ventre, & in articulis, & in quibus corruptionis periculum est, & in his quæ constituta sunt, & in exedentibus ac serpentibus, & aliis inueteratis vlcibus. At vbi deligare voles, pharmaca non prius imponere oportet, quam vbi valde siccū feceris vlcus. Tūc verò ap- ponere

Sanguinis
defluxio in
his quid fa-

Oleū qui-
bus inutile.

Purgatio
ventris con-
fert hu.

Hippocratis Liber

ponere oportet, vlcus autem saepe spongia detergere, & rursus linteam siccum ac purum saepe adhibere, atque sic imposito medicamento quod conferre videtur, deligare, aut non deligare. Plerisque vlceribus tempus calidius commodius est hyeme, exceptis his quae in capite sunt ac ventre: magis verò a quinoctij tempus. Vlcera quaecunque probe & prout oportet purgata sunt, semper ad lietiorem modum germinationem faciunt. Haec autem plerumque carne non supercrefcunt. Si vndeunque tandem os discesserit, aut vltum, aut sectum aut alio modo, horum vlceru cicatrices cauiore sunt.

Vlcera non purgata, non committi solent etiam si adducantur, neque sua sponte coeunt. Vbi circumscritae vlcis partes inflammatae sunt, quando durat inflammatio vlcera coire non solent. Sed & vbi circumscritae partes denigratae fuerint, & sanguinis putredine, aut etiam varice, influxione sanguinis exhibente, neque haec coire solent, si non circumscritae vlcis partes sanas feceris. Ex vlceribus rotunda si subcaua fuerint, excidere oportet vndeque in orbem ea quae discesserint, aut omnia, aut ex dimidio circuli, secundum longitudinem naturae hominis.

In omni vlcere igne sacro accedente, corpus purgationem facere oportet, in vtramque partem vlcis contulerit, siue sursum, siue deorsum. Cui tumor obortus fuerit circa vlcus, vlcere non inflammato, huic postea temporis progressu tumor puris subsidendam habet. Quodcumque vlcus ex inflammatione tumidum non sedatur, dum alia quae simul inflammari ac tumescere coeperunt sedantur, etiam hoc non coalescere periculum est. Quaecunque verò ex casu, aut alio quopiam modo dissecantur, & confunduntur, & intumescunt, ita ut vicinae circumcirca partes suppuratae, pus de tumoribus per vlcus egerat: in talibus quicquid cataplasmare opus habere visum fuerit, non super ipsum vlcus cataplasma ponere oportet, sed super circumscritas partes, quo pus secedat, & indurata molliantur. Postquam autem mollita fuerint, & inflammatio sedata, spongijs super ea quae obcescerunt deligatis compressis, initio à sana parte facto, atque ita procedendo. Saperne verò super spongiam folia sint multa. Quum vero compressis non poterit casu quae humida existit, in causa est ut haec eiicias. Si sub profunda carne vlcus fuerit, ex vtriusque, & ex deligatione, & ex eo quod insuper compressis, hoc fac-

ignis sacer
vleeris.

De Vlceribus.

500

Ad ne incuru subattollitur, & si quis id fecerit specillo, si fieri poterit ad fluxionem accommodatum ab ore vlcus resicare oportet, vbi commodum tempus esse visum fuerit, atque ita curationem adhibere, qualicunque tandem indigere videbitur. Plerumque verò in omni vlcere quod ventrem habet, in directum ad visum conspicua sunt omnia, tumore non praesente. Et si quidem in ipso fuerit putredo, aut caro suberit humida ac putrida, hoc vlcus & complectentes vlcus partes, aspectu nigra subliuida erunt. Et in excedentibus vlceribus, quae parte phagedena affuerit, vehementer in eoque depascitur ac cedit, ea parte circumscritae vlcis pars colorem habebit nigrum subliuidum. Cataplasma tumorum & inflammationis in circumscritis partibus sunt, verbascum coctum, & trifolij folia cruda, & ligustri folia cocta, & polium. Si verò etiam purgari opus habuerit vlcus, omnia quidem etiam haec purgantur: sed & fici & oleae folia, & marrubium. Coquere autem oportet haec omnia, & maxime vitae & fici & oleae folia: & mali punice folia similiter coquere oportet. Crasius verò his vitidum est. Maluae folia terito cum vino, & rutae folia, & origani viridis. Omnibus his lini semen torrefactum ac casum quam leuiter simè, amiscere oportet. Vbi verò periculum est ignem sacrum in vlceribus oborturum esse, isatidis folia trita cruda cum lini semine imposito, aut lini semen solani aut isatidis succo subactum imposito. Quum autem vlcus purum quidem fuerit, verum inflammatum est & vlcus, & circumscritae inde inflammatae partes, lentem vino coctam, ac leuiter tritam, oleo modico subactam imposito, ac deligato: & rubi canini folia in aqua cocta, leuiter trita imposito, linteo tenui subextento, pino, vinoque, ac oleo madefacto. Et vbi committere ac coalescere vlcus voles, rubi canini folia velut lentem praeparato. Nasturtium item sauridion a lacerni similitudine appellatum vinum, & lini semen tenuiter tritum commiscetur, Et haec, lini semen, & vitex crudus, & alumen meliorem haec aceto subacta. Vuam albā immaturā per colum in vas aris rubri expressam, per dies ad solem exposito, noctu autem tollito, ut ne irroretur. Per dies verò indefinenter terito, ut qualiter siccetur, & de aeneo vase quam plurimum assumat. Tanto autem tempore ad solem exponere oportet, donec ad mellis crassitudinem deuenierit. Postea & hunc succum, & mel quam optimum

Ignem sacrum quod prohibeat.

Hippocratis Liber

Medicamē
ta vana ad
vlcera.

optimum, & vinum dulce, in æneam ollam infundito, ita ta-
men vt prius resinaam terebinthinam in vino coquas, donec
dura fiat instar mellis cocti, & postea resinā eximas, & vinū
affundas. Sit autem plurimus vix immaturæ succus. Secūdo
loco vinum. Tercio mel. Myrrham etiam statim quā opti-
mam leuiter tritam, eodem vino paulatim affuso diluito, &
postea ipsam per seipsam eum vino sæpe agitando coquito, &
vbi ad bonam crassitudinē deuenisse videbitur, ad vix im-
maturæ succum affundito, & nitrum optimum torrefactum
sensim ad pharmacū ammisceto, & flori eris minus quā ni-
tri. Hæc postquam miscueris, coquito non minus tribus die-
bus, lignis ficulneis nō multis succensis, aut prunis, vt ne tor-
reatur, & vbi hoc pharmacū illinitur, omnia quæ imponun-
tur sicca sint, & vlcera non humectentur. Vtendum autem est
hoc pharmaco ad vlcera inueterata ac recentia, & ad pu-
dendi, & capitis ac aurium vlcera. Aliud ad eadem vlcera.

Fel bubulum siccum, mel quā optimū, vinū albū in quo
cocta sint lotiamenta, thus, myrrha æqualis, crocus æqua-
lis, flos aris similiter. Ex liquidis autem vinum sit plurimū,
deinde mel paucissimum verū fel. Aliud. Vinū, mel, oleū
cedrinum. Sicca verō sint, flos aris, myrrha, malicoriū siccū.

Aliud. Flos aris tostus dimidia parte, myrrha duæ partes
dimidiæ, croci partes tres, mel modicū, cum vino hæc torren-
tur. Aliud. Thuris pars, gallæ pars, croci tres. Hæc singula
sicca q̄ leuissimē terito, deinde mixta ad solem calidissimū,
affuso vix immaturæ succo, donec viscosa fiant, per tres dies
terito, postea vno austero, nigro odorato paulatim affuso di-
luito. Aliud. In vino dulci albo, ilicis radices coquito, & vbi
probe habere visum fuerit, de vino defuso duas partes sumi-
to, & amurcæ olei quā siccissimæ partē vnā. Postea agi-
tando coquito, vt ne torrefiant, lento igne donec ad bonā cra-
ssitudinem deueniant. Aliud. Reliqua quidem eadem sint,

Alumen
melium.

Verū pro vino, acetum sit album acerrimū, in quo tinctæ
sint succidæ lanæ. Postea ammixta amurca coquito, & succū
caprifici affundito, & alumen melium, & nitrum ac aris flo-
rem, vtraque tosta ammisceto. Hoc magis priore vlcera pur-
gat. Verū prius non minus resiccat. Aliud. Lanæ suc-
cidas paucissima aqua tingito, deinde vini tertiam partē ad
aquam misceto, ac coquito donec bona prouenerit crassitu-
do. Ex

De Vlceribus.

501

do. Ex his recentia vulnere quā citissimē suppurari pos-
sunt. Aliud. Aron siccum inspergito ac adaptato. Aliud.
Fici dum succuleata est corticem viridem, in vino tritum
immittito, & sine vino, ipsum etiam cum melle. Aliud. Ad
acetum in quo cocta sunt lotiamenta: sit autem acetum al-
bum: amurcā oliuarum, & picis serum crudum ammisceto,
& illinito, & instillato, & deligato sicca. Hoc recentia vul-
nere auerit, ne suppurentur: aut aceto abluito, & vino imbu-
ta, spongia extergito. Aliud. Plumbum tritum cum spodio
cyprio leuigatum inspergito. Et lotiamenta inspergito, &
squāmam aris, & chalcididem cum ære, & solam per se, &
cum lotiamentis. Et alijs vbi siccis opus fuerit, talibus uten-
dum est, & spodio Illyrico trito cum rametis, & ipsis solis ra-
mentis, & flore argenti solo quā leuissimē trito, & aristolo-
chiam rasam ac tritam leuiter, inspergito. Aliud ad cruen-
ta vulnere. Myrrha, thus, galla, ærugo, flos eris tostus, Alu-
men Aegyptium tostum, cenarche, lanarum sordes, plūba-
go. Horū singulorū æquale pondus diluitur cum vino velut
superius, & reliqua præparatio sit eodem modo. Aliud. Ace-
tum quā acerrimum album, mel, alumen Aegyptium, ni-
trum optimū leuiter tostum, fellis parū, simul coquito. Hoc
carnem super excrecentem consumit, & canat, & non mor-
det. Aliud. Herba est paruis folijs prædita, cui nomen est

Parthenū
microphil.

Parthenium microphyllū. Hæc verrucas de pudendo aufert: & chalcidis ex insula Melo cruda, & elaterium tenue siccum lum.
C adstringit: & malicorium tenue siccum eodem modo. Maxi-
mē autē replet caua, pura, herba Lagopyrus nomine: est au-
tem tritico similis vbi arescit, folio paruo velut olea sed lon-
giore: & marrubij folium cum oleæ folijs. Aliud. Caricæ
siccissimæ internam partem pinguem, mellis speciem refe-
rentem duabus portionibus, cum seminis lini tosti non ad-
modum, ac triti quā tenuissimē parte vna. Aliud. Caricæ
partem internam, & florem aris tenuem modicū, & fici suc-
cum. Aliud. Caricæ partem internam, chamæleonem ni-
grum, bubulum fel siccum. Aliud. Reliqua quidem eadem
sint. Verū sicca, nasturtium tenue crudum, irio, vtrunque
pari pondere: caricæ verō partēs duæ, sint, & seminis lini par-
tes duæ, cum fici succo. Quum autem aliquo horum phar-
macorum vteris, splenia aceto imbuta superne imponento, &
s s spongia

Spongia super splenia imposita deligato, & paulò magis ap-
 punito. Si verò circumtæ partes inſaniata fuerint, quicquid
 conterre viſum fuerit circūponito: Si liquido vti voles, etiā
 canicū pharmacum illunto, & velut ſuprà ſcriptū eſt deli-
 gato eodem modo. Eſt autem ex his pharmacum factum, ve-
 ratro nigro, ſandaracha, ſquama æris, plumbi vſto, cū multo
 ſubſtūre, auripigmento, cantharide. Ex his prout viſum fue-
 rit cōponito, ac vritor. Diluuntur oleo cedrino. Poſtquā verò
 ſati fuerit illitū, pharmacū ericito, & aron coctum, tritū im-
 ponito: aut ſiccum, tritū, oleo ſubactum. Et ſi ſiccō Carico vti
 voles, liquidā remouere oportet, & pharmacum inſpergere.
 Facit autem ſiccum ex verō ſolo conſtans ac ſandaracha.

Aliud liquidum. Herba eſt cuius folium ſimile eſt aro na-
 tura verū albū, lanuginofum, ad hederæ folij magnitudi-
 nem. Hæc herba cum vino imponitur. Aut illicis partem eā
 quæ eſt circum truncum, cum vino tritam imponito. Aliud.
 Vire immaturæ ſuccis, aceti acerrimum, ſos æris, nitrū,
 ſuccis caprifici. Ad vire immaturæ ſuccum alumen iniicito
 tenuiſſimè tritum, & in vas æris rubri immiſſum ad ſolem
 exponito ac agitato, & vbi ad bonam ſpiſſitudinem deuen-
 rit, tollito. Sicca ad cruenta vulnera hæc faciunt. Vera-
 trum nigrum tenuiſſimè tritum inſpergitur, quandiu ali-
 quid humoris meret ac depaſcentis. Deligatio verò eadē eſt
 quæ in emplaſtris. Aliud ſalis grana ſicciffima in æneam
 ollam aut ſiſtilem novam immittito, magnitudine maximè
 æqualia, non magna: & mel optimū duplā ſalis meſura pro-
 cōiectura facta, ad ſalem affundito: deinde ollam prunis im-
 ponito, & dum totū combuſtum fuerit ſinito. Poſtea exterſo
 ac expurgato per ſpongiā vlcere inſpergito, & velut prius
 deligato, & paulò magis cōprimito. Poſtridie verò quæ par-
 te nō adhæſerit pharmacum inſpergito, comprimito ac de-
 ligato. Vbi verò pharmacum diſcedere voles, acetum calidū
 affundito, donec diſcedat, & ruſus eadem facito, ſi opus fue-
 rit exteſione per ſpongiā facta. Aliud ſiccum mordax.

Myſi quā leuiſſimè tritum inſpergito ea quæ humida
 ſunt ac puerida: & ſorem æris tendem non penitus leuiter
 tritum. Aliud ſiccum ſimiliter mordax. Vbi ſpongia ex-
 terſiſti, lanas quā maximè ſuccidas in teſta exurito, face
 admotā donec totas combuſſeris, hoc pharmacū leuiter tri-
 tura

tum inſpergito, & eandem deligationem adhibeto. Aliud
 ſiccum ad eadem vlcera. Chamaſeo niger, alumen ſici ſuc-
 co ſubactum, ſubigito autem toſtum, & anchuſam miſceto.

Aliud. Anagallis & alumen Aegyptium inſpergito. Caterū
 puluillum inſperſilem Orchomenium inſpergito. Caterū
 ad romas proſerpando depaſcentes, alumen Aegyptium to-
 ſtum, itēq; Melū facit. Verū nitrō toſto inſperſo prius
 præparare ac ſpōgia extergere oportet. Facit & chalcitis to-
 ſta. Torrere autem oportet, donec flammæ ſpeciem induat.

Ad vetera vlcera in tibiis ſientia, ſunt autē ſanguinolē-
 ta & nigra, meliloti ſorem tritum, melle ſubactum cataplaſ-
 matis modo vtete. At verò ſuprà neruos diſſeſſos, myrti
 ſylueſtris radices conuſas ac cribratas, & oleo ſubactas deli-
 gato. Et herbam quinque ſolium eſt autem alba & lanugino-
 ſa, & alior à terra, quā in nigrū quinqueſolium: in oleo tri-
 tum deligato, & tertiā die exoluito. His autem medicamētis
 in hyeme potius quā in æſtate vtendum eſt. Medicamētū
 molliencia, quæ etiam cicatrices pulchras faciunt. Scillæ in-
 ternam partem maculam terito, & reſinā de picea, cum re-
 centi adipe ſuillo & oleo modico, reſināque ac ceruſa modicā.
 Et adipem anſerinum, ac ſuillum recentem purum, &
 oleum modicū, & ſcillam, & ceram albiſſimā. Aut ſcillam,
 oleum albū, reſinā parum, cerā adipem, ſuillū veterē ac re-
 centem. Facit & oleum, & arugo, & ſcilla, & reſina. Sint au-
 tem duæ partes veteris adipis ad recentem De reliquis autem
 quantum oportuerit eſſe viſum fuerit. Adipem recentem
 liquefactum in aliam ollam deſcendito, & plumbaginē leuiſ-
 ſime tritam ac cribratā commiſceto ac coquito, & primū
 agitato. Coquito autem donec deſtillatū in terram congele-
 tur, deinde tollito, ac reliquum diſfundito, præter lapidē ſub-
 ſidentem: & reſinā iniicito ac agitato, & modicū oleū cedri-
 num, & quod prius diſſuſum ac ablatū fuit ammiſceto. Por-
 rō in omnibus mollibus in quibus reſinam ammiſces, vbi
 pharmacū ab igne abſtuleris, in calidum adhuc reſinam im-
 mittito ac agitato. Aliud. Adeps ſuillus vetus & nouus, &
 cera, & oleū: Sicca verò, loti ramenta, thus, plumbago, thuris
 videlicet pars vna, plumbaginis vna, & ramentorū loti vna.
 Sint autē adipis veteris partes duæ, ceræ vna, & noui adipis
 vna. Aut adipem ſolum veterem ſuillum & cum ipſo adi-
 pem

Hippocratis Liber

pem caprinum recētem, quā minime cum membrana, sed D purgatum, parum terito aut contundito, & oleum affundito, & plumbum cum spodio inpergito, & ramentorū loti dimidium. Aliud. Adeps caprinus, spodium, chalcitis caerulea, oleum. De Ambustis. Illis radices coquere oportet teneras. Quarum si cortex crassissimus est ac viridissimus, cōfēctum in tenues partes, vino albo affuso, lento igne coquito, donec ad bonam crassitudinem deueniat, ut illius possit. Potest & in aqua coqui eodē modo. Aliud non mordax. Suillum adipem solū veterem liquefa sū illinito. Superne verō scillæ radicem dissectam imponito ac deligato. Postridie verō foueto ac perfundito, & adipem suillum veterem liquato, & ceram ac oleum ammisceto, thus item, & loti ramenta, ac minium, hoc ubi illeueris, & tri folia in vino ac oleo cocta apponito ac deligato. Aliud. Postquā suillo adipem illeueris vetusto, hastula regie radices in vino coctas ac tritas superillinito. Aliud. Adipem suillum veterem liquato, & resinam ac bitumen ammisceto, & hæc linteo illita, ad ignem calefacta, imponito ac deligato. Quum in dorso ex plagis, aut aliis vlcus factum fuerit, scilla cocta, trita, ac linteo illita deligato. Postea verō adipem caprinū, & recentem suillum, & spodiū, & oleū, & thus illinito. Tumores in pedibus fientes, & sponte, & non sua sponte, in quibus neq. tumores, neque inflammatio, à cataplasmatibus sedatur: & si quis spongas deliget, aut lanas, aut aliud quia super sanam partem, postea f intumescunt sua sponte, ac inflammantur: infusio sanguinis per venas in causa est, si cui nō contusio causa est. Et si alibi alia in corporis parte tale quid fiat eadē ratio est. Verū sanguinem detrabere oportet, de venis præsertim influentibus, si conspicuæ fuerint. Sin minus, pertundere tumores oportet, profundioribus ac frequentioribus vulnusculis impatis: Sed & in aliis omnibus quæ pertūdis, sic facere oportet, atque hoc acutissimis ac tenuissimis ferramentis. Quum verō sanguinem detrahis, specillo ne valde premas, ut ne contusio accedat. Aceto autem perluito, & grumū sanguinis in hiatus ne relinquo: & illito cruentis vulneribus destinato medicamento, lanas succidas, carminatas, molles deligato, vino & oleo resperfas. Et pertusam partem æger ita habeat, ut refluxus sit sanguinis, non defluxus: & omnino nō hume-

ctet:

De Vlceribus.

103

A Et: & parum cibi capiat, & aquā bibat. Si verō ubi solueris, fissuras reperiis inflammatas, cataplasma ex vitice ac lini semine imponito. Si verō vlcerata fuerint fissuræ ac eruperint, ad rē respiciens, & quod opus fuerit adhibens, decatetero curato. At ubi varix inest in tibia, aut conspicuus, aut in carne, & tibia est nigra & videtur opus habere sanguine ab ipsa defluente, talia nequaquā pertundere oportet. Plerumq. enim magna vlcera ex fissuris fiūt, propter varicis influxū. Verū varicem ipsum aliās atq. aliās compungere oportet, ubi opportunum esse visum fuerit. Caterū quū venam secueris, postquā sanguinem dimiseris, & fasciam solueris, & nō sistatur, in contrarium, partē habeat, quō refluxus sanguinis fiat, siue manus fuerit, siue crus, utpote sanguine retrō fluente, atque ita tempus longius aut breuius decumbens expectet. Postea ipsum sic habentē deligato, nullo grumo existente in fissura. Deinde spleniū duplum vino imbutum apponito, & super ipsum lanam puram oleo imbutā. Nam etiam si influxus sanguinis fuerit violentus, suppressio sit influentis. Et si grumo in fissura manēre sic inflammetur, suppuratur. Præsum autē & porum plus aut minus venā secare finire oportet, & aliquantū calefactum: & die calidiore quā frigidio re. Si verō infuat sanguis, cucurbitam affigere oportet, & si ablata cucurbita, multū sanguinis, aut serotus sanguis fluat, cito priusquā repleatur rursus affigere & quod restat extrahere. Sin minus, grumi in fissuris inhaerent, & deinde ex ipsis C inflammata vlcera fiunt. Aceto autem omnia talia perluere oportet, & postea nō humectare, neque in fissuras decumbere. Verū aliquo medicamento cruentis vulneribus destinato fissuras illinere. Et quum infra genu aut ad genu affigere cucurbitas oportuerit, stanti erecto, si stare potuerit, affigantur.

Varices tibia.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE FISTULIS, IANO CORNARIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRÆT.

Sc 3 Fistulæ

Causa &
origo fistu-
lae.

Medela.

Istulae sunt quidem ex contusionibus & tuberculis, sunt autem & ex remigatione ac equitatione, quum in natibus congregatus fuerit sanguis prope sedem. Putrescens enim distribuitur ad molles partes nimirum quum & intestinum rectum sit humidum, & caro mollis, in qua distribuitur, donec tuberculum eruperit, & deorsum ad rectum intestinum computruerit. Postquam hoc factum fuerit, in fistulam abit, ac sanie manat, & stercus per ipsam fluit, & status, & abominatio multa. Ex contusionibus itaque fit fistula, ubi aliquis circa rectum intestinum locus contusus fuerit ex plaga, aut ex casu, aut vulnere, aut equitatione, aut remigatione, aut quacunque talia sunt. Congregatur enim sanguis. Putrescens autem suppuratur: à suppurato verò ea quae de tuberculis dicta sunt patuitur. Primum igitur quum tale quoddam tuberculum nascens senserit, crudum quàm citissimè secare oportet, priusquam suppuretur ad rectum intestinum. Si verò iam agrotatem ex fistula assumpseris, alij caulem recentē accipe, & homine supino reclinato, diductis cruribus altero huc, altero illuc, caulem immitte donec offendas ac impingas, & fistulae profunditatem per caulem metire, & seseis radicem tenuissimè tritam, aqua affusa ad dies quatuor macerato, eamque aquam triū cyathorū mensura, melle ammixto ager bibat per ieiunium. Cum hac etiam ascaridas purgato. Quicumque verò relictū fuerint nō curati, moriuntur. Postea linteū hysinium tithymalli magni succo imbutū, flore aris tostotrito insperso, in penicilli figurā intorque longitudine fistulae aequalem, filo per summū penicillū trānsiisō, & rursus per summū caulem: & homine supino reclinato, adhibito catoptere instrumento sedem expandente, corrosam recti intestini partem inspicio, & sic caulem immitto: & ubi in intestinum incidit, apprehensum retrahit, donec penicillus fuerit intrusus, & superiori ac inferiori parti adaequatus. Postquam verò fuerit intrusus, glandē corneam in intestinum indito, & podice ex terracimolia obliato finito. Vbi verò ventrem exonerat, eximito, ac rursus indito, donec ad quintā diem peruenerit.

Sexta

A Sexta autē eximito, extrahens penicillū ex carne, & alumen terito, eoque glandem expleto, & in intestinū indito ac finito, donec alumen liquidum fiat. Podicem verò myrrha illinito, donec coaluisse visus fuerit. Alia curatio. Crudum linteum tenuissimum accipito, & ad palmi longitudinem quincuplicato, & pilum equinum circumdato, & initio huius complillo stanneo in summa parte perforato, & initio huius complillo in specillum immisso, specillum in fistulam demittito, & simul sinistrae manus digitum indicem in sedē indito: ubi verò specillum contigerit digitū, inflexa summa specilli parte, initium lini quod est in specillo per digitum adducito: & specillum quidē rursus extrahito. Lini verò initia līs aut ter connectito, & reliquam huius partem intortam ad nesciū deligato. Postea verò dimissum negocia sua obire iubeto. Ceterum quantum putrescente fistula de lino laxatur, tantum augere oportet, ac intorquere semper singulis diebus. Si verò linteum crudum computrescat, priusquam fistula corrodat, aliud linteum ad pilum innecte, inverte ac connecte. Pilus enim ea de causa à crudum linteum addunt, quod non putrescit. Postquam verò fistula computruerit, spongiam mollem in tenuissima frusta concisam asponere oportet, deinde in fistulam quidem, forem aris tost. in multum per specillum immittere, Spongiam verò melle illinere, & subiecto digito indice sinistrae manus, ultra protrudere: & appositam alterā spongiam deligare, eodem modo velut in haemorrhoidibus.

C Posttridie verò exoluere, & aqua calida ablui, & cum spongia per sinistrae manus digitum fistulam purgari conari: & rursus aris forem immittere, ac spongiam deligare. Atque haec facere oportet per dies septenos. In his enim maxime tunica fistulae computrescit, de cetero verò donec sanata fuerit spongiam deligare. Nam dum per hunc modum fistula à spongia cogitur ac explicatur, neque rursus concidere poterit, necque illa plus partem inabit, alia verò rursus completur, sed in seipso tota sana erit. Verū in hac curatione multa aqua calida proluere oportet, & fame macerare. Si verò non corrosa fuerit fistula, specillo immisso secato donec duxeris, & aris forem inspergito, & ad dies quinque finito. Deinde aquam calidam affundito, & potentiam aqua subactā superimponito, & betarum folia deligato. Vbi verò excide-

Medela altera quā & Celsus sum pnt.

Curatio fistulae.

Medela alia.

Intestinum
rectum in
inflammatum.

Curatio.

Seranguis
quasi in
perueniat.

rit aris flos, & fistula vlcus purum fuerit, velut priorem curato. Si verò in loco sit ubi fieri id non possit, & profunda etiam sit fistula. fore aris, & myrrha, & nitro in vrina dilutis colluto, & in fistula osculum plumbeam glandem indito, vt nec coalescat. Collutio verò facienda est, penna fistula ad vesicam illigata, & fistula intro immissa, arque sic collutione infusa. Verum sanus non fit, si non secetur. Si intestinum rectum inflammatum fuerit, & dolor habeat & febris, & si e quenter ad exonerandum aluum desideat, & nihil egerat, & prae inflammatione sedes exuisse videatur, & aliquando vrinæ stillicidium corripiat: hic morbus fit, quum pituita ex corpore ad intestinum rectum decubuerit. Conferunt autem calida. Quum enim hæc adhibetur, pituitam attenuare ac co sumere possunt, & simul acrimonia sua salsam pituitam aquosam reddere, vt non sit ardor, neque morsus aliquis in intestino. Curare itaque oportet hoc modo. Aegrum in calidam aquam collocato, & trita grantenidi grana sexaginta, in vini hemina, & olei hemina dimidia diluto, tepefacito, & infundito. Hæc & pituita educunt & stercus. Si verò ita aqua non sedet, oua cocta in vino nigro odorato, ad sedem apponito, calido quopiam infernè substrato, aut vesica aqua calida plena. Aut lini semen tostum, molitum, tritum pari farina, in vino nigro odorato, & oleo ammixta, cataplasmatibus modo calidis sumè imponito. Aut ordeum & alumen Aegyptium tritum misceto, & glandem oblongam efformato, & ad ignem tepefaciens digitis effungito. deinde summe tepidam effert in sedem indito. Forinsecus autem cerato oblinito, & aluum in vino nigro diluto coctum pro cataplasmate imponito. Postquam verò exemeris, in aquam calidam collocato: solani succum, & asinum ac suillum adijce, & chrysocoliam, & resinam, & ceram albam commisceto simulque liquefacito, & cum his illinito, & quandiu inflammatio durauerit, aluum coctum cataplasma adhibero. Et si quidem adhuc à dolore liberetur, scis fit. Si minus, bibat pepulum, meconium album appellatum, aut aliud quoddam quod pituitam purgat. Et quam diu durat inflammatio, edulis leuibus nutriatur. Vrinæ stillicidium ex his incidit. Vesica ex intestino recto calescens, caliditate pituitam adducit: à pituita verò vrinæ stillicidium fit. Si quidem igitur vna cum morbo

Ab eo sedetur, solet enim plerumque ita fieri, satis est. Sin minus, medicamenta ad vrinæ stillicidium destinata exhibeto. Si vero sedes elabatur, fomento per mollem spongiam adhibito, & cochlear mucosum illito, e manibus deligatum suspendito ad modicum tempus, & redibit. Si verò amplius excidat, & non maneat intus, laterum mollitudines præcingito, & retrorsum fasciam ex cingulo submitto, & ubi sedem intro protrusisti, spongiam mollem aqua calida, in qua lotiamenta cocta sunt, imbutam imponito. Sed & de aqua ipsa ad sedem affundito, spongiam verò exprimito, deinde fasciam per media crura superextenta, circa umbilicum deligato. Vbi verò aluum exonerare volet, inter tabulas angustissimas insidens id faciat. Si verò puer fuerit, intra mulieris pedes ad genua acclinatus. Dum autem ventrem exonerat, crura extendat. Sic enim minime sedes exciderit. At si intestinum rectum humidum fiat, & sanies defluat, fecre vi in vltima & aqua ex myrti decocto abluto, & adiantum siccum, rufum, cribratum inspergito. Si verò sanguis profuat, ablutio ne ex iisdem facta et ascidem, & cupressi, aut cedri, aut pini, aut terebinthi rameta, inspergito, pari mensura de his ad et alcidem ammixta. Forinsecus autem cerarum crassum oblinito. Quum sedes siue rectum intestinum exciderit, & in loco suo manere noluerit, sulphur optimum ac densissimum derafum tenue inspergito: & sternutatorium medicamentum ad nares apponito, & hominem ad iram exacerbato. Aut ubi aqua calida abluit, malicorium, & alumen, in vino albo trita, ad sedem affundito, deinde panniculos apponito, & femora per dies tres colligato, & ieiunet. Vinum autem bibat dulce. Si verò neque sic retrocedat, melle mixtum cum melle illinat. Intestinum rectum si prociat, & sanguis profuat, de ari radice detractum corticem in aqua coquito, deinde tritum farina ammixta calidum imponito. Aliud. Vitis sylvestris, quam aliqui pilothrion vocant, radices tenerimas derasas in vino nigro meraco austero coquito, deinde tritas tepide imponito. Sed & farinam ammisceto, & in vino albo ac oleo subigito, & tepide imponito. Aliud. Cucurbitæ semen vino albo odorato instillato terito, deinde tepide imponito. Si verò inflammatum fuerit, hædæ radicem in aqua coctam, leuiter tritam, ammixta farina optima, in vino

Sedis proci
denia.

Sedis proci
denis va
na medela.

Hippocratis Liber

albo subactam imponito, & oleū ad hanc ammisceto. Aliud. D Mandragoræ radicem maximè viridem, sin minus, siccam: viridem itaq; lotam ac concisam, in vino diluto coquito, ac imponito: siccam verò tritam similiter imponito. Aliud. Cucumeris peponis internam partem leuiter tritam imponito. Si verò dolor fiat, & inflammatorum non sit, nitrum rubrum assato, ac leuiter terito, & alumen ac salem torreto ac leuiter terito, & pari mensura singula misceto, deinde ad picem optimam ammisceto, & linteo illta apponito ac deligato. Aliud. Capparidis folia viridia trita, in marsupium coniecta adalligato: & ubi vrere videberis auferto, ac rursus apponito. Si verò folia non affuerint, corticem radicis capparidis contusum, vino nigro subactum, eodem modo alligato. Hoc etiam ad splenis dolorem bonum est. Ex his cataplasmatibus quæ quidem frigefaciunt, fluere prohibent: quæ verò molliunt ac calefaciunt, diffundunt: quæ in sese trahunt, siccant & attenuant. Porro hic morbus fit, quum bilis & pituita ad hos locos decubuerit. At recto intestino inflammato medicamento in quod resina, & oleū, & cera, & plumbago, & adæpa calidissimi commiscantur, illinere oportet.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE HAEMOR-
RHOIDIBVS, IANO COR-
NARIO MEDICO

PHYSICO IN-

TERPRETE.

Causa hæ-
morho du

Hæmorrhoidum morbus hoc modo fit. Quū bilis aut pituita ad venas recti intestini decubuerit, sanguinē qui in venis est calefacit. Calefcentes autē venæ ex vicinis venulis sanguinē attrahunt: & ubi replentur, interna sedis pars intumescit, & capita venarum supereminēt: & partim dum à stercore exeuente

comprimi

De Hæmorrhoidibus.

508

A comprimuntur, partim dum à coæctuato sanguine coguntur, sanguinem ei aculantur: atque hoc maxime quidem vñ cum stercore, aliquando verò etiā sine stercore. Curare autē Curatio
oportet hoc modo. Primum equide nosse oportet in quo loco quæ.
sint hæmorrhoides. Rectum enim intestinum & secans, & ressecans, & consuens, & vrens, & putrefaciens, etiam si grauissima hæc esse videantur, nihil laesis. Tubeo autem præparari feramenta septem aut octo, magnitudine palmi, crassitudine specilli crassi, ex summa parte reflexa ac lata, velut in obolo paruo. Et ubi priore die purgatorio medicamento purgasti, ea qua rem aggredieris vitro, & homine supino reclinato, & puluinati sub lumbos subiecto, sedem quā maxime per digitos foras extrahito: feramentūq; candētia facito, ac vitro, donec resiccaueris, & hoc ita vt ne contingas. Vrere enim oportet, & nullam hæmorrhoidem sine vitione fluere, sed omnes exurere. Cognosces autem hæmorrhoidas non diffaciliter. Supereminēt enim in internam recti intestini partem, velut vix acini, linidæ, & simul vt sedes extrahitur, sanguinem ei aculantur. Detineant autem aliqui ipsius caput & manus, dum vritur, vt ne moueatur: & dum vritur vociferetur, sedes enim magis inde eminet. Postquam verò vsseris, lentes ac eruum coquito, & ex aqua trita imponito, ad quinque aut sex dies. Septima verò die spongiā mollem in tenuissima frusta concidito. Sit autem latitudo spongiæ vñdiquaq; sex digitorum, deinde super spongiā linteam tenuē, ac leue, spōgiæ æquale, melle illitum imponito, & postea subiecto digito indice sinistræ manus, mediam spongiā in sedem quā penicilissimè protrudito, deinde supra spongiā lanā apponito, quo in sede quieta permaneat. Et laterum mollitudines præcingito, & rectorum fasciam ex cingulo submittito, quam per media crura receptam, ad cingulum circa vmbilicum deligato. At pharmacum de quo dixi, ad densam ac robustam carnem faciendam ac producendam deligatur, & non minus quā viginti diebus hæc deligare oportet. Sorbenda autem est semel in die farina, aut milium, aut fursurum decoctum, & aqua habenda. Si verò ad aluura exonerandam desiderat, aqua calida proluito, & tertio quoque die lauet. Alia curatio. Extrahā quā maxime sedē, aqua calida perfundito, deinde summas hæmorrhoidū partes præseca-
to Phar

Hippocratis Liber

Alia

ro. Pharmacū autem ad sectionē praparātū sit hoc. In creum **D** vas mingito, & in urinā, aris florem tostum, tritum, leuem in spergito, deinde diluito, ac vas agitato, & in sole siccato. Vbi vero siccatum fuerit, eradito, terito, & leuigatū ad anum apponito, & splenia oleo imbuta addito, ac spongiā supra deligato. Alius modus. Adnascitur ad venā sanguisuiam exuberantē, velur mori fructus, & si quidem valde extra fuerit exuberantia, carnis testoriū circum ipsam nascitur. Hominē igitur flexis genibus in duo mortaria siue excisos lapides locato, ac videto. Cōperies enim inflatas partes inter nates circa sedem, sanguinē verò intrinsecus procedere. Si itaq; molli sit, & sub testorio cedat extuberantia, digito ipsam auferre oportet. Nihil enim plus difficultatis hæc res habet quā **E** si quis dum ouicula excoriatur, digitū inter cutē ac carnem adigat. Atque hæc interim dum loqueris, agro non ammaduertere facito. Postquā autē extuberantiā abstuleris, necesse est sanguinis cursus ex tota detractione promanare. Itaq; vino austero in quo gallæ macerate sunt, cito ablueri oportet: & vena sanguisui vna cum extuberantia peribit, & testorium sedabitur, & quanto vetustior affectio fuerit, tanto facilius sanatio erit. Si verò penitus intrus delinuerit extuberantia, per catoptherem inspicito, & ne à catopthere decipiaris videto. Cum enim aperitur, extuberantiā explanat: dū verò rursus cōtrahitur, rectē ostendit. Auferre autē oportet, veratro nigro in anum subito: deinde tertia die auferre, ac vino **F** austero infuso colluere. Ceterum quod sanguis non fuit, quū abstuleris extuberantiā, mirari non oportet. Neq; enim si in articulis dissecas manus aut crura, sanguis profluet. Si vero supra aut infra articulos secueris, eas ac sanguisui venas cōperies: & difficile fuerit vt expedite sistas. Sic etiā hæmorrhoidem in sede, si supra aut infra extuberantiā detractionem feces, sanguis profluet. Si verò ipsam exuberantiā in connexu abstuleris, non profluet. Si quidem igitur ita sedatur, bene habet: Sin minus, vrito, cauendo vt ne contingas ferro, sed propē admotis ferramentis resiccato, & florem aris ex urina apponito. Alius modus curationis hæmorrhoidum. Clysterem facere oportet, velut arundinem sepiariam, phragmiten appellatam, & in ipsum ferramentū probē congruum adaptare. Deinde indita in sedē clysteris fistula, ferrament

Alia curatio.

De Visu.

107

A ramentum candens inmittere, ac frequenter eximere, quo magis calefieri sustineat, & neque vlcus ex calore habeat, & venæ resiccate sanæ fiant. At verò si neque vrere, neq; resicare volēs vbi multa calida aqua proluxi, & sedem euerfam extraxisti, myrrham tritam, leuigatā, & gallam, & alumen Aegyptiū vsum, vna & dimidia ac reliqua parte & melantheriæ tantundem accipe, atque sicis his vrere. Hæmorrhoids enim ab his medicamentis decedet, velut coriū combustum. Hæc facito donec omnes extirpaueris. Et dimidia chalcitidis vtra pars idem efficit. Si verò glandulis sanare volēs, sepiæ testam, plumbaginis tertiam partem, bitumen, alumen, florem aris modicum, gallam, æruginem modicam, commiscito & mel coctum affundito, & formatam ex his glai dem oblongiorem apponito, donec extirpaueris. Muliebrem hæmorrhoidē hoc modo curato. Multa calida aqua proluxo. In aqua verò odorata, velut est myrica trita coquito. Deinde spumam argenti tostam, & gallam misceto, & vinum album, & oleum, & auferis adipem affundito, omniāque simul trita, post factam prolutionem illinenda dato. Proluere verò oportet sede quā maxime extracta.

Muliebris hæmorrhoids.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE VISU,

IANO CORNARIO

MEDICO PHY.

SICO INTER-

PRETE.

*

Culi corrupti sponte quidem exrulei fiētes, de repente tales fiunt, & vbi facta fuerint, non est talium sanatio. Qui verò maris speciem referūt, paulatim per multum tempus procedendo corrumpuntur, & sæpe alter oculus in multo tempore postea corruptus est. Huius caput purgare oportet, & venas vrere. Et si quis ab ipso curatus fuerit hoc modo,

Viscus corruptus qualis.

Medici.

do, malum sedatur, & in deterius non procedit. At qui colorem inter caruleum ac marinum medium referunt, si quidem puero tales fiant, ubi senior fit, sedantur. Si verò seniori septimum annum egresso fiant, melius videt magna valde & splendida: & videt quidem procul, sed non clarè: & si quid valde ad oculum admovent, etiam hoc videt, aliud autem nihil. Confert autem huic capitis purgatio, & capitis vltio. Sanguinem verò his detrudere non conducit, neque caruleo, neque maris speciem referenti. Et visum oculorum, oculo sano existere, in iunioribus hominibus, tum scemellis, tum masculis, quicquam faciendo nihil iuuetis, quandiu adhuc augetur corpus. Quum autem non amplius augetur, ipsius oculi palpebras intuitus radendo attenuato, & si opus esse visum fuerit, etiam ferramentis non admodum candentibus intrinsecus inurito. Quum verò palpebras oculi raseris, lana milefia, crispa, puta, circumfusu obuoluta, radito, ipsam oculi coronam vitando, ut ne ad chartaliginem usque peruras. Signum autem sufficientis rasuræ est, si non amplius splendidus sanguis exiat, sed sanies cruenta aut aquosa. Tunc verò liquido aliquo medicamento, in quo flos æris est, defricare oportet. Postea autem ubi & rasionis, & visionis crustæ exciderint, & vlcera purgata fuerint ac germinauerint, fistulam per sinciput secare oportet, & quum sanguis defluerit, medicamento cruentis vulneribus idoneo innere: Deinde verò & huius, & omnium caput purgare operæ precium est. Palpebræ si crassiores quam pro natura fuerint, ex inferna parte carne quantum potes quam expeditissime resecta, postea palpebram inurito, non candentibus ferramentis, vitando naturam pilorum: aut flore æris tosto tenui adstringito. Quum autem crusta exciderit, velut reliqua curato. Quum palpebræ scabie laborant, & pruritus habet, floris æris glebulam ad cotem terito, & ex ipso palpebram defricato. Et tunc squamam æris quam tenuissime terito, deinde vix immatura succum excolatum affundito, ac leuiter simul terito, & postea reliquum succum in vase æris rubri affundens, paulatim terito, donec crassitudo fiat velut alij interitum, & ubi resiccatum fuerit medicamentum, leuiter trito vttere. Nyctalops medicamentum bibat deorsum purgans, & caput purgetur, & ceruicem

Palpebrarum curatio.

Palpebrarum curatio.

Nyctalops quicquid

A uicem eius quam maximè scarificato, & fame ad mulem tempus premuto. Vbi verò remiserit, unum aut duo frusta, prout maxima deuorare potest de hepate bubulo crudo in melle tincto exhibeto. Si cui oculi dum sani sunt visum corrumpant, hunc sectione & insuper excoriatione in sinciput facta, os excindere, & aquam auferre oportet, sicque curare: & ita sani fiunt. Ad lippitudinem annuam ac popularem conducit purgatio capitis, & ventris inferni. Et si corpus habeat, sanguinis detractio ad quosdam eiusmodi dolores confert. Conferunt & cucurbitæ circa venas affixæ. Cibus modicus & aquæ potus. Decumbat autem æger in tenebris, procul à fumo, & igne, & aliis splendidis, atque hoc in obliquum, modo in dextram, modo in sinistram partem. Caput verò ne humectet, neque enim conducit. Cataplasma si dolor non adest, verum velut ad fluxionem cohibendam, non confert, quum tumores sint doloris exortes. Verum post acria medicamenta, quæ ad dolorem illinuntur, postquam dolor sedatus fuerit ac separatus, post medicamento illinitionem, tunc cataplasma imponere conducit, si quod commodum fore visum fuerit. Nec verò ad multum tempus contentè intueri confert, Lachryma enim prouocatur, quæ non possit oculus ad splendida officio suo fungi. Sed neque ad multum tempus clausi dere oculos conducit, maximè si fluxionem calidam habeat. Lachryma enim suppreffa, calefacit. Si verò fluxio non sit, cum puluillo sicco subliationem facere conducit.

Medela eū quis iams oculis non videt. Lippitudinis curatio.

HIPPOCRATIS

COL. LIBER APHORIS-

MORVM, IANO CORNARIO MEDICO PHY-

SICO INTERPRETE.

Vita

Ita brevis, ars longa, tempus præcept, experimetur periculosum, iudicium difficile. Oportet autem non solum seipsum exhibere quæ decet facientem, sed etiam ægrotum, & præsentem, & quæ externa sunt. **II.** In perturbationibus alui, & vomitibus sponte sentibus, si quidem qualia purgari oportet purgentur, confert, & leuiter ferunt: Sin minus, vice versa. Sic & vasorum vacuatio, si quidem talis fuit, qualis fieri debet, confert, & bene ferunt: Sin minus, vice versa. Inspicere itaque oportet regionem, & tempus, & ætatem, & morbos, in quibus conuenit, aut non. **III.** In exercitationibus boni habitus ad summum progressi periculosi sunt, si in extremo fuerint. Non enim manere possunt in eodem, neque quiescere. Quum vero non quiescant, non amplius in melius augescere possunt, reliquum est igitur ut in deterius. Ob has igitur causas bonam habitudinem non tardè soluere cõfert, quo corpus rursus renutritionis principium sumat. Neque verò collapsiones ad extremum ducere oportet: periculosum enim est. Sed qualis natura est eius qui perferre debet, ad hoc ducere conuenit. Similiter autem & euacuationes ad extremum ducetes periculosæ sunt, & rursus renutritiones in extremo existentes, periculosæ sunt. **IIII.** Tenuis & exactus victus, & in longis semper affectionibus, & in acutis, ubi non expedit, periculosi sunt, & rursus victus ad extremam tenuitatem progressi, difficiiles sunt. Et repletiones ad extremum progressæ difficiiles sunt. **V.** In tenui victu delinquentes ægrotantes, magis læduntur. Omne enim delictum quod committi poterit, magis magnum committitur in tenui quàm in paulò plenore victu. Quapropter etiam in sanis periculosus est valde tenuis, & constitutus, ac exactus victus, quoniam delicta granius ferunt. Ob hoc igitur tenuis & exactus victus periculosus est magis quàm paulò plenior. **VI.** Ad extremos morbos, exactè extremæ curationes, optimæ sunt. **VII.** Vbi igitur peracutus est morbus, statim etiam extremos labores habet, & extremè tenuissimo victu

ubi

A uti necesse est. Vbi non, sed plenore victu uti licet, intantum subdescendendum est, in quatum morbus extremis mollior fuerit. **VIII.** Quum in vigore fuerit morbus, tunc tenuissimo victu uti necesse est. **IX.** Simul autem coniectare oportet, an æger ex victu durare possit ad morbi vigorem: & utrum ille prius deficiet, & ex victu durare non possit: aut morbus prius deficiet ac obtundetur. **X.** Quibus igitur statim vigor est, his statim tenuis victus exhibendus est. Quibus vero vigor posterius, his ad illud, & paulò ante illud tempus subtrahendus est. Antea verò nutius ager victu tractandus est, quo durare possit. **XI.** In exacerbationibus subtrahere victum oportet. Nam apponere noxa est. Ex quibus per circuitus exacerbationes fiunt, in exacerbationibus subtrahere oportet. **XII.** Exacerbationes & constitutiones indicabunt morbi, & tempora anni, & circuituum inter se collata incrementa, siue quotidie, siue alternis diebus, siue per amplius temporis intervallum fiant. Sed & ex apparentibus indicia fiunt, velut in pleuritidis, si spurum statim appareat incipiente morbo, ipsum abbreviat. Si verò posterius appareat, producit, & vrinæ, & alui egestionem, & sudores apparentes indicant & ægrè & facillè iudicandos, & breues & longos morbos. **XIII.** Senes facillimè ieiunium ferunt. Deinde ætare consistentes. Minimè adolescentes: omnium verò minimè pueri, inter hos ipsos qui ipsi seipsis alacriores fuerint. **XIIII.** Qui crescunt, plurimum habent innatum calorem: plurimo igitur opus habent alimento. Sin minus, corpus consumitur. Senibus autem modicus est calor: quapropter paucis fomitibus opus habent, à multis enim extinguantur. Ob hanc etiam causam febres senibus non similiter acutæ fiunt. Frigidum est enim ipsorum corpus. **XV.** Ventres hyeme & vere natura calidissimi sunt, & somni longissimi: Quapropter in his temporibus alimenta plura exhibenda sunt. Nam innatum calorem ampliorem tunc habent, alimento igitur ampliore opus habet. Signum sunt ætates, & athletæ. **XVI.** Victus humidi omnibus febrientibus conferunt. Maximè verò pueris, & aliis ita ali aduersis. **XVII.** Et quibus semel aut bis, & plus aut minus, & ex arte exhibere oportet, considerandum est. Dan- dum verò etiam aliquid est temponi, & regioni, & ætati, & consue

Ti

consuetudini. xviii. Aestate & autumno cibos difficil-
limè ferunt: hyeme facillimè. deinde vere. xix. His qui
in circuitibus exacerbantur, nihil dare oportet: neque cogere
sed auferre de appositionibus ante iudicationes.

xx. Quæ iudicantur, & iudicata sunt integrè, neque mo-
uere oportet, neque mouare, neque medicamentis, neq; aliis
irritamentis, sed sinere. xxi. Quæ ducere oportet, quò
maximè repunt, eò ducere oportet, per convenientes locos.

xxii. Concocta medicamentis aggredi oportet, & mo-
uere non cruda, neque in principis, si non turgant plurima
verò non turgent. xxiii. Quæ prodeunt non multitu-
dine æstimare oportet, sed quando prodeant qualia oportet,
& faciliè æger ferat. Et ubi opus est, usque ad animi deliqui-
um ducere oportet: & hoc facere, si sufficiat æger. xxiiii. In
acutis affectionibus raro etiam in principis medicamentis
viti oportet: atque hoc facere diligenti prius æstimatione fa-
cta. xxv. Si qualia oportet purgati, purgentur, confert
& faciliè ferunt. Contraria verò difficulter.

SECTIONE SECUNDA.

IN quo morbo somnus laborem facit, mortale: Si verò
somnus proferat, non lethale. ii. Vbi somnus delirium
sedat, bonum est. iii. Somnus, vigilia, utraque mo-
dum excedentia, malum. iiii. Non satietas, non fa-
mes, neque aliud quicquam bonum est, quod naturæ modum
excedat. v. Lassitudines spontaneæ denunciant morbos.

vi. Quicumque aliqua corporis parte dolentes, plerun-
que dolores non sentiunt, his mens ægrotat. vii. Quæ
multo tempore attenuantur corpora, lentè reficere oportet.
Quæ verò brevi, breui. viii. Si ex morbo cibum ca-
piens quis non fiat validus, significat quòd corpus vberiore
alimento vitur. Si verò cibum non accipiente hoc cōtingat,
nosse oportet quòd euacuatione opus habet. ix. Corpo-
ra quocunque quis purgare voluerit, fluida facere oportet.

x. Non puta corpora quanto plus nutries, tanto magis
lædes. xi. Facilius est repleti potu, quàm cibo. xii. Quæ
relinquuntur in morbis post iudicationē, recidivam faciunt.

xiii. Quibuscunque iudicatio sit, his nox gravis ante
exacerbationem. Quæ verò sequitur plerunque tolerabilior
est. xiiii. In alui fluxionibus, mutationes egestionum
profunt

Aprofunt, si non ad prauas mutantur. xv. Vbi fauces ægro-
tant, aut tubercula in corpore nascuntur, excretiones cōside-
rare oportet. Si enim biliosa fuerint, corpus simul ægrotat.
Si verò similes sanis fuerint, tutum est corpus nutrire. xvi.
Vbi fames, non oportet laborare. xvii. Vbi cibis præ-
ter naturam copiosior ingressus fuerit, morbum facit. Offen-
dit autem sanatio. xviii. Eorum quæ acervatim & ve-
lociter nutriunt, veloces etiam egestionem sunt. xix.
Acutorum morborum non omnino rura sunt prædictiones,
neque mortis, neque sanitatis. xx. Quibus dum iuvenes
sunt, ventres humidi sunt, his senescentibus resiccantur.
Quibus verò dum iuvenes sunt, ventres siccī sunt, his senes-
centibus humectantur. xxi. Famem vini potus soluit.

Quicumque morbi ex repletionem sunt, euacua-
tio sanat. Et quicumque ex euacuationem, repletio. Et alio-
rum contrarietas. xxii. Acuti morbi in quatuordecim
diebus iudicantur. xxiii. Septima quarta index est.
Alterius hebdomadæ octava principium est. Consideranda
verò est undecima. Hæc enim quarta est secunda hebdoma-
dæ. Consideranda rursus decima septima. Ipsa enim est quar-
ta quidē à decima quarta, septima verò ab undecima. xxv.
Æstus quartanæ plerunque sunt breues. Autumnales verò
longæ, & maximè quæ ad hyemem pertingunt. xxvi.
Febrim in convulsione fieri melius est, quàm convulsionem
in febre. xxvii. His quæ non secundum rationem le-
uant, non oportet credere. neque valde timere ea quæ pra-
ua sunt præter rationem. Pleraque enim ex talibus incon-
stantia sunt, & non valde permanere, neque morari solent.

Febriticantium non omnino leuiter, perma-
nere, & nihil minui corpus, aut etiā magis quàm pro ratione
colligari, malum est. Illud enim morbi longitudinem, hoc
verò debilitatem significat. xxix. Incipientibus morbis
si quid mouendum videtur, moue: vigentibus verò, quietem
agere melius est. xxx. Circa principia & fines, omnia
debiliora sunt. Circa vigores verò, fortiora. xxxi. Ex
ægritudine bene cibum accipienti, nihil augescere corpus,
malum est. xxxii. Plerunque omnes malè habentes,
ab initio cibum bene capientes, & nihil augescentes, ad fi-
nem rursus cibos fastidiunt. At ab initio quidem valde ci-
bum

bum auersantes, postea verò bene cibum capientes, melius D
liberantur. xx xxi. In omni morbo valere miente, &
bene se habere ad ea quæ exhibentur, bonum, contrariū ve-
rò, malum. xxxiii. In morbis minus periclitantur,
quorum natura, & ætati, & habiui, & tempori morbus ma-
gis affinis fuerit, quàm hi quibus non affinis in aliquo horū
existit. xxxv. In omni morbo partes circa vmbilicum
& pectinem, crassitudine habere melius est. At vehemens te-
nuitas & eliquatio, praua est. Periculosa verò talis est etiam
ad infernas purgationes. xxxvi. Sana habentes corpora,
dum medicamentis purgantur, cito exoluuntur. Itaque
qui prauo cibo vtuntur. xxxvii. Qui bene habent
corpore, eos operosum est medicamentis purgare.

xxxviii. Paulò deterior & potus & cibus, verum iu-
cundior, melioribus quidem, sed in iucundioribus præfere-
ndus est. xx xix. Senes iuuenibus plerumque minus ægro-
tant. Quicumque verò ipsis sunt morbi diuturni, vt plu-
rimum commoriuntur. xi. Raucedines & grauedines, in
valde senibus non concoquuntur. xli. Qui exoluuntur
sæpè & fortiter, absque manifesta causa, derepente moriun-
tur. xlii. Syderationem fortem quidem soluere, im-
possibile est: debilem verò, non facile. xliii. Ex his
qui strangulantur, & submerguntur, nondum autem mor-
tui sunt, non reconualescunt quibus spuma circa os fuerit.

xliiii. Crassi admodum secundum naturam, magis
cito moriuntur, quàm graciles. xlv. Iuuenibus cornitia-
libus liberationem faciunt mutationes, maximè ætatis, &
regionum, & victuum. xlvi. Duobus doloribus simul
sistentibus, non secundum eundem locum, vehemèrior obscu-
rat alterum. xlvii. Circa generationem puris dolores
& febres magis cōringunt, quàm facto iam ipso. xlviii.
In corporis motu: quum inciperit dolere, quiescere statim
lassitudinem exiuit. xlix. Adfueti consuetos labores
ferre, etiam si fuerint debiles, aut senes, non adfuetis forti-
bus ac iuuenibus facilius ferunt. l. Ex multo tempore con-
sueta, etiam si deteriora fuerint, in consuetis minus molesta-
re solent. Oportet igitur etiam ad inconsuetam transmutatio-
nem facere. li. Multum & repente euacuare, aut replere,
aut calefacere, aut frigefacere, aut omnino quomodo cunque
corpus

A corpus mouere, periculosum est. Et omnis multitudo statu-
re contraria est. Quod verò paulatim fit, tutum est, tū aliàs,
tum si ex altero ad alterum transitus fit. lxi. Omnia se-
cundum rationem facienti, si non secundum rationem fiant,
non transire oportet ad aliud, manente eo quod visum est ab
initio. lxi. Quicumque ventres humidos habent, dum
quidem iuuenes sunt, melius degunt quàm hi qui siccos ha-
bent. Verum ad senectutem deterius degunt. Resicantur
enim plerumque senescentibus. lxi. In corporis magni-
tudine iuuentutem quidem degere, liberale est, & non inde-
corum. Senectutē verò degere, inutile, & deterius paruitate.

SECTIO TERTIA.

¶ Mutationes temporum maximè pariant morbos, & in
temporibus magnæ mutationes frigoris, aut caloris,
& reliqua iuxta rationem hoc modo. xi. Naturarum aliarum
quidem ad ætatem, aliarum verò ad hyemem, bene aut male
se habent. xii. Morborum alij ad alia tempora, bene
aut male se habent: & ætates quædam ad tempora, & regio-
nes, & victus. xiii. In temporibus quum eadem die, mo-
dò calor, modò frigus fit, autumnales morbos expectare o-
portet. v. Austri auditum grauantes, caliginosi, caput gra-
uantes, torpidi, dissoluentes. Quum hic præualuerit, talia
in morbis patiuntur. Si verò Aquilo fuerit, rufles, fauces, al-
ui duræ, vrinæ difficultates, horrores, dolores costarum, pe-
ctoris. Quum hic dominatur, talia in morbis expectare o-
portet. vi. Quum æstas sit veri similis, sudores in feбри-
bus multos expectare oportet. vii. In siccitatibus febres
acutæ fiant, & si quidem annus amplius talis fuerit, qualem
constitutionem fecerit, plerumque tales etiam morbos expe-
ctare oportet. viii. In constantibus temporibus, si tem-
pestuæ tempestiua reddantur, morbi constantes & iudicatu
facilissimi fiunt. In inconstantibus autem inconstantes, &
qui difficulter iudicantur. ix. In autumno morbi acutissi-
mi, & omnino mortiferi. Ver autem saluberrimū & mi-
nimè lethale. x. Autumnus tabidis malus. xi. De tem-
poribus si quidem hyems sicca & aquilonaria fuerit, Ver au-
tem pluuiosum & australe, necesse est æstate febres acutas, &
hippitudines, & dysenterias fieri, maximè mulieribus, & vi-
ris natura humidioribus. xii. Si verò hyems australis, &
pluuio

pluuiosa, ac clemens fiat. Ver autē siccum & aquilonare, mulieres quidem quibus partus ad ver instat, ex omni occasione abortiunt. Quæ verò pariunt, impotentes ac morbosos pueros pariunt, ita ut aut statim pereant, aut tenues ac morboſi uiuant. Aliis autem dysenteria, & lippitudines sicca sunt. Senioribus verò defluxiones breui perimentes. **xiij.** Si verò aestas sicca fiat & aquilonaris: Autumnus autem pluuius & australis, capitis dolores ad hyemem fiunt, & tussis, & rauedines ac grauedines: quibusdam etiam tabes. **xiiii.**

Si verò aquilonaris & aquarum exors autumnus fuerit, his quidem qui humiditas naturas habent, & mulieribus comodus erit. Reliquis verò sicut lippitudines sicca, & febres acutæ, & grauedines. Quibusdam verò etiam atra bile. **E xv.**

Ex anni verò constitutionibus, in summa siccitates pluuiosis salubriores sunt, & minus lethales. **xvi.** Morbi in pluuiosis quidem plerumque sunt, febres longæ, & alui fluxiones, & putredines, & comitiales, & syderationes, & angina. In siccitatibus verò, tabes, lippitudines, arthritides, vrinæ stillicidia, & dysenteria. **xvii.** Quotidianæ verò constitutiones, aquilonares quidem corpora compingunt, & robusta, & ad motum idonea, & bene colorata, & melius audientia faciunt, & ventres resiccant, & oculos mordent, & si circa thoracem aliquis dolor prius est, magis affligunt. Australes autem corpora dissolunt, & humectant: & grauem auditum, ac capitis grauitatem, & vertigines faciunt. In oculis autem & corporibus egrum motū, & ventres humectant. **F xviii.**

Secundum tempora vere quidem & prima aestate, pueri, & qui his ætate cohererēt, optimè degunt, & maximè sani sunt. Aestate verò & autumnus aliquandiu, senes. Reliquo autumno & hyeme, mediam ætatem habentes. **xix.**

Morbi omnes quidem in omnibus temporibus sunt. Quidam tamen magis in quibusdam ipsorum, & sunt & exacerbantur. **xx.** Vere, infania, & atra bile, & comitiales, & sanguinis fluxiones, & angina, & grauedines, & rauedines, & tussis, & lepra, & impetigines, & vitiligines, & pustulae ulcerosa plurimæ, & tubercula, & morbus articularis. **xxi.** Aestate verò & quidam ex his, & febres continuæ, & ardentes, & tertianæ plurimæ, & quartanæ, & vomitus, & alui profluuium, & lippitudines, & aurium dolores.

& oris

& oris exulcerationes, & pudendorum putredines, & papulae sudorosa. **xxii.** Autumno autem & ex æstiuus multi, & febres quartanæ, & erronæ, & splenes, & hydropes, & tabes, & vrinæ stillicidia, & intestinorum leuitates, & dysenteria, & coxendices, & angina, & anhelationes, & voluuli, & comitiales, & infania, & atra bile. **xxiii.** Hyeme verò pleuritides, peripneumonia, grauedines, rauedines, tussis, dolores pectorum, laterum ac lumborum, capitis dolores, vertigines, syderationes. **xxiiii.** In ætatibus autem talia contingunt, paruis ac recens natis pueris feruida oris vlcera, vomitus, tussis, vigilia, tumores, vmbilici inflammationes, aurium humiditates. **xxv.** Ad dentitionem verò accedentibus, gingivarum pruritus, febres, conuulsiones, alui profluuium, & maximè ubi dentes caninos producant, tum crassissimis pueris, tum his qui duros ventres habent. **xxvi.** Senioribus autem sientibus, tonsillæ, verticuli in occipitio intro, luxationes, anhelationes calculorum generationes, lumbici rotundi, ascarides, verrucae, tumores glandularum circa aures oblongi satyriales appellati, strumæ, & alia tubercula, maximè verò prædicta. **xxvii.** Adhuc verò senioribus, & ad pubertatem accedentibus, pleraque ex his, & febres diuturnæ magis, & ex naribus sanguinis fluxiones. **xxviii.** Plurimæ verò affectiones pueris iudicantur, partim in quadraginta diebus, partim in septem mensibus, partim in septem annis, partim ad pubertatem accedentibus. Quæ **C** verò permanferint pueris affectiones, & non exolutæ fuerint circa pubertatē, aut femellis circa mensū eruptiones, diuturnæ fieri solent. **xxix.** Iuuenibus autem sanguinis spuitiones, tabes, febres acutæ, comitiales, & alij morbi, maximè verò prædicti. **xxx.** His verò qui hanc ætatem excesserunt, anhelationes, pleuritides, peripneumonia, lethargi, phrenitides, febres ardentes, alui profluuium diuturnum, bilis sursum ac deorsum effusiones, dysenteria intestinorum leuitates, hamorrhoides. **xxxi.** Senibus autem spirandi difficultates, & defluxiones cum tussi, vrinæ stillicidia, vrinæ difficultates, articulorum dolores, arthritides, vertigines, syderationes, mali habitus, pruritus totius corporis, vigilia, alui, oculorum, & narium humiditates, visus hebetudines, grauedines, auditus grauitates.

Pregnante, medicamentis purgare oportet, si turget humor, quarto mense, & vsque ad septimum. Minus vero has, iuniores autem & seniores fortis veteri oportet. 11. In medicamentorum usu, talia ex corpore ducere oportet, qualia etiam sponte prodeuntia commoda sunt. Contrario autem modo prodeuntia, sedare. 111. Si qualia oportet purgari, purgentur, confert & facile ferunt. Contrario vero difficile. 1111. Medicamentis purgare oportet astate quidem superiores magis: hyeme vero inferiores. v. Sub canem, & ante canem, operose sunt medicamentorum purgationes. vi. Graciles, & facile vomentes, sursum purgare oportet, vitantes hyemem. vii. Difficiliter vomentes, & moderate carnosos, deorsum, vitantes astatem. viii. Tabescentes autem, vitantes superiores. ix. Atrabiliarios vero plenius inferiores. Eadem ratione contraria apponeas.

x. Purgare oportet in valde acutis, si humor turget, eadem die. Morari enim in talibus malum est. xi. Quibus tormina, & circa umbilicum dolores, & lumborum dolor, qui neque a medicamento, neque alias soluitur, in hydropicis cum sit matatur. xii. Quibus alui intestinorum leuitate affecti, eos hyeme sursum purgare malum est. xiii. Ad veratrum, his qui non facile sursum purgantur, ante potionem corpora humectare oportet, ampliore cibo ac quiete.

xiiii. Vbi biberit quis veratrum, ad motus quidem corporum magis ducere oportet, ad somnos autem & quietem minus. Declarat autem nargatio, quod morus corpora turbat. xv. Vbi volueris magis ducere veratrum, corpus moueto. Vbi vero sistere, somnum facito, & ne moueto. xvi. Veratrum periculosum est sanas carnes habentibus. Conuulsionem enim inducit. xvii. Sine febre existenti cibi fastidium, & oris ventriculi morsus, & vertigo, & os amarefcens, medicamento sursum purgante opus habere significat.

xviii. Dolores supra septum transversum, qui purgatione opus habent sursum versus purgatione indigere significant: qui vero infra, deorsum. xix. Qui in medicamentorum porionibus, dum purgantur non sitiunt, non cessant priusquam sitierint. xx. Non febrientibus si fiat tormen, & genuum grauias, & lumborum dolor, deorsum medica

Adicamento purgante opus habere significat. xxi. Egestionis alui nigra, velut sanguis niger, sua sponte prodeuntes, & cum febre, & sine febre, pessima sunt: & quanto plures fuerint peiores colores, tanto magis malum est. Cum medicamento vero melius, & quanto plures fuerint colores, non malum est. xxii. Quibuscunque morbis incipientibus, si atra bilis, aut sursum aut deorsum proderit, lethale est. xxiii. Quibuscunque ex morbis acutis, aut ex diuturnis, aut ex vulneribus, aut alias attenuatis, atra bilis, siue qualis sanguis niger subierit, postmodum moriuntur. xxiiii. Dysenteria si ab atra bile inceperit, lethalis est. xxv. Sanguis sursum quidem quatuordecim fuerit, malus est, deorsum vero bona sunt nigra huncunque fuerit, malus est, deorsum vero bona sunt nigra subeuntia. xxvi. Si a dysenteria occupato, veluti carnes subierint, lethale est. xxvii. Quibus in febribus sanguis multatando erumpit vndeunque, his in refectionibus alui humectantur. xxviii. Quibus biliosae sunt egestionibus, si dicitur fiente cessant. Et quibus sorditas, biliosis egestionibus fientibus cessat. xxix. Quibus in febribus sexta die rigores fiunt, difficiliter iudicant. xxx. Quibus exacerbationes sunt, quacunque tandem hora febris dimiserit, si postmodum eadem qua antea hora corripuerit, difficiliter iudicant. xxxi. De lassatis in febribus ad articulos, & circa maxillas maxime, abscessus fiunt. xxxii. Quibuscunque resurgentibus ex morbis, si quid doluerit, isthic abscessus fiunt. xxxiii.

Sed & si ante morbum quid doluerit, isthic morbus incumbit. xxxiiii. Si a febre occupato, tumore non existente in faucibus, suffocatio de repente contingat, lethale est. xxxv. Si a febre occupato collum repente obuersum fuerit, & vix deglutire poterit, tumore non existente, lethale est. xxxvi. Sudores febricitanti si inceperint, boni sunt tertia die, & quinta, & septima, & nona, & vndecima, & sunt tertia die, & quinta, & septima, & vigesima prima, & vigesima quarta, & decima septima, & trigesima prima, & trigesima quarta. Hi enim sudores morbos iudicant. Qui vero non sic fiunt, dolorem significat, & longitudinem morbi, & recidivas. xxxvii.

Frigidi sudores cum acuta quidem febre fientes, mortem significant cum mitiore vero, morbi longitudinem. xxxviii. Et ubi in corpore sudor est, illic morbum esse declarat. xxxix. Et ubi in corpore frigiditas aut caliditas, isthic

morbus est. XL. Et ubi in toto corpore mutationes, & si corpus perfrigeretur, aut rursus calefiat, aut color alius ex alto fiat, longitudinem morbi significat. XLI. Sudor multus ex somno, citra manifestam causam fiens, corpus multo alimento vti significat. Si vero cibum non capienti hoc fiat, significat quod evacuatione opus habet. XLII. Sudor multus, frigidus aut calidus, semper fuens: frigidus maiorem calidus minorem morbum significat. XLIII. Febres quaecunque non intermittentes per tertiam fortiores fiunt, magis periculosae sunt. Quocumque vero modo intermiserint, quod sine periculo sint significant. XLIV. Quibus febres longae, his tubercula ad articulos, aut dolores fiunt. XLV. Quibus tubercula ad articulos, aut dolores, ex febribus locis fiunt, hi pluribus cibis vivunt. XLVI. Si rigor incidat febre non intermittente aegro iam debili, lethale est. XLVII. Excreationes in febribus non intermittentibus, huiusmodi, & cruentae, & graecolentes, & biliosae, omnes male sunt. At probe secedentes, bonae, & per alui egestionem, & per urinas. Si vero non aliquid ex conducentibus excernatur per hos locos, malum est.

XLVIII. In non intermittentibus febribus, si externa quidem partes frigidae fuerint, interna vero ardeant, ac summa habeant, lethale est. XLIX. In febre non intermittente, si labium aut palpebra, aut supercilium, aut oculus, aut nasus distorqueatur: aut non videat, aut non audiat, aegro iam debili existens, quicquid horum fiat, propinqua mors est. L. Vbi in febre non intermittente difficultas spirandi, & delirium sit lethale est. LI. In febribus abscessus qui non solum tur ad primas indicationes, loci gradum morbi significat.

LII. Quicumque febribus, aut aliis a gradibus, ex voluntate lacrymatur, nihil absurdum est. Qui vero non ex voluntate, absurdum. LIII. Quibus circa dentes in febribus viscosa adheret, his fortiores febres fiunt. LIV. Quibus plerumque tussis sicca, parum irritantes, in febribus ardentibus, hi non ita valde siniculosi sunt. LV. Ex glandularum tumoribus febres omnes male sunt, exceptis diutinis. LVI. Febricitanti sudor oborietur febre non remittente, malum. Moram trahit morbus, & multam humiditatem significat.

LVII. A convulsione, aut distentione nervorum vexato, febris accedens morbum solvit. LVIII. A febre ardente occup

A occupato, rigore accedente, solutio fit. LIX. Tertianae exacta in septem circuitibus ad summum iudicatur. LX.

Quibus in febribus aures obsurduerunt, his sanguis e naribus effusus, aut alius exturbata, morbum solvit. LXI.

Febrilem si non in diebus imparibus febris dimiserit, recidiuare solet. LXII. Quibus in febribus morbus regius sit ante septimum diem, malum. LXIII. Quibus in febribus quotidie rigores fiunt, quotidie febres solvuntur.

LXIV. Quibus in febribus morbus regius septima, aut nona, aut decimaquarta accedit, bonum, si non praecordium dextrum durum fiat: sin minus, non bonum.

LXV. In febribus circa ventrem actus vehementes, & cordis siue oris ventriculi morsus, malum. LXVI. In febribus acutis convulsiones, & circa viscera dolores fortes, malum.

LXVII. In febribus, ex somnis, timores aut convulsiones, malum. LXVIII. In febribus spiritus offendens, malum. Convulsionem enim significat. LXIX. Quibus urinae crassae, grummosae, paucae, non sine febribus, ubi copia ex his successit, tenuis prodest. Tales autem maxime prodeunt his quibus ab initio, aut brevi subidentiam habent. LXX.

Quibus in febribus urinae conturbatae, velut iumentis, his capitis dolores, aut adfunt, aut aderunt. LXXI. Quibus septima die morbi iudicantur, his nubeculam habet urina, quarta die rubrum, & alia secundum rationem. LXXII.

C Quibus urinae pellucidae, albae, malae. Maxime autem in phreneticis comparent. LXXIII. Quibus praecordia eleuata, permurmurantia, lumborum dolore accedente, his alui humectantur, si non status erumpant, aut urinae copia prodeat. In febribus autem haec. LXXIV. Quibus spes eum abscessum fore ad articulos, eos liberat ab abscessu urinae multa, & crassa, & alba prodies, qualis in febribus laboriosis quarta die quibusdam fieri incipit. Si vero etiam ex naribus sanguis eruperit, brevis admodum soluitur. LXXV. Si quis sanguinem aut pus mingat, rheum aut velicte ulcerationem significat. LXXVI. Quibus in urina crassa existens, carunculae paruae, aut veluti pili simul exeunt, his de rheumibus excreantur. LXXVII. Quibus in urina crassa existente, furfuracea quaedam simul minguntur, his vesica scabie affecta est. LXXVIII. Qui sua sponte sanguinem mingunt, his

Hippocratis Liber

his in renibus venarum ruptionem significat. **LXXIX.** Qui-
bus in urina, arenosa subsidunt, his vesica calculo laborat.

LXXX. Si quis sanguinem mingat, & grumos, & urinae stil-
licidium habeat, & dolor incidat in immum ventrem, & ani ac-
cretio intercapedinem, partes circa vesicam affectae sunt.

LXXXI. Si quis sanguinem & pus mingat, & squamas,
& odor grauis sit: vesicae exulcerationem significat.

LXXXII. Quibus in urinaria fistula tuberculum nascitur
his suppuratione facta & eruptione solutio fit. **LXXXIII.**
Mictio noctu multa siens, modicam alui egestionem significat.

SECTIO QUINTA.

Conuulsio ex veratro lethalis est. **II.** Ex vulnere
conuulsio lethalis est. **III.** Sanguine multo effuso
conuulsio aut singultus accedens, malum.

III. Ex superflua purgatione, conuulsio aut singultus
accedens, malum. **V.** Si quis ebrius repente voce pri-
uetur, conuulsus moritur, si non febris corripuerit, aut ubi
ad horam qua crapula soluitur peruenit, loquatur.

VI. Quicumque a distensione antrosum ac retrosum cor-
ripitur, in quatuor diebus pereunt. Si vero has effugerint,
sani fiunt. **VII.** Quibuscumque morbi comitiales ante pu-
bertatem fiunt, transmutationem habent. Quibuscumque vero
viginti quinque annos nati fiunt, his plerumque comoruntur.

VIII. Quicumque pleuritici sientes, in quatuordecim
diebus non repurgantur, his ad suppurationem transitio fit. **F**

IX. Tabes maxime fit ataxibus, ab anno decimo octauo,
vsque ad trigessimum quintum. **X.** Quicumque anginam
effugiunt, his ad pulmonem vertitur, & in septem diebus
moriuntur. Si vero has effugerint, suppurati fiunt.

XI. Qui tabe infestantur, si sputum quodcumque tussien-
do reiecerint, graue olet, dum prunis iniicitur, & capilli de
capite desiliunt, lethale est. **XII.** Quibuscumque tabe la-
borantibus capilli de capite desuxerint, hi alui profluuium ac-
cedente moriuntur. **XIII.** Quicumque sanguinem spu-
mosum spuunt, his ex pulmone eductio fit. **XIII.** Ata-
be occupato, alui profluuium accedens, lethale est.

XV. Quicumque ex pleuritide suppurati fiunt, si in quadra-
ginta diebus repurgati fuerint, ab ea die qua ruptio facta fue-
rit, liberantur. Si vero non, ad tabem transeunt. **XVI.** Cali-
da siq

Aphorismorum.

315

Ada frequenter ea ventibus, has noxas inducit, carniū effe-
minationem, neruorum impotentiam, mentis torporem, san-
guinis eruptiones, animi deliquia. Haec quibus mors. **XVII.**

Frigida vero conuulsiones, antrosum ac retrosum disten-
tiones, nigrores, rigores febiles. **XVIII.** Frigida inimi-
ca ossibus, dentibus, neruis, cerebro, spinali medulla. Calida
vero grata. **XIX.** Quaecumque perfirgerata sunt, excale-
facere oportet, praeterquam a quibus sanguis erumpit, aut
erupturus est. **XX.** Vlcerebus frigida mordax, cutem obdu-
rat, dolorem non suppuratorem facit, nigrefacit, rigores febri-
les inducit, conuulsiones, distentiones. **XXI.** Quandoque
vero in distensione sine vlcere iuueni carnosum astate media,

Bfrigida multa affusio, caloris reuocationem facit. Calor au-
tem hac soluit. **XXII.** Calida suppuratoria est, non in
omni vlcere, maximū signum ad securitatem, cutem mollit,
attenuat, dolores eximit, rigores, conuulsiones, distentiones
mingat, capitis grauitatem soluit. Plurimum autem cofert
ad ossium fracturas, maximē denudatas. Ex his autem maxi-
me his qui in capite vlcera habent, & his qui a frigidityte
moriuntur, aut vlcerauntur, & herpetibus exedentibus, sedi-
pudendo, vtero, vesica. His calida grata est & iudicis. Frigi-
da vero inimica & occidens. **XXIII.** In his frigida uti
oportet unde sanguis erumpit, aut erupturus est: non super
ipsas partes, sed circa ipsas unde sunt. Et quaecumque inflamma-
tiones, aut flammæ ardores, ad ruborem & suberuentum co-
lorem ex nouo sanguine tendunt, ad eas ipsas. nam veteres
nigrefacit, & ad sacrum ignem non exulceratum nam exulce-
ratum laedit. **XXIV.** Frigida velut nix, glacies, pectori
inimica sunt, tussis mouent, & sanguinis eruptiones, ac de-
fluxiones inducunt. **XXV.** Tumores in articulis, & dolo-
res absque vlcere, & podagricas affectiones, & conuulsiones:
Horū plurima frigida multa affusa leuat, & attenuat, & do-
lorem soluit. Torpor enim dolorem soluit. **XXVI.** Aqua
que cito calefcit, & cito perfrigeratur, leuissima est. **XXVII.**

Quibus bibendi appetitū noctu valde siuentibus, si ob-
dormierint bonum est. **XXVIII.** Menses ducit aroma-
rum suffitus. Multis autem modis etiam ad alia commodus
esset, si non capitis grauitatem induceret. **XXIX.** Pragnan-
tes medicamentis purgare oportet, si turget humor quarto
mense

menſe, & uſque ad ſeptimum. Minus uero has. Iuniores uero D
& ſeniores ſœtus ueteri oportet. xxx. Mulierem uerum
gerentem ab aliquo acuto morbo corripitur, lethale eſt. xxxi.

Mulier uerum gerens ſecta uena abortit, & magis ſi ma-
ior fuerit ſœtus. xxxii. Mulieri ſanguinem uomentem,
menſibus erumpentibus ſolutio ſit. xxxiii. Mulieri men-
ſibus deficientibus, ſanguinem ex naribus fluere, bonum eſt.

xxxiiii. Mulieri uerum geſtanti ſi alius multum flu-
xerit, periculum eſt ut abortiat. xxv. Mulieri quæ ab
uteri ſtrangulationibus vexatur, aut diſciculter parit, ſternu-
tatio accedens, bonum. xxvi. Mulieri menſes deco-
lores, & non eodem tempore ſemper ſientes, purgatione
opus eſſe ſignificant. xxvii. Mulieri uerum geſtanti, E
ſi mammae repente graciles ſiant, abortit. xxviii. Mu-
lieri uerum geſtanti, ſi altera mamma gracilis ſiat, gemellos
geſtans alterum abortit. Et ſi quidem dextera gracilis ſiat, ma-
ſculum; ſi uero ſiniſtra, ſœmellam. xxix. Si mulier quæ
neque prægnans eſt, neque peperit, lac habet: menſes ipſius
defecerunt. xl. Mulieribus quibuſcumque ad mammæ ſan-
guis colligitur, inſaniam ſignificat. xli. Mulierem ſi ue-
lis cognoscere, an prægnans ſit, ubi dormire uolet, aquam mul-
ſam bibendam dabo. Et ſi quidem tormen habuerit circa ven-
tre, prægnans eſt. Si uero non prægnans non eſt. xlii. Mu-
lier prægnans ſi quidem maſculum geſtat, bene colorata eſt.
Si uero ſœmellam, malè colorata. xliii. Si mulieri præ-
gnanti ignis ſacer in utero ſiat, lethale eſt. xliiii. Quæ- F
cumque præter naturam tenues exiſtentes, uerum geſtant,
abortiunt priuſquam craſſeſcant. xlv. Quæcumque uero
moderate corpus habentes, abortiunt biſtreſes & triſtreſes,
ſine cauſa manifeſta, his uteri acetabula mucoplena ſunt, &
non poſſunt ſœtum continere præ grauitate, ſed abrumpi-
tur. xlvi. Quæcumque præter naturam craſſæ exiſtentes,
non concipiunt in utero, his omentum oſculum uteri compri-
mit, & priuſquam attenuentur, non concipiunt. xlvii.

Si uterus in coxam incumbens, ſuppuratus fuerit, neceſſe
eſt curationem ex medicamentis, per linamenta ipſi adhibe-
re. xlviii. Œtus maſculi quidem in dextris, ſœminæ
uero in ſiniſtris magis. xlix. Uterum excidant, ſter-
nutatorio indito, nares & os apprehendito. l. Mulieri
menſes

A menſes ſi cohibere uoles, cucurbitam quam maximam ad mam-
mas appone. li. Quæcumque uerum geſtant, his oſcu-
lum uterorum clauſum eſt. lli. Mulieri uerum geſtan-
ti ſi multum lac ex mammis fluat, debilem ſœtum ſignifi-
cat. Si uero ſolidæ fuerint mammae, ſaniorum ſœtum ſignifi-
cant. liii. Quæ corruptæ ſunt ſœtus, his mammae gra-
ciles ſiunt. Si uero rursus duræ ſiant, dolor erit aut in mam-
mis, aut in coxis, aut in oculis, aut in genibus, & non corrumpunt.

liiii. Quibus os uterorum durum eſt, his neceſſe eſt
oſculum uterorum clauſum eſſe. lv. Quæcumque in ute-
ro habentes, à febris corripuntur, & fortiter attenuantur
ſine manifeſta occaſione, diſciculter pariunt & periculoſæ, aut

B abortum facientes periclitantur. lvi. In fluxu muliebri,
conuulſio & animi deliquium ſi accedat, malum eſt. lvii.
Menſibus pluribus prodeſſentibus morbi ſiunt, & non prodeun-
tibus, ab utero morbi contingunt. lviii. Ex inteſtino
recto, & utero inſumato, urinae ſtillicidium accedit, & ex rhe-
nibus ſuppuratis urinae ſtillicidium accedit. Verum ex hepate
inſumato, ſingultus accedit. lix. Si mulier in ventre
non concipit, uelis autem ſcire an conceptura ſit, veſtimenis
circumſectam ex inferno ſuffrago. Et ſi quidem odor per corpus
tibi procedere uideatur ad nares & ad os, ſcito quod ipſa non
propter ſeipſam infœcunda eſt. lx. Si mulieri uerum
geſtati purgationes prodeunt, impoſſibile eſt ſœtum ſanum
eſſe. lxi. Si mulieri purgationes non prodeunt, neque
horrore, neque febre accedente: uerum tibi ſtillicidia ipſi acci-
dunt, hanc in ventre habere exiſtimato. lxii. Quæcum-
que frigidos ac denſos uteros habent, non concipiunt: & qua-
cumque humidos habent uteros, non concipiunt. Extinguitur
enim in ipſis genitura. Et quæcumque ſiccis magis & aduſtis,
Præ inopia enim alimenti corrumpitur ſemen. Quæcumque
uero ex utriſque temperamentum habet moderatum, tales
ſœcundæ ſiunt. lxiii. Similiter autem in maſculis. Aut
enim propter corporis raritatem ſpiritus extra fertur, ut ſe-
men non deducat: aut propter denſitatem, humor non proce-
dit foras: aut propter frigiditatem non coaleſcit, ut ad hunc
locum congregetur: aut propter caliditatem, hoc idem con-
tingit. lxiiii. Lac dare caput dolentibus, malum. Ma-
lum etiam febricitantibus, & quibus præcordia eleuata per-
murmu

murmurantia, & siticulosi. Malum & quibus bilioſa alui Degeſtiones in febribus acutis ſunt, & quibus ſanguinis multi egeſtio facta eſt. Conuenit autem exhibere tabeſcentibus, non valde multum febricitantibus, & in febribus longis debilibus, nullo ex prædictis ſignis præſente, ſed præter ratione conſumptis. lxxv. Quibus tumores in vlceribus apparent, non valde conuelluntur, neq; inſaniunt. His autem de repente diſſipari, reſtorſum quidem conuulſiones & diſtentiones ſiunt: anſorſum verò, inſania, lateris dolores acuti, aut ſuppuratio, aut dyſenteria, ſi rubicūda magis fuerint tumores. lxxvi. Si in vlceribus foribus ac prauis, tumor non appareat, magnum malum. lxxvii. Tumores laxi boni, crudi mali. lxxviii. Dolenti poſteriorem capitis partem, vena recta in fronte ſecta prodeſt. lxxix. Rigo res incipiūt, mulieribus quidem ex lumbis magis, & per doſum ad caput. Verum & viris magis poſteriore corporis parte quā anteriore, velut ex cubitis ac femoribus. Sed & cutis rara eſt. Indicat autem pilus. lxxx. Qui à quartanis corripuntur, non ita valde à conuulſionibus corripuntur. Si verò prius corripiaſtur, & quartana inſuper accedat, ceſſant. lxxxi. Quibus cutis circūtenditur arida ac dura, hi ſine ſudore moriuntur: Quibus verò laxa ac rara, cum ſudore moriuntur. lxxxii. Morbo regio laborantes, non ita valde ſtatuſi ſunt.

SECTIO SEXTA.

In diuturnis inteſtinorum leuitatibus, ruſtus acidus accedens, qui prius non erat, ſignum bonum. xi. Quibus nares natura humidiores, & genitura humidior, morboſius ſani ſunt: quibus verò vice verſa, ſalubrius. iiii. In longis inteſtinorū leuitatibus, cibi faſtidium malum, & cum febre peius. iiii. Vlcera circūglabra maligna ſunt. v. Dolores in lateribus, & in peſtoribus, & in aliis partibus, an multum differunt, conſiderandum eſt. vi. Rhenū affectiones, & quæ circa veſicam conſiſtunt, operoſe ſanantur in ſenibus. vii. Dolores circa ventrem ſientes, ſublimis quidem leues ſunt, non autem ſublimis, fortiores. viii. Hydropicis ſientia vlcera in corpore, non facile ſanantur. ix. Lata puſtula: non valde pruriginofa ſunt. x. Caput dolenti & circūdolenti, pus, aut aqua, aut ſanguis fluens per

A per nares, aut os, aut aures, ſoluit morbum. xi. Atrabilia, & Phreniticis, hæmorrhoides accedentes, bonum. xii. Hæmorrhoides ſananti diuturnas, ſi non vna ſeruata fuerit, periculum eſt hydropem aut tabem accedere. xiii. A ſingultu detento, ſternutationes accedentes ſoluunt ſingulum. xiiii. Ab hydropem detento, vbi aqua in venis ad ventrem conſluit, ſolutio ſit. xv. A profluuiio alui longo correpto, vomitus ſponte accedens, ſoluit alui profluuium. xvi. A pleuritide aut peripneumonia occupato, alui profluuium accedens, malum. xvii. Lippientem alui profluuium corripit, bonum. xviii. Veſicam diſſectam habenti, aut cerebrum, aut cor, aut ſeptum tranſuerſum, aut tenue ali- quod inteſtinum, aut ventriculum, aut hepar, lethale eſt. xix. Vbi diſſectum fuerit os, aut cartilago, aut neruus, aut genæ parſ tenuis, aut præputium, neque augeſcit, neque coaleſcit. xx. Si in ventrem ſanguis effuſus fuerit præter naturam, neceſſe eſt ſuppurari. xxi. In inſanientibus, varicibus aut hæmorrhoidibus accedentibus, inſaniæ ſolutio ſit. xxii. Quicunq; dolores ex dorſo ad cubitos deſcendūt, venæ ſectio ſoluit. xxiii. Si timor & triſtitia multo tempore perſeueret, atrabiliarium hoc ſignum eſt. xxiiii. Si ex inteſtiniſ tenuibus aliquod diſſectum fuerit, nō coaleſcit. xxv. Item ſacrum ab externis intro conuerti, non bonum: ab internis verò extra, bonum. xxvi. Quibus in febribus ardentibus tremores facti fuerint, mentis eromio ſoluit. xxvii. Quicunq; ſuppurati aut hydropici, ſecantur, aut vruntur, hi puri aut aqua aceruata effluente omnino moriuntur. xxviii. Eunuchi non laborant podagra, neque calui ſiunt. xxix. Mulier non laborat podagra, ſi non menſes ipſi deſecerint. xxx. Puer non laborat podagra, ante venis uſum. xxxi. Oculorum dolores meri porus, aut balneum, aut fomentum, aut venæ ſectio, aut medicamenti portio ſoluit. xxxii. Balbi ab alui profluuiio longo maxime corripuntur. xxxiii. Acidum ruſtum habentes, non ita valde pleuritici ſiunt. xxxiiii. Quicunq; calui ſunt, hiſ varices magnæ non ſiunt. Quibuſcunq; verò caluiſ varices accedunt, hi ruſuſ hiſuſi ſunt. xxxv. Hydropicis tuſiſ accedens, malum. xxxvi. Vrinæ difficultatem ſoluit venæ ſectio. Secare verò oportet internas. xxxvii. Ab angina

detento tumorem fieri foris in collo, bonū est. **xxviii. D**
 Quibuscunq; occulti cancri sunt, eos non curare melius est.
 Si enim curantur, citius moriuntur. Si verò nō curētur, mul-
 tum tempus perdurant. **xxix.** Conuulsio fit aut à re-
 pletionē, aut euacuationē. Sic autem & singulus. **xl.** Qui-
 buscunq; citra præcordium dolores sunt, absq; inflamma-
 tione, his febris accedens dolorem soluit. **xli.** Quibus-
 cunq; suppuratum quid in corpore existens, significationem
 de se non præbet, his propter puris aut loci crassitudinem,
 sui significationem non exhibet. **xlii.** Morbo regio la-
 borantibus hepar durum fieri malum est. **xliii.** Qui-
 cunq; splenici à dysenteria corripuntur, his longa accede-
 re dysenteria, aut hydrops accedit, aut intestinorū leuitas, & E
 pereunt. **xliiii.** Quibuscunq; ex vrina fulcidio vol-
 uulus accedit, hi in septem diebus pereunt, si non febre acce-
 dente vrina satis fluxerit. **xlv.** Vlcera quæcunq; annua
 fiunt, aut diutius tempore durant, necesse est os abscedere,
 & cicatrices cauas fieri. **xlii.** Quicunq; gibbosus an-
 helatione, aut tussi fiunt, ante pubertatē pereunt. **xlii.**
 Quibuscunq; venæ sectio, aut medicamentū conducit, his
 verē venam secare, aut medicamentum purgans exhibere
 conuenit. **xlviii.** Splenicis dysenteria accedens, bo-
 num. **xlix.** Quicunq; podagrici morbi fiunt, hi sedata
 inflammatione, in quadraginta diebus restituntur. **l.** Qui-
 bus cerebrum dissectum fuerit, his necesse est febrem, & bi-
 lis vomitum accedere. **li.** Quibuscunq; sanis derepen-
 tē dolores fiunt in capite, & statim voce intercepta iacent, ac
 stertunt, in septem diebus pereunt, si non febris apprehen-
 dat. **lii.** Considerare verò oportet etiam sub oculis ap-
 paritiones in somnis. Si enim albæ partis quid subapparue-
 rit non cōmissis palpebris, si id nō ex alui profluvio, aut me-
 dicamenti porione fuerit, malum signum & valde lethale
 est. **liii.** Desipientiæ cum risu quidem sientes, securio-
 res sunt: cum studio verò serio, periculosiores. **liiii.** In
 acutis affectionibus, quæ cū febre sunt, luctuosæ respiratio-
 nes, malum. **lv.** Podagricæ affectiones vere & autum-
 no vt plurimum mouentur. **lvi.** Atrabiliaris morbis
 periculosi humorū à loco ad locum decubitus, aut syderatio-
 nem corporis, aut conuulsionem, aut insaniam, aut cecita-
 tem

Atem significant: **lvii.** Syderationes verò maxime fiunt,
 ætate à quadagesimo anno vsque ad sexagesimum. **lviii.**
 Si omentum exciderit, necesse est putrescere. **lix.** Qui-
 buscunq; à coxendicum morbo vexatis, coxa excidit, & rur-
 sus incidit, his cruci accedunt: **lx.** Quibuscunq; à co-
 xendicum morbo diuturno vexatis, coxa excidit, bis crux ta-
 belscit, & claudicant, si non vlti fuerint.

SECTIO SEPTIMA.

IN acutis morbis frigiditas extremarū partium, malum. **i.**
ii. Ex osse ægrotante, caro liuida, malum. **iii.** Ex
 vomitu singultus, & oculi rubicundi, malum. **iiii.** Ex
 sudore horror, non bonum. **v.** Ex insaniam, dysenteria, aut
 hydrops, aut mentis emotio, bonum. **vi.** In morbo diu-
 turno cibi fastidium, & meracæ alui egestionēs, malum. **vii.**
 Ex multo potu rigor, & delirium, malum. **viii.** Ex tu-
 berculi intus ruptione, exolutio, vomitus, & animi deliquiū
 fit. **ix.** Ex sanguinis fluxu delirium, aut etiā conuulsio,
 malum. **x.** Ex voluulo vomitus, aut singultus, aut conuul-
 sio, aut delirium, malum. **xi.** Ex pleuritide peripneumo-
 nia, malum. **xii.** Ex peripneumonia phlegmatis, malum.
xiii. Ex ardoribus vehētib; conuulsio, aut disten-
 tio, malum. **xiiii.** Ex plaga in caput, stupor, aut delirium,
 malum. **xv.** Ex sanguinis sputo, puris sputum, malum.
xvi. Ex puris sputo, tabes, & fuxus, malum. Postquā ve-
 rō sputum supprimitur, moriuntur. **xvii.** Ex hepatis in-
 flammatione singultus, malum. **xviii.** Ex vigilia cōuul-
 sio, aut delirium, malum. **xix.** Ex ossis denudatione, ignis
 facer. **xx.** Ex igne sacro, putrefactio, aut suppuratio.
xxi. Ex forti pulsu in vlceribus, sanguinis eruptio.
xxii. Ex dolore diuturno partium circa ventrem, sup-
 puratio. **xxiii.** Ex meracæ alui egestionē, dysenteria.
xxiiii. Ex ossis dissectione delirium, si ad vacuum vs-
 que processerit. **xxv.** Ex medicamenti porione conuul-
 sio, lethale. **xxvi.** Ex dolore forti partium circa ventrem,
 frigiditas extremarū partium, malum. **xxvii.** Mulieri
 vt rum gerenti, tenesmus accedens abortire facit. **xxviii.**
 Quodcunq; os præfectum fuerit, aut neuus in corpore,
 neque augetur, neque coalescit. **xxix.** Si à purgata alba
 V 2 decen

detento, vehemens alui profluuium accedat, soluit morbum. D

xxx. Quibuscunque spumosa alui egestiones sunt in alui profluuiis, his de capite pituita depuit. xxxi. Quibuscunque febricitantibus, in vrinis subsidentiae crassiores polentae partes referentes fiunt, longum morbum significant.

xxxii. Quibus vero biliose subsidentiae, ab initio tenues, acutum morbum significant. xxxiii. Quibuscunque disparatae vrinae sunt, his vehemens turbatio in corpore est. xxxiiii. Quibus in vrinis bullae superstant, theuam affectiones significant, & morbum fore longum. xxxv.

Quibus progae est id quod superstat, & acervatum, his rheum affusiones, easque acutas significat. xxxvi. Quibus vero iam nephritici ex rheumibus affectis praedicta signa accedant, doloresque circa musculos spinales fiunt, si quidem circa externos locos fiant, etiam abscessus extrinsecus futuros expecta. Si vero dolores magis circa internos locos fiant, etiam abscessus magis intus fore expecta. xxxvii. Quicunque sanguinem vomunt, sine febre quidem, salutare est: verum cum febre, malum. Perfrigeratibus autem & adstringentibus curare oportet. xxxviii. Defluxiones in ventrem supernum, in viginti diebus suppurantur. xxxix.

Si quis sanguinem mingat, & grumos, & vrinae stillicidium habeat, & dolor incidat in ani ac scroci intercapedinem, & inum ventrem ac pectinem, partes circa vesicam aegrotare significat. xl. Si lingua derepente impotens fiat, aut aliqua corporis pars syderata, atrabiliarium tale exitus. xli. Si senioribus niuium purgatis singultus accedat, non bonum est. xlii. Si febris non a bile habeat, aqua multa calida in caput affusa, febris solutio fit. xliiii.

Mulier ambidextra non est. xliiii. Quicunque suppurati vruntur, si quidem pus purum suat & album, evadunt. Si vero suberuentum, & carnosum, ac graueolens, percutit. xlv. Quicunque hepar suppuratum vruntur, si quidem pus purum suat, & album, superstites evadunt. In tunica enim pus his inest. Si vero velut amurca suat, percutit. xlii. In doloribus oculorum, ubi merum bibendum dedisti, & multa calida lauisti, venam secato. xlvii.

Hydropicum si tussis vexat, desperatus est. xlviii.

Vrinae stillicidium, & vrinae difficultatem, vini potus & venae

A venae sectio soluit. Secare vero oportet internas.

xli. Ab angina detento, tumor & rubor in pectora accedens, bonum. Foras enim veritur morbus. li. Quibuscunque corruptum fuerit cerebrum, in tribus diebus percutit. Si vero has effugerint, sani fiunt. li. Sternutatio fit ex capite, percalescente cerebro, aut vaquo quod est in capite perhumescente. Aer enim qui intus est, foras erumpit. Strepitum vero edit, quia transicus est ipsi per angustum.

lii. Quibuscunque hepar circumcirca dolet, his febris accedens soluit dolorem. liii. Quibuscunque sanguineam de venis auferre conducit, his vere venam secare conuenit.

liiii. Qui ius inter veterem & septum transversum puita conclusa est, & dolorem exhibet, non habens exitum, & neutrum ventrem, his per venas ad vesicam conuersa pituita, morbi solutio fit. lv. Quibus hepar aqua repletum, ad omentum eruperit, his venter aqua impletur, & moriuntur.

lvi. Anxietatem, oscitationem, hortorem, vinum & quali mensura aquae amixta potum soluit.

lvii. Quibus in vrinaria fistula tubercula fiunt, his supputatione facta & eruptione, soluitur dolor. lviii. Quibus cerebrum concussum fuerit ex aliqua causa, eos statim voce priuari necesse est. lix. Corporibus humidas carnes habentibus, famem inducere oportet, fames enim corpora siccata. lx. Vbi in toto corpore mutationes, & corpus perfrigeratur, & rursus calefit, ut color alius ex alio mutatur, C longitudo morbi significat. lxi. Sudor multus calidus aut frigidus, semper fluens, humorem abducere oportere significat, forte quidem superne, debili vero inferne.

lxii. Febres non intermittentes, si per tertiam fortiores fiant, periculosa sunt. Quaeunque vero modo intermiserint, sine periculo esse significat. lxiii. Quibus febres longae sunt, his aut tubercula, aut ad articulos dolores fiunt.

lxiiii. Quibus tubercula diutina, aut ad articulos dolores, ex febris fiunt, hi cibis pluribus vruntur.

lxv. Si quis febricitanti cibum det, quem sano exhibet, sano quidem robur, aegroto vero morbus est.

lxvi. Quae per vesicam prodeunt inspicere oportet, anqualia sanis prodeunt. Quae igitur minime similia his sunt ea morbosiora sunt. Quae vero similia sanis, ea minime morbo

Lxxii. Ex quibus alui egestionibus, si stare permiseris, & non moueris, subsistunt veluti ramentum: si patere fuerint, modicus morbus est: si multum, multus. His confert subpurgare aluum. Si vero non purgata aluo, sorbitiones dederis, lades, & quanto plures dederis, magis lades. **Lxxiii.** Quibuscumque cruda deorsum secedunt, ex atra bile sunt: si plura copia fiore: si pauciora pauciore. **Lxxiv.** Excreationes in febribus non intermittentibus linide, & eructa, & graueolentes, & biliosae omnes malae sunt. At prope secedentes, bonae, & per aluum, & per vesicam, & ubi sanè quid secedens constitit non purgatum, malum. **Lxxv.** Corpora quocumque quis purgare voluerit, fluida facere oportet. Et si qui dem sursum, sistere aluum. Si vero deorsum humectare.

Lxxvi. Somnus, vigilia, utraq; modò excedētia, morbus. **E**

Lxxvii. In non intermittētibz febribz, si externae quidem partes frigidae fuerint, internae vero ardeant, & febris habeat, lethale est. **Lxxviii.** In febre non intermittente, si labium, aut nasus, aut oculus, aut supercilium distofqueatur: aut non videat, aut non audiat, ager iam debilis existens: quicquid horum fiat, propinqua mors est.

Lxxix. Ex pituita alba, hydrops accedit. **Lxxx.** Ab alui profluuiio, dysenteria. **Lxxxi.** A dysenteria, intestinum leuitas accedit. **Lxxxii.** Ex corruptione, abscessus oris. **Lxxxiii.** Ex sanguinis vomitu, tabes, & puris purgatio sursum. Ex tabe, fluxus ex capite. Ex fluxu, alui profluuium, ex alui profluuiio, suppressio purgationis sursum versus, ex suppressione, mors. **Lxxxiv.** Quallia etiam sunt in vesicae ac alui egestionibus, inspicere oportet, & in his quae per earum excreantur, & sicubi alibi à natura recedat corpus, si parum paruum est morbus: si multum, multus. Si vero valde multus sit recessus, lethale hoc est. **Lxxxv.** Quicunque supra quadraginta annos phrenitici sunt, non ita valde sani sunt. Minus enim periclitantur, quorum natura, & aetati morbus affinis fuerit. **Lxxxvi.** Quibuscumque in egritudine, oculus ex voluntate lachrymantur, bonum. Quibus vero eiectione voluntatem, malum. **Lxxxvii.** Quibus in febribus quartanis sanguis ex naribus fluxerit, malum est. **Lxxxviii.** Sudores in diebus indicatoris senties, vehementer & velociter periculosi sunt: qui expelluntur ex fronte velut guttae, &

A guttae, & aquae salientes, & frigidi valde ac multi. Necessarium est enim talem sudorem prodire cum violentia, & doloris excessu, ac expressione diuturna. **Lxxxix.** Ex morbo diuturno, etiam alui defluxus, malum. **Lxxxx.** Quaecumque non sanant medicamenta, ea ferrum sanat. Quae ferrum non sanat, ea ignis sanat. Quae ignis non sanat, ea incurabilia putare oportet.

HIPPOCRATIS

COI EPISTOLAE, IANO

CORNARIO MEDICO

PHYSICO INTERPRETE.

*

Rex regum magnus Artaxerxes, Peto gaudium.

MOrbus pestilens appellatus, inuasit exercitus nostros: & quum nos saepe multa fecerimus, nihil adhuc remissum. Quare magnopere, & per omnia tibi à me data dona, te rogo, ut aut aliquid ex natura tua excogitatum, aut aliquam ex arte actionem, aut aliquod alterius viri mederi poteris consilium, celerrimè ad nos mitteras. Propulsa oro hoc malum. Multa enim anxietas populum corripuit, quae spiritum magnū ac densum habet. Non beligerantes debellamus: quum hostem habeamus bestiam illam ouis deuantem. Sauciavit multos: egrè curabiles fecit: amara spicula immittit. Consilij inops sum. Non amplius habeo quod cum viris natura prudentibus consulam. Solue haec omnia, neq; nos bono tuo consilio destituas. Vale.

Pater, Regi regum magno Artaxerxa gaudium.

Naturalia auxilia pestilentis morbi popularem grassationem non solvunt. Qui enim ex natura sunt mor-

Hippocratis

Hippocratis
enlaus.

bizeos ipsa natura iudicās sanat. Qui verò ex populari grāssa D
tione: eos ars curat, artificiose iudicans corporum mutatio-
nem. Hippocrates autem medicus curat hoc malum. Et ge-
nere quidem est Dorienſis: ex ciuitate verò Co, patre Hera-
clida, qui filius fuit Hippocratis, qui Golidici, qui Nebri,
qui Soſtrati, qui Theodori, qui Cleomittada, qui Chriſami-
dis. Hic diuina natura præditus est, & ex paruis ac vulgari-
bus ad magna ac artificiosa, medicinam euexit. Est igitur ci-
uius Hippocrates nonus quidē à Chriſamide rege: decim⁹
autem & octauus ab Aesculapio: vigesimus verò à Ioue: ex
matre verò Praxithea Phænaretes filia, ex familia Herachda-
rum. Quare ex utroque semine à diis ortum habet diuinus
Hippocrates: ut qui à patre quidem Asclepiades est, à matre E
verò Heracles. Didicit autem artem, tum à patre Heracli-
dato, tum ab auo Hippocrate. Verum ab his quidem primum,
velut verisimile est, in re medica initiatus est: quantum sanè
credibile est hos nouisse. Vniuersam vero artē ipse seipsum
docuit, diuina natura vsus, & in tantum animi industria pro-
genitores transgressus, quantum etiam artis præstantia eos.
dem superauit. Tollit autem non bestiarum genus, sed fero-
rum ac agrestium morborum, per magnam terræ ac maris
partem Aesculapij auxilia, quemadmodum Triptolemus
Cereris semina dispergens. Proinde iustissimè in multis ter-
ræ locis diuinos honores etiam ipse cōsequutus est, & iisdem
donatus cū Hercule & Aesculapio ab Atheniensibus dignus F
factus est. Hunc ipsum accersē, & aurū atque argenti quātum
voluerit, ipsi dare iube. Hic enim non vnum modum cura-
tionis huius morbi nouit. Hic est sanitatis pater: hic serua-
tor, hic dolorum curator. In summa, hic diuinæ sciētiae prin-
ceps est. Vale.

*Rex regum magnus Artaxerxes, Hyſtani-
dis Helleſpontis præfecto.*

Hippocratis medici Coi ab Aesculapio originem ducen-
tis gloria artis etiam ad me peruenit. Dato igitur ipsi
auri quantum voluerit, & reliqua abundē, quibus opus habet
& ipsum ad nos mittito. Nam optimatibus Persarum aqua-
lis erit. Et si quis alius bonus vir est in Europa, eum domus
regis

Epistolæ

521

A regis amicum facito, nihil diuitiis parcens. Viros enim in-
uenire, qui consilio præstent, non est facile. Vale.

*Hyſtani Helleſpontis præfectus, Hippocrati ex
Asclepiadis prognato gaudium.*

Magnus rex Artaxerxes te opus habet, & misit ad nos
perfectos, iubens tibi argentum & aurum, & reliqua
quibus opus habes, & quæcunque voles, dare, & breui ad se
mittere. Fore enim te optimatibus Persarum æqualem. Tu
itaque cito adis. Vale.

*Hippocrates medicus, Hyſtandi Helleſpon-
tis præfecto gaudium.*

B Ad epistolam quam misisti, à Rege venisse adferens, re-
mitte Regi, quæ dico, quàm celerrimè scribens. Quod
& victu, & vestitu, & domo, & omni ad vitam sufficienti opu-
lentia fruimur. Persarum autem diuitiis uti, fas mihi nō est:
neque barbaros homines à morbis liberare, qui hostes sunt
Græcorum. Vale.

Hippocrates Demetrio sanitatem.

Persarum rex nos accersit, ignarus quèd apud me ma-
ior est sapientiæ ratio, quàm auri. Vale.

C *Regi regum meo magno domino Artaxerxa, Hy-
stani Helleſpontis præfectus gaudium.*

Quam misisti epistolam, iubēs demittere ad Hippocra-
tem Coum ab Aesculapio originem ducentem, demi-
si. Sed & ab ipso responsum tuli, quod scriptum tradidit, & ad
domum tuam transmittere iussit. Iraque eius latorem ac
nuncium Gymnasben Dieutychem ad te misi. Vale.

Rex regum magnus Artaxerxes Cois hæc dicit.

Date meis nunciis Hippocratē medicum malignis mor-
bis præditum, & in me, & in Persas petulantè se ge-
rentem. Sin minus, cognoscetis, etiam primi peccati pœnam
vos daturus esse. Urbem enim vestram deuastatam, & insu-
lam distractam, in pelagus conuersam, ut in posterum tem-
pus nemo sciat, an in hoc loco fuerit insula, aut urbs Cos.

Vv j Coorum

Visum est populo, respondere nuntiis ab Artaxerxe missis. Coi nihil indignum facient, neque Merope, neque Hercule, neque Aesculapio. Quapropter omnes ciues nō dabunt Hippocratem, etiam si pessima morte sint interituri. Nam quum Darius & Xerxes epistolas scripserint, & terram ac aquam à patribus nostris petierint, populus non dedit: quum eos ipsos se impetentes, similiter velut alios homines, mortales esse videret. Et nunc idem responsum dat. A Cois discedite: quoniam Hippocratem in manus vestras nō dant. Renuntiate igitur ipsi vos nuntij, quod neque dei ipsi, nostri negligentes erunt.

Senatus populusq; Abderitarum Hippocrati gaudium.

Nunc maxime vrbi nostrae in periculo versatur vir noster, ð Hippocrates, qui & praesenti tempore & futuro semper gloria vrbi sperabatur. Neq; nunc, ð vos dei omnes, nobis inuideatur, hic praemulta quae detinet ipsum sapientia agrotat, ut timor non vulgaris sit, si Democritus mente motus fuerit, reuera urbem nostram Abderitarum pessum ituram esse. Etenim oblitus omnium, & primum suipius, vigilans & noctu & interdix, & singula parua ac magna deridens, & totam vitam nihil esse putans, vitam tranfigit. Ducit aliquis uxorem, alius mercaturam exercet, alius concionatur, alius imperat, alius legatum agit, eligitur, abrogatur, agrotat, vulnerator, moritur. At hic ridet omnia, dum alios mortuos ac tristes, alios gaudentes videt. Quin & de his, quae apud inferos sunt, hic vir perscrutatur, & haec scribit, Et idolis acrem plenum esse dicit. Et volucrum voces intentis auribus explorat. Et saepe noctu exurgens, solus cantilenas sensim canenti similis est. Et se aliquando in rerum immensitatem proficisci dicit, & Democritos esse similes subipso innumera biles. Et corpus viri cum mente corruptens vivit, haec timeamus ð Hippocrates, ob haec perturbati sumus. Quapropter nos serua, & patriae nostrae cōsulturus cito adis: neq; nos contempseris. Nam neq; ica viles sumus: & in nobis testimoniū situm est. Ob ipsum enim conseruatum, & gloriam, & pecunias,

nias, & doctrinae famā consequeris: quanquam doctrinae ratio multo potior apud te est, quam fortuna. Attamen & huius bona multa ac luculenta tibi à vobis obuenient. Etenim animae Democriti gratia, etiam si vrbs aurum esset nō nostrae voluntati responderet aut quacunque tandem te illi carendum esset. Leges nostras putamus agrotare ð Hippocrates, leges prauaricari. Adis optime vir, curaturus virum insignem. Non medicus sed conditor, sacrationem tota Ionia murum nobis circumdabis. Ciuitatem, non virum curabis: & Senatum agrotantem, & ne claudatur periclitantē, aperies. Ipse legislator, ipse iudex, ipse princeps, ipse seruator, & hosti artifex aduenies. Ob haec te expectamus ð Hippocrates, atque haec etiā fient vbi veneris. Vna ciuitas nō ignobilis, imò tota Graecia rogat te, serua corpus sapientiae. Quin potius ipsam apud te legationem agere puta doctrinā, ab hac prauaricatione liberari supplicantem. Cognata equidem res est omnibus, velut apparet, sapientia. Verum his qui propius ipsam complexi sunt, velut nobis, etiam longē amplius. Et, sicut probe nosti, gratificaberis etiam futuro saeculo, si nō destitueris Democritū propter veritatem, cuius primas se ratum esse sperat. Tu enim & genere, & arte coniunctus es Aesculapio. Hic verò Hercules est ex fratre nepos. A quo est & Abderus, quem admodum omnino audiisti, cuius cognomē vrbs nostra refert. Quare etiam illi grata fuerit Democriti sanatio. Quum igitur videris ð Hippocrates, & populum, & virtum insignem, ad stupiditatem dissidentem: festina, rogamus, ad nos. Heu ut etiam bona redundantiā morbi existunt. Quantum enim Democritus ad summam sapientiam generose peruenit, tantum nunc pariter periclitatur ne mentis stupore & stoliditate affigatur. At reliquum vulgus Abderitarum, quod mansit absque eruditione, communem sanē sensum habet. Imò nunc prudentiores sunt ad sapientis mortuum iudicandum, qui prius desipuerunt. Adis igitur cum Aesculapio patre. Adis cum Herculis filia Epione. Adis cum Aesculapii filiis, qui ad Iliam militauerunt. Adis nunc praxias adferens morbi medelas. Nunc terra radicibus, & herbis, & auxiliariis floribus, insanissime medicamentis fixunda est. Perme igitur nunquam fertilius prodecent, neque terra, neque montium cacumina, quam nunc profer

Hippocratis

proferunt ea, quæ pertinent ad Democriti sanitatem. Vale. D

Hippocrates Senatui populique Abderitarum gaudium.

Cuius vester Amelellagoras venit in Co, & erat tunc in illa die Virgæ assumptio, & annua festiuitas, ac publicus, velut nostis, cōuentus, & pompa sumptuosa fiebat, quā mos est eos, qui deo dicati sunt, ad Cyparissum deducere. Quādoquidem autē & ex verbis, & ex aspectu, Amelellagoras festinare videbatur, credens, velut erat, rem ipsam virgere epistolā vestram legi, & admiratus sum quod ob vnum hominē velut si vnus homo esset ipsa ciuitas, turbati estis. Et beati profectō sunt populi, qui sciunt bonos viros sua esse munimēta, & non E turres, neque muros, sed sapientium virorū sapientia consilia. Ego verō, qui credo artes quidē esse Deorum dona homines autē naturæ opera (& ne ægrē feratis viri Abderitæ) non vos puto, sed ipsam naturam me vocare, ad conseruandum ipsius opus, quod periclitatur, ne præ morbo collabāt. Quare præ vobis ego nunc, naturæ ac Dns obediens, festino agrotatē Democritū sanare: si quidē sanē & hoc morbus est, & non potius error vobis tenebras offundit, quod opto, atque vniū sit hæc vberius vestræ beneuolentiæ, signū, quod etiam ad suspicionem turbamini. Argentū autem mihi venienti, neque natura, neque Deus promittere poterit. Quare neque vos viri Abderitæ cogatis: sed libera artis etiam opera libera esse sinatis. Qui vero mercedē capiunt, hi scientias seruire cogunt, velut F captiuas faciētes ipsas ex priore libertate. Deinde, velut veri simile est, mēiri etiā poterint, velut de magno morbo: & negarint, velut de paruo: & polliciti nō venerint, & rursus venerint nō vocati. Misera est profectō humana vita: quā per totam ipsam intolerabilis auaritia, velut hybernus vētus, distributa est ac penetrauit. Ad quam vtiā potius omnes medicī cōuenissent, quō grauiorem insaniam morbum curarent: quoniam quum morbus sit, & affligat, etiā laudatur. Ego verō arbitror etiam animæ morbos omnes vehementes esse insanias, quæ opinioniones quasdam ac imaginationes rationi inducunt. A quibus qui per virtutem depurgatus est, sanus euadit. Quod si ego omnino discescere voluissem, viri Abderitæ, non utiq; decem talentorū gratia ad vos proficisceretur: sed ad Magnum

Epistola.

123

A Magnū accessissem Persarū regem, vbi totæ ciuitates humanis opibus refertæ mihi obtigissent: sanassem autē illic ipsorum pestem. Verū denegavi, inimicam Græciæ regionem à malo morbo me velle liberare. Et ego, quantum in me fuisset, Barbaros expugnassem. Habuisssem autē ignominiam ipsas à rege diuitias, & opulentiam patriæ inimicā. Hæc verō mihi adfuissent, velut ei qui vrbium Græciæ deuastator esset. Non sunt diuitiæ, vndiquaq; lucrari. Magna enim sunt sacra virtutis, quæ à iustitia non occultantur, sed manifesta existunt. Aut nō æquale peccatum esse putatis, hostes seruare, & amicos mercede sanare? At non hoc modo se res nostræ habent, o Abderitæ. Non capio fructum ex morbis, neque libenter audiū Democritum mente motum esse. Qui siue sanus est, amicus est: siue ægrotat, curatus magis amicus erit. Audio autem ipsum grauib; ac solidis moribus præditum esse, & vrbis vestræ ornamentum. Valete.

Hippocrates Philopæmeni gaudium.

L Egit, qui vrbis epistolā mihi reddiderūt, etiā tuā tradiderunt. Et valde gaudis sum, & hospitium, & reliquū vultū te promittente. Veniemus autē bona fortuna, & meliore spe, velut arbitramur, accedemus, prout in literis est declaratum: quum nō insaniam, sed quandā excellentē mentis sanitatem vir ille declaret, dum neque liberorū, neque vxoris, neque cognatorū, neque res familiaris, neque omnino alicuius curam gerit: sed & diu & noctu apud seipsum cōsistit, & priuatim vitā degit, plerūq; in antris & solitudinibus, aut sub arborū vmbis, aut in mollibus herbis, aut apud frequētia aquarū fluentia. Contingunt igitur talia plerūq; atra bile percitis. Taciturni enim aliquādo sunt, & solitarij, ac deserti amātes, & rerū familiarū cōspectū auersantur, alienū putātes. Nec verō dissimile vero est, etiā his qui circa disciplinas versantur ab una erga sapientiā adfectione, alias curas exclusas esse. Quæ admodū enim famuli ac ancillæ in domibus tumultuantes, & seditionē agentes, vbi de repente ipsi hera cōparuit, consternati cōquiescunt: sic etiā reliquæ in anima cupiditates malorū sunt hominibus ministræ. Postquā autē sapientiæ cōspectus seipsum ingesserit, reliquæ adfectiones velut famulæ discedunt. Non autē omnino insani antra & quietē expetūt: sed

sed etiā hi qui humana negotia contemnant, ob tranquillitatis cupiditatē. Quum enim mens ab externis curis vexata, corpus reficere voluerit, tūc cito ipsum quieti tradit. Deinde recta exurgens, ei cū circa veritatis regionē collustrat, in qua non est pater, no mater, non vxor, non liberi, non frater, non cognati, non famuli, non fortuna, non omnino quicquam ex his, quæ tumultū inducunt. Omnia autē perturbātia, exclusa sunt præ timore: & neq; appropinquare audet præ reuerentia eorū, quæ isthic habitāt. Habitant autē illam regionē, & artes, & virtutes omnis generis, & Dei, & dæmones, & senatus, & consilia. Et magnus polus in illa regione, stellis multū mobilibus coronatus est: in quam fortassis etiā Democritus præ sapiētia trāsmigravit. Deinde quum nō videat amplius eos qui sunt in vrbe, utpote procul profectus: insaniz morbo laborare putatur, propter solitudinis amorē. Student autem Abderitæ argenti amorem & studium detegere, & in se manifestum facere, eo quod Democritum non intelligunt. At tu hospitium nobis dō amice Philopocmea præpara. Non enim volo perturbare vrbi molestiam exhibere, quum veterem te proprium hospitem, velut nosti, habeam. Vale.

Hippocrates Dycnσιο gaudium.

A Ut in Halicarnasso me expecta, aut ipse ad me venire dō amice festina. Per summā enim necessitatē abeundum est mihi in Abderam, Democriti causa, ad quē agrotantem vrbs me accersit. Caterū admiranda est hominū, dō Dionysii, per cōsensum adfectio: velut vna anima cū ciue cōgrotat. Quare mihi videtur etiā ipsi curatione opus habere. Ego vero neq; morbum ipsum esse puto, sed immodicam doctrinam: quæ reuera nō est immodica, sed ab idiotis putatur. Nā nunquam nocua est virtus immodica. Excellentia verō, morbi opinionē de se præbet, propter iudicantiū imperitiā. Vnusquisq; enim ex his, quæ ipse nō habet, iudicat, id quod in alio abundat, superfluum esse. Sic sanē etiā timidis fortitudinē immodestiam putat, & avarus magnanimitatē. Et omnis defectus, virtutis moderationē excedere putatur. Illū igitur vbi viderimus, cū prænotione hinc contingente, & vbi sermones eius audierimus: melius cognoscemus. Tu verō, dō Dionysii, studio habe ut ipse accedas. Volo enim te in patria mea cōm-

ratū

A rari donec rediero: quo & rerum nostrarum, & in primis vrbis nostræ curā geras. Nam haud scio, quomodo ex casu contigit, ut saluber sit annus, & pristinam naturā habeat. Quare neq; multi infestabūt morbi: attamē venito, Inhabitabis autem meam domum nimis quā opportuā, nimirū quum & vxor apud parētes maneat propter meam profectiōem. Attamen & illius res inspecta, quo pudicē degat, & non ob viri absentia alios viros approber. Honesta equidem ab initio fuit, & parentes bonos habuit. Patre autem mitificē virilem, & malos valde odio habentem, egregiē senem. Attamē semper opus habet mulier moderatore. Habet enim à natura in se lasciviam: quæ, nisi quotidie refeceretur, velut arbores in materia: multa effusionem, exuberat. Ego verō amicum parentibus diligentiorē puo ad vxorē custodiendā. Non enim, velut illis, etiam huic cohabitare benevolentia: adfectio, per quam saepe vmbra admonitioni obrenditur. In omnibus autem rebus prudentior est alienitas ab adfectione, ut quæ minimē à benevolentia infringatur. Vale.

Hippocrates Damageto gaudium.

Q uum apud te Rhodi essem Damagete, vidi naue illam cui solis inscriptio erat, penitus pulchram, & in puppi probè instructam, & sufficientem carinam habentem. Habebat & trāstra multa. Et tu laudabas etiam in ipsa nauigandi præstatiā, quod velox esset, & cūta, & ad inseruiēdum artificiosa. Et insuper prædicabas probū in ipsa nauigatiōis cursum. Hæc mitte nobis: verū si fieri potest, non remis, sed alis ad remigium instructā. Vrget enim res ipsa dō amice, ut valde cito in Abderā nauigē. Volo enim agrotantē curare vrbe, propter vnum agrotantem Democritum, si vnquam viri fama ad aures tuas peruenit. De hoc patria dicit, quod insania adfectus sit. Ego autē cupio, imō magis opto, non reuera ipsum insanire, sed illos ita putare. Ridet, inquit, semper, & ridere nō cessat in omnibus negotiis. Et hoc ipsis insaniz signū esse videtur. Quare tuis in Rhodo amicis dicito, ut semper moderatē se gerāt, & nō multū rideant, neq; multum tristes sint: sed inter ambo hæc modū teneant, ut aliis comis esse videaris, aliis sollicitus, de virtute cogitās. Est pfecto mali quiddā dū ad singula ille ridet. Si em̄ immodestia malū est: hæc sanē ppe-

ratū

Hippocratis

tua longè peior est. Et dicam tanè ad ipsum: Democrite, & si quis agrotat, & occiditur, & mortuus est, & obliſcitur, & quoduis malum ingruit: ſingula quæ ſunt, materiam riſus tibi præbent. Nò autè repugnas deo, ſi, quum duo ſint in mundo, Gaudium & Triftitia, tu alterum ipſorū eieciſti? Beatus profeſſo fueris (Verè nimpoſſibile eſt) ſi neque mater tibi agrotat, neq; pater, neq; poſtea liberi, aut vxor, aut amicus, ſed propter tantum riſum conſeruantur, penitus felix es. At ſi dum agrotant, rides: dum moriūtur, gaudes: & ſi quid mali audieris, exhilararis: peſſimus es o Democrite, & procul tane à ſapientia. Si verò putas hæc ipſa neq; mala eſſe, certè arrabile periculus eſt Democrite. periclitans ne & ipſe Abderita ſis pendentiore autè ſit ipſa ciuitas. Caterùm de his exactius illic dicemus Damagete. At verò nauis etiam hoc tempus, quo hæc tibi ſcribo, remoratur. Vale.

Hippocrates Philopœmeni gaudium.

Cogitans ac ſollicitus de Democrito, illa ipſa nocte dormiens, ſub ipſius auroræ initium ſomniū mihi oblatū habui, ex quo puto nihil valde periculoſi fore. Mirabiliter eum expergeſactus ſum. Videbar mihi videre Aſculapiū ipſum corā, & iā ad ipſas Abderitarū portas aderamus. Aſculapius autem non vt imagines eum aliàs oſtendunt, mitis ac blandus apparebat: ſed habitu concitato, & aſpectu horrendo. Sequebantur autè ipſum dracones reptilium generis immanes, longum tractū ducentes, & horribile quiddam velut in deſertis ac ſaltibus ſubſibilantes. Sequebantur & ſocii, pyxides medicamentarias probè obſignatas geſtantes. Deinde porrexi mihi manum deus: quam vbi libètiſſimè apprehendiſſem, rogabā vt ſimul mecū peregreſceret, & ne me in medendo deſtitueret. Verū is: Nihil, inquit, in præſens me opus habes: ſed hæc immortalū ac mortaliū communis dea te peregrinū deducet. Et ego cōuerſus video mulierē pulchram ac magnè ſimpliciter ornata, ſplēdidam, cuius oculorū circuli puro lumine micabāt, vt ſtellarū fulgorē putares. Et deº quidē diſparuit. Mulier verò illa apprehēſum ne manu lento gradu benigniter per vrbe ducebat. Et vbi prope domū eſſemus, in qua hoſpitiū mihi paratū eſſe putabā, velut ſpectrū diſparuit, hoc ſaltem dicens: Cras te apud Democritum deprehen-

Epiſtolæ.

525

Aprehendam. Cū verò iam ſe illa cōuerteret: Rogo, inquā, optima ſœmina, quantā es, & quo nomine vocari debes? Veritas, inquit illa. Caterū quæ accedentē vides (& derepentè altera quadā mihi apparuit) neq; ipſa mala videtur, audacior autè aſpectu & concitator: Opinio, inquit, appellatur, & habitat apud Abderitas. Ego igitur vbi de ſomno ſurrexiſſem, mihi ipſi ſomnium interpretatus ſum, quòd non indigeret medico Democritus, quando ſanè ipſe medendi Deus diſceſſiſſet, velut qui medendi occaſionem & materiam nò haberet. Sed ipſa quidē veritas, quòd Democritus ſanus ſit, apud Democritum manet. Opinio verò, quòd Democritus agrotet, reuera apud Abderitas habitat. Atq; hæc vera eſſe, mi Philopœmen, credo, & ſunt ſanè. Et non contemno ſomnia, maxime vbi etiam ordinem conſeruant. Medicina autem & vaticinatio valde cognata ſunt: quandoquidem & pater ambarū arriū vnus eſt Apollo progenitor noſter, & præſentes & futuros morbos prædicens, & agrotos & agrotaturos ſanans. Vale.

Hippocrates Cratena gaudium.

Scio te, o amice, optimum radicifecam eſſe, & propter ſuam ipſius exercitationem, & propter progenitorū gloriā, adeo vt in hac facultate Crateux proauo minime cedas. Proinde nunc, ſi vnquā aliàs, herbas collige, quot & quales poteris: viger enim neceſſitas: atq; has mihi tranſmittle, ad virum totī ciuitati cōparandum, Abderitam quidē verum Democritum. Agrotare enim ipſum dicunt, & purgatione valde opus habere, vt qui inſania ſit correptus. Non vtemur fortaiſis medicamentis, quemadmodum etiā credo. Attamen vndiquaque inſtrūctum eſſe oportet. At verò rem herbariam apud te ſæpe admiratus ſum, quemadmodum etiam vniuerſorum naturam ac conſtitutionē, & facerrimū terræ fundamentum, ex qua aqua, & plantæ, & alimēta, & medicamēta, & fortuna, & ipſæ diuitiæ exoriuntur. Neque enim aliàs haberet vbi cōſiſteret Auaritia, neq; ſanè Abderita: nunc decem talentis inſeſſent me, pro medico mercenarium declarantes. Si verò poſſis Crateua amarā auaritiæ radicem excindere, vt nulla ipſius reliquæ reſtent, probè ſcito, quod hominum vnā cum corporibus etiam animas agrotantes purgaſſemus. At hæc quidē vota ſunt. Tu

X x verò

verò, quod fieri potest, nobis mōtanās maximē & in altis col-
libus nascentes herbas radicibus rescia. Sunt enim aquosiori-
bus solidiores & aciores, propter terræ densitatem, & aeris
tenuitatem. Nam quod attrahunt, frigidius est. Conare ta-
men ut etiam de his quæ circa stagna nascuntur, & de palu-
stribus, & fluitantibus, aut fontanis flores colligas: quas sa-
nè debiles, & exolutas ac dulcis succi esse scio. Omnia autem
medicamenta quæ succi & liquores fluidi sunt, in vitreis va-
sis ferantur: quæ verò folia, aut flores, aut radices sunt in fidi-
libus novis probè obturatis: ut ne ventis perflata, medica-
menti vigorem velut in animi deliquium collapsa, amittāt.
Cæterum statim nobis hæc mittito. Nam & tēpus anni con-
gruum est, & necessitas dictæ insaniæ urget. Ab omni equi-
dem arte aliena res est dilatio, verū maximè à Medicina, in
qua dilatio est animæ periculum. Curationum verò animæ
sunt temporum opportunitates, quarum observatio finis est.
Spero quidem sanum esse Democritū, etiam circa medelā.
Si verò aliquis error naturæ, aut temporis, aut alterius alicu-
ius causæ contingat: multa enim nos qui mortales sumus, la-
tent, utpote non omnino per veritatem corroboratos, ad id
quod obscurum est, omnem vim congregatam esse oportet.
Non enim contentus est is, qui in periculo versatur, his quæ
possumus: sed concupiscit etiam ea, quæ nō possumus. Et ser-
mō semper ad duos fines militamus, alterum hominis, alte-
rum artis. Quorum alter obscurus est, alter scientiæ determi-
natus. Opus est autem in utroq; his etiam fortuna. Incerta
enim est coniectura eorum, qui in purgationibus cautè pro-
cedunt. Nam & stomachi afflictionē veremur, & medicatio-
nis congruentiam, ad naturā ignotā cōiectamus. Nō enim
vna & eadem est omnium naturā, & aliud semper sibi ipsi de-
cernens assimilat ac familiare facit. Aliquādo verò totū per-
dit. Sed & herbis multa reptilia venarum immittunt, & ha-
tu sunt internæ ipsarum teneritudinē adfectionem pro auxi-
lio inspirant. Et huius rei ignorantia erit, nisi sanè nota ali-
qua, aut macula, aut odor ferus & gravis rei factæ indicatio-
nem fecerit. Deinde ipsa ars propter fortunæ casum, à rectè
faciendi proposito aberrat. Stabiliōres autē semper sunt pur-
gationes per venatrū, quibus etiā Melampus in Præti filia-
bus, & Anticyreus in Hercule vñ esse narrantur. Minimè ve-

rō

A rō vtemur nos vñlo aliquo ex his in Democrito: sed contige-
rit opto illi sapientia, efficacissimorum ac medicatissimorū
pharmacorum finis. Vale.

Hippocrates Damageto gaudium.

H Ocerat illud Damages, quod cōiectabamur: non infa-
nit Democritus, sed super omnia sapit, & nos sapiēti-
ores effecit, & per nos omnes homines. Remissi autē tibi ami-
ce reuera Aesculapeam navem: cui cum solis signo etiā sani-
tatis insigne apponito. Nam reuera secundo numine vela fe-
cit: & illa die in Abderam navigavit, qua scripserā ipsis, me-
perventurū esse. Omnes igitur ante portas cōgregatos inue-
nimus, nos, velut verisimile est, expectantes, nō viros solum,
sed etiā mulieres: infansq; senes & pueros per deos, tristes,
itēmq; infantes. Atque hi quidē sic habebant, velut ob Demo-
critum infanientē. Ille verò syncere tūc in philolophādō ex-
cellebat. Postquā autē me vidissent, vñ sunt mihi paululum
ad seipsos rediisse, & bonas spes ostentabāt. At Philopocmen
me ad hospitii ducere gestiebat, & hoc ab illis cōprobaba-
tur. Ego verò, ò viri Abderitæ, inquā, nullū mihi maius ope-
ra precii est, quā Democritū videre. Illi verò hoc audito,
collaudarūt, & gaudii sunt, & cōpendio duxerūt me per forū,
partim sequētes, partim præcurrētes, alij ab utraq; parte: Ser-
ua, clamātes, auxiliare, medicare. Et ego adhortabar ipsos ut
cōsiderent, anquā fortassis nihil esset mali: aut si quid esset,
modicū id esset, & correctu facile, cōfusus horis anni Etesius.
Et simul hæc dicens ibam. Neq; enim procul erāt ædes: imò
neque tota ciuitas. Aderamus igitur: propinquæ enim muro
erāt, & me placidè ed deducūt. At retro turtim collis erat al-
tus, lōgis ac dēis populis nigris vmbrosus, vnde Democriti
habitacula cōspiciebātur. Et ipse Democritus sub ampla ac
humilima platano sedebat, in veste crassa citra humeros de-
sineute solus, distalceatus, super lapidea sede, valde pallidus
ac macilentus, promissa barba iuxta ipsum verò à dextra, te-
nuis aqua per declivē collē decurrēs leuiter resonabat. Erat
autē delubriū quoddā super illū collem, quantū equidem cō-
iectura assequor. Nymphis dicatū, sponte enatis viribus cir-
cundatum. Ipse verò cum multo ornatu super genibus librū
habebat. Sed & alij quidem ex utraque parte adiacebant. Ac

X x 2

cum

Hippocratis

cumulata erant etiam animalia multa, per torum refecta. Et **D** ipse aliquando concitate incumbens scribebat, aliquando quiescebat, diu multumque se continens, & in seipso meditando. Deinde non longè post, his peractis, exurgens de amibulabat, & viscera animalium inspiciebat, & depositis ipsis digressus, rursus desidebat. At Abderitæ circumstantes in te tristes, & non procul à lachrymantibus oculis habentes: Vides, inquit, Hippocrates Democriti vitam, quàm insanit, & neque quod vult nouit, neque quod facit. Et quidam ex ipsis ap-huc amplius ostendere volens ipsius insaniam, alta voce plorauit instar mulieris ob filij mortem lamentantis. Deinde rursus cum gemitu euulauit, personam agens viatoris, qui aliquid ex his quæ portabat, amisit. Verum Democritus cum hæc au-disset, partim ridebat, partim cachinnis explodebat, & nihil amplius scribebat. Caput autem frequenter cōcutiebat. **E**go vero: Vos, inquam, o Abderitæ, hic manete: ipse verò ubi & verbis, & corpori viri propior factus fuero, videroque at audiero, cognoscā adfectionis veritatem. Et hæc loquutus, placide descendebam. Erat autem locus ille asper ac decliuus. Itaque vix me sustulcens penetraui. Cum autem appropinquassem, incidi in ipsum nescio quid, quasi ex numinis afflatu & cum concitatione scribentē. Statham igitur isthuc expectans tempus quietis ipsius. Ipse verò paulo post, intermisso scribendi impetu, & stilo scriptorio deposito, respexit ad me accedentem, & Salue, inquit, hospes. Et ego: Plurimum & tu, inquam, Democrite vir sapiētissime. At ille, verecundans ar-bitor, quod nō nomine me compellasset: Te autem, inquit, quo nomine vocabimur? Ignorantia enim tui nominis, causa erat, cur te hospitem appellarem. Hippocrates, inquā, medicus est mihi nomen. Is verò: Asclepiadarum, inquit, nobilitas, & magna sapientiæ tuæ in re medica gloria multum celebris, etiam ad nos peruenit. Quid autem negotij, o amice, te huc perduxit? Imò potius præ omnibus confide. Vides autem quod hæc sedes folijs instrata non est iniucunda, viridis adhuc ac mollis, & ad insidendum lenior inuidiosis fortunæ sellis. Cum autem consedissem, rursus inquit, Priuatimne, aut publicum negotium agens huc peruenisti? Dic aperte, nam nos, quantum poterimus, adiuuabimus. Et ego: Quæ vera causa est, inquam, tui gratia huc venio, vt sapien-tero

Epistolæ.

§ 27

A rem virum conueniam. Habet autem causam patriam, cuius legatum ego. Ille verò: Hospitio itaque, inquit, primum v're nostro. Ego verò per omnia virum pertentans, etiam si iam mihi manifestum esset, ipsum nō insanire; Philopocmenem, inquam, nosti ciuem vestrum? Etiam, inquit, valde: Damonis filium dicis, qui habitat apud Hermaidem fontē? Hunc ipsum, inquam, cuius ego sum ex patribus peculiatris amicus. At tu Democrite potiore me hospitio excipe, & primum sanè quid sit hoc, quod hic scribis, dicito. Ille verò ubi paululum se continuisset: De insaniam, inquit. Et ego, o rex Iupiter, inquam oportune profectò scribis contra ciuitatem. At ille: Qualem, inquit, ciuitatem Hippocrates? Ego verò: Nihil, inquam, o Democrite, sed haud scio quomodo hoc verbum mihi excidit. Verum quid de insaniam scribis? Quid enim, inquit, aliud quam quid sit, & quomodo in hominibus generetur, & quomodo alleuetur? Nam animalia hæc, quæ vides, inquit, huius gratia refecto, non quod odio habeam opera dei, sed bilis naturam ac sedem quærens. Nosti enim quod hæc furoris hominum causa est, ubi nimium redundarit. In omnibus equidem à natura inest: sed in quibusdam minus, in quibusdā amplius. At immodestia ipsius morbi sunt, ipsa velut materia, aliquando bona, aliquando mala subiacente. Et ego, Per Iouem, inquam o Democrite verè hæc & sapienter dicis. Quare beatum te iudico, qui tanta quiete frueris. Nobis autem huius participes esse non permillum est. Interrogante verò illo: Cur o Hippocrates, permillum non est? Quoniam, inquam, aut agri, aut res domesticæ, aut liberi, aut viura, aut morbi, aut mortes, aut famuli, aut nuptiæ, aut eiusmodi quædam opportunitatē nobis com modam eripiunt. Hic sanè vir ille ad solitam adfectionem delatus est, & valde effusè risit, ac cachinnatus est. Et de cætero quiescebat. Et ego: Quid verò, inquam, Democrite rides? verum bona quæ dixi, aut mala? Ille verò adhuc magis ridebat. Et Abderitæ de colle id videntes, partim capita sua cadebant, partim frontem. Alij verò capillos euellebant. Nam, velut postea dixerunt, ampliorem quàm aliàs solitus esset, risum effuderat. At verò, inquam, sapientum optime Democrite, cupio causam huius tuæ adfectionis cognoscere: quo risu ego tibi dignus visus sum, aut ea quæ dixi, quo

Hippocratis

hoc cognito, à causa desistam, aut tu reprehensus, intēpesti. D
uos risus coerceas. Ille verò: O Hercules, inquit, si me repre-
hendere potes, curationem perficies, qualem nullam iniquā,
d Hippocrates. Et quomodo non reprehendaris, d optime?
Aut nō absurdum te esse putas, dum rides hominis mortem,
aut morbum, aut mētis emotionem, aut insaniam, aut atrā
bilem, aut credem, aut aliud quid peius? Aut vice versa nu-
ptias aut festiuitates, aut liberorum procreationem, aut my-
steria, aut magistratus, aut honores, aut aliud quid omnino
boni? Nam quorum misereri oportet, ea tu derides, & ob
quæ latari conueniebat, ea iidem derides adeò vt neque bo-
num, neque malum apud te sit discretum. At ille: Hæc quidē,
inquit, rectē dicis, d Hippocrates: sed non nouisti risus nostri
causam. Vbi verò cognoueris: satis scio quod meum risum,
melio-rem legationem medelam ac curationem, tuæ patriæ &
tibi ipsi auferes, & alius prudentes facere poteris. Et pro hoc
fortassis me vicissim medicinam docebis, vbi cognoueris
quanto studio circa res nullo studio dignas versantes, & ea
quæ nullius præiij sunt facere conantes, omnes homines vi-
tam cōsumunt, risu digna tractantes. Ego verò: Dic, inquam,
per deos, nunquid vniuersus mundus ægrotare se non ani-
maduertit? & non habet quo legationem demittat ad sui cu-
rationem? Quid enim extra ipsum esse poterit? Ille verò ex-
cipiens: Multæ, inquit, sunt mundorum infinitates, & nequa-
quam, d amice, diuitem naturam malignè extenues. At hæc F
quidem, inquam, Democrite suo tempore docebis. Vereor
enim ne fortè dum infinitatem recēses, ridere incipias. Scias
autem nunc, de tuo risu rationem vitæ te reddere debere, Il-
le autē toruē me intuitus: Quas, inquit, risus mei causas esse
putas, bona & mala. Ego autē vnum hominem rideo, demen-
tia quidem plenū, rectis autem actionibus vacuum, in omni-
bus consiliis pueriliter ac stultè se gerentē, nullius utilitatis
gratia labores nunquā absoluentes tolerantem, sine terræ
& infinito recessus exiguos modicis cupiditatibus penetrantē,
argentum & aurum quærentem, & nunquā ab his adquiren-
dis interquiescentem: sed semper circa plura adipiscenda tu-
multuante, quo ipse inferior non sit, & neq; pudeat si non
felix appelletur. Rideo itē ipsum eo qd hiatus terræ effodit
manibus eorum perquirens, qui partim à laxa intruente terrā
oppressi

Epistolæ.

528

A oppressi sunt, partim diutissime in hac necessitate detenti,
in supplicio velut in patria permanent, argentum & aurum
inquirentes, vestigia pulueris acramenta persequentes, are-
nam aliam abunde eruentes, & terræ venas exscindentes, ad
opulentiam semper glebas confluantes, ex matre terra hosti-
lem terram, quum tamen eadem sit, facientes, & hanc ad-
mirantes pedibus calcant. Quanto verò risu dignum est,
quod ærumnosam & occultam terram amant, manifestam
contumelia afficientes? Alij verò canes emunt, alij equos:
alij multam regionem circumscribentes, propriam sibi in-
scribunt; & multis imperare volentes, neque tibi ipsis impe-
rare possunt. Vxoribus dicunt, quas paulo post eiiciunt. Amant,
B deinde odio habent. Cum magna cupiditate liberos gene-
rant: deinde adultos eiiciunt. Quæ est illa vana ac absur-
da diligentia, nihil ab insania differens? Bellum intestinum
gerunt, quietem non amplectentes. Reges alios depouunt,
alios surrogant: occidunt homines: terram fodientes, ar-
gentum quarunt. Argento repperito, tertium emere volunt.
Empta terra, fructus vendunt: fructibus diuendis, rursus
argentum accipiunt. In quot mutationibus versantur? in
quanta malitia? dum opes non habent, opes experunt: dum
habent, occultant, dissipant. Rideo, dum improbè agen-
tes video. Intendo risum, dum infeliciter agentes cerno.
Veritatis enim Leges transgrediuntur: contentioni studio
hostilem inter se litem habent, & cum fratribus, & parenti-
C tibus, & ciuibus: atque ad hæc, prociui modi opibus, qua-
rum nemo, vbi mortuus est, dominus est, se mutuo occidunt.
Illicitam vitam degentes, amicorum ac patriæ penuriam
contemnunt. Res indignas & inanimatas diuitiarum loco
habent: pro vniuersa opulentia statuas emunt, quoniam effi-
gies ita expressa est, vt loqui videatur. Eos verò qui verè lo-
quuntur, odio habent. Res insuper non faciles experunt.
Nam continentem habitantes, mare cupiunt. Et rursus, cum
in insulis sunt, continentem desiderant, & omnia peruer-
tunt ad propriam cupiditatem. Et in bello quidem fortitu-
dinem laudare videntur. Vincuntur autem quotidie à pe-
tulancia, ab avaritia. Ex omnibus adfectionibus ægrotant.
Thersites verò vitæ omnes sunt. Cur verò meum risum re-
prehendisti d Hippocrates? Non eam quæ siam suam ipsius
X x 4 deueni

dementiam, sed alius alterius deridet: hi quidem ebrios, cum D
 ipsi sibi sobrios esse videntur: alij verò amantes, quò ipsi gra-
 uiore morbo laborèt: alij nautigantes: alij eos, qui circa agri-
 culturam occupati sunt. Non enim concordant neque arti-
 bus, neque operibus. Ego verò: Hæc quidem, inquam, vera
 sunt Democrite: neque alius aliquis congruentior sermo
 esse poterit: ad mortaliū miseriam declarandam: verūm
 ipsæ res sanciant necessitatem, & domesticæ dispensationis,
 & navium fabricationis gratia, reliquæ item vitæ, in qua
 necesse est hominem esse. Non enim ad otium natura ipsum
 genuit. Ex his autem rursus ambitio effusa, multorum rectè
 sentientem animam decepit, qui omnia quidem rectè ac se-
 rio agere student, velut re certa ac stabili futura. Non autem F
 ita validi sunt, ut obscuritatem prævidere possint. Si enim
 quis d. Democrite vxorem ducens, separationem aut mor-
 tem timeret: aut quispiam liberos educans, ipsorum interi-
 tum: imo neque in agricultura, & navigatione, & regno, &
 magistratu, & omnibus quæ sunt in vita, ullus vnquam de
 errore præsumpserit, sed vnusquisque horum bona se alitur,
 deteriorum verò ne meminit quidem: nunquid igitur risus
 tuus huic minime conuenit? At Democritus: Valde, inquit, tar-
 do ingenio præditus es, & longè à sententia mea abes d. Hip-
 pocrates, qui tranquillitatis & perturbationis modum non
 consideras, præ ignorantia. Si enim hæc ipsa prudenti men-
 te disponent, & ipsi facillè liberarentur, & meum risum le-
 uarent. Nunc autem, velut rebus in vita firmis, dementes illi
 superbiunt, ob ratiocinationis expertem mentem, inordina- F
 tum imperum suum agere discunt. Sufficiens enim ad-
 monitio ipsis esset, omnium rerum vicissitudo, quæ subitis
 mutationibus irruit, & de repente omnigenam cum cuncta
 rationem inducit. At ipsi, velut hæc firma sit ac stabilis, obli-
 ti adfectionum assidue incidentium, aliter alias ea, quæ tri-
 stitiam inferunt, cupientes, & quæ non conferunt, quæren-
 tes, multis calamitatibus inuoluuntur. Si verò quis iuxta
 propriam facultatem omnia facere cogitaret: stabilem sanè
 vitam custodisset, seipsum cognoscens, & sui ipsius compara-
 tionem clarè considerans, & non cupiditatis studium in infi-
 nitum extendens: sed opulentiam naturam, & omnium nu-
 tricem, per sufficientiam inueniens. Quemadmodum autem
 in opti

A in optimo corporis habitu, adfectionum periculum manife-
 stum est: ita successuū fortunæ magnitudo periculosa est. In-
 signes autem palam in infelicitatibus conspiciuntur. Alij ve-
 rò velut proximorum facta non videntes, à propriis malefa-
 ctis pereunt, tam manifesta, quam obscura non prævidentes,
 quum longam vitam exemplum habeant eorum, quæ sunt,
 & quæ non sunt, ex quibus etiam futurum considerare oport-
 rebat. Hæc sunt quæ mihi risus materiam præbent, d. demen-
 tes homines, prauitatis pœnas pendentes, avaritiæ, insatiabi-
 litatis, inimiciæ, insidiarum, doli, inuiditiæ (difficile est
 enumerare multiplices malorum versutias: sunt enim infini-
 tæ) & in his dolosis versutiis vicissim conuersantes, & mali-
 gne sentientes. At virtutis apud ipsos modus est, id quod de-
 terius est. Mendacij enim studium exercent, voluptatem con-
 seantur, legibus non obediētes. Quidam verò ex ipsis præ-
 uidentiam in hominibus esse negat, ut qui neq; visus, neque
 auditus participes sunt. Solus autem sensus hominis recta in-
 telligentia lucidus, & præsens & futurum præiudet. In omni-
 bus displicentiam habent, & rursus ad eadem accedunt, ab-
 negata navigatione, nautigant, reiecta agricultura, rursus
 agrum colunt, eiecta vxore, aliam inducunt, genitos sibi libe-
 ros sepeliunt: & his sepultis, alios generant, ac rursus educāt.
 Senectam optant: ad ipsam autem peruenientes, gemunt, in
 nullo rerum statu constantem mentem habentes. Principes
 ac Reges priuatum prædicant: priuatus autem regnum appe-
 tit. Qui Reipub. magistratum gerit, artificē laudat, velut ex-
 tra periculum constitutum: artifex autem illum, velut per
 omnia potentem. Rectam enim virtutis viam, purā & leuem
 ac inoffensam, non vident, quam nemo ingredi audeat. Ferun-
 tur autem in contrariam, difficilem & tortuosam, per aspera
 incidentes, lapsantes ac offendentes, plerique vero exciden-
 tes, anhelantes velut si quis persequatur, litigātes, modo po-
 steriores existentes, modo præcedentes. Et quidam ipsorum
 petulant alienū cubilis corruptendi amore ardent, per in-
 pudentiā inducti, alios avaritiæ morbus infinitus consumit,
 alij mutuo insidias struunt, alij ab ambitionis studio in aerē
 sublati, per malitiæ gravitatem in profundū pernicipi præ-
 cipites deferuntur. Quidam destruunt, deinde rursus ædifi-
 cant: largiuntur, deinde penitentia ducti, amicitia iura tol-
 lunt

lunt, malefici per inimicitiam cognationis iura bello impetentes. Et horum omnium causa est Avaritia. Qua in re hi à pueris ludentibus differunt: apud quos consilium quidem iudicio caret; quod verò se forte fortuna obtulit, id iucundum est. At verò in deideriis quid brutis animantibus reliqui faciunt, quàm quòd intra sufficientiam ferè ipsæ se continent? Quis enim leo aurum in terram occuluit? Quis taurus vberioris alimentii gratia depugnavit? Quam parvalim unquam insatiabilitas crepit? Sicut quidem aper, sed usque ad aquæ appetentiam. Lupus autem, devorato necessario alimento oblato, quiescit. Si dies ac noctes coniungat homo, non sentit conuiuandi fatietatem. Et annuorum quidem temporum ordo, terminus est brutis ad coitum: at homo perpetuo infano libidinis cestro stimuletur. Quæso te Hippocrates, non ridere debeo plorantem propter amorem eo, quòd commodo suo exclusus est? maxime verò si quis periculorum contemptor sit, & per precipitia, aut pelagi profunditates feratur, risum non extendam? Non ridebo autem eum, qui nauem multis mercibus onustam demersit, deinde mari indignatur, quòd ipsam plenam submersit? Ego quidem nequaquam mihi ridere videor. Vellem autem potius aliquid molesti contra ipsos excogitare. At neq; medicinam pro his esse oportebat, neque aliquem pæonia pharmaca præparantem: atq; huius rei documentum præbeat tibi tuus ille progenitor Aesculapius, qui dum seruaret homines, fulminis ictus gratiam accepit. Non vides quòd & ego malicie pars sum, dum insanix causam inquirens, animalia mæsto ac resco? Oportebat autem ex hominibus causam perscrutari. Non vides quòd etià ipse mundus odio in homines plenus est? Infinitas enim contra ipsum adfisiones accumulauit. Totus homo ex natiuitate morbus est. Dum educatur, inutilis est, & alienum auxilium implorat. Dum crescit, proteruus, insipiens, prædago opus habens. Dum in vigore est, audax est. Dum decrescit, miserabilis, ubi labores suos imprudenter recolit ac iactat. Ex inartemnis enim vteri inquinamenti talis prodiit. Et propterea alij indignatione ac immodica ira pleni, in calamitatibus ac pugnis versantur: alij semper in adulteriis & corruptendis puellis: alij in ebrietatibus: alij in rerum alienarum cupiditatibus: alij in suis prodigiis. Utinam facultas esset nobis, vniuersorum

A uerforum habitationes reuelare, & nullum rerum in ipsis velamentum dimittere, atq; ita ea, quæ intus aguntur, videre: videremus utique alios edentes, alios vomentes, alios suppliciis torquentes, alios pharmaca miscentes, alios infidias construentes, alios supputantes, alios gaudentes, alios plorantes, alios amicos accusantes, alios propter ambitionem amètes. Quanquam sint quædam actiones profundiores, quæ in animo occultantur. Et ex his quidam sunt iuuenes, quidam senes: petentes, negantes, pauperes, opulenti: fame pressi, luxu grauati: sordidi, sancti, alij deliciis diffuentes, famulitium magnum alentes: alij trucidantes, alij sepelientes: alij ea quæ habent contemnentes, & speratis possessionibus inhiantes: alij impudentes: alij parci: alij inexplebiles: alij occidentes: alij vapulantes: alij superbientes, alij vana gloria elati. Et ex his aliqui apud equos spectatores consistunt: aliqui apud viros, aut canes, aut lapides, aut ligna, aut æs, aut picturas. Et aliqui legationibus, aliqui militia, aliqui sacerdotibus præfunt. Et alij coronas gestant, aliqui armati sunt, aliqui occiduntur. Singula verò ex his feruntur, partim ad pugnam naualem, partim ad militiam, partim ad rusticationem: alij ad onerarias naues, alij ad forum, alij ad concionem, alij ad theatrum, alij ad fagam, alij aliud. Et rursus, quidam ad voluptatem deliciarum, ac intemperantiam: quidam ad otium ac socordiam. Quum igitur tot indignas ac infelices animas videamus: quomodo non vitam ipsarum eiusmodi intemperantia præditam risu exhibitamus? Quin & valde timeo, neq; medicinam tuam ipsis placere. Nam præ intemperantia omnia ipsis displicent, & insaniam sapientiam putant, profecto suspicor pleraque in scientia tua palam contumelia adfici, aut propter inuidiam, aut propter ingratitude. Aegrotantes enim simul ut seruantur, causam diis aut fortunæ attribuunt. Plerique verò suæ naturæ hoc adscribentes, beneficentiam odium habent, & parum abest ut indignè serant, si debiliores esse putentur. Sed & plerique artis ignorantiam in seipsis habentes, & imperiti existentes, id quod melius est, purgant. Inter stultos enim sunt suffragia, & neque ægroti attestari volunt, neque eiusdem artis artifices testimonium præbere. Inuidia enim obstat. Non autem inexpertus es tu talium nugarum: imò probè scio, ob hæc te sæpe in memorabilibus adfici

addictionibus acceritum fuisse, & neque causam, aut in-
uidiam libenter derisisse. Veritatis enim neque cognitio
vlla est, neque vllum testimonium. Hæc autem cum dice-
ret, subridebat, & mihi, o Damagete, diuina specie appare-
bat, & velut qui priorem suam formam exuisset. Et ego: O
magnifice Democrite, inquam, magna xenia & hospitali-
tatis tue munera, in Co mecum auferam. Multa enim me sa-
pientia admiratione impleuisti, Discedo enim veritatis tuæ
præco, qui humanam naturam inuestigasti ac considerasti.
Quum autem mentis meæ modelam à te acceperim, ab eo
nunc tempore hoc expectente, itemque corporis curatione.
Cras vero, & deinceps, hoc loco rursus conueniemus. Atque
hæc loquutus, sur teci. Et ille paratus erat me sequi. Cum ve-
rò quidam accederet, haud scio vnde, tradebat ipsi libros. Et
ego concitatus festinaui, & ad Abderitas in specula me ex-
spectantes. Viri, inquam, pro legatione vestra ad me, magna
sit vobis gratia. Vidi enim Democritum virum sapientissi-
mum qui solus potentissimus est homines prudentes facere.
Hæc habui Damagete, quæ de Democrito valde magna ani-
mi lætitia tibi recensere volui. Vale.

Democritus Hippocrati felicitatem.

A Ccessisti ad nos velut insanos o Hippocrates, veratrum
nobis daturus, persuasus à viris stolidis, apud quos la-
bor virtutis insania iudicatur. Tunc autem de mundi dispo-
sitione, & de polis ac altris celestibus scribebamus. Cum ve-
rò horum naturam cognouisses, quod omnia valde commo-
dè essent creata, & quod procul ab insania ac desipientia
abessent: meam quidem naturam laudasti: desipientes au-
tem & crudeles ac furiosos illos iudicasti. Nam quæ simula-
chris per aerem vagantia nos decipiunt, quæ sanè mundus
esse comprehenduntur, & vicissitudinem habentia creata
sunt: ea mens mea, naturam perscrutata, verè in lucem pro-
duxit. Cuius rei testes sunt libri à me conscripti. Oportebat
igitur te, o Hippocrates, cum viris eiusmodi moribus pra-
dictis minimè congredi ac conuersari, quorum mens super-
ficiaria & inconstans est. Si enim ab illis persuasus, mihi, ve-
lut insano, veratrum bibendum dedisses, prudentia insania
facta

A facta fuisset: & artem tuam reprehendissent, velut quæ insa-
nia fuisset causa. Veratrum enim sanis datum, menti tenebras
offundit. Insanis autem valde prodesse consuevit. Arbitror
equidem, si non deprehendissem te scribentem, verum re-
cumbentem, aut fortè deambulantem, & mecum colloquen-
tem, & nunc quidem indignantem, nunc verò ridentem, ob
ea, quæ mente reuoluam, & familiaribus me alloquentibus
non attendentem, sed cogitatione instantem, & mirum in
modum speculantem putasses sanè Democritum, iuxta oculo-
rum iudicium, ex his, quæ vidisses, insania imaginem præ-
se ferre. Oportet igitur Medicum non solum visu adfectio-
nes iudicare, sed etiam re ipsa: & rythmos ac consonantias
B vt plurimum indagare: & vtrum incipiat morbus, aut me-
dum teneat aut delinat, perscrutari: & differentia, ac anni
tempore & ætate obseruata, adfectionem curare: itemque to-
tius corporis naturam considerare. Ex his enim omnibus
facile morbum inuenies. Porro remissi ad te de insania tra-
ctationem à te conscriptam. Vale.

Hippocratis Cui, de insania scriptum.

Q Vemadmodum in libello de morbo sacro dixi, insa-
nienti necesse est præ humiditate cerebrum, in quo
animæ sunt opera, moueri: vbi videlicet humidius quàm
C pro natura fuerit. Eo verò commoto, neque visum, neque au-
ditum quiescere: sed aliàs alia & videre, & audire: & linguâ
talia loqui, quæ singulis vicibus vident ac audierit. Quan-
diu verò cerebrum quieuerit, tandiu etiam homo sapit. Fir-
autem corruptio cerebri à pituita & bile. Vtriusque verò co-
gnitio sic contingit. Etenim qui à pituita insaniunt, quieti
sunt, & non vociferantur, neque tumultuantur. Qui verò à
bile, percussores sunt, & malefici, ac non quieti. Et si quidem
assidue insaniat, hæc causæ sunt. Si verò terrores & timores
fuerint, à transmutatione fiunt, cerebro à bile calefcente
quæ ad ipsum per venas sanguinarias procedit. Cum autem,
bilis discesserit rursus in venas, etiam corpus quiescit. Tri-
statur autem & angitur homo, & præter temporis rationem
obliuiosus fit, dum cerebrum à pituita perfrigeratur, & præ-
ter solitum morem compingitur. Postquàm verò cerebrum
derep

derepente à bile calesfactum fuerit, sanguine in prædictis venis effervescere: insomniæ vident horrenda, & facies velut in vigilante flammescit, & oculi rubescunt, & mens aliquid mali operari cogitat. Atque hoc in somno homo patitur. Cum autem sanguis rursus ad venas dispersus fuerit, quiescit. Porro in quinto popularium morborum libro quædam recensui, cui fiebat vocis interceptio, ignorantia, frequentes delirationes, & reversiones. Lingua autem dura, & nisi collutione usus esset, loqui non poterat, & plerunque etiam valde amara. Venæ sectio exsoluit, aqua potus, aqua mulsa, veratrum potiones. Hic ubi modicum tempus supervixisset, mortuus est. Erat & alius quidam, quem, ubi noctu ad convivium progrediretur, timor tibicinæ corripiebat, ubi audiret ipsam tibia canentem. Interdum verò audiens, nihil patiebatur.

Hippocrates Democrito felicitatem.

Artis Medicæ recta facta, à Democrito, plerique è vulgo hominum non omnino laudant, verum Diis sapientiam attribunt. Si verò natura reluctata perdiderit eum, qui curatur: medicos reprehendunt, numen prætereuntes. Et ego sanè mihi videor, maiorem reprehensionem quàm honorem artis me assequutum esse. Ego enim ad finem Medicinæ non perveni, etiam si iam senex sum. Neque enim ipsius inventor Aesculapius, sed & ipse in multis à seipso dissensit, quem admodum nobis scriptorum libri tradiderunt. Proinde epistola à te ad nos missa, veratri medicinam reprehendebat. Inductus equidem sum, à Democrito, velut insanienti veratrum daturus, non perscrutatus qualis quis tandem esses. Ubi verò tecum congressus, cognovi non per Iovem desipientis opus, sed ferè omni laude ac commendatione dignum, valde laudavi naturam tuam, optimamque naturam ac mundi interpretem te iudicavi. Eos verò qui me induxerunt ad te, velut insanientes reprehendi. Nam ipsi medicamentorum opus habebant. Quandoquidem igitur casus nos in diem continxit, rectè feceris si ad nos frequentius literas dederis, & libros à te conscriptos impertueris. Misi autem etiam ipse tibi de veratri usu libellum. Vale.

Hippocr

Hippocratis de veratri usu libellus.

His qui non facile sursum purgantur, ante potionem corpora præhumeſcere oportet uberiore alimèto & quiete. Ubi verò quis bibit veratrum, ad motus corporum magis ducere, quàm ad somnos. Declarat autem navigatio, quod motus corpora turbat. Cum veratrum magis ducere voles, corpora moueto. Veratrum periculosum est sanas carnes habentibus. Quicunque in pharmacorum potionibus non sitiunt, dum purgantur, non cessant purgari prius quàm siverint. Conuulsio ex veratro, lethale. In nimia purgatione, conuulsio aut singultus succedens malum. In turbationibus ventris & vomitibus spontaneis, si quidem qualia purgari oportet, purgantur, conducit, & leuiter ferunt. Sin minus, vice versa. Quemadmodum autem in prænotionibus dixi, purgatio sursum versus commodat ei, in quo sine febre est cibi fastidium aut stomachi punctura, aut vertigo, aut os amarum, & in summa doloribus supra septum transuersum: aut deorsum versus, ubi sine febre est tormen, lumborum dolor, genuum grauitas, menses rectè prodeuntes, dolores in partibus sub septo transuerso. Vitare verò oportet in pharmacorum potionibus eos, qui bona habent corpora, maxime autem nigros, & humida carne præditos, sed & subsecos, & balbos, ac blæfos. Quicunque verò inflammata in principio morbi, velut in libello de prisana dixi, statim medicamentis soluere aggrediuntur, hi de eo quidem quod distentum est ac inflammatum, nihil auferunt. neque enim remittit qui erudus est adfectus. Ea verò quæ morbo resistunt, & sana sunt, consumunt. Corpore verò debili fiente, morbus superat & immedicabile malum habent. Cæterum veratrum his dare oportet, quibus de capite fluxus fertur. Non autem dandum est pectore inpputatis. Neque medicamenta danda sunt decoloratis, taucosis, lienosis, exanguibus, spirituosis & siccum tussientibus, siticulosis, flarosis, & his qui præcordia, & larera, ac dorsum distenta habent, & torpentibus, & obscure videntibus, & quibus aurium sonitus sunt, & vrinx meatus impotentibus: neque item morbo regio laborantibus, aut ventre debilibus, aut his qui sanguinis eruptiones aut tubercula habent. Si verò medicandum esse videbitur, veratro

Hippocratis

veratro securus sursum purga, deorsum verò non. Optimum D
autem his est victus rationem cōstituere. Quemadmodum
autem in prædictionibus dixi, non sunt medicamenta danda
his qui nigra euomunt, neq; cibum auersantibus, neque de-
lyris & parum dormientibus, neque dolore vexatis, neq; vi-
sum temerarium inclinatum habentibus, neque tumefactis,
neque vertiginosis. neque decoloratis, neque his qui in febre
æstuosi sunt ac contracti. Sicut autem de pituita dixi, Sela-
moides sursum purgat. potio eius est drachma dimidia in
aceto mulso trita. Commiscetur etiam veratris tertia potio-
nis pars, & minus suffocat. Purgat item quartanas diuturnas
& diuturna febris lippuria vexatos: & eos, in quibus non est fi-
tis, neque excretio. Hos verò non ante tres hebdomadas. E
Aliquando etiã pleuriticos ac voluulosos. Et sicut in mulie-
ribus morbis dixi, purgandum est etiam si vteri purgatio-
ne opus habuerint.

Hippocrates ad Thessalum filium.

AD cognoscendam Geometriam & numerorum scien-
tiam, mi fili multum studij adhibeto. Non enim solum
vicam tuam illustrem, & ad multa commodam, in humana-
rum rerum statu efficient: sed etiam animam acutiorem &
clariorem reddent, ad omnium, quorum vsus in medicina
expetitur, vtilitatem consequendam. Etenim Geometriæ co-
gnitio, quæ multiformis ac varia est, & omnia cum demon-
stratione transigit, vtilis erit & ad vsu situs, & ad exarticu-
lationes, & reliquum membrorum ordinem. Nam ad multi-
plicem huius affectionem, & articulorum luxatrum repo-
sitione, & ossium contritorum refectio, & perforatione,
& compositione, & exemptione, & reliqua curatione, maio-
re industria vectur quisquis nouerit qualis est locus, & quale
est os, quod ex eo eluxatum est. At verò numerorum ratio,
& ad circuitus, & ad transmutationes febrium præter ratio-
nem senties, & ad iudiciã agrotantium, ac securitatis in mor-
bis, sufficiens erit. Præclara enim res est, tale ministerium
in medicina habere, quod tibi partes intentionis ac remis-
sionis, cum ex parte inæquales fuerint, facile cognobiles
exhibet, citra errorem. Quapropter ad huiusmodi experien-

Epistolæ.

Atque facultatem peruenire sedulo stude. Vale.

133

Democritus Hippocrati, De natura humana.

OMnes homines artem medicam nosse oportet, ò Hip-
pocrates. Est enim res honesta simul ac vtilis ad vitam:
& ex his maximè eos, qui eruditionis ac eloquentiæ cog-
nitionem habent. Nam sapientiæ cognitionem medicinæ so-
rorem ac contubernalem esse puto. Sapientia enim animam
ab adfectibus liberat: medicina verò morbos à corporibus
aufert. Augescit autem intelligentia, præsentis sanitatis: cuius
providentiam habere, honestum est, eos qui rectè sentiunt,
At ubi corporis habitus agrotat: neque mens ipsa alacritate
habet ad virtutis meditationem. Morbus enim præsens
animam vehementer obscurat, intelligentiam ad affectio-
nem per consensum ducens. Caterùm naturæ humanæ de-
scriptio, eiusmodi speculationem habet. Cerebrum quidem
supremam corporis partem custodit, & securitatis tutelã si-
bi commissam habet, intra membranas nervosas cohabitãs.
Saper quod duplicatorum ossium naturæ necessariæ simi-
tæ, dominum mentis custodem, ipsum cerebrum tegunt. Pi-
lorum decor est, cutem ornare. Oculorum verò vis visiva in
multiplici tunica latitatus, ob humeris instantias sub si ontē
C in medellâ collocata est, & est vidēdi causa. Pupilla verò syn-
cera, palpebræ marginem opportunitatis custodem sustinet.
Duplices autem nares olfactum dinoscentes, oculorum vici-
nitatem dirimunt. Mollis verò labiorum contactus os cir-
cumplians, verborum sensum, exactamque articulationem
gubernans exhibet. Mentum autem in extremitatem desin-
ens, ac lyra simile, dentium clavis coaptatū est. At sermo-
num receptacula aures, opifex aperuit: in quibus dum est ser-
mo, non certus temeritatis minister existit. Loquelæ mater
lingua, animæ nūcius, gustum custodiens, munitis dentium
septis custodita est. Cutitur autem & Cula inter se coniuncta,
vicina sunt. Illud enim in viam spiritus: hæc in profundum
ventris, alimētum demittit, large id propellens. Regium ve-
rò cor, cono ac pineæ nuci simile, isã nutriendum, aduersus om-
nes insidias thoracem induit. Frequenter autem satuum ca-

Y y uen

uernat, ac re per ipsas erumpente, vocis causam flatu pariunt. Quod verò sanguinem suppeditat, & in alimentum transmutat, cum apicibus saepe vena caua circumfluum, hepatis est, concupiscentia causa. Viridis autem bilis iuxta hepatis manens, vbi superbullit, humani corporis corruptio est, & nociuus ac inutilis corporis humani inquilinus. Veruntamen vice versa dormit, nullum negotium exhibens. Inter hæc autem medius omnia suscipiens venter chorum ducit, & accumbit: concoctionem gubernans. Obnoxia verò ventris compositioni, per opificium educta, circum ventrem epoluuntur intestina, adsumptionis & excretionis causa. Gemini autem rhenes in coxis firmati, & pinguedine infecti, ab vrinarum excretionem non sunt alieni. At dominus totius ventris, qui Omentum vocatur, totum ventrem complectitur, solo splene excepto. Consequenter, nervosa velica in coxa osculum firmatum habens, venis complicatis, vrinarum excretionis causa est. Hinc autem vicina mater puerorum, vehemens illud malum, infinitarum arumarum in muliere causa, vterus ipse latitat. Pylorus autem siue lanitor, ex coarum recessu emergens caro, nervis adstringitur. Verum de plenitudine naturæ ventris effundit, ex opificij providentia. Porro extra corpus peniles domum incolunt, ad generationem destinati, conditores testiculi, multis tunicis præditi. Lucidum ex venis ac nervis plicamentum est pubes, quæ vrinarum effusionem facit, & ad coitus ministerium à natura creata est, & pubertatis appetentiam tegit. Crura verò & brachia, & extremæ partes his annexæ, totum ministerij principium coaruarum habentes, totum nervorum ministerium perficiunt. At verò incorporea in recessibus natura, omnisaria viscerum genera fabricavit. Quæ sanè mors instans, celeriter à ministerio quieta reddit.

Hippocrates Cuius, Demetrio regi gaudium.

Nos equidem etiam prius, o Rex, studio habentes naturæ humanæ partes in summa considerare, has conscripserat quemadmodum voluisti demissimus. Nunc autem ea, quorum maxime studiosos esse oportet prudenter, partim à prio-

Aribus transumpta, partim nunc per nos ipsos comperta, tibi conscripsimus. Quæ si tu priorum morborum signis sentibus sequutus, & iisdem saepe usus fueris: per omne vitæ tempus morborum exors esse poteris. Duo sunt morborum vniuersorum animalium genera, alterum secundum genus, alterum secundum affectionem, inter se dissimilia. At verò concupiscentias iuxta alimentum, ex subcontrariis cognoscas, dum ea quæ euacuantur, indicant ea quæ plena sunt: & quæ implent, coniecturam præbent eorum quæ vacua sunt. Morbos autem omnes ex subcontrariis constitutos cognoscas, & morbos à morbis fieri. In conuulsionibus febris succedens, sistit morbum: capitis autem dolores, sanguis ex auribus erumpens, aut ex naribus. Conuulsionem omnibus morbis atræ bilis succedentes, atram bilem sedant. Et in summa, radix humanorum morborum est caput, & maximi morbi ex hoc accedunt. Quum enim ori velut cucurbita medica incumbat: contingit, ut ipsum omnium eorum, quæ ingeruntur, superfluitates attrahat, & tenues humores. Oportet autem animi aduertere, & peculiariter viuere, vbi te ipsum præparaueris in has partes, quo morbi accedentes nullum augmentum capiant, per curam diligentem & per bonum ordinem apud te sentem: ita ut neque rei venereæ intemperantia, neque diuersorum eduliorum incontinentia, neque somnis immodicis, in exercitatio corpore utaris: sed signa in corpore contingentia sequare, & vniuersiuique corporis occasionem conserues: quo morbum irruere paratam vites, & medelis, quas ego perscribo, utens, à morbis exors perseueres. Vale.

Decretum Atheniensium.

Visum est ac decretum Senatui & populo Atheniensi. Quandoquidem Hippocrates Cuius Medicus, & ab Aesculapio originem ducens, magnam benevolentiam vni cum salute Græcis ostendit, quando etiam peste à barbaris in Græciam proficiscente, discipulis suis ad locos dimissis, indicauit quibus medelis uti oporteat, & accedentem pestem securè effugere, quo medicina Græcis data, ipsorum ægotos tuto seruaret. Sed & scripta sua de arte medica ex-

Hippocratis

acta edidit, multos esse volens Medicos qui seruare possent. **D** Et Persarum rege ipsum accersente, & honores optimatibus Persarum aequales promittente, & dona quaecunque tandem ipse Hippocrates vellet offerente, Barbari promissiones contempsit, eo quod hostis & communis inimicus Graecis esset. Quo igitur appareat, populum Atheniensem semper ea quae utilia sunt Graecis consultiare, & ut gratiam condignam Hippocrati pro beneficiis referat: visum est populo, ipsum publice magnis mysteriis initiare, quemadmodum Herculem filium Iouis, & coronare ipsum corona aurea mille aureorum: & ipsam coronam Quinquatriis magnis Mineruae festis, in certamine gymnico per praekonem proclamare. Et licere omnibus Cnorum liberis, ut Athenis pubescant, quemadmodum liberi Atheniensium: quandoquidem patria ipso **E** rum huiusmodi virum genuit. Esse vero Hippocrati, & vitam, & victum prouisum in Pritaneo per omnem vitam.

Oratio Hippocratis ad aram consistentis.

O Vos multi & multarum urbium habitatores, in magna dignitate constituti, communi nomine Thessali, omnibus hominibus amara necessitas incumbit, ut quae a fati statura sunt ferant. Quapropter ego nunc cedens cum mea sobole, oleae ramulis coronatus, ad Mineruae aram supplex consisto. Quis scilicet ignorantibus dicere oportet. Hippocrates, o viri, medicus Cous, non per perniciem & honestam causam, me ipsum & liberos meos vobis commendo. Cognoscitis me o plebs. Nam profecto vos estis viri mihi familiares, inter quos, ut verum dicam, inter plerisque vestrum & in multis urbibus vestris cognitus sum, ut in summa dicam. At vero nomen meum longe ulterius, quam forma meae aspectus, processit. Atque haec causa ex arte mea sanitatis ac vitae ortum habuisse videtur, quod non solum hominibus vestram regionem habitantibus, sed etiam multis Graecis vobis vicinis cognitus sum. Iam vero qua de causa tantum negotium opere peragendum adsumpsi, referam. Athenienses male habent. o viri Thessali, qui Metropolim ac patriam no-

stram

Epistola.

135

A stram Co deuantantes, in seruitutem redigunt ea, quae libera sunt ex progenitorum acquisitione, priuatum sibi parta facientes: neque cognationem reueriti, qui ipsi est ab Apolline & Hercule, quae sane ad Aenium & Sunium filios illorum peruenit, neque Herculis malorum donatoris beneficia merere recolunt, quae ille communis & vobis & nobis benefaciens de is, in illos contulit. At vos per Iouem supplicationibus colendum, & per cognatos deos, egredimini, vindicate, liberate, propriam virtutis memores, & nihil ad gloriam vestram spectans intermitteutes.

Oratio Legati Thessali filii Hippocratis, ad Athenienses.

B

C Onuenire autem itor viri Athenienses, constitutum apud vos, qui non omni multitudini cognitus est, primum in. **Exordium** dicare quis sit, & unde sit: postea vero reliquam orationem adoluerat persequi. Mihi equidem pater est Hippocrates: qui quantam in medicina facultatem habeat, vos nouistis. Nomen autem est Thessalus. Cognitus vero & ego sum non in postremis, neque paucis vestrum. Patria vero mihi est Cos: quae quomodo vobis cognata sit ab antiquo, alij dicunt, qui in recensenda historia sunt praestantiores. Veni autem missus a patre, quatuor beneficia a nobis in vos collata prolaturus. Primum quidem **C** vetus quoddam, tempore progenitorum nostrorum commune in omnes Amphictyonas, quorum vos non minima pars estis. Alterum vero illo adhuc maius, & ad plurimos Graecorum progressum. Atque haec quidem urbis & progenitorum **Amphy-** **dyones** meorum esse apparebunt. Tercium autem patris proprium est, & tantum, quantum nemo vnus vir, & vobis & multis Graecis contulit. Postremum vero ex quatuor commune est patris & meum, & quod non ad plures, sed ad vos ipsos peruenit. Quod quidem priorum beneficiorum comparatione exiguum videri poterit: verum ad aliorum beneficia collatum, magnum esse dixi, ut summam dicam. Oportet autem non solum dicere, sed etiam demonstrare quod vera sunt. Principium igitur sermonis, ipsum ministerium nostrorum principum faciam. **Narratio**

Y y 3

Vetust

Hippocratis

Crisæi.
pythicum
templum.
Locri.

Crisæorum
calamitas
quanta.

Pestilentia
obscenitas
summa.

Verustissima verò primùm referantur in quibus fortassis longiora ac altius repetita me dicereprehenderitis. At quisque vetus dici expetit. Erat enim tempus quādo Crisæa gens erat, & habitabat quidem circa pythicum templum: terram verò habebat, quæ sanè nunc Apollini consecrata est. Appellatur autè Crisæus quidem campus, iuxta quem Locri habitant, & cui Melæna adfuit: Cirrhæus verò mons, cui Phocensisq; adiacent. Hi porro Crisæi cum essent aliquādo populosi, & fortes, & opulenti, his bonis ad malum viti sunt. Per insolentiam enim multa horrenda ac iniqua facta perpetrarunt, in deum impietatem exercentes, Delphos in seruitutem redigentes, vicinos deprædantes, agricolas spoliantes, vxores ac liberos ablucentes, & corpora ipsorum constuprantes. Quæ de causa Amphictyones ira commoti, & exercitu in terram ipsorum inducto, & ipsis pugna denictis, regionem deuastarunt, & vrbes expugnarunt. Vbi sanè illi, qui multa & impia perpetrarunt, miserè accepti sunt, non minores penas persoluentes, quàm ipsi alii intulerunt. Felicitissimi verò ex ipsis fuerunt, qui intra manus hostium perierunt. Secundo loco, qui manu capti sunt, & qui ad aliā regionē ac vrbes trāsuerunt, sua enim mala ob oculos nō habuerunt. Qui verò ex captiuis isthic manserunt, infelicitissimi fuerunt, quicunque in sua ipsorum regione torquebantur. Nam cum vxoribus & liberis, agros & vrbes igni tradi videbant. His verò adhuc peius degebat hi, qui intra moenia perseuerabant, quando relata mala partim videbāt, partim percunstabāt, plura veris audientes. Sic enim fieri solet. Et sanè malam salutis spem habebant. Erat autem ipsis vrbs prope hunc locum maxima, vbi nunc certamen equestre peragitur: cuius muros extruxerant, & eos qui ex aliis vrbus transfugerant, exceperant. Inutilia verò eiecerant, & necessaria importauerant. Et cogitabant obsidionem sustinere, bona spe præditi, neque manuum pugna, neque longi temporis obsidione, urbem capi posse. At verò Amphictyones, cum alia deuastarunt, tum ad hanc urbem præsidio constructo, & ad expugnationem præparato, reliquum exercitum per vrbes dimiserunt. Temporis autè progressu, cum pestis in exercitū illapsa esset, & milites ægrotarent: quidam verò etiā morerentur: alij verò, propter morbum

Epistolæ.

536

Apollinis
responsum.

Nebri.

Chryso.

Calydoni.

Eurylochus.

A morbum, præsidium reliquissent: Amphictyones turbabantur. Et alij alia consultabant. Solet autem in rebus communi-
bus sic ferè fieri. Tandem verò adfectionem molestè ferentes, & de bello desperantes, Deo rem commiserunt: & quid facere oporteret, interrogauerunt. Ille verò bellum gerere iussit, & ad victores fore promitterebat, si ad Co profecti, cerui filium in auxilium adducerent, cum aure: atque hoc festinabundi, vt ne Crisæi prius in adyto tripodem deprædarètur. Sin minus, urbem capi non posse. Ipsi verò, his auditis, & ad Co profecti, oraculum proposuerunt. Cùm autem Coi dubitarent, & oraculum non intelligerent: surrexit vir genere quidam Asclepiades, progenitor autem noster. Medicus verò Græcorum eius temporis omnium confessione optimus: nomen autem ipsi erat Nebrius: qui oraculum dicere inquit, vt ad seipsum venirent. Nam Deus, inquit, admonuit vos, vt profecti ad Co, cerui filium in auxilium adducatis. Coi equidem hæc est. Ceruorum autem filij Nebri appellantur, hoc est, hinnuli. Nebrus autem est mihi nomen. Quod verò aliud auxilium potius contigerit exercitui ægrotanti, quàm medicus? Et profectò non videtur mihi id consequens esse, quod in tantum diuitijs Græcos omnes superantes, Deus ad Co proficisci iusserit, & autem numisma petere. Verum hoc oraculum in meam domum progreditur. Chryso enim, hoc est aurum vocatur masculus meus filius nam minimus. Est autem omnino & corporis specie, & animi virtute, quantum patri dicere licet, inter omnes ciues præcellens. Ego quidem igitur, nisi vobis aliud videatur, & ipse proficiscar, & filium mecum adducam, naue quæ quinquaginta remis agatur instructa meis sumptibus & ministerijs medicis ac bellicis referta, quo in veramque partem auxilium feramus. Et hic quidam dixit: illi verò approbauerunt, qui misi fuerunt. At Nebrus hic etiam virum Calydonium apud seducetum, in nauem adsumpsit: de quo statim, vbi res tulerit, dicemus. Cùm igitur peruenissent hi viri ad castra, Deus gaudebat. Nam & mortes militum cessabant, & cum diuina fortuna equus Eurylochi (qui bellum duxerat, Thessalus genere, & ex Heraclidis ortum ducens) caualem, per quem aqua in urbem ducebatur, vngula percussisset, vbi in puluere volitari voluisset: Nebrus aquam medicamentis infecit,

Yy 4 vnde

vnde ventres Chryſſorū corrupti ſunt: & ſanè multum cōtu-
lit ad hoc vt ciuitas caperetur. Atq; hinc iam animi obſiden-
tium elati ſunt, velut deo iam manifeſte auxilium ferente.
Cum autem impetus facerent, & præmia proponerēt his qui
primi in viros conſcendissent: certamen erat fortisſimum, &
vrbs capiebatur. Primus enim muros conſcendit Chryſus, &
turrim occupauit. Sequebatur autem ipſum euſſegio vir il-
le Calydonius, ſub commun ſcuto auxiliū ferens, de quo an-
tea dixi. Et Chryſus quidem haſta percuſſus cecidit ex ſum-
ma turri: percuſſus eſt autem à Mermode Lyci fratre, qui la-
pidibus obrutus mortuus eſt, cū in adytum irrupiſſet, tripo-
dem depreſſaturus. Hi igitur ciuitatem ſic ceperunt: & Ne-
bri auxiliū cum Chryſo, & ſecundum medicam, & ſecun-
dum bellicam facultatē rectē ſucceſſit: & deus vera dixit, &
quæ promiſerat fecit. Qua de cauſa Amphictyones Apollini
quidem templum conſecrarunt, quod nunc eſt in Delphis: &
certamen gymnicum ac equeſtre prius non petagentes, nūc
peragunt: & Chryſſorū regionem vauetſam dicarunt Deo
contributori, reddentes ea quæ dedit in eo quod oraculum
dedit. Et Nebri filiū Chryſum in circo equeſtri ſepelierunt:
& Delphi publice ipſi parentare præceperunt. Aſclepiadis
verò in Co attributa eſt prudentia vaticinandi, quemadmo-
dum his qui mittuntur ex vrbibus ad ſacrum Amphictyonū
conciliū: atq; hoc Nebri gratia. Calydoniis autem ab illo
viro & illo miniſterio, etiam nunc in Delphis primæ vatici-
nandi partes, & alimenta dantur. Verū redeo ad noſtra. Nam
quod vera dico, hinc clarū eſt. Cū enim pater & ego acceſ-
ſiſſemus, Amphictyones hæc renouarunt, & attribuerunt, &
in columna deſcripta in Delphis dedicauerunt. Atque huius
quidem ſermonis ſinis clarè oſtendit, noſtros progenitores
eſſe veſtros benefactores. Cæterum hoc relicto, alium de iſſe-
dem non eundem ſermonem, adſumam. Cū enim magnus
ille rex cum Perſis & aliis Barbaris bellū gereret contra Græ-
cos, qui aquam & terram non dediſſent: patria noſtra maluit
in totum pellendari, vt ne contra vos, & eos qui vobiscum
ſentirent, hoſtilia arma ſumeret, & in nauibus militarem
expeditionem mitteret. Sed abnuir, honeſtum quid & di-
gnum patribus meditata, qui Gigantes & Heraclidæ eſſe di-
cuntur. Viſum igitur eſt in ipſis, cum quatuor eſſent muri in
inſula

Chryſus
primus mu-
rum con-
ſcendit.

Mermodes

Templum
Apollinis.
Equeſtre
certamen.

Chryſi ſe-
pultura.

Perſarum

A inſula, omnes relinquere, & ad montes cōfugere, & ſalutem
tutari. Vnde ſanè quid non mali obuenerit: dum regio ſuit de-
uaſtata, & corpora libera mancipata, & hoſtili lege occiſa, &
vrbs & alia munimenta, ac templa, ad ſauillam exulta. Inſu-
per autem & filix Lygdamis Artemiſiæ, circa patrum victo-
riam datum eſt, omnia quæ reliqua eſſent expiſcari ac expor-
tare. Atenim, velut apparet à diis non ſumus negleſti: ve-
rū tempeſtatibus ingentibus exortis, & naues Artemiſiæ
omnes in periculo fuerunt, & multæ perierunt: & in exerci-
tum ipliſus multa fulmina inciderunt, quum inſula noſtra
paucis fulminibus impeteretur. Dicitur etiam ſpectra He-
roum mulieri conſpecta eſſe. Quorum ſanè omnium timo-
re perterrefacta, ab immedicabilibus corporis deſectis, amara
confeſſione facta, quæ & ſelatu amara eſt. Quare omitta-
tur. Attribuiam autem & hic progenitoribus meis propriiſi
me minime falſa, quod neque contra vos, neque contra La-
cedæmonios, aliōſque Græcorum ſocios, Coi voluntaria ar-
ma ſumpſerint: & quidem quum multi tum inſulas, tum A-
tiā habitantes, cum Barbaris in bello coniuncti fuerint,
nulla violentia coacti. Equidem præſecti vrbis tunc fuerunt
Cadmus & Hippolochus. Verū autem eſt, & Cadmum, &
Hippolochum meos progenitores eſſe. Nam Cadmus qui &
Senatum regebat, matris meæ progenitor eſt: Hippolochus
verò ex Aſclepiadis, quartus à Nebro, cuius auxilio Chriſſi
ſunt deuaſtati. Nos autem ex virili genere Aſclepiadæ ſu-
mus. Quare & hoc bonum à progenitoribus noſtris profe-
ctum amplectimur. Redeo ad Cadmum. Hic ſanè vir adeo
commodi Græcorum ſtudioſus fuit, vt cum regio ab Arte-
miſiæ obſidione liberata eſſet, iſthic relicta vxore ab ſobo-
le, abiuerit cum his qui eadem ſentirent in Siciliam, quo Ge-
lonem & fratres eius prohiberet, ne amicitiam cum Barba-
ris contraherent contra Græcos. Perpetrauit & alia multa
egregia facta, quæ longius producere non eſt tempeſtiuum.
Atque hæc quidem & huiſmodi multa ſunt publica pro-
genitorum noſtrorum in vos & alios Græcos beneficia.
Nam deſicit me dicendi facultas. Venio autem iam ad
hoc, vt beneficium Hippocratis patris mei apud eos, qui
id ſciunt, producam: quod hoc modo recenſens, vera dicere Per-
ſas cognoſcat. Cum peſtis ex Barbaria adſueret, quæ ſupra

Artemiſiæ
Lygdamis
filix.

Cadmus.
Hippolo-
chus.

Gelon.

Illyrios ac Pæonas sira est, & cum malum in hanc regionem **D** venisset: harum gentium Rēges ad famam medicam, quæ vera erat, & vndique procellerat, & ad patrem meum, nuncios miserunt in Thessaliā (illic enim pater meus & prius, & nunc domum habet) vocantes ipsum ad auxilium ferendum. Et non solum argentum, & aurum, & alias opes se missuros esse receperunt: sed etiam reportaturum esse quæcumque ipse vellet, si auxilium tulisset. Ipse vero quum interrogasset quales motus partiales fierent, & æstus, ac ventos, & caligines perforatatus, itemque alia quæ habitus ex præsentis statu commovere solent: cum sanè omnia didicisset, illos quidem retro discedere iussit, & nullam sibi facultatem esse ad illorum regionem proficiscendi, pronunciauit. Verum ipse quàm ciuisimè Thessaliæ denunciare studuit, quibus **E** modis malum accedens euaerent: medelam conscripam per vrbes proponebat. Me verò in Macedoniam demisit. Cum regibus enim Heraclidarum, qui isthic imperium obtinent, paternæ nobis intercedit amicitia. Et ego quidem ibam à Thessalia eo, quo me pater iussit, auxilium his qui isthic essent laturus. Inlunxit autem mihi ut etiam vrbis vestræ opem ferrem. At fratrem meum Draconem ex Pæ-

Dracon
Thessaliæ
fratres.

Polybius.

gthis profectum, in Hellepontum nauigare iussit, consimili consilio instructum, quali etiam ipse utebatur. Non enim omnes loci eadem auxilia ferunt, eo quod non omnis ambiens nos aer similis est. Polybium verò, qui filiam ipsius, meam autem sororem habet, & alios discipulos, ad alios aliorum conuentus & vias profecturos emisit, quo quàm plurimis opitularetur. Postquam autem ipse res in Thessalia perfecit, ad vicinas gentes auxilium laturus proficiscebatur, & ad pilas profectus, Dorienfibus, & aliis, simulque Phœcenfibus auxilium tulit. Et quum sanè ad Delphos peruenisset, supplicationem Deo pro Græcis fecit: & sacrificio facto, iter ad Boetos arripuit. Et cum ipsis opem tulisset, similiter ad vos progressus est, & sufficientia vobis ad salutem, quæ sanè nunc ego produco, ex animo penitus dixit. Arbitror autem multos vestrum nosse, quod vera dico. Non enim ita diu est, sed nonus hic est annus, quando abiit, & in Peloponnesum missus sum, isthic habitantibus opem laturus. At verò vndique nobis, & verbis, & re ipsa, dignus honor

contigit

A contigit, ut minimè pœniteat nos, quod non hunc cum quæstu ex Illyricis ac Pæonibus oblato permutauimus. Verum præ reliquis ciuitatibus magna sunt quæ à vobis data sunt. Nam & res publica vestra alias excedit. Athenæ enim altius quiddam sunt aliis vrbibus, quantum ad gloriam attinet. Et corona illa aurea in vestro theatro patri imposita, ad summam, æmulationem ac felicitatem ipsum euexit. Sed & hoc beneficium superastis, dum & patrem, & me publicè Cereris & Proserpinæ mysteriis ac sacris initiastis. Atque hæc quidem tria sunt beneficia, quantum ego verbis consēqui potui, & fracta voce proferre, vrbis, & progenitorum, & patris mei, in vos simulque multos Græcos. Quantum nunc dicere aggrediar, quod, velut antea dixi, in vos ego & pater meus collocauimus. Cum enim Alcibiadem emitteretis in Siciliam, multa quidem potentia, non autem ita multa, velut admiranda: & sermo in concione incidisset de Medico, quem exercitum sequi oporteret: pater meus progressus, me ad curanda corpora vestra se daturum esse promisit, propriis sum pibus instructum, & circa mercedis exactionem, quàm diu classis abesset, paruipendens suam vtilitatē, ut qui sibi persuasisset, hoc in vestrum commodum cessurum esse. Ego enim non solum res meas infumebam, id quod faciebam vobis inferuiens: sed etiam ad alia magna opera destinatus fui. Et hoc minimū est ex his, quæ sum dicturus. Decevit enim **C** pater ob me filium fortunæ fluctibus agitari, & in terra aliena, & in mari, & in periculis bellicis, & in egritudinibus, quæ his qui erroneam vitam degūt, magis accedere solent, quàm his qui ordinatæ vitæ rationem habent. Nouit enim beneficium beneficio metiri: & non, velut qui aliquid emisset, contrafactu ex manu in manum facto semel, discedere. Et hic quidem talia præstat. Ego verò, ut qui filius illius sum, nihil studi & artis prætermisi, auxilium ferens, & periclitatus vobiscum, si quando occasio tulisset. Et ad hæc ambo præstanda, neque morbus, neque adflictio, neque timor in mari, & intra hostium manus, me prohibuit. Testes autem huius rei non alios aliquos, sed vos ipsos habeo. Quare si quis contradicere volet, is nihil cunctans exurgat. Verum non puto me mentiri. Cum autem hæc præstuissem ad annos tres, & aurea

& aurea corona coronatus, & adhuc pulchrius laudatus: do-
 mum redij ad nuptias, quo & artis, & generis nostri successio
 res producerem. Et quæ quidem à ciuitate, à progenitori-
 bus, à patre, & à me, vobis obtrigunt, hæc sunt. Dictum
 est autem & quæ nos à vobis oblata tulimus. Arbitror autē
 multo: è vobis admirari, quæ de causa hæc à me ex tam lon-
 guo principio repetita sunt. Quo igitur & vos cognosca-
 tis, & mihi ea quæ cupio, contingant: tempestiuum est vt
 hoc dicam. Pater meus, ò viri Athenienses, & ego petimus
 vos (sic enim liberos & amicos loqui decet, quò id quod
 petunt ab amicis liberis consequantur) contra patriam no-
 stram hostilia arma ne sumatis. Si verò oportet, quemad-
 modum fortassis oportet eos, qui sua ipsorum causa pro-
 gressi sunt, etiam rogamus, vt ne uos, qui eiusmodi & tam
 magna beneficia in vos priores contulimus, seruorum loco
 habeatis. Insuper autem (nam & sic dicere conueniet) sup-
 plicamus, vt ne nostra faciatis vobis ipsis in bello captiua, si
 contigerit vt multo inferiores superetis. Verum & hoc con-
 siderate, quòd fortuna altàs alia cito versat: & aliquando
 magni parvis opus habuerunt: & fortes per debiles salutem
 adepti sunt. Puto autem clarum esse, vt ne clarissimum di-
 cam, quòd ob vnum virum non ciuitas, sed multæ gentes
 iam quandoque vtilitatem in rebus bellicis cōsequutæ sunt.
 Et vbi ars in pretio est, neque nos contemnere poteritis.
 Nam neque ita viles ac contemnendi sumus, quemadmo-
 dum in vobis testimonium iurum est. Verum ab initio qui-
 dem dei, vnde genus nostrum esse gloriamur, Aesculapius
 & Hercules in hominum vtilitatem proguati sunt. Et hos
 propter virtutem, quam hic exercuerunt, omnes deorum
 loco habent. Vrbis autem mea, & ego qui ad vos verba fa-
 cio, ad tales originem nostram referimus, quemadmodum
 sine hominum traditiones habent. Vnde profecto etiam
 pro Græcis ambo hæc parte, & in omni bono, ad ipsos tu-
 tant. Iste scitis apparatus. Non enim fabula sunt res ad
 Troiam gestæ sed facta, in quibus Cōs cum insulis suis non
 minima, sed maxima adferendum auxilium existit. Sic ve-
 rò etiam Aesculapij filij, non arte solum, sed etiam armis,
 Græcis auxilium tulerunt. Machaon equidem animum in
 Troade

Aescula-
 pius, Her-
 culesq; ho-
 mines vti
 uat ne po-
 tissimum
 nati sunt.

A Troade deposuit, quando, velut scriptores de his proden-
 tes dicunt, ex equo in Priami urbem venit. Proinde neque
 eo quòd contribules, neque eo quòd ex auxiliorum nu-
 mero, auxiliaries etiam ipsis Græcis sumus, nos iniuria adfe-
 ceritis. Non in longum extendam sermonem, res Christo-
 rum, aut Persicas iterum repetendo, quando & ipsas audi-
 uistis, & in manibus magis sunt, quàm ea quæ paulo ante
 relata sunt. Quin & sic cogitate, minime piū esse benefa-
 ctores iniuria adficere. Nos autem benefactores esse, facta
 ipsa clamant. Ex quibus partibus prognati esse videbimini
 (quemadmodum fabulatores dixerunt) si iniuria adficere,
 quàm benigni esse malueritis? Neque enim amarulentius
 quicquam dicere volo. Illi enim, ò viri Athenienses, He-
 rclidis quidem gratias rependerūt. Aliis autem multis, be-
 neficio adfecti, vicissim auxiliati sunt. Deficiat profecto me
 dies longius narrantem, si recensere velim quorū hominibus
 quanta bona obuenerint, qui nihil de vobis bene meriti fue-
 runt. Circumspicite vos ipsos, & me nullo dicente, confi-
 derate qualia perpetratis. Mala res est potestas, ò viri Athe-
 nenses. Non enim quæ sua sunt, mensura disponere nouit.
 Sed & vrbes quasdam & gentes iam perdidit. Si verò ad
 alios velut in speculum respexeritis, videritis ipsi quæ faci-
 tis, & ego vera dico. Quin & lex noua est: Quicumque felici
 rerum successu cōsiliis, non etiam ad rerum difficultates re-
 spicit: Non est hoc vestrum viri Athenienses. Multum enim
 etiam sic Deum tentaretis. Nullam vobis iniuriā intulimus.
 C Si verò etiā intulimus: non armis, sed verbis iudicemur. De-
 precamur autem vos etiam hoc, vt ne faciatis nos aliis gra-
 tiam debere, qui nobis auxilium ferent, auxiliū enim nobis
 ferent, si recte fecerint, & qui intra Thessaliā, Argos, Lace-
 dæmonia, Macedoniam, sunt reges, & sicubi alij Heraclidae,
 aut Heraclidarū cognati habitant. Prestat citra violentiam,
 quā vi coactos facere quæ iusta sunt. Non dico de insolenti
 aduersum vos rebellionem: verum hoc vobis manifestum
 facio, quòd multi nostri curam gerunt, aut certe curam ha-
 bebunt, nisi vndique de terra periret, benignos adhuc
 esse homines. Ego quidem igitur (exigua enim mihi sunt
 ad dicendum vires, vtpote qui aliarum rerum studio sim ad-
 dictus)

Hippocratis Epistolæ.

dictus) hic definam. Rogo autem vos per hospites nostros, D
& per eos qui nobis contubernarij esse cōsueverunt, & per Deos,
& Heroas, ac gratias, quæ hominibus ab hominibus contin-
gunt, vt inimicitias quidem vestras aduersum nos depona-
tis: ad amicitiam verò vos conuertatis. Si enim non in vestra
ciuitate hæc consequemur: haud scio quò progressi, eorum,
quæ cupimus compotes siemur.

HIPPOCRATIS COI OPERVM

quæ ad nos extant omnium suis, Iano
Cornario medico physico
interprete.

140

^HIPPOCRATIS

COI, LIBER DE HOMI-

NIS STRUCTVRA, AD PER-

DICAM MACEDONVM

REGEM, NICOLAO

PETREIO COR-

CYRAEO IN-

TERPRETE.

*

Opus antea non editum.

C

Vndus quatuor ex elementis consi- Mūdus ex
stit. igne, aëre, terra, & aqua: calido quibus ele-
videlicet, humido, frigido, & sicco. mentis, ex
Iisdem ex elementis quatuor to- usdem etiā
tidemque humoribus & homo con- constat ho-
sistit: sanguine scilicet, pituita: aua, Humores
& atra bili. Et sanguis quidem quatuor,
aëri, pituita aqua, flaua autem bilis eorūque
igni, atra verò terra similatur. San- natura.

guis enim gustu dulcis est: pituita, salsa: flaua bilis, amara:
atra verò acetosa, & flauescens. Sanguinis autem locus, &
spiritus in corde est: A dextris quidem eius sanguis, à sinistris
verò, spiritus consistit. Flaua bilis in iecinore: atra in lieue:
pituita quidem in cerebro locus. Sanguis autem calidus,
& humidus: pituita frigida & humida: flaua bilis, calida &
sicca: atra verò sicca & frigida. Arteriae quidem à corde pu-
rum sanguinem, & spiritum recipiunt. Venæ autē & ipsæ
à corde sanguinem sumunt: per quas corpori distribuitur, Iecur.

Sed iecur cordi sanguinem non præter veri fidem affatim Ritus vnde
suppeditat. Num ignis absque materia permanere nequit quā Humores
potest. Quo fit vt nonnulli hominum semper quasi rideant, quatuor
quidam verò triscentur: huius rei ex elementis causam esse quid effi-
dicimus. Qui enim puri sanguinis non inexpertes sunt, hi- ciat in ho-
mine.

vsqueq

Hippocratis Liber

Cerebri et
fectus, Re-
muneſcētia,
Obliuio,
Phrenēſis,

Lethargus
Paralyſis.
Cerebrum
purgantia.

*Capitis af-
fectus ex ſto-
macho
Capitis fu-
tura tri-
Capillorū
color iuxta
anietatem
humorum.
Vocis ro-
nus à ſpiri-
tu.
Iecur tripli-
citer dige-
rit.
Excremen-
torū ratio.

visqueque; rident, & aspectu ac corpore floridi necnon per-
spicu coloris exsunt. Qui verò ſauę bilis participes sunt,
detuldes puillanimes, pauidi, ambecillęque esse solent. Pi-
tuitoli vero inertes & frigidi sunt. Remunisci autem, &
esse prudentia pr iditum, ex cerebro, inter calidum frigi-
dumque admodum temperato proeunt. Obliuio vero, ex ce-
rebrī frigiditate procedit. Passio autem, que pl. renelis nū-
patur, ex perurentibus febribus fit. Vaporibus enim, ex vi-
ſceribus per dorsum ad cerebrum emissis, eius humidū are-
ſcit, & homo mente captus efficitur: & cerebrum oleo quo-
cua, que frigid e qualitatis per aures, vomitusque humectare
oportet. Lethargus verò & ipse cerebri passio est, cum enim
cerebra frigidis humoribus repleti fuerit, hunc passio, que
Lethargus appellatur, hominem occupat: & calefacientibus
cerebro opitulari expedit. Paralyſis verò fit à frigido, cru-
doque humore, qui à cerebro demissus in oculum, siue in ali-
quam labiorum partem, seu in totam dimidiāve faciem
descendit. Per nares cerebrum purgantia adhibere opor-
tet: & extrinsecus isobrium contusum (herba est qua & Ma-
ros, & Origanis dicitur) ignis suffit, seu cauteriis per aures
applies. Quęcumque autem pñsiones in capite sunt,
ex stomacho oriuntur, exempli causa: Vomica, struma, den-
tium dolores, tonsillę, angina, suffocationes, anhelitus diffi-
cultas, & reliqua. Caput autem futuras habet tres: inue-
nitur & solidum absque sutoris caput, & hoc quidem humi-
dum est. Crispos verò capillos habere, calidioris capitis si-
gnum est. At recti crines, ex superuacuo qui in capite est hu-
more sunt. Flauedo capillorum, ex ſaua bile: caluities verò
ex caliditate proeunt. Articulate vocis species tres ha-
bentur: Grauis, acata, & media: hac à spiritu procedūt. Ie-
cur autem, ipsum alimentum triplici digestionem in succum
redugit. Ex prima digestionem cor alimentum qualitatem, ſapo-
rem videlicet, suscipit, & puri sanguinis procreatio fit. Se-
cundam digestionem iecur desumit, & corporis partibus ali-
mentum largitur: unde ſaua bilis constitutio fit: lien verò
ex sanguinis fece alitur: unde & melancholicum humorem
constituit certum est. Cerebrum autem à stomacho hume-
ctatur, & pituita exuberantiam peragit. Tertia digestionem
alimentum supernè in stomacho in succum vertitur: & tunc
referatur

De Structura Hominis.

941

A referatur ianitor qui ventriculus nuncupatur, quoniam tran-
ſitus tantum facultatem subministrat. Inde alimentum in
int. ri. uē ventrem demittitur. Alius verò à pituita ciborum
aceti citatis grati, oblectamentum sentit. Humidum autem
excrementum, per renes, ac ſeuinctos ipsius excrementi me-
tus in vesicam, id est in phurcam descendit: in vesicam enim
aqua ingreditur. Sensus in homine quinque habentur, vi-
ſus, olfactus, auditus, gustus, & tactus. Nam viſus ex artheri:
olfactus ex aere: auditus ex igne: gustus ex humido tactus ve-
ro ex terra fit. Homo autem ex quatuordecim quibusdam
constitit: Ne. uis, uenis arteriis, sanguine, spiritu, carne,
adip. e, charnagine, vnguibus, ossibus, medullis, capillis,
membranis, humoribus. Horum autem excretiones. ma-
ribus quidem ſiccis & humido excremento, vomitus, oculi-
lis, naris, spiritus, sudoribus, ueneris, incertis meatu
admittunt, purgationes, lactis videlicet, & menstruum.
Lac autem & eodem modo genitale semen hominis ex san-
guine gignuntur, & hoc certum est: si enim homo genitali
plus nimio vietur, sanguinem pro semine emitteret. Simi-
ter autem & feminæ, si plus nimio lactare cogentur, san-
guis elicitur. Spina aut. hominis habet vertebra xiiij.
costas totidem. Ventes cum maxillaribus duo supra xxx.
sunt, anteriores autem diuidentes, qui & ſecantes appella-
tur. Stomachus palmos habet quinque. Intestina cubitos
C tresdecim. Nomina digitorum, Pollex, Index, Medius, An-
nularis, Auricularis. Vngues frigidi ſiccique temperamenti
sunt. Anni verò tempera quatuor habentur, ver, æſtas, au-
tumnus, & hyems. Ver, calidum & humidum est: ideo san-
guinis in corpore incrementū fit. Æſtas calida & ſicca: ideo
ſauam auget bilem. Autumnus ſiccus & frigidus: ideo atrā
bilem, & ſaniem auget, ſanies quidem ſanguinea & aquosa
est. Hyems verò pituita in corpore adauget. Nam quatuor
hominis elementa, id est humores, ad tempora quatuor diui-
duntur. Ideo ſolarem conuerſionem ſpeculari, & affectu tem-
peramentum, & adhuc curationibus uti opus est. Si enim
verno tempore iuuenis aduerſa premetur valetudine, san-
guinis exuperantie causa patitur, quem per venter ſectionem ſe-
emittere opus est. Et si pleureſi vnius diei ſpatio, vel duor.

Sensus in
homine quin-
que.
Homo ex
quatuordecim
quibusdam
constitit.
Feminarū
lac & men-
ſtrua
Spine verte-
brae
numerus
collarum
sem, ac de
tium
Stomachi
amplitudo
Intestina
longitudo
Digitorum
nomina.
Anni tem-
pora qua-
tuor, eorū-
que natu-
ra.
Que vix
hominis ra-
tio ſingulis
annitempo-
ribus.
Venter ſe-
ctio quan-
topere

Hippocratis Liber

seu trium laborauerit, venæ sectione affecto opitulandum, D
priusquā ipsum opprimat passio, & affecti vires deficient.
Homini verò venæ sectio perutilis est: & tempus quidem
quo ipsa utendum, à Febuario incipit: & rursus à Septem-
bris principium sumendo, ad septimam eiusdem perduret.
Aestate aliquo egrotante, ad passionis initia purgamina
adhibenda. Si considerantes (ò Rex) & aliorum curam a-
gentes, quid ad vitæ rationem corporibus præster, & quod
congruè alimenta suggerat, ac debito apponatur ordini, non
satis pro diligentia nostra, & qui humana aggrediuntur cor-
pora morbos deprehenderimus, nunc accuratius perspicien-
tes, summarimque describentes, medicinalem sphaeram ad
te mittimus, per quam ægritudines, quæ humana corpora E
occupare solent, peroscere, & ad præsentem horam, ac
decurrentis anni tempora, huiusmodi calamitatibus opitu-
lari queas. Si autem hæc accuratius egeris, diu citra om-
nem aduersam valetudinem per omne tempus vita frueris.
Et si hæc quæ potissimum optimæ valetudini tuæ vim præ-
beant, quæque hominum generi conducant, peregeris, ita
in omnibus te incolumem vitam deprehendes elegisse. Et
quamuis ardua admodum sphaeræ ratio habeatur, eam ta-
men perscriptam tibi præbemus. A Vergiliarum occasu F
ad hyemale solstitium, dies 11. hoc est, à xij. Nouembris,
his quibus ad Decembris finem sunt. Hi quidem dies pituitam au-
gent: Balneis autem ieiunus, sudores excitando, detergen-
tibus au-
geantur: & venereis ac laboribus vteris. Ab hyemali solsti-
tio, ad vernale æquinoctium, dies 11. à prima vi-
delicet Ianuarij, ad quintum supra xx. Martij, hi dies hu-
miditatem, & sanguinis exuberantiam peragunt: Deam-
bulationibus, & siccis quæ ad vi-
tum pertinent, deliciisque
ac venereis, benèque alentibus utendum. A vernali æqui-
noctio, ad Vergiliarum ortum, dies 11. à xxv. Martij,
ad xij. Maij, hi dies sanguinem augent: Redolenti vino,
& venereis, ac laboribus vteris. A Vergiliarum autem exor-
tu ad æstiuum solstitium, dies 11. à tertia decima
Maij, ad xij. Iunij, hi enim dies flauæ bilis augendæ
facultatem obtinent, dulcibus & aquosis utendum, ducen-
tæ alui cura agenda, & à venereis, ac laboribus abstinèn-
- est. Ab æstiuo verò solstitio, ad æquinoctium autum-
nale.

Medicina-
lis sphaera

Pituita, san-
guis, ac bi-
lis quibus
anni tempo-
ribus au-
geantur: &
quæ vires ra-
tio tunc ser-
uanda.

De Structura Hominis.

nale, dies xcxi. ab xcxi. Iunij, ad xxv. Se-
ptembris: hi dies atram bilem augent, frigidis & aquo-
sis, redolenti vino, ac salitis vti opus est: à venereis verò
abstinendum censemus. Ab autumnali æquinoctio, ad Ver-
giliarum occasum, dies 11. à xxv. Septembris ad 11.

Nouembris; hi enim dies saniem augent, acetosis, acer-
bisque, & venereis, ac laboribus vti expedit.

Si ad hæc obseruanda curam, ò Rex, im-
penderis, citra omnem tristitiam do-
lorumque in reliquum, vita frue-
ris. Hac se diuisione sic ha-

bente, annus in dies v.

ac 11. supra tre-
centos colligitur.

■

Annus in
dies 365.
colligitur.

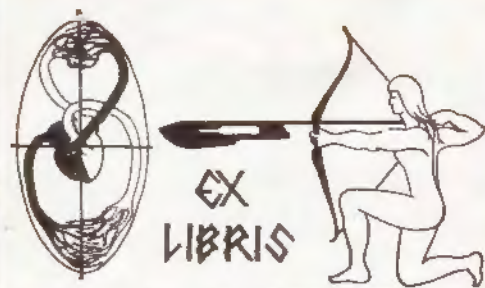
HIPPOCRATIS

Coi Operum, quæ ad nos
extant, omnium
finis.

L V G D V N I.
Excudebat Symphorianus
Barbier.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
LONDON

JANUSZA
SKAŁSKIEGO

